អាប៉ូគ្រីផា

តារាងមាតិកា

១ អេស្ត្រាស	1
២ អេស្ត្រាស	15
តូប៊ីត	35
ជូឌីត	42
បន្ថែមទៅអេសធើរ	53
ប្រាជ្ញារបស់សាឡូម៉ូន	59
អេកក្លេសៀស្ទីកឹស	78
បារូក	115
សំបុត្ររបស់យេរេមា	120
ការអធិស្ឋានរបស់អាសារៀ	123
ស៊ូសាណា	126
ប៊ែល និងនាគ	129
ការអធិស្ឋានរបស់ម៉ាណាសេ	131
១ ម៉ាកកាប៊ី	133
២ ម៉ាកកាប៊ី	154

1st Esdras

Esdras ដំបូង

ជំពូកទី 1

១ហើយយ៉ូសៀសបានប្រារព្ធពិធីបុណ្យរំលងនៅក្រុងយេរូសាឡិម
ដល់ព្រះអម្ចាស់របស់ទ្រង់ ហើយថ្វាយបុណ្យរំលងនៅថ្ងៃទីដប់
បួននៃខែទីមួយ
2 ដោយបានតាំងសង្ឃតាមទម្លាប់ប្រចាំថ្ងៃ ដោយស្លៀក
សម្លៀកបំពាក់វែង នៅក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះអម្ចាស់។
៣ហើយ លោកមានប្រសាសន៍ទៅកាន់ពួកលេវី ដែលជាពួក
អ្នកបម្រើដ៏វិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលថា ពួកគេត្រូវបាន
ញែកខ្លួនជាបរិសុទ្ធចំពោះព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីដាក់ហិបដ៏វិសុទ្ធ
របស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងដំណាក់ដែលស្តេចសាឡូម៉ូន ជាបុត្រ
របស់ព្រះបាទដាវីឌបានសាងសង់
៤ហើយបាននិយាយថា អ្នកនឹងមិនត្រូវយកហិបដាក់លើស្មា
របស់អ្នកទៀតឡើយ ដូច្នេះឥឡូវនេះ ចូរបម្រើព្រះអម្ចាស់ ជា
ព្រះរបស់អ្នក ហើយបម្រើអ៊ីស្រាអែលជាប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់
ហើយរៀបចំអ្នកតាមក្រុមគ្រួសារ និងញាតិសន្តានរបស់អ្នក
5 តាមការបង្គាប់របស់ដាវីឌ ជាស្តេចអ៊ីស្រាអែល ហើយស្រប
តាមភាពអស្ចារ្យរបស់សាឡូម៉ូន ជាបុត្ររបស់ទ្រង់ ហើយឈរ
នៅក្នុងព្រះវិហារ តាមសេចក្តីថ្លៃថ្នូរជាច្រើននៃក្រុមគ្រួសារនៃ
អ្នករាល់គ្នា គឺពួកលេវី ដែលបម្រើនៅចំពោះមុខពួកកូនចៅ
អ៊ីស្រាអែល ,
៦ ចូរថ្វាយបុណ្យរំលងតាមលំដាប់លំដោយ ហើយរៀបចំដង្វាយ
សម្រាប់បងប្អូនរបស់អ្នក ហើយរក្សាបុណ្យរំលងតាមបញ្ញត្តិនៃ
ព្រះអម្ចាស់ ដែលបានប្រទានដល់ម៉ូសេ។
៧ហើយដល់មនុស្សដែលបានរកឃើញនៅទីនោះ យ៉ូសៀសបាន
ឲ្យកូនចៀម និងកូនចៀមបីម៉ឺនក្បាល និងកូនគោបីពាន់
ក្បាល។ របស់ទាំងនេះត្រូវបានផ្តល់ជាប្រាក់ឧបត្ថម្ភរបស់ស្តេច
តាមដែលលោកបានសន្យា ដល់ប្រជាជន ដល់ពួកសង្ឃ និង
ពួកលេវី។
៨ ហើយហេលគីយ៉ា លោកសាការី និងស៊ីលូស ជាអភិបាលនៃ
ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ បានឲ្យចៀមពីរពាន់ប្រាំមួយរយក្បាល និង
កូនគោបីរយក្បាលដល់បូជាចារ្យ។
៩ យេកូនាស សាម៉ាយ៉ា ណាថាណែល ជាប្អូនរបស់គាត់
អាសាប៊ីស អូកៀល និងយ៉ូរ៉ាម ជាមេទ័ពលើរាប់ពាន់នាក់
បានប្រគល់ដល់ពួកលេវីសម្រាប់បុណ្យរំលង ចៀមប្រាំពាន់
និងកូនគោប្រាំពីររយក្បាល។
10 លុះកិច្ចការទាំងនេះបានសម្រេចហើយ នោះសង្ឃ និងពួក
លេវី ដែលកាន់នំបុ័ងឥតមេនោះ ក៏ឈរយ៉ាងគួរសម តាម
អំបូរ
11 ហើយតាមសេចក្តីថ្លៃថ្នូរជាច្រើនរបស់បុព្វបុរស នៅចំពោះ
មុខប្រជាជន ដើម្បីថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ដូចមានចែងទុក
ក្នុងសៀវភៅរបស់លោកម៉ូសេ៖ ហើយនៅពេលព្រឹក ពួកគេ
បានធ្វើដូច្នេះ
12 ហើយគេដុតបុណ្យរំលងតាមការចង់បានដែរ ឯគ្រឿងបូជា
វិញ គេយកវាទៅដាក់ក្នុងផើងលង្ហិន និងឆ្នាំងដោយមាន
រសជាតិឆ្ងាញ់
13 ហើយដាក់ពួកគេនៅចំពោះមុខប្រជាជនទាំងអស់ ហើយ
បន្ទាប់មក ពួកគេបានរៀបចំសម្រាប់ខ្លួនគេ និងសម្រាប់
បូជាចារ្យ ជាបងប្អូនរបស់ពួកគេ គឺជាកូនរបស់អើរ៉ុន។
១៤ បូជាចារ្យថ្វាយខ្លាញ់រហូតដល់យប់ ហើយក្រុមលេវីក៏រៀបចំ
ខ្លួនសម្រាប់ពួកបូជាចារ្យ និងបងប្អូនរបស់ពួកគេ ដែលជា
កូនរបស់លោកអើរ៉ុន។
15 ពួកអ្នកចម្រៀងដ៏បរិសុទ្ធ ជាកូនរបស់លោកអេសាភ ក៏
នៅតាមលំដាប់តាមការតែងតាំងរបស់ព្រះបាទដាវីឌ ព្រម
ទាំងលោកអេសាភ លោកសាការី និងលោកយេឌូថុន ដែលជា
អ្នកស្នងរាជ្យ។
១៦ ជាងនេះទៅទៀត អ្នកយាមទ្វារនៅគ្រប់ច្រកទ្វារ។ គ្មាន
ច្បាប់អនុញ្ញាតឲ្យអ្នកណាចេញពីកិច្ចបម្រើផ្ទះរបស់ខ្លួន
ឡើយ ដ្បិតពួកលេវីជាបងប្អូនរបស់គេបានរៀបចំសម្រាប់ពួក
គេ។
17 ដូច្នេះហើយបានជារបស់ដែលជាកម្មសិទ្ធិនៃយញ្ញបូជារបស់
ព្រះអម្ចាស់បានសម្រេចនៅថ្ងៃនោះ ដើម្បីឲ្យគេប្រារព្ធបុណ្យ
រំលង
១៨ ហើយថ្វាយយញ្ញបូជានៅលើអាសនៈនៃព្រះយេហូវ៉ា តាម
បញ្ជារបស់ស្តេចយ៉ូសៀស។
19 ដូច្នេះ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែលមានវត្តមាននៅពេលនោះ
ធ្វើបុណ្យរំលង និងបុណ្យនំបុ័ងផ្អែមប្រាំពីរថ្ងៃ។
២០ហើយបុណ្យចម្លងបែបនេះមិនត្រូវបានរក្សាទុកនៅក្នុង
ប្រទេសអ៊ីស្រាអែលទេ តាំងពីសម័យព្យាការីសាំយូអែល។
២១មែនហើយ ស្តេចទាំងអស់នៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនបាន
ប្រារព្ធពិធីបុណ្យចម្លងបែបនេះដូចជាយ៉ូសៀស និងពួក
បូជាចារ្យ និងពួកលេវី និងសាសន៍យូដា ដែលបានប្រារព្ធធ្វើ
ជាមួយនឹងពួកអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ដែលត្រូវបានគេរកឃើញ
នៅក្រុងយេរូសាឡឹមទេ។
22 នៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំបីនៃរជ្ជកាលយ៉ូសៀស បុណ្យចម្លងនេះត្រូវ
បានរក្សា។
23 ហើយការប្រព្រឹត្ត ឬយ៉ូសៀសបានទៀងត្រង់នៅចំពោះព្រះ
អម្ចាស់របស់ខ្លួន ដោយចិត្តពេញដោយចិត្តព្រះ។
២៤ រីឯរឿងដែលបានកើតឡើងនៅជំនាន់របស់ទ្រង់ នោះគេ
បានសរសេរនៅសម័យមុន អំពីអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាប
ហើយបានប្រព្រឹត្តដោយទុច្ចរិតទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់លើសពី
មនុស្ស និងនគរទាំងអស់ ហើយអំពីរបៀបដែលពួកគេបាន
ធ្វើឲ្យទ្រង់សោកស្តាយជាខ្លាំង ដូច្នេះពាក្យរបស់ព្រះ
ព្រះអម្ចាស់បានក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងអ៊ីស្រាអែល។
25ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីទង្វើទាំងអស់របស់យ៉ូសៀសបានកើត
ឡើង នោះផារ៉ោនជាស្តេចអេស៊ីបបានមកច្បាំងនៅក្រុង
ការ៉ាមីសលើភ្នំអឺប្រាត ហើយយ៉ូសៀសក៏ចេញទៅច្បាំងនឹង
គាត់។
២៦ ប៉ុន្តែ ស្តេចស្រុកអេស៊ីបចាត់លោកឲ្យមកទូលថា៖ «ស្តេច
ស្រុកយូដាអើយ ទូលបង្គំចង់ធ្វើអ្វីនឹងព្រះអង្គ?
27 ខ្ញុំមិនត្រូវបានចាត់ចេញពីព្រះអម្ចាស់ជាព្រះប្រឆាំងនឹង
អ្នកទេ។ ដ្បិតសង្គ្រាមរបស់ខ្ញុំបានកើតឡើងលើភ្នំអឺប្រាត
ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយនឹងខ្ញុំ មែនហើយ
ព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយនឹងខ្ញុំ ដែលជំរុញខ្ញុំទៅមុខ ចូរចេញ
ពីខ្ញុំទៅ កុំទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់ឡើយ។
28 ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ យ៉ូសៀសមិនបានថយរទេះរបស់
គាត់ចេញពីគាត់ទេ ប៉ុន្តែបានធ្វើការប្រយុទ្ធជាមួយនឹងគាត់
ដោយមិនគិតអំពីពាក្យរបស់ព្យាការី យេរេមី ដែលបាន
និយាយដោយព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ។
29 ប៉ុន្តែបានចូលរួមច្បាំងជាមួយនឹងទ្រង់នៅវាលម៉ាគីដូ
ហើយពួកចៅហ្វាយបានចូលមកតទល់នឹងស្តេចយ៉ូសៀស។
៣០ ស្តេចមានរាជឱង្ការទៅកាន់អ្នកបម្រើថា៖ «ចូរនាំខ្ញុំចេញ
ពីសមរភូមិទៅ! ព្រោះខ្ញុំខ្សោយណាស់។ ហើយភ្លាមនោះអ្នក
បម្រើរបស់គាត់បាននាំគាត់ចេញពីសមរភូមិ។
31 បន្ទាប់មក គាត់ឡើងលើរទេះទីពីររបស់គាត់។ គេនាំ
ត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡិមវិញក៏ស្លាប់ ហើយគេបញ្ចុះក្នុងផ្នូរ
របស់ឪពុកគាត់។
៣២ហើយ នៅ ក្នុង សាសន៍ យូដា ទាំង អស់ ពួក គេ បាន
កាន់ទុក្ខ ដល់ យ៉ូសៀស មែន ហើយ ព្យាការី យេរេមា បាន
ទួញសោក ដល់ យ៉ូសៀស ហើយ ពួក មេក្រុម ជាមួយ នឹង ស្ត្រី
បាន ទួញសោក ដល់ គាត់ រហូត ដល់ សព្វ ថ្ងៃ នេះ ហើយ នេះ
ត្រូវ បាន ប្រទាន ចេញ សម្រាប់ ពិធីបរិសុទ្ធ មួយ ដែល ត្រូវ ធ្វើ
ជា បន្តបន្ទាប់ នៅ ក្នុង ប្រទេស ទាំង មូល របស់អ៊ីស្រាអែល។

33 ការទាំងនេះត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅរឿងរបស់
ស្តេចនៃសាសន៍យូដា និងគ្រប់កិច្ចការដែលយ៉ូសៀសបានធ្វើ
ព្រមទាំងសិរីល្អរបស់គាត់ និងការយល់ដឹងរបស់គាត់ក្នុងក្រិត្យ
វិន័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងការដែលគាត់បានធ្វើពីមុន ហើយ
អ្វីៗដែលបានសូត្រឥឡូវនេះ ត្រូវបានរាយការណ៍នៅក្នុង
សៀវភៅរបស់ស្តេចស្រុកអ៊ីស្រាអែល និងស្រុកយូដា។
34 ហើយប្រជាជនបានយកយ៉ូអាហាស ជាកូនរបស់យ៉ូសៀស
ហើយតាំងគាត់ជាស្តេចជំនួសយ៉ូសៀសជាឪពុក នៅពេលគាត់
មានអាយុម្ភៃបីឆ្នាំ។
៣៥ ហើយទ្រង់សោយរាជ្យនៅស្រុកយូដា និងនៅក្រុង
យេរូសាឡិមបានបីខែ បន្ទាប់មក ស្តេចស្រុកអេស៊ីព្ទបានដក
ទ្រង់ចេញពីការសោយរាជ្យនៅក្រុងយេរូសាឡិម។
៣៦ ហើយគាត់បានដាក់ពន្ធលើដីនៃប្រាក់មួយរយហាល និង
មាសមួយហាន់។
៣៧ ស្តេចស្រុកអេស៊ីបក៏តាំងស្តេចយ៉ូអាគីម ជាប្អូនរបស់ខ្លួន
ជាស្តេចស្រុកយូដា និងក្រុងយេរូសាឡឹម។
38 ហើយគាត់បានចងយ៉ូអាគីម និងពួកអភិជន ប៉ុន្តែ
សារ៉ាសេសជាប្អូនរបស់គាត់ គាត់បានចាប់គាត់ ហើយនាំគាត់
ចេញពីស្រុកអេស៊ីប។
39 យ៉ូអាគីមមានអាយុម្ភៃប្រាំឆ្នាំ ពេលគាត់ឡើងសោយរាជ្យ
នៅស្រុកយូដា និងក្រុងយេរូសាឡិម
ហើយគាត់បានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់។
40 ហេតុដូច្នោះហើយ ណាប៊ូកូដូណូស័រ ជាស្តេចបាប៊ីឡូនបាន
ឡើងមកចាប់គាត់ដោយច្រវាក់លង្ហិន ហើយនាំគាត់ទៅក្រុង
បាប៊ីឡូន។
41 លោកណាប៊ូកូដូណូស៊័រក៏យកគ្រឿងសក្ការៈរបស់ព្រះអម្ចាស់
មកយកទៅទុកក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះអង្គនៅក្រុងបាប៊ីឡូន។
៤២ ប៉ុន្តែរឿងទាំងនោះដែលត្រូវបានកត់ត្រាអំពីគាត់ និងពី
ភាពមិនបរិសុទ្ធ និងភាពមិនបរិសុទ្ធរបស់គាត់ គឺត្រូវបាន
សរសេរនៅក្នុងសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ស្តេច។
43 ហើយយ៉ូអាគីមជាកូនរបស់គាត់បានឡើងសោយរាជ្យ
ជំនួសរបស់គាត់: គាត់ត្រូវបានតែងតាំងជាស្តេចមានអាយុ
ដប់ប្រាំបីឆ្នាំ;
44 ហើយសោយរាជ្យតែបីខែដប់ថ្ងៃនៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ហើយ
បានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់។
45 ដូច្នេះ ក្រោយមកបានមួយឆ្នាំក្រោយមក លោក
Nabuchodonosor បានចាត់គាត់ទៅក្នុងស្រុកបាប៊ីឡូន ដោយ
មានគ្រឿងសក្ការៈដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះអម្ចាស់។
៤៦ ហើយបានតាំងសេដេគាជាស្តេចនៃស្រុកយូដា និងក្រុង
យេរូសាឡិម នៅពេលគាត់មានអាយុម្ភៃឆ្នាំ។
ហើយសោយរាជ្យបានដប់មួយឆ្នាំ:
៤៧ហើយគាត់ក៏បានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់នៅចំពោះព្រះនេត្រ
នៃព្រះអម្ចាស់ដែរ ហើយមិនបានខ្វល់ខ្វាយនឹងពាក្យដែល
ព្យាការី ជេរេមី បាននិយាយមកកាន់គាត់ចេញពីព្រះឱស្ឋនៃ
ព្រះអម្ចាស់ឡើយ។
48 ហើយបន្ទាប់ពីនោះ ស្តេចណាប៊ូកូដូណូស័របានធ្វើឲ្យគាត់
ស្បថដោយព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ នោះគាត់បានលះចោលខ្លួន
ហើយបានបះបោរ។ គាត់បានធ្វើឲ្យករឹងរូស ចិត្តរបស់គាត់
គាត់បានបំពានច្បាប់របស់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃជនជាតិ
អ៊ីស្រាអែល។
49 អភិបាលប្រជាជន និងសង្ឃក៏បានប្រព្រឹត្តអំពើជាច្រើន
ខុសនឹងច្បាប់ ហើយបានឆ្លងផុតការបំពុលនៃគ្រប់ទាំង
សាសន៍ ហើយបានធ្វើឲ្យព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់ជាសៅហ្មង
ដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធនៅក្រុងយេរូសាឡិម។
៥០ យ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់ពួកគេបានចាត់
អ្នកនាំសាររបស់លោកឲ្យហៅពួកគេមកវិញ ដោយព្រោះលោក
បានប្រោសពួកគេ និងព្រះពន្លារបស់លោកផងដែរ។
51 ប៉ុន្តែគេមានអ្នកនាំសាររបស់លោកចំអក។ ហើយមើល
ពេលព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ ពួកគេបាន
ចំអកដល់ព្យាការីរបស់ទ្រង់ ៖
៥២ រហូតមកដល់ពេលនេះ លោកដោយខឹងនឹងប្រជាជន
របស់លោកចំពោះអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំរបស់ពួកគេ បានបង្គាប់
ស្តេចនៃជនជាតិខាល់ដេឲ្យឡើងមកប្រឆាំងនឹងពួកគេ។
៥៣ ហើយដែលបានសម្លាប់យុវជនរបស់ពួកគេដោយដាវ
មែនហើយ
សូម្បីតែនៅក្នុងរង្វង់នៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់ពួកគេ
ហើយមិនបានប្រោសមនុស្សក្មេង ឬស្រីបម្រើ មនុស្សចាស់
ឬកុមារ ក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ។
ដ្បិតគាត់បានប្រគល់អ្វីៗទាំងអស់ទៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេ។
៥៤ហើយពួកគេបានយកគ្រឿងបរិក្ខារបរិសុទ្ធទាំងអស់របស់
ព្រះអម្ចាស់ ទាំងតូចទាំងធំ ព្រមទាំងវត្ថុនៃហិបនៃព្រះ និង
ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ស្តេច ហើយដឹកទៅក្រុងបាប៊ីឡូន។
55 រីឯព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ ពួកគេបានដុតកម្ទេច
កំពែងក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយដុតលើប៉មរបស់នាង។
៥៦ហើយចំណែកឯរបស់ដ៏រុងរឿងរបស់នាង ពួកគេមិនដែល
ឈប់ទាល់តែសោះរហូតដល់ពួកគេបានបំផ្លាញ ហើយនាំពួក
គេទាំងអស់ទៅជាឥតបានការ។ ហើយមនុស្សដែលមិនត្រូវ
បានគេសម្លាប់ដោយដាវ នោះលោកបានកាន់ទៅបាប៊ីឡូន
៥៧ អ្នកនោះបានធ្វើជាអ្នកបម្រើរបស់លោក និងកូនចៅ
របស់លោក រហូតដល់ជនជាតិពែរ្សបានសោយរាជ្យ ដើម្បី
បំពេញតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលមានព្រះបន្ទូល
ដោយមាត់របស់លោកយេរេមា៖
58 ដរាបណាស្រុកបានរីករាយនឹងថ្ងៃសប្ប័ទរបស់នាង គ្រានៃ
សេចក្តីវិនាសហិនហោចទាំងមូលរបស់នាងនឹងបានសម្រាក
រហូតដល់ពេញមួយចិតសិបឆ្នាំ។

ជំពូក 2

1 នៅឆ្នាំទីមួយនៃរជ្ជកាលស្តេចស៊ីរូសនៃសាសន៍ពែរ ដើម្បីឲ្យ
ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បានសម្រេច ដែលទ្រង់បានសន្យា
ដោយមាត់របស់យេរេមា។
២ ព្រះអម្ចាស់បានលើកវិញ្ញាណក្ខន្ធរបស់ស៊ីរូស ជាស្តេចនៃជន
ជាតិពែរ្ស ហើយទ្រង់បានធ្វើការប្រកាសទូទាំងនគររបស់ទ្រង់
ហើយក៏ដោយសរសេរផងដែរ
3 ដោយនិយាយថា ស៊ីរូស ជាស្តេចនៃសាសន៍ពែរ មានបន្ទូល
ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់នៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់
ខ្ពស់បំផុត បានតាំងខ្ញុំជាស្តេចលើពិភពលោកទាំងមូល។
៤ ហើយបានបង្គាប់ខ្ញុំឲ្យសង់ផ្ទះមួយដល់គាត់នៅក្រុង
យេរូសាឡិមក្នុងស្រុកយូដា។
5 ដូច្នេះ បើសិនជាមានអ្នករាល់គ្នាណាមួយជារាស្ត្ររបស់គាត់
សូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់គង់ជាមួយនឹងគាត់
ហើយឲ្យគាត់ឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមក្នុងស្រុកយូដា ហើយ
សង់ដំណាក់នៃព្រះអម្ចាស់នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដ្បិតគាត់
គឺព្រះអម្ចាស់ដែលគង់នៅក្រុងយេរូសាឡឹម។
៦ បើអ្នកណាដែលរស់នៅជុំវិញនោះ ចូរឲ្យគេជួយចុះ ខ្ញុំប្រាប់ថា
អ្នកនោះជាអ្នកជិតខាង មានមាស និងប្រាក់។
7 ដោយអំណោយជាមួយសេះ គោក្របី និងរបស់ផ្សេងៗទៀត
ដែលបានសន្យាដោយសារព្រះវិហារនៃព្រះអម្ចាស់នៅក្រុងយេរូ
សាឡឹម។
៨ បន្ទាប់មក មេក្រុមគ្រួសារយូដា និងកុលសម្ព័ន្ធបេនយ៉ាមីន
ក្រោកឈរ។ ពួកបូជាចារ្យ និងក្រុមលេវី និងអស់អ្នកដែលព្រះ
អម្ចាស់មានព្រះទ័យចង់ឡើងទៅសង់ព្រះដំណាក់ថ្វាយ
ព្រះអម្ចាស់នៅក្រុងយេរូសាឡឹម។
៩ហើយពួកអ្នកដែលរស់នៅជុំវិញពួកគេ ហើយបានជួយពួក
គេក្នុងគ្រប់ការទាំងប្រាក់ និងមាស សេះ និងគោក្របី និង

ដោយអំណោយគតគិតថ្លៃជាច្រើននៃចំនួនដ៏ច្រើន ដែលពួក
គេបានបំផុសគំនិតដល់ទីនោះ។
10 ស្តេចស៊ីរូសក៏នាំយកគ្រឿងសក្ការៈ ដែលណាប៊ូកូដូណូស័រ
បានយកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម ហើយបានតាំងនៅក្នុង
វិហារនៃរូបព្រះរបស់ទ្រង់។
11 ពេលដែលស្តេចស៊ីរូសនៃជនជាតិពែរ្សបាននាំពួកគេចេញ
មក នោះទ្រង់ក៏ប្រគល់ពួកគេទៅឲ្យមិតរីដាត ជាអ្នក
ចាត់ចែងរបស់ទ្រង់
១២ ហើយតាមរយៈលោក ពួកគេត្រូវបានបញ្ជូនទៅឲ្យលោក
សាណាបាស្សារ ជាអភិបាលស្រុកយូដា។
១៣ហើយនេះជាចំនួននៃពួកគេ; ពែងមាសមួយពាន់
ប្រាក់មួយពាន់ ប្រដាប់ធ្វើពីប្រាក់ ម្ភៃប្រាំបួន
ពែងមាសសាមសិប ប្រាក់ពីរពាន់បួនរយដប់
និងពែងមួយពាន់ផ្សេងទៀត។
១៤ ដូច្នេះ គ្រឿងប្រដាប់ធ្វើពីមាស និងប្រាក់ទាំងអស់ដែល
ត្រូវបានគេយកទៅមានចំនួនប្រាំពាន់បួនរយប្រាំបួន
ប្រាំបួន។
១៥ អ្នកទាំងនេះត្រូវបានសាណាបាស្សារនាំយកមកជាមួយ
នឹងពួកគេពីបាប៊ីឡូនទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ។
១៦ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងសម័យរបស់ព្រះចៅអាតេស៊ើកសេស ជាស្តេច
នៃជនជាតិពែរ្ស បេលេមុស និងមិតរីដាត និងតាបេលៀស
និងរ៉ាធូមស និងបេលគេតមុស និងសេមលីស ជាលេខា រួម
នឹងអ្នកឯទៀតដែលទទួលភារកិច្ចជាមួយនឹងពួកគេ ដែលរស់
នៅក្នុងស្រុកសាម៉ារី និងកន្លែងផ្សេងទៀត បានសរសេរទៅ
គាត់ប្រឆាំង អស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងស្រុកយូដា និងក្រុង
យេរូសាឡឹម មានសំបុត្រដូចខាងក្រោម។
17 ថ្វាយដល់ស្តេចអាតេស៊ើកសេស ជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់
រ៉ាធូម ជាអ្នកសរសេររឿង និងសេមែលលីស ជាស្មៀន ព្រមទាំង
ក្រុមប្រឹក្សាឯទៀតៗរបស់ពួកគេ និងចៅក្រមនៅក្រុង
សេឡូសៀ និងភេនីស។
១៨ឥឡូវនេះ សូមព្រះអម្ចាស់ជ្រាបថា ជនជាតិយូដាដែលឡើង
ពីអ្នកមករកយើង កំពុងចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ជា
ទីក្រុងបះបោរ និងអាក្រក់នោះ សង់ផ្សារ ហើយជួសជុលកំពែង
ក្រុង ហើយចាក់គ្រឹះ ប្រាសាទ។
១៩ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើទីក្រុងនេះ និងកំពែងក្រុងត្រូវបាន
បង្កើតឡើងម្តងទៀត នោះគេនឹងមិនត្រឹមតែបដិសេធមិន
ព្រមផ្តល់សួយសារអាករប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងបះបោរ
ប្រឆាំងនឹងស្តេចទៀតផង។
20 ហើយត្បិតអីអ្វីៗដែលទាក់ទងនឹងព្រះវិហារបរិសុទ្ធឥឡូវនេះ
មាននៅក្នុងដៃហើយ យើងគិតថាវាជាការស្រេចដើម្បីកុំឲ្យ
ធ្វេសប្រហែសចំពោះរឿងបែបនេះ
21 ប៉ុន្តែដើម្បីនិយាយទៅកាន់ស្តេចជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង
ដោយចេតនាថា ប្រសិនបើវាជាការពេញចិត្តរបស់អ្នក អាច
នឹងត្រូវបានស្វែងរកនៅក្នុងសៀវភៅរបស់បុព្វបុរសរបស់អ្នកៈ
22 ហើយអ្នកនឹងរកឃើញនៅក្នុងរបាក្សត្រនូវអ្វីដែលត្រូវបាន
សរសេរអំពីរឿងទាំងនេះ ហើយនឹងយល់ថាក្រុងនោះបាន
បះបោរធ្វើឲ្យមានការព្រួយបារម្ភទាំងស្តេច និងក្រុង
២៣ហើយថាពួកសាសន៍យូដាបានបះបោរ ហើយបានលើក
ឡើងនៅក្នុងសង្គ្រាមជានិច្ច។ ហេតុនេះហើយបានជា សូម្បីតែ
ទីក្រុងនេះក៏ត្រូវគេវិនាស។
២៤ហេតុដូច្នេះហើយបានជាឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ យើង
ខ្ញុំសូមប្រកាសដល់ទ្រង់ថា ប្រសិនបើទីក្រុងនេះត្រូវបានសង់
ឡើងវិញ ហើយកំពែងរបស់វាត្រូវបានដំឡើងឡើងវិញ នោះ
ទ្រង់នឹងមិនមានផ្លូវចូលទៅក្នុងក្រុងសេឡូសៀ និងក្រុង
ភេនីសឡើយ។
25 បន្ទាប់មក
ព្រះរាជាក៏បានសរសេរសារជាថ្មីម្តងទៀតទៅកាន់រ៉ាធូមុស
ដែលជាអ្នកនិពន្ធរឿង ទៅកាន់បេលតេតមុស
ដល់សេមែលលីស ជាស្មៀន
និងអ្នកដែលនៅសេសសល់ដែលទទួលបន្ទុក
និងអ្នករស់នៅក្នុងស្រុកសាម៉ារី និងស៊ីរី និងភេនីស
តាមវិធីនេះ។
26 ខ្ញុំបានអានសំបុត្រដែលអ្នករាល់គ្នាបានផ្ញើមកខ្ញុំហើយ
ដូច្នេះហើយ
ខ្ញុំបានបញ្ជាឱ្យធ្វើការស្វែងរកដោយឧស្សាហ៍ព្យាយាម
ហើយវាត្រូវបានគេរកឃើញថាទីក្រុងនោះមានតាំងពីដើមដំបូ
ងដែលធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងស្តេច។
27 ហើយពួកទាហាននៅទីនោះត្រូវបានគេប្រគល់ឲ្យការ
បះបោរ និងសង្គ្រាម ហើយស្តេចដ៏ខ្លាំងពូកែ និងកាចសាហាវ
នោះបាននៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម ដែលបានសោយរាជ្យ និង
ទទួលសួយសារអាករនៅក្រុងសេឡូសៀ និងក្រុងភេនីស។
28 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានបញ្ជាឲ្យរារាំងអ្នកទាំងនោះមិនឲ្យសាងសង់
ទីក្រុង ហើយត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ដើម្បីកុំឲ្យមានការធ្វើនៅ
ក្នុងក្រុងនេះទៀតឡើយ។
29 ហើយថាពួកអ្នកប្រព្រឹត្តអាក្រក់ទាំងនោះមិនបន្តទៅនឹង
ការរំខានដល់ស្តេចទៀតឡើយ
30 បន្ទាប់មក ស្តេច Artexerxes
សំបុត្ររបស់គាត់ដែលកំពុងអាន គឺ Rathumus និង Semellius
ជាស្មៀន ហើយអ្នកផ្សេងទៀតដែលទទួលបន្ទុកជាមួយពួកគេ
ដោយប្រញាប់ឆ្ពោះទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ដោយមានទ័ពសេះ
និងមនុស្សយ៉ាងច្រើននៅក្នុងសមរភូមិ
បានចាប់ផ្តើមរារាំងអ្នកសាងសង់។ ; ហើយការសាងសង់ព្រះ
វិហារនៅក្រុងយេរូសាឡិមក៏ឈប់រហូតដល់ឆ្នាំទីពីរនៃរជ្ជកាល
ព្រះបាទដារីយុស ជាស្តេចនៃជនជាតិពែរ្ស។

ជំពូកទី 3

១ឥឡូវនេះ ពេលដារីយុសសោយរាជ្យ ទ្រង់បានធ្វើពិធីដ៏ធំមួយ
ដល់អស់ទាំងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ និងដល់គ្រួសារទាំងអស់របស់ទ្រង់
និងដល់ពួកចៅហ្វាយនៃស្រុកមេឌា និងពែរ្សទាំងអស់
២ហើយដល់អភិបាល មេទ័ព និងមេទ័ពទាំងអស់ដែលនៅ
ក្រោមលោក ចាប់ពីប្រទេសឥណ្ឌារហូតដល់អេត្យូពី ក្នុងខេត្ត
មួយរយម្ភៃប្រាំពីរ។
3 កាលពួកគេបានស៊ីស្រវឹងហើយឆ្អែតក៏ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ នោះ
ស្តេចដារីយុសក៏ចូលទៅក្នុងបន្ទប់ដេករបស់ទ្រង់ ហើយក៏ដេក
ហើយភ្ញាក់ឡើងភ្លាម។
៤ ពេលនោះ យុវជនបីនាក់ដែលជាអ្នកយាមរក្សាព្រះសពស្តេច
ក៏និយាយគ្នាទៅវិញទៅមក។
5 សូមឲ្យយើងរាល់គ្នានិយាយប្រយោគមួយៈ អ្នកណាដែលឈ្នះ
ហើយការកាត់ទោសរបស់អ្នកនោះហាក់ដូចជាមានប្រាជ្ញាជាង
អ្នកដទៃ ស្តេចដារីយុសនឹងប្រទានអំណោយដ៏អស្ចារ្យ និងរបស់
ដ៏អស្ចារ្យជាសញ្ញានៃជ័យជំនះដល់គាត់
6 ដូចជាត្រូវស្លៀកពាក់ពណ៌ស្វាយ ផឹកមាស ហើយដេកលើ
មាស ហើយរទេះចំបាំងដែលមានខ្សែចងមាស និងក្បាល
ក្រណាត់ទេសឯកល្អ និងខ្សែច្រវាក់នៅក
៧ ហើយគាត់នឹងអង្គុយក្បែរដារីយុស ដោយសារប្រាជ្ញារបស់
គាត់ ហើយនឹងត្រូវហៅថា ដារីយុស ជាបងប្អូនជីដូនមួយរបស់
គាត់។
៨ហើយបន្ទាប់មកគ្រប់គ្នាបានសរសេរប្រយោគរបស់ខ្លួន បិទ
ត្រា ហើយដាក់នៅក្រោមខ្នើយរបស់ស្តេចដារីយុស។
៩ហើយបានមានប្រសាសន៍ថា នៅពេលដែលស្តេចមាន
ព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ អ្នកខ្លះនឹងប្រគល់សំណេរដល់គាត់។ ហើយ
ខាងភាគីណាដែលជាស្តេច និងមេទាំងបីនៃប្រទេសពែរ្សនឹង
វិនិច្ឆ័យថាការកាត់ទោសរបស់គាត់គឺឆ្លាតបំផុត នោះនឹង
ទទួលបានជ័យជម្នះតាមការកំណត់។

១០ អ្នកដំបូងបានសរសេរថា ស្រាគឺខ្លាំងជាងគេ។
១១ អ្នកទីពីរសរសេរថា ស្ដេចខ្លាំងបំផុត។
12 អ្នកទីបីបានសរសេរថា ស្ត្រីខ្លាំងជាងគេ ប៉ុន្តែលើសជាងអ្វីៗទាំងអស់ សេចក្ដីពិតនាំយកជ័យជម្នះទៅឆ្ងាយ។
១៣ឥឡូវនេះ ពេលស្ដេចក្រោកឡើង ពួកគេបានយកសំណេររបស់ពួកគេ ហើយប្រគល់វាទៅលោក ហើយដូច្នេះលោកបានអានពួកគេះ
14 ហើយទ្រង់បានចាត់អ្នកដឹកនាំទាំងអស់នៃប្រទេសពែរ្ស និងមេឌា ព្រមទាំងអភិបាលក្រុង មេទ័ព មេទ័ព និងពួកនាយទាហាន។
15 រួចក៏អង្គុយនៅក្នុងកន្លែងជំនុំជំរះ។
ហើយសំណេរត្រូវបានអានមុនពួកគេ។
16 ហើយគាត់មានប្រសាសន៍ថា៖ «ចូរហៅយុវជនមក ហើយពួកគេនឹងប្រកាសពីទោសរបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះ គេហៅមកចូល។
17 ហើយលោកមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា ចូរប្រាប់យើងអំពីគំនិតរបស់អ្នកអំពីការសរសេរនោះ។
បន្ទាប់មកអ្នកដំបូងដែលនិយាយអំពីកម្លាំងនៃស្រាបានចាប់ផ្ដើម។
១៨ហើយគាត់មានប្រសាសន៍ដូច្នេះថា ឱអ្នករាល់គ្នាអើយ ស្រាទំពាំងបាយជូរខ្លាំងណាស់!
វាបណ្តាលឱ្យមនុស្សទាំងអស់ច្រឡំថាផឹកវា:
19 វាធ្វើឲ្យគំនិតរបស់ស្ដេច និងកូនដែលគ្មានឪពុកទាំងអស់គ្នា ពីអ្នកបម្រើ និងអ្នកសេរី អ្នកក្រ និងអ្នកមានះ
20 វាក៏ប្រែគ្រប់ទាំងគំនិតឲ្យទៅជាភាពរីករាយ និងរីករាយផងដែរ ដើម្បីឲ្យមនុស្សមិននឹកចាំពីទុក្ខព្រួយ ឬបំណុល
21 ហើយវាធ្វើឲ្យចិត្តគ្រប់គ្នាមានជាបរិបូរ ដូច្នេះមនុស្សម្នាក់មិននឹកចាំពីស្ដេច ឬទេសាភិបាល។ ហើយវាធ្វើឲ្យនិយាយគ្រប់ទាំងអស់ដោយទេពកោសល្យះ
22 ហើយពេលដែលពួកគេនៅក្នុងពែងរបស់ពួកគេ ពួកគេភ្លេចសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ពួកគេទាំងចំពោះមិត្តភ័ក្តិ និងបងប្អូន ហើយបន្តិចបន្ទាប់ពីដកដាវចេញ។
23 ប៉ុន្តែពេលពួកគេមកពីស្រានោះ គេមិនចាំពីអ្វីដែលគេបានធ្វើទេ។
២៤ ឱអ្នករាល់គ្នាអើយ តើស្រាដែលមានកម្លាំងខ្លាំងបំផុតដែលបង្ខំឲ្យធ្វើដូច្នេះឬ? លុះព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះហើយ ព្រះអង្គក៏ស្ងប់ស្ងាត់។

ជំពូកទី 4

១ រួចមកអ្នកទីពីរដែលបាននិយាយអំពីកម្លាំងរបស់ស្ដេចចាប់ផ្ដើមនិយាយថា
២ ឱអ្នករាល់គ្នាអើយ តើមនុស្សពូកែខាងកម្លាំងដែលគ្រប់គ្រងលើសមុទ្រ និងដី និងអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងពួកគេឬ?
៣ ប៉ុន្តែ ស្តេចមានឫទ្ធានុភាពជាងទៅទៀត ដ្បិតទ្រង់ជាម្ចាស់លើរបស់ទាំងនេះ ហើយមានអំណាចលើពួកគេ។ ហើយអ្វីដែលលោកបង្គាប់ពួកគេក៏ធ្វើ។
4 បើគាត់បញ្ជាឲ្យគេច្បាំងនឹងអ្នកម្ខាងទៀត នោះគេធ្វើចុះ បើគាត់ចាត់គេចេញទៅវាយខ្មាំងសត្រូវ នោះគេទៅវាយកម្ទេចកំពែងភ្នំ និងប៉មចោល។
5 គេសម្លាប់គេចោល ហើយមិនប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបញ្ជារបស់ស្ដេចឡើយ បើគេឈ្នះ គេយករបស់ទាំងអស់មកថ្វាយស្ដេច ព្រមទាំងរបស់ដែលរឹបអូសបាន ដូចអ្វីៗទាំងអស់ដែរ។
៦ហើយក៏ដូចគ្នាដែរ ចំពោះអ្នកដែលមិនមែនជាទាហាន ហើយមិនពាក់ព័ន្ធនឹងសង្គ្រាមទេ ប៉ុន្តែត្រូវប្រើការច្រូតកាត់ លុះបានច្រូតស្រូវម្ដងទៀតហើយ នោះគេនាំវាទៅថ្វាយស្ដេច ហើយបង្ខំគ្នាទៅវិញទៅមកថ្វាយសួយសារអាករ។
7 ប៉ុន្តែគាត់នៅតែជាមនុស្សតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើគាត់បញ្ជាឲ្យសម្លាប់ នោះគេនឹងសម្លាប់។ ប្រសិនបើគាត់បង្គាប់ឲ្យទុកឲ្យគេទុកចោល។
៨ ប្រសិនបើគាត់បញ្ជាឱ្យវាយ នោះគេក៏វាយ។ ប្រសិនបើគាត់បញ្ជាឲ្យធ្វើឲ្យស្ងាត់ជ្រងំ គេក៏ធ្វើឲ្យស្ងាត់ឈឹង។ ប្រសិនបើគាត់បង្គាប់ឲ្យសង់គេសង់។
9 ប្រសិនបើគាត់បញ្ជាឲ្យកាប់ គេកាប់ចុះ។ បើគាត់បង្គាប់ឲ្យដាំ គេដាំ។
10 ដូច្នេះ ប្រជាជន និងកងទ័ពរបស់គាត់ទាំងអស់គោរពតាមគាត់៖ លើសពីនេះទៀត គាត់បានដេកចុះ គាត់បានស៊ីផឹក ហើយសម្រាក។
11 ហើយអ្នកទាំងនេះនៅតែឃ្លាំមើលគាត់ ហើយក៏មិនត្រូវអ្នកណាម្នាក់ចេញទៅធ្វើជំនួញផ្ទាល់ខ្លួន ឬក៏មិនស្ដាប់បង្គាប់គាត់ក្នុងរឿងណាមួយដែរ។
១២ ឱអ្នករាល់គ្នាអើយ ម្ដេចក៏មិនគួរស្ដេចមានឫទ្ធានុភាពបំផុត នៅពេលទ្រង់ត្រូវបានស្ដាប់តាមបែបនេះ?
ហើយគាត់បានកាន់អណ្តាតរបស់គាត់។
១៣ ពេលនោះ អ្នកទីបី ដែលបាននិយាយអំពីស្ត្រី ហើយអំពីសេចក្ដីពិត (គឺសូរ៉ូបាបិល) បានចាប់ផ្ដើមនិយាយ។
១៤ ឱអ្នករាល់គ្នាអើយ វាមិនមែនជាស្ដេចដ៏អស្ចារ្យ ឬជាមនុស្សដ៏ច្រើននោះទេ ហើយក៏មិនមែនជាស្រាដែលពូកែដែរ។ តើនរណាជាអ្នកគ្រប់គ្រងពួកគេ ឬមានអំណាចលើពួកគេ? តើពួកគេមិនមែនជាស្ត្រីទេ?
15 ស្ត្រីបានចិញ្ចឹមស្ដេច និងប្រជាជនទាំងអស់ដែលគ្រប់គ្រងដោយសមុទ្រ និងដី។
16 សូម្បីតែអ្នកទាំងនោះក៏មកដែរ ហើយគេចិញ្ចឹមពួកអ្នកដែលដាំចម្ការទំពាំងបាយជូរពីណាមក។
១៧
សម្លៀកបំពាក់ទាំងនេះក៏ធ្វើសម្លៀកបំពាក់សម្រាប់បុរសដែរ។ ទាំងនេះនាំសិរីល្អដល់មនុស្ស។ ហើយបើគ្មានស្ត្រី មិនអាចជាបុរសបានឡើយ។
១៨មែនហើយ បើបុរសបានប្រមូលមាស និងប្រាក់ ឬរបស់ល្អណាមួយមកជាមួយគ្នា តើពួកគេមិនស្រឡាញ់ស្ត្រីដែលគួរឲ្យពេញចិត្ត និងសម្រស់ទេ?
១៩ហើយទុកឲ្យរឿងទាំងនោះកន្លងផុតទៅ កុំឲ្យគេហៀរទឹកមាត់ឡើយ ហើយសូម្បីតែបើកមាត់ក៏បើកភ្នែកដាក់នាងយ៉ាងញាប់។ តើមនុស្សទាំងអស់ប្រាថ្នាចង់បាននាងលើសពីប្រាក់ ឬមាស ឬរបស់ល្អណាក៏ដោយ?
២០ បុរសម្នាក់ចាកចេញពីឪពុករបស់ខ្លួន ដែលនាំគាត់ឡើងទៅ និងស្រុកកំណើត ហើយនៅជាប់នឹងប្រពន្ធ។
21 គាត់នៅជាប់នឹងប្រពន្ធគាត់មិនព្រមចំណាយពេលមួយជីវិត។ ហើយមិននឹកដល់ឪពុក ម្ដាយ ឬប្រទេសឡើយ។
២២ ដោយសារការណ៍នេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវដឹងដែរថា ស្ត្រីមានអំណាចលើអ្នក៖ តើអ្នករាល់គ្នាមិននឿយហត់ និងនឿយហត់ ហើយប្រគល់ និងនាំទាំងអស់ទៅស្ត្រីនោះឬ?
២៣មែនហើយ បុរសម្នាក់បានកាន់ដាវរបស់គាត់
ហើយទៅដើម្បីប្លន់ និងលួច ដើម្បីជិះទូកលើសមុទ្រ
និងតាមដងទន្លេ។
២៤ហើយមើលទៅលើសិង្ហ ហើយចូលទៅក្នុងភាពងងឹត។
ហើយនៅពេលដែលគាត់បានលួច, ខូច, និងប្លន់,
គាត់បាននាំយកវាទៅស្រឡាញ់របស់គាត់។
25 ហេតុដូច្នេះហើយ បុរសស្រឡាញ់ប្រពន្ធរបស់ខ្លួនប្រសើរជាងឪពុក ឬម្ដាយ។
២៦មែនហើយ
មានមនុស្សជាច្រើនដែលអស់ប្រាជ្ញារបស់ពួកគេសម្រាប់ស្ត្រី ហើយក្លាយជាអ្នកបម្រើសម្រាប់ជាប្រយោជន៍របស់ពួកគេ។

២៧ មនុស្សជាច្រើនក៏បានវិនាស ធ្វើខុស និងប្រព្រឹត្តអំពើ
បាបចំពោះស្ត្រី។
28 ហើយឥឡូវនេះ តើអ្នករាល់គ្នាមិនជឿខ្ញុំឬ? តើស្ដេចមិន
ពូកែក្នុងអំណាចទេឬ? គ្រប់តំបន់មិនខ្លាចប៉ះគាត់ឬ?
29 ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានឃើញគាត់ និងនាងអាប៉ាមេ ជាកូនស្រី
របស់បាតាកីសដ៏គួរឲ្យគោរព អង្គុយនៅខាងស្ដាំដៃរបស់ស្ដេច
30 ហើយយកមកុដពីព្រះសិរសារបស់ស្ដេចមកបំពាក់លើក្បាល
របស់នាងផ្ទាល់ នាងក៏វាយស្ដេចដោយដៃឆ្វេង។
31 ប៉ុន្តែចំពោះរឿងទាំងអស់នេះ ស្ដេចបានបើកភ្នែកមើល
នាងដោយចំហ បើនាងសើចដាក់គាត់ នោះគាត់ក៏សើចដែរ
ប៉ុន្តែប្រសិនបើនាងមិនពេញចិត្តនឹងគាត់ នោះស្ដេចមិនចេះ
និយាយចំហ ដើម្បីឲ្យនាងបានជាសះស្បើយនឹងគាត់។
ម្ដងទៀត។
៣២ ឱអ្នករាល់គ្នាអើយ តើវាអាចទៅជាយ៉ាងដូចម្ដេច ប៉ុន្តែ
ស្ត្រីគួរតែមានកម្លាំង ដោយឃើញពួកគេធ្វើដូច្នេះ?
33 ពេលនោះ ស្ដេចនិងពួកមេដឹកនាំសម្លឹងមើលគ្នាទៅវិញទៅ
មក ដូច្នេះ គាត់ចាប់ផ្ដើមនិយាយពីការពិត។
៣៤ ឱអ្នករាល់គ្នាអើយ តើស្ត្រីមិនខ្លាំងទេឬ? ផែនដីគឺធំ
ស្ថានសួគ៌ខ្ពស់ ព្រះអាទិត្យក៏លឿនក្នុងដំណើររបស់ទ្រង់ ដ្បិត
ទ្រង់បានបង្វែរផ្ទៃមេឃជុំវិញ ហើយយកដំណើរទៅកន្លែងរបស់
ទ្រង់វិញ ក្នុងថ្ងៃមួយ
35 តើគាត់មិនមែនជាអ្នកអស្ចារ្យដែលបង្កើតរបស់ទាំងនេះ
ឬ? ដូច្នេះ សេចក្ដីពិតគឺអស្ចារ្យ ហើយខ្លាំងជាងអ្វីៗទាំងអស់។
៣៦ ផែនដីទាំងមូលស្រែករកសេចក្ដីពិត ហើយផ្ទៃមេឃក៏
ប្រទានពរដល់វា៖ កិច្ចការទាំងអស់ញ័រ និងញាប់ញ័រនៅលើវា
ហើយវាមិនមែនជាការទុច្ចរិតឡើយ។
37 ស្រាគឺអាក្រក់ ស្ដេចអាក្រក់ ស្ត្រីគឺអាក្រក់, កូនមនុស្សទាំង
អស់គឺអាក្រក់, ហើយទាំងអស់នេះគឺជាអំពើអាក្រក់របស់ពួក
គេ; ហើយគ្មានការពិតនៅក្នុងពួកគេទេ។ ដោយអំពើទុច្ចរិត
របស់គេ គេក៏ត្រូវវិនាសដែរ។
៣៨ ចំពោះសេចក្ដីពិត វាស៊ូទ្រាំ ហើយរឹងមាំជានិច្ច។ វារស់នៅ
និងដណ្តើមបានជារៀងរហូត។
39 ជាមួយនាង គ្មានការទទួលយកមនុស្ស ឬរង្វាន់ឡើយ។
ប៉ុន្តែនាងប្រព្រឹត្តអំពើសុចរិត ហើយចៀសវាងពីអំពើទុច្ចរិត
និងអំពើអាក្រក់ទាំងអស់។
ហើយបុរសទាំងអស់ចូលចិត្តការងាររបស់នាង។
40 ទាំងការវិនិច្ឆ័យរបស់នាងក៏មិនមានអំពើទុច្ចរិតដែរ។
ហើយនាងគឺជាកម្លាំង នគរ ឫទ្ធានុភាព
និងភាពរុងរឿងគ្រប់វ័យ។
សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះជាម្ចាស់នៃសេចក្ដីពិត។
41 ហើយដោយនោះគាត់បានរក្សាសន្តិភាពរបស់គាត់។ ពេល
នោះ មនុស្សទាំងអស់ស្រែកឡើងថា៖ «សេចក្ដីពិតអស្ចារ្យ
ហើយខ្លាំងលើសអ្វីៗទាំងអស់»។
42 ព្រះរាជាមានរាជឱង្ការទៅគាត់ថា៖ «សុំអ្វីដែលអ្នកចង់បាន
លើសពីត្រូវបានកំណត់ទុកក្នុងការសរសេរនោះ យើងខ្ញុំនឹងឲ្យ
វា ព្រោះអ្នកត្រូវបានគេរកឃើញថាមានប្រាជ្ញា។ ហើយអ្នកត្រូវ
អង្គុយក្បែរខ្ញុំ ហើយត្រូវហៅថាបងប្អូនជីដូនមួយរបស់ខ្ញុំ។
43 រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅស្ដេចថា ចូរនឹកចាំពាក្យសម្បថ
របស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានស្បថនឹងសង់ក្រុងយេរូសាឡិម នៅថ្ងៃ
ដែលទ្រង់បានមកដល់នគរទ្រង់
៤៤ហើយដើម្បីបញ្ជូនគ្រឿងទាំងប៉ុន្មានដែលបានដកចេញពី
ក្រុងយេរូសាឡិម ដែលលោកស៊ីរូសបានញែកចេញ នៅពេល
ដែលលោកបានស្បថថានឹងបំផ្លាញបាប៊ីឡូន ហើយនឹងបញ្ជូន
ពួកគេទៅទីនោះម្ដងទៀត។
៤៥ អ្នកក៏បានស្បថថានឹងសង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដែលជនជាតិ
អេដុមបានដុត នៅពេលដែលស្រុកយូដាត្រូវបានបំផ្លាញ
ដោយពួកខាល់ដេ។
៤៦ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំទាមទារ
និងជាអ្វីដែលខ្ញុំប្រាថ្នាពីទ្រង់ ហើយនេះជាសេរីភាពដ៏សំខាន់
ដែលកើតចេញពីខ្លួនឯង៖ ហេតុនេះហើយបានជាទូលបង្គំ
ប្រាថ្នាចង់ឲ្យទ្រង់ធ្វើសច្ចាឲ្យបានល្អ ជាការសំដែងដោយមាត់
របស់ទ្រង់ផ្ទាល់ អ្នកបានស្បថនឹងស្ដេចនៃស្ថានបរមសុខ។
47 បន្ទាប់មក ស្ដេចដារីយុសបានក្រោកឈរឡើង
ហើយថើបគាត់
ហើយសរសេរសំបុត្រសម្រាប់គាត់ទៅកាន់ពួកមន្ត្រីហិរញ្ញិក
មេទ័ព និងមេទ័ព និងអភិបាលទាំងអស់
ដើម្បីអោយពួកគេធ្វើដំណើរតាមផ្លូវរបស់គាត់ទាំងសុវត្ថិភាព
និងអស់អ្នកដែលឡើងទៅជាមួយគាត់
ដើម្បីសាងសង់ក្រុងយេរូសាឡឹម។ .
48 គាត់ក៏បានសរសេរសំបុត្រទៅពួកមេទ័ពដែលនៅសេឡស្យា
និងភេនីស និងទៅពួកគេនៅលីបង់
ដើម្បីឱ្យពួកគេយកឈើតាត្រៅពីលីបង់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹម
ហើយឱ្យពួកគេសង់ទីក្រុងជាមួយគាត់។
49 ម្យ៉ាងទៀត
គាត់បានសរសេរសម្រាប់ជនជាតិយូដាទាំងអស់
ដែលចេញពីអាណាចក្ររបស់គាត់ ឡើងទៅក្នុងសាសន៍យូដា
អំពីសេរីភាពរបស់ពួកគេ ថាគ្មានមន្ត្រី គ្មានមេទ័ព
គ្មានមេទ័ព ឬជាមន្ត្រីហិរញ្ញិក
ចូលតាមទ្វាររបស់ពួកគេដោយបង្ខំឡើយ។
50 ហើយថាប្រទេសទាំងអស់ដែលពួកគេកាន់កាប់ត្រូវបាន
សេរីដោយគ្មានពន្ធ។ ហើយឲ្យជនជាតិអេដុមប្រគល់ភូមិរបស់
ជនជាតិយូដា ដែលកាលនោះគេកាន់កាប់។
៥១មែនហើយ ថាត្រូវបានផ្ដល់ប្រាក់ម្ភៃថាលិនដល់ការ
សាងសង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធរៀងរាល់ឆ្នាំ រហូតដល់ពេលដែលវាត្រូវ
បានសាងសង់។
52 ហើយដប់ណែនទៀតជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដើម្បីតង្វាយដុតនៅ
លើអាសនៈជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដូចដែលពួកគេមានបញ្ញត្តិថានឹង
ថ្វាយដប់ប្រាំពីរ
53 ហើយថាអស់អ្នកដែលបានចេញពីបាប៊ីឡូនដើម្បីសង់
ទីក្រុងគួរមានសេរីភាព ព្រមទាំងពួកកូនចៅរបស់ពួកគេ
និងពួកសង្ឃទាំងអស់ដែលបានចេញទៅ។
54 គាត់ក៏បានសរសេរអំពី។ ការចោទប្រកាន់
និងអាវផាយរបស់បូជាចារ្យ ដែលពួកគេបម្រើ។
55 ហើយដូចគ្នាដែរចំពោះការចោទប្រកាន់របស់ពួកលេវី ត្រូវ
បានប្រគល់ដល់ពួកគេរហូតដល់ថ្ងៃដែលគេសង់ផ្ទះ ហើយក្រុង
យេរូសាឡិមបានសង់ឡើង។
៥៦ហើយលោកបានបង្គាប់ឲ្យចែកដល់អស់អ្នកដែលរក្សា
ប្រាក់សោធននិងប្រាក់ឈ្នួលក្រុង។
57 ទ្រង់ក៏បញ្ជូនគ្រឿងបរិក្ខារទាំងអស់ពីបាប៊ីឡូន
ដែលស៊ីរូសបានញែកចេញ។ ហើយគ្រប់ទាំងសេចក្ដីដែលស៊ីរូស
បានបង្គាប់ នោះក៏បង្គាប់ឲ្យធ្វើ ហើយបញ្ជូនទៅក្រុង
យេរូសាឡិម។
៥៨ឥឡូវនេះ ពេលដែលយុវជននេះបានចេញទៅហើយ គាត់
បានងើបមុខឡើងទៅស្ថានសួគ៌ឆ្ពោះទៅក្រុងយេរូសាឡិម
ហើយសរសើរតម្កើងស្ដេចនៃស្ថានសួគ៌
៥៩ហើយបាននិយាយថា ជ័យជំនះនឹងមកពីអ្នក ប្រាជ្ញានឹង
មកពីអ្នក ហើយអ្នកជាសិរីល្អ ហើយខ្ញុំជាអ្នកបម្រើរបស់អ្នក
60 ទ្រង់មានពរហើយ ដែលបានប្រទានប្រាជ្ញាដល់ទូលបង្គំ
ដ្បិតឱព្រះអម្ចាស់នៃបុព្វបុរសនៃយើងខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមអរព្រះ
គុណដល់ទ្រង់។
៦១ហើយដូច្នេះ គាត់បានយកសំបុត្រនោះ ហើយចេញទៅឯ
បាប៊ីឡូន ហើយប្រាប់វាទៅបងប្អូនរបស់គាត់ទាំងអស់។

៦២ ហើយពួកគេសរសើរតម្កើងព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់ពួកគេ
ដោយព្រោះទ្រង់បានប្រទានសេរីភាព និងសេរីភាពដល់ពួក
គេ
63 ដើម្បីឡើងទៅសង់ក្រុងយេរូសាឡិម និងព្រះវិហារដែលហៅ
តាមព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ ហើយពួកគេបានជប់លៀងជាមួយ
នឹងឧបករណ៍ភ្លេង និងអំណរសប្បាយអស់ប្រាំពីរថ្ងៃ។

ជំពូកទី 5

1បន្ទាប់ពីនេះហើយ គឺជាមេនៃក្រុមគ្រួសារដែលបានជ្រើស
រើសតាមកុលសម្ព័ន្ធរបស់ពួកគេ ដើម្បីឡើងទៅជាមួយនឹង
ប្រពន្ធ កូនប្រុសកូនស្រី ជាមួយនឹងអ្នកបម្រើ និងអ្នកបម្រើ
និងហ្វូងសត្វរបស់ពួកគេ។
2 ដារីយុសក៏ចាត់ទ័ពសេះមួយពាន់នាក់ទៅជាមួយដែរ រហូត
ដល់នាំពួកគេត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡិមវិញដោយសុវត្ថិភាព
ព្រមទាំងប្រដាប់ភ្លេង និងខ្លុយ។
3 ហើយបងប្អូនរបស់ពួកគេទាំងអស់បានលេង ហើយលោក
បានឲ្យពួកគេឡើងទៅជាមួយនឹងពួកគេ។
៤ហើយនេះជាឈ្មោះរបស់បុរសដែលបានឡើងទៅតាមក្រុម
គ្រួសាររបស់ពួកគេក្នុងចំណោមកុលសម្ព័ន្ធរបស់ពួកគេ
បន្ទាប់ពីក្បាលរបស់ពួកគេមួយចំនួន។
5 ពួកបូជាចារ្យ ជាកូនរបស់ភីនេស ជាកូនរបស់អើរ៉ុន គឺព្រះ
យេស៊ូ ជាកូនយ៉ូសេដេក ជាកូនរបស់សារ៉ាយ៉ា និងយ៉ូអាគីម ជា
កូនសូរ៉ូបាបិល ជាកូនរបស់សាឡាធីអែល នៃវង្សដាវីឌ ចេញពី
វង្សផារ៉េស កុលសម្ព័ន្ធយូដា;
៦ គាត់បាននិយាយប្រយោគដ៏ឈ្លាសវៃនៅចំពោះមុខដារីយុស
ជាស្ដេចពែរ្ស ក្នុងឆ្នាំទីពីរនៃរជ្ជកាលរបស់ទ្រង់ គឺនៅខែ
ណែសាន ដែលជាខែទីមួយ។
៧ហើយអ្នកទាំងនេះជាពួកសាសន៍យូដា ដែលបានមកពីការ
ចាប់ជាឈ្លើយ ជាកន្លែងដែលពួកគេស្នាក់នៅជាជនបរទេស
ដែលណាប៊ូកូដូណូសូរ ជាស្ដេចបាប៊ីឡូនបានដឹកទៅ
បាប៊ីឡូន។
៨ហើយពួកគេបានត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡិម និងទៅផ្នែក
ផ្សេងទៀតនៃសាសន៍យូដា ហើយគ្រប់គ្នាទៅទីក្រុងរបស់ខ្លួន
ដែលបានមកជាមួយនឹងសូរ៉ូបាបិល ជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ
នេហេមា និងសាការី និងរេសាយ៉ាស អេនេណុស ម៉ាឌ្យូស។
Beelsarus, Aspharasus, Reelius, Roimus និង Baana
មគ្គុទ្ទេសក៍របស់ពួកគេ។
៩ ចំនួនពួកគេនៃប្រជាជាតិ និងអភិបាលរបស់ពួកគេ ជា
កូនរបស់លោកផូរ៉ុស មានពីរពាន់មួយរយចិតសិបពីរនាក់។
កូនរបស់សាផាត មានបួនរយចិតសិបពីរនាក់
10 កូនរបស់អេរេស មានប្រាំពីររយហាសិបប្រាំមួយនាក់
11 កូនរបស់ផាត ម៉ូអាប់ ពីរពាន់ប្រាំបីរយដប់ពីរនាក់
12 កូនរបស់លោកអេឡាម មួយពាន់ពីររយហាសិបបួននាក់
កូនរបស់សាធូល ប្រាំបួនរយសែសិបប្រាំនាក់ កូនរបស់លោក
កូរបេ ប្រាំពីររយប្រាំនាក់ កូនរបស់លោកបានី ប្រាំមួយរយ
សែសិបប្រាំបីនាក់។
13 កូនរបស់លោកបេបៃ មានប្រាំមួយរយម្ភៃបីនាក់ កូនរបស់
លោកសាដាស បីពាន់ពីររយម្ភៃពីរនាក់។
១៤ កូនរបស់លោកអដូនីកា មានប្រាំមួយរយហុកសិបប្រាំពីរ
នាក់ កូនរបស់បាគៃ ពីរពាន់ហុកសិបប្រាំមួយនាក់ កូនរបស់
លោកអឌិន បួនរយហាសិបបួន
15 កូនរបស់អាតេរេស៊ីស មានកៅសិបពីរនាក់ កូនរបស់
ស៊ីឡាន់ និងអាសេគាសបីប្រាំពីរនាក់ កូនរបស់អាស៊ូរ៉ាន មាន
បួនរយសាមសិបពីរ។
16 កូនចៅរបស់លោកអាណានាស មួយរយនាក់ កូនរបស់
លោកអើរ៉ុម មានសាមសិបពីរ និងកូនចៅរបស់លោកបាសា
មានបីរយម្ភៃបីនាក់ កូនរបស់លោកអសេភូរិត មួយរយពីរ។
17 កូនរបស់លោក Meterus បីពាន់ប្រាំនាក់: កូនរបស់លោក
Bethlomon មួយរយម្ភៃបី
18 ពួកនេតូផា ហាសិបប្រាំនាក់ពីអាណាថោត មួយរយហាសិប
ប្រាំបីនាក់ពីបេតសាម៉ូស សែសិបពីរ
19 ពួកគៀរជារីអាយុម្ភៃប្រាំនាក់ពីកាភីរ៉ា និងបេរ៉ុត ប្រាំពីររយ
សែសិបបី នាក់ពីរ៉ា ប្រាំពីររយនាក់
20 ជនជាតិខាឌា និងអាំមីឌៃ មានបួនរយម្ភៃពីរនាក់ ពី
ស៊ីរ៉ាម៉ា និងកាបដេស មានប្រាំមួយរយម្ភៃនាក់
21 ពួកគេពីស្រុកម៉ាកាឡូន មួយរយម្ភៃពីរនាក់ ជាអ្នកពី
បេតូលីស ហាសិបពីរនាក់ ជាកូនរបស់នីហ្វៃ មួយរយហាសិប
ប្រាំមួយ
22 កូនរបស់កាឡាម៉ូឡាស និងអូនូស មានប្រាំពីររយម្ភៃប្រាំ
នាក់ កូនរបស់លោកយេរេកុស ពីររយសែសិបប្រាំនាក់
២៣ កូនរបស់អាណាស មានបីពាន់បីរយសាមសិបនាក់។
24 ពួកបូជាចារ្យ គឺកូនរបស់លោកយេឌូ ជាកូនរបស់ព្រះយេស៊ូ
ក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់លោកសាណាស៊ីប មានប្រាំបួនរយ
ចិតសិបពីរនាក់ កូនរបស់លោកមែរូត មួយពាន់ហាសិបពីរ។
25 កូនរបស់ផាសារ៉ុន មួយពាន់សែសិបប្រាំពីរនាក់ កូនរបស់
លោកការេ មានមួយពាន់ដប់ប្រាំពីរ។
26 ពួកលេវី: កូនរបស់លោកយេស៊ូ, លោកកាឌមាល, លោក
Banuas, និងស៊ូឌា, ចិតសិបបួននាក់។
27 ពួកអ្នកចម្រៀងដ៏វិសុទ្ធ គឺកូនរបស់លោកអេសាភ មួយរយ
ម្ភៃប្រាំបីនាក់។
28 អ្នកយាមទ្វារ មានកូនចៅរបស់សាលូម កូនចៅយ៉ាថាល
កូនតាលម៉ូន កូនចៅដាកូប៊ី កូនតាតា កូនសាមី សរុបមួយ
រយសាមសិបប្រាំបួននាក់។
29 ពួកអ្នកបម្រើនៃព្រះវិហារ គឺកូនចៅរបស់លោកអេសាវ កូន
របស់លោកអស៊ីផា កូនចៅរបស់លោកតាបោត កូនចៅរបស់
លោកសេរ៉ាស កូនចៅរបស់ស៊ូដ កូនចៅរបស់លោកផាលាស
កូនចៅរបស់លោកឡាបាណា កូនចៅរបស់លោកគ្រាបា។
30 កូនចៅរបស់លោក Acua កូនចៅរបស់លោក Uta កូនរបស់
លោក Cetab កូនរបស់លោក Agaba កូនរបស់ Subai កូនរបស់
លោក Anan កូនរបស់លោក Cathua និងកូនរបស់ Geddur
31 កូនចៅរបស់លោកអរូស កូនចៅរបស់លោកដាសាន កូន
ចៅរបស់លោកណូអេបា កូនចៅរបស់លោកចាសេបា កូនចៅ
របស់លោកកាសេរ៉ា កូនចៅរបស់លោកអាសៀ កូនចៅរបស់
លោកភីណេ កូនចៅរបស់លោកអសារា កូនចៅរបស់លោក
បាតៃ និងកូនចៅរបស់លោកអាសាណា។ កូនចៅរបស់លោក
ម៉ានី កូនចៅរបស់លោកណាភីស៊ី កូនចៅរបស់លោកអគីប
កូនចៅរបស់លោកអគីផា កូនចៅរបស់លោកអាសស៊ើរ កូន
របស់លោកផារ៉ាស៊ីម កូនចៅរបស់លោកបាសាឡូត។
32 កូនចៅរបស់លោកមេដា កូនចៅរបស់គូថា កូនចៅរបស់
លោកចារា កូនចៅរបស់លោកម៉ាកុស កូនចៅរបស់លោក
អេស៊ើរ កូនចៅរបស់លោកថោមៃ កូនចៅរបស់លោកណាស៊ីត
និងកូនចៅរបស់លោកអទីផា។
33 កូនចៅរបស់អ្នកបម្រើរបស់សាឡូម៉ូន គឺកូនចៅរបស់
លោកអសាភៀន កូនចៅរបស់លោកផារីរ៉ា កូនចៅរបស់លោក
យេលី កូនចៅរបស់លោកឡូសុន កូនចៅអ៊ីស្រាអែល និងកូន
ចៅរបស់លោកសាភេត។
34 កូនចៅរបស់លោកហាគា កូនចៅរបស់ផារ៉ាការេត កូនចៅ
របស់លោកសាប៊ី កូនចៅរបស់សារ៉ូធី កូនចៅរបស់លោក
ម៉ាស៊ីស កូនចៅរបស់លោកការ៉ា កូនចៅរបស់លោក Addus
កូនចៅរបស់ស៊ូបា កូនចៅរបស់លោកអភើរ៉ា កូនចៅរបស់
លោកបារ៉ូឌីស។ កូនចៅរបស់សាបាត ជាកូនរបស់អាឡោម។

៣៥ អ្នកបម្រើព្រះវិហារ និងកូនចៅរបស់អ្នកបម្រើរបស់
សាឡូម៉ូន មានចំនួនបីរយចិតសិបពីរនាក់។
៣៦ អ្នកទាំងនេះបានចេញមកពីទែរមេឡេត និងថេលសាស,
ឆារ៉ាអាថាឡារជាអ្នកនាំមុខពួកគេ, និងអាឡារ។
៣៧ ទាំងពួកគេមិនអាចបង្ហាញក្រុមគ្រួសារ ឬទ្រព្យសម្បត្តិ
របស់ពួកគេអំពីរបៀបដែលពួកគេជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែល
បានឡើយៈ កូនចៅរបស់លោកឡាដាន កូនប្រុសរបស់លោក
Ban កូនចៅរបស់លោក Necodan មានប្រាំមួយរយហាសិបពីរ។
38 ហើយក្នុងចំណោមពួកសង្ឃដែលដណ្តើមតំណែង
បព្វជិតភាព ហើយរកមិនឃើញ គឺកូនប្រុសរបស់អូបឌា កូន
ចៅរបស់អាក់កូស ជាកូនរបស់អាឌុស ដែលបានរៀបការ
ជាមួយនឹងអេកៀ ជាកូនស្រីរបស់បាសេឡូស ហើយត្រូវបាន
ដាក់ឈ្មោះតាមឈ្មោះរបស់គាត់។
39
ហើយនៅពេលដែលការពិពណ៌នាអំពីពូជពង្សនៃបុរសទាំង
នេះត្រូវបានស្វែងរកនៅក្នុងបញ្ជីឈ្មោះ ប៉ុន្តែរកមិនឃើញ
នោះពួកគេត្រូវបានគេដកចេញពីការប្រតិបត្តិនៃបព្វជិតភា
ពៈ
៤០ ត្បិតពួកគេបាននិយាយទៅគាត់ថា នេហេមា និង
អធារីយ៉ាមិនត្រូវធ្វើជាចំណែកនៃវត្ថុបរិសុទ្ធឡើយ រហូតដល់
មានសង្ឃជាន់ខ្ពស់ម្នាក់ដែលស្លៀកពាក់ដោយគោលលទ្ធិ និង
សេចក្តីពិត។
៤១ ដូច្នេះ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលចាប់តាំងពីពួកគេអាយុដប់ពីរ
ឆ្នាំឡើងទៅ ពួកគេមានចំនួនបួនម៉ឺននាក់ ក្រៅពីអ្នកបម្រើ
ប្រុស និងស្ត្រីពីរពាន់បីរយហុកសិបនាក់។
42 ពួកអ្នកបម្រើ និងអ្នកបម្រើរបស់ពួកគេមានប្រាំពីរពាន់
បីរយសែសិបប្រាំពីរនាក់ គឺបុរសច្រៀង និងស្ត្រីច្រៀងពីររយ
សែសិបប្រាំនាក់
43 អូដ្ឋបួនរយសាមសិបប្រាំ សេះប្រាំពីរពាន់សាមសិបប្រាំមួយ
សេះពីររយសែសិបប្រាំ
សត្វលាចំនួនប្រាំពាន់ប្រាំរយម្ភៃប្រាំក្បាល។
44 ហើយពួកមេគ្រួសារខ្លះ ពេលមកដល់ព្រះវិហារនៃព្រះដែល
នៅក្រុងយេរូសាឡិម នោះបានស្បថនឹងតាំងព្រះវិហារឡើងវិញ
នៅកន្លែងរបស់ទ្រង់តាមសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ
45 ហើយដើម្បីប្រគល់ទៅក្នុងឃ្លាំងដ៏បរិសុទ្ធនៃកិច្ចការទាំង
អស់មាសមួយពាន់ផោន ប្រាក់ប្រាំពាន់ និងអាវកាក់សង្ឃ
មួយរយ។
៤៦ហើយដូច្នេះហើយបានជាអាស្រ័យហេតុនេះ ពួកបូជាចារ្យ
និងពួកលេវី និងប្រជាជននៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម, និងនៅ
ក្នុងប្រទេស, អ្នកចម្រៀងផងដែរ, និងពួកអ្នកច្រកទ្វារ;
និងអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់នៅក្នុងភូមិរបស់ពួកគេ។
47 លុះដល់ខែទីប្រាំពីរហើយ
ហើយនៅពេលដែលកូនចៅអ៊ីស្រាអែលគ្រប់ៗគ្នានៅនឹងកន្លែ
ងរបស់ខ្លួន
នោះពួកគេទាំងអស់គ្នាបានមករួមគ្នាដោយមានការយល់ព្រ
មតែមួយចូលទៅក្នុងកន្លែងបើកចំហនៃទ្វារទីមួយដែលឆ្ពោះ
ទៅទិសខាងកើត។
48 បន្ទាប់មក លោកយេស៊ូជាកូនរបស់លោកយ៉ូសេដេក និង
ពួកបូជាចារ្យជាបងប្អូនរបស់លោក និងលោកសូរ៉ូបាបិល ជា
កូនរបស់សាឡាធីអែល និងបងប្អូនរបស់លោក ហើយរៀបចំ
អាសនៈរបស់ព្រះនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។
៤៩ ត្រូវថ្វាយយញ្ញបូជាដុតលើវា ដូចមានចែងយ៉ាងច្បាស់នៅ
ក្នុងសៀវភៅរបស់ម៉ូសេ ជាអ្នកនៃព្រះ។
៥០ហើយមានគេមកប្រមូលពួកគេចេញពីជាតិសាសន៍ដទៃ
ទៀតនៃដែនដី ហើយពួកគេបានសង់អាសនៈនៅលើកន្លែង
របស់លោកផ្ទាល់ ពីព្រោះគ្រប់សាសន៍នៃដែនដីមានសត្រូវនឹង
ពួកគេ ហើយបានសង្កត់សង្កិនពួកគេ។ ពួកគេថ្វាយយញ្ញបូជា
តាមពេលវេលា និងតង្វាយដុតទាំងមូលថ្វាយព្រះអម្ចាស់ទាំង
ព្រឹកទាំងល្ងាច។
៥១ ពួកគេក៏ប្រារព្ធពិធីបុណ្យព្រះពន្លា ដូចមានចែងក្នុង
ក្រឹត្យវិន័យ ហើយថ្វាយយញ្ញបូជាជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដូចដែលបាន
ជួបៈ
៥២ហើយបន្ទាប់មក ការធ្វើជាបន្តបន្ទាប់ និងយញ្ញបូជានៃថ្ងៃ
សប្ប័ទ និងថ្ងៃចូលខែថ្មី និងបុណ្យបរិសុទ្ធទាំងអស់។
៥៣ហើយអស់អ្នកដែលបានស្បថចំពោះព្រះបានចាប់ផ្តើម
ថ្វាយយញ្ញបូជាដល់ព្រះតាំងពីថ្ងៃទីមួយនៃខែទីប្រាំពីរ បើទោះ
បីជាព្រះវិហារនៃព្រះអម្ចាស់មិនទាន់ត្រូវបានសាងសង់នៅ
ឡើយទេ។
៥៤ហើយពួកគេបានឲ្យប្រាក់ សាច់ និងភេសជ្ជៈដល់ជាងឈើ
និងជាងឈើ ដោយចិត្តរីករាយ។
55 ដល់ពួកស៊ីដូន និងទីរ៉ុសដែរ ពួកគេបានប្រគល់ឡាន ដើម្បី
ឲ្យពួកគេយកដើមតាត្រៅពីក្រុងលីបង់ ដែលត្រូវនាំដោយ
អណ្តែតទៅកាន់ជំរកនៃក្រុងយ៉ុបប៉េ តាមបញ្ជាពួកគេដោយ
ស្តេចស៊ីរូសនៃសាសន៍ពែរ្ស។
៥៦ហើយនៅឆ្នាំទីពីរ និងខែទីពីរ បន្ទាប់ពីទ្រង់យាងមក
ព្រះវិហារនៃព្រះនៅក្រុងយេរូសាឡិមបានចាប់ផ្តើម សូរ៉ូបាបិល
ជាកូនរបស់សាឡាធីអែល និងព្រះយេស៊ូវ ជាកូនរបស់
យ៉ូសេដេក ព្រមទាំងបងប្អូនពួកបូជាចារ្យ និងពួកលេវី និង
អស់អ្នកដែលនៅ។ ចូរចេញពីការជាប់ឃុំឃាំងមកក្រុង
យេរូសាឡិម
57 ហើយពួកគេបានចាក់គ្រឹះនៃព្រះដំណាក់នៃព្រះនៅថ្ងៃទី
មួយនៃខែទីពីរ ក្នុងឆ្នាំទីពីរ បន្ទាប់ពីពួកគេបានមកដល់
ក្រុងយូដា និងក្រុងយេរូសាឡិម។
58 ហើយពួកគេបានតែងតាំងពួកលេវីតាំងពីអាយុម្ភៃឆ្នាំ
ឡើងដើម្បីត្រួតពិនិត្យកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់។ បន្ទាប់មក
ព្រះយេស៊ូក្រោកឈរឡើង ព្រមទាំងកូនប្រុស និងបងប្អូន
កាឌមាអែល ជាប្អូនរបស់លោក និងកូនប្រុសរបស់លោក
ម៉ាដាប៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅរបស់លោកយ៉ូដា ជាកូនរបស់
លោកអេលាឌុន និងកូនប្រុស និងបងប្អូនរបស់ពួកគេ គឺពួក
លេវីទាំងអស់ដោយឯកភាពគ្នា។
ខិតខំដើម្បីជំរុញកិច្ចការនៅក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់។
ដូច្នេះ ពួកកម្មករបានសង់ព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់។
៥៩ហើយពួកសង្ឃបានឈរពាក់អាវរបស់ពួកគេដោយ
ឧបករណ៍ភ្លេង និងត្រែ រីឯពួកលេវីដែលជាកូនរបស់លោក
អេសាភមានវង់ភ្លេង
60 ចូរច្រៀងចម្រៀងអរព្រះគុណ និងសរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់
ដូចព្រះបាទដាវីឌ ជាស្តេចស្រុកអ៊ីស្រាអែលបានបង្គាប់។
61 ហើយពួកគេបានច្រៀងចម្រៀងដោយសំឡេងខ្លាំងៗ ដើម្បី
សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា និង
សិរីល្អរបស់ព្រះអង្គស្ថិតនៅអស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងស្រុក
អ៊ីស្រាអែលទាំងមូល។
៦២ហើយប្រជាជនទាំងអស់បានផ្លុំត្រែ ហើយបន្លឺឡើងដោយ
សំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដោយច្រៀងចម្រៀងនៃការអរព្រះគុណដល់
ព្រះអម្ចាស់សម្រាប់ការចិញ្ចឹមព្រះវិហារនៃព្រះអម្ចាស់។
63 ក្នុងចំណោមពួកបូជាចារ្យ និងក្រុមលេវី និងមេក្រុមគ្រួសារ
របស់ពួកគេផងដែរ ពួកចាស់ទុំដែលបានឃើញផ្ទះពីមុនមក
អគារនេះទាំងយំសោកយ៉ាងខ្លាំង។
64 ប៉ុន្តែ មានមនុស្សជាច្រើនដែលមានសំឡេងត្រែ និងអំណរ
សប្បាយបានស្រែកយ៉ាងខ្លាំង
៦៥ ដោយហេតុថាសំឡេងត្រែមិនអាចឮសម្រាប់ការយំរបស់
ប្រជាជនឡើយ ប៉ុន្តែហ្វូងមនុស្សបានបន្លឺឡើងយ៉ាងអស្ចារ្យ
ដូច្នេះហើយបានឮពីចម្ងាយ។

៦៦ហេតុដូច្នោះហើយ នៅពេលខ្មាំងសត្រូវនៃកុលសម្ព័ន្ធយូដា
និងបេនយ៉ាមីនបានឮដូច្នេះ ពួកគេបានដឹងថាសំឡេងត្រែ
គួរមានន័យយ៉ាងណា។
៦៧ហើយពួកគេបានយល់ឃើញថា ពួកអ្នកដែលត្រូវបានជាប់
ជាឈ្លើយបានសង់ព្រះវិហារថ្វាយព្រះអម្ចាស់នៃសាសន៍
អ៊ីស្រាអែល។
68 ដូច្នេះ គេក៏ទៅឯសូរ៉ូបាបិល និងព្រះយេស៊ូ ហើយទៅឯមេ
នៃគ្រួសារ ហើយនិយាយទៅពួកគេថា យើងនឹងសង់ជាមួយ
នឹងឯង។
៦៩ ត្បិតយើងដូចគ្នាដែរ ដូចអ្នករាល់គ្នាគោរពតាមព្រះ
អម្ចាស់របស់អ្នក ហើយធ្វើយញ្ញបូជាដល់គាត់ ចាប់តាំងពី
ជំនាន់របស់អសបាសារ៉េត ជាស្តេចនៃជនជាតិអាសស៊ើរ ដែល
បាននាំយើងមកទីនេះ។
70 បន្ទាប់មក សូរ៉ូបាបិល និងព្រះយេស៊ូ និងជាមេនៃក្រុម
គ្រួសារនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា៖
«យើងនិងអ្នករាល់គ្នាសង់ដំណាក់ថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃ
យើងរាល់គ្នាមិនមែនទេ។
៧១ យើងតែម្នាក់ឯងនឹងសង់ដល់ព្រះអម្ចាស់នៃជនជាតិ
អ៊ីស្រាអែល ដូចជាព្រះស៊ីរូស ជាស្តេចនៃសាសន៍ពើស៊ីបាន
បង្គាប់យើង។
៧២ ប៉ុន្តែ ពួកសាសន៍ដទៃនៃដែនដីបានដាក់បន្ទុកយ៉ាងធ្ងន់
ទៅលើអ្នកស្រុកយូដា ហើយចាប់ពួកគេនៅច្រកចង្អៀត បាន
រារាំងអគាររបស់ពួកគេ
៧៣ ហើយដោយផែនការសម្ងាត់របស់ពួកគេ
និងការបញ្ចុះបញ្ចូល និងចលាចលដ៏ពេញនិយម
ពួកគេបានរារាំងការបញ្ចប់នៃអគារ
គ្រប់ពេលដែលស្តេចស៊ីរូសរស់នៅ។
ដូច្នេះពួកគេត្រូវបានរារាំងមិនឱ្យសាងសង់អស់រយៈពេលពីរ
ឆ្នាំ រហូតដល់រជ្ជកាលរបស់ដារីយុស។

ជំពូកទី 6

១ឥឡូវនេះ នៅក្នុងឆ្នាំទីពីរនៃរជ្ជកាលរបស់ដារីយុស
អាកហ្គេស និងសាការី ជាកូនរបស់អាឌូ ពួកហោរាបានទាយ
ដល់ពួកសាសន៍យូដានៅក្រុងយេរូសាឡិម ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះ
ជាព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដែលគង់នៅលើពួកគេ។
2 បន្ទាប់មក សូរ៉ូបាបិល ជាកូនរបស់សាឡាទីអែល និង
ព្រះយេស៊ូវ ជាកូនរបស់យ៉ូសេដេក ហើយចាប់ផ្តើមសង់
ព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្រុងយេរូសាឡិម ជាព្យាការី
របស់ព្រះអម្ចាស់ដែលគង់នៅជាមួយ ហើយជួយពួកគេ។
3 នៅពេលនោះ ស៊ីស៊ីនណេស ជាអភិបាលស្រុកស៊ីរី និងក្រុង
ភេនីស បានមកឯពួកសាថារ៉ាប៊ូសាន និងគូកនរបស់គាត់
ហើយមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា
៤ តើអ្នករាល់គ្នាសង់ផ្ទះ និងដំបូលនេះដោយការតែងតាំង
នរណា ហើយធ្វើការផ្សេងទៀតទាំងអស់? តើនរណាជាកម្មករ
ដែលធ្វើកិច្ចការទាំងនេះ?
៥ យ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកព្រឹទ្ធាចារ្យនៃសាសន៍យូដាទទួលបាន
ការពេញចិត្ត ដោយព្រោះព្រះអម្ចាស់បានយាងមកសួរសុខទុក្ខ
ពួកឈ្លើយ
៦ហើយពួកគេមិនត្រូវបានរារាំងពីការសាងសង់ឡើយ រហូត
ដល់ពេលដែលមានការផ្តល់សញ្ញាដល់ដារីយុសអំពីពួកគេ
ហើយចម្លើយមួយបានទទួល។
៧ ច្បាប់ចម្លងសំបុត្រដែលស៊ីស៊ីនណេស អភិបាលស្រុកស៊ីរី
និងភេនីស និងសាថារ៉ាប៊ូសាន ជាមួយដៃគូរបស់ពួកគេ
អ្នកគ្រប់គ្រងនៅប្រទេសស៊ីរី និងភេនីស បានសរសេរ
ហើយផ្ញើទៅដារីយុស ជូនចំពោះស្តេចដារីយុស
សូមជំរាបសួរថា៖
៨ហើយ សូមឲ្យស្តេចជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងដឹងគ្រប់ការណ៍ទាំង
អស់ថា ការបានចូលទៅក្នុងស្រុកយូដា ហើយបានចូលទៅក្នុង
ក្រុងយេរូសាឡិម យើងបានរកឃើញនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម
នៃពួកសាសន៍យូដាពីបុរាណ ដែលត្រូវបានគេចាប់ជាឈ្លើយ
៩ ចូរសង់ព្រះដំណាក់ថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ទាំងធំទាំងថ្មី ធ្វើពីថ្ម
ដែលមានតម្លៃថ្លៃ ហើយឈើបានដាក់លើជញ្ជាំងរួចហើយ។
10 ហើយការងារទាំងនោះត្រូវបានសម្រេចដោយល្បឿនដ៏
អស្ចារ្យ ហើយការងារនោះបន្តទៅមុខដោយភាពចម្រុង
ចម្រើននៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេ ហើយវាត្រូវបានធ្វើឡើងដោយ
សិរីល្អ និងការឧស្សាហ៍ព្យាយាម។
១១ រួចមក យើងសួរពួកព្រឹទ្ធាចារ្យទាំងនេះថា តើអ្នករាល់គ្នា
សង់ផ្ទះនេះឡើង ហើយចាក់គ្រឹះនៃការទាំងនេះដោយបញ្ញត្តិ
នរណា?
១២ហេតុដូច្នេះហើយ ដោយមានបំណងចង់ឲ្យយើងអាចផ្តល់
ចំណេះដឹងដល់អ្នកដោយការសរសេរ នោះយើងបានទាមទារពី
ពួកអ្នកដែលជាអ្នកធ្វើធំ ហើយយើងតម្រូវឱ្យពួកគេដាក់
ឈ្មោះជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីពួកអ្នកដែលជាមេរបស់ពួកគេ។
13 ដូច្នេះ គេបានឆ្លើយមកយើងថា យើងជាអ្នកបម្រើរបស់
ព្រះអម្ចាស់ ដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី។
១៤ ហើយចំពោះព្រះដំណាក់នេះ វាត្រូវបានសាងសង់ឡើងជា
ច្រើនឆ្នាំកន្លងទៅដោយស្តេចនៃប្រទេសអ៊ីស្រាអែលដ៏អស្ចារ្យ
និងរឹងមាំ ហើយត្រូវបានបញ្ចប់។
១៥
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលបុព្វបុរសរបស់យើងបានញុះញង់ព្រះដល់
ព្រះពិរោធ
ហើយបានធ្វើបាបប្រឆាំងនឹងព្រះអម្ចាស់នៃអ៊ីស្រាអែលដែល
គង់នៅស្ថានសួគ៌
នោះទ្រង់បានប្រគល់ពួកគេទៅក្នុងអំណាចនៃ
Nabuchodonosor ស្តេចនៃបាប៊ីឡូន នៃជនជាតិខាល់ដេ។
១៦ អ្នកដែលបានរុះរើផ្ទះ ហើយដុតបំផ្លាញ ហើយចាប់យក
ប្រជាជនទៅជាឈ្លើយទៅក្រុងបាប៊ីឡូន។
១៧ ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំដំបូងដែលស្តេចស៊ីរូសបានសោយរាជ្យលើ
ប្រទេសបាប៊ីឡូន នោះស្តេចស៊ីរូសបានសរសេរឲ្យសង់ផ្ទះនេះ។
១៨ហើយគ្រឿងសក្ការៈធ្វើពីមាស និងប្រាក់ ដែល
ណាប៊ូកូដូណូស័របានយកចេញពីផ្ទះនៅក្រុងយេរូសាឡិម ហើយ
បានដាក់វានៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ដែលស្តេចស៊ីរូសបាននាំ
ចេញពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅបាប៊ីឡូនម្តងទៀត ហើយពួកគេ
ត្រូវបានបញ្ជូនទៅ សូរ៉ូបាបិល និងសាណាបាស្សារុស ជាអ្នក
គ្រប់គ្រង
១៩ដោយមានបញ្ញត្តិថាគាត់ត្រូវយកគ្រឿងទាំងនោះទៅទុក
ក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅក្រុងយេរូសាឡិម។ ហើយសូមឲ្យព្រះ
វិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានសង់ជំនួសវិញ។
20 បន្ទាប់មក សាណាបាស្សារុសដដែល ដែលកំពុងមកទីនេះ
បានដាក់គ្រឹះនៃព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្រុងយេរូសាឡិ
ម។ ហើយចាប់ពីពេលនោះមក នៅតែជាសំណង់
មិនទាន់បញ្ចប់ទាំងស្រុងនៅឡើយ។
២១ឥឡូវនេះ បើវាហាក់ដូចជាល្អចំពោះស្តេច ចូរឲ្យការស្រាវជ្រាវ
ក្នុងចំណោមកំណត់ត្រារបស់ស្តេចស៊ីរូស៖
២២ហើយប្រសិនបើគេរកឃើញថា ការសាងសង់ព្រះដំណាក់
របស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្រុងយេរូសាឡិមបានធ្វើឡើងដោយមាន
ការយល់ព្រមពីស្តេចស៊ីរូស ហើយប្រសិនបើស្តេចជាព្រះអម្ចាស់
របស់យើងមានព្រះទ័យយ៉ាងនេះ សូមឲ្យគាត់ធ្វើជាសញ្ញាដល់
យើង។
23 រួចទ្រង់បានបង្គាប់ស្តេចដារីយុសឲ្យស្វែងរកក្នុងចំណោម
កំណត់ត្រានៅបាប៊ីឡូន ហើយនៅឯអេបាថាន ក្នុងវាំង ដែល
នៅក្នុងស្រុកមេឌា គេបានរកឃើញសន្លឹកដែលកត់ត្រារឿង
ទាំងនេះ

24 នៅឆ្នាំទីមួយនៃរជ្ជកាលស្តេចស៊ីរូស ស្តេចស៊ីរូសបានបង្គាប់
ឲ្យសង់ព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្រុងយេរូសាឡឹមម្តង
ទៀត ជាកន្លែងដែលគេបូជាដោយភ្លើងឥតឈប់ឈរ។
25 Whose height shall be sixty cubits and the breadth sixty
មួយហត្ថជាមួយនឹងថ្មបីជួរ និងមួយជួរនៃឈើថ្មីនៃប្រទេស
នោះ; ហើយប្រាក់ដែលត្រូវឲ្យចេញពីដំណាក់ស្តេចស៊ីរូស៖
26 ហើយថា គ្រឿងសក្ការៈនៃព្រះដំណាក់នៃព្រះអម្ចាស់ ទាំង
មាស និងប្រាក់ ដែលណាប៊ូកូដូណូស័របានយកចេញពីផ្ទះនៅ
ក្រុងយេរូសាឡិម ហើយនាំទៅក្រុងបាប៊ីឡូន ត្រូវបានយកមក
វិញនៅក្នុងព្រះដំណាក់នៅក្រុងយេរូសាឡិម ហើយត្រូវដាក់នៅ
កន្លែងដែល ពួកគេពីមុន។
27 ហើយទ្រង់ក៏បានបង្គាប់ថា ស៊ីស៊ីនណេស ទេសាភិបាលស៊ីរី
និងភេនីស និងសាត្រាប៊ូសាន និងគូកនរបស់ពួកគេ ព្រម
ទាំងអ្នកដែលត្រូវបានតែងតាំងជាអ្នកគ្រប់គ្រងនៅស៊ីរី និង
ភេនីស ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នកុំឱ្យជ្រៀតជ្រែកនឹងកន្លែងនោះឡើយ
ប៉ុន្តែត្រូវរងទុក្ខដល់សូរ៉ូបាបិល ជាអ្នកបម្រើនៃព្រះ ព្រះអម្ចាស់
និងអភិបាលស្រុកយូដា និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យរបស់ជនជាតិយូដា
ឲ្យសង់ព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់នៅកន្លែងនោះ។
28 ខ្ញុំក៏បានបង្គាប់ឲ្យសង់វាឡើងវិញ ហើយថាពួកគេមើលទៅ
ដោយឧស្សាហ៍ព្យាយាមដើម្បីជួយអ្នកដែលត្រូវបានជាប់ជា
ឈ្លើយរបស់សាសន៍យូដារហូតដល់ដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវ
បានបញ្ចប់
29 ហើយចេញពីសួយសារអាកររបស់សេឡូសៀ និងភេនីសមួយ
ចំណែកដោយប្រយ័ត្នប្រយែងសម្រាប់ពួកអ្នកទាំងនេះសម្រាប់
យញ្ញបូជានៃព្រះអម្ចាស់ នោះគឺដល់លោកសូរ៉ូបាបិល
ទេសាភិបាល សម្រាប់គោក្របី និងចៀមឈ្មោល និងសាច់
ចៀម។
៣០ហើយក៏មានពោត អំបិល ស្រា និងប្រេង ហើយដែលជា
រៀងរាល់ឆ្នាំដោយឥតមានការចោទសួរបន្ថែមទៀត ដូចជា
សង្ឃដែលនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិមត្រូវបញ្ជាក់ថាត្រូវចំណាយ
ប្រចាំថ្ងៃ
31 តង្វាយនោះអាចនឹងត្រូវថ្វាយដល់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត
សម្រាប់ស្តេច និងកូនចៅរបស់ទ្រង់ ហើយដើម្បីឲ្យពួកគេអាច
អធិស្ឋានសុំជីវិត។
៣២ហើយគាត់បានបញ្ជាថា អ្នកណាដែលបំពាន មែនហើយ ឬ
បំភ្លឺពីអ្វីដែលបាននិយាយ ឬសរសេរពីមុន នោះត្រូវយកដើម
ឈើចេញពីផ្ទះរបស់ខ្លួន ហើយគាត់នឹងត្រូវព្យួរក ហើយរបស់
ទាំងអស់របស់គាត់ត្រូវបានរឹបអូសថ្វាយស្តេច។
៣៣ ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដែលមានព្រះនាមនៅទីនោះ
ទ្រង់នឹងបំផ្លាញអស់ទាំងស្តេច និងជាតិសាសន៍ ដែលលាត
ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ដើម្បីរារាំង ឬធ្វើឲ្យវិនាសអន្តរាយដល់
ព្រះដំណាក់នៃព្រះអម្ចាស់នោះនៅក្រុងយេរូសាឡិម។
៣៤ ខ្ញុំដារីយុស ជាស្តេចបានបង្គាប់ឲ្យធ្វើតាមការទាំងនេះ
ដោយឧស្សាហ៍។

ជំពូកទី 7

1 រួចមក ស៊ីស៊ីនណេស ជាអភិបាលក្រុងសេឡូសៀ និងក្រុង
ភេនីស និងសាថារ៉ាប៊ូសាន ជាមួយនឹងគូកនរបស់គេធ្វើតាម
បញ្ញត្តិរបស់ស្តេចដារីយុស
2 បានមើលខុសត្រូវយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់លើកិច្ចការដ៏វិសុទ្ធ
ដោយជួយជនជាតិយូដា និងអភិបាលនៃព្រះវិហារពីបុរាណ។
៣ហើយដូច្នេះ កិច្ចការដ៏វិសុទ្ធបានចម្រើនឡើង នៅពេលដែល
ហោរាអ័កហ្គេស និងសាការីបានទាយ។
៤ហើយពួកគេបានបញ្ចប់ការទាំងនេះដោយព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះ
អម្ចាស់ជាព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយដោយមានការយល់
ព្រមពីស៊ីរូស ដារីយុស និងអាតេស៊ើកសេស ជាស្តេចនៃប្រទេស
ពែរ្ស។
៥ហើយដូច្នេះហើយបានជាព្រះដំណាក់ដ៏វិសុទ្ធបានបញ្ចប់នៅ
ថ្ងៃទីម្ភៃនៃខែអដារ ក្នុងឆ្នាំទីប្រាំមួយនៃរជ្ជកាលដារីយុស ជា
ស្តេចនៃសាសន៍ពែរ្ស។
៦ហើយពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ពួកសង្ឃ និងពួកលេវី និងអ្នក
ឯទៀតដែលត្រូវបានជាប់ជាឈ្លើយ ដែលត្រូវបានបន្ថែមទៅ
ពួកគេ បានធ្វើតាមអ្វីដែលបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅរបស់
លោកម៉ូសេ។
៧ហើយដើម្បីឧទ្ទិសថ្វាយព្រះវិហារនៃព្រះអម្ចាស់ ពួកគេបាន
ថ្វាយគោមួយរយក្បាល ចៀមឈ្មោលពីររយ កូនចៀមបួនរយ
៨ ហើយពពែដប់ពីរក្បាល សម្រាប់អំពើបាបរបស់ជនជាតិ
អ៊ីស្រាអែលទាំងមូល តាមចំនួនមេកុលសម្ព័ន្ធនៃអ៊ីស្រាអែល។
9 ពួកបូជាចារ្យ និងពួកលេវីក៏ឈរពាក់អាវរបស់ពួកគេ តាម
អំបូររបស់ពួកគេ ក្នុងការបម្រើព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃជនជាតិ
អ៊ីស្រាអែល តាមសៀវភៅលោកម៉ូសេ ហើយពួកអ្នកយាមទ្វារ
នៅគ្រប់ច្រកទ្វារ។
10 ហើយពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលដែលជាប់ជាឈ្លើយបានធ្វើ
បុណ្យរំលងនៅថ្ងៃទីដប់បួននៃខែទីមួយ បន្ទាប់ពីនោះពួក
សង្ឃ និងពួកលេវីត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធ។
11 អស់អ្នកដែលជាប់ជាឈ្លើយ មិនបានញែកជាបរិសុទ្ធជា
មួយគ្នាទេ ប៉ុន្តែពួកលេវីទាំងអស់គ្នាបានញែកជាបរិសុទ្ធ។
១២ហើយដូច្នេះ ពួកគេបានថ្វាយបុណ្យរំលងសម្រាប់ពួកគេ
ទាំងអស់ដែលត្រូវជាប់ជាឈ្លើយ ហើយសម្រាប់ពួកសង្ឃ ជា
បងប្អូនរបស់ពួកគេ និងសម្រាប់ខ្លួនគេ។
13 ហើយពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលដែលចេញពីការជាប់ជាឈ្លើយ
បានស៊ី សូម្បីតែអស់អ្នកដែលបានញែកខ្លួនចេញពីការគួរស្អប់
ខ្ពើមរបស់ប្រជាជននៃដែនដី ហើយស្វែងរកព្រះអម្ចាស់។
14 ហើយពួកគេបានប្រារព្ធពិធីបុណ្យនំបុ័ងឥតមេអស់រយៈ
ពេលប្រាំពីរថ្ងៃ ដោយធ្វើការសប្បាយរីករាយនៅចំពោះព្រះ
អម្ចាស់
១៥ ត្បិតថាគាត់បានបង្វែរដំបូន្មានរបស់ស្តេចស្រុកអាស្ស៊ីរី
មកលើពួកគេ ដើម្បីពង្រឹងដៃរបស់ពួកគេក្នុងកិច្ចការនៃព្រះ
អម្ចាស់ជាព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។

ជំពូកទី 8

១ហើយបន្ទាប់ពីការទាំងនេះមក ពេលដែល
ព្រះអាតេស៊ើកសេស ជាស្តេចនៃសាសន៍ពែរ្សឡើងសោយរាជ្យ
អេដ្រាស ជាកូនរបស់សារ៉ាយ៉ាស ជាកូនរបស់អេសេរ៉ាស ជាកូន
ហេលគីយ៉ា ជាកូនរបស់សាលូម
2 កូនរបស់សាឌូក ជាកូនរបស់អគីតូប ជាកូនរបស់អាម៉ារា
ជាកូនរបស់លោកអេស៊ីយ៉ាស ជាកូនរបស់នាងមេរេម៉ូត ជា
កូនរបស់សារ៉ាយ៉ាស ជាកូនរបស់សារីយ៉ា ជាកូនរបស់បូកកា
ជាកូនរបស់អប៊ីសុម ជាកូនរបស់ភីណេស។ ជាកូនរបស់
អេឡាសារ ជាកូនរបស់អើរ៉ុនជាសង្ឃ។
3 លោកអេសដ្រានេះបានឡើងពីក្រុងបាប៊ីឡូន ក្នុងនាមជា
ស្មៀន ដោយបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់
លោកម៉ូសេ ដែលព្រះនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានប្រទានមក។
4 ហើយស្តេចបានលើកតម្កើងគាត់ ព្រោះគាត់បានឃើញព្រះ
គុណនៅចំពោះមុខគាត់ក្នុងគ្រប់ការស្នើសុំរបស់គាត់។
5 មានជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ជាបូជាចារ្យនៃពួកលេវី អ្នក
ចម្រៀងដ៏វិសុទ្ធ អ្នកយាមទ្វារ និងអ្នកបម្រើព្រះវិហារ*របស់ព្រះ
វិហារ*ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមជាមួយលោកដែរ។
៦ នៅឆ្នាំទីប្រាំពីរនៃរជ្ជកាលនៃរជ្ជកាលរបស់ព្រះបាទ
អើថេស៊ើកិច ក្នុងខែទីប្រាំ នេះជាឆ្នាំទីប្រាំពីររបស់ស្តេច។ ដ្បិត
គេចេញពីបាប៊ីឡូននៅថ្ងៃទីមួយនៃខែទីមួយ ហើយមកដល់
ក្រុងយេរូសាឡិម តាមដំណើរដ៏ចម្រុងចម្រើន ដែលព្រះអម្ចាស់
បានប្រទានឲ្យ។

7 ដ្បិតលោកអេសដ្រាសមានជំនាញដ៏អស្ចារ្យ ដូច្នេះហើយបាន
ជាលោកមិនបានលុបចោលក្រឹត្យវិន័យ និងព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះ
អម្ចាស់ឡើយ ប៉ុន្តែបានបង្រៀនជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់
អំពីបទបញ្ញត្តិ និងការវិនិច្ឆ័យ។
៨ឥឡូវនេះ ច្បាប់ចម្លងនៃគណៈកម្មាការ ដែលត្រូវបានសរសេរ
ចេញពីស្តេចអាតេស៊ើកសេស ហើយបានមកដល់បូជាចារ្យ
អេសដ្រាស និងជាអ្នកអានច្បាប់នៃព្រះអម្ចាស់ គឺនេះហើយ
ដែលធ្វើតាម។
៩ ស្តេចអាតេស៊ើកសេសទៅកាន់បូជាចារ្យអេសដ្រាស និងជា
អ្នកអានក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ ផ្ញើសួរសុខទុក្ខៈ
10 ដោយបានតាំងចិត្តប្រព្រឹត្តដោយចិត្តសប្បុរស នោះខ្ញុំបាន
បង្គាប់ឲ្យសាសន៍យូដា និងពួកសង្ឃ និងពួកលេវី ដែលនៅ
ក្នុងអាណាចក្ររបស់យើង តាមចិត្ត និងប្រាថ្នាគួរទៅក្រុង
យេរូសាឡិមជាមួយឯង។
11 ដូច្នេះ អស់អ្នកដែលមានគំនិតចង់បាននោះ ចូរឲ្យពួកគេ
ចេញទៅជាមួយនឹងអ្នក ដូចជាល្អចំពោះខ្ញុំ និងមិត្តទាំង
ប្រាំពីរនាក់របស់ខ្ញុំដែលជាទីប្រឹក្សា។
១២ដើម្បីឲ្យពួកគេមើលទៅកិច្ចការនៃស្រុកយូដា និងក្រុង
យេរូសាឡិម ដោយយល់ស្របនឹងកិច្ចការដែលមាននៅក្នុង
ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះអម្ចាស់
13 ហើយយកអំណោយទៅថ្វាយព្រះអម្ចាស់នៃសាសន៍អ៊ីស្រា
អែលទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ដែលខ្ញុំនិងមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំបាន
ស្បថ ហើយមាស និងប្រាក់ទាំងអស់ដែលនៅស្រុកបាប៊ីឡូន
អាចរកបាន ថ្វាយព្រះអម្ចាស់នៅក្រុងយេរូសាឡឹម
១៤ ជាមួយនឹងរបស់ដែលប្រជាជនបានប្រទានមកផងដែរ
សម្រាប់ព្រះវិហារនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេនៅក្រុង
យេរូសាឡឹម។ ហើយប្រាក់ និងមាសនោះអាចនឹងត្រូវបាន
ប្រមូលសម្រាប់គោ ចៀម ចៀម និងសាច់ចៀម និងរបស់
ដែលគួរសម។
១៥ហើយដល់ទីបញ្ចប់ ដើម្បីពួកគេអាចថ្វាយយញ្ញបូជាដល់ព្រះ
អម្ចាស់នៅលើអាសនៈនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ ដែល
នៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម។
១៦ហើយអ្វីក៏ដោយដែលអ្នក និងបងប្អូនរបស់អ្នកនឹងធ្វើ
ដោយប្រាក់ និងមាស នោះធ្វើតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះរបស់
អ្នក។
17 ហើយគ្រឿងបរិក្ខារបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលត្រូវបាន
ប្រទានមកអ្នកសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ព្រះវិហារនៃព្រះរបស់អ្នក
ដែលនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម ត្រូវតម្កល់នៅចំពោះព្រះនៃអ្នក
នៅក្រុងយេរូសាឡឹម។
១៨ហើយ អ្វី ផ្សេង ទៀត ដែល អ្នក ត្រូវ ចងចាំ សម្រាប់ ការ
ប្រើប្រាស់ ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ នៃ ព្រះ របស់ អ្នក នោះ អ្នក ត្រូវ
ប្រគល់ វា ចេញ ពី រតនាគារ របស់ ស្តេច។
19 ហើយយើងជាស្តេចអាតេស៊ើកសេសក៏បានបញ្ជាដល់អ្នក
រក្សាទ្រព្យសម្បត្តិនៅប្រទេសស៊ីរី និងក្រុងភេនីសថា អ្វីក៏ដោយ
ដែលបូជាចារ្យអេសដ្រាស និងអ្នកអានច្បាប់នៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
បំផុតនឹងចាត់ឲ្យមក នោះគេត្រូវឲ្យវាដោយល្បឿនលឿន
20 ព្រមទាំងប្រាក់មួយរយណែន ស្រូវសាលីដល់មួយរយកាក់
ស្រាមួយរយដុំ និងរបស់ផ្សេងៗទៀតជាបរិបូរ។
21 សូមឲ្យការទាំងអស់ត្រូវបានប្រព្រឹត្តទៅតាមក្រឹត្យវិន័យនៃ
ព្រះដោយឧស្សាហ៍ថ្វាយព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ដើម្បីកុំឲ្យសេចក្តី
ក្រោធមកលើនគរនៃស្តេច និងបុត្រារបស់ទ្រង់ឡើយ។
22ខ្ញុំក៏បង្គាប់អ្នកដែរថា កុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាមិនទារយកពន្ធ ឬ
ការដាក់ពន្ធឯទៀតពីសង្ឃ ឬពួកលេវី ឬអ្នកចម្រៀងបរិសុទ្ធ
ឬអ្នកច្រក ឬអ្នកបម្រើព្រះវិហារ ឬពីការដែលមានការប្រព្រឹត្ត
នៅក្នុងព្រះវិហារនេះឡើយ ហើយ ថាគ្មានអ្នកណាមានអំណាច
ដាក់បន្ទុកលើពួកគេឡើយ។
23 ហើយអ្នក, Esdras, យោងតាមប្រាជ្ញានៃព្រះបានតែងតាំង
ចៅក្រមនិងយុត្តិធម៌, ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចវិនិច្ឆ័យនៅក្នុង
ស្រុកស៊ីរីនិងទីក្រុង Phenice ទាំងអស់អស់អ្នកដែលស្គាល់ច្បាប់
នៃព្រះរបស់អ្នក; ហើយអ្នកដែលដឹងនោះ មិនត្រូវបង្រៀនទេ។
២៤ហើយអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់នៃព្រះរបស់អ្នក
និងពីស្តេចនឹងត្រូវផ្តន្ទាទោសដោយឧស្សាហ៍ មិនថាដោយការ
ប្រហារជីវិត ឬការផ្តន្ទាទោសផ្សេងទៀត ដោយការពិន័យជា
ប្រាក់ ឬដោយការដាក់គុកឡើយ។
25 លោកអេសដ្រាសជាស្មៀនបាននិយាយថា សូមលើកតម្កើង
ព្រះអម្ចាស់តែមួយគត់នៃបុព្វបុរសរបស់ខ្ញុំ ដែលបានដាក់វត្ថុ
ទាំងនេះនៅក្នុងចិត្តរបស់ស្តេច ដើម្បីលើកតម្កើងព្រះដំណាក់
របស់ព្រះអង្គ ដែលនៅក្រុងយេរូសាឡឹម។
26 ហើយបានលើកតម្កើងខ្ញុំនៅចំពោះព្រះភក្ត្រនៃស្តេច និង
ទីប្រឹក្សារបស់ទ្រង់ និងមិត្តភក្តិ និងពួកអភិជនទាំងអស់របស់
ទ្រង់។
២៧ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាខ្ញុំបានលើកទឹកចិត្តដោយជំនួយ
ពីព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ខ្ញុំ ហើយបានប្រមូលជនជាតិ
អ៊ីស្រាអែលឲ្យឡើងទៅជាមួយនឹងខ្ញុំ។
28 ហើយអ្នកទាំងនេះគឺជាមេតាមក្រុមគ្រួសារ និងសេចក្តី
ថ្លៃថ្នូរមួយចំនួន ដែលបានឡើងទៅជាមួយនឹងខ្ញុំពីបាប៊ីឡូន
ក្នុងរជ្ជកាលនៃស្តេចអាតេស៊ើកសេស
29 ក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់លោកភីណេ គឺលោក Gerson:
ក្នុងកូនចៅរបស់លោក Ithamar, Gamael: ក្នុងចំណោមកូន
របស់លោក David, លោក Lettus ជាកូនរបស់ Sechenias
30 ក្នុងចំណោមកូនរបស់ផារេស គឺសាការី; ហើយជាមួយគាត់
ត្រូវបានរាប់មួយរយហាសិបនាក់:
31 ក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់លោកប៉ាហាត ម៉ូអាប់ គឺលោក
អេលាយ៉ានាស ជាកូនរបស់លោកសារ៉ាយ៉ាស និងមនុស្សពីររយ
នាក់ជាមួយលោក
32 ក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់លោកសាថូ មានលោកសេឆេនៀ
ជាកូនរបស់លោកយេសេលូស ហើយមានបុរសបីរយនាក់ជា
មួយគាត់ ក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់លោកអឌីន លោកអូបេត
ជាកូនរបស់លោកយ៉ូណាថាន និងបុរសពីររយហាសិបនាក់ជា
មួយគាត់។
33 ក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់លោកអេឡាម គឺលោកយ៉ូសៀស
ជាកូនរបស់លោកកូថូលាស និងមនុស្សចិតសិបនាក់ជាមួយ
គាត់។
34 ក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់លោកសាផាធាស គឺលោក
សារ៉ាយ៉ាស ជាកូនរបស់លោកមីកែល និងមនុស្សបីដប់នាក់
ជាមួយគាត់។
35 ក្នុងចំណោមកូនរបស់លោកយ៉ូអាប់ គឺលោកអបាឌា ជា
កូនរបស់លោកយេសេលូស និងមនុស្សពីររយដប់ពីរនាក់ជា
មួយលោក។
36 ក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់លោក Banid, Assalimoth ជាកូន
របស់លោក Josaphias និងជាមួយគាត់មួយរយប្រាំបីនាក់
37 ក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់លោកបាប៊ី មានលោកសាការីជា
កូនរបស់លោកបេបៃ និងមនុស្សម្ភៃប្រាំបីនាក់ជាមួយគាត់។
38 ក្នុងចំណោមកូនរបស់លោក Astath គឺលោក Johannes ជា
កូនរបស់ Acatan និងមនុស្សមួយរយដប់នាក់ជាមួយគាត់។
39 ក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់អ័ដូនីកាម ជាអ្នកចុងក្រោយ
បង្អស់ ហើយអ្នកទាំងនោះមានឈ្មោះថា អេលីផាលេត
គ្រឿងអលង្ការ និងសាម៉ៃ ហើយមានបុរសចិតសិបនាក់ជា
មួយពួកគេ។
40 ក្នុងចំណោមកូនរបស់បាហ្គោ មានអ៊ុធី ជាកូនរបស់
អ៊ីស្តាយ៉េរ ហើយមានមនុស្សចិតសិបនាក់ជាមួយគាត់។

41 ហើយអ្នកទាំងនេះ ខ្ញុំបានប្រមូលគ្នាទៅមាត់ទន្លេឈ្មោះ
ថាវ៉ា ដាក់ន្លែងដែលយើងបោះតង់របស់យើងបីថ្ងៃ រួចខ្ញុំក៏ស្ទង់
មើល។
42 ប៉ុន្តែ ពេលខ្ញុំរកឃើញនៅទីនោះ គ្មានបូជាចារ្យ និងក្រុម
លេវីទេ។
43 បន្ទាប់មក ខ្ញុំចាត់ខ្ញុំឲ្យទៅឯលោកអេឡាសារ លោក
អ៊ីឌួអែល និងលោកម៉ាសម៉ាន។
44 អាលណាថាន ម៉ាម៉ាយ៉ា យ៉ូរិបាស ណាថាន អ៊ីណាថាន
សាការី និង ម៉ូសូឡាម៉ូន ជាមេ ហើយបានរៀន។
៤៥ហើយខ្ញុំបានដាស់តឿនពួកគេឲ្យទៅឯលោកសាឌីស ជា
មេទ័ព ដែលនៅកន្លែងនៃរតនាគារ
៤៦ហើយបានបង្គាប់ពួកគេឲ្យនិយាយទៅកាន់ដាឌីស និង
បងប្អូនរបស់គាត់ និងទៅកាន់ពួកអ្នករកប្រាក់នៅកន្លែង
នោះ ដើម្បីចាត់ពួកយើងឲ្យទៅធ្វើការងារសង្ឃនៅក្នុង
ព្រះដំណាក់នៃព្រះអម្ចាស់។
៤៧ហើយ ដោយព្រះហស្តដ៏ខ្លាំងក្លានៃព្រះអម្ចាស់នៃយើង ពួក
គេបាននាំអ្នកជំនាញនៃកូនប្រុសម៉ូលី ជាកូនរបស់លេវី កូន
អ៊ីស្រាអែល អាសេបេបី និងកូនប្រុសរបស់គាត់ និងបងប្អូន
របស់គាត់ដែលមានអាយុដប់ប្រាំបីឆ្នាំ។
48 ឯអាសេបៀ អាននូស និងអូសាយ ជាប្អូនប្រុសរបស់កូន
ចៅចាន់នូនុស និងកូនប្រុសរបស់ពួកគេមានចំនួនម្ភៃនាក់។
៤៩ ហើយពីអ្នកបម្រើនៃព្រះវិហារដែលដាវីឌបានតែងតាំង
និងពួកមេសម្រាប់ការបម្រើពួកលេវីជាអ្នកបម្រើនៃព្រះវិហារ
ពីររយម្ភៃនាក់ បញ្ជីឈ្មោះរបស់ពួកគេត្រូវបានបង្ហាញ។
50 ហើយនៅទីនោះ
ខ្ញុំបានស្បថនឹងការតមអាហារដល់យុវជននៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រ
ព្រះអម្ចាស់របស់យើង
ដើម្បីប្រាថ្នាឱ្យគាត់នូវដំណើរដ៏ចម្រុងចម្រើន
ទាំងសម្រាប់យើង និងអ្នកដែលនៅជាមួយយើង
ដើម្បីកូនចៅរបស់យើង និងសម្រាប់ហ្វូងសត្វ។
៥១ ត្បិតខ្ញុំខ្មាសក្នុងការសុំទ័ពជើងគោក និងពលសេះ ហើយ
ធ្វើការដើម្បីការពារសត្រូវរបស់យើង។
៥២ ត្បិតយើងបាននិយាយទៅកាន់ស្តេចថា ព្រះចេស្ដានៃព្រះ
អម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងគួរនៅជាមួយអ្នកដែលស្វែងរកទ្រង់
ដើម្បីគាំទ្រពួកគេតាមគ្រប់មធ្យោបាយ។
៥៣ហើយ យើងបានអង្វរព្រះអម្ចាស់របស់យើងជាថ្មីម្តងទៀត
ដោយបានពាល់រឿងទាំងនេះ ហើយបានរកឃើញថាទ្រង់
អំណោយផលដល់យើង។
៥៤ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានបំបែកពួកនាយកបូជាចារ្យទាំង
ដប់ពីរនាក់ គឺលោក Esebrias និងលោក Assanias និងដប់
នាក់ក្នុងចំណោមបងប្អូនរបស់ពួកគេជាមួយពួកគេ
55 ហើយខ្ញុំបានថ្លឹងពួកគេនូវមាស និងប្រាក់ និងគ្រឿង
សក្ការៈនៃព្រះដំណាក់នៃព្រះអម្ចាស់នៃយើង ដែលស្តេច និង
ក្រុមប្រឹក្សារបស់ទ្រង់ និងពួកចៅហ្វាយ និងពួកអ៊ីស្រាអែល
ទាំងអស់បានប្រទានមក។
៥៦ហើយពេលដែលខ្ញុំថ្លឹងវាហើយ ខ្ញុំក៏ប្រគល់ប្រាក់ប្រាំមួយរយ
ហាសិបហាសិបហាសិបហាសិបហាសិបហាសិបហាសិបហាន់ទៅ
ពួកគេ និងគ្រឿងប្រាក់មួយរយហាសិប និងមាសមួយរយ
ហាសិប
៥៧ ហើយគ្រឿងមាសម្ភៃ និងគ្រឿងលង្ហិនដប់ពីរ សូម្បីតែ
លង្ហិនដ៏ល្អ ភ្លឺដូចមាស។
៥៨ហើយ ខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា អ្នកទាំងពីរសុទ្ធតែ
បរិសុទ្ធចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយគ្រឿងទាំងនោះក៏បរិសុទ្ធ
ហើយមាស និងប្រាក់ គឺជាការស្បថចំពោះព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះ
អម្ចាស់នៃបុព្វបុរសរបស់យើង។
59 ចូរប្រយ័ត្ន ហើយរក្សាវារហូតដល់អ្នកបញ្ជូនវាទៅឲ្យប្រធាន
សង្ឃ និងពួកលេវី និងដល់ពួកមេនៃគ្រួសារអ៊ីស្រាអែល នៅ
ក្រុងយេរូសាឡិម ទៅក្នុងបន្ទប់នៃព្រះដំណាក់នៃព្រះនៃយើង។
60 ដូច្នេះ ពួកសង្ឃ និងពួកលេវីដែលបានទទួលប្រាក់ មាស
និងគ្រឿងបរិក្ខារបាននាំពួកគេទៅក្រុងយេរូសាឡិម ក្នុងព្រះ
វិហារនៃព្រះអម្ចាស់។
61 ហើយចេញពីទន្លេថេរ៉ាសនៅថ្ងៃទីដប់ពីរនៃខែទីមួយ ហើយ
មកក្រុងយេរូសាឡិមដោយព្រះហស្តដ៏ខ្លាំងក្លានៃព្រះអម្ចាស់នៃ
យើង ដែលគង់នៅជាមួយយើង ហើយតាំងពីដើមដំបូងនៃ
ការធ្វើដំណើររបស់យើង ព្រះអម្ចាស់បានរំដោះយើងពីគ្រប់
ខ្មាំងសត្រូវ ហើយដូច្នេះ យើងមកក្រុងយេរូសាឡឹម។
៦២ហើយ នៅពេលដែលយើងបានទៅដល់ទីនោះបីថ្ងៃ មាស
និងប្រាក់ដែលថ្លឹងបានត្រូវប្រគល់នៅក្នុងព្រះដំណាក់នៃព្រះអ
ម្ចាស់របស់យើងនៅថ្ងៃទីបួនដល់បូជាចារ្យ Marmoth
ដែលជាកូនរបស់ Iri ។
៦៣ ហើយនៅជាមួយគាត់ មានអេលាសារ ជាកូនរបស់ភីណេ
ហើយយ៉ូសាបាដ ជាកូនរបស់យេស៊ូ និងម៉ូថេ ជាកូនរបស់
សាបាន ជាពួកលេវី។ ទាំងអស់ត្រូវបានគេប្រគល់តាមចំនួន
និងទម្ងន់។
៦៤ ហើយទម្ងន់ទាំងអស់របស់ពួកគេត្រូវបានសរសេរឡើងនៅ
ម៉ោងដដែល។
៦៥ លើសពីនេះទៅទៀត ពួកគេដែលបានចេញពីការជាប់ជា
ឈ្លើយបានថ្វាយយញ្ញបូជាដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃជនជាតិ
អ៊ីស្រាអែល សូម្បីតែគោដប់ពីរក្បាលសម្រាប់ពួកអ៊ីស្រាអែល
ទាំងអស់ ចៀមឈ្មោលដប់ប្រាំមួយក្បាល
66 កូនចៀមប៉ិដប់ពីរ ពពែសម្រាប់ជាយញ្ញបូជាមេត្រីភាព
ដប់ពីរ។ ពួកគេទាំងអស់ថ្វាយយញ្ញបូជាដល់ព្រះអម្ចាស់។
៦៧ហើយពួកគេបានប្រគល់ព្រះបញ្ញត្តិរបស់ស្តេចទៅកាន់អ្នក
បម្រើរបស់ស្តេច' និងទៅកាន់អភិបាលក្រុងសេឡាសៀ និង
ភេនីស; ពួកគេបានគោរពប្រជាជន
និងព្រះវិហាររបស់ព្រះជាម្ចាស់។
៦៨ ឥឡូវនេះ ពេលការណ៍ទាំងនេះបានកើតឡើង នោះពួក
អ្នកគ្រប់គ្រងបានមកឯខ្ញុំ ហើយនិយាយថា
69 ប្រជាជាតិអ៊ីស្រាអែល ពួកចៅហ្វាយ ពួកបូជាចារ្យ និងពួក
លេវី មិនបានបោះបង់ចោលពួកសាសន៍ដទៃនៃដែនដី ឬការ
បំពុលរបស់សាសន៍ដទៃចំពោះពួកសាសន៍កាណាន ជនជាតិ
ហេត ជនភេរេស៊ីត យេប៊ូស និងសាសន៍ម៉ូអាប់ឡើយ។ ជន
ជាតិអេស៊ីប និងជនជាតិអេដុម។
70 ត្បិតទាំងពួកគេ និងកូនប្រុសរបស់ពួកគេបានរៀបការជា
មួយនឹងកូនស្រីរបស់ពួកគេ ហើយពូជដ៏វិសុទ្ធត្រូវបានលាយឡំ
ជាមួយនឹងប្រជាជនចំឡែកនៃដែនដី។
ហើយតាំងពីដើមដំបូងនៃរឿងនេះមក អ្នកគ្រប់គ្រង
និងមនុស្សធំៗបានចូលរួមចំណែកក្នុងអំពើទុច្ចរិតនេះ។
៧១ ហើយពេលខ្ញុំបានឮរឿងទាំងនេះភ្លាម ខ្ញុំបានជួលសម្លៀក
បំពាក់ និងសម្លៀកបំពាក់បរិសុទ្ធ ហើយដកសក់ចេញពីក្បាល
និងពុកចង្កា ហើយអង្គុយខ្ញុំទាំងក្រៀមក្រំ និងធ្ងន់ណាស់។
៧២ ដូច្នេះ អស់អ្នកដែលនៅពេលនោះមានការរំជើបរំជួល
ចំពោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល
បានមកឯខ្ញុំ ខណៈដែលខ្ញុំកាន់ទុក្ខចំពោះអំពើទុច្ចរិត ប៉ុន្តែខ្ញុំ
បានអង្គុយនៅតែពេញដោយភាពធ្ងន់រហូតដល់ពេល
យញ្ញបូជាល្ងាច។
៧៣ រួចហើយបានក្រោកពីតមដោយសំលៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំ
និងសម្លៀកបំពាក់ដ៏បរិសុទ្ធ ហើយលុតជង្គង់របស់ខ្ញុំ ហើយ
លើកដៃឡើងចំពោះព្រះអម្ចាស់
74 ទូលបង្គំទូលថា ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំមានការអាក់
អន់ចិត្ត ហើយខ្មាសនៅចំពោះមុខទ្រង់។

75 ត្បិតអំពើបាបរបស់យើងបានកើនលើសក្បាលរបស់យើង
ហើយភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់យើងបានទៅដល់ស្ថានសួគ៌។
៧៦ តាំងពីជំនាន់ដូនតារបស់យើងមក យើងធ្លាប់មាន
ហើយមានបាបយ៉ាងធំ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។
៧៧ហើយសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង និងបុព្វបុរសរបស់
យើង យើងជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់យើង និងស្ដេចរបស់
យើង និងសង្ឃរបស់យើងត្រូវបានប្រគល់ទៅឱ្យស្ដេចនៃ
ផែនដី ដើម្បីដាវ និងទៅជាឈ្លើយសឹក ហើយសម្រាប់ជាឈ្លើយ
ដោយភាពអាម៉ាស់ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។
៧៨ហើយឥឡូវនេះ ក្នុងកម្រិតមួយបានបង្ហាញសេចក្ដីមេត្តា
ករុណាដល់យើងពីទ្រង់ពីទ្រង់ ដើម្បីឲ្យយើងត្រូវបានបន្សល់
ទុកនូវឫស និងឈ្មោះមួយនៅក្នុងកន្លែងនៃទីសក្ការៈរបស់
ទ្រង់។
៧៩ហើយដើម្បីរកឃើញពន្លឺដល់យើងនៅក្នុងព្រះដំណាក់នៃ
ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើង ហើយដើម្បីផ្ដល់អាហារដល់យើង
នៅក្នុងគ្រានៃការបម្រើរបស់យើង។
80 មែនហើយ ពេលយើងស្ថិតក្នុងភាពជាទាសករ
យើងមិនត្រូវបានបោះបង់ចោលពីព្រះអម្ចាស់របស់យើងឡើយ
។ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គបានប្រោសយើងខ្ញុំនៅចំពោះមុខស្ដេចនៃ
ប្រទេសពែរ្ស ដើម្បីអោយគេផ្ដល់អាហារដល់យើង។
៨១ មែនហើយ ហើយបានលើកតម្កើងព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៃ
ព្រះអម្ចាស់របស់យើង ហើយបានលើកឡើងនូវស៊ីយ៉ូនដែល
ដាច់ស្រយាលឡើង ដែលពួកគេបានប្រទានដល់យើងនូវការ
ស្នាក់នៅដ៏ប្រាកដមួយនៅក្នុងសាសន៍យូដា និងក្រុង
យេរូសាឡិម។
៨២ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើយើងនឹងនិយាយ
យ៉ាងណាបើមានរបស់ទាំងនេះ? ដ្បិតយើងខ្ញុំបានរំលងបញ្ញត្តិ
របស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានប្រទានដោយដៃនៃពួកហោរា ជាអ្នក
បម្រើទ្រង់ ដោយពោលថា
៨៣ ថាដែនដីដែលអ្នកចូលទៅកាន់កាប់ទុកជាកេរដំណែល
គឺជាដែនដីមួយដែលបំពុលដោយការបំពុលរបស់អ្នកដទៃនៃ
ដែនដី ហើយពួកគេបានបំពេញវាទៅដោយភាពស្មោកគ្រោក
របស់ពួកគេ។
៨៤ហេតុដូច្នេះហើយ ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងមិនយកកូនស្រីរបស់
អ្នកទៅជាមួយនឹងកូនប្រុសរបស់ពួកគេឡើយ ហើយក៏មិនត្រូវ
យកកូនស្រីរបស់ពួកគេទៅជាមួយនឹងកូនប្រុសរបស់អ្នកដែរ។
៨៥ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកនឹងមិនស្វែងរកសន្តិភាពជាមួយពួកគេ
ឡើយ ដើម្បីអ្នកអាចនឹងមានកម្លាំង ហើយបរិភោគរបស់ល្អ
នៃដែនដី ហើយដើម្បីអ្នកអាចនឹងបន្សល់ទុកមរតកនៃ
ដែនដីដល់កូនចៅអ្នកជារៀងរហូត។
៨៦ហើយអ្វីៗដែលបានកើតឡើងត្រូវបានធ្វើមកលើយើង
សម្រាប់អំពើទុច្ចរិត និងអំពើបាបដ៏ធំរបស់យើង; ឱព្រះ
អម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គបានបំភ្លឺអំពើបាបរបស់យើង
៨៧ហើយមិនបានផ្ដល់ឫសបែបនេះដល់យើងទេ ប៉ុន្តែយើង
បានត្រឡប់មកវិញម្ដងទៀតដើម្បីបំពានច្បាប់របស់ទ្រង់
ហើយរួមបញ្ចូលខ្លួនយើងជាមួយនឹងភាពមិនបរិសុទ្ធនៃ
ប្រជាជាតិនៃដែនដី។
៨៨ តើអ្នកប្រហែលជាមិនខឹងនឹងយើងដើម្បីបំផ្លាញយើង
រហូតដល់អ្នកមិនបានបន្សល់ទុកយើងទាំងឫស ពូជ ឬឈ្មោះ?
89 ឱព្រះអម្ចាស់នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលអើយ ព្រះអង្គពិត
ប្រាកដ ដ្បិតយើងខ្ញុំត្រូវបានបន្សល់ទុកជាឫសគល់នៅថ្ងៃ
នេះ។
90 មើល ចុះ ឥឡូវនេះ យើងនៅចំពោះមុខអ្នកក្នុងអំពើ
ទុច្ចរិតរបស់យើង ត្បិតយើងមិនអាចឈរបានទៀតទេ
ដោយសារតែរឿងទាំងនេះនៅចំពោះមុខអ្នក។
៩១ហើយខណៈដែលអេសដ្រាសនៅក្នុងការអធិស្ឋានរបស់គាត់
បានធ្វើឱ្យគាត់បានសារភាពទាំងយំ ហើយដេកនៅនឹងដីនៅ
មុខព្រះវិហារបរិសុទ្ធ នោះមានមនុស្សប្រុសស្រីនិងកុមារជា
ច្រើនមកឯគាត់ពីក្រុងយេរូសាឡិម ដ្បិតមានការយំយ៉ាងខ្លាំង
នៅក្នុងចំណោមហ្វូងមនុស្ស។
៩២ បន្ទាប់មក យេកូនាស ជាកូនរបស់យេលូស ជាកូន
អ៊ីស្រាអែលម្នាក់បានស្រែកឡើង ហើយមានប្រសាសន៍ថា ឱ
អេសដ្រាស យើងបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់
យើងបានរៀបការនឹងស្ត្រីចំឡែកនៃប្រជាជាតិនៃដែនដី
ហើយឥឡូវនេះ គឺពួកអ៊ីស្រាអែលទាំងមូល។ .
93 សូមឲ្យយើងស្បថចំពោះព្រះអម្ចាស់ថា យើងនឹងដកប្រពន្ធ
របស់យើងទាំងអស់ដែលយើងបានយកពីសាសន៍ដទៃទៅជា
មួយនឹងកូនរបស់ពួកគេ។
94 ដូចជាអ្នកបានបង្គាប់ ហើយអស់អ្នកដែលគោរពតាម
ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។
95 ចូរក្រោកឡើង ហើយដាក់ក្នុងការប្រហារជីវិត: សម្រាប់អ្នក
បានធ្វើរឿងនេះជាការស្រេចហើយយើងនឹងនៅជាមួយអ្នក:
ចូរធ្វើដោយក្លាហាន។
៩៦ ដូច្នេះ អេដ្រាសបានក្រោកឡើង ហើយស្បថនឹងប្រធាន
សង្ឃ និងពួកលេវីនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ថា នឹងធ្វើ
តាមការទាំងនេះ ហើយដូច្នេះពួកគេស្បថ។

ជំពូកទី 9

1 លោកអេសដ្រាសឡើងពីទីធ្លាព្រះវិហារទៅបន្ទប់របស់
យ៉ូណាន ជាកូនអេលាស៊ីប
២ ហើយបានស្នាក់នៅទីនោះ ហើយមិនបានបរិភោគសាច់ ឬ
ផឹកទឹកឡើយ ដោយកាន់ទុក្ខចំពោះអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំរបស់ហ្វូង
មនុស្ស។
3 ហើយមានការប្រកាសនៅក្នុងគ្រប់ទាំងសាសន៍យូដា និង
ក្រុងយេរូសាឡិមដល់អស់អ្នកដែលជាប់ជាឈ្លើយ ឲ្យមកជុំគ្នា
នៅក្រុងយេរូសាឡិម
៤ហើយថាអ្នកណាដែលមិនបានជួបនៅទីនោះក្នុងរយៈពេល
ពីរឬបីថ្ងៃតាមពួកព្រឹទ្ធាចារ្យដែលមានការគ្រប់គ្រងបាន
កំណត់ នោះគោរបស់ពួកគេត្រូវរឹបអូសយកទៅប្រើក្នុង
ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយខ្លួនឯងត្រូវបណ្ដេញចេញពីពួកអ្នក
ដែលជាប់ជាឈ្លើយ។
៥ ហើយក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ ពួកគេទាំងអស់នៃកុលសម្ព័ន្ធយូដា
និងបេនយ៉ាមីនបានមកជុំគ្នានៅក្រុងយេរូសាឡិម គឺនៅថ្ងៃទី
ម្ភៃនៃខែទីប្រាំបួន។
៦ហើយហ្វូងមនុស្សទាំងអស់បានអង្គុយញាប់ញ័រនៅទីធ្លាធំនៃ
ព្រះវិហារ ដោយសារអាកាសធាតុដ៏អាក្រក់នាពេលនេះ។
7 ដូច្នេះ អេដ្រាសក៏ក្រោកឡើង ហើយនិយាយទៅពួកគេថា
អ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តខុសនឹងច្បាប់ ដោយការរៀបការជា
មួយប្រពន្ធប្លែកពីគេ ដើម្បីបង្កើនអំពើបាបរបស់សាសន៍
អ៊ីស្រាអែល។
៨ហើយឥឡូវនេះ ដោយសារសារភាព ចូរលើកតម្កើង
ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់យើង
៩ ហើយធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ហើយញែកខ្លួនចេញពី
សាសន៍ដទៃនៃដែនដី និងពីស្ត្រីចំឡែក។
10 បន្ទាប់មក មហាជនទាំងមូលស្រែកឡើងយ៉ាងខ្លាំងថា៖
«យើងនឹងធ្វើដូចដែលលោកបានមានប្រសាសន៍ដូច្នេះ។
11 ប៉ុន្តែត្បិតថាមនុស្សមានច្រើន ហើយអាកាសធាតុអាក្រក់
ដូច្នេះយើងមិនអាចឈរបានឡើយ ហើយនេះមិនមែនជា
កិច្ចការមួយឬពីរថ្ងៃទេ ដោយឃើញអំពើបាបរបស់យើងនៅ
ក្នុងរឿងទាំងនេះបានសាយភាយទៅឆ្ងាយ។
12 ដូច្នេះ ចូរឲ្យអ្នកគ្រប់គ្រងនៃហ្វូងមនុស្សនៅចុះ ហើយឲ្យពួក
គេនៅកន្លែងទាំងអស់នៃយើងដែលមានប្រពន្ធចម្លែកមក
តាមពេលកំណត់

១៣ ហើយជាមួយពួកអ្នកគ្រប់គ្រង និងចៅក្រមគ្រប់
ទីកន្លែង រហូតដល់យើងដកព្រះពិរោធរបស់ព្រះអម្ចាស់ចេញពី
យើងចំពោះបញ្ហានេះ។
១៤ បន្ទាប់មក យ៉ូណាថាន ជាកូនរបស់អសាអែល
និងអេសេគា ជាកូនរបស់ថេកាណុស
ក៏យករឿងនេះមកលើពួកគេ ហើយម៉ូសូឡាម លេវីស
និងសបាថេយូសបានជួយពួកគេ។
១៥ហើយពួកអ្នកដែលជាប់ជាឈ្លើយបានធ្វើតាមការទាំងអស់
នេះ។
១៦ហើយបូជាចារ្យអេសដ្រាសបានរើសយកបុរសចម្បងនៃ
ក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេទាំងអស់តាមឈ្មោះ។ ហើយនៅថ្ងៃទី
មួយនៃខែទីដប់ ពួកគេបានអង្គុយរួមគ្នាដើម្បីពិនិត្យមើល
រឿងនេះ។
១៧ ដូច្នេះ មូលហេតុរបស់ពួកគេដែលមានប្រពន្ធចម្លែកត្រូវ
បានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទីមួយនៃខែដំបូង។
18 ហើយក្នុងចំណោមបូជាចារ្យដែលបានមកជាមួយគ្នា ហើយ
មានប្រពន្ធចម្លែកនោះត្រូវបានរកឃើញ:
19 ក្នុងចំណោមកូនរបស់លោកយេស៊ូ ជាកូនរបស់លោក
យ៉ូសែប និងបងប្អូនរបស់លោក Matthelas និង Eleazar, និង
Joribus និង Joadanus ។
២០ហើយពួកគេបានប្រគល់ដៃរបស់ពួកគេដើម្បីលែងប្រពន្ធ
របស់ខ្លួន ហើយថ្វាយចៀមឈ្មោលដើម្បីផ្សះផ្សាចំពោះកំហុស
របស់ពួកគេ។
21 និងកូនចៅរបស់លោកអេមមើរ; អាណាណាស សេបឌីស
អេណៃស សេមៀស ហៀអែល និង អាសារៀស។
22 និងកូនចៅរបស់លោក Phaisur; Elionas, Massias
អ៊ីស្រាអែល, និង Nathanael, និង Ocidelus និង Talsas ។
២៣ និងពួកលេវី; Jozabad, Semis, និង Colius,
ដែលត្រូវបានគេហៅថា Calitas, និង Patheus, និង Judas, និង
Jonas ។
24 ក្នុងចំណោមអ្នកចំរៀងដ៏បរិសុទ្ធ; Eleazurus, Bcchurus ។
25 នៃអ្នកដឹកជញ្ជូន; Sallumus និង Tolbanes ។
26 ក្នុងចំណោមពួកគេជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែល, ក្នុងចំណោម
កូនចៅរបស់លោក Phoros; ហៀម៉ា អេឌឌា មិលគាស ម៉ាលេស
អេលាសារ អាស៊ីប៊ីស និងបាណាយ៉ា។
២៧ ក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់លោកអេឡា Matthanias,
Zacharias, and Hierielus, and Hieremoth, and Aedias.
28 ហើយកូនចៅរបស់សាម៉ូត អេលីយ៉ាដាស អេលីស៊ីម
អូថូនីយ៉ាស យ៉ារីម៉ូត និងសាបាតុស និងសារឌីស។
២៩ ក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់លោកបាបា យ៉ូហាន
អាណាណាស យ៉ូសាបាដ និង អាម៉ាថេស។
30 ក្នុងចំណោមកូនរបស់ម៉ានី; Olamus, Mamuchus, Jedeus,
Jasubus, Jasael និង Hieremoth ។
31 និងកូនចៅរបស់លោក Addi; ណាធូស និងមូសៀស
ឡាគូនូស ណៃឌុស និងម៉ាថានាស និងសេសេធល បាណុស
និងម៉ាណាសេ។
៣២ និងកូនចៅរបស់អាណាស Elionas និង Aseas និង
Melchias និង Sabbeus និង Simon Chosameus ។
៣៣ និងកូនចៅរបស់លោកអសោម Altaneus, and Matthias,
and Baanaia, Eliphalet, and Manasses, and Semei.
34 និងកូនប្រុសរបស់ម៉ានី; យេរេមា ម៉មឌីស អូម៉ារូស យូអែល
ម៉ាបដាយ និង ពេលីយ៉ាស និង អាណូស ខារ៉ាបាស៊ីន និង
អេណាស៊ីប៊ូស និង ម៉ាមនីថាន់អ៊ីម អេលីយ៉ាស បាណុស
អេលីអាលី សាមីស សេលេមៀ ណាថានាស និងកូនរបស់
អូហ្សូរ៉ា។ Sesis, Esril, Azaelus, Samatus, Zambis, Josephus ។
៣៥ និងកូនចៅអេតម៉ា Maztias, Zabadaias, Edes, Juel,
Baniaias ។
36 អ្នកទាំងនោះបានយកប្រពន្ធចម្លែកមក ហើយក៏នាំកូន
ទៅចោល។
37 ពួកបូជាចារ្យ និងពួកលេវី និងពួកអ្នកដែលជាជនជាតិ
អ៊ីស្រាអែលបានរស់នៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម និងនៅក្នុងស្រុក
នោះ នៅថ្ងៃទីមួយនៃខែទីប្រាំពីរ ដូច្នេះ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលក៏
នៅក្នុងទីលំនៅរបស់ពួកគេ។
៣៨ហើយហ្វូងមនុស្សទាំងមូលបានមករួមគ្នាទៅក្នុងទីដ៏
ធំទូលាយនៃរានហាលដ៏បរិសុទ្ធនៅខាងកើត
39 ហើយពួកគេបាននិយាយទៅកាន់បូជាចារ្យអេសដ្រាស និង
អ្នកអានថា គាត់នឹងនាំយកក្រឹត្យវិន័យរបស់ម៉ូសេ ដែលបាន
ប្រទានមកពីព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។
40 ដូច្នេះ លោកបូជាចារ្យអេសដ្រាសបាននាំច្បាប់មក
ប្រជាជនទាំងមូល ពីបុរសមួយទៅស្ត្រី និងដល់ពួកបូជាចារ្យ
ទាំងអស់ ដើម្បីស្តាប់ច្បាប់នៅថ្ងៃទីមួយនៃខែទីប្រាំពីរ។
៤១ហើយគាត់បានអាននៅក្នុងទីធ្លាដ៏ធំនៅមុខបន្ទប់ល្វែង
បរិសុទ្ធ តាំងពីព្រឹកដល់ថ្ងៃត្រង់ នៅចំពោះមុខទាំងបុរស និង
ស្ត្រី។ បណ្តាជនបានស្តាប់តាមក្រឹត្យវិន័យ។
៤២ ហើយបូជាចារ្យអេសដ្រាស និងជាអ្នកអានក្រឹត្យវិន័យ
បានឈរលើវេទិកាធ្វើអំពីឈើ ដែលត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុង
គោលបំណងនោះ។
43 ហើយនៅក្បែរគាត់ ម៉ាថាធាស សាមូស អាណានាស អ័សារា
យូរី អេសេគាស បាឡាសាមូស នៅខាងស្តាំដៃ
44 ហើយនៅលើដៃឆ្វេងរបស់គាត់ឈរនៅ Phaldaius, Misael,
Melchias, Lothasubus, និង Nabarias ។
45 រួចក៏យកសៀវភៅក្រឹត្យវិន័យរបស់លោកអេសដ្រាសទៅមុខ
បណ្តាជន ដ្បិតគាត់បានអង្គុយជាទីគោរពនៅចំពោះមុខគេ
ទាំងអស់គ្នា។
៤៦ ហើយពេលលោកបើកក្រឹត្យវិន័យ ពួកគេឈរត្រង់។ ដូច្នេះ
អេសដ្រាសបានប្រទានពរដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
បំផុត ជាព្រះនៃពិភពទាំងមូល ដ៏មានឫទ្ធានុភាព។
47 ប្រជាជនទាំងអស់ឆ្លើយថា អាម៉ែន! រួចលើកដៃដួលទៅដី
ហើយក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់។
48 ម្យ៉ាងទៀត ព្រះយេស៊ូវ អាណុស សារ៉ាប៊ី អាឌីណុស យ៉ាគូប៊ូស
សាបាតា អាតេស ម៉ៃយ៉ាណា និង កាលីតាស អាសៀស និង
យ៉ូអាសាបឌូស ហើយអាណាណាស ប៊ីយ៉ាត ជាពួកលេវី
បានបង្រៀនក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះអម្ចាស់
ធ្វើឱ្យពួកគេយល់យ៉ាងមុតមាំ។
49 បន្ទាប់មក លោកក៏មានប្រសាសន៍ទៅកាន់លោកបូជាចារ្យ
អេសដ្រាស។ និងអ្នកអាន និងដល់ពួកលេវីដែលបានបង្រៀន
បណ្តាជនទាំងអស់គ្នាដោយពោលថា
50 ថ្ងៃនេះគឺបរិសុទ្ធចំពោះព្រះអម្ចាស់; (ព្រោះពួកគេទាំងអស់
គ្នាយំនៅពេលបានឮច្បាប់ :)
51 ដូច្នេះ ចូរទៅបរិភោគខ្លាញ់ ហើយផឹករបស់ផ្អែម ហើយផ្ញើ
ចំណែកដល់អ្នកដែលគ្មានអ្វីសោះ។
៥២ត្បិតថ្ងៃនេះគឺបរិសុទ្ធចំពោះព្រះអម្ចាស់។ ហើយកុំមានទុក្ខ
ព្រួយឡើយ។ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់នឹងនាំអ្នកឱ្យគោរព។
53 ដូច្នេះ ពួកលេវីបានផ្សាយរឿងទាំងអស់ដល់ប្រជាជន
ដោយពោលថា ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃបរិសុទ្ធសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់។
កុំមានទុក្ខព្រួយ។
54 រួចមក ពួកគេបានទៅតាមផ្លូវរៀងរាល់ដើម្បីស៊ីផឹក ធ្វើការ
សប្បាយ ហើយចែកដល់អ្នកដែលគ្មានអ្វីសោះ ហើយក៏មាន
ចិត្តត្រេកអរជាខ្លាំង។
55 ដោយសារពួកគេបានយល់ពាក្យដែលពួកគេត្រូវបាន
ណែនាំ និងសម្រាប់ការដែលពួកគេបានជួបប្រជុំគ្នា។

2nd Esdras

Esdras ទីពីរ

ជំពូកទី 1

1 សៀវភៅ ទី ពីរ របស់ ព្យាការី អេសដ្រាស ជា កូន របស់ សារ៉ាយ
ជា កូន របស់ អ័សារា កូន ហេលគា ជា កូន សាដាមៀ ជា កូន សាឌុ
ក ជា កូន របស់ អគីតូប
2 កូន របស់ លោក អគីយ៉ាស ជា កូន របស់ ភីនេស ជា កូន របស់
លោក ហេលី ជា កូន របស់ លោក អម៉ារី ជា កូន របស់ លោក អ័ស៊ី
អ៊ី ជា កូន របស់ នាង ម៉ារីម៉ូត ជា កូន របស់ នាង អើណា ជា កូ
ន របស់ លោក អូស៊ីយ៉ាស ជា កូន របស់ លោក បូរិទ្ធ ជា កូន រប
ស់ លោក អប៊ីស៊ី។ ជា កូន របស់ ភីនេស ជា កូន របស់ អេឡាសារ
3 កូន របស់ អើរ៉ុន ពី កុលសម្ព័ន្ធ លេវី ដែល ត្រូវ បាន គេ ចាប់
នៅ ក្នុង ស្រុក មេឌី ក្នុង រជ្ជកាល ព្រះចៅ អាតេស៊ើកសេស ជា ស្ដេ
ច នៃ ជន ជាតិ ពែរ្ស។
៤ ហើយ ព្រះ បន្ទូល នៃ ព្រះ អម្ចាស់ បាន មក ដល់ ខ្ញុំ ថា
5 ចូរ ទៅ តាម ផ្លូវ របស់ អ្នក ហើយ បង្ហាញ ដល់ ប្រជាជន របស់
យើង នូវ អំពើ អាក្រក់ របស់ គេ និង កូន ចៅ របស់ គេ នូវ អំ
ពើ ទុច្ចរិត របស់ គេ ដែល ពួក គេ បាន ប្រព្រឹត្ត មក លើ យើង។
ដើម្បី ប្រាប់ កូន ចៅ របស់ ខ្លួន ថា ៖
6 ដោយ ព្រោះ អំពើ បាប របស់ បុព្វបុរស របស់ គេ បាន កើន
ឡើង នៅ ក្នុង ពួក គេ ដ្បិត គេ បាន បំភ្លេច យើង ហើយ បាន
ថ្វាយ ដល់ ព្រះ ដទៃ។
7 តើ ខ្ញុំ ជា អ្នក ដែល បាន នាំ ពួក គេ ចេញ ពី ស្រុក អេស៊ី
ប ពី ផ្ទះ នៃ ខ្ញុំ បម្រើ ឬ? ប៉ុន្តែ គេ បាន ធ្វើ ឲ្យ ខ្ញុំ ខឹង ហើយ
មើលងាយ ការ ប្រឹក្សា របស់ ខ្ញុំ។
៨ ចូរ ដក សក់ ក្បាល ចេញ ហើយ បោះ ចោល អំពើ អាក្រក់ ទាំ
ង អស់ មក លើ ពួក គេ ត្បិត ពួក គេ មិន បាន គោរព តា
ម ក្រឹត្យ វិន័យ របស់ យើង ទេ តែ ជា មនុស្ស ដែល បះ បោរ។
៩ តើ ខ្ញុំ នឹង ទ្រាំ ទ្រ ពួក គេ បាន ដល់ ពេល ណា ដែល ខ្ញុំ បា
ន ធ្វើ ការ ល្អ យ៉ាង នេះ?
10 យើង បាន បំផ្លាញ ស្ដេច ជា ច្រើន ដោយ ប្រយោជន៍ ពួក គេ។
ផារ៉ោន នឹង អ្នក បម្រើ របស់ គាត់ និង អំណាច ទាំង ប៉ុន្មាន រប
ស់ គាត់ បាន វាយ ខ្ញុំ ចុះ។
១១ យើង បាន បំផ្លាញ អស់ ទាំង សាសន៍ នៅ ចំពោះ មុខ ពួក
គេ ហើយ នៅ ខាង កើត យើង បាន កំចាត់ ប្រជាជន នៃ ខេត្ត
ពីរ គឺ ក្រុង ទីរ៉ុស និង ក្រុង ស៊ីដូន ហើយ បាន សម្លាប់ ខ្មាំង សត្រូវ
ទាំង អស់។
12 ដូច្នេះ ចូរ និយាយ ទៅ ពួក គេ ថា ព្រះ អម្ចាស់ មាន ព្រះ បន្ទូ
ល ដូច្នេះ
១៣ ខ្ញុំ បាន នាំ អ្នក ឆ្លង កាត់ សមុទ្រ ហើយ កាល ពី ដើម ដំបូ
ង បាន ផ្ដល់ ផ្លូវ ដ៏ ធំ និង សុវត្ថិភាព ដល់ អ្នក។ ខ្ញុំ បាន ឲ្យ
លោក ម៉ូសេ ធ្វើ ជា មេ ដឹក នាំ ហើយ លោក អើរ៉ុន ធ្វើ ជា បូ
ជាចារ្យ។
១៤ ខ្ញុំ បាន ផ្ដល់ ពន្លឺ ដល់ អ្នក នៅ ក្នុង បង្គោល ភ្លើង ហើយ
ខ្ញុំ បាន ធ្វើ ការ អស្ចារ្យ យ៉ាង ខ្លាំង នៅ ក្នុង ចំណោម អ្នក រា
ល់ គ្នា ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា អ្នក រាល់ គ្នា ភ្លេច ខ្ញុំ ហើយ។
១៥ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ពិភព ទាំង មូល មាន ព្រះ បន្ទូល ដូច្នេះ ថា ស
ត្វ ក្រួច បាន ដូច ជា សញ្ញា សម្គាល់ ដល់ អ្នក ខ្ញុំ បាន ឲ្យ ត
ង់ ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា សម្រាប់ ការ ការពារ របស់ អ្នក ប៉ុន្តែ អ្នក
រាល់ គ្នា បាន រអ៊ូរទាំ នៅ ទី នោះ
១៦ ហើយ មិន បាន ឈ្នះ ក្នុង នាម យើង សម្រាប់ ការ បំផ្លិចបំផ្លា
ញ នៃ ខ្មាំង សត្រូវ របស់ អ្នក ឡើយ ប៉ុន្តែ រហូត ដល់ សព្វ ថ្ងៃ
នេះ អ្នក នៅ តែ រអ៊ូរទាំ។
១៧ តើ ប្រយោជន៍ អ្វី ដែល ខ្ញុំ បាន ធ្វើ សម្រាប់ អ្នក? ពេល អ្ន
ក រាល់ គ្នា ស្រេក ឃ្លាន នៅ វាល រហោស្ថាន អ្នក រាល់ គ្នា មិន
បាន ស្រែក រក ខ្ញុំ ទេ?
18 ដោយ និយាយ ថា ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក នាំ យើង ចូល
ទៅ ក្នុង ទីរហោស្ថាន នេះ ដើម្បី សម្លាប់ យើង? យើង បាន បម្រើ
ជន ជាតិ អេស៊ីប ប្រសើរ ជាង ស្លាប់ នៅ ទីរហោស្ថាន នេះ។
១៩ ពេល នោះ ខ្ញុំ បាន អាណិត ដល់ ការ កាន់ ទុក្ខ របស់ អ្នក ហើ
យ បាន ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា បរិភោគ នំម៉ាណា។ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាបានបរិ
ភោគនំប៉័ងរបស់ទេវតា។
20 ពេល អ្នក ស្រេក តើ ខ្ញុំ មិន បាន កាប់ ថ្ម ទេ ហើយ ទឹក ក៏
ហូរ មក ពេញ អ្នក ដែរ ឬ? សម្រាប់កំដៅ ខ្ញុំបានគ្របដណ្ដប់អ្នកដោយស្លឹ
កឈើ។
21 យើង បាន បែង ចែក ស្រុក មួយ ដែល មាន ផ្លែ ផ្កា នៅ ក្នុ
ង ចំណោម អ្នក រាល់ គ្នា យើង បាន បណ្ដេញ ជន ជាតិ កាណាន ជ
ន ជាតិ ភេរេស និង ជន ជាតិ ភីលីស្ទីន ចេញ ពី មុខ អ្នក រា
ល់ គ្នា តើ ខ្ញុំ ត្រូវ ធ្វើ អ្វី ទៀត? ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល។
22 ព្រះ អម្ចាស់ នៃ ព្រះ ដ៏ មាន ព្រះ ចេស្ដា មាន ព្រះ បន្ទូល ថា
កាល អ្នក រាល់ គ្នា នៅ ទី រហោស្ថាន ក្នុង ទន្លេ នៃ ជន ជាតិ
អាម៉ូរី ដោយ ស្រេក ទឹក ហើយ ប្រមាថ នាម យើង
23 ខ្ញុំ មិន បាន ឲ្យ ភ្លើង សម្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ប្រមាថ ទេ គឺ
បោះ ដើម ឈើ ក្នុង ទឹក ហើយ ធ្វើ ឲ្យ ទឹក ទន្លេ ផ្អែម។
២៤ យ៉ាកុប អើយ តើ ខ្ញុំ ត្រូវ ធ្វើ អ្វី ដល់ អ្នក? យូដា អើយ អ្នក មិ
ន ព្រម ស្ដាប់ បង្គាប់ ខ្ញុំ ទេ ខ្ញុំ នឹង បង្វែរ ខ្ញុំ ទៅ ប្រជាជាតិ ដ
ទៃ ហើយ ខ្ញុំ នឹង ដាក់ ឈ្មោះ ដល់ អ្នក នោះ ដើម្បី ឲ្យ គេ កាន់
តាម ច្បាប់ របស់ ខ្ញុំ។
២៥ ដោយ ឃើញ អ្នក បាន បោះ បង់ ចោល ខ្ញុំ ខ្ញុំ ក៏ នឹង
បោះ បង់ អ្នក ចោល ដែរ។ ពេល ណា អ្នក រាល់ គ្នា ចង់ ឲ្យ ខ្ញុំ
មាន ចិត្ត សប្បុរស ចំពោះ អ្នក នោះ ខ្ញុំ នឹង គ្មាន មេត្តា ចំពោះ
អ្នក ឡើយ។
26 ពេល ណា ដែល អ្នក រាល់ គ្នា អំពាវ នាវ មក ខ្ញុំ ខ្ញុំ នឹង មិ
ន ឮ អ្នក រាល់ គ្នា ឡើយ ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា បាន បង្អាប់ ដៃ
ដោយ ឈាម ហើយ ជើង របស់ អ្នក ក៏ រហ័ស ដើម្បី ធ្វើ ឃាត មនុ
ស្ស។
27 ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា អ្នក រាល់ គ្នា មិន ដូច ដែល បា
ន បោះ បង់ ចោល ខ្ញុំ ទេ គឺ ជា ខ្លួន ឯង។
28 ព្រះអម្ចាស់ នៃ ពិភព ទាំង មូល មាន ព្រះបន្ទូល ដូច្នេះ ថា តើ
ខ្ញុំ មិន បាន អង្វរ អ្នក ក្នុង នាម ជា ឪពុក កូន របស់ គាត់ ដូ
ច ជា ម្ដាយ កូន ស្រី និង ចិញ្ចឹម កូន តូច របស់ គាត់ ទេ
29 ដើម្បី អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ក្លាយ ជា ប្រជាជន របស់ យើង ហើ
យ ខ្ញុំ គួរ តែ ជា ព្រះ របស់ អ្នក; តើ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ក្លា
យ ជា កូន របស់ ខ្ញុំ ហើយ ខ្ញុំ គួរ ធ្វើ ជា ឪពុក របស់ អ្នក ឬ?
30 ខ្ញុំ បាន ប្រមូល អ្នក រាល់ គ្នា ដូច មេមាន់ ប្រមូល មាន់ ក្រោ
ម ស្លាប របស់ វា ប៉ុន្តែ ឥឡូវ នេះ តើ ខ្ញុំ ត្រូវ ធ្វើ អ្វី ចំពោះ អ្នក?
ខ្ញុំនឹងដេញអ្នកចេញពីមុខរបស់ខ្ញុំ។
31 ពេល អ្នក ថ្វាយ ដល់ ខ្ញុំ នោះ ខ្ញុំ នឹង បែរ មុខ ចេញ ពី អ្ន
ក រាល់ គ្នា ដ្បិត ថ្ងៃ បុណ្យ ចូល ខែ ថ្មី និង ពិធី កាត់ ស្បែក រប
ស់ អ្នក ខ្ញុំ បាន បោះ បង់ ចោល ហើយ។
៣២ ខ្ញុំបានចាត់ពួកហោរាជាបាវរបស់យើងមករកអ្នក ដែលអ្នករាល់គ្នាបានយក
និងសម្លាប់ ហើយបានហែកសាកសពរបស់ពួកគេជាបំណែកៗ ដែលយើងនឹងទាម
ទារឈាមពីដៃអ្នក ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា
33 ព្រះ អម្ចាស់ នៃ ពិភព ទាំង មូល មាន ព្រះ បន្ទូល ដូច្នេះ ថា
ផ្ទះ របស់ អ្នក ត្រូវ ស្ងាត់ ជ្រងំ យើង នឹង បណ្ដេញ អ្នក ចេញ ដូច
ជា ខ្យល់ បោក បញ្ឆោត។
៣៤ ហើយ កូន ចៅ របស់ អ្នក នឹង មិន បង្កើត ផល ឡើយ ដ្បិត
គេ បាន មើលងាយ បញ្ញត្តិ របស់ ខ្ញុំ ហើយ បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ អា
ក្រក់ នៅ ចំពោះ មុខ ខ្ញុំ។
35 យើងនឹងប្រគល់ផ្ទះរបស់អ្នកទៅប្រជាជនដែលនឹងមក។ អ្នក ណា ដែល មិ
ន បាន ឮ ពី ខ្ញុំ នៅ ឡើយ នោះ នឹង ជឿ ខ្ញុំ។ អ្នក ណា ដែល
ខ្ញុំ មិន បាន បង្ហាញ ទី សំគាល់ នោះ ទេ គេ នឹង ធ្វើ តាម ដែ
ល យើង បាន បង្គាប់។
៣៦ ពួកគេ មិន បាន ឃើញ ព្យាការី ទេ ប៉ុន្តែ ពួកគេ នឹង ហៅ អំ
ពើ បាប របស់ ពួកគេ ដើម្បី រំឮក ហើយ ទទួល ស្គាល់ ពួកគេ។
37 ខ្ញុំសូមធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះគុណនៃប្រជាជនដែលនឹងមកដល់ ដែលកូនតូចៗបាន
ត្រេកអរដោយសេចក្ដីរីករាយ ហើយទោះបីជាពួកគេមិនបានឃើញខ្ញុំដោយភ្នែកក៏
ដោយ ក៏ពួកគេជឿលើសេចក្ដីដែលខ្ញុំនិយាយដោយវិញ្ញាណ។
៣៨ ហើយ ឥឡូវ នេះ បងប្អូន អើយ មើល ចុះ សិរីរុងរឿងអ្វី; ហើយ មើ
ល មនុស្ស ដែល មក ពី ទិស ខាង កើត
39 អ្នកណាដែលខ្ញុំនឹងប្រគល់ជូនមេដឹកនាំ គឺអ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប អូសេស
អាម៉ុស និងមីកយ៉ាស យ៉ូអែល អាប់ឌាស និងយ៉ូណាស
40 Nahum, និង Abacuc, Sophonias, Aggeus, Zachary, និង Malachy, ដែល ត្រូ
វ បាន ហៅ ផង ដែរ ថា ជា ទេវតា របស់ ព្រះអម្ចាស់.

ជំពូក 2

១ ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា យើង បាន នាំ ប្រជាជន នេះ ចេ
ញ ពី ភាព ជា ទាសករ ហើយ យើង បាន ប្រគល់ បញ្ញត្តិ របស់
យើង ដល់ ពួក គេ ដោយ ពួក ព្យាការី ជា អ្នក បម្រើ។ ដែល គេ
មិន ព្រម ស្ដាប់ តែ មើលងាយ ដំបូន្មាន របស់ ខ្ញុំ។
2 ម្ដាយ ដែល សំរាល កូន និយាយ ទៅ កាន់ កូន ថា ចូរ ទៅ ចុះ!
ដ្បិត ខ្ញុំ ជា ស្ត្រី មេម៉ាយ ហើយ ត្រូវ គេ បោះ បង់ ចោល។
3 ខ្ញុំ បាន នាំ អ្នក ឡើង ដោយ អំណរ; ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានបាត់បង់អ្នកដោយ
ទុក្ខព្រួយ និង ទុក្ខព្រួយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើបាបនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចា
ស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ហើយបានធ្វើអំពើអាក្រក់នៅចំពោះព្រះអង្គ។

៤ ប៉ុន្តែ តើ ឥឡូវ នេះ ខ្ញុំ នឹង ធ្វើ អ្វី ដល់ អ្នក? ខ្ញុំ ជា ស្ត្រី មេម៉ា
យ ហើយ ត្រូវ គេ បោះ បង់ ចោលៈ ឱ កូន ចៅ អើយ ចូរ ទៅ
សុំ សេចក្ដី មេត្តា ករុណា ពី ព្រះអម្ចាស់។
5 ចំពោះ ខ្ញុំ ឱ ព្រះបិតា អើយ ទូលបង្គំ សូម អំពាវនាវ ដល់ ទ្រង់
ឲ្យ ធ្វើ ជា សាក្សី អំពី មាតា នៃ កូន ទាំង នេះ ដែល មិន បា
ន រក្សា សេចក្ដី សញ្ញា របស់ ទូលបង្គំ ឡើយ
6 សូម លោក នាំ ពួក គេ ទៅ ក្នុង ភាព ច្របូកច្របល់ ហើយ ម្ដា
យ របស់ ពួក គេ ត្រូវ បាន បំផ្លាញ ដើម្បី កុំ ឲ្យ មាន ពូជ ព
ង្ស របស់ ពួក គេ។
៧ ចូរ ឲ្យ គេ ខ្ចាត់ខ្ចាយ ទៅ ក្នុង ចំណោម សាសន៍ ដទៃ ចូរ ឲ្យ
ឈ្មោះ របស់ គេ ត្រូវ បាន ដក ចេញ ពី ផែនដី ដ្បិត គេ បាន
មើលងាយ សេចក្ដី សញ្ញា របស់ យើង។
8 វេទនា ដល់ អ្នក អើយ ឱ អ្នក ដែល លាក់ មនុស្ស ទុច្ចរិត នៅ
ក្នុង អ្នក! ឱ មនុស្ស អាក្រក់ អើយ ចូរ នឹក ចាំ ពី ការ ដែល ខ្ញុំ
បាន ធ្វើ ចំពោះ ក្រុង សូដុំម និង ក្រុង កូម៉ូរ៉ា។
៩ ដី របស់ អ្នក នោះ ស្ថិត នៅ ក្នុង ដី ភក់ និង គំនរ ផេះ ផ
ង ដែរៈ សូម្បី តែ ខ្ញុំ ក៏ នឹង ធ្វើ ចំពោះ អ្នក ណា ដែល មិន
ស្ដាប់ ខ្ញុំ ដែរ នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះ អម្ចាស់ នៃ ព្រះ ដ៏ មា
ន ឫទ្ធានុភាព។
10 ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល មក កាន់ លោក អេសដ្រាស ថាៈ «សូ
ម ប្រាប់ ប្រជាជន របស់ យើង ថា យើង នឹង ប្រគល់ នគរ ក្រុង
យេរូសាឡិម ដល់ ពួកគេ ដែល យើង ចង់ ប្រគល់ ឲ្យ អ៊ីស្រាអែល។
១១ សិរីល្អ របស់ គេ ក៏ នឹង យក មក ឯ ខ្ញុំ ហើយ ប្រគល់ ព្រះព
ន្លា ដ៏ នៅ អស់កល្ប ជានិច្ច ទាំង នេះ ដែល ខ្ញុំ បាន រៀបចំ ស
ម្រាប់ ពួក គេ។
12 ពួកគេនឹងមានដើមជីវិតសម្រាប់ជាប្រេងក្រអូប។ ពួកគេ នឹង មិន ធ្វើ
ការ ឬ នឿយហត់ ឡើយ។
១៣ ចូរ ទៅ ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ទទួលៈ ចូរ អធិស្ឋាន ពីរ បី
ថ្ងៃ ដល់ អ្នក ដើម្បី ឲ្យ ពួក គេ ត្រូវ បាន បង្រួញ ចុះ។ នគរ បា
ន រៀបចំ រួច ហើយ សម្រាប់ អ្នក មើល។
១៤ ចូរយកស្ថានសួគ៌ និងផែនដីធ្វើជាបន្ទាល់។ ដ្បិត ខ្ញុំ បាន បំបែក អំ
ពើ អាក្រក់ ជា ដុំៗ ហើយ បង្កើត អំពើ ល្អ មក ដ្បិត ខ្ញុំ មាន ជីវិ
ត នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះអម្ចាស់។
15 មាតា អើយ ចូរ ឱប កូន របស់ អ្នក ហើយ នាំ ពួក គេ ឡើង
ដោយ សេចក្ដី រីករាយ ចូរ ធ្វើ ជើង របស់ ពួក គេ ឲ្យ លឿន ដូ
ច ជា សសរ ដ្បិត យើង បាន ជ្រើស រើស អ្នក នេះ ជា ព្រះបន្ទូល រ
បស់ ព្រះ អម្ចាស់។
16 ហើយ អស់ អ្នក ដែល ស្លាប់ ទៅ អញ នឹង រស់ ឡើង វិញ ពី
កន្លែង របស់ គេ ហើយ នាំ ពួក គេ ចេញ ពី ផ្នូរ ដ្បិត អញ បា
ន ស្គាល់ ឈ្មោះ អញ ក្នុង ស្រុក អ៊ីស្រាអែល។
17 ឱ អ្នក ជា ម្ដាយ របស់ កូន អើយ កុំ ខ្លាច ឡើយ ដ្បិត យើង
បាន ជ្រើស រើស អ្នក នេះ ជា ព្រះ បន្ទូល របស់ ព្រះ អម្ចាស់។
18 ដ្បិត ខ្ញុំ នឹង ចាត់ អ្នក បម្រើ របស់ យើង អេសាយ និង យេរេមី
ទៅ តាម ការ ប្រឹក្សា របស់ អ្នក ដែល ខ្ញុំ បាន ញែក ជា បរិសុទ្ធ
ហើយ រៀបចំ សម្រាប់ អ្នក ដើមឈើ ដប់ពីរ ដើម ដែល ផ្ទុក ដោ
យ ផ្លែឈើ ចម្រុះ
១៩ហើយ ដូចជាប្រភពទឹកជាច្រើនដែលហូរដោយទឹកដោះគោ និងទឹកឃ្មុំ និងភ្នំដ៏
ខ្លាំងចំនួនប្រាំពីរ ដែលនៅទីនោះមានផ្កាកុលាប និងផ្កាលីលីដែលដុះឡើង នោះខ្ញុំ
នឹងបំពេញឱ្យកូនរបស់អ្នកដោយអំណរ។
20 ចូរ ធ្វើ ត្រឹម ត្រូវ ចំពោះ ស្ត្រី មេម៉ាយ ចូរ វិនិច្ឆ័យ ចំពោះ អ្នក
គ្មាន ឪពុក ចូរ ឲ្យ អ្នក ក្រ ការពារ ក្មេង កំព្រា ស្លៀក ពាក់ អាក្រាត
21 ចូរ ប្រោស អ្នក ដែល ខូច ហើយ ទន់ខ្សោយ កុំ សើច នឹង មនុ
ស្ស ខ្វិន ដើម្បី មើលងាយ ការពារ មនុស្ស ពិការ ហើយ ទុក ឲ្យ មនុ
ស្ស ខ្វាក់ ភ្នែក មក ក្នុង ការ មើល ឃើញ នៃ ភាព ច្បាស់ លា
ស់ របស់ ខ្ញុំ។
22 ចូរ រក្សា មនុស្ស ចាស់ ទាំង ក្មេង នៅ ក្នុង កំពែង របស់ អ្នក។
23 កន្លែងណាដែលអ្នករកឃើញមនុស្សស្លាប់ ចូរយកវាទៅបញ្ចុះ នោះខ្ញុំនឹងផ្ដល់ឱ្យអ្ន
កនូវកន្លែងដំបូងនៅក្នុងការរស់ឡើងវិញរបស់ខ្ញុំ។
24 ឱ ប្រជាជន របស់ យើង អើយ ចូរ នៅ ស្ងៀម ហើយ សម្រាក ចុះ
ដ្បិត ភាព ស្ងប់ស្ងាត់ របស់ អ្នក នៅ តែ មក ដល់។
25 ចិញ្ចឹម កូន របស់ អ្នក ឱ អ្នក គិលានុបដ្ឋាយិកា ដ៏ ល្អ; រក្សាជើងរប
ស់ពួកគេ។
26 រីឯ អ្នក បម្រើ ដែល យើង បាន ប្រគល់ ឲ្យ អ្នក នោះ មិន មា
ន អ្នក ណា ម្នាក់ ត្រូវ វិនាស ឡើយ។ ខ្ញុំនឹងទាមទារពួកគេពីក្នុងចំណោ
មអ្នក
២៧ កុំ ឲ្យ នឿយហត់ ឡើយ ដ្បិត នៅ ពេល ថ្ងៃ នៃ ទុក្ខ លំបាក និ
ង ធូន់ មក ដល់ អ្នក ឯ ទៀត នឹង យំ សោក ហើយ កើត ទុក្ខ
តែ អ្នក នឹង បាន សប្បាយ ហើយ មាន បរិបូរ។
28 សាសន៍ ដទៃ នឹង ច្រណែន នឹង អ្នក ប៉ុន្តែ គេ នឹង មិន អា
ច ធ្វើ អ្វី ប្រឆាំង នឹង អ្នក បាន នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះអ
ម្ចាស់។
29 ដៃ របស់ យើង នឹង គ្រប អ្នក ដើម្បី កុំ ឲ្យ កូន ចៅ របស់ អ្ន
ក ឃើញ នរក។
30 ឱ ម្ដាយ អើយ ចូរ រីករាយ ជាមួយ កូន ចុះ! ដ្បិត យើង នឹង រំ
ដោះ អ្នក នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះអម្ចាស់។
31 ចូរ នឹក ចាំ ដល់ កូន ចៅ របស់ អ្នក ដែល កំពុង ដេក លក់
ដ្បិត យើង នឹង នាំ ពួក គេ ចេញ ពី ជ្រុង នៃ ផែនដី ហើយ ប
ង្ហាញ សេចក្ដី មេត្តា ដល់ ពួក គេ ដ្បិត ខ្ញុំ មាន សេចក្ដី មេត្តា ករុ
ណា នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះ អម្ចាស់ នៃ ពិភព ទាំង មូល។
32 ចូរ ឱប កូន របស់ អ្នក រហូត ដល់ ខ្ញុំ មក ហើយ បង្ហាញ សេច
ក្ដី មេត្តា ដល់ ពួក គេ ចុះ ដ្បិត អណ្ដូង របស់ ខ្ញុំ បាន ហូរ
ទៅ ហើយ ហើយ ព្រះគុណ របស់ ខ្ញុំ នឹង មិន សាបសូន្យ ឡើយ។
33 ខ្ញុំ អេសដ្រាស បាន ទទួល ការ បង្គាប់ មួយ ពី ព្រះ អម្ចាស់
នៅ លើ ភ្នំ អូរេប ដើម្បី ឲ្យ ខ្ញុំ ទៅ ឯ អ៊ីស្រាអែល ប៉ុន្តែ ពេល ខ្ញុំ ម
ក រក គេ គេ បាន ធ្វើ ឲ្យ ខ្ញុំ ឥត ប្រយោជន៍ ហើយ មើល ងា
យ បញ្ញត្តិ របស់ ព្រះអម្ចាស់។
៣៤ហើយ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក ថា ឱ អ្នក
រាល់ គ្នា ជា សាសន៍ ដទៃ ដែល បាន ឮ ហើយ យល់ ចូរ ស្វែងរក
អ្នក គង្វាល របស់ អ្នក នោះ ទ្រង់ នឹង ប្រទាន ដល់ អ្នក នូវ កា
រ សម្រាក ជា រៀង រហូត។ ដ្បិតគាត់ជិតដល់ដៃហើយ ដែលនឹងមកដល់នៅ
ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។
35 ចូរ ប្រុងប្រៀប ខ្លួន ទៅ នឹង រង្វាន់ នៃ នគរ ដ្បិត ពន្លឺ ដ៏
នៅ អស់កល្ប នឹង ភ្លឺ មក លើ អ្នក ជា រៀង រហូត។
៣៦ ចូរ រត់ ចេញ ពី ស្រមោល នៃ ពិភពលោក នេះ ទទួល ភាព រីក
រាយ នៃ សិរីល្អ របស់ អ្នកៈ ខ្ញុំ ថ្លែង ទីបន្ទាល់ អំពី ព្រះអង្គ ស
ង្គ្រោះ របស់ ខ្ញុំ ដោយ ចំហ។
៣៧ ឱ ចូរ ទទួល អំណោយ ដែល បាន ប្រទាន មក អ្នក ហើយ រីករា
យ ដោយ អរ ព្រះគុណ ដល់ ទ្រង់ ដែល បាន នាំ អ្នក ទៅ កាន់
នគរ ស្ថានសួគ៌។
៣៨ ចូរ ក្រោក ឡើង ហើយ ឈរ មើល ចំនួន អ្នក ដែល ត្រូវ បាន
ផ្សាភ្ជាប់ នៅ ក្នុង បុណ្យ នៃ ព្រះ អម្ចាស់;
39 ដែល បាន ចាក ចេញ ពី ស្រមោល នៃ ពិភព លោក ហើយបានទ
ទួលសម្លៀកបំពាក់ដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់។
40 ឱ ស៊ីយ៉ូន អើយ ចូរ យក លេខ របស់ អ្នក ហើយ បិទ ពួក អ្ន
ក ដែល ស្លៀក ពាក់ ពណ៌ ស ដែល បាន បំពេញ តាម ក្រឹត្យវិន័
យ របស់ ព្រះ អម្ចាស់។
41 ចំនួន កូន ចៅ របស់ អ្នក ដែល អ្នក ប្រាថ្នា ចង់ បាន ត្រូវ
បាន បំពេញ ហើយៈ ចូរ អង្វរ ដល់ ព្រះចេស្ដា នៃ ព្រះ អម្ចាស់ សូម
ឲ្យ ប្រជាជន របស់ អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ហៅ តាំង ពី ដើម ដំបូ
ង មក បាន បរិសុទ្ធ។
42 ខ្ញុំ អេសដ្រាស បាន ឃើញ នៅ លើ ភ្នំ ស៊ីយ៉ូន មាន មនុស្ស យ៉ា
ង ធំ ដែល ខ្ញុំ មិន អាច រាប់ បាន ហើយ ពួក គេ ទាំង អស់ បា
ន សរសើរ តម្កើង ព្រះ អម្ចាស់ ដោយ ចម្រៀង។
៤៣ហើយ នៅ កណ្ដាល ពួក គេ មាន បុរស វ័យ ក្មេង ម្នាក់ មាន
កម្ពស់ ខ្ពស់ ខ្ពស់ ជាង អ្នក ឯ ទៀតៗ ហើយ នៅ លើ ក្បាល របស់
ពួក គេ ទាំង អស់ នោះ លោក បាន ដាក់ មកុដ ហើយ បាន តម្កើ
ង ជាង។ ដែលខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង។
៤៤ ដូច្នេះ ខ្ញុំ ក៏ សួរ ទៅ ទេវតា ថាៈ «លោក ម្ចាស់ តើ ពួក នេះ
ជា អ្វី?
45 គាត់ បាន ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា អ្នក ទាំង នេះ គឺ ជា អ្នក ដែ
ល បាន ដោះ សម្លៀក បំពាក់ រមែង ស្លាប់ ហើយ ពាក់ អមតៈ ហើ
យ បាន សារភាព ព្រះនាម នៃ ព្រះ ឥឡូវ នេះ ពួក គេ បាន គ្រ
ង មកុដ ហើយ ទទួល បាតដៃ។
៤៦ រួច ខ្ញុំ ក៏ សួរ ទៅ ទេវតា ថា តើ ក្មេង ណា ដែល ពាក់ មកុ
ដ គេ ហើយ ឲ្យ បាត ដៃ ដល់ គេ?
៤៧ ដូច្នេះ គាត់ បាន ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា គឺ ជា ព្រះរាជបុត្រា នៃ ព្រះ
ដែល ពួក គេ បាន សារភាព នៅ ក្នុង លោកីយ៍។ បន្ទាប់ មក ខ្ញុំ
ចាប់ ផ្ដើម សរសើរ យ៉ាង ខ្លាំង ដល់ អ្នក ដែល ឈរ យ៉ាង រឹង
មាំ ចំពោះ ព្រះនាម របស់ ព្រះអម្ចាស់។
48 បន្ទាប់មក ទេវតា មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា ចូរ ទៅ ប្រាប់ ប្រ
ជាជន របស់ ខ្ញុំ អំពី រឿង បែប ណា និង ការ អស្ចារ្យ យ៉ាង ណា
នៃ ព្រះ អម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក ដែល អ្នក បាន ឃើញ។

ជំពូកទី 3

1 នៅ ឆ្នាំ ទី សាមសិប បន្ទាប់ ពី ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ នៃ ទីក្រុង
ខ្ញុំ បាន នៅ ក្រុង បាប៊ីឡូន ហើយ ដេក នៅ លើ គ្រែ ហើយ គំនិ
ត ខ្ញុំ បាន ផុស ឡើង ក្នុង ចិត្ត
២ត្បិត ខ្ញុំ បាន ឃើញ សេចក្តី វិនាស នៃ ក្រុង ស៊ីយ៉ូន និង ទ្រព្យ
សម្បត្តិ របស់ ពួក អ្នក ដែល រស់ នៅ ក្រុង បាប៊ីឡូន។
3 ហើយ វិញ្ញាណ របស់ ខ្ញុំ បាន រំជើបរំជួល ជា ខ្លាំង ទើប ខ្ញុំ ចាប់
ផ្តើម និយាយ ពាក្យ ដែល ពោរពេញ ដោយ ការ កោត ខ្លាច ដល់
ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ ហើយ និយាយ ថា
4 ឱ ព្រះអម្ចាស់ ដែល កាន់ អំណាច ទ្រង់ មាន ព្រះបន្ទូល តាំង ពី
ដើម ដំបូង កាល ទ្រង់ បាន ដាំ ផែនដី ហើយ ទ្រង់ តែ ឯង ហើយ
បាន បង្គាប់ ដល់ ប្រជាជន
៥ហើយ បាន ប្រគល់ រូបកាយ មួយ ដល់ អ័ដាម ដោយ គ្មាន ព្រលឹ
ង ដែល ជា ស្នាដៃ នៃ ដៃ របស់ អ្នក ហើយ បាន ដកដង្ហើម ចូល
ទៅ គាត់ នូវ ដង្ហើម នៃ ជីវិត ហើយ គាត់ បាន រស់ នៅ ចំ
ពោះ មុខ អ្នក។
៦ហើយ អ្នក នាំ គាត់ ទៅ ឯ ឋានសួគ៌ ដែល ដៃ ស្តាំ របស់ អ្ន
ក បាន ដាំ ពីមុន ផែនដី បាន មក មុខ។
៧ហើយ អ្នក បាន ប្រទាន បញ្ញត្តិ ដល់ គាត់ ឲ្យ ស្រឡាញ់ មាគ៌ា រ
បស់ អ្នកៈ ដែល គាត់ បាន រំលង ហើយ ភ្លាមៗ នោះ អ្នក បាន កំ
ណត់ សេចក្តី ស្លាប់ នៅ ក្នុង គាត់ និង ក្នុង ជំនាន់ របស់ គាត់ ដែ
ល មាន ជាតិ សាសន៍ កុលសម្ព័ន្ធ ប្រជាជន និង ពូជពង្ស ដែល បាន
មក។
៨ហើយ មនុស្ស គ្រប់ រូប បាន ដើរ តាម ឆន្ទៈ របស់ ខ្លួន ហើយ
បាន ធ្វើ ការ អស្ចារ្យ នៅ ចំពោះ មុខ អ្នក ហើយ បាន មើលងា
យ បញ្ញត្តិ របស់ ទ្រង់។
៩ហើយ ជា ថ្មី ម្តង ទៀត នៅ ក្នុង ដំណើរ ការ នៃ ពេល វេលា អ្ន
ក បាន នាំ យក ទឹក ជំនន់ មក លើ អស់ អ្នក ដែល រស់
នៅ ក្នុង ពិភពលោក ហើយ បាន បំផ្លាញ ពួក គេ។
10 ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា នៅ ក្នុង ពួក គេ រាល់
គ្នា នោះ ក៏ ដូច ជា សេចក្តី ស្លាប់ ចំពោះ អ័ដាម ដែរ នោះ ក៏ មា
ន ទឹក ជំនន់ ដល់ អ្នក ទាំង នេះ ដែរ។
១១ ទោះ ជា យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ អ្នក បាន ចាក ចេញ ម្នាក់ ក្នុ
ង ចំណោម ពួក គេ គឺ លោក ណូអេ ជាមួយ នឹង ក្រុម គ្រួសារ រប
ស់ គាត់ ដែល ជា មនុស្ស សុចរិត ទាំង អស់ បាន មក។
១២ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា នៅ ពេល ពួក គេ ដែ
ល រស់ នៅ លើ ផែនដី ចាប់ ផ្តើម កើន ឡើង ហើយ បាន បង្កើ
ត ពួក គេ ជា កូន ច្រើន ហើយ ជា មនុស្ស ដ៏ អស្ចារ្យ នោះ ពួ
ក គេ បាន ចាប់ ផ្តើម ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត ជាង មនុស្ស ដំបូ
ង ម្តង ទៀត។
១៣ ឥឡូវ នេះ ពេល ពួក គេ បាន រស់ នៅ យ៉ាង អាក្រក់ នៅ ចំ
ពោះ មុខ អ្នក នោះ អ្នក បាន ជ្រើស រើស អ្នក ពី បុរស ម្នាក់
ក្នុង ចំណោម ពួក គេ ដែល មាន ឈ្មោះ ថា អ័ប្រាហាំ។
14 អ្នក ស្រឡាញ់ គាត់ ហើយ ចំពោះ គាត់ មាន តែ អ្នក បង្ហាញ ឆ
ន្ទៈ របស់ អ្នក
១៥ ហើយ បាន ធ្វើ សេចក្តី សញ្ញា ដ៏ អស់កល្ប ជា និច្ច ជាមួយ នឹ
ង គាត់ ដោយ សន្យា នឹង គាត់ ថា អ្នក នឹង មិន បោះ បង់ ចោ
ល ពូជ គាត់ ឡើយ។
16 ហើយ អ្នក បាន ឲ្យ អ៊ីសាក ដល់ គាត់ ហើយ ដល់ អ៊ីសាក ក៏
បាន ឲ្យ យ៉ាកុប និង អេសាវ។ រីឯ លោក យ៉ាកុប អ្នក បាន ជ្រើស រើ
ស គាត់ ហើយ ដាក់ ដោយ លោក អេសាវ។
១៧ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា នៅ ពេល អ្នក ដឹក
នាំ ពូជ របស់ គាត់ ចេញ ពី ស្រុក អេស៊ីប នោះ អ្នក បាន នាំ
ពួក គេ ឡើង ទៅ លើ ភ្នំ ស៊ីណាយ។
18 ហើយ ទ្រង់ បាន ឱន ចុះ ផ្ទៃ មេឃ ទ្រង់ បាន កំណត់ ផែនដី
ឲ្យ បាន លឿន ធ្វើ ឲ្យ ផែនដី ទាំង មូល ញ័រ ហើយ បាន ធ្វើ ឲ្យ
ទី ជ្រៅ ញ័រ ហើយ ធ្វើ ឲ្យ មនុស្ស នៅ សម័យ នោះ មាន ការ រំខា
ន។
១៩ហើយ សិរី ល្អ របស់ អ្នក បាន ឆ្លង កាត់ ទ្វារ បួន គឺ ភ្លើង និ
ង នៃ ការ រញ្ជួយ ដី និង ខ្យល់ និង នៃ ត្រជាក់។ ដើម្បី ឲ្យ អ្នក អា
ច ប្រគល់ ក្រឹត្យវិន័យ ដល់ ពូជពង្ស របស់ យ៉ាកុប ហើយ និង ការ
ឧស្សាហ៍ ព្យាយាម ដល់ ជំនាន់ នៃ សាសន៍ អ៊ីស្រាអែល។
២០ហើយ ក៏ ប៉ុន្តែ អ្នក មិន បាន យក ចិត្ត អាក្រក់ ចេញ ពី ពួ
ក គេ ឡើយ ដើម្បី ឲ្យ ក្រឹត្យវិន័យ របស់ អ្នក អាច បង្កើត ផល
នៅ ក្នុង ពួក គេ។
21 ដ្បិត អ័ដាម ដំបូង ដែល មាន ចិត្ត ទុច្ចរិត បាន រំលង ហើយ
បាន ឈ្នះ ហើយ អស់ អ្នក ដែល កើត មក ពី ទ្រង់ ក៏ ដូច្នោះ
ដែរ។
២២ ដូច្នេះ ភាពទន់ខ្សោយត្រូវបានធ្វើឱ្យស្ថិតស្ថេរ។ និងច្បាប់ (ផងដែរ) នៅក្នុង
បេះដូងនៃមនុស្សដែលមានសាហាវនៃឫស; ដូច្នេះ អំពើ ល្អ រលត់ ទៅ ហើយ
អំពើ អាក្រក់ ក៏ នៅ ដដែល។
23 ដូច្នេះ គ្រា នោះ បាន កន្លង ផុត ទៅ ហើយ ឆ្នាំ ទាំង ប៉ុន្មាន
ក៏ ត្រូវ ចប់ សព្វ គ្រប់ ហើយ ទ្រង់ បាន ប្រោស ឯង ឲ្យ ឡើង
ជា អ្នក បម្រើ ឈ្មោះ ដាវីឌ
២៤ អ្នក ដែល បាន បង្គាប់ ឲ្យ សង់ ទីក្រុង មួយ សម្រាប់ នាម រ
បស់ អ្នក ហើយ ដើម្បី ថ្វាយ គ្រឿង ក្រអូប និង តង្វាយ ដល់ អ្នក
នៅ ទី នោះ។
២៥ លុះ បាន ធ្វើ អស់ ជា ច្រើន ឆ្នាំ ហើយ អស់ អ្នក ដែល រស់
នៅ ក្នុង ទីក្រុង បាន បោះ បង់ ចោល អ្នក
26 ហើយ នៅ ក្នុង គ្រប់ ការ ទាំង អស់ បាន ធ្វើ ដូច ជា អ័ដាម
និង គ្រប់ ជំនាន់ របស់ លោក បាន ធ្វើ ដែរ ត្បិត ពួក គេ ក៏
មាន ចិត្ត ទុច្ចរិត ដែរ
២៧ហើយ ដូច្នេះ អ្នក បាន ប្រគល់ ទីក្រុង របស់ អ្នក ទៅ ក្នុង ក
ណ្តាប់ ដៃ នៃ ខ្មាំង សត្រូវ របស់ អ្នក។
28 ដូច្នេះ តើ ការ ប្រព្រឹត្ត របស់ ពួក គេ ដែល រស់ នៅ ក្រុង បាប៊ី
ឡូន ល្អ ជាង ឬ ទេ ដែល ពួក គេ គួរ មាន អំណាច លើ ស៊ីយ៉ូន?
២៩ដ្បិត ពេល ខ្ញុំ មក ដល់ ទី នោះ ហើយ បាន ឃើញ អំពើ ទុច្ចរិ
ត ឥត លេខ នោះ ព្រលឹង ខ្ញុំ បាន ឃើញ មនុស្ស ប្រព្រឹត្ត អាក្រ
ក់ ជា ច្រើន នាក់ នៅ ក្នុង សាមសិប ឆ្នាំ នេះ។ ត្រចៀកដូច្នេះថាបេះ
ដូងរបស់ខ្ញុំបរាជ័យ។
30 ត្បិត ខ្ញុំ បាន ឃើញ ពី របៀប ដែល អ្នក រង ទុក្ខ ឲ្យ គេ ប្រ
ព្រឹត្ត អំពើ បាប ហើយ បាន រួច ជីវិត ពី មនុស្ស ប្រព្រឹត្ត អាក្រក់
ហើយ បាន បំផ្លាញ ប្រជាជន របស់ អ្នក ហើយ បាន ការពារ ខ្មាំង
សត្រូវ របស់ អ្នក ហើយ មិន បាន បញ្ជាក់ អំពី វា ទេ។
31 ខ្ញុំ មិន ចាំ ថា តើ ផ្លូវ នេះ នៅ សល់ ដោយ របៀប ណា ទេ
តើ ពួក គេ ជា អ្នក ស្រុក បាប៊ីឡូន ល្អ ជាង ពួក សាសន៍ ស៊ីយ៉ូ
ន ឬ?
៣២ ឬ មួយ ក៏ មាន អ្នក ឯ ទៀត ដែល ស្គាល់ អ្នក ក្រៅ ពី
អ៊ីស្រាអែល? ឬ មួយ ជំនាន់ ណា ដែល ជឿ សេចក្តី សញ្ញា របស់ អ្ន
ក ដូច យ៉ាកុប?
៣៣ហើយ ក៏ ប៉ុន្តែ រង្វាន់ របស់ គេ មិន បាន លេច មក ទេ ហើ
យ ការ ងារ របស់ គេ ក៏ គ្មាន ផល ដែរ ត្បិត ខ្ញុំ បាន ទៅ
ទី នេះ ហើយ នៅ ទី នោះ តាម រយៈ សាសន៍ ដទៃ ហើយ ខ្ញុំ ឃើ
ញ ថា ពួក គេ ហូរ ចូល ដោយ ទ្រព្យ សម្បត្តិ ហើយ មិន គិត តា
ម បញ្ញត្តិ របស់ ទ្រង់ ឡើយ។
34 ដូច្នេះ ចូរ ថ្លឹង មើល អំពើ អាក្រក់ របស់ យើង ឥឡូវ នេះ នៅ
ក្នុង តុល្យភាព ហើយ របស់ ពួក គេ ដែល នៅ ក្នុង ពិភព លោក
ផង ដែរ។ ហើយ ឈ្មោះ របស់ អ្នក នឹង មិន ត្រូវ បាន រក ឃើញ
នៅ កន្លែង ណា ឡើយ ក្រៅ ពី នៅ ក្នុង ស្រុក អ៊ីស្រាអែល។
៣៥ ឬ តើ នៅ ពេល ណា ដែល អ្នក ដែល រស់ នៅ លើ ផែន
ដី មិន បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប នៅ ចំពោះ មុខ អ្នក? ឬ តើ
មនុស្ស ណា បាន កាន់ តាម បញ្ញត្តិ របស់ ព្រះអង្គ?
៣៦ អ្នក នឹង ឃើញ ថា អ៊ីស្រាអែល តាម ឈ្មោះ បាន កាន់ តាម ប
ញ្ញត្តិ របស់ អ្នក។ ប៉ុន្តែ មិន មែន ជា ជន ជាតិ សាសន៍ ទេ។

ជំពូកទី 4

1 ហើយ ទេវតា ដែល បាន ចាត់ មក ខ្ញុំ ដែល មាន ឈ្មោះ ថា Uriel
បាន ផ្តល់ ចម្លើយ ដល់ ខ្ញុំ ថា
២ហើយ និយាយ ថា ចិត្ត ឯង បាន ទៅ ឆ្ងាយ ក្នុង លោក នេះ ហើ
យ គិត ថា នឹង យល់ ផ្លូវ នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត ឬ?
៣ ពេល នោះ ខ្ញុំ និយាយ ថា មែន ហើយ លោក ម្ចាស់។ គាត់ ក៏ ឆ្លើ
យ មក ខ្ញុំ វិញ ថា ខ្ញុំ ត្រូវ ចាត់ ឲ្យ ទៅ បង្ហាញ ផ្លូវ បី យ៉ាង
ដល់ អ្នក ហើយ នឹង បង្ហាញ ផ្លូវ បី យ៉ាង នៅ ចំពោះ មុខ អ្នកៈ
៤ ដូច្នេះ បើ អ្នក អាច ប្រកាស ប្រាប់ ខ្ញុំ បាន មួយ នោះ ខ្ញុំ នឹង
បង្ហាញ អ្នក ពី ផ្លូវ ដែល អ្នក ចង់ ឃើញ ដែរ ហើយ ខ្ញុំ នឹង ប
ង្ហាញ អ្នក ពី កន្លែង ណា ដែល ចិត្ត អាក្រក់ មក។
៥ ហើយ ខ្ញុំ បាន និយាយ ថា ចូរ ប្រាប់ ទៅ លោក ម្ចាស់! គាត់ មា
ន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា ចូរ ទៅ ថ្លឹង ទម្ងន់ ភ្លើង ឬ វាស់ ខ្យល់
បក់ មក ខ្ញុំ ឬ ហៅ ខ្ញុំ ម្តង ទៀត នៅ ថ្ងៃ ដែល កន្លង ផុត
ទៅ។
6 រួច ខ្ញុំ ឆ្លើយ ថា តើ មាន អ្នក ណា អាច ធ្វើ ដូច្នេះ បាន ឲ្យ ឯ
ង សួរ រឿង បែប នេះ ពី ខ្ញុំ?
៧ហើយ គាត់ បាន និយាយ មក ខ្ញុំ ថា ប្រសិន បើ ខ្ញុំ គួរ សួរ អ្ន
ក ថា តើ លំនៅ ដ៏ អស្ចារ្យ នៅ កណ្តាល សមុទ្រ ឬ មាន ប្រភព ទឹ
ក ប៉ុន្មាន នៅ ដើម ទីជ្រៅ ឬ មាន ប្រភព ទឹក ប៉ុន្មាន នៅ ខា
ង លើ ផ្ទៃ មេឃ ឬ ជា ប្រភព ចេញ មក របស់ ឋានសួគ៌ៈ

៨ ដំណើរផ្សងព្រេងដែលអ្នកចង់និយាយមកខ្ញុំថា ខ្ញុំមិនដែលចុះទៅក្នុងទីជ្រៅ ហើ
យក៏មិនធ្លាប់ចូលទៅក្នុងឋាននរកដែរ ហើយខ្ញុំក៏មិនដែលបានឡើងទៅលើស្ថាន
សួគ៌ដែរ។
9 យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ឥឡូវ នេះ ខ្ញុំ បាន សុំ អ្នក តែ ពី ភ្លើង និ
ង ខ្យល់ ហើយ ពី ថ្ងៃ ដែល អ្នក បាន កន្លង ផុត ទៅ និង ពី
អ្វី ដែល អ្នក មិន អាច បែក ចេញ ពី គ្នា បាន ហើយ នៅ
តែ អ្នក មិន អាច ផ្តល់ ចម្លើយ ដល់ ខ្ញុំ ពី ពួក គេ បាន ទេ។
10 គាត់ មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ទៀត ថា របស់ របស់ អ្នក ហើយ
អ្នក ដែល ធំ ឡើង ជា មួយ អ្នក តើ អ្នក មិន អាច ដឹង ទេ។
11 ដូច្នេះ តើ នាវា របស់ អ្នក គួរ អាច យល់ ផ្លូវ នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់
ខ្ពស់ ដោយ របៀប ណា ហើយ ពិភពលោក ឥឡូវ នេះ ត្រូវ បាន ខូ
ច ខាង ក្រៅ ដើម្បី យល់ អំពី អំពើ ពុករលួយ ដែល បង្ហាញ ឲ្យ
ឃើញ នៅ ចំពោះ មុខ ខ្ញុំ?
១២ បន្ទាប់ មក ខ្ញុំ បាន និយាយ ទៅ គាត់ ថា វា ប្រសើរ ជាង ដែ
ល យើង មិន នៅ ទាល់ តែ សោះ ជាង ការ ដែល យើង នៅ
តែ នៅ ក្នុង អំពើ ទុច្ចរិត ហើយ រង ទុក្ខ ដោយ មិន ដឹង ថា
ហេតុ ដូច្នេះ ទេ។
13 គាត់ ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា ខ្ញុំ ចូល ទៅ ក្នុង ព្រៃ ទៅ ក្នុង វាល
មួយ ហើយ ដើមឈើ ក៏ ប្រឹក្សា យោបល់
14 រួច មាន ប្រសាសន៍ ថា ចូរ យើង ចេញ ទៅ ច្បាំង នឹង សមុទ្រ
ដើម្បី ឲ្យ វា ចេញ ទៅ មុខ យើង ហើយ ធ្វើ ឲ្យ យើង មាន ព្រៃ
កាន់ តែ ច្រើន។
15 ទឹក សមុទ្រ ក៏ បាន ប្រឹក្សា គ្នា ថាៈ «មក យើង នឹង ឡើង
ទៅ បង្ក្រាប ព្រៃ នៅ វាល ទំនាប ដើម្បី ឲ្យ យើង មាន ស្រុក មួ
យ ទៀត នៅ ទី នោះ។
១៦ ការ គិត អំពី ឈើ នោះ ឥត ប្រយោជន៍ ទេ ដ្បិត ភ្លើង បាន
មក ដល់ ហើយ ឆេះ អស់។
១៧ ការ គិត អំពី ទឹក សមុទ្រ ក៏ បាត់ ទៅ ដែរ ដ្បិត ខ្សាច់ បា
ន ក្រោក ឡើង ហើយ បញ្ឈប់ វា។
18 បើ ឥឡូវ នេះ ឯង កាត់ ក្តី រវាង អ្នក ទាំង ពីរ នេះ តើ អ្ន
ក នឹង ចាប់ ផ្តើម កាត់ ទោស អ្នក ណា? ឬតើអ្នកនឹងថ្កោលទោសអ្នក
ណា?
19 ខ្ញុំ បាន ឆ្លើយ ទៅ វិញ ថា ពិត ជា គំនិត ល្ងង់ ខ្លៅ ដែល ពួ
ក គេ ទាំង ពីរ បាន គិត គួរ ត្បិត ដី បាន ឲ្យ ឈើ ហើយ សមុ
ទ្រ ក៏ មាន កន្លែង សម្រាប់ ទប់ ទឹក ជំនន់ ដែរ។
20 រួច គាត់ ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា អ្នក បាន វិនិច្ឆ័យ ត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែ ហេ
តុ អ្វី បាន ជា អ្នក មិន វិនិច្ឆ័យ ខ្លួន ឯង ផង?
21 ដ្បិត ដូចជា ដី ត្រូវ បាន ប្រទាន ដល់ ឈើ និង សមុទ្រ ទៅ នឹ
ង ទឹក ជន់ លិច របស់ វា ដែរៈ ទោះ ជា យ៉ាង ណា អ្នក ដែល រ
ស់ នៅ លើ ផែនដី មិន អាច យល់ អ្វី ក្រៅ ពី អ្វី ដែល នៅ
លើ ផែនដី បាន ឡើយ ហើយ អ្នក ណា ដែល រស់ នៅ ខាង លើ
ស្ថានសួគ៌ អាច យល់ បាន តែ រឿង ប៉ុណ្ណោះ ដែលខ្ពស់ជាងកម្ពស់នៃស្ថា
នសួគ៌។
22 រួច ខ្ញុំ ឆ្លើយ ថា ឱ ព្រះអម្ចាស់ អើយ សូម ឲ្យ ខ្ញុំ យល់ ផង
២៣ ត្បិត មិន មែន ជា គំនិត របស់ ខ្ញុំ ដែល ចង់ ចង់ ដឹង អំ
ពី វត្ថុ ដ៏ ខ្ពស់ នោះ ទេ ប៉ុន្តែ ចំពោះ អ្នក ដែល ដើរ កាត់ យើ
ង រាល់ ថ្ងៃ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា អ៊ីស្រាអែល ត្រូវ បាន
គេ បោះបង់ ចោល ដើម្បី ជា ការ តិះដៀល ដល់ សាសន៍ ដទៃ ហើ
យ ដោយសារ អ្វី ដែល បណ្តាល ឲ្យ មនុស្ស ដែល អ្នក បាន ស្រឡា
ញ់ ត្រូវ បាន ប្រទាន មក។ លើ ប្រជាជាតិ ដែល មិន គោរព ព្រះ
ហើយ ហេតុ អ្វី បាន ជា ច្បាប់ នៃ បុព្វបុរស របស់ យើង ត្រូវ បា
ន គេ យក ទៅ បាត់ ហើយ សេចក្តី សញ្ញា ជា លាយលក្ខណ៍ អក្សរ
មិន មាន ប្រសិទ្ធភាព
២៤ហើយ យើង បាន ឆ្លង ផុត ពី លោកិយ ទៅ ដូច ជា សត្វ ក
ណ្តូប ហើយ ជីវិត របស់ យើង គឺ ជា ការ ភ្ញាក់ ផ្អើល និង ការ ភ័
យ ខ្លាច ហើយ យើង មិន សក្តិសម នឹង ទទួល បាន សេចក្តី មេត្តា
ករុណា ឡើយ។
25 តើ គាត់ នឹង ធ្វើ អ្វី ចំពោះ ឈ្មោះ របស់ គាត់ ដែល យើង ត្រូ
វ បាន ហៅ? ខ្ញុំបានសួររឿងទាំងនេះ។
26 បន្ទាប់មក គាត់ បាន ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ហើយ មាន ប្រសាសន៍ ថាៈ «អ្ន
ក កាន់ តែ ស្វែង រក នោះ អ្នក នឹង កាន់ តែ អស្ចារ្យ។ ព្រោះ ពិភ
ពលោក ប្រញាប់ ទៅ មុខ
២៧ ហើយ មិន អាច យល់ ពី ការណ៍ ដែល បាន សន្យា ចំពោះ ម
នុស្ស សុចរិត នៅ ពេល ខាង មុខ ទៀត ឡើយ ដ្បិត លោកីយ៍
នេះ ពោរពេញ ទៅ ដោយ ភាព ទុច្ចរិត និង ភាព ទន់ ខ្សោយ។
28 ប៉ុន្តែ ទាក់ ទង នឹង រឿង នេះ។ អ្វីដែលអ្នកសួរខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក ដ្បិ
ត សេចក្តី អាក្រក់ បាន សាប ព្រោះ តែ សេចក្តី វិនាស មិន ទា
ន់ មក ដល់ នៅ ឡើយ។
២៩ ដូច្នេះ បើ អ្វី ដែល ត្រូវ សាប សូន្យ ទៅ វិញ ហើយ បើ កន្លែង
ដែល សាប ព្រោះ អាក្រក់ មិន រលត់ ទេ នោះ មិន អាច មក បា
ន ទេ ដែល ព្រោះ ល្អ
៣០ត្បិត គ្រាប់ ពូជ អាក្រក់ ត្រូវ បាន គេ សាប ព្រោះ នៅ ក្នុ
ង ចិត្ត អ័ដាម តាំង ពី ដើម ដំបូង មក ហើយ តើ វា បាន
នាំ ឲ្យ មាន អំពើ ទុច្ចរិត ប៉ុន្មាន មក ដល់ ពេល នេះ? តើ វា នឹ
ង ចេញ បាន ប៉ុន្មាន ទៀត រហូត ដល់ ពេល បេះ ស្រូវ?
៣១ឥឡូវ នេះ ចូរ សញ្ជឹង គិត ដោយ ខ្លួន ឯង តើ ផល នៃ អំពើ
អាក្រក់ យ៉ាង ណា ដែល គ្រាប់ ពូជ អាក្រក់ បាន កើត ឡើង។
៣២ហើយ កាលណា ត្រចៀក ត្រូវ កាត់ ចោល ដែល គ្មាន លេខ តើ
គេ នឹង ពេញ មួយ ជាន់ យ៉ាង ណា?
33 ពេល នោះ ខ្ញុំ ឆ្លើយ ថាៈ «តើ ការ ទាំង នេះ កើត ឡើង នៅ
ពេល ណា? ហេតុ អ្វី បាន ជា ឆ្នាំ របស់ យើង មាន តិច និង អា
ក្រក់?
៣៤ ហើយ គាត់ បាន ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា កុំ ប្រញាប់ ទៅ លើ ព្រះ
ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត ឡើយ ដ្បិត ការ ប្រញាប់ របស់ អ្នក នៅ ពី
លើ គាត់ ឥត ប្រយោជន៍ ទេ ត្បិត អ្នក បាន លើស ច្រើន។
35 ព្រលឹង នៃ មនុស្ស សុចរិត ក៏ មិន សួរ សំណួរ អំពី រឿង ទាំ
ង នេះ ក្នុង បន្ទប់ របស់ ខ្លួន ដែរ ដោយ ពោល ថា តើ ខ្ញុំ ត្រូវ
សង្ឃឹម ដល់ របៀប នេះ ដល់ ពេល ណា? តើនៅពេលណាដែលផលនៃជា
ន់នៃរង្វាន់របស់យើងមក?
៣៦ហើយ ចំពោះ ការណ៍ ទាំង នេះ អ៊ូរីល ជា មហាទេវតា បាន ឆ្លើយ
ទៅ ពួក គេ ហើយ មាន ប្រសាសន៍ ថា សូម្បី តែ នៅ ពេល ដែល
ចំនួន គ្រាប់ បាន ពេញ ក្នុង អ្នក ហើយ ត្បិត ទ្រង់ បាន ថ្លឹង ពិ
ភពលោក ក្នុង តុល្យភាព។
៣៧ លោកបានវាស់ពេលវេលា។ ហើយគាត់បានរាប់ចំនួនដង។ ហើយ គាត់ មិ
ន រើ ឬ កូរ ពួកគេ ឡើយ រហូត ទាល់ តែ វិធានការ នេះ បាន ស
ម្រេច។
38 រួច ខ្ញុំ ឆ្លើយ ថា ឱ ព្រះអម្ចាស់ ដែល គ្រប់ គ្រង ដ៏ មាន អំណា
ច សូម្បី តែ យើង ខ្ញុំ ទាំង អស់ គ្នា ក៏ ពេញ ដោយ អំពើ ទុច្ចរិ
ត ដែរ។
39 ហើយ សម្រាប់ ជា ប្រយោជន៍ របស់ យើង ដំណើរ ផ្សងព្រេង គឺ
ថា ជាន់ នៃ មនុស្ស សុចរិត មិន ត្រូវ បាន ពេញ ទេ ដោយ សា
រ តែ អំពើ បាប របស់ ពួក គេ ដែល រស់ នៅ លើ ផែនដី។
40 ដូច្នេះ គាត់ ក៏ ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា ចូរ ទៅ ឯ ស្ត្រី ដែល មាន កូ
ន ហើយ សួរ ពី ពេល ដែល នាង បាន សម្រាល បាន ប្រាំបួន ខែ
បើ សិន ជា ស្បូន របស់ នាង អាច រក្សា កំណើត ក្នុង ខ្លួន នា
ង បាន ទៀត។
41 ខ្ញុំ ក៏ ទូល ថា ទេ ព្រះអម្ចាស់ អើយ នាង មិន អាច ធ្វើ អ្វី បា
ន ឡើយ។ គាត់ មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា នៅ ក្នុង ផ្នូរ បន្ទប់
នៃ ព្រលឹង ប្រៀប ដូច ជា ស្បូន របស់ ស្ត្រី។
៤២ត្បិត ដូច ជា ស្ត្រី ដែល ធ្វើ ដំណើរ ប្រញាប់ប្រញាល់ រត់ គេច
ពី ភាព ចាំបាច់ នៃ ដំណើរ ឆ្លង កាត់។ សូម្បី តែ កន្លែង ទាំង
នេះ ចូរ ប្រញាប់ ប្រញាល់ ប្រគល់ វត្ថុ ទាំង នោះ ដែល បាន ប្រព្រឹ
ត្ត ទៅ ដល់ ពួក គេ ដែរ។
43 តាំង ពី ដើម មក មើល ចុះ អ្វី ដែល អ្នក ចង់ ឃើញ វា នឹង
បង្ហាញ ដល់ អ្នក។
៤៤ រួច ខ្ញុំ ឆ្លើយ ថា បើ ខ្ញុំ បាន ទទួល ការ ពេញ ចិត្ត ចំពោះ
មុខ អ្នក ហើយ ប្រសិន បើ អាច ហើយ ប្រសិន បើ ខ្ញុំ បាន ជួប
ដូច្នេះ
45 ដូច្នេះ ចូរ បង្ហាញ ខ្ញុំ ថា តើ មាន អ្វី ច្រើន ជាង ការ កន្លង ម
ក ឬ ក៏ ច្រើន ជាង ការ មក ដល់ ទៅ ទៀត។
46 អ្វី ដែល កន្លង មក ខ្ញុំ ដឹង ប៉ុន្តែ អ្វី ដែល ត្រូវ មក ខាង មុ
ខ ខ្ញុំ មិន ដឹង ទេ។
៤៧ហើយ គាត់ បាន និយាយ មក ខ្ញុំ ថា ចូរ ក្រោក ឈរ នៅ ខា
ង ស្តាំ ហើយ ខ្ញុំ នឹង ពន្យល់ ពី ភាព ប្រដូច ដល់ អ្នក។
48 ដូច្នេះ ខ្ញុំ បាន ឈរ ហើយ បាន ឃើញ ហើយ មើល ចុះ ចង្ក្រាន ដ៏
ក្តៅ មួយ បាន ឆ្លង កាត់ ពី មុខ ខ្ញុំ ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើ
ត ឡើង ថា ពេល ភ្លើង រលត់ ទៅ ខ្ញុំ មើល ទៅ ឃើញ ផ្សែង នៅ
តែ នៅ ឡើយ។
៤៩ ក្រោយ មក នោះ មាន ពពក ទឹក មួយ បាន កាត់ ពី មុខ
ខ្ញុំ ហើយ បាន បង្អុរ ភ្លៀង មក ជា មួយ នឹង ខ្យល់ ព្យុះ។ ហើយ
ពេល ភ្លៀង ធ្លាក់ ខ្លាំង ដំណក់ ទឹក នៅ តែ មាន។
50 បន្ទាប់មក គាត់ មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា ចូរ ពិចារណា ដោយ
ខ្លួន ឯង ចុះ! ដូចជាភ្លៀងច្រើនជាងដំណក់ ហើយភ្លើងធំជាងផ្សែង។ ប៉ុន្តែ ដំ
ណក់ ទឹក និង ផ្សែង នៅ តែ នៅ ខាង ក្រោយ ដូច្នេះ បរិមាណ
ដែល កន្លង មក មាន លើស ជាង។

51 បន្ទាប់ មក ខ្ញុំ បាន អធិស្ឋាន ហើយ និយាយ ថា តើ ខ្ញុំ អាច រ
ស់ បាន ទេ តើ អ្នក គិត ដល់ ពេល នោះ ទេ? ឬតើមានអ្វីកើតឡើង
នៅថ្ងៃនោះ?
52 គាត់ បាន ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ហើយ មាន ប្រសាសន៍ ថា ចំពោះ ស
ញ្ញា សម្គាល់ ដែល អ្នក សួរ ខ្ញុំ ខ្ញុំ អាច ប្រាប់ អ្នក អំពី វា មួយ
ផ្នែក ប៉ុន្តែ ដូច ជា ប៉ះ ពាល់ ដល់ ជីវិត របស់ អ្នក ខ្ញុំ មិន ត្រូវ
បាន បញ្ជូន ទៅ បង្ហាញ អ្នក ទេ។ ព្រោះខ្ញុំមិនដឹងទេ។

ជំពូកទី 5

1 ទោះជា យ៉ាងណា ពេល ដែល សញ្ញាសម្ងាត់ នឹង មក ដល់ មើល ចុះ
ថ្ងៃ នឹង មក ដល់ ដែល អស់ អ្នក ដែល រស់ នៅ លើ ផែនដី នឹ
ង ត្រូវ បាន យក ទៅ ជា ចំនួន ដ៏ ច្រើន ហើយ ផ្លូវ នៃ សេច
ក្តី ពិត នឹង ត្រូវ បាន លាក់ ហើយ ដែនដី នឹង គ្មាន ជំនឿ។
២ ប៉ុន្តែ អំពើ ទុច្ចរិត នឹង កើន លើស ពី អ្វី ដែល អ្នក បាន
ឃើញ ឥឡូវ នេះ ឬ ដែល អ្នក បាន ឮ ជា យូរ មក ហើយ។
3 ហើយ ដី ដែល អ្នក មើល ឃើញ ឥឡូវ នេះ មាន ឫស អ្នក នឹ
ង ឃើញ ថា ត្រូវ ខ្ទះខ្ទាយ ភ្លាមៗ។
4 ប៉ុន្តែ ប្រសិន បើ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត ប្រទាន ឲ្យ អ្នក មា
ន ជីវិត នោះ អ្នក នឹង ឃើញ ត្រែ ទី បី ថា ព្រះអាទិត្យ នឹង ភ្លឺ
ម្តង ទៀត នៅ ពេល យប់ ហើយ ព្រះច័ន្ទ បី ដង ក្នុង ពេល ថ្ងៃ។
5 ហើយ ឈាម នឹង ធ្លាក់ ចេញ ពី ឈើ ហើយ ថ្ម នឹង បញ្ចេញ សំ
ឡេង ហើយ ប្រជាជន នឹង មាន ការ ព្រួយ បារម្ភ
៦ហើយ សូម្បី តែ ទ្រង់ ក៏ នឹង គ្រប់ គ្រង ដែល ពួក គេ មិន ទ
ន្ទឹង ចាំ ថា មាន ទី អាស្រ័យ នៅ លើ ផែនដី នោះ ទេ ហើយ ស
ត្វ ស្លាប នឹង នាំ គ្នា រត់ ទៅ ជា មួយ គ្នា។
៧ ហើយ សមុទ្រ សូដុមមិត នឹង ដេញ ត្រី ហើយ បន្លឺ ឡើង នៅ ពេ
ល យប់ ដែល មនុស្ស ជា ច្រើន មិន បាន ដឹង ប៉ុន្តែ គេ នឹង
ឮ សំឡេង របស់ វា ទាំង អស់ គ្នា។
8 នឹង មាន ការ ច្របូកច្របល់ នៅ កន្លែង ជា ច្រើន ហើយ ភ្លើង
នឹង ចេញ ជា ញឹក ញាប់ ហើយ សត្វ សាហាវ នឹង ផ្លាស់ ប្តូរ កន្លែ
ង របស់ ខ្លួន ហើយ ស្ត្រី ដែល មាន រដូវ នឹង កើត មាន សត្វ ច
ម្លែក។
៩ហើយ ទឹក អំបិល នឹង ត្រូវ បាន រក ឃើញ នៅ ក្នុង ផ្អែម ហើ
យ មិត្ត ភក្តិ ទាំង អស់ នឹង បំផ្លាញ គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក។ ពេ
ល នោះ ប្រាជ្ញា នឹង លាក់ ខ្លួន ហើយ ការ យល់ ដឹង ក៏ ដក ខ្លួ
ន ទៅ ក្នុង បន្ទប់ សម្ងាត់ របស់ ខ្លួន
10 ហើយ នឹង ត្រូវ បាន ស្វែង រក ដោយ មនុស្ស ជា ច្រើន ប៉ុន្តែ
មិន ត្រូវ បាន រក ឃើញ នៅ ឡើយ ទេ បន្ទាប់ មក ភាព ទុច្ចរិត
និង ភាព មិន ចេះ គ្រប់ នឹង ត្រូវ បាន កើន ឡើង នៅ លើ
ផែនដី។
១១ ស្រុក មួយ នឹង សួរ អ្នក ផ្សេង ទៀត ថា តើ សេចក្តី សុចរិត
ដែល ធ្វើ ឲ្យ មនុស្ស សុចរិត បាត់ ទៅ ឬ? ឆ្លងកាត់អ្នក? ហើយវានឹងនិ
យាយថា ទេ។
12 នៅ ពេល នោះ មនុស្ស នឹង មាន សង្ឃឹម ប៉ុន្តែ គ្មាន អ្វី បាន ម
ក ឡើយ គឺ គេ នឹង ធ្វើ ការ ប៉ុន្តែ ផ្លូវ របស់ គេ នឹង មិន បា
ន ចម្រើន ឡើង ឡើយ។
13 ដើម្បីបង្ហាញអ្នកនូវសញ្ញាសម្ងាត់បែបនេះ ខ្ញុំបានចាកចេញ។ ហើយ ប្រសិន
បើ អ្នក នឹង អធិស្ឋាន ម្តង ទៀត ហើយ យំ ដូច ឥឡូវ នេះ ហើ
យ តម សូម្បី តែ មួយ ថ្ងៃ នោះ អ្នក នឹង បាន ឮ អ្វី ដែល អ
ស្ចារ្យ ជាង នេះ ទៀត។
១៤ ពេល នោះ ខ្ញុំ ភ្ញាក់ ឡើង ហើយ ការ ភ័យ ខ្លាច យ៉ាង ខ្លាំង បា
ន ពេញ ខ្លួន ប្រាណ ហើយ ចិត្ត របស់ ខ្ញុំ ព្រួយ បារម្ភ រហូត ដល់
សន្លប់។
១៥ ដូច្នេះ ទេវតា ដែល មក និយាយ ជា មួយ ខ្ញុំ បាន ចាប់ ខ្ញុំ លួ
ង លោម ខ្ញុំ ហើយ លើក ខ្ញុំ ឡើង។
១៦ ហើយ នៅ យប់ ទី ពីរ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា សាឡាធី
អែល ជា មេទ័ព របស់ ប្រជាជន បាន មក ឯ ខ្ញុំ ដោយ សួរ ថា
តើ អ្នក ទៅ ឯ ណា? ហើយ ហេតុ អ្វី បាន ជា ទឹក មុខ ធូន់
ម្ល៉េះ?
17 តើ អ្នក មិន ដឹង ទេ ឬ ថា អ៊ីស្រាអែល បាន តាំង ចិត្ត ចំ
ពោះ អ្នក នៅ ក្នុង ដែនដី នៃ ការ ចាប់ ខ្លួន របស់ ពួក គេ?
18 ដូច្នេះ ចូរ ក្រោក ឡើង ហើយ បរិភោគ នំប៉័ង ហើយ កុំ បោះ បង់
យើង ចោល ដូច ជា អ្នក គង្វាល ដែល ទុក ហ្វូង ចៀម របស់ ខ្លួ
ន ទៅ ក្នុង កណ្តាប់ ដៃ នៃ ចចក ដ៏ ឃោរឃៅ។
19 រួច ហើយ ខ្ញុំ និយាយ ទៅ គាត់ ថា ចូរ ចេញ ពី ខ្ញុំ ទៅ កុំ ម
ក ជិត ខ្ញុំ គាត់ បាន ឮ ពាក្យ ដែល ខ្ញុំ និយាយ ក៏ ចេញ ពី ខ្ញុំ។
២០ហើយ ដូច្នេះ ខ្ញុំ បាន តម អាហារ ប្រាំពីរ ថ្ងៃ ដោយ កាន់ទុក្ខ និង
យំ ដូច ជា ទេវតា របស់ Uriel បាន បង្គាប់ មក ខ្ញុំ។
២១ហើយ ក្រោយ មក ប្រាំពីរ ថ្ងៃ ដូច្នោះ ហើយ គំនិត ក្នុង ចិត្ត រប
ស់ ខ្ញុំ កើត ទុក្ខ យ៉ាង ខ្លាំង ចំពោះ ខ្ញុំ ម្តង ទៀត
22 ហើយ ព្រលឹង ខ្ញុំ បាន ប្រោស ឲ្យ មាន វិញ្ញាណ នៃ ការ យល់
ដឹង ឡើង វិញ ហើយ ខ្ញុំ បាន ចាប់ ផ្តើម និយាយ ជា មួយ នឹង
ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត ម្តង ទៀត
23 ហើយ មាន បន្ទូល ថា ឱ ព្រះអម្ចាស់ ដែល គ្រប់ គ្រង ដ៏ មាន
អំណាច គ្រប់ ឈើ នៃ ផែនដី និង ពី ដើម ឈើ ទាំង អស់ នោះ ទ្រ
ង់ បាន រើស យក តែ វល្លិមួយ គត់
២៤ ហើយ ពី គ្រប់ ដែនដី នៃ ពិភព លោក ទាំង មូល ទ្រង់ បាន
រើស អ្នក នូវ រណ្តៅ មួយ ហើយ ក្នុង ចំណោម ផ្កា ទាំង អស់ នៃ
ផ្កា លីលី មួយ
25 ហើយ ពី ជម្រៅ ទាំង អស់ នៃ សមុទ្រ អ្នក បាន បំពេញ អ្នក
នូវ ទន្លេ មួយ ហើយ ពី ទីក្រុង ទាំង ប៉ុន្មាន ដែល បាន សាងសង់
អ្នក បាន ញែក ស៊ីយ៉ូន ដល់ ខ្លួន អ្នក ជា បរិសុទ្ធ។
26 ហើយ ក្នុងចំណោម សត្វ ស្លាប ទាំង អស់ ដែល ត្រូវ បាន បង្កើ
ត នោះ អ្នក បាន ដាក់ ឈ្មោះ អ្នក ថា សត្វ ព្រាប មួយ ហើយ ស
ត្វ ទាំងអស់ ដែល ត្រូវបាន បង្កើត នោះ អ្នក បាន ផ្តល់ ចៀម មួ
យ ដល់ អ្នក ។
27 ហើយ ក្នុង ចំណោម មនុស្ស ដ៏ ច្រើន កុះករ នោះ អ្នក បាន ទទួ
ល អ្នក តែ ម្នាក់ ហើយ ដល់ ប្រជាជន នេះ ដែល អ្នក ស្រឡាញ់ អ្ន
ក បាន ប្រទាន ច្បាប់ មួយ ដែល ត្រូវ បាន អនុម័ត សម្រាប់ ម
នុស្ស ទាំង អស់។
២៨ហើយ ឥឡូវ នេះ ឱ ព្រះ អម្ចាស់ អើយ ហេតុ អ្វី បាន ជា ទ្រង់
ប្រទាន មនុស្ស តែ មួយ នេះ ទៅ លើ មនុស្ស ជា ច្រើន? ហើយ អ្ន
ក បាន រៀបចំ អ្នក ដទៃ នៅ លើ ឫស តែមួយ ហើយ ហេតុ អ្វី
បាន ជា អ្នក ខ្ចាត់ខ្ចាយ មនុស្ស តែ ម្នាក់ របស់ អ្នក ក្នុង ចំណោ
ម មនុស្ស ជា ច្រើន?
២៩ហើយ អស់ អ្នក ដែល បាន ធ្វើ ឲ្យ បាន ផល ដល់ សេចក្តី
សន្យា របស់ អ្នក ហើយ មិន ជឿ លើ សេចក្តី សញ្ញា របស់ អ្នក បា
ន ជាន់ ឈ្លី វា ទៅ។
30 ប្រសិនបើ អ្នក ស្អប់ ប្រជាជន របស់ អ្នក យ៉ាង ខ្លាំង នោះ អ្នក
គួរ តែ ដាក់ ទោស ពួក គេ ដោយ ដៃ របស់ អ្នក ផ្ទាល់។
៣១ឥឡូវ នេះ ពេល ខ្ញុំ បាន និយាយ ពាក្យ ទាំង នេះ ហើយ ទេវតា
ដែល មក ឯ ខ្ញុំ នៅ យប់ មុន បាន ចាត់ មក ខ្ញុំ
32 ហើយ និយាយ មក ខ្ញុំ ថា ចូរ ស្តាប់ ខ្ញុំ ចុះ នោះ ខ្ញុំ នឹង ណែ
នាំ អ្នក ចូរ ស្តាប់ ពាក្យ ដែល ខ្ញុំ និយាយ ចុះ ខ្ញុំ នឹង ប្រាប់ អ្ន
ក បន្ថែម ទៀត។
33 ហើយ ខ្ញុំ បាន និយាយ ថា : ចូរ និយាយ ទៅ ព្រះអម្ចាស់ របស់
ខ្ញុំ ។ លោក មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា៖ «អ្នក ពិបាក ក្នុង ចិត្ត
ព្រោះ តែ ជន ជាតិ អ៊ីស្រាអ៊ែល តើ អ្នក ស្រឡាញ់ មនុស្ស ដែល
ល្អ ជាង ព្រះអង្គ ដែល បង្កើត ពួក គេ ឬ?
34 ហើយ ខ្ញុំ បាន ឆ្លើយ ថា ទេ ព្រះអម្ចាស់ អើយ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ បាន និយា
យ ដោយ ទុក្ខ ព្រួយ ជា ខ្លាំង ដ្បិត ព្រះអង្គ ធ្វើ ទុក្ខ ខ្ញុំ រាល់ ម៉ោ
ង ក្នុង ពេល ដែល ខ្ញុំ ខិត ខំ ស្វែង យល់ ផ្លូវ នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ព
ស់ បំផុត ហើយ ស្វែង រក ផ្នែក នៃ ការ ជំនុំ ជម្រះ របស់ ទ្រង់។
35 ហើយ គាត់ បាន និយាយ មក ខ្ញុំ ថា អ្នក មិន អាច ទេ! ខ្ញុំ សួ
រ ថា ហេតុ អ្វី បាន ជា លោក ម្ចាស់? តើខ្ញុំកើតនៅឯណា? ឬហេតុអ្វីបាន
ជាស្បូនម្តាយខ្ញុំមិនមែនជាផ្នូររបស់ខ្ញុំ ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំបានឃើញទុក្ខលំបាករបស់យ៉ាកុ
ប និងការនឿយហត់ក្នុងទឹកដីអ៊ីស្រាអែល?
៣៦ហើយ គាត់ មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា ចូរ រាប់ ខ្ញុំ នូវ អ្វី
ដែល មិន ទាន់ មក ដល់ ចូរ ប្រមូល ខ្ញុំ មក ជា មួយ គ្នា នូវ
ស្លែ ដែល ខ្ចាត់ខ្ចាយ ទៅ ក្រៅ ធ្វើ ឲ្យ ខ្ញុំ មាន ផ្កា បៃតង ដែល
ក្រៀម ស្វិត ឡើង វិញ
37 បើក ខ្ញុំ នូវ កន្លែង ដែល បិទ នោះ ហើយ នាំ ខ្ញុំ ចេញ ពី ខ្យ
ល់ ដែល នៅ ក្នុង នោះ បិទ ហើយ បង្ហាញ រូប រាង ជា សំឡេង
មក ខ្ញុំ រួច ខ្ញុំ នឹង ប្រកាស ប្រាប់ អ្នក នូវ អ្វី ដែល អ្នក ខំ ប្រឹ
ង ដឹង។
៣៨ហើយ ខ្ញុំ បាន សួរ ថា ឱ ព្រះ អម្ចាស់ ដែល គ្រប់ គ្រង ដ៏ មា
ន អំណាច បំផុត តើ អ្នក ណា អាច ដឹង រឿង ទាំង នេះ ប៉ុន្តែ អ្ន
ក ណា ដែល គ្មាន ទី លំនៅ ជា មួយ នឹង មនុស្ស?
39 ចំណែក ខ្ញុំ វិញ ខ្ញុំ គ្មាន ប្រាជ្ញា ទេ តើ ធ្វើ ដូច ម្តេច បាន
ជា ខ្ញុំ និយាយ រឿង ទាំង នេះ ដែល អ្នក សួរ ខ្ញុំ?
40 បន្ទាប់មក គាត់ មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា ដូច ជា អ្នក មិន
អាច ធ្វើ អ្វី មួយ ក្នុង ចំណោម ការណ៍ ទាំង នេះ ដែល ខ្ញុំ បា
ន និយាយ នោះ ទេ ទោះ បី ជា អ្នក មិន អាច រក ឃើញ ការ
វិនិច្ឆ័យ របស់ ខ្ញុំ ឬ នៅ ទី បំផុត នូវ សេចក្តី ស្រឡាញ់ ដែល
ខ្ញុំ បាន សន្យា ចំពោះ ប្រជាជន របស់ ខ្ញុំ។
៤១ហើយ ខ្ញុំ បាន និយាយ ថា មើល ចុះ ឱ ព្រះ អម្ចាស់ នៅ ឡើយ
ទ្រង់ នៅ ជិត អស់ អ្នក ដែល ត្រូវ បាន បម្រុង ទុក ដល់ ទី

បំផុត ហើយ តើ ពួក គេ នឹង ធ្វើ អ្វី ដែល មាន ពី មុខ យើង ឬ យើង ដែល នៅ ឥឡូវ នេះ ឬ ពួក អ្នក ដែល នឹង មក តាម យើង?

៤២ហើយ គាត់ បាន មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា ខ្ញុំ នឹង ប្រដូច ការ វិនិច្ឆ័យ របស់ ខ្ញុំ ទៅ នឹង ចិញ្ចៀន មួយៈ ដូច ជា គ្មាន ភាព យឺតយ៉ាវ នៃ អ្នក ចុង ក្រោយ ឡើយ ទោះ បី ជា យ៉ាង នេះ ក៏ មិន មាន ភាព រហ័ស នៃ អ្នក ដំបូង ដែរ។

43 ដូច្នេះ ខ្ញុំ បាន ឆ្លើយ ទៅ វិញ ថាៈ«តើ អ្នក មិន អាច បង្កើត របស់ ដែល បាន បង្កើត ឡើង ហើយ ឥឡូវ នេះ ហើយ ដែល នឹង មក ដល់ នៅ ពេល តែ មួយ ទេ។ តើ អ្នក អាច បង្ហាញ ការ វិនិច្ឆ័យ របស់ អ្នក បាន ឆាប់?

44 គាត់ ក៏ ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ វិញ ថា សត្វ នេះ មិន ប្រញាប់ លើស អ្នក បង្កើត ទេ ពិភពលោកក៏មិនអាចឃុំពួកគេភ្លាមៗដែរ ដែលនឹងត្រូវបាន បង្កើតឡើងនៅក្នុងនោះ។

45 ហើយ ខ្ញុំ បាន និយាយ ថា ដូច ជា អ្នក បាន មាន ប្រសាសន៍ ទៅ កាន់ អ្នក បម្រើ របស់ ទ្រង់ ថា អ្នក ដែល បាន ផ្តល់ ជីវិត ដល់ មនុស្ស ទាំង អស់ នោះ បាន ផ្តល់ ជីវិត ភ្លាមៗ ដល់ សត្វ ដែល អ្នក បាន បង្កើត ហើយ សត្វ ក៏ បាន បង្កើត វា មក វិញ ដែរ។ ឥឡូវនេះមានវត្តមានក្នុងពេលតែមួយ។

៤៦ហើយ គាត់ បាន និយាយ មក ខ្ញុំ ថា ចូរ សួរ ស្បូន ស្ត្រី ហើយ និយាយ ទៅ កាន់ នាង ថា បើ អ្នក បង្កើត កូន មក ហេតុអ្វី បាន ជា អ្នក មិន នៅ ជាមួយ គ្នា ប៉ុន្តែ ម្តង ទៅ មួយ? ដូច្នេះ ចូរ អធិស្ឋាន ឲ្យ នាង បង្កើត បាន កូន ដប់ នាក់។ n ក្នុងពេលតែមួយ។

47 ហើយ ខ្ញុំ បាន និយាយ ថា នាង មិន អាច ទេ ប៉ុន្តែ ត្រូវ តែ ធ្វើ វា តាម រយៈ ពេល វេលា។

48 រួច គាត់ មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា ទោះ ជា យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ខ្ញុំ ក៏ បាន ផ្តល់ ស្បូន របស់ ផែនដី ដល់ អ្នក ដែល ត្រូវ សាប ព្រោះ នៅ ក្នុង សម័យ ពួក គេ ដែរ។

49 ដ្បិត កាល នៅ ក្មេង មិន អាច បង្កើត របស់ ដែល ជា របស់ មនុស្ស ចាស់ បាន ឡើយ សូម្បី តែ ខ្ញុំ ក៏ បាន បោះចោល ពិភព លោក ដែល យើង បាន បង្កើត ឡើង ដែរ។

50 ហើយ ខ្ញុំ បាន សួរ ហើយ បាន និយាយ ថា ឥឡូវ នេះ ដោយ ឃើញ អ្នក បាន ផ្តល់ ផ្លូវ ដល់ ខ្ញុំ ហើយ នោះ ខ្ញុំ នឹង និយាយ នៅ ចំពោះ មុខ អ្នក សម្រាប់ អ្នក ជា ម្តាយ របស់ យើង ដែល អ្នក បាន ប្រាប់ ខ្ញុំ ថា នាង នៅ ក្មេង នោះ ជិត ដល់ អាយុ ហើយ។

51 គាត់ ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ វិញ ថា ចូរ សុំ ស្ត្រី ដែល មាន កូន មក នាង នឹង ប្រាប់ អ្នក

52 ចូរ និយាយ ទៅ នាង ថា ហេតុ អ្វី បាន ជា ពួក អ្នក ដែល អ្នក បាន បង្កើត មក ឥឡូវ ដូច អ្នក ពី មុន ប៉ុន្តែ មាន ឋានៈ ទាប ជាង?

៥៣ ហើយ នាង នឹង ឆ្លើយ ទៅ អ្នក ថា ពួក អ្នក ដែល កើត ក្នុង កំឡាំង នៃ វ័យ ក្មេង គឺ មាន លក្ខណៈ តែ មួយ ហើយ អ្នក ដែល កើត ក្នុង គ្រា នៃ អាយុ កាល ដែល ស្បូន មិន បាន នោះ ក៏ មាន លក្ខណៈ ផ្សេង ដែរ។

54 ដូច្នេះ ចូរ ពិចារណា ផង ដែរ ថា តើ អ្នក មាន កម្ពស់ ទាប ជាង អ្នក ដែល មាន មុន យ៉ាង ដូចម្តេច។

55 ហើយ ក៏ ដូច ជា ពួក អ្នក ដែល មក តាម អ្នក តិច ជាង អ្នក ដូច ជា សត្វ ដែល ចាប់ ផ្តើម ចាស់ ហើយ បាន ឆ្លង ផុត ពី កម្លាំង នៃ យុវវ័យ។

56 បន្ទាប់មក ទូលបង្គំ ទូល ថា ព្រះអម្ចាស់ អើយ ទូលបង្គំ សូម អង្វរ ព្រះអង្គ ប្រសិនបើ ទូលបង្គំ បាន ព្រះទ័យ គាប់ ព្រះហឫទ័យ នឹង ព្រះហឫទ័យ របស់ ព្រះអង្គ សូម បង្ហាញ អ្នក បម្រើ របស់ ព្រះអង្គ ដែល ព្រះអង្គ បាន ទស្សនា សត្វ របស់ ព្រះអង្គ។

ជំពូកទី 6

១ហើយ គាត់ បាន និយាយ មក ខ្ញុំ ថា កាល ពី ដើម ដំបូង នៅ ពេល ដែល ផែនដី ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង នៅ មុខ ព្រំដែន នៃ ពិភពលោក បាន ឈរ ឬ ក៏ មាន ខ្យល់ បក់ មក ដែរ។

2 មុន នឹង ផ្គរលាន់ និង បំភ្លឺ ឬ មិន ធ្លាប់ មាន គ្រឹះ នៃ ឋានសួគ៌ ត្រូវ បាន គេ ដាក់ ចេញ

3 មុនពេលដែលផ្កាដ៏ស្រស់ស្អាតត្រូវបានគេឃើញ ឬធ្លាប់មានអំណាចដែលអាចផ្លាស់ទីបានត្រូវបានបង្កើតឡើង មុនពេលដែលពួកទេវតាជាច្រើនរាប់មិនអស់ត្រូវបានប្រមូលផ្តុំគ្នា

4 ឬ ក៏ មិន ធ្លាប់ មាន កម្ពស់ នៃ អាកាស ត្រូវ បាន លើក ឡើង មុន ពេល វាស់ នៃ ផ្ទៃ មេឃ ត្រូវ បាន គេ ដាក់ ឈ្មោះ ឬ ដែល ធ្លាប់ មាន បំពង់ ផ្សេង នៅ ស៊ីយ៉ូន ក្តៅ

៥ហើយ តើ ឆ្នាំ បច្ចុប្បន្ន នេះ ត្រូវ បាន គេ ស្វែង រក ហើយ ឬ ក៏ មិន ធ្លាប់ មាន ការ ប្រឌិត របស់ ពួក គេ ដែល ឥឡូវ នេះ អំពើ បាប ត្រូវ បាន ប្រែ ក្លាយ មុន ពេល ពួក គេ ត្រូវ បាន ផ្សាភ្ជាប់ ដែល បាន ប្រមូល សេចក្តី ជំនឿ សម្រាប់ កំណប់

៦ ពេល នោះ ខ្ញុំ បាន ពិចារណា រឿង ទាំង នេះ ហើយ អ្វីៗ ទាំង អស់ ត្រូវ បាន បង្កើត មក តាម រយៈ ខ្ញុំ តែ ម្នាក់ ឯង ហើយ គ្មាន នរណា ម្នាក់ ទៀត ទេៈ ដោយ ខ្ញុំ ផង នោះ ក៏ នឹង ត្រូវ បញ្ចប់ ដោយ គ្មាន អ្នក ណា ឡើយ។

៧ រួច ខ្ញុំ ឆ្លើយ ថា តើ ការ បែក គ្នា នឹង ទៅ ជា យ៉ាង ណា? ឬ ពេលណាជាទីបញ្ចប់នៃដំបូង និងការចាប់ផ្តើមនៃវាដែលនឹងកើតឡើង?

៨ហើយ គាត់ បាន និយាយ មក ខ្ញុំ ថា ចាប់ តាំង ពី អ័ប្រាហាំ រហូត ដល់ អ៊ីសាក នៅ ពេល ដែល យ៉ាកុប និង អេសាវ កើត មក ដៃ របស់ យ៉ាកុប បាន ចាប់ កែង ជើង អេសាវ។

៩ត្បិត អេសាវ ជា ទី បញ្ចប់ នៃ ពិភពលោក ហើយ យ៉ាកុប ជា អ្នក ចាប់ ផ្តើម នៃ ពិភព លោក ដែល កើត ឡើង។

10 ដៃ របស់ មនុស្ស នៅ ចន្លោះ កែង ជើង និង ដៃ។ សំណួរ ផ្សេង ទៀត, Esdras, កុំ សួរ អ្នក ។

11 ពេល នោះ ខ្ញុំ បាន ឆ្លើយ តប ថា ឱ ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ មាន អំណាច បំផុត បើ ខ្ញុំ បាន ទទួល ការ ពេញ ចិត្ត ចំពោះ ព្រះហឫទ័យ ទ្រង់

12 ទូលបង្គំ សូម អង្វរ ទ្រង់ សូម បង្ហាញ អ្នក បម្រើ ទ្រង់ នូវ ទី បញ្ចប់ នៃ សញ្ញា របស់ ទ្រង់ ដែល ទ្រង់ បាន បង្ហាញ ឱ្យ ទូលបង្គំ ចែក ផ្លូវ កាល ពី យប់ មិញ។

13 ដូច្នេះ គាត់ បាន ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា ចូរ ក្រោក ឈរ លើ ជើង អ្នក ហើយ ឮ សំឡេង ដ៏ ខ្លាំង មួយ។

១៤ហើយ វា នឹង ក្លាយ ទៅ ដូច ជា វា ជា ចលនា ដ៏ អស្ចារ្យ; ប៉ុន្តែ កន្លែង ដែល អ្នក ឈរ នឹង មិន ត្រូវ រើ ឡើយ។

១៥ហើយ ដូច្នេះ នៅ ពេល ដែល វា និយាយ ចូរ កុំ ខ្លាច ឡើយ ដ្បិត ពាក្យ នេះ មក ដល់ ទី បំផុត ហើយ គ្រឹះ នៃ ផែនដី ត្រូវ បាន យល់។

១៦ ហើយហេតុអ្វី? ពី ព្រោះ ពាក្យ ទាំង នេះ ញាប់ ញ័រ ហើយ រំជួល ចិត្ត ព្រោះ ដឹង ថា ទី បញ្ចប់ នៃ ការ ទាំង នេះ ត្រូវ តែ ផ្លាស់ ប្តូរ។

១៧ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា ពេល ខ្ញុំ បាន ឮ ហើយ ខ្ញុំ បាន ក្រោក ឈរ លើ ជើង ខ្ញុំ ហើយ បាន ស្តាប់ ហើយ មើល ចុះ មាន សំឡេង មួយ ដែល កំពុង និយាយ ហើយ សំឡេង វា ដូច ជា សំឡេង ទឹក ជា ច្រើន។

១៨ហើយ វា បាន និយាយ ថា មើល ចុះ ថ្ងៃ នឹង មក ដល់ ដែល ខ្ញុំ នឹង ចាប់ ផ្តើម ខិត ទៅ ជិត ហើយ នឹង ទៅ សួរ សុខ ទុក្ខ អ្នក ដែល រស់ នៅ លើ ផែនដី

១៩ហើយ នឹង ចាប់ ផ្តើម ធ្វើ ការ ស៊ើប អង្កេត អំពី ពួក គេ អ្វី ដែល ពួក គេ បាន រង ទុក្ខ ដោយ អយុត្តិធម៌ ដោយ អំពើ ទុច្ចរិត របស់ ពួក គេ ហើយ នៅ ពេល ដែល ទុក្ខ វេទនា នៃ ស៊ីយ៉ូន នឹង ត្រូវ បាន សម្រេច

២០ហើយ កាលណា ពិភពលោក ដែល នឹង ចាប់ ផ្តើម រសាត់ ទៅ ឆ្ងាយ នឹង ត្រូវ បាន បញ្ចប់ នោះ ខ្ញុំ នឹង បង្ហាញ សញ្ញា សម្គាល់ ទាំង នេះៈ សៀវភៅ នឹង ត្រូវ បាន បើក នៅ មុខ ផ្ទៃ មេឃ ហើយ ពួក គេ នឹង ឃើញ ទាំង អស់ គ្នាៈ

21 ហើយ កុមារ ដែល មាន អាយុ មួយ ឆ្នាំ នឹង និយាយ ដោយ សំឡេង របស់ ពួក គេ ស្ត្រី ដែល មាន កូន នឹង បង្កើត បាន កូន ដែល មិន ទាន់ កំណត់ នៅ អាយុ បី ឬ បួន ខែ ហើយ ពួក គេ នឹង មាន ជីវិត ហើយ ធំ ឡើង។

22 ហើយ ភ្លាមៗ នោះ កន្លែង ដែល សាប ព្រោះ មិន សាប សូន្យ ឃ្លាំង នោះ នឹង ឃើញ ទទេ ភ្លាមៗ។

២៣ហើយ ត្រែ នឹង បន្លឺ ឡើង ដែល កាល ណា មនុស្ស គ្រប់ គ្នា ឮ នោះ គេ នឹង ភ័យ ខ្លាច ភ្លាមៗ។

២៤នៅ គ្រា នោះ មិត្ត ភក្តិ នឹង តតាំង នឹង គ្នា ដូច ជា ខ្មាំង សត្រូវ ហើយ ផែនដី នឹង ឈរ ដោយ ការ ភ័យ ខ្លាច ជាមួយ នឹង អ្នក ដែល រស់ នៅ ក្នុង នោះ ទឹក នៃ ប្រភព ទឹក នឹង នៅ ស្ងៀម ហើយ ក្នុង រយៈ ពេល បី ម៉ោង ពួក គេ នឹង មិន រត់ ឡើយ។

25 អ្នក ណា ដែល នៅ សេសសល់ ពី អ្វី ទាំង អស់ ដែល ខ្ញុំ បាន ប្រាប់ អ្នក នឹង រួច ខ្លួន ហើយ ឃើញ សេចក្តី សង្គ្រោះ របស់ ខ្ញុំ និង ទី បញ្ចប់ នៃ ពិភពលោក របស់ អ្នក។

26 ហើយ មនុស្ស ដែល ទទួល នឹង បាន ឃើញ វា ដែល មិន បាន ភ្លក់ សេចក្តី ស្លាប់ តាំង ពី កំណើត មក។

២៧ត្បិត អំពើ អាក្រក់ នឹង ត្រូវ រលត់ ចេញ ហើយ ការ បោក បញ្ឆោត នឹង ត្រូវ រលត់ ទៅ។

28 ចំណែក ឯ សេចក្តី ជំនឿ នោះ នឹង រីក ចម្រើន អំពើ ពុក រលួ
យ នឹង ត្រូវ យក ឈ្នះ ហើយ សេចក្តី ពិត ដែល ឥត មាន ផ្លែ
ផា យូរ មក ហើយ នឹង ត្រូវ បាន ប្រកាស។
២៩ ហើយ ពេល គាត់ និយាយ ជា មួយ ខ្ញុំ មើលចុះ ខ្ញុំបានក្រឡេកមើល
គាត់បន្តិចទៅមុន ដែលខ្ញុំបានឈរ។
៣០ហើយ ពាក្យ ទាំង នេះ គាត់ បាន និយាយ មក ខ្ញុំ; ខ្ញុំ មក ដើ
ម្បី បង្ហាញ អ្នក នូវ ពេល វេលា នៃ ពេល យប់ ខាង មុខ។
31 ប្រសិនបើ អ្នក នៅ តែ អធិស្ឋាន បន្ថែម ទៀត ហើយ តម ប្រាំពី
រ ថ្ងៃ ម្តង ទៀត នោះ ខ្ញុំ នឹង ប្រាប់ អ្នក នូវ រឿង ដ៏ ធំ ជា
ង ដែល ខ្ញុំ បាន ឮ ទៅ ទៀត។
៣២ត្បិត សំឡេង របស់ អ្នក ត្រូវ បាន ឮ នៅ ចំពោះ ព្រះ ដ៏ ខ្ព
ង់ខ្ពស់ បំផុត ដ្បិត ព្រះ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព បាន ឃើញ ការ ប្រព្រឹ
ត្ត ដ៏ សុចរិត របស់ អ្នក ទ្រង់ ក៏ បាន ឃើញ ពី ព្រហ្មចារីយ៍ រប
ស់ អ្នក ដែរ ដែល អ្នក មាន តាំង ពី ក្មេង មក។
33 ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ទ្រង់ បាន ចាត់ ខ្ញុំ ឲ្យ បង្ហាញ
ការ ទាំង អស់ នេះ ដល់ អ្នក ហើយ ប្រាប់ អ្នក ថា ចូរ មាន ចិ
ត្ត សម្រាល ទុក្ខ ហើយ កុំ ខ្លាច ឡើយ
34 ហើយ កុំ ប្រញាប់ ប្រញាល់ ជាមួយ នឹង គ្រា ដែល កន្លង ផុត
ទៅ ដើម្បី គិត រឿង ឥត ប្រយោជន៍ ដើម្បី កុំ ឲ្យ អ្នក ប្រញាប់ ពី
គ្រា ចុង ក្រោយ ទៀត ឡើយ។
35 ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា បន្ទាប់ មក ខ្ញុំ បាន យំ
ម្តង ទៀត ហើយ តម អាហារ ប្រាំពីរ ថ្ងៃ ដូច គ្នា ដើម្បី ឲ្យ ខ្ញុំ អា
ច បំពេញ បី សប្តាហ៍ ដែល គាត់ បាន ប្រាប់ ខ្ញុំ។
៣៦ ហើយ នៅ យប់ ទី ប្រាំបី ចិត្ត របស់ ខ្ញុំ បាន ញាប់ ញ័រ ក្នុង
ខ្លួន ខ្ញុំ ម្តង ទៀត ហើយ ខ្ញុំ បាន ចាប់ ផ្តើម និយាយ នៅ ចំ
ពោះ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត។
៣៧ ដ្បិត វិញ្ញាណ របស់ ខ្ញុំ ត្រូវ ភ្លើង ឆេះ យ៉ាង ខ្លាំង ហើយ ព្រលឹ
ង ខ្ញុំ មាន ទុក្ខ ព្រួយ។
៣៨ហើយ ខ្ញុំ បាន និយាយ ថា ឱ ព្រះ អម្ចាស់ អើយ ទ្រង់ បាន មា
ន ព្រះ បន្ទូល តាំង ពី ថ្ងៃ ដំបូង នៃ ការ បង្កើត មក សូម្បី
តែ ថ្ងៃ ដំបូង ក៏ បាន មាន ព្រះ បន្ទូល ដូច្នេះ។ សូមឱ្យស្ថានសួគ៌និង
ផែនដីត្រូវបានបង្កើតឡើង; ហើយពាក្យរបស់អ្នកគឺជាការងារដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។
៣៩ហើយ ពេល នោះ គឺ ជា វិញ្ញាណ ហើយ ភាព ងងឹត និង ភាព
ស្ងៀម ស្ងាត់ បាន កើត មាន នៅ គ្រប់ ផ្នែក; សំឡេងរបស់មនុស្សមិន
ទាន់បានបង្កើតឡើងនៅឡើយ។
40 រួច ហើយ បាន បង្គាប់ អ្នក នូវ ពន្លឺ ដ៏ យុត្តិធម៌ មួយ ចេញ
មក ពី កំណប់ ទ្រព្យ របស់ អ្នក ដើម្បី ឲ្យ កិច្ចការ របស់ អ្នក លេ
ច មក។
41 នៅថ្ងៃទីពីរ ទ្រង់បានធ្វើឱ្យវិញ្ញាណនៃផ្ទៃមេឃ ហើយបានបញ្ជាវាឱ្យបំបែកជាផ្នែ
កៗ ហើយឱ្យបែងចែករវាងទឹក ដើម្បីឱ្យផ្នែកមួយអាចឡើងលើ ហើយមួយទៀតនៅ
ពីក្រោម។
42 នៅថ្ងៃទីបី អ្នកបានបង្គាប់ឱ្យទឹកប្រមូលផ្តុំនៅក្នុងផ្នែកទីប្រាំពីរនៃផែនដី។ ប្រាំ
មួយផ្នែកដែលអ្នកបានស្ងួតហួតហែង ហើយរក្សាទុកវា ដើម្បីបំណងថា ទឹកទាំងនេះ
ខ្លះត្រូវបានដាំពីព្រះ ហើយបានដាំដុះដើម្បីបម្រើអ្នក។
៤៣ ព្រោះ ពេល ដែល ពាក្យ របស់ អ្នក បាន ចេញ ទៅ នោះ កិច្ច
ការ ក៏ បាន កើត ឡើង។
44 ដ្បិត ភ្លាម នោះ មាន ផ្លែ ឈើ ដ៏ អស្ចារ្យ និង រាប់ មិន អស់ ហើ
យ ភាព រីករាយ ជា ច្រើន និង ចម្រុះ សម្រាប់ រសជាតិ និង ផ្កា
នៃ ពណ៌ ដែល មិន អាច កែប្រែ បាន និង ក្លិន នៃ ក្លិន ដ៏ អ
ស្ចារ្យ៖ ហើយ ការ នេះ បាន ធ្វើ ឡើង នៅ ថ្ងៃ ទី បី។
45 នៅ ថ្ងៃ ទី បួន អ្នក បាន បង្គាប់ ឲ្យ ព្រះអាទិត្យ រះ ហើយ ព្រះច័
ន្ទ ក៏ ផ្តល់ ពន្លឺ ដល់ នាង ហើយ ផ្កាយ ក៏ ត្រូវ នៅ ជា លំដាប់។
៤៦ហើយ បាន ផ្តល់ បន្ទុក ដល់ ពួកគេ ឲ្យ ធ្វើ ការ បម្រើ ដល់
មនុស្ស ដែល ត្រូវ ធ្វើ។
៤៧ នៅ ថ្ងៃ ទី ប្រាំ អ្នក មាន ប្រសាសន៍ ទៅ ផ្នែក ទី ប្រាំពីរ ជា
កន្លែង ដែល ទឹក បាន ប្រមូល ផ្តុំ គ្នា ថា វា នឹង បង្កើត សត្វ
មាន ជីវិត សត្វ ស្លាប និង ត្រី ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង។
48 ដ្បិត ទឹក ដែល គ្មាន ជីវិត និង គ្មាន ជីវិត បាន បង្កើត ភាវៈ
រស់ មក តាម ព្រះបញ្ញត្តិ នៃ ព្រះ ដើម្បី ឲ្យ មនុស្ស ទាំង អស់ អា
ច សរសើរ ដល់ ការ អស្ចារ្យ របស់ ទ្រង់។
៤៩ ពេល នោះ អ្នក បាន តែងតាំង សត្វ មាន ជីវិត ពីរ គឺ មួយ
ដែល អ្នក ហៅ ថា ហេណុក និង មួយ ទៀត ឈ្មោះ Leviathan
50 ហើយ បាន ញែក មួយ ចេញ ពី មួយ ទៅ ទៀត: សម្រាប់ ផ្នែ
ក ទី ប្រាំពីរ គឺ ជា កន្លែង ដែល ទឹក បាន ប្រមូល ផ្តុំ គ្នា, មិ
ន អាច ទប់ ពួក គេ ទាំង ពីរ ។
51 ដល់ លោក ហេណុក អ្នក បាន ប្រទាន ចំណែក មួយ ដែល ស្ងួត
ហួតហែង នៅ ថ្ងៃ ទី បី ដើម្បី ឲ្យ គាត់ ស្នាក់ នៅ ក្នុង ផ្នែក ដ
ដែល ដែល មាន ភ្នំ មួយ ពាន់
52 ប៉ុន្តែ ដល់ លេវីថាន អ្នក បាន ឲ្យ ផ្នែក ទី ប្រាំពីរ គឺ សំណើម; ហើ
យ បាន រក្សា គាត់ ឱ្យ ត្រូវ លេប យក អ្នក ណា ដែល អ្នក ច
ង់ បាន និង នៅ ពេល ណា ។
៥៣ នៅ ថ្ងៃ ទី ប្រាំមួយ អ្នក បាន ប្រទាន បញ្ញត្តិ មក ផែនដី ថា
វា នឹង នាំ សត្វ សាហាវ ហ្វូង សត្វ និង សត្វ លូន វារ មក នៅ ចំ
ពោះ មុខ អ្នក។
៥៤ហើយ បន្ទាប់ មក ទៀត អ័ដាម ក៏ ជា អ្នក ដែល ទ្រង់ បាន
តាំង ជា ម្ចាស់ នៃ សត្វ លោក ទាំង អស់ ដែរ។ យើង ទាំង អស់
គ្នា មក ពី គាត់ ហើយ ជា មនុស្ស ដែល អ្នក បាន ជ្រើស រើស
ផង ដែរ។
55 ឱ ព្រះអម្ចាស់ អើយ ព្រះអង្គ បាន បង្កើត ពិភព លោក សម្រាប់
ជា ប្រយោជន៍ ដល់ យើង
៥៦ ចំណែក ឯ មនុស្ស ផ្សេង ទៀត ដែល មក ពី អ័ដាម ដែរ អ្ន
ក បាន និយាយ ថា ពួក គេ មិន មែន ជា អ្វី ឡើយ ប៉ុន្តែ ត្រូ
វ ធ្វើ ដូច ជា ហៀរ ទឹក មាត់។ ហើយ បាន ប្រដូច ភាព បរិបូរ
នៃ ពួក គេ ទៅ នឹង តំណក់ ដែល ធ្លាក់ ពី កប៉ាល់។
៥៧ហើយ ឥឡូវ នេះ ឱ ព្រះ អម្ចាស់ អើយ មើល ចុះ សាសន៍ ទាំង នេះ
ដែល ធ្លាប់ ត្រូវ បាន គេ ចាត់ ទុក ថា ជា គ្មាន អ្វី សោះ បា
ន ចាប់ ផ្តើម ធ្វើ ជា ម្ចាស់ លើ យើង ហើយ លេប ត្របាក់ យើង។
៥៨ ប៉ុន្តែ យើង ខ្ញុំ ជា រាស្ត្រ របស់ អ្នក ដែល អ្នក បាន ហៅ កូ
ន ច្បង របស់ អ្នក ជា កូន តែ មួយ របស់ អ្នក និង ជា អ្នក ស្រ
ឡាញ់ ដ៏ ក្លៀវក្លា របស់ អ្នក ត្រូវ បាន ប្រគល់ ទៅ ក្នុង កណ្តាប់
ដៃ របស់ ពួកគេ។
59 ប្រសិនបើ ពិភពលោក ឥឡូវ នេះ ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង សម្រា
ប់ ជា ប្រយោជន៍ របស់ យើង ហេតុ អ្វី បាន ជា យើង មិន ទទួ
ល មរតក ជាមួយ នឹង ពិភពលោក? តើ នេះ អាច ទ្រាំទ្រ បាន ដ
ល់ ពេល ណា?

ជំពូកទី 7

១ហើយ ពេល ខ្ញុំ បាន និយាយ ពាក្យ ទាំង នេះ ចប់ សព្វគ្រប់ ហើ
យ នោះ មាន ទេវតា ដែល បាន ចាត់ មក ខ្ញុំ កាល ពី យប់ មុ
ន មក៖
2 ហើយ គាត់ បាន និយាយ មក ខ្ញុំ ថា ឡើង, Esdras, ហើយ ឮ ពា
ក្យ ដែល ខ្ញុំ មក ដើម្បី ប្រាប់ អ្នក.
3 ហើយ ខ្ញុំ បាន និយាយ ថា និយាយ ទៅ ព្រះ នៃ ខ្ញុំ ។ លោក
មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា៖ «សមុទ្រ ដាក់ នៅ កន្លែង ដ៏ ធំ ដើ
ម្បី ឲ្យ វា ជ្រៅ ហើយ ធំ។
4 ប៉ុន្តែ សូម ដាក់ ករណី ដែល ច្រក ចូល តូច ចង្អៀត ហើយ ដូ
ច ជា ទន្លេ។
៥ ដូច្នេះ តើ អ្នក ណា អាច ចូល ទៅ ក្នុង សមុទ្រ ដើម្បី មើល ឃើ
ញ ហើយ គ្រប់ គ្រង វា? បើ គាត់ មិន ឆ្លង កាត់ ទី ចង្អៀត ទេ
តើ គាត់ ចូល ទៅ ក្នុង ទី ធំ យ៉ាង ដូច ម្តេច?
6 មានរឿងមួយទៀត។ ទីក្រុង មួយ ត្រូវ បាន គេ សាង សង់ ឡើង
លើ វាល ដ៏ ទូលាយ ហើយ ពោរពេញ ទៅ ដោយ របស់ ល្អ ទាំង អ
ស់។
7 ច្រក ចូល របស់ វា តូច ចង្អៀត ហើយ ត្រូវ បាន ដាក់ នៅ ក
ន្លែង គ្រោះថ្នាក់ ដែល ត្រូវ ធ្លាក់ ដូច ជា ភ្លើង នៅ ខាង ស្តាំ ហើ
យ នៅ ខាង ឆ្វេង មាន ទឹក ជ្រៅ។
៨ ហើយ ផ្លូវ តែ មួយ រវាង ពួក គេ ទាំង ពីរ សូម្បី តែ រវាង ភ្លើ
ង និង ទឹក ក៏ តូច ណាស់ ដែល មាន តែ អ្វ បុរសម្នាក់ទៅទីនោះក្នុង
ពេលតែមួយ។
៩ ប្រសិនបើក្រុងនេះឥឡូវនេះត្រូវបានប្រគល់ទៅឱ្យមនុស្សណាម្នាក់ទុកជាមរតក
ប្រសិនបើគាត់មិនអាចឆ្លងផុតពីគ្រោះថ្នាក់ដែលបានកំណត់ពីមុនទេ តើគាត់នឹ
ងទទួលមរតកនេះដោយរបៀបណា?
10 ហើយ ខ្ញុំ បាន និយាយ ថា គឺ ដូច្នេះ ហើយ ព្រះ អម្ចាស់! លោ
ក មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា៖ «ចំណែក របស់ អ៊ីស្រាអែល ក៏ ដូ
ច្នោះ ដែរ។
11 ដោយ សារ តែ ពួក គេ ខ្ញុំ បាន បង្កើត ពិភពលោក ហើយ នៅ
ពេល ដែល អ័ដាម បាន បំពាន លើ លក្ខន្តិកៈ របស់ ខ្ញុំ នោះ ក៏
ត្រូវ បាន សម្រេច ថា ឥឡូវ នេះ ត្រូវ បាន ធ្វើ ហើយ។
១២ ពេល នោះ ច្រក ចូល នៃ ពិភព លោក នេះ ចង្អៀត ពោរពេញ
ទៅ ដោយ ទុក្ខ ព្រួយ និង ទុក្ខ លំបាក។ ពួក គេ មាន តិច តួច ហើ
យ អាក្រក់ ពោរពេញ ដោយ គ្រោះ ថ្នាក់ ហើយ ឈឺ ចាប់ ខ្លាំង ណាស់
។
១៣ត្បិត ច្រក ចូល នៃ ពិភព មនុស្ស ចាស់ គឺ ធំទូលាយ ហើយ ប្រា
កដ ហើយ បាន នាំ មក នូវ ផល ផ្លែ អមតៈ។

១៤ ប្រសិន បើ អ្នក ដែល រស់ នៅ ធ្វើ ការ មិន បាន ចូល
ទៅ ក្នុង ច្រក ដ៏ ឥត ប្រយោជន៍ ទាំង នេះ នោះ ពួក គេ មិន
អាច ទទួល របស់ ដែល គេ ទុក សម្រាប់ ពួក គេ បាន ឡើយ។
១៥ឥឡូវ នេះ ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក ពិបាក ចិត្ត ដោយ ឃើញ
ថា អ្នក ជា មនុស្ស ពុក រលួយ? ហើយ ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក ត្រូ
វ រើ ទៅ វិញ ឯ អ្នក នៅ តែ ជា ជីវិត រមែង ស្លាប់?
១៦ ហេតុអ្វី បាន ជា អ្នក មិន បាន គិត ក្នុង ចិត្ត អំពី រឿង
នេះ ដែល នឹង មក ដល់ ជា ជាង រឿង ដែល មាន នៅ ពេល
នេះ?
17 រួច ខ្ញុំ ឆ្លើយ ថា ឱ ព្រះអម្ចាស់ ដែល គ្រប់ គ្រង ដ៏ មាន អំណា
ច ទ្រង់ បាន តាំង នៅ ក្នុង ក្រិត្យ វិន័យ របស់ ទ្រង់ ដើម្បី ឲ្យ ម
នុស្ស សុចរិត ទទួល របស់ ទាំង នេះ ជា មរដក ប៉ុន្តែ ឲ្យ មនុស្ស
ទុច្ចរិត ត្រូវ វិនាស ទៅ។
១៨ យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ មនុស្ស សុចរិត នឹង រង ទុក្ខ លំបាក ហើ
យ សង្ឃឹម យ៉ាង ធំ ដ្បិត អ្នក ណា ដែល បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិ
ត បាន រង ទុក្ខ ដោយ ការ ចង្អៀត ហើយ ប៉ុន្តែ មិន បាន ឃើ
ញ អ្វី ទូលាយ ឡើយ។
១៩ហើយ គាត់ បាន និយាយ មក ខ្ញុំ។ គ្មាន ចៅក្រម ណា នៅ ពី
លើ ព្រះ ឡើយ ហើយ ក៏ គ្មាន អ្នក ណា ដែល មាន ការ យល់ ដឹ
ង លើស ជាង ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត ដែរ។
20 ដ្បិត មាន មនុស្ស ជា ច្រើន ដែល ត្រូវ វិនាស ក្នុង ជីវិត នេះ
ពី ព្រោះ ពួក គេ មើល ងាយ ច្បាប់ របស់ ព្រះ ដែល បាន តាំ
ង នៅ ចំពោះ មុខ ពួក គេ។
21 ដ្បិត ព្រះ ទ្រង់ បាន ប្រទាន បញ្ញត្តិ ដ៏ ចង្អៀត ដល់ អ្នក ដែ
ល បាន មក នូវ អ្វី ដែល ពួក គេ គួរ ធ្វើ ដើម្បី រស់ ទោះ ជា
ពួក គេ បាន មក និង អ្វី ដែល ពួក គេ គួរ ប្រតិបត្តិ ដើម្បី
ជៀស វាង ការ ដាក់ ទោស។
២២ យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ពួក គេ មិន បាន ស្តាប់ បង្គាប់ លោក
ឡើយ; ប៉ុន្តែបាននិយាយទាស់នឹងគាត់ ហើយស្រមៃមើលរឿងឥតប្រយោជន៍។
២៣ ហើយ បាន បញ្ឆោត ខ្លួន ដោយ អំពើ អាក្រក់ របស់ ពួក គេ;
ហើយបាននិយាយអំពីព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតថា ទ្រង់មិនមែនទេ។ ហើយមិនស្គាល់ផ្លូវរប
ស់គាត់៖
២៤ ប៉ុន្តែ ពួក គេ បាន មើលងាយ ក្រឹត្យវិន័យ របស់ ទ្រង់ ហើយ បា
ន បដិសេធ សេចក្តី សញ្ញា របស់ ទ្រង់។ ក្នុង លក្ខន្តិកៈ របស់ ព្រះអង្គ
ពួក គេ មិន បាន ស្មោះ ត្រង់ ហើយ មិន បាន ប្រព្រឹត្ត តាម កា
រ របស់ ព្រះអង្គ ទេ។
25 ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ អេសដ្រាស ត្បិត ទទេ គឺ ជា របស់ ទទេ ហើយ
សម្រាប់ ពេញ គឺ របស់ ពេញ។
26 មើល ចុះ ពេល វេលា នឹង មក ដល់ ដែល សញ្ញា ទាំង នេះ ដែល
យើង បាន ប្រាប់ អ្នក នឹង មក ដល់ ហើយ កូនក្រមុំ នឹង លេច
មក ហើយ នាង នឹង ចេញ មក នឹង ត្រូវ បាន ឃើញ ថា ឥឡូវ
នេះ ត្រូវ បាន ដក ចេញ ពី ផែនដី ហើយ។
២៧ ហើយ អ្នក ណា ដែល ត្រូវ បាន រំដោះ ចេញ ពី អំពើ អាក្រ
ក់ ដែល បាន ចែង ទុក ជា មុន នឹង ឃើញ ការ អស្ចារ្យ របស់
ខ្ញុំ។
28 ដ្បិត ព្រះយេស៊ូវ ជា កូន របស់ ខ្ញុំ នឹង ត្រូវ បាន បើក សម្តែ
ង ជា មួយ នឹង អស់ អ្នក ដែល នៅ ជាមួយ នឹង ទ្រង់ ហើយ អ
ស់ អ្នក ដែល នៅ សល់ នឹង រីករាយ ក្នុង រយៈ ពេល បួន រយ
ឆ្នាំ។
29 ក្រោយ មក ប៉ុន្មាន ឆ្នាំ នេះ ព្រះគ្រិស្ត ជា កូន របស់ ខ្ញុំ នឹង សុ
គត ហើយ មនុស្ស ទាំង អស់ ដែល មាន ជីវិត។
៣០ហើយ ពិភពលោក នឹង ប្រែ ទៅ ជា ភាព ស្ងៀមស្ងាត់ ចាស់ ប្រាំ
ពីរ ថ្ងៃ ដូច ជា នៅ ក្នុង ការ ជំនុំជំរះ ពី មុន ដែរ ដូច្នេះ មិន មា
ន អ្នក ណា នៅ ឡើយ។
៣១ហើយ ក្រោយ ពី ប្រាំពីរ ថ្ងៃ មក ពិភពលោក ដែល នៅ តែ មិ
ន ភ្ញាក់ ពី ដំណេក នឹង ត្រូវ រស់ ឡើង វិញ ហើយ អ្នក នោះ នឹ
ង ស្លាប់ ដែល ខូច ខាត។
៣២ហើយ ផែនដី នឹង ស្តារ អ្នក ដែល ដេក លក់ ក្នុង នាង ឡើ
ង វិញ ហើយ ធូលី ដី នឹង អ្នក ដែល នៅ ក្នុង ភាព ស្ងៀមស្ងាត់
ហើយ កន្លែង សម្ងាត់ នឹង រំដោះ ព្រលឹង ទាំង នោះ ដែល បាន
ប្រព្រឹត្ត ទៅ នឹង ពួក គេ។
៣៣ ហើយ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត នឹង លេច មក លើ កន្លែង ជំ
នុំជំរះ ហើយ ទុក្ខ វេទនា នឹង រលត់ ទៅ ហើយ ការ រងទុក្ខ ដ៏ យូរ
នឹង ត្រូវ បញ្ចប់
៣៤ ប៉ុន្តែ ការ ជំនុំ ជម្រះ នឹង នៅ តែ មាន សេចក្តី ពិត នឹង ស្ថិ
ត នៅ ហើយ សេចក្តី ជំនឿ នឹង រឹង មាំ។
៣៥ ហើយ ការងារ នឹង កើត មាន ឡើង ហើយ រង្វាន់ នឹង ត្រូវ បា
ន បង្ហាញ ហើយ អំពើ ល្អ នឹង ត្រូវ មាន កម្លាំង ហើយ អំពើ អាក្រ
ក់ នឹង មិន អាច គ្រប់គ្រង បាន ឡើយ។
៣៦ រួច មក ខ្ញុំ មាន ប្រសាសន៍ ថា អ័ប្រាហាំ បាន អធិស្ឋាន ជា មុ
ន សម្រាប់ ពួក សូដុម ហើយ ម៉ូសេ សម្រាប់ ពួក ឪពុក ដែល បា
ន ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប នៅ ទីរហោស្ថាន
៣៧ ព្រះយេស៊ូ តាម ក្រោយ ព្រះអង្គ អោយ ជន ជាតិ អ៊ីស្រាអែល
នៅ ជំនាន់ លោក អកាន។
៣៨ ហើយ សាំយូអែល និង ដាវីឌ សម្រាប់ ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ ហើយ សាឡូ
ម៉ូន សម្រាប់ ពួក អ្នក ដែល នឹង មក ទីសក្ការៈ
៣៩ ហើយ ហេលីយ៉ាស សម្រាប់ អ្នក ដែល ទទួល ទឹកភ្លៀង ហើយ ស
ម្រាប់ មនុស្ស ស្លាប់ ដើម្បី ឲ្យ គាត់ មាន ជីវិត៖
40 ហើយ អេសេគា សម្រាប់ ប្រជាជន នៅ សម័យ សេណាគារិប។
៤១ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ឥឡូវនេះ ដោយឃើញអំពើពុករលួយបានធំឡើង ហើ
យអំពើអាក្រក់ក៏កើនឡើង ហើយមនុស្សសុចរិតបានអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សទុច្ចរិ
ត៖ ហេតុអ្វីក៏ឥឡូវនេះវានឹងមិនដូច្នោះដែរ?
42 គាត់ បាន ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ហើយ មាន ប្រសាសន៍ ថា ជីវិត បច្ចុប្ប
ន្ន នេះ មិន មែន ជា ទី បញ្ចប់ ដែល មាន សិរី ល្អ ជា ច្រើន
នៅ ឡើយ។ ដូច្នេះ ពួកគេបានអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកទន់ខ្សោយ។
៤៣ ប៉ុន្តែ ថ្ងៃ នៃ សេចក្តី វិនាស នឹង ជា ទី បញ្ចប់ នៃ ពេល នេះ
ហើយ ជា ការ ចាប់ ផ្តើម នៃ ភាព អមតៈ សម្រាប់ ពេល ខាង
មុខ ដែល អំពើ ពុករលួយ បាន កន្លង ផុត ទៅ
៤៤ ភាព មិន ទៀង ត្រង់ នឹង ដល់ ទី បញ្ចប់ ភាព មិន ស្មោះ ត្រ
ង់ ត្រូវ បាន កាត់ ចេញ សេចក្តី សុចរិត បាន ចម្រើន ឡើង ហើយ
សេចក្តី ពិត ក៏ កើត ឡើង។
45 ដូច្នេះ គ្មាន អ្នក ណា អាច សង្គ្រោះ អ្នក ដែល ត្រូវ បំផ្លាញ ចោ
ល ហើយ ក៏ មិន អាច ជិះជាន់ អ្នក ដែល ទទួល បាន ជ័យ ជ
ម្នះ បាន ដែរ។
46 ពេល នោះ ខ្ញុំ បាន ឆ្លើយ ថា នេះ ជា ពាក្យ ដំបូង និង ចុង
ក្រោយ របស់ ខ្ញុំ ដែល មិន បាន ផ្តល់ ផែនដី ដល់ អ័ដាម ទេ បើ
មិន ដូច្នោះ ទេ ពេល ដែល គេ បាន ប្រទាន មក គាត់ ដើម្បី ឃា
ត់ គាត់ ពី អំពើ បាប។
47 តើ មនុស្ស ឥឡូវ នេះ រស់ ក្នុង ភាព ធ្ងន់ ធ្ងរ ហើយ ក្រោយ
ពី ស្លាប់ ដើម្បី រក ទោស តើ មាន ប្រយោជន៍ អ្វី?
48 ឱ អ័ដាម តើ អ្នក បាន ធ្វើ អ្វី? ទោះ បី អ្នក បាន ប្រព្រឹត្ត អំ
ពើ បាប ក៏ ដោយ អ្នក មិន មែន ធ្លាក់ ខ្លួន ឯង ទេ គឺ យើង
ទាំង អស់ គ្នា ដែល មក ពី អ្នក។
៤៩ត្បិត តើ វា មាន ប្រយោជន៍ អ្វី ដល់ យើង បើ សិន ជា មា
ន ការ សន្យា ដល់ យើង នូវ ពេល វេលា អមតៈ នោះ ម្ល៉ោះ តើ
យើង បាន ធ្វើ ការ ដែល នាំ មក នូវ សេចក្តី ស្លាប់ ឬ?
50 ហើយ តើ មាន ការ សន្យា ដល់ យើង នូវ សេចក្តី សង្ឃឹម ដ៏
អស់កល្ប ជានិច្ច ចំណែក ឯ ខ្លួន យើង ដែល អាក្រក់ បំផុត ត្រូវ
បាន ធ្វើ ជា ឥត ប្រយោជន៍?
៥១ ហើយ តើ យើង បាន រស់នៅ ដោយ ទុច្ចរិត ឬ ទេ?
៥២ហើយ ថា សិរីល្អ នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត ត្រូវ បាន រក្សា ទុ
ក ដើម្បី ការពារ ពួក អ្នក ដែល បាន ដឹកនាំ ជីវិត ដោយ ប្រយ័
ត្នប្រយែង ចំណែក ឯ យើង បាន ដើរ ក្នុង ផ្លូវ ដ៏ អាក្រក់ បំផុត
នៃ គ្រប់ ទាំង អស់?
៥៣ ហើយ តើ គួរ បង្ហាញ ឋានសួគ៌ មួយ ដែល ផល ផ្លែ របស់ អ្ន
ក ណា នៅ ស្ថិតស្ថេរ ជា រៀង រហូត មាន សន្តិសុខ និង ជា ថ្នាំ ពេ
ទ្យ ពី ព្រោះ យើង នឹង មិន ចូល ទៅ ក្នុង វា?
54 (ដ្បិត យើង បាន ដើរ នៅ កន្លែង មិន សប្បាយ ចិត្ត)។
55 ហើយ ថា មុខ របស់ ពួក អ្នក ដែល បាន ប្រើ ការ អត់ ធ្ម
ត់ នឹង ភ្លឺ ជាង ផ្កាយ ឯណា មុខ របស់ យើង នឹង ខ្មៅ ជាង
ភាព ងងឹត?
56 ដ្បិត កាល ដែល យើង រស់ នៅ ហើយ ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត
នោះ យើង មិន បាន គិត ថា យើង គួរ តែ ចាប់ ផ្តើម រង ទុ
ក្ខ ដោយ សារ វា បន្ទាប់ ពី សេចក្តី ស្លាប់ នោះ ទេ។
57 បន្ទាប់មក គាត់ បាន ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ហើយ មាន ប្រសាសន៍ ថា
នេះ ហើយ ជា ស្ថានភាព នៃ សមរភូមិ ដែល មនុស្ស ដែល កើត
នៅ លើ ផែនដី នឹង ច្បាំង។
58 នោះ បើ គាត់ បាន ឈ្នះ គាត់ នឹង រង ទុក្ខ ដូច អ្នក បាន
និយាយ ប៉ុន្តែ ប្រសិន បើ គាត់ ទទួល បាន ជ័យ ជម្នះ គាត់ នឹង ទ
ទួល បាន នូវ អ្វី ដែល ខ្ញុំ និយាយ។
59 ដ្បិត នេះ ហើយ ជា ជីវិត ដែល ម៉ូសេ បាន និយាយ ទៅ កា
ន់ ប្រជាជន កាល ដែល គាត់ មាន ជីវិត ដោយ និយាយ ថា ចូរ
រើស យក ជីវិត ដើម្បី ឲ្យ អ្នក បាន រស់
៦០ យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ពួក គេ មិន បាន ជឿ លើ លោក ឬ ក៏
ពួក ព្យាការី ដែល នៅ ពី ក្រោយ លោក នៅ ឡើយ ទេ ហើយ
ក៏ គ្មាន ខ្ញុំ ដែល បាន និយាយ ទៅ កាន់ ពួក គេ ដែរ។

៦១ កុំ ឲ្យ មាន ភាព ធូន់ ធូរ បែប នេះ នៅ ក្នុង ការ បំផ្លិចបំ
ផ្លាញ របស់ ពួក គេ ដូច ជា នឹង មាន សេចក្តី អំណរ ចំពោះ ពួ
ក អ្នក ដែល ត្រូវ បាន បញ្ចុះ បញ្ចូល ដើម្បី សេចក្តី សង្គ្រោះ។

៦២ ពេល នោះ ខ្ញុំ បាន ឆ្លើយ ថា៖ «ខ្ញុំ ដឹង ថា ព្រះ អម្ចាស់ ដ៏ ខ្ពង់
ខ្ពស់ បំផុត ត្រូវ បាន ហៅ ថា មាន ចិត្ត មេត្តា ដោយ សារ ទ្រ
ង់ បាន អាណិត អាសូរ ដល់ ពួក អ្នក ដែល មិន ទាន់ បាន ម
ក ក្នុង លោកីយ៍

៦៣ហើយ លើ អ្នក ដែល ងាក មក រក ក្រឹត្យវិន័យ របស់ ទ្រង់ ផ
ង ដែរ;

៦៤ហើយ ថា គាត់ មាន ចិត្ត អត់ ធ្មត់ ហើយ ទ្រាំទ្រ អស់ អ្នក ដែ
ល បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប ជា យូរ មក ហើយ ដូច ជា សត្វ រប
ស់ គាត់។

65 ហើយ ថា គាត់ មាន បរិបូរណ៍ ត្បិត គាត់ ត្រៀម ខ្លួន ជា ស្រេ
ច ដើម្បី ផ្តល់ ឱ្យ នូវ កន្លែង ដែល វា ត្រូវ ការ;

៦៦ហើយ ថា ទ្រង់ មាន សេចក្តី មេត្តា ករុណា ដ៏ មហិមា ត្បិត ទ្រ
ង់ បាន បង្កើន សេចក្តី មេត្តា ករុណា កាន់ តែ ច្រើន ឡើង ដ
ល់ អ្នក ដែល មាន បច្ចុប្បន្ន និង អតីតកាល និង ចំពោះ អ្នក ដែ
ល នឹង មក ដល់ ផង ដែរ។

៦៧ត្បិត ប្រសិនបើ គាត់ មិន បង្កើន សេចក្តី មេត្តាករុណា របស់ គា
ត់ ទេ ពិភពលោក នឹង មិន បន្ត ជាមួយ អ្នក ដែល ទទួល មរត
ក នៅ ក្នុង នោះ ឡើយ។

68 ហើយ គាត់ បាន លើក លែង ទោស; បើ គាត់ មិន បាន ប្រព្រឹ
ត្ត អំពើ ទុច្ចរិត ទេ នោះ មនុស្ស មួយ ម៉ឺន នាក់ នឹង មិន នៅ
រស់ ឡើយ។

៦៩ ហើយ ដោយ ការ វិនិច្ឆ័យ បើ គាត់ មិន គួរ អត់ ទោស ដល់
អ្នក ដែល បាន ជា សះស្បើយ ដោយ ព្រះ បន្ទូល របស់ ទ្រង់ ហើ
យ បំបាត់ ការ ឈ្លោះ ប្រកែក គ្នា ជា ច្រើន នោះ ទេ

70 វាគួរតែមានដំណើរផ្សងព្រេងដែលនៅសេសសល់តិចតួចបំផុតក្នុងចំនួនដ៏ច្រើ
នរាប់មិនអស់។

ជំពូកទី 8

1 ហើយ គាត់ ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា ៖ « ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត បាន
បង្កើត ពិភពលោក នេះ សម្រាប់ មនុស្ស ជា ច្រើន ប៉ុន្តែ ពិភពលោ
ក នឹង មក មាន តិច តួច ប៉ុណ្ណោះ ។

2 ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកនូវភាពស្រដៀងគ្នាមួយ Esdras; កាល ណា អ្នក សុំ ផែនដី
នោះ នឹង ប្រាប់ អ្នក ថា វា ធ្វើ ឲ្យ មាន ផ្សិត ជា ច្រើន ដែល ផើ
ង ដី បាន កើត ឡើង ប៉ុន្តែ មាន ធូលី ដី តិច តួច ដែល មា
ន មាស មក យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ។

៣ មាន មនុស្ស ជា ច្រើន ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង ប៉ុន្តែ មាន តិ
ច ណាស់ ដែល ត្រូវ បាន សង្គ្រោះ។

4 ដូច្នេះ ខ្ញុំ ឆ្លើយ ថា ចូរ លេប ចុះ ចុះ ឱ ព្រលឹង របស់ ខ្ញុំ ប្រាជ្ញា អើ
យ ចូរ លេប ត្របាក់ ប្រាជ្ញា ចុះ។

5 ដ្បិត អ្នក បាន យល់ ព្រម ស្តាប់ ហើយ មាន ឆន្ទៈ ក្នុង ការ ទា
យ ចុះ ដ្បិត អ្នក គ្មាន កន្លែង ណា ក្រៅ ពី ការ រស់ នៅ ទៀត
ឡើយ។

៦ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើទ្រង់មិនរងទុក្ខចំពោះអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ទេ ដើម្បីឱ្យ
ពួកយើងអធិស្ឋាននៅចំពោះទ្រង់ ហើយទ្រង់ប្រទានគ្រាប់ពូជដល់យើងនូវដួងចិត្ត
និងវប្បធម៌ដល់ការយល់ដឹងរបស់យើង ដើម្បីឱ្យមានផលផ្លែនៃវា។ តើ មនុស្ស
ពុក រលួយ ជា អ្នក ទទួល ជំនួស មនុស្ស ដោយ របៀប ណា?

7 ដ្បិត ទ្រង់ តែ ម្នាក់ ឯង ហើយ យើង ទាំង អស់ គ្នា ជា ស្នាដៃ
នៃ ដៃ របស់ ទ្រង់ ដូច ជា ទ្រង់ បាន មាន បន្ទូល

៨ត្បិត ពេល ដែល រូបកាយ ត្រូវ បាន គេ ធ្វើ ក្នុង ផ្ទៃ ម្តាយ ហើ
យ អ្នក បាន ផ្តល់ ឲ្យ វា នូវ អវយវៈ នោះ សត្វ របស់ អ្នក ត្រូវ
បាន រក្សា ទុក ក្នុង ភ្លើង និង ទឹក ហើយ រយៈពេល ប្រាំបួន ខែ
នៃ ស្នាដៃ របស់ អ្នក នឹង ស៊ូទ្រាំ នឹង សត្វ របស់ អ្នក ដែល បា
ន បង្កើត នៅ ក្នុង នាង។

៩ ប៉ុន្តែ អ្វីៗ ដែល រក្សា ទុក នឹង ត្រូវ រក្សា ទុក ហើយ កាលណា
ពេល វេលា មក ដល់ ស្បូន ដែល រក្សា ទុក ក៏ រំដោះ របស់ ដែល
ដុះ នៅ ក្នុង នោះ។

10 ដ្បិត អ្នក បាន បង្គាប់ ចេញ ពី ផ្នែក នៃ រាង កាយ ពោល
គឺ ចេញ ពី សុដន់ ឲ្យ យក ទឹក ដោះ ចេញ ដែល ជា ផ្លែ នៃ សុដ
ន់។

11 ដើម្បី ឲ្យ វត្ថុ ដែល បាន ធ្វើ តាម នោះ អាច នឹង ត្រូវ បា
ន ចិញ្ចឹម មួយ រយៈ ដរាប ដល់ អ្នក ប្រគល់ វា ទៅ តាម សេច
ក្តី មេត្តា ករុណា របស់ ទ្រង់។

12 ទ្រង់ បាន យក វា ឡើង ដោយ សេចក្តី សុចរិត របស់ ទ្រង់ ហើ
យ ចិញ្ចឹម វា នៅ ក្នុង ក្រិត្យ វិន័យ របស់ ទ្រង់ ហើយ បាន កែ ទ
ម្រង់ វា ដោយ ការ វិនិច្ឆ័យ របស់ អ្នក។

13 ហើយ អ្នក ត្រូវ បញ្ចាំ វា ដូច ជា សត្វ របស់ អ្នក ហើយ ធ្វើ
ឲ្យ វា ឆាប់ ជា កិច្ចការ របស់ អ្នក។

១៤ ដូច្នេះ ប្រសិនបើ អ្នក នឹង បំផ្លាញ វា ដែល បាន ធ្វើ ដោយ កា
រ នឿយហត់ យ៉ាង ខ្លាំង នោះ វា ជា រឿង ងាយ ស្រួល ក្នុង ការ
ត្រូវ បាន តែងតាំង ដោយ បញ្ញត្តិ របស់ ទ្រង់ ដើម្បី ឱ្យ វត្ថុ ដែល
បាន បង្កើត ឡើង អាច ត្រូវ បាន រក្សា ទុក។

១៥ ឥឡូវ នេះ ព្រះ អម្ចាស់ អើយ ទូលបង្គំ នឹង និយាយ ការប៉ះមនុស្សជាទូ
ទៅ អ្នកដឹងច្បាស់ជាងគេ។ ទូលបង្គំសូមអភ័យទោសចំពោះប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ
។

១៦ ហើយ សម្រាប់ មរតក របស់ អ្នក ដែល ខ្ញុំ កាន់ ទុក្ខ ដោយ មូ
លហេតុ អ្នក ណា។ ហើយសម្រាប់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ដែលខ្ញុំធូន់។ ហើយសម្រាប់
លោកយ៉ាកុប ព្រោះតែខ្ញុំពិបាកចិត្ត។

17 ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ខ្ញុំ នឹង ចាប់ ផ្តើ ម អធិស្ឋាន
នៅ ចំពោះ មុខ អ្នក សម្រាប់ ខ្លួន ខ្ញុំ និង សម្រាប់ ពួក គេ: ត្បិ
ត ខ្ញុំ បាន ឃើញ ការ ធ្លាក់ នៃ ពួក យើង ដែល រស់ នៅ ក្នុ
ង ស្រុក នេះ.

18 ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ បាន ឮ ពី ភាព រហ័សរហួន របស់ ចៅក្រម ដែល នឹ
ង មក ដល់។

១៩ ដូច្នេះ ចូរ ស្តាប់ សំឡេង របស់ យើង ហើយ យល់ ពាក្យ របស់ យើ
ង ហើយ ខ្ញុំ នឹង និយាយ នៅ ចំពោះ មុខ អ្នក។ នេះគឺជាការចាប់ផ្តើម
នៃពាក្យរបស់ Esdras មុនពេលគាត់ត្រូវបានគេយកឡើង: ហើយខ្ញុំ s ជំនួយ,

20 ឱ ព្រះអម្ចាស់ អើយ ព្រះអង្គ ដែល គង់ នៅ ក្នុង ភាព អស់ក
ល្ប ជានិច្ច ដែល មើល ឃើញ ពី ស្ថាន លើ ទាំង ឡាយ នៅ លើ មេ
ឃ និង លើ អាកាស។

21 បល្ល័ង្ក របស់ អ្នក ណា មិន អាច ស្មាន ដល់។ សិរីរុងរឿងរបស់នរណា
មិនអាចយល់បាន; នៅ ចំពោះ មុខ ពួក ទេវតា ឈរ ដោយ ញាប់ញ័រ

22 សេវា របស់ អ្នក ណា ដែល បំប្លែង ដោយ ខ្យល់ និង ភ្លើង។ ពា
ក្យ របស់ អ្នក ណា ជា ពាក្យ ពិត ហើយ ពាក្យ ដែល និយាយ មិ
ន ឈប់។ បញ្ញត្តិ របស់ អ្នក នោះ រឹង មាំ ហើយ បទ ប្បញ្ញត្តិ គួរ
ឲ្យ ខ្លាច។

២៣ អ្នក ដែល មើល ទៅ ធ្វើ ឲ្យ ទី ជ្រៅ ស្ងួត ហើយ កំហឹង ធ្វើ
ឲ្យ ភ្នំ រលាយ ទៅ។ ដែលសេចក្តីពិតធ្វើជាសាក្សី៖

24 ឱ សូម ស្តាប់ ការ អធិស្ឋាន របស់ អ្នក បម្រើ របស់ ទ្រង់ ហើ
យ ស្តាប់ តាម ពាក្យ អង្វរ នៃ សត្វ លោក។

25ដ្បិត ខ្ញុំ នៅ រស់ ខ្ញុំ នឹង និយាយ ហើយ ដរាប ណា ខ្ញុំ យល់ ខ្ញុំ នឹ
ង ឆ្លើយ។

26 ឱ កុំ មើល ទៅ លើ អំពើ បាប នៃ រាស្ត្រ របស់ អ្នក ឡើយ; ប៉ុ
ន្តែ ចំពោះ អ្នក ដែល បម្រើ អ្នក ដោយ សេចក្តី ពិត។

27 កុំ គិត ដល់ ការ ប្រឌិត ដ៏ អាក្រក់ របស់ សាសន៍ ដទៃ ឡើយ
តែ ជា បំណង ប្រាថ្នា របស់ អស់ អ្នក ដែល រក្សា ទីបន្ទាល់ រប
ស់ អ្នក នៅ ក្នុង ទុក្ខ លំបាក។

28 កុំ គិត ដល់ អស់ អ្នក ដែល ដើរ ដោយ ក្លែងក្លាយ នៅ ចំ
ពោះ មុខ អ្នក ឡើយ តែ ត្រូវ នឹក ចាំ ពី អ្នក ដែល បាន ស្គា
ល់ ការ ភ័យ ខ្លាច របស់ អ្នក។

29 កុំ ឲ្យ វា ជា បំណង ប្រាថ្នា របស់ ទ្រង់ ក្នុង ការ បំផ្លាញ ពួ
ក អ្នក ដែល មាន ជីវិត ដូច សត្វ នោះ ឡើយ។ សូមក្រឡេកមើលអ្ន
កដែលបានបង្រៀនច្បាប់របស់ព្រះអង្គយ៉ាងច្បាស់។

30 កុំ ខឹង នឹង គេ ដែល គេ ចាត់ ទុក ថា អាក្រក់ ជាង សត្វ
ទៅ ទៀត ប៉ុន្តែ ចូរ ស្រឡាញ់ ពួក អ្នក ដែល តែងតែ ទុក ចិត្ត
លើ សេចក្តី សុចរិត និង សិរី ល្អ របស់ ទ្រង់។

31 ដ្បិត យើង ខ្ញុំ និង បុព្វបុរស របស់ យើង ធ្លាក់ ទឹក ចិត្ត នឹង
ជំងឺ បែប នេះ ប៉ុន្តែ ដោយ សារ យើង ខ្ញុំ អ្នក នឹង ត្រូវ ហៅ ថា
ជា មនុស្ស មាន បាប។

៣២ត្បិត បើ អ្នក មាន បំណង ចង់ មាន សេចក្តី មេត្តា ដល់ យើ
ង នោះ អ្នក នឹង ត្រូវ បាន ហៅ ថា មាន សេចក្តី មេត្តា ករុ
ណា ចំពោះ យើង ពោល គឺ អ្នក ដែល គ្មាន កិច្ចការ នៃ សេចក្តី
សុចរិត។

33ដ្បិត មនុស្ស សុចរិត ដែល មាន អំពើ ល្អ ជា ច្រើន បាន ដា
ក់ នៅ នឹង អ្នក នោះ នឹង ទទួល បាន រង្វាន់ ពី ការ ប្រព្រឹត្ត រ
បស់ ខ្លួន។

34 តើ មនុស្ស ជា អ្វី ដែល អ្នក គួរ មិន ពេញ ចិត្ត នឹង គាត់?
តើ ជំនាន់ ណា ដែល ពុក រលួយ នោះ ឯង គួរ តែ ជូរចត់ ចំ
ពោះ វា?

៣៥ត្បិត តាម ពិត ពួក គេ មិន មែន ជា អ្នក ណា ក្នុង ចំណោ
ម អ្នក ដែល កើត មក ឡើយ ប៉ុន្តែ គាត់ បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុ
ច្ចរិត។ ហើយក្នុងចំណោមអ្នកស្មោះត្រង់ គ្មានអ្នកដែលមិនបានធ្វើខុសឡើយ។

៣៦ត្បិត ក្នុង ការ នេះ ឱ ព្រះ អម្ចាស់ សេចក្តី សុចរិត និង សេចក្តី
ល្អ របស់ ទ្រង់ នឹង ត្រូវ បាន ប្រកាស បើ សិន ជា ទ្រង់ មាន ចិ

ត្ត មេត្តា ដល់ ពួក អ្នក ដែល មិន មាន ទំនុក ចិត្ត នឹង អំ
ពើ ល្អ នោះ។
៣៧ រួច គាត់ ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ហើយ មាន ប្រសាសន៍ ថា ការ ខ្លះ ដែ
ល អ្នក និយាយ ត្រូវ ហើយ តាម ពាក្យ របស់ អ្នក វា នឹង ក្លាយ
ជា ការ ពិត។
៣៨ត្បិត ប្រាកដ ណាស់ ខ្ញុំ នឹង មិន គិត អំពី ចិត្ត គំនិត នៃ ពួ
ក អ្នក ដែល បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប មុន សេចក្តី ស្លាប់ មុន នឹ
ង ការ ជំនុំ ជម្រះ មុន នឹង សេចក្តី វិនាស ឡើយ។
៣៩ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ នឹង រីករាយ ចំពោះ ការ ប្រព្រឹត្ត របស់ មនុស្ស សុចរិ
ត ហើយ ខ្ញុំ នឹង ចងចាំ ផង ដែរ នូវ ការ ធ្វើ ធម្មយាត្រា របស់
ពួកគេ និង ការ សង្គ្រោះ និង រង្វាន់ ដែល ពួកគេ នឹង មាន។
40 ដូច ដែល ខ្ញុំ បាន និយាយ ឥឡូវ នេះ វា នឹង កើត ឡើង ដូ
ច្នេះ។
៤១ ព្រោះ ដូច ដែល កសិករ បាន សាប គ្រាប់ ច្រើន លើ ដី ហើ
យ ដាំ ដើម ឈើ ជា ច្រើន ប៉ុន្តែ អ្វី ដែល ល្អ ក្នុង រដូវ របស់
គាត់ មិន មក ទេ ហើយ គ្រប់ ពូជ ដែល ដាំ ក៏ មិន ចាក់ ឬ
ស ដែរ។ នៅ លើ ពិភពលោក; ពួកគេទាំងអស់នឹងមិនត្រូវបានរក្សាទុកទេ។
42 ពេល នោះ ខ្ញុំ ឆ្លើយ ថា៖ «ប្រសិន បើ ខ្ញុំ បាន រក ឃើញ ព្រះគុ
ណ ហើយ សូម ឲ្យ ខ្ញុំ និយាយ។
43 ដូច ជា ពូជ អ្នក ស្រែ ត្រូវ វិនាស ទៅ បើ មិន ឡើង មក ហើ
យ មិន ទទួល ភ្លៀង តាម រដូវ កាល កំណត់ ឬ បើ មាន ភ្លៀង
ធ្លាក់ ខ្លាំង ពេក ហើយ ខូច ខាត៖
៤៤ សូម្បីតែមនុស្សក៏ត្រូវវិនាសដែរ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដៃរបស់អ្នក
ហើយត្រូវបានគេហៅថាជារូបរបស់អ្នកផ្ទាល់ ពីព្រោះអ្នកដូចជាគាត់ ដោយសារអ្នក
បានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ ហើយបានប្រដូចគាត់ទៅនឹងពូជអ្នកស្រែ។
45 កុំ ខឹង នឹង យើង ខ្ញុំ ឡើយ តែ ត្រូវ ប្រោស ប្រជាជន របស់ អ្ន
ក ហើយ អាណិត ដល់ មរតក របស់ អ្នក វិញ ចុះ ដ្បិត អ្នក មាន
ចិត្ត មេត្តា ចំពោះ សត្វ លោក។
46 គាត់ បាន ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា របស់ ដែល មាន សម្រាប់ ពេល
បច្ចុប្បន្ន នេះ ហើយ របស់ ដែល នឹង កើត មាន សម្រាប់ មនុស្ស ដូ
ច ជា នឹង មក ដល់។
៤៧ត្បិត អ្នក មក យ៉ាង ខ្លី ដែល អ្នក គួរ តែ អាច ស្រឡាញ់ ស
ត្វ របស់ ខ្ញុំ ជាង ខ្ញុំ ទៅ ទៀត ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ ជា ញឹក ញាប់ បាន ចូ
ល ទៅ ជិត អ្នក និង ទៅ រក វា ប៉ុន្តែ មិន ដែល ទៅ រក មនុ
ស្ស ទុច្ចរិត ឡើយ។
48 ទ្រង់ ក៏ អស្ចារ្យ ចំពោះ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត ក្នុង ការ នេះ
ដែរ
៤៩ ដោយ សារ អ្នក បាន បន្ទាប ខ្លួន ដូច ដែល វា បាន ក្លាយ
ជា អ្នក ហើយ មិន បាន វិនិច្ឆ័យ ខ្លួន ឯង ថា សក្តិសម ដើម្បី ត្រូ
វ បាន លើក តម្កើង ច្រើន ក្នុង ចំណោម មនុស្ស សុចរិត ទេ។
៥០ ត្បិត មាន ទុក្ខ វេទនា ជា ច្រើន នឹង កើត ឡើង ដល់ ពួក
គេ ដែល នៅ គ្រា ចុង ក្រោយ បង្អស់ នឹង ស្ថិត នៅ ក្នុង លោកិ
យ ព្រោះ ពួក គេ បាន ដើរ ដោយ អំនួត យ៉ាង ខ្លាំង។
៥១ ប៉ុន្តែ អ្នក យល់ ដោយ ខ្លួន ឯង ហើយ ស្វែង រក សិរី ល្អ សម្រា
ប់ អ្នក ដែល ធ្វើ ដូច អ្នក ដែរ។
៥២ត្បិត ឋានសួគ៌ បាន បើក ចំហ ដល់ អ្នក ដើម ឈើ នៃ ជីវិត
ត្រូវ បាន ដាំ ពេល ខាង មុខ ត្រូវ បាន រៀបចំ ភាព បរិបូរណ៍ ត្រូ
វ បាន រៀបចំ ជា ស្រេច ទីក្រុង មួយ ត្រូវ បាន សាងសង់ ហើយ កា
រ សម្រាក ត្រូវ បាន អនុញ្ញាត មែន ហើយ ភាព ល្អ ឥត ខ្ចោះ និង
ប្រាជ្ញា។
53 ឫសគល់នៃអំពើអាក្រក់ត្រូវបានផ្សាភ្ជាប់ពីអ្នក ភាពទន់ខ្សោយ និងកន្លាតត្រូវ
បានលាក់ពីអ្នក ហើយអំពើពុករលួយត្រូវបានរត់ចូលទៅក្នុងនរកដើម្បីបំភ្លេចចោ
ល។
54 ទុក្ខព្រួយត្រូវបានកន្លងផុតទៅ ហើយនៅទីបញ្ចប់ត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញនូវកំ
ណប់នៃអមត:។
55 ដូច្នេះហើយ អ្នក កុំ សួរ សំណួរ ទៀត អំពី ចំនួន ដ៏ច្រើន នៃ អ្ន
ក ដែល ត្រូវ វិនាស ទៅ ទៀត។
៥៦ដ្បិត ពេល ពួក គេ បាន ទទួល សេរី ភាព ហើយ ពួក គេ បា
ន មើល ងាយ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត គិត មើល ងាយ ក្រឹត្យ វិ
ន័យ របស់ ទ្រង់ ហើយ លះ ចោល មាគ៌ា របស់ ទ្រង់។
57 ម្យ៉ាង ទៀត ពួក គេ បាន ជាន់ ឈ្លី មនុស្ស សុចរិត របស់ ទ្រង់
៥៨ ហើយ បាន និយាយ ក្នុង ចិត្ត ថា គ្មាន ព្រះ ទេ មែន ហើយ ហើ
យ ថា ការ ដឹង ថា ពួកគេ ត្រូវ តែ ស្លាប់។
59 ដ្បិត ដូច ជា អ្វី ដែល បាន ប្រាប់ ទុក ជា មុន នឹង ទទួល
អ្នក ដូច្នេះ ការ ស្រេក ទឹក និង ការ ឈឺ ចាប់ ត្រូវ បាន រៀបចំ
សម្រាប់ ពួក គេ: ព្រោះ វា មិន មែន ជា បំណង ប្រាថ្នា របស់ លោ
ក ដែល មនុស្ស ត្រូវ មក ដើម្បី ឥត បាន ការ:
៦០ ប៉ុន្តែ អស់ អ្នក ដែល ត្រូវ បាន បង្កើត មក មាន ទ្រង់ បាន
បង្អាប់ ព្រះនាម ទ្រង់ ដែល បង្កើត គេ ហើយ មិន ដឹង គុណ ទ្រ
ង់ ដែល បាន រៀបចំ ជីវិត សម្រាប់ ពួក គេ
៦១ ដូច្នេះហើយ ពេលនេះ គឺ ការ វិនិច្ឆ័យ របស់ ខ្ញុំ នៅ ជិត ដៃ ហើយ
។
62 រឿង ទាំង នេះ ខ្ញុំ មិន បាន បង្ហាញ ដល់ មនុស្ស ទាំង អស់
ទេ ប៉ុន្តែ ដល់ អ្នក ហើយ មនុស្ស មួយ ចំនួន តូច ដូច អ្នក ដែរ។
បន្ទាប់មកខ្ញុំឆ្លើយថា
៦៣ មើល ចុះ ឱ ព្រះ អម្ចាស់ ឥឡូវ នេះ ទ្រង់ បាន បង្ហាញ ខ្ញុំ នូវ
ការ អស្ចារ្យ ជា ច្រើន ដែល ទ្រង់ នឹង ចាប់ ផ្តើម ធ្វើ នៅ គ្រា
ចុង ក្រោយ បង្អស់ ប៉ុន្តែ នៅ ពេល ណា ទ្រង់ មិន បាន បង្ហាញ ដ
ល់ ខ្ញុំ ទេ។

ជំពូកទី 9

1 បន្ទាប់មក គាត់ ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ វិញ ថា ចូរ វាស់ ពេលវេលា ដោយ
ឧស្សាហ៍ ព្យាយាម ហើយ ពេល អ្នក ឃើញ ផ្នែក នៃ ទី សំគាល់ ដែ
ល ខ្ញុំ បាន ប្រាប់ អ្នក ពី មុន មក
២ហើយ អ្នក នឹង យល់ ថា វា គឺ ជា ពេល វេលា ដូច គ្នា នេះ
ដែរ ដែល ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត នឹង ចាប់ ផ្តើម យាង មក
កាន់ ពិភពលោក ដែល ទ្រង់ បាន បង្កើត។
៣ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ នៅ ពេល ដែល នឹង ឃើញ មាន ការ រញ្ជួ
យ ដី និង ការ ចលាចល របស់ មនុស្ស នៅ ក្នុង ពិភពលោក
៤ ដូច្នេះ អ្នក ត្រូវ យល់ យ៉ាង ច្បាស់ ថា ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត បា
ន មាន បន្ទូល អំពី ការណ៍ ទាំង នោះ តាំង ពី ជំនាន់ មុន មក
តាំង ពី ដើម ដំបូង មក។
5 ដ្បិត អ្វីៗ ទាំង អស់ ដែល កើត ឡើង ក្នុង លោកីយ៍ មាន កា
រ ចាប់ ផ្តើម និង ទី បញ្ចប់ ហើយ ទី បញ្ចប់ ក៏ បង្ហាញ ឲ្យ ឃើញ
៦ សូម្បីតែសម័យកាលនៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតក៏មានការចាប់ផ្តើមយ៉ាងសាមញ្ញក្នុ
ងកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ និងដ៏មានអំណាច ហើយបញ្ចប់ដោយឥទ្ធិពល និងទីសំគាល់។
៧ហើយ អស់ អ្នក ណា ដែល នឹង ត្រូវ បាន សង្គ្រោះ ហើយ នឹង
អាច គេច ចេញ ដោយ កិច្ចការ របស់ ខ្លួន និង ដោយ សេចក្តី ជំ
នឿ ដែល អ្នក រាល់ គ្នា បាន ជឿ
៨ នឹង ត្រូវ បាន ការពារ ឲ្យ រួច ពី គ្រោះ ថ្នាក់ ទាំង នោះ ហើយ
នឹង ឃើញ សេចក្តី សង្គ្រោះ របស់ ខ្ញុំ នៅ ក្នុង ស្រុក របស់ ខ្ញុំ និ
ង នៅ ក្នុង ព្រំដែន របស់ ខ្ញុំ ដ្បិត ខ្ញុំ បាន ញែក ពួក គេ ជា
បរិសុទ្ធ សម្រាប់ ខ្ញុំ តាំង ពី ដើម ដំបូង មក។
៩ ពេល នោះ ពួក គេ នឹង ស្ថិត នៅ ក្នុង ករណី ដ៏ គួរ ឲ្យ អាណិ
ត ដែល ឥឡូវ នេះ បាន បំពាន ផ្លូវ របស់ យើង ហើយ អស់ អ្នក
ដែល បាន បោះ បង់ ចោល ទាំង អស់ នឹង ត្រូវ នៅ ក្នុង ទារុ
ណកម្ម។
10 ដ្បិត ក្នុង ជីវិត របស់ ពួក គេ បាន ទទួល ប្រយោជន៍ ហើយ មិ
ន បាន ស្គាល់ ខ្ញុំ ទេ។
១១ហើយ អស់ អ្នក ដែល ស្អប់ ក្រិត្យ វិន័យ របស់ យើង កាល ដែ
ល ពួក គេ មាន សេរីភាព ហើយ នៅ ពេល ដែល កន្លែង នៃ កា
រ ប្រែ ចិត្ត បាន បើក ចំហ ដល់ ពួក គេ នោះ មិន បាន យ
ល់ ទេ ប៉ុន្តែ បាន មើល ងាយ វា
១២ អ្នក នោះ ត្រូវ ដឹង ថា ក្រោយ ពី ស្លាប់ ដោយ ការ ឈឺ ចាប់
។
13 ដូច្នេះហើយ ចូរអ្នកកុំឆ្ងល់ថាតើមនុស្សទុច្ចរិតនឹងត្រូវដាក់ទណ្ឌកម្មដោយរបៀប
ណា ហើយនៅពេលណា។ ប៉ុន្តែ ចូរសួរថាតើមនុស្សសុចរិតនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះដោយ
របៀបណា តើពិភពលោកជានរណា ហើយពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់
អ្នកណា។
១៤ រួច ខ្ញុំ ឆ្លើយ ថា
15 ខ្ញុំបាននិយាយពីមុនមក ហើយឥឡូវនេះ ចូរនិយាយ ហើយនឹងនិយាយវាផងដែរ
នៅពេលក្រោយ ថាមានពួកគេជាច្រើនទៀតដែលត្រូវវិនាស ជាងអ្នកដែលនឹងត្រូវ
បានសង្គ្រោះ។
១៦ ដូច ជា រលក ធំ ជាង តំណក់
17 ហើយ គាត់ បាន ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ដោយ មាន ប្រសាសន៍ ថា : «
ដូច ជា វាល នោះ ក៏ ដូច ជា គ្រាប់ពូជ ដែរ ។ ផ្កាមានពណ៌ដូចផ្កា។
ដូចជាកម្មករគឺ ការងារក៏ដូច្នោះដែរ។ រីឯ អ្នក ស្រែ វិញ ក៏ ដូច ជា ខ្លួ
ន ឯង នោះ ក៏ ដូច ជា អ្នក ចិញ្ចឹម ដែរ ដ្បិត ដល់ សម័យ លោកី
យ៍ ហើយ។
១៨ហើយ ឥឡូវ នេះ ពេល ខ្ញុំ រៀបចំ ពិភពលោក ដែល មិន ទាន់
បង្កើត ឡើង សូម្បី តែ សម្រាប់ ពួក គេ ឲ្យ រស់ នៅ ក្នុង ជីវិត
នោះ ឥឡូវ នេះ គ្មាន នរណា និយាយ ប្រឆាំង នឹង ខ្ញុំ ទេ។
១៩ ត្បិត ពេល នោះ គ្រប់ គ្នា បាន គោរព តាម ប៉ុន្តែ ឥឡូវ នេះ
កិរិយា របស់ ពួក គេ ដែល ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង ក្នុង លោកី
យ៍ នេះ ដែល ត្រូវ បាន បង្កើត ត្រូវ បាន ខូច ដោយ ពូជ ដែ

ល ស្ថិត នៅ ជា និរន្តរ៍ ហើយ ដោយ ច្បាប់ ដែល មិន អាច ស្វែ
ង រក បាន ត្រូវ ដក ខ្លួន ចេញ។
២០ ដូច្នេះ ខ្ញុំ បាន ពិចារណា លើ ពិភពលោក ហើយ មើល ចុះ មាន
គ្រោះ ថ្នាក់ ដោយ សារ ឧបករណ៍ ដែល បាន ចូល មក ក្នុង នោះ
។
21 ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ហើយ បាន ទុក វា ជា ខ្លាំង ហើយ បាន រ
ក្សា ខ្ញុំ នូវ ទំពាំង បាយ ជូរ មួយ ចង្កោម និង ជា ដើម ឈើ រប
ស់ មនុស្ស ដ៏ អស្ចារ្យ។
២២ សូម ឲ្យ ហ្វូង មនុស្ស ត្រូវ វិនាស ទៅ ដែល កើត មក ដោយ
ឥត ប្រយោជន៍។ សូមទុកទំពាំងបាយជូររបស់ខ្ញុំ និងចំការរបស់ខ្ញុំ។ ដោយ កា
រ នឿយ ហត់ យ៉ាង ខ្លាំង ខ្ញុំ បាន ធ្វើ វា ឲ្យ បាន គ្រប់ លក្ខណះ។
២៣ យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ បើ សិន ជា អ្នក ឈប់ សម្រាក ប្រាំពីរ
ថ្ងៃ ទៀត (ប៉ុន្តែ អ្នក មិន ត្រូវ តម អាហារ ទាំង នោះ ឡើយ
២៤ ប៉ុន្តែ ចូរ ទៅ ក្នុង វាល ផ្កា ដែល គ្មាន ផ្ទះ សង់ ឡើយ ហើយ
បរិភោគ តែ ផ្កា នៃ វាល។ គ្មានរសជាតិសាច់ មិនផឹកស្រា តែញ៉ាំតែផ្កា ;)
25 ហើយ អធិស្ឋាន ដល់ ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត ជា បន្ត បន្ទាប់ នោះ
ខ្ញុំ នឹង មក ហើយ និយាយ ជា មួយ នឹង អ្នក។
26 ដូច្នេះ ខ្ញុំ បាន ធ្វើ ដំណើរ ទៅ វាល ដែល គេ ហៅ ថា Ardath ដូ
ច ជា គាត់ បាន បង្គាប់ ខ្ញុំ។ នៅទីនោះ ខ្ញុំបានអង្គុយនៅកណ្ដាលផ្កា ហើ
យបានបរិភោគស្មៅពីចំការ ហើយសាច់ក៏ឆ្អែតនឹងខ្ញុំដែរ។
27 ប្រាំពីរ ថ្ងៃ ក្រោយ មក ខ្ញុំ បាន អង្គុយ នៅ លើ ស្មៅ ហើយ ចិ
ត្ត ខ្ញុំ ក៏ ញាប់ ញ័រ ដូច មុន ដែរ។
28 ហើយ ខ្ញុំ ក៏ បើក មាត់ ហើយ ចាប់ ផ្តើម និយាយ នៅ ចំពោះ
ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត ហើយ និយាយ ថា
29 ឱ ព្រះអម្ចាស់ អើយ ទ្រង់ ដែល បង្ហាញ អង្គ ទ្រង់ ដល់ យើង ខ្ញុំ
ទ្រង់ បាន បង្ហាញ ដល់ បុព្វបុរស របស់ យើង នៅ ក្នុង ទីរហោស្ថាន
នៅ កន្លែង ដែល គ្មាន អ្នក ណា ដើរ នៅ ក្នុង ទី រហោស្ថាន
នៅ ពេល ពួក គេ ចេញ ពី ស្រុក អេស៊ីប។
30 ហើយ អ្នក បាន និយាយ ថា : ចូរ ស្តាប់ ខ្ញុំ អើយ អ៊ី ស្រា
អែ ល ! ហើយ សម្គាល់ ពាក្យ របស់ ខ្ញុំ ពូជ របស់ យ៉ាកុប អើយ!
៣១ត្បិត មើល ចុះ យើង សាប ព្រោះ ក្រឹត្យវិន័យ របស់ យើង នៅ ក្នុ
ង អ្នក ហើយ វា នឹង បង្កើត ផល មក ក្នុង អ្នក ហើយ អ្នក នឹ
ង ត្រូវ បាន គោរព នៅ ក្នុង វា ជា រៀង រហូត។
៣២ ប៉ុន្តែ បុព្វបុរស របស់ យើង ដែល បាន ទទួល ក្រឹត្យវិន័យ នោះ មិ
ន បាន រក្សា វា ហើយ មិន បាន ប្រតិបត្តិ តាម បទបញ្ញត្តិ របស់
អ្នក ឡើយ ហើយ ទោះ បី ជា ផលផ្លែ នៃ ក្រឹត្យវិន័យ របស់ អ្នក មិ
ន ត្រូវ វិនាស ក៏ ដោយ ក៏ មិន អាច ធ្វើ បាន ដែរ ត្បិត វា
ជា របស់ អ្នក។
33 ប៉ុន្តែ អស់ អ្នក ដែល បាន ទទួល វា ត្រូវ វិនាស ទៅ ដោយ សា
រ ពួក គេ មិន បាន រក្សា របស់ ដែល គេ បាន សាប ព្រោះ
នៅ ក្នុង នោះ។
៣៤ហើយ មើល ចុះ វា ជា ទំនៀម ទម្លាប់ នៅ ពេល ដែល ដី បាន ទ
ទួល គ្រាប់ ពូជ ឬ សមុទ្រ កប៉ាល់ ឬ សាច់ ឬ ភេសជ្ជៈ ណា មួយ ដែល
ត្រូវ វិនាស ទៅ ក្នុង កន្លែង ដែល វា ត្រូវ បាន គេ សាប ព្រោះ
ឬ បោះ ចូល។
35 អ្វីៗ ដែល គេ សាបព្រោះ ឬ បោះ ចោល ឬ ទទួល ក៏ ត្រូវ វិនា
ស ទៅ ហើយ មិន នៅ ជា មួយ យើង ដែរ ប៉ុន្តែ មិន បាន កើ
ត ឡើង ចំពោះ យើង ឡើយ។
36 ដ្បិត យើង ខ្ញុំ ដែល បាន ទទួល ក្រឹត្យវិន័យ ត្រូវ វិនាស ដោយ
អំពើ បាប ហើយ ចិត្ត របស់ យើង ដែល បាន ទទួល ក្រឹត្យវិន័យ ផ
ង ដែរ។
៣៧ ទោះ ជា ក្រិត្យ វិន័យ មិន វិនាស ឡើយ គឺ នៅ ជាប់ នឹង ខ្លួ
ន កម្លាំងរបស់គាត់។
៣៨ហើយ កាល ខ្ញុំ និយាយ រឿង ទាំង នេះ ក្នុង ចិត្ត ខ្ញុំ បាន ក្រឡេ
ក ទៅ ក្រោយ ហើយ នៅ ខាង ស្តាំ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ស្ត្រី ម្នាក់ ហើយ
មើល ចុះ នាង កាន់ ទុក្ខ ហើយ យំ ដោយ សំឡេង ខ្លាំង ហើយ កើ
ត ទុក្ខ ក្នុង ចិត្ត ជា ខ្លាំង ហើយ នាង សម្លៀកបំពាក់ត្រូវបានដួល ហើយ
នាងមានផេះនៅលើក្បាលរបស់នាង។
39 បន្ទាប់មក សូម ឲ្យ ខ្ញុំ គិត ទៅ តាម ដែល ខ្ញុំ នៅ ក្នុង ហើយ
បែរ ខ្ញុំ ទៅ រក នាង
40 ហើយ និយាយ ទៅ នាង ថា ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក យំ? ហេតុ
អ្វីបានជាអ្នកកើតទុក្ខក្នុងចិត្តយ៉ាងនេះ?
៤១ហើយ នាង បាន និយាយ មក ខ្ញុំ ថា លោក ម្ចាស់ សូម អនុញ្ញា
ត ឲ្យ ខ្ញុំ នៅ តែ ម្នាក់ ឯង ដើម្បី ឲ្យ ខ្ញុំ បាន យំ សោក ហើយ
បន្ថែម នូវ ការ សោកសៅ របស់ ខ្ញុំ ត្បិត ខ្ញុំ ឈឺ ចាប់ ក្នុង ចិត្ត
ហើយ ធ្លាក់ ចុះ យ៉ាង ខ្លាំង។
42 ហើយ ខ្ញុំ បាន និយាយ ទៅ កាន់ នាង ថា តើ អ្នក មាន ជំ
ងឺ អ្វី? ប្រាប់ ខ្ញុំ។
៤៣ នាង មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា ទូលបង្គំ ជា អ្នក បម្រើ រប
ស់ ទ្រង់ ជា ស្ត្រី អារ ហើយ គ្មាន កូន ទោះ បី ខ្ញុំ មាន ប្តី សាមសិ
ប ឆ្នាំ ក៏ ដោយ។
44 ហើយ សាមសិប ឆ្នាំ នោះ ខ្ញុំ មិន បាន ធ្វើ អ្វី ផ្សេង ទៀត ទាំ
ង ថ្ងៃ ទាំង យប់ និង រាល់ ម៉ោង ឡើយ ប៉ុន្តែ សូម អធិស្ឋាន ដល់
ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់បំផុត។
45 បន្ទាប់ពីសាមសិបឆ្នាំក្រោយមក ព្រះបានឮខ្ញុំជាអ្នកបំរើរបស់អ្នក ទតមើលពីទុ
ក្ខលំបាករបស់ខ្ញុំ គិតគូរពីបញ្ហារបស់ខ្ញុំ ហើយបានផ្តល់កូនប្រុសមួយដល់ខ្ញុំ។ ហើយ
ខ្ញុំក៏ត្រេកអរយ៉ាងខ្លាំងចំពោះគាត់ដែរ ប្តីរបស់ខ្ញុំ និងអ្នកជិតខាងរបស់ខ្ញុំទាំងអស់
ក៏ដូចគ្នាដែរ ហើយយើងបានផ្តល់កិត្តិយសយ៉ាងខ្លាំងដល់គាត់។ ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫ
ទ្ធិ។
៤៦ ហើយ ខ្ញុំ បាន ចិញ្ចឹម គាត់ ដោយ ការ លំបាក យ៉ាង ខ្លាំង។
៤៧ ដូច្នេះ ពេល គាត់ ធំ ឡើង ហើយ ដល់ ពេល ដែល គាត់ ត្រូវ មា
ន ប្រពន្ធ ខ្ញុំ ក៏ ធ្វើ បុណ្យ។

ជំពូកទី 10

១ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា នៅ ពេល កូន ប្រុស រប
ស់ ខ្ញុំ ត្រូវ បាន ចូល ទៅ ក្នុង បន្ទប់ មង្គលការ របស់ គាត់ គា
ត់ បាន ដួល ហើយ ស្លាប់។
២ បន្ទាប់ មក យើង ទាំង អស់ គ្នា បាន រំលំ ភ្លើង ហើយ អ្នក ជិ
ត ខាង ទាំង អស់ បាន ក្រោក ឡើង ដើម្បី លួង លោម ខ្ញុំ ដូច្នេះ
ខ្ញុំ បាន សម្រាក ដល់ ថ្ងៃ ទី ពីរ នៅ ពេល យប់។
៣ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា នៅ ពេល ដែល ពួក
គេ បាន ចាក ចេញ ទាំង អស់ ដើម្បី លួង លោម ខ្ញុំ ដល់ ទី ប
ញ្ចប់ ខ្ញុំ អាច នឹង នៅ ស្ងៀម។ ពេលយប់ ខ្ញុំបានក្រោកពីដំណេក ហើយរត់
ទៅវាលនេះ ដូចអ្នកឃើញ។
៤ហើយ ឥឡូវ នេះ ខ្ញុំ មាន បំណង មិន ត្រឡប់ ទៅ ក្នុង ទីក្រុង វិ
ញ ទេ គឺ នៅ ទី នេះ ដើម្បី ស្នាក់ នៅ ហើយ មិន បរិភោគ ឬ ផឹ
ក ឡើយ គឺ ត្រូវ កាន់ ទុក្ខ ជា និច្ច ហើយ តម រហូត ដល់ ខ្ញុំ ស្លា
ប់។
៥ ពេល នោះ ខ្ញុំ ក៏ ចាក ចេញ ពី សមាធិ ដែល ខ្ញុំ នៅ ហើយ និ
យាយ ទៅ កាន់ នាង ទាំង កំហឹង ថា៖
6 អ្នក ស្រី ល្ងង់ ជាង អ្នក ដទៃ អ្នក មិន ឃើញ ការ កាន់ ទុក្ខ រ
បស់ យើង ទេ ហើយ តើ មាន អ្វី កើត ឡើង ចំពោះ យើង?
៧ តើ ស៊ីយ៉ូន ម្តាយ របស់ យើង ពោរពេញ ទៅ ដោយ ភាព ធ្ងន់
ធ្ងរ ហើយ បន្ទាប ខ្លួន កាន់ ទុក្ខ យ៉ាង ណា?
៨ហើយ ឥឡូវ នេះ ដោយ ឃើញ យើង ទាំង អស់ គ្នា កាន់ ទុក្ខ ហើ
យ សោក ស្តាយ ព្រោះ យើង ទាំង អស់ គ្នា មាន ទម្ងន់ ធ្ងន់ តើ
អ្នក មាន ការ សោក ស្តាយ ចំពោះ កូន ប្រុស តែ មួយ ឬ?
៩ត្បិត ចូរ សុំ ផែនដី នោះ នាង នឹង ប្រាប់ អ្នក ថា វា គឺ ជា នា
ង ដែល គួរ កាន់ ទុក្ខ ចំពោះ ការ ធ្លាក់ ចុះ នៃ មនុស្ស ជា
ច្រើន ដែល ដុះ លើ នាង។
10 ត្បិត ចេញ មក ទាំង អស់ នៅ គ្រា ដំបូង ហើយ អ្នក ផ្សេង
ទៀត នឹង ចេញ ពី នាង ហើយ មើល ចុះ ពួក គេ ដើរ ទៅ ក្នុង
សេចក្តី ហិនវិនាស ស្ទើរ តែ ទាំង អស់ ហើយ ពួក វា ជា ច្រើន ត្រូ
វ បាន ចាក់ ឫស ចេញ ទាំង ស្រុង។
11 ដូច្នេះ តើ អ្នក ណា គួរ កាន់ ទុក្ខ ច្រើន ជាង នាង ដែល បា
ន បាត់ បង់ មនុស្ស យ៉ាង ច្រើន សន្ធឹក សន្ធាប់។ តើ អ្នក ជា អ្ន
ក អាណិត មួយ ណា ទេ?
១២ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ អ្នក និយាយ មក ខ្ញុំ ថា ការ ទួញសោក របស់
ខ្ញុំ មិន ដូច ផែនដី ទេ ព្រោះ ខ្ញុំ បាន បាត់បង់ ផល នៃ ផ្ទៃ រប
ស់ ខ្ញុំ ដែល ខ្ញុំ បាន បង្កើត មក ដោយ ការ ឈឺ ចាប់ ហើយ ទ
ទេ ដោយ ទុក្ខ ព្រួយ។
13 ប៉ុន្តែ ផែនដី មិន ដូច្នោះ ទេ ដ្បិត ហ្វូង មនុស្ស ដែល មាន
នៅ ក្នុង វា តាម ដំណើរ នៃ ផែនដី បាន បាត់ ទៅ ហើយ ដូច
ដែល វា បាន មក។
១៤ ដូច្នេះ ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក ថា ដូច ជា អ្នក បាន សម្រាល កូន មក ដូ
ច្នេះ ផែនដី ក៏ បាន ផ្តល់ ផល ដល់ នាង ដែរ គឺ មនុស្ស តាំង
ពី ដើម ដំបូង មក ដល់ អ្នក ដែល បង្កើត នាង។
១៥ឥឡូវ នេះ ចូរ រក្សា ទុក្ខ របស់ អ្នក ចំពោះ ខ្លួន អ្នក ហើយ ទ្រាំ
ទ្រ ដោយ ចិត្ត ក្លាហាន ចំពោះ អ្វី ដែល បាន កើត ឡើង ដល់
អ្នក។
១៦ត្បិត ប្រសិន បើ អ្នក នឹង ទទួល ស្គាល់ ការ តាំង ចិត្ត រប
ស់ ព្រះ ដើម្បី សុចរិត នោះ អ្នក ទាំង ពីរ នឹង ទទួល បាន បុ
ត្រ របស់ អ្នក ទាន់ ពេល ហើយ នឹង ត្រូវ បាន គេ សរសើរ ក្នុង
ចំណោម ស្ត្រី។
១៧ ចូរ ទៅ ឯ ប្តី របស់ អ្នក ក្នុង ទីក្រុង។

១៨ហើយ នាង បាន និយាយ មក ខ្ញុំ ថា ខ្ញុំ នឹង មិន ធ្វើ ដូច្នេះ ទេ៖ ខ្ញុំ នឹង មិន ចូល ទៅ ក្នុង ទីក្រុង ទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ នឹង ស្លាប់ នៅ ទី នេះ។
19 ដូច្នេះ ខ្ញុំ បាន បន្ត និយាយ ទៅ កាន់ នាង បន្ថែម ទៀត ហើយ និយាយ ថា
20 កុំ ដូច្នេះ ឡើយ ប៉ុន្តែ ត្រូវ ទទួល ការ ប្រឹក្សា។ ដោយខ្ញុំ៖ តើទុក្ខវេទនារបស់ស៊ីយ៉ូនមានប៉ុន្មាន? សូម លើក ទឹក ចិត្ត ចំពោះ ការ សោក ស្តាយ របស់ ក្រុង យេរូសាឡិម។
21ត្បិត អ្នក ឃើញ ថា ទីសក្ការៈ របស់ យើង ត្រូវ បាន បំផ្លាញ ចោល អាសនៈ របស់ យើង ត្រូវ បាន បំផ្លាញ ព្រះវិហារ របស់ យើង ត្រូវ បាន បំផ្លាញ។
22 ទំនុកតម្កើង របស់ យើង ត្រូវ បាន ដាក់ នៅ លើ ដី ការ ច្រៀង របស់ យើង ត្រូវ បាន ស្ងាត់ ការ រីក រាយ របស់ យើង នៅទី បញ្ចប់ ពន្លឺ នៃ ជើង ចង្កៀង របស់ យើង ត្រូវ បាន រលត់ ហិប នៃ សេចក្តី សញ្ញា របស់ យើង ត្រូវ បាន បំផ្លាញ របស់ ដ៏វិសុទ្ធ របស់ យើង ត្រូវ សៅហ្មង ហើយ ឈ្មោះ ថា ត្រូវ បាន គេ ហៅ មក យើង ស្ទើរ តែ ត្រូវ បាន បង្អាប់ កូន ចៅ របស់ យើង ត្រូវ អាម៉ាស់ បូជាចារ្យ របស់ យើង ត្រូវ បាន ដុត ជន ជាតិ លេវី របស់ យើង ត្រូវ បាន ទៅ ជា ឈ្លើយ ស្ត្រី ព្រហ្មចារី របស់ យើង ត្រូវ សៅហ្មង ហើយ ប្រពន្ធ របស់ យើង ត្រូវ បាន គេ ប្រមឹក។ មនុស្សសុចរិតរបស់យើងបានយកទៅឆ្ងាយ កូនតូចរបស់យើងត្រូវវិនាស យុវជនរបស់យើងត្រូវបានជាប់ឃុំហើយបុរសខ្លាំងរបស់យើងក៏ខ្សោយទៅ។
២៣ហើយ ដែល ជា ត្រា ដ៏ ធំ បំផុត នៃ ទាំង អស់ ឥឡូវ នេះ ត្រា នៃ ស៊ីយ៉ូន បាន បាត់ បង់ កិត្តិយស របស់ នាង។ ដ្បិត នាង ត្រូវ បាន ប្រគល់ ទៅ ក្នុង កណ្តាប់ ដៃ របស់ អ្នក ដែល ស្អប់ យើង។
២៤ហើយ ដូច្នេះ ចូរ រលាស់ ចេញ ពី ភាព ធ្ងន់ ធ្ងរ ដ៏ ធំ របស់ អ្នក ហើយ បំបាត់ ចោល នូវ ទុក្ខ ព្រួយ ជា ច្រើន ចេញ ដើម្បី ឲ្យ ព្រះ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព មេត្តា ដល់ អ្នក ម្តង ទៀត ហើយ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត នឹង ប្រទាន ដល់ អ្នក នូវ ការ សម្រាក និង ភាព ធូរស្រាល ពី ការ ធ្វើ ការ របស់ អ្នក។
25 ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា ពេល ដែល ខ្ញុំ កំពុង និយាយ ជាមួយ នាង មើល ចុះ មុខ របស់ នាង មួយ រំពេច បាន ភ្លឺ យ៉ាង ខ្លាំង ហើយ ទឹក មុខ របស់ នាង បាន ភ្លឺ ឡើង ធ្វើ ឲ្យ ខ្ញុំ ខ្លាច នាង ហើយ នឹក គិត អំពី អ្វី ដែល វា អាច នឹង កើត ឡើង។
26 ហើយ មើល ចុះ ភ្លាម នោះ នាង បាន ស្រែក យ៉ាង ខ្លាំង ដោយ ភ័យ ខ្លាច យ៉ាង ខ្លាំង ធ្វើ ឲ្យ ផែនដី ញ័រ ដោយ សំឡេង ស្ត្រី។
២៧ហើយ ខ្ញុំ បាន មើល ហើយ មើល ចុះ ស្ត្រី នោះ មិន បាន បង្ហាញ ខ្លួន មក ខ្ញុំ ទៀត ទេ ប៉ុន្តែ មាន ទីក្រុង មួយ ដែល បាន សង់ ឡើង និង កន្លែង ដ៏ ធំ បាន លេច ចេញ ពី គ្រឹះ មក ហើយ ទើប ខ្ញុំ ខ្លាច ហើយ ស្រែក យ៉ាង ខ្លាំង ថា
28 តើ Uriel ទេវតា ដែល មក រក ខ្ញុំ ដំបូង នៅ ឯណា? ដ្បិត ទ្រង់ បាន ធ្វើ ឲ្យ ខ្ញុំ ធ្លាក់ ក្នុង អន្លង់ ជា ច្រើន ហើយ ទី បំផុត របស់ ខ្ញុំ បាន ប្រែ ទៅ ជា ពុករលួយ ហើយ ការ អធិស្ឋាន របស់ ខ្ញុំ ដើម្បី បន្ទោស។
២៩ហើយ កាល ខ្ញុំ កំពុង និយាយ ពាក្យ ទាំង នេះ មើល ចុះ គាត់ បាន មក ឯ ខ្ញុំ ហើយ មើល មក ខ្ញុំ។
៣០ហើយ មើល ចុះ ខ្ញុំ បាន ដេក ដូច ជា មនុស្ស ម្នាក់ ដែល បាន ស្លាប់ ទៅ ហើយ ការ យល់ ដឹង របស់ ខ្ញុំ ត្រូវ បាន ដក ចេញ ពី ខ្ញុំ ហើយ គាត់ បាន ចាប់ ខ្ញុំ ដោយ ដៃ ស្តាំ ហើយ លួង លោម ខ្ញុំ ហើយ ដាក់ ខ្ញុំ លើ ជើង ហើយ និយាយ មក ខ្ញុំ ថា
31 តើ អ្នក មាន ជំងឺ អ្វី? ហើយ ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក ពិបាក ចិត្ត ម្ល៉េះ? ចុះ ហេតុ អ្វី បាន ជា ការ យល់ ដឹង របស់ អ្នក មាន បញ្ហា ហើយ គំនិត ក្នុង ចិត្ត របស់ អ្នក មាន បញ្ហា ដូច្នេះ?
32 ហើយ ខ្ញុំ បាន និយាយ ថា ដោយ សារ អ្នក បាន បោះ បង់ ចោល ខ្ញុំ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ បាន ធ្វើ តាម ពាក្យ របស់ អ្នក ហើយ ខ្ញុំ បាន ចូល ទៅ ក្នុង វាល ហើយ មើល ទៅ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ហើយ នៅ តែ ឃើញ ថា ខ្ញុំ មិន អាច បញ្ចេញ មតិ បាន ទេ។
៣៣ ហើយ គាត់ មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា ចូរ ក្រោក ឡើង ដោយ ចិត្ត ក្លាហាន នោះ ខ្ញុំ នឹង ណែនាំ អ្នក
34 រួច មក ខ្ញុំ និយាយ ថា លោក ម្ចាស់ ខ្ញុំ និយាយ ទៅ! សូម កុំ បោះបង់ ខ្ញុំ ចោល ឡើយ ក្រែង ខ្ញុំ ស្លាប់ ដោយ អស់ សង្ឃឹម។
៣៥ ព្រោះ ខ្ញុំ ឃើញ ថា ខ្ញុំ មិន ដឹង ហើយ ឮ ថា ខ្ញុំ មិន ដឹង។
៣៦ ឬ មួយ ការ យល់ ឃើញ របស់ ខ្ញុំ ត្រូវ បាន បញ្ឆោត ឬ ព្រលឹង ខ្ញុំ នៅ ក្នុង សុបិន?
៣៧ ឥឡូវ នេះ ខ្ញុំ សូម អង្វរ អ្នក ថា អ្នក នឹង បង្ហាញ អ្នក បម្រើ របស់ អ្នក អំពី ការ និមិត្ត នេះ។
៣៨ ពេល នោះ គាត់ ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ហើយ មាន ប្រសាសន៍ ថា ចូរ ស្តាប់ ខ្ញុំ នោះ ខ្ញុំ នឹង ប្រាប់ អ្នក ហើយ ប្រាប់ អ្នក ពី ហេតុ ដែល អ្នក ខ្លាច ដ្បិត ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត នឹង បើក សម្តែង រឿង សម្ងាត់ ជា ច្រើន ដល់ អ្នក។
39 គាត់ បាន ឃើញ ថា ផ្លូវ របស់ អ្នក ត្រឹម ត្រូវ ហើយ ព្រោះ ថា អ្នក កើត ទុក្ខ ជា ដរាប ដល់ ប្រជាជន របស់ អ្នក ហើយ បាន ធ្វើ ការ ទួញ សោក យ៉ាង ខ្លាំង ចំពោះ ស៊ីយ៉ូន។
៤០ ដូច្នេះ នេះ ជា អត្ថន័យ នៃ ការ និមិត្ត ដែល អ្នក បាន ឃើញ ថ្មីៗ នេះ៖
41 អ្នក បាន ឃើញ ស្ត្រី ម្នាក់ កាន់ ទុក្ខ ហើយ អ្នក បាន ចាប់ ផ្តើម លួង លោម នាង
៤២ ប៉ុន្តែ ឥឡូវ នេះ អ្នក លែង ឃើញ រូបរាង របស់ ស្ត្រី នោះ ទៀត ហើយ ប៉ុន្តែ មាន ទីក្រុង មួយ ដែល បាន សង់ មក អ្នក បាន លេច មក។
43 ហើយ ខណៈ ដែល នាង បាន ប្រាប់ អ្នក អំពី ការ ស្លាប់ របស់ កូន ប្រុស របស់ នាង, នេះ គឺ ជា ដំណោះ ស្រាយៈ
44 ស្ត្រី នេះ ដែល អ្នក ឃើញ គឺ ស៊ីយ៉ូន ហើយ នាង និយាយ ទៅ កាន់ អ្នក សូម្បី តែ នាង ដែល អ្នក មើល ឃើញ ថា ជា ទីក្រុង ដែល បាន សង់ ក៏ ដោយ
45 ចំណែក ឯ ខ្ញុំ និយាយ ថា នាង បាន និយាយ ទៅ កាន់ អ្នក ថា នាង បាន សាមសិប ឆ្នាំ ហើយ ដែល ជា ស្ត្រី គ្មាន កូន នោះ គឺ សាមសិប ឆ្នាំ ដែល គ្មាន តង្វាយ ណា ដែល បាន ធ្វើ នៅ ក្នុង នាង។
46 លុះ សាមសិប ឆ្នាំ ក្រោយ មក ព្រះបាទ សាឡូម៉ូន បាន សង់ ក្រុង ហើយ ថ្វាយ តង្វាយ រួច សម្រាល បាន កូន ប្រុស មួយ
៤៧ ហើយ កាល ដែល នាង ប្រាប់ អ្នក ថា នាង ចិញ្ចឹម គាត់ ដោយ កម្លាំង ពលកម្ម។ នោះ គឺ ជា ទី លំនៅ ក្នុង ក្រុង យេរូសាឡិម។
48 ប៉ុន្តែ ខណៈ ដែល នាង បាន និយាយ ទៅ កាន់ អ្នក ថា កូន របស់ ខ្ញុំ ដែល ចូល មក ក្នុង បន្ទប់ អាពាហ៍ពិពាហ៍ របស់ គាត់ បាន បរាជ័យ ហើយ បាន ស្លាប់។ នេះ ជា ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ ដែល បាន មក ដល់ ក្រុង យេរូសាឡិម។
៤៩ហើយ មើល ចុះ អ្នក បាន ឃើញ រូបរាង របស់ នាង ហើយ ដោយ សារ នាង កាន់ ទុក្ខ ចំពោះ កូន ប្រុស របស់ នាង នោះ អ្នក បាន ចាប់ ផ្តើម លួង លោម នាង។ ហើយ ពី រឿង ទាំង នេះ ដែល មាន ឱកាស របស់ ទាំង នេះ នឹង ត្រូវ បើក ឲ្យ អ្នក។
50 ឥឡូវនេះ ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ទ្រង់ទតឃើញថា អ្នកបានសោកសៅដោយឥតលាក់លៀម ហើយបានរងទុក្ខអស់ពីដួងចិត្តរបស់អ្នកសម្រាប់នាង ដូច្នេះ ទ្រង់បានបង្ហាញឱ្យអ្នកឃើញនូវពន្លឺនៃសិរីល្អរបស់នាង និងភាពស្រស់ថ្លានៃភាពស្រស់ស្អាតរបស់នាង។
៥១ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ខ្ញុំ សូម ឲ្យ អ្នក នៅ ក្នុង វាល ដែល គ្មាន ផ្ទះ ត្រូវ បាន សង់ ឡើង៖
៥២ត្បិត ខ្ញុំ បាន ដឹង ថា ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត នឹង បង្ហាញ ការ នេះ ដល់ អ្នក។
៥៣ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ខ្ញុំ បាន បង្គាប់ អ្នក ឲ្យ ចូល ទៅ ក្នុង វាល ដែល គ្មាន គ្រឹះ នៃ អគារ ណា មួយ នៅ ឡើយ។
៥៤ត្បិត នៅ កន្លែង ដែល ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត ចាប់ ផ្តើម បង្ហាញ ទីក្រុង របស់ គាត់ នោះ គ្មាន អគារ ណា អាច ឈរ បាន ឡើយ។
55 ដូច្នេះ ហើយ កុំ ខ្លាច ឡើយ កុំ ឲ្យ ចិត្ត អ្នក ភ័យ ខ្លាច ឡើយ ចូរ ចូល ទៅ ហើយ មើល ឃើញ ពី ភាព ស្រស់ ស្អាត និង ភាព អស្ចារ្យ នៃ អគារ តាម ដែល ភ្នែក អ្នក អាច មើល ឃើញ៖
៥៦ហើយ បន្ទាប់ មក អ្នក នឹង ឮ ច្រើន តាម ដែល ត្រចៀក អ្នក អាច យល់។
57 ត្បិត អ្នក ត្រូវ បាន ពរ លើស ជាង មនុស្ស ជា ច្រើន ផ្សេង ទៀត ហើយ ជា សិល្បៈ ដែល បាន ហៅ ដោយ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត ដូច្នេះហើយ ប៉ុន្តែមានតិចតួច។
58 ប៉ុន្តែ នៅ ថ្ងៃ ស្អែក អ្នក នឹង នៅ ទី នេះ នៅ ពេល យប់។
៥៩ហើយ ដូច្នេះ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត នឹង បង្ហាញ អ្នក នូវ ការ និមិត្ត អំពី វត្ថុ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត ដែល ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត នឹង ធ្វើ ចំពោះ អ្នក ដែល រស់ នៅ លើ ផែនដី នៅ ថ្ងៃ ចុង ក្រោយ បង្អស់។ ដូច្នេះ ខ្ញុំ បាន ដេក នៅ យប់ នោះ ហើយ មួយ ទៀត ដូច ជា គាត់ បាន បង្គាប់ ខ្ញុំ។

ជំពូកទី 11

១ ពេល នោះ ខ្ញុំ បាន យល់ សប្តិ ឃើញ ថា មាន ឥន្ទ្រី មួយ បាន ឡើង ពី សមុទ្រ មាន ស្លាប ដប់ពីរ និង ក្បាល បី។
២ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ហើយ មើល ចុះ នាង បាន លាត ស្លាប របស់ នាង ទៅ លើ ផែនដី ទាំង មូល ហើយ ខ្យល់ អាកាស ទាំង អស់ បាន បក់ មក លើ នាង ហើយ បាន មក ជុំ គ្នា។

៣ហើយ ខ្ញុំ បាន មើល ហើយ ចេញ ពី រោម របស់ នាង នោះ មា
ន រោម ផ្សេង ទៀត ដែល ផ្ទុយ ទៅ វិញ ហើយពួកគេបានក្លាយជារោម
តូចៗ និងតូច។
4 ប៉ុន្តែ ក្បាល របស់ នាង នៅ ស្ងៀម ក្បាល នៅ កណ្តាល ធំ ជាង
ក្បាល ឯ ទៀត ប៉ុន្តែ នៅ សល់ តែ ក្បាល ប៉ុណ្ណោះ។
៥ហើយ ខ្ញុំ បាន មើល ឃើញ ហើយ មើល ឥន្ទ្រី បាន ហើរ ដោយ មា
ន រោម របស់ វា ហើយ បាន សោយរាជ្យ នៅ លើ ផែនដី និង លើ
ពួក អ្នក ដែល រស់ នៅ ក្នុង នោះ។
៦ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ថា អ្វីៗ ទាំង អស់ នៅ ក្រោម មេឃ ត្រូវ
ចុះ ចូល នឹង នាង ហើយ គ្មាន អ្នក ណា និយាយ ទាស់ នឹង នាង
ទេ មិនមែន សត្វ ណា មួយ នៅ លើ ផែនដី ឡើយ។
៧ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ហើយ មើល ឥន្ទ្រី បាន ក្រោក ឡើង លើ ស្ទែ
ង របស់ វា ហើយ និយាយ ទៅ កាន់ រោម របស់ វា ថា
៨ កុំ ប្រុង ប្រយ័ត្ន ក្នុង ពេល តែ មួយ ចូរ ដេក នៅ កន្លែង ខ្លួ
ន ឯង ហើយ មើល តាម ការ ពិត
9 ប៉ុន្តែ ត្រូវ រក្សា ក្បាល ទុក ជា ចុងក្រោយ។
១០ហើយ ខ្ញុំ បាន មើល ឃើញ ហើយ មើល ចុះ សំឡេង មិន ចេញ
ពី ក្បាល នាង ទេ គឺ ចេញ ពី កណ្តាល ខ្លួន នាង។
១១ ហើយ ខ្ញុំ បាន រាប់ រោម ដែល ផ្ទុយ ពី នាង ហើយ មើល ចុះ
វា មាន ប្រាំបី។
១២ហើយ ខ្ញុំ បាន ក្រឡេក មើល ហើយ មើល ចុះ នៅ ខាង ស្តាំ មា
ន រោម មួយ ឡើង ហើយ សោយរាជ្យ យនៅលើផែនដីទាំងមូល;
13 ដូច្នេះហើយ ពេលដែលវាសោយរាជ្យ ទីបញ្ចប់នៃវាក៏មកដល់ ហើយកន្លែងនោះលែ
ងលេចចេញទៀតហើយ ដូច្នេះហើយ អ្នកបន្ទាប់ក៏ក្រោកឈរឡើង។ ហើយសោយរា
ជ្យ ហើយមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ។
១៤ ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា នៅ ពេល ដែល វា បា
ន សោយ រាជ្យ ទី បញ្ចប់ នៃ វា ក៏ មក ដល់ ដូច ជា លើក ដំបូ
ង ដែរ ដើម្បី កុំ ឲ្យ វា លេច មក ទៀត។
១៥ ពេល នោះ មាន សំឡេង មួយ មក ដល់ ហើយ និយាយ ថា៖
១៦ ចូរ ស្តាប់ អ្នក ដែល បាន គ្រប់ គ្រង លើ ផែនដី ជា យូរ ម
ក ហើយ ចុះ នេះ ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក ថា មុន នឹង អ្នក ចាប់ ផ្តើម
លែង លេច មុខ ទៀត
17 គ្មាន អ្នក ណា បន្ទាប់ ពី អ្នក មក ដល់ ពេល វេលា របស់ អ្ន
ក ឡើយ ហើយ ក៏ មិន ដល់ ពាក់ កណ្តាល នៃ វា ដែរ។
18 បន្ទាប់ មក អ្នក ទី បី បាន ក្រោក ឡើង ឡើង សោយ រាជ្យ
ដូច ជា អ្នក ផ្សេង ទៀត ពី មុន ហើយ មិន បាន លេច មក
ទៀត ផង ។
១៩ ដូច្នេះ ហើយ បាន ទៅ ជា មួយ នឹង សំណល់ ទាំង អស់ ពី
មួយ ទៅ មួយ ដូច ជា គ្រប់ គ្នា បាន សោយ រាជ្យ ហើយ បន្ទាប់
មក លែង លេច មុខ ទៀត ហើយ។
២០ហើយ ខ្ញុំ បាន មើល ឃើញ ហើយ មើល ទៅ នៅ ក្នុង ដំណើរ កា
រ នៃ ពេល វេលា រោម ដែល ដើរ តាម នោះ បាន ឈរ នៅ ខា
ង ស្តាំ ដើម្បី ឲ្យ ពួក វា បាន គ្រប់ គ្រង ផង ដែរ។ ហើយ ពួក
គេ ខ្លះ បាន គ្រប់ គ្រង ប៉ុន្តែ បន្តិច ក្រោយ មក ពួក គេ លែង
លេច មុខ ទៀត ហើយ។
21 ពី ព្រោះ ពួក គេ ខ្លះ បាន តាំង ឡើង ប៉ុន្តែ មិន បាន គ្រប់
គ្រង ទេ។
22 បន្ទាប់ មក ខ្ញុំ បាន មើល ហើយ មើល ចុះ រោម ទាំង ដប់ពីរ
ក៏ លែង លេច ចេញ មក ទៀត ហើយ ក៏ មិន មាន រោម តូច
ពីរ ដែរ។
23 ហើយ នៅ លើ ខ្លួន របស់ ឥន្ទ្រី នោះ លែង មាន ទៀត ហើយ
គឺ មាន ក្បាល បី ដែល សម្រាក និង មាន ស្លាប តូចៗ ប្រាំមួយ
ទៀត។
២៤ ពេល នោះ ខ្ញុំ ក៏ ឃើញ ដែរ ថា ស្លាប តូច ពីរ បាន បែក ចេ
ញ ពី ទាំង ប្រាំមួយ ហើយ នៅ ក្រោម ក្បាល ខាង ស្តាំ ដ្បិត សត្វ
ទាំង បួន នៅ តែ បន្ត ទៅ ទៀត។
25 ហើយ ខ្ញុំ បាន មើល ឃើញ ហើយ មើល ទៅ រោម ដែល នៅ ពី
ក្រោម ស្លាប បាន គិត ថា នឹង តាំង ខ្លួន ឯង និង ដើម្បី មា
ន អំណាច។
26 ហើយ ខ្ញុំ បាន មើល ឃើញ ហើយ មើល ទៅ មាន ការ រៀបចំ មួ
យ ប៉ុន្តែ មិន យូរ ប៉ុន្មាន វា លែង លេច ឡើង ទៀត ហើយ។
២៧ ហើយ អ្នក ទី ពីរ នៅ ឆ្ងាយ ជាង អ្នក ទី មួយ ទៅ ទៀត។
28 ហើយ ខ្ញុំ បាន មើល ហើយ មើល ចុះ ពីរ នាក់ ដែល នៅ តែ គិ
ត ក្នុង ចិត្ត ផង ដែរ ដើម្បី សោយរាជ្យ
២៩ហើយ កាល គេ គិត ដូច្នេះ មើល ចុះ មាន ក្បាល មួយ ដែល ស
ម្រាក នោះ ភ្ញាក់ ឡើង ពោល គឺ វា នៅ កណ្តាល។ ព្រោះវាធំជាងក្បាល
ទាំងពីរទៀត។
30 ហើយ បន្ទាប់ មក ខ្ញុំ បាន ឃើញ ថា ក្បាល ពីរ ផ្សេង ទៀត
ត្រូវ បាន ភ្ជាប់ ជាមួយ វា។
៣១ហើយ មើល ចុះ ក្បាល ត្រូវ បាន បែរ ទៅ ជា មួយ ពួក អ្នក ដែ
ល នៅ ជាមួយ ហើយ បាន ស៊ី ស្លាប ទាំង ពីរ នៅ ក្រោម ស្លាប
ដែល នឹង បាន សោយរាជ្យ។
៣២ ប៉ុន្តែ ក្បាល នេះ ធ្វើ ឲ្យ ផែនដី ទាំង មូល ភ័យ ខ្លាច ហើយ
បាន គ្រប់គ្រង លើ អស់ អ្នក ដែល រស់ នៅ លើ ផែនដី ដោយ
ការ ជិះជាន់ ជា ខ្លាំង។ ហើយវាមានការគ្រប់គ្រងរបស់ពិភពលោកច្រើនជាង
ស្លាបទាំងអស់ដែលធ្លាប់មាន។
៣៣ហើយ បន្ទាប់ ពី នេះ ខ្ញុំ បាន មើល ហើយ មើល ចុះ ក្បាល ដែ
ល នៅ កណ្តាល ស្រាប់តែ លែង លេច មក ទៀត ហើយ ដូច ជា
ស្លាប។
៣៤ ប៉ុន្តែ នៅ សល់ ក្បាល ពីរ ដែល គ្រប់គ្រង លើ ផែនដី យ៉ាង ដូ
ច គ្នា និង នៅ លើ អស់ អ្នក ដែល នៅ ក្នុង នោះ។
35 ហើយ ខ្ញុំ បាន មើល ហើយ មើល ចុះ ក្បាល នៅ ខាង ស្តាំ លេ
ប វា ដែល នៅ ខាង ឆ្វេង។
៣៦ ពេល នោះ ខ្ញុំ និយាយ មក កាន់ ខ្ញុំ ថា ចូរ មើល មុខ អ្នក ហើ
យ ពិចារណា មើល រឿង ដែល អ្នក ឃើញ។
៣៧ហើយ ខ្ញុំ បាន មើល ហើយ មើល ចុះ ដូច ជា វា កំពុង តែ គ្រ
ហឹម ដេញ ចេញ ពី ឈើ ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ថា គាត់ បាន ប
ញ្ចេញ សំឡេង មនុស្ស ម្នាក់ ទៅ កាន់ ឥន្ទ្រី ហើយ និយាយ ថា
38 ចូរ ស្តាប់ ចុះ ខ្ញុំ នឹង និយាយ ជា មួយ អ្នក ហើយ ព្រះ ដ៏ ខ្ព
ង់ ខ្ពស់ បំផុត នឹង ប្រាប់ អ្នក ថា
39 តើ ឯង ជា សត្វ ដែល នៅ សេសសល់ ក្នុង ចំណោម សត្វ ទាំ
ង បួន ដែល អញ បាន បង្កើត ឲ្យ សោយ រាជ្យ ក្នុង លោកីយ៍ រ
បស់ អញ ដើម្បី ឲ្យ គ្រា ចុង បំផុត របស់ វា មក ដល់ ឬ?
៤០ហើយ ទី បួន បាន មក ហើយ បាន យក ឈ្នះ លើ សត្វ ពាហនៈ ទាំង អស់ ដែល
បាន កន្លង មក ហើយ មាន អំណាច លើ ពិភពលោក ដោយ ការ ភ័យ ខ្លាច យ៉ាង
ខ្លាំង ហើយ លើ ផ្ទៃ ផែនដី ទាំង មូល ដោយ ការ ជិះជាន់ ដ៏ អាក្រក់ យ៉ាង ខ្លាំង។ ហើ
យគាត់បានរស់នៅលើផែនដីជាយូរយារណាស់មកហើយជាមួយនឹងការបោកបញ្ឆោ
ត។
41 ដ្បិត ផែនដី មិន បាន វិនិច្ឆ័យ ដោយ សេចក្តី ពិត ទេ។
៤២ត្បិត អ្នក បាន ធ្វើ ទុក្ខ ដល់ មនុស្ស ស្លូតបូត អ្នក បាន ធ្វើ
ទុក្ខ ដល់ អ្នក ដែល មាន សន្តិភាព អ្នក បាន ស្រឡាញ់ មនុស្ស កុ
ហក ហើយ បាន បំផ្លាញ លំនៅឋាន របស់ ពួក អ្នក ដែល បង្កើត
ផល ហើយ បាន ទម្លាក់ ជញ្ជាំង របស់ អ្នក ដែល មិន បាន ធ្វើ
បាប អ្នក ឡើយ។
៤៣ ហេតុដូច្នេះហើយ ការប្រព្រឹត្តិខុសឆ្គងរបស់អ្នកបានឡើងដល់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត
ហើយមោទនភាពរបស់អ្នកចំពោះព្រះដ៏មានអំណាច។
44 ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតក៏បានទតមើលគ្រាដ៏ឆ្មើងឆ្មៃផងដែរ ហើយមើលចុះ ពួកគេ
ត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយការគួរស្អប់ខ្ពើមរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបំពេញ។
45 ដូច្នេះហើយ ឥន្ទ្រីរបស់អ្នក ឬ ស្លាបដ៏អាក្រក់របស់អ្នក ឬ រោមដ៏អាក្រក់របស់អ្ន
ក ឬ ក្បាលព្យាបាទរបស់អ្នក ឬ ក្រញ៉ាំជើងដ៏ឃឺចាប់របស់អ្នក ឬ រាងកាយដ៏ឥត
ប្រយោជន៍របស់អ្នកទាំងអស់៖
៤៦ ដើម្បី ឲ្យ ផែនដី ទាំង មូល បាន ស្រស់ ស្រាយ ហើយ អាច ត្រឡ
ប់ មក វិញ ដោយ ត្រូវ បាន រំដោះ ចេញ ពី អំពើ ឃោរឃៅ រប
ស់ អ្នក ហើយ ដើម្បី ឲ្យ នាង សង្ឃឹម ចំពោះ ការ ជំនុំជំរះ និង សេច
ក្តី មេត្តា ករុណា ពី ព្រះអង្គ ដែល បាន បង្កើត នាង។

ជំពូកទី 12

១ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា ខណៈ ដែល សិង្ហ និយាយ
ពាក្យ ទាំង នេះ ទៅ កាន់ ឥន្ទ្រី ខ្ញុំ បាន ឃើញ
២ហើយ មើល ចុះ ក្បាល ដែល នៅ សេសសល់ និង ស្លាប ទាំង បួន
ក៏ លែង លេច មក ទៀត ហើយ ទាំង ពីរ បាន ទៅ ឯ វា ហើយ
តាំង ខ្លួន ឡើង សោយរាជ្យ ហើយ រាជាណាចក្រ របស់ ពួក គេ តូច
ហើយ ពោរពេញ ដោយ ការ ចលាចល
៣ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ហើយ មើល ចុះ ពួក វា លែង លេច មក
ទៀត ហើយ រូបកាយ របស់ ឥន្ទ្រី ទាំង មូល ត្រូវ បាន ឆេះ ធ្វើ ឲ្យ
ផែនដី ភ័យ ខ្លាច ជា ខ្លាំង។ បន្ទាប់ មក ខ្ញុំ បាន ភ្ញាក់ ពី ការ
លំបាក និង ភាព ស្រឡាំងកាំង នៃ គំនិត របស់ ខ្ញុំ ហើយ ពី ការ ភ័
យ ខ្លាច ជា ខ្លាំង។ ហើយបាននិយាយទៅកាន់វិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំថា
4 មើល ចុះ អ្នក បាន ធ្វើ នេះ ចំពោះ ខ្ញុំ ដោយ សារ អ្នក ស្វែង រ
ក ផ្លូវ នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត។
5 មើលទៅ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឿយហត់ក្នុងចិត្ត ហើយទន់ខ្សោយក្នុងចិត្តយ៉ាងខ្លាំង។ ហើ
យ កម្លាំង តិច តួច នៅ ក្នុង ខ្ញុំ ព្រោះ ការ ភ័យ ខ្លាច យ៉ាង ខ្លាំ
ង ដែល ខ្ញុំ ត្រូវ រង ទុក្ខ នៅ យប់ នេះ។
៦ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ ឥឡូវ នេះ ខ្ញុំ នឹង អង្វរ ដល់ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ព
ស់ បំផុត ថា ទ្រង់ នឹង សម្រាល ទុក្ខ ខ្ញុំ ដល់ ទី បំផុត
7 ហើយ ខ្ញុំ បាន និយាយ ថា ព្រះ អម្ចាស់ ដែល មាន អំណាច ដ៏
ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត ប្រសិន បើ ខ្ញុំ បាន រក ឃើញ ព្រះគុណ នៅ ចំ

ពោះ មុខ សូម មើល ឃើញ លោក ហើយ ប្រសិន បើ ខ្ញុំ បាន រាប់
ជា សុចរិត នឹង អ្នក នៅ ចំពោះ មុខ អ្នក ដទៃ ទៀត ហើយ ប្រ
សិន បើ ការ អធិស្ឋាន របស់ ខ្ញុំ ពិត ជា បាន មក នៅ ចំ
ពោះ មុខ អ្នក មែន។
៨ ដូច្នេះ សូម លួង ចិត្ត ទូលបង្គំ ហើយ បង្ហាញ ទូលបង្គំ នូវ ការ បក
ស្រាយ និង ភាព ខុស គ្នា ធម្មតា នៃ ការ និមិត្ត ដ៏ គួរ ឲ្យ ខ្លា
ច នេះ ដើម្បី ទ្រង់ អាច សម្រាល ទុក្ខ ព្រលឹង ទូលបង្គំ បាន យ៉ា
ង ពេញលេញ។
៩ត្បិត ទ្រង់ បាន វិនិច្ឆ័យ ខ្ញុំ ថា សក្តិសម នឹង បង្ហាញ ខ្ញុំ ជា
លើក ចុង ក្រោយ បង្អស់។
១០ហើយ គាត់ មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា នេះ ជា ការ បក ស្រា
យ នៃ ការ និមិត្ត
11 ឥន្ទ្រី ដែល អ្នក បាន ឃើញ ឡើង ពី សមុទ្រ គឺ ជា នគរ ដែ
ល បាន ឃើញ ក្នុង ការ និមិត្ត របស់ ដានីយ៉ែល ជា ប្អូន របស់ អ្ន
ក។
១២ ប៉ុន្តែ វា មិន ត្រូវ បាន ពន្យល់ ប្រាប់ គាត់ ទេ ដូច្នេះ ឥឡូវ នេះ
ខ្ញុំ សូម ប្រកាស វា ដល់ អ្នក។
១៣ មើល ចុះ ថ្ងៃ នឹង មក ដល់ ដែល នឹង មាន នគរ មួយ កើត
ឡើង នៅ លើ ផែនដី ហើយ វា នឹង ត្រូវ បាន កោត ខ្លាច លើ
ស ជាង នគរ ទាំង អស់ ដែល មាន ពីមុន មក។
១៤ ស្តេច ដប់ពីរ អង្គ នឹង សោយ រាជ្យ បន្ត បន្ទាប់ គ្នា
15 ឯ អ្នក ទី ពីរ នឹង ចាប់ ផ្តើម សោយរាជ្យ ហើយ នឹង មាន ពេ
ល ច្រើន ជាង អ្នក ណា ទាំង ដប់ពីរ រូប ទៅ ទៀត។
១៦ ហើយ ការ នេះ ធ្វើ ឲ្យ ស្លាប ទាំង ដប់ពីរ ជា សញ្ញា ដែល អ្ន
ក បាន ឃើញ។
១៧ ចំពោះ សំឡេង ដែល អ្នក បាន ឮ និយាយ ហើយ ដែល អ្នក
ឃើញ មិន ចេញ ពី ក្បាល ទេ គឺ ចេញ ពី កណ្តាល រូប កាយ
នោះ នេះ ជា ការ បក ស្រាយ ថា៖
18 ថា បន្ទាប់ ពី គ្រា នៃ រាជាណាចក្រ នោះ នឹង កើត មាន កា
រ តស៊ូ យ៉ាង ខ្លាំង ហើយ វា នឹង ស្ថិត នៅ ក្នុង គ្រោះ ថ្នាក់ នៃ
ការ បរាជ័យ។ ទោះ ជា យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ វា នឹង មិន ដួល រ
លំ ទេ ប៉ុន្តែ នឹង ត្រូវ បាន ស្តារ ឡើង វិញ ម្តង ទៀត ដល់ កា
រ ចាប់ ផ្តើម របស់ ទ្រង់។
១៩ហើយ ខណ: ដែល អ្នក ឃើញ សត្វ តូច ទាំង ប្រាំបី នៅ ក្រោ
ម រោម នៅ ជាប់ នឹង ស្លាប របស់ វា នោះ គឺ ជា ការ បក
ស្រាយ នេះ៖
20 ថា នៅ ក្នុង ទ្រង់ នឹង មាន ស្តេច ប្រាំបី អង្គ ដែល មាន ពេ
ល តិច តួច ហើយ ឆ្នាំ របស់ ពួក គេ ក៏ លឿន។
21 ហើយពីរនាក់ក្នុងចំនោមពួកគេនឹងត្រូវវិនាស គឺពេលវេលាកណ្តាលខិតជិតមក
ដល់: បួននាក់នឹងត្រូវរក្សាទុករហូតដល់ទីបញ្ចប់របស់ពួកគេចាប់ផ្តើមជិតមកដល់
ប៉ុន្តែ ពីរនាក់នឹងត្រូវរក្សាទុករហូតដល់ទីបញ្ចប់។
22 ហើយ កាល ដែល អ្នក ឃើញ ក្បាល បី សម្រាក នេះ ជា ការ ប
ក ស្រាយ៖
23 នៅ គ្រា ចុង ក្រោយ បង្អស់ របស់ ទ្រង់ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុ
ត នឹង លើក នគរ បី ឡើង ហើយ បន្ត អ្វីៗ ជា ច្រើន នៅ ក្នុ
ង នោះ ហើយ គេ នឹង មាន អំណាច លើ ផែនដី
២៤ ហើយ ពី អ្នក ដែល រស់ នៅ ក្នុង នោះ ដោយ មាន ការ ជិះជា
ន់ ជា ខ្លាំង លើស ជាង អស់ អ្នក ដែល មាន មុន ទៅ ទៀត ដូ
ច្នេះ ហើយ បាន ជា គេ ហៅ ថា ក្បាល ឥន្ទ្រី។
25ត្បិត អ្នក ទាំង នេះ ហើយ ដែល នឹង សម្រេច នូវ អំពើ ទុច្ចរិ
ត របស់ ទ្រង់ ហើយ នឹង បញ្ចប់ ទី បញ្ចប់ ចុង ក្រោយ បង្អស់ រប
ស់ ទ្រង់។
26 ហើយ ខណ: ដែល អ្នក បាន ឃើញ ថា ក្បាល ដ៏ ធំ មិន បា
ន លេច មក ទៀត ទេ វា ជា សញ្ញា ថា មាន ម្នាក់ ក្នុង ចំណោ
ម ពួក គេ នឹង ស្លាប់ នៅ លើ គ្រែ របស់ គាត់ ហើយ នៅ តែ
មាន ការ ឈឺ ចាប់។
២៧ ដ្បិត អ្នក ទាំង ពីរ ដែល នៅ សេសសល់ នឹង ត្រូវ ស្លាប់ ដោ
យ មុខ ដាវ។
28ដ្បិត ដាវ របស់ អ្នក នោះ នឹង លេប ត្របាក់ អ្នក ម្ខាង ទៀត
ប៉ុន្តែ នៅ ទី បំផុត គាត់ នឹង ត្រូវ ដួល ដោយ មុខ ដាវ។
២៩ហើយ ខណ: ដែល អ្នក បាន ឃើញ រោម ពីរ នៅ ក្រោម ស្លា
ប ឆ្លង កាត់ លើ ក្បាល ដែល នៅ ខាង ស្តាំ;
30 វា បញ្ជាក់ ថា អ្នក ទាំង នេះ គឺ ជា អ្នក ដែល ព្រះ ដ៏ ខ្ព
ង់ ខ្ពស់ បំផុត បាន រក្សា រហូត ដល់ ទី បញ្ចប់ របស់ ពួក គេ។
នេះ ជា នគរ តូច ហើយ ពោរពេញ ទៅ ដោយ បញ្ហា ដូច អ្នក បា
ន ឃើញ។
31 ហើយ សិង្ហ ដែល អ្នក បាន ឃើញ ងើប ឡើង ពី ឈើ ហើយ គ្រ
ហឹម ហើយ និយាយ ទៅ កាន់ ឥន្ទ្រី ហើយ បន្ទោស នាង ចំពោះ អំ
ពើ ទុច្ចរិត របស់ វា ដោយ ពាក្យ ទាំង អស់ ដែល អ្នក បាន ឮ។
៣២ នេះ ហើយ ជា អ្នក ចាក់ ប្រេង តាំង ដែល ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ព
ស់ បាន រក្សា ទុក សម្រាប់ ពួក គេ និង សម្រាប់ អំពើ ទុច្ចរិត រប
ស់ ពួក គេ ដរាប ដល់ ទី បំផុត ទ្រង់ នឹង បន្ទោស ពួក គេ ហើ
យ នឹង វាយ ដំ ពួក គេ ដោយ អំពើ ឃោរឃៅ របស់ ពួក គេ។
៣៣ត្បិត ទ្រង់ នឹង តាំង ពួក គេ នៅ ចំពោះ ទ្រង់ ក្នុង ការ វិ
និច្ឆ័យ ទោស ហើយ នឹង បន្ទោស ពួក គេ ហើយ កែ តម្រូវ ពួក គេ
។
៣៤ត្បិត ទ្រង់ នឹង រំដោះ ប្រជាជន ឯទៀតៗ របស់ យើង ដោយ
សេចក្តី មេត្តាករុណា គឺ អស់ អ្នក ដែល ត្រូវ បាន គេ សង្កត់ នៅ
លើ ព្រំ ដែន របស់ យើង ហើយ ទ្រង់ នឹង ធ្វើ ឲ្យ ពួក គេ មា
ន អំណរ រហូត ដល់ ថ្ងៃ ជំនុំជំរះ ដែល ខ្ញុំ បាន និយាយ នឹង អ្ន
ក តាំង ពី ដើម ដំបូង មក។
៣៥ នេះ ជា សុបិន ដែល អ្នក បាន ឃើញ ហើយ នេះ ជា ការ ប
កស្រាយ។
៣៦ អ្នកគ្រាន់តែបានជួបដើម្បីដឹងពីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតនេះ។
៣៧ ដូច្នេះ ចូរ សរសេរ សេចក្តី ទាំង នេះ ដែល អ្នក បាន ឃើញ
នៅ ក្នុង សៀវភៅ ហើយ លាក់ វា
៣៨ ហើយ បង្រៀន ពួកគេ ទៅ កាន់ ប្រជាជន ដែល មាន ប្រាជ្ញា
ដែល ចិត្ត របស់ អ្នក អាច នឹង យល់ ហើយ រក្សា អាថ៌កំបាំង ទាំង
នេះ។
39 ប៉ុន្តែ ចូរ រង់ចាំ អ្នក នៅ ទី នេះ ដោយ ខ្លួន ឯង ប្រាំពីរ ថ្ងៃ
ទៀត ដើម្បី ឲ្យ វា បាន បង្ហាញ ដល់ អ្នក ទោះ ជា អ្វី ដែល ព្រះ
ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ សព្វ ព្រះ ហឫទ័យ នឹង ប្រកាស ប្រាប់ អ្នក។ ហើយជា
មួយនោះគាត់បានទៅផ្លូវរបស់គាត់។
៤០ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា នៅ ពេល ដែល ប្រជាជ
ន ទាំង អស់ បាន ឃើញ ថា ប្រាំពីរ ថ្ងៃ កន្លង ផុត ទៅ ហើយ
ហើយ ខ្ញុំ មិន បាន មក ក្នុង ទីក្រុង ទៀត ទេ គេ ក៏ ប្រមូល ពួ
ក គេ ទាំង អស់ គ្នា ចាប់ ពី អ្នក តូច បំផុត រហូត ដល់ ធំ បំ
ផុត ហើយ មក ឯ ខ្ញុំ ហើយ និយាយ ថា
41 តើ យើង បាន ធ្វើ បាប អ្នក យ៉ាង ណា? តើ យើង បាន ប្រព្រឹ
ត្ត អំពើ អាក្រក់ អ្វី ចំពោះ អ្នក ដែល ព្រះអង្គ បោះ បង់ ចោល
យើង ហើយ អង្គុយ នៅ កន្លែង នេះ?
42 ត្បិត ក្នុង ចំណោម ព្យាការី ទាំង អស់ នោះ អ្នក បាន ចាក ចេ
ញ ពី យើង តែ ប៉ុណ្ណោះ ជា ចង្កោម នៃ ដើម ទំពាំងបាយជូរ និង
ដូច ជា ទៀន នៅ ក្នុង ទីងងឹត ហើយ ដូច ជា ជម្រក ឬ កបាល់
ដែល បាន ការពារ ពី ខ្យល់ ព្យុះ។
៤៣ អំពើអាក្រក់ដែលមករកយើងមិនគ្រប់គ្រាន់ទេឬ?
44 បើ អ្នក នឹង បោះ បង់ ចោល យើង តើ វា ល្អ ជាង ប៉ុន្មាន
សម្រាប់ យើង បើ យើង ត្រូវ បាន គេ ដុត នៅ កណ្តាល ក្រុង ស៊ី
យ៉ូន ដែរ?
45 ដ្បិត យើង មិន ប្រសើរ ជាង អ្នក ដែល ស្លាប់ នៅ ទី នោះ
ទេ។ ហើយ គេ យំ ដោយ សំឡេង ខ្លាំង។ ខ្ញុំ ក៏ ឆ្លើយ ទៅ គេ ថា
46 ឱ អ៊ីស្រាអែល អើយ ចូរ មាន ចិត្ត ស្ងប់ ចុះ! កូន ចៅ យ៉ាកុប
អើយ កុំ ធុន អី!
៤៧ ដ្បិត ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត ទ្រង់ នឹក ដល់ អ្នក ហើយ ព្រះ
ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព ទ្រង់ មិន ភ្លេច អ្នក ក្នុង ការ ល្បួង ឡើយ។
48 ចំណែក ខ្ញុំ ខ្ញុំ មិន បាន បោះ បង់ ចោល អ្នក ទេ ហើយ ខ្ញុំ
ក៏ មិន បាន ចាក ចេញ ពី អ្នក ដែរ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ បាន ចូល មក
កន្លែង នេះ ដើម្បី អធិស្ឋាន សុំ ការ វិនាស នៃ ក្រុង ស៊ីយ៉ូន ហើយ
ដើម្បី ឲ្យ ខ្ញុំ អាច ស្វែង រក សេចក្តី មេត្តា ករុណា ចំពោះ ទ្រព្យ
សម្បត្តិ ដ៏ ទាប របស់ អ្នក ទីជម្រករបស់អ្នក។
៤៩ហើយ ឥឡូវ នេះ ចូរ ចេញ ទៅ ផ្ទះ គ្រប់ គ្នា ហើយ បន្ទាប់ ពី
ប៉ុន្មាន ថ្ងៃ នេះ ខ្ញុំ នឹង មក រក អ្នក
50 ដូច្នេះ ប្រជាជន បាន ចូល ទៅ ក្នុង ទីក្រុង ដូច ជា ខ្ញុំ បាន ប
ង្គាប់ ពួក គេ៖
៥១ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ នៅ តែ នៅ ក្នុង ចម្ការ ប្រាំពីរ ថ្ងៃ ដូច ដែល ទេវតា
បាន បង្គាប់ មក ខ្ញុំ។ ហើយ បាន បរិភោគ តែ ក្នុង សម័យ
នោះ នៃ ផ្កា នៃ វាល និង បាន សាច់ នៃ ឱសថ របស់ ខ្ញុំ ។

ជំពូក 13

១ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា ក្រោយ ពី ប្រាំពីរ ថ្ងៃ មក
ខ្ញុំ បាន យល់ សប្តិ ឃើញ ថា ពេល យប់
២ ហើយ មើល ចុះ មាន ខ្យល់ បក់ ចេញ ពី សមុទ្រ ដែល ធ្វើ ឲ្យ រ
លក ទាំង អស់ នៅ លើ នោះ។
៣ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ហើយ មើល ចុះ បុរស នោះ មាន កម្លាំង ខ្លាំ
ង ក្លា ជាមួយ នឹង ផ្ទៃ មេឃ រាប់ ពាន់ ហើយ ពេល គាត់ បែរ មុ
ខ ទៅ មើល នោះ អ្វីៗ ទាំង អស់ ដែល បាន ឃើញ នៅ ពី ក្រោ
ម គាត់ ញ័រ។

៤ហើយ នៅ ពេល ណា ដែល សំឡេង ចេញ ពី មាត់ របស់ គាត់
នោះ អស់ អ្នក ដែល បាន ឮ សំឡេង របស់ គាត់ បាន ឆេះ ដូ
ច ជា ផែនដី រសាត់ ទៅ ពេល ដែល មាន ភ្លើង។
៥ហើយ បន្ទាប់ ពី នេះ ខ្ញុំ បាន មើល ឃើញ ហើយ មើល ទៅ មា
ន មនុស្ស ជា ច្រើន បាន ប្រមូល ផ្តុំ គ្នា ចេញ ពី ខ្យល់ ទាំង
បួន នៃ ស្ថានសួគ៍ដើម្បី បង្ក្រាប បុរស ដែល ចេញ ពី សមុទ្រ
៦ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ បាន មើល ឃើញ ហើយ មើល ទៅ គាត់ បាន កប់ ខ្លួ
ន គាត់ នូវ ភ្នំ ដ៏ ធំ ហើយ បាន ហោះ ទៅ លើ វា។
៧ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ ប្រហែល ជា បាន ឃើញ តំបន់ ឬ កន្លែង ដែល គេ ឆ្លា
ក់ លើ ភ្នំ នោះ ហើយ ខ្ញុំ មិន អាច ធ្វើ បាន។
៨ហើយ បន្ទាប់ ពី នេះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ហើយ មើល ចុះ អស់ អ្នក
ដែល បាន ប្រមូល ផ្តុំ គ្នា ដើម្បី បង្ក្រាប ទ្រង់ បាន ភិតភ័យ យ៉ា
ង ខ្លាំង ហើយ នៅ តែ ប្រយុទ្ធ គ្នា យ៉ាង ខ្លាំង។
៩ហើយ មើល ចុះ កាល គាត់ បាន ឃើញ អំពើ ឃោរឃៅ នៃ ហ្វូង ម
នុស្ស ដែល បាន មក គាត់ ក៏ មិន បាន លើក ដៃ ឬ កាន់ ដាវ
ឬ ឧបករណ៍ អ្វី សម្រាប់ សង្គ្រាម ដែរ។
10 ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ គ្រាន់ តែ បាន ឃើញ ថា គាត់ បាន បញ្ជូន ចេញ
ពី មាត់ របស់ គាត់ ដូច ជា វា បាន ផ្ទុះ ឡើង ដោយ ភ្លើង ហើ
យ ចេញ ពី បបូរ មាត់ របស់ គាត់ ជា ខ្យល់ ដង្ហើម ចេញ ហើ
យ ចេញ ពី អណ្តាត របស់ គាត់ ចេញ ពី ផ្កាភ្លើង និង ខ្យល់ ព្យុះ។
11 ហើយ ពួក គេ ទាំង អស់ ត្រូវ បាន លាយ បញ្ចូល គ្នា; ការផ្ទុះនៃ
ភ្លើង, ដង្ហើមអណ្តាតភ្លើង, និងខ្យល់ព្យុះដ៏អស្ចារ្យ; ហើយ បាន ដួល ដោយ អំ
ពើ ឃោរឃៅ លើ ហ្វូង ហ្វូង ដែល បាន ត្រៀម ខ្លួន ប្រយុទ្ធ ហើយ
ដុត ពួកគេ ទាំង អស់ គ្នា រហូត ដល់ មួយ រំពេច នៃ ហ្វូង មនុ
ស្ស រាប់ មិន អស់ គ្មាន អ្វី ត្រូវ បាន គេ ដឹង ឡើយ គឺ មាន
តែ ធូលី និង ក្លិន ផ្សែង ប៉ុណ្ណោះ៖ ពេល ខ្ញុំ ឃើញ ដូច្នេះ ខ្ញុំ ភ័យ ខ្លា
ច។.
១២ ក្រោយ មក ខ្ញុំ បាន ឃើញ បុរស ដដែល ចុះ ពី ភ្នំ ហើយ ហៅ
ហ្វូង មនុស្ស ដ៏ សុខសាន្ត ម្នាក់ ទៀត មក គាត់។
១៣ហើយ មាន មនុស្ស ជា ច្រើន មក ឯ ទ្រង់ ដោយ មាន អ្នក
ខ្លះ រីករាយ ខ្លះ សោក ស្តាយ ហើយ ខ្លះ ត្រូវ ចង ហើយ ខ្លះ ទៀត
នាំ យក របស់ ដែល គេ ថ្វាយ។ ពេល នោះ ខ្ញុំ ឈឺ ដោយ ការ ភ័
យ ខ្លាច ជា ខ្លាំង ហើយ ខ្ញុំ ភ្ញាក់ ឡើង ហើយ និយាយ ថា
14 ទ្រង់ បាន បង្ហាញ ការ អស្ចារ្យ ទាំង នេះ ដល់ អ្នក បម្រើ ទ្រ
ង់ តាំង ពី ដើម ដំបូង មក ហើយ បាន រាប់ ខ្ញុំ ថា សក្តិសម ដែ
ល ទ្រង់ គួរ ទទួល ការ អធិស្ឋាន របស់ ខ្ញុំ
15 ឥឡូវ នេះ សូម បង្ហាញ ខ្ញុំ អំពី ការ បកស្រាយ នៃ សុបិន នេះ។
១៦ត្បិត ដូច ដែល ខ្ញុំ យល់ ឃើញ ក្នុង ការ យល់ ដឹង របស់ ខ្ញុំ វេទ
នា ដល់ អ្នក ណា ដែល នឹង ត្រូវ នៅ សល់ នៅ ថ្ងៃ នោះ ហើ
យ វេទនា ជា ច្រើន ទៀត ដល់ ពួក អ្នក ដែល មិន ត្រូវ បាន
ទុក ចោល!
១៧ ព្រោះ អស់ អ្នក ដែល មិន បាន នៅ សល់ នោះ មាន ទម្ង
ន់ ធ្ងន់។
១៨ឥឡូវ នេះ ខ្ញុំ យល់ អំពី រឿង ដែល ត្រូវ បាន ដាក់ នៅ ថ្ងៃ
ចុង ក្រោយ នេះ ដែល នឹង កើត ឡើង ចំពោះ ពួក គេ និង ចំ
ពោះ អ្នក ដែល នៅ សល់។
១៩ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ ពួក គេ បាន ធ្លាក់ ចូល ទៅ ក្នុង គ្រោះ
ថ្នាក់ ដ៏ ធំ និង ការ ចាំបាច់ ជា ច្រើន ដូច ជា សុបិន ទាំង
នេះ បាន ប្រកាស។
20 ប៉ុន្តែ វា ជា ការ ងាយ ស្រួល សម្រាប់ អ្នក ដែល មាន គ្រោះ
ថ្នាក់ ក្នុង ការ ចូល មក ក្នុង រឿង ទាំង នេះ ជា ជាង ការ បា
ត់ បង់ ជីវិត ដូច ពពក ចេញ ពី ពិភពលោក ហើយ មិន ឃើញ
ការ ដែល កើត ឡើង នៅ ថ្ងៃ ចុង ក្រោយ បង្អស់។ គាត់ ឆ្លើយ ម
ក ខ្ញុំ ថា
២១ យើង នឹង បង្ហាញ អ្នក នូវ ការ បក ស្រាយ នៃ ការ និមិត្ត
ហើយ ខ្ញុំ នឹង បើក ដល់ អ្នក នូវ អ្វី ដែល អ្នក បាន ទាមទារ។
22 កាល ណា អ្នក បាន និយាយ អំពី អ្នក ដែល នៅ សល់ នោះ
គឺ ជា ការ បក ស្រាយ នេះ៖
23 អ្នក ណា ដែល ស៊ូ ទ្រាំ នឹង គ្រោះ មហន្តរាយ នៅ គ្រា នោះ
បាន រក្សា ខ្លួន ឯង ហើយ អស់ អ្នក ដែល ធ្លាក់ ទៅ ក្នុង គ្រោះ
ថ្នាក់ មាន ដូច ជា មាន ការ ប្រព្រឹត្ត ហើយ មាន ជំនឿ ទៅ
លើ ព្រះ ដ៏ មាន ព្រះ ចេស្តា បំផុត
២៤ ដូច្នេះ ចូរ ដឹង ថា អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ទុក ចោល មាន ព
រ ជាង អ្នក ដែល ស្លាប់ ទៅ ទៀត។
២៥ នេះ ជា អត្ថន័យ នៃ ការ និមិត្ត ឃើញ ថា អ្នក ឃើញ មនុស្ស
ម្នាក់ ឡើង ពី កណ្តាល សមុទ្រ
26 អ្នក នោះ គឺ ជា អ្នក ដែល ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត បាន រ
ក្សា រជូវ ដ៏ ធំ ដែល នឹង រំដោះ សត្វ លោក ដោយ ខ្លួន ឯង ហើ
យ ទ្រង់ នឹង បញ្ជា ពួក អ្នក ដែល នៅ សល់។
27 ហើយ ខណៈ ដែល អ្នក បាន ឃើញ ថា នោះ ចេញ ពី មាត់ រប
ស់ គាត់ បាន មក ដូច ជា ការ ផ្ទុះ នៃ ខ្យល់, និង ភ្លើង, និង
ខ្យល់ ព្យុះ;
28 ហើយ ថា គាត់ មិន កាន់ ដាវ ឬ ឧបករណ៍ នៃ សង្គ្រាម ទេ ប៉ុ
ន្តែ ថា ការ ប្រញាប់ប្រញាល់ ចូល ទៅ ក្នុង គាត់ បាន បំផ្លាញ ហ្វូ
ង មនុស្ស ទាំង មូល ដែល មក បង្ក្រាប គាត់។ នេះជាការបកស្រាយ៖
២៩ មើល ចុះ ថ្ងៃ មក ដល់ ដែល ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត នឹង ចាប់ ផ្តើ
ម រំដោះ ពួក អ្នក ដែល នៅ លើ ផែនដី។
៣០ហើយ គាត់ នឹង មក ដល់ ការ ភ្ញាក់ផ្អើល ដល់ អស់ អ្នក ដែ
ល រស់ នៅ លើ ផែនដី។
៣១ ហើយ មួយ នឹង ធ្វើ ការ ប្រយុទ្ធ នឹង ក្រុង មួយ ទាស់ នឹង
ក្រុង មួយ កន្លែង មួយ ប្រឆាំង នឹង គ្នា មួយ នឹង ប្រជាជន និង
អាណាចក្រ មួយ ប្រឆាំង នឹង មួយ ទៀត
៣២ហើយ ពេល វេលា នឹង ជា ពេល ដែល រឿង ទាំង នេះ នឹង កើត ឡើង ហើយ ទី
សម្គាល់ នឹង កើត ឡើង ដែល យើង បាន បង្ហាញ ដល់ អ្នក ពី មុន ហើយ ពេល
នោះ បុត្រ របស់ យើង នឹង ត្រូវ បាន ប្រកាស ដែល អ្នក បាន ឃើញ ជា មនុស្ស ឡើ
ង។
៣៣ហើយ កាល ណា ប្រជាជន ទាំង អស់ បាន ឮ សំឡេង របស់
ទ្រង់ នោះ គ្រប់ គ្នា នឹង នៅ ក្នុង ស្រុក របស់ ខ្លួន ចេញ ពី ស
មរភូមិ ដែល ពួក គេ មាន ទាស់ នឹង គ្នា។
៣៤ហើយ ហ្វូង មនុស្ស រាប់ មិន អស់ នឹង ត្រូវ បាន ប្រមូល ផ្តុំ
គ្នា ដូច ជា អ្នក បាន ឃើញ ពួក គេ មាន ឆន្ទៈ មក ហើយ យ
ក ឈ្នះ គាត់ ដោយ ការ ប្រយុទ្ធ។
35 ប៉ុន្តែ គាត់ នឹង ឈរ នៅ លើ កំពូល ភ្នំ ស៊ីយ៉ូន។
36 ហើយ ស៊ីយ៉ូន នឹង មក ហើយ នឹង ត្រូវ បាន បង្ហាញ ដល់ មនុ
ស្ស ទាំង អស់ ដោយ ត្រូវ បាន រៀបចំ និង សាងសង់ ដូច ជា អ្នក
ឃើញ ភ្នំ ឆ្លាក់ ដោយ គ្មាន ដៃ។
៣៧ហើយ នេះ ជា បុត្រ របស់ យើង នឹង ស្តី បន្ទោស ការ ប្រឌិ
ត ដ៏ អាក្រក់ នៃ ប្រជាជាតិ ទាំង នោះ ដែល សម្រាប់ ជីវិត ដ៏ អា
ក្រក់ របស់ ពួក គេ ត្រូវ ធ្លាក់ ទៅ ក្នុង ខ្យល់ ព្យុះ។
៣៨ហើយ នឹង ដាក់ នៅ ចំពោះ គេ នូវ គំនិត អាក្រក់ របស់ គេ
ហើយ ទុក្ខ លំបាក ដែល ពួក គេ នឹង ចាប់ ផ្តើម ត្រូវ ធ្វើ ទារុ
ណកម្ម ដែល ប្រៀប ដូច ជា អណ្តាត ភ្លើង។ ហើយ ទ្រង់ នឹង បំផ្លា
ញ ពួក គេ ដោយ មិន បាច់ ធ្វើ ការ ដោយ ច្បាប់ ដែល ដូច
នឹង ខ្ញុំ។
៣៩ហើយ ខណៈ ដែល អ្នក បាន ឃើញ ថា គាត់ បាន ប្រមូល ហ្វូ
ង មនុស្ស ដ៏ សុខសាន្ត ផ្សេង ទៀត មក កាន់ គាត់;
40 កុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់នោះជាកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ ដែលត្រូវបានចាប់អ្នកទោសចេ
ញពីទឹកដីរបស់ខ្លួនក្នុងសម័យរបស់ស្តេចអូសេ ដែលស្តេចសាល់ម៉ាណាសារជាស្តេច
នៃស្រុកអាស្ស៊ីរីបាននាំទៅធ្វើជាឈ្លើយ ហើយទ្រង់បាននាំពួកគេឆ្លងកាត់ទឹក ហើ
យពួកគេបានមកដល់ទឹកដីមួយផ្សេងទៀត .
41 ប៉ុន្តែ ពួកគេ បាន យក ការ ប្រឹក្សា នេះ ក្នុង ចំណោម ពួក
គេ ថា ពួកគេ នឹង ចាក ចេញ ពី ហ្វូង សាសន៍ ដទៃ ហើយ ចេ
ញ ទៅ កាន់ ប្រទេស មួយ ទៀត ដែល ជា កន្លែង ដែល មនុ
ស្ស លោក មិន ធ្លាប់ រស់នៅ។
៤២ ដើម្បី ឲ្យ ពួក គេ នៅ ទី នោះ អាច រក្សា ច្បាប់ របស់ ខ្លួន
ដែល ពួក គេ មិន ដែល បាន កាន់ ក្នុង ទឹក ដី របស់ ខ្លួន
ឡើយ។
៤៣ ហើយ ពួក គេ ចូល ទៅ ក្នុង អឺប្រាត តាម កន្លែង តូច ចង្អៀ
ត នៃ ទន្លេ។
44 ពេល នោះ ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត បាន បង្ហាញ ទី សម្គាល់ ដល់ ពួ
ក គេ ហើយ រក្សា ទឹក ជំនន់ រហូត ដល់ ឆ្លង ផុត ទៅ។
៤៥ ព្រោះ តាម ស្រុក នោះ មាន ផ្លូវ ដ៏ អស្ចារ្យ មួយ ដែល ត្រូវ ទៅ
ពោល គឺ ១ ឆ្នាំ កន្លះ ហើយ តំបន់ ដដែល នោះ ហៅ ថា អាសារ៉េត។
46 បន្ទាប់មក ពួកគេស្នាក់នៅទីនោះរហូតដល់គ្រាចុងក្រោយ។ ហើយឥឡូវនេះនៅ
ពេលដែលពួកគេនឹងចាប់ផ្តើមមក
47 ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត នឹង នៅ ត្រង់ ប្រភព ទឹក ម្តង ទៀត ដើ
ម្បី ឲ្យ ពួក គេ បាន ឆ្លង កាត់ ហេតុ នេះ ហើយ បាន ជា អ្ន
ក ឃើញ ហ្វូង មនុស្ស ដោយ សន្តិភាព។
៤៨ ប៉ុន្តែ អ្នក ដែល ត្រូវ បាន បន្សល់ ទុក នៅ ពី ក្រោយ ប្រជាជ
ន របស់ អ្នក គឺ ជា អ្នក ដែល ត្រូវ បាន រក ឃើញ នៅ ក្នុង
ព្រំដែន របស់ យើង។
៤៩ឥឡូវ នេះ ពេល គាត់ បំផ្លាញ ប្រជាជាតិ ដ៏ ច្រើន ដែល ប្រមូល
ផ្តុំ គ្នា នោះ គាត់ នឹង ការពារ ប្រជាជន របស់ គាត់ ដែល នៅ
សេសសល់។
50 ហើយបន្ទាប់មក ទ្រង់នឹងបង្ហាញការអស្ចារ្យដ៏អស្ចារ្យដល់ពួកគេ។
៥១ រួច ខ្ញុំ ទូល ថា ឱ ព្រះ អម្ចាស់ ដែល មាន អំណាច ដ៏ មាន
អំណាច បំផុត សូម បង្ហាញ ដល់ ខ្ញុំ ថា ហេតុ អ្វី បាន ជា ខ្ញុំ បា
ន ឃើញ បុរស ឡើង ពី កណ្តាល សមុទ្រ?

៥២ហើយ គាត់ បាន និយាយ មក ខ្ញុំ ថា ដូច ជា អ្នក មិន អា
ច ស្វែង រក ឬ មិន អាច ដឹង រឿង ដែល នៅ ក្នុង ទី ជ្រៅ
នៃ សមុទ្រ ឡើយ៖ ទោះ ជា យ៉ាង ណា ក៏ គ្មាន អ្នក ណា នៅ
លើ ផែនដី នេះ អាច ឃើញ បុត្រ របស់ យើង ឬ អ្នក ដែល នៅ
ជាមួយ នឹង ព្រះអង្គ ដែរ ប៉ុន្តែ នៅ ពេល ថ្ងៃ.
53 នេះ ជា ការ បក ស្រាយ នៃ សុបិន ដែល អ្នក បាន ឃើញ ហើ
យ ដោយ សារ តែ អ្នក នៅ ទី នេះ បាន បំភ្លឺ។
54 ត្បិត អ្នក បាន លះ បោល ផ្លូវ របស់ អ្នក ហើយ បាន អនុវត្ត
ការ ឧស្សាហ៍ ព្យាយាម របស់ អ្នក ចំពោះ ក្រឹត្យវិន័យ របស់ យើង ហើ
យ បាន ស្វែង រក វា។
55 ជីវិត របស់ អ្នក បាន បញ្ញា ដោយ ប្រាជ្ញា ហើយ បាន ហៅ កា
រ យល់ ពី ម្ដាយ របស់ អ្នក។
៥៦ហើយ ដូច្នេះហើយ បានជាខ្ញុំបង្ហាញអ្នកនូវទ្រព្យសម្បត្តិនៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត
ហើយ៖ បន្ទាប់ពីបីថ្ងៃទៀត ខ្ញុំនឹងនិយាយរឿងផ្សេងទៀតទៅកាន់អ្នក ហើយប្រកា
សប្រាប់អ្នកនូវរឿងដ៏អស្ចារ្យ និងអស្ចារ្យ។
៥៧ បន្ទាប់ មក ខ្ញុំ បាន ចេញ ទៅ ទីវាល ហើយ សរសើរ តម្កើង និង
អរ ព្រះ គុណ យ៉ាង ខ្លាំង ដល់ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ ដោយ សារ
តែ ការ អស្ចារ្យ របស់ ទ្រង់ ដែល ទ្រង់ បាន ធ្វើ ទាន់ ពេល។
58 ហើយ ដោយ សារ គាត់ បាន គ្រប់ គ្រង ដូច គ្នា និង ការ ធ្លា
ក់ ចុះ តាម រដូវ កាល របស់ ពួក គេ។ ហើយ ខ្ញុំ បាន អង្គុយ
នៅ ទី នោះ បី ថ្ងៃ។

ជំពូកទី 14

១ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា នៅ ថ្ងៃ ទី បី ខ្ញុំ បាន អ
ង្គុយ នៅ ក្រោម ដើម អូក ហើយ មើល ចុះ មាន សំឡេង ចេញ
ពី គុម្ពោត មក ទាស់ នឹង ខ្ញុំ ហើយ និយាយ ថា អេសដ្រាស អេសដ្រាស
។
2 ហើយ ខ្ញុំ បាន និយាយ ថា ខ្ញុំ នៅ ទីនេះ ព្រះ អម្ចាស់ ហើយ
ខ្ញុំ បាន ក្រោក ឡើង នៅ លើ ជើង របស់ ខ្ញុំ ។
3 រួច គាត់ មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា នៅ ក្នុង គុម្ពោត ខ្ញុំ បា
ន បង្ហាញ ខ្លួន ដល់ ម៉ូសេ ហើយ បាន និយាយ ជា មួយ គាត់
នៅ ពេល ដែល ប្រជាជន របស់ ខ្ញុំ បម្រើ នៅ ស្រុក អេស៊ីប
4 ហើយ ខ្ញុំ បាន ចាត់ គាត់ ឲ្យ ទៅ ដឹក នាំ ប្រជាជន របស់
ខ្ញុំ ចេញ ពី ស្រុក អេស៊ីប ហើយ បាន នាំ គាត់ ឡើង ទៅ លើ
ភ្នំ ដែល ខ្ញុំ ឃុំ គាត់ ជា យូរ មក ហើយ។
៥ហើយ បាន ប្រាប់ គាត់ នូវ រឿង អស្ចារ្យ ជា ច្រើន ហើយ បាន
បង្ហាញ គាត់ នូវ អាថ៌កំបាំង នៃ គ្រា និង ទី បញ្ចប់ ហើយ បង្គាប់
គាត់ ថា
6 ពាក្យ ទាំង នេះ អ្នក ត្រូវ ប្រកាស ហើយ អ្នក នឹង លាក់ ពាក្យ
ទាំង នេះ
៧ហើយ ឥឡូវ នេះ ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក ថា
៨ ចូរ ឲ្យ អ្នក ដាក់ នៅ ក្នុង ចិត្ត នូវ ទី សម្គាល់ ដែល ខ្ញុំ បា
ន បង្ហាញ និង សុបិន ដែល អ្នក បាន ឃើញ និង ការ បកស្រាយ
ដែល អ្នក បាន ឮ
៩ត្បិត អ្នក នឹង ត្រូវ ដក ចេញ ពី គ្រប់ ទាំង អស់ ហើយ ចាប់
ពី ពេល នេះ ត ទៅ អ្នក នឹង នៅ ជា មួយ នឹង បុត្រ របស់
យើង ហើយ នៅ ជា មួយ នឹង មនុស្ស ដូច អ្នក រហូត ដល់ ពេ
ល វេលា ត្រូវ បាន បញ្ចប់។
10 ដ្បិត ពិភព លោក បាន បាត់ បង់ ភាព ក្មេង វ័យ ហើយ ពេ
ល វេលា ចាប់ ផ្ដើម ចាស់ ទៅ។
11 ដ្បិត ពិភព លោក ត្រូវ បាន បែង ចែក ជា ដប់ ពីរ ចំណែក
ហើយ ដប់ ផ្នែក បាន បាត់ ទៅ ហើយ និង ពាក់ កណ្ដាល នៃ ផ្នែ
ក ដប់
១២ហើយ នៅ សល់ អ្វី ដែល បន្ទាប់ ពី ពាក់ កណ្ដាល នៃ ភាគ
ដប់។
13 ដូច្នេះ ឥឡូវ នេះ ចូរ រៀបចំ ផ្ទះ របស់ អ្នក ឲ្យ មាន របៀបរៀបរយ
ហើយ បន្ទោស ប្រជាជន របស់ អ្នក ចូរ សម្រាល ទុក្ខ អ្នក ដែល មា
ន បញ្ហា ហើយ ឥឡូវ នេះ ចូរ លះ បោល អំពើ ពុក រលួយ
14 ចូរ បោះបង់ បោល គំនិត នៃ ជីវិត រមែង ស្លាប់ ចូរ បោះ បោ
ល បន្ទុក របស់ មនុស្ស បោល ទៅ ឥឡូវ នេះ បោល នូវ ធម្មជា
តិ ទន់ ខ្សោយ ទៅ
១៥ហើយ ញែក គំនិត ដែល ធ្ងន់ បំផុត ចំពោះ អ្នក ចេញ ហើយ
ប្រញាប់ រត់ ចេញ ពី គ្រា នេះ។
១៦ត្បិត តែ អំពើ អាក្រក់ ធំ ជាង អ្វី ដែល អ្នក បាន ឃើញ កើ
ត ឡើង នឹង ត្រូវ បាន ធ្វើ នៅ ពេល ក្រោយ។
១៧ មើល ចុះ តើ លោកីយ៍ នឹង កាន់ តែ ទន់ ខ្សោយ ទៅ តាម
អាយុ ប៉ុនណា នោះ អំពើ អាក្រក់ នឹង កាន់ តែ ខ្លាំង ឡើង លើ
ពួក អ្នក ដែល រស់ នៅ ក្នុង នោះ។
18 ដ្បិត ពេល វេលា ត្រូវ បាន រត់ ទៅ ឆ្ងាយ ហើយ ការ ជួល គឺ
ពិបាក នៅ ក្នុង ដៃ ដ្បិត ឥឡូវ នេះ ការ និមិត្ត នឹង មក ដល់
ជា ប្រញាប់ ដែល អ្នក បាន ឃើញ។
១៩ ខ្ញុំ បាន ឆ្លើយ នៅ ចំពោះ មុខ អ្នក ថា៖
20 មើល ចុះ ព្រះអម្ចាស់ អើយ ទូលបង្គំ នឹង ទៅ តាម ព្រះអង្គ បង្គា
ប់ ទូលបង្គំ ហើយ ប្រដៅ មនុស្ស ដែល មាន វត្តមាន ប៉ុន្តែ អស់ អ្ន
ក ដែល នឹង កើត ក្រោយ មក តើ មាន អ្នក ណា នឹង ទូន្មាន
គេ? ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ពិភព លោក ស្ថិត នៅ ក្នុង ភាព ងងឹ
ត ហើយ អស់ អ្នក ដែល រស់ នៅ ក្នុង នោះ ក៏ គ្មាន ពន្លឺ ដែរ។
21 ដូច្នេះ ក្រឹត្យវិន័យ របស់ អ្នក ត្រូវ បាន ឆេះ អស់ ហើយ។ គ្មាន នរ
ណា ម្នាក់ ដឹង ពី កិច្ចការ ដែល អ្នក បាន ធ្វើ ឬ កិច្ចការ ដែល
នឹង ចាប់ ផ្ដើម ឡើយ។
22 ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ ខ្ញុំ បាន រក ឃើញ ព្រះគុណ នៅ ចំពោះ អ្នក ហើ
យ សូម ចាត់ ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ មក ក្នុង ខ្ញុំ ហើយ ខ្ញុំ នឹង សរសេ
រ ការ ទាំង អស់ ដែល បាន ធ្វើ នៅ ក្នុង លោកិយ តាំង ពី ដើ
ម ដំបូង មក ដែល ត្រូវ បាន សរសេរ នៅ ក្នុង ក្រិត្យ វិន័យ រប
ស់ អ្នក ដើម្បី ឲ្យ មនុស្ស អាច រក ឃើញ ផ្លូវ របស់ អ្នក និង ដើ
ម្បី ឲ្យ ពួក គេ ដែលនឹងរស់នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយអាចរស់នៅបាន។
23 ហើយ គាត់ បាន ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា ៖ « ទៅ តាម អ្នក
ទៅ ប្រមូល មនុស្ស ឲ្យ នៅ ជុំ គ្នា ហើយ និយាយ ទៅ ពួក គេ
ថា ពួក គេ មិន ស្វែង រក អ្នក អស់ រយៈ ពេល សែសិប ថ្ងៃ ទេ
។
24 ប៉ុន្តែ ចូរ មើល អ្នក រៀបចំ ដើម ប្រអប់ ជា ច្រើន ហើយ យក
ទៅ ជា មួយ អ្នក Sarea, Dabria, Selemia, Ecanus, និង Asiel, ទាំង ប្រាំ ដែ
ល បាន ត្រៀម ខ្លួន ជា ស្រេច ដើម្បី សរសេរ យ៉ាង ឆាប់ រហ័ស;
25 ហើយ មក ទី នេះ ហើយ ខ្ញុំ នឹង បំភ្លឺ ទៀន នៃ ការ យល់ ដឹ
ង នៅ ក្នុង ចិត្ត របស់ អ្នក ដែល នឹង មិន ត្រូវ រលត់ ឡើយ រហូ
ត ទាល់ តែ កិច្ចការ ដែល អ្នក ត្រូវ ចាប់ ផ្ដើម សរសេរ។
26 ហើយ កាល ណា អ្នក បាន ធ្វើ រួច ហើយ នោះ រឿង ខ្លះ ត្រូវ
ផ្សាយ ហើយ រឿង ខ្លះ ត្រូវ បង្ហាញ ដោយ សម្ងាត់ ដល់ អ្នក ប្រាជ្ញ ៖
នៅ ស្អែក ម៉ោង នេះ អ្នក នឹង ចាប់ ផ្ដើម សរសេរ។
27 បន្ទាប់ មក ខ្ញុំ ក៏ ចេញ ទៅ តាម លោក បង្គាប់ ហើយ ប្រមូល
មនុស្ស ទាំង អស់ គ្នា ហើយ និយាយ ថា
28 ឱ អ៊ីស្រាអែល អើយ ចូរ ស្ដាប់ ពាក្យ ទាំង នេះ ចុះ!
29 បុព្វបុរស របស់ យើង កាល ពី ដើម ដំបូង គឺ ជា ជន បរទេ
ស នៅ ស្រុក អេស៊ីប ហើយ ចាប់ តាំង ពី កំណើត មក។
៣០ហើយ បាន ទទួល ក្រឹត្យវិន័យ នៃ ជីវិត ដែល ពួក គេ មិន បា
ន កាន់ តាម ដែល អ្នក រាល់ គ្នា បាន រំលង បន្ទាប់ ពី ពួក
គេ ដែរ។
31 ពេល នោះ គឺ ជា ដែនដី ដែល ជា ដែនដី ស៊ីយ៉ូន បាន ចែ
ក គ្នា ក្នុង ចំណោម អ្នក រាល់ គ្នា ដោយ ការ ចាប់ ឆ្នោត ប៉ុន្តែ
បុព្វបុរស របស់ អ្នក និង អ្នក រាល់ គ្នា បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត
ហើយ មិន បាន កាន់ តាម ផ្លូវ ដែល ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បាន
បង្គាប់ អ្នក ឡើយ។
៣២ ហើយ ដោយ សារ គាត់ ជា ចៅក្រម ដ៏ សុចរិត គាត់ បាន យ
ក របស់ ដែល គាត់ បាន ឲ្យ មក អ្នក ទាន់ ពេល។
៣៣ហើយ ឥឡូវ នេះ អ្នក នៅ ទី នេះ ហើយ បង ប្អូន របស់ អ្នក
នៅ ក្នុង ចំណោម អ្នក។
៣៤ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ បើ ដូច្នេះ មែន ដើម្បី ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា
ចុះ ចាញ់ ការ យល់ ដឹង របស់ ខ្លួន ហើយ កែ ប្រែ ចិត្ត អ្នក
នោះ អ្នក នឹង ត្រូវ បាន រក្សា ឲ្យ នៅ រស់ ហើយ ក្រោយ ពី សេច
ក្ដី ស្លាប់ អ្នក នឹង ទទួល បាន សេចក្ដី មេត្តា ករុណា។
៣៥ត្បិត ក្រោយ ពី សេចក្ដី ស្លាប់ នឹង មក ដល់ ពេល ដែល យើ
ង នឹង រស់ ឡើង វិញ ហើយ បន្ទាប់ មក ឈ្មោះ របស់ មនុស្ស សុច
រិត នឹង ត្រូវ បាន សម្ដែង ហើយ ការ ប្រព្រឹត្ត របស់ មនុស្ស ទុច្ចរិ
ត នឹង ត្រូវ បាន ប្រកាស។
៣៦ ដូច្នេះ កុំ ឲ្យ អ្នក ណា មក ឯ ខ្ញុំ ឥឡូវ នេះ ឬ មក តាម
ខ្ញុំ សែសិប ថ្ងៃ នេះ ឡើយ។
៣៧ ដូច្នេះ ខ្ញុំ ក៏ យក បុរស ទាំង ប្រាំ នាក់ មក តាម បង្គាប់ រប
ស់ ខ្ញុំ ហើយ យើង ក៏ ចូល ទៅ ក្នុង ចម្ការ ហើយ ស្នាក់ នៅ ទី
នោះ។
38 ហើយ នៅ ថ្ងៃ បន្ទាប់ មើល ចុះ មាន សំឡេង មួយ បាន ហៅ
ខ្ញុំ មក ថា អេសដ្រាស អើយ ចូរ បើក មាត់ ចុះ ហើយ ផឹក ដែល
ខ្ញុំ ឲ្យ អ្នក ផឹក។
39 រួច ខ្ញុំ ក៏ បើក មាត់ ហើយ មើល គាត់ មក ដល់ ខ្ញុំ មួយ ពែ
ង ពេញ ដែល ពេញ ដូច ទឹក ប៉ុន្តែ ពណ៌ ដូច ភ្លើង។
40 ហើយ ខ្ញុំ ក៏ យក វា ទៅ ផឹក ហើយ កាល ខ្ញុំ ស្រវឹង ហើយ ចិ
ត្ត ខ្ញុំ បាន បញ្ចេញ យោបល់ ហើយ ប្រាជ្ញា ក៏ រីក ក្នុង ទ្រូង ខ្ញុំ ត្បិ
ត វិញ្ញាណ ខ្ញុំ ពង្រឹង ការ ចង ចាំ។

41 ហើយ មាត់ របស់ ខ្ញុំ បាន បើក ហើយ មិន ត្រូវ បាន បិទ ទៀ
ត ឡើយ។
42 ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតបានប្រទានការយល់ដឹងដល់បុរសទាំងប្រាំនាក់ ហើយពួក
គេបានសរសេរការនិមិត្តដ៏អស្ចារ្យនៃពេលយប់ដែលត្រូវបានប្រាប់ដោយពួកគេមិន
ដឹង។ ហើយពួកគេអង្គុយសែសិបថ្ងៃ ហើយពួកគេសរសេរនៅពេលថ្ងៃ ហើយនៅពេល
យប់ពួកគេបានញ៉ាំនំប៉ុង។
៤៣ ចំពោះខ្ញុំ។ ខ្ញុំ និយាយ នៅ ពេល ថ្ងៃ ហើយ ខ្ញុំ មិន កាន់ អណ្តា
ត ខ្ញុំ នៅ ពេល យប់ ទេ។
44 ក្នុងរយៈពេលសែសិបថ្ងៃ ពួកគេបានសរសេរសៀវភៅពីររយបួន។
45 ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា ពេល សែសិប ថ្ងៃ បាន
ពេញ ហើយ នោះ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត មាន ព្រះ បន្ទូល ថា៖ «
ដំបូង ដែល អ្នក បាន សរសេរ ផ្សាយ ដោយ ចំហ ដើម្បី ឲ្យ អ្នក
ដែល សក្តិសម និង មិន សក្តិសម អាច អាន វា បាន៖
46 ប៉ុន្តែ ចូរ រក្សា ពួក ចិតសិប នាក់ ចុង ក្រោយ បង្អស់ ដើម្បី អ្ន
ក អាច នឹង ប្រគល់ ពួក គេ ឲ្យ តែ អ្នក ដែល មាន ប្រាជ្ញា
នៅ ក្នុង ចំណោម ប្រជាជន ប៉ុណ្ណោះ។
៤៧ត្បិត នៅ ក្នុង ពួក គេ គឺ ជា ប្រភព នៃ ការ យល់ ដឹង
ជា ប្រភព នៃ ប្រាជ្ញា និង ជា ប្រភព នៃ ចំណេះ ដឹង។
48 ហើយ ខ្ញុំ បាន ធ្វើ ដូច្នេះ។

ជំពូកទី 15

១មើល ចុះ អ្នក និយាយ នៅ ត្រចៀក ប្រជាជន របស់ យើង នូវ ពា
ក្យ នៃ ការ ព្យាករណ៍ ដែល យើង នឹង ដាក់ ក្នុង មាត់ របស់ អ្នក
ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា:
2 ហើយ ត្រូវ សរសេរ អក្សរ ទាំង នោះ ក្នុង ក្រដាស ព្រោះ វា ស្មោះត្រ
ង់ ហើយ ពិត។
3 កុំ ខ្លាច ការ ស្រមើស្រមៃ ប្រឆាំង នឹង អ្នក កុំ ឲ្យ ភាព មិន
ជឿ របស់ ពួកគេ រំខាន អ្នក ដែល និយាយ ប្រឆាំង នឹង អ្នក។
៤ត្បិត អស់ អ្នក ដែល មិន ស្មោះ ត្រង់ នឹង ត្រូវ ស្លាប់ ក្នុង ភា
ព មិន ស្មោះ ត្រង់ របស់ ខ្លួន។
៥មើល ចុះ ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា យើង នឹង នាំ គ្រោះ កា
ច មក លើ ពិភពលោក។ ដាវ ទុរ្ភិក្ស សេចក្តីស្លាប់ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញ។
៦ត្បិត អំពើ ទុច្ចរិត បាន បំពុល ផែនដី ទាំង មូល យ៉ាង ខ្លាំង ហើ
យ កិច្ចការ ដ៏ អាក្រក់ របស់ ពួក គេ បាន សម្រេច។
៧ ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា
8 អញនឹងលែងប្រើអណ្តាតរបស់ខ្ញុំដូចជាការប៉ះនឹងអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ដែល
ពួកគេបានប្រព្រឹត្តយ៉ាងថោកទាប ហើយខ្ញុំក៏នឹងមិនរងទុក្ខពួកគេនៅក្នុងរឿង
ទាំងនោះដែរ ដែលនៅក្នុងនោះពួកគេប្រព្រឹត្តដោយអំពើទុច្ចរិត៖ មើលចុះ ឈាមស្លូ
តត្រង់ និងសុចរិតបានស្រែកដាក់ខ្ញុំ និងព្រលឹងនៃ គ្រាន់តែត្អូញត្អែរជាបន្តបន្ទា
ប់។
៩ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ ព្រះ អម្ចាស់ មាន ព្រះ បន្ទូល ថា អញ នឹង ស
ង សឹក ពួក គេ យ៉ាង ប្រាកដ ហើយ នឹង ទទួល ឈាម បរិសុទ្ធ
ទាំង អស់ ពី ក្នុង ចំណោម ពួក គេ មក ឯ ខ្ញុំ។
១០ មើល ចុះ ប្រជាជន របស់ យើង ត្រូវ បាន ដឹក នាំ ជា ហ្វូង ចៀ
ម ទៅ រក ការ កាប់ សម្លាប់៖ ឥឡូវ នេះ យើង នឹង មិន បង្ខំ ពួ
ក គេ ឲ្យ រស់ នៅ ក្នុង ទឹក ដី អេស៊ីប ឡើយ។
11 ប៉ុន្តែ យើង នឹង នាំ ពួក គេ ដោយ ដៃ ដ៏ ខ្លាំង ក្លា និង ដៃ
ដែល លាត ចេញ ហើយ វាយ ប្រហារ ស្រុក អេស៊ីប ដោយ គ្រោះ កា
ច ដូច ពី មុន ហើយ នឹង បំផ្លាញ ស្រុក ទាំង មូល។
12 ស្រុក អេស៊ីប នឹង កាន់ទុក្ខ ហើយ គ្រឹះ នៃ វា នឹង ត្រូវ បំផ្លាញ
ដោយ គ្រោះកាច និង ការ ដាក់ ទណ្ឌកម្ម ដែល ព្រះ នឹង នាំ មក
លើ វា។
13 អស់ អ្នក ដែល ភ្ជួរ ដី នឹង កាន់ ទុក្ខ ដ្បិត គ្រាប់ពូជ របស់ ពួ
ក គេ នឹង សាប សូន្យ ដោយ សារ ការ បំផ្ទុះ និង ព្រឹល ហើយ ដោ
យ ក្រុម ផ្កាយ ដ៏ គួរ ឲ្យ ខ្លាច។
១៤ វេទនា ដល់ ពិភពលោក និង អស់ អ្នក ដែល រស់ នៅ ក្នុង
នោះ!
១៥ ត្បិត ដាវ និង ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ របស់ ពួក គេ ខិត មក ជិត
ហើយ មនុស្ស តែ មួយ នឹង ក្រោក ឈរ ឡើង ច្បាំង ទៀត។ មួយ
ទៀត ហើយដាវនៅក្នុងដៃ។
១៦ត្បិត នឹង មាន ការ បះបោរ នៅ ក្នុង ចំណោម មនុស្ស ហើយ
ឈ្លានពាន គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក។ គេ នឹង មិន ចាត់ ទុក ស្តេច
ឬ មេ របស់ ខ្លួន ឡើយ ហើយ ដំណើរ នៃ ការ ប្រព្រឹត្ត របស់ គេ
នឹង ស្ថិត នៅ ក្នុង អំណាច របស់ គេ។
17 មនុស្ស ម្នាក់ នឹង ចង់ ចូល ទៅ ក្នុង ទីក្រុង ហើយ នឹង មិន
អាច ទៅ រួច។
១៨ត្បិត ដោយ ព្រោះ អំនួត របស់ គេ ទីក្រុង នឹង ត្រូវ តក់ស្លុត ផ្ទះ
នឹង ត្រូវ បំផ្លាញ ហើយ មនុស្ស នឹង ភ័យ ខ្លាច។
19 មនុស្ស នឹង មិន អាណិត អ្នក ជិត ខាង ឡើយ គឺ នឹង បំផ្លា
ញ ផ្ទះ ដោយ ដាវ ហើយ ធ្វើ ឲ្យ ខូច ខាត របស់ របរ របស់ គេ
ដោយ សារ តែ ខ្វះ បាយ និង ដោយ ទុក្ខ វេទនា ជា ខ្លាំង។
20 មើល ចុះ ព្រះ ទ្រង់ មាន ព្រះ បន្ទូល ថា អញ នឹង ហៅ ស្តេច ទាំ
ង អស់ នៃ ផែនដី ឲ្យ គោរព ដល់ អញ ដែល មក ពី ការ រះ
ឡើង នៃ ព្រះអាទិត្យ ពី ខាង ត្បូង ពី ខាង កើត និង លិចបង់ ត្រូវ ប
ង្វែរ ចិត្ត គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក ហើយ តប ស្នង នឹង អំពើ ដែ
ល ខ្លួន បាន ប្រព្រឹត្ត។
21 ដូច ជា ពួកគេ ធ្វើ នៅ ថ្ងៃ នេះ ចំពោះ អ្នក ដែល ខ្ញុំ បា
ន ជ្រើស រើស ដែរ ខ្ញុំ ក៏ នឹង ធ្វើ ដូច្នោះ ដែរ ហើយ តបស្នង
នៅ ក្នុង ទ្រូង របស់ គេ។ ព្រះជាអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។
22 ដៃស្តាំរបស់ខ្ញុំនឹងមិនទុកឲ្យមនុស្សមានបាបទេ ហើយដាវរបស់ខ្ញុំក៏មិនឈប់លើ
អ្នកដែលបានបង្ហូរឈាមគ្មានទោសមកលើផែនដីដែរ។
២៣ ភ្លើង បាន រលត់ ចេញ ពី សេចក្តី ក្រោធ របស់ ទ្រង់ ហើយ បា
ន ឆាប ឆេះ គ្រឹះ នៃ ផែនដី ហើយ មនុស្ស មាន បាប ដូច ជា
ចំបើង ដែល ឆេះ។
២៤ វេទនា ដល់ អ្នក ដែល ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប ហើយ កុំ កាន់ តា
ម បញ្ញត្តិ របស់ យើង! ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល។
25 យើង នឹង មិន ទុក ចិត្ត ពួក គេ ឡើយ កូន ចៅ អើយ ចូរ
ចេញ ពី អំណាច ចុះ កុំ ធ្វើ ឲ្យ ទីសក្ការៈ របស់ យើង សៅហ្មង ឡើ
យ។
26 ត្បិត ព្រះ អម្ចាស់ ជ្រាប អស់ អ្នក ដែល ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប ទា
ស់ នឹង ទ្រង់ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ទ្រង់ រំដោះ គេ ទៅ រ
ក សេចក្តី ស្លាប់ និង សេចក្តី ហិនវិនាស។
២៧ត្បិត ឥឡូវ នេះ គ្រោះ កាច បាន កើត ឡើង លើ ផែនដី ទាំ
ង មូល ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង នៅ ជាប់ នឹង ពួក វា ដ្បិត
ព្រះ នឹង មិន រំដោះ អ្នក ទេ ពី ព្រោះ អ្នក រាល់ គ្នា បាន ប្រព្រឹ
ត្ត អំពើ បាប ទាស់ នឹង ទ្រង់។
28 មើល ឃើញ ការ និមិត្ត ដ៏ អាក្រក់ ហើយ មាន រូបរាង ពី ខា
ង កើត
២៩ កន្លែង ដែល ប្រជាជាតិ នៃ នាគ នៃ ប្រទេស អារ៉ាប់ នឹង ចេ
ញ មក ជាមួយ នឹង រទេះ ចំបាំង ជា ច្រើន ហើយ ហ្វូង របស់ ពួ
ក គេ នឹង ត្រូវ បាន ដឹក ទៅ ដូច ជា ខ្យល់ មក លើ ផែនដី
ដើម្បី ឲ្យ អស់ អ្នក ដែល បាន ឮ វា នឹង ភ័យ ខ្លាច ហើយ ញា
ប់ ញ័រ។
៣០ហើយ ពួក សាសន៍ កាមេន ដែល ខឹង នឹង ចេញ ទៅ ដូច
ជា ជ្រូក ព្រៃ ហើយ ដោយ មាន ឫទ្ធានុភាព ដ៏ ខ្លាំង ក្លា នឹង មក
ហើយ ចូល រួម ប្រយុទ្ធ ជា មួយ នឹង ពួក គេ ហើយ នឹង បំផ្លា
ញ ចំណែក នៃ ដែនដី អាសស៊ើរ។
៣១ហើយ ពេល នោះ សត្វ នាគ នឹង មាន ដៃ ខ្ពស់ ដោយ ចង
ចាំ ពី ធម្មជាតិ របស់ វា ហើយ ប្រសិន បើ ពួក គេ ងាក មក រួ
ម គំនិត គ្នា ក្នុង អំណាច ដ៏ ធំ ដើម្បី បៀតបៀន ពួក គេ
៣២ ពេល នោះ អ្នក ទាំង នេះ នឹង ត្រូវ ព្រួយ បារម្ភ ហើយ នៅ
ស្ងៀម ដោយ អំណាច របស់ គេ ហើយ នឹង រត់ ចេញ។
៣៣ហើយ ពី ដែនដី អាសស៊ើរ សត្រូវ នឹង ឡោមព័ទ្ធ ពួក គេ ហើយ
បំផ្លាញ ពួក គេ មួយ ចំនួន ហើយ នៅ ក្នុង កង ទ័ព របស់ ពួ
ក គេ នឹង មាន ការ ភ័យ ខ្លាច និង ភ័យ ខ្លាច ហើយ ការ
ឈ្លោះ ប្រកែក គ្នា ក្នុង ចំណោម ស្តេច របស់ ពួក គេ។
៣៤ មើល ចុះ ពពក ពី ទិស ខាង កើត និង ពី ខាង ជើង ទៅ
ខាង ត្បូង ហើយ ពួក វា គួរ ឲ្យ រន្ធត់ ជា ខ្លាំង ដែល មើល
ទៅ ពេញ ដោយ កំហឹង និង ខ្យល់ ព្យុះ។
35 ពួកគេ នឹង វាយ គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក ហើយ ពួក គេ នឹង ក
ម្ទេច ផ្កាយ យ៉ាង ច្រើន មក លើ ផែនដី សូម្បី តែ ផ្កាយ របស់ ពួ
ក គេ ផ្ទាល់ ហើយ ឈាម នឹង ចេញ ពី ដាវ ដល់ ពោះ
៣៦ ហើយ លាមក របស់ មនុស្ស ដល់ ក្រោល អូដ្ឋ។
៣៧ហើយ នឹង មាន ការ ភ័យ ខ្លាច និង ការ ញាប់ ញ័រ ជា ខ្លាំ
ង នៅ លើ ផែនដី ហើយ អ្នក ណា ដែល ឃើញ សេចក្តី ក្រោធ នឹ
ង ភ័យ ខ្លាច ហើយ ការ ញាប់ ញ័រ នឹង កើត មាន ដល់ ពួក គេ
។
៣៨ហើយ បន្ទាប់ មក នឹង មាន ខ្យល់ ព្យុះ យ៉ាង ខ្លាំង មក ពី
ខាង ត្បូង និង ពី ខាង ជើង និង ផ្នែក មួយ ទៀត មក ពី ខា
ង លិច។
៣៩ ហើយ ខ្យល់ បក់ ខ្លាំង នឹង បក់ ពី ទិស ខាង កើត ហើយ នឹ
ង បើក វា ចេញ។ ពពក ដែល ព្រះអង្គ លើក ឡើង ដោយ ព្រះពិរោ
ធ ហើយ ផ្កាយ បាន ធ្វើ ឲ្យ មាន ការ ភ័យ ខ្លាច ចំពោះ ខ្យល់
បក់ ពី ទិស ខាង កើត និង ទិស ខាង លិច នឹង ត្រូវ វិនាស។
40 ពពក ដ៏ ធំ និង ដ៏ ខ្លាំង ក្លា នឹង បក់ ឡើង ពេញ ដោយ
សេចក្តី ក្រោធ និង ផ្កាយ ដើម្បី ធ្វើ ឲ្យ ផែនដី ទាំង មូល ភ័យ ខ្លាច
និង អស់ អ្នក ដែល រស់ នៅ ក្នុង នោះ។ ហើយ គេ នឹង ចាក់

ចេញ លើ គ្រប់ ទីកន្លែង ដ៏ ខ្ពស់ និង មាន កិត្តិនាម ជា ផ្កាយ
ដ៏ អាក្រក់
41 ភ្លើង និង ព្រឹល និង ដាវ ហោះ និង ទឹក ជា ច្រើន ដើម្បី ឲ្យ វាល
ស្រែ ទាំង អស់ ពេញ ហើយ ទន្លេ ទាំង អស់ នឹង មាន ទឹក ដ៏ ប
រិបូរ។
៤២ហើយ ពួក គេ នឹង វាយ កម្ទេច ទីក្រុង និង កំពែង ភ្នំ និង ភ្នំ
ដើម ឈើ និង ស្មៅ នៃ វាល ស្មៅ និង ពោត របស់ ពួក គេ។
៤៣ហើយ ពួក គេ នឹង ទៅ ក្រុង បាប៊ីឡូន យ៉ាង ខ្ជាប់ខ្ជួន ហើយ
ធ្វើ ឲ្យ នាង ភ័យ ខ្លាច។
44 ពួកគេនឹងមករកនាង ហើយឡោមព័ទ្ធនាង ផ្កាយ និងសេចក្តីក្រោធទាំងអស់
នឹងបង្ហូរមកលើនាង ពេលនោះធូលី និងផ្សែងនឹងឡើងទៅលើមេឃ ហើយអស់អ្នក
ដែលនៅជុំវិញនាងនឹងយំសោក។
45 ហើយ អស់ អ្នក ដែល នៅ ក្រោម នាង នឹង ធ្វើ ការ បម្រើ
ដល់ អ្នក ដែល ធ្វើ ឲ្យ នាង ភ័យ ខ្លាច។
៤៦ ហើយ អ្នក អើយ អាស៊ី ដែល ជា អ្នក រួម ចំណែក នៃ សេចក្តី
សង្ឃឹម នៃ បាប៊ីឡូន ហើយ ជា សិរីល្អ នៃ មនុស្ស របស់ នាង
៤៧ វេទនា ដល់ អ្នក អើយ អ្នក វេទនា ណាស់ ព្រោះ អ្នក បាន ធ្វើ
ខ្លួន ដូច នាង ហើយ បាន ចាត់ ទុក កូន ស្រី របស់ អ្នក ក្នុង
អំពើ សហាយស្មន់ ដើម្បី ឲ្យ ពួក គេ ពេញ ចិត្ត និង លើក តម្កើង
ចំពោះ គូស្នេហ៍ របស់ អ្នក ដែល តែង តែ ចង់ ប្រព្រឹត្ត អំពើ ផិត
ក្បត់ ជាមួយ អ្នក។
48 អ្នក បាន ដើរ តាម នាង ដែល គេ ស្អប់ ក្នុង ការ ធ្វើ និ
ង ការ បង្កើត របស់ នាង ទាំង អស់ ដូច្នេះ ព្រះ មាន បន្ទូល ថា
49 យើង នឹង ចាត់ គ្រោះ កាច មក លើ អ្នក ភាពជាស្ត្រីមេម៉ាយ ភាព
ក្រីក្រ ទុរ្ភិក្ស ដាវ និងជំងឺរាតត្បាត ធ្វើឱ្យផ្ទះរបស់អ្នកវិនាសអន្តរាយ និងស្លាប់។
50 ហើយ សិរី ល្អ នៃ អំណាច របស់ អ្នក នឹង ត្រូវ ស្ងួត ហួតហែ
ង ដូច ជា ផ្កា កំដៅ នឹង កើត ឡើង ដែល បាន បញ្ជូន មក
លើ អ្នក។
51 អ្នក នឹង ត្រូវ ទន់ ខ្សោយ ដូច ជា ស្ត្រី ក្រីក្រ ដែល មាន ស្នា
ម ឆ្នូត ហើយ ដូច ជា អ្នក ដែល ត្រូវ បាន គេ ប្រដៅ ដោយ របួ
ស ដើម្បី កុំ ឲ្យ អ្នក ខ្លាំង ពូកែ និង អ្នក ស្រឡាញ់ មិន អាច ទទួ
ល បាន។ ហើយអ្នក
52 ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា តើ ខ្ញុំ នឹង ធ្វើ ការ ប្រឆាំង នឹ
ង អ្នក ដោយ ចិត្ត ច្រណែន ឬ?
53 ប្រសិនបើ អ្នក មិន តែងតែ សម្លាប់ អ្នក ដែល ខ្ញុំ ជ្រើស រើស
ឡើយ ដោយ លើក ដៃ អ្នក ហើយ និយាយ ពី ការ ស្លាប់ របស់ ពួ
ក គេ នៅ ពេល ដែល អ្នក ស្រវឹង
54 បង្កើតភាពស្រស់ស្អាតនៃមុខរបស់អ្នក?
55 រង្វាន់ នៃ អំពើ ផិត ក្បត់ របស់ អ្នក នឹង មាន នៅ ក្នុង ទ្រូ
ង របស់ អ្នក ដូច្នេះ អ្នក នឹង ទទួល បាន ការ តបស្នង។
៥៦ ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា ដូច ជា អ្នក បាន ធ្វើ ចំពោះ
អ្នក ដែល បាន ជ្រើស រើស របស់ ខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា
សូម្បី តែ ព្រះ ក៏ នឹង ធ្វើ ចំពោះ អ្នក ហើយ នឹង បញ្ជូន អ្នក
ទៅ ក្នុង អំពើ អាក្រក់
57 កូន ចៅ របស់ អ្នក នឹង ត្រូវ ស្លាប់ ដោយ ការ ស្រេក ឃ្លាន ហើ
យ អ្នក នឹង ត្រូវ ដួល ដោយ មុខ ដាវ ទីក្រុង របស់ អ្នក នឹង
ត្រូវ បាក់ បែក ហើយ អ្នក ទាំង អស់ នឹង ត្រូវ វិនាស ដោយ មុ
ខ ដាវ នៅ តាម វាល។
58 អស់ អ្នក ដែល នៅ លើ ភ្នំ នឹង ស្លាប់ ដោយ ការ ស្រេក ឃ្លា
ន ហើយ បរិភោគ សាច់ របស់ ខ្លួន ហើយ ផឹក ឈាម របស់ ខ្លួន ដោ
យ សារ តែ ការ ស្រេក ឃ្លាន អាហារ និង ការ ស្រេក ទឹក ជា ខ្លាំ
ង។
៥៩ អ្នក នឹង មក តាម សមុទ្រ ហើយ ទទួល គ្រោះ កាច ម្តង ទៀត
ដូច ជា មិន សប្បាយ ចិត្ត។
៦០ហើយ នៅ ក្នុង ផ្លូវ នោះ ពួក គេ នឹង ប្រញាប់ប្រញាល់ ទៅ
លើ ទីក្រុង ដែល ទំនេរ ហើយ នឹង បំផ្លាញ ផ្នែក ខ្លះ នៃ ដែនដី រ
បស់ អ្នក ហើយ បំផ្លាញ មួយ ផ្នែក នៃ សិរីល្អ របស់ អ្នក ហើយ នឹ
ង ត្រឡប់ ទៅ បាប៊ីឡូន ដែល ត្រូវ បាន បំផ្លាញ វិញ។
៦១ហើយ អ្នក នឹង ត្រូវ គេ ទម្លាក់ ចោល ដោយ សារ តែ ចំបើង
ហើយ វា នឹង ក្លាយ ទៅ ជា ភ្លើង ដល់ អ្នក
៦២ហើយ នឹង បំផ្លាញ អ្នក និង ទីក្រុង របស់ អ្នក ដី របស់ អ្នក និ
ង ភ្នំ របស់ អ្នក អស់ ទាំង ឈើ និង ដើម ឈើ ដែល មាន ផ្លែ រ
បស់ ឯង ត្រូវ ឆេះ ដោយ ភ្លើង។
63 កូន ចៅ របស់ អ្នក នឹង ចាប់ យក ទៅ ជា ឈ្លើយ ហើយ មើ
ល ចុះ អ្វី ដែល អ្នក មាន នោះ គេ នឹង បំផ្លាញ វា ហើយ ធ្វើ ឲ្យ
សម្រស់ មុខ របស់ អ្នក ខូច។

ជំពូកទី 16

1 វេទនា ដល់ អ្នក បាប៊ីឡូន និង អាស៊ី! វេទនា ដល់ អ្នក អេស៊ីប និង ស៊ី
រី!
២ ចូរ យក ក្រណាត់ បាវ និង សក់ ក្រវាត់ ខ្លួន ឡើង យំ សោក ស
ង្រេង និង សោកស្តាយ។ ព្រោះការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់អ្នកគឺនៅជិត។
3 ដាវ មួយ ត្រូវ បាន បញ្ជូន មក លើ អ្នក ហើយ តើ អ្នក ណា
អាច យក វា មក វិញ?
4 ភ្លើង បាន ឆេះ មក ក្នុង ចំណោម អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ តើ អ្ន
ក ណា អាច ពន្លត់ ភ្លើង បាន?
5 គ្រោះកាច បាន ត្រូវ បញ្ជូន មក រក អ្នក ហើយ តើ អ្នក ណា
អាច នឹង បណ្តេញ ពួក គេ ចេញ?
6 តើ មាន អ្នក ណា ដេញ សត្វ តោ ដែល ឃ្លាន ក្នុង ព្រៃ ចេ
ញ បាន ទេ? តើ មាន នរណា អាច ពន្លត់ ភ្លើង នៅ ពេល ដែ
ល វា បាន ចាប់ ផ្តើម ឆេះ?
៧ តើ នរណា អាច បង្វិល ព្រួញ ដែល ត្រូវ បាញ់ ដោយ អ្នក បា
ញ់ ព្រួញ ដ៏ ខ្លាំង ម្នាក់ ទៀត ឬ?
៨ ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព ចាត់ គ្រោះ កាច ហើយ តើ នរ
ណា ជា អ្នក អាច បណ្តេញ ពួក គេ ចេញ?
៩ ភ្លើង នឹង ចេញ ពី សេចក្តី ក្រោធ របស់ គាត់ ហើយ តើ អ្នក
ណា ដែល អាច ពន្លត់ វា?
10 គាត់ នឹង ផ្លេក បន្ទោរ ហើយ អ្នក ណា មិន ខ្លាច? វា នឹង ផ្គរលា
ន់ ហើយ អ្នក ណា មិន ខ្លាច?
១១ ព្រះអម្ចាស់ នឹង គំរាម ហើយ តើ អ្នក ណា នឹង មិន ត្រូវ គេ
វាយ ដំ ដោយ ម្សៅ នៅ ចំពោះ ព្រះ វត្តមាន របស់ ទ្រង់?
12 ផែនដីរញ្ជួយ ហើយគ្រឹះរបស់វា សមុទ្រ ងើប ឡើង ជា មួយ នឹង រល
ក ពី ទី ជ្រៅ ហើយ រលក របស់ វា ក៏ រំខាន ហើយ ត្រី ក៏ នៅ
ចំពោះ ព្រះភ័ក្ត្រ ព្រះអម្ចាស់ និង នៅ ចំពោះ សិរីល្អ នៃ ឫទ្ធានុភាព រ
បស់ ទ្រង់។
១៣ត្បិត ដៃ ស្តាំ របស់ គាត់ ដែល ពត់ ធ្នូ ព្រួញ របស់ គាត់ ដែ
ល គាត់ បាញ់ គឺ មុត ហើយ នឹង មិន ខក ឡើយ នៅ ពេល ដែ
ល វា ចាប់ ផ្តើម ត្រូវ បាញ់ ទៅ កាន់ ទី បំផុត នៃ ពិភពលោក។
១៤ មើល ចុះ គ្រោះកាច ត្រូវ បាន បញ្ជូន មក ហើយ នឹង មិន វិល ម
ក វិញ ទៀត ទេ ដរាប ណា វា មក លើ ផែនដី។
15 ភ្លើង ត្រូវ ឆេះ ហើយ មិន រលត់ ឡើយ ដរាប ណា វា ឆេះ ឫស
នៃ ផែនដី។
១៦ ប្រៀប ដូច ជា ព្រួញ ដែល ត្រូវ បាញ់ ដោយ អ្នក បាញ់ ព្រួ
ញ ដ៏ ខ្លាំង ពូកែ មិន ថយ ក្រោយ ឡើយ សូម្បី តែ គ្រោះ កាច ដែ
ល នឹង បញ្ជូន មក លើ ផែនដី ក៏ មិន វិល មក វិញ ដែរ។
១៧ វេទនា ហើយ! វេទនា គឺ ខ្ញុំ! តើអ្នកណានឹងរំដោះខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះ?
18 ការចាប់ផ្តើមនៃទុក្ខព្រួយ និងការកាន់ទុក្ខយ៉ាងធំ; ការចាប់ផ្តើមនៃទុរ្ភិក្សនិង
ការស្លាប់ដ៏អស្ចារ្យ; ការចាប់ផ្តើមនៃសង្គ្រាម ហើយអំណាចនឹងឈរដោយភ័យខ្លាច។
ការចាប់ផ្តើមនៃអំពើអាក្រក់! តើ ខ្ញុំ ត្រូវ ធ្វើ យ៉ាង ណា ពេល អំពើ
អាក្រក់ ទាំង នេះ មក ដល់?
១៩ មើល ចុះ ទុរ្ភិក្ស និង គ្រោះកាច ទុក្ខវេទនា និង ទុក្ខព្រួយ ត្រូវ បាន បញ្ជូន ជា
គ្រោះ ថ្នាក់ សម្រាប់ ការ ធ្វើ វិសោធនកម្ម។
២០ ប៉ុន្តែ សម្រាប់ ការ ទាំង អស់ នេះ ពួក គេ នឹង មិន ងាក ចេ
ញ ពី អំពើ ទុច្ចរិត របស់ ខ្លួន ឡើយ ហើយ ក៏ មិន ត្រូវ នឹក
ចាំ ជានិច្ច អំពី គ្រោះ ថ្នាក់ ដែរ។
21 មើលចុះ វត្ថុធាតុនឹងមានតម្លៃថោកណាស់នៅលើផែនដី ដែលពួកវានឹងគិតថា
ខ្លួនពួកគេស្ថិតក្នុងករណីល្អ ហើយសូម្បីតែនៅពេលនោះ អំពើអាក្រក់នឹងកើតឡើ
ងនៅលើផែនដី ដាវ ទុរ្ភិក្ស និងការច្របូកច្របល់យ៉ាងខ្លាំង។
២២ត្បិត ពួក គេ ជា ច្រើន ដែល រស់ នៅ លើ ផែនដី នឹង ត្រូ
វ វិនាស ទៅ ដោយ ទុរ្ភិក្ស។ ហើយម្នាក់ទៀតដែលរួចផុតពីការស្រេកឃ្លាន ដាវ
នឹងត្រូវបំផ្លាញ។
២៣ហើយ មនុស្ស ស្លាប់ នឹង ត្រូវ បណ្តេញ ចេញ ដូច ជា លាមក
ហើយ នឹង គ្មាន អ្នក ណា អាច សម្រាល ទុក្ខ ពួក គេ បាន ឡើ
យ ត្បិត ផែនដី នឹង ត្រូវ ខ្ទះខ្ទាយ ហើយ ទីក្រុង នឹង ត្រូវ បំផ្លាញ
ចោល។
24 គ្មាន អ្នក ណា នៅ សល់ ដើម្បី ភ្ជួរ រាស់ ដី ហើយ សាប ព្រោះ
ឡើយ។
25 ដើម ឈើ នឹង បង្កើត ផល ហើយ អ្នក ណា នឹង ប្រមូល វា?
26 ទំពាំង បាយ ជូរ នឹង ទុំ ហើយ តើ អ្នក ណា នឹង ជាន់ វា? ដ្បិ
ត គ្រប់ ទាំង អស់ នឹង ត្រូវ ស្ងាត់ ជ្រងំ ដោយ មនុស្ស
២៧ ដូច្នេះ មនុស្ស ម្នាក់ នឹង ចង់ ឃើញ ម្នាក់ ទៀត ហើយ ចង់ ឮ
សំឡេង របស់ គាត់។
២៨ត្បិត ក្នុង ទីក្រុង មួយ នឹង នៅ សល់ ដប់ កន្លែង ហើយ ពីរ
នៅ ក្នុង វាល ដែល នឹង លាក់ ខ្លួន នៅ ក្នុង ព្រៃ ក្រាស់ និង
នៅ តាម ប្រហោង ថ្ម។

29 ដូចនៅក្នុងចម្ការអូលីវនៅលើដើមឈើនីមួយៗ នៅសល់អូលីវបីឬបួន។
៣០ ឬ ក៏ ដូច ជា នៅ ពេល ដែល ចម្ការ ទំពាំង បាយ ជូរ ត្រូ
វ បាន គេ ប្រមូល ទុក នោះ ក៏ មាន ក្រុម ខ្លះ ដែល ខំ ស្វែង
រក តាម ចំការ ដែរ។
៣១ ទោះ ជា យ៉ាង នេះ ក្តី នៅ គ្រា នោះ អស់ អ្នក ដែល រុក រ
ក ផ្ទះ ដោយ ដាវ នៅ សល់ បី ឬ បួន នាក់។
32 ហើយ ផែនដី នឹង ត្រូវ ខ្ទេចខ្ទាំ ហើយ វាល ស្រែ របស់ វា នឹង
ចាស់ ទៅ ហើយ ផ្លូវ របស់ នាង និង ផ្លូវ ទាំង អស់ របស់ នាង នឹ
ង រីក ពេញ ដោយ បន្លា ពី ព្រោះ គ្មាន អ្នក ណា ធ្វើ ដំណើរ តា
ម នោះ ឡើយ។
៣៣ ស្រីព្រហ្មចារីនឹងកាន់ទុក្ខ ដោយគ្មានកូនកំលោះ។ ស្ត្រី នឹង កាន់ ទុក្ខ ដោ
យ គ្មាន ប្តី។ របស់ពួកគេ។ កូន ស្រី នឹង កាន់ ទុក្ខ ដោយ គ្មាន អ្ន
ក ជួយ។
៣៤ ក្នុង សង្គ្រាម កូន កំលោះ នឹង ត្រូវ វិនាស ហើយ ប្តី នឹង ត្រូវ វិ
នាស ដោយ ទុរ្ភិក្ស។
35 ឥឡូវ នេះ ចូរ ស្តាប់ សេចក្តី ទាំង នេះ ហើយ យល់ អំពី ការ ទាំ
ង នោះ អ្នក រាល់ គ្នា ជា អ្នក បម្រើ របស់ ព្រះ អម្ចាស់។
៣៦ មើល ចុះ ព្រះ បន្ទូល នៃ ព្រះ អម្ចាស់ អើយ ចូរ ទទួល វា ចុះ៖
កុំ ជឿ ព្រះ ដែល ព្រះ អម្ចាស់ មាន ព្រះ បន្ទូល ឡើយ។
៣៧ មើល ចុះ គ្រោះកាចខិតមកជិត ហើយមិនយឺតយ៉ាវឡើយ។
៣៨ ដូច ជា ពេល ដែល ស្ត្រី មាន កូន ក្នុង ខែ ទី ប្រាំបួន ប្រសូ
ត បាន កូន ប្រុស ដោយ ពីរ ឬ បី ម៉ោង ដែល នាង កើត ម
ក នោះ ការ ឈឺ ចាប់ យ៉ាង ខ្លាំង រុំ ព័ទ្ធ ស្បូន របស់ នាង ដែល
ឈឺ ចាប់ ពេល កូន កើត មក ពួក គេ មិន បាន សម្រាក មួ
យ ភ្លែត ទេ
៣៩ ទោះជាយ៉ាងនោះក៏ដោយ គ្រោះកាចក៏នឹងមិនមានមកលើផែនដីដែរ ហើយពិ
ភពលោកនឹងកាន់ទុក្ខ ហើយទុក្ខព្រួយនឹងកើតឡើងនៅគ្រប់ទិសទី។
40 ឱ ប្រជាជន របស់ ខ្ញុំ អើយ ចូរ ស្តាប់ ពាក្យ របស់ ខ្ញុំ ចុះ ចូរ រៀ
បចំ អ្នក ឲ្យ ត្រៀម ខ្លួន សម្រាប់ ការ ប្រយុទ្ធ របស់ អ្នក ហើយ
នៅ ក្នុង អំពើ អាក្រក់ ទាំង នោះ បាន ដូច ជា អ្នក ធ្វើ ធម្ម
យាត្រា នៅ លើ ផែនដី។
41 អ្នក ណា ដែល លក់ ចូរ ឲ្យ អ្នក នោះ បាន ដូច ជា អ្នក ដែ
ល រត់ ចេញ ទៅ ហើយ អ្នក ណា ដែល ទិញ ក៏ ដូច ជា អ្នក ដែ
ល នឹង បាត់ បង់។
42 អ្នក ណា ដែល កាន់ កាប់ ទំនិញ ដូច ជា អ្នក ណា ដែល គ្មា
ន ប្រាក់ ចំណេញ ពី វា ហើយ អ្នក ណា ដែល សង់ ក៏ ដូច ជា
អ្នក ណា ដែល មិន នៅ ក្នុង នោះ
43 អ្នក ណា ដែល សាប ព្រោះ មិន ចេះ ច្រូត កាត់ អ្នក ណា ដែ
ល ដាំ ចម្ការ ទំពាំងបាយជូរ ក៏ ដូច ជា អ្នក ដែល មិន រើស ទំពាំ
ងបាយជូរ ដែរ។
44 អ្នក ដែល រៀប ការ ដូច ជា អ្នក ដែល មិន មាន កូន។ ហើយ
អ្នក ដែល មិន រៀបការ ដូច ស្ត្រី មេម៉ាយ។
៤៥ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ ពួក អ្នក ដែល ធ្វើ ការ ដោយ ឥត ប្រយោជ
ន៍
៤៦ត្បិត ជន បរទេស នឹង ច្រូត ផល របស់ ខ្លួន ហើយ រឹប អូស
យក ទ្រព្យ សម្បត្តិ របស់ ពួក គេ រំលំ ផ្ទះ របស់ ពួក គេ ហើយ ចា
ប់ យក កូន ទៅ ជា ឈ្លើយ ដ្បិត នៅ ក្នុង ការ ជាប់ ឃុំឃាំង និ
ង ទុរ្ភិក្ស នឹង បាន កូន។
៤៧ហើយ ពួក អ្នក ដែល កាន់កាប់ ទំនិញ របស់ ខ្លួន ដោយ ការ
ប្លន់ នោះ ពួក គេ កាន់ តែ ច្រើន ឡើង លើ ទីក្រុង ផ្ទះ សម្បែង រ
បស់ ពួក គេ និង របស់ ពួក គេ។
48 ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា យើង នឹង ខឹង នឹង គេ ថែម
ទៀត ចំពោះ អំពើ បាប របស់ គេ។
49 ដូច ជា ស្រី សំផឹង ច្រណែន នឹង ស្ត្រី ទៀង ត្រង់ និង គុណធម៌
50 ដូច្នេះ សេចក្តីសុចរិតនឹងស្អប់អំពើទុច្ចរិត នៅពេលដែលនាងបន្ទាបខ្លួន ហើយ
នឹងចោទប្រកាន់នាងចំពោះមុខនាង នៅពេលដែលគាត់មក ដែលនឹងការពារអ្ន
កដែលឧស្សាហ៍ស្រាវជ្រាវគ្រប់អំពើបាបនៅលើផែនដី។
៥១ហើយ ដូច្នេះ ហើយ អ្នក មិន ត្រូវ ដូច នឹង កិច្ចការ នោះ ឬ ចំ
ពោះ កិច្ចការ នោះ ឡើយ។
៥២ ត្បិត នៅ តែ បន្តិច បន្តួច ហើយ អំពើ ទុច្ចរិត នឹង ត្រូវ ដ
ក ចេញ ពី ផែនដី ហើយ សេចក្តី សុចរិត នឹង សោយរាជ្យ នៅ ក្នុ
ង ចំណោម អ្នក។
៥៣ កុំ ឲ្យ មនុស្ស មាន បាប និយាយ ថា ខ្លួន មិន បាន ធ្វើ អំ
ពើ បាប ឡើយ ដ្បិត ព្រះ នឹង ដុត ធ្យូង លើ ក្បាល របស់ ខ្លួន ដែ
ល មាន បន្ទូល នៅ ចំពោះ ព្រះ អម្ចាស់ ជា ព្រះ និង សិរី ល្អ រប
ស់ ទ្រង់ ថា ខ្ញុំ មិន បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប ទេ។
៥៤ មើល ចុះ ព្រះអម្ចាស់ ជ្រាប រាល់ កិច្ចការ ទាំង អស់ របស់ មនុស្ស
ការ ស្រមើស្រមៃ គំនិត និង ចិត្ត របស់ គេ៖
55 ដែល និយាយ តែ ពាក្យ ថា ចូរ ឲ្យ ផែនដី បង្កើត ឡើង! ហើយវា
ត្រូវបានបង្កើតឡើង: អនុញ្ញាតឱ្យស្ថានសួគ៌ត្រូវបានបង្កើតឡើង; ហើយវាត្រូវបាន
បង្កើតឡើង។
56 តាម ពាក្យ របស់ លោក បាន បង្កើត ផ្កាយ ហើយ លោក ដឹង ចំ
នួន របស់ ពួក គេ។
57 ទ្រង់ ស្វែង រក ទី ជ្រៅ និង ទ្រព្យ សម្បត្តិ នៅ ទី នោះ។ គាត់បា
នវាស់សមុទ្រ និងអ្វីដែលវាមាន។
58 ទ្រង់ បាន បិទ សមុទ្រ នៅ កណ្តាល ទឹក ហើយ ដោយ ព្រះ បន្ទូ
ល ទ្រង់ បាន ព្យួរ ផែនដី នៅ លើ ទឹក។
59 ទ្រង់ បាន លាត សន្ធឹង ផ្ទៃ មេឃ ដូច ជា តុដេក។ នៅ លើ ទឹក
លោក បាន បង្កើត វា ឡើង។
60 នៅ វាល រហោស្ថាន ទ្រង់ បាន បង្កើត ប្រភព ទឹក ហើយ អាង
នៅ លើ កំពូល ភ្នំ ដើម្បី ឲ្យ ទឹក ជន់ ហូរ ធ្លាក់ ពី ថ្ម ខ្ពស់ ម
ក ស្រោច ផែនដី។
61 ទ្រង់ បាន បង្កើត មនុស្ស ហើយ ដាក់ ចិត្ត នៅ កណ្តាល រូប កា
យ ហើយ បាន ប្រទាន ដង្ហើម ជីវិត និង ការ យល់ ដឹង ដល់ គាត់។
៦២មែន ហើយ និង ព្រះវិញ្ញាណ នៃ ព្រះ ដ៏ មាន ព្រះចេស្តា បំផុត ដែ
ល បាន បង្កើត អ្វីៗ ទាំង អស់ ហើយ ស្រាវជ្រាវ រក ឃើញ នូវ អ្វី
ដែល លាក់ ទុក ទាំង អស់ នៅ ក្នុង អាថ៌កំបាំង នៃ ផែនដី។
63 ប្រាកដណាស់ គាត់ដឹងពីការប្រឌិតរបស់អ្នក ហើយអ្វីដែលអ្នកគិតនៅក្នុងចិត្តរ
បស់អ្នក សូម្បីតែពួកគេដែលមានអំពើបាប ហើយនឹងលាក់បាំងអំពើបាបរបស់ពួ
កគេ។
៦៤ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ ព្រះ អម្ចាស់ បាន ពិនិត្យ មើល រាល់ កិច្ចកា
រ របស់ អ្នក យ៉ាង ពិត ប្រាកដ ហើយ ទ្រង់ នឹង ធ្វើ ឲ្យ អ្នក ទាំ
ង អស់ គ្នា ត្រូវ អាម៉ាស់។
65 ហើយនៅពេលដែលអំពើបាបរបស់អ្នកត្រូវបាននាំមក នោះអ្នកនឹងត្រូវខ្មាស
នៅចំពោះមុខមនុស្ស ហើយអំពើបាបរបស់អ្នកផ្ទាល់នឹងជាអ្នកចោទប្រកាន់អ្នក
នៅថ្ងៃនោះ។
66 តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី? ឬតើអ្នកនឹងលាក់អំពើបាបរបស់អ្នកនៅចំពោះព្រះ និងពួក
ទេវតារបស់ទ្រង់យ៉ាងដូចម្តេច?
៦៧ មើល ចុះ ព្រះ ទ្រង់ ទ្រង់ ជា អ្នក វិនិច្ឆ័យ ចូរ កោត ខ្លាច ទ្រង់៖
ចូរ ចាក ចេញ ពី អំពើ បាប របស់ អ្នក ហើយ បំភ្លេច ចោល អំ
ពើ ទុច្ចរិត របស់ អ្នក ដើម្បី កុំ ឲ្យ ជ្រៀត ជ្រែក ជាមួយ នឹង ពួ
ក គេ ជា រៀង រហូត៖ ដូច្នេះ ព្រះ ទ្រង់ នឹង ដឹកនាំ អ្នក ចេញ ហើ
យ រំដោះ អ្នក ពី គ្រប់ បញ្ហា។
៦៨ត្បិត មើល ចុះ កំហឹង ដ៏ ឆេះ សន្ធោសន្ធៅ នៃ ហ្វូង មនុស្ស ដ៏ ច្រើ
ន កុះករ បាន ឆាបឆេះ មក លើ អ្នក ហើយ ពួក គេ នឹង ដក
អ្នក ខ្លះ ចេញ ហើយ ចិញ្ចឹម អ្នក ដោយ នៅ ទំនេរ ដោយ មាន រប
ស់ ដែល ថ្វាយ ដល់ រូប ព្រះ។
៦៩ហើយ ពួក អ្នក ដែល យល់ព្រម នឹង ពួក គេ នឹង ត្រូវ បា
ន នៅ ក្នុង ការ ចំអក និង ដោយ ការ តិះដៀល ហើយ ត្រូវ បា
ន ជាន់ ឈ្លី ដោយ ជើង។
70 ត្បិត នឹង មាន នៅ គ្រប់ ទីកន្លែង និង នៅ ក្នុង ក្រុង បន្ទា
ប់ ទៀត ការ បះបោរ ដ៏ ធំ មួយ មក លើ អស់ អ្នក ដែល កោ
ត ខ្លាច ព្រះ អម្ចាស់។
៧១ ពួកគេ នឹង ដូច ជា មនុស្ស ឆ្កួត ឥត ខ្ចោះ ឡើយ ប៉ុន្តែ នៅ
តែ បំផ្លាញ និង បំផ្លាញ អស់ អ្នក ដែល កោត ខ្លាច ព្រះ អម្ចាស់។
៧២ត្បិត ពួក គេ នឹង ខ្ជះខ្ជាយ ហើយ ដក យក របស់ របរ របស់
ពួក គេ ហើយ ដេញ ពួក គេ ចេញ ពី ផ្ទះ របស់ ពួក គេ។
៧៣ ពេល នោះ ពួក គេ នឹង ត្រូវ បាន គេ ស្គាល់ ថា តើ នរណា
ជា អ្នក ជ្រើស រើស របស់ ខ្ញុំ; ហើយគេនឹងត្រូវសាកល្បងដូចមាសនៅក្នុង
ភ្លើង។
៧៤ ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ទី ស្រឡា
ញ់ របស់ ខ្ញុំ អើយ ចូរ ស្តាប់ ចុះ ព្រះ អម្ចាស់ មាន ព្រះ បន្ទូល ថា
មើល ចុះ ថ្ងៃ នៃ ទុក្ខ លំបាក ជិត មក ដល់ ហើយ ប៉ុន្តែ យើង នឹ
ង រំដោះ អ្នក ចេញ ពី ការ ដដែល។
75 កុំ ខ្លាច ឬ សង្ស័យ ឡើយ; ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជាអ្នកណែនាំ
៧៦ ហើយ ជា ការណែនាំ នៃ អស់ អ្នក ដែល កាន់ តាម បទបញ្ញត្តិ
និង សិក្ខាបទ របស់ យើង ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ មាន ព្រះបន្ទូល ថា ៖
សូម កុំ ឲ្យ អំពើ បាប របស់ អ្នក ធ្វើ ឲ្យ អ្នក ធ្លាក់ ចុះ ហើយ
កុំ ឲ្យ អំពើ ទុច្ចរិត របស់ អ្នក ងើប ឡើង ឡើយ។
៧៧ វេទនា ដល់ អស់ អ្នក ដែល ជាប់ នឹង អំពើ បាប របស់ ខ្លួន
ហើយ គ្រប ដណ្តប់ ដោយ អំពើ បាប របស់ គេ ដូច វាល ស្មៅ គ្រ
ប ដណ្តប់ ដោយ គុម្ពោត ហើយ ផ្លូវ នោះ មាន បន្លា មិន ឲ្យ អ្ន
ក ណា ដើរ កាត់ ឡើយ!
78 វា ត្រូវ បាន គេ ទុក ចោល ដោយ គ្មាន សម្លៀក បំពាក់ ហើ
យ ត្រូវ បាន បោះ ចូល ក្នុង ភ្លើង ដើម្បី ឲ្យ ឆេះ នៅ ទីនោះ។

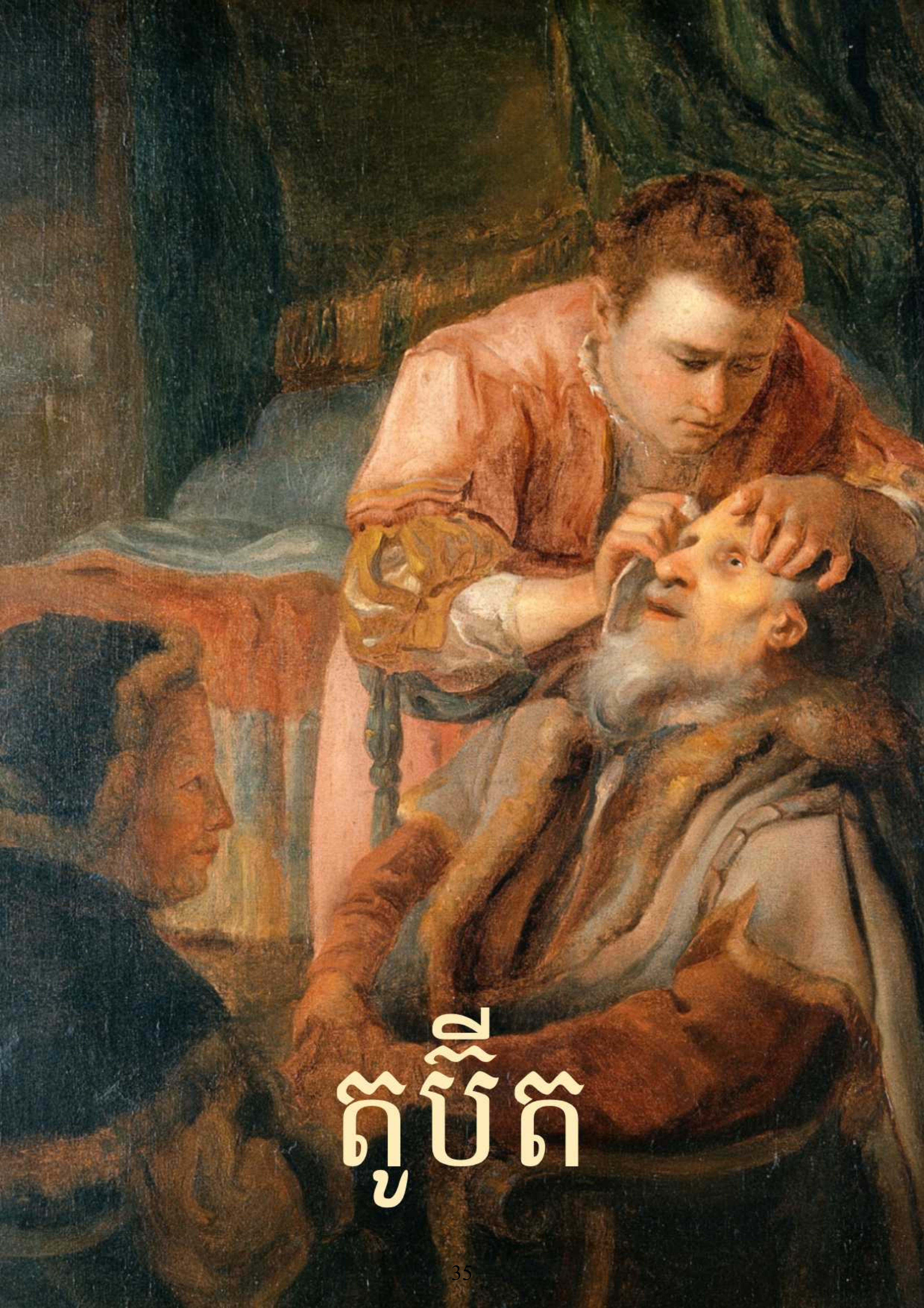

តូប៊ីត

ជំពូកទី 1

1 សៀវភៅនៃពាក្យរបស់លោកថូប៊ីត ជាកូនរបស់លោកថូប៊ីអែល ជាកូន
របស់អាណានីអែល ជាកូនរបស់អ័ឌអែល ជាកូនរបស់កាបាអែល ជាពូជ
របស់អេសាអែល នៃកុលសម្ព័ន្ធនេបថាលី
2 តើនរណាក្នុងសម័យអេនេមសារ ជាស្ដេចនៃសាសន៍អាសស៊ើរ ត្រូវបាន
គេនាំទៅជាឈ្លើយចេញពីទីបេ ដែលនៅខាងស្ដាំដៃនៃក្រុងនោះ ដែលត្រូវ
បានគេហៅយ៉ាងត្រឹមត្រូវថា នេបថាលី នៅស្រុកកាលីឡេ ខាងលើ
អេស៊ើរ។
3 ខ្ញុំថូប៊ីតបានដើរពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងផ្លូវនៃសេចក្ដីពិត
និងយុត្តិធម៌ ហើយខ្ញុំបានធ្វើទានជាច្រើនដល់បងប្អូនរបស់ខ្ញុំ
និងប្រជាជាតិរបស់ខ្ញុំ ដែលបានមកជាមួយខ្ញុំទៅកាន់នីនីវេ
ចូលទៅក្នុងទឹកដីនៃពួកអាសស៊ើរ។
៤ហើយ កាលខ្ញុំនៅក្នុងប្រទេសរបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងដែនដីអ៊ីស្រាអែលនៅ
ក្មេង កុលសម្ព័ន្ធនេបថាលីទាំងអស់ជាឪពុករបស់ខ្ញុំបានធ្លាក់ចេញពីវង្ស
យេរូសាឡិម ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសចេញពីកុលសម្ព័ន្ធអ៊ីស្រាអែលទាំង
អស់ ដើម្បីឲ្យកុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់ត្រូវបូជា នៅទីនោះ ជាកន្លែងដែលវិហារ
នៃទីអាស្រ័យនៅរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតត្រូវបានគេឧទ្ទិស និងសង់
សម្រាប់គ្រប់វ័យ។
៥ ឥឡូវនេះ កុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់ដែលបានបះបោររួមគ្នា និងគ្រួសាររបស់
នេបថាលី ជាឪពុករបស់ខ្ញុំ បានបូជាដល់កូនគោបាបាល។
៦ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំតែម្នាក់ឯងបានទៅក្រុងយេរូសាឡិមជាញឹកញាប់ក្នុងពិធី
បុណ្យ ដូចដែលវាត្រូវបានតែងតាំងដល់ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់
ដោយក្រឹត្យដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដោយមានផលដំបូង និងភាគដប់នៃ
ការកើនឡើងជាមួយនឹងរបស់ដែលត្រូវបានកាត់ដំបូង។ គេបានប្រគល់
ខ្ញុំនៅអាសនៈដល់ពួកបូជាចារ្យ ដែលជាកូនចៅរបស់អើរ៉ុន។
7 មួយភាគដប់នៃការកើនឡើងទាំងអស់នោះ
ខ្ញុំបានឲ្យទៅកូនរបស់លោកអើរ៉ុន ដែលបម្រើនៅក្រុងយេរូសាឡិម។
៨ហើយ ទីបី ខ្ញុំបានឲ្យទៅពួកគេដែលវាបានជួប ដូចដែលដេបូរ៉ា ម្ដាយ
ឪពុកខ្ញុំបានបង្គាប់មកខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំត្រូវបានឪពុកទុកចោលជាកំព្រា។
៩ លើសពីនេះទៀត នៅពេលដែលខ្ញុំចូលដល់អាយុមនុស្សម្នាក់ ខ្ញុំបាន
រៀបការជាមួយអាណាក្នុងពូជអំបូររបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបង្កើត Tobias ពី
នាង។
១០ហើយពេលយើងត្រូវបានគេចាប់យកទៅជាឈ្លើយនៅក្រុងនីនីវេ
នោះបងប្អូនទាំងអស់របស់ខ្ញុំ និងអស់អ្នកដែលជាពូជពង្សរបស់ខ្ញុំបាន
បរិភោគអាហាររបស់សាសន៍ដទៃ។
11 ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានទប់ខ្លួនមិនឲ្យបរិភោគ។
12 ពីព្រោះខ្ញុំនឹកដល់ព្រះដោយអស់ពីចិត្ត។
១៣ ហើយព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតបានប្រទានព្រះគុណ និងការពេញចិត្តដល់
ខ្ញុំនៅចំពោះមុខ Enemessar ដូច្នេះខ្ញុំជាអ្នកដេញតាមទ្រង់។
14 ហើយខ្ញុំបានចូលទៅក្រុងមេឌា ហើយទុកចិត្តនឹងកាបាអែល ជាប្អូន
របស់កាព្រីស នៅក្រុងរ៉ាស ជាក្រុងមេឌា ប្រាក់ដប់ណែន។
១៥ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអេនមេសាបានសោយទិវង្គតទៅ
សេណាយេរិប ជាបុត្ររបស់គាត់បានឡើងសោយរាជ្យជំនួសគាត់។
ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់មានបញ្ហាដែលខ្ញុំមិនអាចចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធ
ផ្សព្វផ្សាយ។
16 ហើយនៅសម័យអេនមេសសារ ខ្ញុំបានធ្វើទានជាច្រើនដល់បងប្អូន
របស់ខ្ញុំ ហើយបានឲ្យអាហាររបស់ខ្ញុំដល់អ្នកស្រេកឃ្លាន
១៧ ហើយសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំចំពោះអ្នកអាក្រាត ហើយប្រសិនបើខ្ញុំ
ឃើញប្រជាជាតិរបស់ខ្ញុំណាម្នាក់ស្លាប់ ឬបោះចោលជញ្ជាំងក្រុងនីនីវេ ខ្ញុំក៏
បញ្ចុះសពគាត់ដែរ។
១៨ហើយប្រសិនបើស្ដេចសេណាគារីបបានធ្វើគុតជនណាម្នាក់នៅពេល
ដែលគាត់បានមក ហើយបានភៀសខ្លួនចេញពីស្រុកយូដា នោះខ្ញុំបាន
បញ្ចុះពួកគេជាឯកជន។ ដោយព្រះពិរោធទ្រង់បានសម្លាប់មនុស្សជា
ច្រើន ប៉ុន្តែរកមិនឃើញសាកសពទេ ពេលរកស្ដេច។
១៩ហើយ កាលអ្នកក្រុងនីនីវេម្នាក់បានទៅរអ៊ូពីខ្ញុំដល់ស្ដេច នោះខ្ញុំបាន
បញ្ចុះពួកគេ ហើយលាក់ខ្លួន។ ដោយយល់ថាខ្ញុំត្រូវគេរកសម្លាប់ ខ្ញុំក៏ដក
ខ្លួនចេញដោយភ័យខ្លាច។
20 ពេលនោះទំនិញទាំងអស់របស់ខ្ញុំត្រូវបានគេយកទៅដោយបង្ខំ ហើយ
ក៏គ្មានរបស់ណានៅសល់ខ្ញុំដែរ ក្រៅពីប្រពន្ធខ្ញុំ Anna និង Tobias ជាកូន
ប្រុសរបស់ខ្ញុំ។
21 ហើយមិនបានកន្លងផុតទៅប្រាំហាសិបថ្ងៃទេ មុននឹងកូនប្រុសពីរ
នាក់របស់គាត់បានសម្លាប់គាត់ ហើយពួកគេបានភៀសខ្លួនទៅលើភ្នំ
អើរ៉ាត់។ ព្រះបាទសាខេដូនុស
ជាបុត្ររបស់ព្រះអង្គឡើងសោយរាជ្យជំនួស។ ដែលបានចាត់តាំងលើ
ដំណើររឿងរបស់ឪពុកគាត់ និងលើកិច្ចការទាំងអស់របស់គាត់ គឺលោក
អគីយ៉ារាស ជាកូនរបស់អាណាអែល ជាប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ។
22 ហើយអ័គីយ៉ារ៉ាសអង្វររកខ្ញុំ ខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅក្រុងនីនីវេវិញ។ ឥឡូវ
នេះអ័គីយ៉ាការុសជាអ្នកកាន់ពែង និងជាអ្នកកាន់សញ្ញា ជាអ្នកមើលការ
ខុសត្រូវ និងជាអ្នកមើលការខុសត្រូវលើគណនី។ ហើយលោកសាកេដូនស
បានតែងតាំងគាត់នៅក្បែរគាត់ ហើយគាត់ជាកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ។

ជំពូក 2

១ឥឡូវនេះ ពេលខ្ញុំត្រឡប់មកផ្ទះម្ដងទៀត ហើយប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ Anna ត្រូវ
បានគេប្រោសឲ្យខ្ញុំជាមួយនឹង Tobias ជាកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងពិធី
បុណ្យ Pentecost ដែលជាបុណ្យបរិសុទ្ធនៃរយៈពេលប្រាំពីរសប្ដាហ៍ មាន
អាហារពេលល្ងាចដ៏ល្អមួយដែលបានរៀបចំឲ្យខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានអង្គុយញ៉ាំ។
២ហើយកាលខ្ញុំឃើញសាច់ជាបរិបូរ ខ្ញុំក៏និយាយទៅកូនថា ចូរទៅយកអ្នក
ក្រនោះមក បើសិនជាកូននឹងរកឃើញពីបងប្អូនរបស់យើង ដែលនឹក
ដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយខ្ញុំនៅរង់ចាំអ្នក។
3 ប៉ុន្តែគាត់បានមកម្ដងទៀត ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ «ឱព្រះវរបិតា
ប្រជាជាតិរបស់យើងម្នាក់ត្រូវបានច្របាច់ក ហើយត្រូវគេដេញចេញនៅ
ផ្សារ។
៤ មុននឹងខ្ញុំបានភ្លក់សាច់មួយមុខ ខ្ញុំក៏ចាប់ផ្ដើមនាំគាត់ឡើងទៅក្នុង
បន្ទប់មួយរហូតដល់ថ្ងៃលិច។
5 ខ្ញុំក៏ត្រឡប់មកវិញ ហើយលាងខ្លួន ហើយបរិភោគសាច់ខ្ញុំយ៉ាងធ្ងន់
៦ ដោយនឹកចាំពីទំនាយរបស់អេម៉ុស ដូចលោកបានមានប្រសាសន៍ថា
បុណ្យរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងក្លាយទៅជាការកាន់ទុក្ខ ហើយភាពសប្បាយរីក
រាយរបស់អ្នកទាំងអស់នឹងទៅជាការទួញសោក។
៧ ដូច្នេះ ខ្ញុំក៏យំ ហើយបន្ទាប់ពីថ្ងៃលិច ខ្ញុំក៏ទៅធ្វើផ្នូរ ហើយបញ្ចុះគាត់។
៨ ប៉ុន្តែអ្នកជិតខាងរបស់ខ្ញុំបានចំអកឲ្យខ្ញុំ ហើយនិយាយថា៖ «អ្នកនេះ
មិនទាន់ខ្លាចនឹងត្រូវគេប្រហារជីវិតដោយសាររឿងនេះទេ អ្នកដែលរត់
ចេញ។ ប៉ុន្តែ មើលចុះ គាត់បានបញ្ចុះសពម្ដងទៀត។
9 នៅយប់ដដែលនោះ ខ្ញុំក៏ត្រឡប់មកពីកន្លែងបញ្ចុះសពវិញ ហើយដេក
នៅក្បែរជញ្ជាំងទីធ្លារបស់ខ្ញុំ ដោយមានភាពកខ្វក់ ហើយមុខខ្ញុំត្រូវបាន
បិទបាំង។
10 ហើយខ្ញុំមិនបានដឹងថា មានចាបនៅតាមជញ្ជាំង ហើយភ្នែករបស់ខ្ញុំ
កំពុងបើកចំហ ចាបបានបន្លឺលាមកក្ដៅចូលក្នុងភ្នែកខ្ញុំ ហើយមានពណ៌
សចូលមកក្នុងភ្នែកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានទៅជួបគ្រូពេទ្យ ប៉ុន្តែវាមិនបានជួយ
ខ្ញុំទេ៖ លើសពីនេះទៅទៀត អ័គីចារ៉ាសបានចិញ្ចឹមខ្ញុំរហូតដល់ខ្ញុំចូលទៅ
ក្រុងអេលីម៉ៃ។
១១ ហើយប្រពន្ធខ្ញុំ អាណាបានយកកិច្ចការស្ត្រីមកធ្វើ។
១២ ហើយកាលនាងបានបញ្ជូនពួកគេទៅផ្ទះដល់ម្ចាស់ហើយ ពួកគេបាន
បង់ប្រាក់ឲ្យនាង ហើយក៏ឲ្យនាងក្រៅពីក្មេងម្នាក់ដែរ។
១៣ ហើយពេលវានៅក្នុងផ្ទះខ្ញុំ ហើយចាប់ផ្ដើមយំ ខ្ញុំក៏សួរនាងថា តើក្មេង
នេះមកពីណា? តើវាមិនត្រូវបានគេលួចទេ? ប្រគល់វាទៅម្ចាស់; ពីព្រោះ
មិនមានច្បាប់អនុញ្ញាតឲ្យបរិភោគរបស់ដែលគេលួចនោះទេ។
14 ប៉ុន្តែនាងឆ្លើយមកខ្ញុំថា អំណោយនោះគឺលើសជាងប្រាក់ឈ្នួលទៅ
ទៀត។ ទោះបីជាយ៉ាងណាខ្ញុំមិនជឿនាងទេ ប៉ុន្តែសូមប្រាប់ម្ចាស់វិញចុះ ខ្ញុំ
ក៏បាក់ទឹកចិត្តនាងដែរ។ ប៉ុន្តែនាងឆ្លើយមកខ្ញុំថា តើទានរបស់អ្នកនៅ
ឯណា? មើលចុះ អ្នកនិងកិច្ចការទាំងអស់របស់អ្នកត្រូវបានគេដឹង។

ជំពូកទី 3

1 ពេលនោះ ខ្ញុំបានយំសោកយ៉ាងខ្លាំង ហើយអធិស្ឋានដោយពាក្យថា
2 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់សុចរិត ហើយគ្រប់ទាំងការរបស់ទ្រង់ និងគ្រប់
ទាំងផ្លូវរបស់ទ្រង់គឺជាសេចក្ដីមេត្តាករុណា និងសេចក្ដីពិត ហើយទ្រង់
វិនិច្ឆ័យដោយពិត និងយុត្តិធម៌ជារៀងរហូត។
៣ ចូរនឹកចាំពីខ្ញុំ ហើយមើលមកខ្ញុំ កុំដាក់ទោសខ្ញុំចំពោះអំពើបាប និង
ភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់ខ្ញុំ និងអំពើបាបរបស់បុព្វបុរសរបស់ខ្ញុំ ដែលបាន
ប្រព្រឹត្តអំពើបាបនៅចំពោះមុខអ្នកឡើយ។
៤ត្បិតគេមិនបានគោរពតាមបទបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ទេ ហេតុដូច្នោះហើយ
បានជាទ្រង់បានប្រគល់យើងសម្រាប់ការរឹបអូស និងទៅជាឈ្លើយ ហើយ
ដល់ស្លាប់ និងសម្រាប់ជាសុភាសិតស្ដីបន្ទោសដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ដែល
យើងត្រូវបែកខ្ញែក។
៥ហើយឥឡូវនេះ ការវិនិច្ឆ័យរបស់អ្នកមានច្រើន ហើយពិតប្រាកដ៖ ចូរ
ប្រព្រឹត្តចំពោះខ្ញុំតាមអំពើបាបរបស់ខ្ញុំ និងបុព្វបុរសរបស់ខ្ញុំចុះ ព្រោះ
យើងមិនបានកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់អ្នក ហើយក៏មិនបានដើរតាម
សេចក្ដីពិតនៅចំពោះមុខអ្នកដែរ។
៦ឥឡូវនេះ ចូរចាត់ទុកខ្ញុំតាមការយល់ឃើញរបស់អ្នក ហើយបញ្ជាឲ្យដក
យកវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំចេញពីខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំត្រូវរលាយ ហើយក្លាយទៅជាផែនដី
ដ្បិតវាមានប្រយោជន៍សម្រាប់ខ្ញុំដែលស្លាប់ជាជាងរស់ ព្រោះខ្ញុំបានឮរឿង
មិនពិត ពោលទោស តិះដៀល និង កើតទុក្ខជាខ្លាំង ដូច្នេះ

ចូរបង្គាប់ឲ្យខ្ញុំរួចពីទុក្ខវេទនានេះ
ហើយចូលទៅកាន់កន្លែងដ៏អស់កល្បជានិច្ច កុំបែរមុខចេញពីខ្ញុំឡើយ។
៧ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅថ្ងៃដដែលនោះ នៅក្រុងអេបាតាន
មួយនៃស្រុកមេឌា សារ៉ា កូនស្រីរបស់រ៉ាហ្គែលក៏ត្រូវបានអ្នកបំរើរបស់
ឪពុកនាងតិះដៀលដែរ
៨ ដោយសារនាងបានរៀបការជាមួយនឹងប្តីប្រាំពីរនាក់ ដែល Asmodeus
វិញ្ញាណអាក្រក់បានសម្លាប់ មុនពេលដែលពួកគេបានរួមរស់ជាមួយ
នាង។ តើអ្នកមិនដឹងទេថាគេថាឯងច្របាច់កប្តីឯងឬ? អ្នកមានប្តី
ប្រាំពីរនាក់រួចហើយ ហើយអ្នកមិនបានដាក់ឈ្មោះតាមពួកគាត់ទាំង
នោះទេ។
៩ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកវាយយើងជំនួសពួកគេ? បើគេស្លាប់ទៅ ចូរទៅតាម
គេទៅ កុំឲ្យយើងឃើញឯងទាំងកូនប្រុសស្រីឡើយ។
10 ពេលនាងបានឮដូច្នេះ នាងព្រួយចិត្តជាខ្លាំងរហូតដល់គិតចង់
ច្របាច់ក។ នាងថា ខ្ញុំជាកូនស្រីតែមួយរបស់ឪពុកខ្ញុំ ហើយបើខ្ញុំធ្វើបែប
នេះ នោះនឹងក្លាយជាការប្រមាថដល់គាត់ ហើយខ្ញុំនឹងនាំគាត់ចាស់ទៅ
កាន់ផ្នូរ។
11 រួចនាងអធិដ្ឋានទៅមាត់បង្អួច ហើយនិយាយថា ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ
នៃទូលបង្គំ ទ្រង់មានព្រះពរ ហើយព្រះនាមដ៏វិសុទ្ធ និងដ៏រុងរឿងរបស់
ទ្រង់បានប្រទានពរ និងកិត្តិយសជារៀងរហូត សូមឲ្យគ្រប់ទាំងការរបស់
ទ្រង់សរសើរតម្កើងទ្រង់ជាដរាប។
១២ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំបានដាក់ភ្នែក និង
ព្រះភក្ត្ររបស់ទូលបង្គំចំពោះទ្រង់
១៣ ហើយនិយាយថា ចូរយកខ្ញុំចេញពីផែនដី ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំឮពាក្យ
តិះដៀលទៀត
14 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់ជ្រាបថា ទូលបង្គំបរិសុទ្ធពីអំពើបាបទាំងអស់
ជាមួយនឹងមនុស្ស
១៥ហើយថាខ្ញុំមិនដែលបំពុលឈ្មោះខ្ញុំ ឬឈ្មោះឪពុកខ្ញុំនៅក្នុងដែនដីនៃ
ការជាប់ឃុំឃាំងរបស់ខ្ញុំឡើយ៖ ខ្ញុំជាកូនស្រីតែមួយរបស់ឪពុកខ្ញុំ ហើយ
គាត់ក៏មិនមានកូនណាម្នាក់ដើម្បីធ្វើជាអ្នកស្នងមរតករបស់គាត់ដែរ
គ្មានញាតិសន្តាន ឬកូនប្រុសណាម្នាក់ឡើយ។ ពីជីវិតរបស់គាត់
ដែលខ្ញុំអាចរក្សាខ្លួនធ្វើជាប្រពន្ធ។ ប្តីប្រាំពីររបស់ខ្ញុំបានស្លាប់ទៅហើយ។
ហើយហេតុអ្វីខ្ញុំគួររស់នៅ? ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមិនចង់ឲ្យខ្ញុំស្លាប់ទេ ចូរ
បង្គាប់អ្នកខ្លះឲ្យមើលស្រាលខ្ញុំ ហើយអាណិតខ្ញុំទៅ កុំឲ្យខ្ញុំឮពាក្យជេរ
ប្រមាថទៀតឡើយ។
១៦ ដូច្នេះ សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់អ្នកទាំងពីរបានឮនៅចំពោះព្រះដ៏
ខ្ពង់ខ្ពស់នៃព្រះដ៏ឧត្តុង្គឧត្តម។
១៧ហើយ Raphael ត្រូវបានចាត់ឲ្យទៅព្យាបាលពួកគេទាំងពីរ ពោលគឺ
ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពសនៃភ្នែករបស់ Tobit ហើយនឹងប្រគល់ Sara ជា
កូនស្រីរបស់ Raguel ជាប្រពន្ធទៅ Tobias ជាកូនរបស់ Tobit។
និងដើម្បីចង Asmodeus វិញ្ញាណអាក្រក់;
ដោយសារតែនាងជាកម្មសិទ្ធិរបស់ Tobias ដោយសិទ្ធិទទួលមរតក។
ពេលវេលាដូចគ្នាបានមកដល់ផ្ទះ Tobit
ហើយចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់ហើយ Sara កូនស្រីរបស់ Raguel
បានចុះពីបន្ទប់ខាងលើរបស់នាង។

ជំពូកទី 4

1 នៅថ្ងៃនោះ លោកថូប៊ីតនឹកចាំពីប្រាក់ដែលលោកបានសន្យាចំពោះ
កាបាអែលនៅក្នុងស្រុកមេឌា
2 ហើយនិយាយជាមួយខ្លួនគាត់ថាខ្ញុំបានប្រាថ្នាចង់ស្លាប់ ហេតុអ្វីបានជា
ខ្ញុំមិនហៅ Tobias កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំមកឲ្យខ្ញុំធ្វើជាសញ្ញាប្រាប់គាត់អំពី
ប្រាក់មុនពេលខ្ញុំស្លាប់?
3 ពេលគាត់ហៅគាត់មក គាត់និយាយថា៖ «កូនអើយ ពេលខ្ញុំស្លាប់ទៅ
សូមបញ្ចុះសពខ្ញុំទៅ។ ហើយកុំមើលងាយម្តាយឡើយ ចូរគោរពនាងពេញ
មួយជីវិត ហើយធ្វើអ្វីដែលត្រូវនឹងនាង ហើយកុំធ្វើឲ្យនាងសោកស្តាយ
ឡើយ។
4 កូនអើយ ចូរនឹកចាំថា នាងបានឃើញគ្រោះថ្នាក់ជាច្រើនសម្រាប់កូន
នៅពេលដែលកូននៅក្នុងផ្ទៃរបស់នាង ហើយពេលនាងស្លាប់ ចូរបញ្ចុះ
នាងដោយខ្ញុំក្នុងផ្នូរមួយ។
5 កូនអើយ ចូរនឹកចាំដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងរាល់ថ្ងៃរបស់កូន
ហើយកុំឲ្យបំណងប្រាថ្នារបស់កូនប្រព្រឹត្តអំពើបាប ឬរំលងព្រះបញ្ញត្តិរបស់
ព្រះអង្គឡើយ ចូរប្រព្រឹត្តដោយទៀងត្រង់អស់មួយជីវិត ហើយកុំដើរតាម
មាគ៌ានៃអំពើទុច្ចរិតឡើយ។
៦ត្បិតប្រសិនបើអ្នកប្រព្រឹត្តយ៉ាងពិតប្រាកដ នោះការប្រព្រឹត្តរបស់អ្នក
នឹងបានជោគជ័យចំពោះអ្នក និងដល់អស់អ្នកដែលរស់នៅដោយ
សុចរិត។
៧ ចូរឲ្យទាននៃវត្ថុរបស់អ្នក; ពេលដែលអ្នកឲ្យទាន ចូរកុំឲ្យភ្នែកអ្នក
ច្រណែន ហើយកុំបែរមុខអ្នកពីអ្នកក្រ ហើយមុខព្រះក៏មិនងាកចេញពី
អ្នកដែរ។
៨ បើអ្នកមានទានច្រើនតាមនោះ បើអ្នកមានតែតិច កុំខ្លាចនឹងឲ្យ
តាមតិចនោះឡើយ
៩ត្បិតអ្នកបានទុកទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ល្អសម្រាប់ខ្លួនឯងនៅថ្ងៃចាំបាច់។
10 ព្រោះថាទាននោះរំដោះរួចពីសេចក្តីស្លាប់ ហើយមិនរងទុក្ខក្នុងសេចក្តី
ងងឹត។
១១ ព្រោះការជូនទានជាអំណោយដ៏ល្អដល់អស់អ្នកដែលថ្វាយចំពោះព្រះដ៏
ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។
12 កូនអើយ ចូរប្រយ័ត្ននឹងអំពើផិតក្បត់ទាំងអស់គ្នា ហើយយកប្រពន្ធ
ជាពូជពង្សរបស់ឪពុកឯង ហើយកុំយកស្ត្រីចំឡែកមកធ្វើជាប្រពន្ធ ដែល
មិនមែនជាកុលសម្ព័ន្ធឪពុកឯងឡើយ ដ្បិតយើងជាកូនរបស់ហោរា
ណូអេ អ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប៖ កូនអើយ ចូរចាំថា
បុព្វបុរសរបស់យើង តាំងពីដើមដំបូងមក
សូម្បីតែពួកគេទាំងអស់បានរៀបការជាប្រពន្ធរបស់ញាតិសន្តានរបស់ពួ
កគេ ហើយបានទទួលពរនៅក្នុងកូនរបស់ពួកគេ
ហើយពូជរបស់ពួកគេនឹងទទួលទឹកដីជាមត៌ក។
១៣ឥឡូវនេះ កូនអើយ ចូរស្រឡាញ់បងប្អូនរបស់អ្នក ហើយកុំមើលងាយ
ក្នុងចិត្តបងប្អូនរបស់អ្នក ជាកូនប្រុសកូនស្រីនៃប្រជាជនរបស់អ្នក
ដោយមិនយកប្រពន្ធពីពួកគេឡើយ ដ្បិតការឆ្មើងឆ្មៃគឺជាសេចក្តីវិនាស
និងបញ្ហាជាច្រើន ហើយអំពើទុច្ចរិតត្រូវរលាយ និងការចង់បានដ៏ខ្លាំង
ក្លា: សម្រាប់ភាពទុច្ចរិតគឺជាម្តាយនៃទុរ្ភិក្ស។
១៤ កុំឲ្យប្រាក់ឈ្នួលរបស់អ្នកណាដែលបានធ្វើសម្រាប់អ្នកនោះនៅជាប់
នឹងអ្នកឡើយ ចូរឲ្យវាចេញពីដៃចុះ ដ្បិតបើអ្នកបម្រើព្រះ នោះគាត់នឹង
សងអ្នកដែរ ចូរប្រយ័ត្នកូនខ្ញុំក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ដែលកូនធ្វើ
ហើយមានប្រាជ្ញាក្នុងគ្រប់ការសន្ទនារបស់អ្នក។
១៥ កុំធ្វើដូច្នេះចំពោះអ្នកណាដែលអ្នកស្អប់ឡើយ ចូរកុំផឹកស្រាដើម្បីធ្វើ
អោយអ្នកស្រវឹងឡើយ ហើយក៏មិនត្រូវអោយការស្រវឹងទៅជាមួយអ្នក
ក្នុងដំណើររបស់អ្នកដែរ។
16 ចូរចែកអាហាររបស់អ្នកដល់អ្នកស្រេកឃ្លាន និងសម្លៀកបំពាក់របស់
អ្នកដល់អ្នកដែលអាក្រាត។ ចូរឲ្យទានតាមបរិបូររបស់អ្នក ហើយកុំឲ្យ
ភ្នែកអ្នកច្រណែន ពេលអ្នកឲ្យទាន។
១៧ ចូរចាក់អាហាររបស់អ្នកទៅលើផ្នូររបស់មនុស្សសុចរិត តែកុំឲ្យអ្វីដល់
មនុស្សអាក្រក់ឡើយ។
១៨ ចូរសុំឱវាទពីអស់អ្នកដែលមានប្រាជ្ញា ហើយកុំមើលងាយការប្រឹក្សា
ណាដែលមានប្រយោជន៍ឡើយ។
19 សូមប្រទានពរដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នកជាដរាប ហើយប្រាថ្នា
ចង់បានពីទ្រង់ ដើម្បីឲ្យផ្លូវរបស់អ្នកត្រូវបានដឹកនាំ ហើយឲ្យគ្រប់ទាំងផ្លូវ
និងការប្រឹក្សារបស់អ្នកបានចម្រើនឡើង ដ្បិតគ្រប់ទាំងសាសន៍គ្មាន
យោបល់ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់ទ្រង់បានប្រទានរបស់ល្អទាំងអស់
ហើយទ្រង់បន្ទាបអ្នកណាដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ។ ឥឡូវនេះ កូនអើយ
ចូរនឹកចាំបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់កូន ហើយកុំឲ្យវាចេញពីគំនិតរបស់កូន
ឡើយ។
២០ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ការនេះដល់ពួកគេថា ខ្ញុំបានប្រគល់ដប់
ថាលិនទៅឲ្យកាបាអែល ជាកូនរបស់កាប៊ីរីស នៅក្រុងរ៉ាស នៅមេឌា។
21 ហើយកូនអើយ កុំខ្លាចឡើយ ដែលយើងត្រូវបានធ្វើជាអ្នកក្រ ដ្បិត
កូនមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន បើកូនកោតខ្លាចព្រះ ហើយចាកចេញពីអំពើ
បាបទាំងអស់ ហើយធ្វើការដែលគាប់ព្រះហឫទ័យនឹងព្រះនេត្ររបស់
គាត់។

ជំពូកទី 5

១ ថូប៊ីយ៉ាសឆ្លើយថា៖ «ព្រះបិតាអើយ ទូលបង្គំនឹងធ្វើតាមគ្រប់ទាំង
សេចក្តីដែលព្រះអង្គបានបង្គាប់មកទូលបង្គំ។
2 ប៉ុន្តែតើខ្ញុំអាចទទួលប្រាក់ដោយរបៀបណាដោយខ្ញុំមិនស្គាល់គាត់?
3 រួចគាត់ក៏ឲ្យសរសេរដៃទៅគាត់ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា ចូររកអ្នកណា
ម្នាក់ដែលអាចទៅជាមួយនឹងកាលដែលខ្ញុំនៅរស់ នោះខ្ញុំនឹងឲ្យប្រាក់
ឈ្នួលគាត់ ហើយទៅយកលុយ
៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ពេលគាត់ទៅរកបុរស គាត់បានឃើញរ៉ាហ្វាអែលជា
ទេវតា។
5 ប៉ុន្តែគាត់មិនដឹងទេ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «តើអ្នក
អាចទៅជាមួយខ្ញុំនៅ Rages ទេ? ហើយស្គាល់កន្លែងទាំងនោះច្បាស់ទេ?
6 ទេវតាប្រាប់ថា អញនឹងទៅជាមួយឯង ហើយអញដឹងផ្លូវច្បាស់ហើយ
ដ្បិតអញបានស្នាក់នៅជាមួយកាបាអែល ជាបងប្រុសរបស់យើងហើយ។
៧ រួចថូប៊ីសនិយាយទៅគាត់ថា៖ «ចាំខ្ញុំទៅ ដរាបដល់ខ្ញុំប្រាប់ឪពុកខ្ញុំ»។
៨ រួចគាត់មានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា ចូរទៅកុំនៅឡើយ ដូច្នេះ គាត់ក៏
ចូលទៅប្រាប់ឪពុកថា មើលចុះ ខ្ញុំបានរកឃើញអ្នកដែលនឹងទៅជាមួយ

ខ្ញុំ។ រួចគាត់ឆ្លើយថា ចូរហៅគាត់មកខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំដឹងថាគាត់ជា
កុលសម្ព័ន្ធណា ហើយថាគាត់ជាមនុស្សដែលទុកចិត្តឲ្យទៅជាមួយឬអត់។
9 ដូច្នេះ គាត់ហៅគាត់ ហើយគាត់ចូលមក ហើយគេសំពះគ្នាទៅវិញទៅ
មក។
១០ ថូប៊ីតនិយាយទៅគាត់ថា៖ «បងអើយ សូមបង្ហាញខ្ញុំពីកុលសម្ព័ន្ធ
និងក្រុមគ្រួសារណា។
១១ គាត់សួរអ្នកណាថា តើអ្នករកកុលសម្ព័ន្ធ ឬក្រុមគ្រួសារ ឬអ្នកជួលឲ្យ
ទៅជាមួយកូនប្រុសរបស់អ្នកឬ? បន្ទាប់មក ថូប៊ីតនិយាយទៅគាត់ថា ខ្ញុំ
នឹងស្គាល់បងប្អូន ញាតិសន្តាន និងឈ្មោះរបស់អ្នក។
១២ រួចគាត់មានប្រសាសន៍ថា ខ្ញុំជាអសារាស ជាកូនរបស់អាណាណាស ជា
អ្នកធំ និងជាបងប្អូនរបស់អ្នក។
13 លោកថូប៊ីតនិយាយថា៖ «សូមស្វាគមន៍បងប្អូន! ឥឡូវនេះ
កុំខឹងនឹងខ្ញុំអី ពីព្រោះតែខ្ញុំបានចង់ដឹងពីកុលសម្ព័ន្ធរបស់អ្នក
និងក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នក។ ព្រោះអ្នកជាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ
ជាអ្នកដែលមានចិត្តស្មោះត្រង់ និងល្អ ដ្បិតខ្ញុំស្គាល់អាណាណាស
និងយ៉ូណាថាស ជាកូនរបស់សាម៉ៃដ៏អស្ចារ្យនោះ
ពេលយើងបានទៅថ្វាយបង្គំនៅក្រុងយេរូសាឡិម ហើយថ្វាយកូនច្បង
និងផ្លែឈើមួយភាគដប់។
ហើយពួកគេមិនត្រូវបានល្បួងដោយកំហុសរបស់បងប្អូនយើងទេ។
បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ អ្នកមានភាគហ៊ុនល្អ។
១៤ ប៉ុន្តែ ចូរប្រាប់ខ្ញុំចុះ តើខ្ញុំត្រូវឲ្យប្រាក់ឈ្នួលអ្វីដល់អ្នក? តើអ្នកនឹង
ទទួលទានមួយថ្ងៃ និងរបស់ចាំបាច់សម្រាប់កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំឬ?
១៥មែនហើយ ម្យ៉ាងទៀត ប្រសិនបើអ្នកត្រឡប់មកវិញដោយសុវត្ថិភាព
នោះខ្ញុំនឹងបន្ថែមអ្វីមួយដល់ប្រាក់ឈ្នួលរបស់អ្នក។
១៦ ដូច្នេះ ពួកគេពេញចិត្តណាស់។ លោកមានប្រសាសន៍ទៅលោកថូប៊ីស
ថា៖ «ចូររៀបចំខ្លួនសម្រាប់ការធ្វើដំណើរ ហើយព្រះជាម្ចាស់ចាត់អ្នកឲ្យធ្វើ
ដំណើរដ៏ល្អមួយមក»។
ពេលកូនប្រុសរៀបចំអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់ការធ្វើដំណើរហើយ
ឪពុកក៏ពោលថា ចូរទៅជាមួយបុរសនេះចុះ
ព្រះជាម្ចាស់ដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ
សូមប្រោសប្រទានពរជ័យដល់ដំណើររបស់អ្នកចុះ
ហើយទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ជួយអ្នកផង។ ដូច្នេះហើយបានចេញទៅទាំង
ពីរ ហើយឆ្កែរបស់យុវជននោះទៅជាមួយ។
17 ប៉ុន្តែអាណាម្តាយរបស់គាត់បានយំ ហើយនិយាយទៅកាន់ថូប៊ីថា៖
«ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបញ្ជូនកូនប្រុសរបស់យើងទៅ? តើគាត់មិនមែនជា
ដៃរបស់យើង ចូលទៅក្រៅមុនយើងទេ?
18 កុំលោភលន់ចង់បន្ថែមលុយឲ្យសោះ តែត្រូវឲ្យវាដូចជាបដិសេធចំពោះ
កូនយើងវិញ។
១៩ត្បិតអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឲ្យយើងរស់នៅជាមួយនឹងបាន
គ្រប់គ្រាន់។
20 ថូប៊ីតនិយាយទៅនាងថា កុំខ្វល់អីប្អូនស្រីអើយ!
គាត់នឹងត្រឡប់មកវិញដោយសុវត្ថិភាព
ហើយភ្នែករបស់អ្នកនឹងឃើញគាត់។
21 ដ្បិតទេវតាដ៏ល្អនឹងរក្សាវា ហើយដំណើររបស់គាត់នឹងបានចម្រើន
ហើយគាត់នឹងត្រឡប់មកវិញដោយសុវត្ថិភាព។
22 រួចនាងក៏យំ។

ជំពូកទី 6

1 ហើយពេលដែលពួកគេធ្វើដំណើរទៅដល់ពេលល្ងាច ពួកគេបានមក
ដល់ទន្លេ Tigris ហើយពួកគេស្នាក់នៅទីនោះ។
២ ហើយពេលដែលយុវជនចុះទៅលាងខ្លួន នោះត្រីមួយបានលោតចេញពី
ទន្លេ មកស៊ីគាត់។
៣ ទេវតាពោលទៅគាត់ថា៖ «យកត្រីមក»។ យុវជនក៏ចាប់ត្រីអូសទៅ
គោក។
៤ ទេវតាពោលថា ចូរបើកត្រីយកបេះដូង ថ្លើម និងប្រមាត់មកដាក់
ដោយសុវត្ថិភាព។
៥ ដូច្នេះ យុវជននោះបានធ្វើដូចដែលទេវតាបានបង្គាប់។ កាលគេអាំង
ត្រីហើយក៏បានស៊ីដែរ រួចអ្នកទាំងពីរក៏បន្តដំណើរទៅដល់ជិតក្រុង
Ecbatane។
៦ ពេលនោះ យុវជននោះនិយាយទៅកាន់ទេវតាថា បងអសារាស តើ
បេះដូង ថ្លើម និងត្រីមានប្រយោជន៍អ្វី?
៧ហើយលោកមានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា៖ «បើអារក្ស ឬវិញ្ញាណអាក្រក់
មកប៉ះពាល់ដល់ចិត្ត យើងត្រូវតែធ្វើផ្សែងនៅចំពោះមុខបុរសឬស្ត្រី ហើយ
ភាគីនឹងលែងមានការរំខានទៀតហើយ។
៨ ចំណែកទឹកប្រមាត់ យកល្អត្រូវលាបប្រេងលើភ្នែករបស់គាត់ នោះគាត់
នឹងបានជា។
៩ ហើយកាលដែលពួកគេចូលទៅជិតក្រុងរ៉ាស
10 ទេវតានិយាយទៅកាន់យុវជននោះថា៖ «បងអើយ ថ្ងៃនេះ យើងនឹង
ស្នាក់នៅជាមួយលោក Raguel ដែលជាបងប្អូនជីដូនមួយរបស់អ្នក។
គាត់ក៏មានកូនស្រីតែមួយ ឈ្មោះសារ៉ា។ ខ្ញុំនឹងនិយាយជំនួសនាង ដើម្បីឲ្យ
នាងអាចនឹងត្រូវបាននាងធ្វើជាប្រពន្ធ។
11 ដ្បិតអ្នកធ្វើតាមសិទ្ធិរបស់នាង ដោយឃើញថាអ្នកជាញាតិសន្តាន
របស់នាងប៉ុណ្ណោះ។
១២ ហើយស្រ្តីបម្រើនោះគឺយុត្តិធម៌ ហើយមានប្រាជ្ញា។ ឥឡូវនេះ ចូរស្តាប់ខ្ញុំ
ចុះ ខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់ឪពុករបស់នាង។
ហើយនៅពេលដែលយើងត្រឡប់មកពី Rages
យើងនឹងប្រារព្ធពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍នេះ: សម្រាប់ខ្ញុំដឹងថា Raguel
មិនអាចរៀបការជាមួយនាងមួយផ្សេងទៀតស្របតាមច្បាប់របស់ម៉ូសេ,
ប៉ុន្តែគាត់នឹងមានទោសប្រហារជីវិត,
ដោយសារតែសិទ្ធិនៃមរតកគឺសមនឹងអ្នកជាងនរណាម្នាក់។ ផ្សេងទៀត។
13 ពេលនោះ យុវជននោះឆ្លើយទៅទេវតាថា ប្អូនអសារាាសអើយ ខ្ញុំបាន
ឮថា អ្នកបម្រើនេះត្រូវបានប្រគល់ឲ្យបុរសប្រាំពីរនាក់ ដែលបានស្លាប់
ទាំងអស់ក្នុងបន្ទប់អាពាហ៍ពិពាហ៍។
១៤ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំជាកូនប្រុសតែមួយរបស់ឪពុកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំភ័យខ្លាច
ក្រែងលោខ្ញុំចូលទៅរកនាង នោះខ្ញុំត្រូវស្លាប់ដូចអ្នកដទៃដែរ ត្បិតវិញ្ញាណ
អាក្រក់ស្រឡាញ់នាង ដែលមិនធ្វើបាបដល់រូបកាយឡើយ ក្រៅពីពួកអ្នក
ដែលមករក នាង; ដូច្នេះ ខ្ញុំក៏ខ្លាចដែរ ក្រែងខ្ញុំស្លាប់
ហើយយកជីវិតឪពុក និងម្ដាយខ្ញុំទៅផ្នូរដោយទុក្ខព្រួយ
ព្រោះគេគ្មានកូនប្រុសឯទៀតដែលត្រូវបញ្ចុះ។
១៥ ទេវតាពោលទៅកាន់គាត់ថា៖ «តើអ្នកមិនចាំច្បាប់ដែលឪពុកអ្នក
បានផ្តល់ឱ្យអ្នកថាអ្នកត្រូវរៀបការជាមួយនឹងប្រពន្ធរបស់ញាតិសន្តាន
របស់អ្នកឬ? ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ! ដ្បិតនាងនឹងត្រូវឲ្យអ្នកធ្វើជាប្រពន្ធ។
កុំឲ្យអ្នកគិតអំពីវិញ្ញាណអាក្រក់ឡើយ។ សម្រាប់យប់ដដែលនេះ
នាងនឹងត្រូវរៀបការជាមួយអ្នក។
16 ហើយពេលដែលអ្នកនឹងចូលទៅក្នុងបន្ទប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ អ្នកត្រូវ
យកផេះនៃទឹកអប់មកដាក់លើវាខ្លះនៃបេះដូង និងថ្លើមរបស់ត្រី ហើយ
នឹងធ្វើអោយមានផ្សែង។
17 អារក្សនឹងធុំក្លិនវា ហើយរត់ទៅឆ្ងាយ ហើយមិនមកទៀតទេ ប៉ុន្តែ
ពេលណាអ្នកនឹងមកឯនាង ចូរក្រោកឡើងទាំងពីរនាក់ ហើយអធិស្ឋាន
ដល់ព្រះដែលមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា ដែលនឹងអាណិតដល់អ្នក
ហើយជួយសង្គ្រោះ។ អ្នក៖ កុំខ្លាចអី
ព្រោះនាងត្រូវបានតែងតាំងសម្រាប់អ្នកតាំងពីដើមដំបូងមក។ ហើយ
អ្នកត្រូវការពារនាង ហើយនាងនឹងទៅជាមួយនឹងអ្នក។ ម្យ៉ាងទៀត
ខ្ញុំស្មានថានាងនឹងបង្កើតកូនមកអ្នក។ ពេល Tobias បានឮរឿងទាំង
នេះ គាត់ស្រឡាញ់នាង ហើយចិត្តរបស់គាត់បានចូលរួមជាមួយនាង។

ជំពូកទី 7

1 កាលគេមកដល់ក្រុង Ecbatane គេក៏មកដល់ផ្ទះរបស់ Raguel ហើយ
Sara បានជួបគេ ហើយបន្ទាប់ពីគេបានជំរាបសួរគ្នាហើយ នាងក៏នាំគេ
ចូលទៅក្នុងផ្ទះ។
2 រ៉ាហ្គែលនិយាយទៅអេដណាជាប្រពន្ធថា៖ តើយុវជនម្នាក់នេះធ្វើបាប
បងប្អូនជីដូនមួយរបស់ខ្ញុំយ៉ាងណា!
3 ហើយរ៉ាហ្គែលសួរពួកគេថា បងប្អូនអើយ តើអ្នកមកពីណា? ពួកគេបាន
និយាយថា យើងជាកូនរបស់នេបថាលីម ដែលជាឈ្លើយនៅក្រុងនីនីវេ។
4 លោកមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ថូប៊ីត ជាញាតិ
សន្តានរបស់យើងទេ? ហើយគេនិយាយថា យើងស្គាល់គាត់។ រួចសួរថា តើ
គាត់មានសុខភាពល្អទេ?
5 ហើយពួកគេនិយាយថាគាត់ទាំងពីរនៅមានជីវិតនិងមានសុខភាពល្អ
។ ហើយថូប៊ីសនិយាយថាគាត់ជាឪពុករបស់ខ្ញុំ។
6 បន្ទាប់មក Raguel ស្ទុះក្រោកឡើង ហើយថើបគាត់ ហើយយំ។
៧ ហើយបានប្រទានពរដល់គាត់ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា អ្នកជាកូន
របស់មនុស្សទៀងត្រង់ និងល្អម្នាក់។ ប៉ុន្តែពេលគាត់បានឮថា តូប៊ីត
ពិការភ្នែក គាត់ក៏ព្រួយចិត្ត ហើយយំ។
8 ហើយដូចគ្នានេះដែរ Edna ប្រពន្ធរបស់គាត់ និង Sara កូនស្រីរបស់គាត់
បានយំ។ លើសពីនេះទៅទៀត ពួកគេបានធ្វើឲ្យពួកគេសប្បាយចិត្ត។
ក្រោយពីសម្លាប់ចៀមមួយហ្វូងរួច គេក៏យកសាច់ដាក់លើតុ។ បន្ទាប់មក
Tobias បាននិយាយទៅកាន់ Raphael បងប្រុស Azarias
និយាយអំពីរឿងដែលអ្នកបាននិយាយនៅក្នុងវិធីនេះហើយអនុញ្ញាតឱ្យ
អាជីវកម្មនេះត្រូវបានបញ្ជូន។
9 ដូច្នេះ គាត់ក៏និយាយរឿងនេះជាមួយរ៉ាហ្គែល ហើយរ៉ាហ្គែលនិយាយទៅ
ថូប៊ីសថា ចូរញ៉ាំទឹក ហើយធ្វើការសប្បាយចុះ
10 ព្រោះវាជាការដែលអ្នកគួររៀបការជាមួយនឹងកូនស្រីរបស់ខ្ញុំ: ទោះជា
យ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីការពិត។

១១ ខ្ញុំបានឲ្យកូនស្រីរបស់ខ្ញុំរៀបការជាមួយនឹងបុរសប្រាំពីរនាក់ ដែល
បានស្លាប់នៅយប់នោះ ពួកគេបានចូលមកឯនាង ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏
ដោយ សម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ចូររីករាយចុះ។ ប៉ុន្តែ Tobias និយាយថា
ខ្ញុំនឹងមិនបរិភោគអ្វីនៅទីនេះឡើយ ដរាបណាយើងយល់ព្រមស្បថនឹង
គ្នាទៅវិញទៅមក។
12 រ៉ាហ្គែលនិយាយថា ចូរយកនាងចេញពីនេះទៅតាមរបៀបចុះ ត្បិតឯង
ជាបងប្អូនជីដូនមួយរបស់នាង ហើយនាងជាអ្នក ហើយព្រះដ៏មានព្រះ
ហឫទ័យមេត្តាករុណាប្រទានឲ្យអ្នកបានជោគជ័យក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។
13 រួចគាត់ហៅកូនស្រីគាត់ថាសារ៉ា ហើយគាត់មកឯឪពុក គាត់ក៏ចាប់
ដៃគាត់ឲ្យធ្វើជាប្រពន្ធដល់ថូប៊ីស ដោយនិយាយថា មើលចុះ ចូរយកនាង
ទៅតាមច្បាប់របស់ម៉ូសេ ហើយនាំនាងទៅឯអ្នក ឪពុក។
ហើយទ្រង់បានប្រទានពរដល់ពួកគេ;
14 ហើយបានហៅនាង Edna ជាប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយយកក្រដាស
ហើយបានសរសេរឧបករណ៍នៃសេចក្តីសញ្ញា ហើយបានបោះត្រារា។
15 បន្ទាប់មក ពួកគេចាប់ផ្តើមបរិភោគ។
16 បន្ទាប់ពីរ៉ាហ្គែលហៅប្រពន្ធរបស់គាត់ឈ្មោះអេដណា ហើយនិយាយទៅ
នាងថា៖ «បងស្រីរៀបចំបន្ទប់មួយទៀត ហើយនាំនាងចូលទៅ
17 កាលនាងបានធ្វើដូចដែលលោកបានសុំហើយ នាងក៏នាំនាងទៅឯ
នាង ហើយយំ ហើយទទួលទឹកភ្នែករបស់កូនស្រី ហើយនិយាយទៅកាន់
នាងថា
18 កូនស្រីអើយ ចូរសម្រាលទុក្ខចុះ! ព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី
ប្រទានឱ្យអ្នកនូវសេចក្តីអំណរចំពោះសេចក្តីសោកសៅរបស់អ្នកនេះ។
កូនស្រីអើយ ចូរសម្រាលទុក្ខចុះ។

ជំពូកទី 8

1 ហើយពេលដែលពួកគេបានទទួលទានរួច ពួកគេក៏នាំ Tobias ចូលមក
រកនាង។
2 ហើយពេលគាត់ទៅ គាត់នឹកឃើញពាក្យរបស់រ៉ាផាអែល ហើយយកផេះ
នៃទឹកអប់មកដាក់បេះដូង និងថ្លើមរបស់ត្រីនោះ រួចធ្វើឲ្យមានផ្សែង។
3 វិញ្ញាណអាក្រក់បានធុំក្លិនខ្លួន គាត់ក៏រត់ចូលទៅក្នុងស្រុកអេស៊ីប ហើយ
ទេវតាក៏ចងគាត់។
៤ហើយបន្ទាប់ពីនោះពួកគេទាំងពីរត្រូវបានបិទនៅជាមួយគ្នា ថូប៊ីសក៏
ក្រោកឡើងពីគ្រែ ហើយនិយាយថា បងស្រី ក្រោកឡើង ហើយឲ្យយើង
អធិស្ឋានសូមឲ្យព្រះអាណិតដល់យើង
5 បន្ទាប់មក ថូប៊ីយ៉ាសចាប់ផ្តើមនិយាយថា៖
ឱព្រះជាម្ចាស់នៃបុព្វបុរសរបស់យើង ទ្រង់មានព្រះពរ
ហើយព្រះនាមដ៏វិសុទ្ធ និងរុងរឿងរបស់ទ្រង់ជាព្រះពរជារៀងរហូត។ សូមឲ្យ
ផ្ទៃមេឃប្រទានពរដល់អ្នក និងសត្វលោកទាំងអស់។
6 អ្នកបានបង្កើតអ័ដាម ហើយបានឲ្យនាងអេវ៉ាជាប្រពន្ធរបស់គាត់
សម្រាប់ជាអ្នកជួយ ហើយស្នាក់នៅ។ ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនោះបានមក
ជាមនុស្ស។ អ្នកបាននិយាយថា វាមិនល្អទេដែលមនុស្សគួរនៅតែម្នាក់
ឯង។ ចូរយើងជួយគាត់ដូចជាខ្លួនគាត់។
៧ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំមិនយកប្អូនស្រីរបស់
ទូលបង្គំនេះមកតាមសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាឡើយ ប៉ុន្តែដោយទៀងត្រង់ ហេតុ
ដូច្នេះហើយ សូមទ្រង់ចាត់តាំងដោយមេត្តាករុណា ដើម្បីឲ្យយើងបាន
ចាស់ទៅជាមួយគ្នា។
៨ ហើយនាងនិយាយជាមួយគាត់ថា អាម៉ែន។
9 ដូច្នេះហើយបានជាអ្នកទាំងពីរបានដេកនៅយប់នោះ។ ហើយ Raguel
ក្រោកឡើង ហើយទៅធ្វើផ្នូរ។
10 ដោយនិយាយថា ខ្ញុំខ្លាចក្រែងគាត់ស្លាប់ដែរ។
11 ប៉ុន្តែនៅពេលដែល Raguel ចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់
12 គាត់បាននិយាយទៅកាន់ប្រពន្ធរបស់គាត់ Edna ។ សូមចាត់ស្រីបម្រើ
ម្នាក់ឲ្យទៅមើលថា តើគាត់នៅមានជីវិតឬអត់ បើគាត់មិនមែនទេ
យើងខ្ញុំអាចបញ្ចុះសពគាត់ទៅ ហើយគ្មានអ្នកណាដឹងទេ។
13 ដូច្នេះ អ្នកបម្រើបើកទ្វារចូលទៅឃើញអ្នកទាំងពីរកំពុងដេកលក់។
១៤ រួចចេញមក ហើយប្រាប់ពួកគេថា លោកនៅមានជីវិត។
15 បន្ទាប់មក Raguel សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់
ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ
ព្រះអង្គសក្តិសមនឹងទទួលបានការសរសើរដោយការសរសើរដ៏បរិសុទ្ធ
និងបរិសុទ្ធទាំងអស់។ ដូច្នេះ ចូរឲ្យពួកបរិសុទ្ធរបស់អ្នកសរសើរអ្នក ដោយ
គ្រប់សត្វរបស់អ្នក។ ហើយសូមឲ្យទេវតា និងអ្នករើសតាំងរបស់អ្នកទាំង
អស់សរសើរអ្នកជារៀងរហូត។
16 អ្នកគួរតែត្រូវបានសរសើរ ដ្បិតអ្នកបានធ្វើឲ្យខ្ញុំមានអំណរ
ហើយនោះមិនមែនមករកខ្ញុំទេ ដែលខ្ញុំសង្ស័យ។ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គបាន
ប្រព្រឹត្តចំពោះយើងខ្ញុំ តាមសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏មហិមារបស់ព្រះអង្គ។
17 ទ្រង់គួរតែត្រូវបានសរសើរដោយព្រោះទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណាពី
ពីរនាក់ដែលជាកូនបង្កើតតែមួយនៃឪពុករបស់ពួកគេ សូមទ្រង់ប្រទាន
សេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ពួកគេ ហើយបញ្ចប់ជីវិតរបស់ពួកគេដោយ
សេចក្តីអំណរ និងសេចក្តីមេត្តាករុណា។
18 បន្ទាប់មក រ៉ាហ្គែលបានបង្គាប់អ្នកបម្រើរបស់គាត់ឲ្យបំពេញផ្នូរ។
១៩ ហើយគាត់បានរក្សាពិធីមង្គលការដប់បួនថ្ងៃ។
២០ត្បិត មុនថ្ងៃនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវបានបញ្ចប់ រ៉ាហ្គែលបាននិយាយទៅ
គាត់ដោយពាក្យសម្បថថា គាត់មិនត្រូវចាកចេញឡើយ រហូតដល់
ដប់បួនថ្ងៃនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវបានផុតកំណត់។
២១ហើយបន្ទាប់មក គាត់ត្រូវយកទំនិញពាក់កណ្តាលទៅរកឪពុកគាត់
ដោយសុវត្ថិភាព។ ហើយគួរតែមានសល់ពេលខ្ញុំ និងប្រពន្ធខ្ញុំស្លាប់។

ជំពូកទី 9

១ ថូប៊ីសហៅរ៉ាផាអែលមក ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖
2 បងអ័សារាអើយ ចូរយកអ្នកបម្រើម្នាក់ និងអូដ្ឋពីរមកជាមួយហើយ
ទៅក្រុង Rages of Media ទៅក្រុង Gabael ហើយយកលុយមកឲ្យខ្ញុំ ហើយ
នាំគាត់ចូលរួមពិធីមង្គលការ។
3 ដ្បិតរ៉ាហ្គែលបានស្បថថា ខ្ញុំនឹងមិនចាកចេញឡើយ។
៤ ប៉ុន្តែឪពុកខ្ញុំរាប់ថ្ងៃ ហើយបើខ្ញុំនៅយូរ គាត់នឹងសោកស្តាយជាខ្លាំង។
5 ដូច្នេះ រ៉ាផាអែលក៏ចេញទៅស្នាក់នៅជាមួយកាបាអែល ហើយឲ្យសរសេរ
ដៃដល់គាត់ ដោយយកថង់ដែលបិទជិតមកប្រគល់ឲ្យគាត់។
6 លុះព្រលឹមឡើង អ្នកទាំងពីរក៏ចេញទៅចូលរួមពិធីមង្គលការជាមួយគ្នា
ហើយថូប៊ីសក៏ជូនពរប្រពន្ធគាត់។

ជំពូកទី 10

១ ឥឡូវនេះ ថូប៊ីតឪពុករបស់គាត់បានរាប់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយកាល
ដែលថ្ងៃនៃការធ្វើដំណើរបានផុតកំណត់ ហើយពួកគេមិនបានមកទេ
2 ថូប៊ីតសួរថាតើគេឃុំខ្លួនឬ? ឬ Gabael ស្លាប់ហើយ
គ្មានអ្នកណាអោយលុយគាត់?
៣ ដូច្នេះ គាត់សោកស្តាយជាខ្លាំង។
4 ប្រពន្ធគាត់និយាយទៅគាត់ថា៖ «កូនខ្ញុំស្លាប់ហើយ ដោយឃើញគាត់
នៅយូរ។ ហើយនាងចាប់ផ្តើមយំសោកគាត់ ហើយនិយាយថា
5 ឥឡូវនេះ កូនអើយ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីសោះ ពីព្រោះខ្ញុំបានឲ្យអ្នកទៅ ជា
ពន្លឺនៃភ្នែករបស់ខ្ញុំ។
6 លោកថូប៊ីតបាននិយាយថា ចូររក្សាសន្តិភាពចុះ កុំខ្វល់ឡើយ ដ្បិតគាត់
មានសុវត្ថិភាព។
7 ប៉ុន្តែ នាងបាននិយាយថា ចូររក្សាសន្តិភាពរបស់អ្នក ហើយកុំបញ្ឆោតខ្ញុំ
ឡើយ។ កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំបានស្លាប់ហើយ។ នាងចេញទៅជារៀងរាល់ថ្ងៃ
តាមផ្លូវដែលគេទៅ ហើយមិនបានបរិភោគសាច់នៅពេលថ្ងៃ ហើយមិន
បានឈប់ទាំងយប់ដើម្បីយំសោកដល់ Tobias កូនប្រុសរបស់នាងឡើយ
រហូតដល់ដប់បួនថ្ងៃនៃពិធីមង្គលការបានផុតកំណត់ ដែល Raguel បាន
ស្បថថាគាត់គួរ ចំណាយពេលនៅទីនោះ។ បន្ទាប់មក Tobias
បាននិយាយទៅកាន់ Raguel ថា "អោយខ្ញុំទៅចុះ ដ្បិតឪពុក
និងម្តាយរបស់ខ្ញុំមើលទៅមិនឃើញខ្ញុំទៀតទេ"។
៨ ប៉ុន្តែឪពុកក្មេករបស់គាត់បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ «នៅជាមួយខ្ញុំទៅ
ខ្ញុំនឹងចាត់ទៅឪពុករបស់អ្នក ហើយពួកគេនឹងប្រាប់គាត់ពីរបៀបដែល
រឿងទៅជាមួយនឹងអ្នក។
9 ប៉ុន្តែថូប៊ីសឆ្លើយថាទេ! ប៉ុន្តែសូមឱ្យខ្ញុំទៅរកឪពុករបស់ខ្ញុំ។
10 ពេលនោះ រ៉ាហ្គែលក្រោកឡើង ហើយឲ្យសារ៉ាជាប្រពន្ធ ព្រមទាំងទំនិញ
ពាក់កណ្តាល អ្នកបម្រើ និងគោក្របី និងប្រាក់។
11 ហើយទ្រង់ក៏ប្រទានពរដល់ពួកគេ ហើយចាត់គេទៅវិញ ដោយមាន
ព្រះបន្ទូលថា ព្រះនៃស្ថានសួគ៌ទ្រង់ប្រទានដំណើរដ៏ចម្រុងចម្រើនដល់អ្នក
12 ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់កូនស្រីរបស់គាត់ថា: ចូរគោរពឪពុក
ម្តាយក្មេករបស់អ្នកដែលឥឡូវនេះគឺជាឪពុកម្តាយរបស់អ្នកដើម្បីឱ្យខ្ញុំ
បានឮដំណឹងល្អពីអ្នក។ ហើយគាត់បានថើបនាង។ លោក Edna ក៏មាន
ប្រសាសន៍ទៅលោក Tobias ថា ព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌អើយ បងប្អូន
ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ សូមប្រោសប្រទានឲ្យខ្ញុំអាចបានឃើញកូនរបស់
លោកស្រី សារ៉ា មុនពេលខ្ញុំស្លាប់ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានអរសប្បាយនៅចំពោះ
ព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់។ ការជឿទុកចិត្តពិសេស; នៅឯណាកុំអង្វរនាង។

ជំពូកទី 11

1 បន្ទាប់ពីរឿងទាំងនេះ ថូប៊ីសបានទៅតាមផ្លូវរបស់គាត់
ដោយសរសើរតម្កើងព្រះថា
គាត់បានផ្តល់ដំណើរដ៏ចម្រុងចម្រើនដល់គាត់ ហើយបានប្រទានពរដល់
រ៉ាហ្គែល និង អេដណា ប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយបានបន្តដំណើររបស់គាត់
រហូតដល់ពួកគេចូលទៅជិតទីក្រុងនីនីវេ។

២ រ៉ាផាអែលនិយាយទៅលោកថូប៊ីសថា៖ «បងដឹងទេថាអ្នកបានចាក
ចេញពីឪពុកយ៉ាងណា
3 ចូរយើងប្រញាប់ប្រញាល់នៅចំពោះមុខប្រពន្ធរបស់អ្នក ហើយរៀបចំ
ផ្ទះ។
៤ ហើយយកប្រមាត់ត្រីមកក្នុងដៃ។ ដូច្នេះ គេក៏ដើរតាមគេ ហើយឆ្កែក៏
ដើរតាមគេ។
5 ឥឡូវនេះ អាណាអង្គុយសម្លឹងមើលទៅផ្លូវសម្រាប់កូនប្រុសរបស់នាង។
6 កាលនាងលួចមើលគេមក នាងក៏និយាយទៅឪពុកថា មើល កូនឯង
មក ហើយអ្នកដែលទៅជាមួយ
7 រ៉ាផាអែលនិយាយថា ខ្ញុំដឹងថា ថូប៊ីស ឪពុកឯងនឹងបើកភ្នែកឡើង។
៨ ដូច្នេះ ចូរលាបភ្នែកគាត់ដោយទឹកប្រមាត់ ហើយត្រូវចាក់វា នោះវានឹង
ត្រដុស ហើយភាពសនឹងបាត់ទៅ ហើយគាត់នឹងឃើញអ្នក។
៩ ពេលនោះ អាណាក៏រត់ចេញទៅ ហើយក្រាបលើកកូនប្រុស ហើយ
និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំឃើញកូនហើយ តាំងពីពេល
នេះទៅ ខ្ញុំសុខចិត្តស្លាប់»។ ហើយគេយំទាំងពីរ។
10 ថូប៊ីតក៏ចេញទៅមាត់ទ្វារ ហើយជំពប់ដួល ប៉ុន្តែកូនប្រុសរត់មករក
គាត់
11 ហើយចាប់ដៃឪពុកគាត់ ហើយគាត់វាយទឹកប្រមាត់លើភ្នែកឪពុក
គាត់ ដោយនិយាយថា៖ «ឪពុកអើយ ចូរមានសង្ឃឹមឡើង!
12 ហើយនៅពេលដែលភ្នែករបស់គាត់ចាប់ផ្ដើមឆ្លាត
គាត់បានត្រដុសពួកគេ។
១៣ ភាពសនោះក៏ធ្លាក់ចេញពីជ្រុងភ្នែករបស់គាត់ ហើយពេលគាត់ឃើញ
កូនគាត់ គាត់ក៏ដួលលើក។
១៤ ហើយគាត់បានយំ ហើយមានប្រសាសន៍ថា ឱព្រះអើយ ទ្រង់មានព្រះ
ពរ ហើយព្រះនាមទ្រង់មានពរជារៀងរហូត។ ហើយទេវតាដ៏វិសុទ្ធរបស់អ្នក
ទាំងអស់មានពរ៖
15 ដ្បិតអ្នកបានវាយដំ ហើយបានអាណិតដល់ខ្ញុំ ដ្បិតមើលចុះ ខ្ញុំឃើញ
កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ Tobias។ កូនប្រុសរបស់គាត់ក៏ចូលទៅដោយរីករាយ
ហើយប្រាប់ឪពុកអំពីរឿងដ៏ធំដែលបានកើតឡើងចំពោះគាត់នៅក្នុង
មេឌា។
១៦ ថូប៊ីតចេញទៅជួបកូនប្រសានៅមាត់ទ្វារក្រុងនីនីវេ ដោយអរ
សប្បាយ ហើយសរសើរតម្កើងព្រះ ហើយអស់អ្នកដែលបានឃើញគាត់ទៅ
អស្ចារ្យណាស់ ព្រោះគាត់បានឃើញគាត់។
17 ប៉ុន្តែ ថូប៊ីសបានអរព្រះគុណនៅចំពោះមុខពួកគេ ពីព្រោះព្រះបាន
អាណិតអាសូរគាត់។ លុះចូលទៅជិតនាងសារ៉ា ជាកូនប្រសាហើយ ទ្រង់ក៏
ប្រទានពរដល់នាងថា៖ «សូមស្វាគមន៍ផង កូនស្រីអើយ សូមព្រះប្រទាន
ពរ ដែលបាននាំឯងមកឯយើង ហើយសូមឲ្យពរដល់ឪពុក និងម្ដាយ
របស់អ្នក»។ ហើយមានការរីករាយក្នុងចំណោមបងប្អូនគាត់ទាំងអស់
ដែលនៅក្រុងនីនីវេ។
18 លោកអគីយ៉ារ៉ាស និងលោកណាបាសជាប្អូនរបស់លោកបានមកដល់។
19 ហើយពិធីមង្គលការរបស់ថូប៊ីសត្រូវបានរក្សាទុកប្រាំពីរថ្ងៃដោយអំណរ
ជាខ្លាំង។

ជំពូកទី 12

1 បន្ទាប់មក លោក Tobit បានហៅ Tobias កូនប្រុសរបស់គាត់មក
ហើយនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «កូនអើយ ចូរមើលថា
បុរសនោះមានប្រាក់ឈ្នួលរបស់គាត់ ដែលបានទៅជាមួយកូន
ហើយអ្នកត្រូវអោយគាត់បន្ថែមទៀត។
2 ហើយថូប៊ីសនិយាយទៅគាត់ថា ឱឪពុកអើយ វាគ្មានគ្រោះថ្នាក់អ្វីដល់ខ្ញុំ
ទេ ក្នុងការឲ្យគាត់ពាក់កណ្ដាលនៃរបស់ដែលខ្ញុំបាននាំមកនោះ៖
3 ព្រោះគាត់បាននាំខ្ញុំមកឯអ្នកវិញដោយសុវត្ថិភាព ហើយបានធ្វើឲ្យ
ប្រពន្ធខ្ញុំទាំងមូល ហើយយកលុយមកឲ្យខ្ញុំ ហើយក៏បានប្រោសអ្នកឲ្យជា
ដែរ។
4 បុរសចំណាស់និយាយថា៖ «វាមកពីគាត់»។
5 ដូច្នេះ គាត់ហៅទេវតាមក ហើយគាត់មានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា ចូរ
យកពាក់កណ្ដាលនៃអ្វីដែលអ្នកបាននាំមក ហើយចេញទៅដោយ
សុវត្ថិភាព។
6 រួចគាត់ក៏ចាប់អ្នកទាំងពីរដាច់ពីគ្នា ហើយមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖
«សូមថ្វាយព្រះពរ សូមសរសើរតម្កើងព្រះអង្គ ហើយលើកតម្កើងព្រះអង្គ
ចំពោះកិច្ចការដែលព្រះអង្គបានធ្វើចំពោះអ្នកនៅចំពោះមុខអស់អ្នក
ដែលមានជីវិត។ ជាការល្អក្នុងការសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់
ហើយលើកតម្កើងព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ
និងដោយកិត្តិយសក្នុងការបង្ហាញកិច្ចការរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ដូច្នេះ ចូរកុំ
ឲ្យសរសើរលោកឡើយ។
៧ ការបិទអាថ៌កំបាំងរបស់ស្ដេចគឺជាការល្អ ប៉ុន្តែការលាតត្រដាងការ
របស់ព្រះជាការគួរឲ្យគោរព។ ចូរប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ហើយគ្មានអំពើអាក្រក់
មកប៉ះពាល់អ្នកឡើយ។
៨ ការអធិស្ឋានគឺជាការល្អដោយការតមអាហារ និងការធ្វើទាន និង
សេចក្ដីសុចរិត។ បន្តិចដោយសេចក្ដីសុចរិត ប្រសើរជាងច្រើនដោយ
សេចក្ដីទុច្ចរិត។ ការឲ្យទានប្រសើរជាងដាក់មាស
៩ ព្រោះការធ្វើទានបានរួចពីសេចក្ដីស្លាប់ ហើយនឹងជម្រះបាបទាំងអស់។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតនឹងបានពេញដោយជីវិត។
១០ ប៉ុន្តែអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបជាសត្រូវនឹងជីវិតរបស់ខ្លួន។
11 ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំនឹងមិនបិទអ្វីពីអ្នកឡើយ។ ដ្បិតខ្ញុំបាននិយាយថា
ការបិទអាថ៌កំបាំងរបស់ស្ដេចគឺជាការល្អ ប៉ុន្តែវាជាការគួរឲ្យគោរពដែល
បានបើកសម្ដែងកិច្ចការរបស់ព្រះ។
១២ឥឡូវនេះ ពេលអ្នកបានអធិស្ឋាន និងសារ៉ាកូនប្រសារបស់អ្នក នោះ
ខ្ញុំបាននាំយកការរំឭកពីការអធិស្ឋានរបស់អ្នកនៅចំពោះព្រះដ៏បរិសុទ្ធ
ហើយពេលអ្នកបានបញ្ចុះសពអ្នកស្លាប់ ខ្ញុំក៏នៅជាមួយអ្នកដែរ។
13 ហើយនៅពេលដែលអ្នកមិនបង្អង់យូរដើម្បីក្រោកឡើង
ហើយចាកចេញពីអាហារពេលល្ងាចរបស់អ្នក
ដើម្បីទៅគ្របដណ្ដប់មនុស្សស្លាប់
អំពើល្អរបស់អ្នកមិនត្រូវបានលាក់បាំងពីខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅជាមួយអ្នក។
១៤ហើយឥឡូវនេះ ព្រះបានចាត់ខ្ញុំឲ្យទៅព្យាបាលអ្នក និងសារ៉ាកូនប្រសា
របស់អ្នក។
១៥ ខ្ញុំគឺរ៉ាហ្វាអែល ជាទេវតាបរិសុទ្ធមួយរូបក្នុងចំណោមទេវតាទាំងប្រាំពីរ
ដែលបង្ហាញការអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ហើយដែលចូលទៅក្រៅនៅ
ចំពោះសិរីល្អនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធ។
១៦ ពេលនោះ ពួកគេទាំងពីរព្រួយចិត្ត ហើយក្រាបមុខព្រោះខ្លាច។
១៧ ប៉ុន្តែ លោកមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា៖ «កុំខ្លាចឡើយ ព្រោះវានឹង
ល្អជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា។ ដូច្នេះ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។
18 ត្បិតមិនមែនជាការពេញចិត្តរបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានមកតាម
ព្រះហឫទ័យនៃព្រះនៃយើង។ ដូច្នេះ
ចូរសរសើរតម្កើងព្រះអង្គជារៀងរហូត។
19 អស់ទាំងប៉ុន្មានថ្ងៃនេះ ខ្ញុំបានបង្ហាញមុខអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិន
បានស៊ីឬផឹកទេ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាបានឃើញការនិមិត្ត។
20 ឥឡូវនេះ ចូរអរព្រះគុណព្រះ ដ្បិតខ្ញុំឡើងទៅឯព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យ
មក។ ប៉ុន្តែ ចូរសរសេរកិច្ចការទាំងអស់ដែលបានធ្វើក្នុងសៀវភៅ។
21 លុះក្រោកឡើង លែងឃើញព្រះអង្គទៀតហើយ។
22 រួចមក ពួកគេបានសារភាពពីកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ និងអស្ចារ្យរបស់ព្រះ
ហើយរបៀបដែលទេវតានៃព្រះអម្ចាស់បានលេចមកដល់ពួកគេ។

ជំពូកទី 13

1 បន្ទាប់មក ថូប៊ីតបានសរសេរសេចក្ដីអធិដ្ឋានដោយអំណរ ហើយ
និយាយថា សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះដែលគង់នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយ
ប្រទានពរដល់នគររបស់ទ្រង់។
២ត្បិតគាត់ធ្វើបាប ហើយមានសេចក្ដីមេត្តាករុណា គាត់នាំទៅឯនរក
ហើយកើតឡើងម្ដងទៀត៖ ហើយក៏គ្មានអ្នកណាអាចគេចពីដៃគាត់បាន
ដែរ។
3 ចូរសារភាពគាត់នៅចំពោះមុខសាសន៍ដទៃ កូនចៅអ៊ីស្រាអែលអើយ
ដ្បិតទ្រង់បានធ្វើឲ្យយើងខ្ចាត់ខ្ចាយទៅ
4 សូមប្រកាសពីភាពអស្ចារ្យរបស់ព្រះអង្គ ហើយលើកតម្កើងព្រះអង្គនៅ
មុខអស់អ្នកដែលមានជីវិត ដ្បិតព្រះអង្គជាម្ចាស់របស់យើង ហើយ
ព្រះអង្គជាព្រះជាព្រះបិតារបស់យើងជារៀងរហូត។
៥ហើយទ្រង់នឹងវាយយើងចំពោះអំពើទុច្ចរិតរបស់យើង ហើយនឹងមាន
សេចក្ដីមេត្តាករុណាម្ដងទៀត ហើយនឹងប្រមូលយើងចេញពីគ្រប់ទាំង
សាសន៍ ដែលទ្រង់បានធ្វើឲ្យយើងខ្ចាត់ព្រាត់។
6 បើអ្នកបែរទៅរកគាត់ដោយចិត្តអស់ពីចិត្ត ហើយអស់ពីចិត្ត ហើយ
ប្រព្រឹត្តដោយទៀងត្រង់នៅចំពោះមុខគាត់ នោះគាត់នឹងបែរមករកអ្នក
ហើយមិនលាក់មុខគាត់ពីអ្នកឡើយ។ ដូច្នេះ ចូរមើលអ្វីដែលគាត់នឹងធ្វើ
ជាមួយអ្នក ហើយសារភាពគាត់ដោយមាត់ទាំងស្រុង ហើយសរសើរតម្កើង
ព្រះអម្ចាស់ដ៏មានឫទ្ធានុភាព និងលើកតម្កើងស្ដេចដ៏នៅអស់កល្ប
ជានិច្ច។ នៅក្នុងស្រុកនៃការជាប់ឃុំឃាំងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំសរសើរព្រះអង្គ ហើយ
ប្រកាសអំពីឫទ្ធានុភាព និងឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះអង្គដល់ប្រជាជាតិដែល
មានបាប។ ឱមនុស្សមានបាបអើយ ចូរបែរមករកយុត្តិធម៌នៅចំពោះ
ទ្រង់ចុះ តើមានអ្នកណាអាចប្រាប់ថាតើគាត់នឹងទទួលអ្នករាល់គ្នា ហើយ
អាណិតអ្នករាល់គ្នាដែរឬទេ?
៧ ទូលបង្គំនឹងលើកតម្កើងព្រះរបស់ទូលបង្គំ ហើយព្រលឹងទូលបង្គំនឹង
សរសើរតម្កើងព្រះមហាក្សត្រនៃស្ថានបរមសុខ ហើយនឹងត្រេកអរក្នុង
ភាពអស្ចារ្យរបស់ព្រះអង្គ។
៨ ចូរឲ្យមនុស្សទាំងអស់និយាយ ហើយសូមឲ្យទាំងអស់គ្នាសរសើរទ្រង់
ចំពោះសេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់។

៩ ឱ ក្រុងយេរូសាឡិមជាក្រុងដ៏វិសុទ្ធ ទ្រង់នឹងវាយអ្នកចំពោះកិច្ចការ
របស់កូនចៅ ហើយនឹងមានសេចក្ដីមេត្តាករុណាម្ដងទៀតដល់កូនប្រុស
សុចរិត។
10 ចូរសរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់ ដ្បិតទ្រង់មានព្រះហឫទ័យសប្បុរស ហើយ
សរសើរតម្កើងព្រះមហាក្សត្រដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដើម្បីឲ្យព្រះពន្លារបស់
ទ្រង់នឹងត្រូវបានសង់ឡើងវិញក្នុងទ្រង់ដោយអំណរ ហើយសូមឲ្យទ្រង់
ត្រេកអរចំពោះអ្នកដែលជាប់ជាឈ្លើយ ហើយស្រឡាញ់អ្នកទាំងនោះជា
រៀងរហូត ដែលវេទនា។
១១ ប្រជាជាតិជាច្រើននឹងមកពីទីឆ្ងាយទៅរកព្រះនាមនៃព្រះជាអម្ចាស់
ដោយមានអំណោយទាននៅក្នុងដៃ សូម្បីតែអំណោយដល់ស្ដេចនៃ
ស្ថានសួគ៌។ គ្រប់ជំនាន់នឹងសរសើរអ្នកដោយអំណរជាខ្លាំង។
12 អស់អ្នកដែលស្អប់អ្នកត្រូវបណ្ដាសា ហើយអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់អ្នក
នឹងមានសុភមង្គលជារៀងរហូត។
13 ចូរអរសប្បាយ ហើយរីករាយចំពោះកូនចៅនៃព្រះដ៏សុចរិត ដ្បិតគេ
នឹងបានមកជុំគ្នា ហើយនឹងប្រទានពរដល់ព្រះអម្ចាស់នៃព្រះដ៏សុចរិត។
14 ឱអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់អ្នកមានពរហើយ ដ្បិតពួកគេនឹងត្រេកអរ
ក្នុងសេចក្ដីសុខសាន្តរបស់អ្នក៖ មានពរហើយអស់អ្នកដែលមានទុក្ខព្រួយ
ដោយការវាយដំរបស់អ្នក ដ្បិតគេនឹងត្រេកអរចំពោះអ្នក កាលបាន
ឃើញសិរីល្អទាំងអស់របស់អ្នក ហើយនឹងបានរីករាយជារៀងរហូត។
15 សូមឲ្យព្រលឹងទូលបង្គំថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះជាមហាក្សត្រ។
16 ដ្បិតក្រុងយេរូសាឡិមនឹងត្រូវបានសង់ឡើងដោយត្បូងកណ្ដៀង និង
ត្បូងមរកត និងថ្មដ៏មានតម្លៃ កំពែង និងប៉ម និងសមរភូមិរបស់អ្នក
ដោយមាសសុទ្ធ។
១៧ ហើយផ្លូវនានានៃក្រុងយេរូសាឡិមនឹងត្រូវបានក្រាលដោយថ្មបេរីល
និងដុំថ្ម និងថ្មនៃអូភីរ។
18 ហើយគ្រប់ផ្លូវរបស់នាងនឹងនិយាយថា Alleluia; ពួកគេនឹងសរសើរ
តម្កើងព្រះអង្គ ដោយពោលថា៖ «សូមថ្វាយព្រះពរព្រះ ដែលបានលើក
តម្កើងវាជារៀងរហូត»។

ជំពូកទី 14

1 ដូច្នេះ ថូប៊ីតបានបញ្ចប់ការសរសើរតម្កើងព្រះ។
២ ហើយគាត់មានអាយុប្រាំបីហាសិបឆ្នាំពេលដែលគាត់បានបាត់បង់ការ
មើលឃើញរបស់គាត់បានជាឡើងវិញបន្ទាប់ពីប្រាំបីឆ្នាំមកហើយគាត់
បានផ្ដល់ទានហើយគាត់បានកើនឡើងក្នុងការកោតខ្លាចដល់ព្រះជា
ម្ចាស់និងសរសើរតម្កើងគាត់។
3 លុះគាត់មានអាយុច្រើន គាត់ក៏ហៅកូនប្រុសរបស់គាត់មក ហើយ
និយាយទៅគាត់ថា៖ «កូនអើយ យកកូនទៅ។ មើល ចុះ ខ្ញុំមានអាយុ
ហើយ ហើយត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីចាកចេញពីជីវិតនេះ។
4 ចូរទៅស្រុកមេឌាកូនអើយ ដ្បិតខ្ញុំប្រាកដជាជឿសេចក្ដីទាំងឡាយដែល
ហោរាយ៉ូណាសបាននិយាយពីក្រុងនីនីវេ ថាវានឹងត្រូវផ្ដួលរំលំ។
ហើយថាសម្រាប់ពេលមួយសន្តិភាពនឹងមាននៅក្នុងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ។
ហើយថាបងប្អូនរបស់យើងនឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយនៅលើផែនដីពីទឹកដីដ៏ល្អ
នោះ ហើយក្រុងយេរូសាឡិមនឹងត្រូវស្ងាត់ជ្រងំ ហើយព្រះដំណាក់របស់ព្រះ
នៅក្នុងនោះនឹងត្រូវឆេះ ហើយនឹងត្រូវស្ងាត់ឈឹងអស់មួយគ្រា។
៥ហើយថា ព្រះនឹងមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរដល់ពួកគេម្ដងទៀត
ហើយនាំពួកគេចូលទៅក្នុងដែនដីម្ដងទៀត ជាកន្លែងដែលពួកគេនឹង
សង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែមិនដូចសម័យដំបូងឡើយ រហូតដល់ពេលវេលា
នៃសម័យនោះត្រូវបានសម្រេច។ ក្រោយមក ពួកគេនឹងវិលត្រឡប់ពីគ្រប់
ទីកន្លែងដែលគេចាប់ជាឈ្លើយ ហើយសង់ក្រុងយេរូសាឡឹមឲ្យរុងរឿង
ហើយដំណាក់របស់ព្រះនឹងត្រូវបានសង់នៅក្នុងនោះជារៀងរហូត ដោយ
មានអគារដ៏រុងរឿង ដូចពួកហោរាបាននិយាយ។
៦ហើយគ្រប់ទាំងសាសន៍នឹងងាកចេញ ហើយកោតខ្លាចដល់ព្រះជា
អម្ចាស់យ៉ាងពិតប្រាកដ ហើយនឹងបញ្ចុះរូបព្រះរបស់ពួកគេ។
៧ ដូច្នេះ ប្រជាជាតិទាំងអស់នឹងលើកតម្កើងព្រះអម្ចាស់ ហើយប្រជារាស្ត្រ
របស់ព្រះអង្គនឹងទទួលស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងលើក
តម្កើងប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។ ហើយអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ជា
ព្រះដោយសេចក្ដីពិត និងយុត្តិធម៌នឹងអរសប្បាយ ដោយបង្ហាញ
ព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាដល់បងប្អូនយើង។
៨ហើយឥឡូវនេះ កូនអើយ ចូរចាកចេញពីក្រុងនីនីវេទៅ ព្រោះថាការណ៍
ទាំងនោះដែលហោរាយ៉ូណាសបាននិយាយនឹងកើតមានជាប្រាកដ។
9 ប៉ុន្តែអ្នកកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យ និងបទបញ្ញត្តិ ហើយបង្ហាញខ្លួនអ្នក
ដោយចិត្តមេត្តា និងយុត្តិធម៌ ដើម្បីឲ្យវាបានល្អជាមួយអ្នក។
10 ហើយកប់ខ្ញុំដោយសមរម្យ ហើយម្ដាយរបស់អ្នកនៅជាមួយខ្ញុំ;
ប៉ុន្តែឈប់នៅ Nineve ទៀតហើយ។ កូនអើយ
ចូរចាំពីរបៀបដែលអាម៉ានបានចាប់អ័គីចារ៉ាសដែលបាននាំគាត់ឡើង
របៀបដែលគាត់ចេញពីពន្លឺ គាត់បាននាំគាត់ចូលទៅក្នុងភាពងងឹត
ហើយរបៀបដែលគាត់បានផ្ដល់រង្វាន់ដល់គាត់ម្ដងទៀត។
ប៉ុន្តែអ័គីយ៉ាការុសត្រូវបានសង្គ្រោះ
ប៉ុន្តែម្នាក់ទៀតបានទទួលរង្វាន់របស់គាត់
ត្បិតគាត់បានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាពងងឹត។ ម៉ាណាសេបានប្រគេនទាន
ហើយរួចផុតពីអន្ទាក់នៃសេចក្ដីស្លាប់ ដែលគេបានដាក់ឲ្យគាត់ ប៉ុន្តែ
អាម៉ានបានធ្លាក់ចូលក្នុងអន្ទាក់ ហើយក៏ស្លាប់ទៅ។
១១ហេតុដូច្នោះហើយ ឥឡូវនេះ កូនអើយ ចូរពិចារណានូវអ្វីដែលធ្វើទាន
ហើយរបៀបដែលសេចក្ដីសុចរិតបានផ្ដល់ឲ្យ។ កាលលោកនិយាយពាក្យ
ទាំងនេះហើយ លោកក៏លាខ្មោចទៅដេកលើគ្រែ ដោយមានអាយុមួយរយ
ប្រាំបីហាសិបឆ្នាំ។ ហើយគាត់បានបញ្ចុះសពគាត់ដោយកិត្តិយស។
១២ ពេលអាណាម្ដាយស្លាប់ គាត់ក៏បញ្ចុះសពនាងជាមួយនឹងឪពុក។ ប៉ុន្តែ
Tobias បានចាកចេញជាមួយប្រពន្ធនិងកូនរបស់គាត់ទៅ Ecbatane ទៅ
Raguel ឪពុកក្មេករបស់គាត់។
13 នៅកន្លែងដែលគាត់ចាស់ទៅដោយកិត្តិយស ហើយគាត់បានបញ្ចុះ
សពឪពុកម្ដាយក្មេករបស់គាត់ដោយកិត្តិយស ហើយគាត់បានទទួល
មរតករវត្ថុរបស់គាត់ និងរបស់ឪពុកគាត់ Tobit។
14 ហើយគាត់បានស្លាប់នៅ Ecbatane ក្នុងស្រុក Media ក្នុងអាយុមួយរយ
ប្រាំពីរឆ្នាំម្ភៃឆ្នាំ។
១៥ ប៉ុន្តែមុនពេលគាត់ស្លាប់ គាត់បានឮអំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃទីក្រុង
Nineve ដែលត្រូវបានយកដោយ Nabuchodonosor និង Assuerus ហើយ
មុនពេលគាត់ស្លាប់ គាត់បានរីករាយចំពោះក្រុង Nineve។

យូឌីត

ជំពូកទី 1

1 នៅឆ្នាំទីដប់ពីរនៃរជ្ជកាលព្រះបាទណាប៊ូកូដូណូស័រ ដែលសោយរាជ្យ
នៅក្រុងនីនីវេ ជាទីក្រុងដ៏ធំ។ នៅសម័យអើផាសាក់ ដែលសោយរាជ្យ
លើពួកមេឌី នៅក្រុងអេបាថាន
2 ហើយបានសង់កំពែងក្រុង Ecbatane ជុំវិញថ្មដែលកាត់ទទឹងបីហត្ថ
និងបណ្តោយប្រាំមួយហត្ថ ហើយធ្វើឲ្យកម្ពស់ជញ្ជាំងចិតសិបហត្ថ និង
ទទឹងហាសិបហត្ថ។
3 ហើយដាក់ប៉មនៅលើខ្លោងទ្វាររបស់វាមានកម្ពស់មួយរយហត្ថ
ហើយទទឹងនៃគ្រឹះនោះមានហុកសិបហត្ថ
4 ហើយទ្រង់បានធ្វើទ្វារទាំងនោះ គឺជាទ្វារដែលត្រូវបានដំឡើងដល់
កម្ពស់ចិតសិបហត្ថ ហើយទទឹងនៃពួកគេមានប្រវែងសែសិបហត្ថ
សម្រាប់ការចេញទៅនៃពលទ័ពដ៏ខ្លាំងក្លារបស់ទ្រង់ និងសម្រាប់ការ
ដាក់កងទ័ពរបស់ទ្រង់ជាជួរ។
៥ សូម្បីតែនៅសម័យនោះ ស្តេចណាប៊ូកូដូណូស័របានធ្វើសង្គ្រាម
ជាមួយស្តេចអើផាសាឌនៅវាលទំនាបធំ ដែលជាវាលទំនាបនៅ
ព្រំប្រទល់ក្រុងរ៉ាកា។
៦ហើយនៅទីនោះ អស់អ្នកដែលរស់នៅតាមតំបន់ភ្នំ និងអស់អ្នក
ដែលរស់នៅតាមភ្នំអឺប្រាត និងទីគ្រីស និងហៃដាស និងវាលទំនាប
របស់អរីយ៉ូក ជាស្តេចនៃអេលីមេន និងប្រជាជាតិជាច្រើននៃកូន
ចៅរបស់កេឡូដ បានមកជួបជុំគ្នា ទៅសមរភូមិ។
៧ ពេលនោះ ព្រះបាទណាប៊ូកូដូណូស័រ
ជាស្តេចនៃសាសន៍អាសស៊ើរបានចាត់ឱ្យទៅអស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុង
ប្រទេសពែរ្ស និងអស់អ្នកដែលរស់នៅភាគខាងលិច
និងដល់អស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងទីក្រុងគីលីគា និងក្រុងដាម៉ាស
លីបង់ និងអាន់ទីលីបង់
និងដល់អស់អ្នកដែលរស់នៅតាមឆ្នេរសមុទ្រ។
៨ ហើយចំពោះអស់អ្នកក្នុងចំណោមប្រជាជាតិដែលមានស្រុក
កើមែល និងកាឡាដ និងកាលីឡេខ្ពង់ខ្ពស់ និងវាលទំនាបធំនៃ
អេស្ដ្រាឡូម
៩ហើយដល់អស់អ្នកដែលនៅស្រុកសាម៉ារី និងទីក្រុងទាំងនោះ និង
ហួសទន្លេយ័រដាន់ដល់ក្រុងយេរូសាឡិម បេតាន ឆេលូស និងកាដេស
និងទន្លេនៃស្រុកអេស៊ីព្ទ ថាហ្វនេស និងរ៉ាមេសេ និងដែនដីកេសេម
ទាំងមូល
10 ទាល់តែអ្នកមកហួសក្រុងតានីស និងមេមភីស និងដល់ប្រជាជន
អេស៊ីបទាំងអស់ រហូតដល់អ្នកមកដល់ព្រំប្រទល់នៃប្រទេសអេត្យូពី។
១១ ប៉ុន្តែ អ្នកស្រុកទាំងអស់បានបំភ្លឺពីបទបញ្ជារបស់ណាប៊ូកូដូណូស័រ
ជាស្តេចនៃជនជាតិអាសស៊ើរ ហើយក៏មិនបានទៅច្បាំងជាមួយគាត់
ដែរ។ ព្រោះគេមិនខ្លាចគាត់ទេ មែនហើយ គាត់នៅចំពោះមុខពួក
គេដូចជាមនុស្សតែម្នាក់ ហើយគេបានបណ្តេញឯកអគ្គរាជទូតរបស់
គាត់ចេញពីពួកគេដោយគ្មានប្រសិទ្ធភាព និងដោយភាពអាម៉ាស់។
១២ហេតុដូច្នោះហើយ ណាប៊ូកូដូណូស័រខឹងនឹងប្រទេសទាំងអស់នេះ
ហើយបានស្បថនឹងបល្ល័ង្ក និងនគររបស់គាត់ថា គាត់នឹងត្រូវ
សងសឹកនឹងឆ្នេរទាំងប៉ុន្មាននៃក្រុងស៊ីលីគា និងក្រុងដាម៉ាស និង
ស៊ីរី ហើយថាគាត់នឹងសម្លាប់អ្នកស្រុកទាំងអស់ដោយដាវ។ ទឹកដី
របស់ជនជាតិម៉ូអាប់ និងកូនចៅរបស់ជនជាតិអាំម៉ូន និងស្រុក
យូដាទាំងមូល និងប្រជាជននៅស្រុកអេស៊ីប រហូតដល់អ្នករាល់គ្នា
មកដល់ព្រំប្រទល់នៃសមុទ្រទាំងពីរ។
13 រួចទ្រង់បានលើកទ័ពទៅច្បាំងដោយអំណាចរបស់ទ្រង់តទល់នឹង
ស្តេចអើផាសាក់នៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំពីរ ហើយទ្រង់មានជ័យជម្នះក្នុង
សមរភូមិរបស់ទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់បានរំលំអំណាចរបស់អើផាសាក់ ទាំង
ទ័ពសេះ និងរទេះចំបាំងទាំងអស់របស់ទ្រង់
14 ហើយបានក្លាយជាម្ចាស់នៃទីក្រុងរបស់គាត់ ហើយបានមកឯ
ទីក្រុង Ecbatane ហើយបានយកប៉ម ហើយបានបំផ្លាញផ្លូវរបស់វា
ហើយបានប្រែក្លាយភាពស្រស់ស្អាតរបស់វាទៅជាអាម៉ាស់។
១៥ លោកក៏យកអើផាសាក់នៅលើភ្នំរ៉ាកា ហើយវាយលោកដោយព្រួញ
ហើយបំផ្លាញលោកទាំងស្រុងនៅថ្ងៃនោះ។
16 ដូច្នេះហើយ គាត់ក៏ត្រឡប់ទៅទីក្រុងនីនីវេវិញ ទាំងគាត់
និងប្រជាជាតិមួយចំនួនរបស់គាត់
ដែលជាអ្នកចម្បាំងដ៏ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ ហើយនៅទីនោះ
គាត់ក៏សុខស្រួល ហើយបានជប់លៀងទាំងគាត់
និងកងទ័ពរបស់គាត់ រយម្ភៃថ្ងៃ។

ជំពូក 2

១ហើយនៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំបី គឺថ្ងៃទីម្ភៃនៃខែទីមួយ មានការនិយាយនៅ
ក្នុងដំណាក់របស់ណាប៊ូកូដូណូស័រ ជាស្តេចនៃសាសន៍អាសស៊ើរថា ទ្រង់
ត្រូវសងសឹកខ្លួនឯងនៅលើផែនដីទាំងមូល។
២ ដូច្នេះ គាត់បានហៅពួកមន្ត្រីរបស់គាត់ និងពួកអភិជនទាំងអស់
មកគាត់ ហើយទាក់ទងនឹងពួកគេនូវការប្រឹក្សាសម្ងាត់របស់គាត់
ហើយបានបញ្ចប់ការរងទុក្ខនៃផែនដីទាំងមូលចេញពីមាត់របស់គាត់
ផ្ទាល់។
៣ រួចមក ពួកគេបានសម្រេចឲ្យបំផ្លាញសាច់ទាំងអស់ ដែលមិនបាន
ស្តាប់តាមបញ្ញត្តិនៃមាត់របស់លោក។
៤ហើយពេលគាត់បានបញ្ចប់ការប្រឹក្សារបស់គាត់ហើយ
ណាប៊ូកូដូណូស័រ ជាស្តេចនៃជនជាតិអាសស៊ើរបានហៅហូឡូហ្វើរណេស
ជាមេទ័ពរបស់គាត់ ដែលនៅក្បែរគាត់ ហើយមានប្រសាសន៍ទៅ
គាត់។
៥ហើយ ស្តេចដ៏មហិមា ជាម្ចាស់នៃផែនដីទាំងមូលមានបន្ទូលថា
មើល ចុះ ទ្រង់នឹងចេញពីវត្តមានរបស់យើង ហើយយកពួកអ្នកដែល
ទុកចិត្តលើកម្លាំងរបស់ខ្លួន គឺជាទាហានជើងគោកមួយសែនពីរម៉ឺន
នាក់ទៅជាមួយអ្នក។ និងចំនួនសេះដែលមានអ្នកជិះមួយម៉ឺនពីរ
ពាន់នាក់។
៦ហើយអ្នកនឹងទៅវាយនឹងស្រុកខាងលិចទាំងអស់ ដោយព្រោះពួក
គេមិនគោរពតាមបញ្ញត្តិរបស់យើង។
៧ហើយអ្នកត្រូវប្រកាសប្រាប់ថា ពួកគេរៀបចំផែនដី និងទឹក
សម្រាប់ខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំនឹងចេញទៅដោយកំហឹងរបស់យើងប្រឆាំងនឹង
ពួកគេ ហើយនឹងគ្របលើផ្ទៃផែនដីទាំងមូល ដោយជើងនៃកងទ័ព
របស់យើង ហើយយើងនឹងប្រគល់ពួកគេជារបស់មួយទៅកាន់
ពួកគេៈ
៨ ដូច្នេះ ថាអ្នកស្លាប់នឹងពេញជ្រលងភ្នំ និងព្រៃករបស់គេ ហើយទន្លេ
នឹងពេញទៅដោយសេចក្តីស្លាប់របស់ពួកគេ រហូតដល់វាហូរ
៩ហើយយើងនឹងនាំពួកគេទៅជាឈ្លើយរហូតដល់គ្រប់ទីបំផុតនៃ
ផែនដី។
១០ ដូច្នេះ អ្នកនឹងចេញទៅ។ ហើយយកមកឲ្យខ្ញុំជាមុននូវឆ្នេរទាំង
ឡាយរបស់គេ ហើយប្រសិនបើគេព្រមប្រគល់ខ្លួនឲ្យអ្នក នោះអ្នកនឹង
ទុកវាឲ្យខ្ញុំរហូតដល់ថ្ងៃដែលគេដាក់ទោស។
១១ ប៉ុន្តែ អំពីអ្នកដែលបះបោរនោះ កុំទុកភ្នែកអ្នកចោលឡើយ។
ប៉ុន្តែត្រូវយកវាទៅសម្លាប់ ហើយវាយបំផ្លាញនៅកន្លែងណាដែលអ្នក
ទៅ។
12ដ្បិតខ្ញុំនៅរស់ ហើយដោយអំណាចនៃនគររបស់ខ្ញុំ អ្វីដែលខ្ញុំបាន
និយាយ នោះខ្ញុំនឹងធ្វើដោយដៃខ្ញុំ។
13 ហើយត្រូវយកចិត្តទុកដាក់កុំឲ្យអ្នកបំពានលើបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃ
ម្ចាស់របស់អ្នកឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវសម្រេចវាឲ្យបានពេញលេញ ដូចដែល
យើងបានបង្គាប់អ្នក ហើយកុំបង្អង់កុំឲ្យប្រព្រឹត្តតាម។
១៤ បន្ទាប់មក ហូឡូហ្វើរណេសបានចេញពីវត្តមានរបស់ម្ចាស់របស់
គាត់ ហើយបានហៅអភិបាល និងមេទ័ពទាំងអស់ និងមន្ត្រីនៃ
កងទ័ពអាសស៊ើរ;
១៥ហើយគាត់បានប្រមូលទ័ពដែលបានជ្រើសរើសសម្រាប់ការប្រយុទ្ធ
ដូចជាម្ចាស់របស់គាត់បានបញ្ជាគាត់ដល់មួយសែនពីរម៉ឺននាក់ និង
អ្នកបាញ់ធ្នូដប់ពីរពាន់នាក់នៅលើខ្នងសេះ។
16 ហើយទ្រង់បានចាត់គេជួរគេ ដូចជាកងទ័ពដ៏ធំត្រូវបានបញ្ជាឲ្យ
ធ្វើសង្គ្រាម។
17 ហើយគាត់បានយកអូដ្ឋ និងលាសម្រាប់រទេះរបស់ពួកគេ ជា
ចំនួនដ៏ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់។ ចៀម គោ និងពពែគ្មានលេខសម្រាប់
ផ្គត់ផ្គង់៖
18 ហើយគ្រឿងឧបភោគបរិភោគជាច្រើនសម្រាប់កងទ័ពគ្រប់រូប
និងមាសប្រាក់ជាច្រើនចេញពីរាជវាំង។
19 បន្ទាប់មក គាត់បានចេញទៅទាំងអស់ពីកម្លាំងរបស់គាត់ ដើម្បី
ទៅចំពោះមុខស្តេច Nabuchodonosor ក្នុងការធ្វើដំណើរ ហើយដើម្បី
គ្របលើផ្ទៃផែនដីទាំងមូលនៅភាគខាងលិច ដោយមានរទេះចម្បាំង
និងទាហានសេះ និងអ្នកដើរថ្មើរជើងរបស់ពួកគេ។
20 មានប្រទេសមួយចំនួនធំមកជាមួយដូចជាកណ្តូប ហើយដូចជាដី
ខ្សាច់ដែរ ដ្បិតហ្វូងមនុស្សមានច្រើនឥតគណនា។
21 ហើយពួកគេបានចេញដំណើរពីក្រុងនីនីវេបីថ្ងៃឆ្ពោះទៅកាន់
វាលទំនាបបេកទីលេត ហើយបានបោះទ័ពចេញពីបេកទីលេត ក្បែរ
ភ្នំដែលនៅខាងឆ្វេងដៃនៃគីលីគាខាងលើ។

22 រួចគាត់ក៏ចាប់យកកងទ័ព ទាហានជើងគោក ពលសេះ និងរទេះ
ចំបាំង ចេញពីទីនោះទៅឯភ្នំ។
23 ហើយបានបំផ្លាញភូដ និងលូឌ ហើយបានបំផ្លាញកូនចៅរ៉ាសេស
ទាំងអស់ និងកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ដែលនៅខាងទីរហោស្ថាននៅខាង
ត្បូងនៃដែនដីឆេលៀន។
២៤ បន្ទាប់មក លោកបានឆ្លងកាត់អឺប្រាត ហើយឆ្លងកាត់
មេសូប៉ូតាមី ហើយបានបំផ្លាញក្រុងធំៗទាំងអស់ដែលនៅលើទន្លេ
អើបូណៃ រហូតដល់អ្នករាល់គ្នាមកដល់សមុទ្រ។
25 ហើយគាត់បានយកព្រំប្រទល់នៃក្រុងស៊ីលីគា ហើយបានសម្លាប់
អស់អ្នកដែលតទល់នឹងគាត់ ហើយបានមកដល់ព្រំប្រទល់នៃ
យ៉ាផេត ដែលនៅខាងត្បូងទល់នឹងប្រទេសអារ៉ាប់។
26 គាត់ក៏បានឡោមព័ទ្ធកូនចៅម៉ាឌានទាំងអស់ ហើយដុតពន្លា
របស់ពួកគេ ហើយធ្វើឲ្យខូចថង់ចៀមរបស់គេ។
27 បន្ទាប់មក គាត់បានចុះទៅក្នុងវាលទំនាបនៃក្រុងដាម៉ាស ក្នុង
ពេលច្រូតកាត់ស្រូវ ហើយបានដុតបំផ្លាញស្រែចម្ការរបស់ពួកគេទាំង
អស់ ហើយបំផ្លាញហ្វូងសត្វ និងហ្វូងសត្វរបស់ពួកគេ ហើយទ្រង់ក៏
បានបំផ្លាញទីក្រុងរបស់ពួកគេ ហើយបំផ្លាញប្រទេសរបស់ពួកគេ
ទាំងស្រុង ហើយបានវាយយុវជនរបស់ពួកគេទាំងអស់ជាមួយ
គែមនៃដាវ។
28 ហេតុដូច្នោះហើយ ការភ័យខ្លាច និងការស្ញែងខ្លាចរបស់ទ្រង់បាន
ធ្លាក់មកលើអ្នកស្រុកនៃឆ្នេរសមុទ្រទាំងអស់ ដែលនៅក្នុងក្រុងស៊ីដូន
និងទីរ៉ុស និងអ្នកដែលរស់នៅនៅស៊ើរ និងអូស៊ីណា និងអស់អ្នកដែល
រស់នៅក្នុងយេមណាន។ ហើយអ្នកដែលរស់នៅក្នុងក្រុង Azotus និង
Ascalon បានកោតខ្លាចគាត់យ៉ាងខ្លាំង។

ជំពូកទី 3

1 ដូច្នេះ គេចាត់ទូតឲ្យទៅរកលោកដើម្បីឲ្យមានសេចក្ដីសុខសាន្តថា
២មើល ចុះ យើងខ្ញុំជាអ្នកបម្រើរបស់ណាប៊ូកូដូណូស័រ ជាស្តេចដ៏
អស្ចារ្យបានដេកនៅចំពោះអ្នក សូមប្រើយើងដូចជាល្អនៅចំពោះមុខ
អ្នក។
៣មើល ចុះ ផ្ទះរបស់យើង និងកន្លែងទាំងអស់របស់យើង និងស្រែ
ស្រូវរបស់យើងទាំងអស់ ហ្វូងសត្វ និងហ្វូងសត្វ និងផ្ទះទាំងអស់នៃ
តង់របស់យើងនៅចំពោះមុខអ្នក ប្រើវាតាមដែលអ្នកពេញចិត្ត។
៤ មើល ចុះ សូម្បីតែទីក្រុងរបស់យើង និងអ្នកស្រុកនោះក៏ជាអ្នក
បម្រើរបស់ទ្រង់ដែរ។ ចូរមកដោះស្រាយជាមួយនឹងពួកគេដូចជាល្អ
ចំពោះអ្នក។
៥ ដូច្នេះ ពួកបុរសបានមកឯហូឡូហ្វើរណេស ហើយប្រកាសប្រាប់គាត់
តាមរបៀបនេះ។
6 បន្ទាប់មក គាត់ចុះមកដល់ឆ្នេរសមុទ្រ ទាំងគាត់ និងកងទ័ពរបស់
គាត់ ហើយដាក់ទាហាននៅតាមទីក្រុងធំៗ ហើយបានយកអ្នកដែល
បានជ្រើសរើសចេញពីពួកគេមកជំនួយ។
៧ ដូច្នេះ ពួកគេ និងអ្នកស្រុកទាំងមូលបានទទួលដោយកម្រងផ្កា
ដោយការរាំ និងដោយឈើច្រត់។
៨ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានទម្លាក់ព្រំប្រទល់របស់គេ ហើយកាប់បំផ្លាញព្រៃ
របស់ពួកគេ ដ្បិតទ្រង់បានបង្គាប់ឲ្យបំផ្លាញព្រះទាំងអស់នៃដែនដី
ដើម្បីឲ្យគ្រប់ទាំងសាសន៍គោរពបូជាតែណាប៊ូកូដូណូស័រ ហើយឲ្យគ្រប់
ភាសា និងកុលសម្ព័ន្ធហៅទ្រង់ថាជាព្រះ។
៩ហើយគាត់ក៏មកវាយក្រុងអេសដ្រាឡូននៅជិតស្រុកយូដា ឆ្លងកាត់
ច្រកសមុទ្រដ៏ធំនៃស្រុកយូដា។
10 ហើយគាត់បានបោះនៅចន្លោះក្រុងកេបា និងស៊ីថូប៉ូលីស ហើយ
នៅទីនោះគាត់បានសម្រាកពេញមួយខែ ដើម្បីនឹងប្រមូលរទេះទាំង
អស់របស់កងទ័ពរបស់គាត់។

ជំពូកទី 4

១ឥឡូវនេះ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែលរស់នៅក្នុងស្រុកយូដា បានឮនូវ
អ្វីទាំងអស់ដែលហូឡូហ្វើរណេ ជាមេទ័ពរបស់ណាប៊ូកូដូណូស័រ ជាស្តេច
នៃសាសន៍អាសស៊ើរបានប្រព្រឹត្តចំពោះប្រជាជាតិនានា ហើយទ្រង់
បានបំផ្លាញប្រាសាទទាំងអស់របស់ពួកគេដោយរបៀបណា ហើយ
បាននាំពួកគេទៅជាឥតបានការ។
២ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានភ័យខ្លាចទ្រង់ជាខ្លាំង ហើយព្រួយ
ចិត្តចំពោះក្រុងយេរូសាឡិម និងចំពោះព្រះវិហារនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះ
របស់ពួកគេ
3 ដ្បិតពួកគេទើបនឹងត្រឡប់មកពីការជាប់ជាឈ្លើយវិញ ហើយ
ប្រជាជននៃស្រុកយូដាទាំងអស់បានមកជុំគ្នាចុងក្រោយនេះ ហើយ
គ្រឿងបរិក្ខារ និងអាសនៈ និងផ្ទះត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធបន្ទាប់ពី
ពាក្យប្រមាថ។
៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាត់គេទៅតាមឆ្នេរទាំងមូលនៃ
ស្រុកសាម៉ារី និងតាមភូមិនានា និងទៅក្រុងបេថូរ៉ុន និងក្រុង
បេលមិន និងក្រុងយេរីខូ ហើយទៅក្រុងកូបា និងអេសូរ៉ា និងទៅ
ជ្រលងភ្នំសាឡឹម។
៥ ហើយបានកាន់កាប់ខ្លួនមុនកំពូលភ្នំខ្ពស់ៗទាំងអស់ ហើយបាន
ពង្រឹងភូមិដែលនៅក្នុងនោះ ហើយបានរៀបចំស្បៀងអាហារសម្រាប់
ផ្គត់ផ្គង់សង្គ្រាម ដ្បិតស្រែចម្ការរបស់ពួកគេប្រមូលផលយឺត។
6 ឯសម្តេចសង្ឃយ៉ូអាគីម ដែលនៅសម័យនោះនៅក្រុងយេរូសាឡិម
ក៏បានសរសេរសំបុត្រទៅពួកអ្នកដែលនៅបេធូលា និងបេតមេស្ថាម
ដែលនៅទល់នឹងអេស្ត្រាឡូន ដល់ស្រុកចំហ ជិតក្រុងដូថាម
7 ដោយបង្គាប់ពួកគេឲ្យរក្សាផ្លូវតាមតំបន់ភ្នំ ព្រោះតាមផ្លូវនោះមាន
ច្រកចូលទៅស្រុកយូដា ហើយងាយនឹងរារាំងពួកគេដែលនឹងឡើង
មកដែរ ព្រោះផ្លូវនោះត្រង់បំផុតសម្រាប់មនុស្សពីរនាក់។
៨ហើយពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលបានធ្វើតាមដែលសម្តេចសង្ឃ
យ៉ូអាគីមបានបង្គាប់នឹងពួកចាស់ទុំនៃប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលទាំង
អស់ ដែលរស់នៅក្រុងយេរូសាឡិម។
9 ពេលនោះ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់បានស្រែកអង្វរព្រះដោយ
សេចក្ដីក្លៀវក្លាជាខ្លាំង ហើយពួកគេបានបន្ទាបព្រលឹងដោយកំហឹង
យ៉ាងខ្លាំង។
10 ទាំងប្រពន្ធកូន ទាំងហ្វូងសត្វ ទាំងជនបរទេស និងអ្នកស៊ីឈ្នួល
ព្រមទាំងអ្នកបម្រើដែលទិញដោយលុយ យកបាវមកពាក់លើចង្កេះ។
11 ដូច្នេះ គ្រប់ទាំងបុរស ស្ត្រី ក្មេងតូចៗ និងអ្នកក្រុងយេរូសាឡិម
បានដួលនៅមុខព្រះវិហារ ហើយបោះផេះលើក្បាល ហើយលាតក្រណាត់
បាវចេញនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់ ហើយពួកគេក៏ស្លៀកបាវនៅ
ជុំវិញអាសនៈ
១២ហើយបានស្រែកអង្វរដល់ព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់
ដោយការយល់ព្រមតែមួយថា ទ្រង់នឹងមិនឲ្យកូនចៅរបស់ពួកគេធ្វើ
ជាឈ្លើយ ហើយប្រពន្ធរបស់ពួកគេត្រូវរឹបអូស ហើយក្រុងនៃ
កេរដំណែលរបស់ពួកគេត្រូវបំផ្លាញ ហើយទីសក្ការៈសម្រាប់ការប្រមាថ
និងការតិះដៀល ដើម្បីឱ្យប្រជាជាតិនានារីករាយ។
13 ដូច្នេះ ព្រះទ្រង់បានឮពាក្យអធិស្ឋានរបស់ពួកគេ ហើយទតមើល
ពីទុក្ខវេទនារបស់ពួកគេ ដ្បិតប្រជាជនបានតមអាហារជាច្រើនថ្ងៃ
នៅក្នុងស្រុកយូដា និងក្រុងយេរូសាឡិមទាំងមូល នៅមុខទីសក្ការៈនៃ
ព្រះនៃព្រះនៃពិភពទាំងមូល។
14 ហើយសម្តេចសង្ឃយ៉ូអាគីម និងពួកសង្ឃទាំងអស់ដែលឈរនៅ
ចំពោះព្រះយេហូវ៉ា ហើយពួកអ្នកដែលបម្រើព្រះអម្ចាស់ ស្លៀកបាវ
ចង្កេះ ហើយថ្វាយតង្វាយដុតទាំងអស់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយពាក្យស្បថ
និងអំណោយទានឥតគិតថ្លៃរបស់ប្រជាជន
១៥ហើយបានយកផេះទៅលើក្រោលរបស់ពួកគេ ហើយបានអង្វរ
ព្រះអម្ចាស់ដោយអស់ពីអំណាចរបស់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យទ្រង់មើលទៅលើ
វង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ដោយចិត្តសប្បុរស។

ជំពូកទី 5

១ រួចហើយត្រូវបានគេប្រកាសដល់ហូឡូហ្វើណេស ជាមេទ័ពអាសស៊ើរ
ថា កូនចៅអ៊ីស្រាអែលបានត្រៀមខ្លួនសម្រាប់សង្គ្រាម ហើយបានបិទ
ផ្លូវនៃតំបន់ភ្នំ ហើយបានពង្រឹងកំពូលភ្នំខ្ពស់ៗទាំងអស់ ហើយមាន
បានដាក់ឧបសគ្គនៅក្នុងបណ្ដាប្រទេសដែលជាក្រុមជើងឯកៈ
2 ដោយហេតុនោះ គាត់មានកំហឹងជាខ្លាំង ហើយបានហៅមេដឹកនាំ
ទាំងអស់នៃជនជាតិម៉ូអាប់ និងមេទ័ពរបស់អាំម៉ូន និងអភិបាល
ខេត្តទាំងអស់នៃឆ្នេរសមុទ្រ
៣ហើយ លោកមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថាៈ «ឥឡូវនេះ ចូរប្រាប់ខ្ញុំ
ចុះ កូនចៅរបស់លោក Chanaan ជានរណា ដែលប្រជាជននេះរស់នៅ
ក្នុងតំបន់ភ្នំ ហើយក្រុងណាខ្លះដែលពួកគេរស់នៅ ហើយចំនួនកង
ទ័ពដ៏ច្រើនរបស់ពួកគេនៅទីណា? ឬឡានុភាព និងកម្លាំង
និងអ្វីដែលស្តេចត្រូវបានតាំងលើពួកគេ ឬមេទ័ពរបស់ពួកគេ។
៤ហើយហេតុអ្វីបានជាគេតាំងចិត្តមិនមកជួបខ្ញុំ លើសជាងអ្នកស្រុក
ខាងលិចទាំងអស់ទៅទៀត។
៥ហើយ អ័គីអ័រ ជាមេទ័ពនៃកូនអាំម៉ូនទាំងអស់បាននិយាយថា
ឥឡូវនេះ

សូមឲ្យលោកម្ចាស់នៃទូលបង្គំស្ដាប់នូវពាក្យមួយចេញពីមាត់របស់អ្នក
បម្រើរបស់ទ្រង់ចុះ
នោះខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកនូវសេចក្ដីពិតអំពីប្រជាជននេះ
ដែលរស់នៅក្បែរអ្នក ហើយរស់នៅតាមតំបន់ភ្នំ ហើយគ្មានពាក្យ
កុហកណាចេញពីមាត់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ឡើយ។
៦ ប្រជាជននេះមកពីជនជាតិខាល់ដេ
៧ហើយ ពួកគេបានស្នាក់អាស្រ័យនៅទីនេះនៅស្រុកមេសូប៉ូតាមី
ដោយព្រោះពួកគេមិនធ្វើតាមព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់ពួកគេ ដែលនៅ
ក្នុងដែនដីខាល់ដេ។
៨ ត្បិតពួកគេបានចាកចេញពីមាគ៌ារបស់ដូនតារបស់ខ្លួន ហើយ
បានថ្វាយបង្គំព្រះនៃស្ថានសួគ៌ ជាព្រះដែលពួកគេស្គាល់ ដូច្នេះ ពួកគេ
បានបណ្តេញពួកគេចេញពីមុខព្រះរបស់ខ្លួន ហើយពួកគេបានភៀស
ខ្លួនទៅស្រុកមេសូប៉ូតាមី ហើយស្នាក់នៅទីនោះជាច្រើនថ្ងៃ។
៩ រួចមក ព្រះរបស់ពួកគេបានបង្គាប់ពួកគេឲ្យចាកចេញពីកន្លែង
ដែលពួកគេស្នាក់នៅ ហើយចូលទៅក្នុងស្រុកចាន់ណាន ជាកន្លែង
ដែលពួកគេស្នាក់នៅ ហើយមានមាសប្រាក់ និងហ្វូងសត្វច្រើនឡើង។
10 ប៉ុន្តែ ពេលមានទុរ្ភិក្សបានគ្របដណ្ដប់លើដែនដីចាន់ណានទាំង
មូល ពួកគេបានចុះទៅស្រុកអេស៊ីប ហើយស្នាក់នៅទីនោះ ខណៈដែល
ពួកគេបានចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សា ហើយបានទៅជាទីនោះយ៉ាងច្រើន
កុះករ ដើម្បីកុំឲ្យរាប់ប្រជាជាតិរបស់ខ្លួនបាន។
១១ ដូច្នេះ ស្តេចស្រុកអេស៊ីបបានក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងពួកគេ
ហើយបានធ្វើបាបពួកគេ ហើយនាំពួកគេចុះដោយការនឿយហត់
ក្នុងឥដ្ឋ ហើយបានធ្វើជាទាសករ។
១២ បន្ទាប់មក ពួកគេបានស្រែកអង្វរព្រះរបស់ពួកគេ ហើយលោក
បានវាយប្រហារស្រុកអេស៊ីបទាំងមូលដោយគ្រោះកាចដែលមិនអាច
ព្យាបាលបាន ដូច្នេះ ជនជាតិអេស៊ីបបានបណ្តេញពួកគេចេញពីមុខ
គេ។
១៣ ហើយព្រះបានធ្វើឲ្យសមុទ្រក្រហមស្ងួតនៅចំពោះមុខពួកគេ
14 ហើយបាននាំពួកគេទៅភ្នំស៊ីណា និង Cades-Barne ហើយបោះ
ចេញអស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន។
១៥ ដូច្នេះ ពួកគេបានរស់នៅក្នុងទឹកដីរបស់ជនជាតិអាម៉ូរី ហើយ
ពួកគេបានបំផ្លាញដោយកម្លាំងរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនៅក្រុង
អេសេបូនទាំងអស់ ហើយឆ្លងកាត់ទន្លេយ័រដាន់ ពួកគេបាន
កាន់កាប់តំបន់ភ្នំទាំងអស់។
16 ហើយគេបោះទ័ពចេញពីមុខពួកគេ ជនជាតិ Chanaan, the
Pherezite, Jebusite, and Sychemite, and all of Gergesite, ហើយពួកគេ
រស់នៅក្នុងស្រុកនោះជាច្រើនថ្ងៃ។
១៧ហើយ ខណៈដែលពួកគេមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបនៅចំពោះព្រះ
របស់ពួកគេទេ ពួកគេបានចម្រើនឡើង ដោយសារព្រះដែលស្អប់
អំពើទុច្ចរិតគង់នៅជាមួយនឹងពួកគេ។
១៨ ប៉ុន្តែ ពេលដែលពួកគេចេញពីផ្លូវដែលទ្រង់បានកំណត់ពួកគេ
នោះពួកគេត្រូវបានបំផ្លាញក្នុងការប្រយុទ្ធជាច្រើនយ៉ាងខ្លាំង ហើយ
ត្រូវបាននាំទៅជាឈ្លើយទៅក្នុងដែនដីដែលមិនមែនជារបស់ពួកគេ
ហើយព្រះវិហារនៃព្រះរបស់ពួកគេត្រូវបានកម្ទេចចោល ហើយទីក្រុង
របស់ពួកគេត្រូវ ចាប់យកដោយសត្រូវ។
១៩ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ ពួកគេត្រូវបានត្រឡប់ទៅរកព្រះរបស់ពួកគេវិញ
ហើយបានឡើងពីកន្លែងដែលពួកគេបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយបាន
កាន់កាប់ក្រុងយេរូសាឡិម ជាកន្លែងដែលទីសក្ការៈរបស់ពួកគេនៅ
ហើយអង្គុយនៅលើភ្នំ។ ត្បិតវាស្ងាត់ជ្រងំ។
២០ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ និងអភិបាលរបស់ទូលបង្គំអើយ ប្រសិនបើ
មានកំហុសអ្វីមួយប្រឆាំងនឹងប្រជាជននេះ ហើយពួកគេប្រព្រឹត្ត
អំពើបាបទាស់នឹងព្រះរបស់ពួកគេ សូមឲ្យយើងពិចារណាថា នេះនឹង
ជាការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់ពួកគេ ហើយអនុញ្ញាតឲ្យយើងឡើងទៅ
ហើយយើងនឹងយកឈ្នះលើពួកគេ។
21
ប៉ុន្តែប្រសិនបើគ្មានអំពើទុច្ចរិតនៅក្នុងជាតិសាសន៍របស់ពួកគេទេ
ឥឡូវនេះសូមឱ្យម្ចាស់របស់ខ្ញុំឆ្លងកាត់ទៅ
ក្រែងព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេការពារពួកគេ
ហើយព្រះរបស់ពួកគេគង់នៅសម្រាប់ពួកគេ
ហើយយើងក្លាយជាការតិះដៀលនៅចំពោះមុខពិភពលោកទាំងមូល។
២២ហើយ កាលអ័គីអ័របាននិយាយទាំងនេះចប់ហើយ ប្រជាជនទាំង
អស់ដែលឈរនៅជុំវិញត្រសាលបានរអ៊ូរទាំ ហើយពួកមេក្រុង
ហូឡូហ្វើណេស និងអស់អ្នកដែលរស់នៅមាត់សមុទ្រ និងនៅស្រុក
ម៉ូអាប់ និយាយថាត្រូវសម្លាប់គាត់។
23ត្បិត ចូរនិយាយពួកគេថា យើងនឹងមិនខ្លាចចំពោះមុខរបស់ពួក
កូនចៅអ៊ីស្រាអែលឡើយ ដ្បិតមើលទៅ វាជាប្រជាជនដែលគ្មាន
កម្លាំង ឬអំណាចសម្រាប់ការប្រយុទ្ធដ៏ខ្លាំងក្លា
២៤ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ Holofernes ទ្រង់នឹងឡើងទៅ ហើយពួកគេ
នឹងក្លាយជាឈ្លានីសដែលត្រូវលេបត្របាក់អស់ទាំងទ័ពរបស់ទ្រង់។

ជំពូកទី 6

១ហើយពេលដែលការចលាចលរបស់មនុស្សដែលនៅជុំវិញក្រុមប្រឹក្សា
ត្រូវបានបញ្ចប់ ហូឡូហ្វើរណេស ជាមេទ័ពនៃអាសស៊ើរបាននិយាយទៅ
កាន់អគីអ័រ និងជនជាតិម៉ូអាប់ទាំងអស់នៅមុខក្រុមនៃប្រជាជាតិ
ដទៃទាំងអស់ថា
2 ហើយតើអ្នកជាអ្នកណាជាអគីអ័រ និងអ្នកជួលអេប្រាអ៊ីម ដែលអ្នក
បានទាយទាស់នឹងយើងរាល់ថ្ងៃ ហើយបាននិយាយថា យើងមិនគួរ
ធ្វើសង្គ្រាមជាមួយប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលទេ ព្រោះព្រះរបស់ពួកគេនឹង
ការពារពួកគេ? ហើយអ្នកណាជាព្រះ ក្រៅពីណាប៊ូកូដូណូស័រ?
3 ទ្រង់នឹងបញ្ជូនឫទ្ធានុភាពរបស់ទ្រង់
ទ្រង់នឹងបំផ្លាញពួកគេពីផ្ទៃផែនដី
ហើយព្រះរបស់ពួកគេនឹងមិនរំដោះពួកគេឡើយ
ប៉ុន្តែយើងជាអ្នកបំរើទ្រង់នឹងបំផ្លាញពួកគេដូចជាមនុស្សតែម្នាក់។
ព្រោះវាមិនអាចទ្រទ្រង់កម្លាំងសេះរបស់យើងបានទេ។
៤ត្បិតជាមួយនឹងគេ យើងនឹងជាន់គេក្រោមជើង ហើយភ្នំរបស់គេ
នឹងស្រវឹងដោយឈាម ហើយវាលស្រែរបស់គេនឹងពោរពេញទៅដោយ
សាកសពរបស់គេ ហើយជើងរបស់គេនឹងមិនអាចឈរនៅចំពោះមុខ
យើងបានឡើយ ដ្បិតពួកគេនឹងត្រូវវិនាសសូន្យទៅ។ ស្តេច
Nabuchodonosor ជាម្ចាស់នៃផែនដីទាំងមូលមានព្រះបន្ទូលថា៖
«ដ្បិតព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ពាក្យរបស់ខ្ញុំនឹងគ្មានប្រយោជន៍អ្វី
ឡើយ។
៥ហើយ ឯង អាគីអ័រ ជាអ្នកជួលអាំម៉ូន ដែលបាននិយាយពាក្យទាំង
នេះនៅថ្ងៃនៃអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នក នោះនឹងលែងឃើញមុខខ្ញុំទៀត
ហើយ ចាប់ពីថ្ងៃនេះ ដរាបដល់ខ្ញុំនឹងសងសឹកប្រជាជាតិនេះ ដែល
បានចេញពីស្រុកអេស៊ីប។
៦ហើយបន្ទាប់មក ដាវនៃកងទ័ពរបស់យើង និងអស់អ្នកដែលបម្រើ
ជាច្រើននឹងឆ្លងកាត់ខាងអ្នក ហើយអ្នកនឹងធ្លាក់ទៅក្នុងចំណោម
អ្នកស្លាប់របស់ពួកគេ នៅពេលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ។
៧ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកបម្រើរបស់យើងនឹងនាំអ្នកត្រឡប់ទៅស្រុកភ្នំវិញ
ហើយនឹងតាំងអ្នកនៅក្នុងក្រុងមួយនៃផ្លូវកាត់។
៨ហើយអ្នកនឹងមិនត្រូវវិនាសឡើយ រហូតដល់អ្នកត្រូវបានបំផ្លាញ
ជាមួយពួកគេ។
៩ហើយប្រសិនបើអ្នកបញ្ឆោះបញ្ចូលខ្លួនអ្នកក្នុងគំនិតរបស់អ្នកថា
ពួកគេនឹងត្រូវបានចាប់យក នោះកុំឱ្យទឹកមុខរបស់អ្នកធ្លាក់ចុះ៖ ខ្ញុំ
បាននិយាយវាហើយ ហើយពាក្យទាំងនោះរបស់ខ្ញុំនឹងគ្មានប្រយោជន៍
អ្វីឡើយ។
10 បន្ទាប់មក ហូឡូហ្វើរណេសបានបង្គាប់អ្នកបម្រើរបស់គាត់ ដែល
រង់ចាំក្នុងត្រសាលរបស់គាត់ ឲ្យយកអគីអ័រ ហើយនាំគាត់ទៅក្រុង
បេធូលា ហើយប្រគល់គាត់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃកូនចៅអ៊ីស្រាអែល។
11 ដូច្នេះ ពួកអ្នកបម្រើរបស់គាត់បាននាំគាត់ចេញពីជំរំចូលទៅក្នុង
វាល ហើយពួកគេបានចេញពីកណ្តាលវាលទៅតំបន់ភ្នំ ហើយមកដល់
ប្រភពទឹកដែលស្ថិតនៅក្រោមបេធូលា។
12 កាលអ្នកក្រុងឃើញគេក៏លើកអាវុធចេញពីក្រុងទៅលើកំពូលភ្នំ
ហើយអស់អ្នកដែលប្រើខ្សែស្លីងរារាំងមិនឲ្យឡើងមកដោយគប់ដុំថ្ម។
១៣ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ដោយបានចូលទៅក្រោមភ្នំដោយ
ស្ងាត់ៗ ពួកគេបានចង Achior ហើយទម្លាក់គាត់ចុះ ហើយទុកគាត់
នៅជើងភ្នំ ហើយត្រឡប់ទៅម្ចាស់របស់គេវិញ។
១៤ ប៉ុន្តែ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានចុះពីក្រុងរបស់ខ្លួនមកឯលោក
ហើយដោះលែងលោក ហើយនាំលោកទៅក្រុងបេធូលា ហើយយក
លោកទៅជូនអភិបាលក្រុង។
15 នៅសម័យនោះ អូស៊ីយ៉ាស ជាកូនមីកា ពីកុលសម្ព័ន្ធស៊ីម្មាន និង
ឆាប្រីស ជាកូនរបស់កូថូនីល និងឆាមីស ជាកូនមិលគីអែល។
16 ហើយពួកគេបានហៅពួកចាស់ទុំទាំងអស់នៃទីក្រុងមកជុំគ្នា
ហើយយុវ័យរបស់ពួកគេទាំងអស់បានរត់ជាមួយគ្នា និងស្ត្រីរបស់ពួក
គេទៅកាន់ក្រុមជំនុំ ហើយពួកគេបានតាំងអគីអ័រនៅកណ្តាល
ប្រជាជនរបស់ពួកគេទាំងអស់។ ពេលនោះ អូស៊ីយ៉ាសបានសួរគាត់ពី
ការដែលបានធ្វើ។

១៧ហើយគាត់បានឆ្លើយ ហើយបានប្រកាសដល់ពួកគេនូវពាក្យរបស់
ក្រុមប្រឹក្សានៃហូឡូហ្វើណេស និងពាក្យទាំងអស់ដែលគាត់បាន
និយាយនៅកណ្តាលពួកចៅហ្វាយនៃអាសស៊ើរ និងអ្វីដែលហូឡូហ្វីណេ
បាននិយាយដោយមោទនភាពប្រឆាំងនឹងវង្សអ៊ីស្រាអែល។
១៨ បន្ទាប់មក ប្រជាជនបានក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះ ហើយស្រែកអង្វរ
ព្រះ។ និយាយថា
19 ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃស្ថានសួគ៌អើយ មើលចុះ អំនួតរបស់ពួកគេ
ហើយអាណិតដល់ទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ទាបនៃជាតិយើង ហើយមើលមុខ
ពួកអ្នកដែលបានរាប់ជាបរិសុទ្ធចំពោះទ្រង់នៅថ្ងៃនេះ។
20 រួចមក ពួកគេបានលួងលោមលោកអគីអ័រ ហើយសរសើរលោក
យ៉ាងខ្លាំង។
២១ហើយ អូស៊ីយ៉ាសបាននាំគាត់ចេញពីក្រុមជំនុំទៅផ្ទះរបស់គាត់
ហើយធ្វើពិធីជប់លៀងដល់ពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ។ ហើយពួកគេបានអង្វររក
ព្រះនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែលពេញមួយយប់នោះឲ្យជួយ។

ជំពូកទី 7

1 នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ហូឡូហ្វើរណេសបានបញ្ជាកងទ័ពរបស់គាត់ទាំងអស់
និងប្រជាជនរបស់គាត់ទាំងអស់ដែលមកចូលរួមឲ្យដកទ័ពចេញពី
ក្រុងបេធូលា ដើម្បីងណ្តើមយកតំបន់ភ្នំជាមុន ហើយធ្វើសង្គ្រាមនឹង
កូនចៅអ៊ីស្រាអែល។ .
2 នៅថ្ងៃនោះ ទាហានដ៏ខ្លាំងក្លារបស់គេបានដកទ័ពចេញ ហើយកង
ទ័ពជើងគោកមានចំនួនមួយសែនប្រាំពីរម៉ឺននាក់ និងទ័ពសេះមួយ
ម៉ឺនពីរពាន់នាក់ នៅក្បែរតវ៉ាន់ និងទាហានផ្សេងទៀតដែលនៅក្នុង
ចំណោមពួកគេជាច្រើនកុះករ។ .
៣ហើយពួកគេបានបោះជំរំនៅជ្រលងភ្នំក្បែរបេធូលា ក្បែរប្រភពទឹក
ហើយពួកគេបានលាតសន្ធឹងលើក្រុងដូថាម រហូតដល់ក្រុង
បេលម៉ាអ៊ីម ហើយប្រវែងពីបេធូលារហូតដល់កោះស៊ីណាម៉ូន ដែលនៅ
ទល់នឹងអេស្ត្រាឡូន។
៤ឥឡូវនេះ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានឃើញហ្វូងមនុស្សទាំងនោះ
តក់ស្លុតជាខ្លាំង ហើយនិយាយទៅកាន់អ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួនថា៖
«ឥឡូវនេះ ពួកគេនឹងលិទ្ធផ្ទៃផែនដីទៅ។ ដ្បិតទាំងភ្នំខ្ពស់ ឬជ្រលងភ្នំ
ក៏មិនអាចទ្រទម្ងន់បានដែរ។
៥ បន្ទាប់មក មនុស្សគ្រប់រូបបានកាន់អាវុធច្បាំងរបស់ខ្លួន ហើយ
ពេលដែលពួកគេបានឆេះលើប៉មរបស់ខ្លួន ពួកគេនៅឈរមើលពេញ
មួយយប់នោះ។
6 ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃទីពីរ ហូឡូហ្វើរណេសបាននាំទ័ពសេះទាំងអស់របស់គាត់
ចេញនៅចំពោះមុខកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ដែលនៅបេធូលា។
7 ហើយបានមើលផ្លូវឡើងទៅទីក្រុង ហើយបានមកដល់ប្រភពទឹក
របស់ពួកគេ ហើយបានយកពួកគេ ហើយបានដាក់កងទ័ពរបស់អ្នក
ចម្បាំងលើពួកគេ ហើយគាត់ផ្ទាល់បានចេញទៅកាន់ប្រជាជនរបស់
គាត់។
៨ បន្ទាប់មក មេដឹកនាំកូនចៅអេសាវ និងអភិបាលស្រុកម៉ូអាប់
និងមេទ័ពនៅឆ្នេរសមុទ្រទាំងអស់មកឯគាត់ ហើយនិយាយថា
៩ ឥឡូវនេះ សូមឲ្យលោកម្ចាស់របស់យើងស្តាប់ពាក្យមួយ ដើម្បីកុំឲ្យ
មានការផ្តួលរំលំក្នុងកងទ័ពរបស់អ្នក។
10 ដ្បិតប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលនេះមិនទុកចិត្តនឹងលំពែងរបស់ខ្លួនទេ
គឺនៅលើកម្ពស់នៃភ្នំដែលពួកគេអាស្រ័យនៅ ព្រោះវាមិនងាយស្រួល
ក្នុងការឡើងទៅលើកំពូលភ្នំរបស់ពួកគេឡើយ។
១១ ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមកុំតយុទ្ធនឹងពួកគេនៅក្នុង
សមរភូមិឡើយ ហើយនឹងមិនមានច្រើនដូចជាមនុស្សម្នាក់ក្នុង
ចំណោមប្រជាជនរបស់ទ្រង់ត្រូវវិនាសឡើយ។
12 ចូរនៅក្នុងជំរំរបស់អ្នក ហើយរក្សាកងទ័ពរបស់អ្នកទាំងអស់
ហើយទុកឲ្យអ្នកបម្រើរបស់អ្នកចូលទៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេនូវប្រភព
ទឹកដែលចេញពីជើងភ្នំ។
១៣ ដ្បិតអ្នកស្រុកបេធូលាទាំងអស់មានទឹកនៅទីនោះ។ ដូច្នេះនឹង
ស្រេកទឹកសម្លាប់គេ ហើយគេនឹងបោះបង់ទីក្រុងចោល ហើយយើង
និងប្រជាជនយើងនឹងឡើងទៅលើកំពូលភ្នំដែលនៅជិតនោះ ហើយ
នឹងបោះជំរំលើពួកគេ ដើម្បីមើលអ្នកណាមិនចេញពីទីក្រុង។
១៤ ដូច្នេះ ពួកគេ និងប្រពន្ធ និងកូនរបស់ពួកគេនឹងត្រូវឆេះដោយ
ភ្លើង ហើយមុននឹងដាវមកវាយពួកគេ ពួកគេនឹងត្រូវផ្តួលរំលំនៅ
តាមផ្លូវដែលពួកគេរស់នៅ។
15 ដូច្នេះ អ្នកនឹងប្រគល់រង្វាន់អាក្រក់ដល់ពួកគេ។ ពីព្រោះពួកគេ
បះបោរ ហើយមិនបានជួបអ្នកដោយសន្តិវិធី។
16 ហើយពាក្យទាំងនេះបានធ្វើឲ្យហូឡូហ្វើណេស និងអ្នកបម្រើទាំង
អស់របស់គាត់ពេញចិត្ត ហើយគាត់បានតែងតាំងឲ្យធ្វើដូចដែល
ពួកគេបាននិយាយ។
១៧ ដូច្នេះ ជំរុំរបស់ពួកកូនចៅអាំម៉ូនបានចាកចេញ ហើយជាមួយ
ពួកគេប្រាំពាន់នាក់នៃសាសន៍អាសស៊ើរ ហើយពួកគេបោះនៅក្នុង
ជ្រលងភ្នំ ហើយយកទឹក និងប្រភពទឹកនៃកូនចៅអ៊ីស្រាអែល។
១៨ហើយ កូនចៅអេសាវបានឡើងទៅជាមួយនឹងកូនចៅអាំម៉ូន
ហើយបោះជំរំនៅតំបន់ភ្នំ ទល់នឹងក្រុងដូថាម ហើយគេចាត់ពួកគេ
មួយចំនួនទៅទិសខាងត្បូង ហើយឆ្ពោះទៅទិសខាងកើត តទល់នឹង
ក្រុងអេក្រេបិល ដែលនៅជិតនឹងឈូស៊ី។ នៅលើដងទន្លេ Mochmur;
កងទ័ពរបស់ជនជាតិអាស្ស៊ីរីដែលនៅសល់បានបោះជំរំនៅវាល
ទំនាប ហើយគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃដីទាំងមូល។ តង់ និង រទេះ របស់ ពួក
គេ ត្រូវ បាន ដំឡើង យ៉ាង ច្រើន សន្ធឹក សន្ធាប់។
១៩ ពេលនោះ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានស្រែកអង្វរព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះ
របស់ពួកគេ ពីព្រោះចិត្តរបស់ពួកគេបរាជ័យ ព្រោះខ្មាំងសត្រូវទាំង
អស់បានឡោមព័ទ្ធពួកគេ ហើយគ្មានផ្លូវគេចចេញពីចំណោមពួកគេ
ឡើយ។
20 ដូច្នេះ កងទ័ពរបស់អាសស៊ើរទាំងអស់នៅជុំវិញពួកគេ ទាំង
ទាហានជើងគោក រទេះចំបាំង និងពលសេះ បួនសាមសិបថ្ងៃ ដើម្បី
ឲ្យកប៉ាល់ទឹកទាំងអស់របស់ពួកគេបានបរាជ័យអស់ទាំងអ្នករារាំង
ក្រុងបេធូលា។
21 ហើយអណ្តូងទាំងនោះត្រូវបានទទេ ហើយពួកគេមិនមានទឹក
សម្រាប់ផឹកពេញមួយថ្ងៃនោះទេ។ ដ្បិតគេឲ្យគេផឹកតាមខ្នាត។
22ហេតុដូច្នោះហើយ កូនក្មេងរបស់ពួកគេអស់ចិត្ត ហើយស្ត្រី និង
យុវជនរបស់ពួកគេបានដួលសន្លប់ដោយស្រេក ហើយដួលចុះនៅ
តាមផ្លូវក្នុងទីក្រុង និងតាមច្រកទ្វារ ហើយលែងមានកម្លាំងនៅក្នុង
ពួកគេទៀតហើយ។
23 ពេលនោះ ប្រជាជនទាំងអស់បានមកជួបលោកអូស៊ីយ៉ាស និង
ចៅហ្វាយក្រុង ទាំងយុវជន ទាំងស្ត្រី និងក្មេងៗ ហើយស្រែកយ៉ាងខ្លាំង
ហើយនិយាយចំពោះពួកព្រឹទ្ធាចារ្យទាំងអស់ថា
24 សូមព្រះជាអ្នកវិនិច្ឆ័យរវាងយើងនិងអ្នក ដ្បិតអ្នកបានធ្វើឲ្យយើង
មានរបួសយ៉ាងខ្លាំង ដោយសារអ្នកមិនបានទាមទារសន្តិភាពពីកូន
ចៅរបស់លោក Assur។
25 ដ្បិតឥឡូវនេះ យើងគ្មានអ្នកជួយទេ ប៉ុន្តែ ព្រះបានលក់យើងទៅ
ក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់គេ ដើម្បីឲ្យយើងត្រូវទម្លាក់ចុះនៅចំពោះមុខពួក
គេ ដោយការស្រេកទឹក និងការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងខ្លាំង។
26 ឥឡូវនេះ ចូរហៅពួកគេមកអ្នក ហើយប្រគល់ទីក្រុងទាំងមូល
សម្រាប់ការរឹបអូសយកទៅឲ្យប្រជាជនហូឡូហ្វើណេស និងកងទ័ព
របស់គាត់ទាំងអស់។
២៧ ត្បិតវាប្រសើរសម្រាប់យើងដែលត្រូវបានគេយកទៅជារបស់គេ
ជាជាងស្លាប់ដោយស្រេកទឹកទៅ។ ត្បិតយើងនឹងធ្វើជាអ្នកបម្រើ
របស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យព្រលឹងរបស់យើងអាចរស់ ហើយមិនបានឃើញ
សេចក្តីស្លាប់របស់ទារកនៅចំពោះមុខយើង ឬប្រពន្ធរបស់យើងឡើយ
កូនរបស់យើងស្លាប់។
28 យើងធ្វើជាបន្ទាល់ទាស់នឹងអ្នករាល់គ្នាអំពីស្ថានសួគ៌ និងផែនដី
ហើយជាព្រះនៃយើង និងជាព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់យើង ដែលបាន
ដាក់ទោសយើងតាមអំពើបាបរបស់យើង និងអំពើបាបរបស់
បុព្វបុរសយើងថា ទ្រង់មិនបានធ្វើតាមយើងបាននិយាយនៅថ្ងៃ
នេះ។
២៩ ពេលនោះ មានការយំយ៉ាងខ្លាំង ដោយមានការយល់ព្រមតែមួយ
នៅកណ្តាលក្រុមជំនុំ។ គេស្រែកអង្វរព្រះអម្ចាស់ជាខ្លាំង។
៣០ បន្ទាប់មក អូស៊ីយ៉ាសនិយាយទៅពួកគេថា៖ «បងប្អូនអើយ ចូរ
មានចិត្តក្លាហានឡើង សូមឲ្យយើងស៊ូទ្រាំប្រាំថ្ងៃទៀត នៅក្នុងចន្លោះ
ដែលព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងអាចនឹងបង្វែរសេចក្តីមេត្តាករុណា
របស់ទ្រង់មកលើយើង។ ដ្បិតទ្រង់មិនបោះបង់ចោលយើងទាំងស្រុង
ឡើយ។
៣១ហើយប្រសិនបើថ្ងៃនេះកន្លងផុតទៅ ហើយគ្មានជំនួយមកដល់
យើងទេ នោះខ្ញុំនឹងធ្វើតាមពាក្យរបស់អ្នក។
32 ហើយគាត់បានបំបែកប្រជាជនរៀងរាល់ខ្លួនដើម្បីបន្ទុករបស់ខ្លួន;
ពួកគេបានទៅតាមកំពែង និងប៉មនានានៃទីក្រុង ហើយបញ្ជូនស្ត្រី
និងកុមារចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ ហើយនាំពួកគេមកក្នុងទីក្រុង
ទាបណាស់។

ជំពូកទី 8

១ ឥឡូវនេះ នៅពេលនោះ យូឌីតបានឮថាវាជាកូនស្រីរបស់នាង
ម៉ែរ៉ារី ជាកូនរបស់អុក ជាកូនយ៉ូសែប ជាកូនរបស់អូសេល ជាកូន
របស់អេលស៊ា ជាកូនរបស់អាណានាស ជាកូនកេឌាន ជាកូនរបស់
រ៉ាផាអ៊ីម ជាកូនរបស់អាស៊ីថូ ជាកូនរបស់អេលីវ ជាកូនអេលីយ៉ាប ជា
កូនណាថាណែល ជាកូនសាម៉ាអែល ជាកូនសាឡាសាល់ ជាកូន
អ៊ីស្រាអែល។
២ ហើយម៉ាណាសេជាប្ដីរបស់នាង ក្នុងកុលសម្ព័ន្ធរបស់នាង និងជា
ញាតិសន្ដាន ដែលបានស្លាប់ក្នុងរដូវច្រូតកាត់។
3 ពេលគាត់ឈរមើលអ្នកដែលចងកន្ទបនៅវាលនោះ កម្ដៅក៏ធ្លាក់
មកលើគ្រែ ហើយសោយទិវង្គតនៅក្រុងបេធូលា ហើយគេបញ្ចុះគាត់
ជាមួយនឹងពួកអយ្យកោនៅចំការរវាងដូថាម និងបាឡាម៉ូ .
៤ ដូច្នេះ យូឌីតជាស្ត្រីមេម៉ាយនៅផ្ទះរបស់នាងបីឆ្នាំបួនខែ។
5 ហើយនាងបានធ្វើតង់មួយនៅលើកំពូលផ្ទះ ហើយស្លៀកបាវនៅ
ចង្កេះ ហើយទុកសម្លៀកបំពាក់ស្ត្រីមេម៉ាយ។
6 ហើយនាងបានតមអស់ទាំងថ្ងៃនៃភាពជាស្ត្រីមេម៉ាយ លើកលែង
ថ្ងៃបុណ្យសប្ប័ទ និងថ្ងៃសប្ប័ទ និងថ្ងៃមុននៃព្រះច័ន្ទថ្មី និងថ្ងៃបុណ្យ
និងថ្ងៃដ៏ឧឡារិកនៃវង្សអ៊ីស្រាអែល។
7 នាងក៏មានទឹកមុខល្អដែរ ហើយស្អាតណាស់ដែលមើលទៅ ហើយ
ម៉ាណាសេជាប្ដីរបស់នាងបានបន្សល់ទុកមាស ប្រាក់ ព្រមទាំងអ្នក
បម្រើស្រី ព្រមទាំងគោក្របី និងដី។ ហើយនាងនៅជាប់ពួកគេ។
៨ហើយគ្មានអ្នកណាដែលនិយាយពាក្យអាក្រក់ដល់នាងឡើយ។
ដូចដែលនាងកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងខ្លាំង។
៩ឥឡូវនេះ ពេលនាងបានឮពាក្យអាក្រក់របស់ប្រជាជនប្រឆាំងនឹង
អភិបាលនោះ ធ្វើឲ្យពួកគេដួលសន្លប់ព្រោះខ្វះទឹក យូឌីតបានឮ
ពាក្យទាំងប៉ុន្មានដែលអូស៊ីយ៉ាសបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ ហើយ
ថាគាត់បានស្បថថានឹងប្រគល់ទីក្រុងទៅឲ្យពួកអាសស៊ើរបន្ទាប់ពី
ប្រាំថ្ងៃទៀត។
10 រួចនាងក៏ចាត់ស្ត្រីដែលចាំយាមរបស់នាង ដែលមានរដ្ឋាភិបាល
គ្រប់យ៉ាងដែលនាងមាន ឲ្យហៅអូស៊ីយ៉ាស ឆាបរីស និងឆាមី ជាអ្នក
ចាស់ទុំនៃទីក្រុង។
11 ហើយពួកគេបានមកឯនាង ហើយនាងនិយាយទៅពួកគេថា ចូរ
ស្ដាប់ខ្ញុំឥឡូវនេះ ឱអភិបាលនៃអ្នកស្រុកបេធូលាអើយ ត្បិតពាក្យ
របស់ឯងដែលឯងបាននិយាយនៅចំពោះមុខប្រជាជនសព្វថ្ងៃនេះ
មិនត្រឹមត្រូវទេ គឺប៉ះពាល់ដល់សម្បថនេះ ដែលឯងបានធ្វើនិង
ប្រកាស រវាងព្រះជាម្ចាស់ និងអ្នក
ហើយបានសន្យាថានឹងប្រគល់ទីក្រុងទៅឱ្យខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង
លុះត្រាតែនៅក្នុងប៉ុន្មានថ្ងៃនេះ ព្រះអម្ចាស់ ត្រឡប់មកជួយអ្នកវិញ។
១២ហើយឥឡូវនេះ តើអ្នកជានរណាដែលបានល្បួងព្រះនៅថ្ងៃនេះ
ហើយឈរជំនួសព្រះក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស?
១៣ហើយឥឡូវនេះ សូមសាកល្បងព្រះអម្ចាស់នៃព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា
បំផុត ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមិនអាចដឹងអ្វីមួយឡើយ។
១៤ត្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនអាចរកឃើញជម្រៅនៃចិត្តមនុស្សទេ ហើយ
អ្នកក៏មិនអាចយល់ឃើញនូវរឿងដែលគាត់បានគិតដែរ៖ ចុះបើអ្នក
អាចស្វែងរកព្រះ ដែលបានបង្កើតរបស់ទាំងអស់នេះ ហើយដឹងពី
គំនិតរបស់ទ្រង់ ឬយល់ពីគោលបំណងរបស់ទ្រង់យ៉ាងដូចម្ដេច? ទេ
បងប្អូនអើយ កុំធ្វើឱ្យព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងខ្ញាល់ឡើយ។
15ដ្បិតបើគាត់មិនជួយយើងក្នុងរយៈពេលប្រាំថ្ងៃនេះទេ នោះគាត់
មានអំណាចការពារយើងរាល់ថ្ងៃដែលគាត់ចង់ឬបំផ្លាញយើងនៅ
ចំពោះមុខខ្មាំងសត្រូវ។
16 កុំចងតាមឱវាទរបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងឡើយ ដ្បិតព្រះ
មិនមែនដូចជាមនុស្សឡើយ ដើម្បីឲ្យទ្រង់នឹងត្រូវគេគំរាមកំហែង
គាត់ក៏មិនមែនជាកូនមនុស្សដែរ ដែលត្រូវរង្វេង។
១៧ ដូច្នេះ ចូរយើងរង់ចាំការសង្គ្រោះពីទ្រង់ ហើយអំពាវនាវដល់ទ្រង់
ឲ្យជួយយើង នោះទ្រង់នឹងឮសំឡេងរបស់យើង បើទ្រង់ពេញចិត្ត។
១៨ត្បិត គ្មានអ្នកណាកើតឡើងនៅក្នុងអាយុរបស់យើងទេ ហើយក៏
គ្មាននៅសម័យនេះដែរ ទាំងកុលសម្ព័ន្ធ ឬក្រុមគ្រួសារ ឬប្រជាជន ឬ
ទីក្រុងក្នុងចំណោមយើង ដែលថ្វាយបង្គំព្រះដែលធ្វើដោយដៃ ដូច
កាលពីដើមមក។
១៩ព្រោះហេតុនោះហើយបានជាបុព្វបុរសរបស់យើងត្រូវបានគេ
ប្រគល់ឲ្យទៅនឹងដាវ ហើយជាការរឹបអូស ហើយបានធ្លាក់ចុះយ៉ាង
ខ្លាំងនៅចំពោះមុខខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង។
២០ ប៉ុន្តែ យើងមិនស្គាល់ព្រះណាទៀតឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយបានជា
យើងទុកចិត្តថាទ្រង់នឹងមិនមើលងាយយើង ឬពីជាតិសាសន៍ណា
មួយរបស់យើងឡើយ។
២១ត្បិត ប្រសិនបើយើងត្រូវបានគេចាប់ដូច្នេះ នោះស្រុកយូដា
ទាំងអស់នឹងត្រូវវិនាស ហើយទីសក្ការៈរបស់យើងនឹងត្រូវបំផ្លាញ។
ហើយគាត់នឹងទាមទារពាក្យប្រមាថពីមាត់យើង។
២២ហើយការកាប់សម្លាប់បងប្អូនយើង និងការឈ្លើយនៃប្រទេស
និងការវិនាសនៃមរតករបស់យើង ទ្រង់នឹងវិលមកលើក្បាលយើង
ក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ ទោះជាយើងនៅក្នុងភាពជាទាសករនៅ
ទីណាក៏ដោយ យើងនឹងក្លាយទៅជាការប្រមាថ និងជាការប្រមាថ
ដល់អស់អ្នកដែលកាន់កាប់យើង។
23 ដ្បិតការបម្រើរបស់យើងនឹងមិនត្រូវបានគេនាំទៅរកការពេញ
ចិត្តទេ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងនឹងបង្វែរវាទៅជាបង្អាប់។
២៤ឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនអើយ ចូរយើងបង្ហាញគំរូមួយដល់បងប្អូន
របស់យើង ពីព្រោះចិត្តរបស់ពួកគេពឹងផ្អែកលើយើង ហើយទីសក្ការៈ
និងផ្ទះ និងអាសនៈនឹងមកលើយើង។
25 ម្យ៉ាងទៀត ចូរយើងអរព្រះគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើង
ដែលបានល្បួងលយើង ដូចជាទ្រង់បានធ្វើដល់បុព្វបុរសរបស់យើង
ដែរ។
26 ចូរនឹកចាំពីអ្វីដែលគាត់បានធ្វើចំពោះអ័ប្រាហាំ និងរបៀបដែល
គាត់បានល្បួងអ៊ីសាក និងអ្វីដែលបានកើតឡើងចំពោះយ៉ាកុបនៅ
ស្រុកមេសូប៉ូតាមី ប្រទេសស៊ីរី ពេលគាត់ចិញ្ចឹមចៀមរបស់ឡាបាន់ជា
ប្អូនប្រុសរបស់ម្ដាយគាត់។
២៧ត្បិតទ្រង់មិនបានល្បួងយើងក្នុងភ្លើងដូចទ្រង់បានធ្វើដល់ពួក
គេទេ សម្រាប់ការពិនិត្យមើលចិត្តពួកគេ ហើយក៏មិនបានសងសឹក
នឹងយើងដែរ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងវាយដំពួកអ្នកដែលចូលមក
ជិតទ្រង់ ដើម្បីដាស់តឿនពួកគេ។
28 រួចអូស៊ីយ៉ាសនិយាយទៅនាងថា អស់ទាំងពាក្យដែលឯងនិយាយ
គឺឯងនិយាយដោយចិត្តល្អ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចនឹងនិយាយបាន
ទេ
២៩ត្បិតនេះមិនមែនជាថ្ងៃទីមួយទេ ដែលប្រាជ្ញារបស់អ្នកត្រូវបាន
សម្តែងឡើង។ ប៉ុន្តែ តាំងពីដើមរៀងមក ប្រជាជនទាំងអស់បាន
ស្គាល់ការយល់ដឹងរបស់អ្នកហើយ ព្រោះចិត្តគំនិតរបស់អ្នកល្អណាស់។
៣០ប៉ុន្តែ ប្រជាជនស្រេកទឹកជាខ្លាំង ហើយបានបង្ខំយើងឲ្យធ្វើ
ចំពោះពួកគេដូចដែលយើងបាននិយាយ ហើយធ្វើសម្បថមកលើខ្លួន
យើងថា យើងនឹងមិនធ្វើបាបឡើយ។
៣១ហេតុដូច្នេះហើយ ឥឡូវនេះអ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់យើង ដោយ
ព្រោះអ្នកជាស្ត្រីដែលគោរពព្រះ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងចាត់យើងឲ្យ
មានភ្លៀងធ្លាក់មកពេញធុងរបស់យើង ហើយយើងនឹងលែងសន្លប់
ទៀតហើយ។
32 បន្ទាប់មក យូឌីត មានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា ចូរស្ដាប់ខ្ញុំ ហើយ
ខ្ញុំនឹងធ្វើការមួយ ដែលនឹងមានគ្រប់ជំនាន់ដល់កូនចៅនៃ
ប្រជាជាតិរបស់យើង។
33 យប់នេះឯងនឹងឈរនៅមាត់ទ្វារ
អញនឹងចេញទៅជាមួយនារីដែលរង់ចាំអញ
ហើយក្នុងថ្ងៃដែលឯងបានសន្យាថានឹងប្រគល់ទីក្រុងទៅឱ្យខ្មាំងស
ត្រូវរបស់យើង
នោះព្រះអម្ចាស់នឹងយាងមកឯស្រុកអ៊ីស្រាអែលដោយដៃអញ។
34 ប៉ុន្តែកុំសួរអ្នកពីទង្វើរបស់ខ្ញុំឡើយ
ត្បិតខ្ញុំនឹងមិនប្រកាសប្រាប់អ្នកទេ
ដរាបណាអ្វីៗត្រូវបានបញ្ចប់ដែលខ្ញុំធ្វើ។
35 ពេលនោះ អូស៊ីយ៉ាស និងពួកចៅហ្វាយនាយមានប្រសាសន៍ទៅ
នាងថា ចូរទៅដោយសុខសាន្ត ហើយព្រះអម្ចាស់ជាព្រះគង់នៅចំពោះ
មុខអ្នក ដើម្បីសងសឹកសត្រូវរបស់យើង។
៣៦ ដូច្នេះ ពួកគេត្រឡប់មកពីត្រសាលវិញ ហើយទៅរួដរបស់គេ។

ជំពូកទី 9

1 យូឌីតក្រាបលើមុខនាង ហើយដាក់ផេះលើក្បាល ហើយដោះបាវ
ដែលនាងស្លៀក។ លុះដល់វេលាដែលអុជធូបនៅល្ងាចនោះ នៅក្រុង
យេរូសាឡិម ក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ យូឌីត ស្រែកយ៉ាងខ្លាំង
ថា៖
2 ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃស៊ីម្មាន ជាបិតានៃទូលបង្គំ
ដែលទ្រង់បានប្រទានដាវ ដើម្បីសងសឹកនឹងជនបរទេស

ដែលបានដោះក្រវ៉ាត់ស្រីបម្រើ ដើម្បីបង្អាក់នាង
ហើយបានរកឃើញភ្លៅរបស់នាង ដើម្បីឱ្យនាងខ្មាស់អៀន
ហើយបានបំពុលព្រហ្មចារីយ៍របស់នាង
ចំពោះការតិះដៀលរបស់នាង។ ព្រោះអ្នកបាននិយាយថា
វាមិនដូច្នោះទេ។ ហើយពួកគេនៅតែធ្វើដូច្នេះ៖
៣ហេតុដូច្នេះហើយបានជាទ្រង់បានឲ្យពួកអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេ
ត្រូវគេសម្លាប់ ដើម្បីឲ្យពួកគេប្រឡាក់គ្រែដោយឈាម ដោយត្រូវគេ
បោកបញ្ឆោត ហើយវាយដំពួកអ្នកបម្រើជាមួយនឹងចៅហ្វាយរបស់
ពួកគេ ហើយនឹងពួកចៅហ្វាយលើបល្ល័ង្ករបស់ពួកគេ
៤ហើយបានប្រគល់ប្រពន្ធរបស់ពួកគេទុកជាឈ្លើយ ហើយកូនស្រី
របស់ពួកគេត្រូវធ្វើជាឈ្លើយ ហើយរបស់ទាំងអស់របស់ពួកគេត្រូវ
បែងចែកក្នុងចំណោមកូនជាទីស្រឡាញ់របស់អ្នក ដែលបាន
រំជើបរំជួលដោយចិត្តខ្នះខ្នែងរបស់ទ្រង់ ហើយស្អប់ការបំពុលនៃឈាម
របស់គេ ហើយបានអំពាវនាវដល់ទ្រង់ថា ៖ ឱព្រះនៃទូលបង្គំអើយ
សូមទ្រង់ព្រះសណ្ដាប់ទូលបង្គំផង ជាស្ត្រីមេម៉ាយ។
៥ត្បិតអ្នកមិនត្រឹមតែបានធ្វើរឿងទាំងនោះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏បាន
ធ្វើការដែលបានធ្លាក់ចេញពីមុន និងដែលកើតឡើងបន្ទាប់មក។
អ្នកបានគិតអំពីរឿងដែលមានឥឡូវនេះ និងអ្វីដែលនឹងមកដល់។
6 មែនហើយ អ្វីដែលអ្នកបានកំណត់បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចហើយ
ហើយបាននិយាយថា មើលទៅ យើងនៅទីនេះហើយ ព្រោះគ្រប់ទាំង
ផ្លូវរបស់អ្នកត្រូវបានរៀបចំ ហើយការវិនិច្ឆ័យរបស់អ្នកគឺនៅក្នុងការ
ដឹងជាមុនរបស់អ្នក។
៧ត្បិត មើល ចុះ ពួកអាសស៊ើរត្រូវបានបង្កើនអំណាចរបស់ពួកគេ។
ពួកគេត្រូវបានលើកតម្កើងដោយសេះនិងមនុស្ស។
ពួកគេលើកតម្កើងកម្លាំងរបស់ទាហានជើងគោក។ ពួកគេទុកចិត្ត
លើខែល លំពែង ធ្នូ និងខ្សែ។ ហើយមិនដឹងថាអ្នកជាព្រះអម្ចាស់ដែល
បំបែកការប្រយុទ្ធគ្នានោះទេ: ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនាមរបស់អ្នក។
៨ ចូរទម្លាក់កម្លាំងរបស់គេដោយឫទ្ធានុភាពរបស់ទ្រង់ ហើយទម្លាក់
កម្លាំងរបស់គេដោយព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់ ដ្បិតពួកគេមានបំណង
បង្អាប់ទីសក្ការៈរបស់ទ្រង់ ហើយដើម្បីបំពុលព្រះពន្លាដែលព្រះនាមដ៏
រុងរឿងរបស់ទ្រង់បានសម្រាក ហើយនឹងទម្លាក់ស្នែងអាសនៈដោយ
ដាវ។
9 ចូរមើលឃើញអំនួតរបស់គេ ហើយបញ្ជូនសេចក្ដីក្រោធរបស់ទ្រង់
មកលើក្បាលរបស់ពួកគេ ចូរប្រគល់មកក្នុងដៃរបស់យើង ដែលជាស្ត្រី
មេម៉ាយ ជាអំណាចដែលខ្ញុំបានចាប់កំណើត។
10 ចូរវាយដោយការបោកបញ្ឆោតនៃបបូរមាត់របស់ខ្ញុំ អ្នកបម្រើជា
មួយនឹងព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គម្ចាស់ជាមួយនឹងអ្នកបម្រើ ចូរបំផ្លាញ
ភាពថ្លៃថ្នូររបស់គេដោយដៃស្ត្រី។
11 ដ្បិតអំណាចរបស់អ្នកមិនស្ថិតនៅក្នុងហ្វូងមនុស្ស ឬកម្លាំងរបស់
អ្នកនៅក្នុងមនុស្សខ្លាំងឡើយ ត្បិតទ្រង់ជាព្រះនៃអ្នកមានទុក្ខ ជា
អ្នកជួយដល់អ្នកដែលត្រូវគេសង្កត់សង្កិន ជាអ្នកកាន់កាប់មនុស្ស
ទន់ខ្សោយ ជាអ្នកការពារនៃសេចក្ដីក្រៀមក្រំ ជាអ្នកសង្គ្រោះពួកអ្នក
ដែលគ្មានសង្ឃឹម .
12 ឱព្រះនៃបិតារបស់ទូលបង្គំ និងជាព្រះនៃកេរដំណែលនៃសាសន៍
អ៊ីស្រាអែល ព្រះអម្ចាស់នៃផ្ទៃមេឃ និងផែនដី ព្រះដែលបង្កើតទឹក ជា
ស្តេចនៃសត្វលោកទាំងអស់ សូមស្ដាប់ការអធិស្ឋានរបស់ទូលបង្គំ
13 ហើយធ្វើឲ្យពាក្យសម្ដីរបស់ខ្ញុំ និងការបោកបញ្ឆោតឲ្យក្លាយទៅជា
របួស និងស្នាមឆ្នូតរបស់គេ ដែលមានបំណងប្រព្រឹត្តអំពើឃោរឃៅ
ទាស់នឹងសេចក្ដីសញ្ញារបស់អ្នក និងផ្ទះដ៏បរិសុទ្ធរបស់អ្នក និង
ប្រឆាំងនឹងកំពូលនៃស៊ីយ៉ូន និងប្រឆាំងនឹងផ្ទះនៃកម្មសិទ្ធិនៃកូន
ចៅរបស់អ្នក។
១៤ ហើយធ្វើឲ្យគ្រប់ទាំងសាសន៍ និងកុលសម្ព័ន្ធទទួលស្គាល់ថា ទ្រង់
ជាព្រះនៃគ្រប់ទាំងអំណាច និងឫទ្ធានុភាព ហើយថាគ្មានអ្នកណា
ទៀតដែលការពារប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលក្រៅពីទ្រង់។

ជំពូកទី 10

១ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីនោះ នាងបានឈប់អង្វរព្រះនៃសាសន៍
អ៊ីស្រាអែល ហើយបានបញ្ចប់ពាក្យទាំងអស់នេះ។
២ នាងក្រោកឡើងត្រង់កន្លែងដែលនាងដួល ហើយហៅស្រីបម្រើ
របស់នាងចុះទៅក្នុងផ្ទះដែលនាងស្នាក់នៅក្នុងថ្ងៃសប្ប័ទ និងក្នុងថ្ងៃ
បុណ្យ
3 ហើយបានដោះបាវដែលនាងស្លៀក ហើយដោះសម្លៀកបំពាក់របស់
ស្ត្រីមេម៉ាយចេញ រួចលាងសម្អាតខ្លួនប្រាណដោយទឹក ហើយលាបខ្លួន
នាងដោយប្រេងក្រអូបដ៏វិសេស ហើយបានចងសក់របស់នាង ហើយ
ពាក់សំបកកង់រថយន្ត។ ហើយស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ដ៏រីករាយដែល
នាងបានស្លៀកពាក់ក្នុងជីវិតរបស់ម៉ាណាសេ ជាប្ដីរបស់នាង។
៤ហើយ នាងក៏យកស្បែកជើងដាក់លើជើង ហើយពាក់ខ្សែដៃ ច្រវាក់
នាង និងចិញ្ចៀន និងក្រវិល និងគ្រឿងអលង្ការទាំងអស់ ហើយ
តុបតែងខ្លួនយ៉ាងក្លាហាន ដើម្បីទាក់ទាញភ្នែកមនុស្សទាំងអស់ដែល
ចង់ឃើញនាង។
5 រួចនាងក៏ឲ្យស្រាមួយដប និងប្រេងក្រអូបដល់ស្រីបម្រើ រួចដាក់
ពេញថង់ដោយពោតក្រៀម ដុំឧទុម្ពរ និងនំប៉័ងល្អ។ ដូច្នេះ នាងក៏
ចងរបស់ទាំងនេះដាក់ចូលគ្នា ហើយដាក់លើនាង។
៦ ដូច្នេះ ពួកគេបានចេញទៅដល់ទ្វារក្រុងបេធូលា ហើយបានឃើញ
ថាកំពុងឈរនៅទីនោះ អូស៊ីយ៉ាស និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យនៃទីក្រុង
ឆាបរីស និងឆាមីស។
៧ហើយ កាលពួកគេបានឃើញនាង ថាទឹកមុខរបស់នាងត្រូវបាន
ផ្លាស់ប្ដូរ ហើយសម្លៀកបំពាក់របស់នាងត្រូវបានផ្លាស់ប្ដូរ ពួកគេ
ងឿងឆ្ងល់ចំពោះសម្រស់របស់នាងយ៉ាងខ្លាំង ហើយនិយាយទៅកាន់
នាង។
៨ ព្រះជាព្រះនៃបុព្វបុរសនៃយើងរាល់គ្នាទ្រង់ប្រទានព្រះហឫទ័យដល់
ទ្រង់ ហើយសម្រេចនូវការចម្រើនរបស់ទ្រង់ដល់សិរីល្អនៃពួកកូនចៅ
អ៊ីស្រាអែល និងដល់ការលើកតម្កើងនៃក្រុងយេរូសាឡិម។ បន្ទាប់មក
ពួកគេបានថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់។
៩ហើយនាងបាននិយាយទៅពួកគេថា ចូរបញ្ជាទ្វារក្រុងឲ្យបើកឲ្យខ្ញុំ
ចេញទៅ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំចេញទៅសម្រេចសេចក្ដីដែលអ្នករាល់គ្នាបាន
និយាយជាមួយនឹងខ្ញុំ។ ដូច្នេះ គេបានបង្គាប់យុវជនឲ្យបើកឲ្យនាង
ដូចនាងបាននិយាយ។
10 ហើយពេលដែលពួកគេបានធ្វើដូច្នេះ, Judith បានចេញទៅក្រៅ,
នាង, និងអ្នកបម្រើរបស់នាងរបស់នាងជាមួយនាង; អ្នកក្រុងមើល
ថែនាង រហូតដល់នាងចុះពីភ្នំ រហូតដល់នាងឆ្លងកាត់ជ្រលងភ្នំ
ហើយលែងឃើញនាងទៀតហើយ។
11 ដូច្នេះ គេក៏ចេញទៅត្រង់ជ្រលងភ្នំ ហើយអ្នកយាមដំបូងរបស់ពួក
អាសស៊ើរបានជួបនាង
12 រួចចាប់នាងសួរនាងថា តើអ្នកជាមនុស្សអ្វី?
ហើយតើអ្នកមកពីណា? ហើយអ្នកទៅណា? នាងតបថា ខ្ញុំជាស្ត្រី
សាសន៍ហេព្រើរ ហើយខ្ញុំបានរត់ចេញពីពួកគេ ដ្បិតគេនឹងត្រូវឲ្យអ្នក
រាល់គ្នាវិនាស។
13 ហើយខ្ញុំនឹងមកចំពោះមុខ Holofernes ដែលជាមេកងទ័ពរបស់
អ្នក ដើម្បីប្រកាសពាក្យពិត; ខ្ញុំនឹងបង្ហាញផ្លូវមួយដល់គាត់ ដែល
គាត់នឹងទៅ ហើយយកឈ្នះលើភ្នំទាំងមូល ដោយមិនបាត់បង់រូប
កាយ ឬជីវិតរបស់បុរសណាម្នាក់ឡើយ។
១៤ឥឡូវនេះ ពេលពួកបុរសបានឮពាក្យរបស់នាង ហើយបានមើល
ទឹកមុខនាង ពួកគេងឿងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះសម្រស់របស់នាង
ហើយនិយាយទៅនាងថា
15 អ្នកបានសង្គ្រោះជីវិតអ្នក ដោយការដែលអ្នកត្រូវចុះមកចំពោះ
ព្រះភក្ត្ររបស់ម្ចាស់របស់យើង ដូច្នេះឥឡូវនេះ ចូរមកឯត្រសាលរបស់
គាត់ ហើយយើងខ្លះនឹងដឹកនាំអ្នក រហូតដល់ពួកគេបានប្រគល់អ្នក
ទៅកណ្ដាប់ដៃរបស់គាត់។
16 ហើយកាលណាអ្នកឈរនៅចំពោះមុខគាត់ ចូរកុំខ្លាចក្នុងចិត្ត
របស់អ្នកឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវបង្ហាញដល់គាត់តាមពាក្យរបស់អ្នក
ហើយគាត់នឹងអង្វរអ្នក។
១៧ បន្ទាប់មក ពួកគេជ្រើសរើសបុរសមួយរយនាក់ក្នុងចំណោមពួក
គេ ដើម្បីទៅជាមួយនាង និងអ្នកបំរើរបស់នាង។
ហើយពួកគេបាននាំនាងទៅត្រសាលនៃ Holofernes ។
18 ពេលនោះ មានការប្រជុំនៅទូទាំងជំរំ ដ្បិតការមកដល់របស់នាង
បានបន្លឺឡើងនៅក្នុងត្រសាល ហើយពួកគេបានមកជុំវិញនាង
ខណៈនាងឈរនៅខាងក្រៅត្រសាលនៃ Holofernes រហូតដល់ពួកគេ
ប្រាប់គាត់អំពីនាង។
19 ហើយគេងឿងឆ្ងល់នឹងសម្រស់របស់នាង ហើយសរសើរកូនចៅ
អ៊ីស្រាអែលដោយព្រោះនាង ហើយគ្រប់គ្នានិយាយទៅកាន់អ្នកជិត
ខាងថា តើអ្នកណានឹងមើលងាយប្រជាជននេះ ដែលមានស្ត្រីបែប
នេះក្នុងចំណោមពួកគេ? ប្រាកដណាស់ វាមិនល្អទេដែលមានមនុស្ស
ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេត្រូវបានគេទុកចោល អាចនឹងបញ្ឆោត
ផែនដីទាំងមូល។
20 ហើយអស់អ្នកដែលនៅជិតហូឡូហ្វើណេសបានចេញទៅ ហើយពួក
អ្នកបម្រើទាំងអស់របស់គាត់បាននាំនាងចូលក្នុងត្រសាល។

21 ឥឡូវនេះ Holofernes
បានសម្រាកនៅលើគ្រែរបស់គាត់នៅក្រោមដំបូលដែលត្បាញដោយ
ពណ៌ស្វាយ និងមាស ត្បូងមរកត និងត្បូងមានតម្លៃ។
២២ ដូច្នេះ ពួកគេបង្ហាញលោកពីនាង។
គាត់បានចេញមកនៅមុខត្រសាលរបស់គាត់
ដោយមានចង្កៀងប្រាក់ដើរពីមុខគាត់។
២៣ហើយកាលយូឌីតបានមកដល់មុខលោក និងពួកអ្នកបម្រើរបស់
លោក ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានងឿងឆ្ងល់ចំពោះសម្រស់ទឹកមុខរបស់
នាង។ នាងក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ ហើយអ្នកបំរើក៏ចាប់នាងឡើង។

ជំពូកទី 11

1 បន្ទាប់មក ហូឡូហ្វឺណេស បាននិយាយទៅកាន់នាងថា ស្ត្រីអើយ
ចូរមានចិត្តល្អ កុំខ្លាចក្នុងចិត្តរបស់អ្នកឡើយ
ត្បិតខ្ញុំមិនដែលធ្វើបាបអ្នកណាម្នាក់ ដែលមានបំណងចង់បម្រើ
Nabuchodonosor ដែលជាស្តេចនៃផែនដីទាំងមូលនោះទេ។
២ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើប្រជាជនរបស់អ្នកដែលរស់នៅលើភ្នំមិនបាន
បំភ្លឺដោយខ្ញុំទេ នោះខ្ញុំនឹងមិនបានលើកលំពែងរបស់ខ្ញុំប្រឆាំងនឹង
ពួកគេទេ ប៉ុន្តែពួកគេបានធ្វើការទាំងនេះចំពោះខ្លួនគេ។
3 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ សូមប្រាប់ខ្ញុំពីហេតុអ្វីបានជាអ្នកត្រូវបានរត់ចេញពី
ពួកគេ ហើយបានមកឯយើងវិញ: ព្រោះអ្នកមកដើម្បីការពារ អ្នក
នឹងរស់នៅយប់នេះ ហើយតទៅ
៤ត្បិតគ្មានអ្នកណាធ្វើបាបអ្នកឡើយ គឺត្រូវអង្វរអ្នកវិញ ដូចដែលគេ
ធ្វើតាមអ្នកបម្រើរបស់ស្តេច Nabuchodonosor ជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំ។
5 រួចយូឌីតមានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា ចូរទទួលពាក្យរបស់អ្នកបម្រើ
របស់ទ្រង់ ហើយទុកឲ្យអ្នកបម្រើរបស់អ្នកនិយាយនៅចំពោះមុខទ្រង់
ហើយខ្ញុំនឹងមិននិយាយកុហកម្ចាស់ខ្ញុំនៅយប់នេះឡើយ។
៦ហើយប្រសិនបើអ្នកចង់ធ្វើតាមពាក្យរបស់ស្ត្រីបម្រើរបស់អ្នក នោះ
ព្រះនឹងនាំរឿងនេះមកដោយអ្នកយ៉ាងឥតខ្ចោះ។ ហើយម្ចាស់របស់ខ្ញុំ
នឹងមិនបាត់បង់បំណងរបស់គាត់ឡើយ។
7 កាលណាប៊ូកូដូណូស័រ ជាស្តេចនៃផែនដីទាំងមូលមានព្រះជន្មរស់
ហើយអំណាចរបស់ទ្រង់មានព្រះជន្មគង់នៅ
ទ្រង់បានចាត់អ្នកឱ្យជួយថែរក្សាគ្រប់ភាវៈមានជីវិត
ត្បិតមិនត្រឹមតែមនុស្សទេដែលបម្រើវាដោយអ្នក
ប៉ុន្តែថែមទាំងសត្វព្រៃ និងសត្វពាហនៈផងដែរ
ហើយសត្វស្លាបនៅលើអាកាសនឹងរស់នៅដោយអំណាចរបស់អ្នកនៅ
ក្រោម Nabuchodonosor និងផ្ទះរបស់គាត់ទាំងអស់។
៨ត្បិតយើងបានឮអំពីប្រាជ្ញារបស់អ្នក និងគោលនយោបាយរបស់
អ្នក ហើយវាត្រូវបានគេរាយការណ៍នៅទូទាំងផែនដីថា ព្រះអង្គមាន
តែពូកែនៅក្នុងនគរទាំងអស់ ហើយមានឫទ្ធានុភាពខាងចំណេះដឹង
និងអស្ចារ្យក្នុងការធ្វើសង្គ្រាម។
៩ឥឡូវនេះ ដូចជាអំពីរឿងដែលអគីអ័របាននិយាយនៅក្នុងក្រុម
ប្រឹក្សារបស់អ្នក យើងបានឮពាក្យរបស់គាត់។ ដ្បិតអ្នកភូមិបេធូលា
បានសង្គ្រោះគាត់ ហើយគាត់បានប្រាប់ពួកគេនូវអ្វីដែលគាត់បាន
និយាយនឹងអ្នក។
១០ហេតុដូច្នេះហើយ ឱព្រះអម្ចាស់ និងអភិបាលអើយ សូមកុំគោរព
ពាក្យរបស់ទ្រង់ឡើយ។ ប៉ុន្តែ ចូរដាក់ក្នុងចិត្តចុះ ដ្បិតវាជាការពិត
ដ្បិតប្រជាជាតិរបស់យើងនឹងមិនត្រូវបានដាក់ទោសទេ ហើយដាវក៏
មិនអាចយកឈ្នះពួកគេបានដែរ លើកលែងតែពួកគេប្រព្រឹត្តអំពើ
បាបទាស់នឹងព្រះរបស់ពួកគេ។
១១ហើយឥឡូវនេះ ដើម្បីកុំឲ្យម្ចាស់របស់ខ្ញុំត្រូវបរាជ័យ ហើយខកចិត្ត
ចំពោះគោលបំណងរបស់គាត់ សូម្បីតែសេចក្តីស្លាប់ក៏បានធ្លាក់មក
លើពួកគេ ហើយអំពើបាបរបស់ពួកគេបានមកលើពួកគេ ដោយ
ហេតុដែលពួកគេនឹងធ្វើឲ្យព្រះរបស់ពួកគេខឹងនៅពេលណាដែលពួក
គេនឹងធ្វើអ្វីដែលមិនសម រួចរាល់៖
12 ដ្បិតចំណីរបស់ពួកគេបរាជ័យ ហើយទឹករបស់វាអស់តិច ហើយពួក
គេបានតាំងចិត្តដាក់ដៃលើហ្វូងសត្វរបស់ខ្លួន ហើយមានបំណងចង់
ស៊ីរបស់ទាំងនោះ ដែលព្រះទ្រង់ហាមមិនឲ្យពួកគេបរិភោគតាមច្បាប់
របស់ទ្រង់
១៣ហើយត្រូវបានតាំងចិត្តចំណាយផលដំបូងនៃស្រា និងប្រេងមួយ
ភាគដប់ ដែលពួកគេបានញែកជាបរិសុទ្ធ ហើយបម្រុងទុកសម្រាប់
សង្ឃដែលបម្រើនៅក្រុងយេរូសាឡិម នៅចំពោះព្រះភក្ត្រនៃព្រះនៃ
យើង។ អ្វីដែលមិនមានច្បាប់សម្រាប់ជនណាម្នាក់រហូតដល់ប៉ះដៃ។
១៤ ព្រោះគេបានចាត់អ្នកខ្លះទៅក្រុងយេរូសាឡិម ពីព្រោះពួកគេ
ដែលរស់នៅទីនោះក៏បានធ្វើដូចនេះ ដើម្បីនាំមកនូវអាជ្ញាប័ណ្ណពី
ព្រឹទ្ធសភា។
១៥ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលពួកគេនឹងនាំពាក្យមកពួកគេ នោះពួក
គេនឹងធ្វើវាជាបន្តបន្ទាប់ ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានប្រទានដល់អ្នក
ដើម្បីត្រូវបំផ្លាញនៅថ្ងៃដដែល។
១៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំជាស្រីបម្រើរបស់អ្នក ដោយដឹងការទាំងអស់
នេះ ខ្ញុំបានរត់ចេញពីវត្តមានរបស់ពួកគេ។
ហើយព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ខ្ញុំឱ្យធ្វើកិច្ចការជាមួយអ្នក
ដែលផែនដីទាំងមូលនឹងងឿងឆ្ងល់ ហើយអ្នកណានឹងឮ។
១៧ត្បិតអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ជាអ្នកកាន់សាសនា ហើយបម្រើព្រះនៃ
ស្ថានសួគ៌ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃឥឡូវនេះ ឱម្ចាស់របស់ទូលបង្គំនឹងនៅជា
មួយនឹងទ្រង់ ហើយអ្នកបម្រើទ្រង់នឹងចេញទៅក្នុងជ្រលងភ្នំទាំង
យប់ ហើយទូលបង្គំនឹងអធិស្ឋានដល់ព្រះ ហើយទ្រង់
នឹងប្រាប់ខ្ញុំនៅពេលដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបរបស់ពួកគេ៖
១៨ហើយយើងនឹងមក ហើយបង្ហាញវាដល់អ្នក បន្ទាប់មកអ្នកនឹង
ចេញទៅជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់អ្នកទាំងអស់ ហើយនឹងគ្មានអ្នក
ណាក្នុងចំណោមពួកគេដែលនឹងតទល់នឹងអ្នកឡើយ។
១៩ហើយ យើងនឹងនាំអ្នកឆ្លងកាត់កណ្ដាលនៃស្រុកយូដា រហូតដល់
អ្នកមកមុខក្រុងយេរូសាឡិម។
យើងនឹងតាំងបល្ល័ង្ករបស់អ្នកនៅកណ្តាល។ ហើយអ្នកនឹងបណ្តេញវា
ទៅដូចជាចៀមដែលគ្មានអ្នកគង្វាល ហើយឆ្កែក៏មិនហ៊ានបើកមាត់
ដាក់អ្នកដែរ ពីព្រោះការទាំងនេះបានប្រាប់ខ្ញុំតាមការដឹងមុនរបស់
ខ្ញុំ ហើយវាបានប្រាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំត្រូវបានចាត់ឲ្យប្រាប់ អ្នក។
២០ ពេលនោះ ពាក្យរបស់នាងបានធ្វើឲ្យលោក Holofernes និងអ្នក
បម្រើទាំងអស់ពេញចិត្ត។ គេងឿងឆ្ងល់នឹងប្រាជ្ញារបស់នាង ហើយ
និយាយថា៖
២១ គ្មានមនុស្សស្រីបែបនេះពីចុងផែនដីមួយទៅម្ខាងទៀតឡើយ
ទាំងសម្រស់មុខ និងប្រាជ្ញានៃពាក្យសម្ដី។
22 Holofernes ក៏បាននិយាយទៅកាន់នាងដូចគ្នាដែរ។ ព្រះទ្រង់បាន
ធ្វើល្អហើយក្នុងការបញ្ជូនអ្នកនៅចំពោះមុខប្រជាជន នោះកម្លាំង
អាចនឹងស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់យើង ហើយការបំផ្លិចបំផ្លាញមកលើ
ពួកអ្នកដែលមើលស្រាលលោកម្ចាស់។
២៣ហើយឥឡូវនេះ អ្នកទាំងពីររូបស្រស់ស្អាតទាំងទឹកមុខ ហើយមាន
ប្រាជ្ញាក្នុងពាក្យសម្ដីរបស់អ្នក៖ ប្រាកដណាស់ប្រសិនបើអ្នកធ្វើតាម
ដែលអ្នកបាននិយាយ នោះព្រះរបស់អ្នកនឹងក្លាយទៅជាព្រះរបស់ខ្ញុំ
ហើយអ្នកនឹងបានគង់នៅក្នុងដំណាក់របស់ស្តេច Nabuchodonosor
ហើយនឹងមានភាពល្បីល្បាញទូទាំងពិភពលោក។ ផែនដី។

ជំពូកទី 12

1 បន្ទាប់មក លោកបង្គាប់ឲ្យនាំនាងទៅកន្លែងដែលលោកបានដាក់
ចាន។ ហើយបង្គាប់ឲ្យគេរៀបចំសាច់ឲ្យនាង ហើយឲ្យនាងផឹកស្រា
ទំពាំងបាយជូរផ្ទាល់ខ្លួន។
2 ហើយយូឌីតបាននិយាយថា ខ្ញុំនឹងមិនបរិភោគវាទេ ក្រែងមានការ
បំពាននោះ ប៉ុន្តែការរៀបចំនឹងត្រូវធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំនូវរបស់ដែលខ្ញុំបាន
នាំមក។
3 បន្ទាប់មក Holofernes បាននិយាយទៅកាន់នាងថា
ប្រសិនបើការផ្គត់ផ្គង់របស់អ្នកត្រូវបរាជ័យ
តើយើងត្រូវផ្តល់ឱ្យអ្នកដោយរបៀបណា? ដ្បិតគ្មានអ្នកណានៅជា
មួយនឹងយើងខ្ញុំពីជាតិសាសន៍របស់អ្នកឡើយ។
៤ បន្ទាប់មក យូឌីត បាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា
កាលដែលព្រលឹងអ្នកនៅរស់ ព្រះអម្ចាស់អើយ
ស្ត្រីបម្រើរបស់អ្នកមិនត្រូវចំណាយប្រាក់ទាំងនោះដែលខ្ញុំមាននោះទេ
នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់ធ្វើការដោយដៃខ្ញុំនូវរបស់ដែលគាត់បា
នកំណត់។
5 ពេលនោះ អ្នកបម្រើរបស់ហូឡូហ្វើណេសបាននាំនាងចូលទៅក្នុង
ត្រសាល ហើយនាងបានដេករហូតដល់ពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ ហើយ
នាងក្រោកឡើងនៅពេលវេលាព្រឹកឡើង
៦ហើយបានបញ្ជូនទៅកាន់ Holofernes ដោយសន្សំទុក ឥឡូវនេះ
សូមម្ចាស់របស់ខ្ញុំបង្គាប់ឲ្យអ្នកបម្រើរបស់អ្នកចេញទៅអធិស្ឋាន។
៧ បន្ទាប់មក ហូឡូហ្វើរណេសបានបង្គាប់អ្នកយាមរបស់គាត់ថាកុំឲ្យ
ពួកគេនៅជាមួយនាងឡើយ ដូច្នេះហើយបានជានាងស្នាក់នៅក្នុង

ជំរំបីថ្ងៃ ហើយចេញទៅក្នុងជ្រលងភ្នំបេធូលាទាំងយប់ ហើយលាងខ្លួន
ក្នុងប្រភពទឹកក្បែរជំរំ។
៨ ហើយពេលនាងចេញមក នាងបានអង្វរដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃ
ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ឲ្យដឹកនាំផ្លូវទៅរកការចិញ្ចឹមកូនចៅនៃ
ប្រជារាស្ត្ររបស់នាង។
៩ ដូច្នេះ នាងបានចូលមកក្នុងសភាពស្អាត ហើយនៅក្នុងត្រសាល
រហូតដល់ពេលល្ងាច។
10 ហើយនៅថ្ងៃទីបួន ហូឡូហ្វើណេសបានធ្វើពិធីជប់លៀងដល់អ្នក
បម្រើរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ហើយមិនបានហៅមន្ត្រីណាម្នាក់មកពិធី
ជប់លៀងឡើយ។
11 លោកមានប្រសាសន៍ទៅកាន់លោកបាហ្គោស ជាមហាតលិកដែល
ទទួលបន្ទុកលើអ្វីៗទាំងអស់ដែលលោកមានថា ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលស្ត្រី
ជនជាតិហេព្រើរម្នាក់នេះដែលនៅជាមួយនាងថា នាងមកឯយើង
ហើយបរិភោគទឹកជាមួយនឹងយើង។
12 ត្បិតមើលទៅ វានឹងជាការអាម៉ាស់មួយសម្រាប់មនុស្សយើង បើ
សិនជាយើងអនុញ្ញាតឲ្យស្ត្រីបែបនេះទៅ ដោយមិនបានរួមដំណេក
ជាមួយនាង។ ប្រសិនបើយើងទាញនាងមិនមករកយើង
នាងនឹងសើចចំអកអោយយើង។
13 បន្ទាប់មក បាកូអាសចេញពីវត្តមានរបស់ហូឡូហ្វីណេស
ហើយមករកនាង ហើយគាត់និយាយថា៖
កុំឲ្យស្រីស្អាតនេះភ័យខ្លាចមកឯម្ចាស់របស់ខ្ញុំ
ហើយត្រូវគោរពនៅចំពោះមុខគាត់ ហើយផឹកស្រា
ហើយរីករាយជាមួយពួកយើង ហើយរីករាយ។ បង្កើតថ្ងៃនេះជាកូនស្រី
ម្នាក់នៃសាសន៍អាសស៊ើរ ដែលបម្រើក្នុងផ្ទះរបស់ណាប៊ូកូដូណូស័រ។
១៤ រួចយូឌីតសួរគាត់ថា៖ «ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជាអ្នកណា ដើម្បីឲ្យខ្ញុំលើក
ឡើងទៅលើលោកម្ចាស់? ប្រាកដណាស់អ្វីដែលគាត់ពេញចិត្ត ខ្ញុំនឹង
ធ្វើយ៉ាងលឿន ហើយវានឹងមានអំណរដល់ថ្ងៃស្លាប់របស់ខ្ញុំ។
15 នាងក៏ក្រោកឡើង ហើយស្លៀកពាក់នឹងសម្លៀកបំពាក់របស់នាង
និងសម្លៀកបំពាក់របស់នាងទាំងអស់ ហើយអ្នកបម្រើរបស់នាងក៏
ទៅដាក់ស្បែកទន់ៗនៅលើដីសម្រាប់នាងប្រឆាំងនឹង Holofernes
ដែលនាងបានទទួលពី Bagoas សម្រាប់ប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យ
នាងអង្គុយចុះ។ បរិភោគលើពួកគេ។
16 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែល Judith ចូលមក ហើយអង្គុយចុះ នោះ
Holofernes បេះដូងរបស់គាត់បានស្រើបស្រាលជាមួយនាង
ហើយចិត្តរបស់គាត់បានរំជើបរំជួល
ហើយគាត់ចង់បានយ៉ាងខ្លាំងជាមួយនាង។ ដ្បិតគាត់បានរង់ចាំ
ពេលមួយដើម្បីបញ្ឆោតនាង ចាប់ពីថ្ងៃដែលគាត់បានឃើញនាង។
17 បន្ទាប់មក Holofernes និយាយទៅកាន់នាងថា៖ «ចូរផឹកឥឡូវ
នេះ ហើយរីករាយជាមួយនឹងពួកយើង។
១៨ ដូច្នេះ យូឌីតទូលថា៖ «លោកម្ចាស់ ខ្ញុំនឹងផឹកឥឡូវនេះ ព្រោះជីវិត
របស់ខ្ញុំបានតម្កើងនៅក្នុងខ្ញុំសព្វថ្ងៃនេះ លើសជាងថ្ងៃទាំងអស់តាំង
ពីខ្ញុំកើតមក។
19 រួចនាងក៏យកទៅបរិភោគនៅចំពោះមុខទ្រង់នូវអ្វីដែលអ្នកបំរើ
បានរៀបចំ។
20 ហើយ Holofernes រីករាយនឹងនាងយ៉ាងខ្លាំង
ហើយបានផឹកស្រាច្រើនជាងពេលដែលគាត់បានស្រវឹងនៅថ្ងៃណាមួ
យចាប់តាំងពីគាត់កើតមក។

ជំពូកទី 13

១ឥឡូវនេះ លុះដល់ពេលល្ងាច ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ប្រញាប់ចេញ
ទៅ ហើយបាកូសបិទត្រសាលរបស់គាត់ចោល ហើយបណ្ដេញអ្នក
បម្រើចេញពីវត្តមានរបស់ម្ចាស់គាត់ ពួកគេក៏ចូលទៅគ្រែរបស់គេ
ព្រោះពួកគេនឿយហត់អស់ហើយ ព្រោះបុណ្យបានយូរហើយ។
2 ហើយ Judith ត្រូវបានគេទុកឲ្យនៅក្នុងត្រសាលតែម្នាក់ឯង ហើយ
Holofernes ដេកនៅលើគ្រែតែម្នាក់ឯង ដ្បិតគាត់ពេញដោយស្រា។
៣ ឥឡូវនេះ យូឌីតបានបង្គាប់អ្នកបម្រើរបស់នាងឲ្យឈរនៅក្រៅ
បន្ទប់គេងរបស់នាង ហើយរង់ចាំនាង។ ចេញមក ដូចដែលនាង
បានធ្វើរាល់ថ្ងៃ ព្រោះនាងប្រាប់ថា នាងនឹងចេញទៅអធិស្ឋាន ហើយ
នាងក៏និយាយទៅកាន់ Bagoas តាមគោលបំណងដូចគ្នា។
4 ដូច្នេះហើយបានចេញទៅទាំងអស់គ្នា ហើយគ្មានអ្នកណានៅក្នុង
បន្ទប់គេងឡើយ ទាំងតូចឬធំ។ បន្ទាប់មក Judith ឈរនៅក្បែរគ្រែ
របស់គាត់ និយាយក្នុងចិត្តថា ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃគ្រប់ទាំង
អំណាច សូមមើលអំណោយនេះនៅលើដៃរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីលើកតម្កើង
ក្រុងយេរូសាឡឹម។
5 ដ្បិតឥឡូវនេះជាពេលវេលាដើម្បីជួយមរតករបស់អ្នក ហើយដើម្បី
ប្រតិបត្តិទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកដើម្បីបំផ្លាញខ្មាំងសត្រូវដែលក្រោក
ឡើងប្រឆាំងនឹងយើង។
6 បន្ទាប់មក នាងបានមកដល់សសរគ្រែ ដែលនៅខាងក្បាលរបស់
Holofernes ហើយបានដកក្រណាត់ចេញពីទីនោះ
7 រួចចូលទៅជិតគ្រែរបស់គាត់ ហើយចាប់សក់ក្បាលគាត់ ហើយ
និយាយថា ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលអើយ សព្វថ្ងៃនេះ
សូមពង្រឹងខ្ញុំផង
៨ ហើយនាងបានវាយកគាត់អស់ពីកម្លាំងចំនួនពីរដង ហើយនាង
បានដកក្បាលចេញពីគាត់។
៩ ហើយបានទម្លាក់ខ្លួនចុះពីគ្រែ ហើយទាញដំបូលពីសសរ។ ហើយ
anon បន្ទាប់ពីនាងបានចេញទៅហើយបានប្រគល់ក្បាលរបស់គាត់
Holofernes ទៅអ្នកបំរើរបស់នាង;
10 នាងក៏យកវាទៅដាក់ក្នុងថង់សាច់របស់នាង ដូច្នេះពួកគេទាំង
ពីរនាក់បានទៅជាមួយគ្នាតាមទំនៀមទម្លាប់នៃការអធិស្ឋាន ហើយ
កាលដែលពួកគេឆ្លងផុតជំរំ ពួកគេដើរកាត់ជ្រលងភ្នំ រួចឡើងទៅលើ
ភ្នំបេធូលា ហើយមកដល់ទ្វារនោះ។
11 រួចយូឌីតនិយាយពីចម្ងាយទៅអ្នកយាមនៅមាត់ទ្វារថា ចូរបើក
ទ្វារឥឡូវនេះចុះ ឱព្រះ ជាព្រះនៃយើងរាល់គ្នា ទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹង
យើង ដើម្បីបង្ហាញឫទ្ធានុភាពរបស់ទ្រង់នៅក្រុងយេរូសាឡិម ហើយ
និងកម្លាំងរបស់ទ្រង់ប្រឆាំងនឹងខ្មាំងសត្រូវ ដូចទ្រង់មានដែរ។
បានធ្វើថ្ងៃនេះ។
១២ ពេលដែលពួកអ្នកក្រុងបានឮសំឡេងរបស់នាង ពួកគេប្រញាប់
ចុះទៅមាត់ទ្វារក្រុង ហើយហៅពួកព្រឹទ្ធាចារ្យនៃក្រុងមក។
១៣ហើយបន្ទាប់មកពួកគេរត់ទៅជាមួយគ្នាទាំងតូចទាំងធំ ព្រោះជា
ការចំឡែកសម្រាប់ពួកគេដែលនាងមក ដូច្នេះពួកគេបានបើកទ្វារ
ហើយទទួលពួកគេ ហើយដុតភ្លើង ហើយឈរជុំវិញពួកគេ។
14 រួចនាងនិយាយទៅគេដោយសំឡេងខ្លាំងថា ចូរសរសើរតម្កើងព្រះ
សរសើរតម្កើងព្រះ ខ្ញុំនិយាយថា ត្បិតគាត់មិនបានដកយកសេចក្តី
មេត្តាករុណាពីវង្សអ៊ីស្រាអែលទេ តែបានបំផ្លាញខ្មាំងសត្រូវយើង
ដោយដៃខ្ញុំនៅយប់នេះ។
15 ដូច្នេះ នាងក៏យកក្បាលចេញពីថង់ ហើយបង្ហាញវា ហើយនិយាយ
ទៅពួកគេថា មើលក្បាលរបស់ Holofernes ដែលជាមេទ័ពកំពូលនៃ
Assur ហើយមើលឃើញដំបូលដែលគាត់បានដេកក្នុងសភាពស្រវឹង
ស្រា។ ព្រះអម្ចាស់បានវាយគាត់ដោយដៃស្ត្រី។
16 នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់មានព្រះជន្មគង់នៅ
ទ្រង់បានរក្សាខ្ញុំតាមវិធីដែលខ្ញុំបានទៅ
ទឹកមុខរបស់ខ្ញុំបានបញ្ឆោតគាត់ឱ្យទៅការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់គាត់
ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបជាមួយខ្ញុំ ដើម្បីបង្ខូច
និងអាម៉ាស់ដល់ខ្ញុំឡើយ។
17 ពេលនោះ ប្រជាជនទាំងអស់មានការងឿងឆ្ងល់ជាខ្លាំង ហើយ
បានក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះ ហើយនិយាយជាមួយគ្នាថា សូមព្រះប្រទាន
ពរដល់ព្រះនៃយើងខ្ញុំ ដែលមានថ្ងៃនេះបាននាំឲ្យខ្មាំងសត្រូវនៃ
ប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ឥតបានការ។
១៨ហើយ អូស៊ីយ៉ាសបាននិយាយទៅកាន់នាងថា ឱកូនស្រីអើយ អ្នក
ជាព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត លើសពីស្ត្រីទាំងអស់នៅលើផែនដី សូម
ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី ដែលបាន
ដឹកនាំអ្នកទៅរកការកាត់ក្បាលមេនៃខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង។
19ត្បិតនេះសេចក្តីទុកចិត្តរបស់អ្នកនឹងមិនបាត់ចេញពីចិត្តមនុស្ស
ដែលនឹកចាំពីព្រះចេស្ដានៃព្រះជារៀងរហូតឡើយ។
២០ហើយព្រះក៏បង្វែរការណ៍ទាំងនេះមកអ្នក ដើម្បីជាការសរសើរជា
រៀងរហូត ដើម្បីមកសួរសុខទុក្ខអ្នកក្នុងសេចក្តីល្អ ពីព្រោះអ្នកមិន
បានទុកជីវិតរបស់អ្នកសម្រាប់សេចក្ដីទុក្ខលំបាករបស់ជាតិយើងទេ
ប៉ុន្តែបានសងសឹកសេចក្តីវិនាសរបស់យើង ដោយដើរផ្លូវត្រង់ចំពោះ
ព្រះនៃយើង។ ហើយប្រជាជនទាំងអស់បាននិយាយថា ដូច្នេះត្រូវវា
ដូច្នេះ។

ជំពូកទី 14

1 បន្ទាប់មក យូឌីត មានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា៖ «បងប្អូនអើយ
ចូរស្ដាប់ខ្ញុំចុះ ហើយយកក្បាលនេះទៅព្យួរនៅលើកន្លែងខ្ពស់បំផុតនៃ
កំពែងរបស់អ្នក។

២ហើយភ្លាមៗនោះពេលព្រឹកនឹងលេចមក ហើយព្រះអាទិត្យនឹងចេញ
មកលើផែនដី ចូរអ្នករាល់គ្នាយកអាវុធរបស់ខ្លួនចេញ ហើយចេញទៅ
គ្រប់គ្នាដោយក្លាហានចេញពីទីក្រុង ហើយតាំងអ្នករាល់គ្នាធ្វើជា
មេទ័ពលើពួកគេ ដូចជាអ្នករាល់គ្នាចង់ ចុះទៅក្នុងវាលសំដៅទៅ
មើលជនជាតិអាស្ស៊ីរី។ ប៉ុន្តែកុំចុះ។
3 រួចគេនឹងយកគ្រឿងសស្ត្រាវុធរបស់ខ្លួន ហើយចូលទៅក្នុងជំរំរបស់
គេ ហើយលើកមេទ័ពនៃទ័ព Assur រត់ទៅឯត្រសាលនៃ Holofernes
ប៉ុន្តែរកមិនឃើញទេ នោះការភ័យខ្លាចនឹងធ្លាក់មកលើគេ ហើយពួក
គេ នឹងរត់គេចពីមុខអ្នក។
៤ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នា និងអស់អ្នកដែលរស់នៅតាមឆ្នេរនៃប្រទេស
អ៊ីស្រាអែល នឹងដេញតាមពួកគេ ហើយវាយរំលំពួកគេ នៅពេលពួក
គេទៅ។
៥ប៉ុន្តែ មុននឹងអ្នកធ្វើកិច្ចការទាំងនេះ ចូរហៅខ្ញុំថា Achior
ជាជនជាតិអាំម៉ូន ដើម្បីអោយគាត់បានឃើញ
និងស្គាល់គាត់ដែលមើលងាយជនជាតិអ៊ីស្រាអែល
ហើយដែលបានបញ្ជូនគាត់មករកយើង ដូចការស្លាប់របស់គាត់ដែរ។
៦ បន្ទាប់មក គេហៅលោកអគីអ័រចេញពីផ្ទះរបស់លោកអូស៊ីយ៉ាស។
ពេលគាត់មកដល់ ហើយឃើញក្បាល Holofernes នៅក្នុងដៃមនុស្ស
ម្នាក់នៅក្នុងក្រុមប្រជាជន គាត់ក៏ដួលលើទឹកមុខ ហើយវិញ្ញាណក៏
បាត់។
7 ប៉ុន្តែ ពេលគេប្រោសគាត់បានហើយ នោះគាត់ក៏ដួលនៅជើងរបស់
យូឌីត ហើយគោរពនាង ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ «អ្នកមានពរហើយ
នៅក្នុងរោងឧបោសថទាំងអស់នៃយូដា និងនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍
ដែលឮឈ្មោះអ្នកនឹងភ្ញាក់ផ្អើលជាខ្លាំង។
៨ ដូច្នេះ ចូរប្រាប់ខ្ញុំពីការទាំងអស់ដែលអ្នកបានធ្វើនៅថ្ងៃនេះ។
បន្ទាប់មក Judith ប្រកាសប្រាប់គាត់នៅកណ្តាលចំណោមប្រជាជន
នូវអ្វីៗទាំងអស់ដែលនាងបានធ្វើ ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលនាងចេញទៅ
រហូតដល់ម៉ោងដែលនាងបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ។
៩ ហើយកាលនាងឈប់និយាយ ប្រជាជនក៏ស្រែកយ៉ាងខ្លាំង ហើយ
បន្លឺសំឡេងយ៉ាងរីករាយក្នុងក្រុងរបស់គេ។
១០ហើយកាលអ័គីអ័របានឃើញអ្វីទាំងអស់ដែលព្រះនៃសាសន៍
អ៊ីស្រាអែលបានធ្វើ នោះគាត់បានជឿលើព្រះយ៉ាងខ្លាំង ហើយបាន
កាត់ស្បែកគ្របក្បាលលិង្គ ហើយបានជាប់ជាមួយនឹងវង្សអ៊ីស្រាអែល
រហូតដល់សព្វថ្ងៃ។
11 ហើយពេលព្រឹកឡើង ពួកគេបានព្យួរក្បាលរបស់ Holofernes នៅ
នឹងជញ្ជាំង ហើយគ្រប់គ្នាបានកាន់អាវុធរបស់ខ្លួន ហើយពួកគេបាន
ចេញដំណើរដោយក្រុមទៅកាន់ច្រកភ្នំ។
12 ប៉ុន្តែ កាលពួកអាសស៊ើរឃើញពួកគេ គេក៏ចាត់ពួកមេដឹកនាំ
របស់គេ ដែលមកដល់មេបញ្ជាការ និងពួកមេដឹកនាំទាំងអស់របស់
ពួកគេ។
13 ដូច្នេះ គេបានមកដល់ត្រសាលរបស់ហូឡូហ្វើណេស ហើយនិយាយ
ទៅកាន់អ្នកដែលទទួលបន្ទុកគ្រប់ការទាំងអស់ថា ចូរភ្ញាក់ឡើង
ម្ចាស់របស់យើងចុះ ដ្បិតពួកបាវបម្រើបានក្លាហានឡើងមកតទល់
នឹងយើង ដើម្បីឲ្យគេត្រូវបំផ្លាញចោលទាំងស្រុង។
១៤ បន្ទាប់មក លោកបានទៅក្រុងបាហ្គោស ហើយគោះទ្វារត្រសាល។
ព្រោះគាត់គិតថាគាត់បានដេកជាមួយ Judith ។
១៥ ប៉ុន្តែដោយសារគ្មានអ្នកឆ្លើយ គាត់ក៏បើកវា ហើយចូលទៅក្នុង
បន្ទប់គេង ហើយឃើញគាត់ទម្លាក់លើឥដ្ឋស្លាប់ ហើយយកក្បាលចេញ
ពីគាត់។
១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ គាត់បានបន្លឺសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដោយការយំ
ហើយដកដង្ហើមធំ ហើយយំយ៉ាងខ្លាំង រួចជួលសម្លៀកបំពាក់របស់
គាត់។
17 បន្ទាប់ពីគាត់ចូលទៅក្នុងត្រសាលដែលយូឌីតស្នាក់នៅ តែរកមិន
ឃើញ គាត់ក៏ស្ទុះទៅរកប្រជាជន ហើយស្រែកថា
18 ទាសករទាំងនេះបានប្រព្រឹត្តអំពើក្បត់។ ស្ត្រីជនជាតិហេព្រើរម្នាក់
បាននាំឲ្យព្រះរាជវង្សរបស់ស្តេច Nabuchodonosor ត្រូវអាម៉ាស់ ដ្បិត
មើលចុះ ហូឡូហ្វើរណេសដេកលើដីដោយគ្មានក្បាល។
១៩ កាលមេទ័ពអាសស៊ើរបានឮពាក្យទាំងនេះហើយ គេក៏ជួលអាវធំ
ហើយចិត្តរបស់ពួកគេព្រួយជាខ្លាំង ហើយមានសម្រែកនិងសំឡេង
សន្ធឹកសន្ធាប់ពេញជំរំ។

ជំពូកទី 15

1 កាលពួកអ្នកនៅក្នុងត្រសាលបានឮ ពួកគេភ្ញាក់ផ្អើលនឹងការដែល
បានធ្វើ។
2 ហើយការភ័យខ្លាច និងការញាប់ញ័របានធ្លាក់មកលើពួកគេ រហូត
ដល់គ្មានអ្នកណាហ៊ាននៅចំពោះមុខអ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួនឡើយ គឺ
បានរត់ចេញទាំងអស់គ្នា ហើយពួកគេបានភៀសខ្លួនទៅគ្រប់ផ្លូវនៃ
វាលទំនាប និងតាមតំបន់ភ្នំ។
3 ពួកអ្នកដែលបានបោះជំរំនៅលើភ្នំជុំវិញបេធូលា ក៏រត់ចេញទៅ។
ពេលនោះ កូនចៅអ៊ីស្រាអែល ដែលជាអ្នកចម្បាំងក្នុងចំណោមពួក
គេ បានប្រញាប់ប្រញាល់ដេញតាមពួកគេ។
4 រួចហើយបានចាត់អូស៊ីយ៉ាសទៅក្រុងបេតម៉ាថេម និងទៅក្រុង
បេបា ឆោមៃ កូឡា និងទៅគ្រប់ឆ្នេរនៃប្រទេសអ៊ីស្រាអែល ដូចជាត្រូវ
ប្រាប់ពីការដែលបានប្រព្រឹត្ត ហើយឲ្យគ្រប់គ្នាប្រញាប់ប្រញាល់ចេញ
ទៅវាយខ្មាំងសត្រូវដើម្បីបំផ្លាញពួកគេ។
៥ឥឡូវនេះ កាលពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលបានឮដូច្នេះ ពួកគេទាំង
អស់គ្នាក៏ដួលលើពួកគេដោយការយល់ព្រមតែមួយ ហើយសម្លាប់ពួក
គេទៅក្រុងខូបៃ។ ក៏ពួកអ្នកដែលមកពីក្រុងយេរូសាឡិម និងពី
តំបន់ភ្នំទាំងមូល (ត្បិតមនុស្សបានប្រាប់ពួកគេពីអ្វីដែលបានកើត
ឡើង នៅក្នុងជំរំរបស់ខ្មាំងសត្រូវ) ហើយពួកអ្នកនៅក្នុងស្រុកកាឡាដ
និងនៅស្រុកកាលីឡេ បានដេញតាមពួកគេដោយការកាប់សម្លាប់
យ៉ាងខ្លាំងរហូតដល់ហួសក្រុងដាម៉ាស និងព្រំប្រទល់នោះ។
៦ហើយពួកអ្នកដែលនៅសេសសល់នៅបេធូលាបានធ្លាក់មកលើជំរំ
អាសស៊ើរ ហើយបានបំផ្លាញពួកគេ ហើយបានកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង។
៧ហើយកូនចៅអ៊ីស្រាអែលដែលត្រឡប់មកពីការកាប់សម្លាប់វិញ
មានរបស់ដែលនៅសល់។ រីឯភូមិនិងក្រុងដែលនៅលើភ្នំ និងតាម
វាលទំនាបទទួលបានការរឹបអូសជាច្រើន ដ្បិតហ្វូងមនុស្សមានច្រើន
ណាស់។
៨ បន្ទាប់មក សម្តេចសង្ឃ យ៉ូអាគីម និង
បុព្វបុរសនៃកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ដែលរស់នៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម
បានមកមើលការល្អដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ជនជាតិអ៊ីស្រា
អែល ហើយបានជួបយូឌីត និងជំរាបសួរនាង។
៩ហើយ កាលពួកគេមកឯនាង ពួកគេបានប្រទានពរដល់នាង
ដោយព្រមព្រៀងគ្នា ហើយនិយាយទៅនាងថា អ្នកគឺជាភាពតម្កើង
ឡើងនៃក្រុងយេរូសាឡិម អ្នកជាសិរីរុងរឿងដ៏អស្ចារ្យនៃសាសន៍
អ៊ីស្រាអែល អ្នកជាការរីករាយយ៉ាងខ្លាំងនៃប្រជាជាតិរបស់យើង
10 អ្នកបានធ្វើការទាំងនេះដោយដៃរបស់អ្នក គឺអ្នកបានធ្វើការល្អ
ជាច្រើនដល់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ហើយព្រះក៏សព្វព្រះហឫទ័យនឹង
ដែរ។ សូមថ្វាយព្រះពរពីព្រះអម្ចាស់ដ៏មានឫទ្ធានុភាពជារៀងរហូត។
ប្រជាជនទាំងអស់និយាយថា ចូរធ្វើដូច្នេះ។
11 ហើយប្រជាជនបានបំផ្លាញជំរំដែលមានរយៈពេលសាមសិបថ្ងៃ
ហើយពួកគេបានប្រគល់តង់របស់គាត់ដល់ Judith Holofernes ព្រម
ទាំងចាន គ្រែ និងរបស់របរទាំងអស់របស់គាត់ ហើយនាងយកវាទៅ
ដាក់លើសត្វលា។ រៀបចំរទេះរបស់នាង រួចដាក់លើនោះ។
12 ពេលនោះ ស្ត្រីជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់រត់ទៅជួបនាង ហើយ
ឲ្យពរនាង ហើយរាំក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយនាងក៏កាន់មែកឈើ
ក្នុងដៃ ហើយឲ្យស្ត្រីដែលនៅជាមួយផង។
13 គេយកកម្រងផ្កាអូលីវមកពាក់នឹងនាង និងអ្នកបម្រើដែលនៅ
ជាមួយ រួចនាងទៅមុខមនុស្សទាំងអស់ដែលរាំដោយនាំមុខស្ត្រីទាំង
អស់ ហើយពួកជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ក៏ដើរតាមពាក់គ្រឿង
សស្ត្រាវុធដោយកម្រងផ្កា និងចម្រៀង នៅក្នុងមាត់របស់ពួកគេ។

ជំពូកទី 16

1 រួចមក យូឌីតចាប់ផ្តើមច្រៀងអរព្រះគុណនេះ នៅក្នុងស្រុក
អ៊ីស្រាអែលទាំងមូល ហើយប្រជាជនទាំងអស់បានច្រៀងសរសើរ
តម្កើងនាង។
2 ហើយយូឌីតបាននិយាយថា ចូរចាប់ផ្តើមថ្វាយព្រះនៃខ្ញុំដោយឈើ
ឆ្កាង ចូរច្រៀងថ្វាយព្រះនៃខ្ញុំដោយបទភ្លេង៖ ទំនុកដំកើងថ្មីដល់ទ្រង់
ចូរលើកតម្កើងទ្រង់ ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់។
3 ដ្បិតព្រះទ្រង់ទម្លុះការច្បាំង ដ្បិតនៅក្នុងចំណោមជំរំនៅកណ្តាលនៃ
ប្រជាជន ទ្រង់បានរំដោះខ្ញុំចេញពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកអ្នកដែល
បៀតបៀនខ្ញុំ។

4 អាសស៊ើរបានចេញពីភ្នំពីទិសខាងជើង មកជាមួយនឹងកងទ័ព
រាប់ម៉ឺននាក់ ហ្វូងមនុស្សបានបញ្ឈប់ទឹកជំនន់ ហើយទ័ពសេះរបស់
គេបានគ្របលើភ្នំ។
5 គាត់អួតថា គាត់នឹងដុតព្រំដែនខ្ញុំ ហើយសម្លាប់យុវជនរបស់ខ្ញុំ
ដោយដាវ ហើយវាយកូនក្មេងដែលកំពុងជញ្ជក់នឹងដី ហើយធ្វើឲ្យកូន
តូចរបស់ខ្ញុំធ្វើជាឈ្លើយ ហើយព្រហ្មចារីរបស់ខ្ញុំទុកដូចជាកំហូច។
៦ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលបានធ្វើឲ្យគេខកចិត្ត ដោយដៃ
ស្ត្រី។
7 ដ្បិតអ្នកខ្លាំងមិនបានដួលដោយពួកកំលោះទេ ទាំងកូនរបស់
ទីតានក៏មិនបានវាយគាត់ ឬមានយក្សខ្ពស់មកលើគាត់ដែរ ប៉ុន្តែ
យូឌីត ជាកូនស្រីរបស់ម៉ារ៉ារីបានធ្វើឲ្យគាត់ទន់ខ្សោយ ដោយសម្រស់
នៃទឹកមុខរបស់នាង។
8 ដ្បិតនាងបានដោះសម្លៀកបំពាក់នៃស្ត្រីមេម៉ាយរបស់ខ្លួន ដើម្បី
លើកតម្កើងពួកអ្នកដែលត្រូវគេសង្កត់សង្កិននៅស្រុកអ៊ីស្រាអែល
ហើយលាបប្រេងលាបមុខ ហើយចងសក់នាងនឹងសំបកកង់ ហើយ
យកសម្លៀកបំពាក់ក្រណាត់ទេសឯកមកបញ្ឆោតគាត់។
9 ស្បែកជើងរបស់នាងធ្វើឲ្យភ្នែកគាត់ស្រវាំងភ្នែក សម្រស់របស់នាង
ចាប់ជាប់ក្នុងចិត្ត ហើយភាពល្ងីងល្ងើយបានឆ្លងកាត់ករបស់គាត់។
10 ពួកពែរ្សញ័រដោយសេចក្តីក្លាហានរបស់នាង ហើយពួកមេឌីភ័យ
ខ្លាចចំពោះភាពរឹងមាំរបស់នាង។
១១ ពេលនោះ អ្នកដែលមានទុក្ខលំបាករបស់ខ្ញុំបានស្រែកឡើង
ដោយអំណរ ហើយអ្នកទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំបានស្រែកយ៉ាងខ្លាំង ពួកគេ
ភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង ពួកគេបានបន្លឺសំឡេងឡើង ប៉ុន្តែត្រូវគេផ្តួល
រំលំ។
12 កូនស្រីរបស់នាងបានចាក់ទម្លុះពួកគេ ហើយធ្វើឲ្យពួកគេរងរបួស
ដូចជាកូនចៅរបស់អ្នករត់គេចខ្លួន ពួកគេត្រូវវិនាសដោយការ
ប្រយុទ្ធរបស់ព្រះអម្ចាស់។
១៣ ខ្ញុំនឹងច្រៀងថ្វាយព្រះអម្ចាស់នូវបទចម្រៀងថ្មីមួយៈ ឱព្រះ
អម្ចាស់អើយ ទ្រង់ជាមនុស្សដ៏អស្ចារ្យ និងរុងរឿង អស្ចារ្យដោយកម្លាំង
និងមិនអាចមើលឃើញ។
14 សូមឲ្យសត្វទាំងអស់បម្រើអ្នក ដ្បិតអ្នកបាននិយាយ ហើយវាត្រូវ
បានបង្កើតឡើង នោះអ្នកបានបញ្ជូនវិញ្ញាណរបស់អ្នក ហើយវាបាន
បង្កើតវា ហើយគ្មានអ្នកណាអាចទប់ទល់នឹងសំឡេងរបស់អ្នកបាន
ឡើយ។
15ត្បិតភ្នំនឹងត្រូវរំកិលចេញពីគ្រឹះដោយទឹក ថ្មនឹងរលាយដូចជា
ក្រមួននៅចំពោះព្រះភក្ត្រទ្រង់ ប៉ុន្តែទ្រង់មានព្រះហឫទ័យមេត្តា
ករុណាដល់អស់អ្នកដែលកោតខ្លាចទ្រង់។
១៦ត្បិតយញ្ញបូជាទាំងអស់មានតិចពេកសម្រាប់ជាក្លិនឈ្ងុយ
សម្រាប់អ្នក ហើយខ្លាញ់ទាំងអស់មិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់តង្វាយដុត
របស់អ្នកឡើយ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់ នោះជា
អ្នកធំគ្រប់ពេល។
១៧ វេទនាដល់អស់ទាំងសាសន៍ដែលក្រោកឡើងទាស់នឹងញាតិ
សន្តានរបស់ខ្ញុំ!
ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលនឹងសងសឹកពួកគេនៅថ្ងៃជំនុំជំរះ
ដោយដាក់ភ្លើង និងដង្កូវទៅក្នុងសាច់របស់ពួកគេ។
ពួកគេនឹងមានអារម្មណ៍ ហើយយំជារៀងរហូត។
១៨ ឥឡូវនេះ ពេលដែលពួកគេចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម ពួកគេ
បានថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់។ កាលប្រជាជនបានបរិសុទ្ធហើយ គេក៏
ថ្វាយតង្វាយដុតទាំងមូល តង្វាយឥតគិតថ្លៃ និងតង្វាយរបស់គេ។
19 Judith ក៏បានឧទ្ទិសវត្ថុទាំងអស់របស់ Holofernes ដែលប្រជាជន
បានផ្តល់ឲ្យនាង ហើយបានប្រគល់ដំបូលដែលនាងបានយកចេញពី
បន្ទប់គេងរបស់គាត់សម្រាប់ជាអំណោយដល់ព្រះអម្ចាស់។
20 ដូច្នេះ ប្រជាជនបន្តជប់លៀងនៅក្រុងយេរូសាឡិមនៅមុខ
ទីសក្ការៈអស់រយៈពេលបីខែ ហើយយូឌីតក៏នៅជាមួយដែរ។
21 ក្រោយមក គ្រប់គ្នាបានត្រឡប់ទៅកាន់មរតករបស់ខ្លួនវិញ ហើយ
យូឌីតបានទៅក្រុងបេធូលា ហើយនៅក្នុងកម្មសិទ្ធិរបស់នាងផ្ទាល់
ហើយនៅក្នុងសម័យកាលរបស់នាងមានកិត្តិយសនៅទូទាំងប្រទេស។
22 មានមនុស្សជាច្រើនប្រាថ្នាចង់បាននាង ប៉ុន្តែគ្មានអ្នកណាស្គាល់
នាងអស់មួយជីវិត បន្ទាប់ពីនោះ ម៉ាណាសេ ប្តីរបស់នាងបានស្លាប់
ទៅ ហើយត្រូវបានប្រមូលមកជាមួយនឹងរាស្ត្ររបស់គាត់។
២៣ ប៉ុន្តែ នាងមានកិត្តិយសកាន់តែខ្លាំងឡើង ហើយចាស់ទៅក្នុង
ផ្ទះប្តីនាងអាយុមួយរយប្រាំឆ្នាំ ហើយបានដោះលែងអ្នកបម្រើនាងវិញ
ដូច្នេះ នាងក៏ស្លាប់នៅបេធូលា ហើយគេបញ្ចុះនាងនៅក្នុងរូងភ្នំ
ម៉ាណាសេ ជាប្តីនាង។
២៤ហើយ ពូជពង្សអ៊ីស្រាអែលបានយំសោកនាងប្រាំពីរថ្ងៃ ហើយមុន
នាងស្លាប់ នាងបានចែកទំនិញរបស់នាងដល់អស់អ្នកដែលនៅជិត
ញាតិសន្តានបំផុតរបស់ម៉ាណាសេ ជាប្តីរបស់នាង និងដល់អ្នកដែល
នៅជិតញាតិសន្តានរបស់នាងបំផុត។
25 ហើយគ្មានអ្នកណាដែលធ្វើឲ្យកូនចៅអ៊ីស្រាអែលភ័យខ្លាចទៀតទេ
នៅសម័យយូឌីត ហើយក៏មិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពីនាងស្លាប់ទៅ។

ការបន្ថែមទៅ Esther

ការបន្ថែមទៅ Esther

ជំពូកទី 10

4 Mardocheus និយាយ ថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់ បាន ធ្វើ កា
រ ទាំង នេះ ហើយ។
5ដ្បិត ខ្ញុំ នឹក ឃើញ សុបិន មួយ ដែល ខ្ញុំ បាន
ឃើញ ទាក់ ទង នឹង រឿង ទាំង នេះ ហើយ គ្មាន
អ្វី ដែល បាន បរាជ័យ ឡើយ។
6 ប្រភព ទឹក មួយ តូច បាន ក្លាយ ទៅ ជា ទន្លេ ហើ
យ មាន ពន្លឺ ព្រះអាទិត្យ និង ទឹក ជា ច្រើន៖ ទន្លេ នេះ
គឺ នាង អេសធើរ ដែល ស្ដេច បាន រៀប អភិសេក ហើ
យ បង្កើត ជា មហាក្សត្រី។
៧ ហើយ នាគ ពីរ គឺ ខ្ញុំ និង អាម៉ាន។
៨ ហើយ ប្រជាជាតិ នានា ជា អ្នក ដែល បាន ប្រមូ
ល ផ្ដុំ គ្នា ដើម្បី បំផ្លាញ នាម របស់ សាសន៍ យូដា
៩ហើយ ប្រជាជាតិ របស់ ខ្ញុំ គឺ អ៊ីស្រាអែល នេះ ដែល
បាន អង្វរ ដល់ ព្រះ ហើយ បាន ត្រូវ បាន សង្គ្រោះ ដ្បិ
ត ព្រះអម្ចាស់ បាន សង្គ្រោះ ប្រជាជន របស់ ទ្រង់ ហើ
យ ព្រះអម្ចាស់ បាន រំដោះ យើង ពី អំពើ អាក្រក់ ទាំ
ង អស់ នោះ ហើយ ព្រះ ទ្រង់ បាន ធ្វើ ទីសម្គាល់ និ
ង ការ អស្ចារ្យ ដ៏ អស្ចារ្យ ដែល មិន បាន ធ្វើ ក្នុង
ចំណោម សាសន៍ ដទៃ។
១០ ដូច្នេះ គាត់ បាន ចាប់ ឆ្នោត ពីរ គឺ មួយ សម្រាប់
រាស្ត្រ នៃ ព្រះ និង មួយ ទៀត សម្រាប់ សាសន៍ ដទៃ។
11 ហើយ ឆ្នោត ទាំង ពីរ នេះ បាន មក ដល់ នៅ
ម៉ោង វេលា និង ថ្ងៃ ជំនុំជំរះ នៅ ចំពោះ ព្រះ ក្នុង ចំណោ
ម ប្រជាជាតិ ទាំង អស់។
១២ ដូច្នេះ ព្រះ ទ្រង់ នឹក ចាំ រាស្ត្រ ទ្រង់ ហើយ បាន រា
ប់ ជា សុចរិត នូវ មរតក របស់ ទ្រង់។
១៣ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ ថ្ងៃ នោះ នឹង មាន ដល់ ពួ
ក គេ នៅ ក្នុង ខែ អដារ ជា ថ្ងៃ ទី ដប់ បួន និ
ង ទី ដប់ ប្រាំ នៃ ខែ ដដែល ដោយ មាន ការ ជួ
ប ជុំ និង អំណរ និង ដោយ អំណរ នៅ ចំពោះ ព្រះ តា
ម គ្រប់ ជំនាន់ ជា រៀង រហូត ក្នុង ចំណោម រាស្ត្រ
របស់ ទ្រង់។

ជំពូកទី 11

1 នៅឆ្នាំទីបួននៃរជ្ជកាលរបស់ Ptolemeus និង Cleopatra លោ
ក Dositheus ដែលបាននិយាយថាគាត់ជាបូជាចារ្យ និងជាសាសន៍
លេវី ហើយ Ptolemeus ជាកូនប្រុសរបស់គាត់បាននាំយកសំបុត្រ
របស់ Phurim ដែលពួកគេបាននិយាយដូចគ្នា ហើយ
Lysimachus ជាកូនរបស់ Ptolemeus ដែលនៅក្នុងក្រុង
Jerusalem បានបកស្រាយវា។
2 នៅ ឆ្នាំ ទី ពីរ នៃ រជ្ជកាល នៃ រជ្ជកាល របស់
លោក អាតេស៊ើកសេស ដ៏ ធំ គឺ នៅ ថ្ងៃ ទី មួយ
នៃ ខែ ណែសាន នោះ ម៉ាឌុក ជា កូន របស់ យ៉ៃរ៉ុស
ជា កូន សេម៉ាយ ជា កូន របស់ ស៊ីសាយ នៃ កុលសម្ព័
ន្ធ បេនយ៉ាមីន បាន សុបិន ឃើញ។
3 ជា ជន ជាតិ យូដា ហើយ រស់ នៅ ក្នុង ក្រុង ស៊ូ
សា ជា អ្នក បម្រើ ក្នុង រាជវាំង របស់ ស្តេច។
4 គាត់ ក៏ ជា ឈ្លើយសឹក ម្នាក់ ដែរ ដែល ណាប៊ូកូដូណូ
ស័រ ជា ស្ដេច បាប៊ីឡូន បាន ដឹក ពី ក្រុង យេរូសាឡិ
ម ជា មួយ នឹង យេកូនាស ជា ស្ដេច យូឌា។ ហើយនេះ
គឺជាសុបិនរបស់គាត់៖
5 មើល ចុះ សំឡេង នៃ ការ ចលាចល ផ្គរ រន្ទះ និង កា
រ រញ្ជួយ ដី និង ការ ចលាចល នៅ ក្នុង ដែនដី
៦ ហើយ មើល ចុះ នាគ ដ៏ ធំ ពីរ បាន ចេញ មក
ត្រៀម ខ្លួន ដើម្បី ប្រយុទ្ធ ហើយ ការ ស្រែក របស់
វា គឺ ខ្លាំង ណាស់។
៧ ហើយ ដោយ ការ ស្រែក របស់ ពួក គេ ប្រជាជាតិ
ទាំង អស់ បាន ត្រៀម ខ្លួន ដើម្បី ប្រយុទ្ធ ដើម្បី ពួក
គេ អាច តទល់ នឹង ប្រជាជន សុចរិត។
៨ហើយ មើល ទៅ ថ្ងៃ មួយ នៃ ភាព ងងឹត និង ភា
ព ស្រពិចស្រពិល ទុក្ខ លំបាក និង ទុក្ខ ព្រួយ ទុក្ខ លំបាក
និង ការ ចលាចល យ៉ាង ខ្លាំង មក លើ ផែនដី។
៩ហើយ ប្រជាជាតិ សុចរិត ទាំង មូល មាន ការ ព្រួ
យ បារម្ភ ដោយ ខ្លាច អំពើ អាក្រក់ របស់ ខ្លួន ហើយ
បាន ត្រៀម ខ្លួន ជា ស្រេច ដើម្បី វិនាស។
10 បន្ទាប់ មក ពួក គេ បាន ស្រែក អង្វរ ព្រះ ហើយ
នៅ ពេល ដែល ពួក គេ បាន ស្រែក ឡើង ដូច
ជា វា ចេញ ពី ប្រភព ទឹក តូច មួយ បាន ធ្វើ
ឲ្យ មាន ទឹក ជំនន់ យ៉ាង ខ្លាំង សូម្បី តែ ទឹក យ៉ា
ង ច្រើន ក៏ ដោយ។
១១ ពន្លឺ និង ព្រះអាទិត្យ បាន រះ ឡើង ហើយ មនុស្ស
ទាប បាន តម្កើង ឡើង ហើយ លេប ត្របាក់ អស់ អ្ន
ក ដ៏ រុងរឿង។
12 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែល Mardocheus ដែលបានឃើញសុបិន
នេះ និងអ្វីដែលព្រះបានតាំងចិត្តធ្វើនោះ បានភ្ញាក់ឡើង គាត់ក៏នឹកឃើ
ញសុបិននេះ ហើយរហូតដល់យប់ដោយគ្រប់មធ្យោបាយ គឺចង់ដឹងអំ
ពីវា។

ជំពូកទី 12

1 ហើយ ម៉ាឌុក បាន សម្រាក នៅ ក្នុង តុលាការ ជាមួ
យ នឹង កាបាថា និង ថារ៉ា ជា មហាតលិក ពីរ នាក់ រប
ស់ ស្ដេច និង ជា អ្នក រក្សា វាំង។
២ហើយ គាត់ បាន ឮ ឧបករណ៍ របស់ ពួកគេ ហើយ
បាន ស្រាវជ្រាវ ពី គោលបំណង របស់ ពួកគេ ហើយ បា
ន ដឹង ថា ពួកគេ ជិត នឹង ដាក់ ដៃ លើ ស្ដេច
Artexerxes; ដូច្នេះ គាត់ បាន បញ្ជាក់ ថា ជា ស្ដេច រ
បស់ ពួក គេ។
៣ ពេល នោះ ស្តេច ក៏ ពិនិត្យ មើល មហាសេដ្ឋី ទាំង
ពីរ ហើយ បន្ទាប់ ពី បាន សារភាព ហើយ ក៏ ត្រូវ បា
ន ច្របាច់ក។
4 ហើយ ស្ដេច បាន ធ្វើ កំណត់ ហេតុ អំពី រឿង ទាំ
ង នេះ ហើយ ម៉ារុក ក៏ បាន សរសេរ វា ដែរ។
5 ដូច្នេះ ស្ដេច បាន បង្គាប់ ថា Mardocheus ឲ្យ ទៅ ប
ម្រើ ក្នុង តុលាការ ហើយ សម្រាប់ ការ នេះ ទ្រង់ បាន
ប្រទាន រង្វាន់ ដល់ គាត់។
៦ យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ អាម៉ាន ជា កូន របស់ អាម៉ាដាធូ
ស ជា សាសន៍ អាកាក ដែល មាន កិត្តិយស ជា ខ្លាំង

នឹង ស្តេច បាន ព្យាយាម ធ្វើ បាប ម៉ារដូជីស និង ប្រជា
ជន របស់ គាត់ ដោយ សារ តែ ឥស្សរជន ពីរ នាក់ រ
បស់ ស្តេច។

ជំពូក 13

១ ច្បាប់ចម្លងនៃសំបុត្រទាំងនោះគឺ៖ ស្តេចដ៏អស្ចារ្យ Artexerxes
សរសេររឿងទាំងនេះទៅពួកចៅហ្វាយ និងអ្នកគ្រប់គ្រងដែលនៅក្រោ
មទ្រង់ពីប្រទេសឥណ្ឌាទៅកាន់ប្រទេសអេត្យូពីក្នុងខេត្តមួយរយប្រាំពីរ
ម្ភៃ។
២បន្ទាប់ពីនោះមក ខ្ញុំបានក្លាយជាម្ចាស់លើប្រជាជាតិជាច្រើន ហើយ
មានការគ្រប់គ្រងលើពិភពលោកទាំងមូល ដោយមិនលើកតម្កើងដោ
យសន្មត់ពីអំណាចរបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំកាន់ខ្លួនខ្ញុំដោយសមធម៌ និងស្លូ
តបូតជានិច្ច ខ្ញុំមានគោលបំណងតាំងទីលំនៅរបស់ខ្ញុំជាបន្តបន្ទាប់ក្នុង
ជីវិតដ៏ស្ងប់ស្ងាត់ ហើយធ្វើឱ្យព្រះរាជាណាចក្ររបស់ខ្ញុំមានសន្តិភាព
ហើយបើកចំហសម្រាប់ការធ្វើដំណើរទៅកាន់ឆ្នេរសមុទ្រដ៏ខ្ពស់បំផុត
ដើម្បីចង់បានសន្តិភាពឡើងវិញ។
៣ឥឡូវ នេះពេល ខ្ញុំ សួរ អ្នក ប្រឹក្សា របស់ ខ្ញុំ ពី រ
បៀប ដែល ការ នេះ អាច កើត ឡើង អាម៉ាន ដែល ពូ
កែ ខាង ប្រាជ្ញា ក្នុង ចំណោម យើង ហើយ ត្រូវ បា
ន គេ ពេញ ចិត្ត ចំពោះ ឆន្ទៈ ដ៏ ល្អ ឥត ឈប់ឈរ
និង ភាព ស្មោះត្រង់ ដ៏ ខ្ជាប់ ខ្ជួន របស់ គាត់ ហើយ
មាន កិត្តិយស នៃ កន្លែង ទីពីរ ក្នុង នគរ
៤ហើយ បាន ប្រកាស ដល់ យើង ថា នៅ គ្រប់ ប្រជា
ជាតិ ទូទាំង ពិភពលោក មាន មនុស្ស ព្យាបាទ មួយ ចំ
នួន ដែល ខ្ចាត់ខ្ចាយ មាន ច្បាប់ ផ្ទុយ ពី គ្រប់ ទាំង
សាសន៍ ហើយ បាន មើលងាយ ព្រះបញ្ញត្តិ របស់ ស្តេច
ជា បន្តបន្ទាប់ ដូច្នេះ ខណៈ ការ បង្រួបបង្រួម នៃ នគរ
របស់ យើង បំណង ដោយ កិត្តិយស ដោយ យើង មិ
ន អាច ទៅ មុខ បាន ទេ។
៥ហើយ ដោយមើលឃើញថា ពួកយើងយល់ថា ប្រជាជននេះតែម្នាក់
គត់គឺបន្តប្រឆាំងជាមួយមនុស្សទាំងអស់ ដោយខុសគ្នានៅក្នុងលក្ខ
ណៈចម្លែកនៃច្បាប់របស់ពួកគេ ហើយអំពើអាក្រក់ដែលប៉ះពាល់ដល់រ
ដ្ឋរបស់យើង ដោយធ្វើការអាក្រក់ទាំងអស់ដែលពួកគេអាចធ្វើបាន ដើ
ម្បីកុំឱ្យនគររបស់យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងយ៉ាងរឹងមាំ៖
៦ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ យើង បាន បង្គាប់ ថា អស់ អ្នក
ដែល មាន ហត្ថលេខា ជា លាយលក្ខណ៍អក្សរ ទៅ កា
ន់ អ្នក ដោយ អាម៉ាន ដែល ត្រូវ បាន តែងតាំង លើ កិ
ច្ចការ ហើយ នៅ ក្បែរ យើង នោះ នឹង ត្រូវ បំផ្លាញ
ចោល ទាំង ស្រុង ដោយ ដាវ របស់ ខ្មាំង សត្រូវ ដោ
យ គ្មាន សេចក្តី មេត្តា ករុណា និង សេចក្តី អាណិត
អាសូរ ទាំង អស់ នៅ ថ្ងៃ ទី ដប់បួន នៃ ខែ ទីដប់ពី
រ នៃ ឆ្នាំ នេះ។
7 ដើម្បីឱ្យពួកគេទាំងចាស់ និងឥឡូវនេះក៏ជាព្យាបាទផងដែរ នៅថ្ងៃ
ណាមួយជាមួយនឹងអំពើហឹង្សានឹងចូលទៅក្នុងផ្នូរ ហើយដូច្នេះមិនធ្លា
ប់មាននៅពេលក្រោយនឹងធ្វើឱ្យកិច្ចការរបស់យើងត្រូវបានដោះស្រាយ
ដោយល្អ និងដោយគ្មានបញ្ហា។
៨ រួច មក ម៉ាឌុក បាន គិត លើ កិច្ចការ ទាំង អស់ រ
បស់ ព្រះអម្ចាស់ ហើយ បាន អធិស្ឋាន ដល់ គាត់
9 ដោយ ទូល ថា ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុ
ភាព បំផុត ដ្បិត ពិភព លោក ទាំង មូល ស្ថិត នៅ ក្នុ
ង អំណាច របស់ ព្រះអង្គ ហើយ ប្រសិន បើ ព្រះអង្គ
បាន តែងតាំង ដើម្បី សង្គ្រោះ ជនជាតិ អ៊ីស្រាអែល
នោះ គ្មាន អ្នក ណា អាច ទទួល បាន ពី ព្រះអង្គ
ឡើយ។
10 ដ្បិត ទ្រង់ បាន បង្កើត ផ្ទៃ មេឃ និង ផែនដី ហើ
យ និង ការ អស្ចារ្យ ទាំង អស់ នៅ ក្រោម ផ្ទៃ មេ
ឃ។
11 ទ្រង់ ជា ព្រះអម្ចាស់ នៃ គ្រប់ ទាំង អស់ ហើយ គ្មា
ន អ្នក ណា អាច តទល់ នឹង ទ្រង់ បាន ឡើយ ដែ
ល ជា ព្រះអម្ចាស់។
12 ទ្រង់ ជ្រាប គ្រប់ ការណ៍ ទាំង អស់ ហើយ ទ្រង់
ជ្រាប ថា ព្រះ អម្ចាស់ ទ្រង់ មិន មែន ដោយ ការ មើ
ល ងាយ ឬ ការ ឆ្មើងឆ្មៃ ឬ ដោយ បំណង ប្រាថ្នា
នៃ សិរីល្អ ណា មួយ ឡើយ ដែល ខ្ញុំ មិន បាន ក្រា
ប បង្គំ អាម៉ាន ឡើយ។
១៣ត្បិត ខ្ញុំ អាច ស្កប់ ចិត្ត នឹង បំណង ល្អ សម្រា
ប់ សេចក្តី សង្គ្រោះ នៃ សាសន៍ អ៊ីស្រាអែល ដើម្បី ថើ
ប បាត ជើង របស់ គាត់។
14 ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ បាន ធ្វើ ការ នេះ ដើម្បី កុំ ឲ្យ ខ្ញុំ ច
ង់ លើក តម្កើង សិរីល្អ នៃ មនុស្ស លើស ពី សិរី
ល្អ នៃ ព្រះ ឡើយ ឱ ព្រះ អើយ ខ្ញុំ ក៏ នឹង មិន ថ្វា
យ បង្គំ អ្នក ណា ឡើយ ឱ ព្រះ អើយ ខ្ញុំ ក៏ មិន
ធ្វើ ដោយ អំនួត ដែរ។
១៥ហើយ ឥឡូវ នេះ ឱ ព្រះ អម្ចាស់ ជា ព្រះ និង
ជា ស្តេច អើយ សូម ប្រោស រាស្ត្រ របស់ ទ្រង់ ចុះ ត្បិ
ត ភ្នែក របស់ ពួក គេ សម្លឹង មក រក យើង ដើម្បី
នាំ យើង ទៅ រក អ្វី មិន បាន មែន ហើយ ពួក គេ
ចង់ បំផ្លាញ មរតក ដែល ជា របស់ អ្នក តាំង ពី ដើ
ម ដំបូង មក។
១៦ កុំ មើលងាយ ចំណែក ដែល អ្នក បាន ប្រគល់ ចេ
ញ ពី ស្រុក អេស៊ីប សម្រាប់ ខ្លួន ឯង ឡើយ។
17 សូម ស្តាប់ ការ អធិស្ឋាន របស់ ទូលបង្គំ ហើយ មា
ន ចិត្ត មេត្តា ចំពោះ មរតក របស់ ទ្រង់ សូម ប្រែ សេ
ចក្តី ទុក្ខ ព្រួយ របស់ យើង ឲ្យ ទៅ ជា សេចក្តី អំ
ណរ ដើម្បី ឲ្យ យើង បាន រស់ នៅ ហើយ សរសើរ ត
ម្កើង ព្រះនាម ទ្រង់ ហើយ កុំ បំផ្លាញ មាត់ អ្នក ដែ
ល សរសើរ ទ្រង់ ឡើយ។
18 ជន ជាតិ អ៊ីស្រាអែល ទាំង មូល បាន ស្រែក អង្វ
រ ព្រះអម្ចាស់ យ៉ាង អស់ ពី ចិត្ត ព្រោះ ការ ស្លាប់ រប
ស់ គេ នៅ ចំពោះ មុខ គេ។

ជំពូកទី 14

១ ម្ចាស់ក្សត្រីអេសធើរ ទាំងភ័យខ្លាចនឹងសេចក្តីស្លាប់ ក៏ងាកទៅរក
ព្រះអម្ចាស់៖
2 ហើយ បាន ដោះ សម្លៀក បំពាក់ ដ៏ រុងរឿង រប
ស់ នាង ហើយ ស្លៀក សម្លៀក បំពាក់ នៃ ទុក្ខ ព្រួយ
និង ការ កាន់ទុក្ខ ហើយ ជំនួស ឱ្យ ប្រេង ក្រអូប ដ៏
មាន តម្លៃ នោះ នាង បាន យក ផេះ និង លាមក គ្រ
ប ក្បាល នាង ហើយ នាង បន្ទាប ខ្លួន យ៉ាង ខ្លាំង ហើ
យ គ្រប់ ទីកន្លែង នៃ សេចក្តី អំណរ របស់ នាង នា
ង ពោរពេញ ទៅ ដោយ សក់ រហែក។

3 ហើយ នាង បាន អធិស្ឋាន ដល់ ព្រះអម្ចាស់ ជា
ព្រះ នៃ សាសន៍ អ៊ីស្រាអែល ដោយ ពោល ថា ឱ ព្រះអ
ម្ចាស់ នៃ ទូលបង្គំ ទ្រង់ តែ មួយ គត់ ជា ស្ដេច រប
ស់ យើង សូម ជួយ ទូលបង្គំ ផង ស្ត្រី ដែល ដាច់ ស្រ
យាល ដែល គ្មាន អ្នក ជួយ ក្រៅ ពី ទ្រង់ ផង។
៤ ព្រោះ គ្រោះថ្នាក់ របស់ ខ្ញុំ ស្ថិត នៅ ក្នុង ដៃ រប
ស់ ខ្ញុំ។
5 តាំងពីក្មេងមក ខ្ញុំបានឮនៅក្នុងកុលសម្ព័ន្ធនៃគ្រួសារទូលបង្គំថា ឱ
ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់បានយកអ៊ីស្រាអែលពីក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំ
ងអស់ និងបុព្វបុរសរបស់យើងពីអ្នកកាន់តំណែងមុនទាំងអស់ ទុកជា
មរតកជារៀងរហូត ហើយទ្រង់បានប្រព្រឹត្តតាមអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យា
នឹងពួកគេ។
៦ហើយ ឥឡូវ នេះ យើង បាន ធ្វើ បាប នៅ ចំពោះ
មុខ អ្នក ហើយ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា អ្នក បា
ន ប្រគល់ យើង ទៅ ក្នុង កណ្ដាប់ ដៃ នៃ ខ្មាំង ស
ត្រូវ របស់ យើង
7 ដោយ ព្រោះ យើង បាន ថ្វាយ បង្គំ ព្រះ របស់ គេ
ឱ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ ជា មនុស្ស សុចរិត។
៨ ទោះ ជា យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ វា មិន បាន ធ្វើ
ឲ្យ ពួក គេ ពេញ ចិត្ត ឡើយ ដែល យើង ស្ថិត ក្នុ
ង ការ ជាប់ ជា ឈ្លើយ ដ៏ ជូរចត់ ប៉ុន្តែ ពួក គេ បា
ន វាយ ដៃ នឹង រូប ព្រះ របស់ ពួក គេ
៩ ដើម្បី ឲ្យ គេ លប់ ចោល របស់ ដែល ឯង បាន
តាំង ដោយ មាត់ ឯង ហើយ បំផ្លាញ មរតក របស់ ឯង
ហើយ ឈប់ មាត់ ពួក អ្នក សរសើរ ឯង ហើយ ពន្ល
ត់ សិរី ល្អ នៃ ផ្ទះ ឯង និង អាសនៈ ឯង
10 ហើយ បើក មាត់ របស់ សាសន៍ ដទៃ ដើម្បី លើក
តម្កើង រូប ព្រះ ហើយ លើក តម្កើង ស្ដេច ដែល មា
ន សាច់ ឈាម ជា រៀង រហូត។
១១ ឱ ព្រះអម្ចាស់ អើយ សូម កុំ ប្រទាន ដំបង របស់
ទ្រង់ ដល់ អ្នក ដែល គ្មាន អ្វី សោះ ហើយ សូម
កុំ ឲ្យ ពួក គេ សើច ចំអក នឹង ការ ដួល រលំ រប
ស់ យើង ឡើយ។ ប៉ុន្តែ ចូរ បង្វែរ ឧបករណ៍ របស់ គេ
មក លើ ខ្លួន គេ ហើយ ធ្វើ ជា គំរូ ដល់ គាត់ ដែ
ល បាន ចាប់ ផ្ដើម រឿង នេះ ប្រឆាំង នឹង យើង។
12 ឱ ព្រះអម្ចាស់ អើយ ចូរ នឹក ចាំ ពី ព្រះអង្គ ឲ្យ
ស្គាល់ ទ្រង់ ក្នុង គ្រា នៃ ទុក្ខ វេទនា របស់ យើង ហើ
យ ប្រទាន ឲ្យ ទូលបង្គំ មាន ចិត្ត ក្លាហាន ឱ ព្រះមហា
ក្សត្រ នៃ ប្រជាជាតិ និង ជា ព្រះអម្ចាស់ នៃ គ្រប់ ទាំ
ង អំណាច។
13 សូម ប្រាប់ ខ្ញុំ នូវ ពាក្យ សម្ដី ដ៏ ពីរោះ ក្នុង មា
ត់ របស់ ខ្ញុំ នៅ ចំពោះ មុខ សិង្ហៈ ចូរ បង្វែរ ចិត្ត
ទៅ ស្អប់ អ្នក ដែល តយុទ្ធ នឹង យើង ដើម្បី ឲ្យ មា
ន ទី បញ្ចប់ នៃ គាត់ និង ពី គ្រប់ ទាំង អស់ អ្ន
ក ដែល គិត ដូច គាត់។
១៤ ប៉ុន្តែ សូម រំដោះ យើង ខ្ញុំ ដោយ ដៃ របស់ អ្នក
ហើយ ជួយ ខ្ញុំ ដែល ត្រូវ ដាច់ ស្រយាល ហើយ អ្ន
ក ដែល គ្មាន ជំនួយ ផ្សេង ទៀត ក្រៅ ពី អ្នក។
15 ឱ ព្រះអម្ចាស់ អើយ ទ្រង់ ជ្រាប គ្រប់ ការណ៍ ទាំង
អស់។ អ្នក ដឹង ថា ខ្ញុំ ស្អប់ សិរីរុងរឿង របស់ មនុ
ស្ស ទុច្ចរិត ហើយ ស្អប់ គ្រែ របស់ អ្នក មិន កាត់
ស្បែក និង របស់ ប្រជាជាតិ ទាំង មូល។
16 ទ្រង់ ជ្រាប ពី ភាព ចាំបាច់ របស់ ទូលបង្គំ ហើយ
ដ្បិត ទូលបង្គំ ស្អប់ នូវ ទីសំគាល់ នៃ ទ្រព្យ សម្បត្តិ
ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ របស់ ទូលបង្គំ ដែល នៅ លើ ក្បាល ទូល
បង្គំ នៅ ថ្ងៃ ដែល ទូលបង្គំ បង្ហាញ ខ្លួន ឯង ហើយ
ថា ទូលបង្គំ ស្អប់ វា ដូច ជា ក្រណាត់ ដែល មាន រ
ដូវ ហើយ ទូលបង្គំ មិន ពាក់ វា ពេល ដែល ទូលប
ង្គំ នៅ ឯកោ ឡើយ។
17 ហើយ ថា ស្ត្រី បម្រើ របស់ អ្នក មិន បាន បរិភោ
គ នៅ តុ របស់ អាម៉ាន ទេ ហើយ ថា ខ្ញុំ មិន បា
ន គោរព យ៉ាង ខ្លាំង ចំពោះ ពិធី បុណ្យ របស់ ស្ដេច
ឬ ក៏ មិន បាន ពិសា ស្រា ទំពាំងបាយជូរ នៃ តង្វា
យ ស្រា
18 តាំងពី ថ្ងៃ ដែល ខ្ញុំ ត្រូវ បាន គេ នាំ ខ្ញុំ មក
ទី នេះ ក៏ មិន មាន អ្នក បម្រើ របស់ អ្នក មាន អំ
ណរ ដែរ ឱ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ នៃ អ័ប្រាហាំ អើយ!
១៩ ឱ ទ្រង់ ជា ព្រះ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព លើស ពី
អ្វី ទាំង អស់ សូម ស្ដាប់ សំឡេង នៃ មនុស្ស ទុច្ចរិត
ហើយ រំដោះ យើង ខ្ញុំ ចេញ ពី កណ្ដាប់ ដៃ នៃ ម
នុស្ស ទុច្ចរិត ហើយ រំដោះ ទូលបង្គំ ចេញ ពី ការ ភ័
យ ខ្លាច របស់ ទូលបង្គំ។

ជំពូកទី 15

១ហើយ នៅ ថ្ងៃ ទី បី កាល នាង បាន អធិស្ឋាន ច
ប់ ហើយ នាង ក៏ លះ សម្លៀក បំពាក់ កាន់ ទុក្ខ ចេ
ញ ហើយ ស្លៀក សម្លៀក បំពាក់ ដ៏ រុងរឿង របស់ នា
ង។
២ ហើយ ដោយ ការ តុបតែង យ៉ាង រុងរឿង បន្ទាប់ ពី
នាង បាន អំពាវ នាវ ដល់ ព្រះ ដែល ជា អ្នក មើ
ល ឃើញ និង ជា អ្នក សង្គ្រោះ នៃ គ្រប់ ទាំង អ
ស់ ហើយ នោះ នាង បាន យក ស្រី បម្រើ ពីរ នា
ក់ ទៅ ជាមួយៈ
3 ហើយ នាង បាន ផ្អៀង ទៅ លើ អ្នក ដែល កំពុ
ង តែ លើក ខ្លួន នាង យ៉ាង ស្អាត់ ជំនាញ។
៤ ហើយ ម្នាក់ ទៀត ដើរ តាម ដោយ ឡើង រថភ្លើង។
5 នាង មាន សម្បុរ ក្រហម ដោយ សម្រស់ ដ៏ ល្អ ឥ
ត ខ្ចោះ របស់ នាង ហើយ ទឹក មុខ រីក រាយ ហើយ
មាន ចិត្ត សប្បុរស ណាស់ ប៉ុន្តែ ចិត្ត របស់ នាង
នៅ ក្នុង ទុក្ខ ព្រួយ ដោយ ការ ភ័យ ខ្លាច។
៦ រួច នាង បាន ដើរ កាត់ ទ្វារ ទាំង អស់ ហើយ នា
ង ក៏ ឈរ នៅ ចំពោះ មុខ ស្ដេច ដែល គង់ លើ ប
ល្ល័ង្ក របស់ ទ្រង់ ហើយ ស្លៀក ពាក់ ដោយ ព្រះពស្ត្រ
ដ៏ មាន មហិទ្ធិឫទ្ធិ ទាំង អស់ ភ្លឺ ចែងចាំង ដោយ មាស
និង ត្បូង ដ៏ មាន តម្លៃ។ ហើយគាត់ពិតជាគួរឱ្យខ្លាចណាស់។
៧ ពេល នោះ ទ្រង់ លើក ព្រះភក្ត្រ របស់ ព្រះអង្គ ដែ
ល ភ្លឺ ចែងចាំង ឡើង ទ្រង់ មើល ទៅ នាង យ៉ាង ខ្លាំ
ង ហើយ ព្រះនាង ក៏ ដួល ស្លេក ស្លាំង ហើយ ដួល សន្ល
ប់ ហើយ ក្រាប លើ ក្បាល អ្នក បម្រើ ដែល ទៅ មុ
ន នាង។
៨ បន្ទាប់មក ព្រះបានផ្លាស់ប្ដូរព្រះវិញ្ញាណរបស់ស្ដេចទៅជាភាពស្លូត
បូត ដែលដោយការភ័យខ្លាចបានលោតចេញពីបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ ហើ
យបានចាប់នាងនៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់ រហូតដល់នាងមកដោយខ្លួនឯង

ម្តងទៀត ហើយបានលួងលោមនាងដោយពាក្យស្រឡាញ់ ហើយបាន
និយាយទៅកាន់នាងថា
៩ នាងអេសធើរ តើមានបញ្ហាអ្វី? ខ្ញុំជាប្អូនរបស់អ្នក សូមរីករាយ
10 អ្នក មិន ត្រូវ ស្លាប់ ទេ ទោះ បី ជា បញ្ញត្តិ រប
ស់ យើង មាន លក្ខណៈ ទូទៅ ក៏ ដោយ ចូរ ចូល ម
ក ជិត។
11 ដូច្នេះ គាត់ ក៏ កាន់ ដំបង មាស របស់ គាត់ ហើ
យ ដាក់ លើ ក របស់ នាង
១២ ហើយ ឱប នាង ហើយ និយាយ ថា ចូរ និយាយ ម
ក ខ្ញុំ!
13 នាង និយាយ ទៅ កាន់ គាត់ ថា ខ្ញុំ បាន ឃើញ
អ្នក ជា ម្ចាស់ របស់ ខ្ញុំ ជា ទេវតា របស់ ព្រះ ហើ
យ ចិត្ត ខ្ញុំ ព្រួយ បារម្ភ ដោយ សារ តែ ការ ភ័យ
ខ្លាច ចំពោះ សិរី រុងរឿង របស់ ទ្រង់។
14 ឱ ព្រះអម្ចាស់ អើយ ព្រះអង្គ ពិត ជា អស្ចារ្យ ហើយ
ព្រះភ័ក្ត្រ របស់ ព្រះអង្គ ពោរពេញ ទៅ ដោយ ព្រះគុណ។
១៥ ពេល នាង កំពុង តែ និយាយ នាង ដួល សន្លប់។
១៦ ពេល នោះ ស្តេច ព្រួយ ចិត្ត ហើយ អ្នក បម្រើ ទាំ
ង អស់ បាន លួង លោម នាង។

ជំពូកទី 16

1 ស្តេច អាតេស៊ើកសេស ដ៏ អស្ចារ្យ បាន ថ្វាយ ដល់
អ្នក ដឹក នាំ និង អភិបាល នៃ ខេត្ត មួយ រយ ប្រាំពី
រ ម្ភៃ ពី ប្រទេស ឥណ្ឌា រហូត ដល់ ប្រទេស អេត្យូពី
និង ចំពោះ អ្នក ដែល ស្មោះ ត្រង់ ទាំង អស់ រប
ស់ យើង សូម ជំរាបសួរ។
២ ច្រើន តែ គេ លើក តម្កើង គុណ ដ៏ ថ្លៃថ្លា នៃ អ្ន
ក ម្ចាស់ ថ្លៃ ថ្នូរ របស់ ពួក គេ នោះ ពួក គេ កា
ន់ តែ មាន មោទនភាព
៣ ហើយ ព្យាយាម មិន ធ្វើ បាប តែ មុខ សញ្ញា រប
ស់ យើង ប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែ មិន អាច ទ្រាំទ្រ បាន
ច្រើន នោះ ទេ ចូរ ចាប់ ដៃ គ្នា ធ្វើ ការ ប្រឆាំង នឹ
ង អ្នក ដែល ធ្វើ ល្អ ផង
៤ហើយ មិន ត្រឹម តែ យក ការ ដឹងគុណ ចេញ
ពី ក្នុង ចំណោម មនុស្ស ប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែ ក៏ លើក
ឡើង ដោយ ពាក្យ ដ៏ រុងរឿង របស់ មនុស្ស ទុច្ចរិត ដែ
ល មិន ដែល ល្អ ពួកគេ គិត ដើម្បី គេច ចេញ ពី
យុត្តិធម៌ នៃ ព្រះ ដែល មើល ឃើញ គ្រប់ ទាំង អស់
ហើយ ស្អប់ អំពើ អាក្រក់។
5 ជាញឹកញាប់ផងដែរ សុន្ទរកថាដ៏ត្រឹមត្រូវអំពីអ្នកទាំងឡាយណា ដែ
លទុកចិត្តក្នុងការគ្រប់គ្រងកិច្ចការរបស់មិត្តភ័ក្តិរបស់ពួកគេ បានបណ្តា
លឱ្យមនុស្សជាច្រើនដែលមានសិទ្ធិអំណាច ក្លាយជាអ្នករួមឈាមស្លូត
ត្រង់ ហើយបានរុំពួកគេនៅក្នុងគ្រោះមហន្តរាយដែលមិនអាចដោះ
ស្រាយបាន។
6 ការ បោក បញ្ឆោត ដោយ ការ ភូតភរ និង ការ បោ
ក បញ្ឆោត នៃ ការ ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត និង សេចក្តី
ល្អ របស់ ពួក អ្នក ដឹកនាំ។
៧ឥឡូវ នេះ អ្នក អាច នឹង ឃើញ ការណ៍ នេះ ដូច ដែ
ល យើង បាន ប្រកាស មិន ច្រើន ទេ ដោយ ប្រវត្តិ
ពី បុរាណ ដូច ជា អ្នក រាល់ គ្នា អាច ទៅ បាន ប្រសិ
ន បើ អ្នក ស្វែង រក អ្វី ដែល បាន ប្រព្រឹត្ត ដោ
យ ទុច្ចរិត ពី ចុង ក្រោយ តាម រយៈ ការ ប្រព្រឹត្ត
អាក្រក់ របស់ ពួក គេ ដែល ត្រូវ បាន ដាក់ ក្នុង សិ
ទ្ធិ អំណាច ដោយ មិន សក្តិសម។
៨ហើយ យើង ត្រូវ យក ចិត្ត ទុក ដាក់ សម្រាប់ ពេ
ល វេលា ខាង មុខ ដើម្បី ឲ្យ នគរ របស់ យើង បា
ន ស្ងប់ស្ងាត់ ហើយ មាន សន្តិភាព សម្រាប់ មនុស្ស ទាំ
ង អស់
9 ទាំងពីរដោយការផ្លាស់ប្តូរគោលបំណងរបស់យើង ហើយតែងតែវិនិ
ច្ឆ័យរឿងដែលបង្ហាញឱ្យឃើញដោយដំណើរការស្មើៗគ្នា។
10 ចំពោះ អាម៉ាន ជា អ្នក ស្រុក ម៉ាសេដូន ជា កូន រប
ស់ អាម៉ាដាថា ពិត ជា ជា ជន បរទេស ពី ឈាម ពែ
រ្ស ហើយ នៅ ឆ្ងាយ ពី សេចក្តី ល្អ របស់ យើង ហើ
យ ជា មនុស្ស ចម្លែក បាន ទទួល យើង
១១ រហូត មក ដល់ ពេល នេះ បាន ទទួល ការ ពេ
ញ ចិត្ត ដែល យើង បាន បង្ហាញ ចំពោះ គ្រប់ ជា
តិ សាសន៍ ដូច ជា គាត់ ត្រូវ បាន គេ ហៅ ថា
ជា បិតា របស់ យើង ហើយ ត្រូវ បាន គេ លើក តម្កើ
ង ជា បន្ត បន្ទាប់ ពី អ្នក បន្ទាប់ ទាំង អស់ ចំ
ពោះ ស្តេច។
12 ប៉ុន្តែ គាត់ ដោយ មិន បាន ទទួល នូវ សេចក្តី ថ្លៃថ្នូ
រ ដ៏ អស្ចារ្យ របស់ គាត់ ទេ គាត់ បាន ហៀប នឹង
បង្អត់ នគរ និង ជីវិត របស់ យើង។
១៣ ដោយ មាន ការ បោក បញ្ឆោត និង ល្បិចកល ជា
ច្រើន បាន ស្វែង រក ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ របស់ យើង ព្រ
ម ទាំង លោក Mardocheus ដែល បាន សង្គ្រោះ ជីវិ
ត យើង ហើយ បាន បន្ត ទទួល បាន នូវ សេចក្តី
ល្អ របស់ យើង ជា និច្ច ដូច ជា ព្រះនាង Esther ដែ
ល គ្មាន កំហុស ដែល ជា អ្នក ទទួល យក នគរ រ
បស់ យើង ជាមួយ នឹង ប្រជាជាតិ ទាំង មូល របស់
ពួក គេ។
១៤ ព្រោះ តាម រយៈ ការ ទាំង នេះ លោក បាន គិត
ដោយ រក យើង ថា គ្មាន មិត្ត សម្លាញ់ ដើម្បី បាន ប
កប្រែ នគរ ពែរ្ស ទៅ ជា ជនជាតិ ម៉ាសេដូន។
១៥ ប៉ុន្តែ យើង ឃើញ ថា ជន ជាតិ យូដា ដែល ទុច្ចរិ
ត នេះ បាន បញ្ជូន ទៅ រក ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ យ៉ា
ង ខ្លាំង នោះ មិន មែន ជា ជន ទុច្ចរិត ទេ គឺ រស់
នៅ ដោយ ច្បាប់ ដ៏ សុចរិត បំផុត។
១៦ហើយ ថា ពួកគេ ក្លាយ ជា កូន នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ព
ស់ បំផុត និង មាន ឫទ្ធានុភាព បំផុត ដែល ជា ព្រះ
ដ៏ មាន ព្រះជន្ម គង់ នៅ ដែល បាន បញ្ជា នគរ ទាំ
ង សម្រាប់ យើង និង ចំពោះ ពូជពង្ស របស់ យើង ក្នុ
ង លក្ខណៈ ដ៏ ប្រសើរ បំផុត។
១៧ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ អ្នក ត្រូវ ធ្វើ ការ ល្អ ដែល
មិន ត្រូវ អនុវត្ត សំបុត្រ ដែល បាន ផ្ញើ មក អ្នក
ដោយ អាម៉ាន ជា កូន របស់ អាម៉ាដាថា។
១៨ឡិត អ្នក ដែល ជា អ្នក ធ្វើ ការ ទាំង នេះ ត្រូវ បា
ន ព្យួរ ក នៅ មាត់ ទ្វារ ក្រុង ស៊ូសា ជាមួយ នឹង
ក្រុម គ្រួសារ ទាំង អស់ របស់ គាត់៖ ព្រះ ដែល គ្រ
ប់ គ្រង គ្រប់ ការ ទាំង អស់ ទ្រង់ នឹង សង សឹក
គាត់ យ៉ាង ឆាប់ រហ័ស តាម វាល រហោស្ថាន របស់
គាត់។

១៩ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា ត្រូវ បោះផ្សាយ
ច្បាប់ ចម្លង នៃ សំបុត្រ នេះ នៅ គ្រប់ ទីកន្លែង ដើ
ម្បី ឲ្យ សាសន៍ យូដា អាច រស់ នៅ ដោយ សេរី
តាម ច្បាប់ របស់ ខ្លួន។
២០ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ជួយ ពួក គេ ដើម្បី
ឱ្យ នៅ ថ្ងៃ ដដែល នោះ គឺ ជា ថ្ងៃ ទី ដប់ បី
នៃ ខែ ទីដប់ពីរ នៃ អ័ដារ ពួក គេ អាច នឹង ត្រូវ ស
ងសឹក នឹង ពួក គេ ដែល នៅ ក្នុង គ្រា នៃ ទុក្ខ វេទ
នា របស់ ពួក គេ នឹង មក លើ ពួក គេ។
21 ដ្បិត ព្រះ នៃ ព្រះ ដ៏ មាន គ្រប់ ព្រះ ចេស្តា ទ្រ
ង់ បាន ប្រែ ទៅ ជា សេចក្តី អំណរ ដល់ ពួក
គេ នៅ ថ្ងៃ ដែល មនុស្ស ដែល បាន ជ្រើស រើស
ត្រូវ វិនាស។
22 ដូច្នេះ ក្នុង ចំណោម បុណ្យ ដ៏ ឧឡារិក របស់ អ្នក
រាល់ គ្នា ត្រូវ រក្សា វា ជា ថ្ងៃ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ ជា មួ
យ នឹង ពិធី បុណ្យ ទាំង អស់។
23 ដើម្បី ឱ្យ ទាំង ឥឡូវ នេះ និង ពេល អនាគត អា
ច មាន សុវត្ថិភាព ដល់ យើង និង ប្រជាជន ពែរ្ស ដែ
ល រង ផល ប៉ះពាល់ យ៉ាង ខ្លាំង។ ប៉ុន្តែ ចំពោះ អស់ អ្ន
ក ដែល ឃុបឃិត នឹង យើង ទុក ជា អនុស្សាវរីយ៍
នៃ ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ។
២៤ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ គ្រប់ ទីក្រុង និង ប្រទេស ណា
ដែល មិន ធ្វើ តាម ការ ទាំង នេះ នឹង ត្រូវ បំផ្លា
ញ ចោល ដោយ គ្មាន មេត្តា ដោយ ភ្លើង និង ដាវ ហើ
យ នឹង ត្រូវ ធ្វើ មិន ត្រឹម តែ មនុស្ស លោក ប៉ុ
ណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែ ក៏ ត្រូវ ស្អប់ បំផុត ចំពោះ សត្វព្រៃ និ
ង សត្វ ស្លាប ជា រៀង រហូត។

THE Wisdom OF Solomon

ប្រាជ្ញារបស់សាឡូម៉ូន

ជំពូក 1

១ ចូរ ស្រឡាញ់ សេចក្តី សុចរិត អ្នក រាល់ គ្នា ដែ
ល ធ្វើ ជា អ្នក វិនិច្ឆ័យ លើ ផែនដី ចូរ គិត ដ
ល់ ព្រះ អម្ចាស់ ដោយ ចិត្ត ល្អ ហើយ ស្វែង រក
ទ្រង់ ដោយ ចិត្ត សាមញ្ញ។
2 ដ្បិត គេ នឹង រក ឃើញ អ្នក ដែល មិន ល្បួ
ង ទ្រង់ ហើយ បង្ហាញ ខ្លួន ដល់ អ្នក ដែល មិន
ទុក ចិត្ត គាត់។
៣ ដោយ សារ តែ គំនិត ទុច្ចរិត ដាច់ ដោយ ឡែ
ក ពី ព្រះ ហើយ អំណាច របស់ ទ្រង់ កាល ណា
គេ ល្បង ល គេ បន្ទោស មនុស្ស មិន ឆ្លាត។
4 ដ្បិត ប្រាជ្ញា នឹង មិន ចូល ទៅ ក្នុង ព្រលឹង អា
ក្រក់ ឡើយ ក៏មិនរស់នៅក្នុងរូបកាយដែលទទួលបាបដែរ។
៥ត្បិត វិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ នៃ ការ ប្រៀនប្រដៅ នឹង
គេច ចេញ ពី ការ បោក បញ្ឆោត ហើយ ដក ចេ
ញ ពី គំនិត ដែល គ្មាន ការ យល់ ដឹង ហើយ នឹ
ង មិន នៅ ជាប់ ឡើយ នៅ ពេល ដែល អំពើ ទុច្ច
រិត ចូល មក។
៦ ប្រាជ្ញា ជា វិញ្ញាណ ដែល ប្រកប ដោយ សេចក្តី
ស្រឡាញ់។ ហើយ នឹង មិន រួច ខ្លួន ពី អ្នក ប្រមា
ថ ពាក្យ សម្តី របស់ ខ្លួន ឡើយ ដ្បិត ព្រះ ទ្រង់
ជា សក្ខីភាព នៃ ការ តឹង ពាក់ របស់ គាត់ ហើ
យ ជា អ្នក មើល ចិត្ត គាត់ ពិត ហើយ ជា អ្នក
ស្តាប់ អណ្តាត របស់ គាត់។
7 ដ្បិត ព្រះវិញ្ញាណ នៃ ព្រះអម្ចាស់ បំពេញ ពិភព
លោក ហើយ អ្វីៗ ដែល មាន គ្រប់ ទាំង អស់
នោះ មាន ចំណេះ អំពី សំឡេង។
៨ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ អ្នក ណា ដែល និយាយ ការ
មិន សុចរិត មិន អាច ត្រូវ លាក់ បាន ឡើយ ហើ
យ ក៏ មិន ត្រូវ សងសឹក ដែរ នៅ ពេល ដែល
វា ដាក់ ទោស ត្រូវ ឆ្លង កាត់ អ្នក នោះ។
៩ត្បិត ការ ស៊ើបសួរ នឹង ត្រូវ ធ្វើ ឡើង ក្នុង កា
រ ប្រឹក្សា របស់ មនុស្ស ទុច្ចរិត។ ហើយ សំឡេង នៃ
ពាក្យ របស់ គាត់ នឹង មក ឯ ព្រះ អម្ចាស់ សម្រា
ប់ ការ បង្ហាញ ពី អំពើ ទុច្ចរិត របស់ គាត់។
10 ដ្បិត ត្រចៀក នៃ សេចក្តី ច្រណែន នឹង ឮ គ្រ
ប់ ការណ៍ ទាំង អស់ ហើយ សំឡេង រអ៊ូរទាំ មិន បា
ន លាក់ កំបាំង ឡើយ។
11 ដូច្នេះ ចូរ ប្រយ័ត្ន នឹង ការ រអ៊ូរទាំ ដែល មិន អា
ច រក ប្រយោជន៍ បាន; ហើយ ហាម អណ្តាត រប
ស់ អ្នក ពី ការ បៀតបៀន វិញ ឡើយ ដ្បិត គ្មាន
ពាក្យ សំងាត់ ណា ដែល នឹង ទៅ ដោយ ឥត ប្រ
យោជន៍ ឡើយ ហើយ មាត់ ដែល មាន ជំនឿ ក៏ ស
ម្លាប់ ព្រលឹង ដែរ។
12 ចូរ កុំ ស្វែង រក សេចក្តី ស្លាប់ ដោយ កំហុស
ក្នុង ជីវិត ឡើយ ហើយ កុំ ទាញ សេចក្តី វិនាស ម
ក លើ ខ្លួន ដោយ ស្នាដៃ នៃ ដៃ របស់ អ្នក ឡើ
យ។
១៣ត្បិត ព្រះ មិន បាន បង្កើត សេចក្តី ស្លាប់ ទេ ទ្រ
ង់ ក៏ មិន ពេញ ចិត្ត នឹង ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ នៃ
មនុស្ស រស់ ដែរ។
១៤ត្បិត ទ្រង់ បាន បង្កើត អ្វីៗ ទាំង អស់ ដើម្បី
ឲ្យ មាន លក្ខណៈ របស់ វា ហើយ មនុស្ស ជំនាន់
ក្រោយ នៃ ពិភពលោក មាន សុខភាព ល្អ ហើយ គ្មា
ន ថ្នាំ ពុល នៃ សេចក្តី ហិនវិនាស នៅ ក្នុង ពួ
ក គេ ឬ នគរ នៃ សេចក្តី ស្លាប់ នៅ លើ ផែន
ដី ឡើយ។
១៥ (ដ្បិត សេចក្តី សុចរិត ជា អមតៈ)
16 ប៉ុន្តែ មនុស្ស ទុច្ចរិត ដោយ ការ ប្រព្រឹត្ត និង ពា
ក្យ សម្តី របស់ ខ្លួន បាន ហៅ វា មក ពួកគេ ដ្បិ
ត កាល ដែល គេ គិត ថា ចង់ បាន វា ជា មិ
ត្ត របស់ ខ្លួន គេ បាន ខាត បង់ ហើយ បាន ចង
សម្ពន្ធមេត្រី នឹង វា ពី ព្រោះ ពួក គេ សម នឹង ចូ
ល រួម ជាមួយ វា។

ជំពូក 2

១ ត្បិត មនុស្ស ទុច្ចរិត និយាយ វែកញែក ដោយ ខ្លួ
ន ឯង តែ មិន ត្រូវ ថា ជីវិត យើង ខ្លី ហើយ ធុ
ញ ទ្រាន់ ហើយ នៅ ក្នុង ការ ស្លាប់ របស់ មនុ
ស្ស ក៏ គ្មាន វិធី ព្យាបាល ដែរ ហើយ ក៏ គ្មាន អ្ន
ក ណា ដឹង ថា បាន ត្រឡប់ ពី ផ្នូរ ដែរ។
2ដ្បិត យើង បាន កើត នៅ គ្រប់ ដំណើរ ផ្សងព្រេង
ហើយ យើង នឹង ក្លាយ ទៅ ជា នៅ ពេល ក្រោ
យ ដូច ជា យើង មិន ធ្លាប់ មាន ដែរ ដ្បិត ខ្យ
ល់ ដង្ហើម ក្នុង រន្ធ ច្រមុះ របស់ យើង ដូច ជា
ផ្សែង ហើយ មាន ផ្កាភ្លើង បន្តិច បន្តួច ក្នុង ចល
នា នៃ ចិត្ត យើង។
៣ ដែល ត្រូវ រលត់ ទៅ រូប កាយ របស់ យើង នឹ
ង ក្លាយ ទៅ ជា ផេះ ហើយ វិញ្ញាណ របស់ យើ
ង នឹង រលត់ ទៅ ដូច ខ្យល់ ដ៏ ស្រទន់
៤ហើយ ឈ្មោះ របស់ យើង នឹង ត្រូវ បាន បំភ្លេ
ច ចោល ក្នុង ពេល វេលា ហើយ គ្មាន នរណា ម្នា
ក់ នឹង មាន ស្នាដៃ របស់ យើង ក្នុង ការ ចង
ចាំ ឡើយ ហើយ ជីវិត របស់ យើង នឹង កន្លង បា
ត់ ទៅ ដូច ជា ដាន នៃ ពពក ហើយ នឹង ត្រូវ
ខ្ចាត់ខ្ចាយ ដូច ជា អ័ព្ទ ដែល ត្រូវ បាន បណ្តេញ ចេ
ញ ដោយ ធ្នឹម នៃ ព្រះអាទិត្យ ហើយយកឈ្នះដោយកំដៅរ
បស់វា។
៥ត្បិត ពេល វេលា របស់ យើង គឺ ជា ស្រមោល
ដែល កន្លង ផុត ទៅ។ ហើយ បន្ទាប់ ពី ទី បញ្ច
ប់ របស់ យើង នឹង មិន មាន ការ វិល ត្រឡប់
មក វិញ ទេ ដ្បិត វា ត្រូវ បាន ផ្សាភ្ជាប់ យ៉ាង
លឿន ដើម្បី កុំ ឲ្យ មាន អ្នក ណា មក ម្តង ទៀត
។
៦ ដូច្នេះ ចូរ យើង បាន រីករាយ នឹង របស់ ល្អ ដែ
ល មាន នៅ ពេល នេះ ហើយ ឲ្យ យើង ប្រើ ស
ត្វ ទាំង នោះ ឲ្យ បាន លឿន ដូច កាល នៅ ក្មេ
ង។

7 ចូរ យើង បំពេញ ខ្លួន យើង ដោយ ស្រា ទំពាំង
បាយជូរ និង ប្រេង ក្រអូប ហើយ កុំ ឲ្យ ផ្កា នៃ រដូ
វ ផ្ការីក កន្លង មក យើង ឡើយ។
៨ ចូរ ឲ្យ យើង ពាក់ ផ្កា កុលាប មុន នឹង ក្រៀម
ស្វិត
៩ កុំ ឲ្យ យើង ណា ម្នាក់ ទៅ ដោយ គ្មាន ចំណែ
ក នៃ ភាព រីករវរ របស់ យើង ឡើយ ចូរ ឲ្យ យើ
ង ទុក សញ្ញា នៃ ភាព រីករាយ របស់ យើង
នៅ គ្រប់ ទីកន្លែង ចុះ ដ្បិត នេះ ជា ចំណែក រប
ស់ យើង ហើយ ចំណែក របស់ យើង ក៏ ជា ចំណែ
ក របស់ យើង ដែរ។
10 ចូរ យើង សង្កត់សង្កិន មនុស្ស សុចរិត ដ៏ កំស
ត់ នោះ កុំ ឲ្យ យើង រាល់ គ្នា ទុក ចិត្ត ស្ត្រី មេ
ម៉ាយ ឬ គោរព សក់ ស្កូវ ពី បុរាណ ឡើយ។
11 ចូរ ឲ្យ កម្លាំង របស់ យើង ជា ច្បាប់ នៃ យុត្តិ
ធម៌ ដ្បិត របស់ ដែល ខ្សោយ នោះ គឺ គ្មាន តម្លៃ
សោះ។
១២ ដូច្នេះ ចូរ យើង ដេក នៅ ក្នុង ការ រង់ ចាំ ម
នុស្ស សុចរិត; ពី ព្រោះ គាត់ មិន ដល់ វេន យើង
ហើយ គាត់ ស្អាត ស្អំ ផ្ទុយ នឹង ការ ប្រព្រឹត្ត រប
ស់ យើង គាត់ បង្អាប់ យើង ដោយ ការ បំពាន ច្បា
ប់ ហើយ ប្រឆាំង នឹង ការ បំពាន នៃ ការ អប់រំ រ
បស់ យើង ដែល បង្ខូច កេរ្តិ៍ ឈ្មោះ។
13 គាត់ ប្រកាស ថា គាត់ បាន ស្គាល់ ព្រះ ហើយ
គាត់ ហៅ ខ្លួន គាត់ ថា ជា កូន របស់ ព្រះអម្ចាស់
។
១៤ ទ្រង់ ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង ដើម្បី បន្ទោស គំនិ
ត របស់ យើង។
15 គាត់ មាន ការ ព្រួយ បារម្ភ ចំពោះ យើង សូ
ម្បី តែ មើល ទៅ: សម្រាប់ ជីវិត របស់ គាត់ មិន
ដូច មនុស្ស ដទៃ ទៀត, ផ្លូវ របស់ គាត់ គឺ ជា ម៉ូ
ដ ផ្សេង ទៀត.
16 យើង ត្រូវ បាន គេ ចាត់ ទុក គាត់ ថា ជា
អ្នក ក្លែង ក្លាយ គាត់ ជៀស វាង ពី ផ្លូវ របស់ យើ
ង ដូច ជា ការ សៅហ្មង គាត់ ប្រកាស ពី ទី បញ្ច
ប់ នៃ មនុស្ស សុចរិត ដើម្បី បាន ពរ ហើយ អួត
ថា ព្រះ ជា បិតា របស់ គាត់។
17 សូម ឲ្យ យើង មើល ថា តើ ពាក្យ របស់ លោ
ក ពិត ឬ អត់ ហើយ សូម ឲ្យ យើង បញ្ជាក់
ថា តើ នឹង មាន អ្វី កើត ឡើង នៅ ចុង បញ្ច
ប់ នៃ លោក។
18ដ្បិត ប្រសិន បើ មនុស្ស សុចរិត ជា កូន រប
ស់ ព្រះ គាត់ នឹង ជួយ គាត់ ហើយ រំដោះ គាត់ ចេ
ញ ពី កណ្ដាប់ ដៃ របស់ ខ្មាំង សត្រូវ។
19 សូម ឲ្យ យើង ពិនិត្យ មើល គាត់ ដោយ ភា
ព ស្លូតបូត និង ទារុណកម្ម ដើម្បី ឲ្យ យើង បាន ស្គា
ល់ ពី ភាព ស្លូតបូត របស់ គាត់ ហើយ បញ្ជាក់
ពី ការ អត់ធ្មត់ របស់ គាត់។
20 ចូរ យើង កាត់ ទោស គាត់ ដោយ ការ ស្លាប់
ដ៏ គួរ ឲ្យ អាម៉ាស់ ដ្បិត គាត់ នឹង ត្រូវ គោរព តា
ម ពាក្យ សម្ដី របស់ គាត់។
21 ការ ដែល ពួក គេ បាន ស្រមៃ ឃើញ ហើយ
ត្រូវ បាន គេ បញ្ឆោត ដ្បិត អំពើ អាក្រក់ របស់ ខ្លួ
ន បាន ធ្វើ ឲ្យ គេ ងងឹត ភ្នែក។
22 ចំណែក ឯ អាថ៌កំបាំង នៃ ព្រះ វិញ ពួក គេ មិ
ន បាន ស្គាល់ ពួក គេ ឡើយ ហើយ ក៏ មិន សង្ឃឹ
ម ថា នឹង ទទួល បាន ប្រាក់ ឈ្នួល នៃ សេច
ក្ដី សុចរិត ហើយ ក៏ មិន បាន យល់ ឃើញ ពី រ
ង្វាន់ សម្រាប់ ព្រលឹង ដែល គ្មាន កំហុស ដែរ។
២៣ត្បិត ព្រះ បាន បង្កើត មនុស្ស ឲ្យ ក្លាយ ជា
អមតៈ ហើយ បាន បង្កើត គាត់ ឲ្យ ទៅ ជា រូប តំ
ណាង នៃ ភាព អស់ កល្ប របស់ គាត់។
២៤ ទោះ ជា យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ដោយ សារ សេ
ចក្ដី ច្រណែន នឹង អារក្ស បាន សេចក្ដី ស្លាប់ ចូ
ល មក ក្នុង ពិភព លោក ហើយ អ្នក ណា ដែល
កាន់ ខាង វា នឹង រក ឃើញ។

ជំពូក 3

១ ប៉ុន្តែ ព្រលឹង នៃ មនុស្ស សុចរិត គឺ នៅ ក្នុង ព្រះ
ហស្ត នៃ ព្រះ ហើយ នឹង មិន មាន ទារុណកម្ម
ប៉ះ ពាល់ ដល់ ពួក គេ ឡើយ។
2 នៅ ចំពោះ មុខ មនុស្ស ឥត ប្រាជ្ញា ពួក គេ ហា
ក់ ដូច ជា ស្លាប់ ហើយ ការ ចាក ចេញ របស់
គេ ត្រូវ បាន យក ទៅ ដោយ ទុក្ខ វេទនា
3 ហើយ ការ ដែល ពួក គេ ចាក ចេញ ពី យើ
ង ទៅ ជា ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ យ៉ាង ខ្លាំង ប៉ុន្តែ ពួ
ក គេ បាន សុខសាន្ត។
៤ត្បិត ទោះ ជា គេ ត្រូវ ដាក់ ទោស នៅ ចំ
ពោះ មុខ មនុស្ស ក៏ ដោយ ក៏ សេចក្ដី សង្ឃឹម រប
ស់ ពួក គេ ពោរពេញ ទៅ ដោយ ភាព អមតៈ។
5 ហើយ ដោយ បាន ទទួល ការ ប្រៀនប្រដៅ បន្តិ
ច បន្តួច នោះ ពួកគេ នឹង ទទួល បាន រង្វាន់ យ៉ា
ង ច្រើន ពី ព្រោះ ព្រះ បាន បង្ហាញ ពួក គេ ហើ
យ ឃើញ ថា ពួកគេ សក្តិសម សម្រាប់ ខ្លួន គាត់។
៦ លោក បាន សាក ល្បង ដូច ជា មាស នៅ ក្នុ
ង ឡ ហើយ បាន ទទួល ជា តង្វាយ ដុត។
៧ហើយ នៅ ពេល ដែល ពួក គេ មក ដល់ ពួក
គេ នឹង ភ្លឺ ហើយ រត់ ទៅ មក ដូច ជា ផ្កាភ្លើង
នៅ ក្នុង ចំបើង។
៨ គេ នឹង វិនិច្ឆ័យ ប្រជាជាតិ នានា ហើយ មាន អំ
ណាច លើ ប្រជាជន ហើយ ម្ចាស់ របស់ គេ នឹង
សោយរាជ្យ អស់កល្ប ជានិច្ច។
9 អស់ អ្នក ដែល ទុក ចិត្ត លើ ទ្រង់ នោះ នឹង
យល់ សេចក្ដី ពិត ហើយ អ្នក ដែល ស្មោះ ត្រង់ នឹ
ង សេចក្ដី ស្រឡាញ់ នឹង នៅ ជា មួយ នឹង ទ្រង់
ដ្បិត ព្រះគុណ និង សេចក្ដី មេត្តា ករុណា គឺ ដល់
ពួក បរិសុទ្ធ ទ្រង់ ហើយ ទ្រង់ យក ចិត្ត ទុក ដា
ក់ ចំពោះ អ្នក រើស តាំង។
10 ប៉ុន្តែ មនុស្ស ទុច្ចរិត នឹង ត្រូវ ទទួល ទោស តា
ម ការ ស្រមៃ របស់ ខ្លួន ដែល បាន ធ្វេសប្រហែស

ដល់ មនុស្ស សុចរិត ហើយ បាន បោះ បង់ ចោល
ព្រះ អម្ចាស់។
១១ ព្រោះ អ្នក ណា ដែល មើល ងាយ ប្រាជ្ញា និង
ការ ចិញ្ចឹម បី បាច់ នោះ អ្នក នោះ មាន ទុក្ខ ហើ
យ សេចក្តី សង្ឃឹម របស់ គេ ក៏ ឥត ប្រយោជន៍ កា
រ នឿយ ហត់ របស់ គេ គ្មាន ផល ហើយ ការ ដែ
ល គេ មិន បាន ប្រយោជន៍
12 ប្រពន្ធ គេ ល្ងង់ ហើយ កូន ក៏ អាក្រក់
១៣ កូន ចៅ របស់ គេ ត្រូវ បណ្តាសា។ ហេតុ នេះ
ហើយ បាន ជា ពរ ហើយ ស្ត្រី ដែល ជា ស្រី ឥ
ត សៅហ្មង ដែល មិន ស្គាល់ គ្រែ ដ៏ មាន បាប នា
ង នឹង បាន ផល ក្នុង ការ មក ជួប ព្រលឹង។
១៤ហើយ មាន ពរ ហើយ មហាសេដ្ឋី ដែល ដៃ រប
ស់ គាត់ មិន បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត ឬ បាន គិ
ត អំពី អំពើ ទុច្ចរិត ទាស់ នឹង ព្រះ ឡើយ ត្បិត
គាត់ នឹង ត្រូវ បាន ប្រទាន អំណោយ ទាន ពិសេ
ស នៃ សេចក្តី ជំនឿ ហើយ ជា មរតក នៅ ក្នុង
ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ នៃ ព្រះ អម្ចាស់ ដែល អាច ទទួ
ល យក បាន ជាង ក្នុង គំនិត របស់ គាត់។
១៥ត្បិត សិរីរុងរឿង ជា ផល នៃ ការ ធ្វើ ការ ល្អ
ហើយ ឫស នៃ ប្រាជ្ញា នឹង មិន សាបសូន្យ ឡើយ។
១៦ ចំណែក កូន របស់ អ្នក ផិត ក្បត់ គេ នឹង មិ
ន មក ដល់ ភាព ល្អ ឥត ខ្ចោះ របស់ ខ្លួន ឡើ
យ ហើយ ពូជ នៃ គ្រែ ដ៏ ទុច្ចរិត នឹង ត្រូវ ដក
ចេញ។
១៧ ទោះ បី ពួក គេ មាន អាយុ យូរ ក៏ ដោយ
ក៏ គេ នឹង មិន ត្រូវ គេ ចាត់ ទុក ឡើយ ហើយ
អាយុ ចុង ក្រោយ បង្អស់ របស់ ពួក គេ នឹង គ្មា
ន កិត្តិយស ឡើយ។
១៨ ឬ ប្រសិន បើ ពួក គេ ស្លាប់ យ៉ាង ឆាប់ រហ័
ស នោះ ពួក គេ គ្មាន សង្ឃឹម ឬ ក៏ គ្មាន ការ ស
ម្រាល ទុក្ខ នៅ ថ្ងៃ ជំនុំ ជម្រះ ដែរ។
19 ដ្បិត ទី បញ្ចប់ នៃ មនុស្ស ទុច្ចរិត គឺ អាក្រក់
ណាស់

ជំពូក 4

១ ការ គ្មាន កូន ហើយ មាន គុណធម៌ ល្អ ប្រសើរ
ជាង ព្រោះ ការ រំឭក ដល់ វា គឺ ជា អមតៈ ព្រោះ
វា ស្គាល់ ដោយ ព្រះ និង ជាមួយ មនុស្ស។
2 ពេលវាមានវត្តមាន មនុស្សយកគំរូតាមវា។ កាលណាវារលត់ទៅ
គេប្រាថ្នាចង់បានវា ពាក់មកុដ ហើយមានជ័យជំនៈជារៀងរហូត
ដោយបានទទួលជ័យជំនះ ព្យាយាមដើម្បីបានរង្វាន់ដែលមិនសៅ
ហ្មង។
៣ ប៉ុន្តែ កូន របស់ មនុស្ស ទុច្ចរិត ដែល ចម្រើន
ឡើង នឹង មិន លូតលាស់ ឬ ចាក់ ឫស យ៉ាង
ជ្រៅ ពី ការ រអិល បាក់ ដី ឬ ក៏ មិន ចាក់ ឫ
ស យ៉ាង លឿន ឡើយ។
4 ទោះ បី ជា ពួក វា រីក ដុះ ដាល តាម រយៈ
ពេល មួយ ក៏ ដោយ ទោះ បី ជា នៅ មិន ទាន់
ចប់ ក៏ ដោយ ពួក គេ នឹង ត្រូវ កក្រើក ដោយ ខ្យ
ល់ ហើយ ដោយ កម្លាំង នៃ ខ្យល់ គេ នឹង ត្រូវ
បាន ឫស ចេញ។
5 មែកមិនល្អឥតខ្ចោះនឹងត្រូវបែកចេញ ផ្លែរបស់វាគ្មានប្រយោជន៍
មិនទុំដើម្បីស៊ីទេ បាទ ជួបគ្នាដោយឥតប្រយោជន៍។
៦ ព្រោះ កូន ដែល កើត ពី គ្រែ មិន ស្រប ច្បាប់
គឺ ជា សាក្សី នៃ អំពើ ទុច្ចរិត ប្រឆាំង នឹង ឪពុ
ក ម្តាយ របស់ ខ្លួន ក្នុង ការ ជំនុំ ជម្រះ។
៧ ទោះ ជា មនុស្ស សុចរិត ត្រូវ បាន គេ រារាំង
ដោយ សេចក្តី ស្លាប់ ក៏ ដោយ ក៏ គេ នឹង បាន
សម្រាក ដែរ។
៨ ព្រោះ អាយុ ដែល គួរ ឲ្យ គោរព មិន មែន ជា
អាយុ ដែល ស្ថិត នៅ ក្នុង រយៈ ពេល នោះ ទេ
ហើយ ក៏ មិន ត្រូវ វាស់ ដោយ ចំនួន ឆ្នាំ ដែរ។
៩ ប៉ុន្តែ ប្រាជ្ញា ជា សក់ ស្កូវ សម្រាប់ មនុស្ស ហើ
យ ជីវិត ដែល មើល មិន ឃើញ គឺ ជា វ័យ ចា
ស់។
10 គាត់ បាន គាប់ ព្រះហឫទ័យ ព្រះ ហើយ ជា ទី
ស្រឡាញ់ របស់ គាត់ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា គាត់
បាន រស់ នៅ ក្នុង ចំណោម មនុស្ស មាន បាប។
១១មែន ហើយ គាត់ ត្រូវ បាន គេ យក ទៅ ឆ្ងា
យ យ៉ាង ឆាប់ រហ័ស ក្រែង លោ អំពើ ទុច្ចរិត
នោះ អាច កែប្រែ ការ យល់ ដឹង របស់ គាត់ ឬ
ការ បោក បញ្ឆោត ព្រលឹង គាត់។
12 ត្បិត អំពើ ទុច្ចរិត ធ្វើ ឲ្យ អាប់ឱន ដល់ សេច
ក្តី ទៀងត្រង់។ ហើយ ការ វង្វេង នៃ ការ យល់ ឃើ
ញ នោះ ធ្វើ ឲ្យ ខូច ចិត្ត សាមញ្ញ។
១៣ លោក បាន ត្រូវ បាន ធ្វើ ឲ្យ បាន គ្រប់ លក្ខ
ណ៍ ក្នុង រយៈ ពេល ដ៏ ខ្លី នោះ បាន សម្រេច
ជា យូរ មក ហើយ។
១៤ ព្រោះ ព្រលឹង គាត់ គាប់ ព្រះហឫទ័យ នឹង
ព្រះ យេហូវ៉ា ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា គាត់ ប្រញាប់
ដក គាត់ ចេញ ពី ចំណោម មនុស្ស អាក្រក់។
15 ការណ៍ នេះ ប្រជាជន បាន ឃើញ ហើយ មិន យ
ល់ ហើយ ក៏ មិន បាន ទុក រឿង នេះ នៅ ក្នុង
ចិត្ត ដែរ ថា ព្រះគុណ និង សេចក្តី មេត្តា ករុណា រប
ស់ ទ្រង់ ស្ថិត នៅ ជាមួយ នឹង ពួក បរិសុទ្ធ រប
ស់ ទ្រង់ ហើយ ថា ទ្រង់ មាន ការ គោរព ចំពោះ
ការ ជ្រើសរើស របស់ ទ្រង់។
១៦ ដូច្នេះ មនុស្ស សុចរិត ដែល ស្លាប់ នឹង ផ្តន្ទាទោ
ស មនុស្ស ទុច្ចរិត ដែល កំពុង មាន ជីវិត។ និងយុវវ័
យដែលឆាប់ល្អឥតខ្ចោះ ដល់អាយុជាច្រើនឆ្នាំ និងអាយុរបស់មនុ
ស្សទុច្ចរិត។
១៧ត្បិត ពួក គេ នឹង ឃើញ ទី បញ្ចប់ នៃ ពួក
អ្នក ប្រាជ្ញ ហើយ នឹង មិន យល់ នូវ អ្វី ដែល
ព្រះ នៅ ក្នុង ឱវាទ របស់ ទ្រង់ បាន បង្គាប់ ដ
ល់ គាត់ ហើយ ដល់ ទី បញ្ចប់ នៃ ព្រះ អម្ចាស់
បាន ដាក់ គាត់ ឲ្យ មាន សុវត្ថិភាព។
18 គេនឹងឃើញគាត់ ហើយមើលងាយគាត់។ ប៉ុន្តែ ព្រះ ទ្រង់
នឹង សើច ចំអក ឲ្យ ពួក គេ ហើយ បន្ទាប់ ពី នេះ
ពួក គេ នឹង ក្លាយ ទៅ ជា គ្រោង ឆ្អឹង ដ៏ អាក្រ

ក់ហើយ ជា ការ តិះដៀល ដល់ មនុស្ស ស្លាប់
ជា រៀង រហូត។
១៩ត្បិត ទ្រង់ នឹង បង្ខូច ពួក គេហើយ ទម្លាក់ ពួ
ក គេ ចុះ ទៅ មុខដើម្បី កុំ ឱ្យ ពួក គេ និយា
យ មិន ចេញ។ ហើយទ្រង់នឹងអង្រួនពួកគេពីគ្រឹះ។ ពួកគេនឹង
ត្រូវខ្ជះខ្ជាយទាំងស្រុង ហើយនៅក្នុងទុក្ខព្រួយ។ ហើយការចងចាំរ
បស់ពួកគេនឹងត្រូវវិនាស។
២០ហើយ ពេល ដែល ពួក គេ លើក ឡើង នូវ ដំ
ណើរ រឿង នៃ អំពើ បាប របស់ ខ្លួន ពួក គេ នឹ
ង មក ដោយ ការ ភ័យ ខ្លាចហើយ អំពើ ទុច្ចរិត រ
បស់ ពួក គេ នឹង បញ្ចុះ បញ្ចូល ពួក គេ នៅ ចំ
ពោះ មុខ ពួក គេ។

ជំពូក 5

១ពេល នោះមនុស្ស សុចរិត នឹង ឈរ ដោយ ចិត្ត
ក្លាហាន នៅ ចំពោះ មុខ មនុស្ស ដែល បាន ធ្វើ
ទុក្ខ ដល់ គាត់ហើយ មិន បាន គិត អំពី ការ ងា
រ របស់ ខ្លួន ឡើយ។
2កាល ណា គេ ឃើញ ហើយនោះ គេ នឹង តក់ស្លុ
ត ដោយ សេចក្តី ភ័យ ខ្លាចហើយ នឹង ងឿងឆ្ងល់
ចំពោះ សេចក្តី សង្គ្រោះ ដ៏ ចម្លែក របស់ ទ្រង់ ដែល
ហួស ពី អ្វី ដែល គេ ស្វែង រក ទៅ ទៀត។
៣ហើយ ពួក គេ ដែល ប្រែចិត្តហើយ ថ្ងូរ ដោយ
ការ ឈឺ ចាប់ នៃ វិញ្ញាណនឹង និយាយ ក្នុង ខ្លួន
ពួកគេ ថាអ្នក នេះ គឺ ជា អ្នក ដែល យើង ធ្លា
ប់ មាន ពេល ខ្លះ នៅ ក្នុង ការ ចំអកហើយ
ជា សុភាសិត ស្តី បន្ទោស។
4យើង មនុស្ស ល្ងីល្ងើ បាន ចាត់ ទុក ជីវិត រប
ស់ គាត់ ថា ឆ្កួតហើយ ទី បញ្ចប់ របស់ គាត់
ទៅ ជា គ្មាន កិត្តិយស
5តើ គាត់ ត្រូវ រាប់ ក្នុង ចំណោម កូន ចៅ រប
ស់ ព្រះ យ៉ាង ដូច ម្តេចហើយ ឆ្នោត របស់ គាត់
ស្ថិត ក្នុង ចំណោម ពួក បរិសុទ្ធ!
៦ហេតុ ដូច្នោះ ហើយយើង បាន វង្វេង ចេញ ពី ផ្លូ
វ នៃ សេចក្តី ពិតហើយ ពន្លឺ នៃ សេចក្តី សុចរិត
មិន បាន ភ្លឺ មក រក យើង ទេហើយ ព្រះអាទិត្យ
នៃ សេចក្តី សុចរិត ក៏ មិន បាន រះ មក លើ យើ
ង ដែរ។
៧យើង នឿយហត់ ក្នុង ផ្លូវ នៃ អំពើ ទុច្ចរិតនិង
សេចក្តី ហិនវិនាស៖មែន ហើយយើង បាន ឆ្លង កា
ត់ វាល រហោស្ថានជា កន្លែង ដែល គ្មាន ផ្លូវ ឡើយ
ប៉ុន្តែ ចំពោះ មាគ៌ា នៃ ព្រះ អម្ចាស់យើង មិន បា
ន ស្គាល់ ផ្លូវ នោះ ទេ។
៨តើ មោទនភាព បាន ចំណេញ អ្វី ដល់ យើង?
ឬ អ្វី ដែល ជា ទ្រព្យ សម្បត្តិ ដ៏ ល្អ របស់ យើ
ង បាន មក ដល់ យើង?
៩អ្វីៗ ទាំង អស់ នោះ បាន កន្លង ផុត ទៅ ដូ
ច ជា ស្រមោលហើយ ដូច ជា ការ ប្រកាស ដែ
ល ប្រញាប់ ប្រញាល់ ទៅ។
១០ហើយ ដូចជា កប៉ាល់ ដែល ឆ្លង កាត់ រលក នៃ ទឹក ដែល ពេ
ល វា កន្លង ទៅ នោះ ដាន នៃ វា មិន អាច រក ឃើញ ទេ ទាំង ផ្លូវ
នៃ keel ក្នុង រលក;
11ឬ ដូច ជា ពេល ដែល សត្វ ស្លាប ហើរ កា
ត់ តាម អាកាសនោះ គ្មាន សញ្ញា នៃ ផ្លូវ របស់
វា ដែល ត្រូវ បាន រក ឃើញ ឡើយប៉ុន្តែ ខ្យល់ ព
ន្លឺ ដែល ត្រូវ បាន វាយ ដោយ ការ វាយ លុក
នៃ ស្លាប របស់ វាហើយ បាន បែក ចេញ ដោយ
សំឡេង ដ៏ ឃោរឃៅនិង ចលនា របស់ វា ត្រូវ បា
ន ឆ្លង កាត់ក្រោយមកទៀត ពុំឃើញនាងទៅណាឡើយ។
12ឬ ក៏ ដូច ជា ពេល ព្រួញ ត្រូវ បាន គេ បា
ញ់ ចំ ទី សម្គាល់វា បាន បែក ខ្យល់ ចេញ ម
ក ជា មួយ គ្នា ម្តង ទៀតដូច្នេះ មនុស្ស មិន អា
ច ដឹង ថា វា ឆ្លង កាត់ ទី ណា ឡើយ។
១៣ដូច្នេះយើង ក៏ ដូច គ្នា ដែរពេល យើង កើត
មកចាប់ ផ្តើម ទាញ ដល់ ទី បញ្ចប់ របស់ យើង
ហើយ គ្មាន សញ្ញា នៃ គុណធម៌ ដើម្បី បង្ហាញ ឡើ
យ ប៉ុន្តែត្រូវបានបំផ្លាញដោយអំពើអាក្រក់របស់យើងផ្ទាល់។
១៤ព្រោះ សេចក្តី សង្ឃឹម របស់ មនុស្ស ទុច្ចរិតប្រៀ
ប ដូច ជា ធូលី ដី ដែល ត្រូវ ខ្យល់។ដូច ជា
ដុំ ពក ស្តើង ដែល ត្រូវ បាន បណ្តេញ ចេញ ដោ
យ ខ្យល់ ព្យុះ។ដូច ជា ផ្សែង ដែល សាយភាយ
នៅ ទី នេះនិង ទី នោះ ដោយ ខ្យល់ កន្ត្រាក់ហើ
យ រលត់ ទៅ ដូច ជា ការ នឹក រលឹក ដល់ ភ្ញៀ
វ ដែល រសាត់ ទៅ តែ មួយ ថ្ងៃ។
១៥ប៉ុន្តែ មនុស្សសុចរិតរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច។រង្វាន់ រប
ស់ គេ ក៏ នៅ ជាមួយ ព្រះអម្ចាស់ ដែរហើយ កា
រ យក ចិត្ត ទុក ដាក់ របស់ ពួក គេ គឺ ដោយ
ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត។
16ហេតុ ដូច្នេះ ហើយពួក គេ នឹង ទទួល បាន ន
គរ ដ៏ រុងរឿងនិង មកុដ ដ៏ ស្រស់ ស្អាត ពី ព្រះ
ហស្ត របស់ ព្រះ អម្ចាស់ដ្បិត ទ្រង់ នឹង គ្រប ដោ
យ ព្រះហស្ត ស្តាំ របស់ ទ្រង់ហើយ ទ្រង់ នឹង ការ
ពារ ដោយ ព្រះហស្ត ទ្រង់។
17គាត់ នឹង យក ការ ច្រណែន របស់ គាត់ ទៅ
គាត់ ដើម្បី ជា គ្រឿង សឹក ពេញលេញហើយ បង្កើ
ត អាវុធ របស់ គាត់ សម្រាប់ សងសឹក សត្រូវ រប
ស់ គាត់។
18គាត់ នឹង ពាក់ សេចក្តី សុចរិត ជា អាវ ទ្រនាប់
ហើយ ការ វិនិច្ឆ័យ ដ៏ ពិត ជំនួស ឲ្យ មួក សុវត្ថិ
ភាព។
19គាត់ នឹង យក ភាព បរិសុទ្ធ សម្រាប់ ជា ខែ
ល ដែល មិន អាច មើល ឃើញ។
20ទ្រង់ នឹង ធ្វើ ឲ្យ ទ្រង់ ព្រះពិរោធ យ៉ាង ខ្លាំង
នឹង ដាវហើយ ពិភព លោក នឹង ច្បាំង ជា មួយ
នឹង ទ្រង់ នឹង ពួក ទុច្ចរិត។
២១ពេល នោះផ្គររលាន់ ដែល មាន គោល បំណង
ត្រូវ ទៅ បរទេស។ហើយ ពី លើ ពពក ក៏ ដូច
ជា ធ្នូ ដែល ទាញ បាន យ៉ាង ល្អ ដែរ ។
22ហើយ ក្រួស ដែល ពោរពេញ ទៅ ដោយ សេច
ក្តី ក្រោធ នឹង ត្រូវ បាន បោះ ចេញ ពី ធ្នូ ថ្មហើ

យ ទឹក សមុទ្រ នឹង បក់ បោក មក លើ ពួកគេ
ហើយ ទឹក ជំនន់ នឹង លិចលង់ ពួកគេ យ៉ាង ឃោរ
ឃៅ។
២៣មែនហើយ ខ្យល់ដ៏ខ្លាំងមួយនឹងក្រោកឈរឡើងប្រឆាំងនឹងពួ
កគេ ហើយដូចជាខ្យល់ព្យុះនឹងបក់បោកពួកគេចេញ។ ដូច្នេះ អំពើ
ទុច្ចរិតនឹងបំផ្លាញផែនដីទាំងមូល ហើយអំពើអាក្រក់នឹងផ្តួលរំលំប
ល្ល័ង្កនៃអ្នកខ្លាំង។

ជំពូក 6

១ ដូច្នេះ ឱ ស្តេច ទាំងឡាយ អើយ ចូរ ស្តាប់ ចុះ ហើ
យ យល់។ ចូរ រៀន ចុះ អ្នក ដែល ធ្វើ ជា ចៅក្រ
ម នៅ ចុង បំផុត នៃ ផែនដី។
២ ចូរ ស្តាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល គ្រប់ គ្រង ប្រជា
ជន និង សិរីល្អ នៅ ក្នុង ប្រជាជាតិ ដ៏ ច្រើន កុះករ។
៣ត្បិត អំណាច ត្រូវ បាន ប្រទាន មក អ្នក ពី
ព្រះ អម្ចាស់ ហើយ អធិបតេយ្យភាព មក ពី ព្រះ ដ៏
ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត ដែល នឹង សាកល្បង កិច្ចការ រប
ស់ អ្នក ហើយ ស្វែង រក ការ ប្រឹក្សា របស់ អ្នក។
៤ ដោយសារ ការ ធ្វើ ជា អ្នក បម្រើ នៃ នគរ រប
ស់ ទ្រង់ អ្នក រាល់ គ្នា មិន បាន វិនិច្ឆ័យ ត្រឹម ត្រូវ
ឬ មិន បាន កាន់ តាម ក្រឹត្យវិន័យ ហើយ ក៏ មិន
បាន ដើរ តាម ការ ប្រឹក្សា របស់ ព្រះ ដែរ។
5 ទ្រង់ នឹង យាង មក សណ្ឋិត អ្នក យ៉ាង គួរ
ឲ្យ រន្ធត់ និង រហ័ស ដ្បិត ការ វិនិច្ឆ័យ ដ៏ មុត ស្រួ
ច នឹង កើត មាន ចំពោះ អ្នក ដែល នៅ ទី ខ្ពស់
៦ត្បិត សេចក្តី មេត្តា ករុណា នឹង លើក លែង ទោ
ស ដល់ មនុស្ស ដ៏ អាក្រក់ ក្នុង ពេល ឆាប់ៗ ប៉ុ
ន្តែ មនុស្ស ខ្លាំង ពូកែ នឹង ត្រូវ រង ទុក្ខ យ៉ាង
ខ្លាំង។
៧ត្បិត អ្នក ណា ដែល ជា ព្រះ អម្ចាស់ លើ គ្រ
ប់ ទាំង អស់ នឹង មិន កោត ខ្លាច អ្នក ណា ឡើ
យ ហើយ ក៏ មិន ត្រូវ ស្វែង ខ្លាច នឹង ភាព អស្ចា
រ្យ របស់ អ្នក ណា ដែរ ត្បិត ទ្រង់ បាន បង្កើត អ្ន
ក តូច ទាំង ធំ ហើយ ក៏ យក ចិត្ត ទុក ដាក់ ចំ
ពោះ មនុស្ស ទាំង អស់។
៨ ប៉ុន្តែ ការ សាកល្បង ដ៏ ឈឺ ចាប់ នឹង មក
លើ អ្នក ខ្លាំង ពូកែ។
៩ ដូច្នេះ ឱ ស្តេច ទាំងឡាយ អើយ ទូលបង្គំ សូម និយា
យ ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដើម្បី ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា
បាន រៀន ប្រាជ្ញា ហើយ មិន ធ្លាក់ ទៅ ណា ឡើយ
។
10 ដ្បិត អ្នក ណា ដែល រក្សា ភាព បរិសុទ្ធ នឹង
ត្រូវ ជំនុំ ជម្រះ ជា បរិសុទ្ធ ហើយ អ្នក ណា ដែ
ល បាន រៀន រឿង នោះ នឹង រក ឃើញ អ្វី ដែ
ល ត្រូវ ឆ្លើយ។
១១ ដូច្នេះ ចូរ តាំង ចិត្ត ស្រឡាញ់ អ្នក មក លើ ពា
ក្យ របស់ ខ្ញុំ ប្រាថ្នា ចង់ បាន គេ ហើយ អ្នក រាល់
គ្នា នឹង ទទួល ការ ណែនាំ។
១២ ប្រាជ្ញា គឺ រុងរឿង ហើយ មិន សាបសូន្យ ឡើយ៖
មែន ហើយ នាង ត្រូវ បាន គេ មើល ឃើញ យ៉ា
ង ងាយ ពី អ្នក ដែល ស្រឡាញ់ នាង ហើយ បា
ន រក ឃើញ អ្នក ដែល ស្វែង រក នាង។
13 នាងរារាំងអស់អ្នកដែលប្រាថ្នាចង់បាននាង ក្នុងការធ្វើឱ្យខ្លួននា
ងស្គាល់ពួកគេជាមុន។
១៤ អ្នក ណា ដែល ស្វែង រក នាង ពី ដើម នោះ
នឹង មិន មាន ទុក្ខ លំបាក អ្វី ឡើយ ដ្បិត អ្នក
នោះ នឹង ឃើញ នាង អង្គុយ នៅ មាត់ ទ្វារ។
15 ដូច្នេះ ការ គិត មក លើ នាង នោះ ជា ភាព
ល្អ ឥត ខ្ចោះ នៃ ប្រាជ្ញា ហើយ អ្នក ណា ដែល
មើល ថែ នាង នោះ នឹង ឆាប់ ជា ឥត ខ្វល់ ឡើ
យ។
16 ដ្បិត នាង ទៅ ស្វែង រក អ្នក ដែល សក្តិសម
នឹង នាង ហើយ បង្ហាញ ខ្លួន យ៉ាង ពេញ ចិត្ត ចំ
ពោះ គេ តាម ផ្លូវ ហើយ បាន ជួប នឹង គេ ក្នុង
គ្រប់ គំនិត។
១៧ ព្រោះ ការ ចាប់ ផ្តើម ពិត ប្រាកដ របស់ នាង
គឺ ជា សេចក្តី ប៉ង ប្រាថ្នា នៃ ការ ប្រៀនប្រដៅ។
ហើយការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះវិន័យគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់។
១៨ហើយ សេចក្តី ស្រឡាញ់ គឺ ជា ការ កាន់ តា
ម ច្បាប់ របស់ នាង ហើយការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះច្បាប់រ
បស់នាងគឺជាការធានានៃអំពើពុករលួយ។
១៩ហើយ អំពើ ពុករលួយ ធ្វើ ឲ្យ យើង នៅ ជិត
ព្រះ
២០ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ សេចក្តី ប៉ង ប្រាថ្នា នៃ ប្រា
ជ្ញា នាំ មក ដល់ នគរ មួយ។
21 បើ សិន ជា អ្នក រាល់ គ្នា សប្បាយ ចិត្ត នឹ
ង បល្ល័ង្ក និង ដំបង ឱ ស្តេច នៃ ប្រជាជន អើយ ចូ
រ គោរព ប្រាជ្ញា ដើម្បី ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា បាន សោ
យ រាជ្យ ជា រៀង រហូត។
22 ចំពោះ ប្រាជ្ញា តើ នាង ជា អ្វី និង របៀប ដែល
នាង កើត មក នោះ ខ្ញុំ នឹង ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា
ហើយ នឹង មិន លាក់ អាថ៌កំបាំង ពី អ្នក រាល់
គ្នា ឡើយ ប៉ុន្តែ នឹង ស្វែង រក នាង តាំង ពី ដើ
ម កំណើត របស់ នាង មក ហើយ នឹង នាំ យក
ចំណេះ ដឹង របស់ នាង មក បំភ្លឺ។ នឹងមិនឆ្លងកាត់ការពិ
តទេ។
២៣ ខ្ញុំក៏មិនទៅដោយការច្រណែនឈ្នានីសដែរ។ មនុស្ស បែ
ប នេះ នឹង គ្មាន ការ ប្រកប ដោយ ប្រាជ្ញា ឡើយ
។
២៤ ប៉ុន្តែ អ្នក ប្រាជ្ញ ជា ច្រើន ជា សេចក្តី សុខ រ
បស់ លោកីយ៍ ហើយ ស្តេច ដ៏ ឈ្លាស វៃ ជា អ្ន
ក គាំពារ ប្រជាជន។
25 ដូច្នេះ ចូរ ទទួល ការ ណែនាំ តាម រយៈ ពាក្យ រ
បស់ ខ្ញុំ នោះ វា នឹង ធ្វើ ឲ្យ អ្នក បាន ល្អ

ជំពូក 7

1 ខ្ញុំ ផ្ទាល់ ក៏ ជា មនុស្ស រមែង ស្លាប់ ដូច មនុ
ស្ស ទាំង អស់ ដែរ ហើយ ជា ពូជ របស់ គាត់ ដែ
ល បាន បង្កើត ផែនដី ដំបូង

២ហើយ ក្នុង ផ្ទៃ ម្ដាយ ខ្ញុំ ត្រូវ បាន គេ ធ្វើ
ជា សាច់ ក្នុង រយៈ ពេល ដប់ ខែ ដោយ ត្រូវ បា
ន បង្រួម ដោយ ឈាម ពូជ មនុស្ស និង ការ រីករា
យ ដែល បាន មក ជាមួយ នឹង ការ គេង។
៣ហើយ ពេល ដែល ខ្ញុំ កើត មក នោះ ខ្ញុំ បាន
លូន ទៅ លើ អាកាស ធម្មតា ហើយ បាន ធ្លាក់ ម
ក លើ ផែនដី ដែល មាន លក្ខណៈ ដូច ធម្មជាតិ ហើ
យ សំឡេង ដំបូង ដែល ខ្ញុំ បាន និយាយ គឺ យំ
ដូច អ្នក ដទៃ ទៀត ដែរ។
4 ខ្ញុំ ត្រូវ បាន គេ បំបៅ ដោះ ដោយ សម្លៀក បំ
ពាក់ ដែល ពោរ ពេញ ដោយ ការ យក ចិត្ត ទុ
ក ដាក់។
៥ ព្រោះ គ្មាន ស្ដេច ណា មាន ដើម កំណើត ផ្សេ
ង ទៀត ឡើយ។
6 ដ្បិត មនុស្ស ទាំង អស់ មាន ច្រក ចូល តែ មួ
យ ក្នុង ជីវិត ហើយ ដូច ជា ចេញ ទៅ ក្រៅ ដែរ។
៧ ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ ខ្ញុំ បាន អធិស្ឋាន ហើយ ការ
យល់ ដឹង បាន ប្រទាន មក ខ្ញុំ៖ ខ្ញុំ បាន អំពាវនា
វ ដល់ ព្រះ ហើយ វិញ្ញាណ នៃ ប្រាជ្ញា បាន មក រ
ក ខ្ញុំ។
៨ ខ្ញុំ ចូល ចិត្ត នាង នៅ មុខ សិលាចារឹក និង បល្ល័
ង្ក ហើយ មិន សូវ មាន ទ្រព្យ សម្បត្តិ អ្វី ប្រៀប
ធៀប នឹង នាង ឡើយ។
៩ហើយ ក៏ មិន បាន ប្រៀបធៀប ខ្ញុំ ទៅ នឹង
ថ្ម ដ៏ មាន តម្លៃ ណា មួយ របស់ នាង ដែរ ពី
ព្រោះ មាស ទាំង អស់ នៅ ចំពោះ នាង គឺ ដូច
ជា ខ្សាច់ បន្តិច ហើយ ប្រាក់ នឹង ត្រូវ រាប់ ថា
ជា ដី ឥដ្ឋ នៅ ចំពោះ មុខ នាង។
10 ខ្ញុំ ស្រឡាញ់ នាង លើស ពី សុខភាព និង សម្រ
ស់ ហើយ ជ្រើសរើស យក នាង ជំនួស ពន្លឺ ដ្បិត ព
ន្លឺ ដែល ចេញ មក ពី នាង មិន រលត់ ឡើយ។
11 របស់ល្អទាំងអស់បានមកជាមួយខ្ញុំ ហើយទ្រព្យសម្បត្តិរាប់មិន
អស់នៅក្នុងដៃរបស់នាង។
១២ហើយ ខ្ញុំ បាន ត្រេកអរ នឹង ពួក គេ ទាំង អ
ស់ ដោយ ព្រោះ ប្រាជ្ញា ទៅ មុខ គេ ហើយ ខ្ញុំ មិ
ន ដឹង ថា នាង ជា មាតា របស់ ពួក គេ ទេ។
១៣ ខ្ញុំ បាន រៀន ដោយ ឧស្សាហ៍ ព្យាយាម ហើយ
ប្រាស្រ័យ ទាក់ ទង នាង ដោយ សេរី៖ ខ្ញុំ មិន លា
ក់ បាំង ទ្រព្យ សម្បត្តិ របស់ នាង ទេ។
១៤ត្បិត នាង ជា កំណប់ ទ្រព្យ សម្រាប់ មនុស្ស ដែ
ល មិន ចេះ សាបសូន្យ ឡើយ គឺ ជា អ្នក ដែល
ប្រើ ក្លាយ ជា មិត្ត របស់ ព្រះ ដោយ ត្រូវ បាន ស
រសើរ ចំពោះ អំណោយ ដែល មក ពី ការ រៀន សូ
ត្រ។
15 ព្រះ ទ្រង់ បាន ប្រទាន ឲ្យ ខ្ញុំ និយាយ តាម ចិ
ត្ត ហើយ មាន ផ្ទៃ ពោះ ដូច ដែល បាន ជួប នឹ
ង អ្វី ដែល បាន ប្រទាន មក ខ្ញុំ ដែរ ពី ព្រោះ
ទ្រង់ គឺ ជា អ្នក ដែល នាំ ទៅ រក ប្រាជ្ញា ហើយ
ណែនាំ អ្នក ប្រាជ្ញ។
១៦ ព្រោះ យើង និង ពាក្យ របស់ យើង នៅ ក្នុង
ដៃ របស់ គាត់។ ប្រាជ្ញា ទាំង ប៉ុន្មាន និង ចំណេះ អំ
ពី ស្នាដៃ។
១៧ត្បិត ទ្រង់ បាន ប្រទាន ដល់ ខ្ញុំ នូវ ចំណេះ
ដឹង មួយ ចំនួន អំពី វត្ថុ ដែល មាន ពោល គឺ ដើ
ម្បី ដឹង ពី របៀប ដែល ពិភពលោក ត្រូវ បាន ប
ង្កើត ឡើង និង ដំណើរ ការ នៃ ធាតុ។
18 ការ ចាប់ ផ្ដើ ម, ការ បញ្ចប់, និង ពាក់ ក
ណ្ដា ល នៃ ពេល វេលា: ការ ផ្លាស់ ប្ដូ រ នៃ កា
រ វិល ត្រឡប់ នៃ ព្រះអាទិត្យ, និង ការ ផ្លាស់ ប្ដូ
រ នៃ រដូវ:
19 រង្វង់នៃឆ្នាំ និងទីតាំងនៃផ្កាយ
20 ធម្មជាតិ នៃ សត្វ មាន ជីវិត និង ការ ខឹង ស
ម្បារ របស់ សត្វ ព្រៃ៖ អំពើ ហិង្សា នៃ ខ្យល់ និង កា
រ វែកញែក របស់ មនុស្ស៖ ភាព ចម្រុះ នៃ រុក្ខជាតិ និ
ង គុណធម៌ នៃ ឫស៖
21 ហើយ អ្វីៗ ទាំង អស់ ទាំង នោះ ជា ការ ស
ម្ងាត់ ឬ បង្ហាញ ឲ្យ ឃើញ នោះ ខ្ញុំ ដឹង។
22 ដ្បិត ប្រាជ្ញា ដែល ជា អ្នក ធ្វើ ការ លើ គ្រ
ប់ ទាំង អស់ បាន បង្រៀន ខ្ញុំ ថា ដ្បិត នៅ ក្នុង
នាង គឺ ជា វិញ្ញាណ នៃ ការ យល់ ដឹង បរិសុទ្ធ
មាន តែ មួយ គត់ មាន ច្រើន យ៉ាង មាន ភាព រ
ស់ រវើក ច្បាស់ លាស់ មិន សៅហ្មង ធម្មតា មិន ត្រូវ រ
ង របួស ស្រឡាញ់ របស់ ដែល ល្អ ឆាប់ ដែល មិន
អាច អនុញ្ញាត បាន, ត្រៀម ខ្លួន ជា ស្រេច ដើម្បី
ធ្វើ ល្អ,
23 ចិត្តល្អចំពោះមនុស្ស ខ្ជាប់ខ្ជួន ប្រាកដ ជាគ្មានការខ្វល់ខ្វាយ មា
នអំណាចគ្រប់បែបយ៉ាង ត្រួតត្រាលើអ្វីៗទាំងអស់ ហើយឆ្លងកាត់
ការយល់ដឹងគ្រប់បែបយ៉ាង បរិសុទ្ធ និងទន់ភ្លន់បំផុត។
២៤ ព្រោះ ប្រាជ្ញា មាន ចលនា ខ្លាំង ជាង ចលនា
ណា មួយ នាង ឆ្លង កាត់ គ្រប់ ទាំង អស់ ដោយ
ហេតុ ផល នៃ ភាព បរិសុទ្ធ របស់ នាង។
25 ដ្បិត នាង ជា ដង្ហើម នៃ ព្រះចេស្ដា នៃ ព្រះ ហើ
យ ជា ឥទ្ធិពល ដ៏ បរិសុទ្ធ ដែល ហូរ ចេញ ពី
សិរី ល្អ នៃ ព្រះ ដ៏ មាន ព្រះចេស្ដា ដ៏ មាន ព្រះ
ចេស្ដា ដ៏ មាន ព្រះចេស្ដា ដ៏ មាន ព្រះចេស្ដា។
26 ដ្បិត នាង ជា ពន្លឺ នៃ ពន្លឺ ដ៏ នៅ អស់ក
ល្ប ជានិច្ច ជា កញ្ចក់ មើល មិន ឃើញ នៃ ព្រះចេ
ស្ដា នៃ ព្រះ និង ជា រូបភាព នៃ សេចក្ដី ល្អ រប
ស់ ទ្រង់។
27 ហើយក្នុងនាមជាមនុស្សតែមួយ នាងអាចធ្វើអ្វីៗទាំងអស់បាន
៖ ហើយនៅជាប់នឹងខ្លួននាង នាងបានធ្វើឱ្យអ្វីៗទាំងអស់ថ្មី ហើយ
នៅគ្រប់សម័យកាលដែលចូលទៅក្នុងព្រលឹងដ៏វិសុទ្ធ នាងបានប
ង្កើតពួកគេជាមិត្តរបស់ព្រះ និងជាព្យាការី។
28 ដ្បិត ព្រះ មិន ស្រឡាញ់ អ្នក ណា ឡើយ ក្រៅ
ពី អ្នក ណា ដែល នៅ ដោយ ប្រាជ្ញា។
29 ដ្បិត នាង ស្អាត ជាង ព្រះអាទិត្យ ហើយ លើស
ជាង ផ្កាយ ទាំង អស់ ទៅ ទៀត បើ ប្រៀប ធៀប
នឹង ពន្លឺ នាង ត្រូវ បាន គេ ឃើញ នៅ ពី មុខ
វា។

30 ដ្បិត ក្រោយ ពី យប់ នេះ ចូល មក ដល់ ប៉ុ
ន្តែ ប្រាជ្ញា នឹង មិន ឈ្នះ ឡើយ។

ជំពូក 8

1 ប្រាជ្ញា ឡើង ពី ចុង ម្ខាង ទៅ ចុង ម្ខាង ទៀ
ត យ៉ាង ខ្លាំង ហើយ នាង បង្គាប់ គ្រប់ ទាំង អ
ស់ ដោយ ផ្អែមល្ហែម
2 ខ្ញុំ ស្រឡាញ់ នាង ហើយ បាន ស្វែង រក នាង តាំ
ង ពី ក្មេង ខ្ញុំ ចង់ ធ្វើ ឲ្យ នាង ជា ភរិយា រប
ស់ ខ្ញុំ ហើយ ខ្ញុំ ជា អ្នក ស្រឡាញ់ សម្រស់ របស់
នាង។
៣ ដោយ សារ នាង បាន សន្ទនា ជា មួយ នឹង
ព្រះ នាង បាន លើក តម្កើង ភាព ថ្លៃថ្នូរ របស់ នាង
៖ មែន ហើយ ព្រះ អម្ចាស់ នៃ អ្វីៗ ទាំង អស់ ទ្រ
ង់ ទ្រង់ ស្រឡាញ់ នាង។
4 ដ្បិត នាង ជា ឯក ជន ចំពោះ អាថ៌កំបាំង នៃ
ចំណេះ អំពី ព្រះ ហើយ ជា អ្នក ស្រឡាញ់ កិច្ចការ រ
បស់ ទ្រង់។
5 ប្រសិនបើទ្រព្យសម្បត្តិជាកម្មសិទ្ធិដែលចង់បានក្នុងជីវិតនេះ
តើ អ្វី ដែល មាន ជាង ប្រាជ្ញា ដែល ធ្វើ ការ គ្រ
ប់ យ៉ាង?
6 ហើយប្រសិនបើការប្រុងប្រយ័ត្នធ្វើការ; តើអ្នកណាជាអ្នកធ្វើការ
ដែលមានល្បិចកលជាងនាង?
៧ហើយ ប្រសិន បើ មនុស្ស ប្រុស ស្រឡាញ់ សេច
ក្តី សុចរិត នោះ ការ ធ្វើ ការ របស់ នាង គឺ ជា
គុណធម៌ ដ្បិត នាង បង្រៀន ពី ភាព អត់ធ្មត់ និង កា
រ ប្រយ័ត្ន ប្រយែង យុត្តិធម៌ និង ការ រឹង មាំ៖ ដែល
ជា រឿង បែប នេះ ដូច ជា មនុស្ស មិន អាច មា
ន អ្វី ចំណេញ ជាង ក្នុង ជីវិត របស់ ខ្លួន ឡើយ។
៨ប្រសិនបើ មនុស្ស ប្រុស ប្រាថ្នា ចង់ បាន បទពិសោ
ធន៍ ច្រើន នាង ដឹង រឿង ចាស់ ហើយ ស្មាន យ៉ាង
ត្រឹម ត្រូវ នូវ អ្វី ដែល នឹង មក ដល់៖ នាង ដឹ
ង ពី អត្ថន័យ នៃ សុន្ទរកថា ហើយ អាច បក ស្រា
យ ប្រយោគ ងងឹត បាន៖ នាង បាន ប្រមើល ឃើ
ញ ទីសម្គាល់ និង ការ អស្ចារ្យ និង ព្រឹត្តិការណ៍ នៃ រ
ដូវ និង ពេល វេលា។
៩ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ ខ្ញុំ មាន បំណង យក នាង ម
ក ខ្ញុំ ដើម្បី រស់ នៅ ជាមួយ ខ្ញុំ ដោយ ដឹង ថា
នាង នឹង ធ្វើ ជា ទីប្រឹក្សា នៃ សេចក្តី ល្អ និង
ជា ការ សម្រាល ទុក្ខ ក្នុង ការ ខ្វល់ខ្វាយ និង ទុ
ក្ខ ព្រួយ។
10 ដោយ សារ តែ នាង ខ្ញុំ នឹង មាន ការ ប៉ាន់ស្មា
ន ក្នុង ចំណោម ហ្វូង មនុស្ស ហើយ ផ្តល់ កិត្តិយ
ស ដល់ អ្នក ចាស់ ទុំ ទោះ បី ខ្ញុំ នៅ ក្មេង ក៏
ដោយ។
11 ខ្ញុំ នឹង ត្រូវ បាន រក ឃើញ ពី ការ គិត យ៉ា
ង ឆាប់ រហ័ស នៅ ក្នុង ការ វិនិច្ឆ័យ ហើយ នឹង
ត្រូវ បាន កោត សរសើរ នៅ ចំពោះ មុខ មនុស្ស
ដ៏ អស្ចារ្យ។
១២ ពេល ដែល ខ្ញុំ កាន់ អណ្តាត របស់ ខ្ញុំ គេ នឹ
ង ធ្វើ ដំណើរ កម្សាន្ត របស់ ខ្ញុំ ហើយ ពេល ខ្ញុំ និ
យាយ គេ នឹង ស្តាប់ ខ្ញុំ យ៉ាង ល្អ បើ ខ្ញុំ និយាយ
ច្រើន គេ នឹង ដាក់ ដៃ លើ មាត់ របស់ ពួក គេ។
១៣ ម្យ៉ាងទៀត តាមរយៈ មធ្យោបាយ របស់ នាង ខ្ញុំ នឹ
ង ទទួលបាន ភាពអមតៈ ហើយ បន្សល់ទុក នូវ អនុ
ស្សាវរីយ៍ ដ៏ នៅ អស់កល្ប ជានិច្ច ដល់ អ្នក ដែ
ល មក ពីក្រោយ ខ្ញុំ។
១៤ យើង នឹង រៀបចំ ប្រជាជន ឲ្យ មាន របៀបរៀបរ
យ ហើយ ប្រជាជាតិ នានា នឹង ចុះ ចូល ក្រោម ខ្ញុំ។
15 ពួក អ្នក ប្រព្រឹត្ត អំពើ អាក្រក់ នឹង ត្រូវ ភ័យ
ខ្លាច ពេល ដែល គេ ធ្វើ ប៉ុន្តែ ឮ ពី ខ្ញុំ ខ្ញុំ នឹង ត្រូ
វ បាន គេ ឃើញ ថា ល្អ ក្នុង ចំណោម ហ្វូង ម
នុស្ស ហើយ ក្លាហាន ក្នុង សង្គ្រាម។
១៦ ក្រោយ ពី ខ្ញុំ ចូល ទៅ ក្នុង ផ្ទះ ខ្ញុំ វិញ ខ្ញុំ នឹ
ង នៅ ជា មួយ នឹង នាង វិញ។ ហើយការរស់នៅជាមួ
យនាងគ្មានទុក្ខព្រួយឡើយ គឺមានតែសេចក្តីរីករាយ និងសេចក្តីអំ
ណរប៉ុណ្ណោះ។
១៧ឥឡូវ នេះ ពេល ខ្ញុំ ពិចារណា រឿង ទាំង នេះ ក្នុ
ង ខ្លួន ខ្ញុំ ហើយ សញ្ជឹង គិត ពី រឿង ទាំង
នោះ ក្នុង ចិត្ត របស់ ខ្ញុំ តើ ការ ចង សម្ព័ន្ធភាព នឹ
ង ប្រាជ្ញា គឺ ជា អមតៈ
18 ហើយ វា ជា ការ រីករាយ ជា ខ្លាំង ដែល មា
ន មិត្ត ភាព របស់ នាង; ហើយនៅក្នុងស្នាដៃរបស់នាងគឺ
ជាទ្រព្យសម្បត្តិដ៏មិនចេះចប់។ ហើយនៅក្នុងការអនុវត្តសន្និសីទជា
មួយនាង ការប្រុងប្រយ័ត្ន; ហើយនៅក្នុងការនិយាយជាមួយនាង រ
បាយការណ៍ដ៏ល្អមួយ; ខ្ញុំបានស្វែងរកវិធីយកនាងមករកខ្ញុំ។
១៩ ព្រោះ ខ្ញុំ ជា ក្មេង មាន ប្រាជ្ញា ហើយ មាន ស្មារ
តី ល្អ។
20 មែន ហើយ ជា ការ ល្អ ខ្ញុំ បាន ចូល ទៅ ក្នុ
ង រូបកាយ ដែល មិន សៅហ្មង។
២១ យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ពេល ខ្ញុំ ដឹង ថា ខ្ញុំ មិ
ន អាច ទទួល បាន នាង ឡើយ លើក លែង តែ
ព្រះ បាន ប្រទាន មក ខ្ញុំ។ ហើយនោះជាចំណុចនៃប្រាជ្ញា
ផងដែរ ដើម្បីដឹងថានាងជាអំណោយរបស់អ្នកណា។ ខ្ញុំ បាន
អធិស្ឋាន ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ហើយ អង្វរ ទ្រង់ ហើយ
ដោយ អស់ ពី ចិត្ត ខ្ញុំ បាន និយាយ ថា

ជំពូក 9

១ ឱ ព្រះ នៃ បុព្វបុរស របស់ ទូលបង្គំ និង ជា
ព្រះ នៃ សេចក្តី មេត្តា ករុណា ដែល បាន បង្កើត គ្រ
ប់ ទាំង អស់ ដោយ ពាក្យ របស់ ទ្រង់
2 ហើយ បាន តែងតាំង មនុស្ស តាម រយៈ ប្រាជ្ញា រ
បស់ អ្នក ដើម្បី ឲ្យ គាត់ មាន អំណាច លើ សត្វ
ដែល អ្នក បាន បង្កើត
៣ ហើយ បញ្ជា ពិភពលោក តាម សមធម៌ និង សេច
ក្តី សុចរិត ហើយ ប្រតិបត្តិ ការ វិនិច្ឆ័យ ដោយ ចិត្ត
ទៀងត្រង់

4 សូម ប្រទាន ប្រាជ្ញា ដល់ ទូលបង្គំដែល គង់
នៅ ក្បែរ បល្ល័ង្ក របស់ ព្រះអង្គ។ ហើយកុំបដិសេធខ្ញុំពីក្នុង
ចំណោមកូនរបស់អ្នក:
៥ត្បិត ខ្ញុំ ជា អ្នក បម្រើ របស់ អ្នក និង ជា កូន
ប្រុស របស់ អ្នក បម្រើ របស់ អ្នក ជា មនុស្ស ទ
ន់ ខ្សោយ ហើយ មាន អាយុ ខ្លី ហើយ ក្មេង ពេក
សម្រាប់ ការ យល់ ដឹង អំពី ការ វិនិច្ឆ័យ និង ច្បាប់
។
៦ត្បិត ទោះ បី ជា មនុស្ស មិន ដែល ល្អ ឥត
ខ្ចោះ ក្នុង ចំណោម កូន ចៅ មនុស្ស ក៏ ដោយ
បើ ប្រាជ្ញា របស់ អ្នក មិន នៅ ជា មួយ នឹង គេ
នោះ គេ នឹង មិន ត្រូវ គេ ចាត់ ទុក អ្វី ឡើយ។
7 ទ្រង់ បាន ជ្រើស រើស ខ្ញុំ ឲ្យ ធ្វើ ជា ស្តេច
នៃ ប្រជារាស្ត្រ ទ្រង់ ហើយ ជា ចៅក្រម នៃ កូន ប្រុ
ស កូន ស្រី របស់ ទ្រង់
៨ហើយ ទ្រង់ បាន បង្គាប់ ឲ្យ ខ្ញុំ សង់ ព្រះវិហារ
បរិសុទ្ធ មួយ នៅ លើ ភ្នំ ដ៏ បរិសុទ្ធ របស់ អ្នក និ
ង អាសនៈ មួយ នៅ ក្នុង ទីក្រុង ដែល អ្នក ស្នា
ក់ នៅ ដែល មាន លក្ខណៈ ស្រដៀង នឹង ព្រះពន្លា
បរិសុទ្ធ ដែល អ្នក បាន រៀបចំ តាំង ពី ដើម ដំបូ
ង មក។
៩ហើយ ប្រាជ្ញា ក៏ នៅ ជាមួយ អ្នក៖ ដែល ដឹង
ពី កិច្ចការ របស់ អ្នក ហើយ មាន វត្តមាន នៅ ពេ
ល ដែល អ្នក បាន បង្កើត ពិភពលោក ហើយ បា
ន ដឹង នូវ អ្វី ដែល អាច ទទួល យក បាន
នៅ ចំពោះ មុខ អ្នក ហើយ ត្រឹមត្រូវ តាម បញ្ញត្តិ រ
បស់ អ្នក។
10 ឱ សូម ចាត់ នាង ចេញ ពី ស្ថានសួគ៌ ដ៏ បរិសុ
ទ្ធ របស់ អ្នក និង ពី បល្ល័ង្ក នៃ សិរី ល្អ របស់ អ្ន
ក ដើម្បី ឱ្យ នាង មាន វត្តមាន នៅ ក្នុង ការ
ធ្វើ ការ ជាមួយ ខ្ញុំ ដើម្បី ឱ្យ ខ្ញុំ បាន ដឹង ពី
អ្វី ដែល គាប់ ព្រះហឫទ័យ នឹង អ្នក។
១១ ព្រោះ នាង ដឹង និង យល់ គ្រប់ ទាំង អស់ ហើ
យ នាង នឹង ដឹកនាំ ខ្ញុំ ដោយ មោះមុត ក្នុង កា
រ ប្រព្រឹត្ត របស់ ខ្ញុំ ហើយ ការពារ ខ្ញុំ នៅ ក្នុង អំ
ណាច របស់ នាង។
១២ ដូច្នេះ កិច្ចការ របស់ ខ្ញុំ នឹង អាច ទទួល យក
បាន ហើយ ពេល នោះ ខ្ញុំ នឹង វិនិច្ឆ័យ ប្រជាជន រ
បស់ អ្នក ដោយ សុចរិត ហើយ សក្តិសម នឹង អង្គុ
យ លើ កៅអី ឪពុក ខ្ញុំ។
១៣ ចុះ តើ អ្នក ណា ដែល អាច ស្គាល់ ឱវាទ រប
ស់ ព្រះ? ឬអ្នកណាអាចគិតថាតើឆន្ទៈរបស់ព្រះអម្ចាស់ជាអ្វី?
១៤ត្បិត គំនិត របស់ មនុស្ស រមែង ស្លាប់ គឺ វេទនា
ហើយ ឧបករណ៍ របស់ យើង គឺ មិន ប្រាកដ ប្រជា
។
១៥ត្បិត រូប កាយ ដែល ពុក រលួយ សង្កត់ ព្រលឹង
ហើយ ព្រះពន្លា នៅ លើ ផែនដី បាន ថ្លឹង ទម្ងន់
ចិត្ត ដែល នឹក គិត អំពី រឿង ជា ច្រើន
១៦ ហើយ យើង ស្ទើរ តែ ស្មាន មិន ត្រឹម ត្រូវ ចំ
ពោះ របស់ ដែល មាន នៅ លើ ផែនដី នេះ ហើ
យ ដោយ ការ នឿយ ហត់ តើ យើង អាច រក ឃើ
ញ របស់ ដែល មាន នៅ ចំពោះ មុខ យើង ឬ
ទេ ប៉ុន្តែ របស់ ដែល នៅ ស្ថានសួគ៌ ដែល បាន ស្វែ
ង រក?
១៧ ហើយ ឱវាទ របស់ អ្នក ដែល បាន ដឹង លើក
លែង តែ អ្នក ផ្តល់ ប្រាជ្ញា ហើយ ចាត់ ព្រះវិញ្ញា
ណ បរិសុទ្ធ របស់ អ្នក ពី ស្ថាន លើ ឬ?
១៨ត្បិត ដូច្នេះ មាគ៌ា របស់ ពួក អ្នក ដែល រស់ នៅ
លើ ផែនដី ត្រូវ បាន កែ ទម្រង់ ហើយ មនុស្ស ត្រូ
វ បាន បង្រៀន ពី អ្វី ដែល ពេញ ចិត្ត ដល់ អ្នក
ហើយ បាន សង្គ្រោះ ដោយ ប្រាជ្ញា។

ជំពូក 10

1 នាង បាន ការពារ បិតា ដំបូង បង្អស់ នៃ ពិភព
លោក ដែល បាន បង្កើត មក តែ ម្នាក់ ឯង ហើយ
នាំ គាត់ ចេញ ពី ការ ធ្លាក់ ចុះ
២ ហើយ បាន ប្រទាន អំណាច ដល់ គាត់ ដើម្បី
គ្រប់ គ្រង គ្រប់ ទាំង អស់។
៣ ប៉ុន្តែ ពេល ដែល មនុស្ស ទុច្ចរិត ចេញ ពី នាង
ដោយ កំហឹង គាត់ ក៏ ស្លាប់ ដោយ កំហឹង ដែល គា
ត់ បាន សម្លាប់ ប្អូន ប្រុស គាត់។
៤ ដោយសារ អ្នក ណា ដែល បណ្តាល ឲ្យ ផែនដី
ត្រូវ លិចលង់ ដោយ ទឹក ជំនន់ នោះ ប្រាជ្ញា បាន រ
ក្សា វា ម្តង ទៀត ហើយ បាន តម្រង់ ផ្លូវ នៃ មនុ
ស្ស សុចរិត ដោយ ឈើ មួយ ដុំ ដែល មាន ត
ម្លៃ តិចតួច។
5 ម្យ៉ាងទៀត ប្រជាជាតិនានានៅក្នុងការឃុបឃិតគ្នាដ៏អាក្រក់របស់
ពួកគេត្រូវបានបំភាន់ នាងបានរកឃើញមនុស្សសុចរិត ហើយបាន
ការពារគាត់ដោយគ្មានកំហុសចំពោះព្រះ ហើយរក្សាគាត់ឱ្យរឹងមាំ
ប្រឆាំងនឹងការអាណិតអាសូរដ៏ទន់ភ្លន់របស់គាត់ចំពោះកូនប្រុសរប
ស់គាត់។
៦ កាល មនុស្ស ទុច្ចរិត បាន វិនាស ទៅ នាង ក៏ រំ
ដោះ មនុស្ស សុចរិត ដែល រត់ ចេញ ពី ភ្លើង ដែ
ល ធ្លាក់ មក លើ ក្រុង ទាំង ប្រាំ។
៧ ពី អំពើ ទុច្ចរិត របស់ ពួក គេ រហូត មក ដ
ល់ សព្វ ថ្ងៃ នេះ ដី ដែល មាន ផ្សែង ហុយ ជា
ទីបន្ទាល់ ហើយ រុក្ខជាតិ ដែល បង្កើត ផល មិន ដែ
ល ទុំ ឡើយ ហើយ បង្គោល អំបិល ជា វិមាន នៃ
ព្រលឹង អ្នក មិន ជឿ។
៨ ដោយ មិន គិត អំពី ប្រាជ្ញា ទេ ពួក គេ មិន ត្រឹ
ម តែ ឈឺ ចាប់ ប៉ុណ្ណោះ ទេ គឺ ពួក គេ មិន បា
ន ស្គាល់ របស់ ដែល ល្អ ឡើយ។ ក៏ ប៉ុន្តែ ក៏ បា
ន បន្សល់ ទុក នូវ ភាព ល្ងង់ខ្លៅ របស់ ពួក គេ
ដល់ ពិភព លោក ផង ដែរ ដើម្បី កុំ ឱ្យ ពួក
គេ អាក់ អន់ ចិត្ត នឹង ការ លាក់ កំបាំង ច្រើន
ដូច គេ លាក់ ខ្លួន ឡើយ។
9 ប៉ុន្តែ ប្រាជ្ញា បាន រំដោះ អស់ អ្នក ដែល ចូល ចិ
ត្ត នាង ពី ការ ឈឺ ចាប់។
១០ កាល មនុស្ស សុចរិត រត់ ចេញ ពី សេចក្តី ក្រោ
ធ របស់ បង ប្រុស គាត់ នាង បាន នាំ ផ្លូវ គា
ត់ ទៅ ក្នុង មាគ៌ា ដ៏ ត្រឹម ត្រូវ បង្ហាញ ព្រះ រា

ជ្យ របស់ ព្រះ ដល់ គាត់ហើយ ផ្ដល់ ចំណេះ ដ
ល់ គាត់ អំពី ការ បរិសុទ្ធ ធ្វើ ឲ្យ គាត់ សម្បូរ ស
ប្បាយ ក្នុង ការ ធ្វើ ដំណើរ ហើយ ផ្ដល់ ផល ផ
ល ពី ការងារ របស់ គាត់។
11 ដោយ ការ លោភលន់ របស់ អ្នក ដែល ជិះជា
ន់ គាត់ នាង បាន ឈរ ក្បែរ គាត់ ហើយ ធ្វើ ឲ្យ
គាត់ មាន ជា អ្នក មាន។
12 នាង បាន ការពារ គាត់ ពី សត្រូវ របស់ គាត់
ហើយ បាន ការពារ គាត់ ពី អ្នក ដែល កំពុង រង់
ចាំ ហើយ នៅ ក្នុង ជម្លោះ ដ៏ ធ្ងន់ធ្ងរ នាង បាន
ធ្វើ ឱ្យ គាត់ ទទួល បាន ជ័យ ជម្នះ ដើម្បីឱ្យគាត់ដឹង
ថា សេចក្ដីល្អគឺខ្លាំងជាងទាំងអស់។
១៣ ពេល គេ លក់ មនុស្ស សុចរិត ទៅ នាង មិន
បោះ បង់ ចោល ទេ តែ បាន រំដោះ គាត់ ឲ្យ រួ
ច ពី អំពើ បាប ហើយ នាង ក៏ ចុះ ទៅ ក្នុង រ
ណ្ដៅ ជា មួយ នឹង គាត់។
14 ហើយ កុំ ទុក គាត់ ឲ្យ ជាប់ ក្នុង ចំណង ឡើ
យ ដរាប ដល់ នាង បាន យក ដំបង នៃ នគរ ម
ក គាត់ ហើយ មាន អំណាច ប្រឆាំង នឹង អ្នក ដែ
ល សង្កត់សង្កិន គាត់។ ចំណែក អ្នក ដែល បាន ចោ
ទ គាត់ គាត់ បាន បង្ហាញ ពួក គេ ថា ជា អ្នក
កុហក ហើយ បាន លើក តម្កើង គាត់ រហូត។
១៥ នាង បាន រំដោះ មនុស្ស សុចរិត និង ពូជ ឥត
សៅហ្មង ចេញ ពី ប្រជាជាតិ ដែល ជិះជាន់ គេ។
16 នាង បាន ចូល ទៅ ក្នុង ព្រលឹង នៃ អ្នក ប
ម្រើ របស់ ព្រះអម្ចាស់ ហើយ បាន ទប់ទល់ នឹង ស្ដេ
ច ដ៏ គួរ ឲ្យ ស្ញែង ខ្លាច ដោយ ការ អស្ចារ្យ និង
ទី សំគាល់។
១៧ បានផ្តល់រង្វាន់ដល់មនុស្សសុចរិតនៃការងាររបស់ពួកគេ ដឹក
នាំពួកគេតាមរបៀបដ៏អស្ចារ្យ ហើយបានដល់ពួកគេសម្រាប់ការបិ
ទបាំងនៅពេលថ្ងៃ និងជាពន្លឺនៃផ្កាយនៅក្នុងរដូវរាត្រី។
18 នាំ ពួក គេ ឆ្លង កាត់ សមុទ្រ ក្រហម ហើយ
នាំ ពួក គេ ឆ្លង កាត់ ទឹក ជា ច្រើន
19 ប៉ុន្តែ នាង បាន ពន្លិច ខ្មាំង សត្រូវ ហើយ ដេញ
ពួក គេ ចេញ ពី បាត ជ្រៅ។
២០ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ មនុស្ស សុចរិត បាន បំផ្លា
ញ មនុស្ស ទុច្ចរិត ហើយ សរសើរ តម្កើង ព្រះនាម ដ៏វិ
សុទ្ធ របស់ ទ្រង់ ឱ ព្រះ អម្ចាស់ ហើយ បាន លើក
តម្កើង ដោយ ដៃ ម្ខាង របស់ ទ្រង់ ដែល បាន ប្រយុ
ទ្ធ ដើម្បី ពួក គេ។
21 ដ្បិត ប្រាជ្ញា បាន បើក មាត់ នៃ មនុស្ស ល្ងង់
ហើយ បាន ធ្វើ ឲ្យ អណ្ដាត នៃ ពួក អ្នក ដែល
មិន អាច និយាយ បាន គួរ សម។

ជំពូក 11

1 នាង បាន ចម្រើន ឡើង នូវ កិច្ចការ របស់ គេ
នៅ ក្នុង ដៃ នៃ ហោរា ដ៏ បរិសុទ្ធ។
2 ពួក គេ ដើរ កាត់ ទីរហោស្ថាន ដែល គ្មាន មនុ
ស្ស នៅ ហើយ បោះ តង់ នៅ កន្លែង ដែល គ្មាន
ផ្លូវ។
៣ ពួក គេ បាន ឈរ តទល់ នឹង ខ្មាំង សត្រូវ ហើ
យ បាន សងសឹក ពួក ខ្មាំង សត្រូវ។
៤ ពេល ដែល គេ ស្រេក គេ ស្រែក រក អ្នក ហើយ
ទឹក ក៏ បាន ចេញ ពី ថ្ម ដ៏ ស្ដើង ហើយ ការ
ស្រេក ទឹក របស់ គេ ក៏ បាន រលត់ ចេញ ពី
ថ្ម រឹង។
៥ត្បិត អ្វី ដែល ខ្មាំង សត្រូវ របស់ ពួក គេ ត្រូវ
បាន ដាក់ ទោស ពួក គេ បាន ទទួល ប្រយោជន៍ ដូ
ច គ្នា ដោយ សារ អ្វី ដែល ពួក គេ ត្រូវ ការ។
6 ដ្បិត ជា ជាង ទន្លេ ដែល ហូរ ឥត ឈប់ ឈ
រ ដែល មាន ឈាម អាក្រក់
៧ហើយ សម្រាប់ ការ បង្គាប់ បង្ខូច យ៉ាង ដាក់ លា
ក់ អំពី បញ្ញត្តិ នោះ ដែល ដោយ សារ ទារក ត្រូវ
បាន គេ សម្លាប់ នោះ ទ្រង់ បាន ប្រទាន ទឹក ជា
បរិបូរ ដល់ ពួក គេ ដោយ មធ្យោបាយ មួយ ដែល
ពួក គេ មិន បាន សង្ឃឹម៖
8 ចូរ ប្រកាស ដោយ ការ ស្រេក ទឹក នោះ តើ ទ្រ
ង់ បាន ដាក់ ទោស សត្រូវ របស់ ពួក គេ យ៉ា
ង ណា។
៩ត្បិត ពេល គេ ត្រូវ បាន គេ កាត់ ទោស
ទោះ បី ជា ត្រូវ បាន ដាក់ ប្រដៅ ដោយ សេច
ក្ដី មេត្តា ករុណា ពួក គេ បាន ដឹង ពី របៀប ដែ
ល មនុស្ស ទុច្ចរិត ត្រូវ បាន ជំនុំ ជម្រះ ដោយ កំ
ហឹង និង ការ ធ្វើ ទារុណកម្ម ដោយ ស្រេក ទឹក ក្នុ
ង របៀប ផ្សេង ទៀត ជាង មនុស្ស សុចរិត។
10 ពី ព្រោះ ការ ទាំង នេះ ឯង បាន ទូន្មាន និ
ង ព្យាយាម ក្នុង នាម ជា បិតា មួយ ប៉ុន្តែ មួយ
ទៀត ជា ស្ដេច ដ៏ ធ្ងន់ នោះ ឯង បាន ថ្កោល
ទោស និង ដាក់ ទោស។
១១ មិន ថា គេ អវត្តមាន ឬ មាន វត្តមាន ក្តី ពួក
គេ មាន ទុក្ខ ដូច គ្នា។
12 ដ្បិត មាន សេចក្ដី ទុក្ខ ព្រួយ ទ្វេ ដង មក
លើ ពួក គេ ហើយ ការ យំ សោក ចំពោះ ការ នឹ
ក ចាំ ពី រឿង កន្លង មក។
13ដ្បិត ពេល គេ បាន ឮ ដោយ ការ ដាក់ ទណ្ឌ
កម្ម របស់ ខ្លួន អ្នក ដទៃ ដើម្បី ទទួល បាន ប្រ
យោជន៍ នោះ គេ មាន អារម្មណ៍ ខ្លះ អំពី ព្រះអម្ចាស់
។
១៤ ព្រោះ ជា អ្នក ដែល គេ គោរព ដោយ ការ មើ
លងាយ កាល ដែល គាត់ នៅ យូរ មុន នឹង គេ
បោះ ចេញ នៅ ពេល ដែល គេ បណ្ដេញ ទារក
នោះ នៅ ទី បំផុត ពេល ឃើញ អ្វី ដែល កើត ឡើង
គេ ក៏ សរសើរ។
១៥ ប៉ុន្តែ សម្រាប់ ឧបាយកល ដ៏ ល្ងង់ខ្លៅ នៃ អំ
ពើ ទុច្ចរិត របស់ ពួកគេ ដែល ត្រូវបាន បញ្ឆោត ដោ
យ ពួកគេ បាន ថ្វាយបង្គំ សត្វ ពស់ ដោយ គ្មាន
ហេតុផល និង សត្វ អាក្រក់ នោះ អ្នក បាន បញ្ជូន
សត្វ សាហាវ ជាច្រើន មក លើ ពួកគេ ដើម្បី សង
សឹក

១៦ ដើម្បី ឲ្យ គេ បាន ដឹង ថា មនុស្ស ណា ម្នា
ក់ ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ នោះ
គាត់ នឹង ត្រូវ ទទួល ទោស ដែរ។
17 ដ្បិត ព្រះហស្ត នៃ ព្រះ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព រប
ស់ ទ្រង់ ដែល បាន ធ្វើ ឲ្យ ពិភព លោក គ្មាន រូ
ប រាង នោះ មិន ចង់ មាន ន័យ ថា នឹង បញ្ជូ
ន ខ្លាឃ្មុំ ឬ តោ ដ៏ កាច សាហាវ ទៅ ក្នុង ចំណោ
ម ពួក គេ ឡើយ។
18 ឬសត្វព្រៃដែលមិនស្គាល់ ពោរពេញដោយកំហឹង បង្កើតថ្មី ដក
ដង្ហើមចេញទាំងចំហាយក្តៅ ឬក្លិនស្អុយនៃផ្សែងដែលខ្ចាត់ខ្ចាយ ឬ
បាញ់ចេញនូវពន្លឺដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចចេញពីភ្នែករបស់ពួកគេ៖
១៩ មិន ត្រឹម តែ គ្រោះ ថ្នាក់ អាច បញ្ជូន ពួក
គេ ទៅ ក្នុង ពេល តែ មួយ ប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែ
ក៏ មាន ការ មើល ឃើញ ដ៏ គួរ ឲ្យ ខ្លាច បំផ្លា
ញ ពួក គេ ទាំង ស្រុង ដែរ។
២០មែនហើយ ហើយដោយគ្មានកម្លាំងទាំងនេះទេ ពួកគេបានធ្លាក់
ចុះដោយការផ្ទុះមួយ ដោយត្រូវបានបៀតបៀនដោយការសងសឹក
ហើយបានខ្ចាត់ខ្ចាយទៅក្រៅប្រទេសតាមរយៈដង្ហើមនៃអំណាចរប
ស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានបញ្ជារបស់ទាំងអស់ជាខ្នាត និងចំនួន និងទ
ម្ងន់។
21 ដ្បិត អ្នក អាច បង្ហាញ ពី កម្លាំង ដ៏ អស្ចារ្យ រ
បស់ អ្នក នៅ គ្រប់ ពេល ដែល អ្នក ចង់; ហើយអ្នក
ណាអាចទប់ទល់នឹងអំណាចនៃដៃរបស់អ្នក?
២២ដ្បិតពិភពលោកទាំងមូលនៅចំពោះមុខអ្នកគឺដូចជាគ្រាប់ធញ្ញ
ជាតិតូចមួយនៃសមតុល្យ មែនហើយ ដូចជាដំណក់ទឹកសន្សើមពេ
លព្រឹកដែលធ្លាក់មកលើផែនដី។
២៣ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គ មាន ព្រះហឫទ័យ មេត្តា ករុណា ដ
ល់ មនុស្ស ទាំង អស់។ ដ្បិត អ្នក អាច ធ្វើ គ្រប់
ការ ទាំង អស់ ហើយ ក្រឡេក មើល អំពើ បាប រប
ស់ មនុស្ស ព្រោះ វា គួរ តែ កែប្រែ។
២៤ដ្បិត អ្នក ស្រឡាញ់ របស់ ទាំង អស់ ដែល មា
ន ហើយ មិន ស្អប់ អ្វី ដែល អ្នក បាន ធ្វើ ឡើយ
ដ្បិត អ្នក មិន ដែល ចង់ បង្កើត របស់ ណា មួ
យ ឡើយ ប្រសិន បើ អ្នក ស្អប់ វា។
25 ហើយ តើ មាន អ្វី អាច ស៊ូទ្រាំ បាន បើ វា មិ
ន បាន ជា បំណង ប្រាថ្នា របស់ អ្នក? ឬ ត្រូវ បា
ន រក្សា បើ មិន បាន ហៅ ដោយ អ្នក?
26 ប៉ុន្តែ ទ្រង់ ទុក ចិត្ត គ្រប់ ទាំង អស់ ដ្បិត ទ្រ
ង់ ជា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ ជា ទី ស្រឡាញ់ នៃ ព្រលឹង
។

ជំពូក 12

1 ដ្បិត ព្រះវិញ្ញាណ មិន ចេះ រលួយ របស់ ទ្រង់ គ
ង់ នៅ ក្នុង គ្រប់ ទាំង អស់។
២ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ សូម ទ្រង់ វាយ ប្រដៅ ពួក
គេ ដោយ តូច ទៅ ៗ ដែល ធ្វើ បាប ហើយ ដា
ស់ តឿន ពួក គេ ដោយ ដាក់ ក្នុង ការ រំឭក ដ
ល់ ពួក គេ ដែល ពួក គេ បាន អាក់ អន់ ចិត្ត
ដើម្បី ឱ្យ គេ បន្សល់ ទុក នូវ អំពើ ទុច្ចរិត រប
ស់ ពួក គេ ឱ ព្រះ អម្ចាស់ អើយ។
3ដ្បិត វា ជា បំណង ប្រាថ្នា របស់ អ្នក ក្នុង កា
រ បំផ្លាញ ដោយ ដៃ នៃ បុព្វបុរស របស់ យើង ទាំ
ង អស់ អ្នក ស្រុក ដ៏ ចំណាស់ នៃ ដែនដី បរិសុ
ទ្ធ របស់ អ្នក
4 អ្នក ស្អប់ អ្នក ណា ដែល ធ្វើ អំពើ អាក្រក់ បំផុ
ត នៃ អំពើ អាបធ្មប់ និង យញ្ញបូជា ដ៏ អាក្រក់។
៥ហើយ ក៏ ពួក ឃាតក គ្មាន មេត្តា ដល់ កុមារ និ
ង ស៊ីសាច់ មនុស្ស និង បុណ្យ នៃ ឈាម
៦ ដោយ ពួក បូជាចារ្យ របស់ គេ ចេញ ពី កណ្តា
ល នាវិក ដែល ថ្វាយ បង្គំ រូប ព្រះ និង ឪពុក ម្តា
យ ដែល បាន សម្លាប់ ដោយ ដៃ របស់ ខ្លួន អ
ស់ ព្រលឹង គ្មាន ជំនួយ
៧ ដើម្បី ឲ្យ ដែនដី ដែល អ្នក បាន គោរព លើ
ស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ នោះ អាច នឹង ទទួល បា
ន អាណានិគម ដ៏ សក្តិសម នៃ កូនចៅ របស់ ព្រះ
។
៨ ទោះ ជា យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ សូម្បី តែ អ្នក
ដែល អ្នក ទុក ជា មនុស្ស ហើយ បាន បញ្ជូន ស
ត្វ ស្វា ដែល ជា មេ នៃ ក្រុម របស់ អ្នក ទៅ
បំផ្លាញ វា ម្តង បន្តិចៗ។
៩ មិនមែន ថា អ្នក មិន អាច នាំ មនុស្ស ទុច្ចរិត
មក ក្រោម កណ្តាប់ ដៃ នៃ មនុស្ស សុចរិត នៅ
ក្នុង សមរភូមិ ឬ បំផ្លាញ ពួក វា ក្នុង ពេល តែ មួ
យ ដោយ សត្វ សាហាវ នោះ ឬ ដោយ ពាក្យ អា
ក្រក់ មួយ នោះ ទេ។
10 ប៉ុន្តែ ការ អនុវត្ត ការ វិនិច្ឆ័យ របស់ អ្នក មក
លើ ពួកគេ បន្តិចម្តងៗ នោះ អ្នក បាន ផ្តល់ កន្លែង
នៃ ការ ប្រែចិត្ត ដល់ ពួកគេ ដោយ មិន ដឹង ថា
ពួកគេ ជា ជំនាន់ ដ៏ កម្សត់ ទេ ហើយ ថា អំពើ
អាក្រក់ របស់ ពួកគេ ត្រូវបាន បង្កាត់ នៅ ក្នុង ពួក
គេ ហើយ ថា ការយល់ដឹង របស់ ពួកគេ នឹង មិន
ត្រូវបាន ផ្លាស់ប្តូរ ឡើយ។
១១ ព្រោះ វា ជា ពូជ ដែល ត្រូវ បណ្តាសា តាំង
ពី ដើម ដំបូង មក។ អ្នក ក៏ មិន ខ្លាច អ្នក ណា
លើក លែង ទោស ពួក គេ ចំពោះ អំពើ បាប ទាំ
ង នោះ ដែរ។
១២ ព្រោះ អ្នក ណា នឹង និយាយ ថា តើ អ្នក បា
ន ធ្វើ អ្វី? ឬ អ្នក ណា អាច ទ្រាំ នឹង ការ វិនិច្ឆ័
យ របស់ អ្នក? តើ អ្នក នឹង ចោទ អ្នក ណា ចំ
ពោះ ជាតិ សាសន៍ ដែល ត្រូវ វិនាស តើ អ្នក បង្កើ
ត នរណា? ឬ អ្នក ណា នឹង មក ឈរ ប្រឆាំង នឹ
ង អ្នក ដើម្បី សងសឹក នឹង មនុស្ស ទុច្ចរិត?
១៣ដ្បិត គ្មាន ព្រះ ណា មួយ ទេ ក្រៅ ពី អ្នក ដែ
ល យក ចិត្ត ទុក ដាក់ ចំពោះ មនុស្ស ទាំង អស់
ដែល អ្នក អាច នឹង បង្ហាញ ថា ការ វិនិច្ឆ័យ រប
ស់ អ្នក មិន ត្រឹម ត្រូវ។
14 ទាំង ស្តេច ឬ មហា អំណាច នឹង មិន អាច ប្រ
ឈម មុខ នឹង អ្នក ចំពោះ អ្នក ណា ដែល អ្ន
ក បាន ដាក់ ទោស។
១៥ ដ្បិត ដូច្នេះ ដោយ សារ អ្នក ជា អ្នក សុចរិត
នោះ អ្នក បញ្ជា អ្វីៗ ទាំង អស់ ដោយ សុចរិត។ ដោ

យ គិត ថា វា មិន សម ស្រប នឹង អំណាច រប
ស់ អ្នក ក្នុង ការ ផ្តន្ទាទោស អ្នក ណា ដែល មិ
ន សម នឹង ទទួល ទោស។
១៦ត្បិត អំណាច របស់ អ្នក គឺ ជា ការ ចាប់
ផ្តើ ម នៃ សេចក្តី សុចរិត ហើយ ដោយ សារ តែ
អ្នក ជា ព្រះ អម្ចាស់ នៃ ទាំង អស់ នោះ វា ធ្វើ
ឱ្យ អ្នក មាន ចិត្ត សប្បុរស ដល់ មនុស្ស ទាំង អ
ស់។
17ត្បិត នៅ ពេល ដែល មនុស្ស មិន ជឿ ថា អ្ន
ក មាន ឫទ្ធានុភាព ពេញលេញ អ្នក បាន បង្ហាញ
ពី កម្លាំង របស់ អ្នក ហើយ ក្នុង ចំណោម អ្នក ដែ
ល ដឹង វា អ្នក បាន បង្ហាញ ភាព ក្លាហាន របស់
ពួក គេ។
18 ប៉ុន្តែ អ្នក ចេះ គ្រប់គ្រង អំណាច របស់ អ្នក វិនិច្ឆ័
យ ដោយ សមធម៌ ហើយ បង្គាប់ យើង ដោយ កា
រ ពេញ ចិត្ត ជា ខ្លាំង ដ្បិត អ្នក អាច ប្រើ អំណា
ច នៅ ពេល ដែល អ្នក ចង់។
១៩ប៉ុន្តែ ដោយ សារ កិច្ចការ បែប នេះ អ្នក បាន ប
ង្រៀន ប្រជាជន របស់ អ្នក ថា មនុស្ស សុចរិត គួរ
តែ មាន សេចក្តី មេត្តាករុណា ហើយ បាន ធ្វើ ឲ្យ កូ
ន ចៅ របស់ អ្នក ក្លាយ ជា សេចក្តី សង្ឃឹម ដ៏
ល្អ ដែល អ្នក ផ្តល់ ការ ប្រែចិត្ត សម្រាប់ អំពើ បាប
។
20 ដ្បិត បើ អ្នក បាន ដាក់ ទោស ខ្មាំង សត្រូវ
នៃ កូន របស់ អ្នក ហើយ ត្រូវ កាត់ ទោស ប្រហា
រ ជីវិត ដោយ ការ គិត បែប នេះ ដោយ ផ្តល់ ពេ
ល វេលា និង ទីកន្លែង ដល់ ពួក គេ ដើម្បី ឲ្យ ពួ
ក គេ អាច រួច ផុត ពី អំពើ អាក្រក់ របស់ ពួ
ក គេ។
21 តើ អ្នក បាន វិនិច្ឆ័យ កូន ប្រុស របស់ អ្នក
ដោយ វិចារណញ្ញាណ យ៉ាង ណា ទៅ លើ ឪពុក អ្ន
ក ណា ដែល អ្នក បាន ស្បថ និង ធ្វើ សេចក្តី ស
ញ្ញា នៃ ការ សន្យា ល្អ?
22ហេតុដូច្នេះហើយ ខណៈពេលដែលទ្រង់បានប្រដៅយើង ទ្រង់
បានវាយដំខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងមួយពាន់ដងទៀត ដើម្បីគោលបំ
ណងថា នៅពេលដែលយើងវិនិច្ឆ័យ នោះយើងគួរគិតដោយប្រុង
ប្រយ័ត្នអំពីភាពល្អរបស់ទ្រង់ ហើយនៅពេលដែលយើងខ្លួនឯងត្រូវ
បានវិនិច្ឆ័យ នោះយើងគួរតែស្វែងរកសេចក្តីមេត្តាករុណា។
២៣ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ ចំណែក ឯ មនុស្ស បាន រ
ស់ នៅ ដោយ ទុច្ចរិត និង ដោយ ទុច្ចរិត នោះ ទ្រង់
បាន ធ្វើ ទារុណកម្ម ពួក គេ ដោយ អំពើ គួរ ស្អ
ប់ ខ្ពើម របស់ ខ្លួន ឯង។
២៤ត្បិត ពួក គេ បាន វង្វេង ឆ្ងាយ យ៉ាង ឆ្ងាយ ក្នុ
ង ផ្លូវ នៃ កំហុស ហើយ បាន កាន់ វា ទុក សម្រា
ប់ ព្រះ ដែល សូម្បី តែ ក្នុង ចំណោម សត្វ របស់
ខ្មាំង សត្រូវ ក៏ ត្រូវ បាន គេ មើល ងាយ និង ត្រូ
វ បាន គេ បោក បញ្ឆោត ក្នុង នាម ជា កុមារ
គ្មាន ការយល់ដឹង។
25ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ ចំពោះ ពួក គេ ចំពោះ កុមារ
ដោយ គ្មាន ការ ប្រើ ហេតុ ផល អ្នក បាន ចាត់
ការ វិនិច្ឆ័យ ដើម្បី ចំអក ពួក គេ។
26 ប៉ុន្តែ អស់ អ្នក ដែល មិន អាច ត្រូវ បាន កែទ
ម្រង់ ដោយ ការ កែតម្រូវ នោះ ដែល នៅ ក្នុង
នោះ គាត់ បាន បដិសេធ នឹង ពួកគេ នឹង មាន
អារម្មណ៍ ថា ការ វិនិច្ឆ័យ មួយ សក្តិសម នឹង ព្រះ។
27 ត្បិត មើល ទៅ តើ អ្វី ដែល ពួក គេ ខឹង
នៅ ពេល ពួក គេ ត្រូវ បាន គេ ដាក់ ទោស
នោះ គឺ សម្រាប់ ពួក គេ ដែល គេ គិត ថា
ជា ព្រះ។ ពេល នេះ គេ បាន ទទួល ទោស នៅ
ក្នុង ពួក គេ កាល បាន ឃើញ ដូច្នេះ ពួក គេ បា
ន ទទួល ស្គាល់ ថា ទ្រង់ ជា ព្រះ ពិត ដែល មុ
ន នឹង គេ បដិសេធ មិន ដឹង ដូច្នេះ ហើយ បាន
កើត មាន សេចក្តី វិនាស យ៉ាង ខ្លាំង មក លើ ពួ
ក គេ។

ជំពូក 13

1 ប្រាកដ ណាស់ មនុស្ស ទាំង អស់ សុទ្ធ តែ ឥត
ប្រយោជន៍ ដែល ល្ងង់ ដល់ ព្រះ ហើយ មិន អាច ចេ
ញ ពី ការ ល្អ ដែល គេ ឃើញ ស្គាល់ ទ្រង់
នោះ ឡើយ៖ ហើយ ដោយ ការ ពិចារណា លើ កិច្ចកា
រ ទាំង នោះ ក៏ មិន បាន ទទួល ស្គាល់ ម្ចាស់
ការងារ ដែរ។
២ ប៉ុន្តែ គេ ចាត់ ទុក ថា ជា ភ្លើង ឬ ខ្យល់ ឬ ខ្យ
ល់ ដ៏ លឿន ឬ រង្វង់ នៃ ផ្កាយ ឬ ទឹក ដ៏ ឃោរ
ឃៅ ឬ ពន្លឺ នៃ ស្ថានសួគ៌ ជា ព្រះ ដែល គ្រប់ គ្រ
ង ពិភព លោក។
3 បើ គេ ពេញ ចិត្ត នឹង សម្រស់ អ្នក ណា ក៏
ធ្វើ ជា ព្រះ។ សូម ឲ្យ គេ ដឹង ថា ព្រះអម្ចាស់ រប
ស់ ពួក គេ ប្រសើរ ប៉ុណ្ណា ទៅ ដ្បិត អ្នក និពន្ធ ដំ
បូង នៃ សម្រស់ បាន បង្កើត ពួក គេ។
៤ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ ពួកគេ ងឿងឆ្ងល់ ចំពោះ អំណាច និ
ង គុណធម៌ របស់ ពួកគេ សូម ឲ្យ ពួកគេ យល់ ដោ
យ ពួកគេ តើ ទ្រង់ មាន ឫទ្ធានុភាព ខ្លាំង ជាង ប៉ុ
ន្មាន ដែល បាន បង្កើត ពួកគេ។
5 ដ្បិត ដោយ ភាព អស្ចារ្យ និង សម្រស់ នៃ ស
ត្វ ដែល មាន សមាមាត្រ នឹង ការ បង្កើត របស់
វា ត្រូវ បាន គេ មើល ឃើញ។
6 ប៉ុន្តែ ចំពោះ ការ នេះ ពួកគេ មិន សូវ ត្រូវ បា
ន គេ ស្តី បន្ទោស ទេ ដ្បិត ពួក គេ ផ្សង ព្រេង
រក ព្រះ ហើយ ប្រាថ្នា ចង់ រក ទ្រង់។
7 ដោយ សារ ការ យល់ ព្រម ក្នុង ការ ងារ រប
ស់ គាត់ ពួក គេ ស្វែង រក គាត់ ដោយ ឧស្សាហ៍
ព្យាយាម ហើយ ជឿ លើ ការ មើល ឃើញ របស់ ពួ
ក គេ ព្រោះ អ្វីៗ ដែល គេ ឃើញ គឺ ស្រស់ ស្អាត
។
៨ ទោះ ជា យ៉ាង ណា ក៏ មិន ត្រូវ លើក លែង
ទោស ដែរ។
៩ត្បិត ប្រសិន បើ ពួក គេ អាច ដឹង យ៉ាង ខ្លាំ
ង នោះ នោះ ពួក គេ អាច មាន គោល ដៅ
ទៅ កាន់ ពិភព លោក។ ម្តេច ក៏ គេ មិន បាន រ
ក ឃើញ ព្រះអម្ចាស់ ឆាប់ៗ នេះ?

10 ប៉ុន្តែ ពួកគេ ត្រូវ វេទនា ហើយ នៅ ក្នុង វត្ថុ ដែ
ល ស្លាប់ គឺ ជា សេចក្តី សង្ឃឹម របស់ ពួកគេ ដែ
ល ហៅ ពួកគេ ថា ជា ព្រះ ដែល ជា ស្នាដៃ
នៃ ដៃ មនុស្ស មាស និង ប្រាក់ ដើម្បី បង្ហាញ សិ
ល្បៈ ក្នុង និង ស្រដៀង ទៅ នឹង សត្វ ឬ ថ្ម ដែ
ល ល្អ ឥត ខ្ចោះ ការងារ នៃដៃបុរាណមួយ។
១១ឥឡូវ នេះ ជាងឈើម្នាក់ដែលកាប់ឈើ បន្ទាប់ពីគាត់បានកាប់
ដើមឈើមួយស្របនឹងគោលបំណង ហើយបានយកសំបកឈើទាំ
ងអស់ចេញដោយប៉ិនប្រសប់ ហើយបានកែច្នៃវាយ៉ាងស្អាត ហើយ
បានធ្វើធុងរបស់វាសមសម្រាប់បម្រើជីវិតមនុស្ស។
១២ហើយ បន្ទាប់ ពី ចំណាយ ពេល បដិសេធ ការងា
រ របស់ គាត់ ដើម្បី ស្លៀក ពាក់ សាច់ របស់ គា
ត់ បាន ពេញ ខ្លួន គាត់;
១៣ហើយ ការ យក របស់ ដែល បដិសេធ ក្នុង ចំ
ណោម អ្នក ដែល មិន បាន ប្រើ ជា ដុំ ឈើ
កោង ហើយ មាន ស្នាម ឆ្លាក់ យ៉ាង ឧស្សាហ៍ ឆ្លាក់
វា ដោយ ឧស្សាហ៍ ពេល គាត់ គ្មាន អ្វី ត្រូវ ធ្វើ ហើ
យ បង្កើត វា ឡើង ដោយ ជំនាញ នៃ ការ យ
ល់ ដឹង របស់ គាត់ និង រចនាវាទៅនឹងរូបភាពរបស់បុរស;
១៤ ឬ ក៏ ធ្វើ វា ដូច ជា សត្វ សាហាវ មួយ ចំនួ
ន ដែល ដាក់ វា ដោយ វល្លិ ហើយ លាប ពណ៌
ក្រហម ហើយ គ្រប ដណ្តប់ គ្រប់ កន្លែង។
15 ហើយ កាល ដែល គាត់ បាន ធ្វើ បន្ទប់ ដ៏ ងា
យ ស្រួល សម្រាប់ បន្ទប់ នោះ ហើយ ចូរ ដាក់
វា នៅ នឹង ជញ្ជាំង ហើយ ធ្វើ វា ដោយ ដែក។
១៦ ត្បិត ទ្រង់ បាន ផ្គត់ផ្គង់ វា ដើម្បី កុំ ឲ្យ វា ធ្លា
ក់ ដោយ ដឹង ថា វា មិន អាច ជួយ ខ្លួន ឯង បាន
ព្រោះវាជារូបភាព ហើយត្រូវការជំនួយ៖
១៧ បន្ទាប់មក គាត់ អធិស្ឋាន សុំ របស់ គាត់ ដើម្បី ប្រ
ពន្ធ កូន ហើយ គាត់ មិន ខ្មាស នឹង និយាយ
ទៅ កាន់ អ្វី ដែល គ្មាន ជីវិត។
18 ដើម្បី សុខភាព គាត់ អំពាវនាវ ដល់ អ្នក ដែល ទ
ន់ ខ្សោយ ដ្បិត ជីវិត អធិស្ឋាន ដល់ អ្នក ដែល ស្លា
ប់។ សុំ ជំនួយ ដោយ រាបទាប នូវ អ្វី ដែល មាន
តិច បំផុត ដើម្បី ជួយ ហើយ សម្រាប់ ដំណើរ ដ៏ ល្អ
គាត់ សុំ ពី អ្វី ដែល មិន អាច បោះ ជើង ទៅ
មុខ បាន ៖
19 ហើយ សម្រាប់ ការ ទទួល បាន និង ការ ទទួល
និង ដើម្បី ជោគជ័យ នៃ ដៃ របស់ គាត់ សុំ ឱ្យ
មាន សមត្ថភាព ធ្វើ ពី គាត់ នោះ គឺ មិន អាច
ធ្វើ អ្វី បាន ច្រើន បំផុត

ជំពូក 14

១ហើយ ម្តងទៀត ម្នាក់ ដែល រៀបចំ ខ្លួន ដើម្បី បើ
ក សំពៅ ហើយ ហៀបនឹង ឆ្លង កាត់ រលក ដ៏ ខ្លាំ
ង នោះ ហៅ ឈើ មួយ ដុំ ដែល រលួយ ជាង សំ
ពៅ ដែល ដឹក គាត់ ទៅ ទៀត។
២ ដោយ ពិត ជា ប្រាថ្នា ចង់ បាន ផល មែន ហើ
យ អ្នក ធ្វើ ការ នោះ បាន សាង ដោយ ជំនា
ញ របស់ ខ្លួន។
3 ប៉ុន្តែ ឱ ព្រះវរបិតា អើយ ព្រះ អង្គ ទ្រង់ គ្រប់ គ្រ
ង វា ដ្បិត ទ្រង់ បាន ធ្វើ ផ្លូវ ក្នុង សមុទ្រ ហើយ
ជា ផ្លូវ ដែល មាន សុវត្ថិភាព ក្នុង រលក។
៤ ដោយ បង្ហាញ ថា អ្នក អាច សង្គ្រោះ ពី គ្រោះ
ថ្នាក់ ទាំង អស់៖ មែន ហើយ ទោះ ជា បុរស ម្នាក់
បាន ទៅ សមុទ្រ ដោយ គ្មាន សិល្បៈ ក៏ ដោយ។
5 យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ អ្នក មិន ចង់ ឲ្យ កិច្ចការ
នៃ ប្រាជ្ញា របស់ អ្នក នៅ ទំនេរ ឡើយ ហើយ ហេ
តុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា មនុស្ស ដែល លះបង់ ជី
វិត ទៅ នឹង ដុំ ឈើ តូច ហើយ ការ ឆ្លង កាត់
សមុទ្រ ដ៏ រដុប ក្នុង កប៉ាល់ ទន់ ខ្សោយ នោះ នឹ
ង ត្រូវ បាន សង្គ្រោះ។
៦ត្បិត នៅ សម័យ ដើម ដែរ កាល ដែល យក្ស ដែ
ល មាន អំនួត បាន ត្រូវ វិនាស ទៅ សេចក្តី សង្ឃឹ
ម នៃ ពិភព លោក ដែល គ្រប់ គ្រង ដោយ ដៃ
របស់ អ្នក បាន រួច ផុត ពី កប៉ាល់ ទន់ ខ្សោយ
ហើយ បាន បន្សល់ ទុក ដល់ គ្រប់ ជំនាន់ នូវ គ្រ
ប់ ជំនាន់។
៧ត្បិត ឈើ ដែល សេចក្តី សុចរិត មក ដល់ មា
ន ពរ។
8 ប៉ុន្តែ អ្វី ដែល ធ្វើ ដោយ ដៃ ក៏ ត្រូវ បណ្តា
សា ដែរ ដូច ជា អ្នក ដែល បង្កើត វា ដែរ ពីព្រោះ
គាត់ បាន បង្កើត វា ហើយ ដោយ សារ តែ ពុក រ
លួយ វា ត្រូវ បាន គេ ហៅ ថា ព្រះ។
៩ត្បិត អំពើ ទុច្ចរិត និង អំពើ ទុច្ចរិត របស់ គេ គឺ
ជា ការ ស្អប់ ខ្ពើម ដល់ ព្រះ ដូច គ្នា។
10 ដ្បិត អ្វី ដែល បាន បង្កើត នឹង ត្រូវ ផ្តន្ទាទោ
ស ជា មួយ នឹង អ្នក ដែល បង្កើត នោះ។
11 ហេតុដូច្នេះហើយ សូម្បីតែនៅលើរូបព្រះរបស់សាសន៍ដទៃក៏នឹ
ងមានការមកសួរសុខទុក្ខដែរ ពីព្រោះតែនៅក្នុងសត្វនៃព្រះ ពួកគេ
បានក្លាយជារបស់គួរស្អប់ខ្ពើម ហើយជាឧបសគ្គដល់ព្រលឹងមនុ
ស្ស ហើយជាអន្ទាក់ដល់ជើងរបស់មនុស្សគ្មានប្រាជ្ញា។
12 ដ្បិត ការ តាំង រូប ព្រះ ជា ការ ចាប់ ផ្តើម
នៃ អំពើ ប្រាសចាក សីលធម៌ ខាង វិញ្ញាណ ហើយ
ការ បង្កើត រូប ព្រះ ទាំង នោះ នាំ ឲ្យ ខូច ជីវិត
។
13 ត្បិត ពួក គេ មិន មែន តាំង ពី ដើម មក
ក៏ មិន នៅ ជា រៀង រហូត។
១៤ត្បិត ដោយ សិរី ល្អ ឥត ប្រយោជន៍ របស់ មនុស្ស
ពួក គេ បាន ចូល ទៅ ក្នុង ពិភព លោក ហើយ
ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ ពួក គេ នឹង មក ដល់ ទី បញ្ច
ប់ មិន យូរ ប៉ុន្មាន។
១៥ត្បិត ឪពុក ដែល រងទុក្ខ ដោយ ការ កាន់ទុក្ខ
ដោយ មិន ទាន់ ពេល វេលា ពេល ដែល គាត់ បា
ន ធ្វើ រូប កូន របស់ គាត់ ភ្លាមៗ នោះ ឥឡូវ
នេះ បាន គោរព គាត់ ដូច ជា ព្រះ ដែល កាល
នោះ ជា មនុស្ស ស្លាប់ ហើយ បាន ប្រគល់ ដល់ អ្ន
ក ដែល នៅ ក្រោម គាត់ នូវ ពិធី និង យញ្ញបូជា។
១៦ ដូច្នេះ នៅ គ្រា នោះ ទំនៀម ទម្លាប់ ទុច្ចរិត ដែល
បាន រីក ចម្រើន ខ្លាំង ត្រូវ បាន រក្សា ទុក ជា

ច្បាប់ ហើយ រូប ចម្លាក់ ត្រូវ បាន គោរព បូជា តា
ម បញ្ញត្តិ របស់ ស្ដេច។
17 មនុស្ស ទាំង ឡាយ មិន អាច គោរព នៅ ចំ
ពោះ មុខ បាន ទេ ដោយ ព្រោះ ពួក គេ នៅ ឆ្ងា
យ គេ បាន យក មុខ ក្លែងក្លាយ ពី ចម្ងាយ ហើយ
ធ្វើ ជា រូប តំណាង ស្ដេច ដែល គេ គោរព ដ
ល់ ទី បំផុត ដើម្បី ឲ្យ គេ លើក តម្កើង ព្រះអង្គ
ដោយ ការ លើក តម្កើង។ អវត្តមាន ដូចជាគាត់មានវត្តមាន
។
១៨ ផងដែរ ការឧស្សាហ៍ព្យាយាមឯករចនៈរបស់សិប្បករបានជួយ
បញ្ចូនមនុស្សល្ងង់ទៅរកអបិយជំនឿកាន់តែច្រើន។
19 សម្រាប់គាត់ ដំណើរផ្សងព្រេងដែលចង់ផ្គាប់ចិត្តអ្នកកាន់អំណា
ច បង្ខំឱ្យជំនាញរបស់គាត់ទាំងអស់ធ្វើឱ្យស្រដៀងនឹងម៉ូដដ៏ល្អបំផុ
ត។
២០ហើយ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ហ្វូង មនុស្ស ដែ
ល ទាក់ទាញ ដោយ ព្រះ គុណ នៃ ការងារ នេះ
បាន យក គាត់ ឥឡូវ នេះ សម្រាប់ ព្រះ មួយ ដែ
ល ពី មុន បន្តិច ប៉ុន្តែ បាន គោរព។
២១ហើយ នេះ ជា ឱកាស មួយ ដើម្បី បញ្ឆោត ពិភ
ពលោក ៖ សម្រាប់ មនុស្ស ទាំង ឡាយ ដោយ បម្រើ
ទាំង គ្រោះ មហន្តរាយ ឬ ការ ជិះជាន់ បាន ចាត់ ទុ
ក ថ្ម និង ទុក ឈ្មោះ ដែល មិន អាច ទំនាក់ទំន
ង បាន។
២២ លើស ពី នេះ ទៅ ទៀត នេះ មិន គ្រប់ គ្រា
ន់ សម្រាប់ ពួក គេ ទេ ដែល ពួក គេ បាន ធ្វើ
ខុស ក្នុង ការ ស្គាល់ ព្រះ។ ប៉ុន្តែ ខណៈ ដែល ពួ
ក គេ បាន រស់ នៅ ក្នុង សង្គ្រាម អវិជ្ជា ដ៏ ធំ
នោះ គ្រោះ កាច យ៉ាង ខ្លាំង នោះ បាន ហៅ ពួក
គេ ថា សន្តិភាព។
២៣ត្បិត ខណៈ ដែល ពួក គេ បាន សម្លាប់ កូន
របស់ ខ្លួន ក្នុង ការ បូជា ឬ ប្រើ ពិធី សម្ងាត់ ឬ
ធ្វើ ពិធី ចម្លែកៗ
24 គេ មិន រក្សា ជីវិត ឬ អាពាហ៍ពិពាហ៍ ឲ្យ នៅ
ជា សៅហ្មង ទៀត ឡើយ ប៉ុន្តែ អ្នក ណា ម្នាក់ បា
ន សម្លាប់ មនុស្ស ម្នាក់ ទៀត ដោយ ក្បត់ ឬ ធ្វើ
ឲ្យ គាត់ កើត ទុក្ខ ដោយ អំពើ ផិត ក្បត់។
25 ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា បាន សោយរាជ្យ លើ ម
នុស្ស ទាំង អស់ ដោយ គ្មាន ការ លើក លែង
ពី ឈាម ការ សម្លាប់ មនុស្ស ការ លួច ការ បំភាន់
ភ្នែក ការ ពុករលួយ ការ មិន ស្មោះត្រង់ ការ ច្របូកច្របល់
ការ ភូតភរ
26 ការ រំសាយ ចិត្ត របស់ មនុស្ស ល្អ ការ បំភ្លេច
ចោល នូវ ការ វិល ត្រឡប់ នៃ អំពើ ល្អ ភាព សៅ
ហ្មង នៃ ព្រលឹង ការ ផ្លាស់ ប្ដូរ ចិត្ត ល្អ ភាព មិន
ប្រក្រតី ក្នុង អាពាហ៍ពិពាហ៍ ការ ផិត ក្បត់ និង អំពើ
ស្មោកគ្រោក ដោយ ឥត អៀន ខ្មាស។
២៧ ព្រោះ ការ ថ្វាយបង្គំ រូប ព្រះ មិន ត្រូវ ដាក់
ឈ្មោះ ជា ដើម ហេតុ និង ជា ទី បញ្ចប់ នៃ អំ
ពើ អាក្រក់ ទាំង អស់។
28 ត្បិត ទាំង ពួក គេ ឆ្កួត នៅ ពេល ដែល ពួ
ក គេ សប្បាយ រីក រាយ ឬ ទាយ កុហក ឬ រស់
នៅ ដោយ អយុត្តិធម៌ ឬ ក៏ លះបង់ ខ្លួន ដោយ
ស្រាលៗ។
២៩ ព្រោះ អស់ ទាំង ការ ទុក ចិត្ត លើ រូប ព្រះ
ដែល គ្មាន ជីវិត។ ទោះ បី ជា គេ ស្បថ មិន ពិ
ត ក៏ ដោយ ក៏ គេ មើល ទៅ មិន ឈឺ ចាប់ ដែរ
។
30 យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ដោយ មូលហេតុ ទាំង ពី
រ នេះ ពួក គេ នឹង ត្រូវ ទទួល ទោស ដោយ យុត្តិ
ធម៌: ទាំង ដោយ សារ ពួក គេ បាន គិត មិន
ល្អ ចំពោះ ព្រះ ដោយ បាន ស្ដាប់ តាម រូប ព្រះ ហើ
យ ក៏ ស្បថ ដោយ អយុត្តិធម៌ ក្នុង ការ បោក ប
ញ្ឆោត មើល ងាយ ភាព បរិសុទ្ធ។
៣១ត្បិត វា មិន មែន ជា អំណាច របស់ ពួក
គេ ដែល ពួក គេ ស្បថ នោះ ទេ ប៉ុន្តែ វា ជា កា
រ សងសឹក ដ៏ សុចរិត របស់ មនុស្ស មាន បាប ដែ
ល ដាក់ ទោស ចំពោះ ការ ប្រព្រឹត្ត របស់ មនុ
ស្ស ទុច្ចរិត ជានិច្ច។

ជំពូក 15

1 បពិត្រ ព្រះអង្គ អើយ ព្រះអង្គ មាន ព្រះហឫទ័យ ស
ប្បុរស និង ស្មោះ ត្រង់ អត់ ធ្មត់ និង ដោយ មេត្តា ករុ
ណា បញ្ជា គ្រប់ ការ ទាំង អស់។
២ត្បិត បើ យើង ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប នោះ យើង
ជា អ្នក ដោយ ដឹង អំពី ឫទ្ធានុភាព របស់ ទ្រង់ ប៉ុ
ន្តែ យើង នឹង មិន ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប ឡើយ ដោ
យ ដឹង ថា យើង ត្រូវ បាន រាប់ ជា ទ្រង់។
៣ត្បិត ការ ស្គាល់ អ្នក គឺ ជា សេចក្ដី សុចរិត
ដ៏ ល្អ ឥត ខ្ចោះ៖ មែន ហើយ ការ ស្គាល់ អំណាច រ
បស់ អ្នក គឺ ជា ឫសគល់ នៃ ភាព អមតៈ។
4ត្បិត ទាំង ការ ប្រឌិត ដ៏ ទុច្ចរិត របស់ មនុស្ស
មិន បាន បញ្ឆោត យើង ឬ រូបភាព ដែល ប្រទះ
ឃើញ ដោយ ពណ៌ ចម្រុះ ដែល ជា ការងារ គ្មាន
ផ្លែផ្កា របស់ វិចិត្រករ
5 ភ្នែក ដែល បាន ទាក់ទាញ មនុស្ស ល្ងីល្ងើ ឲ្យ មា
ន ចិត្ត ចង់ បាន វា ដូច្នេះ ហើយ គេ ប្រាថ្នា ច
ង់ បាន រូប សំណាក មនុស្ស ស្លាប់ ដែល គ្មាន ដង្ហើ
ម។
6 ទាំងអ្នកដែលបង្កើតពួកគេ អ្នកដែលចង់បាន និងអ្នកដែលគោរ
ពប្រណិប័តន៍ពួកគេ សុទ្ធតែស្រឡាញ់របស់អាក្រក់ ហើយសក្តិសម
មានរបស់ទាំងនេះសម្រាប់ទុកដាក់។
៧ត្បិតជាងស្មូន ដែលធ្វើឲ្យផែនដីទន់ល្មើយ តែងធ្វើគ្រឿងសព្វគ្រ
ប់ដោយកម្លាំងពលកម្មច្រើនសម្រាប់បម្រើរបស់យើង៖ មែនហើយ
ពីដីឥដ្ឋដូចគ្នា គាត់បានធ្វើទាំងវត្ថុដែលបម្រើសម្រាប់ការប្រើប្រាស់
ស្អាត ហើយក៏ដូចគ្នាដែរ គ្រឿងទាំងអស់ដែលបម្រើផ្ទុយមកវិញ។
ការប្រើប្រាស់ប្រភេទណាមួយ ជាងស្មូនខ្លួនឯងជាអ្នកវិនិច្ឆ័យ។
៨ហើយ ដោយ ប្រើ ការ ធ្វើ ការ របស់ គាត់ ដោ
យ ទុច្ចរិត គាត់ បាន បង្កើត ជា ព្រះ ឥត ប្រយោជ
ន៍ នៃ ដីឥដ្ឋ ដដែល សូម្បី តែ ព្រះ ដែល ពី មុ
ន បន្តិច បាន ធ្វើ ពី ដី ដោយ ខ្លួន គាត់ ហើយ
បន្តិច បន្ទាប់ ពី បាន ត្រឡប់ មក ដូច ដើម វិញ

នោះ ជីវិត របស់ គាត់ ដែល បាន ខ្ទី គាត់ នឹង
បាន មក។ បាន ទាមទារ។
៩ ទោះជាការយកចិត្តទុកដាក់របស់គាត់ មិនមែនថាគាត់នឹងមាន
ការងារច្រើន ឬអាយុខ្លីនោះទេ ប៉ុន្តែគាត់ខិតខំដើម្បីជាងមាស និង
ជាងដែក ហើយខិតខំធ្វើដូចកម្មករលង្ហិន ហើយរាប់វាថាជាសិរីរុង
រឿងរបស់គាត់ដើម្បីធ្វើរបស់ក្លែងក្លាយ។
10 ចិត្ត របស់ គាត់ ជា ផេះ សេចក្ដី សង្ឃឹម របស់
គាត់ អាក្រក់ ជាង ផែនដី ហើយ ជីវិត របស់ គាត់
មាន តម្លៃ ទាប ជាង ដីឥដ្ឋ។
11 ដ្បិត គាត់ មិន ស្គាល់ អ្នក បង្កើត របស់ គាត់
ហើយ គាត់ ដែល បំផុស គំនិត ឲ្យ គាត់ មាន ព្រ
លឹង សកម្ម ហើយ ដកដង្ហើម ក្នុង វិញ្ញាណ ដែល មា
ន ជីវិត។
12 ប៉ុន្តែ គេ បាន រាប់ ជីវិត របស់ យើង ជា ពេ
ល វេលា មួយ ហើយ ពេល វេលា របស់ យើង
នៅ ទី នេះ ជា ទី ផ្សារ សម្រាប់ ការ ចំណេញ ដ្បិ
ត គេ និយាយ ថា យើង ត្រូវ តែ ទទួល គ្រប់ ម
ធ្យោបាយ ទោះ បី ជា វា ដោយ មធ្យោបាយ អាក្រ
ក់ ក៏ ដោយ។
១៣ត្បិត បុរស នេះ វត្ថុ នៅ លើ ផែនដី ធ្វើ ឲ្យ ផើ
ង ផុយ និង រូប ចម្លាក់ ដឹង ថា ខ្លួន ឯង ប្រមាថ
លើស ជាង អ្នក ដទៃ ទាំង អស់។
១៤ហើយ ខ្មាំង សត្រូវ ទាំង អស់ នៃ រាស្ត្រ របស់
ទ្រង់ ដែល ចាប់ ពួក គេ នៅ ក្នុង ការ ចុះ ចូល
គឺ ជា មនុស្ស ល្ងង់ បំផុត ហើយ វេទនា ជាង ទារ
ក ទៅ ទៀត។
១៥ ត្បិត គេ បាន រាប់ រូប ព្រះ ទាំង អស់ រប
ស់ សាសន៍ ដទៃ ថា ជា ព្រះ ដែល គ្មាន ភ្នែក ដើ
ម្បី មើល ឬ ច្រមុះ ដើម្បី ដក ដង្ហើម ឬ ត្រចៀក ស
ម្រាប់ ស្ដាប់ ឬ ម្រាម ដៃ សម្រាប់ កាន់។ ចំណែក ជើ
ង វិញ ដើរ យឺត។
16 ដ្បិត មនុស្ស បាន បង្កើត វា ហើយ អ្នក ដែល
ខ្ចី វិញ្ញាណ របស់ ខ្លួន បាន ធ្វើ ម៉ូដ វា ប៉ុន្តែ គ្មា
ន អ្នក ណា អាច បង្កើត ព្រះ ឲ្យ ដូច នឹង ខ្លួ
ន បាន ឡើយ។
17 ដ្បិត ក្នុង ជីវិត រមែង ស្លាប់ លោក ធ្វើ ការ ស្លា
ប់ ដោយ ដៃ ដ៏ ទុច្ចរិត ដ្បិត ខ្លួន លោក ប្រសើរ
ជាង វត្ថុ ដែល លោក គោរព បូជា ទៅ ទៀត កា
ល លោក មាន ជីវិត តែ ម្ដង ប៉ុន្តែ មិន ដែល មា
ន ឡើយ។
១៨ មែនហើយ ពួកគេបានថ្វាយបង្គំសត្វទាំងនោះផងដែរ ដែលគួរ
ឱ្យស្អប់ខ្ពើមបំផុត៖ ត្បិតបើប្រៀបធៀបគ្នា ខ្លះអាក្រក់ជាងសត្វដទៃ
ទៀត។
19 សត្វ ទាំង នោះ ក៏ មិន ស្អាត ដូច ជា ចង់
បាន សត្វ ដែរ តែ វា ទៅ ដោយ គ្មាន ការ សរសើ
រ ពី ព្រះ និង ពរ របស់ វា

ជំពូក 16

១ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ ពួក គេ ត្រូវ បាន ដាក់ ទោ
ស ដោយ សក្តិសម ហើយ ដោយ សត្វ ដ៏ ច្រើន ស
ន្ធឹក ត្រូវ បាន ធ្វើ ទារុណកម្ម។
2 ជំនួស ឲ្យ ការ ដាក់ ទណ្ឌកម្ម ដោយ ប្រព្រឹត្ត ដោ
យ ចិត្ត សប្បុរស ជាមួយ ប្រជាជន របស់ អ្នក
នោះ អ្នក បាន រៀបចំ សាច់ ដ៏ ចម្លែក សម្រាប់ ពួ
ក គេ សូម្បី តែ សត្វ ក្រួច ដើម្បី ជំរុញ ចំណង់ រ
បស់ ពួក គេ
3 ដល់ទីបញ្ចប់ ដើម្បីឱ្យពួកគេប្រាថ្នាចង់បានអាហារ ដើម្បីឱ្យមើល
ឃើញដ៏អាក្រក់នៃសត្វដែលបានបញ្ជូនមកក្នុងចំណោមពួកគេ សូ
ម្បីតែអ្វីដែលពួកគេត្រូវតែប្រាថ្នាចង់បាន។ ប៉ុន្តែទាំងនេះ ដែលរងទុ
ក្ខវេទនាក្នុងរយៈពេលខ្លី អាចនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យមានរសជាតិប្លែក។
៤ ត្បិត ជា ការ ចាំបាច់ ដែល មក លើ ពួក គេ
ដែល ប្រើ អំពើ ឃោរឃៅ នឹង មក ដល់ ដោយ ប
រិបូរ ដែល ពួក គេ មិន អាច ជៀស វាង បាន ប៉ុ
ន្តែ ចំពោះ ការ ទាំង នេះ វា គ្រាន់ តែ ត្រូវ បង្ហា
ញ ពី របៀប ដែល សត្រូវ របស់ ពួក គេ ត្រូវ
បាន ធ្វើ ទារុណកម្ម ប៉ុណ្ណោះ។
5ត្បិត ពេល ដែល ភាព កាច សាហាវ របស់ ស
ត្វ មក លើ សត្វ ទាំង នេះ ហើយ វា ត្រូវ វិនា
ស ទៅ នឹង ស្នាម ខាំ នៃ សត្វ ពស់ ចោត
នោះ កំហឹង របស់ អ្នក មិន ស្ថិតស្ថេរ រហូត ត
ទៅ
៦ ប៉ុន្តែ ពួក គេ មាន ការ ព្រួយ បារម្ភ ក្នុង មួយ រ
ដូវ កាល តូច ដើម្បី ឲ្យ ពួក គេ អាច ត្រូវ បាន
ដាស់ តឿន ដោយ មាន ទីសំគាល់ នៃ សេចក្ដី ស
ង្គ្រោះ ដើម្បី ដាក់ ពួក គេ ក្នុង ការ រំឭក ដល់ ព្រះ
បញ្ញត្តិ នៃ ក្រឹត្យវិន័យ របស់ ទ្រង់។
៧ត្បិត អ្នក ដែល បែរ ខ្លួន ទៅ រក វា មិន បា
ន សង្គ្រោះ ដោយ អ្វី ដែល គាត់ បាន ឃើញ ទេ
ប៉ុន្តែ ដោយ អ្នក នោះ ហើយ ជា ព្រះអង្គ ស
ង្គ្រោះ នៃ មនុស្ស ទាំង អស់។
៨ហើយ ដោយ ការ នេះ ឯង បាន ធ្វើ ឲ្យ ខ្មាំង
សត្រូវ របស់ អ្នក សារភាព ថា គឺ ជា អ្នក ដែ
ល បាន រំដោះ ចេញ ពី អំពើ អាក្រក់ ទាំង អស់
9 ចំពោះ គេ ដែល ខាំ កណ្ដូប និង រុយ បាន ស
ម្លាប់ ហើយ ទាំង រក មិន ឃើញ ថ្នាំ សម្រាប់ ជីវិ
ត របស់ ពួក គេ ឡើយ ដ្បិត ពួក គេ សម នឹង
ទទួល ទោស ដោយ អំពើ បែប នេះ។
10 ប៉ុន្តែ កូន ប្រុស របស់ អ្នក មិន ត្រូវ បាន ធ្មេ
ញ របស់ នាគ ដ៏ មាន ពិស ឡើយ ដ្បិត សេចក្ដី
មេត្តា ករុណា របស់ ទ្រង់ បាន ស្ថិត នៅ ចំពោះ
ពួក វា ហើយ បាន ប្រោស ពួក វា ឲ្យ ជា។
11 ដ្បិត គេ ត្រូវ គេ ចាក់ ដោត ដើម្បី ឲ្យ គេ ចង
ចាំ ពាក្យ របស់ ទ្រង់ ហើយ បាន ត្រូវ បាន ស
ង្គ្រោះ យ៉ាង ឆាប់ រហ័ស ដើម្បី កុំ ឲ្យ ធ្លាក់ ក្នុង
ការ ភ្លេច ភ្លាំង ដ៏ ជ្រៅ នោះ គេ អាច នឹង ចង
ចាំ ជានិច្ច ចំពោះ សេចក្ដី ល្អ របស់ ទ្រង់។

12 ត្បិត វា មិន មែន ជា ស្មៅ ឬ ជា ម្នាងសិលា
ដែល ធ្វើ ឲ្យ ពួក គេ មាន សុខភាព ឡើង វិញ
ទេ គឺ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ទ្រង់ ដែល ប្រោស គ្រ
ប់ ទាំង អស់។
១៣ត្បិត អ្នក មាន អំណាច នៃ ជីវិត និង សេចក្តី
ស្លាប់ អ្នក នាំ ទៅ កាន់ ទ្វារ នៃ នរក ហើយ បាន
ឡើង មក វិញ។
១៤ មនុស្ស ម្នាក់ ពិត ជា បាន សម្លាប់ ដោយ កា
រ ព្យាបាទ របស់ ខ្លួន ហើយ វិញ្ញាណ ដែល បាន ចេ
ញ ទៅ ហើយ ក៏ មិន ត្រឡប់ មក វិញ ដែរ។ ទាំង
ព្រលឹងមិនបានទទួលមកវិញទេ។
១៥ ប៉ុន្តែ មិន អាច គេច ផុត ពី ដៃ របស់ អ្នក
បាន ឡើយ។
16 ដ្បិត មនុស្ស ទុច្ចរិត ដែល បដិសេធ មិន ស្គាល់
អ្នក ត្រូវ បាន វាយ ប្រហារ ដោយ កម្លាំង នៃ ដៃ
របស់ អ្នក: ដោយ មាន ភ្លៀង ធ្លាក់ ព្រឹល និង ភ្លៀង
ធ្លាក់ ត្រូវ គេ បៀតបៀន រហូត ដល់ ពួក គេ ជៀ
ស មិន រួច ហើយ ត្រូវ បាន បំផ្លាញ ដោយ ភ្លើង។
១៧ ត្បិត អ្វី ដែល គួរ ឲ្យ ងឿង ឆ្ងល់ បំផុត នោះ
ភ្លើង មាន កម្លាំង កាន់ តែ ខ្លាំង ឡើង នៅ ក្នុង
ទឹក ដែល ពន្លត់ គ្រប់ ទាំង អស់ ត្បិត ពិភព លោក
ប្រយុទ្ធ ដើម្បី មនុស្ស សុចរិត។
១៨ត្បិត ពេល ខ្លះ អណ្តាតភ្លើង ត្រូវ បាន បន្ធូរបន្ថយ ដើ
ម្បី កុំ ឲ្យ ឆេះ ដល់ សត្វ ដែល ត្រូវ បាន បញ្ជូ
ន មក ប្រឆាំង នឹង មនុស្ស ទុច្ចរិត។ ប៉ុន្តែ ខ្លួន គេ
អាច នឹង ឃើញ និង យល់ ឃើញ ថា ពួក គេ ត្រូ
វ បាន គេ បៀតបៀន ដោយ សារ ការ វិនិច្ឆ័យ រប
ស់ ព្រះ។
១៩ហើយ នៅ ពេល មួយ ទៀត វា បាន ឆេះ សូ
ម្បី តែ នៅ កណ្តាល ទឹក លើស ពី អំណាច
នៃ ភ្លើង ដើម្បី វា អាច នឹង បំផ្លាញ ផល ផ្លែ
នៃ ដែនដី ដ៏ អយុត្តិធម៌។
20 ផ្ទុយ ទៅ វិញ អ្នក បាន ផ្តល់ អាហារ ដល់ ប្រ
ជាជន របស់ អ្នក ជា មួយ នឹង អាហារ របស់ ទេវ
តា ហើយ បាន បញ្ជូន ពួក គេ មក ពី ស្ថាន បរម
សុខ ដែល បាន រៀបចំ ដោយ គ្មាន ការ ងារ ធ្វើ
ដោយ អាច ស្កប់ ចិត្ត ដល់ មនុស្ស គ្រប់ រូប និង
យល់ ស្រប តាម គ្រប់ រសជាតិ។
21 ដ្បិត អាហារ របស់ អ្នក បាន ប្រកាស ពី ភា
ព ផ្អែម ល្ហែម របស់ អ្នក ដល់ កូន ចៅ របស់ អ្ន
ក ហើយ បម្រើ តាម ចំណង់ របស់ អ្នក បរិភោគ
នោះ បាន បន្ទន់ ខ្លួន តាម ចំណង់ របស់ មនុស្ស
គ្រប់ រូប។
22 ប៉ុន្តែ ព្រិល និង ទឹកកក បាន ស៊ូទ្រាំ នឹង ភ្លើង ហើ
យ មិន រលាយ ឡើយ ដើម្បី ឲ្យ ពួកគេ អាច ដឹង
ថា ភ្លើង ដែល ឆេះ នៅ លើ ព្រឹល ហើយ កំពុង
ឆេះ ដោយ ភ្លៀង បាន បំផ្លាញ ផល ផ្លែ របស់ ខ្មាំ
ង សត្រូវ។
23 ប៉ុន្តែ ការ នេះ បាន ភ្លេច កម្លាំង របស់ ខ្លួន ម្ត
ង ទៀត ដើម្បី ឲ្យ មនុស្ស សុចរិត បាន ទទួល កា
រ ចិញ្ចឹម។
២៤ត្បិត សត្វ ដែល បម្រើ អ្នក ដែល ជា អ្នក ប
ង្កើត នឹង បង្កើន កម្លាំង របស់ ខ្លួន ប្រឆាំង នឹង ម
នុស្ស ទុច្ចរិត សម្រាប់ ការ ដាក់ ទោស ពួក គេ ហើ
យ បន្ថយ កម្លាំង របស់ វា ដើម្បី ជា ប្រយោជន៍
ដល់ មនុស្ស ដែល គេ ទុក ចិត្ត លើ អ្នក។
25 ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ សូម្បី តែ ពេល នោះ វា ត្រូ
វ បាន កែ ប្រែ ទៅ គ្រប់ ម៉ូដ ហើយ បាន គោរ
ព តាម ព្រះគុណ របស់ ទ្រង់ ដែល ចិញ្ចឹម គ្រប់
យ៉ាង ស្រប តាម បំណង ប្រាថ្នា របស់ អ្នក ដែល
ត្រូវ ការ៖
26 ឱ ព្រះអម្ចាស់ ជា កូន របស់ ទ្រង់ ដែល ទ្រង់
ជា ទី ស្រឡាញ់ អាច នឹង ជ្រាប ថា វា មិន មែន
ជា ផ្លែ ដែល ចិញ្ចឹម មនុស្ស ទេ ប៉ុន្តែ ជា ព្រះបន្ទូ
ល ទ្រង់ ដែល ការពារ ពួក អ្នក ដែល ទុក ចិត្ត
លើ ទ្រង់។
២៧ ព្រោះ ភ្លើង ដែល មិន ត្រូវ បាន បំផ្លាញ ដោ
យ ត្រូវ បាន កំដៅ ដោយ ពន្លឺ ថ្ងៃ បន្តិច នោះ
ក៏ រលាយ បាត់ ទៅ
28 ដើម្បី ឲ្យ វា បាន ដឹង ថា យើង ត្រូវ រារាំង
ព្រះអាទិត្យ ដើម្បី អរ ព្រះគុណ ដល់ អ្នក ហើយ នៅ
ពេល ថ្ងៃ រះ អធិស្ឋាន ដល់ អ្នក។
២៩ត្បិត សេចក្តី សង្ឃឹម នៃ មនុស្ស ដែល មិន ដឹ
ង គុណ នឹង រលាយ បាត់ ទៅ ដូច ជា ទឹក ក
ក នៅ រដូវរងា ហើយ នឹង រត់ ទៅ ឆ្ងាយ ដូច ទឹ
ក ដែល មិន អាច រក បាន

ជំពូក 17

1 ដ្បិត ការ វិនិច្ឆ័យ របស់ អ្នក ធំ ណាស់ ហើយ មិ
ន អាច បង្ហាញ បាន ឡើយ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ ព្រលឹ
ង ដែល មិន បាន ចិញ្ចឹម បាន ប្រព្រឹត្ត ខុស។
2 ដ្បិត កាល ណា មនុស្ស ទុច្ចរិត គិត ចង់ សង្ក
ត់ សង្កិន សាសន៍ បរិសុទ្ធ ពួក គេ ត្រូវ បាន គេ
បិទ នៅ ក្នុង ផ្ទះ របស់ ពួក គេ ជា អ្នក ទោស
នៃ ភាព ងងឹត ហើយ ត្រូវ បាន ជាប់ ឃុំឃាំង ជាមួ
យ នឹង ចំណង នៃ យប់ ដ៏ វែង នោះ បាន ដេ
ក នៅ ទីនោះ ដោយ និរទេស ចេញ ពី ទីជម្រក
ដ៏ អស់កល្ប។
៣ត្បិត ខណៈ ដែល ពួក គេ សន្មត់ ថា កុហក លា
ក់ ក្នុង អំពើ បាប សម្ងាត់ របស់ ខ្លួន ពួក គេ ត្រូ
វ បាន ខ្ចាត់ខ្ចាយ នៅ ក្រោម ស្បៃ ងងឹត នៃ កា
រ បំភ្លេច ចោល ដោយ មាន ការ ភ្ញាក់ ផ្អើល យ៉ា
ង ខ្លាំង ហើយ មាន បញ្ហា ចំពោះ ការ លេច ចេ
ញ ដ៏ ចម្លែក។
៤ត្បិត ទាំង ជ្រុង ដែល ទប់ ពួកគេ មិន ឲ្យ ភ័យ
ខ្លាច ឡើយ ប៉ុន្តែ សំឡេង ដូច ទឹក ធ្លាក់ បាន ប
ន្លឺ ឡើង ជុំវិញ ពួកគេ ហើយ ការ និមិត្ត ដ៏ក្រៀមក្រំ
បាន លេច មក ដល់ ពួកគេ ដោយ ទឹក មុខ ធ្ងន់
។
5 គ្មាន អំណាច នៃ ភ្លើង ណា អាច ផ្តល់ ពន្លឺ ដ
ល់ ពួក គេ បាន ទេ ទាំង អណ្តាតភ្លើង ដ៏ ភ្លឺ

ថ្លា នៃ ផ្កាយ ក៏ មិន អាច ទ្រាំទ្រ នឹង បំភ្លឺ យ
ប់ ដ៏ អាក្រក់ នោះ បាន ដែរ។
៦ មាន តែ ភ្លើង បាន លេច មក ដល់ ពួក គេ
ដែល ឆេះ ដោយ ខ្លួន ឯង ដែល គួរ ឲ្យ ស្ញែង ខ្លា
ច ជា ខ្លាំង។ ដោយ សារ មាន ការ ភ័យ ខ្លាច
ជា ខ្លាំង ពួក គេ គិត ថា រឿង ដែល ពួក គេ បា
ន ឃើញ អាក្រក់ ជាង ការ មើល មិន ឃើញ
ទៅ ទៀត។
7 ចំពោះ ការ បំភាន់ នៃ សិល្បៈ វេទមន្ត ពួក គេ ត្រូ
វ បាន គេ ទម្លាក់ ចុះ ហើយ ការ បង្អាប់ ដោយ
ប្រាជ្ញា របស់ គេ ត្រូវ បាន គេ ស្តី បន្ទោស ដោ
យ អាម៉ាស់។
៨ ត្បិត ពួក គេ ដែល សន្យា ថា នឹង បណ្តេញ
សេចក្តី ភ័យ ខ្លាច និង ទុក្ខ ព្រួយ ចេញ ពី ព្រលឹ
ង ដែល ឈឺ នោះ ឈឺ ដោយ ការ ភ័យ ខ្លាច ដែ
ល សក្តិសម នឹង គេ សើច។
៩ ត្បិត ទោះ បី ជា គ្មាន អ្វី ដ៏ គួរ ឲ្យ ស្ញែង ខ្លា
ច ពី ពួក គេ ឡើយ។ ប៉ុន្តែ នៅ តែ ភ័យ ខ្លាច
នឹង សត្វ ពាហនៈ ដែល ឆ្លង កាត់ និង ការ ស្រែ
ក របស់ ពស់
១០ ពួក គេ បាន ស្លាប់ ដោយ ភ័យ ខ្លាច ដោយ ប
ដិសេធ ថា មិន បាន ឃើញ ខ្យល់ ដែល គ្មាន នរ
ណា អាច ជៀស បាន ឡើយ។
11 ដ្បិត អំពើ ទុច្ចរិត ដែល បាន ថ្កោលទោស ដោយ
សាក្សី របស់ នាង ផ្ទាល់ គឺ មាន ភាព ច្របូកច្រប
ល់ ខ្លាំង ហើយ ត្រូវ បាន សង្កត់សង្កិន ដោយ សតិស
ម្បជញ្ញៈ តែងតែ ព្យាករណ៍ អំពី រឿង ដ៏ សោកសៅ។
១២ ព្រោះ ការ ភ័យ ខ្លាច មិន មាន អ្វី ផ្សេង ទៀ
ត ឡើយ ក្រៅ ពី ការ ក្បត់ អ្នក ដែល ទទួល បា
ន នូវ ហេតុផល ដែល ផ្តល់ ឲ្យ។
១៣ ហើយ ការ រំពឹង ទុក ពី ខាង ក្នុង តិច ជាង រា
ប់ ថា អវិជ្ជា ច្រើន ជាង មូលហេតុ ដែល នាំ ម
ក នូវ ទុក្ខ វេទនា។
១៤ ប៉ុន្តែ ពួកគេ បាន ដេក លក់ ដដែល នៅ យ
ប់ នោះ ដែល ពិត ជា មិន អាច អត់ ឱន បាន
ហើយ ដែល បាន មក លើ ពួកគេ ចេញ ពី បា
ត នៃ នរក ដែល ជៀស មិន រួច
15 មួយ ផ្នែក មាន ការ ព្រួយ បារម្ភ ដោយ ការ
មើល ឃើញ ដ៏ អស្ចារ្យ ហើយ មួយ ផ្នែក បាន ដួ
ល សន្លប់ បេះដូង របស់ ពួក គេ មិន អាច ធ្វើ
ទៅ បាន: ដោយ សារ តែ ការ ភ័យ ខ្លាច មួយ រំ
ពេច ហើយ មិន បាន ស្វែង រក បាន មក លើ ពួ
ក គេ។
១៦ ដូច្នេះ អ្នក ណា ដែល ដួល នោះ ត្រូវ ឃុំ ខ្លួ
ន ក្នុង គុក ដោយ គ្មាន រនាំង ដែក
17 ត្បិត មិន ថា គាត់ ជា កសិករ ឬ អ្នក គង្វាល
ឬ ជា កម្មករ នៅ វាល នោះ ទេ គាត់ ត្រូវ បាន
រំលង ហើយ បាន ស៊ូទ្រាំ នឹង ភាព ចាំបាច់ នោះ ដែ
ល មិន អាច ជៀស បាន ឡើយ ត្បិត ពួកគេ ទាំ
ង អស់ ត្រូវ បាន ចង ដោយ ខ្សែ សង្វាក់ នៃ
សេចក្តី ងងឹត មួយ។
18 មិន ថា វា ជា ខ្យល់ បក់ បោក ឬ សំឡេង ស
ត្វ ស្លាប ដ៏ ពិរោះ នៅ ក្នុង មែក ឈើ ដែល រី
ក រាយ រាក់ ទាក់ ឬ ទឹក ធ្លាក់ យ៉ាង សន្ធោសន្ធៅ
19 ឬ សំឡេង ថ្ម ដ៏ គួរ ឲ្យ ខ្លាច ដែល បាន ទ
ម្លាក់ ឬ ការ រត់ ដែល មិន អាច មើល ឃើញ
ពី សត្វ រំលង ឬ សំឡេង គ្រហឹម នៃ សត្វ សាហា
វ ភាគច្រើន ឬ សំឡេង បន្លឺ ឡើង ពី ភ្នំ ប្រហោង
ការ ទាំង នេះ ធ្វើ ឲ្យ ពួក គេ ភ័យ ខ្លាច។
20 ដ្បិត ពិភព លោក ទាំង មូល បាន ភ្លឺ ដោយ
ពន្លឺ ច្បាស់ ហើយ គ្មាន អ្នក ណា ត្រូវ បាន រារាំ
ង ក្នុង ការ ធ្វើ ការ របស់ ពួក គេ ឡើយ។
21 មានតែពេលយប់ដ៏ធ្ងន់មួយប៉ុណ្ណោះដែលលាតសន្ធឹងលើពួក
គេ ដែលជារូបភាពនៃភាពងងឹតដែលក្រោយមកគួរតែទទួលពួកគេ
ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាពួកគេចំពោះខ្លួនពួកគេកាន់តែសោកសៅជា
ងភាពងងឹតទៅទៀត។

ជំពូក 18

1 យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ពួក បរិសុទ្ធ របស់ អ្នក មា
ន ពន្លឺ ដ៏ អស្ចារ្យ ដែល សំឡេង ដែល ពួក គេ បា
ន ឮ ហើយ មើល មិន ឃើញ រាង របស់ ពួក គេ
ដោយ សារ ពួក គេ ក៏ មិន បាន រង ទុក្ខ ដូច
គ្នា ដែរ ពួក គេ បាន រាប់ ពួក គេ ថា មាន សុភ
មង្គល។
២ ប៉ុន្តែ ដោយ សារ ឥឡូវ នេះ ពួក គេ មិន បាន
ធ្វើ បាប ពួក គេ ដែល ពួក គេ ធ្លាប់ បាន ធ្វើ ខុ
ស ពី មុន ពួក គេ បាន អរ ព្រះ គុណ ដល់ ពួ
ក គេ ហើយ បាន អង្វរ គេ លើក លែង ទោស ចំ
ពោះ ការ ដែល ពួក គេ ធ្លាប់ ជា សត្រូវ។
3 ផ្ទុយទៅវិញ ទ្រង់បានប្រទានឱ្យពួកគេនូវបង្គោលភ្លើងដ៏ឆេះ ទាំ
ងសម្រាប់ធ្វើជាមគ្គុទ្ទេសក៍នៃការធ្វើដំណើរដែលមិនស្គាល់ និងជា
ព្រះអាទិត្យដែលគ្មានគ្រោះថ្នាក់ ដើម្បីផ្តល់ភាពសប្បាយរីករាយដ
ល់ពួកគេដោយកិត្តិយស។
៤ ត្បិត ពួក គេ សក្តិសម នឹង ត្រូវ បាន ដក យ
ក ពន្លឺ ហើយ ដាក់ គុក ក្នុង ភាព ងងឹត ដែល បា
ន រក្សា កូន ប្រុស របស់ អ្នក ដោយ បិទ ភ្នែក ដែ
ល ពន្លឺ មិន ពុក រលួយ នៃ ច្បាប់ ត្រូវ បាន ប្រ
ទាន ដល់ ពិភពលោក។
៥ ហើយ កាល ពួក គេ បាន តាំង ចិត្ត សម្លាប់ ទារ
ក នៃ ពួក បរិសុទ្ធ ហើយ កូន មួយ ត្រូវ បាន
គេ បណ្តេញ ចេញ ហើយ បាន សង្គ្រោះ ដើម្បី បន្ទោ
ស ពួក គេ នោះ ទ្រង់ បាន យក កូន ចៅ ដ៏
ច្រើន របស់ ពួក គេ ទៅ ហើយ បំផ្លាញ ពួក គេ
ទាំង ស្រុង ក្នុង ទឹក ដ៏ ខ្លាំង ក្លា។
6 នៅយប់នោះ ឪពុករបស់យើងត្រូវបានបញ្ជាក់ពីមុនថា ការដឹង
យ៉ាងប្រាកដនូវអ្វីដែលពួកគេបានស្បថថាពួកគេបានផ្តល់ការជឿ
ជាក់នៅពេលក្រោយនោះ ពួកគេអាចនឹងរីករាយ។
៧ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ប្រជាជន របស់ អ្នក ត្រូ
វ បាន ទទួល ទាំង សេចក្តី សង្គ្រោះ នៃ មនុស្ស
សុចរិត និង ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ នៃ ខ្មាំង សត្រូវ។

៨ត្បិត ទ្រង់ បាន ដាក់ ទោស ខ្មាំង សត្រូវ របស់
យើង ដោយ របៀប ណា ទ្រង់ ក៏ បាន លើក តម្កើ
ង យើង ដែល ទ្រង់ បាន ហៅ មក។
៩ត្បិត កូន សុចរិត នៃ មនុស្ស ល្អ បាន បូជា ដោ
យ សម្ងាត់ ហើយ ដោយ មាន ការ យល់ព្រម តែ មួ
យ បាន បង្កើត ច្បាប់ បរិសុទ្ធ ដើម្បី ឲ្យ ពួក បរិសុ
ទ្ធ ប្រៀប ដូច ជា អ្នក រួម ចំណែក នៃ អំពើ
ល្អ និង អាក្រក់ ដូច គ្នា នោះ ឪពុក ឥឡូវ បាន
ច្រៀង បទ សរសើរ។
10 ប៉ុន្តែ នៅ ម្ខាង ទៀត នោះ បាន បន្លឺ សំឡេង
ឈឺ តាម ការ ស្រែក របស់ ខ្មាំង សត្រូវ ហើយ សំ
ឡេង សោក ស្ដាយ បាន កើត ឡើង ដល់ កុមារ
ដែល បាន យំ សោក។
១១ ចៅហ្វាយ និងអ្នកបំរើត្រូវទទួលទោសតាមរបៀបតែមួយ។ ហើ
យ ដូច ជា ស្ដេច ក៏ រង ទុក្ខ ដល់ មនុស្ស សាម
ញ្ញ ដែរ។
១២ ដូច្នេះ ពួក គេ ទាំង អស់ គ្នា បាន ស្លាប់ រាប់
មិន អស់ ដោយ ការ ស្លាប់ មួយ ប្រភេទ។ ទាំង មនុ
ស្ស រស់ មិន គ្រប់ គ្រាន់ ក្នុង ការ បញ្ចុះ សព ពួ
ក គេ ឡើយ ដ្បិត ក្នុង ពេល តែ មួយ ពូជ ដ៏ ខ្ព
ង់ ខ្ពស់ របស់ ពួក គេ ត្រូវ បាន បំផ្លាញ ចោល។
១៣ត្បិត តែ ពួក គេ មិន ជឿ អ្វី មួយ ដោយ
ហេតុ ផល នៃ ការ ទាក់ ទាញ។ ពេល កូន ច្បង រ
ង ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ ពួក គេ បាន ទទួល ស្គាល់ ប្រ
ជាជន នេះ ថា ជា បុត្រ របស់ ព្រះ។
១៤ ព្រោះ ខណៈ ដែល អ្វីៗ ទាំង អស់ នៅ ក្នុង
ភាព ស្ងៀមស្ងាត់ ហើយ យប់ នោះ គឺ នៅ កណ្ដា
ល ផ្លូវ ដ៏ លឿន របស់ នាង
១៥ ព្រះ បន្ទូល នៃ ព្រះ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព រប
ស់ ទ្រង់ បាន លោត ចុះ ពី លើ មេឃ ចេញ
ពី រាជបល្ល័ង្ក របស់ ទ្រង់ ដូច ជា អ្នក ចម្បាំង ដ៏
កាច សាហាវ ម្នាក់ ចូល ទៅ ក្នុង ដែនដី នៃ សេ
ចក្តី ហិនវិនាស
16 ហើយ បាន នាំ យក បញ្ញត្តិ ដ៏ ឥត លាក់លៀ
ម របស់ អ្នក ជា ដាវ ដ៏ មុត ហើយ ការ ក្រោក
ឈរ ពេញ ដោយ សេចក្តី ស្លាប់។ វាបានពាល់លើមេឃ ប៉ុ
ន្តែវាឈរនៅលើផែនដី។
17 រំពេចនោះ ការនិមិត្តនៃសុបិនអាក្រក់បានធ្វើឱ្យពួកគេឈឺចាប់
ហើយការភ័យខ្លាចបានកើតឡើងមកលើពួកគេដោយមើលមិនឃើ
ញ។
18 ហើយ ម្នាក់ បាន បោះ ចោល នៅ ទី នេះ ហើ
យ ម្នាក់ ទៀត នៅ ទី នោះ ស្លាប់ ពាក់ កណ្ដា
ល បាន បង្ហាញ ពី មូលហេតុ នៃ ការ ស្លាប់ រប
ស់ គាត់។
១៩ត្បិត សុបិន ដែល ធ្វើ ឲ្យ ពួក គេ ព្រួយ ចិ
ត្ត បាន បង្ហាញ ពី ការ នេះ ក្រែង គេ ត្រូវ វិនា
ស ទៅ ហើយ មិន ដឹង ថា ហេតុ អ្វី បាន ជា
គេ រង ទុក្ខ។
២០មែនហើយ ការភ្លក់នៃសេចក្ដីស្លាប់បានប៉ះនឹងពួកសុចរិតផង
ដែរ ហើយមានការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃហ្វូងមនុស្សនៅទីរហោស្ថាន។ ប៉ុ
ន្តែ សេចក្ដីក្រោធបានស៊ូទ្រាំមិនយូរប៉ុន្មានទេ។
២១ ត្បិត ពេល នោះ បុរស ដែល គ្មាន កំហុស បា
ន ប្រញាប់ ប្រញាល់ ចេញ មក ការពារ ពួក គេ។
ហើយ យក ខែល នៃ កិច្ច បម្រើ ដ៏ ត្រឹមត្រូវ រប
ស់ ទ្រង់ សូម្បី តែ ការ អធិស្ឋាន និង ការ អុជ ធូ
ប ក៏ តាំង ខ្លួន ប្រឆាំង នឹង សេចក្តី ក្រោធ ហើ
យ បាន នាំ ឲ្យ មហន្តរាយ ដល់ ទី បញ្ចប់ ដោ
យ ប្រកាស ថា គាត់ ជា អ្នក បម្រើ របស់ ទ្រង់។
22 ដូច្នេះ គាត់ បាន យក ឈ្នះ អ្នក បំផ្លាញ ដោយ មិ
ន ប្រើ កម្លាំង កាយ ឬ កម្លាំង អាវុធ ទេ ប៉ុន្តែ ដោ
យ ពាក្យ សម្ដី បាន ផ្ដួល អ្នក ដែល ដាក់ ទណ្ឌក
ម្ម ដោយ ចោទ ប្រកាន់ ពាក្យ សម្បថ និង សេចក្តី ស
ញ្ញា ដែល បាន ធ្វើ ជា មួយ នឹង បុព្វបុរស។
23ដ្បិត ពេល ដែល មនុស្ស ស្លាប់ បាន ដួល រ
លំ ដោយ គំនរ គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក ដោយ ឈ
រ នៅ ចន្លោះ នោះ ទ្រង់ បាន នៅ ជាប់ នឹង សេច
ក្តី ក្រោធ ហើយ បាន ចែក ផ្លូវ ដល់ មនុស្ស រស់។
២៤ត្បិត ក្នុង សម្លៀក បំពាក់ ដ៏ វែង នោះ គឺ ពិភ
ពលោក ទាំងមូល ហើយ នៅ ក្នុង ជួរ ថ្ម ទាំង បួ
ន នោះ គឺ ជា សិរី ល្អ នៃ បិតា ដែល បាន ឆ្លា
ក់ ហើយ ព្រះករុណា របស់ ទ្រង់ នៅ លើ ព្រះសិរ
សា របស់ ទ្រង់។
25 ដល់ អ្នក បំផ្លាញ ទាំង នេះ បាន ដាក់ កន្លែង
ហើយ ខ្លាច ពួក គេ ត្បិត ល្មម ឲ្យ គេ ភ្លក់ តែ
សេចក្តី ក្រោធ ប៉ុណ្ណោះ។

ជំពូក 19

1 ចំពោះ មនុស្ស ទុច្ចរិត នោះ ព្រះពិរោធ បាន មក
លើ ពួក គេ ដោយ គ្មាន មេត្តា ដល់ ទី បំផុត ដ្បិ
ត ទ្រង់ បាន ដឹង មុន នឹង ធ្វើ អ្វី
២ របៀបដែល បាន ទុក ឲ្យ ពួកគេ ចាកចេញ ទៅ
ហើយ បាន បញ្ជូន ពួកគេ ចេញ យ៉ាង ប្រញាប់ ប្រ
ញាល់ នោះ ពួកគេ នឹង ប្រែចិត្ត ហើយ តាម ចាប់ ពួក
គេ។
៣ ខណៈពេលដែលពួកគេកំពុងកាន់ទុក្ខ និងយំសោកនៅឯផ្នូរនៃ
មរណជននៅឡើយ ពួកគេបានបន្ថែមឧបករណ៍ដ៏ល្ងង់ខ្លៅមួយទៀ
ត ហើយបានដេញតាមពួកគេក្នុងនាមជាអ្នករត់គេចខ្លួន ដែលពួក
គេបានអង្វរថាឱ្យទៅ។
៤ត្បិត ជោគវាសនា ដែល ពួកគេ សក្តិសម បាន ទា
ញ ពួកគេ មក ដល់ ទី បញ្ចប់ ហើយ បាន ធ្វើ
ឲ្យ ពួកគេ បំភ្លេច រឿង ដែល បាន កើត ឡើង រួ
ច ហើយ ដើម្បី ពួកគេ អាច នឹង សម្រេច បាន នូ
វ ការ ដាក់ទោស ដែល ចង់ ទទួល ទារុណកម្ម រប
ស់ ពួកគេ ៖
5 ហើយ ដើម្បី ឲ្យ ប្រជាជន របស់ អ្នក អាច ឆ្លង
កាត់ ផ្លូវ ដ៏ អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែ ពួកគេ អាច នឹង ជួប កា
រ ស្លាប់ ដ៏ ចម្លែក។
៦ត្បិត សត្វ ទាំង មូល នៅ ក្នុង ប្រភេទ ដ៏ សមរ
ម្យ របស់ វា ត្រូវ បាន កែ ទម្រង់ ជា ថ្មី ម្តង
ទៀត ដោយ ការ បម្រើ ព្រះបញ្ញត្តិ ប្លែក ៗ ដែល បា
ន ប្រទាន ដល់ ពួកគេ ដើម្បី ឲ្យ កូន ចៅ របស់

អ្នក អាច ត្រូវ បាន រក្សា ដោយ គ្មាន ការ ឈឺចាប់៖
7 ដូច ជា ពពក បាំង ជំរំ។ ហើយកន្លែងដែលទឹកឈរពីមុន ដីស្ងួតក៏លេចចេញមក។ ហើយចេញពីសមុទ្រក្រហមជាផ្លូវដែលគ្មានឧបសគ្គ។ ហើយចេញពីស្រ្ទឹមដ៏ឃោរឃៅមួយវាលពណ៌បៃតង:
៨ តាម រយៈ មនុស្ស ទាំង អស់ ដែល ត្រូវ បាន ការពារ ដោយ ដៃ របស់ អ្នក ដោយ ឃើញ ការ អស្ចារ្យ ដ៏ អស្ចារ្យ របស់ អ្នក
9 ដ្បិត ពួក គេ ដើរ យ៉ាង ធំ ដូច សេះ ហើយ លោត ដូច កូន ចៀម ដោយ សរសើរ ដល់ ទ្រង់ ឱ ព្រះអម្ចាស់ ដែល បាន រំដោះ ពួក គេ
10 ត្បិត ពួក គេ នៅ តែ នឹក ឃើញ អំពី កិច្ចការ ដែល បាន ធ្វើ កាល ដែល ពួក គេ ស្នាក់ នៅ ក្នុង ដែនដី ចម្លែក នេះ អំពី របៀប ដែល ដី បាន បង្កើត រុយ ជំនួស ឲ្យ សត្វ គោ និង របៀប ដែល ទន្លេ បាន កង្កែប ជា ច្រើន មក ជំនួស ឲ្យ ត្រី។
11 ប៉ុន្តែ ក្រោយ មក ពួក គេ បាន ឃើញ សត្វ ស្លាប ជំនាន់ ថ្មី នៅ ពេល ដែល ត្រូវ បាន គេ ដឹក នាំ ដោយ ចំណង់ អាហារ ពួក គេ បាន សុំ សាច់ឆ្ងាញ់។
12 ដ្បិត សត្វ ក្រួច បាន ឡើង មក រក ពួក វា ពី សមុទ្រ ដើម្បី ឲ្យ ពួក គេ ស្កប់ ចិត្ត។
13 ហើយការដាក់ទណ្ឌកម្មបានមកលើមនុស្សមានបាប មិនមែនដោយគ្មានទីសំគាល់ពីមុនដោយកម្លាំងនៃផ្គរលាន់ឡើយ ត្បិតពួកគេបានរងទុក្ខដោយយុត្តិធម៌ទៅតាមអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ដរាបណាពួកគេប្រើអាកប្បកិរិយាដ៏ឃោរឃៅ និងស្អប់ខ្ពើមកាន់តែខ្លាំងចំពោះមនុស្សចម្លែក។
14 ពី ព្រោះ ពួក សូដុម មិន បាន ទទួល ពួក គេ ដែល ពួក គេ មិន ដឹង ថា មក ដល់ ពេល ណា ទេ ប៉ុន្តែ ពួក គេ បាន នាំ មិត្ត ភក្តិ ទៅ ជា ខ្ញុំ បម្រើ ដែល សម នឹង ពួក គេ។
15 ហើយ មិន ត្រឹម តែ ប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែ ការ ផ្សង ព្រេង នឹង ត្រូវ មាន ការ គោរព ខ្លះ ពី អ្នក ទាំង នោះ ដោយ សារ ពួក គេ បាន ប្រើ មនុស្ស ចម្លែក មិន រួសរាយ រាក់ ទាក់៖
១៦ ប៉ុន្តែ អ្នក ទាំង នេះ បាន ធ្វើ ទុក្ខ យ៉ាង ខ្លាំង ដល់ ពួក គេ ដែល ពួក គេ បាន ទទួល ក្នុង ពិធី ជប់ លៀង ហើយ ត្រូវ បាន គេ ចាត់ ទុក ជា អ្នក ទទួល យក ច្បាប់ ដដែល នេះ ជា មួយ នឹង ពួក គេ រួច ទៅ ហើយ។
17 ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ សូម្បី តែ ដោយ ភាព ងងឹត ភ្នែក ក៏ ត្រូវ បាន រង របួស ដែរ ដូច ជា អ្នក នៅ មាត់ ទ្វារ នៃ មនុស្ស សុចរិត ដែរ៖ ពេល ដែល ត្រូវ បាន ហ៊ុំព័ទ្ធ ដោយ ភាព ងងឹត ដ៏ អាក្រក់ ដ៏ គួរ ឲ្យ រន្ធត់ គ្រប់ គ្នា បាន ស្វែង រក ផ្លូវ ចូល តាម ទ្វារ របស់ ខ្លួន។
១៨ត្បិត ធាតុ ទាំង ឡាយ ត្រូវ បាន ផ្លាស់ ប្តូរ ក្នុង ខ្លួន ដោយ ភាព សុខដុម មួយ ដូច ជា នៅ ក្នុង បទ ភ្លេង បាន ផ្លាស់ ប្តូរ ឈ្មោះ នៃ បទ ភ្លេង ហើយ នៅ តែ មាន សំឡេង ជានិច្ច។ ដែល អាច នឹង ដឹង ច្បាស់ ដោយ ការ មើល ឃើញ នៃ ការ ដែល បាន ធ្វើ ។
១៩ត្បិត របស់ នៅ លើ ផែនដី បាន ប្រែ ទៅ ជា ទឹក ហើយ របស់ ដែល មុន នឹង ហែល ក្នុង ទឹក ឥឡូវ បាន ធ្លាក់ មក លើ ដី។
២០ ភ្លើង មាន អំណាច ក្នុង ទឹក ដោយ ភ្លេច គុណធម៌ របស់ ខ្លួន ហើយ ទឹក ក៏ ភ្លេច ធម្មជាតិ ដែល រលត់ ទៅ។
២១ ម្យ៉ាងវិញទៀត អណ្តាតភ្លើង មិន បាន ខ្ជះខ្ជាយ សាច់ នៃ វត្ថុ មានជីវិត ដែល ពុករលួយ ឡើយ ទោះបី ជា វា បាន ដើរ ទៅ ទីនោះ ក៏ដោយ ។ ទាំង នោះ ក៏ មិន រលាយ សាច់ សួគ៌ា ដែល មាន លក្ខណៈ ធម្មជាតិ អាច រលាយ បាន ដែរ។
22 ឱ ព្រះ អម្ចាស់ អើយ ទ្រង់ បាន លើក តម្កើង ប្រជារាស្ត្រ របស់ ទ្រង់ ហើយ លើក តម្កើង ពួក គេ ហើយ ទ្រង់ ក៏ មិន បាន មើល ស្រាល ពួក គេ ដែរ ប៉ុន្តែ ទ្រង់ បាន ជួយ គេ គ្រប់ ពេល វេលា និង គ្រប់ ទីកន្លែង។

សាស្តា

ប្រាជ្ញារបស់ព្រះយេស៊ូជាបុត្ររបស់ស៊ីរ៉ាច

ជំពូក 1

1 ប្រយោគអំពីប្រាជ្ញារបស់ព្រះយេស៊ូ ជាព្រះរាជបុត្ររបស់ស៊ីរ៉ាច។ រឹងរឿងជាច្រើន និងអស្ចា
រ្យត្រូវបានប្រគល់មកយើងដោយក្រឹត្យវិន័យ និងព្យាការី និងអ្នកផ្សេងទៀតដែលបានធ្វើតាម
ជំហានរបស់ពួកគេ សម្រាប់អ្វីដែលអ៊ីស្រាអែលគួរត្រូវបានសរសើរសម្រាប់ការរៀនសូត្រ និង
ប្រាជ្ញា។ ហើយដូច្នេះមិនត្រឹមតែអ្នកអានត្រូវតែមានជំនាញដោយខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែអ្នក
ដែលមានបំណងប្រាថ្នាចង់រៀនផងដែរអាចទទួលបានផលចំណេញទាំងការនិយាយនិងការ
សរសេរ: ជីតារបស់ខ្ញុំព្រះយេស៊ូវនៅពេលដែលគាត់បានលះបង់ខ្លួនគាត់យ៉ាងច្រើនក្នុងការ
អានច្បាប់ ហើយព្យាការី និងសៀវភៅផ្សេងទៀតនៃបុព្វបុរសរបស់យើង ហើយបានទទួលកា
រវិនិច្ឆ័យល្អនោះ ក៏ត្រូវបានទាញខ្លួនគាត់ផងដែរ ដើម្បីសរសេរអ្វីមួយដែលទាក់ទងនឹងការរៀ
នសូត្រ និងប្រាជ្ញា។ ដើម្បី ឲ្យ អ្នក ដែល មាន ចិត្ត ចង់ រៀន ហើយ ញៀ
ន នឹង រឿង ទាំង នេះ អាច ទទួល បាន ប្រាក់ ចំណេញ ច្រើន ទៀត
ក្នុង ការ រស់ នៅ តាម ច្បាប់។ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសូមណែនាំអ្នកឱ្យអានវាដោ
យការពេញចិត្ត និងការយកចិត្តទុកដាក់ ហើយសូមអភ័យទោសដល់ពួកយើង ដែលយើង
អាចហាក់ដូចជាខ្វះពាក្យខ្លះ ដែលយើងបានខិតខំបកស្រាយ។ ចំពោះរឿងដូចគ្នាដែលបាន
និយាយជាភាសាហេព្រើរ ហើយបកប្រែទៅជាភាសាផ្សេង នោះមិនមានកម្លាំងដូចគ្នានៅក្នុង
ពួកគេទេ ហើយមិនត្រឹមតែរឿងទាំងនេះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក្រឹត្យវិន័យផ្ទាល់ និងព្យាការី និង
សៀវភៅផ្សេងទៀតមិនមានភាពខុសគ្នាតិចតួចទេ នៅពេលដែល ពួកគេត្រូវបាននិយាយជា
ភាសារបស់ពួកគេ។ សម្រាប់ឆ្នាំទីប្រាំបី និងសាមសិបដែលចូលមកក្នុងប្រទេសអេស៊ីប នៅ
ពេលដែល Euergetes ឡើងសោយរាជ្យ ហើយបន្តនៅទីនោះមួយរយៈ ខ្ញុំបានរកឃើញ
សៀវភៅដែលគ្មានការរៀនសូត្រតិចតួច។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំគិតថាវាចាំបាច់បំផុតសម្រាប់ខ្ញុំក្នុង
ការផ្តល់ការឧស្សាហ៍ព្យាយាម និងការលំបាកមួយចំនួនដើម្បីបកស្រាយវា។ ប្រើការប្រុងប្រ
យ័ត្ន និងជំនាញដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងចន្លោះនោះ ដើម្បីនាំយកសៀវភៅនេះទៅទីបញ្ចប់ ហើយរៀ
បចំវាសម្រាប់ពួកគេផងដែរ ដែលនៅក្នុងប្រទេសចម្លែកមួយមានឆន្ទៈចង់រៀន ដោយត្រូវបា
នរៀបចំពីមុនមកក្នុងលក្ខណៈដើម្បីរស់នៅតាមច្បាប់។ ប្រាជ្ញា ទាំង ប៉ុន្មាន មក
ពី ព្រះអម្ចាស់ ហើយ នៅ ជា មួយ នឹង លោក ជា រៀង រហូត។
២ តើ នរណា អាច រាប់ ខ្សាច់ នៃ សមុទ្រ និង តំណក់ ភ្លៀង និង ថ្ងៃ
នៃ ភាព អស់កល្ប ជានិច្ច?
3 តើ អ្នក ណា អាច រក ឃើញ កម្ពស់ នៃ ស្ថានសួគ៌ និង ទទឹង នៃ
ផែនដី ជម្រៅ និង ប្រាជ្ញា?
៤ ប្រាជ្ញា ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង នៅ មុខ គ្រប់ ទាំង អស់ ហើយ និ
ង ការ យល់ ដឹង អំពី ការ ប្រុង ប្រយ័ត្ន ពី អស់កល្ប ជានិច្ច។
៥ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត គឺជាប្រភពនៃប្រាជ្ញា។ ហើយផ្លូវរបស់នាងគឺ
ជាបទបញ្ញត្តិដ៏អស់កល្បជានិច្ច។
៦ តើ ឫស នៃ ប្រាជ្ញា បាន បើក សម្ដែង ដល់ អ្នក ណា? ឬអ្នកណាស្គា
ល់ដំបូន្មានដ៏ឈ្លាសវៃរបស់នាង?
៧ តើ ចំណេះ ដឹង នៃ ប្រាជ្ញា ត្រូវ បាន បង្ហាញ ដល់ អ្នក ណា? ហើយ
អ្នកណាខ្លះបានយល់ពីបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យរបស់នាង?
៨ មាន ម្នាក់ ដែល មាន ប្រាជ្ញា ហើយ ត្រូវ កោត ខ្លាច យ៉ាង ខ្លាំង គឺ
ព្រះ អម្ចាស់ គង់ លើ បល្ល័ង្ក របស់ ទ្រង់។
9 ទ្រង់ បាន បង្កើត នាង ហើយ បាន ឃើញ នាង ហើយ បាន រាប់ នាង
ហើយ ចាក់ នាង ទៅ លើ កិច្ចការ ទាំង អស់ របស់ គាត់។
10 នាង នៅ ជា មួយ នឹង សាច់ ទាំង អស់ តាម អំណោយ របស់ គា
ត់ ហើយ គាត់ បាន ប្រគល់ នាង ទៅ អ្នក ដែល ស្រឡាញ់ គាត់។
១១ ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា ជា កិត្តិយស សិរី ល្អ សេចក្ដី រីក
រាយ និង ជា មកុដ នៃ សេចក្ដី រីករាយ។
12 ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា ធ្វើ ឲ្យ ចិត្ត សប្បាយ ហើយ ផ្ត
ល់ សេចក្ដី អំណរ សេចក្ដី រីករាយ និង អាយុ វែង។
១៣ អ្នក ណា ដែល កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ អ្នក នោះ នឹង បា
ន សុខ សប្បាយ នៅ ពេល ចុង ក្រោយ បង្អស់ ហើយ អ្នក នោះ នឹ
ង ទទួល បាន ការ ពេញ ចិត្ត នៅ ថ្ងៃ សោយ ទិវង្គត។
១៤ ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា ជា ការ ចាប់ ផ្ដើម នៃ ប្រាជ្ញា
ហើយ វា ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង ដោយ មនុស្ស ស្មោះ ត្រង់ ក្នុង ផ្ទៃ
។
១៥ នាង បាន សង់ គ្រឹះ ដ៏ អស់កល្ប ជា មួយ នឹង មនុស្ស ហើយ នា
ង នឹង បន្ត ជាមួយ នឹង ពូជ របស់ ពួក គេ។
១៦ ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា នោះ ជា ភាព ពេញ ដោយ ប្រា
ជ្ញា ហើយ ធ្វើ ឲ្យ មនុស្ស ពេញ ដោយ ផល ផ្លែ របស់ នាង។
17 នាង បាន បំពេញ ផ្ទះ របស់ គេ ដោយ របស់ ដែល គួរ ឲ្យ ច
ង់ បាន ហើយ អ្នក កាន់ ក៏ មាន ការ កើន ឡើង។
18 ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា ជា មកុដ នៃ ប្រាជ្ញា ដែល
ធ្វើ ឲ្យ មាន សេចក្ដី សុខសាន្ត និង សុខភាព ល្អ ឥត ខ្ចោះ រីក ចម្រើន
។ ទាំង ពីរ នេះ ជា អំណោយ ទាន របស់ ព្រះ ហើយ វា ពង្រីក ការ
រីក រាយ ដែល បាន ស្រឡាញ់ ទ្រង់។
19 ប្រាជ្ញា បង្អុរ ចុះ នូវ ជំនាញ និង ចំណេះ ដឹង អំពី ការ ឈរ ហើយ
លើក តម្កើង គេ ដើម្បី លើក តម្កើង អ្នក ដែល កាន់ នាង។
20 ឫស នៃ ប្រាជ្ញា គឺ ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះអម្ចាស់ ហើយ មែក រ
បស់ វា ក៏ មាន អាយុ វែង។
២១ ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា បណ្តេញ អំពើ បាប ចេញ ហើ
យ នៅ កន្លែង ណា ដែល មាន នោះ ក៏ បង្វែរ សេចក្ដី ក្រោធ ចេញ។
២២ មនុស្សដែលមានកំហឹងមិនអាចរាប់ជាសុចរិតបានឡើយ។ ដ្បិត កំហឹង របស់ គា
ត់ នឹង ត្រូវ បំផ្លាញ។
២៣ មនុស្ស ដែល មាន ចិត្ត អត់ ធ្មត់ នឹង ស្រក់ ទឹក ភ្នែក មួយ រ
យៈ ហើយ ក្រោយ មក អំណរ នឹង ផុស ឡើង ដល់ គាត់។
២៤ លោក នឹង លាក់ ពាក្យ របស់ លោក មួយ រយៈ ហើយ បបូរមាត់ រប
ស់ មនុស្ស ជា ច្រើន នឹង ប្រកាស អំពី ប្រាជ្ញា របស់ លោក។
25 ពាក្យ ប្រស្នា នៃ ការ ចេះ ដឹង គឺ នៅ ក្នុង ទ្រព្យ សម្បត្តិ នៃ
ប្រាជ្ញា ប៉ុន្តែ ការ គោរព ព្រះ ជា ទី ស្អប់ ខ្ពើម ចំពោះ មនុស្ស មាន
បាប។
26 បើ អ្នក ប្រាថ្នា ចង់ បាន ប្រាជ្ញា ចូរ កាន់ តាម បញ្ញត្តិ នោះ ព្រះអម្ចា
ស់ នឹង ប្រទាន ដល់ នាង។
២៧ ព្រោះ ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា គឺ ជា ប្រាជ្ញា និង ការ
ប្រៀនប្រដៅ ហើយ សេចក្ដី ជំនឿ និង ចិត្ត ស្លូតបូត ជា ទី គាប់ ចិត្ត រ
បស់ ទ្រង់។
28 កុំ ទុក ចិត្ត នឹង សេចក្ដី កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះអម្ចាស់ នៅ ពេល
អ្នក ក្រ ឡើយ ហើយ កុំ មក ឯ ទ្រង់ ដោយ ចិត្ត ពីរ
29 កុំ ធ្វើ ជា មនុស្ស ពុត ត្បុត នៅ ចំពោះ មុខ មនុស្ស ឡើយ ហើ
យ ត្រូវ យក ចិត្ត ទុក ដាក់ នូវ អ្វី ដែល អ្នក និយាយ។
30 កុំ លើក តម្កើង ខ្លួន ឯង ឡើយ ក្រែង អ្នក ដួល ហើយ នាំ ឲ្យ អា
ប់ឱន ដល់ ព្រលឹង អ្នក ហើយ ដូច្នេះ ព្រះ បាន រក ឃើញ អាថ៌កំបាំង
របស់ អ្នក ហើយ ទម្លាក់ អ្នក ចោល នៅ កណ្ដាល ក្រុមជំនុំ ពី ព្រោះ អ្ន
ក មិន មែន មក តាម សេចក្ដី ពិត ដើម្បី កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ
យេហូវ៉ា ទេ ប៉ុន្តែ ជា ចិត្ត របស់ អ្នក គឺពោរពេញទៅដោយការបោកប្រាស់។

ជំពូក 2

1 កូន អើយ ប្រសិន បើ អ្នក មក បម្រើ ព្រះអម្ចាស់ ចូរ រៀបចំ ព្រលឹង រ
បស់ អ្នក សម្រាប់ ការ ល្បួង។
2 ចូរ តាំង ចិត្ត ឲ្យ ត្រឹម ត្រូវ ហើយ ស៊ូ ទ្រាំ ជានិច្ច ហើយ កុំ ប្រញា
ប់ ប្រញាល់ ក្នុង ពេល មាន បញ្ហា។
៣ ចូរ នៅ ជាប់ នឹង គាត់ ហើយ កុំ ចេញ ទៅ ឆ្ងាយ ឡើយ ដើម្បី
ឲ្យ អ្នក បាន កើន ឡើង នៅ ចុង ចុង ក្រោយ បង្អស់ របស់ អ្នក។
4 អ្វី ដែល ត្រូវ បាន នាំ មក លើ អ្នក ចូរ រីករាយ ហើយ មាន ចិត្ត អ
ត់ ធ្មត់ ពេល អ្នក បាន ប្រែ ទៅ ជា ទ្រព្យ សម្បត្តិ ទាប។
5 ដ្បិត មាស ត្រូវ បាន គេ សាក ល្បង ក្នុង ភ្លើង ហើយ មនុស្ស ដែ
ល អាច ទទួល យក បាន នៅ ក្នុង ភ្លើង នៃ ទុក្ខ លំបាក។
6 ចូរ ជឿ លើ គាត់ ហើយ គាត់ នឹង ជួយ អ្នក ចូរ បញ្ជា ផ្លូវ របស់ អ្ន
ក ឲ្យ បាន ត្រឹម ត្រូវ ហើយ ទុក ចិត្ត លើ គាត់។
7 អស់ អ្នក ដែល កោត ខ្លាច ព្រះអម្ចាស់ ចូរ រង់ចាំ ព្រះហឫទ័យ មេត្តាករុ
ណា របស់ ព្រះអង្គ។ ហើយកុំទៅណាឆ្ងាយឡើយ ក្រែងលោដួល។
៨ អ្នករាល់គ្នាដែលកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់ ចូរជឿព្រះអង្គចុះ! ហើយរង្វាន់របស់អ្នកនឹងមិនបរា
ជ័យឡើយ។
៩ អស់ អ្នក ដែល កោត ខ្លាច ព្រះ អម្ចាស់ ចូរ សង្ឃឹម ចំពោះ សេចក្ដី
ល្អ និង សេចក្ដី អំណរ និង សេចក្ដី មេត្តា ករុណា ជា រៀង រហូត។
១០ ចូរ មើល ទៅ ជំនាន់ ចាស់ ហើយ មើល តើ ធ្លាប់ មាន ការ ទុក ចិ
ត្ត លើ ព្រះ អម្ចាស់ ហើយ ត្រូវ ខ្មាស ទេ? ឬ មួយ ក៏ មាន អ្នក
ណា នៅ ក្នុង ការ ភ័យ ខ្លាច ហើយ ត្រូវ គេ បោះ បង់ ចោល? ឬតើគា
ត់ធ្លាប់មើលងាយអ្នកណា ដែលអំពាវនាវដល់គាត់?
១១ត្បិត ព្រះ អម្ចាស់ ទ្រង់ ពេញ ដោយ សេចក្ដី មេត្តា ករុណា និង សេច
ក្ដី មេត្តា ករុណា អត់ ធ្មត់ ហើយ មាន ព្រះទ័យ អាណិត ណាស់ ហើយ បា
ន អត់ ទោស បាប ហើយ សង្គ្រោះ នៅ ពេល នៃ ទុក្ខ វេទនា
១២ វេទនា ដល់ ចិត្ត ដែល ខ្លាច ហើយ ដៃ ទន់ ខ្សោយ ហើយ មនុស្ស
មាន បាប ដែល ដើរ តាម ផ្លូវ ពីរ!
១៣ វេទនា ដល់ អ្នក ណា ដែល រង្វេង! ព្រោះគាត់មិនជឿ។ ដូច្នេះ គាត់ នឹង
មិន ត្រូវ បាន ការពារ ឡើយ។
១៤ វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល បាត់ ការ អត់ធ្មត់! ហើយ តើ អ្ន
ក នឹង ធ្វើ អ្វី ពេល ដែល ព្រះអម្ចាស់ យាង មក ជួប អ្នក?
15 អស់ អ្នក ដែល កោត ខ្លាច ព្រះអម្ចាស់ មិន ព្រម ស្ដាប់ តាម ព្រះបន្ទូ
ល របស់ ព្រះអង្គ ឡើយ។ ហើយ អស់ អ្នក ដែល ស្រឡាញ់ ទ្រង់ នឹង
កាន់ តាម ផ្លូវ របស់ ទ្រង់។
16 អស់ អ្នក ដែល កោត ខ្លាច ព្រះអម្ចាស់ នោះ នឹង ស្វែង រក អ្វី ដែ
ល ល្អ ដែល គាប់ ព្រះហឫទ័យ ដល់ ទ្រង់ ហើយអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់នឹង
ពេញដោយច្បាប់។
17 អស់ អ្នក ដែល កោត ខ្លាច ព្រះអម្ចាស់ នឹង រៀបចំ ចិត្ត ហើយ បន្ទា
ប ព្រលឹង នៅ ចំពោះ ព្រះភ័ក្ត្រ ព្រះអង្គ
18 ដោយ ពោល ថា យើង នឹង ធ្លាក់ ទៅ ក្នុង កណ្ដាប់ ដៃ នៃ ព្រះ
យេហូវ៉ា មិន មែន នៅ ក្នុង កណ្ដាប់ ដៃ របស់ មនុស្ស ទេ ដ្បិត សេច
ក្ដី មេត្តា ករុណា របស់ ទ្រង់ ក៏ ដូច ជា សិរីរុងរឿង របស់ ទ្រង់ ដែរ។

ជំពូក 3

1 ឱ កូន ឪពុក អើយ ចូរ ស្ដាប់ ខ្ញុំ ចុះ ហើយ ធ្វើ បន្ទាប់ មក
ដើម្បី ឲ្យ កូន បាន សុខ។
២ ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ បាន ប្រទាន កិត្តិយស ដល់ ឪពុក លើ កូ
នៗ ហើយ បាន បញ្ជាក់ ពី អំណាច របស់ មាតា លើ កូន ប្រុ
ស។
៣ អ្នក ណា ដែល គោរព បិតា ខ្លួន អ្នក នោះ នឹង ធ្វើ ការ
លោះ បាប របស់ ខ្លួន
៤ហើយ អ្នក ណា ដែល គោរព មាតា ខ្លួន ប្រៀប ដូច ជា អ្ន
ក ដែល ប្រមូល ទ្រព្យ សម្បត្តិ។
៥ អ្នក ណា ដែល គោរព ឪពុក ខ្លួន អ្នក នោះ នឹង មាន អំ
ណរ ចំពោះ កូន របស់ ខ្លួន។ ពេលគាត់អធិស្ឋាន គាត់នឹងឮ។
៦ អ្នក ណា ដែល គោរព បិតា ខ្លួន អ្នក នោះ នឹង មាន អា
យុ វែង។ ហើយ អ្នក ណា ដែល ស្ដាប់ បង្គាប់ ព្រះ យេហូវ៉ា នឹ
ង ជា ការ សម្រាល ទុក្ខ ដល់ មាតា។
៧ អ្នក ណា ដែល កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា អ្នក នោះ
នឹង លើក តម្កើង បិតា របស់ ខ្លួន ហើយ នឹង ធ្វើ កិច្ច ប
ម្រើ ដល់ មាតាបិតា ដូច ម្ចាស់ របស់ ខ្លួន។
៨ ចូរ គោរព ឪពុក ម្ដាយ ទាំង ពាក្យ សំដី និង ការ ប្រព្រឹត្ត ដើ
ម្បី ឲ្យ ពរជ័យ មក ដល់ អ្នក ពី ពួក គេ។
៩ត្បិត ពរជ័យ របស់ ឪពុក បង្កើត ផ្ទះ របស់ កូន ប៉ុន្តែ បណ្ដា
សា របស់ ម្ដាយ ចាក់ ឫស ចេញ។
10 កុំ លើក តម្កើង សិរីរុងរឿង របស់ ឪពុក ឡើយ ដ្បិត ការ ប
ង្អាប់ របស់ ឪពុក អ្នក មិន មែន ជា កិត្តិយស សម្រាប់ អ្នក
ឡើយ។
១១ត្បិត សិរី ល្អ របស់ មនុស្ស មក ពី កិត្តិយស របស់ ឪពុ
ក ខ្លួន។ ហើយ ម្ដាយ ដែល បង្អាប់ បង្អាប់ កូន នោះ ជា ការ
ប្រមាថ ដល់ កូន។
12 កូន អើយ ចូរ ជួយ ឪពុក ក្នុង អាយុ របស់ គាត់ ហើយ កុំ
ឲ្យ គាត់ កើត ទុក្ខ ដរាប ណា គាត់ នៅ មាន ជីវិត។
១៣ហើយ ប្រសិន បើ ការ យល់ ដឹង របស់ គាត់ បរាជ័យ ចូ
រ មាន ចិត្ត អត់ធ្មត់ ជាមួយ នឹង គាត់។ ហើយ កុំ មើលងាយ
គាត់ ពេល អ្នក មាន កម្លាំង ពេញ លេញ។
១៤ ព្រោះ ការ សង្គ្រោះ ឪពុក អ្នក នឹង មិន ត្រូវ បាន បំភ្លេ
ច ឡើយ ហើយ ជំនួស ឱ្យ អំពើ បាប វា នឹង ត្រូវ បាន បន្ថែ
ម ដើម្បី ស្ថាបនា អ្នក ឡើង។
15 នៅ ថ្ងៃ នៃ ទុក្ខ វេទនា របស់ អ្នក វា នឹង ត្រូវ បាន ចង
ចាំ អំពើបាបរបស់អ្នកនឹងរលាយបាត់ទៅ ដូចទឹកកកក្នុងអាកាសធាតុក្ដៅ។
១៦ អ្នក ណា ដែល បោះ បង់ ចោល ឪពុក នោះ ប្រៀប ដូច
ជា អ្នក ប្រមាថ។ អ្នក ណា ដែល ខឹង នឹង ម្ដាយ ត្រូវ បណ្ដា
សា ពី ព្រះជាម្ចាស់។
17 កូន អើយ ចូរ បន្ត កិច្ច ការ របស់ កូន ដោយ ចិត្ត ស្លូតបូ
ត។ ដូច្នេះ អ្នក នឹង ត្រូវ ស្រឡាញ់ អ្នក ណា ដែល ពេញ ចិត្ត។
18 អ្នក កាន់ តែ ធំ អ្នក កាន់ តែ បន្ទាប ខ្លួន ហើយ អ្នក នឹ
ង ទទួល បាន ការ ពេញ ចិត្ត នៅ ចំពោះ ព្រះ អម្ចាស់។
១៩ មាន មនុស្ស ជា ច្រើន នៅ ទី ខ្ពស់ ហើយ មាន កេរ្តិ៍
ឈ្មោះ ប៉ុន្តែ អាថ៌កំបាំង ត្រូវ បាន បើក បង្ហាញ ដល់ មនុស្ស
ស្លូតបូត។
20 ដ្បិត ព្រះចេស្ដា នៃ ព្រះអម្ចាស់ គឺ អស្ចារ្យ ហើយ ទ្រង់ ត្រូ
វ បាន គេ លើក តម្កើង ដល់ មនុស្ស ទាប។
21 កុំ ស្វែង រក អ្វី ដែល ពិបាក ពេក សម្រាប់ អ្នក ហើយ
ក៏ កុំ ស្វែង រក របស់ ដែល លើស ពី កម្លាំង របស់ អ្នក
ដែរ។
22 ប៉ុន្តែ អ្វី ដែល បាន បង្គាប់ អ្នក ចូរ គិត ដោយ សេចក្ដី
គោរព ចុះ ត្បិត មិន ចាំ បាច់ ឲ្យ អ្នក មើល ឃើញ ដោយ
ភ្នែក អ្នក នូវ របស់ ដែល លាក់ កំបាំង ឡើយ។
23 កុំ ឆ្ងល់ ក្នុង រឿង ដែល មិន ចាំ បាច់ ឡើយ ដ្បិត អ្វីៗ
ត្រូវ បាន បង្ហាញ ដល់ អ្នក ច្រើន ជាង មនុស្ស យល់ ទៅ
ទៀត។
២៤ត្បិតមនុស្សជាច្រើនត្រូវបានបញ្ឆោតដោយគំនិតឥតប្រយោជន៍របស់ពួ
កគេផ្ទាល់។ ហើយការសង្ស័យអាក្រក់បានបំផ្លាញការវិនិច្ឆ័យរបស់ពួកគេ។
២៥ អ្នក នឹង ចង់ បាន ពន្លឺ ដោយ គ្មាន ភ្នែក ដូច្នេះ ចូរ កុំ ប្រ
កាស ថា អ្នក មិន មាន ចំណេះ សោះ។
26 ចិត្ត រឹងរូស នឹង ជួប សេចក្ដី អាក្រក់ នៅ ទី ចុង ក្រោ
យ បង្អស់ ហើយអ្នកណាដែលស្រឡាញ់គ្រោះថ្នាក់នឹងត្រូវវិនាស។
២៧ ចិត្ត រឹងរូស នឹង ត្រូវ ផ្ទុក ទៅ ដោយ ទុក្ខ ព្រួយ ហើយមនុ
ស្សអាក្រក់នឹងប្រមូលអំពើបាប។
28 នៅ ក្នុង ការ ដាក់ ទោស របស់ មនុស្ស ឆ្មើង ឆ្មៃ គ្មាន ម
ធ្យោបាយ ដោះស្រាយ ឡើយ។ ដ្បិត ដើម នៃ អំពើ អាក្រក់ បា
ន ចាក់ ឫស ក្នុង ទ្រង់។
29 ចិត្ត របស់ មនុស្ស មាន ប្រាជ្ញា នឹង យល់ ពាក្យ ប្រៀប
ប្រដូច ហើយ ត្រចៀក ដែល យក ចិត្ត ទុក ដាក់ គឺ ជា បំណ
ង ប្រាថ្នា របស់ អ្នក ប្រាជ្ញ។
30 ទឹកនឹងពន្លត់ភ្លើងដែលឆេះ។ ហើយ ការ ធ្វើ ទាន ធ្វើ ជា ដង្វា
យ ជូន សម្រាប់ អំពើ បាប។
៣១ហើយ អ្នក ណា ដែល ទទួល បាន ការ ប្រែ ចិត្ត ល្អ
នោះ ត្រូវ គិត អំពី អ្វី ដែល អាច នឹង កើត ឡើង បន្ទាប់
ពី នេះ ពេលគាត់ដួល គាត់នឹងរកកន្លែងស្នាក់នៅ។

ជំពូក 4

1 កូន អើយ កុំ បោក ប្រាស់ អ្នក ក្រ ដែល រស់ នៅ ឡើយ
ហើយ កុំ មើល មុខ អ្នក ខ្វះខាត ឲ្យ ចាំ យូរ។
២ កុំ ធ្វើ ឲ្យ ព្រលឹង ស្រេក ឃ្លាន ព្រួយ ឡើយ។ ក៏ មិន
ធ្វើ ឲ្យ បុរស មាន ទុក្ខ ព្រួយ ដែរ។
៣ កុំ បន្ថែម បញ្ហា ដល់ ចិត្ត ដែល ញាប់ ញ័រ ហើយ កុំ ឲ្យ
អ្នក ដែល ខ្វះ ខាត។
៤ កុំបដិសេធការអង្វររបស់ជនរងទុក្ខ។ ហើយកុំបែរមុខចេញពីបុរសក្រីក្រ
ឡើយ។
5 កុំ បង្វែរ ភ្នែក អ្នក ចេញ ពី ជន ទុគ៌ត ឡើយ ហើយ កុំ ទុ
ក ឱកាស ឲ្យ គាត់ ដាក់ បណ្ដាសា អ្នក ឡើយ។
៦ត្បិត បើ គាត់ ដាក់ បណ្ដាសា អ្នក ដោយ ភាព ជូរចត់
នៃ ព្រលឹង គាត់ នោះ ការ អធិស្ឋាន របស់ គាត់ នឹង ឮ អំ
ពី អ្នក ដែល បង្កើត គាត់។
៧ ចូរ ទទួល ខ្លួន អ្នក ជា ទី ស្រឡាញ់ របស់ ក្រុម ជំនុំ ហើ
យ ឱន ក្បាល ចំពោះ មនុស្ស ដ៏ អស្ចារ្យ។
៨ កុំ ឲ្យ អ្នក កើត ទុក្ខ ក្នុង ការ ក្រាប ត្រចៀក អ្នក ក្រ ហើ
យ ឆ្លើយ តប ដោយ ចិត្ត ស្លូតបូត ដល់ គាត់។
៩ សូម រំដោះ អ្នក ណា ដែល រង ការ ខុស ឆ្គង ចេញ ពី
កណ្ដាប់ ដៃ របស់ អ្នក ជិះជាន់ ហើយ កុំ រសាយ ចិត្ត ពេល
អ្នក អង្គុយ ក្នុង ការ វិនិច្ឆ័យ នោះ ឡើយ។
10 ចូរ ធ្វើ ដូច ជា ឪពុក ចំពោះ អ្នក ដែល គ្មាន ឪពុក ហើ
យ ជំនួស ឲ្យ ប្ដី ចំពោះ ម្ដាយ របស់ ពួក គេ ដូច្នេះ អ្នក នឹ
ង បាន ដូច ជា កូន របស់ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត ហើយ គា
ត់ នឹង ស្រឡាញ់ អ្នក លើស ជាង ម្ដាយ របស់ អ្នក ទៅ
ទៀត។
11 ប្រាជ្ញា លើក តម្កើង កូន ចៅ របស់ នាង ហើយ ចាប់ ពួ
ក អ្នក ដែល ស្វែង រក នាង។

១២ អ្នក ណា ដែល ស្រឡាញ់ នាង នោះ ស្រឡាញ់ ជីវិត។ ហើ
យ អស់ អ្នក ណា ដែល ស្វែង រក នាង មុន នឹង បាន ពេ
ញ ដោយ អំណរ។
១៣ អ្នក ណា ដែល កាន់ នាង តម នឹង ទទួល សិរីរុងរឿង
ជា មរតក។ ហើយកន្លែងណាដែលនាងចូល ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានពរ។
១៤ អស់ អ្នក ដែល បម្រើ នាង នឹង បម្រើ ព្រះ ដ៏ វិសុទ្ធ ហើ
យ អ្នក ណា ដែល ស្រឡាញ់ នាង ព្រះ អម្ចាស់ ក៏ ស្រឡាញ់
។
15 អ្នក ណា ដែល ស្តាប់ នាង នឹង វិនិច្ឆ័យ ប្រជាជាតិ នានា
ហើយ អ្នក ណា ដែល ចូល រួម នឹង នាង នឹង នៅ ដោ
យ សុវត្ថិភាព។
16 បើ អ្នក ណា ប្រគល់ ខ្លួន ឲ្យ នាង គេ នឹង ទទួល នាង
ជា មតិក។ ហើយជំនាន់របស់គាត់នឹងកាន់កាប់នាង។
17 ដ្បិត ដំបូង ឡើយ នាង នឹង ដើរ ជា មួយ នឹង គាត់ ដោ
យ ផ្លូវ ទុច្ចរិត ហើយ នាំ ឲ្យ មាន ការ ភ័យ ខ្លាច និង តក់ស្លុ
ត មក លើ គាត់ ហើយ ធ្វើ ទារុណកម្ម គាត់ ដោយ ការ ប្រៀ
នប្រដៅ របស់ គាត់ រហូត ដល់ គាត់ អាច ទុក ចិត្ត ព្រលឹង
គាត់ ហើយ សាក ល្បង គាត់ តាម ច្បាប់ របស់ គាត់។
១៨ ពេល នោះ នាង នឹង ត្រឡប់ ផ្លូវ ត្រង់ មក គាត់ ហើយ លួ
ង លោម គាត់ ហើយ បង្ហាញ អាថ៌កំបាំង ដល់ គាត់។
19 ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ គាត់ ធ្វើ ខុស នាង នឹង បោះ បង់ ចោល
គាត់ ហើយ ប្រគល់ គាត់ ទៅ ក្នុង ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ របស់ គា
ត់។
២០ ចូរ សង្កេត មើល ឱកាស ហើយ ប្រយ័ត្ន នឹង អំពើ អាក្រក់
។ ហើយកុំខ្មាស់អៀននៅពេលដែលវាទាក់ទងនឹងព្រលឹងអ្នក។
២១ ព្រោះ មាន សេចក្ដី អាម៉ាស់ ដែល នាំ មក នូវ អំពើ បា
ប។ ហើយ មាន ការ អាម៉ាស់ ដែល ជា សិរី ល្អ និង ព្រះគុ
ណ។
22 កុំ ទទួល យក អ្នក ណា ប្រឆាំង នឹង ព្រលឹង អ្នក ឡើយ
ហើយ កុំ ឲ្យ ការ គោរព ពី អ្នក ណា ដែល ធ្វើ ឲ្យ អ្នក
ធ្លាក់ ចុះ។
23 ហើយ កុំ និយាយ នៅ ពេល ដែល មាន ឱកាស ធ្វើ អំ
ពើ ល្អ ហើយ កុំ លាក់ ប្រាជ្ញា របស់ អ្នក ក្នុង ភាព ស្រស់
ស្អាត របស់ នាង។
២៤ ព្រោះ ប្រាជ្ញា នឹង បាន ដឹង តាម រយៈ ការ និយាយ ហើ
យ ការ រៀន ដោយ ពាក្យ ភាសា។
២៥ កុំនិយាយផ្ទុយពីការពិត។ ប៉ុន្តែត្រូវព្រងើយកន្តើយនឹងកំហុសនៃភាពល្ង
ង់ខ្លៅរបស់អ្នក។
26 កុំ ខ្មាស ដើម្បី សារភាព អំពើ បាប របស់ អ្នក ហើយ កុំ
បង្ខំ ឲ្យ មាន ផ្លូវ ទន្លេ។
២៧ កុំ ធ្វើ ខ្លួន ជា មនុស្ស ល្ងង់ ឡើយ។ ក៏ មិន ទទួល យ
ក អ្នក មាន អំណាច ដែរ។
28 ចូរ ព្យាយាម ដើម្បី សេចក្ដី ពិត រហូត ដល់ ស្លាប់ នោះ
ព្រះ អម្ចាស់ នឹង ប្រយុទ្ធ ដើម្បី អ្នក។
២៩ កុំ ប្រញាប់ ប្រញាល់ ដោយ ប្រើ អណ្ដាត របស់ អ្នក ហើ
យ នៅ ក្នុង ការ ប្រព្រឹត្ត របស់ អ្នក ចូរ បង្អង់ ហើយ បំភ្លេ
ច ចោល។
30 កុំ ធ្វើ ដូច ជា សិង្ហ នៅ ក្នុង ផ្ទះ របស់ អ្នក ឡើយ ហើ
យ ក៏ មិន ត្រូវ ធ្វើ ជា អ្នក បម្រើ របស់ ទ្រង់ ដែរ
31 កុំ ឲ្យ ដៃ អ្នក ត្រូវ លាត ចេញ ដើម្បី ទទួល ហើយ បិទ
នៅ ពេល ដែល អ្នក ត្រូវ សង វិញ។

ជំពូក 5

1 កុំដាក់ចិត្តលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នក ហើយនិយាយថាកុំ, ខ្ញុំមានគ្រប់គ្រាន់សម្រា
ប់ជីវិតរបស់ខ្ញុំ។
2 កុំ ដើរ តាម គំនិត និង កម្លាំង របស់ អ្នក ឡើយ ត្រូវ ដើរ
តាម ផ្លូវ នៃ ចិត្ត របស់ អ្នក
3 ហើយ កុំ និយាយ ថា តើ អ្នក ណា នឹង មក ចាប់ ខ្ញុំ ចំ
ពោះ ការ ដែល ខ្ញុំ ធ្វើ? ដ្បិតព្រះអម្ចាស់នឹងសងសឹកចំពោះមោទនភា
ពរបស់អ្នក។
៤ កុំ និយាយ ថា ខ្ញុំ បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប ហើយ តើ មាន
គ្រោះ ថ្នាក់ អ្វី កើត ឡើង ចំពោះ ខ្ញុំ? ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះហ
ឫទ័យ អត់ធ្មត់ ព្រះអង្គ មិន អនុញ្ញាត ឲ្យ អ្នក ទៅ ឡើយ។
5 អំពី ការ លើក តម្កើង ចូរ កុំ ខ្លាច នឹង បន្ថែម អំពើ បាប
ទៅ ក្នុង អំពើ បាប ឡើយ
៦ ហើយ កុំ និយាយ ថា សេចក្ដី មេត្តា ករុណា របស់ ទ្រង់ គឺ
អស្ចារ្យ ណាស់; ព្រះអង្គ នឹង បាន ស្ងប់ សម្រាប់ អំពើ បាប
ដ៏ ច្រើន របស់ ខ្ញុំ ដ្បិត សេចក្ដី មេត្តា ករុណា និង សេចក្ដី ក្រោ
ធ បាន មក ពី គាត់ ហើយ កំហឹង របស់ ទ្រង់ ក៏ មក លើ
មនុស្ស មាន បាប។
7 កុំ បង្អង់ បង្អង់ ដើម្បី ងាក ទៅ រក ព្រះអម្ចាស់ ហើយ កុំ
ឈប់ ពី មួយ ថ្ងៃ ទៅ មួយ ថ្ងៃ ឡើយ ដ្បិត ព្រះពិរោធ រប
ស់ ព្រះអម្ចាស់ នឹង លេច មក ភ្លាម ហើយ អ្នក នឹង ត្រូវ បំផ្លា
ញ ហើយ ត្រូវ វិនាស ទៅ ក្នុង ថ្ងៃ សងសឹក។
៨ កុំ ដាក់ ចិត្ត លើ របស់ ដែល បាន មក ដោយ អយុត្តិធ
ម៌ ឡើយ ព្រោះ វា នឹង មិន ចំណេញ ដល់ អ្នក នៅ ថ្ងៃ
នៃ មហន្តរាយ ឡើយ។
9 កុំ ឈ្នានីស គ្រប់ ខ្យល់ ឡើយ ហើយ កុំ ចូល ទៅ គ្រប់ ផ្លូ
វ ឡើយ ដ្បិត មនុស្ស បាប ដែល មាន អណ្ដាត ពីរ ក៏ ដូ
ច្នោះ ដែរ។
10 ចូរ ខ្ជាប់ខ្ជួន ក្នុង ការ យល់ ដឹង របស់ អ្នក; ហើយសូមឱ្យពា
ក្យរបស់អ្នកនៅដដែល។
11 ចូរ ឆាប់ ស្ដាប់ ហើយសូមឱ្យជីវិតរបស់អ្នកមានភាពស្មោះត្រង់។ ហើ
យផ្តល់ចម្លើយដោយអត់ធ្មត់។
12 ប្រសិនបើអ្នកមានការយល់ដឹង ចូរឆ្លើយទៅអ្នកជិតខាងរបស់អ្នកចុះ។
បើមិនអញ្ចឹងទេ ចូរដាក់ដៃលើមាត់របស់អ្នក។
13 កិត្តិយស និង សេចក្តី អាម៉ាស់ គឺ ស្ថិត នៅ ក្នុង ការ និ
យាយ ហើយ អណ្ដាត របស់ មនុស្ស គឺ ជា ការ ធ្លាក់ ចុះ រប
ស់ គាត់។
១៤ កុំ ត្រូវ ហៅ ថា ជា មនុស្ស ខ្សឹប ឡើយ ហើយ កុំ កុហ
ក ដោយ អណ្ដាត របស់ អ្នក ឡើយ ដ្បិត អំពើ អាក្រក់ កើត
ឡើង លើ ចោរ ហើយ នឹង មាន ទោស អាក្រក់ មក លើ អ
ណ្ដាត ពីរ។
១៥ កុំព្រងើយកន្តើយនឹងរឿងធំ ឬរឿងតូចតាចឡើយ។

ជំពូក 6

1 ជំនួសឱ្យមិត្តក្លាយជាសត្រូវ។ ពី ព្រោះ ហេតុ នេះ ឯង នឹង បា
ន កេរ្តិ៍ ឈ្មោះ អាក្រក់ សេចក្ដី ខ្មាស និង ពាក្យ តិះដៀល ជា
មរតក។ មនុស្ស បាប នឹង មាន អណ្ដាត ពីរ យ៉ាង ដូច្នោះ
ដែរ។
2 កុំលើកតម្កើងខ្លួនឯងតាមដំបូន្មានក្នុងចិត្តរបស់អ្នក សូម កុំ ឲ្យ ព្រលឹ
ង អ្នក ត្រូវ រហែក ជា ដុំៗ ដូច គោ ដែល វង្វេង តែ ម្នាក់
ឯង។
3 ត្រូវ ស៊ី ស្លឹក របស់ អ្នក ហើយ បាត់ ផ្លែ ហើយ ទុក ខ្លួន ឯ
ង ដូច ដើម ឈើ ស្ងួត។
4 ព្រលឹង អាក្រក់ នឹង បំផ្លាញ អ្នក ដែល មាន វា ហើយ នឹង
ធ្វើ ឲ្យ គេ សើច ចំអក មើលងាយ ខ្មាំង សត្រូវ។
5 ភាសា ផ្អែម នឹង បង្កើន មិត្ត ភក្តិ ហើយ អណ្ដាត ដែល និ
យាយ គួរ សម នឹង បង្កើន ការ ស្វាគមន៍ ដ៏ សប្បុរស។

៦ ចូរ មាន សន្តិភាព ជា មួយ នឹង មនុស្ស ជា ច្រើន ទោះ
ជា យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ មាន តែ ទីប្រឹក្សា ម្នាក់ ក្នុង ចំណោ
ម មួយ ពាន់ នាក់។
7 បើ អ្នក ចង់ បាន មិត្ត ភ័ក្តិ ចូរ បញ្ជាក់ គាត់ ជា មុន ហើ
យ កុំ ប្រញាប់ ផ្តល់ កិត្តិយស ដល់ គាត់
៨ត្បិត មនុស្ស ខ្លះ ជា មិត្ត សម្លាញ់ សម្រាប់ ឱកាស របស់
ខ្លួន ហើយ នឹង មិន នៅ ក្នុង ថ្ងៃ នៃ បញ្ហា របស់ អ្នក ឡើ
យ។
៩ហើយ មាន មិត្ត ម្នាក់ ដែល បែរ ទៅ ជា ខ្មាំង សត្រូវ ហើ
យ ជម្លោះ នឹង រក ឃើញ ការ តិះដៀល របស់ អ្នក។
10 ម្តង ទៀត មិត្ត ខ្លះ ជា គូកន នៅ តុ ហើយ នឹង មិន បន្ត
នៅ ថ្ងៃ នៃ ទុក្ខ វេទនា របស់ អ្នក ឡើយ។
11 ប៉ុន្តែ នៅ ក្នុង ភាព ចម្រុងចម្រើន របស់ អ្នក គាត់ នឹង បា
ន ដូច អ្នក ផ្ទាល់ ហើយ នឹង មាន ចិត្ត ក្លាហាន លើ អ្នក ប
ម្រើ របស់ ទ្រង់។
12 បើ អ្នក ត្រូវ គេ ទម្លាក់ គាត់ នឹង ប្រឆាំង នឹង អ្នក ហើយ
នឹង លាក់ ខ្លួន ពី មុខ អ្នក។
១៣ ចូរ ញែក ខ្លួន អ្នក ចេញ ពី ខ្មាំង សត្រូវ របស់ អ្នក ហើ
យ យក ចិត្ត ទុក ដាក់ នឹង មិត្តភ័ក្តិ របស់ អ្នក។
១៤ មិត្ត ភក្តិ ដ៏ ស្មោះ ត្រង់ ជា អ្នក ការពារ ដ៏ រឹង មាំ ហើ
យ អ្នក ណា ដែល រក បាន អ្នក នោះ ក៏ រក បាន កំណប់
។
១៥ គ្មាន អ្វី អាច ប្រឆាំង មិត្ត ភក្តិ ដ៏ ស្មោះ ត្រង់ បាន ឡើ
យ ហើយ ឧត្តមភាព របស់ គាត់ គឺ មាន តម្លៃ មិន អាច កា
ត់ ថ្លៃ បាន ឡើយ។
១៦ មិត្តស្មោះត្រង់ជាថ្នាំនៃជីវិត។ ហើយ អស់ អ្នក ដែល កោត ខ្លា
ច ព្រះអម្ចាស់ នឹង រក ឃើញ។
17 អ្នក ណា ដែល កោត ខ្លាច ព្រះអម្ចាស់ អ្នក នោះ នឹង មា
ន ចំណង មិត្តភាព យ៉ាង ត្រឹម ត្រូវ ដ្បិត អ្នក ណា ក៏ ដូច
ជា អ្នក ជិត ខាង ក៏ ដូច្នោះ ដែរ។
18 កូន អើយ ចូរ ប្រមូល ការ ប្រៀនប្រដៅ តាំង ពី ក្មេង ឡើ
ង ចុះ ដូច្នេះ កូន នឹង មាន ប្រាជ្ញា រហូត ដល់ ចាស់។
១៩ ចូរ មក ឯ នាង ដូច ជា អ្នក ភ្ជួរ និង សាប ព្រោះ ហើយ រ
ង់ ចាំ ផល ល្អ របស់ នាង ចុះ ត្បិត អ្នក មិន ត្រូវ នឿយហា
ត់ ច្រើន ក្នុង ការ នឿយហត់ នឹង នាង ឡើយ ប៉ុន្តែ អ្នក នឹ
ង បាន ស៊ី ផ្លែ របស់ នាង ភ្លាម។
២០ នាង មិន សប្បាយ ចិត្ត នឹង អ្នក ដែល មិន បាន រៀន
ទេ អ្នក ណា ដែល គ្មាន ការ យល់ ដឹង មិន នៅ ជា មួយ
នាង ឡើយ។
21 នាង នឹង ដេក លើ គាត់ ដូច ជា ថ្ម ដ៏ ខ្លាំង ក្លា នៃ កា
រ សាកល្បង ហើយ គាត់ នឹង ដេញ នាង ចេញ ពី គាត់ ទៅ
វា នឹង យូរ។
២២ត្បិត ប្រាជ្ញា គឺ តាម ឈ្មោះ របស់ នាង ហើយ នាង មិន
ត្រូវ បាន បង្ហាញ ឲ្យ ឃើញ ដល់ មនុស្ស ជា ច្រើន ឡើយ។
23 កូន អើយ ចូរ ស្តាប់ ដំបូន្មាន របស់ ខ្ញុំ ហើយ កុំ បដិសេធ
ដំបូន្មាន របស់ ខ្ញុំ ឡើយ
24 ហើយ ដាក់ ជើង អ្នក ទៅ ក្នុង ចំណង របស់ នាង ហើ
យ ក របស់ អ្នក ចូល ទៅ ក្នុង ច្រវាក់ នាង។
25 ចូរ ឱន ក្បាល ចុះ ហើយ ទ្រ នាង ទៅ កុំ ឲ្យ កើត ទុក្ខ
ចំពោះ ចំណង របស់ នាង ឡើយ។
26 ចូរ មក រក នាង ដោយ អស់ ពី ចិត្ត ហើយ រក្សា ផ្លូវ រប
ស់ នាង ដោយ អស់ ពី អំណាច របស់ អ្នក។
២៧ ចូរ ស្វែង រក ហើយ ស្វែង រក នោះ នាង នឹង ត្រូវ បាន
គេ ប្រាប់ ដល់ អ្នក ហើយ កាល ណា អ្នក ចាប់ បាន ហើយ
កុំ ឲ្យ នាង ទៅ ឡើយ។
28 ត្បិត នៅ ចុង ក្រោយ បង្អស់ អ្នក នឹង រក ឃើញ ការ ស
ម្រាក របស់ នាង ហើយ នោះ នឹង ត្រឡប់ ទៅ ជា អំណរ រប
ស់ អ្នក។
29 ពេល នោះ ខ្សែ ក្រវាត់ របស់ នាង នឹង ក្លាយ ជា ខ្សែ
ការពារ ដ៏ រឹង មាំ សម្រាប់ អ្នក ហើយ ច្រវាក់ របស់ នាង
ជា សម្លៀក បំពាក់ ដ៏ រុងរឿង។
30 ពី ព្រោះ នាង មាន គ្រឿង លម្អ ពណ៌ មាស ហើយ កង រ
បស់ នាង មាន ខ្សែ ពណ៌ ស្វាយ។
31 ត្រូវ យក នាង មក ពាក់ ជា អាវ ក្រោះ កិត្តិយស ហើយ
ដាក់ នាង ទុក ជា មកុដ នៃ សេចក្តី អំណរ។
៣២ កូន អើយ បើ កូន ចង់ កូន នឹង ត្រូវ បង្រៀន ហើយ បើ កូ
ន អនុវត្ត គំនិត កូន ត្រូវ ប្រយ័ត្ន។
33 បើ អ្នក ស្រឡាញ់ ស្តាប់ អ្នក នឹង ទទួល បាន ការ យល់
ដឹង ហើយ ប្រសិន បើ អ្នក ឱន ត្រចៀក នោះ អ្នក នឹង មាន
ប្រាជ្ញា
34 ចូរ ឈរ នៅ ក្នុង ហ្វូង មនុស្ស ចាស់ ទុំ ហើយ នៅ ជា
ប់ នឹង អ្នក ណា ដែល មាន ប្រាជ្ញា។
៣៥ ចូរ ស្ម័គ្រ ចិត្ត ស្តាប់ រាល់ សុន្ទរកថា ដែល គោរព ព្រះ។
កុំ ឲ្យ ពាក្យ ប្រស្នា នៃ ការ យល់ ដឹង គេច ផុត ពី អ្នក
ឡើយ។
36 ហើយ ប្រសិន បើ អ្នក បាន ឃើញ មនុស្ស ដែល មាន
ការ យល់ ដឹង ចូរ ទទួល អ្នក ទៅ ជា មួយ គាត់ ហើយ ទុ
ក ឱ្យ ជើង អ្នក ពាក់ ជំហាន នៃ ទ្វារ របស់ គាត់។
៣៧ ចូរ ឲ្យ ចិត្ត អ្នក នៅ លើ ពិធី បរិសុទ្ធ នៃ ព្រះ អម្ចាស់
ហើយ សញ្ជឹង គិត ជា និច្ច នៅ ក្នុង ព្រះបញ្ញត្តិ របស់ ទ្រង់៖
ទ្រង់ នឹង តាំង ចិត្ត អ្នក ហើយ ប្រទាន ប្រាជ្ញា ដល់ អ្នក តា
ម បំណង ប្រាថ្នា របស់ អ្នក។

ជំពូក 7

1 កុំ ប្រព្រឹត្ត អំពើ អាក្រក់ ឡើយ ដូច្នេះ នឹង មិន មាន គ្រោះ
ថ្នាក់ ដល់ អ្នក ឡើយ។
២ ចូរ ចាក ចេញ ពី អំពើ ទុច្ចរិត ហើយ អំពើ ទុច្ចរិត នឹង ងា
ក ចេញ ពី អ្នក។
3 កូន អើយ កុំ សាប ព្រោះ លើ រណ្តៅ នៃ អំពើ ទុច្ចរិត ឡើ
យ ហើយ កូន ក៏ មិន ច្រូត កាត់ ប្រាំពីរ ដង ដែរ។
4 កុំ ស្វែង រក ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ របស់ ព្រះអម្ចាស់ ហើយ
ក៏ មិន ត្រូវ ស្វែង រក ព្រះអម្ចាស់ ដែល ជា ទី សក្ការៈ ឡើ
យ។
5 កុំតាំងខ្លួនជាសុចរិតនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់។ ហើយកុំអួតពីប្រាជ្ញា
របស់អ្នកនៅចំពោះមុខស្តេច
៦ កុំ ព្យាយាម ធ្វើ ជា អ្នក វិនិច្ឆ័យ ដោយ មិន អាច ដក យ
ក អំពើ ទុច្ចរិត ចេញ ក្រែង ឯង ខ្លាច អ្នក ខ្លាំង ពូកែ ជា អ្ន
ក ជំពប់ ដួល ក្នុង ផ្លូវ ទៀងត្រង់ របស់ ឯង។
៧ កុំ ធ្វើ បាប នឹង ហ្វូង មនុស្ស នៃ ទីក្រុង ឡើយ ហើយ ប
ន្ទាប់ មក អ្នក ក៏ មិន ត្រូវ ទម្លាក់ ខ្លួន ឯង ទៅ ក្នុង ចំណោ
ម ប្រជាជន ដែរ។
8 កុំចងអំពើបាបលើមនុស្សម្នាក់ទៀតឡើយ។ ដ្បិត ក្នុង មួយ អ្នក នឹ
ង មិន ត្រូវ បាន គេ ផ្តន្ទាទោស ឡើយ។
9 កុំ និយាយ អី ព្រះ នឹង ទត មើល លើ ចំនួន ច្រើន នៃ ទ្រ
ព្យ សម្បត្តិ របស់ ខ្ញុំ ហើយ កាល ណា ខ្ញុំ ថ្វាយ ដល់ ព្រះ
ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត នោះ ទ្រង់ នឹង ទទួល វា។
10 កុំ រសាយ ចិត្ត ពេល ដែល អ្នក ធ្វើ ការ អធិដ្ឋាន ហើយ
ធ្វេស ប្រហែស មិន ឲ្យ ទាន។

១១ កុំ សើច ដើម្បី មើលងាយ ក្នុង ភាព ជូរចត់ នៃ ព្រលឹង ខ្លួន ឡើយ ដ្បិត មាន អ្នក ណា បន្ទាប ខ្លួន ហើយ តម្កើង ឡើង។

12 កុំ និយាយ កុហក បង ប្អូន របស់ អ្នក ឡើយ។ ក៏មិនធ្វើដូចមិត្តរបស់អ្នកដែរ។

១៣ ចូរ កុំ និយាយ កុហក ឡើយ ដ្បិត ទម្លាប់ នោះ មិន ល្អ ទេ។

១៤ កុំ ប្រើ ពាក្យ ច្រើន ក្នុង ចំណោម មនុស្ស ចាស់ ទុំ ហើយ កុំ និយាយ ច្រើន ពេល អ្នក អធិស្ឋាន។

15 កុំ ស្អប់ ការ នឿយ ហត់ ឬ ការ ធ្វើ ស្រែ ចម្ការ ដែល ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត បាន តែងតាំង។

16 កុំ រាប់ ខ្លួន ឯង ក្នុង ចំណោម មនុស្ស មាន បាប ជា ច្រើន ឡើយ ប៉ុន្តែ ត្រូវ ចាំ ថា សេចក្តី ក្រោធ នឹង មិន នៅ យូរ ឡើយ។

17 ចូរ បន្ទាប ខ្លួន យ៉ាង ខ្លាំង ដ្បិត ការ សងសឹក របស់ មនុស្ស ទុច្ចរិត គឺ ជា ភ្លើង និង ដង្កូវ។

18 កុំ ប្តូរ មិត្ត ដើម្បី សេចក្តី ល្អ ដោយ ឥត ន័យ មិន មែន ជា បង ប្រុស ស្មោះ ត្រង់ ចំពោះ មាស អូភីរ ទេ។

19 កុំ បោះ បង់ ចោល ស្ត្រី ដែល មាន ប្រាជ្ញា និង ល្អ ឡើយ ដ្បិត ព្រះគុណ របស់ នាង លើស ជាង មាស។

20 រីឯ អ្នក បម្រើ របស់ ទ្រង់ ពិត ជា ធ្វើ ការ មែន ចូរ កុំ អង្វរ គាត់ ដោយ អំពើ អាក្រក់ ឬ អ្នក ជួល ដែល ប្រគល់ ខ្លួន គាត់ ទាំង ស្រុង សម្រាប់ អ្នក។

21 សូម ឲ្យ ព្រលឹង អ្នក ស្រឡាញ់ អ្នក បម្រើ ដ៏ ល្អ ហើយ កុំ បោក ប្រាស់ គាត់ ពី សេរីភាព។

22 តើ អ្នក មាន គោ ទេ? ចូរ ក្រឡេក មើល ពួកគេ ហើយ ប្រសិនបើ ពួកគេ ដើម្បី ផលប្រយោជន៍ របស់ អ្នក ចូរ រក្សា ពួក គេ នៅ ជាមួយ អ្នក ។

23 តើអ្នកមានកូនទេ? បង្គាប់ គេ ហើយ ឱន ចុះ ក តាំង ពី ក្មេង ។

24 តើអ្នកមានកូនស្រីទេ? ត្រូវ យក ចិត្ត ទុក ដាក់ លើ រូប កាយ របស់ គេ ហើយ កុំ បង្ហាញ ចិត្ត សប្បាយ ចំពោះ គេ។

25 ចូរ រៀបការ ជាមួយ នឹង កូន ស្រី របស់ អ្នក ហើយ អ្នក នឹង ធ្វើ កិច្ចការ ដ៏ ធ្ងន់ មួយ យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ តែ ត្រូវ ប្រគល់ នាង ទៅ មនុស្ស ដែល ចេះ យោគយល់។

26 តើអ្នកមានប្រពន្ធតាមចិត្តទេ? កុំ បោះ បង់ ចោល នាង ឡើយ តែ កុំ ប្រគល់ ខ្លួន ឲ្យ ស្ត្រី ស្រាល ឡើយ។

២៧ ចូរ គោរព ឪពុក អ្នក ឲ្យ អស់ ពី ចិត្ត ហើយ កុំ បំភ្លេច ទុក្ខ ព្រួយ របស់ ម្តាយ ឡើយ។

28 ចូរ នឹក ចាំ ថា អ្នក បាន បង្កើត មក ពី ពួក គេ ហើយ តើ អ្នក អាច តបស្នង ពួកគេ ដោយ របៀប ណា នូវ អំពើ ដែល ពួកគេ បាន ធ្វើ ចំពោះ អ្នក?

29 ចូរ កោត ខ្លាច ព្រះអម្ចាស់ អស់ ពី ព្រលឹង ហើយ គោរព បូជាចារ្យ របស់ ព្រះអង្គ។

៣០ ចូរ ស្រឡាញ់ អ្នក ដែល បង្កើត អ្នក ឲ្យ អស់ ពី កម្លាំង ហើយ កុំ បោះបង់ អ្នក បម្រើ របស់ គាត់ ឡើយ។

31 ចូរ កោត ខ្លាច ព្រះអម្ចាស់ ហើយ គោរព បូជាចារ្យ។ ចូរ ប្រគល់ ចំណែក របស់ គាត់ តាម ដែល បាន បង្គាប់ មក។ ផលផ្លែដំបូង តង្វាយរំដោះបាប តង្វាយនៃស្មា និងយញ្ញបូជានៃការញែកជាបរិសុទ្ធ និងផលដំបូងនៃវត្ថុបរិសុទ្ធ។

32 ហើយ លាត ដៃ អ្នក ទៅ កាន់ ជន ក្រីក្រ ដើម្បី ឲ្យ ពរ របស់ អ្នក បាន គ្រប់ លក្ខណ៍។

33 អំណោយមួយមានព្រះគុណនៅចំពោះមុខមនុស្សគ្រប់រូបដែលរស់នៅ។ ហើយ អ្នក ស្លាប់ មិន ឃុំ ខ្លួន ទេ។

៣៤ កុំ នៅ ជា មួយ អ្នក ដែល យំ ហើយ កាន់ ទុក្ខ ជា មួយ នឹង អ្នក ដែល កាន់ ទុក្ខ។

35 កុំ បង្អង់ យូរ ក្នុង ការ ទៅ សួរ សុខ ទុក្ខ អ្នក ជំងឺ ឡើយ ព្រោះ ការ នោះ នឹង ធ្វើ ឲ្យ អ្នក ក្លាយ ជា ទី ស្រឡាញ់ ។

៣៦ អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកកាន់នៅក្នុងដៃ ចូរនឹកចាំដល់ទីបញ្ចប់ នោះអ្នកនឹងមិនដែលខកខានឡើយ។

ជំពូក 8

១ កុំ ព្យាយាម ជាមួយ អ្នក ខ្លាំង ពេក ក្រែង អ្នក ធ្លាក់ ទៅ ក្នុង កណ្តាប់ ដៃ របស់ គេ។

2 ចូរ កុំ ទាស់ នឹង អ្នក មាន ឡើយ ក្រែង លោ គាត់ ធ្វើ លើស អ្នក ទៅ ដ្បិត មាស បាន បំផ្លាញ មនុស្ស ជា ច្រើន ហើយ បង្ខូច ចិត្ត ស្តេច។

៣ កុំ ព្យាយាម ជាមួយ មនុស្ស ដែល ចេះ តែ អណ្តាត ហើយ កុំ យក អុស មក លើ ភ្លើង។

៤ កុំ ជេរ ប្រមាថ នឹង មនុស្ស ឈ្លើយ ឡើយ ក្រែង ដូនតា របស់ អ្នក ត្រូវ អាម៉ាស់។

៥ កុំ តិះដៀល អ្នក ណា ដែល ងាក ចេញ ពី អំពើ បាប ឡើយ តែ ត្រូវ ចាំ ថា យើង ទាំង អស់ គ្នា សម នឹង ទទួល ទោស។

6 កុំ បង្អាប់ មនុស្ស ដែល ចាស់ ទៅ ឡើយ ដ្បិត យើង ខ្លះ ចាស់ ទៅ។

7 ចូរ កុំ អរ សប្បាយ ចំពោះ សត្រូវ ដ៏ ធំ បំផុត របស់ អ្នក ដែល បាន ស្លាប់ ទៅ ឡើយ ប៉ុន្តែ ត្រូវ ចាំ ថា យើង ខ្ញុំ ស្លាប់ ទាំង អស់ គ្នា។

៨ កុំ មើលងាយ ពាក្យ សម្តី របស់ អ្នក ប្រាជ្ញ ឡើយ តែ ត្រូវ ស្គាល់ ខ្លួន ឯង ជាមួយ នឹង សុភាសិត របស់ ពួក គេ ចុះ អ្នក នឹង រៀន ពី ការ ណែនាំ និង របៀប បម្រើ មនុស្ស ដ៏ អស្ចារ្យ ដោយ ស្រួល។

៩ កុំ នឹក ដល់ សុន្ទរកថា របស់ ពួក ព្រឹទ្ធាចារ្យ ឡើយ ដ្បិត ពួក គេ ក៏ បាន រៀន ពី ឪពុក របស់ ពួក គេ ដែរ ហើយ អ្នក នឹង រៀន យល់ ពី ពួក គេ ហើយ ឆ្លើយ តប តាម តម្រូវការ។

10 កុំ ដុត ភ្លើង របស់ មនុស្ស មាន បាប ឡើយ ក្រែង អ្នក ត្រូវ ឆេះ ដោយ អណ្តាត ភ្លើង នៃ ភ្លើង របស់ គាត់។

11 ចូរ កុំ ក្រោក ឡើង ដោយ កំហឹង នៅ ចំពោះ មុខ អ្នក បង្ក របួស ឡើយ ក្រែង លោ គាត់ នៅ រង់ចាំ ចាប់ អ្នក តាម ពាក្យ សម្តី របស់ អ្នក

១២ កុំ ខ្ចី អ្នក ណា ដែល ខ្លាំង ជាង ខ្លួន ឯង ឡើយ បើ អ្នក ឲ្យ គេ ខ្ចី ចូរ រាប់ តែ បាត់។

13 កុំ ឲ្យ ប្រាកដ លើស ពី អំណាច របស់ អ្នក ឡើយ ដ្បិត បើ អ្នក ប្រាកដ ចូរ ប្រយ័ត្ន ក្នុង ការ បង់ ប្រាក់ នោះ។

១៤ កុំទៅប្តឹងចៅក្រម ដ្បិត គេ នឹង វិនិច្ឆ័យ គាត់ តាម កិត្តិយស របស់ គាត់។

15 កុំ ធ្វើ ដំណើរ តាម ផ្លូវ ជា មួយ នឹង អ្នក ក្លាហាន ឡើយ ក្រែង លោ គាត់ កើត ទុក្ខ ចំពោះ អ្នក ដ្បិត គាត់ នឹង ធ្វើ តាម ចិត្ត របស់ គាត់ ហើយ អ្នក នឹង ត្រូវ វិនាស ជាមួយ គាត់ តាម រយៈ ភាព ល្ងង់ ខ្លៅ របស់ គាត់។

16 កុំ ព្យាយាម ជាមួយ នឹង មនុស្ស ដែល ខឹង ហើយ កុំ ទៅ ជា មួយ គាត់ នៅ កន្លែង ឯកោ ឡើយ ដ្បិត ឈាម ដូច ជា គ្មាន អ្វី នៅ ចំពោះ មុខ គាត់ ហើយ កន្លែង ណា ដែល គ្មាន ជំនួយ គាត់ នឹង ផ្តួល អ្នក វិញ។

១៧ កុំពិគ្រោះជាមួយមនុស្សល្ងង់ ព្រោះគាត់មិនអាចរក្សាការប្រឹក្សាបានទេ។

18 កុំធ្វើរឿងសម្ងាត់នៅមុខមនុស្សចម្លែក ព្រោះ អ្នក មិន ដឹង ថា គាត់ នឹង នាំ អ្វី មក ទេ។

19 កុំ បើក ចិត្ត អ្នក ចំពោះ មនុស្ស គ្រប់ រូប ឡើយ ក្រែង លោ គាត់ សង គុណ អ្នក ដោយ ភាព ឆ្លាត វៃ។

ជំពូក 9

១ កុំ ប្រច័ណ្ឌ នឹង ប្រពន្ធ ក្នុង ទ្រូង ហើយ កុំ បង្រៀន នាង ពី មេរៀន អាក្រក់ មក លើ ខ្លួន ឡើយ។
២ កុំ ឲ្យ ព្រលឹង របស់ អ្នក ដល់ ស្ត្រី ដើម្បី ដាក់ ជើង លើ វត្ថុ របស់ អ្នក ឡើយ។
៣ កុំ ជួប នឹង ស្រី ពេស្យា ឡើយ ក្រែង នាង ធ្លាក់ ក្នុង អន្ទាក់ របស់ នាង។
៤ កុំ ប្រើ ការ រួម ភេទ របស់ ស្ត្រី ជា អ្នក ចម្រៀង ឲ្យ បាន ច្រើន ឡើយ ក្រែង លោ អ្នក ត្រូវ គេ យក ទៅ តាម ការ ព្យាយាម របស់ នាង។
5 កុំ សម្លឹង មើល ស្រី បម្រើ ឡើយ ដើម្បី កុំ ឲ្យ អ្នក ដួល ដោយ សារ របស់ ដ៏ មាន តម្លៃ នៅ ក្នុង នាង។
៦ កុំ ឲ្យ ព្រលឹង អ្នក ទៅ ជា ស្រី ពេស្យា ដើម្បី កុំ ឲ្យ អ្នក បាត់ បង់ មរតក របស់ អ្នក។
៧ កុំ សម្លឹង មើល ជុំវិញ អ្នក នៅ តាម ផ្លូវ ក្នុង ទីក្រុង ហើយ កុំ វង្វេង នៅ កន្លែង ឯកោ ឡើយ។
៨ ចូរ បង្វែរ ភ្នែក ចេញ ពី ស្រី ស្អាត ហើយ កុំ សម្លឹង មើល សម្រស់ អ្នក ដទៃ ឡើយ។ មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានបញ្ឆោតដោយភាពស្រស់ស្អាតរបស់ស្ត្រី។ ដ្បិត សេចក្តី ស្រឡាញ់ ឆេះ ដូច ភ្លើង។
9 កុំ អង្គុយ ជាមួយ ប្រពន្ធ អ្នក ផ្សេង ឬ អង្គុយ ជាមួយ នាង ក្នុង ដៃ ហើយ កុំ ចំណាយ ប្រាក់ ជាមួយ នាង ដើម្បី ផឹក ស្រា ឡើយ ក្រែង ចិត្ត អ្នក ទំនោរ ទៅ រក នាង ដូច្នេះ ហើយ តាម បំណង ប្រាថ្នា របស់ អ្នក អ្នក នឹង ធ្លាក់ ទៅ ក្នុង ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ។
១០ កុំបោះបង់មិត្តចាស់ចោល។ មិត្តថ្មីប្រៀបបាននឹងស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី។ ពេល ចាស់ ទៅ អ្នក ត្រូវ ផឹក ដោយ រីករាយ។
11 កុំ ច្រណែន នឹង សិរីរុងរឿង របស់ មនុស្ស មាន បាប ឡើយ ដ្បិត អ្នក មិន ដឹង ថា អ្វី នឹង ត្រូវ បញ្ចប់ ឡើយ។
១២ កុំ ត្រេកអរ នឹង របស់ ដែល មនុស្ស ទុច្ចរិត ចូល ចិត្ត ឡើយ។ ប៉ុន្តែ ត្រូវ ចាំ ថា គេ នឹង មិន ទៅ ឯ ផ្នូរ របស់ គេ ដោយ គ្មាន ទោស ឡើយ។
១៣ ចូរ រក្សា អ្នក ឲ្យ ឆ្ងាយ ពី មនុស្ស ដែល មាន អំណាច សម្លាប់។ ដូច្នេះ កុំ សង្ស័យ នឹង សេចក្តី ស្លាប់ ឡើយ ហើយ បើ អ្នក ចូល ទៅ ឯ គាត់ កុំ មាន កំហុស ឡើយ ក្រែង លោ គាត់ ដក ជីវិត ក្នុង ពេល បច្ចុប្បន្ន នេះ៖ ចូរ ចាំ ថា អ្នក ចូល ទៅ ក្នុង អន្ទាក់ ហើយ ដើរ លើ សមរភូមិ នៃ ក្រុង។
14 តាម ដែល អ្នក អាច ធ្វើ បាន ចូរ ស្មាន ដល់ អ្នក ជិត ខាង ហើយ ពិគ្រោះ ជា មួយ នឹង អ្នក ប្រាជ្ញ។
១៥ ចូរ ឲ្យ ពាក្យ សម្តី របស់ អ្នក នៅ ជាមួយ នឹង អ្នក ប្រាជ្ញ ហើយ និង ការ ប្រាស្រ័យ ទាក់ទង របស់ អ្នក ទាំង អស់ ក្នុង ក្រឹត្យវិន័យ នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត។
16 ហើយ សូម ឲ្យ មនុស្ស គ្រាន់ តែ ស៊ី ផឹក ជា មួយ នឹង អ្នក។ សូម ឲ្យ សិរីរុងរឿង របស់ អ្នក ស្ថិត នៅ ក្នុង ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះអម្ចាស់។
17 ដ្បិត ដៃ របស់ អ្នក ប្រាជ្ញ ការងារ នេះ នឹង ត្រូវ បាន សរសើរ ហើយ ជា អ្នក គ្រប់ គ្រង ប្រជាជន ដ៏ ឈ្លាស វៃ សម្រាប់ ការ និយាយ របស់ គាត់។
18 មនុស្ស ដែល និយាយ ភាសា មិន ល្អ គឺ ជា គ្រោះ ថ្នាក់ នៅ ក្នុង ក្រុង របស់ ខ្លួន។ ហើយ អ្នក ណា ដែល ខឹង នឹង ពាក្យ សម្តី របស់ ខ្លួន នឹង ត្រូវ ស្អប់។

ជំពូក 10

1 ចៅក្រម ដ៏ ឈ្លាស វៃ នឹង បង្រៀន ប្រជាជន របស់ ខ្លួន ហើយ រដ្ឋាភិបាល របស់ មនុស្ស ដែល មាន ប្រាជ្ញា ត្រូវ បាន បញ្ជា យ៉ាង ល្អ។
២ ចៅក្រម ប្រជាជន គឺ ខ្លួន ឯង មន្ត្រី របស់ គាត់ ក៏ ដូច គ្នា ដែរ។ ហើយ អ្នក គ្រប់ គ្រង ក្រុង នោះ ជា មនុស្ស បែប ណា អស់ អ្នក ដែល រស់ នៅ ក្នុង នោះ
3 ស្តេច ដែល គ្មាន ប្រាជ្ញា បំផ្លាញ រាស្ត្រ របស់ ខ្លួន ប៉ុន្តែ ដោយ ការ ប្រុង ប្រយ័ត្ន របស់ ពួក អ្នក ដែល មាន អំណាច នោះ ទីក្រុង នឹង ត្រូវ បាន មនុស្ស រស់នៅ។
4 អំណាច នៃ ផែនដី ស្ថិត នៅ ក្នុង ព្រះហស្ត នៃ ព្រះអម្ចាស់ ហើយ នៅ ពេល កំណត់ ទ្រង់ នឹង តាំង អ្នក ដែល មាន ប្រយោជន៍ មក លើ ផែនដី។
5 នៅ ក្នុង ព្រះហស្ត នៃ ព្រះ គឺ ជា ភាព ចម្រុង ចម្រើន របស់ មនុស្ស ហើយ លោក នឹង លើក តម្កើង កិត្តិយស របស់ អាចារ្យ
៦ កុំ ស្អប់ អ្នក ជិត ខាង ចំពោះ រាល់ ការ ខុស ឆ្គង ហើយ មិន ធ្វើ អ្វី ទាល់ តែ សោះ ដោយ ការ ធ្វើ បាប។
7 អំនួត គឺ ជា ការ ស្អប់ខ្ពើម នៅ ចំពោះ ព្រះ និង មនុស្ស ហើយ ដោយ អ្នក ទាំង ពីរ ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត។
៨ ដោយ សារ អំពើ ទុច្ចរិត ការ របួស និង ទ្រព្យ សម្បត្តិ ដែល ទទួល បាន ដោយ ការ បោក បញ្ឆោត នោះ រាជាណាចក្រ ត្រូវ បាន បកប្រែ ពី មនុស្ស ម្នាក់ ទៅ មនុស្ស ម្នាក់ ទៀត។
៩ ហេតុអ្វីបានជាផែនដី និងផេះមានមោទនភាព? គ្មាន អ្វី អាក្រក់ ជាង មនុស្ស លោភ លន់ ឡើយ ដ្បិត មនុស្ស បែប នេះ ទុក ចិត្ត លក់ ខ្លួន។ ព្រោះ កាល គាត់ មាន ជីវិត គាត់ បាន បោះពោះវៀន ចោល។
១០ គ្រូពេទ្យ កាត់ ជំងឺ ដ៏ វែង ហើយ អ្នក ណា នៅ ថ្ងៃ ស្អែក នឹង សោយ ទិវង្គត។
11 ដ្បិត កាល ណា មនុស្ស ស្លាប់ ទៅ នោះ នឹង ទទួល បាន របស់ ដែល លូន វារ សត្វ និង ដង្កូវ ជា មរតក។
១២ ដើម នៃ មោទនភាព គឺ នៅ ពេល ដែល មនុស្ស ម្នាក់ ចាក ចេញ ពី ព្រះ ហើយ ចិត្ត របស់ គេ បែរ ចេញ ពី អ្នក បង្កើត របស់ ខ្លួន។
១៣ត្បិត អំនួត គឺ ជា ការ ចាប់ ផ្តើម នៃ អំពើ បាប ហើយ អ្នក ណា ដែល មាន វា នឹង បង្ហូរ ចេញ នូវ ភាព គួរ ស្អប់ ខ្ពើម ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ព្រះ អម្ចាស់ បាន នាំ មក លើ ពួក គេ នូវ មហន្តរាយ ដ៏ ចម្លែក ហើយ បាន ផ្តួល រំលំ ពួក គេ ទាំង ស្រុង។
14 ព្រះអម្ចាស់ បាន ទម្លាក់ បល្ល័ង្ក នៃ ពួក អ្នក មាន អំនួត ហើយ តាំង មនុស្ស ស្លូត បូត ជំនួស ពួក គេ។
១៥ ព្រះអម្ចាស់ បាន ដក ឫស នៃ ប្រជាជាតិ ដែល មាន អំនួត ហើយ បាន ដាំ មនុស្ស ទាប នៅ កន្លែង របស់ ខ្លួន។
16 ព្រះអម្ចាស់ បាន រំលំ ប្រទេស នានា នៃ សាសន៍ ដទៃ ហើយ បំផ្លាញ ពួក គេ រហូត ដល់ គ្រឹះ នៃ ផែនដី។
17 ទ្រង់ បាន យក ពួក គេ មួយ ចំនួន ចេញ ទៅ ហើយ បំផ្លាញ ពួក គេ ហើយ បាន ធ្វើ ពិធី រំលឹក ពួក គេ ឲ្យ ឈប់ ពី ផែនដី ទៅ។
១៨ អំនួត មិន ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង សម្រាប់ មនុស្ស ប្រុស ឬ កំហឹង ដ៏ ក្តៅ ក្រហាយ ចំពោះ អ្នក ដែល កើត ពី ស្ត្រី ឡើយ។
19 អស់ អ្នក ដែល កោត ខ្លាច ព្រះអម្ចាស់ ជា ពូជ ដ៏ ប្រាកដ ហើយ អ្នក ណា ដែល ស្រឡាញ់ ទ្រង់ ជា រុក្ខជាតិ ដ៏ គួរ ឲ្យ គោរព។ អស់ អ្នក ណា ដែល មិន គោរព ក្រឹត្យវិន័យ នោះ

ជា ពូជ មិន គួរ គោរព។ អស់ អ្នក ដែល ប្រព្រឹត្ត ល្មើស នឹ
ង បញ្ញត្តិ គឺ ជា ពូជ ដែល បោក បញ្ឆោត។
20 ក្នុង ចំណោម បង ប្អូន អ្នក ណា ដែល ជា មេ គឺ មាន
កិត្តិយស។ អស់ អ្នក ដែល កោត ខ្លាច ព្រះអម្ចាស់ នៅ ចំពោះ
ព្រះនេត្រ ព្រះអង្គ ក៏ ដូច្នោះ ដែរ។
២១ ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា កើត ឡើង នៅ ចំ
ពោះ មុខ ការ ទទួល បាន អំណាច ប៉ុន្តែ ភាព ក្រអឺតក្រទម និ
ង ការ ឆ្មើងឆ្មៃ គឺ ជា ការ បាត់បង់ វា។
22 ទោះ ជា អ្នក នោះ ជា អ្នក មាន អភិជន ឬ អ្នក ក្រ សិរី
ល្អ របស់ គេ គឺ ជា ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះអម្ចាស់។
២៣ ការ មើល ងាយ មនុស្ស ក្រ ដែល មាន ការ យល់ ដឹង
គឺ មិន មែន ជា ការ ចង់ បាន ឡើយ។ វាមិនងាយស្រួលទេក្នុង
ការលើកតម្កើងបុរសដែលមានបាប។
24 មហាបុរស ចៅក្រម និងអ្នកមានអំណាច នឹងត្រូវបានលើកតម្កើង។
ទោះ ជា យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ គ្មាន អ្នក ណា ធំ ជាង អ្ន
ក ណា ដែល កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា ឡើយ។
25 ដល់ អ្នក បម្រើ ដែល មាន ប្រាជ្ញា នឹង ធ្វើ ការ បម្រើ
ដោយ សេរី ហើយ អ្នក ណា ដែល មាន ចំណេះ នឹង មិន ខឹ
ង ឡើយ ពេល គេ កែ ទម្រង់
26 កុំធ្វើរឿងហួសហេតុពេកក្នុងការធ្វើជំនួញរបស់អ្នក។ ហើយ កុំ អួត
ខ្លួន ក្នុង គ្រា ដែល អ្នក មាន ទុក្ខ។
២៧ អ្នក ណា ដែល ខំ ប្រឹង ហើយ បរិបូណ៌ ក្នុង គ្រប់ ទាំង
ការ នោះ ប្រសើរ ជាង អ្នក ណា ដែល អួត ខ្លួន ហើយ ចង់
បាន នំប៉ុង។
28 កូន អើយ ចូរ លើក តម្កើង ព្រលឹង កូន ដោយ ចិត្ត ស្លូតបូ
ត ហើយ ឲ្យ វា គោរព តាម សេចក្តី ថ្លៃថ្នូរ របស់ វា។
២៩ តើ នរណា នឹង រាប់ ជា សុចរិត អ្នក ដែល ប្រព្រឹត្ត អំ
ពើ បាប ទាស់ នឹង ព្រលឹង ខ្លួន? តើ អ្នក ណា នឹង លើក ត
ម្កើង អ្នក ណា ដែល បង្អាប់ ជីវិត ខ្លួន?
30 បុរស ក្រីក្រ មាន កិត្តិយស ដោយ ជំនាញ របស់ ខ្លួន ហើ
យ អ្នក មាន ក៏ មាន កិត្តិយស ចំពោះ ទ្រព្យ សម្បត្តិ របស់
ខ្លួន។
៣១ អ្នក ណា មាន កិត្តិយស ក្នុង ភាព ក្រីក្រ តើ មាន ទ្រព្យ
សម្បត្តិ ប៉ុន្មាន ទៀត? ហើយ អ្នក ណា ដែល មាន ទ្រព្យ ស
ម្បត្តិ ថោក ទាប តើ នៅ ក្នុង ភាព ក្រី ក្រ ជាង?

ជំពូក 11

1 ប្រាជ្ញា លើក ក្បាល អ្នក ដែល មាន កម្រិត ទាប ហើយ
ធ្វើ ឲ្យ គាត់ អង្គុយ ក្នុង ចំណោម មនុស្ស ដ៏ អស្ចារ្យ។
2 កុំ សរសើរ បុរស ដែល មាន សម្រស់ របស់ ខ្លួន មិន គួរ
ស្អប់ខ្ពើម មនុស្ស ចំពោះ រូបរាង ខាងក្រៅ ឡើយ ។
3 សត្វឃ្មុំមានតិចតួចក្នុងចំណោមសត្វរុយ។ ប៉ុន្តែ ផ្លែ របស់ នាង
ជា មេ នៃ របស់ ផ្អែម។
4 កុំ អួត ពី សម្លៀកបំពាក់ និង សម្លៀកបំពាក់ របស់ អ្នក ហើ
យ កុំ លើក តម្កើង ខ្លួន ឯង នៅ ថ្ងៃ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ ឡើយ ដ្បិ
ត កិច្ចការ របស់ ព្រះអម្ចាស់ អស្ចារ្យ ណាស់ ហើយ កិច្ចការ រប
ស់ ព្រះអង្គ នៅ ក្នុង ចំណោម មនុស្ស លោក ត្រូវ បាន លា
ក់ កំបាំង។
5 ស្តេចជាច្រើនអង្គបានគង់នៅលើដី ហើយម្នាក់ដែលមិននឹកស្មានថាបាន
ពាក់មកុដ។
៦ មានបុរសខ្លាំងពូកែជាច្រើននាក់ត្រូវបានអាម៉ាស់យ៉ាងខ្លាំង។ ហើយ កិ
ត្តិយស បាន ប្រគល់ ទៅ ក្នុង ដៃ អ្នក ដទៃ។
៧ កុំ បន្ទោស មុន អ្នក បាន ពិនិត្យ មើល សេចក្តី ពិត ឡើយ
យល់ ជា មុន សិន រួច ស្តី បន្ទោស។
៨ កុំ ឆ្លើយ មុន អ្នក បាន ឮ ហេតុ ផល ឡើយ ហើយ កុំ រំ
ខាន មនុស្ស នៅ ក្នុង ការ និយាយ របស់ ពួក គេ។
៩ កុំ ព្យាយាម ក្នុង រឿង ដែល មិន ខ្វល់ ពី អ្នក ហើយកុំអង្គុយ
នៅក្នុងការជំនុំជំរះជាមួយមនុស្សមានបាប។
10 កូន អើយ កុំ ជ្រៀតជ្រែក នឹង រឿង ច្រើន ឡើយ ដ្បិត បើ
កូន ជ្រៀត ជ្រែក ច្រើន កូន នឹង មិន ស្លូត ត្រង់ ឡើយ។ ហើ
យ បើ អ្នក តាម ក្រោយ អ្នក នឹង មិន ទទួល បាន ហើយ
ក៏ មិន ត្រូវ រត់ គេច ខ្លួន ដែរ។
១១ មាន អ្នក ណា ខំ ប្រឹង ឈឺ ចាប់ ហើយ ប្រញាប់ ហើយ
មាន ច្រើន ជាង។
12 ម្តង ទៀត មាន ម្នាក់ ទៀត ដែល យឺតយ៉ាវ ហើយ ត្រូវ កា
រ ជំនួយ ការ ចង់ បាន សមត្ថភាព ហើយ ពោរពេញ ទៅ ដោ
យ ភាព ក្រីក្រ។ ប៉ុន្តែ ព្រះ នេត្រ នៃ ព្រះអម្ចាស់ ទត មើល ម
ក គាត់ ដោយ សេចក្តី ល្អ ហើយ តាំង គាត់ ចេញ ពី ទី ទា
ប របស់ គាត់
១៣ ហើយ ងើប ក្បាល ឡើង ពី សេចក្តី វេទនា ដូច្នេះ មនុស្សជា
ច្រើនដែលបានឃើញវាងឿងឆ្ងល់នឹងគាត់។
14 ភាព ចម្រុងចម្រើន និង ទុក្ខ លំបាក ជីវិត និង សេចក្តី ស្លាប់ ភា
ព ក្រីក្រ និង ទ្រព្យ សម្បត្តិ មក ពី ព្រះអម្ចាស់។
15 ប្រាជ្ញា ចំណេះ និង ការ យល់ ដឹង អំពី ក្រឹត្យវិន័យ គឺ មក
ពី ព្រះអម្ចាស់ សេចក្តី ស្រឡាញ់ និង ផ្លូវ នៃ ការ ល្អ កើត ចេ
ញ ពី ទ្រង់
16 កំហុស និង ភាព ងងឹត បាន ចាប់ ផ្តើម រួម គ្នា ជា មួ
យ នឹង មនុស្ស មាន បាប ហើយ អំពើ អាក្រក់ នឹង ចាស់
ទៅ ជា មួយ នឹង ពួក អ្នក ដែល មាន សិរីរុងរឿង នៅ ក្នុ
ង នោះ។
១៧ អំណោយទានរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅជាប់នឹងព្រះជាម្ចាស់ ហើយការពេ
ញចិត្តរបស់ព្រះអង្គនាំមកភាពរុងរឿងជារៀងរហូត។
18 មាន អ្នក ដែល សម្បូរ ដោយ ការ ប្រុង ប្រយ័ត្ន និង ការ
ខ្ជះខ្ជាយ របស់ គាត់ ហើយ នេះ ជា ចំណែក នៃ រង្វាន់ រប
ស់ គាត់
១៩ ពេល ដែល គាត់ មាន ប្រសាសន៍ ថា ខ្ញុំ បាន សម្រាក
ហើយ ឥឡូវ នេះ នឹង បរិភោគ របស់ ខ្ញុំ ជា និច្ច។ ប៉ុន្តែ គាត់
មិន ដឹង ថា ពេល ណា នឹង មក ដល់ គាត់ ហើយ គាត់ ត្រូ
វ ទុក របស់ ទាំង នោះ ទៅ អ្នក ដទៃ ហើយ ស្លាប់។
20 ចូរ មាន ចិត្ត ខ្ជាប់ខ្ជួន នៅ ក្នុង សេចក្តី សញ្ញា របស់ អ្នក
ហើយ ត្រូវ មាន ចិត្ត គំនិត ក្នុង នោះ ហើយ ចាស់ ទៅ ក្នុ
ង កិច្ចការ របស់ អ្នក។
21 កុំ ងឿងឆ្ងល់ នឹង អំពើ របស់ មនុស្ស មាន បាប ប៉ុន្តែ ចូរ ទុ
ក ចិត្ត លើ ព្រះអម្ចាស់ ហើយ នៅ ជាប់ នឹង កិច្ច ការ រប
ស់ អ្នក ចុះ ដ្បិត ការ ធ្វើ ឲ្យ បុរស ក្រី ក្រ ជា អ្នក មាន
នោះ ជា ការ ងាយ ស្រួល នៅ ចំពោះ ព្រះភ័ក្ត្រ ព្រះអម្ចាស់។
22 ពរជ័យ របស់ ព្រះអម្ចាស់ គឺ នៅ ក្នុង រង្វាន់ នៃ ព្រះ ហើ
យ ភ្លាមៗ នោះ ទ្រង់ បាន ធ្វើ ឲ្យ ពរ របស់ ទ្រង់ រីក ច
ម្រើន។
23 កុំ និយាយ ថា តើ ការ បម្រើ របស់ ខ្ញុំ មាន ប្រយោជន៍ អ្វី?
ហើយ តើ ខ្ញុំ នឹង មាន របស់ ល្អ អ្វី នៅ ពេល នេះ?
24 ចូរ កុំ និយាយ ទៀត ថា ខ្ញុំ មាន គ្រប់ គ្រាន់ ហើយ មាន រ
បស់ ជា ច្រើន ហើយ តើ ខ្ញុំ នឹង មាន អំពើ អាក្រក់ អ្វី
នៅ ពេល នេះ?
២៥ ក្នុង ថ្ងៃ នៃ សេចក្តី ចម្រើន នោះ រមែង ភ្លេច នូវ សេចក្តី
ទុក្ខ ហើយ ក្នុង ថ្ងៃ នៃ សេចក្តី ទុក្ខ ក៏ លែង នឹក ឃើញ នូវ
សេចក្តី ចម្រើន ទៀត ផង។
២៦ ត្បិត វា ជា រឿង ងាយ ស្រួល ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ នៅ
ថ្ងៃ ស្លាប់ ដើម្បី ឲ្យ រង្វាន់ ដល់ មនុស្ស តាម មាគ៌ា របស់ ខ្លួន
។

២៧ ទុក្ខ លំបាក ក្នុង មួយ ម៉ោង ធ្វើ ឲ្យ មនុស្ស ភ្លេច ការ
សប្បាយ ហើយ នៅ ទី បំផុត អំពើ របស់ គេ នឹង ត្រូវ បាន រ
ក ឃើញ។
28 ចៅក្រម គ្មាន អ្នក ណា បាន ពរ មុន គាត់ ស្លាប់ ទេ ដ្បិ
ត មនុស្ស នឹង ត្រូវ គេ ស្គាល់ ក្នុង កូន ចៅ
២៩ កុំ នាំ មនុស្ស គ្រប់ រូប ចូល ផ្ទះ ឡើយ ដ្បិត អ្នក បោ
ក ប្រាស់ មាន រថភ្លើង ជា ច្រើន។
30 ចិត្ត របស់ មនុស្ស ឆ្មើងឆ្មៃ ក៏ ដូច ជា សត្វ ពាហនៈ ដែ
ល គេ យក ទៅ ទុក ក្នុង ទ្រុង ដែរ។ ហើយ ដូច ជា អ្នក
ឈ្លប មើល ការ ដួល រលំ របស់ អ្នក៖
31 ត្បិត គាត់ នៅ រង់ចាំ ហើយ ប្រែ ជា ល្អ ទៅ ជា អាក្រក់
ហើយ ការ សរសើរ ដែល សក្តិសម នឹង ទម្លាក់ កំហុស មក
លើ អ្នក។
32 ភ្លើង ឆេះ ដុំ ធ្យូង ចេញ មក ហើយ មនុស្ស មាន បាប
ក៏ រង់ចាំ ឈាម។
33 ចូរ ប្រយ័ត្ន នឹង មនុស្ស ទុច្ចរិត ដ្បិត គេ ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិ
ត ក្រែង លោ គាត់ នាំ មក លើ អ្នក ជា និច្ច។
34 ចូរ ទទួល ជន បរទេស មក ក្នុង ផ្ទះ របស់ អ្នក នោះ គា
ត់ នឹង រំខាន អ្នក ហើយ បង្វែរ អ្នក ចេញ ពី អ្នក វិញ។

ជំពូក 12

1 ពេល ណា អ្នក ចង់ ស្គាល់ អ្នក ណា ដែល អ្នក ធ្វើ ដូច្នេះ
អ្នកនឹងត្រូវអរគុណចំពោះអត្ថប្រយោជន៍របស់អ្នក។
២ ចូរ ធ្វើ ល្អ ចំពោះ មនុស្ស ដែល គោរព ព្រះ នោះ អ្នក នឹ
ង បាន ទទួល ការ តបស្នង វិញ ហើយ បើ មិន មែន មក
ពី គាត់ ទេ គឺ មក ពី ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត។
៣ គ្មាន អ្វី ល្អ អាច កើត មាន ដល់ អ្នក ណា ដែល តែង
តែ មាន អំពើ អាក្រក់ ឬ អ្នក ដែល មិន ឲ្យ ទាន ឡើយ។
៤ ចូរ ថ្វាយ ដល់ មនុស្ស ដែល គោរព ព្រះ ហើយ កុំ ជួយ ម
នុស្ស មាន បាប។
5 ចូរ ធ្វើ ល្អ ដល់ អ្នក ដែល មាន ចិត្ត រាបទាប ប៉ុន្តែ កុំ
ឲ្យ ដល់ មនុស្ស ទុច្ចរិត ឡើយ ចូរ កាន់ អាហារ របស់ អ្នក
ទៅ វិញ ហើយ កុំ ឲ្យ ទៅ គាត់ ឡើយ ក្រែង លោ គាត់ ត្រួត
ត្រា អ្នក ដោយ របៀប នេះ ដ្បិត បើ អ្នក នឹង ទទួល អំពើ
អាក្រក់ ច្រើន ជា ពីរ ដង ជា ច្រើន ដង សម្រាប់ អំពើ
ល្អ ទាំង អស់ ដែល អ្នក នឹង មាន។ បានធ្វើចំពោះគាត់។
៦ត្បិត ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត ស្អប់ មនុស្ស មាន បាប ហើយ នឹ
ង សង សឹក ដល់ មនុស្ស ទុច្ចរិត ហើយ នឹង រក្សា ពួក គេ
ប្រឆាំង នឹង ថ្ងៃ ដ៏ ខ្លាំង ក្លា នៃ ការ ដាក់ ទោស ពួក គេ។
៧ ចូរ ឲ្យ ដល់ មនុស្ស ល្អ ហើយ កុំ ជួយ មនុស្ស មាន បាប
។
៨ មិត្ត មិន អាច ត្រូវ បាន គេ ស្គាល់ ក្នុង ភាព ចម្រុងចម្រើ
ន ទេ ហើយ សត្រូវ ក៏ មិន អាច លាក់ ក្នុង ទុក្ខ លំបាក បា
ន ដែរ។
9 ក្នុង ភាព ចម្រុងចម្រើន របស់ មនុស្ស ខ្មាំង សត្រូវ នឹង កើ
ត ទុក្ខ ប៉ុន្តែ ក្នុង គ្រា លំបាក របស់ គេ សូម្បី តែ មិត្ត ក៏ នឹ
ង ចាក ចេញ ដែរ។
10 កុំ ទុក ចិត្ត ខ្មាំង សត្រូវ របស់ អ្នក ឡើយ ដ្បិត អំពើ អា
ក្រក់ របស់ វា ដូច ជា ច្រែះ ដូច ដែក។
11 ទោះជាគាត់បន្ទាបខ្លួន ហើយចូលទៅក្រាបក៏ដោយ ក៏ត្រូវប្រយ័ត្ន ហើយ
ប្រយ័ត្នចំពោះគាត់ នោះអ្នកនឹងនៅចំពោះគាត់ ដូចជាអ្នកបានជូតកញ្ចក់មើ
ល ហើយអ្នកនឹងដឹងថា ច្រែះរបស់គាត់មិនត្រូវបានលុបចោលទាំងស្រុង
នោះទេ។
12 កុំ ដាក់ គាត់ នៅ ក្បែរ អ្នក ឡើយ ក្រែង លោ គាត់ បា
ន ផ្តួល អ្នក ហើយ គាត់ ក្រោក ឈរ ជំនួស អ្នក។ មិន ត្រូវ
ឲ្យ គាត់ អង្គុយ ខាង ស្តាំ អ្នក ឡើយ ក្រែង គាត់ រក កន្លែ
ង អង្គុយ ហើយ អ្នក នៅ ចាំ ពាក្យ ខ្ញុំ ចុង ក្រោយ ហើយ ត្រូ
វ គេ ចាក់។
13 តើ អ្នក ណា នឹង អាណិត អ្នក ដែល ត្រូវ ពស់ ចឹក ឬ ដូ
ច ជា សត្វ សាហាវ មក ជិត?
១៤ ដូច្នេះ អ្នក ដែល ទៅ រក មនុស្ស មាន បាប ហើយ សៅហ្មុ
ង ក្នុង អំពើ បាប របស់ ខ្លួន តើ អ្នក ណា នឹង អាណិត?
១៥ គាត់ នឹង នៅ ជា មួយ អ្នក មួយ រយៈ សិន ប៉ុន្តែ បើ អ្ន
ក ចាប់ ផ្តើម ដួល គាត់ នឹង មិន នៅ ឡើយ។
១៦ ខ្មាំង សត្រូវ និយាយ យ៉ាង ផ្អែម ល្ហែម នឹង បបូរ មាត់ ប៉ុ
ន្តែ ក្នុង ចិត្ត គាត់ នឹក ស្រមៃ ថា ត្រូវ បោះ អ្នក ចូល ក្នុ
ង រណ្តៅ យ៉ាង ណា នោះ គាត់ នឹង ស្រក់ ទឹក ភ្នែក ប៉ុន្តែ
បើ រក ឱកាស បាន នោះ គាត់ នឹង មិន អស់ ឈាម ទេ។
១៧ ប្រសិន បើ មាន ទុក្ខ វេទនា មក លើ អ្នក នោះ អ្នក នឹ
ង រក ឃើញ គាត់ ជា មុន សិន។ ទោះ បី គាត់ ធ្វើ ពុត
ជា ជួយ អ្នក ក៏ ដោយ ក៏ គាត់ នឹង ធ្វើ ឲ្យ អ្នក ខូច ដែរ។
18 គាត់ នឹង គ្រវី ក្បាល ហើយ ទះ ដៃ ហើយ ខ្សឹប ច្រើន ហើ
យ ប្តូរ ទឹក មុខ វិញ។

ជំពូក 13

1 អ្នក ណា ដែល ប៉ះ ដី នឹង ត្រូវ សៅហ្មង។ ហើយ អ្នក
ណា ដែល រួម រស់ ជា មួយ នឹង មនុស្ស មាន អំនួត នឹង
បាន ដូច ជា គាត់។
2 កុំ ដាក់ បន្ទុក ខ្លួន លើស ពី អំណាច របស់ អ្នក ក្នុង ពេ
ល ដែល អ្នក មាន ជីវិត។ ហើយ កុំ សេពគប់ នឹង អ្នក ខ្លាំ
ង ជាង ហើយ មាន ជាង ខ្លួន ទៅ ទៀត ត្បិត កំសៀវ និង ឆ្នាំ
ង ដី ព្រម គ្នា យ៉ាង ណា? បើ អ្នក ណា វាយ អ្នក នោះ នឹ
ង ត្រូវ ខូច។
3 សេដ្ឋី បាន ប្រព្រឹត្ត ខុស ហើយ ក៏ គំរាម កំហែង យ៉ាង ខ្លាំង
ជន ក្រីក្រ ក៏ ប្រព្រឹត្ត ខុស ហើយ ក៏ ត្រូវ ស្តី បន្ទោស ដែរ។
៤ បើ អ្នក ធ្វើ ដើម្បី ប្រយោជន៍ គាត់ គាត់ នឹង ប្រើ អ្នក ប៉ុន្តែ
បើ អ្នក គ្មាន អ្វី សោះ គាត់ នឹង បោះ បង់ ចោល អ្នក។
៥ បើ អ្នក មាន របស់ ណា មួយ នោះ គាត់ នឹង រស់ នៅ
ជាមួយ អ្នក៖ មែន ហើយ គាត់ នឹង ធ្វើ ឲ្យ អ្នក ទទេ ហើយ នឹ
ង មិន សោកស្តាយ ចំពោះ វា ឡើយ។
6 ប្រសិនបើគាត់ត្រូវការអ្នក នោះគាត់នឹងបញ្ឆោតអ្នក ហើយញញឹមដាក់អ្ន
ក ហើយដាក់អ្នកនៅក្នុងក្តីសង្ឃឹម។ គាត់នឹងនិយាយឱ្យអ្នកដោយយុត្តិធម៌
ហើយនិយាយថា "តើអ្នកចង់បានអ្វី?
៧ហើយ គាត់ នឹង ខ្មាស់ អ្នក ដោយ សាច់ របស់ គាត់ រហូ
ត ដល់ គាត់ បាន ទាញ អ្នក ឱ្យ ស្ងួត ពីរ ដង ឬ បី ដង
ហើយ នៅ ចុង ក្រោយ គាត់ នឹង សើច ចំអក ឱ្យ អ្នក បន្ទា
ប់ ពី គាត់ ឃើញ អ្នក នោះ គាត់ នឹង បោះ បង់ ចោល ហើ
យ គ្រវី ក្បាល ដាក់ អ្នក។
៨ ចូរ ប្រយ័ត្ន កុំ ឲ្យ អ្នក ត្រូវ គេ បោក បញ្ឆោត ហើយ ធ្លា
ក់ ចុះ ដោយ ភាព រីករាយ របស់ អ្នក។
៩ ប្រសិនបើ អ្នក ត្រូវ បាន អញ្ជើញ ពី បុរស ខ្លាំង ម្នាក់ ចូរ
ដក ខ្លួន ចេញ ហើយ គាត់ នឹង អញ្ជើញ អ្នក ជា ច្រើន ទៀត
។
10 កុំ សង្កត់ សង្កិន គាត់ ឡើយ ក្រែង លោ អ្នក ត្រូវ គេ ដ
ក ថយ កុំ ឈរ នៅ ឆ្ងាយ ឡើយ ក្រែង លោ អ្នក ភ្លេច។
១១ ចូរ កុំ ធ្វើ ឲ្យ ស្មើ នឹង គាត់ ក្នុង ការ និយាយ ហើយ
កុំ ជឿ ពាក្យ គាត់ ច្រើន ឡើយ ដ្បិត គាត់ នឹង ល្បួង អ្នក
ដោយ ការ ប្រាស្រ័យ ទាក់ទង គ្នា ជា ច្រើន ហើយ ការ ញញឹ
ម ដាក់ អ្នក នឹង ដក ចេញ នូវ អាថ៌កំបាំង របស់ អ្នក៖

12 ប៉ុន្តែ គាត់ នឹង និយាយ ពាក្យ របស់ អ្នក យ៉ាង យោរយៅ
ហើយ មិន ទុក ចិត្ត នឹង ធ្វើ ឲ្យ អ្នក ឈឺចាប់ ហើយ នឹង
ដាក់ អ្នក ក្នុង គុក ឡើយ។
13 ចូរ ប្រុង ប្រយ័ត្ន ហើយ ប្រុង ប្រយ័ត្ន ដ្បិត អ្នក ដើរ ទៅ ក្នុ
ង គ្រោះថ្នាក់ នៃ ការ ផ្តួល រំលំ របស់ អ្នក៖ ពេល អ្នក បាន
ឮ សេចក្តី ទាំង នេះ ចូរ ភ្ញាក់ ឡើង ក្នុង ដំណេក។
១៤ ចូរ ស្រឡាញ់ ព្រះ អម្ចាស់ អស់ មួយ ជីវិត ហើយ អំពាវនា
វ រក ទ្រង់ ឲ្យ បាន សេចក្តី សង្គ្រោះ។
១៥ សត្វ ណា ក៏ ស្រឡាញ់ ដូច ខ្លួន ហើយ គ្រប់ គ្នា ក៏ ស្រ
ឡាញ់ អ្នក ជិត ខាង។
១៦ សាច់ ទាំង អស់ រួម គ្នា តាម ប្រភេទ ហើយ មនុស្ស នឹ
ង នៅ ជាប់ នឹង ខ្លួន។
17 តើចចកមានទំនាក់ទំនងអ្វីជាមួយកូនចៀម? ដូច្នេះ មនុស្សមានបាបជាមួ
យនឹងព្រះ។
18 តើមានកិច្ចព្រមព្រៀងអ្វីរវាងកូនឆ្កែ និងឆ្កែ? ហើយ តើ អ្នក មាន នឹ
ង អ្នក ក្រ មាន សន្តិភាព អ្វី?
១៩ ដូច លា ព្រៃ ជា ឈ្លើយ របស់ សិង្ហ នៅ ទីរហោស្ថាន ដូ
ច្នេះ អ្នក មាន ក៏ ស៊ី អ្នក ក្រ ដែរ។
២០ ដូច ជា មនុស្ស ឆ្មើងឆ្មៃ ស្អប់ ការ បន្ទាប ខ្លួន អ្នក មាន
ក៏ ស្អប់ អ្នក ក្រ ដែរ។
21 សេដ្ឋី ចាប់ ផ្តើម ដួល ត្រូវ មិត្ត ភក្តិ ចាប់ ខ្លួន ប៉ុន្តែ អ្នក
ក្រ ដែល ធ្លាក់ ចុះ ត្រូវ មិត្ត ភក្តិ ដេញ ចោល។
22 ពេល អ្នក មាន ដួល គាត់ មាន អ្នក ជួយ ច្រើន គាត់ និយា
យ អ្វី មិន គួរ និយាយ តែ មនុស្ស ក៏ រាប់ គាត់ ដែរ ឯ អ្ន
ក ក្រ ក៏ ភ្លាត់ ស្ទើត តែ គេ បន្ទោស គាត់ ដែរ។ គាត់ និយា
យ ដោយ ឈ្លាសវៃ ហើយ គ្មាន កន្លែង ណា ទេ។
២៣ ពេល អ្នក មាន និយាយ គ្រប់ គ្នា កាន់ អណ្តាត ហើយ មើ
ល អ្វី ដែល គាត់ និយាយ គេ លើក ឡើង ដល់ ពពក តែ
បើ អ្នក ក្រ និយាយ វិញ គេ ថា អ្នក នេះ ជា អ្នក ណា? ហើ
យប្រសិនបើគាត់ជំពប់ដួល ពួកគេនឹងជួយផ្តួលរំលំគាត់។
២៤ ទ្រព្យ សម្បត្តិ ល្អ ចំពោះ អ្នក ណា ដែល គ្មាន អំពើ បា
ប ហើយ ភាព ក្រីក្រ ជា អំពើ អាក្រក់ នៅ ក្នុង មាត់ របស់
មនុស្ស ទុច្ចរិត។
25 ចិត្ត របស់ មនុស្ស ប្រែ ទឹក មុខ មិន ថា ល្អ ឬ អាក្រក់
ឡើយ ហើយ ចិត្ត ដែល រីករាយ តែង មាន ទឹក មុខ រីករាយ។
២៦ ទឹក មុខ រីករាយ ជា សញ្ញា នៃ ចិត្ត ដែល ស្ថិត ក្នុង ភា
ព ចម្រុងចម្រើន។ ហើយ ការ ស្វែង យល់ ពី ពាក្យ ប្រស្នា
គឺ ជា ការ នឿយ ហត់ នៃ ចិត្ត។

ជំពូក 14

1 មាន ពរ ហើយ អ្នក ណា ដែល មិន ភ្លាត់ មាត់ ហើយ មិ
ន ត្រូវ គេ ចាក់ ដោយ អំពើ បាប ដ៏ ច្រើន សន្ធឹក សន្ធាប់។
២ មាន ពរ ហើយ អ្នក ណា ដែល មនសិការ មិន បាន ថ្កោ
ល ទោស គាត់ ហើយ អ្នក ណា ដែល មិន ធ្លាក់ ចេញ ពី
សេចក្តី សង្ឃឹម របស់ ខ្លួន ទៅ លើ ព្រះ អម្ចាស់។
៣ ទ្រព្យ សម្បត្តិ មិន មែន ជា មនុស្ស ល្ងង់ ទេ ហើយ មនុ
ស្ស ច្រណែន គួរ ធ្វើ អ្វី នឹង លុយ?
៤ អ្នក ណា ដែល ប្រមូល ដោយ បោក បញ្ឆោត ព្រលឹង ខ្លួន
អ្នក នោះ នឹង ប្រមូល ទ្រព្យ សម្បត្តិ របស់ ខ្លួន យ៉ាង រំជើបរំ
ជួល។
5 អ្នក នោះ អាក្រក់ ចំពោះ ខ្លួន ឯង តើ នឹង ល្អ ដល់ អ្នក
ណា? គាត់នឹងមិនសប្បាយចិត្តនឹងទំនិញរបស់គាត់ទេ។
6 គ្មាន អ្នក ណា អាក្រក់ ជាង អ្នក ណា ដែល ច្រណែន ខ្លួ
ន ឯង ឡើយ។ ហើយនេះគឺជាការសងសឹកចំពោះអំពើទុច្ចរិតរបស់គាត់
។
៧ហើយ ប្រសិន បើ គាត់ ធ្វើ ល្អ គាត់ ធ្វើ ដោយ មិន ស្ម័
គ្រ ចិត្ត; ហើយនៅទីបំផុតគាត់នឹងប្រកាសពីអំពើអាក្រក់របស់គាត់។
៨ មនុស្សច្រណែនមានភ្នែកអាក្រក់។ គាត់បែរមុខចេញ ហើយមើលងាយម
នុស្ស។
៩ ភ្នែក របស់ មនុស្ស លោភ មិន ពេញ ចិត្ត នឹង ចំណែក រប
ស់ ខ្លួន។ ហើយ អំពើ ទុច្ចរិត របស់ មនុស្ស អាក្រក់ ធ្វើ ឲ្យ
ព្រលឹង គាត់ ស្ងួត។
10 ភ្នែក អាក្រក់ ច្រណែន នឹង នំប៉័ង របស់ គាត់ ហើយ គាត់
ជា មនុស្ស ឈ្លើយ នៅ តុ។
11 កូន អើយ ចូរ ប្រព្រឹត្ត អំពើ ល្អ ចំពោះ ខ្លួន តាម សមត្ថភាព
ហើយ ថ្វាយ តង្វាយ របស់ ព្រះអម្ចាស់។
១២ ចូរ ចាំ ថា សេចក្តី ស្លាប់ នឹង មិន យូរ ប៉ុន្មាន ក្នុង កា
រ មក ដល់ ហើយ ថា សេចក្តី សញ្ញា នៃ ផ្នូរ មិន ត្រូវ បា
ន បង្ហាញ ដល់ អ្នក ឡើយ។
13 ចូរ ធ្វើ ល្អ ដល់ មិត្តភ័ក្តិ របស់ អ្នក មុន ពេល អ្នក ស្លាប់
ហើយ តាម សមត្ថភាព របស់ អ្នក ចូរ លាត ដៃ ទៅ កាន់ គា
ត់។
១៤ កុំ បោក ប្រាស់ ខ្លួន ឯង ពី ថ្ងៃ ល្អ ហើយ កុំ ឲ្យ ចំណែ
ក នៃ សេចក្តី ប៉ង ប្រាថ្នា ល្អ ហួស អ្នក ឡើយ។
១៥ តើ អ្នក មិន ទុក ដំណើរ របស់ អ្នក ទៅ អ្នក ផ្សេង
ទេ ឬ? ហើយ ការងារ របស់ អ្នក ត្រូវ បែងចែក ជា ឆ្នោត ឬ?
16 ចូរ ឲ្យ ហើយ យក ហើយ ញែក ព្រលឹង អ្នក ជា បរិសុទ្ធ
ពី ព្រោះ គ្មាន ការ ស្វែង រក របស់ ស្អាត នៅ ក្នុង ផ្នូរ ឡើ
យ។
១៧ សាច់ ទាំង អស់ មាន សភាព ចាស់ ដូច សម្លៀក បំពាក់
ដ្បិត សេចក្តី សញ្ញា តាំង ពី ដើម មក គឺ អ្នក នឹង ស្លាប់
ដោយ សេចក្តី ស្លាប់។
18 ស្លឹក បៃតង នៅ លើ ដើម ឈើ ក្រាស់ ខ្លះ ដួល ហើយ
ខ្លះ ដុះ។ ជំនាន់ នៃ សាច់ ឈាម ក៏ ដូច្នោះ ដែរ មួយ បាន ដ
ល់ ទី បញ្ចប់ ហើយ មួយ ទៀត កើត មក។
19 ការងារ ទាំង អស់ ត្រូវ រលួយ ហើយ រសាត់ ទៅ ឆ្ងាយ ហើ
យ អ្នក ធ្វើ ការ នោះ នឹង ទៅ ជា មួយ ដែរ។
20 អ្នក ណា ដែល សញ្ជឹង គិត ការ ល្អ ដោយ ប្រាជ្ញា ហើ
យ អ្នក នោះ មាន ពរ ហើយ ដែល គិត អំពី របស់ បរិសុ
ទ្ធ ដោយ ការ យល់ ដឹង។
២១ អ្នក ណា ដែល គិត អំពី មាគ៌ា របស់ នាង ក្នុង ចិត្ត អ្ន
ក នោះ ក៏ នឹង យល់ ពី អាថ៌កំបាំង របស់ នាង ដែរ។
22 ចូរ ទៅ តាម នាង ដូច ជា អ្នក តាម ដាន ហើយ នៅ
ចាំ ផ្លូវ នាង។
23 អ្នក ណា ដែល បព្វជិត នៅ មាត់ ទ្វារ នាង ក៏ នឹង ស្តា
ប់ តាម ទ្វារ ដែរ។
២៤ អ្នក ណា ដែល ស្នាក់ នៅ ជិត ផ្ទះ នាង ក៏ ត្រូវ តម្ក
ល់ នៅ នឹង ជញ្ជាំង ដែរ។
25 គាត់ នឹង បោះ តង់ របស់ គាត់ នៅ ជិត នាង ហើយ នឹ
ង ស្នាក់ នៅ កន្លែង ដែល មាន របស់ ល្អ
26 គាត់ នឹង ដាក់ កូន របស់ គាត់ នៅ ក្រោម ជំរក របស់
គាត់ ហើយ នឹង ស្នាក់ នៅ ក្រោម មែក របស់ គាត់។
២៧ ដោយ សារ នាង គាត់ នឹង ត្រូវ បាន គ្រប ដោយ កំដៅ
ហើយ គាត់ នឹង នៅ ក្នុង សិរី ល្អ របស់ នាង។

ជំពូក 15

1 អ្នក ណា ដែល កោត ខ្លាច ព្រះអម្ចាស់ នឹង ប្រព្រឹត្ត អំពើ
ល្អ ហើយ អ្នក ណា ដែល ចេះ ច្បាប់ នឹង បាន នាង។
២ ហើយ នាង នឹង ទៅ ជួប គាត់ ក្នុង នាម ជា ម្តាយ ហើយ
ទទួល គាត់ ជា ប្រពន្ធ ដែល រៀបការ នឹង ស្ត្រី ព្រហ្មចារី។

៣ នាង នឹង ចិញ្ចឹម លោក ដោយ នំបុ័ង នៃ ការ យល់ ដឹង
ហើយ ឲ្យ ទឹក ប្រាជ្ញា ដល់ លោក ផឹក។
4 គាត់ នឹង ត្រូវ នៅ លើ នាង ហើយ នឹង មិន ត្រូវ បាន
រើ ឡើយ ហើយ នឹង ពឹង ផ្អែក លើ នាង ហើយ នឹង មិន ត្រូ
វ អាក់អន់ ចិត្ត ឡើយ។
5 នាង ត្រូវ លើក តម្កើង គាត់ ឲ្យ ខ្ពស់ ជាង អ្នក ជិត ខាង
ហើយ នៅ កណ្ដាល ក្រុមជំនុំ នាង នឹង បើក មាត់ គាត់។
6 គាត់ នឹង បាន ឃើញ សេចក្ដី អំណរ និង មកុដ នៃ សេច
ក្ដី រីករាយ ហើយ នាង នឹង ធ្វើ ឲ្យ គាត់ ទទួល បាន នាម
ដ៏ នៅ អស់ កល្ប ជា និច្ច។
៧ ប៉ុន្តែ មនុស្ស ល្ងង់ នឹង មិន បាន ដល់ នាង ឡើយ ហើយ ម
នុស្ស មាន បាប នឹង មិន ឃើញ នាង ឡើយ។
៨ ព្រោះ នាង នៅ ឆ្ងាយ ពី អំនួត ហើយ មនុស្ស កុហក មិន
អាច ចាំ នាង បាន ឡើយ។
9 ការ សរសើរ ហាក់ មិន ស្ថិត នៅ ក្នុង មាត់ មនុស្ស មាន
បាប ទេ ត្បិត មិន បាន ចាត់ គាត់ មក ពី ព្រះ អម្ចាស់ ទេ។
10 ដ្បិត ការ សរសើរ នឹង ត្រូវ បាន បន្លឺ ឡើង ដោយ ប្រាជ្ញា
ហើយ ព្រះ អម្ចាស់ នឹង ចម្រើន ឡើង។
11 កុំ និយាយ ថា ខ្ញុំ បាន ធ្លាក់ ចេញ ពី ព្រះអម្ចាស់ គឺ ដោ
យ សារ ព្រះអម្ចាស់ ដ្បិត អ្នក មិន គួរ ធ្វើ ការ ដែល ទ្រង់
ស្អប់ ឡើយ។
12 កុំ និយាយ ថា ទ្រង់ បាន ធ្វើ ឲ្យ ខ្ញុំ ធ្វើ ខុស ឡើយ ដ្បិ
ត ទ្រង់ មិន ត្រូវ ការ មនុស្ស មាន បាប ឡើយ។
13 ព្រះអម្ចាស់ស្អប់ការស្អប់ខ្ពើមទាំងអស់។ ហើយអ្នកដែលកោតខ្លាចព្រះ
ជាម្ចាស់មិនស្រឡាញ់ទេ។
១៤ ព្រះអង្គផ្ទាល់បានបង្កើតមនុស្សតាំងពីដើមដំបូងមក ហើយទុកគាត់អោ
យនៅក្នុងដៃនៃដំបូន្មានរបស់គាត់។
១៥ ប្រសិនបើ អ្នក ចង់ រក្សា បទបញ្ញត្តិ ហើយ អនុវត្ត ដោយ
ស្មោះត្រង់ ដែល អាច ទទួលយក បាន។
16 ទ្រង់ បាន ដុត ភ្លើង និង ទឹក នៅ ចំពោះ មុខ អ្នក៖ ចូរ
លាត ដៃ ទៅ រក ថា តើ អ្នក ចង់ ឬ ទេ
17 មុន មនុស្ស ជា ជីវិត និង សេចក្ដី ស្លាប់ ហើយថាតើគាត់ពេញចិ
ត្តនឹងផ្តល់ឱ្យគាត់។
១៨ត្បិត ប្រាជ្ញា របស់ ព្រះ យេហូវ៉ា គឺ អស្ចារ្យ ហើយ ទ្រង់ មា
ន ឫទ្ធានុភាព ខ្លាំង ក្លា ហើយ មើល ឃើញ គ្រប់ ទាំង អស់។
19 ហើយ ភ្នែក របស់ គាត់ មើល ទៅ លើ អស់ អ្នក ដែល
កោត ខ្លាច គាត់ ហើយ គាត់ ដឹង គ្រប់ កិច្ចការ របស់ មនុស្ស។
20 ទ្រង់ បាន បង្គាប់ មិន ឲ្យ អ្នក ណា ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិ
ត ឡើយ ហើយ ក៏ មិន បាន ឲ្យ នរណា ម្នាក់ ធ្វើ បាប ដែរ
។

ជំពូក 16

១ កុំ ប្រាថ្នា ចង់ បាន កូន ឥត ប្រយោជន៍ ច្រើន ហើយ ក៏ មិ
ន ត្រេក អរ នឹង កូន ដែល មិន ប្រមាទ ដែរ។
២ ទោះ បី ពួក គេ កើន ឡើង ក៏ ដោយ ក៏ កុំ អរ សប្បា
យ នឹង ពួក គេ លើក លែង តែ ការ កោត ខ្លាច ដល់
ព្រះ អម្ចាស់ នៅ ជា មួយ នឹង ពួក គេ។
3 កុំ ទុក ចិត្ត អ្នក ក្នុង ជីវិត របស់ គេ ហើយ ក៏ មិន គោរ
ព ហ្វូង មនុស្ស របស់ ពួក គេ ដែរ ដ្បិត មនុស្ស សុចរិត
ល្អ ជាង មួយ ពាន់ នាក់។ ហើយ ស្លាប់ ដោយ គ្មាន កូន ប្រ
សើរ ជាង មាន អ្នក ទុច្ចរិត។
៤ត្បិត ដោយ អ្នក ណា ដែល មាន ការ យល់ ដឹង នោះ ទីក្រុ
ង នឹង ត្រូវ បាន បំពេញ ឡើង វិញ ប៉ុន្តែ ពូជ អំបូរ នៃ មនុ
ស្ស អាក្រក់ នឹង ក្លាយ ទៅ ជា ទី ស្ងាត់ ជ្រងំ យ៉ាង ឆាប់
រហ័ស។
៥ ខ្ញុំ បាន ឃើញ រឿង បែប នេះ ជា ច្រើន ដោយ ភ្នែក ហើ
យ ត្រចៀក ខ្ញុំ បាន ឮ រឿង ធំ ជាង រឿង ទាំង នេះ
ទៅ ទៀត។
6 នៅ ក្នុង ក្រុម ជំនុំ នៃ មនុស្ស ទុច្ចរិត នឹង មាន ភ្លើង ឆេះ
។ ហើយ នៅ ក្នុង សាសន៍ ដែល បះបោរ នោះ សេចក្ដី ក្រោ
ធ ក៏ ត្រូវ ឆេះ។
7 គាត់ មិន បាន ស្ងប់ ចិត្ត ចំពោះ យក្ស ចាស់ ដែល បាន
ធ្លាក់ ចេញ ដោយ កម្លាំង នៃ ភាព ល្ងង់ ខ្លៅ របស់ ខ្លួន។
៨ គាត់ ក៏ មិន ទុក កន្លែង ដែល ឡុត ស្នាក់ នៅ ដែរ ប៉ុន្តែ
គាត់ ស្អប់ ពួក គាត់ ដោយសារ អំនួត។
៩ ព្រះអង្គ មិន អាណិត អាសូរ ដល់ មនុស្ស ដែល ត្រូវ វិនា
ស ឡើយ ដែល ត្រូវ គេ យក ទៅ ក្នុង អំពើ បាប របស់ ខ្លួ
ន។
10 ក៏ មិន មែន ទាហាន ជើង គោក ប្រាំមួយ សែន នាក់ ដែ
ល បាន ប្រមូល ផ្ដុំ គ្នា ដោយ ចិត្ត រឹង ប៉ឹង។
11 ហើយ បើ សិន ជា មាន មនុស្ស ម្នាក់ ក រឹង នៅ ក្នុង
ចំណោម ប្រជាជន នោះ ជា ការ អស្ចារ្យ ណាស់ ប្រសិន បើ
គាត់ គេច ចេញ ដោយ គ្មាន ទោសៈ ដ្បិត សេចក្ដី មេត្តា ករុ
ណា និង សេចក្ដី ក្រោធ នៅ ជា មួយ នឹង គាត់។ គាត់មានអំ
ណាចក្នុងការអត់ទោស ហើយបញ្ចេញការមិនសប្បាយចិត្ត។
12 សេចក្ដី មេត្តា ករុណា របស់ ទ្រង់ គឺ ខ្លាំង ណាស់ ការ
កែ តម្រង់ របស់ ទ្រង់ ក៏ ដូច្នោះ ដែរ ទ្រង់ វិនិច្ឆ័យ មនុស្ស តា
ម អំពើ ដែល ខ្លួន ប្រព្រឹត្ត
13 មនុស្ស មាន បាប នឹង មិន រួច ខ្លួន ដោយ រឹប អូស យ
ក ទ្រព្យ សម្បត្តិ របស់ ខ្លួន ឡើយ ហើយ ការ អត់ ធ្មត់ រប
ស់ ព្រះ ក៏ មិន បាត់ បង់ ដែរ។
១៤ ចូរ ធ្វើ ផ្លូវ សម្រាប់ រាល់ កិច្ច ការ នៃ សេចក្ដី មេត្តា ករុ
ណា ដ្បិត មនុស្ស គ្រប់ រូប នឹង រក ឃើញ តាម ការ ដែល
ខ្លួន ធ្វើ។
15 ព្រះអម្ចាស់ ធ្វើ ឲ្យ ព្រះចៅ ផារ៉ោន រឹងរូស មិន ឲ្យ ស្គាល់
ព្រះអង្គ ដើម្បី ឲ្យ ពិភព លោក ស្គាល់ កិច្ចការ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុ
ភាព របស់ ព្រះអង្គ។
16 សេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់បង្ហាញដល់គ្រប់សត្វទាំងអស់ ហើយគាត់
បានញែកពន្លឺរបស់គាត់ចេញពីភាពងងឹតជាមួយនឹងមនុស្សរឹងចចេស។
17 កុំនិយាយថាខ្ញុំនឹងលាក់ខ្លួនពីព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំ នឹង មិន ត្រូវ បា
ន គេ ចង ចាំ ក្នុង ចំណោម មនុស្ស ជា ច្រើន នេះ ទេ
ព្រោះ តើ ព្រលឹង របស់ ខ្ញុំ ស្ថិត នៅ ក្នុង ចំណោម សត្វ
ដ៏ ច្រើន មិន ចេះ ចប់ បែប នេះ ទៅ វិញ?
១៨ មើល ស្ថានសួគ៌ និង ស្ថានសួគ៌ ទីជ្រៅ និង ផែនដី និង អ្វីៗ ទាំ
ង អស់ នៅ ក្នុង នោះ នឹង ត្រូវ រើ ទៅ វិញ នៅ ពេល ដែ
ល ទ្រង់ យាង មក។
១៩ ភ្នំ និង គ្រឹះ នៃ ផែនដី ក៏ ត្រូវ ញ័រ ដោយ ញាប់ ញ័រ
នៅ ពេល ដែល ព្រះ អម្ចាស់ ទត មើល មក។
20 គ្មាន ចិត្ត ណា អាច គិត អំពី ការ ទាំង នេះ ដោយ សក្តិ
សម ឡើយ ហើយ តើ អ្នក ណា អាច ចាប់ យក ផ្លូវ របស់
ខ្លួន បាន?
21 វា ជា ខ្យល់ ព្យុះ ដែល គ្មាន អ្នក ណា អាច មើល ឃើ
ញ បាន ឡើយ ដ្បិត ការងារ របស់ គាត់ ភាគ ច្រើន ត្រូវ បា
ន លាក់ ទុក។
២២ តើ អ្នក ណា អាច ប្រកាស អំពី កិច្ចការ នៃ យុត្តិធម៌ រប
ស់ ព្រះអង្គ? ឬអ្នកណាអាចទ្រាំទ្របាន? ដ្បិត សេចក្តី សញ្ញា របស់
ទ្រង់ នៅ ឆ្ងាយ ហើយ ការ សាកល្បង នៃ គ្រប់ ទាំង អស់
គឺ នៅ ទី បញ្ចប់។
២៣ អ្នក ណា ដែល ចង់ បាន ការ យល់ ដឹង អ្នក នោះ នឹ
ង គិត តែ ពី រឿង ឥត ប្រយោជន៍ ហើយ មនុស្ស ល្ងង់ ដែ
ល នឹក ស្មាន មិន ដល់។

24 កូន អើយ ចូរ ស្តាប់ តាម ខ្ញុំ ហើយ រៀន ចំណេះ ហើយ គូ
ស ចំណាំ ពាក្យ របស់ ខ្ញុំ ដោយ ចិត្ត អ្នក។
២៥ ខ្ញុំ នឹង បង្ហាញ គោល លទ្ធិ ជា ទម្ងន់ ហើយ ប្រកាស អំ
ពី ចំណេះ ដឹង របស់ គាត់ យ៉ាង ច្បាស់។
26 កិច្ចការ របស់ ព្រះអម្ចាស់ ត្រូវ បាន ធ្វើ ដោយ វិនិច្ឆ័យ តាំ
ង ពី ដើម ដំបូង មក ហើយ តាំង ពី ពេល ដែល ទ្រង់ បង្កើ
ត មក នោះ ទ្រង់ បាន បោះ បង់ ចោល ផ្នែក ទាំង នោះ
ទៅ។
27 ទ្រង់ បាន តុបតែង កិច្ចការ របស់ ទ្រង់ ជា រៀង រហូត ហើ
យ នៅ ក្នុង ដៃ របស់ ទ្រង់ ជា មេ នៃ ពួក គេ ដល់ គ្រ
ប់ ជំនាន់ គេ មិន នឿយហត់ ឬ នឿយ ណាយ ឬ ឈប់ ពី ការ
ងារ របស់ ខ្លួន ឡើយ។
28 គ្មាន នរណា ម្នាក់ រារាំង អ្នក ដទៃ ឡើយ ហើយ ពួកគេ នឹ
ង មិន គោរព តាម ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះអង្គ ឡើយ។
29 បន្ទាប់ មក ព្រះអម្ចាស់ ទត មើល ផែនដី ហើយ បំពេញ វា
ដោយ ព្រះពរ របស់ ព្រះអង្គ។
30 ទ្រង់បានបិទបាំងមុខរបស់សត្វគ្រប់បែបយ៉ាង។ ហើយពួកគេនឹងចូល
ទៅក្នុងវាម្តងទៀត។

ជំពូក 17

1 ព្រះអម្ចាស់ បាន បង្កើត មនុស្ស នៅ លើ ផែនដី ហើយ ប្រែ
ក្លាយ គាត់ ទៅ ជា វា ម្តង ទៀត។
2 លោក បាន ឲ្យ ពួក គេ ពីរ បី ថ្ងៃ និង ពេល ដ៏ ខ្លី ហើ
យ ក៏ មាន អំណាច លើ អ្វីៗ ដែល នៅ ក្នុង នោះ។
3 ទ្រង់ បាន ស៊ូទ្រាំ នឹង គេ ដោយ កម្លាំង ដោយ ខ្លួន ឯង
ហើយ ធ្វើ តាម រូប ទ្រង់
៤ ហើយ ដាក់ ការ កោត ខ្លាច មនុស្ស ទៅ លើ គ្រប់ ទាំង
សាច់ ហើយ បាន ឲ្យ គាត់ មាន អំណាច លើ សត្វ និង ស
ត្វ ស្លាប។
5 ពួកគេបានទទួលការប្រើប្រាស់ប្រតិបត្តិការទាំងប្រាំរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើ
យនៅក្នុងកន្លែងទីប្រាំមួយ គាត់បានផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវការយល់ដឹង ហើយ
នៅក្នុងសុន្ទរកថាទី 7 គឺជាអ្នកបកប្រែនៃការយល់ដឹងរបស់វា។
6 ឱវាទ អណ្តាត ភ្នែក ត្រចៀក និង ចិត្ត បាន ប្រទាន ឲ្យ គេ យល់។
៧ យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ទ្រង់ បាន បំពេញ ពួក គេ ដោយ ចំ
ណេះ នៃ ការ យល់ ដឹង ហើយ បង្ហាញ ពួក គេ នូវ អំពើ
ល្អ និង អាក្រក់។
៨ ទ្រង់ ទត មើល ចិត្ត គេ ដើម្បី ទ្រង់ អាច បង្ហាញ ពួក គេ
នូវ ភាព អស្ចារ្យ នៃ កិច្ចការ របស់ ទ្រង់។
9 ទ្រង់ បាន ប្រទាន ឲ្យ គេ លើក តម្កើង នូវ ការ អស្ចារ្យ រ
បស់ ទ្រង់ ជា រៀង រហូត ដើម្បី ឲ្យ ពួក គេ អាច ប្រកាស
អំពី កិច្ចការ របស់ ទ្រង់ ដោយ ប្រាជ្ញា។
១0 ហើយ អ្នក រើស តាំង នឹង សរសើរ តម្កើង ព្រះ នាម
ដ៏ បរិសុទ្ធ របស់ ទ្រង់។
11 ក្រៅ ពី នេះ លោក បាន ផ្តល់ ចំណេះ ដឹង និង ច្បាប់ នៃ
ជីវិត សម្រាប់ ជា មរតក។
12 ទ្រង់ បាន ធ្វើ សេចក្តី សញ្ញា ដ៏ នៅ អស់កល្ប ជា និច្ច
ជា មួយ នឹង ពួក គេ ហើយ បង្ហាញ ពួក គេ នូវ ការ វិនិច្ឆ័
យ របស់ ទ្រង់។
13 ភ្នែក របស់ គេ បាន ឃើញ សិរីរុងរឿង របស់ ព្រះអង្គ ហើ
យ ត្រចៀក គេ បាន ឮ សំឡេង ដ៏ រុងរឿង របស់ ព្រះអង្គ។
១៤ហើយ លោក មាន ប្រសាសន៍ ទៅ ពួក គេ ថា ចូរ ប្រយ័ត្ន
ចំពោះ អំពើ ទុច្ចរិត ទាំង អស់។ ហើយគាត់បានបង្គាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា
អំពីអ្នកជិតខាងរបស់គាត់។
15 ផ្លូវ របស់ គេ នៅ ចំពោះ មុខ ទ្រង់ ហើយ មិន ត្រូវ លា
ក់ បាំង ពី ភ្នែក គាត់ ឡើយ។

16 មនុស្សគ្រប់រូបតាំងពីក្មេងមក ត្រូវទទួលអំពើអាក្រក់។ ទាំង គេ ក៏
មិន អាច បង្កើត ចិត្ត ខាង សាច់ ឈាម សម្រាប់ ថ្ម បាន
ដែរ។
17 ដ្បិត នៅ ក្នុង ការ បែង ចែក នៃ សាសន៍ នានា នៃ ផែ
នដី ទាំង មូល ទ្រង់ បាន តាំង អ្នក គ្រប់ គ្រង លើ គ្រប់ ទាំ
ង សាសន៍ ប៉ុន្តែ អ៊ីស្រាអែល ជា ចំណែក របស់ ព្រះអម្ចាស់
18 គាត់ ជា កូន ច្បង របស់ គាត់ នោះ គាត់ ចិញ្ចឹម ដោយ
ការ ប្រៀនប្រដៅ ហើយ មិន បោះបង់ គាត់ នូវ ពន្លឺ នៃ សេច
ក្តី ស្រឡាញ់ របស់ គាត់ ឡើយ។
១៩ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ កិច្ចការ ទាំង អស់ របស់ ពួក គេ ប្រៀ
ប ដូច ជា ព្រះអាទិត្យ នៅ ចំពោះ មុខ ទ្រង់ ហើយ ភ្នែក រប
ស់ ទ្រង់ កំពុង តែ សម្លឹង មើល ផ្លូវ របស់ គេ។
20 គ្មាន អំពើ ទុច្ចរិត ណា មួយ របស់ គេ ត្រូវ បាន លាក់
បាំង ពី ទ្រង់ ឡើយ ប៉ុន្តែ អំពើ បាប ទាំង អស់ របស់ ពួក
គេ នៅ ចំពោះ ព្រះអម្ចាស់
21 ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះហឫទ័យ សប្បុរស ហើយ ជ្រាប អំ
ពី ស្នាដៃ របស់ ព្រះអង្គ ទ្រង់ មិន បាន ចាក ចេញ ឬ បោះ ប
ង់ ពួក គេ ឡើយ គឺ ទ្រង់ បាន ប្រោស គេ វិញ។
២២ ការ ធ្វើ ទាន របស់ មនុស្ស ប្រៀប ដូច ជា សញ្ញា សម្គា
ល់ ជាមួយ នឹង គាត់ ហើយ គាត់ នឹង រក្សា អំពើ ល្អ របស់
មនុស្ស ដូច ជា ផ្លែ ប៉ោម នៃ ភ្នែក ហើយ ផ្តល់ ការ ប្រែចិ
ត្ត ដល់ កូន ប្រុស កូន ស្រី របស់ គាត់។
២៣ ក្រោយ មក ទ្រង់ នឹង ក្រោក ឡើង ហើយ ឲ្យ រង្វាន់ ដល់
ពួក គេ ហើយ សង សឹក ដល់ ក្បាល ពួក គេ។
២៤ ប៉ុន្តែ ចំពោះ អ្នក ដែល ប្រែចិត្ត ទ្រង់ បាន ប្រទាន ពួកគេ
ត្រឡប់ មក វិញ ហើយ បាន សម្រាល ទុក្ខ អ្នក ដែល បរាជ័
យ ក្នុង ការ អត់ធ្មត់។
25 ចូរ ត្រឡប់ ទៅ ឯ ព្រះ អម្ចាស់ ហើយ លះ ចោល អំពើ
បាប របស់ អ្នក ធ្វើ ការ អធិស្ឋាន របស់ អ្នក នៅ ចំពោះ ព្រះ
ភក្ត្រ ទ្រង់ ហើយ ប្រមាថ តិច ជាង។
26 ចូរ ងាក ទៅ រក ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត ហើយ បែរ ចេញ
ពី អំពើ ទុច្ចរិត វិញ ដ្បិត ទ្រង់ នឹង នាំ អ្នក ចេញ ពី ភាព
ងងឹត ទៅ ក្នុង ពន្លឺ នៃ សុខភាព ហើយ ស្អប់ អ្នក យ៉ាង ខ្លាំ
ង ក្លា។
២៧ តើ នរណា នឹង លើក តម្កើង ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត
នៅ ក្នុង ផ្នូរ ជំនួស ឲ្យ អ្នក ដែល រស់ នៅ ហើយ អរ ព្រះគុ
ណ?
28 ការ អរ ព្រះគុណ នឹង វិនាស ទៅ វិញ ទៅ មក ដូច ជា
មិន មែន ជា មនុស្ស រស់ ឡើង វិញ ទេ អស់ អ្នក ដែល មា
ន ព្រះជន្ម គង់ នៅ ក្នុង ចិត្ត នឹង សរសើរ តម្កើង ព្រះអម្ចាស់។
២៩ហើយ សេចក្តី សប្បុរស នៃ ព្រះ អម្ចាស់ ជា ព្រះ នៃ យើ
ង គឺ អស្ចារ្យ យ៉ាង ណា ហើយ សេចក្តី មេត្តា ករុណា របស់
ទ្រង់ ចំពោះ មនុស្ស ដែល បែរ មក រក ទ្រង់ ដោយ បរិសុទ្ធ!
៣0ត្បិត អ្វីៗ ទាំង អស់ មិន អាច នៅ ក្នុង មនុស្ស បាន
ឡើយ ពី ព្រោះ កូន មនុស្ស មិន មែន ជា អមតៈ ឡើយ។
៣១ តើអ្វីដែលភ្លឺជាងព្រះអាទិត្យ? ប៉ុន្តែពន្លឺនៃពន្លឺនោះបានបរាជ័យ។ ហើយ
សាច់និងឈាមនឹងស្រមៃមើលអំពើអាក្រក់។
៣២ ទ្រង់ទតឃើញអំណាចនៃកំពស់នៃស្ថានសួគ៌ ហើយ មនុស្ស ទាំ
ង អស់ មាន តែ ផែនដី និង ផេះ។

ជំពូក 18

1 ព្រះអង្គ ដែល មាន ជីវិត អស់កល្ប ជានិច្ច ព្រះអង្គ បាន បង្កើ
ត អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា ទូទៅ។
2 ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ តែ សុចរិត ហើយ គ្មាន អ្នក ឯ ទៀត ទេ

៣ ព្រះអង្គ គ្រប់ គ្រង ពិភព លោក ដោយ បាត ដៃ របស់ ព្រះអង្គ ហើយ គ្រប់ ទាំង អ្វីៗ ទាំង អស់ ត្រូវ គោរព តាម ព្រះហឫទ័យ របស់ ព្រះអង្គ ដ្បិត ព្រះអង្គ ជា ស្ដេច នៃ មនុស្ស ទាំង អស់ ដោយ ឫទ្ធានុភាព របស់ ព្រះអង្គ បាន បែងចែក របស់ ដ៏វិសុទ្ធ ក្នុង ចំណោម ពួក គេ ពី អំពើ ទុច្ចរិត។
៤ តើ ព្រះអង្គ បាន ប្រទាន អំណាច ដល់ អ្នក ណា ដើម្បី ប្រកាស អំពី កិច្ចការ របស់ ព្រះអង្គ? ហើយ តើ អ្នក ណា អាច រក ឃើញ ទង្វើ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ របស់ គាត់?
៥ តើ នរណា នឹង រាប់ កម្លាំង នៃ សិរីរុងរឿង របស់ ព្រះអង្គ? ហើយ តើ អ្នក ណា នឹង ប្រាប់ ពី សេចក្ដី មេត្តា ករុណា របស់ ទ្រង់?
៦ ចំណែក ឯ កិច្ចការ ដ៏ អស្ចារ្យ របស់ ព្រះ អម្ចាស់ នោះ នឹង មិន អាច ដក យក អ្វី ចេញ ពី ពួក គេ បាន ឬ ក៏ មិន អាច យក របស់ ទាំង នោះ មក ដាក់ ដែរ ឬ ក៏ មិន អាច រក ឃើញ ដី ទាំង នោះ បាន ដែរ។
7 កាល ណា មនុស្ស បាន ធ្វើ ហើយ នោះ គេ ក៏ ចាប់ ផ្ដើម។ ពេល គាត់ ចេញ ទៅ គាត់ នឹង មាន ការ សង្ស័យ។
៨ តើ មនុស្ស ជា អ្វី ហើយ បម្រើ គាត់ នៅ ទីណា? តើ អ្វី ជា អំពើ ល្អ របស់ គាត់ ហើយ អ្វី ជា អំពើ អាក្រក់ របស់ គាត់?
៩ ចំនួន ថ្ងៃ របស់ មនុស្ស ច្រើន បំផុត គឺ មួយ រយ ឆ្នាំ។
10 ដូច ជា តំណក់ ទឹក ទៅ សមុទ្រ និង ជា ក្រួស មួយ ប្រៀប ធៀប នឹង ខ្សាច់ មួយពាន់ឆ្នាំដល់ថ្ងៃអស់កល្ប។
១១ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ព្រះ អត់ ធ្មត់ នឹង ពួក គេ ហើយ បាន បង្ហូរ សេចក្ដី មេត្តា ករុណា របស់ ទ្រង់ មក លើ ពួក គេ។
១២ លោក បាន ឃើញ ហើយ យល់ ឃើញ ថា ទី បញ្ចប់ របស់ ពួក គេ គឺ អាក្រក់។ ដូច្នេះ គាត់ បាន បង្កើន សេចក្ដី មេត្តា ករុណា របស់ គាត់។
13 សេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់មនុស្សគឺចំពោះអ្នកជិតខាងរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែ ព្រះហឫទ័យ មេត្តា ករុណា របស់ ព្រះ អម្ចាស់ ស្ថិត នៅ លើ គ្រប់ ទាំង សាច់ ឈាម គាត់ បន្ទោស ហើយ ចិញ្ចឹម បីបាច់ ថែរក្សា ហើយ បង្រៀន ហើយ នាំ មក វិញ ដូច ជា អ្នក គង្វាល ហ្វូង ចៀម របស់ គាត់។
១៤ ព្រះអង្គ មាន ព្រះហឫទ័យ មេត្តា ករុណា ដល់ អស់ អ្នក ដែល ទទួល ការ ប្រៀនប្រដៅ ហើយ អ្នក ដែល ព្យាយាម ស្វែង រក ការ វិនិច្ឆ័យ របស់ ព្រះអង្គ។
15 កូន អើយ កុំ បង្អាប់ អំពើ ល្អ របស់ កូន ហើយ កុំ ប្រើ ពាក្យ មិន ស្រួល ពេល កូន ឲ្យ របស់ អ្វី មួយ។
16 ទឹកសន្សើម មិន ជួយ កំដៅ ទេ ឬ? ដូច្នេះ ពាក្យ ល្អ ជាង អំណោយ។
១៧ មែន ហើយ ពាក្យ មិន ល្អ ជាង អំណោយ ទេ ឬ? ប៉ុន្តែអ្នកទាំងពីរនៅជាមួយបុរសដ៏សប្បុរស។
18 មនុស្ស ល្ងង់ នឹង រអ៊ូទាំ ដោយ ញញើត ហើយ អំណោយ នៃ មនុស្ស ច្រណែន នឹង បំផ្លាញ ភ្នែក។
19 ត្រូវ រៀន មុន នឹង អ្នក និយាយ ហើយ ប្រើ កាយវិការ ឬ ធ្លាប់ ឈឺ។
20 មុន នឹង ការ ជំនុំជំរះ ចូរ ពិនិត្យ មើល ខ្លួន ឯង ហើយ នៅ ថ្ងៃ នៃ ការ សួរ សុខ ទុក្ខ អ្នក នឹង បាន ឃើញ សេចក្ដី មេត្តា ករុណា។
21 ចូរបន្ទាបខ្លួនមុនពេលអ្នកឈឺ ហើយនៅក្នុងពេលនៃអំពើបាបបង្ហាញការប្រែចិត្ត។
22 កុំ ឲ្យ មាន អ្វី រារាំង អ្នក ក្នុង ការ សង សច្ចា ក្នុង ពេល កំណត់ ហើយ កុំ ពន្យារ ពេល រហូត ដល់ ស្លាប់ ដើម្បី បាន សុចរិត។
23 មុនពេលអ្នកអធិស្ឋាន ចូររៀបចំខ្លួនជាមុនសិន។ កុំធ្វើដូចអ្នកដែលល្បួងព្រះអម្ចាស់ឡើយ។
២៤ ចូរ គិត អំពី សេចក្ដី ក្រោធ ដែល នឹង មាន នៅ ទី បំផុត និង ពេល វេលា នៃ ការ សងសឹក គឺ ពេល ដែល គាត់ នឹង បែរ មុខ ចេញ។
25 កាលណាអ្នកមានគ្រប់គ្រាន់ ចូរនឹកចាំពីគ្រាស្រេកឃ្លាន ហើយនៅពេលដែលអ្នកមាន ចូរគិតអំពីភាពក្រីក្រ និងសេចក្ដីត្រូវការ។
26 ចាប់ តាំង ពី ព្រឹក រហូត ដល់ ល្ងាច ពេល វេលា បាន ផ្លាស់ ប្ដូរ ហើយ អ្វីៗ ទាំង អស់ នឹង បាន សម្រេច នៅ ចំពោះ ព្រះភ័ក្ត្រ ព្រះអម្ចាស់។
២៧ អ្នក ប្រាជ្ញ នឹង ភ័យ ខ្លាច ក្នុង គ្រប់ ការ ទាំង អស់ ហើយ នៅ ថ្ងៃ ដែល មាន អំពើ បាប អ្នក នោះ នឹង ប្រុង ប្រយ័ត្ន នឹង អំពើ បាប ប៉ុន្តែ មនុស្ស ល្ងីល្ងើ មិន គោរព ពេល វេលា។
28 មនុស្ស គ្រប់ រូប ដែល មាន ប្រាជ្ញា តែង ស្គាល់ ប្រាជ្ញា ហើយ នឹង សរសើរ តម្កើង ព្រះអង្គ ដែល បាន រក ឃើញ នាង។
២៩ អស់ អ្នក ដែល យល់ ក្នុង ពាក្យ សម្ដី ក៏ មាន ប្រាជ្ញា ដែរ ហើយ បាន លើក ពាក្យ ប្រស្នា ដ៏ ល្អ ឥត ខ្ចោះ ចេញ មក។
30 កុំ ទៅ តាម ចំណង់ តណ្ហា របស់ អ្នក ឡើយ តែ ត្រូវ ឈប់ ពី ចំណង់ របស់ អ្នក វិញ។
31 ប្រសិនបើ អ្នក ធ្វើ ឲ្យ ព្រលឹង អ្នក ប្រាថ្នា ចង់ បាន នាង នោះ នាង នឹង ធ្វើ ឲ្យ អ្នក សើច ចំអក ដល់ ខ្មាំង សត្រូវ ដែល ធ្វើ បាប អ្នក។
32 ចូរ កុំ រីករាយ នឹង ការ ត្រេកអរ ជា ខ្លាំង ហើយ ក៏ មិន ត្រូវ ជាប់ ជំពាក់ នឹង ការ ចំណាយ របស់ វា ដែរ។
33 កុំ ធ្វើ ជា អ្នក សុំទាន ដោយ ការ ជប់លៀង ពេល ខ្ចីប្រាក់ ឡើយ នៅ ពេល ដែល អ្នក គ្មាន អ្វី ក្នុង កាបូប របស់ អ្នក ឡើយ ដ្បិត អ្នក ត្រូវ ដេក រង់ចាំ ជីវិត របស់ ខ្លួន ហើយ ត្រូវ និយាយ តៗ គ្នា។

ជំពូក 19

1 មនុស្ស ដែល ធ្វើ ការ ដែល A ត្រូវ បាន គេ ឲ្យ ស្រវឹង នោះ នឹង មិន ក្លាយ ជា អ្នក មាន ឡើយ ហើយ អ្នក ណា ដែល មើល ងាយ រឿង តូច តាច នោះ នឹង ធ្លាក់ ចុះ តិច ទៅៗ។
2 ស្រា និង ស្ត្រី នឹង ធ្វើ ឲ្យ មនុស្ស មាន ប្រាជ្ញា វង្វេង ចេញ ហើយ អ្នក ណា ដែល នៅ ជាប់ នឹង ស្រី ពេស្យា នឹង ក្លាយ ទៅ ជា មនុស្ស ល្ងង់។
3 ដង្កូវ នឹង យក វា ទៅ ជា មរតក ហើយ មនុស្ស ក្លាហាន នឹង ត្រូវ យក ទៅ។
៤ អ្នក ណា ដែល ប្រញាប់ ផ្ដល់ កិត្តិយស នោះ មាន ចិត្ត ស្រាល។ ហើយអ្នកណាដែលធ្វើបាបនឹងប្រមាថដល់ព្រលឹងខ្លួន។
៥ អ្នក ណា ដែល ចូល ចិត្ត នឹង អំពើ ទុច្ចរិត នឹង ត្រូវ ផ្ដន្ទាទោស ប៉ុន្តែ អ្នក ណា ដែល ប្រឆាំង នឹង ការ សប្បាយ នោះ នឹង បាន ជីវិត របស់ ខ្លួន។
៦ អ្នក ណា ដែល ចេះ គ្រប់ គ្រង អណ្ដាត របស់ ខ្លួន អ្នក នោះ នឹង រស់ នៅ ដោយ គ្មាន ជម្លោះ។ អ្នក ណា ដែល ស្អប់ ការ និយាយ ដើម គេ នឹង មាន អំពើ អាក្រក់ តិច ជាង។
៧ កុំ ហាត់ សម នឹង អ្នក ឯ ទៀត ដែល បាន ប្រាប់ អ្នក ឡើយ ហើយ អ្នក នឹង មិន ដែល អាក្រក់ ជាង នេះ ឡើយ។
៨ ទោះ ជា មិត្ត ឬ សត្រូវ ក៏ ដោយ មិន ត្រូវ និយាយ អំពី ជីវិត របស់ អ្នក ដទៃ ឡើយ។ ហើយ ប្រសិន បើ អ្នក មិន អាច ប្រព្រឹត្ត ល្មើស បាន ចូរ កុំ បង្ហាញ ពួក គេ ឲ្យ សោះ។

៩ ព្រោះ គាត់ បាន ឮ ហើយ សង្កេត មើល អ្នក ហើយ ពេល
ណា មក ដល់ គាត់ នឹង ស្អប់ អ្នក។
10 ប្រសិន បើ អ្នក បាន ឮ ពាក្យ មួយ ទុក ឱ្យ វា ស្លាប់
ជា មួយ នឹង អ្នក ។ ហើយ ត្រូវ ក្លាហាន ឡើង វា នឹង មិន
ផ្ទុះ អ្នក ឡើយ។
11 មនុស្ស ល្ងីល្ងើ ធ្វើ ដំណើរ ដោយ ពាក្យ សំដី ដូច ស្ត្រី ស
ម្រាល កូន។
១២ ដូច ជា ព្រួញ ដែល នៅ ជាប់ ភ្លៅ មនុស្ស នោះ ក៏ ដូ
ច ជា ពាក្យ នៅ ក្នុង ពោះ មនុស្ស ល្ងង់ ដែរ។
13 ចូរ ដាស់តឿន មិត្ត ម្នាក់ ប្រហែល ជា គាត់ មិន បាន ធ្វើ
ហើយ បើ គាត់ បាន ធ្វើ ហើយ នោះ គាត់ នឹង មិន ធ្វើ ទៀ
ត ទេ។
១៤ ចូរ ដាស់ តឿន មិត្ត របស់ អ្នក ប្រហែល ជា គាត់ មិន
បាន និយាយ ទេ ហើយ ប្រសិន បើ គាត់ មាន នោះ គាត់ មិ
ន និយាយ ទៀត ទេ។
១៥ ចូរ ដាស់ តឿន មិត្ត ម្នាក់ ជា ច្រើន ដង វា ជា ការ បង្កា
ច់ បង្ខូច ហើយ កុំ ជឿ គ្រប់ រឿង ទាំង អស់។
16 មាន ម្នាក់ ដែល រអិល ក្នុង ការ និយាយ របស់ គាត់ ប៉ុ
ន្តែ មិន មែន ចេញ ពី ចិត្ត គាត់ ទេ។ តើ នរណា ជា អ្នក
ដែល មិន អន់ ចិត្ត នឹង អណ្ដាត របស់ ខ្លួន?
១៧ ចូរដាស់តឿនអ្នកជិតខាងរបស់អ្នក មុនពេលអ្នកគំរាមគាត់។ ហើយ
កុំ ខឹង ឡើយ ចូរ ថ្វាយ ដល់ ច្បាប់ នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុ
ត។
18 ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា ជា ជំហាន ដំបូង ដែ
ល ត្រូវ ទទួល យក ពី ទ្រង់ ហើយ ប្រាជ្ញា ក៏ បាន ទទួល
សេចក្តី ស្រឡាញ់ ពី ទ្រង់។
១៩ហើយ ការ ចេះ ដឹង អំពី ព្រះបញ្ញត្តិ នៃ ព្រះ អម្ចាស់ គឺ
ជា គោលលទ្ធិ នៃ ជីវិត ហើយ អ្នក ណា ដែល ធ្វើ អ្វី ដែ
ល គាប់ ព្រះហឫទ័យ នឹង ទ្រង់ នឹង ទទួល បាន ផល នៃ ដើ
ម ឈើ អមតៈ។
20 ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា គឺ ជា ប្រាជ្ញា ទាំង អ
ស់។ ហើយ ប្រាជ្ញា គ្រប់ យ៉ាង គឺ ការ អនុវត្ត ច្បាប់ និង ចំ
ណេះ ដឹង អំពី អំណាច គ្រប់ គ្រង របស់ គាត់។
21 បើ អ្នក បម្រើ និយាយ ទៅ កាន់ ម្ចាស់ របស់ ខ្លួន ថា ខ្ញុំ
មិន ធ្វើ តាម ចិត្ត អ្នក ឡើយ។ ទោះ បី ធ្វើ ក្រោយ មក
ក៏ ធ្វើ ឲ្យ អ្នក ដែល ចិញ្ចឹម គាត់ ខឹង។
២២ ការ ចេះ ដឹង ពី អំពើ ទុច្ចរិត មិន មែន ជា ប្រាជ្ញា ទេ
ហើយ ក៏ មិន មែន នៅ ពេល ណា ដែល ដំបូន្មាន របស់ ម
នុស្ស មាន បាប ត្រូវ ប្រយ័ត្ន ដែរ។
២៣ មាន សេចក្តី ទុច្ចរិត ហើយ ក៏ មាន សេចក្តី គួរ ស្អប់ ខ្ពើ
ម ដូច គ្នា។ ហើយ មាន មនុស្ស ល្ងង់ ចង់ បាន ប្រាជ្ញា។
២៤ អ្នក ណា ដែល មាន ការ យល់ ដឹង តូច ហើយ កោត
ខ្លាច ព្រះ នោះ ប្រសើរ ជាង អ្នក ណា ដែល មាន ប្រាជ្ញា
ច្រើន ហើយ រំលង ច្បាប់ នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត។
25 មាន គុណធម៌ ដ៏ ល្អ វិសេស ហើយ ក៏ អយុត្តិធម៌ ដែរ ហើយ
មានម្នាក់ដែលងាកចេញដើម្បីធ្វើការវិនិច្ឆ័យ។ ហើយ មាន អ្នក ប្រា
ជ្ញ ម្នាក់ ដែល សុចរិត ក្នុង ការ វិនិច្ឆ័យ។
២៦ មាន មនុស្ស ទុច្ចរិត ម្នាក់ ព្យួរ ក ដោយ សោកសៅ ប៉ុន្តែ
ក្នុង ចិត្ត គាត់ ពោរពេញ ទៅ ដោយ ការ បោក បញ្ឆោត
២៧ ចូរ ទម្លាក់ ទឹក មុខ ចុះ ហើយ ធ្វើ ហាក់ ដូច ជា មិន
បាន ឮ ឯ ណា ដែល គេ មិន ស្គាល់ នោះ ទ្រង់ នឹង ធ្វើ បា
ប អ្នក មុន នឹង ដឹង ខ្លួន។
28 ហើយ ប្រសិន បើ គាត់ ចង់ បាន អំណាច គាត់ ត្រូវ បា
ន រារាំង ពី អំពើ បាប ប៉ុន្តែ នៅ ពេល គាត់ រក ឃើញ ឱកា
ស គាត់ នឹង ប្រព្រឹត្ត អំពើ អាក្រក់។
29 មនុស្ស ម្នាក់ អាច នឹង ត្រូវ បាន គេ ស្គាល់ ដោយ រូបរា
ង របស់ គាត់ ហើយ ជា មនុស្ស ដែល មាន ការ យល់ ដឹ
ង ដោយ ទឹក មុខ របស់ គាត់ នៅ ពេល ដែល អ្នក បាន ជួ
ប គាត់។
30 ការ ស្លៀក ពាក់ របស់ បុរស និង ការ សើច ហួស ហេតុ
ហើយ ដើរ បង្ហាញ ថា ខ្លួន ជា អ្វី។

ជំពូក 20

1 មាន ការ បន្ទោស ដែល មិន សម ហេតុ ផល៖ម្តង ទៀត
មាន អ្នក ខ្លះ កាន់ អណ្ដាត ហើយ គាត់ មាន ប្រាជ្ញា។
2 បើ និយាយ ស្តី បន្ទោស ប្រសើរជាង ខឹង ដោយ សម្ងាត់ ហើ
យ អ្នក ណា ដែល សារភាព កំហុស នឹង ត្រូវ ការពារ កុំ
ឲ្យ ឈឺ ចាប់។
៣ ពេល ដែល អ្នក ត្រូវ បាន គេ ស្តី បន្ទោស ដើម្បី បង្ហា
ញ ពី ការ ប្រែ ចិត្ត វា ល្អ យ៉ាង ណា! ដូច្នេះ អ្នក នឹង រួច ផុ
ត ពី អំពើ បាប ដោយ ចេតនា។
4 ដូច ជា ចំណង់ ចំណូល ចិត្ត របស់ មហាសេដ្ឋី ដែល ចង់
បញ្ចេញ ផ្កា ព្រហ្មចារី។ អ្នក ណា ដែល កាត់ ទោស ដោយ អំ
ពើ ហិង្សា ក៏ ដូច្នោះ ដែរ។
៥ មាន ម្នាក់ ដែល រក្សា ភាព ស្ងៀមស្ងាត់ ហើយ ត្រូវ បាន រ
ក ឃើញ ថា មាន ប្រាជ្ញា ហើយ ម្នាក់ ទៀត ដោយ ការ និ
យាយ ពាក្យ សំដី ច្រើន នាំ ឲ្យ ស្អប់។
6 មាន អ្នក ខ្លះ កាន់ អណ្ដាត ព្រោះ គាត់ មិន ឆ្លើយ ហើយ អ្ន
ក ខ្លះ នៅ ស្ងៀម ដោយ ដឹង ពេល វេលា។
៧ អ្នក ប្រាជ្ញ នឹង កាន់ អណ្ដាត រហូត ដល់ ឃើញ ឱកាស
តែ អ្នក និយាយ និង មនុស្ស ល្ងង់ មិន មើល ពេល វេលា
ឡើយ។
៨ អ្នក ណា ដែល ប្រើ ពាក្យ ច្រើន នឹង ត្រូវ ស្អប់ ហើយអ្នក
ណាដែលកាន់អំណាចនៅក្នុងនោះនឹងត្រូវគេស្អប់។
៩ មាន មនុស្ស បាប ដែល ទទួល បាន ជោគជ័យ ក្នុង អំពើ
អាក្រក់។ ហើយមានការចំណេញដែលប្រែទៅជាការបាត់បង់។
10 មានអំណោយមួយដែលមិនមានប្រយោជន៍ដល់អ្នក ហើយ មាន អំ
ណោយ ដែល ការ តបស្នង គឺ ទ្វេ ដង។
11 មាន ទីធ្លា មួយ ដោយ សារ សិរី ល្អ; ហើយ មាន អ្នក ដែ
ល លើក ក្បាល ឡើង ពី កន្លែង ទាប។
១២ មាន អ្នក ណា ទិញ ច្រើន បន្តិច ហើយ សង វិញ ប្រាំពី
រ ដង។
១៣ អ្នកប្រាជ្ញដោយពាក្យសំដីរបស់គាត់ ធ្វើឱ្យគាត់ស្រឡាញ់ ប៉ុន្តែព្រះគុ
ណរបស់មនុស្សល្ងីល្ងើនឹងត្រូវបង្ហូរចេញ។
14 អំណោយរបស់មនុស្សល្ងីល្ងើនឹងមិនធ្វើឱ្យអ្នកល្អទេ ពេលអ្នកមានវា មិ
ន ទាន់ ច្រណែន នឹង ការ ចាំបាច់ របស់ គាត់ ទេ ដ្បិត គា
ត់ ចង់ ទទួល របស់ ច្រើន សម្រាប់ តែ មួយ។
15 គាត់បានលះបង់តិចតួច ហើយឧស្សាហ៍ព្យាយាម។ គាត់បើកមាត់របស់
គាត់ដូចជាអ្នកស្រែក។ ថ្ងៃ នេះ គាត់ ឲ្យ ខ្ចី ហើយ នៅ ថ្ងៃ ស្អែក
គាត់ នឹង សុំ ម្តង ទៀត៖ អ្នក បែប នេះ នឹង ត្រូវ ស្អប់ ដ
ល់ ព្រះ និង មនុស្ស។
16 មនុស្ស ល្ងង់ ពោល ថា ខ្ញុំ គ្មាន មិត្ត ភក្តិ ទេ ខ្ញុំ ក៏ មិន ដឹ
ង គុណ ចំពោះ អំពើ ល្អ ទាំង ប៉ុន្មាន របស់ ខ្ញុំ ដែរ ហើយ
អ្នក ណា បរិភោគ អាហារ របស់ ខ្ញុំ និយាយ អាក្រក់ ពី ខ្ញុំ។
១៧ តើ ប៉ុន្មាន ដង ហើយ ប៉ុន្មាន នាក់ ទៀត ត្រូវ គេ សើច
ចំអក! ព្រោះគាត់មិនដឹងថាត្រូវមានអ្វីខ្លះ។ ហើយវាទាំងអស់សម្រាប់គាត់ ដូ
ចជាប្រសិនបើគាត់មិនមានវា។
១៨ ការ រអិល ជើង លើ ចិញ្ចើម ផ្លូវ ប្រសើរ ជាង រអិល អណ្ដា
ត ទៅ ទៀត ដូច្នេះ ការ ដួល រលំ របស់ មនុស្ស អាក្រក់ នឹង
មក ដល់ យ៉ាង ឆាប់ រហ័ស។

១៩ រឿង មិន សម ហេតុ សម ផល នឹង នៅ ក្នុង មាត់ រប
ស់ មនុស្ស ឥត ប្រាជ្ញា ជានិច្ច។
20 ប្រយោគដ៏ឈ្លាសវៃនឹងត្រូវបដិសេធ នៅពេលដែលវាចេញពីមាត់របស់
មនុស្សល្ងីល្ងើ។ ដ្បិត គាត់ នឹង មិន និយាយ វា នៅ ពេល កំ
ណត់។
២១ មាន អ្វី ដែល រារាំង ពី អំពើ បាប ដោយ ការ ចង់ បាន
ហើយ ពេល ដែល គាត់ បាន សម្រាកគាត់ នឹង មិន ត្រូវ ព្រួ
យ បារម្ភ ឡើយ។
២២ មាន អ្វី ដែល បំផ្លាញ ព្រលឹង ខ្លួន ដោយ ការ អៀន ខ្មា
សហើយ ដោយ ការ ទទួល យក មនុស្ស ដែល ផ្តួល រំលំ ខ្លួ
ន គាត់។
២៣ មាន ការ ដែល បាន សន្យា ចំពោះ មិត្ត របស់ គាត់ ដោ
យ ភាព អៀនខ្មាសហើយ ធ្វើ ឲ្យ គាត់ ជា សត្រូវ របស់ គា
ត់ ដោយ ឥត ប្រយោជន៍។
២៤ ការ កុហក គឺ ជា អំពើ អាក្រក់ ចំពោះ មនុស្សប៉ុន្តែ វា
នៅ ជាប់ ក្នុង មាត់ របស់ មនុស្ស មិន ចេះ ដឹង។
25 ចោរ ប្រសើរ ជាង មនុស្ស ដែល ធ្លាប់ កុហក ទៅ ទៀតប៉ុ
ន្តែ អ្នក ទាំង ពីរ នឹង ត្រូវ វិនាស ទៅ ជា មរតក។
26 ចិត្ត របស់ អ្នក ភូតភរ គឺ ជា ការ បង្ខូច កិត្តិយសហើយ
ការ ខ្មាស គេ ក៏ នៅ ជាប់ នឹង ខ្លួន ដែរ។
២៧ អ្នក ប្រាជ្ញ នឹង លើក តម្កើង ខ្លួន ឲ្យ គោរព តាម ពា
ក្យ សម្តី របស់ ខ្លួនហើយ អ្នក ណា ដែល មាន ប្រាជ្ញា នឹ
ង ធ្វើ ឲ្យ មនុស្ស ធំ ពេញ ចិត្ត។
28 អ្នក ណា ច្រូតកាត់ ដី នឹង បង្កើន ហ្វូងហើយ អ្នក ណា
ដែល ពេញ ចិត្ត មនុស្ស ធំ នឹង ទទួល បាន ការ លើក លែ
ង ទោស ពី អំពើ ទុច្ចរិត។
២៩ អំណោយនិង អំណោយ ធ្វើ ឲ្យ ភ្នែក អ្នក ប្រាជ្ញ ធ្វើ ឲ្យ
ងងឹត ភ្នែកហើយ ឈប់ មាត់ មិន អាច បន្ទោស បាន។
30 ប្រាជ្ញា ដែល លាក់ ទុកហើយ ទ្រព្យ សម្បត្តិ ដែល គេ រឹ
ប អូស តើ មាន ប្រយោជន៍ អ្វី?
៣១ អ្នក ណា ដែល លាក់ កំបាំង របស់ ខ្លួនប្រសើរ ជាង អ្ន
ក ដែល លាក់ ប្រាជ្ញា។
៣២ ការអត់ធ្មត់ចាំបាច់ក្នុងការស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ ប្រសើរជាងអ្នកដែលដឹក
នាំជីវិតរបស់គាត់ដោយគ្មានការណែនាំ។

ជំពូក 21

1 កូន អើយតើ អ្នក បាន ធ្វើ បាប ឬ? កុំ ធ្វើ ដូច្នេះ ទៀត
ឡើយប៉ុន្តែ សូម លើក លែង ទោស ចំពោះ អំពើ បាប ដែ
ល ធ្លាប់ ប្រព្រឹត្ត កន្លង មក។
2 ចូរ រត់ ចេញ ពី អំពើ បាបដូច ជា ចេញ ពី មុខ សត្វ ព
ស់ដ្បិត បើ អ្នក ចូល ទៅ ជិត វានោះ វា នឹង ខាំ អ្នកធ្មេ
ញ របស់ វា ដូច ជា ធ្មេញ របស់ សត្វ សិង្ហដែល សម្លាប់
ព្រលឹង មនុស្ស។
3 អំពើ ទុច្ចរិត ទាំង អស់ ប្រៀប ដូច ជា ដាវ មុខ ពីរជា របួ
ស ដែល មិន អាច ព្យាបាល បាន។
4 ការ ដែល គួរ ឲ្យ ស្ញែង ខ្លាច និង ការ ប្រព្រឹត្ត ខុស នឹ
ង ត្រូវ បំផ្លាញ ទ្រព្យ សម្បត្តិ យ៉ាង នេះផ្ទះ របស់ មនុស្ស
ឆ្មើងឆ្មៃ នឹង ត្រូវ វិនាស។
5 សេចក្តី អធិស្ឋាន ចេញ ពី មាត់ របស់ អ្នក ក្រចូល ដល់
ត្រចៀក ព្រះហើយ ការ ជំនុំ ជម្រះ របស់ គាត់ នឹង មក ដ
ល់ យ៉ាង រហ័ស។
6 អ្នក ណា ដែល ស្អប់ នឹង ការ បន្ទោសនោះ គឺ នៅ ក្នុង
ផ្លូវ នៃ មនុស្ស មាន បាបប៉ុន្តែ អ្នក ណា ដែល កោត ខ្លាច
ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា នឹង ប្រែ ចិត្ត ចេញ ពី ចិត្ត វិញ។

7 បុរស ដែល មាន ប្រាជ្ញា ត្រូវ បាន គេ ស្គាល់ ឆ្ងាយ និង
ជិត;រីឯ អ្នក ចេះ ដឹង វិញ ដឹង ពេល គាត់ រអិល។
៨ អ្នក ណា ដែល សង់ ផ្ទះ ដោយ ប្រាក់ របស់ អ្នក ដទៃ
ប្រៀប ដូច ជា អ្នក ដែល ប្រមូល ដុំ ថ្ម សម្រាប់ ផ្នូរ ប
ញ្ចុះ សព គាត់។
9 ក្រុម ជំនុំ របស់ មនុស្ស អាក្រក់ ប្រៀប ដូច ជា ស្នូក ដែ
ល រុំ ជាប់ គ្នាហើយ ទី បំផុត នៃ ពួក គេ គឺ ជា អណ្តា
ត ភ្លើង ដើម្បី បំផ្លាញ ពួក គេ។
10 ផ្លូវ នៃ មនុស្ស មាន បាប ត្រូវ បាន ធ្វើ ឡើង ដោយ ថ្ម
ប៉ុន្តែ នៅ ចុង បំផុត នោះ គឺ ជា រណ្តៅ នៃ នរក។
11 អ្នក ណា ដែល កាន់ តាម ក្រឹត្យវិន័យ របស់ ព្រះអម្ចាស់
នោះ នឹង ទទួល បាន ការ យល់ ដឹងហើយ ភាព ល្អ ឥត
ខ្ចោះ នៃ ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះអម្ចាស់គឺ ជា ប្រាជ្ញា។
១២ អ្នក ណា ដែល មិន មាន ប្រាជ្ញា នឹង មិន ត្រូវ បាន
គេ បង្រៀន ឡើយប៉ុន្តែ មាន ប្រាជ្ញា ដែល បង្កើន ភាព ល្វី
ង ជូរចត់។
១៣ ការ ចេះ ដឹង របស់ អ្នក ប្រាជ្ញ នឹង មាន ច្រើន ឡើង
ដូច ជា ទឹក ជំនន់ហើយ ការ ប្រឹក្សា របស់ គេ ប្រៀប បា
ន នឹង ប្រភព ជីវិត ដ៏ បរិសុទ្ធ។
១៤ ផ្នែក ខាង ក្នុង របស់ មនុស្ស ល្ងង់ ប្រៀប ដូច ជា គ្រឿ
ង ដែល ខូចហើយ គេ នឹង គ្មាន ចំណេះ ដឹង ដរាប ណា
វា នៅ មាន ជីវិត។
១៥ ប្រសិនបើ អ្នក ប៉ិនប្រសប់ ឮ ពាក្យ ដ៏ ឈ្លាសវៃនោះ គា
ត់ នឹង សរសើរហើយ បន្ថែម វា ទៅប៉ុន្តែ កាល ណា អ្នក
ណា ដែល គ្មាន អ្នក យល់ ឮនោះ ក៏ មិន ពេញ ចិត្តហើ
យ គាត់ បោះ វា ទៅ ក្រោយ ខ្នង។
១៦ ការ និយាយ របស់ មនុស្ស ល្ងីល្ងើ ប្រៀប ដូច ជា បន្ទុក
មួយ នៅ ក្នុង ផ្លូវប៉ុន្តែ ព្រះគុណ នឹង មាន នៅ ក្នុង បបូរមា
ត់ របស់ អ្នក ប្រាជ្ញ។
១៧ គេ សួរ តាម មាត់ របស់ អ្នក ប្រាជ្ញ ក្នុង ក្រុមជំនុំហើយ
គេ នឹង ពិចារណា ពាក្យ របស់ លោក ក្នុង ចិត្ត។
18 ផ្ទះ ដែល ត្រូវ បំផ្លាញ ក៏ ដូច ជា ប្រាជ្ញា របស់ មនុស្ស
ល្ងីល្ងើ ដែរហើយ ការ ចេះ ដឹង របស់ មនុស្ស ល្ងង់ ក៏ ដូច
ជា ការ និយាយ ឥត ន័យ។
19 គោលលទ្ធិ ចំពោះ មនុស្ស ល្ងីល្ងើ គឺ ដូច ជា ខ្សែ នៅ
លើ ជើងហើយ ដូច ជា ដៃ ស្តាំ។
២០ មនុស្សល្ងីល្ងើបន្លឺឡើងដោយសើច។ ប៉ុន្តែ អ្នក ប្រាជ្ញ តែង ញញឹ
ម តិចៗ។
២១ ការរៀនសូត្រគឺសម្រាប់អ្នកមានប្រាជ្ញា ប្រៀបបាននឹងគ្រឿងអលង្ការមា
ស និងដូចជាខ្សែដៃនៅលើដៃស្តាំរបស់គាត់។
22 ជើង មនុស្ស ល្ងីល្ងើ នឹង ទៅ ក្នុង ផ្ទះ អ្នក ជិត ខាង ក្នុ
ង ពេល ឆាប់ ៗ នេះប៉ុន្តែ អ្នក ដែល មាន បទពិសោធន៍ ខ្មា
ស គេ។
23 មនុស្ស ល្ងីល្ងើ នឹង ចូល ទៅ មាត់ ទ្វារ ផ្ទះប៉ុន្តែ អ្នក
ណា ដែល បាន ចិញ្ចឹម បី បាច់ យ៉ាង ល្អ នឹង ឈរ នៅ
ខាង ក្រៅ។
២៤ ការ ស្តាប់ នៅ មាត់ ទ្វារ ជា ការ ឈ្លើយ របស់ មនុស្ស
តែ អ្នក ប្រាជ្ញ នឹង សោក ស្តាយ ដោយ ភាព អាម៉ាស់។
25 បបូរ មាត់ នៃ អ្នក និយាយ នឹង និយាយ រឿង បែប
នេះ ដោយ មិន ទាក់ ទង នឹង ពួក គេប៉ុន្តែ ពាក្យ សម្តី រប
ស់ អ្នក ដែល មាន ការ យល់ ដឹង ត្រូវ បាន ថ្លឹង ថ្លែង ក្នុ
ង តុល្យភាព។
២៦ ចិត្ត មនុស្ស ល្ងីល្ងើ គឺ នៅ ក្នុង មាត់ គេតែ មាត់ រប
ស់ មនុស្ស មាន ប្រាជ្ញា នៅ ក្នុង ចិត្ត គេ។
២៧ ពេល មនុស្ស ទុច្ចរិត ដាក់ បណ្តាសា សាតាំងនោះ វា ដា
ក់ បណ្តាសា ព្រលឹង ខ្លួន។

២៨ មនុស្ស ខ្ជឹប ខៀវ ធ្វើ ឲ្យ ព្រលឹង ខ្លួន សៅហ្មង ហើយ
គេ ស្អប់ នៅ កន្លែង ណា ក៏ ដោយ។

ជំពូក 22

1 មនុស្ស ខ្ជិល ច្រអូស ប្រៀប បាន នឹង ថ្ម ដ៏ កខ្វក់ ហើយ
គ្រប់ គ្នា នឹង ពោល ពាក្យ ប្រមាថ មើល ងាយ ខ្លួន។
2 មនុស្ស ខ្ជិល ច្រអូស ប្រៀប បាន នឹង លាមក របស់ អ្នក
រាល់ គ្នា គ្រប់ គ្នា នឹង ចាប់ ដៃ។
3 បុរស ដែល ចិញ្ចឹម បី បាច់ ថែរក្សា នោះ ជា ការ បង្អាប់ ឪ
ពុក ដែល បង្កើត គាត់ ហើយ កូន ស្រី ល្ងង់ ក៏ កើត មក ចំ
ពោះ ការ បាត់ បង់ របស់ គាត់។
4 កូន ស្រី ដែល មាន ប្រាជ្ញា នឹង យក មត៌ក មក ឲ្យ ប្ដី ប៉ុ
ន្តែ នាង ដែល រស់ ដោយ មិន ទៀង ត្រង់ នោះ ជា បន្ទុក
ធ្ងន់ របស់ ឪពុក។
5 នាង ណា ដែល មាន ចិត្ត ក្លាហាន ធ្វើ ឲ្យ ឪពុក និង ប្ដី រប
ស់ នាង ខូច កិត្តិយស ប៉ុន្តែ អ្នក ទាំង ពីរ នឹង មើល ងាយ
នាង។
6 រឿង ដែល មិន ចេញ ពី រដូវ គឺ ដូច ជា ភ្លេង ក្នុង ការ
កាន់ ទុក្ខ ប៉ុន្តែ ការ ឆ្នូត និង ការ កែ តម្រង់ នៃ ប្រាជ្ញា មិ
ន ដែល ហួស ពេល វេលា ឡើយ។
៧ អ្នក ណា ដែល បង្រៀន មនុស្ស ល្ងីល្ងើ អ្នក នោះ ប្រៀប ដូ
ច ជា អ្នក ដែល បិទ ជើង ចូល គ្នា ហើយ ដូច ជា អ្នក ដែ
ល ដាស់ មនុស្ស ឲ្យ ភ្ញាក់ ពី ដំណេក យ៉ាង ស្កប់ស្កល់។
៨ អ្នក ណា ដែល និទាន រឿង ដល់ មនុស្ស ល្ងីល្ងើ នោះ និយា
យ ទៅ កាន់ មនុស្ស ក្នុង ដំណេក លុះ និយាយ រឿង នោះ
ហើយ អ្នក នោះ នឹង ឆ្លើយ ថា តើ មាន រឿង អ្វី?
៩ បើ កូន រស់ នៅ ដោយ ទៀង ត្រង់ ហើយ មាន កន្លែង
ណា ក៏ ដោយ នោះ គេ ត្រូវ គ្រប ដណ្ដប់ លើ គុណ មាតា
បិតា។
10 ប៉ុន្តែ កូន ដែល មាន ចិត្ត ឆ្មើងឆ្មៃ ដោយ សារ ការ មើល
ងាយ និង ចង់ បាន ការ ចិញ្ចឹម បី បាច់ ធ្វើ ឲ្យ ភាព ថ្លៃថ្នូ
រ របស់ ញាតិសន្តាន របស់ ពួក គេ ប្រឡាក់។
11 យំ សោក សម្រាប់ មនុស្ស ស្លាប់ ដ្បិត គាត់ បាន បាត់ ពន្លឺ
ហើយ យំ សម្រាប់ មនុស្ស ល្ងីល្ងើ ដ្បិត គាត់ ចង់ បាន ការ
យល់ ដឹង ចូរ យំ តិច តួច សម្រាប់ មនុស្ស ស្លាប់ ដ្បិត គាត់
បាន សម្រាក ប៉ុន្តែ ជីវិត មនុស្ស ល្ងីល្ងើ អាក្រក់ ជាង សេចក្ដី
ស្លាប់។
12 ប្រាំពីរថ្ងៃមនុស្សកាន់ទុក្ខចំពោះអ្នកដែលបានស្លាប់។ ប៉ុន្តែសម្រាប់មនុ
ស្សល្ងីល្ងើ និងមនុស្សទុច្ចរិតពេញមួយជីវិតរបស់គាត់។
13 កុំនិយាយច្រើនជាមួយមនុស្សល្ងីល្ងើ ហើយកុំទៅឯអ្នកដែលគ្មានការយ
ល់ដឹង ចូរប្រយ័ត្ននឹងគាត់ ក្រែងលោមានបញ្ហា ហើយអ្នកមិនត្រូវសៅហ្មងនឹ
ងភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់គេឡើយ ចូរចាកចេញពីអ្នកនោះទៅ អ្នកនឹងបានសេច
ក្ដីសុខ ហើយគ្មានថ្ងៃសម្រាកឡើយ។ ខកចិត្តដោយឆ្កួត។
១៤ តើអ្វីធ្ងន់ជាងសំណ? ហើយ តើ វា ឈ្មោះ អ្វី ប៉ុន្តែ មនុស្ស ល្ង
ង់?
15 ខ្សាច់ អំបិល និង ជាតិ ដែក ងាយ នឹង ទ្រាំ ជាង មនុស្ស មិ
ន យល់។
១៦ ដូច ខ្សែ ក្រវាត់ ឈើ ដែល ចង ជាប់ គ្នា ក្នុង អគារ មិ
ន អាច រលាស់ ចេញ ដោយ ការ រង្គោះរង្គើ បាន ឡើយ ដូច្នេះ
ចិត្ត ដែល តាំង នៅ ដោយ ការ ប្រឹក្សា នឹង ត្រូវ ភ័យ ខ្លា
ច មិន ខាន។
17 ចិត្ត ដែល តាំង ចិត្ត ដោយ គំនិត នៃ ការ យល់ ដឹង
គឺ ដូច ជា ការ លាប ពណ៌ ដ៏ ត្រឹមត្រូវ នៅ លើ ជញ្ជាំង
នៃ វិចិត្រសាល។
18 សត្វ ស្លេក ដែល តាំង នៅ លើ ទី ខ្ពស់ មិន អាច ទប់
ទល់ នឹង ខ្យល់ បាន ឡើយ ដូច្នេះ ចិត្ត ដែល ភ័យ ខ្លាច ក្នុង
ការ ស្រមៃ របស់ មនុស្ស ល្ងីល្ងើ មិន អាច ទប់ ទល់ នឹង
ការ ភ័យ ខ្លាច បាន ឡើយ។
១៩ អ្នក ណា ដែល ចាក់ ភ្នែក អ្នក នោះ នឹង ធ្វើ ឲ្យ ស្រក់
ទឹក ភ្នែក ហើយ អ្នក ណា ដែល ចាក់ បេះដូង នឹង ធ្វើ ឲ្យ
គេ ដឹង។
20 អ្នក ណា ដែល គប់ ដុំ ថ្ម ដាក់ សត្វ ស្លាប នោះ អ្នក
ណា ដែល លើក តម្កើង មិត្ត របស់ ខ្លួន នោះ នឹង ផ្ដាច់ ចំណ
ង មិត្តភាព។
២១ ទោះ បី ជា អ្នក កាន់ ដាវ ដាក់ មិត្ត របស់ អ្នក ក៏ ដោ
យ ក៏ មិន ត្រូវ អស់ សង្ឃឹម ដែរ ព្រោះ អាច នឹង មាន ការ
ត្រឡប់ មក វិញ
22 បើ អ្នក បាន បើក មាត់ ប្រឆាំង នឹង មិត្ត ភក្តិ របស់ អ្នក
ចូរ កុំ ភ័យ ខ្លាច ឡើយ។ ព្រោះ អាច នឹង មាន ការ ផ្សះផ្សា:
លើក លែង តែ ការ លើក ឡើង ឬ មោទនភាព, ឬ ការ លា
ត ត្រដាង នៃ ការ សម្ងាត់, ឬ មុខ របួស ក្បត់: សម្រាប់ ការ
ទាំង នេះ មិត្ត ភក្តិ ទាំង អស់ នឹង ចាក ចេញ.
23 ចូរស្មោះត្រង់នឹងអ្នកជិតខាងរបស់អ្នកក្នុងភាពក្រីក្ររបស់គាត់ ដើម្បីឲ្យអ្ន
កបានរីករាយក្នុងភាពចម្រុងចម្រើនរបស់គាត់ ចូរនៅជាប់នឹងគាត់នៅពេល
គាត់មានទុក្ខលំបាក ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចទទួលបានមរតកជាមួយគាត់នៅក្នុងម
រតករបស់គាត់ ត្បិតទ្រព្យសម្បត្តិមិនតែងតែត្រូវមើលងាយនោះទេ។ ៖ ឬ
អ្នក មាន ដែល ល្ងង់ ត្រូវ បាន គេ សរសើរ។
24 ដូច ជា ចំហាយ និង ផ្សែង នៃ ឡ មួយ ទៅ មុខ ភ្លើង ដូ
ច្នេះ ជេរប្រមាថមុនឈាម។
២៥ ខ្ញុំ នឹង មិន ខ្មាស ក្នុង ការ ការពារ មិត្ត ភក្តិ ឡើយ។ ខ្ញុំក៏
នឹងមិនលាក់ខ្លួនពីគាត់ដែរ។
២៦ហើយ បើ អំពើ អាក្រក់ ណា មួយ កើត ឡើង ចំពោះ
ខ្ញុំ ដោយ គាត់ នោះ អស់ អ្នក ណា ដែល បាន ស្ដាប់ នឹង
ប្រយ័ត្ន ចំពោះ គាត់។
២៧ តើ អ្នក ណា នឹង ដាក់ យាម នៅ មុខ មាត់ ខ្ញុំ ហើយ
ត្រា នៃ ប្រាជ្ញា នៅ លើ បបូរ មាត់ ខ្ញុំ ដើម្បី កុំ ឲ្យ ខ្ញុំ ដួ
ល ដោយ សារ គេ ភ្លាមៗ ហើយ ថា អណ្ដាត របស់ ខ្ញុំ ក៏
មិន បំផ្លាញ ខ្ញុំ ដែរ?

ជំពូក 23

1 ឱ ព្រះអម្ចាស់ អើយ ព្រះបិតា និង ជា អភិបាល នៃ ទូលបង្គំ អ
ស់ មួយ ជីវិត សូម កុំ ទុក ទូលបង្គំ ទៅ តាម ការ ប្រឹក្សា រ
បស់ ពួក គេ ហើយ សូម កុំ ឲ្យ ទូលបង្គំ ដួល រលំ ដោយ
សារ ពួក គេ ឡើយ។
២ តើ អ្នក ណា នឹង ធ្វើ បាប គំនិត ខ្ញុំ ហើយ ការ ប្រៀនប្រ
ដៅ នៃ ប្រាជ្ញា មក លើ ចិត្ត ខ្ញុំ? ដើម្បី កុំ ឲ្យ គេ ទុក ខ្ញុំ
ចោល ដោយ សារ តែ ភាព ល្ងង់ ខ្លៅ របស់ ខ្ញុំ ហើយ វា ក៏
មិន ឆ្លង កាត់ អំពើ បាប របស់ ខ្ញុំ ដែរ។
3 ក្រែង លោ ភាព ល្ងង់ខ្លៅ របស់ ខ្ញុំ កើន ឡើង ហើយ អំពើ
បាប របស់ ខ្ញុំ មាន ច្រើន ឡើង ដល់ ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ រប
ស់ ខ្ញុំ ហើយ ខ្ញុំ ធ្លាក់ នៅ ចំពោះ មុខ ខ្មាំង សត្រូវ ហើយ ខ្មាំ
ង សត្រូវ របស់ ខ្ញុំ នឹង អរ សប្បាយ ចំពោះ ខ្ញុំ ដែល សេច
ក្ដី សង្ឃឹម នៅ ឆ្ងាយ ពី សេចក្ដី មេត្តា ករុណា របស់ ទ្រង់។
4 ឱ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ វរបិតា និង ជា ព្រះ នៃ ជីវិត របស់
ទូលបង្គំ សូម កុំ ឲ្យ ទូលបង្គំ មាន មុខ មាត់ ឆ្មើងឆ្មៃ ឡើយ
តែ បែរ ចេញ ពី អ្នក បម្រើ របស់ ទ្រង់ ដោយ ចិត្ត ក្រអឺត
ក្រទម ជានិច្ច។

5 ចូរ បែរ ចេញ ពី សេចក្តី សង្ឃឹម និង ការ យល់ ឃើញ ឥ
ត ប្រយោជន៍ ចេញ ពី ខ្ញុំ ហើយ អ្នក នឹង ចាប់ គាត់ ដែល
មាន ចិត្ត ចង់ បម្រើ អ្នក ជានិច្ច។
៦ កុំ ឲ្យ សេចក្តី លោភ នៃ ពោះ ឬ តណ្ហា ខាង សាច់ ឈា
ម មក ចាប់ ខ្ញុំ ឡើយ។ កុំ ទុក ឲ្យ ទូលបង្គំ ជា អ្នក បម្រើ
របស់ ទ្រង់ ដោយ គំនិត ទុច្ចរិត ឡើយ។
៧ ឱ កូន ចៅ អើយ ចូរ ស្តាប់ ពាក្យ ប្រៀនប្រដៅ នៃ មាត់
ចុះ អ្នក ណា ដែល រក្សា វា នឹង មិន ត្រូវ បាន ទទួល
នៅ ក្នុង បបូរ មាត់ ឡើយ។
៨ មនុស្ស មាន បាប នឹង ត្រូវ ទុក ចោល ក្នុង ភាព ល្ងង់
ខ្លៅ របស់ ខ្លួន ទាំង អ្នក និយាយ អាក្រក់ និង មនុស្ស ឆ្មើងឆ្មៃ
នឹង ធ្លាក់ ចុះ។
9 កុំប្រើមាត់របស់អ្នកដើម្បីស្បថ; មិន ត្រូវ ប្រើ ខ្លួន ឯង ដាក់
ព្រះ នាម ព្រះ ដ៏ វិសុទ្ធ ឡើយ។
10 ដ្បិត ក្នុង នាម ជា អ្នក បម្រើ ដែល ត្រូវ គេ វាយ ដំ ឥ
ត ឈប់ ឈរ នឹង មិន មាន សញ្ញា ពណ៌ ខៀវ ឡើយ ដូច្នេះ
អ្នក ណា ដែល ស្បថ ហើយ ដាក់ ឈ្មោះ ព្រះ ជា និច្ច នោះ
នឹង មិន មាន កំហុស ឡើយ។
11 មនុស្ស ដែល ប្រើ ពាក្យ ស្បថ ច្រើន នឹង ពោរពេញ ទៅ
ដោយ អំពើ ទុច្ចរិត ហើយ គ្រោះកាច នឹង មិន ចាក ចេញ ពី
ផ្ទះ របស់ ខ្លួន ឡើយ បើ គេ ធ្វើ បាប អំពើ បាប របស់ ខ្លួន
នឹង ធ្លាក់ មក លើ គាត់ ហើយ ប្រសិន បើ គាត់ មិន ទទួ
ល ស្គាល់ អំពើ បាប របស់ ខ្លួន ទេ នោះ គាត់ នឹង ទទួល
ទោស ទ្វេដង។ ប្រសិន បើ គាត់ ស្បថ ដោយ ឥត ប្រយោជន៍
គាត់ នឹង មិន ស្លូត ត្រង់ ឡើយ ប៉ុន្តែ ផ្ទះ របស់ គាត់ នឹង
ពោរពេញ ទៅ ដោយ មហន្តរាយ។
១២ មាន ពាក្យ មួយ ឃ្លា ដែល ពាក់ នឹង សេចក្តី ស្លាប់៖
ព្រះ ប្រទាន ឲ្យ គេ រក មិន ឃើញ ក្នុង កេរដំណែល របស់
យ៉ាកុប ដ្បិត អ្វីៗ ទាំង អស់ នោះ នឹង នៅ ឆ្ងាយ ពី ព្រះ ហើ
យ គេ នឹង មិន វង្វេង ក្នុង អំពើ បាប របស់ ខ្លួន ឡើយ។
១៣ កុំ ប្រើ មាត់ ដើម្បី ស្បថ ដោយ កំហឹង ឡើយ ដ្បិត ពា
ក្យ នេះ ជា ពាក្យ នៃ អំពើ បាប។
១៤ ចូរ នឹក ចាំ ពី ឪពុក និង ម្តាយ របស់ អ្នក ពេល អ្នក អង្គុ
យ ក្នុង ចំណោម មនុស្ស ដ៏ អស្ចារ្យ។ កុំ ភ្លេច ខ្លួន នៅ ចំ
ពោះ មុខ គេ ដូច្នេះ អ្នក ក្លាយ ទៅ ជា មនុស្ស ល្ងីល្ងើ តាម
ទម្លាប់ ហើយ ប្រាថ្នា ថា អ្នក មិន បាន កើត មក ហើយ ដា
ក់ បណ្តាសា គេ ក្នុង ថ្ងៃ កំណើត របស់ អ្នក។
15 មនុស្ស ដែល ទម្លាប់ នឹង ពាក្យ ជេរ ប្រមាថ នោះ នឹង មិ
ន ត្រូវ បាន កែ ទម្រង់ ឡើយ ពេញ មួយ ជីវិត របស់ ខ្លួន។
16 មនុស្ស ពីរ ប្រភេទ នឹង នាំ ឲ្យ មាន អំពើ បាប ហើយ
ទី បី នឹង នាំ មក នូវ សេចក្តី ក្រោធ: ចិត្ត ក្តៅ ក្រហាយ ដូ
ច ភ្លើង ចិត្ត មិន ចេះ រលត់ ឡើយ ដរាប ណា វា ត្រូវ រល
ត់ ទៅ។ ភ្លើង។
17 នំប៉័ង ទាំង អស់ មាន រសជាតិ ផ្អែម ចំពោះ ស្ត្រី ផិត ក្បត់
គាត់ មិន បោះ ចោល រហូត ដល់ ស្លាប់។
18 បុរស ម្នាក់ ដែល ទម្លាយ ចំណង អាពាហ៍ពិពាហ៍ ដោយ និ
យាយ ក្នុង ចិត្ត ថា តើ អ្នក ណា ឃើញ ខ្ញុំ? ខ្ញុំ មាន ភាព ង
ងឹត ព័ទ្ធ ជុំវិញ ជញ្ជាំង គ្រប ដណ្តប់ ខ្ញុំ ហើយ គ្មាន រូប កា
យ ណា ឃើញ ខ្ញុំ ឡើយ។ តើខ្ញុំត្រូវខ្លាចអ្វី? ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត នឹង
មិនចងចាំអំពើបាបរបស់ខ្ញុំឡើយ
19 មនុស្សបែបនេះគ្រាន់តែខ្លាចភ្នែកមនុស្សប៉ុណ្ណោះ ហើយមិនដឹងថា ភ្នែករ
បស់ព្រះអម្ចាស់ភ្លឺជាងព្រះអាទិត្យមួយម៉ឺនដង ដោយមើលគ្រប់ផ្លូវរបស់មនុ
ស្ស ហើយពិចារណាផ្នែកអាថ៌កំបាំងបំផុត។
20 ទ្រង់ ជ្រាប គ្រប់ ការណ៍ ទាំង អស់ ដែល វា ត្រូវ បាន
បង្កើត ឡើង។ ដូច្នេះ ក្រោយ ពី ពួក គេ បាន គ្រប់ លក្ខណ៍
ហើយ លោក ក៏ មើល មក ពួក គេ ទាំង អស់ គ្នា។
21 បុរស នេះ នឹង ត្រូវ ទទួល ទោស នៅ តាម ផ្លូវ ក្នុង ទី
ក្រុង ហើយ កន្លែង ណា ដែល គាត់ មិន សង្ស័យ គាត់ នឹង ត្រូ
វ យក ទៅ។
២២ វា ក៏ នឹង ទៅ ជា មួយ នឹង ប្រពន្ធ ដែល ចាក ចេញ
ពី ប្តី ហើយ នាំ មតិក ដោយ អ្នក ផ្សេង។
២៣ ជា បឋម នាង បាន មិន គោរព ក្រឹត្យវិន័យ នៃ ព្រះ ដ៏
ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត ទីពីរ នាងបានបំពានលើប្តីរបស់នាង។ ទីបី នាង បាន
លេង ស្រី សំផឹង ហើយ នាំ កូន ដោយ បុរស ផ្សេង។
២៤ នាង នឹង ត្រូវ នាំ នាង ចេញ ទៅ ក្នុង ក្រុមជំនុំ ហើយ
ការ ស៊ើប អង្កេត នឹង ត្រូវ ធ្វើ ឡើង ពី កូន របស់ នាង។
25 កូន របស់ នាង មិន ត្រូវ ចាក់ ឫស ឡើយ ហើយ មែក រ
បស់ នាង ក៏ មិន បង្កើត ផល ដែរ។
26 នាង នឹង បន្សល់ ទុក នូវ ការ ចងចាំ របស់ នាង ដើម្បី
ត្រូវ បណ្តាសា ហើយ ពាក្យ តិះដៀល របស់ នាង នឹង មិន ត្រូ
វ បាន លុប បំបាត់ ឡើយ។
២៧ហើយ ពួក អ្នក ដែល នៅ សេសសល់ នឹង ដឹង ថា គ្មា
ន អ្វី ប្រសើរ ជាង ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ឡើយ
ហើយ ថា គ្មាន អ្វី ផ្អែម ជាង ការ ស្តាប់ តាម ព្រះបញ្ញត្តិ
នៃ ព្រះអម្ចាស់ ឡើយ។
28 ការ ដើរ តាម ព្រះអម្ចាស់ ជា សិរីល្អ ដ៏ អស្ចារ្យ ហើយ កា
រ ទទួល ទ្រង់ នោះ មាន អាយុ វែង។

ជំពូក 24

1 ប្រាជ្ញា នឹង លើក តម្កើង ខ្លួន ឯង ហើយ នឹង មាន សិរីរុងរឿ
ង នៅ កណ្តាល ប្រជាជន របស់ នាង។
2 នៅ ក្នុង ក្រុមជំនុំ នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត នាង នឹង បើ
ក មាត់ ហើយ ទទួល ជ័យ ជម្នះ នៅ ចំពោះ ព្រះចេស្តា រប
ស់ ព្រះអង្គ។
3 ខ្ញុំ បាន ចេញ ពី ព្រះឱស្ឋ នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត មក គ្រ
ប លើ ផែនដី ដូច ពពក។
៤ ទូលបង្គំ គង់ នៅ ទី ខ្ពស់ ហើយ បល្ល័ង្ក របស់ ខ្ញុំ ស្ថិត
នៅ ក្នុង សសរ ពពក។
5 ខ្ញុំ តែ ម្នាក់ ឯង បាន ដើរ ជុំវិញ រង្វង់ ស្ថានសួគ៌ ហើយ ដើ
រ ក្នុង ទី ជ្រៅ។
៦ នៅ ក្នុង រលក នៃ សមុទ្រ និង នៅ លើ ផែនដី ទាំង មូល
ហើយ នៅ គ្រប់ ប្រជាជន និង គ្រប់ ជាតិ សាសន៍ ខ្ញុំ បាន ទទួ
ល កម្មសិទ្ធិ។
៧ ខ្ញុំ បាន ស្វែង រក ការ សម្រាក ដោយ អស់ ពី ចិត្ត ហើ
យ តើ ខ្ញុំ នឹង នៅ ជា មរតក របស់ អ្នក ណា?
៨ ដូច្នេះ ព្រះ ដែល បង្កើត របស់ ទាំង អស់ បាន ប្រទាន បញ្ញ
ត្តិ ដល់ ខ្ញុំ ហើយ ទ្រង់ ដែល បាន ធ្វើ ឲ្យ ខ្ញុំ បាន ធ្វើ
ឲ្យ រោង ឧបោសថ របស់ ខ្ញុំ សម្រាក ហើយ មាន ព្រះ បន្ទូ
ល ថា ចូរ ឲ្យ លំនៅ របស់ អ្នក នៅ ក្នុង យ៉ាកុប និង ជា មរ
តក របស់ អ្នក នៅ ស្រុក អ៊ីស្រាអែល។
9 ទ្រង់ បាន បង្កើត ខ្ញុំ តាំង ពី ដើម ដំបូង មុន ពិភព លោក
ហើយ ខ្ញុំ នឹង មិន សាបសូន្យ ឡើយ។
10 នៅ ក្នុង ព្រះពន្លា ដ៏ វិសុទ្ធ ខ្ញុំ បាន បម្រើ ព្រះអង្គ។ ហើយ
ខ្ញុំ ក៏ ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង នៅ ស៊ីយ៉ូន ដែរ។
11 ដូច គ្នា ដែរ នៅ ក្នុង ទីក្រុង ជា ទី ស្រឡាញ់ ទ្រង់ បាន
ឲ្យ ខ្ញុំ សម្រាក ហើយ នៅ ក្រុង យេរូសាឡិម ជា អំណាច រប
ស់ ខ្ញុំ។
១២ហើយ ខ្ញុំ បាន ចាក់ ឫស នៅ ក្នុង មនុស្ស ដែល មាន
កិត្តិយស សូម្បី តែ នៅ ក្នុង ចំណែក នៃ មរតក របស់ ព្រះអ
ម្ចាស់ ក៏ ដោយ។

13 ខ្ញុំ ត្រូវ បាន លើក តម្កើង ដូច ដើម តាត្រៅ នៅ ស្រុក
លីបង់ ហើយ ដូច ជា ដើម ត្របែក នៅ លើ ភ្នំ ហេម៉ូន។
14 ខ្ញុំ ត្រូវ បាន លើក តម្កើង ដូច ដើម ត្នោត នៅ អេន-កាឌី
ហើយ ដូច ជា ដើម ផ្កា រីក នៅ ក្រុង យេរីខូ ដូច ជា ដើម
អូលីវ ដ៏ ស្រស់ ស្អាត ក្នុង វាល ដ៏ រីករាយ ហើយ ធំ ឡើង
ដូច ជា ដើម ឈើ ក្បែរ ទឹក។
15 ខ្ញុំ បាន បញ្ចេញ ក្លិន ឈ្មុយ ដូច ក្លិន ឈ្មុយ ដូច ក្លិន
ឈ្មុយ និង ក្លិន ក្រអូប ហើយ ខ្ញុំ ក៏ បញ្ចេញ ក្លិន ឈ្មុយ ដូច
ជា ក្លិន ឈ្មុយ ដូច ជា ក្លិន ឈ្មុយ ដូច ជា ក្លិន ឈ្មុយ ឈ្
ប់ ក្លិន ឈ្មុយ ឆ្ងាញ់ ដូច ជា ក្លិន ក្រអូប នៅ ក្នុង ព្រះពន្លា។
16 ដូច ជា ដើម រមៀត ខ្ញុំ បាន លាត មែក របស់ ខ្ញុំ ហើយ
មែក របស់ ខ្ញុំ ជា សាខា នៃ កិត្តិយស និង ព្រះគុណ។
17 កាល ដើម ទំពាំងបាយជូរ នាំ មក នូវ រសជាតិ ដ៏ រីករាយ
ហើយ ផ្កា របស់ ខ្ញុំ ជា ផ្លែ នៃ កិត្តិយស និង ទ្រព្យ សម្បត្តិ។
18 ខ្ញុំ ជា មាតា នៃ សេចក្តី ស្រឡាញ់ ដ៏ យុត្តិធម៌ និង ការ ភ័
យ ខ្លាច និង ចំណេះ ដឹង និង សេចក្តី សង្ឃឹម ដ៏ បរិសុទ្ធ៖ ហេ
តុ នេះ ហើយ បាន ជា ខ្ញុំ ជា អ្នក ដ៏ នៅ អស់ កល្ប ជា
និច្ច នោះ ត្រូវ បាន ប្រទាន ដល់ កូនៗ របស់ ខ្ញុំ ទាំង អស់
ដែល ត្រូវ បាន ដាក់ ឈ្មោះ តាម ទ្រង់។
១៩ អស់ អ្នក ដែល ប្រាថ្នា ចង់ បាន ខ្ញុំ ចូរ មក ឯ ខ្ញុំ ហើ
យ បំពេញ ខ្លួន ដោយ ផល របស់ ខ្ញុំ។
20 ដ្បិត ការ រំឭក របស់ ខ្ញុំ ផ្អែម ជាង ទឹក ឃ្មុំ ហើយ មរត
ក របស់ ខ្ញុំ ជាង ស្នែង ទឹកឃ្មុំ ទៅ ទៀត។
21 អស់ អ្នក ណា ដែល បរិភោគ ខ្ញុំ នឹង ឃ្លាន ហើយ អ្នក
ដែល ផឹក ខ្ញុំ ក៏ នឹង ស្រេក ដែរ។
២២ អ្នក ណា ដែល ស្តាប់ បង្គាប់ ខ្ញុំ នោះ នឹង មិន ត្រូវ អាក់
អន់ ចិត្ត ឡើយ ហើយ អ្នក ណា ដែល ធ្វើ ការ ដោយ ខ្ញុំ នឹ
ង មិន ខក ខាន ឡើយ។
២៣ហើយ អ្វីៗ ទាំង អស់ នេះ ជា សៀវភៅ នៃ សេចក្តី ស
ញ្ញា នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត សូម្បី តែ ក្រឹត្យវិន័យ ដែល ម៉ូ
សេ បាន បង្គាប់ ទុក ជា កេរដំណែល ដល់ ក្រុមជំនុំ នៃ យ៉ា
កុប។
២៤ កុំ ទន់ ខ្សោយ ក្នុង ការ រឹង មាំ ក្នុង ព្រះ អម្ចាស់ ដើម្បី
ឲ្យ គាត់ បញ្ជាក់ ពី អ្នក ចូរ នៅ ជាប់ នឹង គាត់ ចុះ ដ្បិត
ព្រះអម្ចាស់ នៃ ពិភព ទាំង មូល គឺ ជា ព្រះ តែ មួយ គត់
ហើយ គ្មាន ព្រះអង្គ សង្គ្រោះ ណា មួយ ទៀត នៅ ក្បែរ គា
ត់ ឡើយ។
25 គាត់ បាន បំពេញ គ្រប់ ទាំង អស់ ដោយ ប្រាជ្ញា របស់
គាត់ ដូច ជា Phison និង Tigris នៅ ពេល ដែល មាន ផ្លែ ថ្មី។
26 លោក ធ្វើ ឲ្យ ការ យល់ ដឹង កើន ឡើង ដូច ជា អឺប្រា
ត និង ដូច ជា ទន្លេ យ័រដាន់ នៅ រដូវ ច្រូត កាត់។
២៧ ទ្រង់ បាន ធ្វើ ឲ្យ លទ្ធិ នៃ ចំណេះ ដឹង លេច ឡើង ដូ
ច ជា ពន្លឺ និង ដូច ជា ហ្គេន នៅ សម័យ នៃ សម័យ ដើម
។
28 បុរស ដំបូង ស្គាល់ នាង មិន បាន ច្បាស់ ទេ គឺ គ្មាន អ្ន
ក ចុង ក្រោយ រក ឃើញ នាង ទៀត ទេ។
២៩ ព្រោះ គំនិត របស់ នាង លើស ពី សមុទ្រ ហើយ យោប
ល់ របស់ នាង ជ្រៅ ជាង ជម្រៅ ដ៏ ធំ។
30 ខ្ញុំ ក៏ ចេញ មក ដូច ជា ដង ទន្លេ ហើយ ដូច ជា ផ្លូវ ចូ
ល ទៅ ក្នុង សួន ឧទ្យាន។
31 ខ្ញុំ បាន និយាយ ថា ខ្ញុំ នឹង ស្រោច ទឹក សួន ច្បារ ដ៏
ល្អ បំផុត របស់ ខ្ញុំ ហើយ នឹង ស្រោច ទឹក សួន ច្បារ រប
ស់ ខ្ញុំ យ៉ាង បរិបូរ។ មើលទៅ ទន្លេ របស់ ខ្ញុំ បាន ក្លាយ ទៅ
ជា ទន្លេ ហើយ ទន្លេ របស់ ខ្ញុំ ក៏ ក្លាយ ទៅ ជា សមុទ្រ។
៣២ ខ្ញុំ នឹង ធ្វើ សេចក្តី បង្រៀន ឲ្យ ភ្លឺ ដូច ពេល ព្រឹក ហើ
យ នឹង បញ្ចេញ ពន្លឺ របស់ នាង ទៅ ឆ្ងាយ។
33 ខ្ញុំ នឹង នៅ តែ ចាក់ ចេញ នូវ គោលលទ្ធិ ទុក ជា ការ
ព្យាករណ៍ ហើយ ទុក វា ឲ្យ គ្រប់ ជំនាន់ ជា រៀង រហូត។
៣៤ មើល ចុះ ខ្ញុំ មិន បាន ធ្វើ ការ សម្រាប់ តែ ខ្លួន ឯង ទេ
គឺ សម្រាប់ អស់ អ្នក ដែល ស្វែង រក ប្រាជ្ញា។

ជំពូក 25

1 ក្នុង រឿង បី យ៉ាង ដែល ខ្ញុំ ត្រូវ បាន គេ កែ សម្ផស្ស ហើ
យ បាន ក្រោក ឈរ ឡើង យ៉ាង ស្អាត ទាំង នៅ ចំពោះ
ព្រះ ទាំង បុរស គឺ ការ រួបរួម គ្នា នៃ បងប្អូន សេចក្តី ស្រឡា
ញ់ របស់ អ្នក ជិត ខាង បុរស និង ភរិយា ដែល យល់ ព្រ
ម ជា មួយ គ្នា។
2 មនុស្ស បី ប្រភេទ ដែល ព្រលឹង ខ្ញុំ ស្អប់ ហើយ ខ្ញុំ អាក់ អ
ន់ ចិត្ត យ៉ាង ខ្លាំង ចំពោះ ជីវិត របស់ ពួក គេ គឺ អ្នក ក្រ
ដែល មាន អំនួត អ្នក មាន ជា អ្នក ភូតភរ និង មនុស្ស ផិត
ចាស់ ដែល ប្រព្រឹត្ត។
3 ប្រសិនបើ អ្នក មិន បាន ប្រមូល អ្វី សោះ ក្នុង វ័យ រប
ស់ អ្នក តើ អ្នក អាច រក ឃើញ របស់ មួយ ណា ក្នុង វ័យ
របស់ អ្នក បាន យ៉ាង ដូច ម្តេច?
៤ ឱ ការ ជំនុំជំរះ ចំពោះ សក់ ស្កូវ ជា រឿង គួរ ឲ្យ អស់
សំណើច ណាស់ ហើយ សម្រាប់ មនុស្ស ពី បុរាណ ត្រូវ ចេះ
ទូន្មាន!
5 ឱ ប្រាជ្ញា របស់ មនុស្ស ចាស់ ទាំង ការ យល់ ដឹង និង កា
រ ប្រឹក្សា ដល់ មនុស្ស ដែល មាន កិត្តិ យស គឺ គួរ សម
យ៉ាង ណា។
6 បទពិសោធន៍ជាច្រើនគឺជាមកុដរបស់មនុស្សចាស់ ហើយការកោតខ្លាច
ព្រះជាម្ចាស់គឺជាសិរីរុងរឿងរបស់ពួកគេ។
៧ មាន ប្រាំបួន យ៉ាង ដែល ខ្ញុំ បាន វិនិច្ឆ័យ ក្នុង ចិត្ត ថា
មាន សុភមង្គល ហើយ រឿង ភាគ ដប់ ខ្ញុំ នឹង និយាយ ដោ
យ អណ្តាត របស់ ខ្ញុំ៖ ជា មនុស្ស ដែល មាន សេចក្តី អំណ
រ ដល់ កូន ចៅ របស់ ខ្លួន ហើយ អ្នក ណា ដែល រស់ ដើ
ម្បី ឃើញ ការ ដួល រលំ នៃ សត្រូវ របស់ ខ្លួន
៨ហើយ អ្នក ណា ដែល រស់ នៅ ជា មួយ នឹង ប្រពន្ធ ដែ
ល ចេះ យោគយល់ ហើយ ដែល មិន ភ្លាត់ អណ្តាត ហើយ មិ
ន បាន បម្រើ បុរស ដែល មិន សក្តិសម ជាង ខ្លួន ឯង
៩ហើយ អ្នក ណា ដែល រក ឃើញ ការ ប្រុង ប្រយ័ត្ន ហើយ
អ្នក ណា ដែល និយាយ តាម ត្រចៀក អ្នក ដែល នឹង ឮ
10 ឱ អ្នក ណា ដែល រក ឃើញ ប្រាជ្ញា អស្ចារ្យ ប៉ុណ្ណា! ក៏ ប៉ុ
ន្តែ គ្មាន អ្នក ណា លើស ពី អ្នក ណា ដែល កោត ខ្លាច ដ
ល់ ព្រះ យេហូវ៉ា ឡើយ។
11 ប៉ុន្តែ សេចក្តី ស្រឡាញ់ របស់ ព្រះអម្ចាស់ ឆ្លង ផុត គ្រប់
ការ ទាំង អស់ សម្រាប់ បំភ្លឺ តើ អ្នក ដែល កាន់ វា តើ នឹង
ត្រូវ ប្រដូច ទៅ ណា?
១២ ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា ជា ការ ចាប់ ផ្តើម
នៃ សេចក្តី ស្រឡាញ់ របស់ ទ្រង់ ហើយ សេចក្តី ជំនឿ ជា កា
រ ចាប់ ផ្តើម នៃ ការ នៅ ជាប់ នឹង ទ្រង់។
13 សូម ប្រទាន ឲ្យ ខ្ញុំ នូវ គ្រោះ កាច ណា មួយ តែ ជា
គ្រោះ កាច នៃ ចិត្ត វិញ ហើយ អំពើ អាក្រក់ ណា ក៏ ដោយ
តែ អំពើ ទុច្ចរិត របស់ ស្ត្រី។
១៤ និង ទុក្ខ លំបាក ណា ក៏ ដោយ ក៏ ប៉ុន្តែ ការ រង ទុក្ខ
ពី អ្នក ដែល ស្អប់ ខ្ញុំ ហើយ ការ សងសឹក ណា ក៏ ដោយ ប៉ុ
ន្តែ ការ សងសឹក របស់ ខ្មាំង សត្រូវ។
១៥ គ្មាន ក្បាល ណា នៅ ពី លើ ក្បាល សត្វ ពស់ ឡើយ។
ហើយ គ្មាន សេចក្តី ក្រោធ លើស ពី សេចក្តី ក្រោធ របស់
សត្រូវ ឡើយ។

16 ខ្ញុំ បាន រស់ នៅ ជា មួយ នឹង សិង្ហ និង នាគ ជា ជាង
នៅ ផ្ទះ ជា មួយ នឹង ស្ត្រី អាក្រក់។
១៧ អំពើ ទុច្ចរិត របស់ ស្ត្រី ប្រែ មុខ ហើយ ធ្វើ ឲ្យ ទឹក មុ
ខ ងងឹត ដូច ជា ក្រណាត់ បាវ។
18 ប្តីរបស់នាងនឹងអង្គុយនៅក្នុងចំណោមអ្នកជិតខាងរបស់គាត់។ ហើយ
នៅពេលដែលគាត់បានឮវានឹងដកដង្ហើមយ៉ាងជូរចត់។
19 អំពើ អាក្រក់ ទាំង អស់ មាន តិច តួច ចំពោះ អំពើ អាក្រ
ក់ របស់ ស្ត្រី ចូរ ឲ្យ ចំណែក នៃ មនុស្ស មាន បាប ធ្លាក់ ម
ក លើ នាង។
20 កាល ដែល ការ ឡើង ទៅ លើ ផ្លូវ ខ្សាច់ ដល់ ជើង ម
នុស្ស ចាស់ ក៏ ដូច្នោះ ដែរ ភរិយា ដែល ពោរពេញ ទៅ ដោ
យ ពាក្យ សម្តី ទៅ កាន់ បុរស ស្ងៀម ស្ងាត់។
21 កុំ ជំពប់ ដួល នឹង សម្រស់ របស់ ស្ត្រី ហើយ កុំ ប្រាថ្នា ច
ង់ បាន ការ សប្បាយ។
22 ស្ត្រី ណា ដែល រក្សា ប្តី នោះ ពោរពេញ ទៅ ដោយ កំហឹង
អំនួត និង ពាក្យ តិះដៀល ច្រើន។
23 ស្ត្រី ទុច្ចរិត បន្ទាប ភាព ក្លាហាន ធ្វើ ទឹក មុខ ធ្ងន់ និង ចិ
ត្ត ដែល ត្រូវ របួស។ ស្ត្រី ដែល មិន ព្រម លួង ប្តី ក្នុង ទុ
ក្ខ ព្រួយ ធ្វើ ឲ្យ ដៃ ទន់ ខ្សោយ និង ជង្គង់ ទន់ ខ្សោយ។
24 ក្នុង ចំណោម ស្ត្រី នោះ ជា ដើម ដំបូង នៃ អំពើ បាប ហើ
យ យើង ទាំង អស់ គ្នា ត្រូវ ស្លាប់ តាម រយៈ នាង។
២៥ កុំឲ្យទឹកហូរចេញ។ ស្ត្រី ទុច្ចរិត ក៏ មិន មាន សេរីភាព ទៅ
ខាង ក្រៅ ដែរ។
26 បើ នាង មិន ទៅ តាម ចិត្ត ឯង ទេ ចូរ កាត់ វា ចេញ
ពី សាច់ ឯង ហើយ ប្រគល់ វិក្កយបត្រ លែង លះ ឲ្យ នាង ហើ
យ ឲ្យ នាង ទៅ។

ជំពូក 26

១ បុរស ដែល មាន ភរិយា ប្រកប ដោយ គុណធម៌ មាន សុភ
មង្គល ហើយ ដ្បិត ចំនួន ថ្ងៃ របស់ គាត់ នឹង កើន ឡើង
ទ្វេ ដង។
២ ស្ត្រី ដែល មាន គុណធម៌ រីករាយ នឹង ស្វាមី ហើយ គាត់ នឹ
ង បំពេញ អាយុ ជីវិត ដោយ សុខសាន្ត។
3 ប្រពន្ធ ល្អ គឺ ជា ចំណែក ដ៏ ល្អ ដែល នឹង ត្រូវ ឲ្យ ក្នុង
ចំណែក នៃ ពួក អ្នក ដែល កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា។
៤ ទោះ ជា អ្នក មាន ឬ អ្នក ក្រ ក្តី បើ គាត់ មាន ចិត្ត
ល្អ ចំពោះ ព្រះអម្ចាស់ នោះ គាត់ នឹង មាន ទឹក មុខ រីករាយ
ជា រៀង រាល់ ពេល។
5 មាន បី យ៉ាង ដែល ចិត្ត ខ្ញុំ ខ្លាច ហើយ ទី បួន ខ្ញុំ ភ័យ
ខ្លាច យ៉ាង ខ្លាំង៖ ការ បង្កាច់ បង្ខូច ទីក្រុង ការ ប្រមូល ផ្តុំ
គ្នា នៃ ហ្វូង មនុស្ស ដែល មិន គោរព និង ការ ចោទ ប្រកា
ន់ មិន ពិត ទាំង អស់ នេះ អាក្រក់ ជាង សេចក្តី ស្លាប់។
៦ ប៉ុន្តែ ការ សោកសៅ ក្នុង ចិត្ត និង ទុក្ខ ព្រួយ គឺ ជា ស្ត្រី
ដែល ច្រណែន នឹង ស្ត្រី ម្នាក់ ទៀត ហើយ ជា ការ ជេរ ប្រ
មាថ នៃ អណ្តាត ដែល ទាក់ទង នឹង មនុស្ស ទាំង អស់។
៧ ប្រពន្ធ អាក្រក់ ជា នឹម ដែល រលាស់ ទៅ ហើយ អ្នក
ណា ដែល កាន់ នាង ប្រៀប ដូច ជា កាន់ ខ្យាដំរី។
8 ស្ត្រី ស្រវឹង ស្រា និង អ្នក យាម នៅ បរទេស នាំ ឲ្យ មា
ន កំហឹង យ៉ាង ខ្លាំង ហើយ នាង មិន បិទ បាំង ការ ខ្មាស
ខ្លួន ឡើយ។
៩ ភាព ផិត ក្បត់ របស់ ស្ត្រី អាច ត្រូវ បាន គេ ស្គាល់ ដោ
យ រូបរាង ក្រអឺតក្រទម និង ត្របក ភ្នែក។
10 ប្រសិន បើ កូន ស្រី របស់ អ្នក មាន ភាព អៀន ខ្មាស ចូ
រ រក្សា នាង ឲ្យ នៅ ស្ងៀម ក្រែង នាង បំពាន លើ ខ្លួន ឯ
ង ដោយ សេរី ច្រើន លើស លប់។
11 ចូរ ប្រយ័ត្ន នឹង ភ្នែក ដែល មិន ឆ្គាំឆ្គង ចុះ ហើយ កុំ ងឿ
ង ឆ្ងល់ បើ នាង បំពាន នឹង អ្នក
12 នាង នឹង បើក មាត់ ដូច ជា អ្នក ធ្វើ ដំណើរ ស្រេក ទឹក
ពេល បាន រក ឃើញ ប្រភព ទឹក ហើយ ផឹក ទឹក គ្រប់ យ៉ា
ង នៅ ក្បែរ នាង នាង នឹង អង្គុយ ចុះ តាម របង គ្រប់ ច្រ
ក ល្អក ហើយ បើក ព្រួញ ទប់ នឹង ព្រួញ។
១៣ គុណ ប្រពន្ធ ធ្វើ ឲ្យ ប្តី ពេញ ចិត្ត ហើយ ការ សម្រេច ចិ
ត្ត នឹង ធ្វើ ឲ្យ ឆ្អឹង គាត់ ធាត់
14 ស្ត្រី ដែល នៅ ស្ងៀម ហើយ មាន សេចក្តី ស្រឡាញ់ ជា អំ
ណោយ នៃ ព្រះអម្ចាស់។ ហើយគ្មានអ្វីមានតម្លៃច្រើនដូចចិត្តដែលបាន
ណែនាំនោះទេ។
15 ស្ត្រី ដែល មាន ទឹកមុខ ខ្មាសអៀន និង ស្មោះស្ម័គ្រ គឺជា
ព្រះគុណ ពីរ ហើយ ចិត្ត ទ្វីប របស់ នាង មិន អាច វាយ ត
ម្លៃ បាន ឡើយ។
16 ដូចព្រះអាទិត្យរះនៅលើមេឃខ្ពស់ ដូច្នេះ គឺ ជា សម្រស់ របស់
ភរិយា ល្អ ក្នុង ការ រៀប ចំ ផ្ទះ របស់ នាង។
១៧ ដូចជាពន្លឺភ្លឺច្បាស់នៅលើជើងចង្កៀងដ៏បរិសុទ្ធ។ ភាពស្រស់ស្អាតនៃមុ
ខនៅក្នុងអាយុទុំ។
18 ដូច ជា សសរ មាស នៅ លើ រន្ធ ប្រាក់ ជើង ដ៏ សក្តិស
ម នឹង ចិត្ត ថេរ ក៏ ដូច្នោះ ដែរ។
19 កូន អើយ ចូរ រក្សា ផ្កា នៃ អាយុ របស់ អ្នក ហើយកុំផ្តល់កម្លាំ
ងរបស់អ្នកដល់ជនចម្លែក។
20 ពេល ណា អ្នក បាន ផល ផល គ្រប់ ទី កន្លែង ហើយ ចូ
រ សាប ព្រោះ ពូជ ឯង ដោយ ទុក ចិត្ត លើ ទ្រព្យ សម្បត្តិ រ
បស់ អ្នក។
21 ដូច្នេះ ពូជ សាសន៍ របស់ អ្នក ដែល អ្នក ចាក ចេញ នឹង
ត្រូវ បាន លើក តម្កើង ដោយ មាន ទំនុក ចិត្ត ពី ពូជ ពង្ស
ដ៏ ល្អ របស់ ពួក គេ។
២២ ស្ត្រីពេស្យានឹងត្រូវចាត់ទុកជាស្រីពេស្យា។ រីឯ ស្ត្រី ដែល រៀបកា
រ រួច ជា ប៉ម ប្រឆាំង នឹង ការ ស្លាប់ របស់ ស្វាមី។
23 ស្ត្រី ទុច្ចរិត ត្រូវ បាន ប្រគល់ ឲ្យ ជា ចំណែក ដល់ មនុ
ស្ស អាក្រក់ ប៉ុន្តែ ស្ត្រី ដែល គោរព ព្រះ ត្រូវ ប្រគល់ ឲ្យ អ្ន
ក ណា ដែល កោត ខ្លាច ព្រះអម្ចាស់។
24 ស្ត្រី ដែល មិន ទៀង ត្រង់ តែង តែ ស្អប់ ខ្មាស ប៉ុន្តែ
ស្ត្រី ដែល ស្មោះ ត្រង់ នឹង គោរព ស្វាមី។
25 ស្ត្រី ដែល ខ្មាស គេ នឹង ត្រូវ រាប់ ថា ជា ឆ្កែ។ រីឯ នា
ង ដែល អាម៉ាស់ មុខ នឹង កោត ខ្លាច ព្រះអម្ចាស់។
26 ស្ត្រី ណា ដែល គោរព ប្តី នឹង ត្រូវ វិនិច្ឆ័យ ដោយ ប្រាជ្ញា
។ រីឯ អ្នក ណា ដែល បង្អាប់ គាត់ ដោយ អំនួត នោះ នឹង ត្រូ
វ រាប់ ថា ជា មនុស្ស អាក្រក់ ទាំង អស់។
២៧ ស្ត្រី ដែល ស្រែក ខ្លាំងៗ និង ការ ជេរ ប្រមាថ នឹង ត្រូវ
ស្វែង រក ដើម្បី ដេញ ខ្មាំង សត្រូវ។
28 មានរឿងពីរដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំសោកសៅ។ ហើយទីបីធ្វើឱ្យខ្ញុំខឹង: បុរសនៃស
ង្គ្រាមដែលទទួលរងនូវភាពក្រីក្រ; និងបុរសនៃការយល់ដឹងដែលមិនត្រូវបា
នកំណត់ដោយ; ហើយម្នាក់ដែលត្រឡប់ពីសេចក្តីសុចរិតទៅអំពើបាប។
ព្រះអម្ចាស់ រៀបចំ ដាវ បែប នេះ
29 ឈ្មួញ ម្នាក់ ពិបាក រក្សា ខ្លួន មិន ឲ្យ ប្រព្រឹត្ត ខុស ឡើយ
។ ហើយអ្នកបោកប្រាស់នឹងមិនត្រូវបានដោះលែងពីអំពើបាបឡើយ។

ជំពូក 27

1 មនុស្សជាច្រើនបានធ្វើបាបដោយសាររឿងតូចតាច។ អ្នក ណា ស្វែ
ង រក ភាព បរិបូរ នឹង បែរ ភ្នែក ចេញ។
2 ដូចដែកគោលនៅជាប់រវាងផ្នែកនៃថ្ម។ ដូច្នេះ អំពើបាបនៅជាប់គ្នារវាងកា
រទិញ និងលក់។

៣ ប្រសិនបើ អ្នក ណា មិន ប្រកាន់ ខ្ជាប់ ដោយ ការ គោរព
កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា ទេ នោះ ផ្ទះ របស់ គាត់ នឹ
ង ត្រូវ រលំ មិន យូរ ប៉ុន្មាន
4 ដូចពេលដែលអ្នករែងជាមួយ Sieve បាន ការបដិសេធនៅតែមាន។ ដូច្នេះ
ភាពកខ្វក់របស់មនុស្សនៅក្នុងសុន្ទរកថារបស់គាត់។
5 ចង្ក្រាន បញ្ជាក់ ភាជន៍ របស់ ជាង ស្មូន។ ដូច្នេះ ការសាកល្បងរ
បស់មនុស្សគឺស្ថិតនៅក្នុងការរែកញែករបស់គាត់។
6 ផ្លែ ប្រកាស ថា បើ ដើម ឈើ បាន ស្លៀក ពាក់ ហើយ កា
រ ពោល ពាក្យ អួត ក្នុង ចិត្ត មនុស្ស ក៏ ដូច្នោះ ដែរ។
7 កុំ សរសើរ អ្នក ណា មុន ពេល ឮ គាត់ និយាយ សម្រាប់
នេះគឺជាការសាកល្បងរបស់មនុស្ស។
៨ បើ អ្នក ដើរ តាម សេចក្ដី សុចរិត នោះ អ្នក នឹង ទទួល នា
ង ហើយ ពាក់ នាង ដូច ជា អាវ វែង ដ៏ រុងរឿង។
9 សត្វស្លាបនឹងងាកទៅរកការចូលចិត្តរបស់វា ដូច្នេះ សេចក្តីពិតនឹងត្រឡប់
មករកអ្នកដែលប្រតិបត្តិតាមនាងវិញ។
10 ដូច ជា សត្វ សិង្ហ កំពុង រង់ ចាំ ឈ្មោល ដូច្នេះ ចូរ ធ្វើ បា
ប អ្នក ដែល ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត។
11 សុន្ទរកថា របស់ មនុស្ស ដែល គោរព ព្រះ តែងតែ ប្រកប
ដោយ ប្រាជ្ញា។ តែមនុស្សល្ងង់ប្រែដូចព្រះច័ន្ទ។
12 ប្រសិនបើអ្នកស្ថិតក្នុងចំណោមមនុស្សដែលមិនប្រុងប្រយ័ត្ន ចូរសង្កេត
មើលពេលវេលា។ ប៉ុន្តែ ចូរនៅក្នុងចំណោមមនុស្សដែលមានការយល់ដឹង
ជានិច្ច។
១៣ ពាក្យ សម្ដី របស់ មនុស្ស ល្ងីល្ងើ គឺ ជា ការ មិន សប្បា
យ ចិត្ត ហើយ ការ លេង សើច របស់ ពួក គេ ជា អំពើ បា
ប។
១៤ ពាក្យ ដែល ស្បថ ច្រើន ធ្វើ ឲ្យ សក់ ត្រង់។ ហើយ ការ
វាយ ប្រហារ របស់ គេ ធ្វើ ឲ្យ គេ ឈប់ ត្រចៀក។
១៥ ការ ឈ្លោះ ប្រកែក គ្នា របស់ មនុស្ស ឆ្មើងឆ្មៃ គឺ ជា ការ
បង្ហូរ ឈាម ហើយ ពាក្យ ជេរ ប្រមាថ របស់ ពួក គេ ក៏
ឈឺ ត្រចៀក។
១៦ អ្នកណារកឃើញអាថ៌កំបាំង អ្នកនោះនឹងបាត់បង់កិត្តិយសរបស់ខ្លួន
ហើយនឹងមិនស្វែងរកមិត្តក្នុងគំនិតរបស់គាត់ឡើយ។
17 ចូរ ស្រឡាញ់ មិត្ត ភក្ដិ របស់ អ្នក ហើយ ស្មោះត្រង់ នឹង គា
ត់ ប៉ុន្តែ ប្រសិន បើ អ្នក ក្បត់ ការ លាក់ កំបាំង របស់ គាត់ ចូ
រ កុំ ដើរ តាម គាត់ ទៀត ឡើយ។
18 ដ្បិត ដូច ជា មនុស្ស ម្នាក់ បាន បំផ្លាញ សត្រូវ របស់ ខ្លួន
ដូច្នេះ អ្នក បាន បាត់ បង់ សេចក្ដី ស្រឡាញ់ របស់ អ្នក ជិត
ខាង ហើយ។
១៩ ដូច ជា អ្នក ដែល ឲ្យ សត្វ ស្លាប ចេញ ពី ដៃ របស់
ខ្លួន នោះ អ្នក ត្រូវ ឲ្យ អ្នក ជិត ខាង ទៅ ហើយ កុំ ចាប់
វា ទៀត ឡើយ។
20 កុំ តាម គាត់ ទៀត ឡើយ ដ្បិត គាត់ នៅ ឆ្ងាយ ពេក គាត់
ដូចជាសត្វក្អែកដែលរត់ចេញពីអន្ទាក់។
21 ចំពោះមុខរបួសអាចត្រូវចង។ ក្រោយ ពី ជេរ ប្រមាថ នោះ អា
ច នឹង មាន ការ ផ្សះផ្សា ជា ថ្មី ប៉ុន្តែ អ្នក ណា ដែល ក្ប
ត់ នឹង ការ សម្ងាត់ នោះ គ្មាន សង្ឃឹម ទេ។
២២ អ្នក ណា ដែល ក្រឡេក ភ្នែក នោះ ប្រព្រឹត្ត អំពើ អាក្រក់
ហើយ អ្នក ណា ដែល ស្គាល់ ទ្រង់ នឹង ចាក ចេញ ពី អ្ន
ក នោះ។
២៣ ពេល អ្នក មាន វត្តមាន គាត់ នឹង និយាយ យ៉ាង ផ្អែមល្ហែម
ហើយ នឹង សរសើរ ពាក្យ របស់ អ្នក ប៉ុន្តែ នៅ ទី បំផុត គា
ត់ នឹង ជេរ ប្រមាថ ពាក្យ របស់ អ្នក។
24 ខ្ញុំស្អប់អ្វីៗជាច្រើន ប៉ុន្តែគ្មានអ្វីដូចគាត់ទេ។ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់នឹងស្អប់គាត់
។
២៥ អ្នក ណា ដែល បោះ ថ្ម លើ ទី ខ្ពស់ អ្នក នោះ បោះ
លើ ក្បាល របស់ ខ្លួន។ ហើយការបោកបញ្ឆោតនឹងធ្វើឱ្យរបួស។
២៦ អ្នក ណា ដែល ជីក រណ្ដៅ នឹង ធ្លាក់ ក្នុង នោះ ហើយ អ្ន
ក ណា ដែល ដាក់ អន្ទាក់ នឹង ត្រូវ យក ទៅ ក្នុង នោះ។
២៧ អ្នក ណា ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត នោះ នឹង ធ្លាក់ មក លើ
អ្នក នោះ ហើយ មិន ដឹង ថា វា មក ពី ណា ឡើយ។
២៨ ការ ចំអក និង ការ តិះដៀល កើត ចេញ ពី មនុស្ស ឆ្មើ
ងឆ្មៃ ប៉ុន្តែ ការសងសឹកដូចជាសត្វតោនឹងរង់ចាំពួកគេ។
២៩ អស់ អ្នក ដែល អរ សប្បាយ នៅ ពេល ដែល ការ ដួ
ល រលំ នៃ មនុស្ស សុចរិត នឹង ត្រូវ ជាប់ ក្នុង អន្ទាក់។ ទុក្ខ
ព្រួយនឹងបំផ្លាញពួកគេមុនពេលពួកគេស្លាប់។
30 សេចក្ដី អាក្រក់ និង សេចក្ដី ក្រោធ សូម្បី តែ ទាំង នេះ ជា
សេចក្ដី គួរ ស្អប់ ខ្ពើម ហើយមនុស្សមានបាបនឹងមានពួកគេទាំងពីរ។

ជំពូក 28

1 អ្នក ណា ដែល សងសឹក នឹង រក ឃើញ ការ សងសឹក
ពី ព្រះ អម្ចាស់ ហើយ ប្រាកដ ជា នឹង រក្សា អំពើ បាប រប
ស់ ខ្លួន នៅ ក្នុង ការ នឹក ចាំ។
2 សូម អត់ទោស ដល់ អ្នក ជិតខាង អ្នក នូវ ការ ឈឺចាប់
ដែល គាត់ បាន ធ្វើ ចំពោះ អ្នក អំពើ បាប របស់ អ្នក ក៏ នឹ
ង ត្រូវ បាន អត់ទោស ដែរ ពេល អ្នក អធិស្ឋាន។
3 មនុស្ស ម្នាក់ ស្អប់ មនុស្ស ម្នាក់ ទៀត ហើយ តើ គាត់ ចង់
បាន ការ លើក លែង ទោស ពី ព្រះ យេហូវ៉ា ឬ?
4 ព្រះអង្គ មិន អាណិត អាសូរ ដល់ មនុស្ស ដែល ដូច ជា ខ្លួ
ន ទេ ហើយ តើ ទ្រង់ បាន សុំ ការ អត់ ទោស ពី អំពើ បា
ប របស់ ខ្លួន ឬ?
៥ បើ អ្នក នោះ មាន តែ សាច់ ឈាម ចិញ្ចឹម សេចក្ដី ស្អប់
តើ អ្នក ណា នឹង អង្វរ សុំ ការ លើក លែង ទោស ពី អំ
ពើ បាប របស់ ខ្លួន?
៦ ចូរ នឹក ចាំ ដល់ ទី បញ្ចប់ របស់ អ្នក ហើយ សូម ឲ្យ សេ
ចក្ដី ខ្មាំង សត្រូវ ឈប់ ទៅ។ ចូរ នឹក ចាំ ពី អំពើ ពុករលួយ
និង សេចក្ដី ស្លាប់ ហើយ កាន់ តាម បញ្ញត្តិ។
៧ ចូរ នឹក ចាំ ពី បញ្ញត្តិ ហើយ កុំ ទ្រាំទ្រ នឹង អ្នក ជិត ខា
ង របស់ អ្នក ឡើយ ចូរ នឹក ចាំ ដល់ សេចក្ដី សញ្ញា នៃ
ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ ហើយ ក្រឡេក មើល ដោយ អវិជ្ជា។
៨ ចូរ ជៀស វាង ពី ការ ឈ្លោះ ប្រកែក គ្នា នោះ អ្នក នឹង
បន្ថយ អំពើ បាប របស់ អ្នក ចុះ ដ្បិត មនុស្ស ដែល ខឹង នឹ
ង បង្ក ជម្លោះ
៩ មនុស្ស មាន បាប ធ្វើ ឲ្យ មិត្ត ភក្ដិ មិន សប្បាយ ចិត្ត ហើ
យ ជជែក ដេញ ដោល គ្នា ក្នុង ចំណោម អ្នក ដែល មាន
សន្តិភាព។
10 ភ្លើង ក៏ ឆេះ យ៉ាង ណា ដែរ ហើយ ក៏ ដូច ជា កម្លាំង រ
បស់ មនុស្ស សេចក្ដី ក្រោធ ក៏ ដូច្នោះ ដែរ តាមទ្រព្យសម្បត្តិរបស់
គាត់ កំហឹងរបស់គាត់ក៏កើនឡើង។ ហើយ ពួក គេ កាន់ តែ ខ្លាំង
ដែល ឈ្លោះ គ្នា នោះ ពួក គេ នឹង កាន់ តែ រលាក។
១១ ការ ឈ្លោះ ប្រកែក គ្នា យ៉ាង ប្រញាប់ ប្រញាល់ បង្ក ជា
ភ្លើង ហើយ ការ ប្រយុទ្ធ គ្នា យ៉ាង ប្រញាប់ ប្រញាល់ បង្ហូរ
ឈាម។
12 បើ អ្នក ផ្លុំ ផ្កាភ្លើង នោះ នឹង ឆេះ បើ អ្នក ស្តោះ ទឹក មា
ត់ វា នោះ នឹង ត្រូវ រលត់ ហើយ ទាំង ពីរ នេះ ចេញ ពី មា
ត់ របស់ អ្នក។
13 ចូរ ដាក់ បណ្ដាសា អ្នក ដែល ខ្សឹប ខ្សៀវ ហើយ និយាយ
ពីរ ម៉ាត់ ចុះ ដ្បិត មនុស្ស បែប នេះ បាន បំផ្លាញ មនុស្ស
ជា ច្រើន ដែល មាន សន្តិភាព។
14 អណ្ដាត ដែល ខាំ គ្នា បាន ធ្វើ ឲ្យ មនុស្ស ជា ច្រើន រំជួ
ល ចិត្ត ហើយ បណ្ដេញ ពួក គេ ពី សាសន៍ មួយ ទៅ សាស

ន៍ មួយ ទីក្រុង ដ៏ ខ្លាំង ក្លា បាន រលំ ហើយ វាយ រំលំ ផ្ទះ រ
បស់ មនុស្ស ធំៗ។
15 អណ្ដាត ដែល ខាំ បាន ដេញ ស្ត្រី ដែល មាន គុណធម៌
ចេញ ហើយ បង្អត់ ការងារ របស់ ពួក គេ។
១៦ អ្នក ណា ដែល ស្ដាប់ តាម វា នឹង មិន បាន សម្រាក
ហើយ មិន ដែល នៅ ស្ងៀម ឡើយ។
១៧ ស្នាម រំពាត់ ធ្វើ ឲ្យ មាន ស្នាម នៅ ក្នុង សាច់ តែ អណ្ដា
ត នោះ ធ្វើ ឲ្យ បាក់ ឆ្អឹង។
18 មាន មនុស្ស ជា ច្រើន បាន ដួល ដោយ មាត់ ដាវ ប៉ុន្តែ
មិន មាន អ្នក ស្លាប់ ដោយ អណ្ដាត ទេ។
19 អ្នក ណា ដែល ត្រូវ បាន ការពារ ដោយ ពិស របស់ វា
គឺ ជា ការ ប្រសើរ ហើយ អ្នក ដែល មិន បាន ទាញ នឹម
នោះ ឬ ក៏ មិន បាន ចង ជា កង របស់ នាង ដែរ។
20 ដ្បិត នឹម នោះ ជា នឹម ដែក ហើយ កង នោះ ជា កង
នៃ លង្ហិន។
21 សេចក្ដី ស្លាប់ ជា សេចក្ដី ស្លាប់ ដ៏ អាក្រក់ ផ្នូរ នោះ ប្រសើ
រ ជាង។
២២ វា នឹង មិន មាន ការ គ្រប់ គ្រង លើ អស់ អ្នក ដែល
កោត ខ្លាច ព្រះ ឡើយ ហើយ ក៏ មិន ត្រូវ ឆេះ ដោយ អណ្ដា
ត ភ្លើង ដែរ។
២៣ ការ លះបង់ ព្រះ អម្ចាស់ នឹង ធ្លាក់ ទៅ ក្នុង វា វានឹងឆេះ
នៅក្នុងពួកគេ និងមិនរលត់ឡើយ។ វា នឹង ត្រូវ បញ្ជូន មក លើ ពួ
កគេ ដូច ជា សិង្ហ ហើយ ស៊ី វា ដូច ខ្លារខិន។
24 ចូរ ក្រឡេក មើល ថា អ្នក នឹង ការពារ ទ្រព្យ សម្បត្តិ រប
ស់ អ្នក ដោយ បន្លា ហើយ ចង ប្រាក់ និង មាស របស់ អ្នក
25 ហើយ ថ្លឹង ពាក្យ របស់ អ្នក ដោយ តុល្យភាព ហើយ ធ្វើ
ទ្វារ និង របារ សម្រាប់ មាត់ អ្នក។
26 ចូរ ប្រយ័ត្ន កុំ រអិល ដួល ទៅ មុខ អ្នក ដែល កំពុង រង់ចាំ
។

ជំពូក 29

1 អ្នក ណា ដែល មាន ចិត្ត មេត្តា នឹង ខ្ចី ទៅ អ្នក ជិត ខា
ង។ ហើយអ្នកណាដែលពង្រឹងដៃរបស់គាត់កាន់តាមបញ្ញត្តិ។
2 ត្រូវ ខ្ចី អ្នក ជិត ខាង ក្នុង ពេល ដែល គាត់ ត្រូវ ការ ហើ
យ សង អ្នក ជិត ខាង ម្ដង ទៀត នៅ ពេល កំណត់។
៣ ចូរ កាន់ តាម ពាក្យ របស់ អ្នក ហើយ ប្រព្រឹត្ត ដោយ
ស្មោះ ត្រង់ នឹង គាត់ នោះ អ្នក នឹង រក ឃើញ របស់ ដែល
ចាំបាច់ សម្រាប់ អ្នក ជានិច្ច។
4 មនុស្ស ជា ច្រើន នៅ ពេល ដែល គេ ឲ្យ គេ ខ្ចី គេ គិ
ត ថា រក ឃើញ ហើយ ធ្វើ ឲ្យ គេ ជួប បញ្ហា ដែល បាន
ជួយ គេ។
5 រហូតដល់គាត់បានទទួល គាត់នឹងថើបដៃបុរសម្នាក់។ រីឯ ប្រាក់ រប
ស់ អ្នក ជិត ខាង វិញ គាត់ នឹង និយាយ ដោយ ស្ម័គ្រ ចិត្ត ប៉ុ
ន្តែ ពេល ដែល គាត់ ត្រូវ សង គាត់ នឹង ពន្យារ ពេល ហើ
យ ត្រឡប់ ពាក្យ សោកសៅ វិញ ហើយ ត្អូញត្អែរ ពី ពេល វេ
លា។
6 បើ គាត់ ឈ្នះ គាត់ នឹង ពិបាក នឹង បាន ពាក់ កណ្ដាល
ណាស់ ហើយ គាត់ នឹង រាប់ ដូច ជា គាត់ បាន រក ឃើញ
បើ មិន ដូច្នោះ ទេ គាត់ បាន ដក លុយ គាត់ ហើយ គាត់ បា
ន ចាប់ គាត់ ជា សត្រូវ ដោយ គ្មាន មូលហេតុ។ គាត់ បាន
សង គាត់ ដោយ ដាក់ បណ្ដាសា និង ផ្លូវដែក; ហើយសម្រាប់កិត្តិយ
សគាត់នឹងធ្វើឱ្យគាត់អាម៉ាស់។
៧ ដូច្នេះ មនុស្ស ជា ច្រើន បាន បដិសេធ មិន ខ្ចី ប្រាក់ សម្រា
ប់ ការ ប្រព្រឹត្ត អាក្រក់ របស់ បុរស ដទៃ ដោយ ខ្លាច គេ បោ
ក ប្រាស់។

៨ ប៉ុន្តែ អ្នក ត្រូវ អត់ ធ្មត់ នឹង បុរស ម្នាក់ ដែល មាន ទ្រ
ព្យ សម្បត្តិ ក្រីក្រ ហើយ កុំ បង្អង់ យូរ ដើម្បី បង្ហាញ សេចក្ដី
មេត្តា ករុណា ដល់ គាត់។
៩ ចូរ ជួយ ជន ក្រីក្រ ដោយ យល់ ដល់ បញ្ញត្តិ ហើយ កុំ ប
ង្វែរ គាត់ ចេញ ពី ព្រោះ ភាព ក្រីក្រ របស់ គាត់។
10 ចូរ បាត់បង់ ប្រាក់ របស់ អ្នក សម្រាប់ បង ប្រុស និង មិ
ត្ត ភក្តិ របស់ អ្នក ហើយ កុំ ឱ្យ វា ច្រេះ នៅ ក្រោម ថ្ម
ត្រូវ បាន បាត់ បង់ ។
11 ចូរ រក្សា ទ្រព្យ សម្បត្តិ របស់ អ្នក តាម បញ្ញត្តិ របស់
ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត នោះ នឹង នាំ មក នូវ ប្រាក់ ចំណេ
ញ ច្រើន ជាង មាស ទៅ ទៀត។
១២ ចូរ បិទ បបរ ក្នុង ឃ្លាំង របស់ អ្នក នោះ វា នឹង រំដោះ
អ្នក ពី សេចក្ដី ទុក្ខ ទាំង ប៉ុន្មាន។
១៣ វា នឹង ច្បាំង ដើម្បី អ្នក ប្រឆាំង នឹង ខ្មាំង សត្រូវ រប
ស់ អ្នក ប្រសើរ ជាង ខែល ដ៏ ខ្លាំង ក្លា និង លំពែង ដ៏ ខ្លាំង។
១៤ មនុស្ស ស្មោះ ត្រង់ ប្រាកដ ជា អ្នក ជិត ខាង ខ្លួន តែ អ្ន
ក ណា ដែល មិន ឆ្មើងឆ្មៃ នឹង បោះ បង់ ចោល។
១៥ កុំ ភ្លេច ចំណង មិត្តភាព របស់ អ្នក ប្រាកដ ឡើយ ដ្បិត
គាត់ បាន ផ្ដល់ ជីវិត សម្រាប់ អ្នក។
16 មនុស្ស មាន បាប នឹង រំលំ ទ្រព្យ សម្បត្តិ ដ៏ ល្អ របស់
អ្នក ធានា ខ្លួន
១៧ ហើយ អ្នក ណា ដែល មាន ចិត្ត មិន ដឹង គុណ នឹង ទុ
ក អ្នក នោះ ឲ្យ ស្ថិត នៅ ក្នុង គ្រោះថ្នាក់ ដែល បាន រំ
ដោះ គាត់។
18 ភាព ប្រាកដ និយម បាន យក ទ្រព្យ សម្បត្តិ ដ៏ ល្អ ជា
ច្រើន មក វិញ ហើយ ធ្វើ ឲ្យ គេ កក្រើក ដូច រលក នៃ ស
មុទ្រ ហើយ មនុស្ស ខ្លាំង ពូកែ បាន បណ្ដេញ វា ចេញ ពី
ផ្ទះ របស់ ខ្លួន ដើម្បី ឲ្យ គេ វង្វេង ទៅ ក្នុង ចំណោម សាស
ន៍ ដទៃ។
19 មនុស្ស អាក្រក់ ដែល ប្រព្រឹត្ត ល្មើស នឹង ព្រះបញ្ញត្តិ នៃ
ព្រះអម្ចាស់ នឹង ធ្លាក់ ទៅ ក្នុង ភាព ប្រាកដ ប្រជា ហើយ អ្ន
ក ណា ដែល ប្រព្រឹត្ត និង ធ្វើ តាម ការ រក ស៊ី របស់ អ្នក
ដទៃ នឹង ត្រូវ ទទួល ទោស។
20 ចូរ ជួយ អ្នក ជិត ខាង តាម អំណាច របស់ អ្នក ហើយ
ប្រយ័ត្ន កុំ ឲ្យ ខ្លួន ឯង ធ្លាក់ ក្នុង ភាព ដូច គ្នា។
21 អ្វី ដែល សំខាន់ សម្រាប់ ជីវិត គឺ ទឹក នំប៉ុង សម្លៀក បំពាក់
និង ផ្ទះ សម្រាប់ បិទ បាំង ភាព អៀន ខ្មាស។
22 ជីវិត អ្នក ក្រ ក្នុង ផ្ទះ ដ៏ ថោក ទាប ប្រសើរ ជាង ការ រ
ស់ នៅ ក្នុង ផ្ទះ អ្នក ដទៃ ទៅ ទៀត។
23 មិនថាតិចឬច្រើនទេ ចូររក្សាអ្នកដោយស្កប់ស្កល់ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកឮពាក្យ
តិះដៀលពីផ្ទះរបស់អ្នក។
24 ពី ផ្ទះ មួយ ទៅ ផ្ទះ មួយ ជា ជីវិត ដ៏ វេទនា ណាស់
ព្រោះ កន្លែង ណា ដែល អ្នក ជា ជន បរទេស អ្នក មិន ហ៊ា
ន បើក មាត់ ទេ។
25 ចូរ អ្នក នឹង ធ្វើ ការ កម្សាន្ត និង ជប់លៀង ហើយ មិន ត្រូ
វ អរ ព្រះគុណ ឡើយ ម្យ៉ាង ទៀត អ្នក នឹង ឮ ពាក្យ ជូរចត់
26 អ្នក មក ពី បរទេស មក ហើយ រៀបចំ តុ មួយ ហើយ ឲ្យ
អាហារ ដែល អ្នក បាន ត្រៀម ខ្លួន ជា ស្រេច មក ខ្ញុំ។
27 អ្នក ចម្លែក អើយ ចូរ ប្រគល់ កន្លែង ឲ្យ បុរស ដ៏ មាន កិ
ត្តិយស ម្នាក់។ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំមកស្នាក់នៅ ហើយខ្ញុំត្រូវការផ្ទះរបស់ខ្ញុំ។
28 រឿង ទាំង នេះ ធ្វើ ឲ្យ មនុស្ស មាន ប្រាជ្ញា ពិបាក ចិត្ត។
ការ លើក ឡើង ក្នុង បន្ទប់ ផ្ទះ និង ការ ជេរ ប្រមាថ អ្នក ខ្ចី
។

ជំពូក 30

1 អ្នក ណា ដែល ស្រឡាញ់ កូន របស់ ខ្លួន នោះ តែង ធ្វើ
ឲ្យ គាត់ មាន អារម្មណ៍ នឹង ដំបង ដើម្បី ឲ្យ គាត់ បាន សេច
ក្តី អំណរ ដល់ គាត់ នៅ ទី បំផុត
២ អ្នក ណា ដែល ប្រដៅ កូន នឹង មាន អំណរ ក្នុង ខ្លួន ហើ
យ នឹង ត្រេក អរ ចំពោះ កូន នោះ នៅ ក្នុង ចំណោម អ្ន
ក ស្គាល់។
3 អ្នក ណា ដែល បង្រៀន កូន គាត់ ធ្វើ ឲ្យ ខ្មាំង សត្រូវ ព្រួ
យ ចិត្ត ហើយ នៅ ចំពោះ មុខ មិត្ត ភក្តិ របស់ គាត់ គាត់ នឹ
ង អរ សប្បាយ ចំពោះ គាត់។
4 ទោះ បី ឪពុក ស្លាប់ ក៏ ដោយ ក៏ ដូច ជា មិន ទាន់ ស្លា
ប់ ដែរ ព្រោះ គាត់ បាន បន្សល់ ទុក អ្នក ណា ដែល ដូច ខ្លួ
ន គាត់។
5 កាល គាត់ នៅ រស់ គាត់ បាន ឃើញ ហើយ អរ សប្បាយ នឹ
ង គាត់ ហើយ ពេល គាត់ ស្លាប់ គាត់ មិន ព្រួយ ចិត្ត ឡើយ។
6 គាត់ បាន ទុក អ្នក សងសឹក នឹង ខ្មាំង សត្រូវ ពី ក្រោយ
គាត់ ហើយ ជា អ្នក ដែល នឹង សង គុណ ដល់ មិត្ត របស់
គាត់។
7 អ្នក ណា បណ្តើត កូន ច្រើន ពេក នឹង ចង របួស ហើយ ពោះ
វៀនរបស់គាត់នឹងមានបញ្ហានៅពេលយំ។
8 សេះ ដែល មិន បាក់ នឹង ទៅ ជា ក្បាល រឹង ហើយ កូន
ដែល ទុក ឲ្យ ខ្លួន ឯង នឹង មាន ចិត្ត។
9 ចូរ បៀតបៀន កូន របស់ អ្នក នោះ គាត់ នឹង ធ្វើ ឱ្យ អ្នក
ខ្លាច ចូរ លេង ជា មួយ នឹង គាត់ នោះ គាត់ នឹង នាំ អ្នក
ទៅ កាន់ ភាព ធ្ងន់។
10 កុំ សើច ជាមួយ គាត់ ក្រែង អ្នក កើត ទុក្ខ ជា មួយ គាត់
ហើយ ក្រែង ឯង សង្កៀត ធ្មេញ នៅ ទី បំផុត
11 ចូរ កុំ ឲ្យ គាត់ មាន សេរីភាព ក្នុង វ័យ ក្មេង ឡើយ ហើ
យ កុំ មើល ងាយ មនុស្ស ល្ងង់ ខ្លៅ ឡើយ។
12 ចូរ ឱន ក្បាល ចុះ កាល នៅ ក្មេង ហើយ វាយ ទាំង ស
ង ខាង កាល នៅ ក្មេង ក្រែង លោ គាត់ រឹងរូស ហើយ មិន
ស្តាប់ បង្គាប់ អ្នក ហើយ នាំ ទុក្ខ ដល់ ចិត្ត អ្នក។
13 ចូរ ដាក់ ទោស កូន ប្រុស របស់ អ្នក ហើយ ចាប់ គាត់
ឲ្យ ធ្វើ ការងារ ក្រែង លោ ទង្វើ ទុច្ចរិត របស់ គាត់ ជា ការ
ប្រមាថ ដល់ អ្នក។
១៤ មនុស្ស ក្រ មាន ចិត្ត រឹងរូស និង មាន រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ប្រសើរ
ជាង អ្នក មាន ដែល រង ទុក្ខ ក្នុង ខ្លួន។
15 សុខភាព និង ទ្រព្យ សម្បត្តិ របស់ ខ្លួន គឺ លើស ជាង មា
ស ទាំង អស់ ហើយ រូប កាយ មាំ មួន លើស ពី ទ្រព្យ ស
ម្បត្តិ គ្មាន កំណត់។
១៦ គ្មាន ទ្រព្យ សម្បត្តិ ណា ដែល លើស ពី រូប កាយ ស
ម រម្យ ហើយ ក៏ គ្មាន សេចក្តី អំណរ ណា លើស ពី សេច
ក្តី អំណរ នៃ ចិត្ត ដែរ។
១៧ សេចក្តី ស្លាប់ ប្រសើរ ជាង ជីវិត ល្វីង ជូរចត់ ឬ ជំងឺ ជា
បន្ត បន្ទាប់។
18 អាហារ ដែល ចាក់ លើ មាត់ បិទ ជិត ប្រៀប ដូច ជា ដុំ
សាច់ ដាក់ លើ ផ្នូរ។
19 តើ តង្វាយ ថ្វាយ ព្រះ ក្លែងក្លាយ ធ្វើ អ្វី បាន ល្អ? ដ្បិត
វា មិន អាច ស៊ី ឬ ធុំ ក្លិន បាន ឡើយ អ្នក ដែល ត្រូវ គេ
បៀតបៀន ព្រះអម្ចាស់ ក៏ ដូច្នោះ ដែរ។
20 គាត់ មើល ឃើញ ដោយ ភ្នែក ហើយ ថ្ងូរ ដូច ជា មហាសេ
ដ្ឋី ដែល ឱប ក្រមុំ ព្រហ្មចារី ហើយ ដកដង្ហើមធំ។
21 កុំ ទុក ចិត្ត ឲ្យ ធ្ងន់ ហើយ កុំ ធ្វើ ទុក្ខ ដល់ ខ្លួន តាម ឱ
វាទ របស់ ខ្លួន ឡើយ។
22 សេចក្តី រីករាយ នៃ ចិត្ត គឺ ជា ជីវិត របស់ មនុស្ស ហើយ
ភាព រីករាយ នៃ មនុស្ស នឹង ពន្យារ អាយុ ជីវិត របស់ ខ្លួន។
23 ចូរ ស្រឡាញ់ ព្រលឹង ខ្លួន ឯង ហើយ សម្រាល ទុក្ខ ចិត្ត អ្ន
ក ចូរ ដក សេចក្តី ទុក្ខ ចេញ ឲ្យ ឆ្ងាយ ពី ឯង ចុះ ដ្បិត សេ
ចក្តី ទុក្ខ សោក បាន សម្លាប់ មនុស្ស ជា ច្រើន ហើយ គ្មាន
ប្រយោជន៍ អ្វី ឡើយ។
២៤ ការ ច្រណែន និង កំហឹង ធ្វើ ឲ្យ អាយុ ខ្លី ហើយ ការ ប្រុ
ង ប្រយ័ត្ន នាំ មក នូវ អាយុ មុន ពេល វេលា។
25 ចិត្ត ដែល រីករាយ និង ល្អ នឹង មាន ការ ថែ រក្សា សាច់ និ
ង អាហារ របស់ ខ្លួន។

ជំពូក 31

1 ការ មើល ឃើញ ទ្រព្យ សម្បត្តិ ស៊ីសាច់ ឈាម ហើយ ការ
មើល ថែ របស់ នោះ ក៏ នាំ ឲ្យ ដេក លក់។
2 ការ មើល ថែ រក្សា នឹង មិន ធ្វើ ឲ្យ មនុស្ស ងងុយគេង
ឡើយ ដូច ជា ជំងឺ ឈឺ ចាប់ នឹង ដេក លក់
3 អ្នកមានមានការងារច្រើនក្នុងការប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិជាមួយគ្នា។ ពេល
គាត់ សម្រាក គាត់ ពោរពេញ ទៅ ដោយ អាហារ ឆ្ងាញ់ៗ រប
ស់ គាត់។
4 ជនក្រីក្រធ្វើការក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់ ហើយនៅពេលដែលគាត់ចាក
ចេញ គាត់នៅតែខ្វះខាត។
៥ អ្នក ណា ដែល ស្រឡាញ់ មាស អ្នក នោះ នឹង មិន បាន
សុចរិត ទេ ហើយ អ្នក ណា ដែល ប្រព្រឹត្ត អំពើ ពុក រលួយ
នោះ នឹង មាន គ្រប់ គ្រាន់។
6 មាស បាន បំផ្លាញ មនុស្ស ជា ច្រើន ហើយ ការ បំផ្លិចបំផ្លា
ញ របស់ វា ក៏ កើត មាន។
៧ វា ជា ឧបសគ្គ សម្រាប់ អ្នក ដែល បូជា ដល់ វា ហើយ រា
ល់ មនុស្ស ល្ងីល្ងើ នឹង ត្រូវ យក ទៅ ជាមួយ។
៨ មាន ពរ ហើយ អ្នក មាន ដែល រក ឃើញ ដោយ ឥត
សៅហ្មង ហើយ មិន បាន ទៅ តាម មាស។
៩ តើគាត់ជានរណា? យើង នឹង ហៅ គាត់ ថា មាន ពរ ដ្បិត គា
ត់ បាន ធ្វើ ការ ដ៏ អស្ចារ្យ ក្នុង ចំណោម រាស្ត្រ របស់ គាត់
។
១០ តើ អ្នក ណា បាន ត្រូវ សាក ល្បង ហើយ រក ឃើញ
ថា ល្អ ឥត ខ្ចោះ? បន្ទាប់មកសូមឱ្យគាត់មានសិរីរុងរឿង។ តើ អ្នក
ណា អាច ធ្វើ បាប ហើយ មិន អាក់ អន់ ចិត្ត? ឬ បាន ប្រព្រឹ
ត្ត អំពើ អាក្រក់ ហើយ មិន បាន ប្រព្រឹត្ត?
១១ របស់ គាត់ នឹង ត្រូវ បាន តាំង ឡើង ហើយ ក្រុមជំនុំ នឹ
ង ប្រកាស អំពី ការ ទទួល ទាន របស់ គាត់។
12 បើ អ្នក អង្គុយ នៅ តុ ដ៏ សម្បូរ បែប កុំ លោភលន់ ពេក
ហើយ កុំ និយាយ ថា មាន សាច់ ច្រើន
13 ចូរចាំថាភ្នែកអាក្រក់គឺជារបស់អាក្រក់ ហើយអ្វីដែលត្រូវបានបង្កើតអាក្រ
ក់ជាងភ្នែក? ដូច្នេះហើយ វាយំរាល់ពេល។
១៤ កុំ លូក ដៃ ទៅ កន្លែង ណា ដែល វា មើល ទៅ ហើយ
កុំ រុញ វា ទៅ ក្នុង ចាន នោះ ឡើយ។
១៥ កុំ វិនិច្ឆ័យ អ្នក ជិត ខាង ដោយ ខ្លួន ឯង ឡើយ ហើយ
ត្រូវ ចេះ ពិចារណា គ្រប់ ចំណុច។
16 ចូរ បរិភោគ ដូច ដែល វា បាន ក្លាយ ជា មនុស្ស ជា រប
ស់ ដែល បាន ដាក់ នៅ ចំពោះ អ្នក ចូរ កត់ ចំណាំ ទុក ក្រែ
ង អ្នក ត្រូវ គេ ស្អប់។
១៧ ចូរ ចាក ចេញ ជា មុន សិន ដើម្បី ជា ប្រយោជន៍ ដល់
សុជីវធម៌។ ហើយ កុំ ឆ្អែត ចិត្ត ឡើយ ក្រែង លោ អ្នក ធ្វើ បាប
។
18 ពេល អ្នក អង្គុយ នៅ ក្នុង ចំណោម មនុស្ស ជា ច្រើន ចូ
រ កុំ លើក ដៃ អ្នក ជា មុន ឡើយ។

19 តិចតួច ណាស់ គឺ គ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ បុរស ដែល ចិញ្ចឹម
បាន យ៉ាង ល្អ ហើយ គាត់ មិន បាន ខ្យល់ ខ្លី មក លើ
គ្រែ របស់ គាត់ ឡើយ។
20 ការ គេង លក់ ស្កប់ស្កល់ មក ពី ការ ញ៉ាំ ល្មមៗ គាត់
ក្រោក ពី ព្រលឹម ហើយ ប្រាជ្ញា ក៏ នៅ ជាមួយ ដែរ ប៉ុន្តែ កា
រ ឈឺ ចាប់ ពេល មើល ឈឺពោះ និង ឈឺ ពោះ គឺ នៅ ជាមួ
យ មនុស្ស មិន ចេះ ឆ្អែត។
21 ហើយ ប្រសិន បើ អ្នក ត្រូវ បាន គេ បង្ខំ ឲ្យ បរិភោគ ចូ
រ ក្រោក ឡើង ចេញ ទៅ ក្អួត ហើយ អ្នក នឹង បាន សម្រាក។
22 កូន អើយ ចូរ ស្តាប់ ខ្ញុំ ចុះ កុំ មើលងាយ កូន ឡើយ ហើ
យ នៅ ចុង ក្រោយ បង្អស់ កូន នឹង បាន ឃើញ ដូច ដែ
ល ខ្ញុំ បាន ប្រាប់ អ្នក៖ ក្នុង កិច្ចការ ទាំង អស់ របស់ កូន ចូ
រ ឆាប់ ចុះ កុំ ឲ្យ មាន ជំងឺ មក ដល់ កូន ឡើយ។
២៣ អ្នក ណា ដែល សេរី និយម នឹង សាច់ របស់ ខ្លួន មនុ
ស្ស នឹង និយាយ យ៉ាង ល្អ អំពី អ្នក នោះ ហើយរបាយការណ៍
នៃការថែរក្សាផ្ទះដ៏ល្អរបស់គាត់នឹងត្រូវបានជឿ។
២៤ ប៉ុន្តែ ទាស់ នឹង អ្នក ដែល ខ្ជិល ស៊ី សាច់ គាត់ ទីក្រុង ទាំ
ង មូល នឹង រអ៊ូរទាំ។ ហើយ ទីបន្ទាល់ អំពី ការ ខ្ពើមរអើម រប
ស់ គាត់ នឹង មិន ត្រូវ បាន សង្ស័យ ឡើយ។
25 កុំបង្ហាញភាពក្លាហានរបស់អ្នកក្នុងស្រាទំពាំងបាយជូរ។ ព្រោះស្រាបាន
បំផ្លាញមនុស្សជាច្រើន។
26 ចង្ក្រាន បង្ហាញ ពី គែម ដោយ ការ ជ្រលក់ ទឹក ដូច្នេះ ហើ
យ បាន ធ្វើ ឲ្យ ចិត្ត មនុស្ស ឆ្មើងឆ្មៃ ដោយ ការ ស្រវឹង។
២៧ ស្រា ល្អ ដូច ជីវិត មនុស្ស ដែរ បើ ស្រវឹង ល្មមៗ តើ មា
ន ជីវិត យ៉ាង ណា ចំពោះ មនុស្ស ដែល គ្មាន ស្រា? ពីព្រោះវា
ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីធ្វើឱ្យមនុស្សរីករាយ។
28 ស្រា ស្រវឹង គ្រប់ រដូវ ហើយ នាំ មក នូវ សេចក្តី រីករាយ
នៃ ចិត្ត និង ចិត្ត រីករាយ
២៩ ប៉ុន្តែ ស្រា ដែល ស្រវឹង ដោយ លើស ចំណុះ ធ្វើ ឲ្យ ចិ
ត្ត ល្វីង ជូរចត់ ដោយ មាន ការ ឈ្លោះ ប្រកែក និង ឈ្លោះ ប្រ
កែក គ្នា។
30 ការ ស្រវឹង បង្កើន កំហឹង របស់ មនុស្ស ល្ងីល្ងើ រហូត ដ
ល់ ធ្វើ បាប វា បន្ថយ កម្លាំង ហើយ ធ្វើ ឲ្យ របួស។
31 កុំ បន្ទោស អ្នក ជិត ខាង ដែល ផឹក ស្រា ឡើយ ហើយ
កុំ មើល ងាយ គាត់ ដោយ ចិត្ត រំភើប ពេក កុំ និយាយ ពា
ក្យ ប្រមាថ គាត់ ហើយ កុំ សង្កត់ សង្កិន គាត់ ដោយ ដាស់
តឿន គាត់ ឲ្យ ផឹក ឡើយ។

ជំពូក 32

1 ប្រសិនបើ អ្នក ត្រូវ បាន គេ ធ្វើ ជា ម្ចាស់ នៃ បុណ្យ ចូរ
កុំ លើក ខ្លួន ឡើង ឡើយ ចូរ ធ្វើ ជា អ្នក នៅ ក្នុង ចំណោ
ម ពួក គេ ដូច ជា អ្នក នៅ សល់ ចូរយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពួកគេ
ហើយអង្គុយចុះ។
២ហើយ ពេល អ្នក បាន បំពេញ តួនាទី របស់ អ្នក ទាំង អស់ ហើយ ចូរ យក
កន្លែង របស់ អ្នក ដើម្បី ឲ្យ អ្នក អាច រីករាយ ជាមួយ នឹង ពួកគេ ហើយ ទទួ
ល បាន មកុដ សម្រាប់ ការ រៀបចំ បុណ្យ ដ៏ ល្អ របស់ អ្នក ។
3 ចូរ និយាយ ទៅ អ្នក ដែល ជា មនុស្ស ចាស់ ទៅ ត្បិត វា
បាន ក្លាយ ជា អ្នក ប៉ុន្តែ ដោយ ការ វិនិច្ឆ័យ ដ៏ ត្រឹមត្រូវ ហើយ
កុំរារាំងតន្ត្រី។
៤ កុំ និយាយ ពាក្យ នៅ កន្លែង ដែល មាន អ្នក ភ្លេង ហើយ
កុំ បញ្ចេញ ប្រាជ្ញា ហួស ពេល វេលា។
5 ការប្រគុំតន្ត្រីនៅក្នុងពិធីជប់លៀងស្រាគឺដូចជាសញ្ញានៃ carbuncle ដែល
បានរៀបចំនៅក្នុងមាស។
៦ ដូច ជា សញ្ញា នៃ ត្បូង មរកត ដែល ដាក់ ក្នុង ការ ធ្វើ
ពី មាស នោះ ក៏ ដូច ជា ភ្លេង ភ្លេង ដោយ ស្រា ទំពាំងបាយ
ជូរ ដ៏ រីករាយ។
7 ប្អូនប្រុសអើយ ចូរនិយាយប្រសិនបើមានតម្រូវការពីអ្នក ប៉ុន្តែ កម្រពេល
ដែលអ្នកត្រូវបានសួរពីរដង។
៨ ចូរ ឲ្យ ពាក្យ សម្ដី របស់ អ្នក ខ្លី ដោយ យល់ បាន ច្រើន
ក្នុង ពាក្យ ពីរ បី ម៉ាត់។ ចូរ ធ្វើ ដូច ជា អ្នក ដែល ចេះ
តែ កាន់ អណ្តាត របស់ ខ្លួន។
9 ប្រសិនបើ អ្នក នៅ ក្នុង ចំណោម មនុស្ស ដ៏ អស្ចារ្យ ចូរ កុំ
ធ្វើ ខ្លួន ឲ្យ ស្មើ នឹង គេ ឡើយ។ ហើយនៅពេលដែលមនុស្សបុរា
ណនៅនឹងកន្លែង ចូរកុំប្រើពាក្យច្រើន
10 មុនពេលផ្គរលាន់ផ្លេកបន្ទោរ។ ហើយ មុន នឹង មនុស្ស ដែល អា
ម៉ាស់ មុខ នឹង ទៅ ជា ពេញ ចិត្ត។
11 ចូរក្រោកឡើងជានិច្ច កុំធ្វើជាចុងក្រោយ ប៉ុន្តែនាំអ្នកទៅផ្ទះដោយមិនបង្អ
ង់យូរ។
១២ ចូរ យក ពេល វេលា របស់ អ្នក ហើយ ធ្វើ តាម ចិត្ត ប៉ុ
ន្តែ កុំ ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប ដោយ ពាក្យ ឆ្មើងឆ្មៃ ឡើយ។
១៣ហើយ សម្រាប់ របស់ ទាំង នេះ បាន ប្រទាន ពរ ដល់ អ្ន
ក ដែល បាន បង្កើត អ្នក ហើយ បាន បំពេញ អ្នក ដោយ រប
ស់ ល្អ របស់ គាត់។
១៤ អ្នកណាដែលកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់ អ្នកនោះនឹងទទួលការប្រៀនប្រដៅ
របស់គេ។ ហើយ អស់ អ្នក ណា ដែល ស្វែង រក ទ្រង់ ពី ព្រ
លឹម នឹង ទទួល បាន ការ ពេញ ចិត្ត។
15 អ្នក ណា ដែល ស្វែង រក ក្រឹត្យវិន័យ នោះ នឹង បាន ពេ
ញ ដោយ ការ នោះ តែ មនុស្ស មាន ពុត នឹង ត្រូវ អាក់ អ
ន់ ចិត្ត នៅ ទី នោះ។
16 អស់ អ្នក ដែល កោត ខ្លាច ព្រះអម្ចាស់ នឹង រក ឃើញ កា
រ ជំនុំជម្រះ ហើយ នឹង បំភ្លឺ យុត្តិធម៌។
17 មនុស្ស មាន បាប នឹង មិន ត្រូវ បាន គេ ស្ដី បន្ទោស
ទេ ប៉ុន្តែ រក លេស តាម ចិត្ត ខ្លួន។
18 អ្នកប្រឹក្សានឹងពិចារណា។ ប៉ុន្តែ មនុស្ស ចម្លែក ដែល មាន ចិ
ត្ត អំនួត មិន ខ្លាច ញញើត ឡើយ សូម្បី តែ ខ្លួន គាត់ ក៏ បា
ន ធ្វើ ដោយ គ្មាន យោបល់ ដែរ។
១៩ កុំធ្វើអ្វីដោយគ្មានដំបូន្មាន។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកបានធ្វើម្តងហើយ
សូមកុំប្រែចិត្ត។
20 កុំ ទៅ តាម ផ្លូវ ដែល អ្នក អាច នឹង ដួល ហើយ កុំ
ឲ្យ ជំពប់ ដួល ក្នុង ចំណោម ថ្ម។
២១ កុំ មាន ទំនុក ចិត្ត ក្នុង ផ្លូវ ធម្មតា ឡើយ។
22 ហើយ ត្រូវ ប្រយ័ត្ន នឹង កូន ចៅ របស់ ខ្លួន។
23 ក្នុង គ្រប់ កិច្ច ការ ល្អ ចូរ ទុក ចិត្ត ព្រលឹង ខ្លួន ឯង។
នេះ ជា ការ កាន់ តាម បញ្ញត្តិ។
២៤ អ្នក ណា ដែល ជឿ លើ ព្រះ អម្ចាស់ យក ចិត្ត ទុក ដា
ក់ នឹង បញ្ញត្តិ។ ហើយ អ្នក ណា ដែល ទុក ចិត្ត លើ ទ្រង់
នឹង មិន អាក្រក់ ជាង នេះ ឡើយ។

ជំពូក 33

១ គ្មាន អំពើ អាក្រក់ ណា កើត ឡើង ចំពោះ អ្នក ណា ដែ
ល កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា ឡើយ ប៉ុន្តែ ដោយ ការ ល្បួ
ង ម្តង ទៀត គាត់ នឹង រំដោះ គាត់។
២ អ្នកប្រាជ្ញមិនស្អប់ក្រឹត្យវិន័យទេ។ រីឯអ្នកដែលលាក់ពុតនៅក្នុងនោះ ប្រៀ
បបាននឹងសំពៅនៅក្នុងព្យុះ។
៣ មនុស្សដែលមានការយល់ដឹង ជឿលើក្រឹត្យវិន័យ។ ហើយ ច្បាប់ គឺ
ស្មោះត្រង់ ចំពោះ គាត់ ជា ការ ប្រាប់។
4 ចូរ រៀប ចំ ពាក្យ ដែល ត្រូវ និយាយ នោះ អ្នក នឹង ត្រូវ
បាន ឮ ហើយ ចង ក្រង ការ ណែនាំ រួច ឆ្លើយ តប។

5 ចិត្ត របស់ មនុស្ស ល្ងីល្ងើ គឺ ដូច ជា រទេះ មួយ; ហើយ គំនិ
ត របស់ គាត់ គឺ ដូច ជា អ័ក្ស វិល។
6 សេះ សំពោច ប្រៀប ដូច ជា មិត្ត ចំអក គាត់ នៅ ជិត គ្រ
ប់ គ្នា ដែល អង្គុយ លើ គាត់។
៧ ហេតុ អ្វី បាន ជា ថ្ងៃ មួយ ល្អ ជាង ថ្ងៃ មួយ នៅ ពេល
ដែល ពន្លឺ នៃ រាល់ ថ្ងៃ ក្នុង ឆ្នាំ ជា ពន្លឺ ព្រះអាទិត្យ?
8 ដោយ ការ ស្គាល់ ព្រះអម្ចាស់ គេ បាន សម្គាល់ គេ ហើយ ទ្រ
ង់ បាន ផ្លាស់ ប្តូរ រដូវ និង បុណ្យ។
៩ ក្នុង ចំណោម អ្នក ទាំង នោះ ទ្រង់ បាន បង្កើត ថ្ងៃ ដ៏ ខ្ពស់
ហើយ បាន ធ្វើ ជា បរិសុទ្ធ ហើយ ខ្លះ ទៀត ទ្រង់ បាន បង្កើ
ត ថ្ងៃ ធម្មតា
10 ហើយ មនុស្ស ទាំង អស់ គឺ មក ពី ដី ហើយ អ័ដាម ត្រូ
វ បាន បង្កើត ឡើង ពី ផែនដី
11 ដោយ ចំណេះ ដឹង ជា ច្រើន ព្រះ អម្ចាស់ បាន បែង ចែ
ក ពួក គេ ហើយ ធ្វើ ឲ្យ ផ្លូវ របស់ ពួក គេ ចម្រុះ។
12 ក្នុងចំណោមពួកគេខ្លះ ទ្រង់បានប្រទានពរ និងលើកតម្កើង ហើយខ្លះទៀ
ត ទ្រង់បានញែកជាបរិសុទ្ធ ហើយដាក់នៅជិតខ្លួន ប៉ុន្តែមានអ្នកខ្លះបានជេរ
ប្រមាថ ហើយបន្ទាបបន្ថោក ហើយបែរចេញពីកន្លែងរបស់ពួកគេ។
13 ដូច ជា ដីឥដ្ឋ នៅ ក្នុង ដៃ ជាង ស្មូន ដើម្បី ច្នៃ វា តា
ម ការ ពេញ ចិត្ត ដូច្នេះ មនុស្ស ក៏ នៅ ក្នុង កណ្ដាប់ ដៃ រប
ស់ អ្នក ដែល បង្កើត គាត់ ដើម្បី ប្រគល់ ជូន ពួក គេ តាម
ចិត្ត គាត់ បំផុត។
14 អំពើ ល្អ ទាស់ នឹង អំពើ អាក្រក់ ហើយ ជីវិត ប្រឆាំង នឹ
ង សេចក្តី ស្លាប់ ក៏ ដូច ជា ព្រះ ទាស់ នឹង មនុស្ស មាន បា
ប ហើយ មនុស្ស មាន បាប ទាស់ នឹង ព្រះ ដែរ។
១៥ ដូច្នេះ ចូរ មើល ទៅ លើ កិច្ចការ ទាំង អស់ នៃ ព្រះ ដ៏
ខ្ពស់ បំផុត; ហើយ មាន ពីរ នាក់ និង ពីរ នាក់ ទល់ នឹង
គ្នា ។
16 ទីបំផុត ខ្ញុំ បាន ភ្ញាក់ ពី ដំណេក ដូច ជា អ្នក ប្រមូល អ្នក
ចំរុង ទំពាំងបាយជូរ។ ខ្ញុំ បាន ទទួល ប្រយោជន៍ ដោយ ព្រះពរ
នៃ ព្រះអម្ចាស់ ហើយ បាន បេះ ផ្លែ ទំពាំងបាយជូរ របស់ ខ្ញុំ ដូ
ច អ្នក ប្រមូល ទំពាំងបាយជូរ។
១៧ សូម ពិចារណា ថា ខ្ញុំ បាន ធ្វើ ការ មិន មែន សម្រាប់
តែ ខ្លួន ខ្ញុំ ប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែ សម្រាប់ អស់ អ្នក ដែល ស្វែ
ង រក ការ សិក្សា។
18 ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ជា អ្នក ធំ នៃ ប្រជាជន អើយ ចូរ ស្តា
ប់ ខ្ញុំ ចុះ ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា ជា អ្នក គ្រប់ គ្រង នៃ ក្រុម
ជំនុំ អើយ ចូរ ស្តាប់ ដោយ ត្រចៀក។
19 កុំ ឲ្យ កូន ប្រុស ប្រពន្ធ ប្អូន ប្រុស និង មិត្តភ័ក្តិ របស់ អ្នក
មាន អំណាច លើ អ្នក កាល ដែល អ្នក មាន ជីវិត ហើយ
កុំ ប្រគល់ របស់ របរ របស់ អ្នក ទៅ អ្នក ផ្សេង ឡើយ ក្រែ
ង លោ វា ប្រែ ចិត្ត ហើយ អ្នក អង្វរ រក រឿង ដដែល
នេះ ទៀត។
20 ដរាបណា អ្នក នៅ មាន ជីវិត ហើយ មាន ដង្ហើម នៅ ក្នុ
ង ខ្លួន កុំ ប្រគល់ ខ្លួន ទៅ ឲ្យ អ្នក ណា ឡើយ។
២១ ត្បិត ជា ការ ប្រសើរ ដែល កូន ចៅ របស់ អ្នក ត្រូវ
ស្វែង រក អ្នក ជា ជាង ការ ដែល អ្នក ត្រូវ ឈរ នៅ ចំ
ពោះ មុខ គេ។
២២ ចូរ រក្សា ភាព លេចធ្លោ នៅ ក្នុង គ្រប់ កិច្ចការ របស់ អ្នក
កុំទុកអោយមានស្នាមប្រឡាក់នៅក្នុងកិត្តិយសរបស់អ្នក។
២៣ នៅ ពេល ដែល អ្នក ត្រូវ បញ្ចប់ ជីវិត របស់ អ្នក ហើយ
ត្រូវ ចែក មរតក របស់ អ្នក ទៅ។
24 ចំណី ដាវ និងបន្ទុកគឺសម្រាប់លា។ និងនំប៉័ង ការកែតម្រូវ និងការងារស
ម្រាប់អ្នកបម្រើ។
25 បើ ទ្រង់ ទុក អ្នក បម្រើ ទ្រង់ ឲ្យ ធ្វើ ការ នោះ ទ្រង់ នឹ
ង បាន សម្រាក ប៉ុន្តែ បើ ទ្រង់ ទុក ឲ្យ គេ នៅ ទំនេរ នោះ
គេ នឹង ស្វែង រក សេរីភាព។
26 នឹម និង កអាវ ក៏ ឱន ក ដែរ ធ្វើ ទារុណកម្ម និង ទារុណក
ម្ម ដល់ អ្នក បម្រើ អាក្រក់ ក៏ ដូច្នោះ ដែរ។
27 សូម ចាត់ គាត់ ទៅ ធ្វើ ការ ដើម្បី កុំ ឲ្យ គាត់ នៅ ទំនេរ
។ ដ្បិត ភាព ខ្ជិល ច្រអូស បង្រៀន អំពើ អាក្រក់ ជា ច្រើន។
28 ចូរ ឲ្យ គាត់ ធ្វើ ការ តាម ដែល សម នឹង គាត់ បើ គា
ត់ មិន ស្ដាប់ បង្គាប់ ទេ ចូរ ដាក់ ខ្សែ រឹត បន្ថែម ទៀត។
29 ប៉ុន្តែមិនត្រូវហួសហេតុពេកចំពោះនរណាម្នាក់ឡើយ។ ហើយ បើ គ្មា
ន ការ សម្រេច ចិត្ត មិន ធ្វើ អ្វី ឡើយ។
៣០ បើ អ្នក មាន អ្នក បម្រើ ចូរ ឲ្យ គាត់ នៅ ចំពោះ អ្នក ដូ
ច អ្នក ដែរ ព្រោះ អ្នក បាន ទិញ គាត់ ដោយ តម្លៃ។
31 បើ ឯង មាន អ្នក បម្រើ ចូរ អង្វរ គាត់ ក្នុង នាម ជា ប
ង ប្អូន ចុះ ដ្បិត ឯង ត្រូវ ការ គាត់ តាម ចិត្ត ខ្លួន ឯង បើ
ឯង អង្វរ គេ អាក្រក់ ហើយ រត់ ចេញ ពី ឯង តើ ឯង ទៅ
តាម ផ្លូវ ណា?

ជំពូក 34

1 សេចក្តី សង្ឃឹម របស់ មនុស្ស គ្មាន ការ យល់ ដឹង ឥត ប្រ
យោជន៍ ហើយ ជា ការ មិន ពិត ហើយ សុបិន នាំ មនុស្ស ល្ង
ង់ ឡើង។
២ អ្នក ណា ដែល យល់ សប្តិ ក៏ ដូច ជា អ្នក ដែល ចាប់
នៅ ក្នុង ស្រមោល ហើយ ដើរ តាម ខ្យល់។
3 ការយល់សប្តិឃើញក្នុងសុបិន ប្រៀបបាននឹងវត្ថុមួយទៅវត្ថុមួយទៀត
ប្រៀបបាននឹងមុខមាត់។
៤ របស់ មិន ស្អាត តើ អ្វី អាច សម្អាត បាន? ហើយ ពី រឿង
នោះ ដែល មិន ពិត តើ អ្វី អាច មក ពី សេចក្តី ពិត?
៥ ទេវទត្តការ និយាយ ស្តី និង យល់សប្តិ គឺ ឥត ប្រយោជន៍ ចិ
ត្ត ក៏ រវើរវាយ ដូច ចិត្ត មនុស្ស ស្រី ក្នុង សេចក្តី ទុក្ខ។
6 ប្រសិនបើគេមិនត្រូវបានចាត់មកពីព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតក្នុងការមកសួរសុខ
ទុក្ខរបស់អ្នកទេ ចូរកុំដាក់ចិត្តលើពួកគេឡើយ។
៧ ព្រោះ សុបិន បាន បោក បញ្ឆោត មនុស្ស ជា ច្រើន ហើយ
ពួក គេ បាន បរាជ័យ ដែល ទុក ចិត្ត លើ ពួក គេ។
៨ ក្រឹត្យវិន័យ នឹង ត្រូវ បាន រក ឃើញ ថា ល្អ ឥត ខ្ចោះ
ដោយ គ្មាន ការ កុហក ហើយ ប្រាជ្ញា ក៏ ល្អ ឥត ខ្ចោះ ចំ
ពោះ មាត់ ដ៏ ស្មោះ ត្រង់។
៩ អ្នក ដែល ធ្វើ ដំណើរ ដឹង រឿង ជា ច្រើន ហើយអ្នកណាដែល
មានបទពិសោធន៍ច្រើននឹងប្រកាសថាមានប្រាជ្ញា។
10 អ្នក ណា ដែល គ្មាន បទ ពិសោធន៍ ក៏ ចេះ តិច ដែរ ប៉ុ
ន្តែ អ្នក ដែល ធ្វើ ដំណើរ នោះ ពោរពេញ ដោយ ការ ប្រុង
ប្រយ័ត្ន។
១១ ពេលខ្ញុំធ្វើដំណើរទៅ ខ្ញុំបានឃើញអ្វីៗជាច្រើន ហើយខ្ញុំយល់ច្រើនជាង
អ្វីដែលខ្ញុំអាចបង្ហាញ។
12 ខ្ញុំ ជា ញឹក ញាប់ ប្រឈម នឹង ការ ស្លាប់ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ ត្រូវ
បាន គេ រំដោះ ដោយ សារ រឿង ទាំង នេះ។
១៣ វិញ្ញាណនៃអស់អ្នកដែលកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់នឹងរស់។ ដ្បិត សេច
ក្តី សង្ឃឹម របស់ គេ គឺ នៅ ក្នុង ព្រះអង្គ ដែល បាន ស
ង្គ្រោះ គេ។
១៤ អ្នក ណា ដែល កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា អ្នក នោះ
នឹង មិន ភ័យ ខ្លាច ឬ ខ្លាច ឡើយ។ ព្រោះគាត់ជាក្តីសង្ឃឹមរបស់គា
ត់។
១៥ ព្រលឹង នៃ អ្នក ដែល កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា តើ
មាន ពរ ហើយ តើ គាត់ មើល ទៅ អ្នក ណា? ហើយអ្នកណាជា
កម្លាំងរបស់គាត់?

16 ត្បិតព្រះនេត្ររបស់ព្រះអម្ចាស់សណ្ឋិតលើអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់
ទ្រង់ជាការការពារដ៏ខ្លាំងក្លា និងការស្នាក់នៅដ៏រឹងមាំរបស់ពួកគេ ជាការការ
ពារពីកំដៅ និងជាគម្របពីព្រះអាទិត្យនៅពេលថ្ងៃត្រង់ ដែលជាការការពារពី
ការជំពប់ដួល និងជាជំនួយពីការធ្លាក់។
១៧ ទ្រង់ លើក ព្រលឹង ហើយ បំភ្លឺ ភ្នែក ទ្រង់ ប្រទាន សុខភាព
ជីវិត និង ពរ។
18 អ្នក ណា ដែល យញ្ញបូជា ទទួល ដោយ ខុស ឆ្គង តង្វាយ
របស់ ខ្លួន គឺ គួរ ឲ្យ អស់ សំណើច។ ហើយអំណោយរបស់មនុ
ស្សអយុត្តិធម៌មិនត្រូវបានទទួលយកទេ។
19 ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតមិនសព្វព្រះហឫទ័យនឹងតង្វាយរបស់មនុស្សទុច្ចរិត
ទេ។ ព្រះអង្គក៏មិនបានធួរស្បៀយពីអំពើបាបដោយយញ្ញបូជាដ៏ច្រើនដែរ។
20 អ្នក ណា យក តង្វាយ របស់ អ្នក ក្រ ធ្វើ ដូច ជា អ្នក ស
ម្លាប់ កូន ប្រុស នៅ ចំពោះ មុខ ឪពុក ខ្លួន។
២១ អាហារ របស់ ជន ទុគ៌ត ជា ជីវិត របស់ គេ អ្នក ណា ដែ
ល បង្ខូច កេរ្តិ៍ ឈ្មោះ អ្នក នោះ ជា មនុស្ស ឈាម។
២២ អ្នក ណា ដែល ដក យក ជីវិត របស់ អ្នក ជិត ខាង ខ្លួ
ន ទៅ នោះ នឹង សម្លាប់ គាត់។ ហើយ អ្នក ណា ដែល បោ
ក បញ្ឆោត កម្មករ ដែល គេ ជួល នោះ ជា អ្នក បង្ហូរ ឈាម
។
23 កាល ណា ម្នាក់ សង់ ហើយ ម្នាក់ ទៀត រលំ តើ មាន ប្រ
យោជន៍ អ្វី ក្រៅ ពី ការ ងារ?
២៤ ពេល អ្នក ណា អធិស្ឋាន ហើយ ម្នាក់ ទៀត ដាក់ បណ្ដា
សា តើ ព្រះ អម្ចាស់ នឹង ឮ សំឡេង អ្នក ណា?
២៥ អ្នក ណា ដែល លាង ខ្លួន ក្រោយ ពេល ប៉ះ សាកសព
នោះ បើ ប៉ះ ម្តង ទៀត តើ ការ លាង ខ្លួន បាន ប្រយោជន៍ អ្វី?
26 ដូច្នេះ តើ វា ជា មួយ នឹង អ្នក ណា ដែល តម សម្រាប់
អំពើ បាប របស់ ខ្លួន ហើយ ត្រឡប់ ទៅ វិញ ហើយ ធ្វើ ដូច
គ្នា នោះ តើ អ្នក ណា នឹង ស្ដាប់ ការ អធិស្ឋាន របស់ គាត់?
ឬ តើ ការ បន្ទាប ខ្លួន ផ្ដល់ ប្រយោជន៍ អ្វី ដល់ គាត់?

ជំពូក 35

1 អ្នក ណា ដែល កាន់ តាម ក្រឹត្យវិន័យ នោះ ក៏ យក តង្វា
យ មក គ្រប់ គ្រាន់ ហើយ អ្នក ណា ដែល កាន់ តាម បញ្ញត្តិ
នោះ ក៏ ថ្វាយ យញ្ញបូជា មេត្រីភាព។
២ អ្នក ណា ដែល ទទួល បាន ផល ល្អ អ្នក នោះ តែង ថ្វា
យ ម្សៅ ល្អ អ្នក ណា ឲ្យ ទាន ក៏ សរសើរ។
៣ ការ ចាក ចេញ ពី អំពើ ទុច្ចរិត ជា ការ គាប់ ព្រះហឫទ័
យ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់។ ហើយ ការ លះ ចោល អំពើ ទុច្ចរិត
គឺ ជា ការ លើក លែង ទោស។
4 អ្នក មិន ត្រូវ បង្ហាញ ខ្លួន ទទេ នៅ ចំពោះ ព្រះភ័ក្ត្រ ព្រះអ
ម្ចាស់ ឡើយ។
៥ត្បិត ការ ទាំង អស់ នេះ ត្រូវ ធ្វើ ដោយ សារ បញ្ញត្តិ។
៦ តង្វាយ របស់ មនុស្ស សុចរិត ធ្វើ ឲ្យ អាសនៈ ធាត់ ហើយ
ក្លិន ឈ្ងុយ ក៏ នៅ ចំពោះ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត។
៧ ការលះបង់របស់មនុស្សសុចរិតគឺអាចទទួលយកបាន។ ហើយ ការ ច
ងចាំ របស់ វា នឹង មិន ត្រូវ បាន បំភ្លេច ចោល ឡើយ។
៨ ចូរ លើក តម្កើង ព្រះអម្ចាស់ ដោយ ព្រះទ័យ ដ៏ ល្អ ហើយ
កុំ បន្ថយ ផល ដំបូង នៃ ដៃ អ្នក ឡើយ។
9 នៅ ក្នុង អំណោយ ទាំង អស់ របស់ អ្នក បង្ហាញ ទឹក មុខ រី
ករាយ ហើយ លះបង់ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ របស់ អ្នក ដោយ
អំណរ។
១០ ចូរ ថ្វាយ ដល់ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត តាម ដែល ទ្រង់
បាន ចម្រើន ដល់ អ្នក ហើយដូចដែលអ្នកបានទទួល ចូរផ្ដល់ឱ្យដោយ
ភ្នែករីករាយ។
11 ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ តប ស្នង ហើយ នឹង ប្រទាន ឲ្យ អ្នក ប្រាំ
ពីរ ដង។
12 កុំ គិត ថា នឹង ខូច ដោយ អំណោយ ព្រោះគាត់នឹងមិនទទួល
ទេ ហើយកុំទុកចិត្តលើយញ្ញបូជាដែលមិនសុចរិត។ ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់
ជា អ្នក វិនិច្ឆ័យ ហើយ ព្រះអង្គ មិន គោរព មនុស្ស ឡើយ។
13 គាត់ នឹង មិន ទទួល អ្នក ណា ប្រឆាំង នឹង អ្នក ក្រ ទេ
ប៉ុន្តែ គាត់ នឹង ស្តាប់ ពាក្យ អធិស្ឋាន របស់ អ្នក ដែល ត្រូវ
គេ ជិះជាន់។
១៤ គាត់នឹងមិនមើលងាយការអង្វររបស់កូនកំព្រាឡើយ។ មិន មែន
ស្ត្រី មេម៉ាយ ទេ នៅ ពេល នាង ប្តឹង នាង។
១៥ ទឹកភ្នែក ស្រក់ លើ ថ្ពាល់ មេម៉ាយ ឬ? តើ នាង ស្រែក ប្រ
ឆាំង នឹង អ្នក ដែល ធ្វើ ឲ្យ គេ ដួល ឬ?
16 អ្នក ណា ដែល បម្រើ ព្រះអម្ចាស់ នឹង ទទួល ដោយ ការ
ពេញ ចិត្ត ហើយ ការ អធិស្ឋាន របស់ គាត់ នឹង ទៅ ដល់ ព
ពក។
17 សេចក្ដី អធិស្ឋាន របស់ មនុស្ស រាប ទាប ទម្លុះ ពពក មក
ហើយ ដរាប ណា វា មក ជិត អ្នក នោះ នឹង មិន បាន ស
ម្រាល ទុក្ខ ឡើយ។ ហើយ មិន ចាក ចេញ ឡើយ ដរាប ណា
ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត នឹង ទត ឃើញ ដើម្បី វិនិច្ឆ័យ ដោ
យ សុចរិត ហើយ នឹង កាត់ ទោស។
១៨ត្បិត ព្រះ អម្ចាស់ នឹង មិន ស្លូត ឡើយ ហើយ ព្រះ ដ៏ មា
ន ឫទ្ធានុភាព ក៏ មិន អត់ ធ្មត់ ចំពោះ ពួក គេ ដែរ ដរាប ដ
ល់ ទ្រង់ បាន វាយ ក្រោម ចង្កេះ នៃ អ្នក គ្មាន មេត្តា ហើ
យ សង សឹក ដល់ សាសន៍ ដទៃ។ រហូតទាល់តែគាត់បានដកយក
ហ្វូងមនុស្សដែលមានអំនួត ហើយបំបាក់ដំបងរបស់ពួកទុច្ចរិត។
19 ដរាប ដល់ គាត់ បាន ប្រគល់ ដល់ មនុស្ស គ្រប់ រូប តា
ម ការ ប្រព្រឹត្ត របស់ ខ្លួន និង ចំពោះ កិច្ចការ របស់ មនុស្ស
តាម ឧបករណ៍ របស់ ខ្លួន។ រហូត ដល់ លោក បាន វិនិច្ឆ័យ
ទោស ប្រជាជន របស់ លោក ហើយ ធ្វើ ឲ្យ ពួក គេ អរ ស
ប្បាយ ក្នុង សេចក្ដី មេត្តា ករុណា របស់ លោក។
២០ សេចក្តី មេត្តា ករុណា មាន រដូវ ក្នុង គ្រា មាន ទុក្ខ ដូច
ពពក ភ្លៀង ក្នុង គ្រា រាំង ស្ងួត។

ជំពូក 36

1 ឱ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ នៃ មនុស្ស ទាំង អស់ អើយ សូម
អាណិត មេត្តា ដល់ យើង ខ្ញុំ ផង!
២ហើយ សូម ចាត់ ការ ភ័យ ខ្លាច របស់ អ្នក ទៅ លើ គ្រ
ប់ ជាតិ សាសន៍ ដែល មិន ស្វែង រក អ្នក
3 ចូរ លើក ដៃ ឡើង ប្រឆាំង នឹង សាសន៍ ដទៃ ហើយ ឲ្យ
គេ ឃើញ អំណាច របស់ ទ្រង់។
4 ដូច ជា ទ្រង់ បាន ញែក ជា បរិសុទ្ធ ក្នុង ពួក យើង
នៅ ចំពោះ មុខ ពួក គេ ដូច្នេះ ចូរ អ្នក លើក តម្កើង ក្នុង ចំ
ណោម ពួក គេ នៅ មុខ យើង
5 ហើយ សូម ឲ្យ គេ ស្គាល់ ទ្រង់ ដូច យើង បាន ស្គាល់ ទ្រ
ង់ ថា គ្មាន ព្រះ ទេ គឺ មាន តែ ទ្រង់ ប៉ុណ្ណោះ ឱ ព្រះ អើយ។
6 ចូរ បង្ហាញ ទី សម្គាល់ ថ្មី ហើយ ធ្វើ ការ អស្ចារ្យ ផ្សេង ទៀ
ត៖ ចូរ លើក តម្កើង ព្រះហស្ត និង ព្រះហស្ត ស្តាំ របស់ អ្នក ដើ
ម្បី ឲ្យ គេ អាច បង្កើត ការ អស្ចារ្យ របស់ អ្នក។
៧ ចូរ លើក កំហឹង ឡើង ហើយ ចាក់ ចេញ នូវ សេចក្តី ក្រោ
ធ ចូរ ដក ខ្មាំង សត្រូវ ហើយ បំផ្លាញ ខ្មាំង សត្រូវ។
៨ ចូរ ចំណាយ ពេល ខ្លី ចូរ នឹក ចាំ ពី សេចក្តី សញ្ញា ហើយ
ឲ្យ គេ ប្រកាស ពី កិច្ចការ ដ៏ អស្ចារ្យ របស់ ទ្រង់។
៩ ចូរ ឲ្យ អ្នក ណា ដែល រួច ខ្លួន ត្រូវ បំផ្លាញ ដោយ កំហឹ
ង នៃ ភ្លើង។ សូម ឲ្យ គេ វិនាស ដែល សង្កត់សង្កិន ប្រជាជន
។

10 ចូរ វាយ លុក ក្រោម ក្បាល របស់ អ្នក គ្រប់ គ្រង នៃ
សាសន៍ ដទៃ ដោយ ពោល ថា គ្មាន អ្នក ណា ក្រៅ ពី យើ
ង ទេ។
១១ ចូរ ប្រមូល កុលសម្ព័ន្ធ យ៉ាកុប ទាំង អស់ មក ជា មួយ
គ្នា ហើយ ទទួល មរតក ពី ពួក គេ ដូច តាំង ពី ដើម ដំបូង
មក។
12 ឱ ព្រះអម្ចាស់ អើយ សូម អាណិត មេត្តា ដល់ ប្រជាជន ដែ
ល ត្រូវ ហៅ តាម ព្រះនាម ទ្រង់ និង មក លើ អ៊ីស្រាអែល ដែ
ល ទ្រង់ បាន ដាក់ ឈ្មោះ កូន ច្បង របស់ ទ្រង់។
13 ឱ សូម មេត្តា ដល់ ក្រុង យេរូសាឡិម ជា ទីក្រុង បរិសុទ្ធ រ
បស់ អ្នក ជា កន្លែង សម្រាក របស់ អ្នក។
14 ចូរ បំពេញ ស៊ីយ៉ូន ដោយ ការ អស្ចារ្យ ដែល មិន អាច និ
យាយ បាន របស់ អ្នក ហើយ ប្រជាជន របស់ អ្នក ដោយ សិ
រី ល្អ របស់ អ្នក
១៥ ចូរ ថ្លែង ទីបន្ទាល់ ដល់ អស់ អ្នក ដែល អ្នក មាន តាំ
ង ពី ដើម ដំបូង មក ហើយ លើក ឡើង ពី ព្យាការី ដែល
មាន ក្នុង នាម របស់ អ្នក។
16 ចូរ ឲ្យ រង្វាន់ ដល់ អ្នក ដែល រង់ចាំ អ្នក ហើយ ឲ្យ អ្នក
ប្រកាស ទំនាយ របស់ អ្នក បាន ស្មោះ ត្រង់។
17 ឱ ព្រះ អម្ចាស់ អើយ សូម ស្តាប់ ការ អធិស្ឋាន របស់ អ្ន
ក បម្រើ របស់ ទ្រង់ ស្រប តាម ពរ របស់ អើរ៉ុន មក លើ
ប្រជាជន របស់ ទ្រង់ ដើម្បី ឲ្យ អស់ អ្នក ដែល រស់ នៅ
លើ ផែនដី បាន ដឹង ថា ទ្រង់ គឺ ជា ព្រះ អម្ចាស់ ជា ព្រះ
ដ៏ នៅ អស់កល្ប ជានិច្ច។
១៨ ពោះ ស៊ី សាច់ ទាំង អស់ ប៉ុន្តែ សាច់ មួយ ល្អ ជាង សា
ច់ មួយ ទៀត។
19 កាល ដែល ក្រអូម មាត់ ភ្លក់ សាច់ សាច់ ច្រើន ប្រភេទ ចិ
ត្ត នៃ ការ យល់ ពាក្យ មិន ពិត ក៏ ដូច្នោះ ដែរ។
20 ចិត្ត ព្រងើយ កន្តើយ ធ្វើ ឲ្យ ធុន់ ប៉ុន្តែ អ្នក មាន បទពិសោ
ធន៍ នឹង តបស្នង វិញ។
21 ស្ត្រី នឹង ទទួល បាន បុរស គ្រប់ រូប ប៉ុន្តែ កូន ស្រី ម្នាក់
ល្អ ជាង កូន ស្រី ម្នាក់ ទៀត។
២២ ភាព ស្រស់ ស្អាត របស់ ស្ត្រី ធ្វើ ឲ្យ ទឹក មុខ រីក រាយ
ហើយ មនុស្ស ប្រុស មិន ស្រឡាញ់ អ្វី ប្រសើរ ជាង ឡើយ។
២៣ ប្រសិនបើ នាង មាន ចិត្ត សប្បុរស ស្លូតបូត និង សម្រាល ទុ
ក្ខ តាម អណ្តាត នោះ ប្តី នាង មិន ដូច បុរស ឯ ទៀត ឡើ
យ។
២៤ អ្នក ណា ដែល យក ប្រពន្ធ នោះ ចាប់ ផ្តើម មាន ទ្រព្យ
សម្បត្តិ ជំនួយ ដូច ជា ខ្លួន ឯង និង ជា សសរស្តម្ភ នៃ ការ
សម្រាក។
២៥ នៅ ទី នោះ គ្មាន របង ទេ នោះ ទ្រព្យ សម្បត្តិ ក៏ ត្រូវ
បំផ្លាញ ហើយ អ្នក ណា ដែល គ្មាន ប្រពន្ធ នឹង រសាត់ ទៅ
កាន់ ទុក្ខ។
26 តើ អ្នក ណា នឹង ទុក ចិត្ត ចោរ ដែល ត្រូវ បាន ចាត់
តាំង យ៉ាង ល្អ ដែល រំលង ពី ក្រុង មួយ ទៅ ក្រុង? ដូច្នេះ
តើ អ្នក ណា នឹង ជឿ មនុស្ស គ្មាន ផ្ទះ ហើយ ស្នាក់ នៅ ក
ន្លែង ណា ពេល យប់ យក គាត់?

ជំពូក 37

១ មិត្ត គ្រប់ គ្នា តែង ពោល ថា ខ្ញុំ ក៏ ជា សម្លាញ់ របស់
គេ ដែរ ប៉ុន្តែ មាន មិត្ត ម្នាក់ ដែល គ្រាន់ តែ ជា មិត្ត សម្លាញ់
។
២ តើ វា មិន មែន ជា ទុក្ខ សោក រហូត ដល់ ស្លាប់ ទេ
នៅ ពេល ដែល ដៃគូ និង មិត្ត ត្រូវ បាន បែរ ទៅ រក សត្រូ
វ ឬ?
3 ឱ ការ ស្រមើស្រមៃ ដ៏ អាក្រក់ អើយ តើ អ្នក មក ពី
ណា មក ដើម្បី ក្លែង បន្លំ ផែនដី?
៤ មាន គូកន មួយ ដែល ត្រេកអរ នឹង ការ ចម្រើន នៃ មិត្ត
តែ ក្នុង គ្រា លំបាក នឹង ទាស់ នឹង គេ។
៥ មាន គូកន ដែល ជួយ សម្លាញ់ របស់ ខ្លួន សម្រាប់ ពោះ
ហើយ លើក ដៃ ទប់ នឹង សត្រូវ។
៦ កុំ ភ្លេច មិត្ត ក្នុង ចិត្ត ឡើយ ហើយ កុំ ភ្លេច ខ្លួន ក្នុង ទ្រ
ព្យ សម្បត្តិ របស់ អ្នក ឡើយ។
7 គ្រប់ទីប្រឹក្សាទាំងអស់លើកតម្កើងការប្រឹក្សា។ ប៉ុន្តែ មាន អ្នក ខ្លះ ទូ
ន្មាន ខ្លួន ឯង។
៨ ចូរ ប្រយ័ត្ន នឹង ទីប្រឹក្សា ហើយ ដឹង មុន ថា គាត់ មាន
អ្វី ត្រូវ ការ។ ដ្បិតគាត់នឹងប្រឹក្សាសម្រាប់ខ្លួនគាត់។ ក្រែងលោគាត់ចាប់
ឆ្នោតមកលើអ្នក
៩ ហើយ ប្រាប់ អ្នក ថា ផ្លូវ របស់ អ្នក ល្អ ហើយ បន្ទាប់ មក គា
ត់ ឈរ នៅ ម្ខាង ទៀត ដើម្បី មើល ថា នឹង មាន អ្វី កើត
ឡើង។
10 កុំ ពិគ្រោះ ជា មួយ អ្នក ដែល សង្ស័យ អ្នក ឡើយ ហើ
យ លាក់ ការ ប្រឹក្សា ពី អ្នក ដែល ច្រណែន អ្នក។
11 កុំ ពិគ្រោះ ជា មួយ នឹង ស្ត្រី ដែល ពាល់ នាង ដែល នា
ង ច្រណែន ឡើយ។ ទាំងមនុស្សកំសាកក្នុងរឿងសង្គ្រាម។ ឬជាមួយពា
ណិជ្ជករអំពីការផ្លាស់ប្តូរ; ឬជាមួយអ្នកទិញលក់; ឬជាមួយមនុស្សច្រណែន
នៃការដឹងគុណ; មិន មែន ជា មួយ នឹង មនុស្ស ដែល គ្មាន មេ
ត្តា នឹង ប៉ះ ពាល់ សេចក្តី សប្បុរស; ឬដោយភាពខ្ជិលច្រអូសស
ម្រាប់ការងារណាមួយ; ឬជាមួយនឹងការជួលសម្រាប់ឆ្នាំនៃការបញ្ចប់ការងារ;
មិន មែន ជា អ្នក បម្រើ ដែល ទំនេរ ពី ការងារ ច្រើន ឡើ
យ ចូរ កុំ ស្តាប់ តាម ការ ប្រឹក្សា ណា មួយ ឡើយ។
12 ប៉ុន្តែ ចូរ នៅ ជា មួយ នឹង មនុស្ស ដែល គោរព ព្រះ
ជា និច្ច ដែល អ្នក ដឹង ថា នឹង កាន់ តាម ព្រះ បញ្ញត្តិ នៃ
ព្រះ អម្ចាស់ ដែល មាន គំនិត តាម គំនិត របស់ អ្នក ហើយ នឹ
ង កើត ទុក្ខ ជា មួយ នឹង អ្នក បើ អ្នក រលូត កូន។
13 ហើយ សូម ឲ្យ ការ ប្រឹក្សា នៃ ចិត្ត របស់ អ្នក ឈរ ចុះ
ដ្បិត គ្មាន អ្នក ណា ស្មោះ ត្រង់ ចំពោះ អ្នក ជាង វា ឡើយ
។
១៤ ព្រោះ ពេល ខ្លះ ចិត្ត របស់ មនុស្ស មិន ចង់ ប្រាប់ គា
ត់ ថា មាន អ្នក យាម ជាង ប្រាំពីរ នាក់ ដែល អង្គុយ នៅ
លើ ប៉ម ដ៏ ខ្ពស់ មួយ។
១៥ ហើយ លើស ជាង អ្វី ទាំង អស់ នេះ ចូរ អធិស្ឋាន ដល់
ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត ដើម្បី ទ្រង់ នឹង ដឹកនាំ ផ្លូវ របស់ អ្ន
ក ដោយ សេចក្តី ពិត។
១៦ ចូរ ឲ្យ មាន ហេតុផល នៅ ចំពោះ មុខ សហគ្រាស ទាំ
ង អស់ ហើយ ប្រឹក្សា មុន គ្រប់ សកម្មភាព។
១៧ ទឹកមុខជាសញ្ញានៃការផ្លាស់ប្តូរចិត្ត។
18 សេចក្តី ទាំង បួន បាន លេច មក គឺ ល្អ និង អាក្រក់ ជីវិត
និង សេចក្តី ស្លាប់ ប៉ុន្តែ អណ្តាត គ្រប់គ្រង លើ គេ ជានិច្ច។
១៩ មាន ម្នាក់ ដែល មាន ប្រាជ្ញា ហើយ បង្រៀន មនុស្ស ជា
ច្រើន ប៉ុន្តែ មិន មាន ប្រយោជន៍ ដល់ ខ្លួន គាត់ ឡើយ។
២០ មាន អ្នក ណា ដែល បង្ហាញ ប្រាជ្ញា ដោយ ពាក្យ សម្តី
ហើយ ត្រូវ គេ ស្អប់ អ្នក នោះ នឹង ត្រូវ ខ្វះ អាហារ គ្រប់
យ៉ាង។
21 ដ្បិត គាត់ មិន ត្រូវ បាន ព្រះគុណ មក ពី ព្រះអម្ចាស់ ទេ
ពី ព្រោះ គាត់ ត្រូវ បាន គេ ដក យក ប្រាជ្ញា ទាំង អស់។
២២ ម្នាក់ទៀតឆ្លាតចំពោះខ្លួនឯង។ ហើយផលនៃការយល់ដឹងគឺគួរឱ្យសរ
សើរនៅក្នុងមាត់របស់គាត់។
២៣ អ្នកប្រាជ្ញបង្រៀនប្រជាជនរបស់ខ្លួន ហើយផលនៃការយល់ដឹងរបស់
គាត់ក៏មិនបរាជ័យដែរ។

២៤ អ្នកប្រាជ្ញនឹងពោរពេញដោយពរ។ ហើយអស់អ្នកដែលឃើញគាត់នឹងរាប់គាត់សប្បាយចិត្ត។
២៥ ថ្ងៃ នៃ ជីវិត របស់ មនុស្ស អាច នឹង ត្រូវ រាប់ បាន ប៉ុន្តែ ថ្ងៃ នៃ ជន ជាតិ អ៊ីស្រាអែល មាន រាប់ មិន អស់។
26 អ្នក ប្រាជ្ញ នឹង ទទួល សិរីរុងរឿង ជា មរតក ក្នុង ចំណោម ប្រជាជន របស់ ខ្លួន ហើយ នាម របស់ គេ នឹង ស្ថិត នៅ ជា និរន្តរ៍។
27 កូន អើយ ចូរ បង្ហាញ ព្រលឹង កូន ក្នុង ជីវិត របស់ កូន ហើយ មើល ថា អ្វី ដែល អាក្រក់ ចំពោះ វា ហើយ កុំ ឲ្យ រឿង នោះ ទៅ ឲ្យ សោះ។
២៨ត្បិត អ្វីៗ ទាំង អស់ មិន មាន ប្រយោជន៍ សម្រាប់ មនុស្ស ទាំង អស់ ទេ ហើយ គ្រប់ ទាំង ព្រលឹង ក៏ មិន ពេញ ចិត្ត នឹង អ្វីៗ ទាំង អស់ ដែរ។
29 កុំ ឲ្យ ឆ្អែត ក្នុង របស់ ដែល មាន ជាតិ ខ្លាញ់ ហើយ កុំ លោភ ពេក នឹង សាច់
30 ព្រោះ សាច់ ច្រើន នាំ ឲ្យ កើត ជំងឺ ហើយ ការ ស្រេក ឃ្លាន នឹង ក្លាយ ទៅ ជា ជំងឺ ប្រមេះ។
៣១ ដោយសារការប្រថុយប្រថាន មនុស្សជាច្រើនត្រូវវិនាស។ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលយកចិត្តទុកដាក់នោះ ធ្វើអោយអាយុជីវិតរបស់គាត់បានយូរ។

ជំពូក 38

1 ចូរ លើក តម្កើង គ្រូពេទ្យ ដោយ កិត្តិយស ចំពោះ គាត់ សម្រាប់ ការ ប្រើ ប្រាស់ ដែល អ្នក អាច មាន ពី គាត់ ដ្បិត ព្រះ អម្ចាស់ បាន បង្កើត គាត់។
២ត្បិត ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត នឹង ប្រោស ឲ្យ ជា ហើយ គាត់ នឹង ទទួល បាន កិត្តិយស ពី ស្តេច។
3 ជំនាញ របស់ គ្រូពេទ្យ នឹង លើក ក្បាល ឡើង ហើយ នៅ ចំពោះ មុខ មនុស្ស ដ៏ អស្ចារ្យ គាត់ នឹង ត្រូវ បាន គេ កោត សរសើរ។
៤ ព្រះអម្ចាស់បានបង្កើតឱសថចេញពីផែនដី។ ហើយអ្នកណាដែលមានប្រាជ្ញានឹងមិនស្អប់ពួកគេឡើយ។
5 តើ ទឹក ធ្វើ ដោយ ឈើ ផ្អែម ទេ ឬ អី ដើម្បី ឲ្យ ដឹង គុណធម៌ របស់ វា?
៦ហើយ លោក បាន ផ្តល់ ជំនាញ ដល់ មនុស្ស ដើម្បី ឲ្យ លោក អាច មាន កិត្តិយស ក្នុង កិច្ចការ ដ៏ អស្ចារ្យ របស់ លោក។
៧ ដោយ បែប នេះ ទ្រង់ បាន ប្រោស មនុស្ស ឲ្យ ជា ហើយ ដក ការ ឈឺ ចាប់ ចេញ។
៨ អ្នកព្យាបាលរោគធ្វើម្ហូបបែបនោះ ហើយកិច្ចការរបស់គាត់គឺគ្មានទីបញ្ចប់ទេ។ ហើយ ពី ទ្រង់ ជា សេចក្តី សុខសាន្ត លើ ផែនដី ទាំងមូល
9 កូន អើយ ពេល អ្នក ឈឺ កុំ ធ្វេស ប្រហែស ឡើយ ចូរ អធិស្ឋាន ដល់ ព្រះអម្ចាស់ នោះ គាត់ នឹង ប្រោស កូន ឲ្យ បាន ជា។
10 ចូរ ចាក ចេញ ពី អំពើ បាប ហើយ បញ្ជា ដៃ អ្នក ឲ្យ ត្រឹម ត្រូវ ហើយ សម្អាត ចិត្ត អ្នក ពី អំពើ អាក្រក់ ទាំង អស់។
11 ចូរ ឲ្យ មាន រសជាតិ ផ្អែម ហើយ និង ការ រំលឹក អំពី ម្សៅ ល្អ ហើយ ធ្វើ តង្វាយ ខ្លាញ់ ដូច ជា មិន មែន ទេ។
12 ដូច្នេះ ចូរ ប្រគល់ កន្លែង ឲ្យ គ្រូពេទ្យ ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ បាន បង្កើត គាត់ មក កុំ ឲ្យ គាត់ ទៅ ពី អ្នក ឡើយ ដ្បិត អ្នក ត្រូវ ការ គាត់។
១៣ មាន ពេល មួយ ដែល នៅ ក្នុង ដៃ របស់ ពួក គេ មាន ជោគជ័យ ល្អ។
១៤ត្បិត ពួក គេ ក៏ នឹង អធិស្ឋាន ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ផង ដែរ សូម ឲ្យ ទ្រង់ បាន ចម្រើន ឡើង ដែល ពួក គេ បាន ប្រទាន ដល់ ភាព ងាយ ស្រួល និង ជា ឱសថ ដើម្បី ពន្យារ ជីវិត។
១៥ អ្នក ណា ដែល ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប នៅ ចំពោះ ព្រះ ដែល បង្កើត របស់ ខ្លួន សូម ឲ្យ អ្នក នោះ ធ្លាក់ ទៅ ក្នុង កណ្តាប់ ដៃ របស់ គ្រូពេទ្យ។
16 កូន អើយ សូម ឲ្យ ទឹក ភ្នែក ស្រក់ ចុះ មក លើ មនុស្ស ស្លាប់ ហើយ ចាប់ ផ្តើម ទួញ យំ ហាក់ ដូច ជា អ្នក បាន រង គ្រោះ យ៉ាង ខ្លាំង ដល់ ខ្លួន ឯង។ រួច យក សព ទៅ គ្រប តាម ទំនៀម ទម្លាប់ ហើយ កុំ ធ្វេស ប្រហែស ក្នុង ការ បញ្ចុះ សព ឡើយ។
17 ចូរ យំ សោក យ៉ាង ជូរចត់ ហើយ ថ្ងូរ យ៉ាង ខ្លាំង ហើយ យំ សោក តាម ដែល គាត់ សក្តិសម ហើយ ថា មួយ ថ្ងៃ ឬ ពីរ ថ្ងៃ ក្រែង ឯង ត្រូវ គេ និយាយ អាក្រក់ ពី គេ ហើយ ត្រូវ លួង លោម ដោយ សារ ភាព ធ្ងន់។
18 ដ្បិត សេចក្តី ធ្ងន់ នឹង មក ដល់ សេចក្តី ស្លាប់ ហើយ សេចក្តី ធ្ងន់ នៃ ចិត្ត នឹង ធ្វើ ឲ្យ មាន កម្លាំង។
19 ទុក្ខ ព្រួយ ក៏ នៅ មាន ដែរ ហើយ ជីវិត របស់ អ្នក ក្រ ជា បណ្តាសា នៃ ចិត្ត។
20 កុំ ខ្វល់ ខ្វាយ អ្វី ឡើយ ចូរ បណ្តេញ វា ចេញ ហើយ ចូល ជា សមាជិក ចុង ក្រោយ។
21 កុំ ភ្លេច ឡើយ ដ្បិត គ្មាន ការ វិល ត្រឡប់ មក វិញ ទេ អ្នក មិន ត្រូវ ធ្វើ ល្អ ដល់ គេ ឡើយ គឺ ត្រូវ ធ្វើ បាប ខ្លួន ឯង។
២២ ចូរ នឹក ចាំ ពី ការ វិនិច្ឆ័យ របស់ យើង ចុះ ដ្បិត អ្នក ក៏ នឹង បាន ដូច្នោះ ដែរ។ ម្សិលមិញសម្រាប់ខ្ញុំ និងថ្ងៃនេះសម្រាប់អ្នក។
២៣ ពេល ដែល មនុស្ស ស្លាប់ បាន សម្រាក ចូរ ឲ្យ ការ នឹក រឭក របស់ គាត់ បាន ស្ងប់។ ហើយ ត្រូវ បាន សម្រាល ទុក្ខ ដល់ គាត់ ពេល ដែល ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់ បាន ចាក ចេញ ពី គាត់។
២៤ ប្រាជ្ញា របស់ អ្នក រៀន កើត មក ដោយ ឱកាស នៃ ការ កម្សាន្ត ហើយ អ្នក ណា ដែល មាន មុខ របរ តិច តួច នឹង ក្លាយ ជា អ្នក មាន ប្រាជ្ញា។
២៥ តើ គាត់ អាច ទទួល បាន ប្រាជ្ញា ដែល កាន់ នង្គ័ល ហើយ សិរីរុងរឿង នៅ ក្នុង គោ ដែល ដេញ គោ ហើយ ត្រូវ បាន កាន់កាប់ ដោយ របៀប ណា ហើយ ការ និយាយ អំពី គោ របស់ អ្នក ណា?
26 គាត់ បាន ទុក ចិត្ត ដើម្បី បង្កើត រណ្តៅ; ហើយ ឧស្សាហ៍ ផ្តល់ ចំណី ដល់ គោ។
២៧ ដូច្នេះ ជាង ឈើ និង ជាង ធ្វើ ការ ដែល ធ្វើ ការ ទាំង យប់ ទាំង ថ្ងៃ ហើយ អស់ អ្នក ដែល កាត់ និង ផ្ទូរ ត្រា ហើយ ឧស្សាហ៍ ធ្វើ ច្រើន ប្រភេទ ហើយ ប្រគល់ ខ្លួន ទៅ ជា រូប ក្លែងក្លាយ ហើយ ចាំ មើល ដើម្បី បញ្ចប់ ការងារ។
28 ជាងដែកក៏អង្គុយក្បែរទ្រុង ហើយពិចារណាលើការងារដែក ចំហាយនៃភ្លើងក៏ខ្ជះខ្ជាយសាច់របស់គាត់ ហើយគាត់ប្រយុទ្ធជាមួយនឹងកំដៅនៃចង្ក្រាន៖ សំលេងញញួរ និង ទ្រនុង តែងតែនៅក្នុងត្រចៀករបស់គាត់ ហើយរបស់គាត់ ភ្នែកសម្លឹងមើលទៅលើគំរូនៃវត្ថុដែលគាត់បានបង្កើត។ គាត់ តាំង ចិត្ត បញ្ចប់ កិច្ចការ របស់ គាត់ ហើយ មើល ការ ខាត់ វា ឲ្យ បាន ល្អ ឥត ខ្ចោះ៖
29 ដូច្នេះ ជាងស្មូន កំពុង អង្គុយ នៅ កន្លែង ការងារ របស់ គាត់ ហើយ បង្វិល កង់ ដោយ ជើង របស់ គាត់ ដែល តែងតែ កំណត់ យ៉ាង យក ចិត្ត ទុក ដាក់ ក្នុង ការងារ របស់ គាត់ ហើយ ធ្វើ កិច្ចការ ទាំង អស់ របស់ គាត់ តាម ចំនួន។
30 គាត់ ច្នៃ ដីឥដ្ឋ ដោយ ដៃ របស់ គាត់ ហើយ ឱន ចុះ នូវ កម្លាំង នៅ មុខ ជើង របស់ គាត់ គាត់អនុវត្តខ្លួនឯងដើម្បីដឹកនាំវា; ហើយ គាត់ ឧស្សាហ៍ សម្អាត ចង្ក្រាន។

៣១ អ្នក ទាំង នោះ ទុក ចិត្ត លើ ដៃ របស់ ខ្លួន ហើយ គ្រ
ប់ គ្នា មាន ប្រាជ្ញា ក្នុង ការ ងារ របស់ ខ្លួន។
32 បើ គ្មាន ទី ក្រុង ទាំង នេះ ទេ នោះ មិន អាច រស់
នៅ បាន ឡើយ ហើយ គេ ក៏ មិន ត្រូវ រស់ នៅ កន្លែង ដែ
ល គេ ចង់ ដែរ ក៏ មិន ឡើង ចុះ ដែរ។
33 ពួកគេមិនត្រូវស្វែងរកការប្រឹក្សានៅទីសាធារណៈ ឬអង្គុយខ្ពស់ក្នុងក្រុម
ជំនុំឡើយ៖ ពួកគេមិនត្រូវអង្គុយលើកៅអីចៅក្រម ហើយក៏មិនយល់ពីការកា
ត់ទោសផងដែរ៖ ពួកគេមិនអាចប្រកាសអំពីយុត្តិធម៌ និងការវិនិច្ឆ័យបានទេ
។ គេនឹងរកមិនឃើញកន្លែងដែលគេនិយាយពាក្យប្រស្នាឡើយ។
៣៤ ប៉ុន្តែ ពួកគេ នឹង រក្សា ស្ថានភាព នៃ ពិភពលោក ហើយ រា
ល់ បំណង ប្រាថ្នា របស់ ពួកគេ គឺ នៅ ក្នុង កិច្ចការ នៃ សិ
ប្បកម្ម របស់ ពួកគេ។

ជំពូក 39

១ ប៉ុន្តែ អ្នក ណា ដែល យក ចិត្ត ទុក ដាក់ នឹង ក្រឹត្យវិន័
យ នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយ ជាប់ ក្នុង សមាធិ នោះ នោះ
នឹង ស្វែង រក ប្រាជ្ញា របស់ មនុស្ស បុរាណ ទាំង អស់ ហើ
យ ត្រូវ បាន កាន់ តាម ទំនាយ។
2 គាត់ នឹង រក្សា ពាក្យ របស់ មនុស្ស ល្បី ៗ ហើយ កន្លែង
ដែល មាន ពាក្យ ប្រៀប ប្រដូច ជា ទី បំផុត គាត់ ក៏ នឹង
នៅ ទី នោះ ដែរ។
3 គាត់ នឹង ស្វែង រក អាថ៌កំបាំង នៃ ប្រយោគ ដ៏ ធ្ងន់ធ្ងរ ហើ
យ នឹង ប្រែ ប្រួល ក្នុង ពាក្យ ប្រស្នា ងងឹត។
4 គាត់នឹងបម្រើក្នុងចំណោមមនុស្សដ៏អស្ចារ្យ ហើយបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុ
ខពួកចៅហ្វាយ។ គាត់នឹងធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ប្រទេសផ្សេងៗ។ ព្រោះគាត់បា
នសាកល្បងអំពើល្អ និងអំពើអាក្រក់ក្នុងចំណោមមនុស្ស។
5 គាត់ នឹង ដាក់ ចិត្ត ទៅ រក ព្រះអម្ចាស់ ដែល បាន បង្កើ
ត គាត់ ពី ព្រលឹម ហើយ នឹង អធិស្ឋាន នៅ ចំពោះ ព្រះ ដ៏
ខ្ពស់ បំផុត ហើយ នឹង បើក មាត់ អធិស្ឋាន ហើយ អង្វរ រក អំ
ពើ បាប របស់ គាត់។
៦ពេល ដែល ព្រះ អម្ចាស់ ទ្រង់ សព្វ ព្រះទ័យ នោះ ទ្រង់ នឹ
ង ពោរពេញ ដោយ វិញ្ញាណ នៃ ការ យល់ ដឹង។ ទ្រង់ នឹង
ចាក់ ចេញ នូវ ប្រយោគ ដ៏ ឈ្លាស វៃ ហើយ អរ ព្រះ គុ
ណ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ដោយ ការ អធិស្ឋាន របស់ ទ្រង់។
៧ គាត់ នឹង ដឹកនាំ ឱវាទ និង ចំណេះ ដឹង របស់ គាត់ ហើយ
គាត់ នឹង សញ្ជឹង គិត ដោយ អាថ៌កំបាំង។
៨ គាត់ នឹង បង្ហាញ ពី អ្វី ដែល គាត់ បាន រៀន ហើយ នឹង
មាន សិរី រុងរឿង នៅ ក្នុង ក្រឹត្យវិន័យ នៃ សេចក្តី សញ្ញា
នៃ ព្រះ អម្ចាស់។
៩ មនុស្សជាច្រើននឹងសរសើរការយល់ដឹងរបស់គាត់ ហើយដរាបណាលោ
កីយនេះស្ថិតស្ថេរ វានឹងមិនលាយបាត់ឡើយ។ អនុស្សាវរីយ៍ របស់ គាត់
នឹង មិន រលត់ ទៅ ណា ឡើយ ហើយ ឈ្មោះ របស់ គាត់ នឹ
ង ស្ថិត នៅ ពី មួយ ជំនាន់ ទៅ មួយ ជំនាន់។
10 ប្រជាជាតិ នានា នឹង បង្ហាញ ប្រាជ្ញា របស់ ព្រះអង្គ ហើយ
ក្រុម ជំនុំ នឹង ប្រកាស ពី ការ សរសើរ របស់ ព្រះអង្គ។
11 បើ គាត់ ស្លាប់ គាត់ នឹង បន្សល់ ទុក ឈ្មោះ មួយ ពាន់
ជាង ហើយ បើ គាត់ រស់ គាត់ នឹង កើន ឡើង។
12 នៅ តែ មាន ខ្ញុំ ត្រូវ និយាយ ជា ច្រើន ទៀត ដែល ខ្ញុំ
បាន គិត លើ; ដ្បិតខ្ញុំពេញដូចព្រះច័ន្ទ
13 ឱ កូន បរិសុទ្ធ អើយ ចូរ ស្តាប់ តាម ខ្ញុំ ហើយ ដុះ ពន្លក
ឡើង ដូច ជា ផ្កា កុលាប ដុះ តាម ជ្រោះ វាល
១៤ ហើយ ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា ផ្តល់ នូវ រសជាតិ ផ្អែម ដូច
ជា គ្រឿង ក្រអូប ហើយ រីក ដូច ផ្កា លីលី ផ្ញើ ក្លិន ចេញ ហើ
យ ច្រៀង ចម្រៀង សរសើរ តម្កើង ព្រះអម្ចាស់ ក្នុង គ្រប់ កិច្ច
ការ ទាំង អស់ របស់ ទ្រង់។
១៥ ចូរ លើក តម្កើង ព្រះនាម របស់ ព្រះអង្គ ហើយ សំដែង កា
រ សរសើរ របស់ ព្រះអង្គ ដោយ បទ ចម្រៀង នៃ បបូរ មាត់ រ
បស់ អ្នក និង ដោយ ពិណ ហើយ ដោយ ការ សរសើរ ព្រះអង្គ
អ្នក ត្រូវ និយាយ តាម របៀប នេះ ថា ៖
១៦ កិច្ចការ ទាំង អស់ របស់ ព្រះ អម្ចាស់ គឺ ល្អ លើស លប់
ហើយ អ្វី ដែល ទ្រង់ បាន បង្គាប់ នឹង ត្រូវ បាន សម្រេច ក្នុ
ង ពេល កំណត់។
១៧ ហើយ គ្មាន អ្នក ណា អាច និយាយ ថា តើ នេះ ជា អ្វី?
ហេតុ អ្វី បាន ជា នោះ? តាម បញ្ជា របស់ ព្រះអង្គ ទឹក បាន
លេច ចេញ ជា គំនរ ហើយ តាម ពាក្យ សម្តី របស់ ព្រះអង្គ ទឹ
ក ក៏ មាន ដូច ជា ហ្វូង។
18 តាម បញ្ញត្តិ របស់ លោក ត្រូវ ធ្វើ តាម អ្វី ដែល លោក
ពេញ ចិត្ត។ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចរារាំងបានទេ នៅពេលដែលគាត់
នឹងជួយសង្គ្រោះ។
19 កិច្ចការ នៃ មនុស្ស ទាំង អស់ នៅ ចំពោះ មុខ គាត់ ហើ
យ គ្មាន អ្វី អាច លាក់ បាំង ពី ភ្នែក គាត់ បាន ឡើយ។
20 ទ្រង់ ទត ឃើញ ពី អស់កល្ប ជានិច្ច ទៅ អស់កល្ប ជានិច្ច
។ ហើយគ្មានអ្វីអស្ចារ្យនៅចំពោះមុខគាត់ទេ។
២១ បុរស មិន ត្រូវ និយាយ ថា តើ នេះ ជា អ្វី? ហេតុ អ្វី បា
ន ជា នោះ? ដ្បិតគាត់បានធ្វើអ្វីៗទាំងអស់សម្រាប់ការប្រើប្រាស់។
22 ព្រះពរ របស់ ទ្រង់ គ្រប ដណ្តប់ លើ ដី ស្ងួត ដូច ជា ទន្លេ
ហើយ ស្រោច ទឹក ឲ្យ ដូច ទឹក ជំនន់។
២៣ ដូច ជា ទ្រង់ បាន បង្វែរ ទឹក ឲ្យ ទៅ ជា ប្រៃ ដូច្នេះ
សាសន៍ ដទៃ នឹង ទទួល សេចក្តី ក្រោធ របស់ ទ្រង់ ជា មរត
ក។
២៤ ដូច ជា មាគ៌ា របស់ ទ្រង់ គឺ សាមញ្ញ ចំពោះ ព្រះ ដ៏វិសុ
ទ្ធ; ពួក គេ ក៏ ជំពប់ ដួល ចំពោះ មនុស្ស អាក្រក់ ដែរ។
25 ដ្បិត របស់ ល្អ គឺ ជា របស់ ល្អ ដែល បាន បង្កើត តាំ
ង ពី ដើម ដំបូង មក ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា អំពើ អាក្រក់
សម្រាប់ មនុស្ស មាន បាប។
26 របស់ ដែល សំខាន់ សម្រាប់ ជីវិត មនុស្ស ទាំង មូល គឺ ទឹ
ក ភ្លើង ដែក និង អំបិល ម្សៅ ស្រូវ សាលី ទឹកឃ្មុំ ទឹកដោះ និង ឈា
ម នៃ ផ្លែ ទំពាំងបាយជូរ ប្រេង និង សម្លៀក បំពាក់។
27 អ្វីៗ ទាំង អស់ នេះ គឺ ជា ការ ល្អ ចំពោះ ព្រះ ដូច្នេះ ចំ
ពោះ មនុស្ស មាន បាប គេ បែរ ទៅ ជា អាក្រក់។
28 មាន វិញ្ញាណ ដែល ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង សម្រាប់ ការ
សងសឹក ដែល នៅ ក្នុង កំហឹង របស់ ពួក គេ បាន ដាក់
នៅ លើ ការ ឈឺ ដាច់ សរសៃឈាម ខួរក្បាល; នៅ ពេល
នៃ ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ ពួក គេ បាន បញ្ចេញ កម្លាំង របស់ ខ្លួន
ហើយ សម្រាល កំហឹង របស់ ព្រះអង្គ ដែល បាន បង្កើត ពួ
ក គេ។
២៩ ភ្លើង ព្រឹល ទុរ្ភិក្ស និង សេចក្តី ស្លាប់ អ្វីៗ ទាំង នេះ ត្រូវ បា
ន បង្កើត ឡើង សម្រាប់ ការ សងសឹក។
30 ធ្មេញ របស់ សត្វ សាហាវ ខ្យាដំរី ពស់ និង ដាវ ដាក់ ទោស
មនុស្ស អាក្រក់ ឲ្យ វិនាស។
៣១ ពួកគេ នឹង រីករាយ ក្នុង បទបញ្ញត្តិ របស់ ទ្រង់ ហើយ ពួក
គេ នឹង ត្រៀម ខ្លួន នៅ លើ ផែនដី នៅ ពេល ដែល មាន
តម្រូវការ លុះ ដល់ ពេល កំណត់ ហើយ គេ នឹង មិន រំលង ពា
ក្យ របស់ លោក ឡើយ។
៣២ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ តាំង ពី ដើម ដំបូង មក ខ្ញុំ បាន តាំ
ង ចិត្ត ហើយ បាន គិត អំពី រឿង ទាំង នេះ ហើយ បាន ទុ
ក វា ជា លាយលក្ខណ៍ អក្សរ។
៣៣ កិច្ចការ ទាំង ប៉ុន្មាន របស់ ព្រះអម្ចាស់ សុទ្ធ តែ ល្អ ហើ
យ ទ្រង់ នឹង ប្រទាន គ្រប់ ទាំង របស់ ដែល ត្រូវ ការ
នៅ ពេល កំណត់។

34 ដូច្នេះ មនុស្ស មិន អាច និយាយ ថា នេះ អាក្រក់ ជាង
នេះ ទៅ ទៀត ទេ ដ្បិត នៅ ពេល ក្រោយ គេ នឹង បាន យ
ល់ ព្រម ទាំង អស់ គ្នា។
៣៥ហើយ ដូច្នេះ ចូរ សរសើរ តម្កើង ព្រះ អម្ចាស់ ដោយ អ
ស់ ពី ចិត្ត និង មាត់ ហើយ ប្រទាន ពរ ដល់ ព្រះ នាម នៃ
ព្រះ អម្ចាស់។

ជំពូក 40

1 ទុក្ខលំបាកដ៏អស្ចារ្យត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប ហើយនឹម
ដ៏ធ្ងន់មួយបានមកលើកូនប្រុសរបស់អ័ដាម ចាប់ពីថ្ងៃដែលពួកគេបានចេញ
ពីផ្ទៃម្តាយរបស់ពួកគេ រហូតដល់ថ្ងៃដែលពួកគេត្រឡប់ទៅរកម្តាយនៃអ្វីៗទាំ
ងអស់។
2 ការស្រមើស្រមៃរបស់ពួកគេអំពីរឿងដែលនឹងមកដល់ និងថ្ងៃនៃសេចក្តី
ស្លាប់ ធ្វើឱ្យមានការរំខានដល់ការគិតរបស់ពួកគេ ហើយធ្វើឱ្យមានការភ័យ
ខ្លាចដល់បេះដូង។
3 ពី អ្នក ដែល អង្គុយ លើ បល្ល័ង្ក នៃ សិរីល្អ ដល់ អ្នក ដែ
ល បន្ទាប ខ្លួន នៅ លើ ផែនដី និង ផេះ។
4 ពី អ្នក ណា ដែល ស្លៀក ពាក់ ពណ៌ ស្វាយ និង មកុដ ដ
ល់ អ្នក ដែល ស្លៀក ពាក់ សំពត់ អំបោះ។
5 សេចក្តីក្រោធ សេចក្តីច្រណែន សេចក្តីលំបាក និងភាពមិនស្ងប់ ការភ័យ
ខ្លាចសេចក្តីស្លាប់ សេចក្តីក្រោធ និងការទាស់ទែងគ្នា ហើយក្នុងពេលដែល
ទ្រង់សម្រាកនៅលើគ្រែរបស់គាត់ ការគេងយប់របស់គាត់ ចូរផ្លាស់ប្តូរចំ
ណេះដឹងរបស់គាត់។
6 ការសម្រាករបស់គាត់តិចតួច ឬគ្មានអ្វីសោះ ហើយបន្ទាប់មកគាត់ដេក
នៅក្នុងរបស់គាត់ដូចជានៅក្នុងថ្ងៃនៃការឃ្លាំមើល, មានការរំខាននៅក្នុងចក្ខុ
វិស័យនៃបេះដូងរបស់គាត់ដូចជាប្រសិនបើគាត់បានរួចផុតពីសមរភូមិ។
7 កាល ណា មាន សុវត្ថិភាព នោះ ទ្រង់ ភ្ញាក់ ឡើង ហើយ ងឿ
ង ឆ្ងល់ ថា ការ ភ័យ ខ្លាច នោះ គ្មាន អ្វី សោះ។
៨ រឿង បែប នេះ កើត ឡើង ចំពោះ មនុស្ស ទាំង អស់ ទាំង
មនុស្ស និង សត្វ ហើយ នេះ ជា ប្រាំពីរ ដង ទៀត លើ មនុ
ស្ស មាន បាប។
9 សេចក្តី ស្លាប់ និង ការ បង្ហូរ ឈាម ការ វាយ ប្រហារ និង ដាវ
គ្រោះ មហន្តរាយ ទុរ្ភិក្ស ទុក្ខ វេទនា និង គ្រោះ កាច។
10 អ្វីៗ ទាំង នេះ ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង សម្រាប់ មនុស្ស អា
ក្រក់ ហើយ ទឹក ជំនន់ បាន មក ដោយ ប្រយោជន៍ គេ។
11 អ្វីៗ ដែល នៅ លើ ផែនដី នឹង ត្រឡប់ មក ផែនដី វិញ
ហើយ អ្វីៗ ដែល នៅ ក្នុង ទឹក នឹង ត្រឡប់ ទៅ ក្នុង សមុ
ទ្រ វិញ។
12 ការ សូកប៉ាន់ និង អយុត្តិធម៌ ទាំង អស់ នឹង ត្រូវ លុប បំបា
ត់ ប៉ុន្តែ ការ ប្រព្រឹត្ត ដោយ ពិត ប្រាកដ នឹង ស្ថិត នៅ ជា
រៀង រហូត។
១៣ ទំនិញ របស់ មនុស្ស ទុច្ចរិត នឹង រីង ស្ងួត ដូច ទឹក ទន្លេ
ហើយ នឹង រលាយ បាត់ ទៅ ដោយ សំឡេង ដូច ផ្គរលាន់ ក្នុ
ង ភ្លៀង។
១៤ ពេល ដែល គាត់ បើក ដៃ នោះ គាត់ នឹង រីក រាយ ណា
ស់ ហើយ មនុស្ស ដែល រំលង នឹង បាត់ បង់ ជីវិត យ៉ាង
នោះ ដែរ។
១៥ កូន ចៅ របស់ មនុស្ស ទុច្ចរិត នឹង មិន បង្កើត មែក
ជា ច្រើន ឡើយ គឺ ដូច ជា ឫស មិន ស្អាត នៅ លើ ថ្ម រឹង
។
16 ស្មៅដុះលើគ្រប់ទឹក និងច្រាំងទន្លេនឹងត្រូវទាញឡើងនៅមុខស្មៅទាំងអ
ស់។
១៧ បរិបូណ៌ ប្រៀប បាន នឹង សួន ច្បារ ដ៏ មាន ផ្លែ ផ្កា បំ
ផុត ហើយ សេចក្តី មេត្តា ករុណា ស្ថិត នៅ ជា រៀង រហូត។
18 ការ ខិត ខំ និង ស្កប់ ចិត្ត នឹង ការ ដែល មនុស្ស មាន
នោះ គឺ ជា ជីវិត ដ៏ ផ្អែមល្ហែម ប៉ុន្តែ អ្នក ណា ដែល រក បា
ន កំណប់ គឺ លើស អ្នក ទាំង ពីរ។
19 កូន និង ការ កសាង ទីក្រុង បន្ត ឈ្មោះ បុរស ប៉ុន្តែ ប្រព
ន្ធ ដែល គ្មាន កំហុស ត្រូវ បាន រាប់ លើស អ្នក ទាំង ពីរ។
20 ស្រា និង ភ្លេង សុទ្ធ តែ រីក រាយ ក្នុង ចិត្ត ប៉ុន្តែ សេចក្តី
ស្រឡាញ់ នៃ ប្រាជ្ញា គឺ លើស ជាង អ្នក ទាំង ពីរ។
21 បំពង់ និង បទ ភ្លេង សុទ្ធ បង្កើត ជា បទ ភ្លេង ដ៏ ផ្អែម
ល្ហែម ប៉ុន្តែ អណ្តាត ដ៏ រីករាយ ស្ថិត នៅ ពី លើ អ្នក ទាំង
ពីរ។
22 ភ្នែក របស់ អ្នក ប្រាថ្នា ចង់ បាន ការ ពេញ ចិត្ត និង ភា
ព ស្រស់ ស្អាត ប៉ុន្តែ ច្រើន ជាង ពោត ទាំង ពីរ ពណ៌ បៃត
ង ទៅ ទៀត។
២៣ មិត្តភក្តិ និង គូកន មិន ដែល នឹក ឃើញ ឡើយ ប៉ុន្តែ ខា
ង លើ អ្នក ទាំង ពីរ ជា ប្រពន្ធ នឹង ប្តី។
24 បង ប្អូន និង ជំនួយ គឺ ទល់ នឹង ពេល មាន បញ្ហា ប៉ុន្តែ
ការ ធ្វើ ទាន នឹង ផ្តល់ ច្រើន ជាង អ្នក ទាំង ពីរ ទៅ ទៀ
ត។
25 មាស និង ប្រាក់ ធ្វើ ឲ្យ ជើង រឹង មាំ ប៉ុន្តែ ការ ប្រឹក្សា ត្រូ
វ បាន គេ គោរព លើស អ្នក ទាំង ពីរ។
26 ទ្រព្យ សម្បត្តិ និង កម្លាំង លើក ចិត្ត ឡើង ប៉ុន្តែ សេចក្តី
កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះអម្ចាស់ លើស ពី អ្នក ទាំង ពីរ ទៅ
ទៀត សេចក្តី កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះអម្ចាស់ គ្មាន អ្វី ចង់ បាន
ហើយ ក៏ មិន ត្រូវ ការ ស្វែង រក ជំនួយ ដែរ។
២៧ ការ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះ យេហូវ៉ា ជា សួន ច្បារ ដ៏
មាន ផ្លែ ផ្កា ហើយ គ្រប បាំង ទ្រង់ លើស ជាង សិរី ល្អ ទាំ
ង អស់។
28 កូន អើយ កុំ ដឹក នាំ ជីវិត អ្នក សុំ ទាន! ស្លាប់ប្រសើរជាងសុំ
ទាន។
២៩ ជីវិត របស់ អ្នក ដែល ពឹង លើ តុ របស់ អ្នក ដទៃ គឺ
មិន ត្រូវ រាប់ អស់ មួយ ជីវិត ឡើយ។ ដ្បិត គាត់ បំពុល ខ្លួ
ន ដោយ សាច់ របស់ អ្នក ដទៃ ប៉ុន្តែ អ្នក ប្រាជ្ញ ដែល ចិញ្ចឹ
ម បី បាច់ យ៉ាង ល្អ នឹង ប្រយ័ត្ន។
30 អ្នក សុំទាន គឺ ផ្អែម នៅ ក្នុង មាត់ របស់ មនុស្ស អៀន
ខ្មាស ប៉ុន្តែ នៅ ក្នុង ពោះ របស់ វា នឹង មាន ភ្លើង ឆេះ។

ជំពូក 41

១ ឱ សេចក្តីស្លាប់អើយ ការនឹករលឹកពីអ្នកដ៏ជូរចត់ប៉ុណ្ណាចំពោះបុរសម្នាក់
ដែលរស់នៅដោយសម្រាកនៅក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់ ដល់បុរសដែល
គ្មានអ្វីដែលធ្វើឱ្យគាត់ខឹង ហើយដែលមានភាពចម្រុងចម្រើនក្នុងគ្រប់អ្វីៗទាំ
ងអស់៖ មែនហើយ សម្រាប់អ្នកដែលមិនទាន់អាចទទួលបាន សាច់!
2 ឱ សេចក្តីស្លាប់អើយ ការកាត់ទោសរបស់អ្នកគឺអាចទទួលយកបានចំ
ពោះអ្នកទុគ៌ត ហើយចំពោះគាត់ដែលកម្លាំងបានបរាជ័យ ដែលឥឡូវនេះ
នៅក្នុងយុគសម័យចុងក្រោយ ហើយត្រូវបានរងទុក្ខដោយគ្រប់រឿងទាំងអ
ស់ ហើយចំពោះអ្នកដែលអស់សង្ឃឹម និងបាត់បង់ការអត់ធ្មត់!
៣ កុំ ខ្លាច ការ កាត់ ទោស ប្រហារ ជីវិត ចូរ នឹក ចាំ ពី អ្ន
ក ដែល មាន នៅ មុខ អ្នក ហើយ អ្នក ដែល មក តាម
ក្រោយ។ នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះអម្ចាស់ លើ មនុស្ស ទាំ
ង អស់។
៤ហើយ ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក ប្រឆាំង នឹង ការ ពេញ ចិ
ត្ត នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត? គ្មាន ការ ស៊ើប អង្កេត
នៅ ក្នុង ផ្នូរ ទេ ទោះ បី អ្នក មាន អាយុ ដប់ ឬ មួយ រយ
ឬ មួយ ពាន់ ឆ្នាំ ក៏ ដោយ។

5 កូន របស់ មនុស្ស មាន បាប ជា កូន ដែល គួរ ស្អប់ ខ្ពើម ហើយ ពួក អ្នក ប្រាស្រ័យ ទាក់ទង គ្នា នៅ ក្នុង ផ្ទះ របស់ មនុស្ស ទុច្ចរិត។
៦ មរតក នៃ កូន របស់ មនុស្ស មាន បាប នឹង ត្រូវ វិនាស ទៅ ហើយ ពូជពង្ស របស់ ពួក គេ នឹង មាន សេចក្តី តិះដៀល ជា រៀង រហូត។
៧ កូន នឹង ត្អូញត្អែរ ពី ឪពុក ដែល មិន គោរព កោត ខ្លាច ព្រោះ គេ នឹង ត្រូវ គេ តិះដៀល ដោយ សារ តែ ឪពុក។
៨ មនុស្ស ទុច្ចរិត អើយ វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល បាន លះ ចោល ក្រឹត្យវិន័យ នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត! បើ អ្នក រាល់ គ្នា កើន ឡើង នោះ នឹង ត្រូវ បំផ្លាញ ចោល។
៩ ហើយ ប្រសិន បើ អ្នក កើត មក អ្នក នឹង កើត មក ក្នុង បណ្តាសា ហើយ ប្រសិន បើ អ្នក ស្លាប់ នោះ បណ្តាសា នឹង ក្លាយ ជា ចំណែក របស់ អ្នក។
10 អស់ អ្នក ដែល នៅ លើ ផែនដី នឹង ត្រឡប់ មក ផែនដី វិញ ដូច្នេះ មនុស្ស ទុច្ចរិត នឹង ទៅ ពី បណ្តាសា ទៅ ជា សេចក្តី ហិនវិនាស។
11 ការ កាន់ទុក្ខ របស់ មនុស្ស គឺ អំពី រូប កាយ របស់ ខ្លួន ប៉ុន្តែ ឈ្មោះ អាក្រក់ របស់ មនុស្ស មាន បាប នឹង ត្រូវ លុប បំបាត់ ចោល។
១២ ចូរ គិត អំពី នាម របស់ អ្នក ពី ព្រោះ ការ នោះ នឹង បន្ត នៅ ជាមួយ អ្នក លើស ពី កំណប់ មាស មួយ ពាន់។
១៣ ជីវិត ល្អ មាន តែ ពីរ បី ថ្ងៃ តែ ឈ្មោះ ល្អ នៅ ស្ថិតស្ថេរ ជា រៀង រហូត។
១៤ កូន ចៅ អើយ ចូរ រក្សា ការ ប្រៀនប្រដៅ ឲ្យ បាន សុខ ចុះ ដ្បិត ប្រាជ្ញា ដែល លាក់ ទុក ហើយ ទ្រព្យ សម្បត្តិ ដែល គេ មើល មិន ឃើញ តើ មាន ប្រយោជន៍ អ្វី?
១៥ អ្នក ណា លាក់ កំបាំង ភាព ល្ងង់ ខ្លៅ ប្រសើរ ជាង អ្នក ដែល លាក់ ប្រាជ្ញា។
១៦ ដូច្នេះ ចូរ ត្រូវ អាម៉ាស់ មុខ ទៅ តាម ពាក្យ របស់ ខ្ញុំ ចុះ ដ្បិត វា មិន ល្អ ទេ ក្នុង ការ រក្សា ភាព អាម៉ាស់ ទាំង អស់។ ទាំង មិន ត្រូវ បាន អនុម័ត ទាំង ស្រុង នៅ ក្នុង គ្រប់ ការ ទាំង អស់ ។
17 ត្រូវ ខ្មាស នឹង ការ ប្រព្រឹត្ត អំពើ ផិត ក្បត់ នៅ ចំពោះ មុខ ឪពុក ម្តាយ ហើយ និយាយ កុហក នៅ ចំពោះ មុខ ព្រះអង្គម្ចាស់ និង អ្នក ខ្លាំង ពូកែ។
18 បទល្មើសនៅចំពោះមុខចៅក្រម និងអ្នកគ្រប់គ្រង។ អំពើទុច្ចរិតនៅចំពោះមុខក្រុមជំនុំ និងមនុស្ស។ ការប្រព្រឹត្តដោយអយុត្តិធម៌ចំពោះដៃគូ និងមិត្តរបស់អ្នក
១៩ ហើយ ពី ការ លួច ទាក់ទង នឹង កន្លែង ដែល អ្នក ស្នាក់ នៅ និង អំពី សេចក្តី ពិត នៃ ព្រះ និង សេចក្តី សញ្ញា របស់ ទ្រង់ ហើយដាក់កែងដៃលើសាច់។ និងការមើលងាយដើម្បីផ្តល់ឱ្យនិងទទួលយក;
20 ហើយ ពី ភាព ស្ងៀមស្ងាត់ នៅ ចំពោះ មុខ ពួក អ្នក ដែល ជំរាប សួរ អ្នក និងមើលទៅស្រីពេស្យា;
២១ ហើយ ដើម្បី បង្វែរ មុខ អ្នក ចេញ ពី ញាតិ សន្តាន របស់ អ្នក ឬដើម្បីយកចំណែកឬអំណោយមួយ; ឬសម្លឹងមើលប្រពន្ធរបស់បុរសផ្សេង។
22 ឬត្រូវរវល់ជាមួយស្រីបម្រើពេក ហើយកុំមកជិតគ្រែរបស់នាង។ ឬការថ្លែងសុន្ទរកថាមុនមិត្តភក្តិ; ហើយបន្ទាប់ពីអ្នកបានផ្តល់ឱ្យ ចូរកុំខឹង។
២៣ ឬពីការនិយាយឡើងវិញ ហើយនិយាយម្តងទៀតនូវអ្វីដែលអ្នកបានឮ។ និងការលាតត្រដាងនៃអាថ៌កំបាំង។
24 ដូច្នេះ អ្នក នឹង ត្រូវ អាម៉ាស់ យ៉ាង ពិត ប្រាកដ ហើយ ត្រូវ បាន គេ ពេញ ចិត្ត ចំពោះ មនុស្ស ទាំង អស់។

ជំពូក 42

1 ក្នុង ចំណោម របស់ ទាំង នេះ កុំ ត្រូវ ខ្មាស ឡើយ ហើយ កុំ ទទួល អ្នក ណា ដែល ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប ដោយ ហេតុ នេះ ឡើយ។
២ ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត និងសម្ពន្ធមេត្រីរបស់ព្រះអង្គ។ និងវិនិច្ឆ័យទោសមនុស្សទុច្ចរិត។
3 ការគិតគូរជាមួយដៃគូរបស់អ្នក និងអ្នកធ្វើដំណើរ។ ឬអំណោយនៃមរតករបស់មិត្តភក្តិ;
4 នៃភាពជាក់លាក់នៃតុល្យភាពនិងទម្ងន់; ឬទទួលបានច្រើនឬតិច;
5 និង ការ លក់ ព្រងើយ កន្តើយ របស់ ឈ្មួញ; ការកែតម្រូវជាច្រើនរបស់កុមារ; ហើយ ធ្វើ ឲ្យ ខាង អ្នក បម្រើ អាក្រក់ ហូរ ឈាម។
6 ការ រក្សា ទុក ជា ការ ល្អ ជា ទី ដែល ប្រពន្ធ អាក្រក់ នៅ ហើយបិទដៃជាកន្លែងដែលដៃជាច្រើន។
7 ចែកចាយរបស់ទាំងអស់ជាចំនួននិងទម្ងន់; ហើយ សរសេរ ទាំង អស់ ដែល អ្នក ឲ្យ ចេញ ឬ ទទួល។
៨ កុំ ខ្មាស ក្នុង ការ ប្រាប់ ដល់ មនុស្ស ល្ងង់ និង ល្ងង់ ហើយ និង មនុស្ស ចាស់ ទុំ ដែល ឈ្លោះ ជាមួយ មនុស្ស នៅ ក្មេង ឡើយ ដូច្នេះ អ្នក នឹង ត្រូវ បាន រៀន យ៉ាង ពិត ហើយ ពេញ ចិត្ត នឹង មនុស្ស ទាំង អស់ ដែល រស់ នៅ។
9 ឪពុក ដាស់ កូន ស្រី ពេល គ្មាន អ្នក ណា ដឹង។ ពេលនាងនៅក្មេង ក្រែងនាងបាត់បង់ផ្កាទៅតាមអាយុ។ ហើយរៀបការ ក្រែងនាងត្រូវស្អប់
10 ក្នុង ព្រហ្មចារី របស់ នាង ក្រែង នាង ត្រូវ សៅហ្មង ហើយ មាន កូន នៅ ក្នុង ផ្ទះ ឪពុក នាង។ មានប្តី ក្រែងនាងប្រព្រឹត្តខុស។ ហើយ ពេល នាង រៀបការ ហើយ ក្រែង នាង មិន កើត។
11 ចូរ ប្រុង ប្រយ័ត្ន ចំពោះ កូន ស្រី ដែល អៀន ខ្មាស ក្រែង នាង ធ្វើ ជា សើច ចំអក ដល់ ខ្មាំង សត្រូវ និង ពាក្យ សំដី នៅ ក្នុង ទីក្រុង និង ជា ការ តិះដៀល ក្នុង ចំណោម ប្រជាជន ហើយ ធ្វើ ឲ្យ នាង ខ្មាស ចំពោះ ហ្វូង មនុស្ស។
១២ មើល ចុះ កុំ មើល រូប កាយ គ្រប់ យ៉ាង ឡើយ ហើយ ក៏ មិន អង្គុយ នៅ កណ្តាល ស្ត្រី ដែរ។
១៣ ព្រោះ សំលៀក បំពាក់ កើត ចេញ ពី ខែល និង អំពើ ទុច្ចរិត មក ពី ស្ត្រី។
១៤ ខ្ញុំ និយាយ ថា ភាព ស្លូតបូត របស់ បុរស ល្អ ប្រសើរ ជាង ស្ត្រី ដែល គួរ សម ជា ស្ត្រី ដែល នាំ មក នូវ ការ អាម៉ាស់ និង ការ តិះដៀល
១៥ ឥឡូវ នេះ ខ្ញុំ នឹង នឹក ចាំ ពី កិច្ចការ របស់ ព្រះ អម្ចាស់ ហើយ ប្រកាស អំពី ការ ទាំង ឡាយ ដែល ខ្ញុំ បាន ឃើញ៖ នៅ ក្នុង ព្រះ បន្ទូល នៃ ព្រះ អម្ចាស់ គឺ ជា កិច្ចការ របស់ ទ្រង់។
១៦ ព្រះអាទិត្យ ដែល ផ្តល់ ពន្លឺ មើល ទៅ លើ អ្វីៗ ទាំង អស់ ហើយ កិច្ចការ នោះ ពោរពេញ ទៅ ដោយ សិរីរុងរឿង របស់ ព្រះអម្ចាស់។
១៧ ព្រះអម្ចាស់ មិន បាន ប្រទាន អំណាច ដល់ ពួក បរិសុទ្ធ ដើម្បី ប្រកាស ពី ការ អស្ចារ្យ ទាំង ប៉ុន្មាន របស់ ទ្រង់ ដែល ព្រះអម្ចាស់ នៃ ព្រះ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព បាន តាំង ចិត្ត យ៉ាង រឹង មាំ ដើម្បី ឲ្យ អ្វីៗ ដែល មាន អាច នឹង ត្រូវ បាន តាំង ឡើង សម្រាប់ សិរី ល្អ របស់ ទ្រង់។
18 គាត់ ស្វែង រក ទី ជ្រៅ និង ចិត្ត ហើយ ពិចារណា អំពី ល្បិច កល របស់ ពួក គេ ដ្បិត ព្រះ អម្ចាស់ ជ្រាប គ្រប់ ទាំង អស់ ដែល អាច នឹង ដឹង ហើយ ទ្រង់ ទត ឃើញ ទី សំគាល់ នៃ ពិភព លោក។

19 ទ្រង់ ប្រកាស អំពី ការណ៍ ដែល កន្លង មក ហើយ សម្រា
ប់ ពេល ខាង មុខ ហើយ ទ្រង់ បាន បើក សម្តែង ជំហាន
នៃ ការណ៍ ដែល លាក់ កំបាំង។
20 គ្មាន គំនិត ណា គេច ផុត ពី គាត់ ឡើយ ហើយ ក៏ គ្មា
ន ពាក្យ ណា លាក់ កំបាំង ពី គាត់ ដែរ។
21 គាត់ បាន តុបតែង កិច្ចការ ដ៏ ល្អ ឥត ខ្ចោះ នៃ ប្រាជ្ញា រ
បស់ គាត់ ហើយ គាត់ មាន តាំង ពី អស់កល្ប រហូត ដល់ អ
ស់កល្ប ជានិច្ច។ ចំពោះ គាត់ នឹង មិន អាច បន្ថែម អ្វី បាន
ហើយ គាត់ ក៏ មិន អាច ថយ ចុះ ហើយ គាត់ ក៏ មិន ត្រូ
វ ការ អ្នក ប្រឹក្សា ណា មួយ ដែរ។
២២ អូ ស្នាដៃ ទាំង អស់ របស់ គាត់ គួរ ឲ្យ ចង់ បាន ណាស់!
ហើយ ថា មនុស្ស ម្នាក់ អាច នឹង ឃើញ សូម្បី តែ ពន្លឺ មួ
យ ។
23 របស់ ទាំង អស់ នេះ នៅ រស់ នៅ ជា រៀង រហូត ស
ម្រាប់ ការ ប្រើ ប្រាស់ ទាំង អស់ ហើយ វា សុទ្ធ តែ ស្តាប់
បង្គាប់។
24 អ្វីៗ ទាំង អស់ មាន លក្ខណៈ ទ្វេ ឡើង ទៅ វិញ ទៅ ម
ក ហើយ ព្រះអង្គ មិន បាន ធ្វើ អ្វី ដែល មិន ល្អ ឥត
ខ្ចោះ ឡើយ។
25 វត្ថុ មួយ បង្កើត ភាព ល្អ ឬ អ្វី ផ្សេង ទៀត ហើយ តើ អ្ន
ក ណា នឹង ពោរពេញ ដោយ ការ មើល ឃើញ សិរី ល្អ រប
ស់ ទ្រង់?

ជំពូក 43

1 មោទនភាព នៃ កម្ពស់ ផ្ទៃ មេឃ ដ៏ ច្បាស់ សម្រស់ នៃ ស្ថាន
សួគ៌ ដោយ ការ បង្ហាញ ដ៏ រុងរឿង របស់ ព្រះអង្គ
២ ពេល ព្រះអាទិត្យ លេច មក ប្រកាស នៅ ពេល ដែល ទ្រ
ង់ កំពុង រះ ឡើង នូវ ឧបករណ៍ ដ៏ អស្ចារ្យ ជា កិច្ចការ នៃ
ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត
3 ពេល ថ្ងៃ ត្រង់ ស្រុក នេះ បាន រីង ស្ងួត ហើយ តើ អ្នក
ណា អាច នៅ ជាប់ នឹង កម្តៅ ដែល ឆេះ បាន?
4 បុរស ម្នាក់ ផ្លុំ ចង្ក្រាន កំពុង តែ ក្តៅ ខ្លាំង ប៉ុន្តែ ព្រះអាទិ
ត្យ បាន ឆេះ ភ្នំ បី ដង ទៀត។ ការ ដក ដង្ហើម ចេញ ពី
ចំហាយ ដ៏ ក្តៅ គគុក ហើយ បញ្ជូន ពន្លឺ ចេញ មក វា ធ្វើ
ឲ្យ ភ្នែក ងងឹត។
5 ព្រះអម្ចាស់ ដែល បង្កើត វា គឺ អស្ចារ្យ ហើយ តាម បញ្ជា រប
ស់ ទ្រង់ រត់ យ៉ាង ប្រញាប់។
6 លោក បាន បង្កើត ព្រះច័ន្ទ ផង ដែរ ដើម្បី បម្រើ ក្នុង រដូវ
កាល របស់ នាង សម្រាប់ ជា ការ ប្រកាស អំពី គ្រា និង ជា
ទី សម្គាល់ នៃ ពិភពលោក។
7 ពីព្រះច័ន្ទគឺជាសញ្ញានៃពិធីបុណ្យដែលជាពន្លឺដែលថយចុះនៅក្នុងភាពល្អ
ឥតខ្ចោះរបស់នាង។
៨ ខែ ត្រូវ បាន គេ ហៅ តាម ឈ្មោះ របស់ នាង កើន ឡើ
ង យ៉ាង អស្ចារ្យ ក្នុង ការ ផ្លាស់ ប្តូរ របស់ នាង ដែល ជា ឧ
បករណ៍ នៃ កង ទ័ព ខាង លើ ភ្លឺ នៅ លើ ផ្ទៃ មេឃ។
៩ ភាព ស្រស់ ស្អាត នៃ ស្ថានសួគ៌ សិរី ល្អ នៃ ផ្កាយ ជា គ្រឿ
ង លម្អ ដែល បំភ្លឺ នៅ ស្ថាន ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត របស់ ព្រះអម្ចា
ស់។
10 តាម បញ្ជា របស់ ព្រះ ដ៏វិសុទ្ធ គេ នឹង ឈរ នៅ តាម លំ
ដាប់ ហើយ មិន ដែល ដួល ក្នុង ការ យាម របស់ ខ្លួន ឡើយ
។
11 ចូរក្រឡេកមើលឥន្ទធនូ ហើយសរសើរតម្កើងព្រះអង្គដែលបានបង្កើតវា
។ ស្រស់ស្អាតខ្លាំងណាស់វាស្ថិតនៅក្នុងពន្លឺរបស់វា។
១២ ផ្ទៃមេឃព័ទ្ធជុំវិញដោយរង្វង់ដ៏រុងរឿង ហើយដៃរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុ
តបានពត់វា។
13 តាម ព្រះបញ្ញត្តិ របស់ ទ្រង់ ទ្រង់ បាន ធ្វើ ឲ្យ ព្រិល ធ្លាក់
មក ហើយ បញ្ជូន ផ្លេកបន្ទោរ នៃ ការ ជំនុំជំរះ របស់ ទ្រង់ យ៉ា
ង លឿន។
១៤ តាម រយៈ នេះ ទ្រព្យ សម្បត្តិ បាន បើក ចំហ ហើយ ពព
ក ហើរ ចេញ មក ដូច ជា សត្វ ស្លាប។
១៥ ដោយ ឫទ្ធានុភាព ដ៏ មហិមា របស់ ទ្រង់ ទ្រង់ បាន ធ្វើ
ឲ្យ ពពក រឹង មាំ ហើយ ដុំ ព្រឹល ក៏ បែក ជា តូច។
16 នៅ ពេល ដែល គាត់ មើល ឃើញ ភ្នំ ត្រូវ កក្រើក ហើយ
ខ្យល់ បក់ ពី ទិស ខាង ត្បូង មក តាម បំណង របស់ គាត់
។
17 សំឡេង ផ្គរលាន់ ធ្វើ ឲ្យ ផែនដី ញ័រ ខ្យល់ ព្យុះ ភាគ ខា
ង ជើង និង ខ្យល់ កួច ក៏ ដូច ជា សត្វ ស្លាប ហើរ ទៅ
លើ ព្រិល ហើយ ការ ធ្លាក់ ចុះ ក៏ ដូច ជា ពន្លឺ របស់ ស
ត្វ កណ្តូប
18 ភ្នែក ងឿង ឆ្ងល់ នឹង ភាព ស្រស់ ស្អាត នៃ ភាព ស ហើ
យ ចិត្ត ភ្ញាក់ ផ្អើល នឹង ភ្លៀង ធ្លាក់។
19 ទឹកកក ក៏ ដូច ជា អំបិល ដែល គាត់ ចាក់ មក លើ ផែ
នដី ហើយ វា នៅ លើ កំពូល បង្គោល ដ៏ មុត ស្រួច។
២០ ពេល ខ្យល់ ត្រជាក់ ខាង ជើង បក់ មក ហើយ ទឹក បា
ន កក ទៅ ជា ទឹកកក វា ស្ថិត នៅ លើ គ្រប់ ការ ប្រមូល
ផ្តុំ នៃ ទឹក ហើយ ស្លៀក ពាក់ ទឹក ដូច នឹង ប្រដាប់ ពាក់
លើ ទ្រូង។
២១ វា លេប ត្របាក់ ភ្នំ ហើយ ដុត ទីរហោស្ថាន ហើយ លេប
ស្មៅ ដូច ភ្លើង។
22 មធ្យោបាយ ដោះស្រាយ បច្ចុប្បន្ន នេះ គឺ អ័ព្ទ ដែល មក
យ៉ាង លឿន ជា ទឹក សន្សើម ដែល មក ក្រោយ ពី កំដៅ
ឡើង វិញ។
២៣ ដោយ យោបល់ របស់ គាត់ គាត់ ធ្វើ ឲ្យ ទី ជ្រៅ ហើយ
ដាំ កោះ នៅ នោះ។
២៤ អ្នក ដែល ជិះ ទូក លើ សមុទ្រ ប្រាប់ ពី គ្រោះ ថ្នាក់។
ហើយនៅពេលដែលយើងឮវាដោយត្រចៀករបស់យើង, យើងភ្ញាក់ផ្អើល
យ៉ាងខ្លាំង។
25ដ្បិត នៅ ទីនោះ មាន ការ អស្ចារ្យ និង អស្ចារ្យ ជា ច្រើន
ប្រភេទ នៃ សត្វ និង ត្រី បាឡែន បាន បង្កើត ឡើង។
26 ដោយ សារ ទ្រង់ ទី បញ្ចប់ នៃ ពួក គេ មាន ភាព ចម្រុ
ង ចម្រើន ហើយ ដោយ សារ ព្រះ បន្ទូល របស់ ទ្រង់ គ្រប់ ទាំ
ង អស់ បាន នៅ ជាប់ គ្នា។
២៧ យើង ប្រហែល ជា និយាយ ច្រើន ហើយ ប៉ុន្តែ និយាយ
ខ្លី ដូច្នេះ ហើយ សរុប មក គាត់ គឺ ទាំង អស់។
២៨ តើយើងអាចលើកតម្កើងព្រះអង្គដោយរបៀបណា? ដ្បិត គាត់ ពូ
កែ លើស ជាង ការ ទាំង អស់ របស់ គាត់។
29 ព្រះអម្ចាស់ គួរ ស្ញែង ខ្លាច ហើយ អស្ចារ្យ ណាស់ ហើយ ឫទ្ធា
នុភាព របស់ ទ្រង់ គឺ អស្ចារ្យ ណាស់។
៣០ ពេល អ្នក លើក តម្កើង ព្រះអម្ចាស់ ចូរ លើក តម្កើង ព្រះអ
ង្គ តាម ដែល អ្នក អាច ធ្វើ ទៅ បាន។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ
ទ្រង់នឹងលើសពីនេះទៅទៀត។ កាលណាអ្នករាល់គ្នាលើកតម្កើងទ្រង់ ចូរខំ
ប្រឹងអស់ពីកម្លាំងចុះ កុំឲ្យនឿយណាយ។ ព្រោះអ្នកមិនអាចទៅឆ្ងាយបាន
គ្រប់គ្រាន់ទេ។
31 តើអ្នកណាបានឃើញគាត់ ដើម្បីប្រាប់យើង? ហើយអ្នកណាអាចលើកត
ម្កើងគាត់ដូចគាត់?
32 នៅ មាន ការ លាក់ កំបាំង ធំ ជាង នេះ ទៅ ទៀត ត្បិ
ត យើង បាន ឃើញ តែ ស្នាដៃ របស់ គាត់ មួយ ចំនួន ប៉ុ
ណ្ណោះ។
៣៣ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់បានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ ហើយគាត់បានប្រទានប្រាជ្ញា
ដល់ព្រះ។

ជំពូក 44

1 ឥឡូវ នេះ ចូរ យើង លើក តម្កើង អ្នក ល្បី ឈ្មោះ និង បុព្វបុ
រស របស់ យើង ដែល បង្កើត យើង។
2 ព្រះអម្ចាស់ បាន បង្កើត សិរីល្អ ដ៏ អស្ចារ្យ ដោយ ពួក គេ តា
ម រយៈ ឫទ្ធានុភាព ដ៏ មហិមា របស់ ទ្រង់ តាំង ពី ដើម ដំបូ
ង មក។
3 ដូច ជា បាន កាន់ អំណាច នៅ ក្នុង នគរ របស់ ពួក គេ
មនុស្ស ល្បី ឈ្មោះ ដោយ អំណាច របស់ ពួក គេ ផ្តល់ ការ
ប្រឹក្សា ដោយ ការ យល់ ដឹង របស់ ពួក គេ និង ប្រកាស ទំ
នាយ
៤ អ្នកដឹកនាំ ប្រជាជន ដោយ ការ ទូន្មាន របស់ គេ និង ដោ
យ ការ ចេះ ដឹង នៃ ការ រៀន សូត្រ ជួប មនុស្ស មាន
ប្រាជ្ញា ឈ្លាស វៃ គឺ ជា ការ ណែនាំ របស់ ពួក គេ:
5 ដូចជា បាន រក ឃើញ បទ ភ្លេង និង សូត្រ ខគម្ពីរ ជា លា
យលក្ខណ៍អក្សរ៖
៦ សេដ្ឋី មាន សម្ថភាព រស់នៅ ដោយ សុខសាន្ត ក្នុង ទីជម្រក
៧ ទាំង អស់ នេះ ត្រូវ បាន គេ លើក តម្កើង នៅ ជំនាន់ រប
ស់ ពួក គេ ហើយ ជា សិរីរុងរឿង នៃ សម័យ របស់ ពួក គេ។
8 ក្នុង ចំណោម ពួក គេ មាន ឈ្មោះ មួយ ដែល បន្សល់ ទុ
ក សម្រាប់ ការ សរសើរ របស់ ពួក គេ។
៩ហើយ មាន អ្នក ខ្លះ ទៀត ដែល គ្មាន កន្លែង រំលឹក ដែល ត្រូ
វ វិនាស ដូច ជា មិន ធ្លាប់ មាន។ ហើយវាហាក់ដូចជាពួកគេមិនដែ
លកើតមក។ និងកូនរបស់ពួកគេបន្ទាប់ពីពួកគេ។
10 ប៉ុន្តែ អ្នក ទាំង នេះ ជា បុរស ដែល មាន ចិត្ត មេត្តា ករុ
ណា ដែល សេចក្តី សុចរិត មិន ត្រូវ បាន គេ បំភ្លេច ចោល
ឡើយ។
១១ ដោយ ពូជ របស់ ពួក គេ នឹង នៅ ជា មរតក ដ៏ ល្អ ឥ
ត ឈប់ ឈរ ហើយ កូន ចៅ របស់ ពួក គេ ស្ថិត នៅ ក្នុ
ង សេចក្តី សញ្ញា។
12 ពូជ របស់ ពួក គេ ឈរ យ៉ាង ឆាប់ ហើយ កូន របស់
គេ ដោយ ប្រយោជន៍ ពួក គេ។
១៣ ពូជ របស់ ពួក គេ នឹង ស្ថិត នៅ ជា រៀង រហូត ហើ
យ សិរី ល្អ របស់ ពួក គេ នឹង មិន ត្រូវ រលាយ សាប សូ
ន្យ ឡើយ។
14 សាកសពរបស់ពួកគេត្រូវបានកប់ដោយសន្តិភាព។ ប៉ុន្តែឈ្មោះរបស់ពួក
គេនៅតែមានជារៀងរហូត។
15 ប្រជាជន នឹង ប្រាប់ ពី ប្រាជ្ញា របស់ គេ ហើយ ក្រុមជំនុំ នឹ
ង សរសើរ តម្កើង។
១៦ ហេណុកបានគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះអម្ចាស់ ហើយត្រូវបានបកប្រែធ្វើជា
គំរូនៃការប្រែចិត្តដល់គ្រប់ជំនាន់។
17 លោកណូអេត្រូវបានគេរកឃើញថាល្អឥតខ្ចោះ និងសុចរិត។ នៅ
គ្រា នៃ កំហឹង គាត់ ត្រូវ បាន គេ យក ទៅ ជា ថ្នូរ នឹង ពិ
ភពលោក។ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា គាត់ ត្រូវ បាន ទុក ជា សំ
ណល់ នៅ លើ ផែនដី នៅ ពេល ដែល ទឹក ជំនន់ មក ដ
ល់។
18 សេចក្តី សញ្ញា ដ៏ នៅ អស់កល្ប ជា និច្ច បាន ត្រូវ ធ្វើ
ជា មួយ នឹង លោក ដើម្បី កុំ ឲ្យ មនុស្ស ទាំង អស់ ត្រូវ វិ
នាស ដោយ ទឹក ជំនន់ ទៀត ឡើយ។
១៩ អ័ប្រាហាំ ជា ឪពុក ដ៏ អស្ចារ្យ របស់ មនុស្ស ជា ច្រើន៖ គ្មា
ន នរណា ដូច គាត់ ដោយ សិរីរុងរឿង ឡើយ។
20 អ្នកណាកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ហើយបានចងស
ម្ព័ន្ធមេត្រីជាមួយគាត់។ គាត់បានតាំងសម្ពន្ធមេត្រីនៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់
គាត់។ ហើយ ពេល ដែល គាត់ ត្រូវ បាន គេ បង្ហាញ ថា គា
ត់ បាន ត្រូវ បាន រក ឃើញ ថា ស្មោះត្រង់ ។
21 ដូច្នេះ គាត់ បាន ធានា គាត់ ដោយ ពាក្យ សម្បថ ថា គាត់
នឹង ប្រទាន ពរ ដល់ ប្រជាជាតិ នានា នៅ ក្នុង ពូជ របស់
គាត់ ហើយ ថា គាត់ នឹង បង្កើន គាត់ ដូច ជា ធូលី ដី ហើ
យ លើក តម្កើង ពូជ របស់ គាត់ ដូច ជា ផ្កាយ ហើយ ធ្វើ
ឲ្យ ពួក គេ ទទួល មរតក ពី សមុទ្រ មួយ ទៅ សមុទ្រ និងពី
ទន្លេរហូតដល់ផ្នែកបំផុតនៃដី។
22 ដោយ អ៊ីសាក គាត់ ក៏ បាន បង្កើត វា ដោយ សារ តែ អ័
ប្រាហាំ ជា ឪពុក របស់ គាត់ ដែល បាន ពរ ពី មនុស្ស ទាំ
ង អស់ និង សេចក្តី សញ្ញា ហើយ បាន ធ្វើ ឲ្យ វា បាន ស
ណ្ឋិត លើ ក្បាល យ៉ាកុប។ គាត់បានទទួលស្គាល់គាត់នៅក្នុងពររបស់
គាត់ហើយបានផ្តល់ឱ្យគាត់នូវមរតកនិងបែងចែកចំណែករបស់គាត់; ក្នុងចំ
ណោមកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីរ គាត់បានបែងចែកពួកគេ។

ជំពូក 45

១ហើយ គាត់ បាន នាំ បុរស ដែល មាន ចិត្ត មេត្តា ម្នាក់
ចេញ ពី គាត់ ដែល បាន ពេញ ចិត្ត ចំពោះ មនុស្ស ទាំង អ
ស់ សូម្បី តែ លោក ម៉ូសេ ដែល ជា ទី ស្រឡាញ់ របស់ ព្រះ និ
ង មនុស្ស លោក ដែល ការ រំឭក របស់ គាត់ ត្រូវ បាន ពរ។
2 ទ្រង់ បាន ធ្វើ ឲ្យ ទ្រង់ ដូច ជា នឹង ពួក បរិសុទ្ធ ដ៏ រុង
រឿង ហើយ បាន លើក តម្កើង ទ្រង់ ដើម្បី ឲ្យ ខ្មាំង សត្រូវ ភ័
យ ខ្លាច ទ្រង់
3 ដោយ សារ ព្រះបន្ទូល របស់ ទ្រង់ ទ្រង់ បាន ធ្វើ ឲ្យ ការ
អស្ចារ្យ ឈប់ ទៅ ហើយ ទ្រង់ បាន ធ្វើ ឲ្យ ទ្រង់ មាន សិរីរុង
រឿង នៅ ចំពោះ ព្រះភក្ត្រ ស្តេច ហើយ បាន ប្រទាន ដល់ ទ្រ
ង់ នូវ បញ្ញត្តិ មួយ ដល់ ទ្រង់ ហើយ បាន បង្ហាញ ទ្រង់ នូវ
ចំណែក នៃ សិរីល្អ របស់ ទ្រង់។
4 ទ្រង់ បាន ញែក គាត់ ជា បរិសុទ្ធ ដោយ ចិត្ត ស្មោះ ត្រង់ និ
ង ស្លូតបូត ហើយ បាន រើស គាត់ ចេញ ពី មនុស្ស ទាំង អ
ស់។
5 ទ្រង់ បាន ធ្វើ ឲ្យ គាត់ ឮ សំឡេង ហើយ នាំ គាត់ ចូល
ទៅ ក្នុង ពពក ងងឹត ហើយ បាន ប្រទាន បញ្ញត្តិ នៅ ចំពោះ
មុខ ទ្រង់ គឺ ជា ច្បាប់ នៃ ជីវិត និង ចំណេះ ដឹង ដើម្បី អាច
បង្រៀន យ៉ាកុប នូវ សេចក្តី សញ្ញា របស់ គាត់ និង ដល់ សា
សន៍ អ៊ីស្រាអែល អំពី ការ វិនិច្ឆ័យ របស់ គាត់។
៦ លោក បាន លើក តម្កើង អើរ៉ុន ជា មនុស្ស បរិសុទ្ធ ដូច
លោក សូម្បី តែ បង ប្រុស របស់ លោក គឺ កុលសម្ព័ន្ធ លេវី។
7 គាត់ បាន ធ្វើ សេចក្តី សញ្ញា ដ៏ អស់កល្ប ជា និច្ច ហើយ
បាន ប្រគល់ បព្វជិតភាព ដល់ គាត់ នៅ ក្នុង ចំណោម ប្រជា
ជន។ គាត់ បាន ធ្វើ លម្អ គាត់ ដោយ គ្រឿង លម្អ ដ៏ ល្អ
ប្រណិត ហើយ បាន ពាក់ អាវ ដ៏ រុងរឿង ដល់ គាត់។
8 ទ្រង់បានលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ។ ហើយ បាន ពង្រឹង
គាត់ ដោយ សម្លៀក បំពាក់ ដ៏ បរិបូរ ដោយ មាន អាវ វែង
អាវ វែង និង អេផូដ។
៩ហើយ គាត់ បាន ហ៊ុំព័ទ្ធ គាត់ ដោយ ផ្លែ ទទឹម និង ដោយ
កណ្តឹង មាស ជា ច្រើន នៅ ជុំវិញ ដើម្បី ឲ្យ ពេល គាត់
ទៅ នោះ អាច នឹង មាន សំឡេង មួយ និង សំឡេង ដែល ប
ន្លឺ ឡើង ក្នុង ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ សម្រាប់ ជា អនុស្សាវរីយ៍ ដ
ល់ កូនចៅ នៃ ប្រជាជន របស់ ទ្រង់
10 ជាមួយ នឹង សម្លៀក បំពាក់ ដ៏ វិសុទ្ធ ដែល មាន មាស សូ
ត្រ ពណ៌ ខៀវ និង ពណ៌ ស្វាយ ជា ស្នាដៃ របស់ អ្នក ប៉ាក់ ប្រ
ដាប់ បាំង ទ្រូង ព្រម ទាំង អ៊ូរីម និង ធូមីម។
11 ដោយ ពណ៌ ក្រហម ទុំ ជា ស្នាដៃ របស់ ជាង មាន ល្បិចក
ល ដោយ ថ្ម ដ៏ មាន តម្លៃ ឆ្លាក់ ដូច ត្រា ហើយ ធ្វើ ជា មា
ស ជា ស្នាដៃ របស់ ជាង អលង្ការ ដោយ មាន ចារឹក ឆ្លាក់ ស
ម្រាប់ ការ រំលឹក តាម ចំនួន កុលសម្ព័ន្ធ អ៊ីស្រាអែល។

12 ទ្រង់ បាន តាំង មកុដ មាស នៅ លើ ក្រមា ដែល គេ ឆ្លាក់ ព្រះ វិសុទ្ធ ជា គ្រឿង លម្អ នៃ កិត្តិយស ការ ងារ ដ៏ ថ្លៃថ្នូរ បំណង ប្រាថ្នា នៃ ភ្នែក ល្អ និង ស្រស់ ស្អាត។

13 នៅ ចំពោះ មុខ គាត់ គ្មាន អ្នក បែប នេះ ទេ ហើយ ក៏ មិន ដែល មាន អ្នក ចម្លែក ណា ដាក់ វា ដែរ គឺ មាន តែ កូន គាត់ និង កូន របស់ គាត់ ជា រៀង រហូត។

១៤ ការ បូជា របស់ ពួក គេ នឹង ត្រូវ ប្រើ ទាំង ស្រុង ជា រៀង រាល់ ថ្ងៃ ជា រៀង រាល់ ពីរ ដង។

15 ម៉ូសេ បាន ញែក គាត់ ហើយ ចាក់ ប្រេង អភិសេក គាត់៖ នេះ ត្រូវ បាន តែងតាំង ដល់ គាត់ ដោយ សេចក្ដី សញ្ញា ដ៏ នៅ អស់កល្ប ជានិច្ច និង ដល់ ពូជ របស់ គាត់ ដរាប ណា មេឃ នៅ តែ ស្ថិត នៅ ដដែល ដើម្បី ឱ្យ ពួកគេ បម្រើ គាត់ ហើយ ប្រតិបត្តិ មុខ តំណែង បព្វជិតភាព ហើយ ប្រទាន ពរ ដល់ ប្រជាជន ក្នុង ព្រះនាម របស់ ព្រះអង្គ។

16 លោក បាន ជ្រើស រើស គាត់ ចេញ ពី មនុស្ស ទាំង អស់ ដែល រស់ នៅ ដើម្បី ថ្វាយ យញ្ញបូជា ដល់ ព្រះអម្ចាស់ គ្រឿង ក្រអូប និង ក្លិន ឈ្ងុយ សម្រាប់ ជា ការ រំលឹក ដើម្បី ផ្សះផ្សា ជាតិ សាសន៍ របស់ ព្រះអង្គ។

17 ទ្រង់ បាន ប្រទាន ដល់ គាត់ នូវ បញ្ញត្តិ និង សិទ្ធិ អំណាច នៅ ក្នុង ច្បាប់ នៃ ការ វិនិច្ឆ័យ ដើម្បី ឲ្យ គាត់ បង្រៀន ទីបន្ទាល់ របស់ យ៉ាកុប ហើយ ប្រាប់ ដល់ អ៊ីស្រាអែល តាម ច្បាប់ របស់ គាត់។

18 មនុស្ស ចម្លែក បាន រួម គំនិត ប្រឆាំង នឹង គាត់ ហើយ ធ្វើ បាប គាត់ នៅ ទីរហោស្ថាន សូម្បី តែ ពួក បុរស ដែល នៅ ខាង របស់ ដាថាន និង អប៊ីរ៉ុន និង ក្រុម ជំនុំ នៃ ស្ទូល ដោយ កំហឹង និង កំហឹង។

19 នេះ ជា ព្រះ អម្ចាស់ បាន ទត ឃើញ ហើយ វា បាន ធ្វើ ឲ្យ គាត់ មិន ពេញ ចិត្ត ហើយ ដោយ កំហឹង ដ៏ ក្រោធ របស់ ទ្រង់ ត្រូវ បាន គេ បំផ្លាញ៖ ទ្រង់ បាន ធ្វើ ការ ងឿង ឆ្ងល់ មក លើ ពួក គេ ដើម្បី បំផ្លាញ គេ ដោយ ភ្លើង ដ៏ សន្ធោសន្ធៅ។

២០ ប៉ុន្តែ គាត់ បាន ធ្វើ ឲ្យ អើរ៉ុន មាន កិត្តិយស ជាង ហើយ បាន ប្រគល់ មរតក ដល់ គាត់ ហើយ បាន បែងចែក ផល ដំបូង នៃ ការ កើន ឡើង ដល់ គាត់។ ជាពិសេស គាត់បានរៀបចំនំបុ័ងយ៉ាងបរិបូរណ៍៖

២១ត្បិត ពួក គេ បរិភោគ យញ្ញបូជា របស់ ព្រះអម្ចាស់ ដែល ទ្រង់ បាន ប្រទាន ដល់ គាត់ និង ពូជ របស់ គាត់។

22 យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ នៅ ក្នុង ស្រុក របស់ ប្រជាជន គាត់ គ្មាន មរតក ទេ ហើយ គាត់ ក៏ មិន មាន ចំណែក ណា មួយ ក្នុង ចំណោម ប្រជាជន ដែរ ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ ផ្ទាល់ ជា ចំណែក និង មរតក របស់ គាត់។

23 សិរីល្អទីបីគឺភីនេស ជាកូនរបស់អេលាសារ ពីព្រោះគាត់មានចិត្តខ្នះខ្នែងក្នុងការកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយក្រោកឈរឡើងដោយចិត្តក្លាហានពេលដែលប្រជាជនបានត្រលប់មកវិញ ហើយធ្វើការផ្សះផ្សាជាតិអ៊ីស្រាអែល។

២៤ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ តើ មាន សេចក្ដី សញ្ញា នៃ សេចក្ដី សុខសាន្ត ដែល បាន ធ្វើ ជា មួយ នឹង គាត់ ថា គាត់ ត្រូវ ធ្វើ ជា មេ នៃ ទីសក្ការ: និង ជា ប្រជាជន របស់ គាត់ ហើយ ថា គាត់ និង កូនចៅ របស់ គាត់ គួរ មាន ភាព ថ្លៃថ្នូរ នៃ បព្វជិតភាព ជា រៀង រហូត៖

25 តាម សេចក្ដី សញ្ញា ដែល បាន ធ្វើ ជា មួយ នឹង ដាវីឌ ជា កូន របស់ លោក អ៊ីសាយ នៃ កុលសម្ព័ន្ធ យូដា ថា មរតក របស់ ស្ដេច ត្រូវ តែ ទៅ លើ ពូជពង្ស របស់ គាត់ តែ ម្នាក់ ឯង ដូច្នេះ មរតក របស់ អើរ៉ុន ក៏ ត្រូវ បាន ដល់ ពូជ គាត់ ដែរ។

26 ព្រះជាម្ចាស់ ប្រទាន ប្រាជ្ញា ដល់ អ្នក ក្នុង ចិត្ត អ្នក ដើម្បី វិនិច្ឆ័យ ប្រជារាស្ត្រ របស់ ព្រះអង្គ ដោយ សុចរិត ដើម្បី កុំ ឲ្យ អំពើ ល្អ របស់ គេ ត្រូវ បាន លុប បំបាត់ ចោល ឡើយ ហើយ ដើម្បី ឲ្យ សិរីរុងរឿង របស់ គេ ស្ថិត នៅ ជា រៀង រហូត។

ជំពូក 46

1 ព្រះយេស៊ូជាកូន Nave មានភាពក្លាហានក្នុងសង្គ្រាម ហើយទ្រង់ជាអ្នកស្នងតំណែងរបស់ម៉ូសេក្នុងទំនាយ ដែលតាមព្រះនាមទ្រង់ត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរសម្រាប់ការសង្គ្រោះពួកអ្នករើសតាំងរបស់ព្រះ ហើយនឹងសងសឹកសត្រូវដែលក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងពួកគេ។ ដើម្បី ឲ្យ លោក ចាត់ អ៊ីស្រាអែល ទុក ជា មរតក។

២ ពេល ដែល លោក លើក ដៃ ឡើង លើក ដាវ ទៅ លើ ក្រុង ទាំង នោះ មាន សិរី រុងរឿង យ៉ាង ណា!

3 តើអ្នកណានៅចំពោះមុខគាត់? ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់បាននាំខ្មាំងសត្រូវមករកគាត់។

4 តើ ព្រះអាទិត្យ មិន វិល ត្រឡប់ មក វិញ ទេ ឬ? ហើយមួយថ្ងៃមិនយូរជាងពីរ?

5 គាត់ បាន អំពាវ នាវ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត នៅ ពេល ដែល ខ្មាំង សត្រូវ សង្កត់ លើ ទ្រង់ ពី គ្រប់ ទិសទី។ ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ អស្ចារ្យ បាន ឮ គាត់។

៦ហើយ ដោយ ដុំ ព្រិល នៃ ឫទ្ធានុភាព ដ៏ ខ្លាំង ក្លា ទ្រង់ បាន ធ្វើ ការ ប្រយុទ្ធ ដើម្បី ធ្លាក់ មក លើ ប្រជាជាតិ នានា ហើយ នៅ ក្នុង ដើម កំណើត នៃ ក្រុង បេត-ហូរ៉ុន ទ្រង់ បាន បំផ្លាញ អស់ អ្នក ដែល តទល់ ដើម្បី ឲ្យ ប្រជាជាតិ នានា អាច ស្គាល់ អស់ ពី កម្លាំង របស់ ពួក គេ ដោយ ព្រោះ គាត់ បាន ប្រយុទ្ធ នៅ ចំពោះ ព្រះភក្ត្រ នៃ ព្រះអម្ចាស់ ហើយគាត់បានដើរតាមព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ។

7 នៅ សម័យ លោក ម៉ូសេ ដែរ គាត់ បាន ធ្វើ កិច្ច ការ នៃ សេចក្ដី មេត្តា ករុណា គាត់ និង កាលែប ជា កូន របស់ លោក យេភូន ដើម្បី ទប់ ទល់ នឹង ក្រុម ជំនុំ ហើយ បាន រារាំង ប្រជាជន ពី អំពើ បាប ហើយ បាន សម្រាល ការ រអ៊ូរទាំ របស់ មនុស្ស អាក្រក់។

៨ ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សចំនួនប្រាំមួយសែននាក់ដែលធ្វើដំណើរដោយថ្មើរជើង ពួកគេពីរនាក់ត្រូវបានរក្សាដើម្បីនាំពួកគេចូលទៅក្នុងមរតក សូម្បីតែទៅកាន់ទឹកដីដែលហូរដោយទឹកដោះគោ និងទឹកឃ្មុំ។

៩ ព្រះអម្ចាស់ ក៏ ប្រទាន កម្លាំង ដល់ កាលែប ដែល នៅ ជា មួយ គាត់ រហូត ដល់ ចាស់ ជរា ដែរ ដូច្នេះ គាត់ បាន ចូល ទៅ លើ ទី ខ្ពស់ នៃ ដែនដី ហើយ ពូជ របស់ គាត់ បាន ទទួល វា ទុក ជា មរតក។

10 ដើម្បី ឲ្យ កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ទាំង អស់ បាន ឃើញ ថា ការ ដើរ តាម ព្រះអម្ចាស់ ជា ការ ល្អ

11 ហើយ អំពី ចៅក្រម ម្នាក់ៗ តាម ឈ្មោះ ដែល ចិត្ត មិន ទៅ ជា ស្រី ពេស្យា ឬ បាន ចាក ចេញ ពី ព្រះ អម្ចាស់ សូម ឲ្យ ការ ចងចាំ របស់ ពួក គេ បាន ពរ។

12 សូម ឲ្យ ឆ្អឹង របស់ ពួក គេ រីក ចម្រើន ចេញ ពី កន្លែង របស់ ខ្លួន ហើយ សូម ឲ្យ ឈ្មោះ របស់ អ្នក ដែល ត្រូវ បាន គេ លើក តម្កើង បន្ត ដល់ កូន ចៅ របស់ ពួក គេ។

១៣ សាំយូអែល ជា ព្យាការី នៃ ព្រះ អម្ចាស់ ជា ទី ស្រឡាញ់ របស់ ព្រះ អម្ចាស់ របស់ ទ្រង់ បាន បង្កើត នគរ មួយ ហើយ ជា អ្នក ដឹក នាំ ដែល បាន ចាក់ ប្រេង តាំង លើ ប្រជាជន របស់ ទ្រង់។

១៤ ដោយ ក្រឹត្យវិន័យ របស់ ព្រះអម្ចាស់ គាត់ បាន វិនិច្ឆ័យ ក្រុម ជំនុំ ហើយ ព្រះអម្ចាស់ បាន គោរព ដល់ យ៉ាកុប។

១៥ ដោយសារ ភាព ស្មោះត្រង់ របស់ គាត់ គាត់ បាន រក ឃើ
ញ ព្យាការី ដ៏ ពិត ម្នាក់ ហើយ តាម រយៈ ពាក្យ សម្ដី រប
ស់ គាត់ គាត់ ត្រូវ បាន គេ ស្គាល់ ថា ស្មោះត្រង់ ក្នុង ការ
និមិត្ត។
16 គាត់ បាន អំពាវ នាវ ដល់ ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព
នៅ ពេល ដែល ខ្មាំង សត្រូវ របស់ គាត់ វាយ មក លើ ព្រះ
អង្គ គ្រប់ ជ្រុង ជ្រោយ ពេល ព្រះអង្គ ថ្វាយ កូន ចៀម ដែល
កំពុង បឺត។
១៧ ហើយ ព្រះ អម្ចាស់ បាន ផ្គរលាន់ ពី លើ មេឃ ហើយ
ដោយ សំឡេង យ៉ាង ខ្លាំង បាន ធ្វើ ឲ្យ ព្រះ សូរសៀង រប
ស់ ទ្រង់ ឮ។
១៨ ហើយ ទ្រង់ បាន បំផ្លាញ ពួក អ្នក គ្រប់ គ្រង នៃ ពួក
ទីរ៉ុន និង ពួក មេ នៃ ជន ជាតិ ភីលីស្ទីន ទាំង អស់។
19 ហើយ មុន ពេល គាត់ ចូល គេង គាត់ បាន ធ្វើ ការ ត
វ៉ា នៅ ចំពោះ ព្រះភក្ត្រ នៃ ព្រះអម្ចាស់ និង អ្នក ចាក់ ប្រេង
តាំង របស់ គាត់ ខ្ញុំ មិន បាន យក របស់ អ្នក ណា ឡើយ ដូ
ច ជា ស្បែក ជើង ហើយ គ្មាន អ្នក ណា ចោទ ប្រកាន់ គា
ត់ ទេ។
២០ហើយ បន្ទាប់ ពី ការ សោយ ទិវង្គត របស់ គាត់ គាត់ បា
ន ទាយ ហើយ បង្ហាញ ពី ចុង បញ្ចប់ របស់ ស្ដេច ហើយ បា
ន បន្លឺ សំឡេង របស់ គាត់ ចេញ ពី ផែនដី ជា ទំនាយ ដើ
ម្បី បំបាត់ អំពើ ទុច្ចរិត របស់ ប្រជាជន។

ជំពូក 47

1 ហើយ បន្ទាប់ ពី គាត់ បាន ក្រោក ឡើង ណាថាន ដើម្បី
ទាយ នៅ សម័យ របស់ ព្រះបាទ ដាវីឌ។
2 ខ្លាញ់ ដែល យក ចេញ ពី ដង្វាយ មេត្រី ក៏ ដូច ជា ដាវី
ឌ បាន ត្រូវ រើស ចេញ ពី កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ដែរ។
3 គាត់ លេង ជា មួយ តោ ដូច ជា នៅ ជាមួយ នឹង កូន
ខ្លា ឃ្មុំ ដូច ជា កូន ចៀម។
៤ ទ្រង់ មិន សម្លាប់ យក្ស ទេ កាល នៅ ក្មេង? ពេល ដែល
លោក លើក ដៃ កាន់ ថ្ម ក្នុង ខ្សែ ស្លែង ហើយ វាយ ការ អួ
ត របស់ កូលីយ៉ាត ចោល មិន ដក ពាក្យ តិះដៀល ចេញ
ទេ ឬ?
5 ដ្បិត គាត់ បាន អំពាវនាវ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំ
ផុត ព្រះអង្គ ប្រទាន កម្លាំង នៅ ដៃ ស្ដាំ របស់ ព្រះអង្គ ដើម្បី
សម្លាប់ អ្នក ចម្បាំង ដ៏ ខ្លាំង ពូកែ នោះ ហើយ ដំឡើង ស្នែង
ប្រជាជន របស់ ព្រះអង្គ។
6 ដូច្នេះ ប្រជាជន បាន លើក តម្កើង គាត់ ជា មួយ ម៉ឺន នាក់
ហើយ សរសើរ តម្កើង គាត់ ដោយ ព្រះ ពរ របស់ ព្រះអម្ចាស់
ដោយ ព្រះអង្គ បាន ប្រទាន មកុដ ដ៏ រុងរឿង ដល់ គាត់។
៧ ត្បិត ទ្រង់ បាន បំផ្លាញ ខ្មាំង សត្រូវ នៅ គ្រប់ ទិសទី ហើ
យ បាន នាំ ខ្មាំង សត្រូវ របស់ ខ្លួន ទៅ កម្ចាត់ ជន ជាតិ
ភីលីស្ទីន ហើយ កាច់ ស្នែង របស់ គេ នៅ ក្រោម ពន្លឺ រហូត
ដល់ សព្វ ថ្ងៃ នេះ។
៨ ក្នុង គ្រប់ កិច្ចការ របស់ ទ្រង់ ទ្រង់ បាន សរសើរ ដល់
ព្រះ ដ៏ បរិសុទ្ធ បំផុត ដោយ ពាក្យ នៃ សិរី ល្អ គាត់បានច្រៀងច
ម្រៀងអស់ពីដួងចិត្ត ហើយស្រឡាញ់អ្នកដែលបានបង្កើតគាត់។
9 ទ្រង់ ក៏ តាំង អ្នក ចម្រៀង នៅ មុខ អាសនៈ ដើម្បី ឲ្យ
គេ ច្រៀង បទ ភ្លេង ដោយ សំឡេង ផ្អែម ហើយ ច្រៀង សរ
សើរ ជា រៀង រាល់ ថ្ងៃ
10 ទ្រង់ បាន ធ្វើ ឲ្យ ពិធី ជប់លៀង របស់ ពួក គេ បាន
ស្អាត ហើយ កំណត់ ពេល វេលា ដ៏ ឧឡារិក រហូត ដល់ ទី
បញ្ចប់ ដើម្បី ឲ្យ គេ សរសើរ តម្កើង ព្រះនាម ដ៏វិសុទ្ធ របស់
ទ្រង់ ហើយ ឲ្យ ព្រះវិហារ បន្លឺ ឡើង តាំង ពី ព្រឹក ឡើង។
11 ព្រះអម្ចាស់ បាន ដក យក អំពើ បាប របស់ ព្រះអង្គ ហើ
យ លើក ស្នែង របស់ ព្រះអង្គ ឡើង ជា រៀង រហូត ព្រះអង្គ
ប្រទាន សម្ពន្ធមេត្រី មួយ ដល់ ស្ដេច និង បល្ល័ង្ក ដ៏ រុងរឿង
នៅ ស្រុក អ៊ីស្រាអែល។
១២ បន្ទាប់ មក គាត់ បាន បង្កើត កូន ប្រុស ដ៏ ឈ្លាស វៃ ម្នា
ក់ ហើយ គាត់ បាន អាស្រ័យ នៅ ជា ធំ។
១៣ សាឡូម៉ូន បាន សោយ រាជ្យ ក្នុង ពេល ដ៏ សុខសាន្ត ហើ
យ បាន ទទួល កិត្តិយស ដ្បិត ព្រះ បាន ធ្វើ ឲ្យ នៅ ជុំវិញ
គាត់ ស្ងាត់ ដើម្បី ឲ្យ គាត់ បាន សង់ ផ្ទះ ក្នុង នាម គាត់ ហើ
យ រៀបចំ ទីសក្ការៈ របស់ គាត់ ជា រៀង រហូត។
១៤ កាល នៅ ក្មេង ហើយ ពេញ ដោយ ការ យល់ ដឹង ដោ
យ ទឹក ជំនន់ អ្នក មាន ប្រាជ្ញា ប៉ុណ្ណា!
១៥ ព្រលឹង របស់ អ្នក បាន គ្រប ដណ្ដប់ លើ ផែនដី ទាំង មូ
ល ហើយ អ្នក បាន បំពេញ វា ដោយ ពាក្យ ប្រៀប ប្រដូច
ដ៏ ងងឹត។
១៦ ឈ្មោះ របស់ អ្នក បាន ទៅ ដល់ កោះ នានា។ ហើយ ដើ
ម្បី សេចក្ដី សុខ សាន្ត របស់ អ្នក អ្នក ជា ទី ស្រឡាញ់។
17 អស់ ទាំង ប្រទេស បាន កោត ស្ញើច ចំពោះ អ្នក ចំពោះ
បទ ចម្រៀង និង សុភាសិត ប្រស្នា និង ការ បក ស្រាយ របស់
អ្នក។
18 ដោយ ព្រះនាម នៃ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ ដែល ត្រូវ ហៅ ថា
ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ នៃ ជនជាតិ អ៊ីស្រាអែល អ្នក បាន ប្រមូល
មាស ធ្វើ ជា សំណប៉ាហាំង ហើយ បាន បង្កើន ប្រាក់ ដូច
ជា សំណ។
19 អ្នក បាន ឱន ចង្កេះ របស់ អ្នក ចំពោះ ស្ត្រី ហើយ ដោយ
រូប កាយ របស់ អ្នក អ្នក ត្រូវ បាន គេ ដាក់ ចុះ ចូល។
20 អ្នក បាន ធ្វើ ឲ្យ កិត្តិយស របស់ អ្នក ខូច ខាត ហើយ
ធ្វើ ឲ្យ ពូជ អ្នក ខូច ចិត្ត ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា អ្នក នាំ កំ
ហឹង មក លើ កូន ចៅ របស់ អ្នក ហើយ កើត ទុក្ខ ចំពោះ
ភាព ល្ងង់ ខ្លៅ របស់ អ្នក។
21 ដូច្នេះ នគរ បាន បែក ចេញ ហើយ ចេញ ពី អេប្រាអ៊ីម បា
ន គ្រប់ គ្រង នគរ បះបោរ។
២២ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ នឹង មិន បោះបង់ ចោល សេចក្ដី មេត្តា ករុ
ណា របស់ ទ្រង់ ឡើយ ហើយ កិច្ចការ ណា មួយ របស់ ទ្រ
ង់ នឹង មិន ត្រូវ វិនាស ឡើយ ហើយ ទ្រង់ ក៏ នឹង មិន បោះ
បង់ ចោល ពូជពង្ស នៃ អ្នក ដែល ទ្រង់ បាន រើស តាំង ដែ
រ ហើយ ពូជ នៃ អ្នក ដែល ស្រឡាញ់ ទ្រង់ ទ្រង់ នឹង មិន ដ
ក ចេញ ឡើយ ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ បាន ជា ទ្រង់ បាន ប្រ
ទាន សំណល់ មួយ ដល់ យ៉ាកុប ហើយចេញពីគាត់មានឫសដល់ដា
វីឌ។
២៣ ដូច្នេះ សាឡូម៉ូន បាន សម្រាក ជា មួយ នឹង ពួក អយ្យ
កោ របស់ ទ្រង់ ហើយ ពូជ ពង្ស របស់ ទ្រង់ បាន បន្សល់ ទុ
ក ពី ក្រោយ លោក រ៉ូបោម សូម្បី តែ ភាព ល្ងង់ ខ្លៅ របស់
ប្រជាជន និង ម្នាក់ ដែល គ្មាន ការ យល់ ដឹង ដែល បាន បង្វែ
រ ប្រជាជន ចេញ តាម ការ ប្រឹក្សា របស់ ទ្រង់។ មាន លោក
យេរ៉ូបោម ជា កូន របស់ លោក នេបាត ដែល បាន ធ្វើ ឲ្យ អ៊ី
ស្រាអែល ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប ហើយ បាន បង្ហាញ ផ្លូវ នៃ អំ
ពើ បាប របស់ អេប្រាអ៊ីម។
២៤ហើយ អំពើ បាប របស់ ពួក គេ បាន កើន ឡើង យ៉ាង
ខ្លាំង ដែល ពួក គេ ត្រូវ បាន បណ្ដេញ ចេញ ពី ដែនដី។
២៥ ព្រោះ ពួក គេ បាន ស្វែង រក អំពើ អាក្រក់ ទាំង អស់ រ
ហូត ដល់ ការ សងសឹក បាន មក ដល់ ពួក គេ។

ជំពូក 48

1 បន្ទាប់ មក លោក អេលីយ៉ាស ដែល ជា ព្យាការី ឈរ ឡើ
ង ដូច ជា ភ្លើង ហើយ ពាក្យ របស់ លោក បាន ឆេះ ដូច
ជា ចង្កៀង។
2 ទ្រង់ បាន នាំ ឲ្យ មាន ទុរ្ភិក្ស យ៉ាង ខ្លាំង មក លើ ពួក
គេ ហើយ ដោយ ចិត្ត ខ្នះខ្នែង ទ្រង់ បាន បន្ថយ ចំនួន ពួក គេ
។
3 ដោយ សារ ព្រះបន្ទូល នៃ ព្រះអម្ចាស់ គាត់ បាន បិទ ផ្ទៃ មេ
ឃ ហើយ ក៏ បាន ពន្លត់ ភ្លើង បី ដង ដែរ។
៤ ឱ អេលីយ៉ាស តើ អ្នក មាន កិត្តិយស យ៉ាង ណា ក្នុង ការ
ធ្វើ ដ៏ អស្ចារ្យ របស់ អ្នក! ហើយអ្នកណាអាចលើកតម្កើងដូចអ្នក!
5 ទ្រង់ បាន ប្រោស មនុស្ស ស្លាប់ ឲ្យ រស់ ឡើង វិញ ពី
សេចក្ដី ស្លាប់ ហើយ ព្រលឹង គាត់ ពី កន្លែង ស្លាប់ ដោយ សា
រ ព្រះបន្ទូល នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត
៦ អ្នក ណា នាំ ស្ដេច ទៅ រក សេចក្ដី ហិនវិនាស និង មនុ
ស្ស កិត្តិយស ពី គ្រែ
៧ អ្នក ណា បាន ឮ ពាក្យ ស្ដី បន្ទោស របស់ ព្រះ អម្ចាស់
នៅ ក្រុង ស៊ីណាយ និង នៅ ក្រុង ហូរេប នូវ ការ កាត់ ទោ
ស សងសឹក
៨ អ្នក ដែល តែង តាំង ស្ដេច ឲ្យ សងសឹក ហើយ មាន ហោ
រា ឡើង ស្នង រាជ្យ
៩ អ្នក ដែល ត្រូវ បាន គេ លើក ឡើង ក្នុង ខ្យល់ កួច នៃ
ភ្លើង ហើយ នៅ ក្នុង រទេះ សេះ ដ៏ កាច សាហាវ
10 គឺជាអ្នកដែលត្រូវបានតែងតាំងសម្រាប់ការស្ដីបន្ទោសនៅក្នុងសម័យរប
ស់ពួកគេ ដើម្បីបន្ធូរបន្ថយព្រះពិរោធនៃការជំនុំជំរះរបស់ព្រះអម្ចាស់ មុនពេ
លវាផ្ទុះទៅជាកំហឹង ហើយដើម្បីបង្វែរចិត្តរបស់ឪពុកទៅរកកូនប្រុស និងដើ
ម្បីស្ដារកុលសម្ព័ន្ធរបស់យ៉ាកុបឡើងវិញ។
11 អ្នក ដែល បាន ឃើញ អ្នក ហើយ ដេក លក់ ក្នុង ចិត្ត មា
ន សុភមង្គល ហើយ យើងប្រាកដជានឹងរស់នៅ។
12 អេលីយ៉ាស គឺ ជា អ្នក ដែល ត្រូវ បាន គ្រប ដោយ ខ្យ
ល់ កួច ហើយ អេលីស បាន ពេញ ដោយ វិញ្ញាណ របស់ គាត់
៖ កាល គាត់ នៅ រស់ គាត់ មិន ត្រូវ បាន រំជួល ចិត្ត ដោ
យ មាន វត្តមាន របស់ ព្រះអង្គម្ចាស់ ណា មួយ ឡើយ ហើយ
ក៏ មិន អាច នាំ គាត់ ទៅ ចុះ ចូល បាន ដែរ។
១៣ គ្មានពាក្យណាអាចយកឈ្នះគាត់បានឡើយ។ ហើយ ក្រោយ ពេ
ល គាត់ ស្លាប់ រូប កាយ គាត់ បាន ទាយ។
14 គាត់ បាន ធ្វើ ការ អស្ចារ្យ ក្នុង ជីវិត របស់ គាត់ ហើយ
នៅ ពេល គាត់ សោយ ទិវង្គត គឺ ការ អស្ចារ្យ របស់ គាត់។
១៥ត្បិត ការណ៍ ទាំង អស់ នេះ ប្រជាជន មិន បាន ប្រែ ចិត្ត
ទេ ហើយ ក៏ មិន បាន ដក ខ្លួន ចេញ ពី អំពើ បាប របស់
ខ្លួន ឡើយ រហូត ដល់ ពួក គេ ត្រូវ បាន គេ បំផ្លាញ ហើយ
យក ចេញ ពី ស្រុក របស់ គេ ហើយ ត្រូវ ខ្ចាត់ខ្ចាយ ពាសពេ
ញ លើ ផែនដី។ ប៉ុន្តែ នៅ មាន ប្រជាជន មួយ ចំនួន តូច និ
ង ជា អ្នក គ្រប់ គ្រង ក្នុង វង្ស របស់ ព្រះបាទ ដាវីឌ:
១៦ ក្នុង ចំណោម អ្នក នោះ មាន អ្នក ខ្លះ បាន ធ្វើ អ្វី ដែ
ល គាប់ ព្រះហឫទ័យ ព្រះជាម្ចាស់ ហើយ ខ្លះ ទៀត បាន ធ្វើ
បាប ជា ច្រើន។
១៧ លោក អេសេគាស បាន ពង្រឹង ក្រុង របស់ លោក ហើយ
នាំ ទឹក ចូល ទៅ ក្នុង ក្រុង នោះ លោក បាន ជីក ថ្ម រឹង
ដោយ ដែក ហើយ ធ្វើ អណ្ដូង សម្រាប់ ទឹក។
18 នៅ គ្រា នោះ សេណាគារីប បាន ឡើង មក ហើយ ចាត់ រ៉ា
បាស ឲ្យ លើក ដៃ ឡើង ប្រឆាំង នឹង ស៊ីយ៉ូន ហើយ អួត
ដោយ មោទនភាព។
19 ពេល នោះ បាន ញ័រ បេះដូង និង ដៃ ហើយ ពួក គេ មា
ន ការ ឈឺ ចាប់ ដូច ជា ស្ត្រី ដែល កំពុង រង ទុក្ខ។
20 ប៉ុន្តែ គេ បាន អង្វរ រក ព្រះអម្ចាស់ ដែល មាន ព្រះហឫទ័
យ មេត្តា ករុណា ហើយ លាត ដៃ ទៅ រក ព្រះអង្គ ហើយ ភ្លា
ម នោះ ព្រះ ដ៏វិសុទ្ធ បាន ឮ ពួកគេ ពី លើ មេឃ ហើយ បា
ន រំដោះ គេ ដោយ កិច្ច បម្រើ របស់ អេសាយ។
21 ទ្រង់ បាន វាយ ពល ទ័ព អាសស៊ើរ ហើយ ទេវតា របស់
ទ្រង់ ក៏ បំផ្លាញ ពួក គេ។
22 ដ្បិត អេសេគា បាន ធ្វើ ការ ដែល គាប់ ព្រះ ហឫទ័យ ដ
ល់ ព្រះ យេហូវ៉ា ហើយ មាន កម្លាំង ក្នុង ផ្លូវ របស់ ដាវីឌ ជា
បិតា របស់ ទ្រង់ ដូច ជា ហោរា អេសាយ ដែល ជា អ្នក ធំ ហើ
យ ស្មោះ ត្រង់ ក្នុង ការ និមិត្ត របស់ ទ្រង់ បាន បង្គាប់ មក
។
23 នៅ គ្រា របស់ គាត់ ព្រះអាទិត្យ បាន ថយ ក្រោយ ហើយ
គាត់ បាន ពន្យារ អាយុ ជីវិត របស់ ស្ដេច។
២៤ លោក បាន ឃើញ ដោយ វិញ្ញាណ ដ៏ អស្ចារ្យ នូវ អ្វី ដែ
ល នឹង កើត ឡើង នៅ ចុង ក្រោយ បង្អស់ ហើយ លោក បា
ន សម្រាល ទុក្ខ អ្នក ដែល កាន់ ទុក្ខ នៅ ក្រុង ស៊ីយ៉ូន។
25 គាត់ បាន បង្ហាញ ពី អ្វី ដែល គួរ កើត ឡើង ជា រៀង
រហូត និង រឿង សម្ងាត់ ឬ មិន ធ្លាប់ មាន មក ដល់។

ជំពូក 49

1 ការ រំឭក ដល់ យ៉ូសៀស ប្រៀប ដូច ជា គ្រឿង ផ្សំ នៃ ទឹ
កអប់ ដែល ធ្វើ ដោយ សិល្បៈ នៃ អ្នក ព្យាបាល រោគ គឺ ផ្អែ
ម ដូច ទឹក ឃ្មុំ គ្រប់ មាត់ ហើយ ដូច ជា ភ្លេង ក្នុង ពិធី ជ
ប់ លៀង ស្រា។
2 គាត់ បាន ប្រព្រឹត្ត ខ្លួន ដោយ ទៀងត្រង់ ក្នុង ការ ប្រែចិត្ត
ជឿ របស់ ប្រជាជន ហើយ បាន ដក យក នូវ អំពើ ទុច្ចរិត គួ
រ ស្អប់ខ្ពើម ចេញ។
3 គាត់ បាន ដាក់ ចិត្ត គាត់ ចំពោះ ព្រះ យេហូវ៉ា ហើយ នៅ
សម័យ នៃ មនុស្ស ទុច្ចរិត គាត់ បាន តាំង ចិត្ត គោរព ប្រណិប័
តន៍ ព្រះ។
៤ លើកលែង តែ ដាវីឌ និង អេសេគា និង យ៉ូសៀស ប៉ុណ្ណោះ ដែ
ល បាន ខូច ខាត ព្រោះ ពួក គេ បាន លះ ចោល ក្រិត្យ វិន័
យ នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត សូម្បី តែ ស្ដេច យូដា ក៏ ប
រាជ័យ ដែរ។
៥ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ទ្រង់ បាន ប្រទាន អំណាច រ
បស់ គេ ដល់ អ្នក ដទៃ ហើយ សិរីល្អ របស់ គេ ដល់ ប្រជា
ជាតិ ចម្លែក។
៦ ពួក គេ បាន ដុត ទី ក្រុង ដែល បាន ជ្រើស រើស ជា ទី
សក្ការៈ ហើយ ធ្វើ ឲ្យ ផ្លូវ ត្រូវ ស្ងាត់ ជ្រងំ តាម ទំនាយ រប
ស់ លោក យេរេមា។
៧ត្បិត ពួក គេ បាន អង្វរ គាត់ នូវ អំពើ អាក្រក់ ដែល ទោះ
ជា យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ដែល ជា ព្យាការី បាន ញែក ជា បរិ
សុទ្ធ ក្នុង ផ្ទៃ ម្ដាយ របស់ គាត់ ដើម្បី ឲ្យ គាត់ អាច ដក ឫ
ស ចេញ ហើយ ធ្វើ ទុក្ខ ហើយ បំផ្លាញ។ ហើយ ដើម្បី ឲ្យ គា
ត់ បាន សង់ ឡើង ផង ហើយ ដាំ ផង។
៨ គឺ អេសេគាល ដែល បាន ឃើញ ការ និមិត្ត ដ៏ រុងរឿង ដែ
ល បាន បង្ហាញ គាត់ នៅ លើ រទេះ របស់ ពួក ចេរូប៊ីន។
៩ ព្រោះ លោក បាន និយាយ អំពី ខ្មាំង សត្រូវ ដែល ស្ថិត
នៅ ក្រោម រូបភាព នៃ ភ្លៀង ហើយ បាន ណែនាំ ពួក អ្នក
ដែល ដើរ ត្រូវ។
10 ហើយក្នុងចំណោមព្យាការីទាំងដប់ពីររូប សូមឲ្យពិធីបុណ្យរំលឹកដល់ព្រះ
ពរ ហើយសូមឲ្យឆ្អឹងរបស់ពួកគេដុះឡើងវិញចេញពីកន្លែងរបស់ពួកគេ ដ្បិត
ពួកគេបានលួងចិត្តលោកយ៉ាកុប ហើយបានរំដោះពួកគេដោយក្ដីសង្ឃឹមដ៏
ប្រាកដ។

១១ តើ យើង នឹង លើក តម្កើង សូរ៉ូបាបិល យ៉ាង ដូច ម្ដេច?
សូម្បីតែគាត់គឺជាសញ្ញាមួយនៅខាងស្ដាំដៃ៖
12 លោក យេស៊ូ ជា កូន របស់ លោក យ៉ូសែប ក៏ ដូច្នោះ ដែ
រ ដែល នៅ ជំនាន់ គេ បាន សង់ ព្រះដំណាក់ ហើយ បាន តាំ
ង ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ មួយ ថ្វាយ ព្រះអម្ចាស់ ដែល បាន រៀប
ចំ សម្រាប់ សិរីល្អ ដ៏ នៅ អស់កល្ប ជានិច្ច។
១៣ ហើយ ក្នុង ចំណោម ពួក អ្នក រើស តាំង មាន នេមាមា ដែ
ល មាន កិត្តិនាម ដ៏ អស្ចារ្យ ដែល បាន លើក ជញ្ជាំង ដែល
រលំ មក សម្រាប់ យើង ហើយ ដំឡើង ទ្វារ និង រនាំង ហើយ បា
ន លើក ឡើង នូវ ការ ខូច ខាត របស់ យើង ម្ដង ទៀត។
១៤ ប៉ុន្តែ នៅ លើ ផែនដី នេះ គ្មាន មនុស្ស ណា ដែល ត្រូវ
បាន បង្កើត ឡើង ដូច ហេណុក ឡើយ។ ព្រោះគាត់ត្រូវបានគេយ
កចេញពីផែនដី។
១៥ ទាំង នៅ ទី នោះ ក៏ មិន មាន យុវជន ម្នាក់ កើត ម
ក ដូច យ៉ូសែប ជា អភិបាល នៃ បង ប្អូន របស់ គាត់ ដែល
ជា កន្លែង ស្នាក់ នៅ របស់ ប្រជាជន ដែល ឆ្អឹង ទាំង នោះ
ត្រូវ បាន គេ គោរព ដល់ ព្រះ អម្ចាស់។
16 សេម និង សេត មានកិត្តិយសយ៉ាងខ្លាំងក្នុងចំណោមមនុស្ស ហើយអ័ដា
មក៏ខ្ពស់ជាងសត្វមានជីវិតទាំងអស់នៅក្នុងការបង្កើត។

ជំពូក 50

1 លោក ស៊ីម៉ូន មហាបូជាចារ្យ ជា កូន របស់ លោក អូណាស ដែ
ល ក្នុង ជីវិត របស់ លោក បាន ជួស ជុល ផ្ទះ ឡើង វិញ
ហើយ នៅ ជំនាន់ លោក បាន ពង្រឹង ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ។
2 ហើយ ដោយ គាត់ ត្រូវ បាន សង់ ឡើង ពី គ្រឹះ ដែល
មាន កម្ពស់ ទ្វេ ដង ជា បន្ទាយ ខ្ពស់ នៃ កំពែង នៅ ជុំវិញ
ប្រាសាទ
3 នៅ ជំនាន់ របស់ លោក អណ្ដូង សម្រាប់ ទទួល ទឹក គឺ នៅ
ក្នុង រង្វង់ មូល ដូច សមុទ្រ ហើយ ត្រូវ បាន គ្រប ដោយ ប
ន្ទះ លង្ហិន។
4 គាត់ បាន ថែ រក្សា ព្រះវិហារ កុំ ឲ្យ រលំ ហើយ បាន ពង្រឹ
ង ក្រុង កុំ ឲ្យ ឡោមព័ទ្ធ។
៥ ពេល គាត់ ចេញ ពី ទីសក្ការៈ តើ គាត់ មាន កិត្តិយស យ៉ា
ង ណា!
6 គាត់ ដូច ជា ផ្កាយ ព្រឹក នៅ កណ្ដាល ពពក ហើយ ដូច
ជា ព្រះ ច័ន្ទ ពេញ វង់
៧ ដូច ព្រះអាទិត្យ រះ លើ ព្រះវិហារ នៃ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុ
ត ហើយ ដូច ជា ឥន្ទធនូ បំភ្លឺ ក្នុង ពពក ដ៏ ភ្លឺ
៨ ហើយ ដូច ជា ផ្កា កុលាប នៅ រដូវ ផ្ការីក ដូច ផ្កា លីលី
នៅ មាត់ ទន្លេ នៃ ទឹក និង ដូច ជា មែក នៃ ដើម ក្រអូប
នៅ រដូវ ក្ដៅ។
៩ ប្រៀប ដូច ជា ភ្លើង និង គ្រឿង ក្រអូប នៅ ក្នុង ផើង ហើ
យ ដូច ជា គ្រឿង មាស ដែល វាយ ដំ ដោយ ថ្ម ដ៏ មា
ន តម្លៃ គ្រប់ យ៉ាង។
10 ហើយ ដូច ជា ដើម អូលីវ ដ៏ ស្រស់ ស្អាត ចេញ ផ្លែ ហើ
យ ដូច ជា ដើម ត្របែក ដែល ដុះ ឡើង ដល់ ពពក។
11 កាល ទ្រង់ ពាក់ អាវ ធំ ហើយ ស្លៀក ពាក់ ដោយ សិរី
ល្អ ឥត ខ្ចោះ កាល ទ្រង់ ឡើង ទៅ ឯ អាសនៈ បរិសុទ្ធ ទ្រង់
ក៏ ធ្វើ សម្លៀកបំពាក់ ដ៏ បរិសុទ្ធ គួរ គោរព។
12 ពេល គាត់ យក ចំណែក ចេញ ពី ដៃ របស់ សង្ឃ គាត់
ក៏ ឈរ នៅ ក្បែរ អាសនៈ ដែល ហ៊ុំ ព័ទ្ធ ដូច ដើម តា
ត្រៅ នៅ លីបង់។ ហើយ ដូច ដើម ត្នោត បាន ដើរ ជុំវិញ ទ្រ
ង់។
13 ដូច្នេះ កូន ចៅ របស់ អើរ៉ុន ទាំង អស់ បាន នៅ ក្នុង សិរី
ល្អ របស់ ខ្លួន ហើយ ទ្រព្យ សម្បត្តិ របស់ ព្រះអម្ចាស់ នៅ ក្នុ
ង ដៃ របស់ គេ នៅ ចំពោះ មុខ ក្រុម ជំនុំ ទាំង មូល នៃ
សាសន៍ អ៊ីស្រាអែល។
14 ហើយ បញ្ចប់ ការ ថ្វាយ បង្គំ នៅ អាសនៈ ដើម្បី ឲ្យ គា
ត់ តុបតែង តង្វាយ ថ្វាយ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត
15 គាត់ លូក ដៃ ទៅ កាន់ ពែង ហើយ ចាក់ ឈាម នៃ ផ្លែ
ទំពាំងបាយជូរ រួច ចាក់ ចេញ នៅ ជើង អាសនៈ ជា ក្លិន ឈ្ងុ
យ ចំពោះ ព្រះ មហាក្សត្រ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត
16 រួច ហើយ បាន បន្លឺ សំឡេង ដល់ កូន របស់ អើរ៉ុន ហើ
យ ផ្លុំ ត្រែ ប្រាក់ ហើយ បន្លឺ សំឡេង យ៉ាង ខ្លាំង ដើម្បី ជា
ការ រំឭក ដល់ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត។
17 ពេល នោះ មនុស្ស ទាំង អស់ បាន រួម គ្នា ប្រញាប់ ហើយ
ក្រាប ចុះ មក លើ ផែនដី ដើម្បី ថ្វាយ បង្គំ ព្រះ នៃ ព្រះ
នៃ ពិភព ទាំង មូល ដែល ជា ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត។
18 អ្នក ចម្រៀង ក៏ ច្រៀង សរសើរ ដោយ សំឡេង យ៉ាង ច្រើ
ន សន្ធឹក សន្ធាប់ នៅ ទី នោះ បាន បង្កើត ជា បទ ភ្លេង
ដ៏ ផ្អែម ល្ហែម។
១៩ ហើយ ប្រជាជន បាន អង្វរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ជា ព្រះ ដ៏
ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត ដោយ ការ អធិស្ឋាន នៅ ចំពោះ ទ្រង់ ដែល
មាន ចិត្ត មេត្តា ករុណា រហូត ដល់ ពិធី ដ៏ ឧឡារិក នៃ
ព្រះ អម្ចាស់ ត្រូវ បាន បញ្ចប់ ហើយ ពួក គេ បាន បញ្ចប់ កា
រ បម្រើ របស់ ទ្រង់។
20 រួច គាត់ ចុះ ទៅ ហើយ លើក ដៃ ឡើង លើ ក្រុមជំនុំ
នៃ កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ទាំង មូល ដើម្បី ថ្វាយ ព្រះពរ ដោ
យ បបូរ មាត់ ហើយ អរ សប្បាយ ក្នុង ព្រះនាម ទ្រង់។
21 ហើយ ពួក គេ បាន ក្រាប ថ្វាយបង្គំ ជា លើក ទី ពីរ ដើ
ម្បី ឲ្យ ពួក គេ បាន ទទួល ពរ ពី ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត។
២២ ឥឡូវ នេះ សូម ប្រទាន ពរ ដល់ ព្រះ នៃ មនុស្ស ទាំង អ
ស់ ដែល ទ្រង់ តែ ធ្វើ ការ អស្ចារ្យ នៅ គ្រប់ ទីកន្លែង ដែល
លើក តម្កើង អាយុ របស់ យើង តាំង ពី ផ្ទៃ ពោះ ហើយ ប្រ
ព្រឹត្ត ចំពោះ យើង តាម សេចក្តី មេត្តា ករុណា របស់ ទ្រង់។
23 ទ្រង់ ប្រទាន ឲ្យ យើង មាន ចិត្ត រីករាយ ហើយ ឲ្យ មាន
សេចក្តី សុខសាន្ត នៅ ក្នុង ជំនាន់ យើង រាល់ គ្នា ក្នុង ប្រទេ
ស អ៊ីស្រាអែល ជា រៀង រហូត។
២៤ ដើម្បី ឲ្យ លោក បញ្ជាក់ ពី សេចក្តី មេត្តា ករុណា របស់
ទ្រង់ ជា មួយ នឹង យើង ហើយ រំដោះ យើង តាម កាល កំ
ណត់ របស់ ទ្រង់!
25 មាន ជាតិ សាសន៍ ពីរ យ៉ាង ដែល ចិត្ត ខ្ញុំ ស្អប់ ហើយ
ទី បី គឺ គ្មាន សាសន៍
២៦ អ្នក ដែល អង្គុយ លើ ភ្នំ សាម៉ារី និង អ្នក ដែល រស់
នៅ ក្នុង ចំណោម ជន ជាតិ ភីលីស្ទីន និង មនុស្ស ល្ងង់ ដែ
ល រស់ នៅ ក្រុង ស៊ីគែម។
២៧ ព្រះយេស៊ូ ជា កូន របស់ លោក ស៊ីរ៉ាក់ នៃ ក្រុង យេរូសាឡឹ
ម បាន សរសេរ នៅ ក្នុង សៀវភៅ នេះ អំពី ការ ណែនាំ អំ
ពី ការ យល់ ដឹង និង ចំណេះ ដឹង ដែល បាន ចាក់ ចេញ
ពី ប្រាជ្ញា ចេញ ពី ចិត្ត។
28 មាន ពរ ហើយ អ្នក ណា ដែល ត្រូវ អនុវត្ត ក្នុង ការ ទាំ
ង នេះ ហើយអ្នកណាដែលដាក់ពួកគេនៅក្នុងចិត្ត នោះនឹងទៅជាមានប្រា
ជ្ញា។
29 ដ្បិត បើ គាត់ ធ្វើ តាម នោះ គាត់ នឹង មាន កម្លាំង លើ
គ្រប់ ការ ទាំង អស់ ដ្បិត ពន្លឺ នៃ ព្រះ អម្ចាស់ ដឹកនាំ គាត់
ជា អ្នក ដែល ប្រទាន ប្រាជ្ញា ដល់ ព្រះ។ សូម លើក តម្កើង
ព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់ ជា រៀង រហូត។ អាម៉ែន អាម៉ែន។

ជំពូក 51

1 ការ អធិស្ឋាន របស់ ព្រះ យេស៊ូ ជា កូន របស់ លោក
Sirach ។ ទូលបង្គំ នឹង អរ ព្រះគុណ ដល់ ទ្រង់ ឱ ព្រះ ជា ម្ចា
ស់ និង ជា ស្តេច ហើយ សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ ឱ ព្រះ ជា
ព្រះ សង្គ្រោះ នៃ ទូល បង្គំ៖ ទូល បង្គំ សូម សរសើរ ដល់
ព្រះ នាម ទ្រង់
២ត្បិត អ្នក ជា អ្នក ការពារ និង ជា ជំនួយ របស់ ខ្ញុំ ហើយ
បាន ការពារ រូបកាយ របស់ ខ្ញុំ ពី សេចក្តី ហិនវិនាស និង ពី
អន្ទាក់ នៃ អណ្តាត ដែល បង្កាច់ បង្ខូច និង ពី បបូរមាត់ ដែ
ល និយាយ កុហក ហើយ បាន ជា ជំនួយ របស់ ខ្ញុំ ប្រឆាំង
នឹង មារសត្រូវ របស់ យើង។
៣ហើយ បាន រំដោះ ទូលបង្គំ តាម ចំនួន ដ៏ច្រើន នៃ សេចក្តី
មេត្តា ករុណា និង ភាព អស្ចារ្យ នៃ ព្រះនាម ទ្រង់ ពី ធ្មេញ រប
ស់ ពួក អ្នក ដែល ត្រៀម នឹង លេប ត្របាក់ ទូលបង្គំ និង ចេ
ញ ពី កណ្តាប់ ដៃ នៃ អ្នក ដែល ស្វែង រក ជីវិត ទូលបង្គំ និ
ង ពី ទុក្ខ លំបាក ជា ច្រើន ដែល ខ្ញុំ មាន;
៤ ពី ភ្លើង ដែល ឆេះ គ្រប់ ទិសទី និង ពី កណ្តាល ភ្លើង ដែ
ល ខ្ញុំ មិន បាន ឆេះ។
៥ ពី ជម្រៅ នៃ ពោះ នរក ពី អណ្តាត មិន ស្អាត និង ពី ពា
ក្យ កុហក។
៦ ដោយ សារ ការ ចោទ ប្រកាន់ ទៅ លើ ស្តេច ពី អណ្តា
ត ដ៏ ទុច្ចរិត ព្រលឹង ខ្ញុំ បាន ចូល ទៅ ជិត ដល់ សេចក្តី
ស្លាប់ ជីវិត ខ្ញុំ ក៏ ជិត ដល់ នរក ខាង ក្រោម ដែរ។
៧ គេ បាន មើល ងាយ ខ្ញុំ គ្រប់ ទិសទី ហើយ គ្មាន អ្នក
ណា ជួយ ខ្ញុំ ឡើយ ខ្ញុំ បាន ស្វែង រក ជំនួយ ពី មនុស្ស ប៉ុ
ន្តែ គ្មាន អ្នក ណា ឡើយ។
៨ បន្ទាប់មក ទូលបង្គំ បាន គិត អំពី សេចក្តី មេត្តាករុណា របស់
ទ្រង់ និង លើ ការ ប្រព្រឹត្ត របស់ ទ្រង់ ពី បុរាណ តើ ទ្រង់ បា
ន រំដោះ ពួក គេ ដូច ជា រង់ចាំ ទ្រង់ យ៉ាង ណា ហើយ បា
ន សង្គ្រោះ ពួកគេ ចេញ ពី កណ្តាប់ ដៃ នៃ ខ្មាំង សត្រូវ។
៩ បន្ទាប់ មក ខ្ញុំ លើក ពាក្យ អង្វរ របស់ ខ្ញុំ ចេញ ពី ផែនដី
ហើយ អធិស្ឋាន សុំ ឲ្យ រួច ពី សេចក្តី ស្លាប់។
10 ខ្ញុំ បាន អំពាវ នាវ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ជា ព្រះ វរបិតា នៃ
ព្រះ អម្ចាស់ នៃ ខ្ញុំ ថា ទ្រង់ នឹង មិន ចាក ចេញ ពី ខ្ញុំ
នៅ ក្នុង គ្រា នៃ ទុក្ខ លំបាក របស់ ខ្ញុំ ហើយ ក្នុង គ្រា នៃ
មនុស្ស ឆ្មើងឆ្មៃ នៅ ពេល ដែល គ្មាន ជំនួយ។
11 ទូលបង្គំ នឹង លើក តម្កើង ព្រះនាម ទ្រង់ ជា និច្ច ហើយ នឹ
ង ច្រៀង សរសើរ ដោយ អរ ព្រះគុណ។ ដូច្នេះហើយ ការអធិស្ឋាន
របស់ខ្ញុំត្រូវបានឮ៖
១២ត្បិត ទ្រង់ បាន សង្គ្រោះ ទូលបង្គំ ឲ្យ រួច ពី សេចក្តី ហិន
វិនាស ហើយ បាន រំដោះ ទូលបង្គំ ឲ្យ រួច ពី គ្រា ដ៏ អាក្រក់
ហេតុ នេះ ហើយ បាន ជា ទូលបង្គំ អរ ព្រះគុណ និង សរសើ
រ តម្កើង ព្រះអង្គ ហើយ ប្រទាន ពរ ដល់ ពួក គេ នូវ ព្រះនា
ម ថា ឱ ព្រះ អម្ចាស់។
១៣ កាល ខ្ញុំ នៅ ក្មេង ឬ ធ្លាប់ ទៅ ក្រៅ ប្រទេស ខ្ញុំ ចង់ បា
ន ប្រាជ្ញា ដោយ ចំហ ក្នុង ការ អធិស្ឋាន។
14 ខ្ញុំ បាន អធិស្ឋាន ឲ្យ នាង នៅ មុខ ព្រះវិហារ ហើយ នឹង
ស្វែង រក នាង រហូត ដល់ ទី បំផុត
15 សូម្បី តែ ពី ផ្កា រហូត ដល់ ផ្លែ ទំពាំងបាយជូរ ទុំ ក៏ ចិ
ត្ត ខ្ញុំ រីករាយ នឹង នាង ដែរ។
១៦ ខ្ញុំ បាន ឱន ត្រចៀក បន្តិច ទទួល នាង ហើយ បាន រៀន
សូត្រ ច្រើន។
១៧ ខ្ញុំ បាន ចំណេញ ពី វា ដូច្នេះ ហើយ ខ្ញុំ នឹង លើក តម្កើ
ង ដល់ អ្នក ដែល ប្រទាន ប្រាជ្ញា ដល់ ខ្ញុំ។
18 ដ្បិត ខ្ញុំ មាន បំណង ធ្វើ តាម នាង ហើយ ខ្ញុំ បាន ធ្វើ
តាម អំពើ ល្អ ដោយ ស្មោះ ត្រង់។ ដូច្នេះ ខ្ញុំ នឹង មិន ត្រូវ វង្វេ
ង ឡើយ។
19 ព្រលឹង ខ្ញុំ បាន វាយ នឹង នាង ហើយ តាម ការ ប្រព្រឹត្ត រ
បស់ ខ្ញុំ ខ្ញុំ បាន ត្រឹម ត្រូវ៖ ខ្ញុំ បាន លើក ដៃ ឡើង ទៅ ស្ថា
ន សួគ៌ ខាង លើ ហើយ យំ សោក ចំពោះ ការ ល្ងង់ ខ្លៅ រ
បស់ នាង។
20 ខ្ញុំ បាន ដឹកនាំ ព្រលឹង ខ្ញុំ ទៅ រក នាង ហើយ ខ្ញុំ បាន រ
ក ឃើញ នាង ដោយ ភាព បរិសុទ្ធ៖ ខ្ញុំ បាន រួម គំនិត ជាមួ
យ នាង តាំង ពី ដើម មក ដូច្នេះ ខ្ញុំ នឹង មិន ត្រូវ គេ
បោះ បង់ ចោល ឡើយ។
21 ចិត្ត ខ្ញុំ ព្រួយ ក្នុង ការ ស្វែង រក នាង ហេតុ ដូច្នេះ ហើ
យ បាន ជា ខ្ញុំ បាន ទ្រព្យ សម្បត្តិ ដ៏ ល្អ។
22 ព្រះអម្ចាស់ បាន ប្រទាន អណ្តាត ដល់ ខ្ញុំ សម្រាប់ រង្វាន់ រ
បស់ ខ្ញុំ ហើយ ខ្ញុំ នឹង លើក តម្កើង ព្រះអង្គ។
23 ចូរ ចូល មក ជិត ខ្ញុំ អ្នក រាល់ គ្នា មិន បាន រៀន ហើយ
នៅ ក្នុង ផ្ទះ នៃ ការ រៀន សូត្រ។
២៤ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក រាល់ គ្នា យឺត ហើយ តើ អ្នក និ
យាយ អ្វី ទៅ នឹង ការ ទាំង នេះ ដោយ ឃើញ ព្រលឹង រប
ស់ អ្នក ស្រេក ខ្លាំង?
25 ខ្ញុំ បើក មាត់ និយាយ ថា ៖ « ទិញ វា ឲ្យ ខ្លួន ឯង
ដោយ មិន យក លុយ ទេ។
26 ចូរ ដាក់ ក អ្នក នៅ ក្រោម នឹម ហើយ ទុក ឲ្យ ព្រលឹង រ
បស់ អ្នក ទទួល បាន ការ ប្រៀនប្រដៅ ចុះ នោះ នាង ពិបា
ក នឹង រក ឃើញ ណាស់។
២៧ មើល ដោយ ភ្នែក អ្នក តើ ខ្ញុំ មាន កម្លាំង តិច ប៉ុណ្ណា ហើ
យ បាន សម្រាក ច្រើន ដល់ ខ្ញុំ។
28 ចូរ រៀន ដោយ មាន ប្រាក់ ច្រើន ហើយ ទទួល បាន មា
ស ច្រើន ពី នាង។
២៩ ចូរ ឲ្យ ព្រលឹង អ្នក បាន ត្រេកអរ ក្នុង សេចក្តី មេត្តា ករុ
ណា របស់ ទ្រង់ ហើយ កុំ ខ្មាស នឹង ការ សរសើរ ទ្រង់ ឡើ
យ។
30 ចូរ ធ្វើ ការ របស់ អ្នក ឲ្យ បាន ទៀង ទាត់ ហើយ ពេល
វេលា របស់ គាត់ គាត់ នឹង ផ្តល់ រង្វាន់ ដល់ អ្នក។

Book of Baruch

សៀវភៅបារូក

ជំពូកទី 1

១ហើយនេះជាពាក្យក្នុងសៀវភៅដែលបារូក ជាកូនរបស់នាង
ណេរីស ជាកូនរបស់ម៉ាស៊ីស ជាកូនសេដេគា ជាកូនរបស់
អសាឌីស ជាកូនរបស់កេលគាស បានសរសេរនៅបាប៊ីឡូន
2 នៅឆ្នាំទីប្រាំ និងនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃខែ តើម៉ោងប៉ុន្មានដែល
ពួកខាល់ដេយកក្រុងយេរូសាឡិមមកដុតចោល។
3 ហើយបារូកបានអានពាក្យនៃសៀវភៅនេះ នៅក្នុងការស្ដាប់
របស់យេកូនាស ជាកូនរបស់យ៉ូអាគីម ជាស្ដេចយូដា ហើយនៅ
ក្នុងត្រចៀកមនុស្សទាំងអស់ដែលមកស្ដាប់សៀវភៅ
៤ហើយនៅក្នុងការស្ដាប់របស់ពួកអភិជន និងកូនរបស់ស្ដេច
និងនៅក្នុងការស្ដាប់របស់ពួកចាស់ទុំ និងនៃប្រជាជនទាំង
អស់ ចាប់តាំងពីទាបបំផុតរហូតដល់ខ្ពស់បំផុត សូម្បីតែអស់
អ្នកដែលរស់នៅបាប៊ីឡូន ក្បែរទន្លេស៊ូដ។
៥ ពេលនោះ ពួកគេបានយំ តមអាហារ ហើយអធិស្ឋាននៅ
ចំពោះព្រះអម្ចាស់។
៦ ពួកគេក៏ប្រមូលប្រាក់តាមអំណាចរបស់មនុស្សម្នាក់ៗដែរ។
៧ហើយគេបញ្ជូនទៅក្រុងយេរូសាឡឹមទៅឲ្យលោក
មហាបូជាចារ្យយ៉ូអាគីម ជាកូនរបស់លោកកេលគាស ជាកូន
របស់សាឡូម និងដល់ពួកបូជាចារ្យ និងដល់ប្រជាជនទាំង
អស់ដែលបានជួបលោកនៅក្រុងយេរូសាឡឹម
៨ នៅពេលដែលគាត់បានទទួលគ្រឿងប្រដាប់នៃព្រះដំណាក់
របស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលត្រូវបានគេយកចេញពីព្រះវិហារមកវិញ
ដើម្បីត្រឡប់ទៅក្នុងស្រុកយូដា គឺថ្ងៃទីដប់នៃខែស៊ីវាន់ ដែល
ជាគ្រឿងប្រាក់ ដែលសេដេស៊ីស កូនប្រុសរបស់យ៉ូសៀស ស្ដេច
យ៉ាដាបានបង្កើត
៩បន្ទាប់ពីនោះ ណាប៊ូកូដូណូស៊រ ជាស្ដេចនៃស្រុកបាប៊ីឡូន
បានចាប់យេកូនាស ព្រមទាំងពួកអ្នកដឹកនាំ និងពួកឈ្លើយ
សឹក និងអ្នកខ្លាំងពូកែ និងប្រជាជននៃដែនដី ពីក្រុង
យេរូសាឡិម ហើយនាំពួកគេទៅក្រុងបាប៊ីឡូន។
10 ហើយគេនិយាយថា មើល ចុះ យើងបានផ្ញើលុយឲ្យអ្នក
ដើម្បីទិញតង្វាយដុតទាំងមូល និងតង្វាយរំដោះបាប និង
គ្រឿងក្រអូប ហើយអ្នករាល់គ្នារៀបចំនំម៉ាណា ហើយតង្វាយ
លើអាសនៈនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើង។
11 ហើយសូមអធិស្ឋានសម្រាប់ជីវិតរបស់ Nabuchodonosor ជា
ស្ដេចស្រុកបាប៊ីឡូន និងសម្រាប់ជីវិតរបស់ Balthasar ជាកូន
របស់គាត់, ដើម្បីឱ្យអាយុរបស់ពួកគេបាននៅលើផែនដីដូច
ជាថ្ងៃនៃស្ថានបរមសុខ.
១២ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានកម្លាំងដល់យើង ហើយបំភ្លឺ
ភ្នែករបស់យើង ហើយយើងនឹងរស់នៅក្រោមស្រមោលរបស់
ណាប៊ូកូដូណូស័រ ជាស្ដេចបាប៊ីឡូន និងក្រោមម្លប់របស់
បាលថាសារ ជាកូនរបស់គាត់ ហើយយើងនឹងបម្រើពួកគេជា
ច្រើនថ្ងៃ ហើយនឹងទទួលបានការពេញចិត្តចំពោះមុខពួកគេ .
13 ចូរអធិស្ឋានឲ្យយើងដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងផង
ត្បិតយើងបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះ
នៃយើង។ ហើយរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ កំហឹងរបស់
ព្រះអម្ចាស់ និងព្រះពិរោធរបស់ព្រះអង្គមិនបានប្រែក្លាយពី
យើងឡើយ។
១៤ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងអានសៀវភៅនេះ ដែលយើងបានផ្ញើ
មកអ្នក ដើម្បីធ្វើការសារភាពនៅក្នុងព្រះដំណាក់នៃ
ព្រះអម្ចាស់ នៅថ្ងៃបុណ្យ និងថ្ងៃឧឡារិក។
១៥ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើង
ទ្រង់ជាសេចក្ដីសុចរិត ប៉ុន្តែចំពោះយើងនូវការច្របូកច្របល់
នៃមុខ ដូចដែលវាបានកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ ចំពោះពួកយូដា
និងអ្នកក្រុងយេរូសាឡិម
១៦ ហើយចំពោះស្ដេចរបស់យើង និងចំពោះអ្នកដឹកនាំរបស់
យើង និងចំពោះបូជាចារ្យរបស់យើង និងចំពោះព្យាការី និង
បុព្វបុរសរបស់យើង
17 ដ្បិតយើងបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រ
ព្រះអម្ចាស់
១៨ហើយបានមិនស្ដាប់បង្គាប់គាត់ ហើយមិនបានស្ដាប់តាម
ព្រះសូរសៀងនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើង ដើម្បីដើរតាម
ព្រះបញ្ញត្តិដែលទ្រង់បានប្រទានដល់យើងដោយចំហ៖
19 ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់បាននាំបុព្វបុរសរបស់យើង
ចេញពីដែនដីអេស៊ីប រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ យើងបានមិន
ស្ដាប់បង្គាប់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើង ហើយយើងបាន
ធ្វេសប្រហែសដោយមិនបានឮសំឡេងទ្រង់។
២០ហេតុដូច្នោះហើយ អំពើអាក្រក់បាននៅជាប់នឹងយើង
ហើយបណ្ដាសា ដែលព្រះអម្ចាស់បានតែងតាំងដោយម៉ូសេជា
អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ នៅគ្រាដែលទ្រង់បាននាំបុព្វបុរសរបស់
យើងចេញពីដែនដីអេស៊ីប ដើម្បីប្រទានដល់យើងនូវដែនដី
ដែលហូរដោយទឹកដោះ និងទឹកឃ្មុំ ដូចជាវា
គឺដើម្បីមើលថ្ងៃនេះ។
២១ យ៉ាងណាក៏ដោយ យើងមិនបានស្ដាប់តាមព្រះសូរសៀង
នៃព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងតាមពាក្យទាំងអស់របស់ព្យាការី
ដែលទ្រង់បានចាត់មកយើងទេ៖
22 ប៉ុន្តែ មនុស្សគ្រប់រូបបានធ្វើតាមការស្រមៃនៃចិត្តទុច្ចរិត
របស់ខ្លួន ដើម្បីបម្រើព្រះចំឡែក ហើយប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
នៅចំពោះព្រះភក្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើង។

ជំពូក 2

១ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើឲ្យបានល្អនូវព្រះ
បន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានប្រកាសប្រឆាំងនឹងយើង និង
ទាស់នឹងចៅក្រមរបស់យើង ដែលបានជំនុំជម្រះអ៊ីស្រាអែល
និងប្រឆាំងនឹងស្ដេចរបស់យើង និងប្រឆាំងនឹងពួកមេដឹក
នាំរបស់យើង និងប្រឆាំងនឹងប្រជាជនអ៊ីស្រាអែល និងយូដា។
២ ដើម្បីនាំឲ្យមានគ្រោះកាចយ៉ាងធំមកលើយើង ដូចជាមិន
ធ្លាប់កើតឡើងនៅក្រោមផ្ទៃមេឃទាំងមូល ដូចដែលបាន
កើតឡើងនៅក្រុងយេរូសាឡិម ស្របតាមអ្វីដែលមានចែង
ទុកក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេ។
៣ ដើម្បីឲ្យបុរសបរិភោគសាច់កូនប្រុសខ្លួន និងសាច់កូនស្រី
របស់ខ្លួន។
៤ ម្យ៉ាងទៀត ទ្រង់បានប្រគល់ពួកគេឲ្យចុះចូលនឹងនគរទាំង
អស់ដែលនៅជុំវិញយើង ដើម្បីធ្វើដូចជាការតិះដៀល និង
សេចក្ដីវិនាសក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ដែលនៅជុំវិញ
ជាកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់បានកំចាត់កំចាយពួកគេ។
៥ហើយ យើងត្រូវគេទម្លាក់ចុះ ហើយមិនត្រូវបានលើកតម្កើង
ទេ ពីព្រោះយើងបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់ ជា
ព្រះនៃយើង ហើយមិនបានស្ដាប់បង្គាប់ព្រះសូរសៀងរបស់
ទ្រង់។
6 ចំពោះព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើង ទ្រង់ចាត់ទុកសេចក្ដី
សុចរិត ប៉ុន្តែចំពោះយើង និងពួកអយ្យកោរបស់យើងត្រូវ
អាម៉ាស់ ដូចដែលលេចឡើងនៅសព្វថ្ងៃនេះ។
៧ត្បិតគ្រោះកាចទាំងអស់នេះកើតមានមកលើយើង ដែល
ព្រះអម្ចាស់បានប្រកាសប្រឆាំងនឹងយើង
៨ ក៏ប៉ុន្តែ យើងមិនបានអធិស្ឋាននៅចំពោះព្រះយេហូវ៉ាទេ
ដើម្បីឲ្យយើងរាល់គ្នាប្រែក្លាយមនុស្សគ្រប់រូបចេញពីការស្រមៃ
នៃចិត្តទុច្ចរិតរបស់ទ្រង់។
៩ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់បានមើលថែយើងដោយអំពើ
អាក្រក់ ហើយព្រះអម្ចាស់បាននាំវាមកលើយើង ត្បិតព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់សុចរិតក្នុងគ្រប់កិច្ចការរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បាន
បង្គាប់យើង។
10 ប៉ុន្តែយើងមិនបានស្ដាប់តាមសំឡេងរបស់ទ្រង់ ដើម្បីដើរ
តាមព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានតាំងនៅចំពោះ
មុខយើងទេ។

11 ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល
ដែលបាននាំប្រជាជនរបស់ទ្រង់ចេញពីដែនដីអេស៊ីព្ទដោយ
ព្រះហស្តដ៏ខ្លាំងក្លា និងព្រះហស្តខ្ពស់ និងដោយទីសំគាល់ និង
ដោយការអស្ចារ្យ និងដោយព្រះចេស្តាដ៏អស្ចារ្យ ហើយបាន
ទទួលនាមទ្រង់ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅថ្ងៃនេះ:
12 ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងខ្ញុំអើយ យើងខ្ញុំបានប្រព្រឹត្ត
អំពើបាប យើងបានប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត យើងខ្ញុំបានប្រព្រឹត្ត
ដោយទុច្ចរិតក្នុងគ្រប់ពិធីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ។
១៣ សូមឲ្យព្រះពិរោធរបស់ព្រះអង្គងាកចេញពីយើងខ្ញុំទៅ
ដ្បិតយើងខ្ញុំនៅសល់តែមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះក្នុងចំណោម
សាសន៍ដទៃ ដែលព្រះអង្គបានធ្វើអោយយើងខ្ចាត់ខ្ចាយ។
14 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមស្តាប់ពាក្យអធិស្ឋានរបស់យើង និង
ពាក្យអង្វររបស់យើង ហើយរំដោះយើងខ្ញុំដោយយល់ដល់
ព្រះអង្គផ្ទាល់ ហើយប្រទានការពេញចិត្តដល់យើងនៅចំពោះ
មុខអ្នកដែលបាននាំយើងចេញទៅ។
15 ដើម្បីឲ្យផែនដីទាំងមូលបានដឹងថា ទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់ ជា
ព្រះនៃយើង ពីព្រោះអ៊ីស្រាអែល និងពូជពង្សរបស់ទ្រង់ត្រូវហៅ
តាមព្រះនាមទ្រង់
16 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមមើលចុះពីព្រះដំណាក់ដ៏វិសុទ្ធរបស់
ទ្រង់ ហើយពិចារណាមើលយើងខ្ញុំ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូម
ក្រាបព្រះត្រចៀកទ្រង់ ដើម្បីស្តាប់យើង
17 បើកភ្នែករបស់អ្នក ហើយមើលចុះ! ដ្បិតអ្នកស្លាប់ដែលនៅ
ក្នុងផ្នូរ ដែលព្រលឹងរបស់គេត្រូវបានដកចេញពីរូបកាយរបស់
ខ្លួន នោះនឹងមិនលើកតម្កើងព្រះអម្ចាស់ ទាំងការសរសើរ ឬ
សេចក្តីសុចរិត
18 ប៉ុន្តែ ព្រលឹងដែលមានទុក្ខព្រួយជាខ្លាំង ដែលដើរទៅរកចុះ
ខ្សោយ ហើយភ្នែកដែលរង្វេង ហើយព្រលឹងដែលស្រេកឃ្លាន
នោះនឹងសរសើរតម្កើងទ្រង់ និងសេចក្តីសុចរិត
១៩ហេតុដូច្នោះហើយ ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងខ្ញុំអើយ
យើងខ្ញុំមិនធ្វើការអង្វរដ៏រាបទាបរបស់យើងនៅចំពោះទ្រង់
ឡើយ ដោយព្រោះតែសេចក្តីសុចរិតនៃបុព្វបុរសរបស់យើង
និងពីស្តេចរបស់យើង។
20 ដ្បិតទ្រង់បានបញ្ចេញកំហឹង និងកំហឹងរបស់ទ្រង់មកលើ
យើង ដូចជាទ្រង់បានមានបន្ទូលដោយពួកហោរា ជាអ្នក
បម្រើទ្រង់ថា
21 ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា ចូរឱនក្បាលចុះ ដើម្បី
បម្រើស្តេចបាប៊ីឡូនចុះ អ្នកនឹងនៅក្នុងទឹកដីដែលយើងបាន
ប្រគល់ដល់បុព្វបុរសរបស់អ្នកយ៉ាងនោះដែរ។
22 ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមស្តាប់ព្រះសូរសៀងនៃ
ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីបម្រើស្តេចបាប៊ីឡូនទេ
២៣ យើងនឹងធ្វើឲ្យឈប់ចេញពីភូមិនានានៃស្រុកយូដា ហើយ
ពីក្រៅក្រុងយេរូសាឡិម សំឡេងនៃសេចក្តីអំណរ និងសំឡេង
នៃសេចក្តីអំណរ សំឡេងកូនកំលោះ និងសំឡេងរបស់កូនក្រមុំ
ហើយស្រុកទាំងមូលនឹងត្រូវចោលស្ងាត់ អ្នកស្រុក។
២៤ប៉ុន្តែ យើងខ្ញុំមិនព្រមស្តាប់តាមសំឡេងរបស់ទ្រង់ ដើម្បី
បម្រើស្តេចបាប៊ីឡូនទេ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាទ្រង់បានធ្វើ
ឲ្យបានល្អនូវពាក្យដែលទ្រង់បាននិយាយដោយពួកហោរា ជា
អ្នកបម្រើទ្រង់ គឺថា ឆ្អឹងនៃស្តេចនៃយើង និងឆ្អឹងនៃ
បុព្វបុរសរបស់យើង ត្រូវបានយកចេញពីកន្លែងរបស់ពួកគេ។
25 ហើយមើលហើយ ពួកគេត្រូវបានដេញចេញទៅក្នុងកម្តៅ
ថ្ងៃ និងដល់ទឹកកកនៅពេលយប់ ហើយពួកគេបានស្លាប់ក្នុង
ទុក្ខវេទនាយ៉ាងខ្លាំងដោយទុរ្ភិក្ស ដោយដាវ និងជំងឺ
អាសន្នរោគ។
26 ហើយផ្ទះដែលហៅតាមឈ្មោះអ្នកបានបំផ្លាញចោល ដូចជា
ត្រូវបានឃើញនៅថ្ងៃនេះ ត្បិតអំពើទុច្ចរិតនៃវង្សអ៊ីស្រាអែល
និងវង្សយូដា។
27 ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើង ទ្រង់បានប្រព្រឹត្តចំពោះយើង
រាល់គ្នាតាមសេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់ ហើយតាមសេចក្តីមេត្តាករុណា
ដ៏មហិមារបស់ទ្រង់
28 កាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដោយម៉ូសេ ជាអ្នកបម្រើទ្រង់ នៅ
ថ្ងៃដែលទ្រង់បង្គាប់ឲ្យសរសេរច្បាប់នៅចំពោះមុខពួកកូនចៅ
អ៊ីស្រាអែលថា
២៩បើអ្នករាល់គ្នាមិនឮសំឡេងរបស់យើងទេ ប្រាកដណាស់ថា
ហ្វូងមនុស្សដ៏ច្រើននេះនឹងក្លាយទៅជាចំនួនតូចនៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជាតិនានា ដែលយើងនឹងកំចាត់ពួកគេ។
30 ត្បិតខ្ញុំដឹងថាគេមិនស្តាប់ខ្ញុំទេ ពីព្រោះវាជាមនុស្សរឹង
ចចេស ប៉ុន្តែនៅក្នុងស្រុកនៃការជាប់ឃុំឃាំងរបស់គេ គេនឹង
នឹកឃើញខ្លួនឯង។
31 ហើយនឹងដឹងថាយើងជាព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់ពួកគេ
ដ្បិតយើងនឹងឲ្យគេនូវចិត្ត និងត្រចៀកដើម្បីស្តាប់។
32 ហើយពួកគេនឹងសរសើរតម្កើងខ្ញុំនៅក្នុងស្រុកនៃការជាប់
ជាឈ្លើយរបស់គេ ហើយគិតអំពីឈ្មោះខ្ញុំ
33 ហើយត្រឡប់ពីករឹងរបស់គេ និងពីអំពើអាក្រក់របស់ពួក
គេវិញ ដ្បិតគេនឹងនឹកចាំពីមាគ៌ារបស់បុព្វបុរសរបស់ខ្លួន
ដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់។
៣៤ហើយ យើងនឹងនាំពួកគេទៅក្នុងដែនដីដែលយើងបាន
សន្យាជាមួយនឹងបុព្វបុរសរបស់ពួកគេ គឺអ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក
និងយ៉ាកុប ហើយពួកគេនឹងធ្វើជាម្ចាស់របស់វា ហើយយើង
នឹងបង្កើនពួកគេ ហើយពួកគេនឹងមិនត្រូវថយចុះឡើយ។.
៣៥ហើយ យើងនឹងធ្វើសេចក្តីសញ្ញាដ៏អស់កល្បជាមួយនឹង
ពួកគេ ដើម្បីធ្វើជាព្រះរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងក្លាយជា
ប្រជារាស្ត្ររបស់យើង ហើយយើងនឹងលែងបណ្តេញប្រជាជន
អ៊ីស្រាអែលរបស់យើងចេញពីស្រុកដែលយើងបានផ្តល់ឲ្យពួក
គេទៀតហើយ។

ជំពូកទី 3

1 ឱព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូល ជាព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល
ជាព្រលឹងនៃវិញ្ញាណដែលមានទុក្ខព្រួយ ស្រែករកទ្រង់។
2 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះសណ្តាប់ ហើយអាណិតមេត្តា
ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា សូមអាណិតមេត្តាយើង
ខ្ញុំផង ព្រោះយើងខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបនៅចំពោះមុខ
ព្រះអង្គ។
3 ដ្បិតទ្រង់ស៊ូទ្រាំអស់កល្បជានិច្ច ហើយយើងខ្ញុំត្រូវវិនាសសូន្យ
ទៅ។
4 ឱព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូល ជាព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល
អើយ ឥឡូវនេះ សូមទ្រង់ស្តាប់សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់សាសន៍
អ៊ីស្រាអែលដែលស្លាប់ ហើយនិងកូនចៅរបស់ពួកគេ ដែល
បានប្រព្រឹត្តអំពើបាបនៅចំពោះទ្រង់ ហើយមិនបានស្តាប់
តាមសំឡេងនៃទ្រង់ ជាព្រះនៃពួកគេឡើយ ដ្បិតហេតុដែល
បណ្តាលឲ្យគ្រោះកាចទាំងនេះនៅជាប់នឹងយើង .
5 ចូរកុំនឹកចាំពីអំពើទុច្ចរិតរបស់បុព្វបុរសរបស់យើងឡើយ ចូរ
គិតអំពីអំណាច និងនាមរបស់អ្នកនៅពេលនេះ។
6 ដ្បិតទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើង ហើយទ្រង់ជា
ព្រះអម្ចាស់ យើងនឹងសរសើរតម្កើង។
៧ហើយដោយមូលហេតុនេះ ទ្រង់បានដាក់ការភ័យខ្លាចរបស់
ទ្រង់នៅក្នុងចិត្តរបស់យើងក្នុងបំណងថា យើងនឹងអំពាវនាវ
ដល់ព្រះនាមទ្រង់ ហើយសរសើរតម្កើងទ្រង់នៅក្នុងការជាប់
ឃុំឃាំងរបស់យើង។
៨ មើល ចុះ យើងនៅតែជាថ្ងៃនេះនៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង
របស់យើង ជាកន្លែងដែលទ្រង់បានធ្វើឲ្យយើងខ្ចាត់ខ្ចាយ
ដើម្បីជាការតិះដៀល និងបណ្តាសា ហើយត្រូវទទួលការសងវិញ
ស្របតាមអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់នៃបុព្វបុរសរបស់យើង ដែល
បានចាកចេញពីព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើង។

៩ អ៊ីស្រាអែលអើយ ចូរស្ដាប់បទបញ្ញត្តិនៃជីវិត
ចូរស្ដាប់ដើម្បីយល់ប្រាជ្ញា។
10 អ៊ីស្រាអែលកើតឡើងយ៉ាងណាដែលអ្នកនៅក្នុងទឹកដីខ្មាំង
សត្រូវរបស់អ្នក ដែលអ្នកចាស់ទៅនៅក្នុងប្រទេសដ៏ចម្លែក
ដែលអ្នកត្រូវសៅហ្មងជាមួយនឹងមនុស្សស្លាប់
11 តើអ្នកត្រូវរាប់ជាមួយអ្នកដែលចុះទៅក្នុងផ្នូរឬ?
១២ ព្រះអង្គបានបោះបង់ចោលប្រភពនៃប្រាជ្ញា។
១៣ត្បិតប្រសិនបើអ្នកបានដើរតាមមាគ៌ានៃព្រះ នោះអ្នកគួរ
តែបាននៅក្នុងសន្តិភាពជារៀងរហូត។
១៤ ចូររៀននៅឯណាប្រាជ្ញា ឯណាកម្លាំង ឯណាការយល់ ដើម្បី
ឲ្យអ្នកបានដឹងផងដែរថាតើថ្ងៃណាជាអាយុ និងជីវិត ពន្លឺនៃ
ភ្នែក និងសេចក្ដីសុខនៅឯណា។
១៥ តើអ្នកណាបានរកឃើញកន្លែងរបស់នាង?
ឬអ្នកណាចូលមកក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់នាង?
16 តើពួកមេនៃសាសន៍ដទៃទៅជានៅឯណា ហើយដូចជាបាន
គ្រប់គ្រងសត្វនៅលើផែនដី
17 ពួកអ្នកដែលបានដើរលេងជាមួយសត្វស្លាបលើអាកាស
ហើយពួកអ្នកដែលប្រមូលប្រាក់ និងមាស ដែលមនុស្សទុក
ចិត្ត ហើយមិនបានបញ្ចប់ការទទួលបានរបស់ពួកគេ?
18 ដ្បិតអស់អ្នកដែលធ្វើការដោយប្រាក់ ហើយមានការប្រុង
ប្រយ័ត្នយ៉ាងខ្លាំង ហើយការដែលគេរកមិនឃើញ
១៩ ពួកគេបានបាត់ខ្លួន ហើយចុះទៅផ្នូរ ហើយអ្នកខ្លះទៀត
ឡើងមកជំនួសវិញ។
20 យុវជនបានឃើញពន្លឺ ហើយរស់នៅលើផែនដី ប៉ុន្តែគេមិន
ស្គាល់ផ្លូវនៃចំណេះដឹងឡើយ
២១ មិនបានយល់ផ្លូវនោះទេ ក៏មិនបានចាប់វាដែរ កូនរបស់
គេនៅឆ្ងាយពីផ្លូវនោះ។
22 គេមិនបានឮនៅស្រុក Chanaan ឬក៏មិនដែលឃើញនៅ
ក្រុង Theman ដែរ។
23 ពួក Agarenes ដែលស្វែងរកប្រាជ្ញានៅលើផែនដី
ឈ្មួញរបស់ Meran និង Theman អ្នកនិពន្ធរឿងប្រឌិត
និងអ្នកស្រាវជ្រាវដោយគតយល់។
គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនេះស្គាល់ផ្លូវនៃប្រាជ្ញា
ឬចងចាំផ្លូវរបស់នាងឡើយ។
24 ឱអ៊ីស្រាអែលអើយ ព្រះវិហារនៃព្រះអស្ចារ្យយ៉ាងណា! ហើយ
កន្លែងកាន់កាប់របស់គាត់ធំប៉ុណ្ណាទៅ!
២៥ អស្ចារ្យ ហើយគ្មានទីបញ្ចប់។ ខ្ពស់
និងមិនអាចវាស់វែងបាន។
26 មានយក្សដែលល្បីតាំងពីដើមដំបូងមក មានមាឌខ្ពស់
ហើយពូកែខាងសង្គ្រាម។
២៧ អ្នកទាំងនោះមិនបានព្រះអម្ចាស់ជ្រើសរើស ហើយក៏មិន
បានប្រទានផ្លូវនៃចំណេះដឹងដល់ពួកគេដែរ។
28 ប៉ុន្តែ ពួកគេត្រូវវិនាសទៅ ដោយព្រោះពួកគេគ្មានប្រាជ្ញា
ហើយត្រូវវិនាសដោយភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់ខ្លួន។
29 តើអ្នកណាបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ហើយចាប់នាងចុះពី
ពពក?
30 តើនរណាបានឆ្លងកាត់សមុទ្រ ហើយបានរកឃើញនាង
ហើយនឹងយកមាសសុទ្ធមកឲ្យនាង?
៣១ គ្មានអ្នកណាស្គាល់ផ្លូវនាង ហើយក៏មិនគិតអំពីផ្លូវរបស់
នាងដែរ។
32 ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលដឹងគ្រប់រឿង នោះស្គាល់នាង
ហើយបានរកឃើញនាងដោយការយល់ដឹងរបស់ទ្រង់។
អ្នកណាដែលរៀបចំផែនដីអស់កល្បជានិច្ច
ទ្រង់បានបំពេញវាដោយសត្វជើងបួន។
៣៣ អ្នកណាដែលបញ្ចេញពន្លឺ ហើយវាទៅ នោះក៏ហៅវាម្ដង
ទៀត ហើយវាក៏ស្ដាប់បង្គាប់ដោយភ័យខ្លាច។
34 ផ្កាយបានភ្លឺនៅក្នុងនាឡិការបស់គេ ហើយរីករាយកាល
ដែលទ្រង់ហៅពួកគេ ពួកគេនិយាយថា យើងនៅទីនេះហើយ!
ដូច្នេះ ដោយចិត្តរីករាយ ពួកគេបានបំភ្លឺដល់ព្រះអង្គដែល
បង្កើតពួកគេ។
៣៥ នេះជាព្រះនៃយើង ហើយនឹងគ្មានអ្នកណាអាចនឹងត្រូវគេ
យកទៅប្រៀបនឹងទ្រង់បានឡើយ។
៣៦ គាត់បានស្វែងយល់គ្រប់មធ្យោបាយនៃចំណេះដឹង ហើយ
បានប្រគល់វាដល់យ៉ាកុបជាអ្នកបម្រើរបស់គាត់ និងដល់
អ៊ីស្រាអែលជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់។
៣៧ ក្រោយមក លោកបានបង្ហាញខ្លួននៅលើផែនដី ហើយ
បានសន្ទនាជាមួយនឹងមនុស្ស។

ជំពូកទី 4

១ នេះជាគម្ពីរនៃព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះ ហើយជាក្រឹត្យវិន័យដែល
នៅស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច។ អស់អ្នកដែលកាន់តាមនឹង
មានជីវិត។ ប៉ុន្តែដូចជាទុកចោល វានឹងស្លាប់។
2 ឱយ៉ាកុបអើយ ចូរបង្វែរអ្នក ហើយចាប់វាចុះ ចូរដើរនៅ
ចំពោះមុខពន្លឺនៃវា ដើម្បីឲ្យអ្នកបានបំភ្លឺ។
៣ កុំឲ្យកិត្តិយសរបស់អ្នកដល់អ្នកដទៃ ឬរបស់ដែលមាន
ប្រយោជន៍ដល់អ្នកចំពោះជាតិសាសន៍ដទៃឡើយ។
4 ឱអ៊ីស្រាអែលអើយ យើងមានសុភមង្គលហើយ ដ្បិតអ្វីៗដែល
គាប់ព្រះហឫទ័យនឹងព្រះបានត្រូវបើកឲ្យយើងដឹង។
5 ប្រជាជនរបស់យើងអើយ ចូរមានចិត្តសប្បាយឡើង ជាទី
រំលឹកដល់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។
6 អ្នកត្រូវបានគេលក់ទៅឲ្យប្រជាជាតិនានា មិនមែនដោយ
សារការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់អ្នកទេ ប៉ុន្តែដោយសារអ្នករាល់គ្នា
បានជំរុញព្រះឲ្យខឹង អ្នកត្រូវបានបញ្ជូនទៅកាន់ខ្មាំងសត្រូវ។
៧ត្បិតអ្នកបានញុះញង់ដល់អ្នកដែលបង្កើតអ្នកដោយការ
បូជាដល់អារក្ស មិនមែនចំពោះព្រះទេ។
៨ អ្នករាល់គ្នាបានបំភ្លេចព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលបាន
នាំអ្នកឡើងមក។ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានសោកស្ដាយដល់ក្រុង
យេរូសាឡិម ដែលបានបំបៅកូន។
៩ដ្បិតពេលនាងបានឃើញសេចក្ដីក្រោធរបស់ព្រះមកលើអ្នក
នាងបាននិយាយថា ចូរស្ដាប់ចុះ ឱអ្នករាល់គ្នាដែលរស់នៅលើ
ក្រុងស៊ីយ៉ូនអើយ ព្រះបាននាំមកនូវការកាន់ទុក្ខដ៏ធំមកលើ
ខ្ញុំ។
១០ត្បិតខ្ញុំបានឃើញកូនប្រុសកូនស្រីរបស់ខ្ញុំជាប់ជាឈ្លើយ
ដែលព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចបាននាំមកលើពួកគេ។
១១ ខ្ញុំបានចិញ្ចឹមពួកគេដោយអំណរ។ ក៏ប៉ុន្តែបានបញ្ជូនពួក
គេទៅវិញ ដោយយំសោក។
12 កុំឲ្យអ្នកណារីករាយនឹងខ្ញុំ ដែលជាស្ត្រីមេម៉ាយ ហើយត្រូវ
បោះបង់ចោលមនុស្សជាច្រើន ដែលត្រូវបានទុកឲ្យនៅស្ងាត់
ជ្រងំដោយព្រោះអំពើបាបនៃកូនខ្ញុំ។ ដោយសារពួកគេបាន
ចាកចេញពីក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ។
13 គេមិនស្គាល់ក្រឹត្យក្រមរបស់ព្រះអង្គ ហើយក៏មិនបានដើរ
តាមមាគ៌ានៃព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអង្គ ឬដើរតាមមាគ៌ានៃការ
ប្រៀនប្រដៅក្នុងសេចក្ដីសុចរិតរបស់ព្រះអង្គដែរ។
14 សូមឲ្យអស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងក្រុងស៊ីយ៉ូនមក ហើយនឹក
ចាំពីការជាប់ឃុំឃាំងនៃកូនប្រុសកូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ដែលព្រះដ៏
អស់កល្បបាននាំមកលើពួកគេ។
១៥ត្បិតទ្រង់បាននាំប្រជាជាតិមួយមកលើពួកគេពីចម្ងាយ
ជាប្រជាជាតិដ៏អៀនខ្មាស និងភាសាចំឡែក ដែលមិនគោរព
ដល់បុរសចំណាស់ ឬដែលគួរឲ្យអាណិត។
១៦ អ្នកទាំងនេះបាននាំកូនស្រីជាទីស្រឡាញ់របស់ស្ត្រីមេម៉ាយ
ទៅ ហើយបានបន្សល់ទុកនាងដែលនៅឯកាដោយគ្មានកូន
ស្រី។
១៧ ប៉ុន្តែ តើខ្ញុំអាចជួយអ្នកបានអ្វី?

18ដ្បិតអ្នកណាដែលនាំគ្រោះកាចទាំងនេះមកលើអ្នក នោះ
នឹងរំដោះអ្នកពីកណ្ដាប់ដៃខ្មាំងសត្រូវ។
19 ឱកូនចៅអើយ ចូរទៅតាមផ្លូវចុះ ដ្បិតខ្ញុំត្រូវបានទុកឲ្យ
នៅស្ងាត់ស្ងៀម។
20 ខ្ញុំបានដោះសម្លៀកបំពាក់នៃសេចក្ដីសុខសាន្ត ហើយយក
ក្រណាត់បាវមកសណ្ឋិតលើខ្ញុំ៖ ខ្ញុំនឹងស្រែកអង្វររកព្រះដ៏នៅ
អស់កល្បជានិច្ច នៅថ្ងៃរបស់ខ្ញុំ។
21 ឱកូនចៅរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរស្រែកអង្វរដល់ព្រះអម្ចាស់ នោះ
ទ្រង់នឹងរំដោះអ្នកចេញពីអំណាច និងកណ្ដាប់ដៃនៃខ្មាំង
សត្រូវ។
22 ដ្បិតសេចក្ដីសង្ឃឹមរបស់ខ្ញុំគឺនៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច
គឺថាទ្រង់នឹងសង្គ្រោះអ្នក ហើយសេចក្ដីអំណរបានមកឯខ្ញុំពី
ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ដោយសារតែសេចក្ដីមេត្តាករុណា ដែលនឹងមក
ដល់អ្នកក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ពីព្រះអង្គសង្គ្រោះដ៏នៅអស់កល្ប
ជានិច្ច។
23ដ្បិតខ្ញុំបានចាត់អ្នករាល់គ្នាចេញដោយកាន់ទុក្ខ និងយំ
សោក ប៉ុន្តែ ព្រះនឹងប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នាវិញ ដោយអំណរ និង
អំណរជារៀងរហូត។
24 ដូចជាឥឡូវនេះអ្នកជិតខាងនៃស៊ីយ៉ូនបានឃើញការជាប់
ឃុំឃាំងរបស់អ្នកហើយ ដូច្នេះគេនឹងឃើញការសង្គ្រោះរបស់អ្នក
ពីព្រះនៃយើងមិនយូរប៉ុន្មាន ដែលនឹងមកលើអ្នកដោយសិរីល្អ
ដ៏អស្ចារ្យ និងពន្លឺនៃព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។
25 កូនចៅអើយ ចូរអត់ធ្មត់នឹងសេចក្ដីក្រោធដែលមកលើ
អ្នករាល់គ្នាពីព្រះ ដ្បិតខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកបានបៀតបៀន
អ្នក មិនយូរប៉ុន្មាន អ្នកនឹងឃើញការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់គាត់
ហើយនឹងជាន់កគាត់។
២៦ សត្វដ៏ទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំបានដើរទៅរកផ្លូវលំបាក ហើយ
ត្រូវបានគេយកទៅជាហ្វូងដែលចាប់បានពីខ្មាំងសត្រូវ។
27 ឱកូនចៅរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរមានចិត្តល្អ ហើយអង្វរដល់ព្រះ
ចុះ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងនឹកចាំពីព្រះអង្គដែលបាននាំរបស់
ទាំងនេះមកលើអ្នក។
28 ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាចង់វង្វេងចេញពីព្រះដូចជាអ្នករាល់គ្នា
បានត្រឡប់មកវិញ ចូរស្វែងរកគាត់ដប់ដងទៀត។
២៩ដ្បិតអ្នកណាដែលនាំគ្រោះកាចទាំងនេះមកលើអ្នក អ្នក
នឹងនាំមកនូវសេចក្ដីអំណរជារៀងរហូត ដោយសារសេចក្ដី
សង្គ្រោះរបស់អ្នក។
30 ឱក្រុងយេរូសាឡិមអើយ ចូរមានចិត្តល្អ ដ្បិតអ្នកដែលដាក់
ឈ្មោះនោះនឹងសម្រាលទុក្ខអ្នក។
31 អស់អ្នកដែលធ្វើទុក្ខដល់អ្នក ហើយបានរីករាយនឹងការ
ដួលរលំរបស់អ្នកជាអ្នកវេទនា។
32 ក្រុងទាំងប៉ុន្មានដែលកូនចៅរបស់អ្នកបានបម្រើ គឺវេទនា
ណាស់ នាងដែលបានទទួលកូនប្រុសរបស់អ្នកមានទុក្ខ។
៣៣ ព្រោះនាងត្រេកអរនឹងការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់អ្នក ហើយ
រីករាយនឹងការដួលរលំរបស់អ្នក ដូច្នេះនាងនឹងត្រូវសោក
ស្ដាយចំពោះសេចក្ដីវិនាសរបស់នាងផ្ទាល់។
៣៤ត្បិតយើងនឹងដកយកភាពរីករាយនៃហ្វូងដ៏ច្រើនរបស់
នាងចេញ ហើយមោទនភាពរបស់នាងនឹងក្លាយទៅជាការ
កាន់ទុក្ខ។
៣៥ត្បិតភ្លើងនឹងមកលើនាងពីព្រះដ៏អស់កល្បជានិច្ច ជាយូរ
អង្វែងដើម្បីស៊ូទ្រាំ
ហើយនាងនឹងត្រូវរស់នៅជាមួយអារក្សជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ។
៣៦ ឱ ក្រុងយេរូសាឡិមអើយ ចូរក្រឡេកមើលអ្នកទៅទិស
ខាងកើត ហើយមើលចុះសេចក្ដីអំណរដែលមកដល់អ្នកពីព្រះ។
៣៧ អើ កូនរបស់អ្នកមក ដែលអ្នកបានចាត់ចេញទៅ ពួក
គេមកជុំគ្នាពីទិសខាងកើតទៅខាងលិច ដោយព្រះបន្ទូលនៃ
ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ដោយរីករាយក្នុងសិរីល្អនៃព្រះ។

ជំពូកទី 5

1 ឱក្រុងយេរូសាឡិមអើយ ចូរដោះសំលៀកបំពាក់នៃការ
កាន់ទុក្ខ និងទុក្ខលំបាកចេញ ហើយពាក់ភាពស្រស់ស្អាតនៃ
សិរីល្អដែលមកពីព្រះជារៀងរហូត។
2 ចូរបោះសម្លៀកបំពាក់ពីរនៃសេចក្ដីសុចរិតដែលមកពីព្រះ
មកពីអ្នក ហើយដាក់ម្កុដមួយនៅលើក្បាលអ្នកនូវសិរីល្អនៃ
ព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។
៣ត្បិតព្រះនឹងបង្ហាញពន្លឺរបស់អ្នកដល់គ្រប់ប្រទេសនៅ
ក្រោមមេឃ។
៤ត្បិតឈ្មោះរបស់អ្នកនឹងត្រូវបានហៅពីព្រះជារៀងរហូត
សន្តិភាពនៃសេចក្ដីសុចរិត និងសិរីល្អនៃការថ្វាយបង្គំរបស់
ព្រះ។
5 ឱ ក្រុងយេរូសាឡិមអើយ ចូរក្រោកឡើង ហើយឈរនៅទីខ្ពស់
ហើយក្រឡេកមើលទៅទិសខាងកើត ហើយមើលចុះ កូនចៅ
របស់អ្នកបានប្រមូលផ្ដុំគ្នាពីទិសលិចទៅទិសខាងកើត ដោយ
ព្រះបន្ទូលនៃព្រះដ៏វិសុទ្ធ ដោយរីករាយក្នុងការរំឭកដល់ព្រះ។
៦ត្បិតពួកគេបានចាកចេញពីអ្នកដោយថ្មើរជើង ហើយត្រូវ
បានគេនាំចេញពីខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់នាំ
ពួកគេមកឯអ្នក ដោយសិរីល្អតម្កើងឡើងក្នុងនាមជាកូនចៅ
នៃនគរ។
៧ត្បិត ព្រះទ្រង់បានកំណត់ឲ្យគ្រប់ទាំងភ្នំខ្ពស់ៗ និងច្រាំង
ទន្លេដែលនៅជាប់ជាបន្តបន្ទាប់ ត្រូវទម្លាក់ចុះ ហើយជ្រលងភ្នំ
ពេញ ដើម្បីធ្វើជាដី ដើម្បីឲ្យសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានទៅដោយ
សុវត្ថិភាព ក្នុងសិរីល្អនៃព្រះ
៨ ម្យ៉ាងទៀត សូម្បីតែព្រៃ និងដើមឈើមានក្លិនឈ្ងុយក៏នឹង
គ្របបាំងជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ដោយព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះ។
៩ត្បិតព្រះនឹងដឹកនាំអ៊ីស្រាអែលដោយអំណរក្នុងពន្លឺនៃសិរីល្អ
របស់ទ្រង់ ដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា និងសេចក្ដីសុចរិតដែល
មកពីទ្រង់។

Letter of Jeremiah

សំបុត្ររបស់យេរេមា

ជំពូកទី 1

១ហើយសំបុត្រមួយច្បាប់ ដែលយេរេមាបានផ្ញើទៅពួកអ្នក
ដែលត្រូវនាំទៅជាឈ្លើយសឹកទៅក្រុងបាប៊ីឡូនដោយស្ដេច
បាប៊ីឡូន ដើម្បីបញ្ជាក់ពួកគេ ដូចជាបានបង្គាប់ដល់ទ្រង់
នៃព្រះ។
២ ដោយសារអំពើបាបដែលអ្នកបានប្រព្រឹត្តនៅចំពោះព្រះ
នោះអ្នកនឹងត្រូវនាំអ្នកទៅជាឈ្លើយសឹកទៅក្រុងបាប៊ីឡូន
ដោយព្រះបាទណាប៊ូកូដូណូស័រ ជាស្ដេចនៃបាប៊ីឡូន។
៣ ដូច្នេះ ពេលអ្នករាល់គ្នាបានមកដល់បាប៊ីឡូន អ្នកនឹង
នៅទីនោះជាច្រើនឆ្នាំ ហើយយូររដូវ គឺប្រាំពីរជំនាន់ ហើយ
បន្ទាប់ពីនោះ យើងនឹងនាំអ្នកចេញពីទីនោះដោយ
សុខសាន្ត។
៤ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងឃើញនៅក្នុងស្រុកបាប៊ីឡូនដែលជាព្រះ
នៃប្រាក់ និងមាស និងឈើដែលសែងលើស្មា ដែលធ្វើឲ្យ
ប្រជាជាតិនានាភ័យខ្លាច។
5 ដូច្នេះ ចូរប្រយ័ត្នកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើដូចអ្នកដទៃ ឬក៏មិន
មែនជាពួកគេឡើយ នៅពេលដែលអ្នកឃើញហ្វូងមនុស្ស
នៅចំពោះមុខពួកគេ និងពីក្រោយពួកគេកំពុងគោរព
ប្រណិប័តន៍ពួកគេ។
៦ ប៉ុន្តែ ចូរនិយាយក្នុងចិត្តរបស់អ្នកថា ឱព្រះអម្ចាស់អើយ
យើងខ្ញុំត្រូវតែថ្វាយបង្គំទ្រង់។
7 ដ្បិតទេវតារបស់ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នក ហើយខ្ញុំផ្ទាល់ក៏ថែរក្សា
ព្រលឹងអ្នកដែរ។
8 ចំណែកអណ្ដាតរបស់គេ ត្រូវបានអ្នកធ្វើការលាបពណ៌
មាស ហើយស្រោបដោយប្រាក់។ ប៉ុន្តែវាជាពាក្យមិនពិត
ហើយមិនអាចនិយាយបាន។
៩ ហើយយកមាសទៅឲ្យស្រីព្រហ្មចារីដែលចូលចិត្តស្រឡាញ់
ភេទដូចគ្នា គេធ្វើមកុដសម្រាប់ក្បាលព្រះរបស់ខ្លួន។
10 ពេលខ្លះក៏បូជាចារ្យយកមាស និងប្រាក់ពីព្រះរបស់ខ្លួន
មកថ្វាយដល់ខ្លួនផង។
១១មែនហើយ ពួកគេនឹងប្រគល់វាទៅឲ្យពួកស្រីពេស្យា
ជម្មតា ហើយចាត់ពួកគេជាមនុស្សមានសម្លៀកបំពាក់ ជា
ព្រះនៃប្រាក់ និងជាព្រះនៃមាស និងឈើ។
១២ ក៏ប៉ុន្តែ ព្រះទាំងនេះមិនអាចសង្គ្រោះខ្លួនពីច្រែះ និង
កណ្ដៀរបានឡើយ ទោះបីជាគេគ្របដណ្ដប់ដោយអាវពណ៌
ស្វាយក៏ដោយ។
13 គេជូតមុខដោយសារធូលីនៃព្រះវិហារ នៅពេលដែល
មានច្រើនមកលើពួកគេ។
១៤ហើយអ្នកណាដែលមិនអាចសម្លាប់អ្នកណាដែលធ្វើបាប
អ្នកនោះបានកាន់ដំបង ហាក់ដូចជាគាត់ជាចៅក្រមនៃ
ប្រទេស។
15 គាត់ក៏មានដាវ និងពូថៅនៅដៃស្ដាំដែរ ប៉ុន្តែមិនអាច
រំដោះខ្លួនពីសង្គ្រាម និងចោរបានឡើយ។
១៦ ដោយសារគេស្គាល់ថាមិនមែនជាព្រះ ហេតុនេះហើយ
បានជាកុំខ្លាចគេឡើយ។
១៧ ព្រោះដូចជាគ្រឿងដែលមនុស្សប្រើមិនមានតម្លៃអ្វី
សោះពេលវាខូច។ សូម្បីតែព្រះរបស់គេក៏ដូច្នោះដែរៈ កាល
គេតាំងនៅក្នុងព្រះវិហារ ភ្នែកគេពោរពេញទៅដោយធូលីដី
តាមជើងអ្នកចូលមក។
18 ហើយដូចដែលទ្វារត្រូវបានធានានៅគ្រប់ជ្រុងទាំងសង
ខាងលើអ្នកណាដែលធ្វើឲ្យស្ដេចអាក់អន់ចិត្តថានឹងត្រូវ
ស្លាប់ដូច្នេះដែរ ពួកសង្ឃក៏តមទ្វារប្រាសាទដោយមានសោ
និងរនាំងផង ក្រែងលោព្រះរបស់គេត្រូវចោរប្លន់។
19 ពួកគេអុជទៀន មែនហើយ ច្រើនជាងសម្រាប់ខ្លួន
ពួកគេ ដែលពួកគេមិនអាចមើលឃើញមួយទៅទៀត។
20 ពួកគេប្រៀបដូចជាធ្នឹមមួយនៃព្រះវិហារ ប៉ុន្តែពួកគេ
និយាយថា ចិត្តរបស់គេត្រូវបានគេស៊ីដោយវត្ថុដែលលូន
ចេញពីផែនដី។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបរិភោគពួកគេ
និងសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេ
ពួកគេមានអារម្មណ៍ថាវាមិនមាន។
21 មុខរបស់ពួកគេត្រូវបានខ្មៅដោយផ្សែងដែលចេញពី
ព្រះវិហារ។
២២ នៅលើដងខ្លួន និងក្បាលរបស់វា មានប្រចៀវ លេប
និងសត្វស្លាប និងឆ្មាផងដែរ។
២៣ ដោយសារការណ៍នេះ អ្នកអាចនឹងដឹងថាពួកគេមិន
មែនជាព្រះឡើយ ដូច្នេះកុំខ្លាចពួកគេឡើយ។
24 ទោះបីជាមាសដែលនៅជុំវិញដើម្បីធ្វើឲ្យពួកគេមាន
ភាពស្រស់ស្អាតក៏ដោយ លើកលែងតែពួកគេលុបច្រែះចេញ
នោះគេនឹងមិនភ្លឺឡើយ ដ្បិតពេលដែលគេរម្ងររួច ពួកគេក៏
មិនមានអារម្មណ៍ថាវាដែរ។
25 របស់ដែលគ្មានដង្ហើមត្រូវបានទិញក្នុងតម្លៃដ៏ខ្ពស់
បំផុត។
26 ពួកគេត្រូវបានដាក់លើស្មា គ្មានជើងដែលពួកគេ
ប្រកាសដល់មនុស្សថាពួកគេគ្មានតម្លៃ។
២៧ អស់អ្នកដែលបម្រើគេក៏ត្រូវខ្មាសដែរ ព្រោះបើដួលដល់
ដីពេលណាក៏គេមិនអាចងើបឡើងវិញបានដែរ ហើយបើ
អ្នកណាតាំងគេឲ្យត្រង់ គេក៏អាចរើខ្លួនបានដែរ បើគេ
ក្រាបចុះ តើគេអាចកែខ្លួនឲ្យត្រង់បានឬទេ ប៉ុន្តែគេយក
អំណោយទៅឲ្យមនុស្សស្លាប់។
28 ចំណែករបស់ដែលគេបូជាដល់ពួកគេ បូជាចារ្យរបស់គេ
លក់ និងបំពាន។ ដូចគ្នានេះដែរ ប្រពន្ធរបស់ពួកគេដាក់
អំបិលមួយផ្នែក។ ប៉ុន្តែដល់ជនក្រីក្រ ហើយគ្មានកម្លាំង គេ
មិនឲ្យអ្វីសោះ។
29 ស្ត្រីមានរដូវ និងស្ត្រីដែលមានកូននៅលើគ្រែ បរិភោគ
យញ្ញបូជារបស់ខ្លួន ដោយសារការទាំងនេះ អ្នករាល់គ្នាអាច
ដឹងថាគេមិនមែនជាព្រះឡើយ កុំខ្លាចគេឡើយ។
30 តើគេអាចហៅថាជាព្រះបានយ៉ាងដូចម្ដេច? ពីព្រោះស្ត្រី
បានតម្កល់សាច់នៅចំពោះព្រះនៃប្រាក់ មាស និងឈើ។
31 ហើយសង្ឃអង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ពួកគេ ដោយ
ដោះសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្លួន ហើយកោរសក់ និងពុកចង្កា
ហើយគ្មានអ្វីនៅលើក្បាលឡើយ។
32 គេស្រែកយំនៅចំពោះមុខព្រះរបស់ខ្លួន ដូចមនុស្សធ្វើ
ក្នុងពិធីជប់លៀង ពេលមនុស្សស្លាប់។
33 ពួកបូជាចារ្យក៏ដោះសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្លួនចេញ ហើយ
ស្លៀកពាក់ប្រពន្ធកូន។
៣៤ ទោះជាអំពើអាក្រក់ដែលអ្នកណាប្រព្រឹត្តចំពោះគេ ឬ
ល្អក៏ដោយ ក៏គេមិនអាចតបស្នងបានដែរ គេក៏មិនអាច
តាំងស្ដេច ឬទម្លាក់ទ្រង់ចុះ។
35 ដូចគ្នានេះដែរ ពួកគេមិនអាចឲ្យទ្រព្យសម្បត្តិ ឬលុយ
កាក់បានឡើយ បើទោះជាមនុស្សម្នាក់ស្បថនឹងគេហើយ
មិនរក្សាក៏ដោយ ក៏គេមិនទាមទារដែរ។
៣៦ គេមិនអាចសង្គ្រោះអ្នកណាឲ្យរួចពីសេចក្ដីស្លាប់ឡើយ
ហើយក៏មិនរំដោះអ្នកទន់ខ្សោយពីអ្នកខ្លាំងពូកែដែរ។
៣៧ គេមិនអាចធ្វើឲ្យមនុស្សខ្វាក់ភ្នែកឃើញឡើងវិញ ឬ
មិនអាចជួយអ្នកណាម្នាក់ក្នុងគ្រាលំបាករបស់គាត់បាន
ឡើយ។
៣៨ គេមិនអាចបង្ហាញសេចក្ដីមេត្តាដល់ស្ត្រីមេម៉ាយ ឬធ្វើ
ល្អដល់ជនគ្មានឪពុកឡើយ។

៣៩ ព្រះរបស់គេធ្វើពីឈើ ហើយដែលស្រោបដោយមាស
និងប្រាក់ ប្រៀបដូចជាថ្មដែលត្រូវបានគេកាត់ចេញពីភ្នំ។
អ្នកដែលគោរពបូជានឹងត្រូវភាំង។
40 ដូច្នេះ តើមនុស្សគួរគិតយ៉ាងណា ហើយនិយាយថាខ្លួន
ជាព្រះ នៅពេលដែលសូម្បីតែជនជាតិខាល់ដេផ្ទាល់ក៏
បង្អាប់គេ?
41 បើគេឃើញមនុស្សល្ងង់ម្នាក់ដែលនិយាយមិនរួច គេនាំ
គាត់មក ហើយអង្វរបែលឲ្យគាត់និយាយ ដូចជាគាត់អាច
យល់បាន។
42 ប៉ុន្តែគេមិនអាចយល់អំពីការនេះដោយខ្លួនឯងទេ
ហើយទុកវាចោលទៅ ដ្បិតគេគ្មានចំណេះសោះ។
43 ស្ត្រីដែលមានខ្សែនៅជុំវិញខ្លួន អង្គុយនៅតាមផ្លូវ ដុត
កន្ទក់សម្រាប់ទឹកអប់ ប៉ុន្តែបើអ្នកណាម្នាក់អូសទាញដោយ
អ្នកដែលដើរកាត់ មកដេកជាមួយនឹងគាត់ នោះនាងជេរ
ប្រមាថអ្នកនោះថា នាងមិនសមដូចខ្លួនឯងឡើយ។
ហើយក៏មិនដាច់ខ្សែរបស់នាងដែរ។
44 ការអ្វីដែលបានធ្វើនៅក្នុងចំណោមពួកគេគឺជាការមិន
ពិត តើធ្វើដូចម្តេចអាចគិតឬនិយាយថាពួកគេជាព្រះ?
45 ពួកគេធ្វើឡើងពីជាងឈើ និងជាងមាស។ ពួកគេមិន
អាចមានអ្វីក្រៅពីជាងធ្វើការឡើយ។
៤៦ហើយពួកគេផ្ទាល់ដែលបង្កើតពួកគេមិនអាចបន្តបាន
យូរទៀតឡើយ។ ដូច្នេះ តើរបស់ដែលធ្វើពីវាគួរជាព្រះយ៉ាង
ដូចម្តេច?
47 ដ្បិតគេបានបន្សល់ទុកនូវពាក្យភូតភរ និងពាក្យ
តិះដៀលដល់អ្នកដែលមកតាមក្រោយ។
48 ដ្បិតនៅពេលដែលមានសង្គ្រាម ឬគ្រោះកាចមកលើពួក
សង្ឃ ពួកសង្ឃពិគ្រោះជាមួយនឹងខ្លួនឯង ដើម្បីជាកន្លែង
ដែលគេត្រូវលាក់នៅជាមួយនឹងពួកគេ។
៤៩ ដូច្នេះ តើធ្វើដូចម្តេចដែលមនុស្សមិនអាចយល់ថាខ្លួន
មិនមែនជាព្រះ ដែលមិនអាចសង្គ្រោះខ្លួនពីសង្គ្រាម ឬពី
គ្រោះកាចបាន?
50 ដ្បិតដោយឃើញថាវាជាឈើតែប៉ុណ្ណោះ ហើយស្រោប
ដោយប្រាក់ និងមាស នោះវានឹងត្រូវបានគេដឹងនៅពេល
ក្រោយថាវាជាការមិនពិត
៥១ហើយវានឹងបង្ហាញឲ្យឃើញដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ និង
ស្តេចថា ពួកគេមិនមែនជាព្រះទេ គឺជាស្នាដៃនៃដៃរបស់
មនុស្ស ហើយថាគ្មានកិច្ចការនៃព្រះនៅក្នុងពួកគេឡើយ។
52 ដូច្នេះ តើនរណាខ្លះមិនដឹងថាគេមិនមែនជាព្រះ?
៥៣ត្បិត ពួកគេក៏មិនអាចតាំងស្តេចមួយអង្គនៅក្នុង
ដែនដី ឬក៏មិនអាចផ្តល់ភ្លៀងដល់មនុស្សបានដែរ។
54 ទាំងគេក៏មិនអាចវិនិច្ឆ័យហេតុផលរបស់ខ្លួន ឬកែ
កំហុសដោយមិនអាចធ្វើបានដែរ ដ្បិតពួកគេប្រៀបដូចជា
ក្អែកនៅចន្លោះមេឃ និងផែនដី។
55 យ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលដែលភ្លើងបានធ្លាក់មកលើ
ព្រះដំណាក់នៃឈើ ឬដាក់ដោយមាស ឬប្រាក់ នោះសង្ឃ
របស់ពួកគេនឹងភៀសខ្លួនចេញ ហើយរត់គេចខ្លួន។ ប៉ុន្តែ
គេនឹងត្រូវឆេះខ្ទេចដូចធ្នឹម។
56 ម្យ៉ាងទៀត ពួកគេមិនអាចទប់ទល់នឹងស្តេច ឬខ្មាំង
សត្រូវបានឡើយ តើធ្វើដូចម្តេចទើបអាចគិត ឬនិយាយថា
ពួកគេជាព្រះ?
57 ទាំងឈើទាំងនោះក៏មិនមែនជាព្រះដែលស្រោបដោយ
ប្រាក់ ឬមាស អាចគេចផុតពីចោរ ឬចោរប្លន់ដែរ។
58 អ្នកណាមានមាស ប្រាក់ និងសម្លៀកបំពាក់ដែលគេ
ពាក់ នោះអ្នកខ្លាំងក៏យកទៅទាំងអស់ដែរ ទាំងគេក៏មិន
អាចជួយខ្លួនឯងបានដែរ។
៥៩ ហេតុដូច្នេះហើយ
វាជាការប្រសើរក្នុងការធ្វើជាស្តេចដែលបង្ហាញអំណាចរបស់
ទ្រង់ ឬផ្សេងទៀតជាគ្រឿងរកប្រាក់នៅក្នុងគេហដ្ឋាន
ដែលម្ចាស់ត្រូវប្រើ ជាជាងព្រះក្លែងក្លាយបែបនេះ។
ឬធ្វើជាទ្វារនៅក្នុងផ្ទះ
ដើម្បីរក្សារបស់ទាំងនោះនៅក្នុងនោះ ជាងព្រះក្លែងក្លាយ។
ឬសសរឈើក្នុងវាំង ជាងព្រះក្លែងក្លាយនោះ។
60 សម្រាប់ព្រះអាទិត្យ ព្រះច័ន្ទ និងផ្កាយ ដែលភ្លឺស្វាង
ហើយត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅបំពេញមុខងាររបស់ពួកគេ
គឺជាការស្តាប់បង្គាប់។
61 ដូចគ្នានេះដែរ ផ្លេកបន្ទោរពេលវាចេញមកងាយនឹង
មើលឃើញ។ ហើយខ្យល់ក៏បក់បោកទៅគ្រប់ប្រទេស។
៦២ហើយនៅពេលដែលព្រះបានបញ្ជាឲ្យពពកទៅពាសពេញ
ពិភពលោក នោះពួកគេក៏ធ្វើដូចដែលពួកគេត្រូវបានគេ
ស្នើ។
៦៣ហើយភ្លើងដែលបានបញ្ជូនពីស្ថានលើមកបំផ្លាញភ្នំ
និងឈើធ្វើតាមដែលវាត្រូវបានបង្គាប់។ ប៉ុន្តែការទាំងនេះ
គឺដូចជាចំពោះពួកគេ មិនមែនដោយការបង្ហាញ ឬ
អំណាចឡើយ។
៦៤ ហេតុដូច្នេះហើយ វាមិនត្រូវបានគេសន្មត់ ឬនិយាយថា
ពួកគេជាព្រះឡើយ ដោយឃើញ ពួកគេក៏មិនអាចវិនិច្ឆ័យ
មូលហេតុ ឬធ្វើល្អដល់មនុស្សបានដែរ។
65 ដូច្នេះ ដោយដឹងថាគេមិនមែនជាព្រះទេ ចូរកុំខ្លាចពួក
គេឡើយ
៦៦ ដ្បិតគេមិនអាចដាក់បណ្តាសា ឬប្រទានពរដល់ស្តេច
បានឡើយៈ
67 ទាំងគេក៏មិនអាចបង្ហាញទីសម្គាល់នៅលើមេឃក្នុង
ចំណោមសាសន៍ដទៃ ឬភ្លឺដូចព្រះអាទិត្យ ឬក៏មិនអាចឲ្យ
ពន្លឺដូចព្រះច័ន្ទបានដែរ។
68 សត្វសាហាវជាងវាទៅទៀត ព្រោះវាអាចចូលទៅក្រោម
គម្រប ហើយជួយខ្លួនឯង។
69 ពេលនោះ វាមិនមែនជាការបង្ហាញឲ្យយើងឃើញថាពួក
គេជាព្រះទេ ដូច្នេះកុំខ្លាចពួកគេឡើយ។
70 ដ្បិតដូចជាក្អែកក្នុងសួនត្រសក់មិនទុកអ្វីសោះឡើយ
ព្រះរបស់វាធ្វើពីឈើ ហើយស្រោបដោយប្រាក់ និងមាស។
៧១ហើយដូចគ្នានេះដែរ ព្រះនៃឈើរបស់ពួកគេ ហើយបាន
ស្រោបដោយប្រាក់ និងមាស ប្រៀបដូចជាបន្លាពណ៌សក្នុង
ចម្ការមួយ ដែលសត្វស្លាបគ្រប់រូបអង្គុយលើ។ ដូចជា
សាកសពដែលនៅខាងកើតងងឹត។
៧២ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់ពួកគេថាមិនមែនជាព្រះ
ដោយពណ៌ស្វាយភ្លឺដែលរលួយលើពួកគេទេ ហើយបន្ទាប់
មក ពួកគេនឹងត្រូវគេបរិភោគ ហើយនឹងក្លាយទៅជាការ
តិះដៀលក្នុងប្រទេស។
73 ដូច្នេះ មនុស្សសុចរិតដែលគ្មានរូបព្រះនោះប្រសើរជាង
ព្រោះគាត់នឹងនៅឆ្ងាយពីការប្រមាថ។

ការអធិស្ឋានរបស់ Azariah

ជំពូកទី 1

1 ហើយ ពួក គេ បាន ដើរ នៅ កណ្ដាល ភ្លើង ដោយ ស
រសើរ តម្កើង ព្រះ ហើយ ថ្វាយ ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់។
២ រួច អ័សារា ក៏ ក្រោក ឈរ ហើយ អធិស្ឋាន បែប នេះ
ហើយ បើក មាត់ នៅ កណ្ដាល ភ្លើង និយាយ ថា
3 ឱ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ នៃ បុព្វបុរស នៃ យើង ខ្ញុំ អើ
យ ព្រះ អង្គ មាន ពរ ហើយ ព្រះនាម ទ្រង់ សក្តិសម នឹ
ង ត្រូវ សរសើរ តម្កើង ជា រៀង រហូត។
៤ត្បិត អ្នក ជា មនុស្ស សុចរិត ក្នុង គ្រប់ ការណ៍ ទាំ
ង អស់ ដែល អ្នក បាន ធ្វើ ចំពោះ យើង៖ មែន ហើយ
កិច្ចការ ទាំង អស់ របស់ អ្នក គឺ ពិត មាគ៌ា របស់ អ្ន
ក គឺ ត្រឹម ត្រូវ និង ការ វិនិច្ឆ័យ ទាំង អស់ របស់ អ្ន
ក ជា សេចក្តី ពិត។
5 នៅ ក្នុង គ្រប់ ការណ៍ ទាំង អស់ ដែល ទ្រង់ បាន
នាំ មក លើ យើង ហើយ នៅ លើ ទី ក្រុង បរិសុទ្ធ
នៃ បុព្វបុរស របស់ យើង សូម្បី តែ ក្រុង យេរូសាឡិម ទ្រ
ង់ បាន កាត់ សេចក្តី ពិត ហើយ ដ្បិត ទ្រង់ បាន នាំ
សេចក្តី ទាំង នេះ មក លើ យើង តាម សេចក្តី ពិត និ
ង ដោយ សេចក្តី វិនិច្ឆ័យ ដោយ ព្រោះ អំពើ បាប រប
ស់ យើង។
6 ដ្បិត យើង ខ្ញុំ បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ ខុស ឆ្គង ហើយ បា
ន ចាក ចេញ ពី ទ្រង់។
៧ យើង បាន បំពាន លើ គ្រប់ ទាំង ការ ទាំង អស់ ហើ
យ មិន បាន គោរព តាម បញ្ញត្តិ របស់ ទ្រង់ ឬ ក៏ មិ
ន បាន កាន់ តាម ហើយ ក៏ មិន បាន ធ្វើ តាម ដែ
ល ទ្រង់ បាន បង្គាប់ ដល់ យើង ដែរ ដើម្បី ឲ្យ វា បា
ន ល្អ ជាមួយ យើង។
៨ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ អ្វីៗ ទាំង អស់ ដែល ទ្រង់ បាន
ធ្វើ មក លើ យើង ហើយ គ្រប់ ទាំង ការ ដែល ទ្រង់
បាន ធ្វើ ចំពោះ យើង ទ្រង់ បាន ធ្វើ ដោយ ការ វិនិច្ឆ័
យ ពិត។
៩ហើយ ទ្រង់ បាន ប្រគល់ យើង ទៅ ក្នុង កណ្ដាប់
ដៃ នៃ ខ្មាំង សត្រូវ ដែល គ្មាន ច្បាប់ អ្នក បោះបង់
ព្រះ ដ៏ គួរ ស្អប់ ខ្ពើម បំផុត និង ដល់ ស្តេច ដ៏ ទុច្ចរិ
ត និង មនុស្ស ទុច្ចរិត បំផុត ក្នុង ពិភពលោក។
១០ហើយ ឥឡូវ នេះ យើង ខ្ញុំ មិន អាច បើក មាត់ រប
ស់ យើង បាន ទេ យើង ក្លាយ ទៅ ជា ការ អាម៉ាស់ ហើ
យ តិះដៀល ដល់ អ្នក បម្រើ របស់ ទ្រង់។ ហើយ ចំពោះ
អស់ អ្នក ដែល ថ្វាយ បង្គំ ទ្រង់។
១១ក៏ ប៉ុន្តែសូម កុំ រំដោះ យើង ខ្ញុំ ទាំង ស្រុង ដោយ
យល់ ដល់ ព្រះនាម ទ្រង់ ហើយ ក៏ មិន លុប ចោល សេ
ចក្តី សញ្ញា របស់ អ្នក ដែរ
១២ហើយ កុំ ឲ្យ សេចក្តី មេត្តា ករុណា របស់ ទ្រង់ ចា
ក ចេញ ពី យើង ខ្ញុំ ឡើយ ព្រោះ ជា ប្រយោជន៍ ដល់
អ័ប្រាហាំ ជា ទី ស្រឡាញ់ របស់ ទ្រង់ ដើម្បី ជា ប្រយោជ
ន៍ ដល់ អ៊ីសាក ជា អ្នក បម្រើ ទ្រង់ និង ជា ប្រយោជ
ន៍ ដល់ អ៊ីស្រាអែល ដ៏បរិសុទ្ធ របស់ ទ្រង់
១៣ អ្នក បាន និយាយ និង សន្យា នឹង អ្នក ណា ដែ
ល អ្នក នឹង បង្កើន ពូជ របស់ ពួក គេ ដូច ជា ផ្កា
យ នៃ ស្ថានសួគ៌ ហើយ ដូច ជា ខ្សាច់ ដែល នៅ លើ
ឆ្នេរ សមុទ្រ។
14 ឱ ព្រះអម្ចាស់ អើយ យើង ខ្ញុំ បាន ក្លាយ ទៅ ជា តូ
ច ជាង ជាតិ សាសន៍ ណា មួយ ហើយ ត្រូវ បាន រក្សា
នៅ ក្រោម ថ្ងៃ នេះ ក្នុង ពិភពលោក ទាំង មូល ដោយ
សារ អំពើ បាប របស់ យើង។
15 នៅ ពេល នេះ ព្រះអង្គ ម្ចាស់ ឬ ព្យាការី ឬ មេ ដឹក
នាំ ឬ តង្វាយ ដុត ឬ យញ្ញបូជា ឬ តង្វាយ ឬ គ្រឿង ក្រអូ
ប ឬ កន្លែង ថ្វាយ យញ្ញបូជា នៅ ចំពោះ មុខ ព្រះអង្គ
ហើយ ស្វែង រក សេចក្តី មេត្តា ករុណា។
១៦ យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ក្នុង ចិត្ត ទន់ ខ្សោយ និង ចិ
ត្ត រាប ទាប សូម ឲ្យ យើង ទទួល យក។
17 ដូច ជា នៅ ក្នុង តង្វាយ ដុត ចៀម ឈ្មោល និង
គោ ឈ្មោល និង ដូច ជា សាច់ ចៀម ធាត់ មួយ ម៉ឺ
ន ក្បាល ដូច្នេះ សូម ឲ្យ យញ្ញបូជា របស់ យើង នៅ ចំ
ពោះ មុខ អ្នក នៅ ថ្ងៃ នេះ ហើយ សូម ប្រទាន ឲ្យ
យើង អាច ដើរ តាម អ្នក បាន ទាំង ស្រុង ដ្បិត វា
នឹង មិន ត្រូវ បាន គេ បំភាន់ ឡើយ។ ទុក ចិត្ត ពួក
គេ មក លើ អ្នក។
១៨ហើយ ឥឡូវ នេះ យើង ដើរ តាម អ្នក អស់ ពី ចិត្ត
យើង ខ្លាច អ្នក ហើយ ស្វែង រក មុខ អ្នក។
19 កុំ ធ្វើ ឲ្យ យើង ខ្ញុំ ខ្មាស ឡើយ តែ ត្រូវ ប្រព្រឹត្ត ចំ
ពោះ យើង តាម សេចក្តី សប្បុរស របស់ ទ្រង់ និង តា
ម សេចក្តី មេត្តា ករុណា ដ៏ ច្រើន របស់ ទ្រង់។
20 សូម រំដោះ យើង ខ្ញុំ ផង តាម ការ អស្ចារ្យ របស់ ទ្រ
ង់ ហើយ លើក តម្កើង ព្រះនាម ទ្រង់ ចុះ ឱ ព្រះអម្ចាស់
អើយ សូម ឲ្យ អស់ អ្នក ដែល ធ្វើ ឲ្យ អ្នក បម្រើ រប
ស់ ទ្រង់ ឈឺ ចាប់ ត្រូវ អាម៉ាស់។
21 ហើយ សូម ឲ្យ ពួក គេ ត្រូវ អាក់អន់ ចិត្ត ដោយ
អស់ ពី អំណាច និង កម្លាំង របស់ ពួក គេ ហើយ សូម
ឲ្យ កម្លាំង របស់ ពួក គេ ត្រូវ បាន ខូច។
22 ហើយ សូម ឲ្យ ពួក គេ ដឹង ថា ទ្រង់ ជា ព្រះ ជា
ព្រះ តែ មួយ ហើយ មាន សិរី រុងរឿង ទូទាំង ពិភពលោក
។
២៣ ហើយ ពួក អ្នក បម្រើ របស់ ស្តេច ដែល ដាក់ វា
នៅ ក្នុង នោះ ឈប់ ធ្វើ ចង្ក្រាន ដែល ក្ដៅ ដោយ រ៉ូស៊ី
ន ចំបើង រទេះ និង ឈើ តូចៗ
២៤ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា អណ្ដាត ភ្លើង ឆេះ ឡើង
ពី លើ ចង្ក្រាន សែសិប ប្រាំបួន ហត្ថ។
25 ហើយ វា បាន ឆ្លង កាត់ ហើយ បាន ដុត ពួក ខាល់
ដេ ទាំង នោះ ដែល វា បាន រក ឃើញ នៅ ជុំវិញ ឡ។
26 ប៉ុន្តែ ទេវតា នៃ ព្រះអម្ចាស់ បាន ចុះ មក ក្នុង ឡ
ជាមួយ នឹង អ័សារារ៉ាស និង បក្ខពួក របស់ គាត់ ហើយ
បាន ពន្លត់ អណ្ដាត ភ្លើង ចេញ ពី ឡ។
២៧ ហើយ បាន ធ្វើ នៅ កណ្ដាល ចង្ក្រាន ដូច ជា មា
ន ខ្យល់ បក់ មក សើម ដើម្បី កុំ ឲ្យ ភ្លើង ប៉ះ ពួក
គេ ទាល់ តែ សោះ ហើយ ក៏ មិន មាន របួស ឬ រំខា
ន ដល់ ពួក គេ ដែរ។
28 ពេល នោះ អ្នក ទាំង បី ចេញ ពី មាត់ តែ មួយ ស
រសើរ តម្កើង សិរីរុងរឿង និង ថ្វាយ ព្រះពរ ព្រះ នៅ ក្នុង
ភ្លើង ដោយ ពោល ថា
29 ឱ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ នៃ បុព្វបុរស នៃ យើង ខ្ញុំ
អើយ សូម មាន ព្រះពរ ហើយ សូម សរសើរ តម្កើង និង ត
ម្កើង លើស អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
៣០ហើយ ព្រះនាម ដ៏ រុងរឿង និង បរិសុទ្ធ របស់ ទ្រង់
មាន ពរ ហើយ ត្រូវ បាន សរសើរ តម្កើង និង តម្កើង
លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
31 អ្នក មាន ពរ ហើយ នៅ ក្នុង ព្រះ វិហារ នៃ សិរី
ល្អ បរិសុទ្ធ របស់ អ្នក ហើយ ត្រូវ បាន គេ សរសើរ តម្កើ
ង និង លើក តម្កើង លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា
រៀង រហូត។
32 អ្នក បាន មើល ឃើញ ទី ជម្រៅ ហើយ អង្គុយ លើ
ចេរូប៊ីន ទាំង នោះ មាន ពរ ហើយ ត្រូវ បាន សរសើរ ត
ម្កើង ឡើង លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត
។
33 សូម ពរ អ្នក នៅ លើ បល្ល័ង្ក ដ៏ រុងរឿង នៃ រាជា
ណាចក្រ របស់ អ្នក ហើយ ត្រូវ បាន គេ សរសើរ និង ត
ម្កើង លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។

៣៤ អ្នក មាន ពរ ហើយ នៅ លើ ផ្ទៃ មេឃ ហើយ លើ
ស ជាង អ្វី ទាំង អស់ ដែល ត្រូវ បាន សរសើរ និង ត
ម្កើង ឡើង ជា រៀង រហូត។
35 ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ធ្វើ ការ ទាំង អស់ របស់ ព្រះ អ
ម្ចាស់ អើយ ចូរ ថ្វាយ ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ចុះ ចូរ សរ
សើរ តម្កើង ទ្រង់ លើស ជាង អ្វី ទាំង អស់ ជា រៀ
ង រហូត
36 ឱ ស្ថានសួគ៌ អើយ ចូរ ថ្វាយ ពរ ដល់ ព្រះអម្ចាស់ ចូរ
សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា
រៀង រហូត។
៣៧ ឱ ពួក ទេវតា នៃ ព្រះ អម្ចាស់ អើយ ចូរ ប្រោស ព
រ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ចុះ សូម សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ លើ
ស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
៣៨ ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ទឹក ដែល នៅ ពី លើ មេ
ឃ ទាំង អស់ គ្នា អើយ ចូរ ថ្វាយ ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចា
ស់ ចុះ សូម សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ លើស ជាង ទាំង អ
ស់ ជា រៀង រហូត។
39 ឱ អស់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល មាន អំណាច នៃ
ព្រះ អម្ចាស់ អើយ ចូរ ប្រទាន ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ចុះ
ចូរ សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់
ជា រៀង រហូត។
40 ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ព្រះអាទិត្យ និង ព្រះច័ន្ទ អើយ ចូរ ថ្វា
យ ពរ ដល់ ព្រះអម្ចាស់៖ ចូរ សរសើរ តម្កើង ព្រះអង្គ លើ
ស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
41 ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ជា តារា នៃ ស្ថានសួគ៌ អើយ ចូរ
ប្រទាន ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ចុះ សូម សរសើរ តម្កើង
ទ្រង់ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
៤២ ឱ រាល់ ផ្កាឈូក និង ទឹក សន្សើម អើយ ចូរ ថ្វាយ ព
រ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ចុះ សូម សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ លើ
ស ជាង អ្វី ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
៤៣ ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ខ្យល់ អើយ ចូរ ថ្វាយ ពរ ដ
ល់ ព្រះ អម្ចាស់ ចុះ ចូរ សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ លើស ជា
ង ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត
44 ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ភ្លើង និង កម្តៅ អើយ ចូរ ថ្វា
យ ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ចុះ ចូរ សរសើរ តម្កើង ទ្រង់
ចុះ បានទាំងអស់ជារៀងរហូត។
45 ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ក្នុង រដូវ រងា និង រដូវ ក្តៅ សូម
ថ្វាយ ព្រះ ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់៖ ចូរ សរសើរ តម្កើង ទ្រ
ង់ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
46 ឱ អ្នក រាល់ គ្នា អើយ ទឹក សន្សើម និង ព្យុះ ព្រិល
អើយ ចូរ ថ្វាយ ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ចុះ សូម សរសើរ ត
ម្កើង ព្រះអង្គ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូ
ត។
47 ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ទាំង យប់ ទាំង ថ្ងៃ អើយ ចូរ ប្រ
ទាន ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ចុះ សូម ប្រទាន ពរ ហើយ ត
ម្កើង ទ្រង់ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
48 ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ពន្លឺ និង ភាព ងងឹត អើយ ចូ
រ ប្រទាន ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់៖ ចូរ សរសើរ តម្កើង ទ្រ
ង់ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
49 ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ទឹកកក និង ត្រជាក់ អើយ ចូរ
ថ្វាយ ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ចុះ ចូរ សរសើរ តម្កើង ទ្រ
ង់ លើស ជាង អ្វី ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
50 ឱ អ្នក រាល់ គ្នា មាន ទឹក កក និង ព្រិល ធ្លាក់ ចុះ
សូម ប្រទាន ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់៖ ចូរ សរសើរ តម្កើង
ព្រះអង្គ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
51 ឱ ផ្លេកបន្ទោរ និង ពពក អើយ ចូរ ថ្វាយ ពរ ដល់
ព្រះ អម្ចាស់ ចុះ សូម សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ លើស ជាង
អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
52 ឱ សូម ឲ្យ ផែនដី ប្រទាន ពរ ដល់ ព្រះអម្ចាស់៖ ចូរ
សរសើរ តម្កើង ព្រះអង្គ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់
ជា រៀង រហូត។
53 ឱ ភ្នំ និង ភ្នំ តូច អើយ ចូរ ថ្វាយ ពរ ដល់ ព្រះ អ
ម្ចាស់៖ ចូរ សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ លើស ជាង អ្វី ទាំង អ
ស់ ជា រៀង រហូត។
54 ឱ អស់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល ដុះ នៅ លើ ផែនដី
អើយ ចូរ ប្រទាន ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ចុះ ចូរ សរសើរ
តម្កើង ទ្រង់ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូ
ត។
55 ឱ ភ្នំ ទាំង ឡាយ អើយ ចូរ ប្រទាន ពរ ដល់ ព្រះ អ
ម្ចាស់៖ ចូរ សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ លើស ជាង ទាំង អស់
ជា រៀង រហូត។
56 ឱ សមុទ្រ និង ទន្លេ អើយ ចូរ ថ្វាយ ពរ ដល់ ព្រះ អ
ម្ចាស់ ចុះ ចូរ សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំ
ង អស់ ជា រៀង រហូត។
57 ឱ អ្នក រាល់ គ្នា បាឡែន និង អស់ អ្នក ដែល ហើរ
នៅ ក្នុង ទឹក អើយ ចូរ ថ្វាយ ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់
ចុះ ចូរ សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អ
ស់ ជា រៀង រហូត។
58 ឱ សត្វ ពាហនៈ ទាំង អស់ អើយ ចូរ ថ្វាយ ពរ ដ
ល់ ព្រះ អម្ចាស់ ចុះ សូម សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ លើស ជា
ង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
59 ឱ សត្វ និង ហ្វូង សត្វ ទាំង អស់ អើយ ចូរ ប្រទាន
ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ចុះ សូម សរសើរ តម្កើង ហើយ តម្កើ
ង ទ្រង់ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
60 ឱ កូន មនុស្ស អើយ ចូរ ប្រទាន ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចា
ស់៖ ចូរ សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អ
ស់ ជា រៀង រហូត។
61 ឱ អ៊ីស្រាអែល អើយ សូម ថ្វាយ ព្រះពរ ដល់ ព្រះអម្ចាស់
ចូរ សរសើរ តម្កើង ព្រះអង្គ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អ
ស់ ជា រៀង រហូត។
62 ឱ ពួក សង្ឃ នៃ ព្រះ អម្ចាស់ អើយ ចូរ ប្រទាន ព
រ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ អើយ ចូរ សរសើរ តម្កើង ទ្រង់ លើ
ស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
63 ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ជា អ្នក បម្រើ របស់ ព្រះ អម្ចា
ស់ អើយ ចូរ ប្រទាន ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់៖ ចូរ សរសើរ
តម្កើង ទ្រង់ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូ
ត។
64 ឱ វិញ្ញាណ និង ព្រលឹង នៃ មនុស្ស សុចរិត អើយ ចូរ
ប្រទាន ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់៖ ចូរ សរសើរ តម្កើង ទ្រង់
លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
65 ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ជា មនុស្ស បរិសុទ្ធ និង ចិត្ត រាប
ទាប អើយ ចូរ ថ្វាយ ពរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់៖ សរសើរ តម្កើ
ង ទ្រង់ លើស ជាង អ្វីៗ ទាំង អស់ ជា រៀង រហូត។
៦៦ ឱ អាណាណាស អាសារៀស និង មីសាអែល សូម ថ្វាយ ពរ ដ
ល់ ព្រះ អម្ចាស់៖ ចូរ សរសើរ តម្កើង ហើយ តម្កើង ទ្រង់
លើស ពី អស់ កល្ប ជានិច្ច ដ្បិត ទ្រង់ បាន រំដោះ យើ
ង ពី ស្ថាន នរក ហើយ បាន សង្គ្រោះ យើង ពី កណ្តា
ប់ ដៃ នៃ សេចក្តី ស្លាប់ ហើយ បាន រំដោះ យើង ចេ
ញ ពី កណ្តាល ឡ ហើយ អណ្តាត ភ្លើង ដែល កំពុង ឆេះ
៖ ទ្រង់ ក៏ បាន រំដោះ យើង ចេញ ពី កណ្តាល ភ្លើង
ដែរ។
67 ឱ ចូរ អរ ព្រះគុណ ដល់ ព្រះអម្ចាស់ ដោយ ព្រោះ ទ្រង់
មាន ព្រះហឫទ័យ សប្បុរស ដ្បិត សេចក្តី មេត្តា ករុណា រប
ស់ ទ្រង់ ស្ថិត នៅ ជា រៀង រហូត។
68 ឱ អស់ អ្នក ដែល គោរព ប្រណិប័តន៍ ព្រះ អម្ចាស់
អើយ ចូរ ប្រទាន ពរ ដល់ ព្រះ នៃ ព្រះ ចូរ សរសើរ តម្កើ
ង ទ្រង់ ហើយ អរ ព្រះគុណ ដល់ ទ្រង់ ដ្បិត សេចក្តី មេ
ត្តា ករុណា របស់ ទ្រង់ ស្ថិត ស្ថេរ ជា រៀង រហូត។

ស៊ូសាណា

ជំពូកទី 1

1 មានបុរសម្នាក់នៅក្រុងបាប៊ីឡូន ឈ្មោះយ៉ូអាគីម
2 ហើយគាត់បានយកប្រពន្ធមួយដែលមានឈ្មោះថា
Susanna ជាកូនស្រីរបស់ Chelcias ជាស្ត្រីដ៏សមរម្យណាស់
និងជាអ្នកគោរពកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់។
៣ ឪពុកម្ដាយរបស់នាងក៏សុចរិត ហើយបានបង្រៀន
កូនស្រីតាមច្បាប់របស់លោកម៉ូសេ។
៤ឥឡូវនេះ យ៉ូអាគីមជាអ្នកមានដ៏អស្ចារ្យ ហើយមាន
សួនច្បារមួយដែលនៅជាប់នឹងផ្ទះរបស់គាត់។ ហើយគាត់
បានប្រើសាសន៍យូដាមកឯគាត់។ ព្រោះគាត់មាន
កិត្តិយសជាងអ្នកដទៃ។
5 នៅឆ្នាំដដែលនោះ
ត្រូវបានតែងតាំងមនុស្សពីរនាក់ក្នុងចំនោមមនុស្សពី
បុរាណឱ្យធ្វើជាចៅក្រម
ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលថា
អំពើទុច្ចរិតបានមកពីបាប៊ីឡូន មកពីចៅក្រមពីបុរាណ
ដែលហាក់ដូចជាគ្រប់គ្រងប្រជាជន។
6 អ្នកទាំងនេះបានរក្សាទុកជាច្រើននៅផ្ទះរបស់លោក
យ៉ូអាគីម ហើយអស់អ្នកដែលមានច្បាប់បានមករក
ពួកគេ។
7 ពេលដែលប្រជាជនចាកចេញទៅនៅពេលថ្ងៃត្រង់
ស៊ូសានណាបានចូលទៅក្នុងសួនរបស់ប្ដីនាង ដើម្បីដើរ។
៨ ហើយព្រឹទ្ធាចារ្យទាំងពីរបានឃើញនាងចូលទៅក្នុង
រៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយដើរ។ ដូច្នេះហើយ
តណ្ហារបស់គេបានផ្ទុះឡើងចំពោះនាង។
៩ហើយពួកគេបានបង្វែរគំនិតរបស់ខ្លួន ហើយបែរភ្នែក
ចេញ ដើម្បីកុំឱ្យពួកគេមើលទៅស្ថានសួគ៌ ឬមិនចាំត្រឹម
តែការវិនិច្ឆ័យ។
១០ហើយទោះបីជាពួកគេទាំងពីរបានរងរបួសដោយ
សេចក្ដីស្រឡាញ់របស់នាងក៏ដោយ ក៏មិនមានអ្នកណា
ម្នាក់បង្ហាញពីទុក្ខព្រួយរបស់គេដែរ។
១១ ព្រោះពួកគេខ្មាសក្នុងការប្រកាសពីសេចក្ដីប៉ង
ប្រាថ្នារបស់ខ្លួន ដែលចង់ធ្វើជាមួយនាង។
12 ប៉ុន្តែ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ គេបានមើលនាងយ៉ាង
ឧស្សាហ៍ព្យាយាម។
១៣ អ្នកនោះនិយាយទៅម្នាក់ទៀតថា៖ «ឥឡូវនេះយើង
ទៅផ្ទះវិញចុះ ព្រោះដល់ពេលបាយហើយ។
១៤ ដូច្នេះ ពេលដែលពួកគេបានចេញទៅហើយ ពួកគេ
បានចែកផ្លូវមួយចេញពីគ្នា ហើយត្រឡប់មកកន្លែងវិញ
ម្ដងទៀត។ ក្រោយពីសួរនាំគ្នាទៅវិញទៅមក ពួកគេក៏
ទទួលស្គាល់ចំណង់តណ្ហារបស់ខ្លួន រួចក៏ណាត់ពេលឲ្យពួក
គេទាំងពីរនៅជាមួយគ្នា ដើម្បីរកឃើញនាងតែម្នាក់
ឯង។
15 ហើយវាបានធ្លាក់ចេញ ខណៈដែលពួកគេមើលពេល
វេលាសមរម្យ នាងក៏ចូលទៅដូចមុនជាមួយនឹងអ្នក
បម្រើពីរនាក់ប៉ុណ្ណោះ ហើយនាងចង់ទៅលាងខ្លួនក្នុង
សួនច្បារដែរ ព្រោះវាក្តៅ។
16 ហើយគ្មានរូបកាយនៅទីនោះទេ លើកលែងតែ
ព្រឹទ្ធាចារ្យពីររូបដែលបានលាក់ខ្លួន ហើយតាមមើល
នាង។
17 នាងនិយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើថា ចូរយកប្រេង និង
បាល់បោកមកខ្ញុំ ហើយបិទទ្វារសួនច្បារ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំលាង។
18 ហើយពួកគេបានធ្វើដូចដែលនាងបានបង្គាប់ពួក
គេ ហើយបិទទ្វារសួនច្បារ រួចចេញទៅក្រៅនៅមាត់ទ្វារ
ឯកជន ដើម្បីទៅយករបស់ដែលនាងបានបង្គាប់មក
ប៉ុន្តែ ពួកគេមិនបានឃើញពួកចាស់ទុំទេ ព្រោះពួកគេ
ត្រូវបានគេលាក់។
១៩ឥឡូវនេះ ពេលដែលស្រីបម្រើបានចេញទៅហើយ
ព្រឹទ្ធាចារ្យទាំងពីរនាក់បានក្រោកឡើង ហើយរត់ទៅរក
នាង ដោយពោលថា
20 មើល ចុះ ទ្វារសួនត្រូវបានបិទមិនដែលមានអ្នកណា
អាចមើលឃើញយើងឡើយ ហើយយើងកំពុងស្រឡាញ់
អ្នក ដូច្នេះ ចូរយល់ព្រមនឹងយើង ហើយដេកជាមួយនឹង
យើង។
21 ប្រសិនបើអ្នកមិនព្រមទេ យើងខ្ញុំនឹងធ្វើជាសាក្សី
ប្រឆាំងនឹងអ្នកថា មានយុវជនម្នាក់នៅជាមួយអ្នក
ដូច្នេះ ហើយអ្នកបានចាត់អ្នកបម្រើរបស់អ្នកចេញពី
អ្នក។
22 រួចហើយ ស៊ូសានណា ដកដង្ហើមធំ ហើយនិយាយថា ខ្ញុំ
ពិបាកចិត្តគ្រប់ផ្នែក ត្បិតបើខ្ញុំធ្វើការនេះ នោះជា
សេចក្ដីស្លាប់ចំពោះខ្ញុំ ហើយបើខ្ញុំធ្វើមិនបាន ខ្ញុំមិន
អាចគេចផុតពីដៃអ្នកបានឡើយ។
23 បើខ្ញុំធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់អ្នក មិនធ្វើទេ
ប្រសើរជាងធ្វើបាបនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់។
24 ដោយនោះ ស៊ូសានណាបានស្រែកយ៉ាងខ្លាំង ហើយ
ព្រឹទ្ធាចារ្យទាំងពីរបានស្រែកប្រឆាំងនឹងនាង។
25 រួចរត់ទៅបើកទ្វារសួន។
26 ដូច្នេះ ពេលអ្នកបម្រើនៃផ្ទះបានឮសម្រែកនៅក្នុង
សួនច្បារ នោះពួកគេក៏ប្រញាប់ចូលទៅមាត់ទ្វារឯកជន
ដើម្បីមើលអ្វីដែលបានកើតឡើងចំពោះនាង។
២៧ ប៉ុន្តែ ពេលពួកព្រឹទ្ធាចារ្យបានប្រកាសអំពីរឿងរបស់
ខ្លួនហើយ ពួកអ្នកបម្រើមានការខ្មាសជាខ្លាំងណាស់
ព្រោះមិនដែលមានសេចក្ដីរាយការណ៍បែបនេះពី
ស៊ូសានណាឡើយ។
28 ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅថ្ងៃបន្ទាប់
នៅពេលដែលប្រជាជនបានជួបជុំគ្នាជាមួយ យ៉ូអាគីម
ជាប្ដីរបស់នាង នោះព្រឹទ្ធាចារ្យទាំងពីរនាក់ក៏បានមក
ពេញដោយការស្រមៃអាក្រក់ប្រឆាំងនឹង ស៊ូសានណា
ដើម្បីសម្លាប់នាង។
29 រួចមានប្រសាសន៍នៅចំពោះមុខប្រជាជនថា សូម
ចាត់នាងស៊ូសានណា ជាកូនស្រីរបស់កេលគាស ជា
ភរិយារបស់លោកយ៉ូអាគីម។ ដូច្នេះហើយ
ពួកគេបានបញ្ជូន។
30 ដូច្នេះ នាងក៏មកជាមួយនឹងឪពុកម្ដាយ កូនៗ និង
ក្រុមគ្រួសារទាំងអស់។
31 ឥឡូវនេះ ស៊ូសានណា ជាស្ត្រីដែលស្លូតបូត ហើយស្អាត
គួរឲ្យមើលឃើញ។
32 ហើយពួកមនុស្សអាក្រក់ទាំងនេះបានបញ្ជាឲ្យបើក
មុខនាង (ត្បិតនាងត្រូវបានបិទ) ដើម្បីឲ្យពួកគេបាន
ពេញដោយសម្រស់របស់នាង។
៣៣ ដូច្នេះ មិត្តភក្តិរបស់នាង និងអស់អ្នកដែលបាន
ឃើញនាងយំ។

៣៤ រួចចាស់ទុំទាំងពីរក៏ក្រោកឈរនៅកណ្ដាលប្រជាជន
ហើយដាក់ដៃលើក្បាលនាង។
35 ហើយនាងយំសម្លឹងមើលទៅលើមេឃ ដ្បិតចិត្តរបស់
នាងបានទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់។
36 ហើយពួកព្រឹទ្ធាចារ្យពោលថា កាលយើងដើរក្នុងសួន
តែឯង ស្ត្រីនេះចូលមកជាមួយនឹងស្រីបម្រើពីរនាក់
ហើយបិទទ្វារសួន ហើយចាត់ស្រីបម្រើឲ្យទៅ។
៣៧ ពេលនោះ មានយុវជនម្នាក់ ដែលបានលាក់ខ្លួន
មកឯនាង ហើយដេកជាមួយនាង។
៣៨ ពេលនោះ យើងដែលឈរនៅជ្រុងមួយនៃសួនច្បារ
ដោយឃើញអំពើទុច្ចរិតនេះ ក៏រត់ទៅរកពួកគេ។
39 កាលយើងឃើញគេនៅជុំគ្នា បុរសនោះយើងទប់មិន
បានទេ ព្រោះគាត់ខ្លាំងជាងយើង ហើយបើកទ្វារលោត
ចេញ។
40 ប៉ុន្តែយើងបានចាប់ស្ត្រីនេះទៅហើយ យើងបានសួរថា
យុវជននោះជាអ្នកណា ប៉ុន្តែនាងមិនប្រាប់យើងទេ៖
ការណ៍ទាំងនេះយើងធ្វើបន្ទាល់។
41 បន្ទាប់មក ក្រុមជំនុំបានជឿពួកគេដូចជាពួក
ព្រឹទ្ធាចារ្យ និងជាចៅក្រមរបស់ប្រជាជន ដូច្នេះ ពួកគេ
បានកាត់ទោសនាងដល់ស្លាប់។
42 ពេលនោះ ស៊ូសានណាស្រែកឡើងដោយសំឡេងខ្លាំង
ថា ឱព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ទ្រង់ជ្រាបនូវអាថ៌កំបាំង
ហើយជ្រាបគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់មុននឹងកើតមាន។
៤៣ អ្នកដឹងថាពួកគេបានធ្វើសាក្សីមិនពិតប្រឆាំងនឹង
ខ្ញុំ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំត្រូវតែស្លាប់។ ចំណែកឯខ្ញុំវិញមិន
ដែលធ្វើរឿងបែបនេះដូចបុរសទាំងនេះបានបង្កើត
គំនិតអាក្រក់មកលើខ្ញុំនោះទេ។
44 ព្រះអម្ចាស់បានឮសំឡេងរបស់នាង។
45 ហេតុដូច្នេះហើយ នៅពេលនាងត្រូវបានគេនាំទៅ
សម្លាប់ នោះព្រះអម្ចាស់បានប្រោសវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់
យុវជនម្នាក់ឈ្មោះថា ដានីយ៉ែល
46 អ្នកណាបានយំដោយសំឡេងខ្លាំង ខ្ញុំច្បាស់ពីឈាម
របស់ស្ត្រីនេះ។
47 ពេលនោះ មនុស្សទាំងអស់បែរមករកលោក ហើយសួរ
ថា៖ «ពាក្យដែលលោកបាននិយាយនេះមានន័យយ៉ាង
ណា?
48 ដូច្នេះ គាត់ឈរនៅកណ្ដាលពួកគេសួរថា តើអ្នករាល់
គ្នាជាកូនអ៊ីស្រាអែលជាមនុស្សល្ងីល្ងើយ៉ាងនេះឬ ដែល
អ្នករាល់គ្នាបានថ្កោលទោសកូនស្រីរបស់អ៊ីស្រាអែល
ដោយមិនបានពិនិត្យមើល ឬមិនដឹងពីការពិតឬ?
៤៩ ចូរត្រឡប់ទៅកន្លែងជំនុំជំរះម្ដងទៀត ដ្បិតគេបាន
ធ្វើសាក្សីមិនពិតប្រឆាំងនឹងនាង។
50 ហេតុដូច្នោះហើយ មនុស្សទាំងអស់បានត្រឡប់មក
វិញដោយប្រញាប់ ហើយពួកព្រឹទ្ធាចារ្យទូលទ្រង់ថា ចូរមក
អង្គុយក្នុងចំណោមពួកយើង ហើយបង្ហាញវាដល់យើង
ដោយឃើញព្រះបានប្រទានកិត្តិយសដល់អ្នកចាស់ទុំ។
51 រួចដានីយ៉ែលមានប្រសាសន៍ទៅគេថា ចូរទុកអ្នក
ទាំងពីរនេះឲ្យឆ្ងាយពីគ្នាទៅ ខ្ញុំនឹងពិនិត្យមើល។
៥២ ដូច្នេះ ពេលពួកគេត្រូវបានគេញែកចេញពីគ្នាទៅ
វិញទៅមក នោះទ្រង់ក៏ហៅម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា ឱអ្នកដែលចាស់ទៅដោយ
អំពើអាក្រក់ ឥឡូវនេះ អំពើបាបរបស់អ្នកដែលអ្នក
បានប្រព្រឹត្តពីមុនបានមកដល់ហើយ។
៥៣ត្បិតអ្នកបានប្រកាសការវិនិច្ឆ័យមិនពិត ហើយ
បានផ្តន្ទាទោសមនុស្សស្លូតត្រង់ ហើយបានដោះលែង
អ្នកដែលមានទោសរួចហើយ។ ទោះបីជាព្រះអម្ចាស់មាន
ព្រះបន្ទូលថា អ្នកមិនត្រូវសម្លាប់មនុស្សស្លូតត្រង់ និង
សុចរិតឡើយ។
54 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកបានឃើញនាង ចូរប្រាប់ខ្ញុំ
ចុះ តើអ្នកឃើញពួកវានៅជាប់នឹងដើមឈើអ្វី?
អ្នកណាឆ្លើយថា នៅក្រោមដើមឈើ។
55 ដានីយ៉ែលពោលថា៖ «ល្អណាស់! អ្នកបានកុហកក្បាល
ខ្លួនឯង។ សូម្បីតែឥឡូវនេះ ទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់បាន
ទទួលទោសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីកាត់អ្នកជាពីរ។
56 ដូច្នេះ គាត់បានដាក់គាត់មួយឡែក ហើយបញ្ជាឲ្យនាំ
អ្នកផ្សេងទៀត ហើយមានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា ឱអ្នក
ជាពូជសាសន៍ចាន់ណាន មិនមែនជាពូជយូដាទេ
សម្រស់បានបោកបញ្ឆោតអ្នក ហើយតណ្ហាបានបង្ខូច
ចិត្តអ្នក។
57 អ្នកបានប្រព្រឹត្តដូច្នេះនឹងកូនស្រីនៃសាសន៍
អ៊ីស្រាអែល ហើយពួកគេភ័យខ្លាចនៅជាមួយនឹងអ្នក
ប៉ុន្តែកូនស្រីយូដាមិនព្រមរក្សាអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នក
ឡើយ។
58 ដូច្នេះ ចូរប្រាប់ខ្ញុំចុះ តើអ្នកបានយកពួកវាមកនៅ
ក្រោមដើមឈើអ្វី?
អ្នកណាឆ្លើយថានៅក្រោមដើមឈើហូម។
59 បន្ទាប់មក ដានីយ៉ែលមានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា
បាទ! អ្នកក៏បានកុហកក្បាលឯងដែរ ដ្បិតទេវតានៃព្រះ
ចាំដាវកាត់ឯងជាពីរ ដើម្បីបំផ្លាញឯង។
៦០ ដោយសារក្រុមជំនុំទាំងអស់បានស្រែកឡើងយ៉ាង
ខ្លាំង ហើយសរសើរតម្កើងព្រះ ដែលបានសង្គ្រោះអស់អ្នក
ដែលទុកចិត្តលើទ្រង់។
៦១ ហើយពួកគេបានក្រោកឡើងទាស់នឹងព្រឹទ្ធាចារ្យ
ទាំងពីរនាក់ ដ្បិតដានីយ៉ែលបានកាត់ទោសពួកគេពី
បទសាក្សីមិនពិតដោយមាត់របស់ពួកគេផ្ទាល់។
៦២ហើយតាមច្បាប់របស់លោកម៉ូសេ ពួកគេបានធ្វើ
ចំពោះពួកគេក្នុងលក្ខណៈដូចដែលពួកគេមានបំណង
ព្យាបាទដើម្បីធ្វើដល់អ្នកជិតខាងរបស់ពួកគេ ហើយ
ពួកគេបានសម្លាប់ពួកគេ។ ដូច្នេះឈាមស្លូតត្រង់ត្រូវ
បានសង្គ្រោះនៅថ្ងៃដដែល។
63 ហេតុដូច្នេះហើយ ឆេលស៊ីស និងភរិយារបស់គាត់បាន
សរសើរតម្កើងព្រះចំពោះកូនស្រីរបស់ពួកគេ ស៊ូសានណា
ជាមួយនឹងយ៉ូអាគីម ប្ដីរបស់នាង និងក្រុមគ្រួសារទាំង
អស់ ពីព្រោះមិនមានភាពទុច្ចរិតនៅក្នុងនាងឡើយ។
៦៤ ចាប់ពីថ្ងៃនោះមក ដានីយ៉ែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះយ៉ាង
ខ្លាំងនៅចំពោះមុខប្រជាជន។

Bel and the Dragon

បែល និងនាគ

ជំពូកទី 1

1 ហើយ ស្តេច Astyages ត្រូវ បាន ប្រមូល ទៅ ឯ បុព្វបុរស រប
ស់ ទ្រង់ ហើយ ស៊ីរូស នៃ ពែរ្ស បាន ទទួល រាជាណាចក្រ របស់
ទ្រង់។
2 ដានីយ៉ែល បាន សន្ទនា ជា មួយ នឹង ស្តេច ហើយ មាន កិត្តិ
យស លើស ជាង មិត្ត ទាំង អស់ របស់ គាត់។
៣ ឥឡូវ នេះ ពួក បាប៊ីឡូន មាន រូប ព្រះ មួយ ឈ្មោះ ថា បែល
ហើយ គេ ចំណាយ លើ លោក ជា រៀង រាល់ ថ្ងៃ នូវ ម្សៅ
ល្អ ដប់ពីរ រង្វាស់ ចៀម សែសិប និង ស្រា ប្រាំ មួយ ពែង។
4 ស្តេច ក៏ ថ្វាយបង្គំ វា ហើយ យាង ទៅ ថ្វាយបង្គំ វា ជា រៀ
ង រាល់ ថ្ងៃ ប៉ុន្តែ ដានីយ៉ែល បាន ថ្វាយបង្គំ ព្រះ របស់ ខ្លួន ស្តេ
ច មាន រាជឱង្ការ ទៅ គាត់ ថា៖ «ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក មិ
ន ថ្វាយ បង្គំ បែល?
៥ អ្នក នោះ បាន ឆ្លើយ តប ថា៖ «ដោយ សារ ខ្ញុំ មិន អាច
ថ្វាយ បង្គំ រូប ព្រះ ដែល ធ្វើ ដោយ ដៃ ឡើយ គឺ ជា ព្រះ
ដ៏ មាន ព្រះជន្ម រស់ ដែល បាន បង្កើត ផ្ទៃ មេឃ និង ផែនដី
ហើយ មាន សិទ្ធិ គ្រប់ គ្រង លើ មនុស្ស ទាំង អស់។
៦ ស្តេច មាន រាជឱង្ការ ទៅ គាត់ ថា៖ «តើ អ្នក មិន គិត
ថា បែល ជា ព្រះ ដ៏ មាន ព្រះជន្ម រស់ ទេ? តើ អ្នក មិន
ឃើញ ថា គាត់ ញ៉ាំ និង ផឹក ប៉ុន្មាន ក្នុង មួយ ថ្ងៃ?
7 ពេលនោះ ដានីយ៉ែលញញឹម ទូលថា៖ «បពិត្រព្រះករុណា សូមកុំចាញ់បោកគេ
ឡើយ ដ្បិតនេះគ្រាន់តែជាដីឥដ្ឋ និងលង្ហិនដែលមិនមាន ហើយមិនដែលស៊ី
ឬផឹកអ្វីឡើយ។
៨ ដូច្នេះ ស្តេច ទ្រង់ ព្រះពិរោធ ហើយ ហៅ ពួក សង្ឃ មក ហើយ
មាន បន្ទូល ទៅ គេ ថា បើ អ្នក រាល់ គ្នា មិន ប្រាប់ ខ្ញុំ ថា
អ្នក នេះ ជា អ្នក ណា ដែល លេប យក ប្រាក់ ទាំង នេះ
នោះ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ត្រូវ ស្លាប់។
9 ប៉ុន្តែ ប្រសិន បើ អ្នក អាច បញ្ជាក់ ខ្ញុំ ថា បែល លេប ត្របា
ក់ ពួក គេ នោះ ដានីយ៉ែល នឹង ត្រូវ ស្លាប់ ដ្បិត គាត់ បាន និ
យាយ ប្រមាថ ដល់ បែល។ លោក ដានីយ៉ែល ទូល ស្តេច ថា៖ «សូ
ម ធ្វើ តាម ពាក្យ របស់ លោក ចុះ!»។
១០ ឥឡូវ នេះ ពួក បូជាចារ្យ របស់ បែល មាន ចំនួន បី ដប់
នាក់ ព្រម ទាំង ប្រពន្ធ និង កូនៗ របស់ ពួក គេ។ ស្តេច យាង
ទៅ ក្នុង ព្រះវិហារ បេល។
11 ដូច្នេះ ពួក បូជាចារ្យ របស់ បេល ទូល ថា៖ «មើល៍ យើង ខ្ញុំ ចេ
ញ ទៅ ចុះ ប៉ុន្តែ បពិត្រ ព្រះករុណា ទ្រង់ យក សាច់ មក រៀប
ចំ ស្រា ហើយ បិទ ទ្វារ ឲ្យ លឿន ហើយ បិទ ត្រា ដោយ ហត្ថលេ
ខា របស់ ទ្រង់។
១២ហើយ នៅ ថ្ងៃ ស្អែក ពេល អ្នក ចូល មក បើ អ្នក រក មិ
ន ឃើញ ថា បែល បាន ស៊ី អស់ ទេ នោះ យើង នឹង ត្រូវ ស្លា
ប់ បើ មិន ដូច្នោះ ទេ ដានីយ៉ែល ដែល និយាយ មិន ពិត នឹង
យើង។
13 ហើយ ពួក គេ បាន មើល ទៅ តិច តួច ណាស់ ដ្បិត នៅ
ក្រោម តុ ពួក គេ បាន ធ្វើ ច្រក ចូល ជា ឯកជន ដែល ពួ
ក គេ ចូល ទៅ ក្នុង ឥត ឈប់ឈរ ហើយ ស៊ី របស់ ទាំង
នោះ។
១៤ ដូច្នេះ កាល គេ ចេញ ទៅ ស្តេច ក៏ ដាក់ សាច់ នៅ មុខ
បេល។ ដានីយ៉ែល បាន បង្គាប់ អ្នក បម្រើ ឲ្យ យក ផេះ មក
រាយ ពាស ពេញ ព្រះ វិហារ នៅ ចំពោះ ព្រះភក្ត្រ ស្តេច តែ ម្នា
ក់ ឯង រួច ចេញ ទៅ បិទ ទ្វារ ហើយ បិទ ត្រា ដោយ សញ្ញា រ
បស់ ស្តេច រួច ក៏ ចេញ ទៅ។
១៥ ឥឡូវ នេះ នៅ ពេល យប់ ពួក បូជាចារ្យ មក ជាមួយ នឹង
ប្រពន្ធ និង កូន របស់ ពួក គេ ដូច ជា ពួក គេ មិន ចង់
ធ្វើ ហើយ បាន បរិភោគ អាហារ គ្រប់ យ៉ាង។
១៦ លុះ ព្រឹក ឡើង ស្តេច ក្រោក ឡើង ហើយ ដានីយ៉ែល ក៏ ទៅ
ជា មួយ ដែរ។
១៧ ព្រះរាជា មាន រាជឱង្ការ ថា៖ «ដានីយ៉ែល តើ ត្រា ទាំង អស់
ឬ? ទ្រង់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា បាទ ព្រះអង្គ បាន ជា សព្វ គ្រប់។
18 ហើយ ពេល ដែល គាត់ បាន បើក តុ នោះ ស្តេច ក៏ មើ
ល ទៅ លើ តុ ហើយ ស្រែក ដោយ សំឡេង ខ្លាំង ថា ឱ បែល
អើយ អ្នក ពូកែ ណាស់ ហើយ អ្នក គ្មាន ការ បោក បញ្ឆោត
អ្វី ទាំង អស់។
១៩ ពេល នោះ លោក ដានីយ៉ែល សើច ហើយ ចាប់ ស្តេច កុំ ឲ្យ
ចូល ទៅ ហើយ មាន ប្រសាសន៍ ថា៖ «ឥឡូវ នេះ មើល ចិញ្ចើម ផ្លូវ
ហើយ គូស ចំណាំ ឲ្យ បាន ច្បាស់ ថា ជើង អ្នក ណា ទាំង
នេះ»។
20 ហើយ ស្តេច មាន បន្ទូល ថា ខ្ញុំ ឃើញ ជើង មនុស្ស ប្រុស ស្ត្រី
និង កុមារ។ ពេលនោះ ស្តេចខឹង
21 ហើយ បាន យក ពួក បូជាចារ្យ ជា មួយ នឹង ប្រពន្ធ និ
ង កូន របស់ ពួក គេ ដែល បាន បង្ហាញ គាត់ ទ្វារ ឯកជ
ន ជា កន្លែង ដែល ពួក គេ បាន ចូល មក ហើយ បរិភោ
គ ដូច ដែល មាន នៅ លើ តុ ។
22 ដូច្នេះ ស្តេច បាន ធ្វើ គុត ពួក គេ ហើយ ប្រគល់ បែល
ទៅ ក្នុង អំណាច របស់ ដានីយ៉ែល ដែល បាន បំផ្លាញ គាត់ និ
ង ព្រះវិហារ របស់ គាត់។
២៣ ហើយ នៅ កន្លែង ដដែល នោះ មាន នាគ ដ៏ ធំ មួយ ដែ
ល ពួក គេ នៅ ស្រុក បាប៊ីឡូន គោរព បូជា។
២៤ហើយ ស្តេច មាន បន្ទូល ទៅ ដានីយ៉ែល ថា តើ អ្នក ចង់
ប្រាប់ ដែរ ថា នេះ ជា លង្ហិន ឬ? មើលចុះ គាត់រស់នៅ គាត់ហូប និ
ងផឹក។ អ្នក មិន អាច និយាយ ថា គាត់ មិន មែន ជា ព្រះ
ដ៏ មាន ជីវិត ទេ ដូច្នេះ ចូរ ថ្វាយ បង្គំ គាត់។
25 លោក ដានីយ៉ែល ទូល ស្តេច ថា៖ «ទូលបង្គំ នឹង ថ្វាយបង្គំ ព្រះ
អម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ ទូលបង្គំ ដ្បិត ព្រះអង្គ ជា ព្រះ ដ៏ មាន
ព្រះជន្ម រស់។
26 ប៉ុន្តែ សូម ទ្រង់ ទុក ឲ្យ ទូលបង្គំ ចេញ ទៅ ទូលបង្គំ នឹង
សម្លាប់ នាគ នេះ ដោយ គ្មាន ដាវ ឬ ដំបង។ ព្រះរាជា មាន រាជ
ឱង្ការ ថា៖ «ខ្ញុំ ឲ្យ អ្នក ទៅ។
27 ដានីយ៉ែល ក៏ យក អង្កាម ធាត់ និង សក់ ហើយ ឃើញ វា
ជា ដុំៗ ហើយ វា ដាក់ ក្នុង មាត់ នាគ រួច នាគ ក៏ ផ្ទុះ ឡើង
ហើយ ដានីយ៉ែល ពោល ថា៖ «មើល៍ នេះ ជា ព្រះ របស់ អ្នក រា
ល់ គ្នា ថ្វាយបង្គំ។
28 កាល ពួក បាប៊ីឡូន បាន ឮ ដូច្នេះ គេ ក៏ ខឹង ជា ខ្លាំង
ហើយ បាន ឃុបឃិត គ្នា ប្រឆាំង នឹង ស្តេច ដោយ ពោល ថា
ស្តេច បាន ក្លាយ ជា សាសន៍ យូដា ហើយ ទ្រង់ បាន បំផ្លាញ
បេល ហើយ ទ្រង់ បាន សម្លាប់ នាគ ហើយ សម្លាប់ ពួក បូជាចារ្យ
។
29 ដូច្នេះ គេ ចូល ទៅ គាល់ ស្តេច ហើយ ទូល ថា៖ «សូម ប្រគ
ល់ ដានីយ៉ែល ឲ្យ យើង ខ្ញុំ ចុះ បើ មិន ដូច្នោះ ទេ យើង នឹង
បំផ្លាញ លោក និង ផ្ទះ របស់ លោក ចោល។
៣០ឥឡូវ នេះ ពេល ស្តេច ឃើញ ថា គេ សង្កត់ គាត់ យ៉ាង ខ្លាំ
ង ដោយ មាន ការ បង្ខិត បង្ខំ គាត់ ក៏ ប្រគល់ ដានីយ៉ែល
ទៅ ពួក គេ៖
៣១ អ្នក ដែល បោះ គាត់ ទៅ ក្នុង រូង សិង្ហ ជា កន្លែង ដែ
ល គាត់ មាន អាយុ ប្រាំ មួយ ថ្ងៃ។
32 ហើយនៅក្នុងរូងនោះមានតោប្រាំពីរ ហើយពួកគេបានផ្តល់ឱ្យវាជារៀងរាល់
ថ្ងៃ គ្រោងឆ្អឹងពីរ និងចៀមពីរ ដែលបន្ទាប់មកមិនត្រូវបានផ្តល់ឱ្យពួកគេ ដើ
ម្បីបំណងដែលពួកគេចង់លេបត្របាក់ដានីយ៉ែល។
33 ឥឡូវ នេះ នៅ ក្នុង ស្រុក យូដា មាន ហោរា ម្នាក់ ឈ្មោះ ហា
បាគូក ដែល បាន ធ្វើ ផើង ហើយ កាច់ នំប៉ុង ក្នុង ចាន មួយ
ហើយ កំពុង ដើរ ទៅ វាល ដើម្បី យក វា ទៅ ឲ្យ អ្នក ច្រូត។
៣៤ ប៉ុន្តែ ទេវតា នៃ ព្រះ អម្ចាស់ មាន ប្រសាសន៍ ទៅ កាន់ ហា
បាគូ ថា ចូរ ទៅ យក អាហារ ពេល ល្ងាច ដែល ឯង មាន
ទៅ ក្រុង បាប៊ីឡូន ទៅ ឯ ដានីយ៉ែល ដែល នៅ ក្នុង រូង តោ
35 ហាបាគូ ទូល ថា៖ «បពិត្រ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំ មិន ដែល ឃើ
ញ បាប៊ីឡូន ទេ។ ខ្ញុំក៏មិនដឹងថាកន្លែងណាដែរ
36 បន្ទាប់មក ទេវតា របស់ ព្រះអម្ចាស់ បាន យក មកុដ គាត់ ហើ
យ សម្រាល គាត់ ដោយ សក់ លើ ក្បាល របស់ គាត់ ហើយ ដោ
យ សារ កំហឹង នៃ វិញ្ញាណ របស់ គាត់ បាន ដាក់ គាត់ នៅ
បាប៊ីឡូន នៅ លើ រូង នោះ។
៣៧ ហាបាគូ ស្រែក ឡើង ថា៖ «ដានីយ៉ែល ដានីយ៉ែល យក អាហារ
ពេល ល្ងាច ដែល ព្រះ បាន ចាត់ ឲ្យ មក។
38 ដានីយ៉ែល ពោល ថា ឱ ព្រះ អើយ ព្រះ អង្គ បាន នឹក ចាំ
ពី ទូលបង្គំ ហើយ ហើយ ក៏ មិន បាន បោះ បង់ អស់ អ្នក
ដែល ស្វែង រក ទ្រង់ ហើយ ស្រឡាញ់ ទ្រង់ ដែរ។
39 ដូច្នេះ ដានីយ៉ែល ក៏ ក្រោក ឡើង ហើយ បាន បរិភោគ ហើយ
ទេវតា នៃ ព្រះអម្ចាស់ ក៏ តាំង ហាបាគូ ជំនួស វិញ ភ្លាម។
40 លុះ ដល់ ថ្ងៃ ទី ប្រាំពីរ ស្តេច យាង ទៅ អង្វរ ដានីយ៉ែល
លុះ ចូល ទៅ ក្នុង រូង នោះ ទ្រង់ មើល ទៅ ឃើញ ដានីយ៉ែល
អង្គុយ។
41 រួច ក៏ ស្រែក ទៅ ស្តេច ដោយ សំឡេង យ៉ាង ខ្លាំង ថា ព្រះ
អម្ចាស់ ជា ព្រះ នៃ ដានីយ៉ែល ដ៏ អស្ចារ្យ ហើយ គ្មាន អ្នក
ណា នៅ ក្រៅ ពី ទ្រង់ ឡើយ។
42 រួច គាត់ ទាញ គាត់ ចេញ ហើយ បោះ អស់ អ្នក ដែល
ជា មូលហេតុ នៃ ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ របស់ គាត់ ទៅ ក្នុង រូ
ង ភ្នំ ហើយ ត្រូវ លេប ត្របាក់ នៅ ចំពោះ មុខ គាត់ មួយ
ស្របក់។

Prayer of Manasseh

ការអធិស្ឋានរបស់ម៉ាណាសេ

ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់យើង លោកអប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប និងពូជអំបូរសុចរិតរបស់យើង។ ព្រះអង្គបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដីព្រមជាមួយនឹងគ្រឿងលម្អទាំងអស់របស់វា។ ដែលបានចងសមុទ្រដោយព្រះបន្ទូលនៃបញ្ញត្តិរបស់អ្នក; អ្នកណាបិទមាត់ជ្រៅ ហើយបិទត្រាដោយព្រះនាមដ៏គ្រៀមក្រំ និងរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ។ ដែលមនុស្សទាំងអស់ភ័យខ្លាច ហើយញាប់ញ័រនៅចំពោះព្រះចេស្ដារបស់ព្រះអង្គ។ សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គមិនអាចកើតបានឡើយ ហើយការគម្រាមកំហែងដោយកំហឹងរបស់អ្នកចំពោះមនុស្សមានបាបគឺអាចទទួលយកបាន។ ដ្បិតទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា អត់ធ្មត់ មេត្តាករុណា និងប្រែចិត្តពីអំពើអាក្រក់របស់មនុស្ស។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់បានសន្យាថានឹងប្រែចិត្ត និងការអភ័យទោសចំពោះអ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គងនឹងទ្រង់ តាមព្រះហឫទ័យសប្បុរសដ៏មហិមារបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃមនុស្សសុចរិត ទ្រង់មិនបានកំណត់ការប្រែចិត្តចំពោះមនុស្សសុចរិត ដូចជាចំពោះអ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប ដែលមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាស់នឹងទ្រង់ឡើយ។ ប៉ុន្តែ អ្នកបានកំណត់ការប្រែចិត្តដល់ខ្ញុំដែលជាមនុស្សមានបាប ដ្បិតខ្ញុំបានធ្វើបាបលើសចំនួនខ្សាច់នៃសមុទ្រ។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ អំពើរំលងរបស់ទូលបង្គំបានកើនច្រើនឡើង អំពើបាបរបស់ទូលបង្គំបានកើនច្រើនឡើង ហើយទូលបង្គំមិនសមនឹងមើល និងឃើញកម្ពស់នៃស្ថានសួគ៌ ដោយសារអំពើទុច្ចរិតដ៏ច្រើនរបស់ទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំត្រូវបានក្រាបដោយកំណាត់ដែកជាច្រើន ដែលទូលបង្គំមិនអាចលើកក្បាលឡើងបាន ឬគ្មានការដោះលែងឡើយ ដ្បិតទូលបង្គំបានញុះញង់ព្រះពិរោធ និងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់នៅចំពោះមុខព្រះអង្គៈ ទូលបង្គំមិនបានធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ ឬក៏មិនបានកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអង្គដែរ។ កើតឡើងនូវអំពើគួរស្អប់ខ្ពើម ហើយមានអំពើល្មើសកាន់តែច្រើនឡើង។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំលុតជង្គង់នៃចិត្តខ្ញុំ ដោយអង្វរអ្នកពីព្រះគុណ។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំបានធ្វើបាបហើយ ទូលបង្គំទទួលស្គាល់អំពើទុច្ចរិតរបស់ទូលបង្គំ ដូច្នេះហើយ ទូលបង្គំសូមអង្វរទ្រង់ដោយរាបទាប ឱព្រះអម្ចាស់ អត់ទោសឱ្យទូលបង្គំ ហើយកុំបំផ្លាញទូលបង្គំដោយអំពើទុច្ចរិតរបស់ទូលបង្គំឡើយ។ កុំខឹងនឹងខ្ញុំជារៀងរហូត ដោយរក្សាទុកអំពើអាក្រក់សម្រាប់ខ្ញុំ។ ក៏មិនថ្កោលទោសខ្ញុំដល់ផ្នែកខាងក្រោមនៃផែនដីដែរ។ ដ្បិតទ្រង់ជាព្រះ ជាព្រះនៃអស់អ្នកដែលប្រែចិត្ត។ ហើយនៅក្នុងខ្ញុំ ទ្រង់នឹងបង្ហាញសេចក្ដីល្អទាំងអស់របស់ទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់នឹងជួយសង្គ្រោះទូលបង្គំ ដែលមិនសក្តិសម តាមសេចក្ដីមេត្តាករុណាដ៏មហិមារបស់ទ្រង់។ ហេតុនេះហើយបានជាទូលបង្គំសរសើរតម្កើងព្រះអង្គជារៀងរហូត អស់មួយជីវិតរបស់ទូលបង្គំ ដ្បិតឫទ្ធានុភាពនៃស្ថានបរមសុខតែងតែលើកតម្កើងព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គជាសិរីរុងរឿងអស់កល្បជានិច្ច។ អាម៉ែន

Maccabees ដំបូង

ជំពូកទី 1

១ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង បន្ទាប់ពីនោះអាឡិចសាន់ឌឺ ជាកូន
របស់ភីលីព ជាអ្នកស្រុកម៉ាសេដូន ដែលបានចេញពីដែនដីឆេតធីម
បានវាយស្តេចដារីយុសនៃសាសន៍ពែរ្ស និងមេដេ ដែលទ្រង់បានសោយ
រាជ្យជំនួសទ្រង់ ជាអ្នកដំបូងនៅលើប្រទេសក្រិច។
២ ហើយបានធ្វើសង្គ្រាមជាច្រើន ហើយបានឈ្នះការកាន់កាប់ដ៏ខ្លាំងក្លា
ជាច្រើន ហើយបានធ្វើគុតស្តេចនៃផែនដី
៣ហើយបានឆ្លងកាត់ដល់ចុងផែនដីនេះ ហើយបានយកបានរបស់ជាតិ
សាសន៍ជាច្រើន ដរាបដល់ផែនដីស្ងាត់នៅចំពោះទ្រង់។ ពេលនោះគាត់
ត្រូវបានលើកតម្កើង ហើយចិត្តរបស់គាត់ត្រូវបានលើកឡើង។
៤ហើយគាត់បានប្រមូលពលទ័ពដ៏ខ្លាំងក្លា ហើយបានគ្រប់គ្រងលើ
ប្រទេស និងប្រជាជាតិ និងស្តេច ដែលបានក្លាយជាដៃទន្លេរបស់គាត់។
5 ហើយបន្ទាប់ពីហេតុការណ៍ទាំងនេះ គាត់ធ្លាក់ខ្លួនឈឺ ហើយបានដឹងថា
គាត់ត្រូវស្លាប់។
៦ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានហៅអ្នកបម្រើរបស់លោកដែលមាន
កិត្តិយស ហើយត្រូវបានចិញ្ចឹមឡើងជាមួយនឹងលោកតាំងពីក្មេង ហើយ
បានបំបែកនគររបស់លោកនៅក្នុងចំណោមពួកគេ កាលលោកនៅមាន
ជីវិត។
៧ ដូច្នេះ អាឡិចសាន់ឌឺបានសោយរាជ្យបានដប់ពីរឆ្នាំ
ហើយបន្ទាប់មកបានស្លាប់។
៨ ហើយពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់បានគ្រប់គ្រងគ្រប់គ្រងជំនួសទ្រង់។
៩ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់សោយទិវង្គត ពួកគេទាំងអស់បានពាក់មកុដលើ
ខ្លួនគេ។ កូនប្រុសរបស់ពួកគេបន្ទាប់ពីពួកគេជាច្រើនឆ្នាំក៏ដូច្នោះដែរ
ហើយអំពើអាក្រក់ក៏មានច្រើនឡើងនៅលើផែនដី។
10 ហើយមានឫសដ៏អាក្រក់មួយចេញមកពីពួកគេ ថា អាន់ទីយ៉ូកុស
មាននាមត្រកូល អេពីផាន ជាកូនរបស់ស្តេច អាន់ទីយ៉ូក ដែលបានធ្វើ
ជាចំណាប់ខ្មាំងនៅក្រុងរ៉ូម ហើយទ្រង់សោយរាជ្យនៅឆ្នាំទីរយសាមសិប
ប្រាំពីរនៃនគរក្រិក។
11 នៅគ្រានោះ ជនទុច្ចរិតចេញពីស្រុកអ៊ីស្រាអែល ដែលបានបញ្ចុះបញ្ចូល
ជាច្រើន ដោយពោលថា ចូរយើងទៅធ្វើសម្ពន្ធមេត្រីជាមួយនឹងសាសន៍
ដទៃដែលនៅជុំវិញយើងចុះ ដ្បិតតាំងពីយើងបានចាកចេញពីពួកគេ
យើងមានទុក្ខជាខ្លាំង។
១២ ដូច្នេះ ឧបករណ៍នេះធ្វើឲ្យពួកគេពេញចិត្ត។
១៣ ពេលនោះ មានប្រជាជនមួយចំនួនបានចេញមុខមកទីនេះ ហើយ
បានចូលទៅគាល់ស្តេច ដែលបានប្រទានសិទ្ធិឲ្យពួកគេធ្វើតាមបញ្ញត្តិ
របស់សាសន៍ដទៃ។
១៤ ពេលនោះ ពួកគេបានសង់កន្លែងហាត់ប្រាណនៅក្រុងយេរូសាឡឹម
តាមទំនៀមទម្លាប់របស់សាសន៍ដទៃ។
១៥ ហើយបានតាំងខ្លួនជាអ្នកមិនកាត់ស្បែក ហើយលះចោលសេចក្តី
សញ្ញាបរិសុទ្ធ ហើយបានរួមជាមួយនឹងសាសន៍ដទៃ ហើយត្រូវបានគេលក់
ដើម្បីធ្វើអំពើអាក្រក់។
១៦ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលរាជាណាចក្រត្រូវបានស្ថាបនាឡើងនៅចំពោះ
មុខក្រុងអាន់ទីយ៉ូក លោកបានគិតថានឹងសោយរាជ្យលើស្រុកអេស៊ីព្ទ
ដើម្បីឲ្យលោកអាចមានអំណាចត្រួតត្រានៃអាណាចក្រពីរ។
17 ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានចូលទៅក្នុងស្រុកអេស៊ីព្ទជាមួយនឹងហ្វូង
មនុស្សយ៉ាងច្រើន ដោយមានរទេះចំបាំង ដំរី និងទ័ពសេះ និងកងទ័ព
ជើងទឹកដ៏ធំ
18 ហើយបានធ្វើសង្គ្រាមនឹង Ptolemee ជាស្តេចនៃស្រុកអេស៊ីប ប៉ុន្តែ
Ptolemee ខ្លាចគាត់ ហើយបានរត់ចេញ
ហើយមនុស្សជាច្រើនបានរងរបួសរហូតដល់ស្លាប់។
១៩ ដូច្នេះ ពួកគេបានយកក្រុងដ៏ខ្លាំងក្លានៅក្នុងស្រុកអេស៊ីប ហើយ
លោកបានយករបស់ដែលនៅសល់។
២០ហើយបន្ទាប់ពីនោះ អាន់ទីយ៉ូកុសបានវាយស្រុកអេស៊ីព្ទហើយ នោះ
គាត់បានត្រឡប់មកវិញក្នុងឆ្នាំមួយរយសែសិបបី ហើយបានឡើងទៅ
ច្បាំងនឹងអ៊ីស្រាអែល និងក្រុងយេរូសាឡិមជាមួយហ្វូងយ៉ាងច្រើន
21 ហើយបានចូលទៅក្នុងទីសក្ការៈដោយមោទនភាព ហើយយកអាសនៈ
មាស ជើងចង្កៀង និងគ្រឿងប្រដាប់ទាំងអស់ចេញ
22 ហើយតុនំប៉័ង ចានដាក់ចាន និងដប។ គ្រឿងប្រដាប់មាស វាំងនន
មកុដ និងគ្រឿងលម្អមាសដែលនៅខាងមុខព្រះវិហារ ដែលទ្រង់បានដក
ចេញ។
២៣ គាត់បានយកប្រាក់ និងមាស និងវត្ថុមានតម្លៃមកផង គាត់ក៏យក
កំណប់ដែលគាត់រកឃើញ។
២៤ ហើយពេលដែលគាត់បានដកយកអស់ហើយ គាត់ក៏ចូលទៅក្នុង
ស្រុករបស់គាត់ ដោយបានធ្វើការសម្លាប់រង្គាលយ៉ាងខ្លាំង ហើយនិយាយ
ដោយមោទនភាពយ៉ាងខ្លាំង។
25 ហេតុដូច្នោះហើយ មានការកាន់ទុក្ខយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងប្រទេស
អ៊ីស្រាអែល នៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលពួកគេនៅ
26 ហេតុនេះហើយបានជាពួកអ្នកដឹកនាំ និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យកាន់ទុក្ខ ស្ត្រី
ព្រហ្មចារី និងបុរសវ័យក្មេងត្រូវបានធ្លាក់ចុះ ហើយសម្រស់របស់ស្ត្រីក៏បាន
ផ្លាស់ប្តូរ។
២៧ កូនកំលោះគ្រប់រូបយំសោក ហើយនាងដែលអង្គុយក្នុងបន្ទប់
អាពាហ៍ពិពាហ៍មានទម្ងន់ធ្ងន់
28 ដីក៏ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរសម្រាប់អ្នកស្រុកនោះ ហើយផ្ទះរបស់យ៉ាកុបទាំង
អស់ត្រូវគ្របដណ្តប់ដោយភាពច្របូកច្របល់។
២៩ហើយបន្ទាប់ពីអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំមកហើយ ស្តេចបានចាត់មេ
ប្រមូលពន្ធរបស់ទ្រង់ទៅកាន់ក្រុងនានានៃយូដា ដែលបានមកដល់ក្រុង
យេរូសាឡិមជាមួយនឹងហ្វូងមនុស្សជាច្រើន
៣០ហើយនិយាយពាក្យដោយសន្តិវិធីទៅពួកគេ ប៉ុន្តែការបោកបញ្ឆោត
ទាំងអស់ ព្រោះកាលពួកគេបានផ្តល់ការជឿទុកចិត្តដល់លោកភ្លាម នោះ
លោកក៏ដួលលើទីក្រុង ហើយវាយប្រហារក្រុងនោះយ៉ាងខ្លាំង ហើយបាន
បំផ្លាញប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលជាច្រើន។
៣១ហើយកាលលោកបានយករបស់ដែលនៅក្នុងក្រុងហើយ នោះលោកក៏
ដុតវា ហើយរំលំផ្ទះ និងជញ្ជាំងទាំងសងខាង។
32 ប៉ុន្តែស្ត្រីនិងកុមារបានចាប់ពួកគេជាឈ្លើយ ហើយកាន់កាប់ហ្វូង
សត្វ។
33 គេបានសង់ក្រុងរបស់ព្រះបាទដាវីឌដោយកំពែងដ៏ធំ និងមាំ ហើយ
មានប៉មដ៏ខ្លាំងក្លា ហើយធ្វើជាបន្ទាយដ៏រឹងមាំសម្រាប់ពួកគេ។
34 ហើយគេបានដាក់សាសន៍មួយដែលមានបាប គឺមនុស្សអាក្រក់ ហើយ
បានពង្រឹងខ្លួននៅក្នុងនោះ។
35 គេបានរក្សាទុកវាជាមួយនឹងគ្រឿងសឹក និងគ្រឿងបរិក្ខារ ហើយកាល
បានប្រមូលរឹបអូសពីក្រុងយេរូសាឡិមបានហើយ គេក៏ដាក់វានៅទីនោះ
ហើយពួកគេក៏ក្លាយទៅជាអន្ទាក់ដ៏ឈឺចាប់។
៣៦ ត្បិតវាជាកន្លែងសម្រាប់ដេកចាំទាស់នឹងទីសក្ការៈ និងជាសត្រូវដ៏
អាក្រក់របស់អ៊ីស្រាអែល។
៣៧ ដូច្នេះ ពួកគេបានបង្ហូរឈាមគ្មានទោសនៅគ្រប់ផ្នែកនៃទីសក្ការៈ
ហើយធ្វើឲ្យវាសៅហ្មង។
៣៨
ដោយហេតុថាអ្នកក្រុងយេរូសាឡិមបានភៀសខ្លួនដោយសារតែពួកគេ
ពេលនោះទីក្រុងនេះបានក្លាយជាទីជម្រករបស់មនុស្សចម្លែក
ហើយបានក្លាយទៅជាមនុស្សចម្លែកចំពោះអ្នកដែលកើតនៅក្នុងនាង។
ហើយកូន ៗ របស់នាងបានចាកចេញពីនាង។
39 ទីសក្ការៈរបស់នាងត្រូវបានរសាត់ទៅដូចវាលរហោស្ថាន បុណ្យរបស់
នាងបានក្លាយទៅជាការកាន់ទុក្ខ ហើយថ្ងៃសប្ប័ទរបស់នាងបានក្លាយ
ទៅជាបង្អាប់កិត្តិយសរបស់នាងទៅជាមើលងាយ។
៤០ សិរីល្អរបស់នាងក៏បានកើនឡើងដែរ ហើយឧត្តមរបស់នាងក៏ក្លាយ
ទៅជាការកាន់ទុក្ខ។
៤១ ម្យ៉ាងទៀត ស្តេចអាន់ទីយ៉ូកុសបានសរសេរទៅនគរទាំងមូលថា គ្រប់
គ្នាត្រូវតែជាប្រជាជនតែមួយ
៤២ ហើយគ្រប់គ្នាត្រូវទុកច្បាប់របស់ខ្លួន ដូច្នេះហើយបានជាជនជាតិ
សាសន៍ទាំងអស់យល់ស្របតាមបញ្ជារបស់ស្តេច។
43 មែនហើយ
ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលជាច្រើននាក់ផងដែរបានយល់ព្រមចំពោះសាសនារ
បស់គាត់ ហើយបានបូជាដល់រូបព្រះ ហើយបានបង្អាប់ថ្ងៃសប្ប័ទ។
៤៤ត្បិត ស្តេចបានផ្ញើសំបុត្រតាមរយៈអ្នកនាំសារទៅក្រុងយេរូសាឡិម
និងក្រុងនានានៃស្រុកយូដា ដើម្បីឲ្យគេធ្វើតាមច្បាប់ដ៏ចម្លែកនៃដែនដី
45 ហើយហាមឃាត់តង្វាយដុត និងយញ្ញបូជា និងតង្វាយស្រា នៅក្នុង
ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ។ ហើយឲ្យគេបង្អាប់ថ្ងៃសប្ប័ទ និងថ្ងៃបុណ្យ។
46 ហើយបំពុលទីសក្ការៈ និងប្រជាជនបរិសុទ្ធ
47 ចូរដំឡើងអាសនៈ ព្រៃឈើ និងវិហារនៃរូបព្រះ ហើយបូជាសាច់ជ្រូក
និងសត្វមិនបរិសុទ្ធ
៤៨ ដើម្បីឲ្យគេទុកកូនឲ្យនៅជាឥតកាត់ស្បែក ហើយធ្វើឲ្យព្រលឹងគេគួរ
ស្អប់ខ្ពើម ដោយអំពើស្មោកគ្រោក និងពាក្យប្រមាថគ្រប់យ៉ាង។
៤៩ ដល់ទីបញ្ចប់ ពួកគេអាចនឹងភ្លេចច្បាប់
ហើយផ្លាស់ប្តូរពិធីបរិសុទ្ធទាំងអស់។
៥០ ហើយអ្នកណាដែលមិនព្រមធ្វើតាមបញ្ជារបស់ស្តេច នោះទ្រង់មាន
បន្ទូលថា អ្នកនោះត្រូវស្លាប់។
51 លោកសរសេរសំបុត្រទៅនគរទាំងមូលដូចគ្នា ហើយតែងតាំងអ្នក
ត្រួតត្រាលើប្រជាជនទាំងអស់ ដោយបង្គាប់ក្រុងយូដាឲ្យបូជាតាមក្រុង
៥២ ពេលនោះ មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានប្រមូលមកឯពួកគេ ដើម្បីស្វែង
យល់ដល់អស់អ្នកដែលលះចោលក្រឹត្យវិន័យ។ ដូច្នេះ ពួកគេប្រព្រឹត្តអំពើ
អាក្រក់នៅក្នុងស្រុក។
៥៣ ហើយបានបណ្តេញជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទៅកន្លែងសម្ងាត់ ទោះជានៅ
កន្លែងណាដែលពួកគេអាចរត់គេចខ្លួនបាន

៥៤ ឥឡូវនេះ នៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំនៃខែកាស្លូ ក្នុងឆ្នាំមួយរយសែសិបប្រាំ ពួក
គេបានតាំងទីគួរស្អប់ខ្ពើមនៃសេចក្ដីវិនាសនៅលើអាសនៈ ហើយបាន
សង់អាសនៈរូបព្រះទូទាំងក្រុងយូដានៅគ្រប់ទិសទី។
55 ហើយបានដុតគ្រឿងក្រអូបនៅមាត់ទ្វារផ្ទះរបស់គេ និងនៅតាមផ្លូវ។
៥៦ហើយកាលគេបានជួលសៀវភៅក្រឹត្យវិន័យជាបំណែកៗដែលគេរក
ឃើញហើយ គេក៏ដុតពួកគេដោយភ្លើង។
៥៧ហើយអ្នកណាដែលត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងសៀវភៅសក្ខីកម្មណាមួយ
ឬប្រសិនបើអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តចំពោះច្បាប់ នោះបញ្ជារបស់ស្ដេចគឺថា
ពួកគេត្រូវសម្លាប់គាត់។
៥៨ហើយ ពួកគេបានធ្វើដូច្នេះ ដោយសិទ្ធិអំណាចរបស់ពួកគេចំពោះជន
ជាតិអ៊ីស្រាអែលជារៀងរាល់ខែ ដល់មនុស្សជាច្រើនដែលត្រូវបានគេរក
ឃើញនៅក្នុងទីក្រុង។
៥៩ ឥឡូវនេះ នៅថ្ងៃទីម្ភៃប្រាំនៃខែ ពួកគេបានបូជានៅលើអាសនៈរូប
ព្រះ ដែលនៅលើអាសនៈនៃព្រះ។
៦០ នៅគ្រានោះ តាមបញ្ញត្តិ ពួកគេបានសម្លាប់ស្ត្រីខ្លះ ដែលបានធ្វើឲ្យ
កូនរបស់ពួកគេកាត់ស្បែក។
៦១ ហើយពួកគេបានព្យួរកទារកនៅនឹងក ហើយបានយកកាំភ្លើងទៅផ្ទះ
ហើយសម្លាប់ពួកអ្នកដែលបានកាត់ស្បែកឲ្យពួកគេ។
62 ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មនុស្សជាច្រើននៅក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែលបាន
តាំងចិត្តយ៉ាងពេញលេញ ហើយបញ្ជាក់ដោយខ្លួនគេថាមិនឲ្យបរិភោគ
របស់មិនស្អាតណាមួយឡើយ។
៦៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ជាជាងស្លាប់ ដើម្បីកុំឲ្យគេស្មោកគ្រោកដោយសាច់
ហើយដើម្បីកុំឲ្យគេបង្អាប់ដល់សេចក្ដីសញ្ញាបរិសុទ្ធ ដូច្នេះហើយបានជាគេ
ស្លាប់។
៦៤ ហើយមានសេចក្ដីក្រោធយ៉ាងខ្លាំងមកលើអ៊ីស្រាអែល។

ជំពូក 2

1 នៅគ្រានោះ លោកម៉ាថាធាស ជាកូនរបស់យ៉ូហាន ជាកូនរបស់ស៊ីម្មាន
ជាសង្ឃនៃកូនចៅយ៉ូអារីប ពីក្រុងយេរូសាឡិម មកគង់នៅក្រុងម៉ូឌីន។
2 ហើយគាត់មានកូនប្រុសប្រាំនាក់, Joannan, ហៅ Caddis:
៣ ស៊ីម៉ូន; ហៅថា ថាស:
4 យូដាស ដែលហៅថា ម៉ាកាបឺស
5 អេលាសារហៅអាវ៉ារ៉ាន ហើយយ៉ូណាថានឈ្មោះអេភូស។
៦ ហើយកាលលោកបានឃើញការប្រមាថដែលបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងស្រុក
យូដា និងក្រុងយេរូសាឡិម
៧ គាត់មានប្រសាសន៍ថាៈ «វេទនាហើយ! ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំកើតមក
ដើម្បីមើលឃើញទុក្ខវេទនារបស់ប្រជារាស្ត្ររបស់ខ្ញុំ និងទីក្រុងដ៏វិសុទ្ធ
ហើយរស់នៅទីនោះ នៅពេលដែលត្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់
ខ្មាំងសត្រូវ ហើយទីសក្ការៈទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់ជនបរទេស?
8 ប្រាសាទរបស់នាងក្លាយទៅជាមនុស្សគ្មានសិរីរុងរឿង។
9 ភារៈដ៏រុងរឿងរបស់នាងត្រូវបានគេយកទៅជាឈ្លើយ ទារករបស់នាង
ត្រូវបានគេសម្លាប់នៅតាមផ្លូវ យុវជនរបស់នាងដោយដាវរបស់សត្រូវ។
10 តើប្រជាជាតិណាដែលមិនបានចូលរួមក្នុងនគររបស់នាង ហើយទទួល
បានរបស់ដែលត្រូវបានគេវាយយក?
១១ គ្រឿងលម្អរបស់នាងទាំងអស់ត្រូវបានដកហូតទៅ។
ពីស្ត្រីដែលមានសេរីភាព នាងបានក្លាយជាទាសករ។
១២ហើយ មើល ចុះ ទីសក្ការៈ របស់ យើង សូម្បី តែ សម្រស់ និង សិរីល្អ
របស់ យើង ក៏ ត្រូវ បាន បំផ្លាញ ហើយ ពួក សាសន៍ ដទៃ បាន បង្អាប់ វា។
១៣ ដូច្នេះ តើយើងនឹងមានជីវិតនៅទីណាទៀត?
១៤ ពេលនោះ ម៉ាថាធាស និងកូនប្រុសរបស់គាត់ជួលសម្លៀកបំពាក់
ហើយស្លៀកបាវ ហើយកាន់ទុក្ខយ៉ាងខ្លាំង។
15 នៅគ្រាដែលពួកមន្ត្រីរបស់ស្ដេចដូចជាបង្ខំប្រជាជនឲ្យបះបោរបាន
ចូលមកក្នុងក្រុងម៉ូឌីន ដើម្បីធ្វើយញ្ញបូជា។
16 ហើយកាលដែលមានសាសន៍អ៊ីស្រាអែលជាច្រើនមកឯគេ នោះម៉ាថា
ធាស និងកូនប្រុសរបស់គាត់ក៏មកជុំគ្នាដែរ។
17 រួចក៏ឆ្លើយទៅពួកមន្ត្រីរបស់ស្ដេច ហើយមានប្រសាសន៍ទៅម៉ាថាធាស
ដោយប្រាជ្ញាថា អ្នកជាអ្នកគ្រប់គ្រង ហើយជាមនុស្សដ៏មានកិត្តិយស និង
ជាអ្នកធំនៅក្នុងទីក្រុងនេះ ហើយបានពង្រឹងដល់កូនប្រុស និងបងប្អូន
១៨ឥឡូវនេះ ចូរអ្នកមកមុនសិន ហើយបំពេញតាមបញ្ជារបស់ស្ដេច ដូច
ដែលសាសន៍ដទៃបានធ្វើដែរ មែនហើយ ហើយពួកយូដាក៏ដូចជានៅក្នុង
ក្រុងយេរូសាឡិមដែរៈ ដូច្នេះហើយអ្នកនិងផ្ទះរបស់អ្នកនឹងត្រូវនៅក្នុង
ចំនួននៃស្ដេច មិត្តភ័ក្តិ ហើយអ្នក និងកូនរបស់អ្នកនឹងទទួលបាន
កិត្តិយសជាប្រាក់ មាស និងរង្វាន់ជាច្រើន។
១៩ ពេលនោះ ម៉ាថាធាសឆ្លើយដោយសំឡេងខ្លាំងៗថា ទោះជាប្រជាជាតិ
ទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ស្ដេចគោរពតាមលោក
ហើយគ្រប់គ្នាបានចាកចេញពីសាសនានៃបុព្វបុរសរបស់ខ្លួន ហើយយល់
ព្រមតាមបញ្ញត្តិរបស់លោកក៏ដោយ។
២០ ក៏ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ និងកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ និងបងប្អូនរបស់ខ្ញុំនឹងដើរក្នុង
សេចក្ដីសញ្ញានៃបុព្វបុរសរបស់យើង។
21 ព្រះហាមមិនឲ្យយើងបោះបង់ច្បាប់ និងបញ្ញត្តិទាំងឡាយ។
22 យើងនឹងមិនស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមហាក្សត្រ មិនថាយើងទៅ
ខាងស្ដាំ ឬខាងឆ្វេងឡើយ។
២៣ឥឡូវនេះ ពេលគាត់បាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះមាន
ជនជាតិយូដាម្នាក់នៅចំពោះមុខមនុស្សទាំងអស់ ដើម្បីបូជានៅលើ
អាសនៈនៅម៉ូឌីន តាមបញ្ជារបស់ស្ដេច។
២៤ ពេលម៉ាថាធីសឃើញហើយ គាត់រលាកដោយចិត្តខ្នះខ្នែង ហើយសរសៃ
ពួររបស់គាត់ញ័រ ហើយគាត់ក៏មិនអាចទ្រាំនឹងការបង្ហាញកំហឹងតាមការ
វិនិច្ឆ័យបានដែរ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាគាត់រត់ទៅសម្លាប់គាត់នៅលើ
អាសនៈ។
25 ក៏ជាមេបញ្ជាការរបស់ស្ដេច ដែលបានបង្ខំមនុស្សឲ្យធ្វើយញ្ញបូជា ទ្រង់
ក៏សម្លាប់នៅគ្រានោះ ហើយអាសនៈដែលទ្រង់បានរំលំចោល។
២៦ ដូច្នេះ គាត់បានប្រព្រឹត្តដោយខ្នះខ្នែងចំពោះក្រឹត្យវិន័យនៃព្រះ ដូច
ជាភីនីសបានធ្វើចំពោះហ្សំប៊ី ជាកូនរបស់សាឡូម។
27 លោកម៉ាថាធាសស្រែកពេញទីក្រុងដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថាៈ «អ្នក
ណាដែលខ្នះខ្នែងនឹងច្បាប់ ហើយកាន់តាមសេចក្ដីសញ្ញា ចូរឲ្យអ្នកនោះ
មកតាមខ្ញុំចុះ។
28 ដូច្នេះ គាត់ និងកូនប្រុសរបស់គាត់បានរត់ចូលទៅក្នុងភ្នំ ហើយបាន
បន្សល់ទុកនូវអ្វីៗដែលពួកគេមាននៅក្នុងទីក្រុង។
២៩ ពេលនោះ មានមនុស្សជាច្រើនដែលស្វែងរកយុត្តិធម៌ និងការជំនុំ
ជម្រះបានចុះទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីរស់នៅទីនោះ។
30 ទាំងពួកគេ ទាំងកូន និងប្រពន្ធរបស់ពួកគេ
និងហ្វូងសត្វរបស់ពួកគេ; ពីព្រោះទុក្ខព្រួយបានកើនឡើងដល់ពួកគេ។
៣១ ឥឡូវនេះ ពេលមានគេប្រាប់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ស្ដេច និងពល
ទាហានដែលនៅក្រុងយេរូសាឡិម ក្នុងក្រុងដាវីឌថា មានបុរសខ្លះដែល
បានបំពានលើបញ្ញត្តិរបស់ស្ដេច បានចុះទៅក្នុងទីស្ងាត់កំបាំងក្នុង
ទីរហោស្ថាន
32 គេដេញតាមគេជាច្រើន ហើយវាយឈ្នះគេហើយ គេក៏បោះទ័ពច្បាំង
នឹងគេនៅថ្ងៃសប្ប័ទ។
33 ហើយពួកគេបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា: សូមឱ្យអ្វីដែលអ្នកបាន
ធ្វើនៅពេលនេះគ្រប់គ្រាន់ហើយ! ចូរចេញមក ហើយធ្វើតាមបញ្ជារបស់
ស្ដេច នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមានជីវិត។
34 ប៉ុន្តែគេនិយាយថា យើងនឹងមិនចេញមក ហើយក៏មិនធ្វើតាមបញ្ជា
របស់ស្ដេច ដែលបង្អាប់ថ្ងៃសប្ប័ទដែរ។
៣៥ ដូច្នេះ ពួកគេបានវាយលុកពួកគេដោយល្បឿន។
៣៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគេមិនបានឆ្លើយតបនឹងពួកគេឡើយ
ហើយក៏មិនបានគប់ដុំថ្មដាក់ពួកគេ ឬក៏បញ្ឈប់កន្លែងដែលគេលាក់ខ្លួន
ដែរ។
37 ប៉ុន្តែបាននិយាយថា ចូរយើងស្លាប់ទាំងអស់គ្នាដោយភាពឥតទោសៈ
ផ្ទៃមេឃ និងផែនដីនឹងធ្វើបន្ទាល់ជំនួសយើងថា អ្នកបានសម្លាប់យើង
ដោយខុសច្បាប់។
៣៨ ដូច្នេះ ពួកគេបានក្រោកឡើងតតាំងនឹងពួកគេនៅថ្ងៃសប្ប័ទ ហើយ
ពួកគេបានសម្លាប់ពួកគេទាំងប្រពន្ធ កូន និងសត្វពាហនៈដល់ចំនួន
មួយពាន់នាក់។
39 ពេលម៉ាថាធាស និងមិត្តរបស់គាត់យល់ពីរឿងនេះហើយ នោះក៏កាន់
ទុក្ខចំពោះពួកគាត់ដែលឈឺ។
40 ហើយម្នាក់ក្នុងចំនោមពួកគេបាននិយាយទៅកាន់អ្នកផ្សេងទៀតថា
ប្រសិនបើយើងទាំងអស់គ្នាធ្វើដូចដែលបងប្អូនរបស់យើងបានធ្វើ
ហើយមិនតស៊ូដើម្បីជីវិត
និងច្បាប់របស់យើងប្រឆាំងនឹងសាសន៍ដទៃទេនោះ
ពួកគេនឹងដកយើងចេញពីផែនដីភ្លាមៗ។
41 នៅពេលនោះ ពួកគេបានបង្គាប់ថា អ្នកណាដែលមកច្បាំងនឹងយើង
នៅថ្ងៃសប្ប័ទ នោះយើងនឹងតទល់នឹងអ្នកនោះ យើងក៏មិនស្លាប់ទាំង
អស់ ដូចបងប្អូនរបស់យើងដែលត្រូវគេសម្លាប់នៅទីស្ងាត់កំបាំងដែរ។
៤២ រួចមកដល់ទីនោះមានក្រុមនៃពួកអាសស៊ីដ ដែលជាទាហានដ៏ខ្លាំង
ក្លានៃអ៊ីស្រាអែល សូម្បីតែអ្នកទាំងអស់នោះបានលះបង់ដោយស្ម័គ្រចិត្ត
ចំពោះច្បាប់។
43
ផងដែរអស់អ្នកដែលបានភៀសខ្លួនសម្រាប់ការបៀតបៀនបានចូលរួម
ជាមួយពួកគេ ហើយជាកន្លែងស្នាក់នៅសម្រាប់ពួកគេ។
៤៤ ដូច្នេះ ពួកគេបានចូលរួមនឹងកងកម្លាំងរបស់ខ្លួន ហើយវាយប្រហារ
មនុស្សបាបដោយកំហឹង ហើយមនុស្សអាក្រក់ដោយកំហឹងរបស់ខ្លួន
ប៉ុន្តែអ្នកឯទៀតបានរត់ទៅរកសាសន៍ដទៃដើម្បីបានសេចក្ដីសុខ។
45 Mattathias និងមិត្តភក្តិរបស់គាត់បានដើរជុំវិញ ហើយទាញយក
អាសនៈចុះ។

46 ហើយអ្វីដែលកូនចៅដែលគេរកឃើញនៅក្នុងឆ្មេនៃប្រទេសអ៊ីស្រា
អែលដែលមិនបានកាត់ស្បែក គឺពួកអ្នកដែលគេកាត់ស្បែកដោយ
អង់អាច។
47 គេក៏ដេញតាមមនុស្សដែលមានអំនួត ហើយការងារក៏បានចម្រើន
ឡើងក្នុងដៃគេ។
48 ដូច្នេះ គេបានយកច្បាប់ចេញពីកណ្ដាប់ដៃរបស់សាសន៍ដទៃ និងចេញ
ពីកណ្ដាប់ដៃរបស់ស្ដេច ហើយក៏មិនបានបង្ខំពួកគេឲ្យមានបាបដើម្បី
ទទួលជ័យជម្នះដែរ។
៤៩ឥឡូវនេះ ពេលជិតដល់ពេលដែលម៉ាថាធាសត្រូវស្លាប់ គាត់ក៏មាន
ប្រសាសន៍ទៅកូនប្រុសថា ឥឡូវនេះមានអំនួត ហើយការស្ដីបន្ទោសបាន
ទទួលកម្លាំង ហើយពេលវេលានៃសេចក្ដីហិនវិនាស និងសេចក្ដីក្រោធនៃ
កំហឹង
៥០ឥឡូវនេះ កូនប្រុសទាំងឡាយអើយ ចូរមានចិត្តខ្នះខ្នែងចំពោះក្រឹត្យ
វិន័យ ហើយលះបង់ជីវិតដើម្បីសេចក្ដីសញ្ញានៃបុព្វបុរសរបស់អ្នក។
51 ចូរអំពាវនាវឲ្យចងចាំនូវទង្វើដែលបុព្វបុរសរបស់យើងបានធ្វើនៅ
សម័យរបស់ពួកគេ; ដូច្នេះ អ្នកនឹងទទួលបានកិត្តិយសដ៏អស្ចារ្យ និង
នាមដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។
52 តើអ័ប្រាហាំមិនបានរកឃើញថាស្មោះត្រង់ក្នុងការល្បួងទេ ហើយវាត្រូវ
បានគេចាត់ទុកគាត់សម្រាប់ភាពសុចរិតឬ?
៥៣ នៅគ្រាដែលលោកមានទុក្ខលំបាក លោកយ៉ូសែបបានកាន់តាម
បញ្ញត្តិ ហើយត្រូវបានតែងតាំងជាម្ចាស់ស្រុកអេស៊ីប។
54 Phinees ឪពុករបស់យើងក្នុងការខ្នះខ្នែង និងដោយក្លៀវក្លាបាន
ទទួលសេចក្ដីសញ្ញានៃបព្វជិតភាពដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។
55 ព្រះយេស៊ូបានសម្រេចព្រះបន្ទូលដែលព្រះអង្គបានធ្វើជាចៅក្រមនៅ
ស្រុកអ៊ីស្រាអែល។
56 កាលែបធ្វើជាសាក្សីមុនក្រុមជំនុំបានទទួលមរតកនៃស្រុក។
57 ព្រះបាទដាវីឌមានចិត្តមេត្តាករុណាបានគ្រងបល្ល័ង្កនៃនគរដ៏នៅ
អស់កល្បជានិច្ច។
58 អេលីយ៉ាសដោយសារមានចិត្តខ្នះខ្នែងនិងក្លៀវក្លាចំពោះក្រឹត្យវិន័យ
ត្រូវបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌។
59 អាណាណាស អាសារៀស និងមិសាអែលបានរួចពីភ្លើងដោយការជឿ។
60 ដានីយ៉ែលបានត្រូវរំដោះចេញពីមាត់សិង្ហដោយព្រោះភាពគ្មានទោស។
៦១ហើយដូច្នេះ ចូរពិចារណាអ្នករាល់គ្នាគ្រប់ជំនាន់ថា គ្មានអ្នកណាដែល
ទុកចិត្តលើទ្រង់នឹងត្រូវបានយកឈ្នះឡើយ។
62 ដូច្នេះ ចូរកុំខ្លាចពាក្យសម្ដីរបស់មនុស្សបាបឡើយ ដ្បិតសិរីល្អរបស់គេ
នឹងទៅជាលាមក និងដង្កូវ។
៦៣ នៅថ្ងៃនេះ គាត់នឹងត្រូវបានលើកឡើង ហើយនៅថ្ងៃស្អែកគាត់នឹង
មិនត្រូវបានរកឃើញទេ ពីព្រោះគាត់ត្រូវបានត្រឡប់ទៅក្នុងធូលីដីរបស់
គាត់ ហើយគំនិតរបស់គាត់នឹងទៅជាគ្មានអ្វីសោះ។
៦៤ហេតុដូច្នោះហើយ កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរក្លាហាន ហើយបង្ហាញខ្លួន
ជាមនុស្សក្នុងនាមនៃច្បាប់ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានសិរីល្អដោយ
សារវា។
៦៥ហើយមើលចុះ ខ្ញុំដឹងថា ស៊ីម៉ូន ប្អូនរបស់អ្នកគឺជាអ្នកប្រឹក្សា សូម
ស្ដាប់គាត់ជានិច្ចៈ គាត់នឹងក្លាយជាឪពុករបស់អ្នក។
66 រីឯយូដាស ម៉ាកាប៊ីស គាត់មានកម្លាំងខ្លាំងក្លាតាំងពីក្មេងឡើងដែរ។
សូមឲ្យគាត់ធ្វើជាមេទ័ពរបស់អ្នក ហើយប្រយុទ្ធនឹងសមរភូមិប្រជាជន។
៦៧ ចូរយកអស់អ្នកដែលកាន់តាមច្បាប់មកឯអ្នកផង ហើយសងសឹក
ចំពោះការខុសឆ្គងរបស់ប្រជារាស្ត្ររបស់អ្នក។
៦៨ ចូរសងគុណដល់សាសន៍ដទៃទាំងស្រុង ហើយត្រូវស្ដាប់តាមបញ្ញត្តិនៃ
ក្រឹត្យវិន័យ។
៦៩ ដូច្នេះ លោកបានប្រទានពរដល់ពួកគេ ហើយត្រូវបានប្រមូលផ្ដុំទៅឯ
បុព្វបុរសរបស់លោក។
70 ហើយគាត់បានស្លាប់នៅឆ្នាំទីរយសែសិបប្រាំមួយ ហើយកូនប្រុសរបស់
គាត់បានបញ្ចុះគាត់នៅក្នុងផ្នូរនៃបុព្វបុរសរបស់គាត់នៅម៉ូឌីន ហើយ
អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់បានទួញសោកយ៉ាងខ្លាំងចំពោះគាត់។

ជំពូកទី 3

១ បន្ទាប់មក យូដាស ជាកូនរបស់គាត់ ហៅម៉ាកកាប៊ិស បានក្រោក
ឡើងជំនួសគាត់។
២ហើយបងប្អូនរបស់គាត់ទាំងអស់បានជួយគាត់ ហើយអស់អ្នកដែល
កាន់ជាមួយឪពុកគាត់ក៏ធ្វើដូច្នេះ ហើយពួកគេបានប្រយុទ្ធដោយភាព
រីករាយក្នុងសមរភូមិអ៊ីស្រាអែល។
៣ ដូច្នេះ ទ្រង់បានលើកកិត្តិយសដល់រាស្ត្រទ្រង់ ហើយពាក់អាវធំដូចជា
យក្ស ហើយពាក់ខ្សែក្រវាត់ចម្បាំងរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់បានធ្វើចម្បាំង
ដោយការពារពួកពលដោយដាវ។
4 ក្នុងការប្រព្រឹត្តរបស់គាត់ គាត់ប្រៀបដូចជាសត្វសិង្ហ ហើយដូចជាសត្វ
តោដែលកំពុងគ្រហឹមដើម្បីរកឈ្មោលរបស់គាត់។
5 ដ្បិតទ្រង់បានដេញតាមមនុស្សអាក្រក់ ហើយស្វែងរកពួកគេ ហើយដុត
បំផ្លាញអស់អ្នកដែលធ្វើឲ្យរាស្ត្រទ្រង់ខឹង។
៦ហេតុដូច្នោះហើយ មនុស្សអាក្រក់បានបង្រួញដោយព្រោះខ្លាចទ្រង់
ហើយពួកអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់មានការព្រួយបារម្ភ ព្រោះ
សេចក្ដីសង្គ្រោះបានចម្រើនឡើងនៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់។
7 គាត់ក៏សោកស្ដាយដល់ស្ដេចជាច្រើនផង ហើយធ្វើឲ្យយ៉ាកុបរីករាយនឹង
ទង្វើរបស់គាត់ ហើយការរំឭកគាត់បានពរជារៀងរហូត។
៨ ម្យ៉ាងទៀត លោកបានដើរកាត់ក្រុងនានាក្នុងស្រុកយូដា ដោយបំផ្លាញ
ពួកទុច្ចរិតចេញពីពួកគេ ហើយបង្វែរកំហឹងចេញពីអ៊ីស្រាអែល។
៩ហេតុដូច្នេះហើយបានជាគាត់មានកិត្តិនាមដល់ផ្នែកបំផុតនៃផែនដី
ហើយគាត់បានទទួលដល់គាត់ដែលបានត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចដើម្បី
វិនាស។
10 ពេលនោះ អាប៉ូឡូនីសបានប្រមូលសាសន៍ដទៃមកជាមួយគ្នា ហើយ
មានពលបរិវារដ៏ធំចេញពីស្រុកសាម៉ារី ដើម្បីតទល់នឹងពួកអ៊ីស្រាអែល។
11 កាលយូដាសយល់ឃើញដូច្នេះ គាត់ក៏ចេញទៅជួបគាត់ ហើយក៏វាយ
គាត់ ហើយសម្លាប់គាត់ ឯមនុស្សជាច្រើនក៏ដួលស្លាប់ដែរ ប៉ុន្តែអ្នកឯ
ទៀតរត់គេចខ្លួន។
១២ហេតុដូច្នោះហើយ យូដាសបានយករបស់ពួកគេ ហើយនិងដាវរបស់
អាប៉ូឡូនីសផង ហើយដោយនោះគាត់បានច្បាំងអស់មួយជីវិត។
១៣ឥឡូវនេះ ពេលដែលសេរ៉ុន ជាមេទ័ពស៊ីរីបានឮនិយាយថា យូដាស
បានប្រមូលហ្វូងមនុស្ស និងពួកអ្នកស្មោះត្រង់ឲ្យចេញទៅធ្វើសង្គ្រាម
ជាមួយគាត់។
១៤ លោកមានប្រសាសន៍ថា៖ «ខ្ញុំនឹងទទួលបាននាម និងកិត្តិយសនៅ
ក្នុងនគរ។ ដ្បិតយើងនឹងទៅច្បាំងនឹងយូដាស និងអ្នកដែលនៅជាមួយ
នឹងគាត់ ដែលមើលងាយបញ្ញារបស់ស្ដេច។
15 ដូច្នេះ គាត់បានរៀបចំគាត់ឲ្យឡើងទៅ ហើយក៏ទៅជាមួយនឹងកង
ទ័ពទុច្ចរិតដ៏ខ្លាំងក្លា ដើម្បីជួយគាត់ ហើយត្រូវសងសឹកដល់ពួកកូនចៅ
អ៊ីស្រាអែល។
16 កាលលោកចូលទៅជិតផ្លូវឡើងទៅក្រុងបេថូរ៉ុន យូដាសក៏ចេញទៅ
ជួបលោកជាមួយក្រុមតូច។
17 តើអ្នកណានៅពេលដែលពួកគេឃើញម្ចាស់ផ្ទះមកជួបពួកគេ
គាត់បាននិយាយទៅកាន់យូដាសថា តើពួកយើងនឹងអាចធ្វើដូចម្ដេច
ដើម្បីតទល់នឹងហ្វូងមនុស្សដ៏ច្រើន និងខ្លាំងដូច្នេះ
ដោយឃើញពួកយើងត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចក្នុងការតមអាហារពេញមួយ
ថ្ងៃនេះ?
១៨ អ្នកដែលយូដាសបានឆ្លើយថា៖ «មិនមែនជារឿងពិបាកទេដែល
មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានគេបិទក្នុងដៃមនុស្សពីរបីនាក់នោះ។ ហើយ
ជាមួយនឹងព្រះនៃស្ថានបរមសុខ គឺមានតែមួយ ដើម្បីរំដោះជាមួយនឹង
ហ្វូងមនុស្សដ៏ច្រើន ឬក្រុមតូច។
១៩ត្បិតជ័យជម្នះនៃការប្រយុទ្ធមិនស្ថិតនៅក្នុងហ្វូងពលទ័ពទេ។
ប៉ុន្តែកម្លាំងបានមកពីស្ថានសួគ៌។
20 គេមកទាស់នឹងយើងដោយអំនួត និងអំពើទុច្ចរិតជាខ្លាំង ដើម្បី
បំផ្លាញយើង ព្រមទាំងប្រពន្ធ និងកូនរបស់យើង ហើយចង់ធ្វើឲ្យយើង
ខូចខាត។
២១ ប៉ុន្តែយើងតស៊ូដើម្បីជីវិតនិងច្បាប់របស់យើង។
22 ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ទ្រង់នឹងផ្ដួលរំលំពួកគេនៅចំពោះ
មុខយើង ហើយចំពោះអ្នករាល់គ្នាកុំខ្លាចពួកគេឡើយ។
23 ពេលដែលគាត់ឈប់និយាយ គាត់ក៏ស្ទុះទៅលើពួកគេ ហើយដូច្នេះ
សេរ៉ុន និងពលរបស់គាត់ត្រូវដួលនៅចំពោះមុខគាត់។
២៤ហើយពួកគេបានដេញតាមពួកគេពីការចុះពីក្រុងបេថូរ៉ុនទៅដល់
វាលទំនាប ជាកន្លែងដែលត្រូវបានគេសម្លាប់ប្រហែលប្រាំបីរយនាក់ក្នុង
ចំណោមពួកគេ; ហើយអ្នកដែលនៅសេសសល់បានរត់ចូលទៅក្នុងទឹកដី
របស់ជនជាតិភីលីស្ទីន។
25 រួចមកបានចាប់ផ្ដើមមានការភ័យខ្លាចដល់យូដាស និងបងប្អូន
របស់គាត់ ហើយការភ័យខ្លាចជាខ្លាំងដល់ទៅលើប្រជាជាតិនានាជុំវិញ
ពួកគេ
26 កេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ស្ដេច ហើយគ្រប់ទាំងសាសន៍បាន
និយាយអំពីចម្បាំងរបស់យូដាស។
២៧ឥឡូវនេះ កាលស្ដេចអាន់ទីយ៉ូកបានឮសេចក្ដីទាំងនេះ ទ្រង់មាន
សេចក្ដីក្ដៅក្រហាយជាខ្លាំង ហេតុដូច្នោះហើយបានជាទ្រង់ចាត់ឲ្យប្រមូល
កម្លាំងទាំងអស់នៃអាណាចក្ររបស់ទ្រង់ សូម្បីតែកងទ័ពដ៏ខ្លាំងក្លាក៏
ដោយ។
28 លោកក៏បើកកំណប់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់លោក ហើយឲ្យទាហានរបស់
លោកចំណាយអស់រយៈពេលមួយឆ្នាំ ដោយបង្គាប់ពួកគេឲ្យត្រៀមខ្លួន
គ្រប់ពេលដែលលោកត្រូវការ។
២៩ យ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលគាត់បានឃើញថាប្រាក់នៃទ្រព្យសម្បត្តិ
របស់គាត់បានបរាជ័យ ហើយថាសួយសារអាករនៅក្នុងប្រទេសមាន

ចំនួនតិច ដោយសារតែការខ្វែងគំនិតគ្នា និងគ្រោះកាច ដែលគាត់បាន
នាំមកលើដែនដីក្នុងការដកយកច្បាប់ដែលមានពីបុរាណមក។
30 គាត់ខ្លាចថាគាត់មិនអាចទ្រាំទ្រនឹងការចោទប្រកាន់បានទៀតទេ
ហើយក៏មិនមានអំណោយបែបនេះដើម្បីឲ្យដោយសេរីដូចមុនដែរ ដ្បិត
គាត់មានបរិបូរលើសស្ដេចដែលនៅមុនគាត់។
៣១ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយមានការងឿងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំងក្នុងចិត្ត នោះ
គាត់បានតាំងចិត្តទៅក្នុងប្រទេសពែរ្ស ទីនោះ ដើម្បីយកសួយសារអាករ
នៃប្រទេសនានា និងដើម្បីប្រមូលប្រាក់ជាច្រើន។
32 ដូច្នេះ គាត់បានចាកចេញពីលីសៀស ជាអ្នកអភិជន និងជារាជវង្ស
ឈាមម្នាក់ ដើម្បីមើលការខុសត្រូវរបស់ស្ដេច ចាប់ពីទន្លេអឺប្រាត រហូត
ដល់ព្រំប្រទល់នៃប្រទេសអេស៊ីប។
33 ហើយដើម្បីចិញ្ចឹមកូនប្រុសរបស់គាត់ឈ្មោះអាន់ទីយ៉ូករហូតដល់គាត់
បានមកម្ដងទៀត។
34 ម្យ៉ាងទៀត ទ្រង់បានប្រគល់កងពលពាក់កណ្ដាលរបស់ទ្រង់ និងដំរី
ដល់គាត់ ហើយបានឲ្យគាត់ទទួលបន្ទុកលើគ្រប់ទាំងការដែលគាត់នឹង
ធ្វើ ដូចនឹងអ្នកដែលរស់នៅក្នុងយូដា និងក្រុងយេរូសាឡិមផងដែរ ៖
35 ដើម្បីជាប្រាជ្ញាដែលគាត់ត្រូវចាត់កងទ័ពទៅប្រឆាំងនឹងពួកគេ ដើម្បី
បំផ្លាញ និងដកទ័ពចេញពីពួកអ៊ីស្រាអែល និងពួកអ្នកដែលនៅ
សេសសល់នៃក្រុងយេរូសាឡិម ហើយដើម្បីដកយកកន្លែងរំលឹកវិញ្ញាណក្ខន្ធ
ពួកគេចេញពីកន្លែងនោះ។
៣៦ ហើយឲ្យគាត់ដាក់ជនបរទេសនៅគ្រប់តំបន់របស់ពួកគេ ហើយចែក
ដីរបស់ពួកគេតាមការចាប់ឆ្នោត។
៣៧ ដូច្នេះ ស្ដេចបានយកកម្លាំងពាក់កណ្ដាលដែលនៅសេសសល់ ហើយ
ចេញពីក្រុងអាន់ទីយ៉ូក ជាក្រុងរបស់ស្ដេចនៅឆ្នាំទីរយសែសិបប្រាំពីរ។
កាលលោកឆ្លងទន្លេអឺប្រាតហើយ លោកក៏ឆ្លងកាត់បណ្ដាប្រទេសខ្ពស់ៗ។
៣៨ រួចមក លីសៀសបានរើសយកប៉តូលេមេ ជាកូនរបស់ដូរីមេនេស
នីកាន័រ និងក័កៀស ជាអ្នកខ្លាំងពូកែនៃមិត្តរបស់ស្ដេច
៣៩ ហើយជាមួយនឹងពួកគេ លោកបានចាត់ទាហានជើងគោកបួនម៉ឺន
នាក់ និងពលសេះប្រាំពីរពាន់នាក់ឲ្យចូលទៅក្នុងដែនដីយូដា ហើយ
បំផ្លាញវាតាមដែលស្ដេចបានបង្គាប់។
៤០ ដូច្នេះ ពួកគេបានចេញទៅដោយអស់ពីកម្លាំងរបស់ខ្លួន ហើយបាន
មកបោះជំរំដោយអេម៉ោស នៅក្នុងស្រុកទំនាប។
41 ហើយពួកឈ្មួញនៃស្រុកនោះ ដោយឮកិត្តិនាមរបស់ពួកគេ ក៏យក
ប្រាក់ និងមាសជាច្រើនជាមួយនឹងអ្នកបម្រើ ហើយចូលទៅក្នុងជំរំ ដើម្បី
ទិញពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលឲ្យធ្វើជាទាសករ។ បានចូលរួមជាមួយពួកគេ។
៤២ឥឡូវនេះ ពេលយូដាស និងបងប្អូនរបស់គាត់បានឃើញថា ភាព
វេទនាបានកើនឡើង ហើយថាកងកម្លាំងបានបោះទ័ពនៅតាមព្រំដែន
របស់ពួកគេ ត្បិតពួកគេបានដឹងពីរបៀបដែលស្ដេចបានប្រទានព្រះ
បញ្ញត្តិឲ្យបំផ្លាញប្រជាជន ហើយលុបបំបាត់ពួកគេទាំងស្រុង។
43 គេនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា ចូរយើងស្ដារទ្រព្យសម្បត្តិដែលពុក
រលួយរបស់ប្រជាជនយើងឡើងវិញ ហើយឲ្យយើងតស៊ូដើម្បីប្រជាជនយើង
និងទីសក្ការៈ។
៤៤ ពេលនោះគឺក្រុមជំនុំបានប្រមូលផ្ដុំគ្នា ដើម្បីឲ្យពួកគេត្រៀមខ្លួន
សម្រាប់ការប្រយុទ្ធ ហើយដើម្បីឲ្យពួកគេអាចអធិស្ឋាន ហើយសុំសេចក្ដី
មេត្តាករុណា និងសេចក្ដីមេត្តាករុណា។
45ឥឡូវនេះ ក្រុងយេរូសាឡិមត្រូវបានទុកចោលដូចជាទីរហោស្ថាន គ្មាន
កូនចៅរបស់នាងដែលចូល ឬចេញឡើយ ទីសក្ការៈក៏ត្រូវគេជាន់ឈ្លីដែរ
ហើយជនបរទេសបានរក្សាបន្ទាយដ៏រឹងមាំ។ ជនជាតិដទៃមានទីលំនៅ
ក្នុងទីនោះ។ យ៉ាកុបបានទទួលអំណរ ហើយបំពង់ដែលមានពិណក៏ឈប់។
៤៦ហេតុដូច្នោះហើយ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានប្រមូលផ្ដុំគ្នា ហើយមកដល់
ក្រុងម៉ាស្ផា តទល់នឹងក្រុងយេរូសាឡិម។ ពីព្រោះនៅ Maspha ជាកន្លែង
ដែលពួកគេបានអធិស្ឋានពីមុនក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែល។
៤៧ បន្ទាប់មក ពួកគេតមអាហារនៅថ្ងៃនោះ ហើយស្លៀកបាវ ហើយបោះ
ផេះលើក្បាល ហើយជួលសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេ
៤៨ហើយបានបើកគម្ពីរក្រឹត្យវិន័យ ដែលពួកសាសន៍ដទៃបានស្វែងរក
ដើម្បីគូរឲ្យមានភាពដូចរូបរបស់ពួកគេ។
49 គេក៏នាំសម្លៀកបំពាក់របស់បូជាចារ្យ ផលដំបូង និងតង្វាយមួយភាគ
ក្នុងដប់មកផងដែរ ហើយពួកណាសារីដែលពួកគេបានធ្វើឲ្យពួកគេបាន
សម្រេចអាយុកាល។
50 គេស្រែកឡើងយ៉ាងខ្លាំងទៅលើមេឃថា៖ «តើយើងនឹងធ្វើអ្វីនឹងអ្នក
ទាំងនេះ ហើយតើយើងនឹងយកទៅណា?
51ត្បិតទីសក្ការៈរបស់អ្នកត្រូវបានគេជាន់ឈ្លី ហើយបង្អាប់ ហើយសង្ឃ
របស់អ្នកមានទម្ងន់ធ្ងន់ ហើយធ្លាក់ចុះ។
៥២ ហើយមើលចុះ សាសន៍ដទៃត្រូវបានប្រមូលផ្ដុំគ្នាប្រឆាំងនឹងយើង
ដើម្បីបំផ្លាញយើង តើមានរឿងអ្វីខ្លះដែលពួកគេស្រមៃប្រឆាំងនឹងយើង
អ្នកដឹង។
53 តើយើងនឹងអាចតតាំងនឹងពួកគេដោយរបៀបណា លើកលែងតែ
ទ្រង់ជាជំនួយរបស់យើង?
54 រួចគេផ្លុំត្រែ ហើយស្រែកយ៉ាងខ្លាំង។
55 ហើយបន្ទាប់ពីនេះ យូដាសបានតែងតាំងមេទ័ពលើប្រជាជន សូម្បីតែ
មេទ័ពជាងរាប់ពាន់នាក់ និងជាងរយនាក់ លើសហាសិប និងជាងដប់
នាក់។
៥៦ ប៉ុន្តែចំពោះអ្នកដែលកំពុងសង់ផ្ទះ ឬបានរៀបការ ឬកំពុងដាំចំការ
ឬមានការភ័យខ្លាច អ្នកដែលទ្រង់បានបង្គាប់ឲ្យពួកគេត្រឡប់ទៅផ្ទះ
រៀងខ្លួនតាមច្បាប់។
57 ដូច្នេះ ជំរំក៏ដកចេញ ហើយបោះនៅខាងត្បូងក្រុងអេម៉ោស។
៥៨ហើយ យូដាសបានមានប្រសាសន៍ថា ចូរលើកដៃខ្លួនឯង ហើយធ្វើជា
បុរសក្លាហាន ហើយមើលថា អ្នករាល់គ្នាបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចប្រឆាំង
នឹងពេលព្រឹក ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចច្បាំងនឹងប្រជាជាតិទាំងនេះ ដែលបាន
ប្រមូលផ្ដុំគ្នាប្រឆាំងនឹងយើង ដើម្បីបំផ្លាញយើង និងទីសក្ការៈរបស់យើង។
៥៩ត្បិតវាប្រសើរសម្រាប់យើងស្លាប់ក្នុងសមរភូមិ ជាជាងការមើលឃើញ
គ្រោះមហន្តរាយនៃប្រជាជនយើង និងទីសក្ការៈរបស់យើង។
៦០ យ៉ាងណាក៏ដោយ តាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះគឺនៅស្ថានសួគ៌ ដូច្នេះ
សូមឲ្យគាត់ធ្វើ។

ជំពូកទី 4

1 បន្ទាប់មក យកទាហានជើងគោកចំនួនប្រាំពាន់នាក់ និងទ័ពសេះដ៏
ល្អបំផុតមួយពាន់នាក់ចេញពីជំរំរបស់ Gorgias នៅពេលយប់។
2 ដល់ទីបំផុត គាត់អាចប្រញាប់ចូលទៅក្នុងជំរំរបស់ជនជាតិយូដា ហើយ
វាយពួកគេភ្លាមៗ។ ហើយបុរសនៃបន្ទាយគឺជាអ្នកនាំផ្លូវរបស់គាត់។
៣ឥឡូវនេះ កាលយូដាសបានឮអំពីការនោះ ទ្រង់ក៏ដកទ័ពចេញ ហើយ
ពួកអ្នកក្លាហានទៅជាមួយដែរ ដើម្បីនឹងវាយកងទ័ពរបស់ស្ដេច ដែលនៅ
ឯអេម៉ោស
៤ ខណៈនោះ កងកម្លាំងត្រូវបានបំបែកចេញពីជំរំ។
5 ក្នុងរដូវកាលនោះ ក័គីសបានចូលមកក្នុងជំរំយូដាសទាំងយប់ ហើយរក
មិនឃើញអ្នកណានៅទីនោះទេ នោះគាត់ក៏ស្វែងរកពួកគេនៅលើភ្នំ ព្រោះ
គាត់បាននិយាយថា អ្នកទាំងនេះរត់ចេញពីយើងទៅ
៦ ប៉ុន្តែពេលថ្ងៃនោះ យូដាសបានបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងទីវាលជាមួយនឹង
បុរសបីពាន់នាក់ ដែលទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្មានគ្រឿងសស្ត្រាវុធ ឬ
ដាវក្នុងគំនិតរបស់ពួកគេ។
៧ហើយពួកគេបានឃើញជំរំរបស់សាសន៍ដទៃ ដែលវាមានកម្លាំង និង
មានខ្សែយ៉ាងល្អ ហើយបានឡោមព័ទ្ធដោយទ័ពសេះ។
ហើយអ្នកទាំងនេះគឺជាអ្នកជំនាញខាងសង្គ្រាម។
៨ យូដាសនិយាយទៅកាន់អ្នកដែលនៅជាមួយថា៖ «កុំខ្លាចហ្វូងមនុស្ស
របស់ពួកគេ ហើយក៏កុំខ្លាចការវាយប្រហាររបស់ពួកគេដែរ។
៩ ចូរនឹកចាំពីរបៀបដែលបុព្វបុរសរបស់យើងត្រូវបានគេរំដោះនៅ
សមុទ្រក្រហម នៅពេលដែលផារ៉ោនបានដេញតាមពួកគេដោយកង
ទ័ព។
១០ឥឡូវនេះ សូមឲ្យយើងស្រែកឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ប្រសិនបើការផ្សង
ព្រេងនោះ ព្រះអម្ចាស់នឹងមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរដល់យើង ហើយ
ចងចាំនូវសេចក្ដីសញ្ញានៃបុព្វបុរសរបស់យើង ហើយបំផ្លាញពលបរិវារនេះ
នៅចំពោះមុខយើងនៅថ្ងៃនេះ៖
១១ ដើម្បីឲ្យសាសន៍ដទៃទាំងអស់បានដឹងថា មានអ្នកណាដែលបាន
រំដោះ និងសង្គ្រោះអ៊ីស្រាអែល។
12 ពេលនោះ ជនបរទេសងើបមុខឡើង ឃើញគេមកទល់នឹងគេ។
១៣ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចេញពីជំរំដើម្បីច្បាំង។ ប៉ុន្តែ អ្នកដែល
នៅជាមួយយូដាសផ្លុំត្រែ។
១៤ ដូច្នេះ ពួកគេបានចូលប្រយុទ្ធ ហើយពួកសាសន៍ដទៃដែលខូចចិត្ត
បានរត់ចូលទៅក្នុងវាលទំនាប។
១៥ ប៉ុន្តែ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគេដែលនៅខាងក្រោយបំផុត
ត្រូវបានគេសម្លាប់ដោយដាវ ព្រោះពួកគេបានដេញតាមពួកគេទៅក្រុង
កាសេរ៉ា និងទៅវាលទំនាបនៃក្រុង Idumea និង Azotus និង Jamnia
ដូច្នេះហើយបានត្រូវគេសម្លាប់លើមនុស្សបីពាន់នាក់។
16 ការនេះបានកើតឡើង យូដាសបានវិលត្រឡប់មកវិញជាមួយនឹងពល
បរិវាររបស់ខ្លួន ដោយមិនបានដេញតាមពួកគេ
17 ហើយនិយាយទៅកាន់ប្រជាជនថា៖ «កុំលោភលន់នឹងការរឹបអូសនោះ
ឡើយ ដរាបណាមានការច្បាំងនៅមុខយើង
១៨ហើយ Gorgias និងពលទាហានរបស់គាត់នៅក្បែរយើងនៅលើភ្នំ ប៉ុន្តែ
ឥឡូវនេះ ចូរអ្នកឈរប្រឆាំងនឹងខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ហើយយកឈ្នះពួក
គេ ហើយបន្ទាប់ពីនេះ អ្នកអាចនឹងដណ្ដើមយកបានដោយក្លាហាន។
19 កាលយូដាសកំពុងតែនិយាយពាក្យទាំងនេះ មានមួយផ្នែកលេចមក
មើលពីភ្នំ
20 តើនរណាបានដឹងថា ជនជាតិយូដាបានដេញពលទាហានរបស់ខ្លួន
ហើយកំពុងដុតត្រសាល។ ចំពោះផ្សែងដែលបានឃើញបានប្រកាសពីអ្វី
ដែលបានធ្វើ៖

21 កាលពួកគេដឹងរឿងទាំងនេះហើយ គេក៏ភ័យខ្លាចជាខ្លាំង ហើយឃើញ
កងទ័ពយូដាសនៅវាលទំនាបត្រៀមប្រយុទ្ធ
២២ គេរត់ទៅក្នុងស្រុករបស់ជនបរទេស។
23 រួចមក យូដាសបានត្រឡប់ទៅបំផ្លាញត្រសាលវិញ ជាកន្លែងដែលពួក
គេទទួលបានមាស ប្រាក់ សូត្រពណ៌ខៀវ និងពណ៌ស្វាយនៃសមុទ្រ និង
ទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់។
២៤ ក្រោយមក ពួកគេក៏ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ហើយច្រៀងចម្រៀងអរព្រះ
គុណ ហើយសរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់នៅស្ថានបរមសុខ ពីព្រោះជាការល្អ
ពីព្រោះសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត។
២៥ ដូច្នេះ អ៊ីស្រាអែលបានរំដោះយ៉ាងខ្លាំងនៅថ្ងៃនោះ។
26 ឥឡូវនេះ ជនបរទេសទាំងអស់ដែលបានរត់គេចខ្លួនបានមកប្រាប់
លីសាយពីហេតុការណ៍ដែលបានកើតឡើង
២៧ ពេលដែលគាត់បានឮដូច្នេះ គាត់មានការស្រងាកចិត្ត ហើយបាក់
ទឹកចិត្ត ដោយសារតែការទាំងនោះមិនបានកើតឡើងចំពោះជនជាតិ
អ៊ីស្រាអែល ឬរឿងដូចដែលស្តេចបានបង្គាប់មកគាត់ក៏មិនបានកើត
ឡើងដែរ។
28 ដូច្នេះហើយ នៅឆ្នាំបន្ទាប់ដែលដើរតាមលីសៀបានប្រមូលទ័ពជើង
ឯកបីម៉ឺននាក់ និងទ័ពសេះប្រាំពាន់នាក់ ដើម្បីវាយបង្ក្រាបពួកគេ។
29 ដូច្នេះ គេបានចូលទៅស្រុកអ៊ីឌូមេ ហើយបោះតង់នៅបេតស៊ូរ៉ា ហើយ
យូដាសបានជួបពួកគេជាមួយនឹងមនុស្សមួយម៉ឺននាក់។
30 ហើយពេលគាត់ឃើញកងទ័ពដ៏ខ្លាំងក្លានោះ គាត់ក៏អធិស្ឋានថា៖ «ឱ
ព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលអើយ ព្រះអង្គមានពរហើយ ដែល
បានបង្ក្រាបអំពើឃោរឃៅរបស់បុរសខ្លាំងពូកែ ដោយដៃរបស់ដាវីឌ ជា
អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ហើយបានប្រគល់កងទ័ពនៃជនបរទេសមកក្នុង
កណ្តាប់ដៃរបស់ យ៉ូណាថាន ជាកូនរបស់ព្រះបាទសូល និងជាអ្នកកាន់
គ្រឿងសស្ត្រាវុធ។
31 ចូរបិទកងទ័ពនេះនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ជា
ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ហើយឲ្យពួកគេត្រូវរង្វេងដោយអំណាច និងទ័ព
សេះ
៣២ ចូរធ្វើឲ្យគេគ្មានចិត្តក្លាហាន ហើយធ្វើឲ្យភាពក្លាហាននៃកម្លាំងរបស់
គេរលំ ហើយឲ្យគេញ័រដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់គេ
33 ចូរទម្លាក់ពួកគេដោយដាវនៃពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយឲ្យអស់
អ្នកដែលស្គាល់ព្រះនាមទ្រង់សរសើរទ្រង់ ដោយអរព្រះគុណ
៣៤ ដូច្នេះ ពួកគេបានចូលប្រយុទ្ធ។ ហើយមានទាហានលីសៀប្រហែលប្រាំ
ពាន់នាក់ត្រូវគេសម្លាប់ សូម្បីតែមុនគេក៏ត្រូវគេសម្លាប់ដែរ។
35 ពេលដែលលីសៀសបានឃើញកងទ័ពរបស់គាត់កំពុងវាយលុក និង
ភាពក្លាហានរបស់ទាហានយូដាស និងរបៀបដែលពួកគេត្រៀមខ្លួនរួច
ជាស្រេចដើម្បីរស់ឬស្លាប់យ៉ាងអង់អាច គាត់ក៏ចូលទៅក្នុងក្រុង
អាន់ទីយ៉ូគា ហើយប្រមូលក្រុមជនបរទេសមកជុំគ្នា ហើយបានធ្វើឲ្យកង
ទ័ពរបស់គាត់កាន់តែខ្លាំងឡើង។ ជាងនេះទៅទៀត គាត់មានបំណង
មកស្រុកយូដាម្តងទៀត។
៣៦ រួចមក យូដាស និងបងប្អូនរបស់គាត់បាននិយាយថា មើលចុះ ខ្មាំង
សត្រូវរបស់យើងមិនសមទេ ចូរឲ្យយើងឡើងទៅសម្អាត ហើយឧទ្ទិស
ទីសក្ការៈ។
៣៧ ពេលនោះ ពលបរិវារទាំងអស់បានប្រជុំគ្នា ហើយឡើងទៅលើភ្នំ
ស៊ីយ៉ូន។
៣៨ហើយ នៅពេលដែលពួកគេបានឃើញទីសក្ការៈដ៏ស្ងាត់ជ្រងំ
ហើយអាសនៈត្រូវបានបង្អាប់ ហើយទ្វារបានឆេះ
ហើយមានដើមឈើដុះនៅតាមទីធ្លា ដូចជានៅក្នុងព្រៃ ឬនៅលើភ្នំមួយ
មែនហើយ ហើយបន្ទប់របស់សង្ឃត្រូវបានទាញចុះ។
39 គេបានជួលសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្លួន ហើយយំសោកយ៉ាងខ្លាំង ហើយ
បោះផេះលើក្បាល
40 ហើយក៏ដួលចុះមកដីលើផ្ទៃមុខ ហើយបន្លឺសំឡេងរោទិ៍ដោយត្រែ ហើយ
ស្រែកឡើងទៅឯស្ថានសួគ៌។
៤១ រួចមក យូដាសបានតែងតាំងមនុស្សខ្លះឲ្យប្រយុទ្ធនឹងអ្នកដែលនៅ
ក្នុងបន្ទាយ រហូតដល់លោកបានសម្អាតទីសក្ការៈ។
42 ដូច្នេះ គាត់បានជ្រើសរើសបូជាចារ្យដែលនិយាយឥតសៅហ្មង ដូចជា
ពេញចិត្តនឹងច្បាប់
៤៣ ព្រះអង្គបានសម្អាតទីសក្ការៈ ហើយយកថ្មដែលសៅហ្មងចេញទៅក្នុង
កន្លែងមិនបរិសុទ្ធ។
៤៤ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានពិភាក្សាអំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយនឹង
អាសនៈនៃតង្វាយដុតទាំងមូល ដែលត្រូវបានបង្អាប់
45 គេគិតថាគួរដកវាចុះ ក្រែងវាជាការតិះដៀលដល់គេ ពីព្រោះពួក
សាសន៍ដទៃបានបង្អាប់វា ដូច្នេះហើយបានជាគេទាញវាចុះ
46 ហើយបានដាក់ថ្មនៅលើភ្នំនៃព្រះវិហារនៅកន្លែងដ៏ងាយស្រួល រហូត
ដល់មានហោរាមកបង្ហាញពីអ្វីដែលគួរធ្វើជាមួយពួកគេ។
៤៧ បន្ទាប់មក ពួកគេបានយកថ្មទាំងមូលទៅតាមច្បាប់ ហើយបាន
សង់អាសនៈថ្មីតាមច្បាប់ចាស់។
48 ហើយបានបង្កើតទីសក្ការៈ និងរបស់ដែលនៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយធ្វើឲ្យ
ទីសក្ការៈបរិសុទ្ធ។
49 គេក៏បានធ្វើគ្រឿងសក្ការៈថ្មី ហើយគេយកជើងចង្កៀង អាសនៈថ្វាយ
តង្វាយដុត គ្រឿងក្រអូប និងតុចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ។
50 ហើយនៅលើអាសនៈ ពួកគេបានដុតគ្រឿងក្រអូប ហើយចង្កៀងដែល
នៅលើជើងចង្កៀង ពួកគេបានបំភ្លឺ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបំភ្លឺក្នុងព្រះ
វិហារ។
51 លើសពីនេះទៅទៀត ពួកគេបានដាក់នំប៉័ងនៅលើតុ ហើយលាតស្បៃ
ចេញ ហើយបញ្ចប់កិច្ចការទាំងអស់ដែលពួកគេបានចាប់ផ្តើមធ្វើ។
៥២ ឥឡូវនេះ នៅថ្ងៃទីម្ភៃប្រាំនៃខែទីប្រាំបួន ដែលហៅថាខែកាស្លូ ក្នុងឆ្នាំ
ទីរយសែសិបប្រាំបី ពួកគេក្រោកឡើងនៅពេលព្រឹក
៥៣ ហើយបានថ្វាយយញ្ញបូជាតាមច្បាប់លើអាសនៈថ្មីនៃតង្វាយដុត
ដែលពួកគេបានធ្វើ។
54 មើល តើនៅវេលាណា និងថ្ងៃណាដែលសាសន៍ដទៃបានបង្អាប់វា សូម្បី
តែនៅក្នុងនោះគឺវាឧទ្ទិសដោយបទចម្រៀង និងកន្ទ្រឹម ពិណ និងឈិង។
55 ប្រជាជនទាំងអស់ក្រាបសំពះ ហើយសរសើរតម្កើងព្រះនៃស្ថានសួគ៌
ដែលបានប្រទានឲ្យពួកគេទទួលបានជោគជ័យ។
៥៦ហើយ ដូច្នេះ ពួកគេបានរក្សាការឧទ្ទិសថ្វាយអាសនៈប្រាំបីថ្ងៃ ហើយ
ថ្វាយតង្វាយដុតទាំងអស់ដោយសេចក្តីរីករាយ ហើយបានបូជាយញ្ញបូជា
នៃការរំដោះ និងការសរសើរ។
57 ពួកគេក៏បានតុបតែងខាងមុខនៃព្រះវិហារដោយមកុដមាស និង
ដោយខែល ពួកគេបានកែទ្វារ និងបន្ទប់ថ្មី ហើយព្យួរទ្វារនៅលើទ្វារ។
58 ហេតុនេះហើយបានជាមានការរីករាយយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងចំណោម
ប្រជាជន ព្រោះថាការតិះដៀលរបស់សាសន៍ដទៃត្រូវបានលុបចោល។
59 ម្យ៉ាងទៀត យូដាស និងបងប្អូនរបស់គាត់ជាមួយនឹងក្រុមជំនុំនៃ
អ៊ីស្រាអែលទាំងមូលបានតែងតាំងថាថ្ងៃនៃការឧទ្ទិសថ្វាយអាសនៈត្រូវ
រក្សាតាមរដូវកាលរបស់ពួកគេពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំដោយចន្លោះប្រាំបីថ្ងៃ
គឺចាប់ពីថ្ងៃទីប្រាំនិងថ្ងៃទីម្ភៃនៃខែកាស្លូ។ ដោយក្តីរីករាយ និងរីករាយ។
60 នៅពេលនោះ ពួកគេក៏បានសង់ភ្នំស៊ីយ៉ូនដោយមានកំពែងខ្ពស់ និង
ប៉មដ៏រឹងមាំនៅជុំវិញ ក្រែងពួកសាសន៍ដទៃមកជាន់ឈ្លីវាដូចដែលពួក
គេបានធ្វើពីមុន។
៦១ហើយពួកគេបានតាំងបន្ទាយនៅទីនោះដើម្បីរក្សាវា ហើយបាន
ពង្រឹងក្រុងបេតស៊ូរ៉ាដើម្បីរក្សាវា;
ដើម្បីឱ្យប្រជាជនអាចមានការការពារប្រឆាំងនឹង Idumea ។

ជំពូកទី 5

១ឥឡូវនេះ ពេលដែលប្រជាជាតិជុំវិញបានឮថាអាសនៈត្រូវបានសង់ឡើង
ហើយទីសក្ការៈបានធ្វើឡើងវិញដូចពីមុន នោះបានធ្វើឲ្យពួកគេមិនពេញ
ចិត្តជាខ្លាំង។
២ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេគិតថានឹងបំផ្លាញជំនាន់របស់យ៉ាកុប ដែល
នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយនៅពេលនោះ ពួកគេបានចាប់ផ្តើម
សម្លាប់ និងបំផ្លាញប្រជាជន។
3 បន្ទាប់មក យូដាសបានច្បាំងនឹងកូនចៅអេសាវនៅអ៊ីឌូមេ នៅក្រុង
អារ៉ាបាតទី ព្រោះគេឡោមព័ទ្ធកាអែល ហើយទ្រង់បានទម្លាក់ពួកគេ
យ៉ាងខ្លាំង ព្រមទាំងអស់កម្លាំង ហើយដណ្តើមយករបស់ពួកគេ។
៤ហើយគាត់ក៏នឹកឃើញផងដែរពីរបួសរបស់កូនរបស់ Bean ដែលបាន
ក្លាយជាអន្ទាក់ និងជាការប្រមាថដល់ប្រជាជន ដោយពួកគេបានរង់ចាំ
ពួកគេតាមផ្លូវ។
5 ដូច្នេះ ទ្រង់ក៏បិទពួកគេនៅក្នុងប៉ម ហើយបានឡោមព័ទ្ធពួកគេ ហើយ
បំផ្លាញពួកគេទាំងស្រុង ហើយដុតប៉មនៅកន្លែងនោះ និងអ្វីៗទាំងអស់
ដែលនៅក្នុងនោះ។
៦ ក្រោយមក គាត់បានឆ្លងកាត់ទៅកាន់កូនចៅអាំម៉ូន ជាកន្លែងដែល
គាត់បានរកឃើញអំណាចដ៏ខ្លាំងក្លា និងមានមនុស្សជាច្រើនជាមួយនឹង
ធីម៉ូថេជាមេទ័ពរបស់ពួកគេ។
៧ ដូច្នេះ លោកបានច្បាំងជាច្រើនដងជាមួយនឹងពួកគេ រហូតដល់យូរ
ទៅ ពួកគេមិនបានសុខនៅចំពោះមុខលោក។
ហើយគាត់បានវាយពួកគេ។
៨ ហើយកាលលោកបានយកក្រុងយ៉ាសារទៅជាមួយនឹងក្រុងទាំងនោះ
ហើយ លោកក៏ត្រឡប់ទៅស្រុកយូដាវិញ។
៩ ពេលនោះ សាសន៍ដទៃដែលនៅស្រុកកាឡាដបានប្រមូលគ្នាប្រឆាំង
នឹងជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែលនៅក្នុងសង្កាត់របស់ខ្លួន ដើម្បីបំផ្លាញពួក
គេ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានភៀសខ្លួនទៅបន្ទាយ Dathema។
10 ហើយបានផ្ញើសំបុត្រទៅយូដាស និងបងប្អូនគាត់ថា សាសន៍ដទៃ
ដែលនៅជុំវិញយើងបានប្រមូលផ្តុំគ្នាប្រឆាំងនឹងយើង ដើម្បីបំផ្លាញយើង
11 ហើយពួកគេកំពុងរៀបចំដើម្បីមកយកបន្ទាយដែលយើងត្រូវបានរត់
ចេញ ហើយធីម៉ូថេជាមេទ័ពរបស់ពួកគេ។

១២ ដូច្នេះ ចូរមកឥឡូវនេះ ហើយរំដោះយើងចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់គេ
ដ្បិតយើងជាច្រើននាក់ត្រូវបានគេសម្លាប់
១៣ មែនហើយ បងប្អូនរបស់យើងទាំងអស់ដែលនៅទីកន្លែងនៃទីក្រុង
Tobie ត្រូវបានគេសម្លាប់ចោលៈ ប្រពន្ធ និងកូនរបស់ពួកគេផងដែរ
ពួកគេក៏បានចាប់ជាឈ្លើយ
ហើយបានយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេចេញ។
ហើយពួកគេបានបំផ្លាញនៅទីនោះប្រហែលមួយពាន់នាក់។
14 កាលសំបុត្រទាំងនេះកំពុងតែអាននៅឡើយ មើលចុះ មានអ្នកនាំសារ
ផ្សេងទៀតមកពីស្រុកកាលីឡេ ដោយដួលសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេ
ដែលបានរាយការណ៍អំពីប្រាជ្ញានេះ។
15 ហើយមានប្រសាសន៍ថា ពួកគេពីថូលេមៃ ទីរ៉ុស និងក្រុងស៊ីដូន និង
សាសន៍កាលីឡេទាំងមូលបានប្រមូលផ្តុំគ្នាប្រឆាំងនឹងពួកយើងដើម្បី
បំផ្លាញយើង។
១៦ឥឡូវនេះ ពេលយូដាស និងប្រជាជនបានឮពាក្យទាំងនេះ នោះក៏
បានប្រជុំក្រុមជំនុំដ៏ធំមួយជាមួយគ្នា ដើម្បីពិគ្រោះអំពីអ្វីដែលពួកគេគួរ
ធ្វើចំពោះបងប្អូនរបស់ពួកគេ ដែលមានបញ្ហា ហើយបានធ្វើបាបពួក
គេ។
17 រួចយូដាសប្រាប់ស៊ីម៉ូនជាប្អូនថា ចូររើសឯងចេញ ហើយទៅរំដោះបង
ប្អូនឯងដែលនៅស្រុកកាលីឡេចុះ ដ្បិតអញ និងយ៉ូណាថាន ជាប្អូននឹង
ទៅស្រុកកាឡាដ
18 ដូច្នេះ គាត់បានទុកយ៉ូសែប ជាកូនរបស់សាការី និងអ័សារា ជាមេទ័ព
របស់ប្រជាជន ព្រមទាំងពួកពលដែលនៅសេសសល់នៅស្រុកយូដា ដើម្បី
រក្សាវា
១៩ ព្រះអង្គបានបង្គាប់ដល់អ្នកដែលមានបន្ទូលថា ចូរទទួលបន្ទុកលើ
ប្រជាជននេះ ហើយមើលថា អ្នករាល់គ្នាមិនធ្វើសង្គ្រាមនឹងសាសន៍ដទៃ
ឡើយ រហូតដល់ពេលដែលយើងមកម្តងទៀត។
២០ឥឡូវនេះ ស៊ីម៉ូនត្រូវបានគេឲ្យមនុស្សបីពាន់នាក់ទៅស្រុកកាលីឡេ
ហើយទៅយូដាសប្រាំបីពាន់នាក់សម្រាប់ស្រុកកាឡាដ។
21 លោកស៊ីម៉ូនបានទៅស្រុកកាលីឡេ ជាកន្លែងដែលគាត់បានច្បាំងជា
ច្រើនជាមួយនឹងសាសន៍ដទៃ ធ្វើឲ្យសាសន៍ដទៃមិនសប្បាយចិត្ត។
22 ហើយគាត់បានដេញតាមពួកគេរហូតដល់ទ្វារក្រុងប៉ាលេម៉ៃ; ហើយ
មានមនុស្សស្លាប់ពីសាសន៍ដទៃប្រហែលបីពាន់នាក់ ដែលគាត់បានប្លន់
យកទៅ។
២៣ ហើយអស់អ្នកដែលនៅស្រុកកាលីឡេ និងនៅស្រុកអើបាទី ជាមួយ
ប្រពន្ធ និងកូនរបស់ពួកគេ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលពួកគេមាន ក៏នាំ
លោកទៅជាមួយនឹងលោក ហើយនាំពួកគេទៅស្រុកយូដាដោយអំណរជា
ខ្លាំង។
២៤ យូដាស ម៉ាកាប៊ីស និងយ៉ូណាថាន ជាប្អូនរបស់គាត់បានឆ្លងទន្លេ
យ័រដាន់ ហើយធ្វើដំណើរបីថ្ងៃក្នុងទីរហោស្ថាន
25 នៅកន្លែងដែលពួកគេបានជួបនឹងពួកណាបាធី ដែលបានមកឯពួក
គេដោយសន្តិវិធី ហើយប្រាប់ពួកគេពីគ្រប់ការណ៍ដែលបានកើតឡើង
ដល់បងប្អូនរបស់ពួកគេនៅក្នុងដែនដីកាឡាដ
26 ហើយរបៀបដែលពួកគេជាច្រើននាក់ត្រូវបានគេបិទនៅបូសូរ៉ា, និង
បូស័រ, និង អាលេម៉ា, កាសហ្វ័រ, មេខា, និង កាណាអ៊ិម; ទីក្រុងទាំងអស់
នេះមានកម្លាំង និងអស្ចារ្យ៖
២៧ហើយថា ពួកគេត្រូវបានគេបិទនៅក្នុងទីក្រុងឯទៀតនៃប្រទេស
កាឡាដ ហើយថានៅថ្ងៃស្អែក ពួកគេបានចាត់តាំងឲ្យនាំពលទ័ពរបស់
ខ្លួនទៅតទល់នឹងបន្ទាយ ហើយចាប់ពួកគេ ហើយបំផ្លាញពួកគេទាំង
អស់ក្នុងថ្ងៃតែមួយ។
២៨ យូដាស និងពលបរិវាររបស់គាត់បានបែរទៅតាមផ្លូវវាលរហោស្ថាន
ទៅបូសូរ៉ាភ្លាមៗ។ ពេលឈ្នះក្រុងហើយ គាត់ក៏សម្លាប់ឈ្មោលទាំងអស់
ដោយមុខដាវ ហើយយកទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ ហើយដុតទីក្រុងចោល។
29 គាត់បានដកចេញពីណាទាំងយប់ចេញទៅរហូតដល់ទៅដល់បន្ទាយ។
30 ហើយនៅពេលព្រលឹមឡើង ពួកគេងើបឡើង ហើយមើលចុះ មាន
មនុស្សរាប់មិនអស់ដែលកាន់កាំជណ្តើរ និងម៉ាស៊ីននៃសង្គ្រាមផ្សេងទៀត
ដើម្បីដណ្តើមយកបន្ទាយនេះ ត្បិតពួកគេបានវាយលុកពួកគេ។
31 កាលយូដាសឃើញថាសមរភូមិបានចាប់ផ្តើមហើយ សំឡេងស្រែករបស់
ក្រុងបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ដោយត្រែ និងសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង
៣២ លោកមានប្រសាសន៍ទៅកាន់ពលទាហានថា៖ «ថ្ងៃនេះ ចូរប្រយុទ្ធ
ដើម្បីបងប្អូនរបស់អ្នក»។
33 ដូច្នេះ គាត់ក៏ចេញទៅពីក្រោយពួកគេជាបីក្រុម ដោយផ្លុំត្រែ ហើយ
ស្រែកអធិស្ឋាន។
៣៤ ពេលនោះ មេទ័ពរបស់ធីម៉ូថេ ដោយដឹងថាជាម៉ាកកាប៊ិស ក៏រត់
ចេញពីគាត់ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាគាត់វាយពួកគេដោយការសម្លាប់
យ៉ាងខ្លាំង។ ដូច្នេះ នៅថ្ងៃនោះ
មានមនុស្សប្រហែលប្រាំបីពាន់នាក់ត្រូវបានសម្លាប់។
35 យូដាសបែរទៅរកម៉ាស្ផា ក្រោយពីវាយធ្វើបាបហើយ គាត់ក៏ចាប់
សម្លាប់ឈ្មោលទាំងអស់នៅទីនោះ ព្រមទាំងទទួលយករបស់របរនោះទៅ
ដុតចោល។
36 លោកចាកចេញពីទីនោះទៅ យកក្រុងកាផុន ម៉ាកេដ បូស័រ និងក្រុង
ផ្សេងៗទៀតនៃស្រុកកាឡាដ។
៣៧ ក្រោយពីហេតុការណ៍ទាំងនេះបានប្រមូលពលទាហានម្នាក់ទៀត
របស់ធីម៉ូថេ ហើយបានបោះទ័ពប្រឆាំងនឹងរ៉ាផុន ខាងនាយព្រែក។
38 ដូច្នេះ យូដាសបានចាត់មនុស្សឲ្យទៅស៊ើបការណ៍លើពួកពលបរិវារ
ដែលបាននាំពាក្យមកលោក ដោយនិយាយថា ប្រជាជាតិទាំងអស់ដែល
នៅជុំវិញយើងបានមកជុំគ្នាជាមួយពួកគេ សូម្បីតែកងទ័ពដ៏ធំមួយដែរ។
៣៩ លោកក៏បានជួលជនជាតិអារ៉ាប់ឲ្យជួយពួកគេ ហើយពួកគេបាន
បោះតង់របស់ពួកគេហួសមាត់ព្រែក ត្រៀមខ្លួនមកច្បាំងនឹងអ្នក។
នៅពេលនោះយូដាសបានទៅជួបពួកគេ។
40 បន្ទាប់មក ធីម៉ូថេបាននិយាយទៅកាន់មេទ័ពរបស់គាត់ថា
នៅពេលដែលយូដាស និងពលទាហានរបស់គាត់ចូលមកជិតមាត់ជ្រោះ
ប្រសិនបើគាត់ឆ្លងកាត់មកយើងជាមុន នោះយើងនឹងមិនអាចទប់ទល់
គាត់បានឡើយ។ ដ្បិតទ្រង់នឹងឈ្នះយើងយ៉ាងខ្លាំង៖
41 ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់ខ្លាច ហើយបោះជំរំហួសទន្លេ នោះយើងនឹងឆ្លង
ទៅរកគាត់ ហើយយកឈ្នះគាត់។
៤២ឥឡូវនេះ ពេលយូដាសចូលទៅជិតមាត់ជ្រោះ គាត់បានឲ្យពួកអាចារ្យ
នៃប្រជាជននៅក្បែរមាត់ទន្លេ។ គាត់បានបង្គាប់ដល់គាត់ថា កុំឲ្យអ្នក
ណានៅក្នុងជំរំឡើយ ប៉ុន្តែសូមឲ្យអ្នកទាំងអស់គ្នាមកច្បាំងចុះ។
43 ដូច្នេះ គាត់បានទៅរកគេមុនគេ និងប្រជាជនទាំងអស់ដែលតាមពី
ក្រោយគាត់។ បន្ទាប់មកជនជាតិសាសន៍ទាំងអស់ដែលមានការមិន
សមរម្យនៅចំពោះមុខគាត់ ក៏បានបោះអាវុធចោល ហើយរត់ទៅឯ
ព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែលនៅក្រុងការណៃម។
44 ប៉ុន្តែពួកគេបានយកទីក្រុង ហើយបានដុតព្រះវិហារទាំងអស់នៅក្នុង
នោះ។ ដូច្នេះហើយ Carnaim ត្រូវបានចុះចាញ់
ហើយពួកគេមិនអាចឈរនៅមុខយូដាសបានទៀតទេ។
៤៥ រួចមក យូដាសបានប្រមូលជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ដែលនៅ
ក្នុងស្រុកកាឡាដ ចាប់តាំងពីតូចបំផុតរហូតដល់ធំបំផុត សូម្បីតែប្រពន្ធ
និងកូនរបស់ពួកគេ និងរបស់របស់ពួកគេជាពលបរិវារដ៏ច្រើនសន្ធឹក
សន្ធាប់ រហូតដល់ទីបំផុត ពួកគេអាចចូលទៅក្នុងដែនដីនៃ យូដា។
៤៦ឥឡូវនេះ ពេលពួកគេមកដល់អេប្រូន (នេះគឺជាទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យមួយ
នៅតាមផ្លូវដែលពួកគេគួរទៅ មានកម្លាំងយ៉ាងល្អ) ពួកគេមិនអាច
ងាកចេញពីវាបានទេ ទោះបីនៅខាងស្តាំដៃ ឬខាងឆ្វេងក្តី ប៉ុន្តែត្រូវតែ
ឆ្លងកាត់កណ្តាលនៃ វា។
47 ពេលនោះ ពួកគេនៅក្នុងក្រុងបានបិទទ្វារ ហើយបិទទ្វារដោយដុំថ្ម។
48 កាលនោះ យូដាសបានចាត់គេទៅដោយសន្តិវិធី ដោយមានបន្ទូលថា
ចូរយើងឆ្លងកាត់ស្រុករបស់អ្នក ដើម្បីចូលទៅក្នុងស្រុករបស់យើង ហើយ
គ្មានអ្នកណាធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាឈឺចាប់ឡើយ។ យើងនឹងដើរកាត់តែប៉ុណ្ណោះ
ទោះបីជាគេមិនព្រមបើកឲ្យគាត់ទេ។
៤៩ហេតុដូច្នោះហើយ យូដាសបានបង្គាប់ឲ្យមានការប្រកាសនៅទូទាំង
ពលបរិវារ ថាគ្រប់គ្នាត្រូវតម្កល់ត្រសាលរបស់ខ្លួននៅកន្លែងដែលគាត់
នៅ។
50 ដូច្នេះ ពួកទាហានក៏វាយលុកក្រុងទាំងថ្ងៃទាំងយប់នោះ រហូតដល់
ពេលដែលក្រុងនេះត្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់គាត់។
51 បន្ទាប់មក គាត់បានសម្លាប់ឈ្មោលទាំងអស់ដោយមុខដាវ ហើយ
បានវាយលុកទីក្រុង ហើយយករបស់ដែលនៅសល់ ហើយបានឆ្លងកាត់
ទីក្រុងលើពួកអ្នកដែលត្រូវគេសម្លាប់។
52 បន្ទាប់មក ពួកគេបានឆ្លងកាត់ទន្លេយ័រដាន់ទៅកាន់វាលទំនាបដ៏ធំ
នៅមុខបេតសាន។
53 ហើយយូដាសបានប្រមូលពួកអ្នកដែលមកពីក្រោយមក ហើយដាស់
តឿនប្រជាជនពេញមួយផ្លូវ រហូតដល់ពួកគេបានចូលមកក្នុងដែនដី
យូដា។
54 ដូច្នេះ គេបានឡើងទៅលើភ្នំស៊ីយ៉ូនដោយសេចក្តីរីករាយ និងសេចក្តី
រីករាយ ជាកន្លែងដែលគេថ្វាយតង្វាយដុត ដោយព្រោះមិនមានអ្នកណា
ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេត្រូវបានគេសម្លាប់ឡើយ រហូតដល់ពួកគេបាន
ត្រឡប់មកវិញដោយសុខសាន្ត។
55 ឥឡូវនេះ តើយូដាស និងយ៉ូណាថាននៅស្រុកកាឡាដ ហើយស៊ីម៉ូនជា
ប្អូនគាត់នៅស្រុកកាលីឡេដល់ពេលណា នៅមុខប៉ាលេម៉ៃ
56 យ៉ូសែប ជាកូនរបស់សាការី និងអ័សារារី ជាមេកងទ័ព បានឮអំពី
អំពើដ៏អង់អាច និងការប្រព្រឹត្តដូចសង្គ្រាមដែលពួកគេបានធ្វើ។
57 ហេតុដូច្នេះហើយបានជាគេនិយាយថា ចូរយើងដាក់ឈ្មោះឲ្យយើងផង
ហើយទៅច្បាំងនឹងសាសន៍ដទៃដែលនៅជុំវិញយើង។
58 ដូច្នេះ ពេលដែលពួកគេបានដាក់បន្ទុកដល់យោធភូមិដែលនៅ
ជាមួយពួកគេហើយ ពួកគេបានទៅកាន់ក្រុង Jamnia ។

៥៩ បន្ទាប់មក Gorgias និងកងទ័ពរបស់គាត់បានចេញពីទីក្រុងមក
ច្បាំងនឹងពួកគេ។
៦០ហើយដូច្នោះហើយ ដែលយ៉ូសែប និងអាសារ៉ាសត្រូវបានគេទម្លាក់ចេញ
ហើយបានដេញតាមទៅដល់ព្រំប្រទល់នៃស្រុកយូដា។ ហើយថ្ងៃនោះមាន
ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលប្រមាណពីរពាន់នាក់ត្រូវបានគេសម្លាប់។
61 ដូច្នេះហើយ
គឺមានការដួលរលំដ៏ធំធេងក្នុងចំណោមកូនចៅអ៊ីស្រាអែល
ពីព្រោះពួកគេមិនបានស្ដាប់បង្គាប់យូដាស និងបងប្អូនរបស់គាត់
ប៉ុន្តែបានគិតចង់ធ្វើអំពើដ៏អង់អាចមួយចំនួន។
៦២ ម្យ៉ាងទៀត បុរសទាំងនេះមិនបានមកពីពូជពង្សនៃអ្នកទាំងនោះទេ
ដែលការរំដោះត្រូវបានប្រគល់ទៅឱ្យអ៊ីស្រាអែលដោយដៃរបស់គេ។
63 ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បុរសនោះ យូដាស និងបងប្អូនរបស់គាត់
មានកិត្តិនាមយ៉ាងខ្លាំងនៅចំពោះមុខជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងមូល និង
ពីគ្រប់សាសន៍គ្រប់ទីកន្លែងដែលគេឮឈ្មោះរបស់ពួកគេ។
64 ដល់ពេលដែលប្រជាជនបានជួបជុំពួកគេដោយសាទរយ៉ាងរីករាយ។
65 ក្រោយមក យូដាសបានចេញទៅជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់គាត់ ហើយ
បានច្បាំងនឹងកូនចៅអេសាវនៅក្នុងដីខាងត្បូង ជាកន្លែងដែលគាត់
វាយក្រុងហេប្រូន និងទីក្រុងទាំងនោះ ហើយបានទាញទម្លាក់បន្ទាយ
របស់វា ហើយដុតប្រាង្គនៅជុំវិញនោះ។
៦៦ លោកចេញពីទីនោះចេញទៅក្នុងស្រុកភីលីស្ទីន ហើយឆ្លងកាត់ស្រុក
សាម៉ារី។
៦៧ នៅពេលនោះ មានសង្ឃខ្លះដែលចង់បង្ហាញពីភាពក្លាហានរបស់ខ្លួន
ត្រូវបានគេសម្លាប់ក្នុងសមរភូមិ ព្រោះពួកគេបានចេញទៅច្បាំងដោយ
គ្មានការណែនាំ។
68 ដូច្នេះ យូដាសបានបែរទៅក្រុងអាហ្សូតនៅក្នុងស្រុកភីលីស្ទីន ហើយ
កាលលោកបានរុះអាសនៈរបស់ពួកគេ ហើយដុតរូបចម្លាក់របស់ពួកគេ
ហើយបំផ្លាញក្រុងរបស់គេ នោះលោកក៏ត្រឡប់ទៅក្នុងដែនដីយូដាវិញ។

ជំពូកទី 6

១ នៅគ្រានោះ ស្ដេចអាន់ទីយ៉ូកុសដែលធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់បណ្ដាប្រទេស
ខ្ពស់ៗបានឮមានបន្ទូលថា អេលីម៉ៃនៅក្នុងប្រទេសពែរ្សជាទីក្រុងដ៏
ល្បីល្បាញខាងទ្រព្យសម្បត្តិ ប្រាក់ និងមាស។
២ហើយថានៅក្នុងនោះមានព្រះវិហារបរិសុទ្ធដ៏សម្បូរបែប ដែលមាន
ស្រោបមាស អាវក្រោះ និងខែល ដែលអាឡិចសាន់ឌឺ ជាកូនរបស់ភីលីព
ជាស្ដេចម៉ាសេដូន ដែលសោយរាជ្យដំបូងក្នុងចំណោមសាសន៍ក្រិក បាន
ចាកចេញពីទីនោះ។
3 ហេតុដូច្នោះហើយ គាត់បានមក ហើយស្វែងរកដើម្បីដណ្ដើមយកទីក្រុង
និងដើម្បីបំផ្លាញវា; ប៉ុន្តែ គាត់មិនអាចទេ ព្រោះអ្នកក្រុងបានព្រមាន
4 គាត់បានក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងគាត់នៅក្នុងសមរភូមិ ដូច្នេះ គាត់
បានរត់ចេញពីទីនោះដោយភាពធ្ងន់ធ្ងរ ហើយត្រឡប់ទៅបាប៊ីឡូនវិញ។
៥ ម្យ៉ាងទៀត មានអ្នកដែលនាំដំណឹងមកលោកទៅស្រុកពែរ្សថា កងទ័ព
ដែលទៅតទល់នឹងស្រុកយូដា ត្រូវបានគេវាយកម្ទេច
៦ហើយថា លីសៀស ដែលបានចេញទៅមុនដោយមានឫទ្ធានុភាពដ៏
អស្ចារ្យនោះ ត្រូវបានបណ្ដេញចេញពីសាសន៍យូដា។ ហើយថាពួកគេត្រូវ
បានបង្កើតឡើងដោយគ្រឿងសស្ត្រាវុធ និងអំណាច និងឃ្លាំងទ្រព្យ
សម្បត្តិ ដែលពួកគេបានពីកងទ័ព ដែលពួកគេបានបំផ្លាញ។
៧ហើយក៏ថាពួកគេបានដកចោលនូវអំពើគួរស្អប់ខ្ពើមដែលទ្រង់បាន
តាំងនៅលើអាសនៈនៅក្រុងយេរូសាឡិម ហើយថាពួកគេបានឡោមព័ទ្ធ
ទីសក្ការៈដោយកំពែងខ្ពស់ដូចពីមុន និងក្រុងបេតស៊ូរ៉ារបស់គាត់។
៨ឥឡូវនេះ ពេលស្ដេចបានឮពាក្យទាំងនេះហើយ នោះទ្រង់មានការភ្ញាក់
ផ្អើល ហើយតក់ស្លុតជាខ្លាំង ពេលនោះទ្រង់ក៏ដាក់គាត់លើគ្រែ ហើយធ្លាក់
ខ្លួនឈឺដោយសេចក្ដីសោកសង្រេង ព្រោះវាមិនបានកើតឡើងដូចដែល
ទ្រង់តាមរក។
៩ហើយនៅទីនោះ គាត់បានបន្តជាច្រើនថ្ងៃ ព្រោះទុក្ខព្រួយរបស់គាត់
កាន់តែខ្លាំងឡើង ហើយគាត់បានចាត់ទុកថា គាត់ត្រូវស្លាប់។
១០ហេតុដូច្នោះហើយ គាត់បានហៅមិត្តភក្ដិទាំងអស់របស់គាត់ ហើយ
មានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា ដំណេកបានបាត់ពីភ្នែកខ្ញុំ ហើយចិត្តខ្ញុំ
បានខ្សោះខ្លួនដោយសារការខ្វល់ខ្វាយជាខ្លាំង។
១១ ហើយខ្ញុំបានគិតក្នុងចិត្តថា តើខ្ញុំបានមកក្នុងសេចក្ដីវេទនាយ៉ាង
ណា ហើយតើវាជាទឹកជំនន់នៃទុក្ខវេទនាយ៉ាងណា ដែលឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុង
តែមាន! ដ្បិតខ្ញុំមានបរិបូរ ហើយជាទីស្រឡាញ់នៅក្នុងអំណាចរបស់ខ្ញុំ។
១២ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹកចាំពីអំពើអាក្រក់ដែលខ្ញុំបានធ្វើនៅក្រុង
យេរូសាឡិម ហើយថាខ្ញុំបានយកគ្រឿងប្រដាប់ធ្វើពីមាស និងប្រាក់ទាំង
អស់នៅក្នុងនោះ ហើយបញ្ជូនទៅបំផ្លាញអ្នកស្រុកយូដាដោយគ្មាន
មូលហេតុ។
១៣ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំយល់ឃើញថា ដោយសារហេតុនេះហើយបានជា
បញ្ហាទាំងនេះកើតមានមកលើខ្ញុំ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំត្រូវវិនាសដោយទុក្ខ
សោកយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងដែនដីចម្លែកមួយ។
14 រួចគាត់ហៅភីលីព ជាមិត្តភក្ដិរបស់គាត់ ដែលគាត់បានធ្វើជាអ្នក
គ្រប់គ្រងលើអាណាចក្ររបស់គាត់
១៥ ហើយបានប្រគល់មកុដ អាវវែង និងសញ្ញាសម្គាល់ដល់គាត់ ដល់ទី
បំផុត គាត់គួរចិញ្ចឹមកូនប្រុសអាន់ទីយ៉ូក ហើយចិញ្ចឹមគាត់ឡើងសម្រាប់
នគរ។
១៦ ដូច្នេះ ស្ដេចអាន់ទីយ៉ូកបានសោយទិវង្គតនៅទីនោះនៅឆ្នាំទីមួយរយ
សែសិបប្រាំបួន។
១៧ឥឡូវនេះ កាលលីសៀសបានដឹងថាស្ដេចសោយទិវង្គតហើយ នោះទ្រង់
ក៏តាំងអាន់ទីយ៉ូកុសជាកូនរបស់គាត់ ដែលគាត់បានចិញ្ចឹមនៅក្មេងឲ្យ
ឡើងសោយរាជ្យជំនួស ហើយព្រះនាមរបស់គាត់ហៅថា អេភេត។
18 នៅគ្រានេះ ពួកអ្នកដែលនៅក្នុងប៉មបានបិទពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល
ជុំវិញទីសក្ការៈ ហើយស្វែងរកការឈឺចាប់របស់ពួកគេជានិច្ច ហើយនិង
ការពង្រឹងពួកសាសន៍ដទៃ។
១៩ហេតុដូច្នោះហើយ យូដាសដែលមានបំណងចង់បំផ្លាញពួកគេ បាន
ហៅប្រជាជនទាំងអស់ឲ្យមកឡោមព័ទ្ធពួកគេ។
20 ដូច្នេះហើយបានជាពួកគេបានមកជុំគ្នា ហើយឡោមព័ទ្ធពួកគេនៅឆ្នាំ
ទីរយហាសិប ហើយលោកបានធ្វើជើងភ្នំសម្រាប់បាញ់ប្រឆាំងនឹងពួកគេ
និងម៉ាស៊ីនផ្សេងទៀត។
២១ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគេខ្លះដែលត្រូវបានឡោមព័ទ្ធបាន
ចេញមក ដែលមានបុរសទុច្ចរិតខ្លះនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានចូលរួម
ជាមួយខ្លួន។
22 ហើយពួកគេបានចូលទៅគាល់ស្ដេច ហើយទូលថា៖ «តើអ្នកនឹងកាត់
ទោសដល់ពេលណា ហើយនឹងសងសឹកបងប្អូនរបស់យើង?
២៣ យើងបានស្ម័គ្រចិត្តបម្រើឪពុករបស់អ្នក ហើយធ្វើដូចជាគាត់ចង់
បានយើង ហើយគោរពតាមបទបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់។
24 ហេតុដូច្នេះហើយបានជាពួកគេនៃប្រជាជាតិរបស់យើងឡោមព័ទ្ធប៉ម
ហើយត្រូវបានឃ្លាតចេញពីយើង លើសពីនេះទៅទៀតយើងជាច្រើនតាម
ដែលអាចបំភ្លឺបាន ពួកគេបានសម្លាប់ ហើយបំផ្លាញមរតករបស់យើង។
25 ទាំងគេមិនបានលើកដៃប្រឆាំងយើងតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ប្រឆាំង
នឹងព្រំដែនរបស់គេដែរ។
២៦ហើយ មើល ចុះ ថ្ងៃនេះ ពួកគេកំពុងឡោមព័ទ្ធប៉មនៅក្រុង
យេរូសាឡិម ដើម្បីយកវា៖ ទីសក្ការៈក៏បានធ្វើជាទីសក្ការៈ និងក្រុង
បេតស៊ូរ៉ា។
២៧ហេតុដូច្នោះហើយ បើអ្នកមិនរារាំងពួកគេឲ្យបានឆាប់ទេ ពួកគេនឹង
ធ្វើកិច្ចការដ៏ធំជាងការទាំងនេះ ហើយអ្នកក៏មិនអាចគ្រប់គ្រងពួកគេ
បានដែរ។
២៨ឥឡូវនេះ ពេលស្ដេចបានឮដូច្នេះ ទ្រង់ខឹងជាខ្លាំង ហើយបានប្រមូល
មិត្តភក្ដិទាំងអស់ ព្រមទាំងមេទ័ពរបស់ទ្រង់ និងអ្នកដែលមានទ័ពសេះ។
29 ក៏មានកងទ័ពជួលពីកោះនានាមកឯទ្រង់ដែរ។
30 ដូច្នេះហើយបានជាចំនួនទ័ពរបស់គាត់មានចំនួនមួយសែនថ្មើរជើង
ទាហានសេះពីរម៉ឺនក្បាល និងដំរីពីរសាមសិបក្បាលបានធ្វើការប្រយុទ្ធ។
31 អ្នកទាំងនេះបានឆ្លងកាត់អ៊ីឌូមេ ហើយវាយលុកក្រុងបេតស៊ូរ៉ា ដែល
ពួកគេវាយលុកអស់ជាច្រើនថ្ងៃ ដោយបង្កើតម៉ាស៊ីននៃសង្គ្រាម។ ប៉ុន្តែ
ពួកអ្នកភូមិបេតស៊ូរ៉ាបានចេញមក ហើយដុតពួកគេដោយភ្លើង ហើយ
ច្បាំងយ៉ាងអង់អាច។
32 យូដាសនេះបានដកខ្លួនចេញពីប៉មមកបោះនៅបាតសាការី ទល់នឹង
ជំរំរបស់ស្ដេច។
៣៣ ពេលនោះ ស្ដេចក្រោកពីព្រលឹមបានលើកទ័ពយ៉ាងខ្លាំងជាមួយនឹង
ពលរបស់ទ្រង់ឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុងបាតសាការី ជាកន្លែងដែលកងទ័ពរបស់
ទ្រង់បានត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ច្បាំង ហើយផ្លុំត្រែ។
៣៤ ហើយដល់ទីបំផុត ពួកគេអាចនឹងធ្វើឲ្យដំរីធ្វើការប្រយុទ្ធ ពួកគេ
បានបង្ហាញឈាមនៃផ្លែទំពាំងបាយជូរ និងផ្លែស្លែដល់ពួកគេ។
35 ម្យ៉ាងទៀត ពួកគេបានបែងចែកសត្វក្នុងចំណោមពលទាហាន ហើយ
សម្រាប់ដំរីនីមួយៗ ពួកគេបានតែងតាំងមនុស្សមួយពាន់នាក់ ប្រដាប់
ដោយអាវធំ និងមួកលង្ហិននៅលើក្បាលរបស់វា ហើយក្រៅពីនេះ
សត្វទាំងអស់ត្រូវបានតែងតាំងជាទាហានសេះប្រាំរយនាក់ដែលល្អបំផុត។
៣៦ អ្វីៗទាំងនេះបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចនៅគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់ទី
កន្លែងដែលសត្វនោះនៅ និងកន្លែងណាដែលសត្វនោះទៅក៏មិនបាន
ចាកចេញពីវាដែរ។
៣៧ហើយ លើ សត្វ នោះ មាន ប៉ម ឈើ ដ៏ រឹង មាំ ដែល គ្រប ដណ្ដប់ លើ
ពួក វា គ្រប់ៗ គ្នា ហើយ ស្លៀក ពាក់ យ៉ាង លឿន ដល់ ពួក គេ។ ក៏ មាន
បុរស ខ្លាំង ម្នាក់ ពីរ និង សាមសិប នាក់ ដែល បាន វាយ ប្រហារ ពួក វា
នៅ ក្បែរ ពួក ឥណ្ឌា ដែល គ្រប់ គ្រង។ គាត់។

38 ចំណែកពួកពលសេះដែលនៅសេសសល់ គេដាក់នៅខាងនេះ ហើយ
ខាងនោះនៅផ្នែកទាំងពីរនៃកងទ័ពឲ្យសញ្ញាថាត្រូវធ្វើអ្វី ហើយត្រូវគេ
ពាក់នៅកណ្តាលជួរ
៣៩ ឥឡូវនេះ ពេលព្រះអាទិត្យបានរះមកលើខែលមាស និងលង្ហិន នោះ
ភ្នំក៏ភ្លឺឡើង ហើយភ្លឺដូចជាចង្កៀងភ្លើង។
៤០ ដូច្នេះហើយបានជាមួយផ្នែកនៃកងទ័ពរបស់ស្តេចត្រូវបានគេ
ពង្រាយនៅលើភ្នំខ្ពស់ ហើយមួយផ្នែកនៅតាមជ្រលងភ្នំខាងក្រោម ពួក
គេបានដើរដោយសុវត្ថិភាពនិងមានសណ្តាប់ធ្នាប់។
៤១ហេតុដូច្នោះហើយ អស់អ្នកដែលបានឮសំឡេងនៃហ្វូងមនុស្សរបស់
ខ្លួន និងការដើរក្បួននៃកងទ័ព និងការវាយសម្រុកនៃខ្សែនោះត្រូវបាន
រំជើបរំជួលៈ ត្បិតកងទ័ពមានកម្លាំងខ្លាំងក្លា។
42 បន្ទាប់មក យូដាស និងពលទាហានរបស់គាត់បានចូលទៅជិត ហើយ
ចូលទៅក្នុងសមរភូមិ ហើយទាហានរបស់ស្តេចបានត្រូវស្លាប់អស់ប្រាំមួយ
រយនាក់។
43 អេលាសារក៏មាននាមត្រកូលសាវ៉ារ៉ានដែរ ដោយយល់ថាសត្វមួយដែល
ប្រដាប់ដោយខ្សែរាជមានឋានៈខ្ពស់ជាងសត្វឯទៀតៗ ហើយស្មានថា
ស្តេចគង់លើវា
44 ចូរដាក់ខ្លួនគាត់នៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់ ដល់ទីបំផុត គាត់អាចនឹងរំដោះ
ប្រជាជនរបស់គាត់ ហើយយកឈ្មោះគាត់មកជានិរន្តរ៍។
៤៥ ហេតុដូច្នោះហើយ គាត់បានរត់មកលើគាត់ដោយក្លាហានក្នុង
កណ្តាលសមរភូមិ ដោយសម្លាប់នៅដៃស្តាំ និងខាងឆ្វេង ដើម្បីឲ្យពួកគេ
បែកចេញពីគាត់ទាំងសងខាង។
46 ការដែលបានធ្វើរួច គាត់ក៏លូនចូលក្រោមដំរី ហើយរុញគាត់ទៅក្រោម
ហើយសម្លាប់គាត់ ស្រាប់តែដំរីនោះក៏ធ្លាក់មកលើគាត់ ហើយគាត់ក៏ស្លាប់
ទៅ។
៤៧ យ៉ាងណាក៏ដោយ ជនជាតិយូដាឯទៀតៗដែលឃើញកម្លាំងរបស់ស្តេច
និងអំពើឃោរឃៅនៃកងទ័ពរបស់ទ្រង់ ក៏បែរចេញពីពួកគេ។
48 បន្ទាប់មក កងទ័ពរបស់ស្តេចបានឡើងទៅកាន់ក្រុងយេរូសាឡឹម
ដើម្បីជួបពួកគេ
ហើយស្តេចបានបោះតង់របស់គាត់ប្រឆាំងនឹងស្រុកយូដា
និងប្រឆាំងនឹងភ្នំស៊ីយ៉ូន។
49 ប៉ុន្តែជាមួយពួកអ្នកដែលនៅក្រុងបេតសួររ៉ា ទ្រង់បានធ្វើឲ្យមាន
សេចក្តីសុខសាន្ត ដ្បិតពួកគេបានចេញពីទីក្រុង ដោយព្រោះពួកគេគ្មាន
ទីជម្រកនៅទីនោះដើម្បីស៊ូទ្រាំនឹងការឡោមព័ទ្ធនោះ វាជាឆ្នាំនៃការ
សម្រាកដល់ដែនដី។
50 ដូច្នេះ ស្តេចបានយកក្រុងបេតសុរា ហើយដាក់បន្ទាយនៅទីនោះ ដើម្បី
រក្សាវា
51 ចំណែកទីសក្ការៈវិញ គាត់បានឡោមព័ទ្ធវាជាច្រើនថ្ងៃ ហើយបានដាក់
កាំភ្លើងធំនៅទីនោះដោយមានម៉ាស៊ីន និងឧបករណ៍សម្រាប់បាញ់ភ្លើង
និងថ្ម និងបំណែកសម្រាប់បាញ់ព្រួញ និងខ្សែ។
៥២ កាលនោះ ពួកគេក៏បានបង្កើតម៉ាស៊ីនប្រឆាំងនឹងម៉ាស៊ីនរបស់
ពួកគេ ហើយបានរក្សាពួកគេឲ្យប្រយុទ្ធជាយូររដូវ។
53 ប៉ុន្តែនៅទីបំផុត គ្រឿងរបស់ពួកគេគឺគ្មានប្រយោជន៍ទេ
(ព្រោះថាវាជាឆ្នាំទីប្រាំពីរ
ហើយពួកគេនៅក្នុងស្រុកយូដាដែលត្រូវបានរំដោះពីសាសន៍ដទៃបានបរិ
ភោគសំណល់នៃហាងនេះ;)
54 នៅសល់តែប៉ុន្មាននាក់ប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងទីសក្ការៈ
ដោយសារទុរ្ភិក្សបានយកឈ្នះលើពួកគេ
រហូតទាល់តែពួកគេបែកខ្ញែកគ្នាទៅកន្លែងរៀងៗខ្លួន។
55 នៅពេលនោះ លីសៀសបានឮនិយាយថា ភីលីព ដែលស្តេច
អាន់ទីយ៉ូកុសកាលទ្រង់មានព្រះជន្មនោះ បានតែងតាំងឲ្យចិញ្ចឹម
អាន់ទីយ៉ូក ជាបុត្ររបស់ទ្រង់ ដើម្បីឡើងជាស្តេច
៥៦ ត្រូវបានគេត្រឡប់ចេញពីប្រទេសពែរ្ស និងមេឌា ហើយពួកពលបរិវារ
របស់ស្តេចដែលបានទៅជាមួយដែរ ហើយថាគាត់បានស្វែងរកយកការ
គ្រប់គ្រងកិច្ចការទៅគាត់។
៥៧ហេតុដូច្នោះហើយ គាត់បានដើរទៅដោយប្រញាប់ប្រញាល់ ហើយមាន
បន្ទូលទៅស្តេច និងមេទ័ព និងក្រុមថា យើងត្រូវរសាយជារៀងរាល់ថ្ងៃ
ហើយទ្រព្យសម្បត្តិរបស់យើងមានតែតូច ហើយកន្លែងដែលយើង
ឡោមព័ទ្ធនោះមានកម្លាំង ហើយកិច្ចការនៃនគរ កុហកយើងៈ
58 ឥឡូវនេះ សូមឲ្យយើងធ្វើជាមិត្តនឹងបុរសទាំងនេះ ហើយធ្វើឲ្យមាន
សន្តិភាពជាមួយពួកគេ និងជាមួយនឹងជាតិសាសន៍ទាំងមូលរបស់ពួក
គេ។
៥៩ ហើយចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយពួកគេថាពួកគេនឹងរស់នៅតាម
ច្បាប់របស់ពួកគេដូចពួកគេបានធ្វើពីមុនមក ត្បិតពួកគេមិនពេញ
ចិត្ត ហើយបានធ្វើការទាំងអស់នេះ ដោយព្រោះយើងបានលុបចោល
ច្បាប់របស់ពួកគេ។
៦០ ដូច្នេះ ស្តេច និងពួកអ្នកដឹកនាំក៏ស្កប់ចិត្តដែរ ហេតុដូច្នេះហើយបាន
ជាទ្រង់ចាត់គេឲ្យធ្វើសេចក្តីសុខសាន្ត។ ហើយពួកគេបានទទួលយកវា។
61 ស្តេច និងពួកចៅហ្វាយក៏ធ្វើសច្ចាប្រណិធានដល់ពួកគេដែរៈ ពេល
នោះពួកគេបានចេញពីកន្លែងកាន់កាប់ដ៏ខ្លាំង។
62 បន្ទាប់មក ស្តេចយាងចូលទៅក្នុងភ្នំស៊ីយ៉ូន។ ប៉ុន្តែពេលឃើញកម្លាំង
របស់កន្លែងនោះ គាត់ក៏ទម្លាយពាក្យសម្បថដែលខ្លួនបានធ្វើ ហើយបញ្ជា
ឲ្យរុះជញ្ជាំងជុំវិញ។
63 បន្ទាប់មក គាត់បានចាកចេញដោយប្រញាប់ប្រញាល់ ហើយត្រឡប់
ទៅក្រុងអាន់ទីយ៉ូគា ជាកន្លែងដែលគាត់បានឃើញភីលីពជាម្ចាស់ទីក្រុង
ដូច្នេះ គាត់បានច្បាំងនឹងគាត់ ហើយបានដណ្តើមយកទីក្រុងដោយ
កម្លាំង។

ជំពូកទី 7

1 នៅឆ្នាំទីមួយរយមួយនិងទីហាសិប ដេមេទ្រាស ជាកូនរបស់សេលូកស
បានចាកចេញពីទីក្រុងរ៉ូម ហើយបានឡើងមកជាមួយនឹងបុរសពីរបី
នាក់ទៅទីក្រុងមួយនៃឆ្នេរសមុទ្រ ហើយសោយរាជ្យនៅទីនោះ។
២ហើយ កាលដែលលោកចូលទៅក្នុងវាំងនៃបុព្វបុរសរបស់លោក នោះក៏
ដូច្នោះដែរ កងទ័ពរបស់លោកបានចាប់ក្រុងអាន់ទីយ៉ូកុស និងលីសាយ
ដើម្បីនាំពួកគេមកឯលោក។
៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ពេលគាត់ដឹងហើយ គាត់ក៏មានប្រសាសន៍ថា កុំឲ្យ
ខ្ញុំឃើញមុខពួកគេឡើយ។
៤ ដូច្នេះ ម្ចាស់របស់គាត់បានសម្លាប់ពួកគេ។ ឥឡូវនេះនៅពេលដែល
Demetrius ត្រូវបានតែងតាំងឡើងលើបល្ល័ង្កនៃនគររបស់គាត់
5 មានបុរសទុច្ចរិត និងទុច្ចរិតទាំងអស់នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានមកឯ
ទ្រង់ ដោយមានអាលស៊ីម ដែលមានបំណងចង់ធ្វើជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់
សម្រាប់មេទ័ពរបស់ពួកគេ
៦ ហើយពួកគេបានចោទប្រជាជនទៅស្តេចថា យូដាស និងបងប្អូនរបស់
គាត់បានសម្លាប់មិត្តភក្តិរបស់អ្នកទាំងអស់ ហើយបានបណ្តេញពួក
យើងចេញពីស្រុករបស់យើង។
7 ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ ចូរចាត់មនុស្សមួយចំនួនដែលអ្នកទុកចិត្តទៅ ហើយឲ្យ
គាត់ទៅមើលនូវអ្វីដែលគាត់បានធ្វើនៅក្នុងចំណោមយើង ហើយនៅក្នុង
ដែនដីរបស់ស្តេច ហើយឲ្យគាត់ដាក់ទោសពួកគេជាមួយនឹងអស់អ្នក
ដែលជួយពួកគេ។
៨ ស្តេចក៏រើសយកបាកគីដេ ជាមិត្តរបស់ស្តេច ដែលគ្រប់គ្រងហួសពីទឹក
ជំនន់ ហើយជាអ្នកធំក្នុងនគរ ហើយស្មោះត្រង់នឹងស្តេច
៩ហើយគាត់បានចាត់គាត់ទៅជាមួយនឹងអាលស៊ីមដ៏ទុច្ចរិតនោះ ដែល
គាត់បានតាំងជាសម្តេចសង្ឃ ហើយបានបញ្ជាឲ្យគាត់សងសឹកដល់កូន
ចៅអ៊ីស្រាអែល។
10 ដូច្នេះ ពួកគេបានចេញដំណើរទៅ ហើយបានមកដោយមាន
ឫទ្ធានុភាពយ៉ាងខ្លាំងទៅក្នុងដែនដីយូដា ជាកន្លែងដែលពួកគេបាន
ចាត់អ្នកនាំសារទៅឯយូដាស និងបងប្អូនរបស់គាត់ ដោយពាក្យសន្តិវិធី
ដោយបោកបញ្ឆោត។
១១ ប៉ុន្តែ
ពួកគេមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពាក្យរបស់ពួកគេឡើយ។ ដ្បិត
គេបានឃើញថា ពួកគេបានមកដោយអំណាចដ៏អស្ចារ្យ។
១២ បន្ទាប់មក នៅទីនោះបានជួបប្រជុំគ្នាជាមួយក្រុមអាលស៊ីមីស
និងបាគីដេស ដើម្បីទាមទារយុត្តិធម៌។
១៣ ឥឡូវនេះ ជនជាតិអាសស៊ីដជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដំបូងគេក្នុង
ចំណោមកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ដែលបានស្វែងរកសន្តិភាពពីពួកគេ
១៤ ព្រោះគេបាននិយាយថា ម្នាក់ដែលជាបូជាចារ្យនៃពូជរបស់អើរ៉ុន
បានមកជាមួយនឹងកងទ័ពនេះ ហើយគាត់នឹងមិនធ្វើបាបយើងឡើយ។
១៥ ដូច្នេះ ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅពួកគេដោយសន្តិវិធី ហើយស្បថនឹងពួក
គេថា យើងនឹងមិនទទួលនូវគ្រោះថ្នាក់ទាំងពីអ្នក ឬមិត្តភក្តិរបស់អ្នក
ឡើយ។
16 ពេលនោះគេជឿគាត់ៈ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់បានចាប់មនុស្ស
បីបួននាក់ ហើយសម្លាប់ពួកគេក្នុងថ្ងៃតែមួយ តាមពាក្យដែលគាត់បាន
សរសេរ
17 គេបានយកសាច់នៃពួកបរិសុទ្ធរបស់អ្នកចេញ ហើយឈាមរបស់ពួក
គេបានបង្ហូរជុំវិញក្រុងយេរូសាឡិម ហើយគ្មាននរណាអាចកប់ពួកគេ
បានឡើយ។
១៨ហេតុដូច្នោះហើយ ការភ័យខ្លាច និងការភ័យខ្លាចរបស់ពួកគេបាន
ធ្លាក់មកលើប្រជាជនទាំងអស់ ដែលបាននិយាយថា គ្មានសេចក្តីពិត ឬ
សេចក្តីសុចរិតនៅក្នុងពួកគេឡើយ។ ដ្បិតគេបានបំពានលើសម្ពន្ធមេត្រី
និងសម្បថដែលគេបានធ្វើ។
១៩ ក្រោយមក លោកដកបាកគីដេចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម ហើយបោះ
តង់របស់លោកនៅក្រុងបេសេត ជាកន្លែងដែលលោកចាត់ឲ្យទៅ ហើយ
យកមនុស្សជាច្រើនដែលបានបោះបង់លោក និងប្រជាជនខ្លះទៀតផង
ហើយពេលលោកបានសម្លាប់ពួកគេហើយ លោកក៏បោះទៅក្នុងមហា
យក្ស។ រណ្តៅ។

20 បន្ទាប់មក គាត់បានប្រគល់ស្រុកទៅឲ្យអាល់ស៊ីមុស ហើយទុកឲ្យគាត់
នូវអំណាចមួយដើម្បីជួយគាត់ ដូច្នេះ Bacchides ក៏ចូលទៅគាល់ស្តេច។
21 ប៉ុន្តែ Alcimus បានជំទាស់នឹងបព្វជិតភាពខ្ពស់។
២២ហើយចំពោះលោកបានប្រើអស់ទាំងការរំខានដល់ប្រជាជន ដែល
បន្ទាប់ពីពួកគេបានយកដែនដីយូដាមកក្នុងអំណាចរបស់ពួកគេហើយ
បានធ្វើឲ្យអ៊ីស្រាអែលឈឺចាប់ជាខ្លាំង។
២៣ ពេលយូដាសបានឃើញអំពើអាក្រក់ទាំងប៉ុន្មានដែលអាល់ស៊ីម និង
ក្រុមរបស់គាត់បានធ្វើក្នុងចំណោមជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ទោះបីជានៅពី
លើសាសន៍ដទៃក្តី។
២៤ លោកបានចេញទៅតាមឆ្នេរនានានៃស្រុកយូដា ដែលនៅជុំវិញ ហើយ
សងសឹកពួកអ្នកដែលបានបះបោរពីលោក ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេចេញទៅ
ក្នុងស្រុកទៀតឡើយ។
25 នៅម្ខាងទៀត នៅពេលដែល Alcimus ឃើញថា យូដាស
និងក្រុមរបស់គាត់មានអំណាចលើ
ហើយដឹងថាគាត់មិនអាចទ្រាំទ្រនឹងកម្លាំងរបស់ពួកគេបាន
គាត់ក៏ចូលទៅគាល់ស្តេចម្តងទៀត
ហើយនិយាយអ្វីដែលអាក្រក់បំផុតដែលគាត់អាចធ្វើបាន។
26 បន្ទាប់មក ស្តេចបានចាត់នីកាន័រ ជាមេកិត្តិយសមួយរូបរបស់ទ្រង់
ជាបុរសម្នាក់ដែលស្អប់យ៉ាងខ្លាំងដល់អ៊ីស្រាអែល ដោយបញ្ជាឲ្យបំផ្លាញ
ប្រជាជន។
២៧ ដូច្នេះ នីកាន័របានមកដល់ក្រុងយេរូសាឡិមដោយមានកម្លាំងយ៉ាង
ខ្លាំង។ ហើយបានចាត់យូដាស និងបងប្អូនរបស់គាត់ទៅដោយពាក្យ
ស្និទ្ធស្នាលដោយបោកបញ្ឆោតថា៖
28 កុំឲ្យមានការប្រយុទ្ធរវាងខ្ញុំនិងអ្នកឡើយ។ ខ្ញុំនឹងមកជាមួយនឹងបុរស
ពីរបីនាក់ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានឃើញអ្នកដោយសេចក្តីសុខ។
29 ដូច្នេះ គាត់បានមកឯយូដាស ហើយបានសំពះគ្នាទៅវិញទៅមកដោយ
សុខសាន្ត។ ទោះជាយ៉ាងណា ពួកសត្រូវបានត្រៀមខ្លួនដើម្បីយកយូដាស
ចេញដោយអំពើហិង្សា។
30 តើរឿងណាដែលយូដាសដឹងថាគាត់មកឯគាត់ដោយបោកបញ្ឆោត
គាត់ខ្លាចគាត់យ៉ាងខ្លាំង ហើយលែងឃើញមុខគាត់ទៀត។
31 នីកាន័រក៏ឃើញការប្រឹក្សារបស់គាត់ឃើញដែរ គាត់ក៏ចេញទៅច្បាំង
នឹងយូដាសក្បែរកាផាសាសាឡាម៉ា
៣២ នៅទីនោះ មានទាហានប្រមាណប្រាំពាន់នាក់ស្លាប់ពីខាងនីកាន័រ
ហើយអ្នកឯទៀតបានភៀសខ្លួនទៅក្រុងដាវីឌ។
33 បន្ទាប់មក នីកាន័របានឡើងទៅលើភ្នំស៊ីយ៉ូន ហើយមានពួកសង្ឃ
និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យនៃប្រជាជនខ្លះចេញពីទីសក្ការៈ ដើម្បីសំពះគាត់ដោយ
សុខសាន្ត ហើយបង្ហាញគាត់នូវយញ្ញបូជាដុតដែលថ្វាយដល់ស្តេច។
34 ប៉ុន្តែ គាត់ចំអកឲ្យគេ ហើយសើចចំអកឲ្យគេ ហើយធ្វើបាបគេដោយ
អៀនខ្មាស ហើយនិយាយដោយមោទនភាព
35 ហើយស្បថដោយកំហឹងដោយនិយាយថា បើឥឡូវនេះ បើយូដាស និង
ពលបរិវាររបស់គាត់មិនត្រូវបានបញ្ជូនមកក្នុងកណ្តាប់ដៃខ្ញុំទេ បើខ្ញុំមក
ម្តងទៀតដោយសុវត្ថិភាព នោះខ្ញុំនឹងដុតផ្ទះនេះចោល ហើយគាត់ក៏ចេញ
ទៅដោយកំហឹងយ៉ាងខ្លាំង។
៣៦ ពេលនោះ ពួកបូជាចារ្យចូលទៅឈរនៅមុខអាសនៈ និងព្រះវិហារ
ទាំងយំ ហើយពោលថា៖
37 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់បានជ្រើសរើសផ្ទះនេះឲ្យហៅតាមព្រះនាមទ្រង់
ហើយធ្វើជាដំណាក់នៃការអធិស្ឋាន និងញត្តិសម្រាប់រាស្ត្រទ្រង់
៣៨ ត្រូវសងសឹកនឹងបុរសនេះ និងពលទាហានរបស់គាត់ ហើយឲ្យពួកគេ
ដួលដោយមុខដាវ ចូរនឹកចាំពីពាក្យប្រមាថរបស់ពួកគេ ហើយសូមកុំឲ្យ
ពួកគេបន្តទៀតឡើយ។
39 ដូច្នេះ នីកាន័រក៏ចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយបោះតង់របស់គាត់នៅ
បេថហូរ៉ុន ជាកន្លែងដែលមានពលទាហានចេញពីស៊ីរីមកជួបគាត់។
40 ប៉ុន្តែ យូដាសបានបោះទ័ពនៅក្រុងអាដាសាជាមួយនឹងមនុស្សបីពាន់
នាក់ ហើយគាត់អធិស្ឋាននៅទីនោះដោយនិយាយថា
41 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ កាលពួកអ្នកដែលត្រូវបានចាត់ចេញពីស្តេចនៃ
សាសន៍អាសស៊ើរបានប្រមាថ នោះទេវតារបស់ទ្រង់បានចេញទៅ ហើយ
វាយប្រហារពួកគេមួយរយប្អូនប្រាំពាន់នាក់។
42 ដូច្នេះ ចូរបំផ្លាញពួកពលបរិវារនេះនៅចំពោះមុខយើងនៅថ្ងៃនេះ
ដើម្បីឲ្យអ្នកឯទៀតបានដឹងថា គាត់បាននិយាយប្រមាថដល់ទីសក្ការៈ
របស់អ្នក ហើយអ្នកវិនិច្ឆ័យគាត់តាមអំពើទុច្ចរិតរបស់គាត់។
43 ដូច្នេះហើយ នៅថ្ងៃទីដប់បីនៃខែអ័ដារ ដែលពួកពលបរិវារបានចូល
ច្បាំង ប៉ុន្តែកងទ័ពរបស់នីកាន័រត្រូវអាក់អន់ចិត្ត ហើយគាត់ផ្ទាល់ត្រូវ
បានគេសម្លាប់ក្នុងសមរភូមិដំបូង។
៤៤ឥឡូវនេះ ពេលដែលមេទ័ពរបស់នីកាន័របានឃើញថាគាត់ត្រូវបានគេ
សម្លាប់ហើយ ពួកគេក៏បោះអាវុធចោល ហើយរត់ចេញ។
45 រួចមក ពួកគេបានដេញតាមពួកគេក្នុងការធ្វើដំណើរមួយថ្ងៃពី
អដាសាទៅក្រុងកាសេរ៉ា ដោយបន្លឺសំឡេងរោទិ៍តាមក្រោយពួកគេដោយ
សំឡេងត្រែ។
៤៦ ពេលនោះ ពួកគេបានចេញពីក្រុងទាំងប៉ុន្មាននៃស្រុកយូដាដែលនៅ
ជុំវិញ ហើយបិទពួកគេនៅក្នុង ដូច្នេះ ពួកគេបែរខ្នងដាក់អ្នកដែលដេញ
តាមគេទាំងអស់គ្នាដោយដាវ ហើយមិនមាននរណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោម
ពួកគេឡើយ។
៤៧ ក្រោយមក ពួកគេបានយករបស់ដែលត្រូវបានគេវាយប្លន់យកទៅ
ហើយវាយក្បាលនីកាណ័រ ហើយដៃស្តាំរបស់គាត់ ដែលគាត់បានលាតចេញ
ដោយមោទនភាព ហើយបាននាំពួកគេចេញទៅ ហើយព្យួរនៅខាងក្រុង
យេរូសាឡិម។
48 ហេតុនេះហើយបានជាប្រជាជនបានត្រេកអរជាខ្លាំង ហើយពួកគេ
បានរក្សាថ្ងៃនោះជាថ្ងៃដ៏រីករាយយ៉ាងខ្លាំង។
49 ម្យ៉ាងទៀត ពួកគេបានតែងតាំងឲ្យរក្សារាល់ឆ្នាំនៅថ្ងៃនេះ គឺជាថ្ងៃទី
ដប់បីនៃអ័ដារ។
50 ដូច្នេះ ស្រុកយូដាបានស្ងប់ស្ងាត់បន្តិច។

ជំពូកទី 8

១ឥឡូវនេះ យូដាសបានឮអំពីពួករ៉ូម ថាពួកគេជាបុរសខ្លាំងក្លា និង
ក្លាហាន ហើយពួកគេដូចជានឹងទទួលយកអស់អ្នកដែលចូលរួមជាមួយ
ពួកគេដោយក្តីស្រឡាញ់ ហើយបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពនៃមិត្តភាពជាមួយនឹង
អស់អ្នកដែលមករកពួកគេ។
២ ហើយថាពួកគេជាមនុស្សដែលមានចិត្តក្លាហាន។
វាត្រូវបានប្រាប់គាត់ផងដែរអំពីសង្គ្រាម និងអំពើដ៏ថ្លៃថ្នូរបស់ពួកគេ
ដែលពួកគេបានធ្វើនៅក្នុងចំណោមពួកកាឡាទី
និងរបៀបដែលពួកគេបានសញ្ជ័យពួកគេ
ហើយបាននាំពួកគេមកដាក់ក្នុងសួយសារអាករ។
៣ហើយអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើនៅក្នុងប្រទេសអេស្ប៉ាញសម្រាប់ការ
ដណ្តើមយករ៉ែប្រាក់ និងមាសដែលមាននៅទីនោះ;
៤ហើយ ដោយសារគោលនយោបាយ និងការអត់ធ្មត់របស់ពួកគេ ពួកគេ
បានដណ្តើមយកគ្រប់ទីកន្លែង ទោះបីជាវានៅឆ្ងាយពីពួកគេក៏ដោយ
ស្តេចទាំងឡាយដែលមកតទល់នឹងពួកគេពីចុងផែនដីរហូតដល់ខូចចិត្ត
ហើយប្រគល់ឲ្យគេទម្លាក់យ៉ាងធំ ទើបពួកអ្នកឯទៀតបានថ្វាយតង្វាយ
រាល់ឆ្នាំ។
5 ក្រៅពីនេះ តើពួកគេបានធ្វើឲ្យភីលីពមិនសមស្របនឹងការប្រយុទ្ធរបស់
ភីលីព និងពេសេស ជាស្តេចនៃជនរួមជាតិជាមួយអ្នកឯទៀតដែលបាន
លើកខ្លួនឡើងប្រឆាំងនឹងពួកគេ ហើយបានយកឈ្នះពួកគេ។
៦ យ៉ាងណាក៏ដោយ ស្តេចអាន់ទីយ៉ូកុស ជាស្តេចដ៏ធំនៃទ្វីបអាស៊ី ដែល
បានចូលមកតទល់នឹងពួកគេក្នុងសមរភូមិ ដោយមានដំរីមួយរយម្ភៃ
ក្បាល ជាមួយនឹងទ័ពសេះ និងរទេះចម្បាំង និងកងទ័ពដ៏ច្រើនសន្ធឹក
សន្ធាប់ ត្រូវបានពួកគេមិនសុខចិត្ត។
៧ហើយរបៀបដែលពួកគេបានចាប់គាត់ទាំងរស់ ហើយបានធ្វើសេចក្តី
សញ្ញាថាគាត់ និងអ្នកដែលបានសោយរាជ្យបន្ទាប់ពីគាត់ត្រូវបង់ពន្ធ
យ៉ាងច្រើន ហើយចាប់ចំណាប់ខ្មាំង និងអ្វីដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា។
៨ ហើយប្រទេសឥណ្ឌា មេឌា និងលីឌា និងប្រទេសដ៏ល្អបំផុតដែលគេយក
ពីគាត់ ហើយប្រគល់ទៅឲ្យស្តេច Eumenes
៩ ម្យ៉ាងទៀត របៀបដែលជនជាតិក្រិចបានតាំងចិត្តមកបំផ្លាញពួកគេ។
១០ហើយដោយដឹងថា ពួកគេបានចាត់មេទ័ពមួយរូបមកច្បាំងនឹងពួក
គេ ហើយច្បាំងជាមួយនឹងពួកគេបានសម្លាប់ពួកគេជាច្រើន ហើយចាប់
យកប្រពន្ធ និងកូនរបស់ពួកគេទៅជាឈ្លើយ ហើយបានបំផ្លាញពួកគេ
ហើយដណ្តើមយកដីរបស់ពួកគេ ហើយបានទាញកម្លាំងរបស់ពួកគេចុះ។
កាន់ ហើយបាននាំគេមកធ្វើជាអ្នកបម្រើរហូតដល់សព្វថ្ងៃ។
11 ក្រៅពីនេះត្រូវបានគេប្រាប់គាត់ពីរបៀបដែលពួកគេបានបំផ្លាញ
ហើយនាំមកក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់គេ នគរ និងកោះដទៃទៀតដែល
នៅពេលណាមួយបានប្រឆាំងនឹងពួកគេ
១២ ប៉ុន្តែជាមួយមិត្តភ័ក្តិ និងអ្នកដែលពឹងផ្អែកលើពួកគេ ពួកគេបាន
រក្សាមេត្រីភាព ហើយថាពួកគេបានដណ្តើមយកនគរទាំងឆ្ងាយទាំងនៅ
ជិត រហូតដល់អស់អ្នកដែលឮឈ្មោះរបស់ពួកគេខ្លាចពួកគេ។
១៣ ហើយក៏ថាជាអ្នកដែលពួកគេនឹងជួយដល់នគរមួយ នោះសោយរាជ្យ
ទាំងនោះ; ហើយតើពួកគេចង់អ្នកណាម្តងទៀត ពួកគេផ្លាស់ទីលំនៅ៖
ទីបំផុតពួកគេត្រូវបានលើកតម្កើងយ៉ាងខ្លាំង៖
១៤ ប៉ុន្តែសម្រាប់ការទាំងអស់នេះ គ្មានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
បានពាក់មកុដ ឬស្លៀកពាក់ពណ៌ស្វាយ ដើម្បីលើកតម្កើងដោយហេតុ
នេះឡើយ៖
15 ម្យ៉ាងទៀត
ពីរបៀបដែលពួកគេបានបង្កើតវិមានព្រឹទ្ធសភាមួយសម្រាប់ខ្លួនគេ
ដែលក្នុងនោះមានបុរសបីរយម្ភៃនាក់អង្គុយក្នុងក្រុមប្រឹក្សាជារៀងរាល់
ថ្ងៃ ប្រឹក្សាប្រជាជនជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់
ពួកគេអាចនឹងត្រូវបានបញ្ជាឱ្យបានល្អ៖

១៦ហើយថា ពួកគេបានតាំងរដ្ឋាភិបាលរបស់ខ្លួនចំពោះបុរសតែម្នាក់ជា
រៀងរាល់ឆ្នាំ ដែលបានគ្រប់គ្រងលើប្រទេសរបស់ខ្លួនទាំងមូល ហើយថា
មនុស្សទាំងអស់បានគោរពតាមអ្នកនោះ ហើយថាគ្មានការច្រណែន ឬ
ការគ្រាប់តាមក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ។
17 ដោយគិតអំពីរឿងទាំងនេះ យូដាសបានរើសយកអឺប៉ូលេម ជាកូន
យ៉ូហាន ជាកូនអាកូស និងយ៉ាសុន ជាកូនអេឡាសារ រួចចាត់គេទៅក្រុង
រ៉ូម ដើម្បីបង្កើតសម្ព័ន្ធភាព និងសម្ព័ន្ធភាពជាមួយគេ
១៨ហើយដើម្បីទូន្មានពួកគេឲ្យយកនឹមចេញពីពួកគេ ដ្បិតគេបានឃើញ
ថា រាជាណាចក្រក្រិកបានសង្កត់សង្កិនអ៊ីស្រាអែលដោយការបម្រើ។
19 ដូច្នេះ គេបានធ្វើដំណើរទៅក្រុងរ៉ូម ដែលជាដំណើរដ៏អស្ចារ្យណាស់
ហើយបានចូលទៅក្នុងព្រឹទ្ធសភា ជាកន្លែងដែលពួកគេបាននិយាយ និង
និយាយ។
20 យូដាស ម៉ាកាបឺស ជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់គាត់ និងប្រជាជននៃ
សាសន៍យូដា បានចាត់យើងឲ្យមករកអ្នក ដើម្បីបង្កើតសម្ព័ន្ធភាព និង
សន្តិភាពជាមួយអ្នក ហើយដើម្បីឲ្យយើងអាចចុះឈ្មោះសហសេវិក និង
មិត្តភក្តិរបស់អ្នក។
២១ ដូច្នេះ រឿងនោះបានធ្វើឲ្យពួករ៉ូមពេញចិត្ត។
២២ហើយនេះជាច្បាប់ចម្លងនៃសំបុត្រដែលព្រឹទ្ធសភាបានសរសេរម្តង
ទៀតជាបន្ទះលង្ហិន ហើយបានផ្ញើទៅក្រុងយេរូសាឡិម ដើម្បីឲ្យពួកគេ
មានកន្លែងរំឭកដល់សន្តិភាព និងសហព័ន្ធនៅទីនោះ។
23 សូមឲ្យជនជាតិរ៉ូម និងជនជាតិយូដាទទួលបានជោគជ័យ តាម
សមុទ្រ និងលើគោកជារៀងរហូតៈ ដាវ និងសត្រូវក៏នៅឆ្ងាយពីពួកគេ
ដែរ។
២៤ បើសិនជាមានសង្គ្រាមលើពួករ៉ូម ឬសហព័ន្ធណាមួយរបស់ពួកគេនៅ
ទូទាំងគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេ
២៥ ជនជាតិយូដានឹងជួយពួកគេ តាមពេលវេលាកំណត់ដោយអស់ពី
ចិត្ត។
26 ហើយក៏មិនត្រូវផ្តល់របស់អ្វីដល់អ្នកដែលធ្វើសង្គ្រាមលើពួកគេ ឬជួយ
ពួកគេនូវសម្ភារៈ អាវុធ ប្រាក់ ឬកប៉ាល់ ដូចដែលវាហាក់ដូចជាល្អដល់ពួក
រ៉ូម។ ដូច្នេះ ពួកគេនឹងកាន់តាមសម្ពន្ធមេត្រី ដោយមិនយកអ្វីទាំងអស់។
២៧ ដូចគ្នាដែរ បើសិនជាមានសង្គ្រាមកើតឡើងលើសាសន៍យូដាមុនគេ
នោះពួករ៉ូមនឹងជួយពួកគេអស់ពីចិត្ត តាមពេលវេលាដែលត្រូវកំណត់ពួក
គេ។
២៨ហើយក៏មិនត្រូវប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិដល់ពួកអ្នកដែលចូលរួមប្រឆាំង
នឹងពួកគេ ឬអាវុធ ឬប្រាក់ ឬសំពៅ ដូចជាវាហាក់ដូចជាល្អចំពោះពួក
រ៉ូម។ ប៉ុន្តែ ពួកគេនឹងកាន់តាមសម្ពន្ធមេត្រី ដោយមិនបញ្ឆោតឡើយ។
២៩ យោងទៅតាមអត្ថបទទាំងនេះ ពួករ៉ូមបានធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយនឹង
ជនជាតិយូដា។
30 យ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រសិនបើនៅពេលខាងមុខភាគីម្ខាង ឬភាគីម្ខាង
ទៀតគិតថានឹងជួបគ្នាដើម្បីបន្ថែម ឬបន្ថយអ្វីមួយ នោះពួកគេអាច
នឹងធ្វើវាតាមការពេញចិត្ត ហើយអ្វីដែលពួកគេនឹងបន្ថែម ឬដកចេញ
នឹងត្រូវបានផ្តល់សច្ចាប័ន។
31 ហើយយើងបានសរសេរទៅគាត់ថាហេតុអ្វីបានជាអ្នកដាក់នឹមរបស់
អ្នកធ្ងន់លើមិត្តរបស់យើង ហើយបង្រួបបង្រួមសាសន៍យូដា?
៣២ ដូច្នេះ បើគេតវ៉ាប្រឆាំងនឹងអ្នកទៀត យើងនឹងរកយុត្តិធម៌ឲ្យពួក
គេ ហើយតទល់នឹងអ្នកតាមសមុទ្រ និងផ្លូវគោក។

ជំពូកទី 9

1 ម្យ៉ាងទៀត កាលដេមេទ្រាសបានឮថា នីកាន័រ និងពលទ័ពរបស់គាត់
ត្រូវបានគេសម្លាប់ក្នុងសមរភូមិ នោះទ្រង់ក៏ចាត់បាកគីដេ និង
អាលស៊ីមចូលទៅក្នុងដែនដីយូដា ជាលើកទីពីរ ហើយនឹងពួកគេនូវ
កម្លាំងទ័ពដ៏សំខាន់
២ អ្នកដែលចេញទៅតាមផ្លូវដែលនាំទៅស្រុកកាកាឡា ហើយបោះតង់នៅ
មុខម៉ាសាឡូត ដែលនៅក្រុងអើបេឡា ហើយបន្ទាប់ពីឈ្នះហើយ ពួកគេ
បានសម្លាប់មនុស្សជាច្រើន។
3 នៅខែទីមួយនៃឆ្នាំមួយរយហាសិបឆ្នាំទីពីរ ពួកគេបានបោះទ័ពនៅមុខ
ក្រុងយេរូសាឡឹម
4 គេដកទ័ពចេញពីទីនោះទៅក្រុងបេរ៉ា ដោយមានទាហានជើងគោកពីរ
ម៉ឺននាក់ និងពលសេះពីរពាន់នាក់។
៥ ឥឡូវនេះ យូដាសបានបោះតង់របស់គាត់នៅអេលាសា ហើយមានអ្នក
រើសបីពាន់នាក់នៅជាមួយ
6 ពេលឃើញកងទ័ពដ៏ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់មកដល់គាត់ក៏ភ័យខ្លាច។
ពេលនោះ មានមនុស្សជាច្រើនបានបញ្ជូនខ្លួនចេញពីមេទ័ព
រហូតទាល់តែមានអ្នកស្នាក់នៅរបស់ពួកគេទៀត
លើកលែងតែមនុស្សប្រាំបីរយនាក់។
៧ ដូច្នេះ កាលយូដាសបានឃើញថាពលរបស់គាត់បានភ្លាត់ចេញ ហើយ
ការប្រយុទ្ធបានវាយប្រហារគាត់ គាត់មានការព្រួយបារម្ភក្នុងចិត្ត ហើយ
មានការព្រួយបារម្ភជាខ្លាំង ដោយគាត់គ្មានពេលដើម្បីប្រមូលពួកគាត់
មកជុំគ្នាឡើយ។
៨ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ចំពោះអស់អ្នកដែលនៅសេសសល់ លោក
បានមានប្រសាសន៍ថា ចូរយើងក្រោកឡើងទៅតទល់នឹងខ្មាំងសត្រូវ
របស់យើង បើសិនជាយើងអាចច្បាំងនឹងពួកគេបាន។
9 ប៉ុន្តែគេបានបង្ខូចគាត់ ដោយនិយាយថា យើងនឹងមិនអាចទៅរួច
ឡើយ សូមឲ្យយើងឥឡូវនេះសង្គ្រោះជីវិតរបស់យើងវិញ ហើយបន្ទាប់មក
យើងនឹងត្រឡប់មកវិញជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់យើង ហើយច្បាំងនឹង
ពួកគេ ដ្បិតយើងមានតិចណាស់។
10 យូដាសទូលថាៈ «ព្រះហាមមិនឲ្យខ្ញុំធ្វើការនេះ ហើយរត់ចេញឆ្ងាយពី
ពួកគេទៅ បើដល់ពេលកំណត់ សូមឲ្យយើងស្លាប់ជាមួយបងប្អូនរបស់
យើង ហើយកុំឲ្យយើងប្រឡាក់កិត្តិយសយើងឡើយ។
១១ ដោយថាពលទ័ពបាគីដេបានដកចេញពីត្រសាលរបស់ខ្លួន ហើយឈរ
ប្រឆាំងនឹងពួកគេ ទ័ពសេះរបស់គេត្រូវបានបែងចែកជាពីរកង ហើយ
អ្នកអូស និងព្រួញរបស់ពួកគេដើរពីមុខពលទាហាន ហើយអ្នកដែលដើរ
នៅខាងមុខសុទ្ធតែជាអ្នកខ្លាំង។
12 ចំណែកបាក់គីដេ គាត់នៅស្លាបស្តាំ ដូច្នេះ ម្ចាស់ផ្ទះចូលទៅជិតផ្នែក
ទាំងពីរ ហើយផ្លុំត្រែ។
១៣ ពួកគេនៅខាងយូដាស សូម្បីតែផ្លុំត្រែផង ធ្វើឲ្យផែនដីកក្រើកដោយ
សំឡេងកងទ័ព ហើយការប្រយុទ្ធបន្តតាំងពីព្រឹកដល់យប់។
១៤ ពេលយូដាសយល់ឃើញថា បាកគីដេ និងកម្លាំងនៃកងទ័ពរបស់គាត់
នៅខាងស្តាំ នោះគាត់ក៏យកបុរសរឹងមាំទាំងអស់ទៅជាមួយដែរ។
15 អ្នកនោះបានបំបាក់ស្លាបស្តាំ ហើយដេញតាមទៅលើភ្នំអាហ្សូត។
16 ប៉ុន្តែ កាលពួកគេនៅស្លាបឆ្វេងឃើញថាពួកគេនៃស្លាបស្តាំមិនសម
ហេតុផល គេក៏ដើរតាមយូដាស និងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយទ្រង់ដោយ
កែងជើងពីក្រោយ
១៧ ពេលនោះមានការប្រយុទ្ធគ្នាយ៉ាងខ្លាំង រហូតដល់ជាច្រើននាក់ត្រូវ
បានគេសម្លាប់ទាំងពីរផ្នែក។
18 យូដាសក៏ត្រូវគេសម្លាប់ ហើយអ្នកដែលនៅសេសសល់បានរត់គេចខ្លួន
ទៅ។
១៩ បន្ទាប់មក យ៉ូណាថាន និងស៊ីម៉ូនបានយកយូដាសជាប្អូនរបស់គាត់
ទៅបញ្ចុះនៅក្នុងផ្នូររបស់បុព្វបុរសរបស់គាត់នៅម៉ូឌីន។
20 ម្យ៉ាងទៀត ពួកគេបានយំសោកដល់ទ្រង់ ហើយពួកអ៊ីស្រាអែលទាំង
មូលបានយំសោកយ៉ាងខ្លាំងចំពោះទ្រង់ ហើយកាន់ទុក្ខជាច្រើនថ្ងៃដោយ
ពោលថា
21 តើបុរសក្លាហានបានស្លាប់យ៉ាងណា ដែលបានរំដោះជនជាតិ
អ៊ីស្រាអែល!
22 ចំណែកឯរឿងផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹងយូដាស និងសង្គ្រាមរបស់
គាត់ និងការដ៏ថ្លៃថ្នូដែលគាត់បានធ្វើ និងភាពអស្ចារ្យរបស់គាត់ នោះ
មិនត្រូវបានកត់ទុកឡើយ ដ្បិតមានច្រើនណាស់។
២៣ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់យូដាស មនុស្សទុច្ចរិតបានចាប់
ផ្តើមលើកក្បាលពួកគេនៅតាមឆ្នេរទាំងមូលនៃប្រទេសអ៊ីស្រាអែល ហើយ
មានអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់បានកើតឡើង។
២៤ នៅគ្រានោះក៏កើតទុរ្ភិក្សយ៉ាងខ្លាំង ដោយហេតុផលដែលស្រុកបះបោរ
ហើយក៏ទៅជាមួយគេ។
25 បន្ទាប់មក Bacchides បានជ្រើសរើសមនុស្សអាក្រក់ ហើយតាំងពួក
គេជាម្ចាស់ស្រុក។
26 ហើយពួកគេបានធ្វើការស៊ើបអង្កេត និងស្វែងរកមិត្តភក្តិរបស់
យូដាស ហើយបាននាំពួកគេទៅឯបាគីដេ ដែលបានសងសឹកនឹងពួកគេ
ហើយបានប្រើពួកគេយ៉ាងណាក៏ដោយ។
២៧ ដូច្នេះ តើមានទុក្ខវេទនាយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែលដែរឬ
ទេ តាំងពីពេលដែលគេមិនបានឃើញព្យាការីក្នុងចំណោមពួកគេ។
28 ដោយហេតុនេះហើយបានជាមិត្តភក្តិរបស់យូដាសទាំងអស់មកជុំគ្នា
ហើយនិយាយទៅយ៉ូណាថានថា
29 តាំងពីយូដាសជាប្អូនរបស់អ្នកបានស្លាប់ទៅ
ពួកយើងគ្មាននរណាដូចគាត់ដើម្បីចេញមុខប្រឆាំងនឹងខ្មាំងសត្រូវរបស់
យើង និង Bacchides
និងប្រឆាំងនឹងពួកគេនៃប្រជាជាតិរបស់យើងដែលជាសត្រូវនឹងយើង
នោះទេ។
៣០ឥឡូវនេះ យើងបានជ្រើសរើសអ្នកនៅថ្ងៃនេះឲ្យធ្វើជាព្រះអង្គម្ចាស់
និងជាមេទ័ពរបស់យើងជំនួសគាត់ ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចប្រយុទ្ធនឹងការ
ប្រយុទ្ធរបស់យើង។
31 នៅពេលនោះ យ៉ូណាថានបានទទួលការគ្រប់គ្រងលើគាត់ ហើយ
ក្រោកឡើងជំនួសយូដាសជាប្អូន។
32 ប៉ុន្តែពេលបាកគីដេដឹងហើយ គាត់រកសម្លាប់គាត់
33 បន្ទាប់មក យ៉ូណាថាន និងស៊ីម៉ូន ជាប្អូនរបស់គាត់ និងអស់អ្នកដែល
នៅជាមួយគាត់ ដោយយល់ឃើញដូច្នេះ ក៏រត់ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានថេកូ
ហើយបោះតង់របស់ខ្លួននៅមាត់ទឹកនៃអាងអាផារ។

៣៤ ពេលបាកគីដេយល់ហើយ គាត់ក៏ចូលទៅជិតទន្លេយ័រដាន់ ជាមួយនឹងពលបរិវារទាំងអស់នៅថ្ងៃសប្ប័ទ។
35ឥឡូវនេះ យ៉ូណាថានបានចាត់យ៉ូណាថានជាប្អូនប្រុសរបស់គាត់ ដែលជាមេទ័ពនៃប្រជាជនទៅអធិស្ឋានជាមិត្តរបស់គាត់ដែលជាអ្នកណាបាធី ដើម្បីឲ្យពួកគេបានចាកចេញទៅជាមួយនឹងពួកគេនូវរទេះដែលមានចំនួនច្រើន។
36 ប៉ុន្តែ កូនចៅរបស់លោកចាមប៊ីបានចេញពីក្រុងមេដាបា ហើយយកលោកយ៉ូហាន និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលលោកមានទៅតាមនោះ។
37 ក្រោយមក មានដំណឹងមកដល់យ៉ូណាថាន និងស៊ីម៉ូនជាប្អូនថា កូនចៅយ៉ាំប៊ីបានរៀបការយ៉ាងធំ ហើយនាំកូនក្រមុំពីណាដាបាថា ដោយជិះរថភ្លើងយ៉ាងធំ ដូចជាកូនស្រីរបស់ស្តេចចាន់ណាន
៣៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេនឹកឃើញលោកយ៉ូហានជាបងប្រុសរបស់ខ្លួន ហើយបានឡើងទៅលាក់ខ្លួននៅក្រោមទីលាក់កំបាំងនៃភ្នំ។
39 ពេលនោះគេងើបមុខឡើង ហើយមើល ហើយមើលទៅ មានរទេះដ៏អសុរោះ និងធំណាស់ ហើយកូនកំលោះក៏ចេញមក ព្រមទាំងមិត្តភក្តិ និងបងប្អូនរបស់គាត់ ដើម្បីជួបពួកគេ ដោយមានស្គរ និងឧបករណ៍ភ្លេង និងអាវុធជាច្រើន។
40 បន្ទាប់មក យ៉ូណាថាន និងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយគាត់បានក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងពួកគេពីកន្លែងដែលពួកគេដាក់នៅក្នុងការស្ទាក់ចាប់ ហើយកាប់សម្លាប់ពួកគេយ៉ាងច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ដួលស្លាប់ ហើយអ្នកដែលនៅសេសសល់បានរត់ចូលទៅលើភ្នំ ហើយចាប់បានទាំងអស់។
ការបំផ្លាញរបស់ពួកគេ។
៤១ អាពាហ៍ពិពាហ៍បានប្រែទៅជាការកាន់ទុក្ខ ហើយសំឡេងនៃបទភ្លេងរបស់ពួកគេក្លាយទៅជាការទួញយំ។
៤២ ដូច្នេះ កាលគេបានសងសឹកនឹងឈាមរបស់បងប្រុសគេយ៉ាងពេញលេញហើយ គេក៏ត្រឡប់ទៅវាលរហោស្ថាននៃទន្លេយ័រដាន់ម្តងទៀត។
៤៣ ឥឡូវនេះ ពេលបាកគីដេបានឮអំពីនេះ គាត់បានមកនៅថ្ងៃសប្ប័ទឆ្ពោះទៅមាត់ទន្លេយ័រដាន់ ដោយមានឫទ្ធានុភាពយ៉ាងខ្លាំង។
44 លោកយ៉ូណាថានមានប្រសាសន៍ទៅកាន់ក្រុមរបស់លោកថា៖ «ចូរយើងឡើងទៅប្រយុទ្ធដើម្បីជីវិតរបស់យើងឥឡូវនេះ ដ្បិតថ្ងៃនេះមិនស្ថិតនៅជាមួយយើងដូចកាលពីអតីតកាលទេ។
៤៥ត្បិត មើល ចុះ ការប្រយុទ្ធគឺនៅចំពោះមុខយើង
ហើយនៅពីក្រោយយើង ហើយទឹកទន្លេយ័រដាន់នៅខាងនេះ
និងខាងនោះ វាលភក់
និងឈើក៏គ្មានកន្លែងសម្រាប់យើងងាកចេញដែរ។
៤៦ ហេតុដូច្នោះហើយឥឡូវនេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាយំទៅស្ថានសួគ៌ ដើម្បីឲ្យអ្នកបានរួចពីកណ្តាប់ដៃនៃខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នក។
47 ដោយការនោះពួកគេបានចូលរួមច្បាំង ហើយយ៉ូណាថានបានលើកដៃទៅវាយបាគីដេ ប៉ុន្តែគាត់បែរចេញពីគាត់វិញ។
48 ពេលនោះ យ៉ូណាថាន និងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយនាំគ្នាលោតចូលទន្លេយ័រដាន់ ហើយហែលឆ្លងទៅច្រាំងម្ខាងទៀត ទោះបីជាម្នាក់ទៀតមិនឆ្លងទន្លេយ័រដាន់ទៅឯគេទេ។
49 ដូច្នេះ នៅថ្ងៃនោះ មានទាហានមួយពាន់នាក់បានស្លាប់។
៥០ ក្រោយមក លោកបាកគីដេត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ហើយបានជួសជុលកន្លែងរឹងមាំនៅស្រុកយូដា។ បន្ទាយនៅក្រុងយេរីខូ អិមម៉ុស បេតហូរ៉ុន បេតអែល ថាមណាថា ផារ៉ាតូនី និងតាផុន ទ្រង់បានពង្រឹងដោយកំពែងខ្ពស់ មានទ្វារ និងរនាំង។
៥១ ហើយនៅក្នុងពួកគេ ទ្រង់បានតាំងបន្ទាយមួយ ដើម្បីពួកគេអាចនឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់លើពួកអ៊ីស្រាអែល។
52 លោកក៏បានពង្រឹងក្រុងបេតស៊ូរ៉ា ក្រុងកាសេរ៉ា និងប៉ម ហើយដាក់កម្លាំងនៅក្នុងពួកគេ និងការផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈ។
53 ម្យ៉ាងទៀត គាត់ក៏ចាប់កូនប្រុសរបស់មេនៅក្នុងស្រុកជាចំណាប់ខ្មាំង ហើយដាក់ពួកគេទៅក្នុងប៉មនៅក្រុងយេរូសាឡិមដើម្បីឃុំខ្លួន។
៥៤ លើសពីនេះទៅទៀតនៅឆ្នាំទីមួយរយហាសិបនិងទីបី នៅក្នុងខែទីពីរ អាល់ស៊ីមុសបានបញ្ជាថាត្រូវទាញជញ្ជាំងនៃទីធ្លាខាងក្នុងនៃទីសក្ការៈចុះ។ គាត់បានទម្លាក់កិច្ចការរបស់ព្យាការី
55 ហើយនៅពេលដែលគាត់ចាប់ផ្តើមទាញចុះ
សូម្បីតែនៅពេលនោះត្រូវបាន Alcimus ញាំញី
ហើយសហគ្រាសរបស់គាត់បានរារាំង:
ត្បិតមាត់របស់គាត់ត្រូវបានបញ្ឈប់
ហើយគាត់ត្រូវបានគេនាំទៅដោយជំងឺខ្វិន
ដូច្នេះគាត់មិនអាចនិយាយអ្វីបានទៀតទេ ហើយក៏មិនចេញបញ្ជាអំពីផ្ទះរបស់គាត់។
56 ដូច្នេះ អាល់ស៊ីមុសបានស្លាប់នៅពេលនោះ ដោយមានទារុណកម្មយ៉ាងខ្លាំង។
57 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែល Bacchides បានឃើញថា Alcimus បានស្លាប់ គាត់ក៏ត្រឡប់ទៅរកស្តេចវិញ៖ ពេលនោះ ដែនដី Judea
ត្រូវបានសម្រាកពីរឆ្នាំ។
58 ពេលនោះ ពួកមនុស្សទុច្ចរិតទាំងអស់បានជួបប្រជុំគ្នាដោយនិយាយថា មើលចុះ យ៉ូណាថាន និងក្រុមរបស់គាត់បានសុខស្រួល ហើយរស់នៅដោយគ្មានការខ្វល់ខ្វាយអ្វីឡើយ ឥឡូវនេះ យើងនឹងនាំ Bacchides មកទីនេះ ដែលនឹងនាំពួកគេទាំងអស់ក្នុងមួយយប់។
59 ដូច្នេះ គេក៏ទៅពិគ្រោះជាមួយនឹងលោក។
60 រួចគាត់ដកគាត់ចេញ ហើយមកជាមួយនឹងពលបរិវារដ៏ធំ ហើយបានផ្ញើសំបុត្រជាសម្ងាត់ទៅកាន់អ្នកកាន់តាមគាត់នៅស្រុកយូដា ដើម្បីឲ្យគេយកយ៉ូណាថាន និងអ្នកដែលនៅជាមួយគាត់ តែក៏មិនអាចទៅបានដែរ ព្រោះដំបូន្មានរបស់គេបានដឹងដល់ពួកគេ។
៦១ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាប់យកបុរសនៃប្រទេស ដែលជាអ្នកបង្កើតអំពើទុច្ចរិតនោះប្រហែលហាសិបនាក់ ហើយបានសម្លាប់ពួកគេ។
៦២ ក្រោយមក យ៉ូណាថាន និងស៊ីម៉ូន និងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយបាននាំពួកគេទៅក្រុងបេតបាស៊ី ដែលស្ថិតនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយពួកគេបានជួសជុលការពុកផុយរបស់វា ហើយធ្វើឲ្យវារឹងមាំ។
63 កាលបាកគីដេដឹងហើយ នោះទ្រង់ក៏ប្រមូលពលបរិវារទាំងអស់របស់ទ្រង់ ហើយចាត់គេទៅប្រាប់ពួកអ្នកស្រុកយូដា។
64 បន្ទាប់មក ព្រះអង្គយាងទៅឡោមព័ទ្ធក្រុងបេតបាស៊ី។ ពួកគេបានច្បាំងនឹងវាជាយូរមកហើយ ហើយបានបង្កើតម៉ាស៊ីននៃសង្គ្រាម។
65 ប៉ុន្តែ យ៉ូណាថានបានទុកស៊ីម៉ូនជាប្អូនរបស់គាត់នៅក្នុងទីក្រុង ហើយចេញទៅស្រុកនោះ ហើយគាត់ក៏ចេញទៅតាមចំនួនជាក់លាក់។
66 ហើយគាត់បានវាយ Odonarkes និងបងប្អូនរបស់គាត់ និងកូនចៅរបស់ Phasiron នៅក្នុងតង់របស់ពួកគេ។
៦៧ហើយ កាលលោកចាប់ផ្តើមវាយពួកគេ ហើយឡើងមកជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់លោក ស៊ីម៉ូន និងក្រុមរបស់លោកបានចេញពីទីក្រុង ហើយដុតគ្រឿងចក្រនៃសង្គ្រាម។
68 ហើយបានច្បាំងនឹងបាកគីដេ ដែលមិនសមនឹងពួកគេ ហើយពួកគេបានធ្វើឲ្យគាត់ឈឺចាប់ព្រោះការប្រឹក្សានិងការលំបាករបស់គាត់ឥតប្រយោជន៍។
៦៩ ហេតុដូច្នោះហើយ គាត់ខឹងជាខ្លាំងចំពោះមនុស្សអាក្រក់ដែលបានផ្តល់ដំបូន្មានដល់គាត់ឲ្យចូលទៅក្នុងប្រទេស ដរាបណាគាត់បានសម្លាប់ពួកគេជាច្រើន ហើយមានបំណងត្រឡប់ទៅស្រុករបស់គាត់វិញ។
70 កាលណាយ៉ូណាថានចេះដឹងហើយ នោះទ្រង់ក៏ចាត់ទូតទៅឯទ្រង់ ដល់ទីបំផុត ទ្រង់នឹងធ្វើសេចក្តីសុខសាន្តជាមួយនឹងទ្រង់ ហើយដោះលែងពួកអ្នកទោស។
៧១ អ្វីដែលគាត់ទទួលយក ហើយបានធ្វើតាមការទាមទាររបស់គាត់ ហើយស្បថនឹងគាត់ថា គាត់នឹងមិនធ្វើបាបគាត់ពេញមួយជីវិតគាត់ឡើយ។
៧២ ដូច្នេះហើយ នៅពេលដែលទ្រង់បានស្តារពួកអ្នកទោស
ដែលទ្រង់បានដកពីទឹកដីយូដាពីមុនមកឱ្យគាត់វិញ
នោះទ្រង់បានត្រឡប់មកវិញ
ហើយបានធ្វើដំណើរទៅកាន់ទឹកដីរបស់ទ្រង់
ហើយទ្រង់ក៏មិនបានចូលមកក្នុងព្រំដែនរបស់ពួកគេទៀតទេ។
73 ដូច្នេះ ដាវក៏ឈប់ពីស្រុកអ៊ីស្រាអែល តែយ៉ូណាថានស្នាក់នៅក្រុងម៉ាកុស ហើយចាប់ផ្តើមគ្រប់គ្រងប្រជាជន
ហើយគាត់បានបំផ្លាញមនុស្សទុច្ចរិតចេញពីអ៊ីស្រាអែល។

ជំពូកទី 10

1 នៅឆ្នាំទីហុកសិប អាឡិចសាន់ឌឺ ជាកូនរបស់អាន់ទីយ៉ូកុស ហៅក្រៅថាអេពីផានេស បានឡើងទៅចាប់ផ្តូលេម៉ៃ ព្រោះប្រជាជនបានទទួលទ្រង់តាមមធ្យោបាយដែលទ្រង់សោយរាជ្យនៅទីនោះ។
២ឥឡូវនេះ កាលស្តេចដេមេទ្រាសបានឮដូច្នេះ ទ្រង់បានប្រមូលពលដ៏ធំមួយមកជុំគ្នា ហើយចេញទៅច្បាំងនឹងទ្រង់។
៣ ម្យ៉ាងទៀត ដេមេទ្រាសបានផ្ញើសំបុត្រទៅយ៉ូណាថានដោយពាក្យស្រឡាញ់ ដូចដែលគាត់លើកតម្កើងគាត់។
4 ព្រោះគាត់បាននិយាយថា ចូរយើងបង្កើតសន្តិភាពជាមួយនឹងគាត់ជាមុនសិន មុននឹងគាត់ចូលរួមជាមួយនឹងអាឡិចសាន់ឌឺប្រឆាំងនឹងយើង
5 បើមិនដូច្នោះទេ គាត់នឹងនឹកចាំពីអំពើអាក្រក់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលយើងបានប្រព្រឹត្តចំពោះគាត់ និងប្រឆាំងនឹងបងប្អូនគាត់ និងប្រជាជនរបស់គាត់។
6 ហេតុដូច្នេះហើយបានជាគាត់បានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់គាត់ក្នុងការប្រមូលទ័ពជាមួយគ្នា ហើយផ្តល់អាវុធដើម្បីជួយគាត់ក្នុងការប្រយុទ្ធ។ គាត់ក៏បានបញ្ជាឲ្យចាប់ចំណាប់ខ្មាំងដែលនៅក្នុងប៉មត្រូវរំដោះគាត់ចេញ។

7 បន្ទាប់មក យ៉ូណាថានបានមកក្រុងយេរូសាឡិម ហើយអានសំបុត្រនៅ
ចំពោះមុខប្រជាជនទាំងអស់ និងអ្នកដែលនៅក្នុងប៉ម។
៨ ពួកគេភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង ដោយបានឮថាស្តេចបានប្រទានអំណាច
ដល់គាត់ដើម្បីប្រមូលទ័ពមកជាមួយ។
៩ពេលនោះ ពួកគេនៅប៉មបានបញ្ជូនចំណាប់ខ្មាំងរបស់ខ្លួនទៅឲ្យ
យ៉ូណាថាន ហើយលោកក៏បញ្ជូនពួកគេទៅឲ្យឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ។
10 ការនេះបានធ្វើឡើង យ៉ូណាថានបានតាំងលំនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម
ហើយចាប់ផ្តើមសង់និងជួសជុលក្រុង។
១១ហើយលោកបានបង្គាប់ពួកកម្មករឲ្យសង់ជញ្ជាំង និងភ្នំស៊ីយ៉ូន និង
ជុំវិញដោយថ្មរាងបួនជ្រុងសម្រាប់ធ្វើកំពែង។ ហើយពួកគេបានធ្វើដូច្នេះ។
១២ ពេលនោះ ជនបរទេសដែលនៅក្នុងបន្ទាយដែលបាគីដេបានសង់
បានរត់ចេញទៅ។
13 អស់អ្នករាល់គ្នាបានចាកចេញពីកន្លែងរបស់ខ្លួន ហើយទៅស្រុករបស់
ខ្លួន។
១៤ នៅក្រុងបេតសួរ៉ាខ្លះប៉ុណ្ណោះដែលបានលះចោលក្រិត្យវិន័យ ហើយ
បញ្ញត្តិនៅតែនៅដដែល ដ្បិតវាជាកន្លែងជ្រកកោនរបស់ពួកគេ។
១៥ឥឡូវនេះ ពេលដែលស្តេចអាឡិចសាន់ឌឺបានឮនូវសេចក្តីសន្យាដែល
ដេមេទ្រាសបានផ្ញើទៅយ៉ូណាថានៈ ពេលនោះក៏ត្រូវបានគេប្រាប់គាត់អំពី
ការប្រយុទ្ធ និងការដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដែលគាត់ និងបងប្អូនរបស់គាត់បានធ្វើ
និងពីការឈឺចាប់ដែលពួកគេបានស៊ូទ្រាំ
16 គាត់សួរថា តើយើងនឹងរកឃើញបុរសម្នាក់ទៀតឬ? ឥឡូវនេះ យើង
នឹងធ្វើគាត់ជាមិត្តរួមគ្នារបស់យើង។
១៧ ពេលនោះ លោកបានសរសេរសំបុត្រមួយច្បាប់ ហើយផ្ញើទៅលោក
តាមពាក្យទាំងនេះ ដោយមានប្រសាសន៍ថា
18 ស្តេចអាឡិចសាន់ឌឺទៅឯយ៉ូណាថានជាប្អូនទ្រង់បានផ្ញើសួរសុខទុក្ខ
19 យើងបានឮពីអ្នកថាអ្នកជាមនុស្សមានឫទ្ធានុភាពដ៏អស្ចារ្យ ហើយ
បានជួបដើម្បីធ្វើជាមិត្តរបស់យើង។
២០ហេតុដូច្នោះហើយ នៅថ្ងៃនេះ យើងបានតែងតាំងអ្នកឲ្យធ្វើជាសម្តេច
សង្ឃនៃប្រជាជាតិរបស់អ្នក ហើយត្រូវហៅថាជាមិត្តរបស់ស្តេច។
(បន្ទាប់មកគាត់បានផ្ញើអាវពណ៌ស្វាយមួយ
និងមកុដមាសមួយមកគាត់។
21 ដូច្នេះហើយ នៅខែទីប្រាំពីរនៃឆ្នាំរយហុកសិប ក្នុងពិធីបុណ្យនៃ
ព្រះពន្លា នោះយ៉ូណាថានបានស្លៀកពាក់អាវដ៏បរិសុទ្ធ ហើយប្រមូល
កម្លាំង ហើយផ្តល់គ្រឿងសស្ត្រាវុធជាច្រើន។
22 កាលដេមេទ្រាសឮដូច្នេះ គាត់សោកស្តាយជាខ្លាំង ហើយនិយាយថា
23 តើយើងបានធ្វើអ្វីខ្លះ ដែលអាឡិចសាន់ឌឺបានរារាំងយើងក្នុងការ
បង្កើតមិត្តភាពជាមួយនឹងសាសន៍យូដា ដើម្បីពង្រឹងខ្លួនគាត់?
២៤ ខ្ញុំក៏នឹងសរសេរទៅពួកគេនូវពាក្យលើកទឹកចិត្ត ហើយសន្យាពួកគេ
នូវសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងអំណោយទាន ដើម្បីខ្ញុំអាចមានជំនួយពីពួកគេ។
25 ដូច្នេះ ទ្រង់បានចាត់គេឲ្យទៅឯពួកគេ ដល់ហេតុនេះ ស្តេចដេមេទ្រាស
ទ្រង់ផ្ញើទៅពួកសាសន៍យូដា
26 ខណៈពេលដែលអ្នករាល់គ្នាបានរក្សាសេចក្តីសញ្ញាជាមួយយើង
ហើយបានបន្តក្នុងចំណងមិត្តភាពរបស់យើង
ដោយមិនចូលរួមជាមួយសត្រូវរបស់យើង នោះយើងបានឮអំពីរឿងនេះ
ហើយយើងរីករាយ។
២៧ហេតុដូច្នោះហើយ ឥឡូវនេះ ចូរអ្នកនៅតែបន្តស្មោះត្រង់ចំពោះយើង
ហើយយើងនឹងតបស្នងដល់អ្នកយ៉ាងល្អចំពោះកិច្ចការដែលអ្នកបានធ្វើ
ក្នុងនាមយើង
28 ហើយនឹងឲ្យអ្នកនូវអភ័យឯកសិទ្ធិជាច្រើន ហើយនឹងឲ្យរង្វាន់ដល់
អ្នក។
29 ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងដោះលែងអ្នកវិញ ហើយសម្រាប់ជាប្រយោជន៍
ដល់អ្នក ខ្ញុំបានដោះលែងជនជាតិយូដាទាំងអស់ពីសួយសារអាករ និងពី
ទំនៀមទម្លាប់អំបិល និងពីពន្ធមកុដ។
៣០ហើយពីអ្វីដែលទាក់ទងនឹងខ្ញុំដើម្បីទទួលជាចំណែកទីបី ឬពូជ និង
ពាក់កណ្តាលនៃផ្លែឈើ នោះខ្ញុំក៏ដោះលែងវាចាប់ពីថ្ងៃនេះទៅ ដើម្បីកុំឲ្យ
ពួកគេត្រូវបានយកពីដែនដីយូដា ឬ ក្នុងចំណោមរដ្ឋាភិបាលទាំងបី
ដែលត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្រៅស្រុកសាម៉ារី និងស្រុកកាលីឡេ ចាប់ពីថ្ងៃនេះ
តទៅជារៀងរហូត។
31 សូមឲ្យក្រុងយេរូសាឡឹមបានបរិសុទ្ធ និងមានសេរីភាព ដោយមានព្រំ
ប្រទល់នៃក្រុងនោះ ទាំងតម្លៃពីភាគដប់ និងថ្លៃសួយសារអាករ។
៣២ ហើយចំពោះប៉មដែលនៅក្រុងយេរូសាឡិម នោះខ្ញុំប្រគល់សិទ្ធិអំណាច
លើវា ហើយប្រគល់ឲ្យមហាបូជាចារ្យ ដើម្បីឲ្យគាត់អាចតាំងមនុស្សនៅក្នុង
នោះ តាមដែលគាត់នឹងជ្រើសរើសរក្សាវា។
៣៣ ម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំបានដោះលែងជនជាតិយូដាទាំងអស់ដែលត្រូវបាន
ចាប់ជាឈ្លើយពីដែនដីយូដាទៅក្នុងផ្នែកណាមួយនៃនគររបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ
នឹងឲ្យពួកមន្ត្រីរបស់ខ្ញុំទាំងអស់យកសួយសារអាករមកវិញ សូម្បីតែគោ
ក្របីរបស់ពួកគេ។
34 ម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំចង់ឲ្យពិធីបុណ្យ និងថ្ងៃសប្ប័ទ និងខែថ្មី និងថ្ងៃដ៏
ឧឡារិក និងបីថ្ងៃមុនបុណ្យ ហើយបីថ្ងៃបន្ទាប់ពីបុណ្យនោះ នឹងក្លាយជា
អភ័យឯកសិទ្ធិ និងសេរីភាពសម្រាប់ជនជាតិយូដាទាំងអស់ក្នុង
អាណាចក្ររបស់ខ្ញុំ។
៣៥ ក៏គ្មានអ្នកណាមានសិទ្ធិជ្រៀតជ្រែក ឬធ្វើបាបពួកគេក្នុងរឿងណា
មួយដែរ។
៣៦ យើងនឹងបន្តទៀត ថានឹងត្រូវចុះឈ្មោះក្នុងចំណោមកងទ័ពរបស់
ស្តេចប្រហែលបីម៉ឺននាក់នៃជនជាតិយូដា ដែលនឹងត្រូវផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួល
ដល់ពលទាហានទាំងអស់របស់ស្តេច។
៣៧ហើយក្នុងចំណោមពួកគេនឹងមានអ្នកខ្លះត្រូវដាក់នៅក្នុងបន្ទាយដ៏
រឹងមាំរបស់ស្តេច ដែលអ្នកខ្លះនឹងត្រូវដាក់លើកិច្ចការនៃរាជាណាចក្រ
ដែលគួរឲ្យទុកចិត្តដែរ ហើយយើងនឹងឲ្យអ្នកត្រួតពិនិត្យ និងអភិបាល
របស់ពួកគេនៅក្នុងខ្លួនពួកគេ ហើយពួកគេរស់នៅបន្ទាប់មក។
ក្រឹត្យវិន័យរបស់គេ ដូចស្តេចបានបង្គាប់នៅស្រុកយូដា។
៣៨ហើយ អំពី រដ្ឋាភិបាល ទាំង បី ដែល ត្រូវ បាន បញ្ចូល ទៅ ក្នុង ស្រុក
យូដា ពី ស្រុក សាម៉ារី ចូរ ឲ្យ ពួក គេ ចូល រួម ជា មួយ នឹង ស្រុក យូដា
ដើម្បី ឲ្យ ពួក គេ អាច ត្រូវ បាន គេ ចាត់ ទុក ថា នៅ ក្រោម មួយ ឬ
មិន ត្រូវ ចង ដើម្បី គោរព តាម អំណាច ផ្សេង ទៀត ក្រៅ ពី សម្តេច
សង្ឃ។
39 រីឯ Ptolemais និងដីដែលនៅជុំវិញនោះ ខ្ញុំក៏ប្រគល់វាជាអំណោយឥត
គិតថ្លៃដល់ទីសក្ការៈនៅក្រុងយេរូសាឡឹម សម្រាប់ចំណាយចាំបាច់នៃ
ទីសក្ការៈ។
៤០ ម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំឲ្យប្រាក់មួយម៉ឺនប្រាំពាន់រៀលជារៀងរាល់ឆ្នាំ ពីគណនី
របស់ស្តេចពីកន្លែងដែលពាក់ព័ន្ធ។
៤១ហើយប្រាក់លើសទាំងអស់ ដែលពួកមន្ត្រីមិនបានបង់ដូចកាលពី
សម័យមុន ចាប់ពីពេលនេះតទៅនឹងត្រូវបានប្រគល់ឲ្យដល់កិច្ចការនៃ
ព្រះវិហារ។
42 ហើយក្រៅពីនេះ ប្រាក់ប្រាំពាន់តម្លឹង
ដែលពួកគេបានយកពីការប្រើប្រាស់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធចេញពីគណនីជារៀ
ងរាល់ឆ្នាំ សូម្បីតែរបស់ទាំងនោះក៏នឹងត្រូវដោះលែងវិញដែរ
ពីព្រោះពួកគេទាក់ទងនឹងសង្ឃដែលបម្រើ។
៤៣ហើយអ្នកណាដែលពួកគេជាអ្នកដែលភៀសខ្លួនទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ
នៅក្រុងយេរូសាឡិម ឬស្ថិតនៅក្នុងសេរីភាពនៅទីនេះ ដោយត្រូវជំពាក់
បំណុលស្តេច ឬចំពោះរឿងផ្សេងទៀត ចូរឲ្យពួកគេមានសេរីភាព និងអ្វីៗ
ទាំងអស់ដែលពួកគេមាននៅក្នុងអាណាចក្ររបស់យើង។
៤៤ ត្បិតអគារ និងការជួសជុលកិច្ចការនៃទីសក្ការៈក៏ត្រូវបានផ្តល់ឲ្យតាម
គណនីរបស់ស្តេច។
៤៥មែនហើយ ហើយសម្រាប់ការសាងសង់កំពែងក្រុងយេរូសាឡិម
និងការពង្រឹងវានៅជុំវិញនោះ
ការចំណាយនឹងត្រូវផ្តល់ឱ្យចេញពីដំណើររឿងរបស់ស្តេច
ក៏ដូចជាសម្រាប់ការសាងសង់កំផែងនៅស្រុកយូដាផងដែរ។
៤៦ឥឡូវនេះ ពេលយ៉ូណាថាន និងប្រជាជនបានឮពាក្យទាំងនេះ ពួកគេ
មិនបានផ្តល់កិត្តិយសដល់ពួកគេ ឬក៏មិនបានទទួលពាក្យទាំងនោះទេ
ពីព្រោះពួកគេនឹកចាំពីអំពើអាក្រក់ដ៏ធំដែលលោកបានធ្វើនៅក្នុង
ប្រទេសអ៊ីស្រាអែល។ ព្រះអង្គធ្វើឲ្យគេឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង។
៤៧ ប៉ុន្តែជាមួយអាឡិចសាន់ឌឺ ពួកគេពេញចិត្តណាស់ ពីព្រោះគាត់ជា
មនុស្សដំបូងដែលបានអង្វរសុំសន្តិភាពពិតជាមួយពួកគេ ហើយពួកគេ
បានរួបរួមជាមួយគាត់ជានិច្ច។
48 បន្ទាប់មក លោកបានប្រមូលទ័ពដ៏ធំរបស់ស្តេចអាឡិចសាន់ឌឺ ហើយ
បោះទ័ពប្រឆាំងនឹងដេមេទ្រាស។
49 ហើយបន្ទាប់ពីស្តេចទាំងពីរបានចូលប្រយុទ្ធគ្នាហើយ ពលរបស់
ដេមេទ្រាសបានរត់គេចខ្លួន ប៉ុន្តែអាឡិចសាន់ឌឺតាមក្រោយ ហើយបាន
យកឈ្នះលើពួកគេ។
50 ហើយគាត់បន្តការប្រយុទ្ធយ៉ាងខ្លាំងរហូតដល់ថ្ងៃលិច ហើយថ្ងៃនោះត្រូវ
បានដេមេទ្រាសស្លាប់។
51 បន្ទាប់មក អាឡិចសាន់ឌឺបានចាត់ទូតទៅកាន់ Ptolemee ជាស្តេច
ស្រុកអេស៊ីប ដោយសារប្រាប់អំពីឥទ្ធិពលនេះថា ៖
៥២ ត្បិតថាខ្ញុំបានមកដល់អាណាចក្ររបស់ខ្ញុំម្តងទៀត ហើយត្រូវបាន
តាំងនៅក្នុងបល្ល័ង្កនៃបុព្វបុរសរបស់ខ្ញុំ ហើយបានទទួលបានការត្រួតត្រា
ហើយបានផ្តួលរំលំដេមេទ្រាស ហើយបានស្តារប្រទេសរបស់យើងឡើងវិញ
53 ដ្បិតបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានចូលរួមច្បាំងជាមួយគាត់ហើយ ទាំងគាត់ និង
ពលទាហានរបស់គាត់ត្រូវបានយើងមិនសុខចិត្ត ដូច្នេះហើយបានជា
យើងអង្គុយនៅក្នុងបល្ល័ង្កនៃនគររបស់គាត់។
54 ឥឡូវនេះ ចូរយើងបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពជាមួយគ្នា ហើយប្រគល់កូនស្រី
របស់អ្នកឲ្យខ្ញុំឥឡូវនេះទៅជាប្រពន្ធ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើជាកូនប្រសារបស់
អ្នក ហើយនឹងប្រគល់ទាំងអ្នក និងនាងតាមសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់អ្នក។

55 ពេលនោះ ស្តេចប៉ូលេមេបានឆ្លើយថា៖ «សូមរីករាយជាមួយថ្ងៃដែល
អ្នកបានត្រឡប់ទៅក្នុងដែនដីនៃបុព្វបុរសរបស់អ្នក ហើយបានសោយ
រាជ្យលើបល្ល័ង្កនៃនគររបស់ពួកគេ»។
៥៦ហើយឥឡូវនេះយើងនឹងធ្វើចំពោះអ្នក ដូចដែលអ្នកបានសរសេរថា
ចូរមកជួបខ្ញុំនៅ Ptolemais ដើម្បីឲ្យយើងបានជួបគ្នា ដ្បិតខ្ញុំនឹងយក
កូនស្រីរបស់ខ្ញុំទៅជាមួយអ្នកតាមបំណងប្រាថ្នា។
57 ដូច្នេះ Ptolemee បានចេញពីស្រុកអេស៊ីបជាមួយនឹងកូនស្រីរបស់គាត់
Cleopatra ហើយពួកគេបានមកដល់ Ptolemais ក្នុងឆ្នាំទីពីររយបីសាច។
58 នៅពេលដែលស្តេចអាឡិចសាន់ឌឺបានជួបគាត់
គាត់បានប្រគល់ឱ្យគាត់នូវកូនស្រីរបស់គាត់ឈ្មោះ Cleopatra
ហើយបានប្រារព្ធពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់នាងនៅ Ptolemais
ដោយសិរីរុងរឿងដ៏អស្ចារ្យដូចស្តេចមាន។
៥៩ ឥឡូវនេះ ស្តេចអាឡិចសាន់ឌឺបានសរសេរទៅយ៉ូណាថានថានឹងមក
ជួបគាត់។
60 អ្នកនោះបានធ្វើដំណើរទៅក្រុងតូលេម៉ៃដោយកិត្តិយស ជាកន្លែង
ដែលគាត់បានជួបស្តេចទាំងពីរ ហើយបានប្រទានប្រាក់ និងមាស និង
អំណោយជាច្រើនដល់ពួកគេ និងមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ ហើយបានទទួល
ការពេញចិត្តចំពោះមុខពួកគេ។
61 នៅគ្រានោះ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែលមានជំងឺរាតត្បាតមួយចំនួនជា
មនុស្សអាក្រក់ បានប្រមូលផ្តុំគ្នាប្រឆាំងនឹងលោក ដើម្បីចោទប្រកាន់
លោក ប៉ុន្តែស្តេចមិនស្តាប់ពួកគេទេ។
៦២មែនហើយ លើសពីនេះទៅទៀត
ស្តេចបានបញ្ជាឱ្យដោះសម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់
ហើយស្លៀកពាក់ឱ្យគាត់ដោយពណ៌ស្វាយ ហើយពួកគេបានធ្វើដូច្នេះ។
63 ហើយគាត់បានឲ្យគាត់អង្គុយដោយខ្លួនគាត់ ហើយនិយាយទៅកាន់
មេរបស់គាត់ថា ចូរទៅជាមួយគាត់ទៅកណ្តាលទីក្រុង ហើយប្រកាសកុំឲ្យ
អ្នកណាតវ៉ានឹងគាត់ពីរឿងណាមួយ ហើយកុំឲ្យអ្នកណារំខានគាត់ដោយ
មូលហេតុណាមួយឡើយ។ .
៦៤ឥឡូវនេះ ពេលដែលអ្នកចោទប្រកាន់គាត់បានឃើញថាគាត់ត្រូវបាន
គេគោរពតាមការប្រកាស ហើយស្លៀកពាក់ពណ៌ស្វាយ នោះពួកគេក៏រត់
ចេញទៅ។
65 ដូច្នេះ ស្តេចក៏គោរពគាត់ ហើយបានសរសេរគាត់នៅក្នុងចំណោមមិត្ត
សំឡាញ់របស់គាត់ ហើយបានតាំងគាត់ជាអ្នកឧកញ៉ា និងជាអ្នកទទួល
យកអំណាចរបស់គាត់។
៦៦ ក្រោយមក លោកយ៉ូណាថានវិលត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញដោយ
សេចក្តីសុខសាន្ត និងសេចក្តីរីករាយ។
67 លើសពីនេះទៀតនៅក្នុង; ឆ្នាំទីបីរយប្រាំបីឆ្នាំទីប្រាំ ដេមេទ្រាស ជាកូន
របស់ដេមេទ្រាស បានចេញពីកោះក្រេត មកក្នុងស្រុករបស់បុព្វបុរស
របស់គាត់។
៦៨ កាលស្តេចអាឡិចសាន់ឌឺបានឮដំណឹងនេះ ទ្រង់សោកស្តាយយ៉ាង
ត្រឹមត្រូវ ហើយត្រឡប់ទៅក្រុងអាន់ទីយ៉ូកវិញ។
69 បន្ទាប់មក ដេមេទ្រាសបានតែងតាំងអប៉ូឡូណុសជាអភិបាលក្រុង
សេឡូស៊ៀ ជាមេទ័ពរបស់គាត់ ដែលបានប្រមូលពលដ៏ធំមកជុំគ្នា ហើយ
បោះជំរំនៅយ៉ាម៉ានី ហើយចាត់ទៅឯសម្តេចសង្ឃយ៉ូណាថាន ដោយពោល
ថា
70 ទ្រង់តែម្នាក់ឯងលើកខ្លួនឡើងប្រឆាំងនឹងពួកយើង ហើយខ្ញុំសើច
ចំអកមើលងាយដោយយល់ដល់ទ្រង់ ហើយស្តីបន្ទោសចុះហេតុអ្វីបានជា
អ្នកបង្អាប់អំណាចរបស់ទ្រង់ប្រឆាំងនឹងយើងនៅលើភ្នំ?
71 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកទុកចិត្តលើកម្លាំងរបស់អ្នកផ្ទាល់ ចូរចុះមកឯ
យើងនៅក្នុងវាលទំនាប ហើយនៅទីនោះ ចូរយើងសាកល្បងបញ្ហានេះជា
មួយគ្នា ដ្បិតខ្ញុំជាអំណាចនៃទីក្រុង។
៧២ ចូរសួរហើយរៀនថាខ្ញុំជានរណា ហើយអ្នកឯទៀតដែលចូលរួមជាមួយ
យើង ហើយពួកគេនឹងប្រាប់អ្នកថា ជើងរបស់អ្នកមិនអាចហោះទៅលើដី
របស់ពួកគេបានទេ។
៧៣ ហេតុដូច្នេះហើយ ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងមិនអាចស្ថិតនៅលើទាហានសេះ
និងអំណាចដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងវាលទំនាប ដែលជាកន្លែងដែលគ្មានថ្ម ឬ
ថ្មពិល ឬកន្លែងសម្រាប់រត់ទៅរកឡើយ។
៧៤ ដូច្នេះ ពេលយ៉ូណាថានឮពាក្យរបស់អប៉ូឡូនិសនេះ គាត់រំជួលចិត្ត
ហើយជ្រើសរើសមនុស្សមួយម៉ឺននាក់ចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម ជាកន្លែង
ដែលស៊ីម៉ូនជាប្អូនរបស់គាត់បានជួបគាត់ដើម្បីជួយគាត់។
75 ហើយគាត់បានបោះតង់របស់គាត់ប្រឆាំងនឹងយ៉ុបប៉ា។ ពួកគេពីក្រុង
យ៉ុបប៉េបានបិទគាត់ចេញពីទីក្រុង ពីព្រោះលោកអប៉ូឡូនីសមានទាហាន
នៅទីនោះ។
76 បន្ទាប់មក យ៉ូណាថានបានឡោមព័ទ្ធក្រុងនោះ ហើយពួកអ្នកនៅក្នុង
ទីក្រុងបានអនុញ្ញាតឲ្យគាត់ចូលទៅក្នុងការភ័យខ្លាច ហើយដូច្នេះ
យ៉ូណាថានបានឈ្នះក្រុងយ៉ុបប៉េ។
៧៧ កាលអាប៉ូឡូនីសបានឮដូច្នេះ គាត់ក៏នាំទ័ពសេះបីពាន់នាក់ រួមជា
មួយនឹងទាហានជើងគោកដ៏ច្រើននាក់ទៅឯអាហ្សូតជាអ្នកធ្វើដំណើរ
ហើយក៏ទាញគាត់ចេញទៅឯវាលទំនាប។ ដោយសារគាត់មានទាហានសេះ
ជាច្រើន ដែលគាត់ទុកចិត្ត។
78 បន្ទាប់មក យ៉ូណាថានតាមពីក្រោយទៅក្រុងអាហ្សូត ជាកន្លែងដែល
កងទ័ពចូលរួមច្បាំង។
79 ឥឡូវនេះ Apollonius បានទុកទ័ពសេះមួយពាន់នាក់នៅក្នុងការស្ទាក់
ចាប់។
80 ហើយយ៉ូណាថានបានដឹងថាមានការវាយប្រហារពីក្រោយគាត់; ព្រោះ
ពួកគេបានឡោមព័ទ្ធកងទ័ពរបស់លោក ហើយបោះព្រួញទៅលើប្រជាជន
តាំងពីព្រឹកដល់ល្ងាច។
81 ប៉ុន្តែ ប្រជាជនបានឈរស្ងៀម ដូចយ៉ូណាថានបានបង្គាប់ពួកគេ
ហើយសេះរបស់ខ្មាំងសត្រូវក៏ហត់ដែរ។
៨២ រួចនាំស៊ីម៉ូនចេញពីទ័ពរបស់គាត់ ហើយដាក់ពួកគេប្រឆាំងនឹង
ទាហានជើងគោក (ព្រោះតែពលសេះត្រូវចំណាយអស់) ដែលគាត់មិនសម
នឹងគាត់ ហើយរត់គេចទៅ។
៨៣ ពួកពលសេះក៏ត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយនៅតាមវាល ក៏រត់ទៅក្រុងអាហ្សូត
ហើយចូលទៅក្រុងបេតដាកោន ជាប្រាសាទរបស់រូបព្រះរបស់គេ ដើម្បី
សុវត្ថិភាព។
៨៤ ប៉ុន្តែ យ៉ូណាថានបានដុតក្រុងអាហ្សូត ហើយក្រុងនានាជុំវិញ ហើយ
ដណ្តើមយករបស់ពួកគេ។ ព្រះវិហាររបស់ព្រះបាទដាកុន ព្រមទាំងអ្នក
ដែលភៀសខ្លួនចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ទ្រង់ក៏ឆេះឆេះ។
៨៥ ដូច្នេះហើយបានត្រូវបានគេដុត និងសម្លាប់ដោយដាវយ៉ាងជិតអស់
ចំនួនប្រាំបីពាន់នាក់។
៨៦ ហើយចេញពីទីនោះ យ៉ូណាថានបានដកទ័ពចេញ ហើយបោះទ័ព
ប្រឆាំងនឹងក្រុងអាស្កាឡូន ជាកន្លែងដែលពួកអ្នកក្រុងចេញមក ហើយ
បានជួបគាត់ដោយចិត្តអួតក្អេងក្អាង។
៨៧ បន្ទាប់ពីការនេះបានត្រឡប់យ៉ូណាថាន និងពលបរិវាររបស់គាត់ទៅ
ក្រុងយេរូសាឡិមវិញ ដោយមានការរិបអូសអ្វីមួយ។
៨៨ ឥឡូវនេះ ពេលស្តេចអាឡិចសាន់ឌឺបានឮរឿងទាំងនេះ ទ្រង់បាន
គោរពដល់យ៉ូណាថានថែមទៀត។
៨៩ ហើយបានផ្ញើក្បាលមាសមួយដល់គាត់ ទុកជាការប្រើប្រាស់សម្រាប់
អ្នកដែលមានឈាមរបស់ស្តេច។ គាត់ក៏បានឲ្យគាត់ Accaron ជាមួយនឹង
ព្រំដែនរបស់វាជាកម្មសិទ្ធិ។

ជំពូកទី 11

១ហើយស្តេចនៃស្រុកអេស៊ីព្ទបានប្រមូលពលដ៏ធំមកជាមួយ ដូចខ្សាច់
ដែលនៅលើច្រាំងសមុទ្រ និងសំពៅជាច្រើន ហើយចេញដំណើរតាមការ
បោកបញ្ឆោតដើម្បីយកនគររបស់អាឡិចសាន់ឌឺ ហើយចូលរួមជាមួយ
នឹងទ្រង់។
២ ពេលនោះ ទ្រង់បានធ្វើដំណើរទៅក្នុងប្រទេសអេស្ប៉ាញដោយសុខសាន្ត
ដូចដែលពួកក្រុងទាំងនោះបើកមករកទ្រង់ ហើយបានជួបទ្រង់ ដ្បិត
ស្តេចអាឡិចសាន់ឌឺបានបង្គាប់ពួកគេឲ្យធ្វើដូច្នេះ ពីព្រោះទ្រង់ជាបងថ្លៃ
របស់ទ្រង់។
៣ឥឡូវនេះ ពេលដែលប៉តូលេមេចូលទៅក្នុងក្រុងទាំងនោះ លោកបាន
ដាក់កងទាហានគ្រប់រូបក្នុងចំណោមពួកគេ ដើម្បីរក្សាក្រុងនោះ។
៤ហើយ កាលលោកចូលទៅជិតក្រុងអាហ្សូត ពួកគេបង្ហាញលោកអំពី
ព្រះវិហារនៃដាកុនដែលត្រូវបានឆេះ ហើយក្រុងអាហ្សូត និងតំបន់
ជាយក្រុងដែលត្រូវបានបំផ្លាញ ព្រមទាំងសាកសពដែលត្រូវបានបោះទៅ
ក្រៅ និងសាកសពដែលលោកបានដុតក្នុងសមរភូមិ។ ដ្បិតគេបានធ្វើ
គំនរតាមផ្លូវដែលទ្រង់ត្រូវឆ្លងកាត់។
5 គេក៏ប្រាប់ស្តេចនូវអ្វីដែលយ៉ូណាថានបានធ្វើដែរ ក្នុងបំណងបន្ទោស
គាត់ ប៉ុន្តែស្តេចបានរក្សាសន្តិភាព។
៦ លោកយ៉ូណាថានបានចូលជួបស្តេចដោយមានចិត្តអធិកអធមនៅ
ក្រុងយ៉ុបប៉េ ជាកន្លែងដែលគេជំរាបសួរគ្នា ហើយស្នាក់នៅ។
៧ ក្រោយមក លោកយ៉ូណាថានបានយាងទៅឯទន្លេឈ្មោះអេលូធើរជា
មួយស្តេចហើយ ក៏ត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡិមម្តងទៀត។
៨ហេតុដូច្នេះហើយ ស្តេច Ptolemee ដោយបានទទួលការត្រួតត្រានៃក្រុង
នានានៅតាមសមុទ្រដល់ Seleucia នៅឆ្នេរសមុទ្រ នោះទ្រង់បានស្រមៃ
គិតអំពីការប្រឹក្សាដ៏អាក្រក់ប្រឆាំងនឹងអាឡិចសាន់ឌឺ។
៩ហើយកាលនោះ ទ្រង់ចាត់ទូតទៅរកស្តេចដេមេទ្រាស ដោយមានព្រះ
បន្ទូលថា ចូរមកយើងបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពនឹងយើង នោះអញនឹងឲ្យកូន
ស្រីអញ ដែលអាឡិចសាន់ឌឺមាន ហើយឯងនឹងសោយរាជ្យក្នុងនគរឪពុក
ឯង
១០ត្បិតខ្ញុំប្រែចិត្តដែលខ្ញុំបានប្រគល់កូនស្រីរបស់ខ្ញុំទៅគាត់ ត្បិតគាត់
បានព្យាយាមសម្លាប់ខ្ញុំ។
១១ គាត់បានបង្អាប់បង្ខូចគាត់យ៉ាងនេះ ដោយសារគាត់ចង់បាន
រាជាណាចក្ររបស់គាត់។

12 ហេតុដូច្នោះហើយ គាត់បានយកកូនស្រីរបស់គាត់ចេញពីគាត់ ហើយប្រគល់នាងទៅឲ្យដេមេទ្រាស ហើយបានបោះបង់ចោលអាឡិចសាន់ឌឺ ដើម្បីឲ្យការស្អប់របស់ពួកគេត្រូវបានគេដឹងដោយចំហ។
១៣ ពេលនោះ ប៉ូលេមេបានចូលទៅក្រុងអាន់ទីយ៉ូក ជាកន្លែងដែលលោកដាក់មកុដពីរនៅលើក្បាលរបស់លោក គឺមកុដអាស៊ី និងរបស់ស្រុកអេស៊ីព្ទ។
១៤ ក្នុងរដូវកាលជាមធ្យម ស្ដេចអាឡិចសាន់ឌឺនៅក្រុងស៊ីលីគា ព្រោះអស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ទាំងនោះបានបះបោរពីគាត់។
១៥ ប៉ុន្តែ កាលអាឡិចសាន់ឌឺបានឮដូច្នេះ ទ្រង់ក៏ចេញមកច្បាំងនឹងទ្រង់ នោះស្ដេចផ្ទូលេមេបានលើកទ័ពចេញមក ហើយបានជួបទ្រង់ដោយឫទ្ធានុភាពដ៏ខ្លាំងក្លា ហើយបានបណ្ដេញគាត់ចេញ។
១៦ ដូច្នេះ អាឡិចសាន់ឌឺបានភៀសខ្លួនទៅប្រទេសអារ៉ាប់នៅទីនោះ ដើម្បីការពារ។ ប៉ុន្តែស្ដេច Ptolemee ត្រូវបានលើកតម្កើងៈ
១៧ ព្រោះហ្សាបឌីអែល ជាជនជាតិអារ៉ាប់បានយកក្បាលរបស់អាឡិចសាន់ឌឺ ហើយបញ្ជូនវាទៅកាន់បតូលេមេ។
18 ស្ដេចប៉ោលេមេក៏សោយទិវង្គតនៅថ្ងៃទីបីបន្ទាប់ពីនោះ ហើយពួកអ្នកដែលនៅក្នុងបន្ទាយត្រូវបានគេសម្លាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។
១៩ ដោយន័យនេះ ដេមេទ្រាសបានសោយរាជ្យនៅឆ្នាំទីបីរយនិងទីប្រាំពីរ។
20 នៅពេលនោះ លោកយ៉ូណាថានបានប្រមូលពួកអ្នកនៅស្រុកយូដាមកប្រមូលយកប៉មដែលនៅក្រុងយេរូសាឡិម ហើយលោកបានធ្វើគ្រឿងចក្រជាច្រើនដើម្បីច្បាំងនឹងប៉មនោះ។
២១ ពេលនោះ មានមនុស្សទុច្ចរិត ដែលស្អប់ប្រជាជនរបស់ខ្លួនចូលមកគាល់ស្ដេច ហើយប្រាប់គាត់ថា យ៉ូណាថានបានឡោមព័ទ្ធប៉ម
22 កាលគាត់បានឮហើយ គាត់ខឹងក៏ដកចេញភ្លាម គាត់ក៏មកឯ Ptolemais ហើយបានសរសេរទៅ Jonathan ថាគាត់មិនត្រូវឡោមព័ទ្ធប៉មនោះទេ តែត្រូវមកនិយាយជាមួយគាត់នៅ Ptolemais ជាប្រញាប់។
២៣ យ៉ាងណាក៏ដោយ កាលយ៉ូណាថានបានឮដូច្នេះ ក៏បង្គាប់ឲ្យឡោមព័ទ្ធវាដដែល ហើយលោកបានជ្រើសរើសពួកព្រឹទ្ធាចារ្យនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល និងពួកសង្ឃ ហើយដាក់ខ្លួនក្នុងគ្រោះថ្នាក់។
២៤ហើយបានយកប្រាក់ និងមាស និងសំលៀកបំពាក់ និងអំណោយពីអ្នកមុជទឹក ហើយចូលទៅគាល់ Ptolemais ថ្វាយស្ដេច ជាកន្លែងដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យចំពោះទ្រង់។
២៥ ហើយទោះបីជាមនុស្សទុច្ចរិតខ្លះនៃប្រជាជនបានប្ដឹងគាត់ក៏ដោយ
26 ប៉ុន្តែ ស្ដេចបានអង្វរគាត់ដូចអ្នកកាន់តំណែងមុនរបស់គាត់ ហើយបានដំឡើងឋានៈគាត់នៅចំពោះមុខមិត្តភក្តិទាំងអស់របស់គាត់
27 ហើយបានបញ្ជាក់គាត់នៅក្នុងបព្វជិតភាពជាន់ខ្ពស់ និងក្នុងកិត្តិយសទាំងអស់ដែលគាត់មានពីមុន ហើយបានធ្វើឲ្យគាត់មានភាពលេចធ្លោក្នុងចំណោមមិត្តសំឡាញ់ធំៗរបស់គាត់។
28 បន្ទាប់មក យ៉ូណាថានបានចង់ស្ដេចថានឹងធ្វើឲ្យស្រុកយូដារួចពីសួយសារអាករ ដូចរដ្ឋាភិបាលទាំងបីជាមួយនឹងស្រុកសាម៉ារីដែរ។ ហើយគាត់បានសន្យាថាគាត់បីរយ
២៩ ដូច្នេះ ស្ដេចក៏យល់ព្រម ហើយបានសរសេរសំបុត្រទៅយ៉ូណាថានអំពីរឿងទាំងអស់នេះ តាមរបៀបនេះៈ
30 ស្ដេចដេមេទ្រាសទៅកាន់យ៉ូណាថាន ជាប្អូនរបស់ទ្រង់ និងដល់ប្រជាជាតិយូដា ទ្រង់ផ្ញើសួរសុខទុក្ខ
31 យើងបានផ្ញើសំបុត្រច្បាប់ចម្លងមួយច្បាប់ដែលយើងបានសរសេរទៅកាន់បងប្អូនជីដូនមួយរបស់យើងនៅទីនេះទៅកាន់ Lasthenes អំពីអ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចមើលឃើញវា។
32 ស្ដេច Demetrius ទៅកាន់ឪពុករបស់គាត់ Lasthenes ផ្ញើសារសួរសុខទុក្ខ:
33 យើងតាំងចិត្តធ្វើល្អដល់ជនជាតិយូដា ដែលជាមិត្តសម្លាញ់របស់យើង ហើយរក្សាសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយនឹងយើង ដោយព្រោះចិត្តល្អចំពោះយើង។
៣៤ហេតុដូច្នោះហើយ យើងបានផ្ដល់សច្ចាប័នដល់ពួកគេនូវព្រំប្រទល់នៃស្រុកយូដា ជាមួយនឹងរដ្ឋាភិបាលទាំងបីនៃអភេម៉ា និងលីដា និងរ៉ាម៉ាថេម ដែលត្រូវបានបន្ថែមទៅស្រុកយូឌាពីប្រទេសសាម៉ារី ហើយនិងអ្វីៗទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពួកគេសម្រាប់ពួកគេទាំងអស់ដូចជាការបូជានៅក្រុងយេរូសាឡិម។ ជំនួសឲ្យប្រាក់ដែលស្ដេចទទួលពីគេរាល់ឆ្នាំពីផលផ្លែនៃផែនដី និងដើមឈើ។
៣៥ហើយចំណែកឯវត្ថុផ្សេងទៀតដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើង នៃដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ និងទំនៀមទម្លាប់ដែលទាក់ទងនឹងយើង ដូចជាអំបិល និងពន្ធមកុដដែលត្រូវដល់យើង យើងដកចេញពីពួកគេទាំងអស់ដើម្បីសង្គ្រោះពួកគេ។
៣៦ ហើយគ្មានអ្វីត្រូវបានដកហូតពីពេលនេះតទៅជារៀងរហូត។
៣៧ឥឡូវនេះ ចូរមើលថា អ្នកធ្វើច្បាប់ចម្លងនៃវត្ថុទាំងនេះ ហើយអនុញ្ញាតឲ្យវាប្រគល់ទៅឲ្យយ៉ូណាថាន ហើយដាក់នៅលើភ្នំដ៏បរិសុទ្ធក្នុងកន្លែងដ៏ជាក់ស្ដែង។
38 ក្រោយមក កាលស្ដេចដេមេទ្រាសបានឃើញថាស្រុកស្ងាត់នៅចំពោះទ្រង់ ហើយគ្មានការតទល់នឹងទ្រង់ទេ នោះទ្រង់ក៏បញ្ជូនកងទ័ពទាំងអស់ទៅកន្លែងរៀងខ្លួន លើកលែងតែក្រុមជនបរទេសខ្លះ ដែលទ្រង់បានប្រមូលពី កោះរបស់សាសន៍ដទៃ ហេតុនេះហើយបានជាកម្លាំងទាំងអស់នៃបុព្វបុរសរបស់គាត់ស្អប់គាត់។
39 ម្យ៉ាងទៀត មានទ្រីផុនមួយដែលជាចំណែករបស់អាឡិចសាន់ឌឺពីមុន ដែលដោយឃើញថាពលបរិវារទាំងអស់រអ៊ូរទាំទាស់នឹងដេមេទ្រាស ក៏ទៅឯស៊ីម៉ាល់ឃ្យូ ជាជនជាតិអារ៉ាប់ ដែលចិញ្ចឹមអាន់ទីយ៉ូក ជាកូនរបស់អាឡិចសាន់ឌឺ។
40 ហើយដាក់គាត់យ៉ាងឈឺចាប់ ដើម្បីរំដោះគាត់អាន់ទីយ៉ូកដ៏ក្មេងនេះ ដើម្បីឲ្យគាត់បានសោយរាជ្យជំនួសឪពុកគាត់ ដូច្នេះ គាត់បានប្រាប់គាត់នូវអ្វីទាំងអស់ដែលដេមេទ្រាសបានធ្វើ និងរបៀបដែលទាហានរបស់គាត់មានសត្រូវនឹងគាត់ ហើយគាត់នៅទីនោះយូរ។ រដូវ។
41 នៅគ្រានោះ លោកយ៉ូណាថានចាត់គេទៅរកស្ដេចដេមេទ្រាស ដើម្បីឲ្យលោកដេញប៉មទាំងនោះចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹម និងអស់អ្នកដែលនៅក្នុងបន្ទាយផង ដ្បិតគេបានច្បាំងនឹងសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។
42 ដូច្នេះ ដេមេទ្រាសបានចាត់ទៅយ៉ូណាថានដោយនិយាយថា ខ្ញុំនឹងមិនត្រឹមតែធ្វើការនេះសម្រាប់អ្នក និងប្រជាជនរបស់អ្នកប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងគោរពអ្នក និងប្រជាជាតិរបស់អ្នកជាខ្លាំង ប្រសិនបើមានឱកាសបម្រើ។
៤៣ ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងធ្វើបានល្អ បើអ្នកចាត់មនុស្សមកជួយខ្ញុំ ដ្បិតកម្លាំងរបស់ខ្ញុំទាំងអស់បានបាត់ពីខ្ញុំ។
៤៤ ពេលនោះ យ៉ូណាថានបានចាត់អ្នកខ្លាំងបីពាន់នាក់ឲ្យទៅក្រុងអាន់ទីយ៉ូក ហើយពេលពួកគេចូលទៅគាល់ស្ដេច នោះស្ដេចមានសេចក្ដីត្រេកអរជាខ្លាំងចំពោះការមកដល់។
៤៥ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកអ្នកដែលនៅក្នុងទីក្រុងបានប្រមូលគ្នានៅកណ្ដាលទីក្រុងរហូតដល់ចំនួនមួយសែនពីរម៉ឺននាក់ ហើយនឹងធ្វើគុតស្ដេច។
៤៦ហេតុដូច្នោះហើយ ស្ដេចបានភៀសខ្លួនទៅក្នុងទីលាន ប៉ុន្តែពួកគេនៃក្រុងបានរក្សាផ្លូវនៃទីក្រុង ហើយចាប់ផ្ដើមច្បាំង។
៤៧ បន្ទាប់មក ស្ដេចបានហៅជនជាតិយូដាឲ្យជួយ ដែលបានមករកទ្រង់ភ្លាមៗ ហើយបានបំបែកខ្លួនទៅតាមទីក្រុងនៅថ្ងៃនោះ បានសម្លាប់មនុស្សក្នុងទីក្រុងរហូតដល់ចំនួនមួយសែននាក់។
48 នៅថ្ងៃនោះ ពួកគេក៏បានដុតទីក្រុង ហើយបានរឹបអូសបានជាច្រើននៅថ្ងៃនោះ ហើយបានរំដោះស្ដេច។
៤៩ ដូច្នេះ កាលពួកគេនៅក្នុងក្រុងបានឃើញថាពួកសាសន៍យូដាបានក្រុងតាមដែលពួកគេចង់ នោះភាពក្លាហានរបស់ពួកគេក៏បានធូរស្រាល ហេតុដូច្នេះហើយបានជាពួកគេទូលអង្វរស្ដេច ហើយស្រែកឡើងថាៈ
50 សូមឲ្យយើងមានសន្តិភាព ហើយសូមឲ្យពួកយូដាឈប់វាយលុកយើងខ្ញុំ និងទីក្រុង។
51 ដោយការដែលពួកគេបានបោះចោលអាវុធរបស់ខ្លួន ហើយបានបង្កើតសន្តិភាព ជនជាតិយូដាបានលើកតម្កើងនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រស្ដេច និងនៅចំពោះមុខអ្នកទាំងអស់នៅក្នុងអាណាចក្ររបស់ព្រះអង្គ។ ពួកគេត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ដោយទទួលបានការរឹបអូសយ៉ាងច្រើន។
52 ដូច្នេះ ស្ដេចដេមេទ្រាសបានគង់លើបល្ល័ង្កនៃរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់ ហើយដែនដីក៏ស្ងប់ស្ងាត់នៅចំពោះទ្រង់។
53 ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់បានដកខ្លួនចេញពីគ្រប់ការដែលគាត់និយាយ ហើយបានញែកខ្លួនគាត់ចេញពីយ៉ូណាថាន ហើយគាត់មិនបានផ្ដល់រង្វាន់ដល់គាត់តាមអត្ថប្រយោជន៍ដែលគាត់បានទទួលពីគាត់ឡើយ ប៉ុន្តែបានធ្វើឲ្យគាត់ឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង។
54 បន្ទាប់មក ទ្រីផុនបានវិលត្រឡប់មកវិញ ហើយនៅជាមួយនឹងព្រះអង្គជាព្រះបុត្រាដ៏តូចឈ្មោះ អាន់ទីយ៉ូកុស ដែលបានសោយរាជ្យ ហើយឡើងគ្រងរាជ្យ។
55 ពេលនោះ កងទ័ពទាំងអស់ដែលដេមេទ្រាសបានដេញចេញបានប្រមូលមកឯទ្រង់ ហើយពួកគេបានច្បាំងនឹងដេមេទ្រាស ដែលបែរខ្នងរត់ចេញ។
56 ម្យ៉ាងទៀត ទ្រីផុនបានយកដំរី ហើយឈ្នះអាន់ទីយ៉ូក។
57 នៅគ្រានោះ អាន់ទីយ៉ូកុសវ័យក្មេងបានសរសេរទៅយ៉ូណាថានថា ខ្ញុំបញ្ជាក់អ្នកនៅក្នុងបព្វជិតភាពជាន់ខ្ពស់ ហើយតែងតាំងអ្នកជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើរដ្ឋាភិបាលទាំងបួន ហើយធ្វើជាមិត្តម្នាក់របស់ស្ដេច។
58 ពេលនោះ គាត់ក៏ចាត់ភាជន៍មាសទៅថ្វាយគាត់ ហើយឲ្យគាត់ឈប់ផឹកមាស ហើយស្លៀកពាក់ពណ៌ស្វាយ និងពាក់តមមាស។
៥៩ ស៊ីម៉ូន ជាប្អូនរបស់គាត់ក៏បានធ្វើមេទ័ពពីកន្លែងដែលហៅថា ជណ្ដើរនៃទីរ៉ុស រហូតដល់ព្រំប្រទល់នៃប្រទេសអេស៊ីប។
60 បន្ទាប់មក យ៉ូណាថានបានចេញទៅ កាត់តាមក្រុងនានាដែលហួសពីទឹក ហើយកងទ័ពស៊ីរីទាំងអស់បានប្រមូលគ្នាមករកគាត់ ដើម្បីជួយគាត់ ហើយពេលគាត់មកដល់ក្រុងអាស្កាឡូន ពួកគេនៅក្នុងទីក្រុងបានជួបគាត់ដោយកិត្តិយស។

61 លោកទៅក្រុងកាសាពីកន្លែងណា ប៉ុន្តែពួកអ្នកស្រុកកាសាបានបិទ
លោកចេញ។ ហេតុនេះហើយបានជាទ្រង់បានឡោមព័ទ្ធវា ហើយបានដុត
តំបន់ជាយក្រុងនោះដោយភ្លើង ហើយបានបំផ្លាញពួកគេ។
62 ក្រោយមក នៅពេលដែលពួកអ្នកស្រុកកាសាទូលអង្វរដល់យ៉ូណាថាន
នោះទ្រង់បានសន្តិភាពជាមួយពួកគេ
ហើយបានចាប់កូនប្រុសរបស់ពួកមេៗរបស់ពួកគេធ្វើជាចំណាប់ខ្មាំង
ហើយបញ្ជូនពួកគេទៅក្រុងយេរូសាឡិម
ហើយឆ្លងកាត់ប្រទេសនេះទៅកាន់ក្រុងដាម៉ាស។
63 ឥឡូវនេះ ពេលដែលយ៉ូណាថានបានឮថា មេរបស់ដេមេទ្រាសបានមក
ដល់ក្រុងកាដេស ដែលនៅក្នុងស្រុកកាលីឡេ ដោយមានឫទ្ធានុភាពយ៉ាង
ខ្លាំង ដោយមានបំណងដកគាត់ចេញពីប្រទេស
64 ព្រះអង្គយាងទៅជួបគេ ហើយចាកចេញពីលោកស៊ីម៉ូន ជាប្អូននៅ
ស្រុក។
65 ស៊ីម៉ូនបានបោះទ័ពនៅក្រុងបេតស៊ូរ៉ា ហើយបានច្បាំងនឹងក្រុងនោះ
អស់មួយរដូវ ហើយបិទវាចោល។
៦៦ ប៉ុន្តែពួកគេចង់បានសេចក្ដីសុខសាន្តជាមួយនឹងទ្រង់ ដែលទ្រង់
បានប្រទានដល់ពួកគេ រួចក៏បណ្ដេញពួកគេចេញពីទីនោះ ហើយបាន
យកទីក្រុង ហើយតាំងបន្ទាយនៅក្នុងនោះ។
67 រីឯយ៉ូណាថាន និងពលទាហានវិញ គេបោះនៅមាត់ទឹកគេនេសារ
តាំងពីពេលព្រឹកមកដល់វាលទំនាបណាសើរ។
៦៨ហើយមើលចុះ កងទ័ពនៃជនបរទេសបានមកជួបពួកគេនៅក្នុងវាល
ទំនាប ដែលបានដាក់មនុស្សនៅក្នុងការស្ទាក់ចាប់លោកនៅលើភ្នំ ហើយ
បានមកប្រឆាំងនឹងលោក។
៦៩ ដូច្នេះ ពេលដែលពួកអ្នកដែលនៅក្នុងការពួនស្ទាក់បានងើបចេញពី
កន្លែងរបស់ខ្លួន ហើយចូលរួមប្រយុទ្ធ នោះអស់អ្នកដែលនៅខាងលោក
យ៉ូណាថានបានភៀសខ្លួនចេញ។
70 Insomuch ព្រោះមិនមានអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេទេ លើក
លែងតែលោក Mattathias ជាកូនរបស់ Absalom និង Judas ជាកូនរបស់
Calphi ដែលជាមេទ័ព។
71 រួចយ៉ូណាថានក៏ជួលសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ ហើយបោះដីលើក្បាល
គាត់ ហើយអធិស្ឋាន។
៧២ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានត្រឡប់ទៅច្បាំងម្ដងទៀត ទ្រង់បានដាក់ពួក
គេឲ្យរត់ទៅ ហើយពួកគេក៏រត់ចេញទៅ។
៧៣ឥឡូវនេះ ពេលដែលមនុស្សរបស់គាត់ផ្ទាល់ដែលបានរត់ចេញបាន
ឃើញការណ៍នេះ ពួកគេបានបែរមករកគាត់ម្ដងទៀត ហើយជាមួយនឹង
គាត់បានដេញតាមពួកគេទៅកាន់ Cades សូម្បីតែទៅតង់របស់ពួកគេ
ផ្ទាល់ ហើយពួកគេបានបោះជំរំនៅទីនោះ។
៧៤ ដូច្នេះ ថ្ងៃនោះមានមនុស្សស្លាប់ពីសាសន៍ដទៃប្រហែលបីពាន់នាក់
ប៉ុន្តែយ៉ូណាថានបានត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡិមវិញ។

ជំពូកទី 12

1 កាលយ៉ូណាថានឃើញគ្រានោះបានបម្រើទ្រង់ នោះទ្រង់ក៏រើសមនុស្សខ្លះ
ហើយចាត់គេទៅក្រុងរ៉ូម ដើម្បីបញ្ជាក់ និងបន្តចំណងមិត្តភាពដែលពួក
គេមានជាមួយនឹងពួកគេ។
2 លោកក៏បានផ្ញើសំបុត្រទៅពួកឡាសេដេម៉ូនិក និងទៅកន្លែងផ្សេង
ទៀត ក្នុងគោលបំណងដូចគ្នា។
3 ដូច្នេះ គេបានទៅក្រុងរ៉ូម ហើយចូលទៅក្នុងព្រឹទ្ធសភា ហើយនិយាយថា
សម្ដេចសង្ឃយ៉ូណាថាន និងប្រជាជនសាសន៍យូដា បានចាត់យើងឲ្យមក
ឯអ្នករាល់គ្នា ដល់ទីបញ្ចប់ អ្នករាល់គ្នាគួរបន្តចំណងមិត្តភាពដែលអ្នក
មានជាមួយនឹងពួកគេ និងសម្ព័ន្ធភាព ដូចកាលពីមុនដែរ។
៤ ពេលនេះ ពួករ៉ូមបានប្រគល់សំបុត្រទៅពួកអភិបាលគ្រប់ទីកន្លែង
ដើម្បីនាំពួកគេចូលទៅក្នុងទឹកដីយូដាដោយសុខសាន្ត។
៥ហើយនេះជាសំបុត្រដែលយ៉ូណាថានបានសរសេរទៅពួកឡាសេដេម៉ូនី ៖
6 សម្ដេចសង្ឃ យ៉ូណាថាន និងព្រឹទ្ធាចារ្យនៃប្រជាជាតិ ព្រមទាំងបូជាចារ្យ
និងជនជាតិយូដាឯទៀតមកដល់ពួកលេសេដេម៉ូនី ដែលជាបងប្អូន
របស់ពួកគេផ្ញើសួរសុខទុក្ខ
៧ មានសំបុត្រមួយច្បាប់បានផ្ញើទៅលោកអូនីយ៉ាស ជាមហាបូជាចារ្យ
មកពីដារីយុស ដែលបានសោយរាជ្យនៅក្នុងចំណោមអ្នកកាលនោះ ដើម្បី
បញ្ជាក់ថា អ្នកគឺជាបងប្អូនរបស់យើង ដូចច្បាប់ចម្លងដែលបានសរសេរ
ក្រោមនេះបញ្ជាក់។
8 នៅពេលនោះ
អូនីសបានអង្វរឯកអគ្គរាជទូតដែលផ្ញើមកដោយកិត្តិយស
ហើយបានទទួលសំបុត្រ
ដែលសេចក្ដីប្រកាសត្រូវបានធ្វើឡើងអំពីសម្ព័ន្ធភាព និងមិត្តភាព។
៩ហេតុដូច្នោះហើយ យើងក៏ដោយ ទោះបីយើងមិនត្រូវការអ្វីមួយក្នុង
ចំណោមរបស់ទាំងនេះក្ដី ដែលយើងមានគម្ពីរបរិសុទ្ធនៅក្នុងដៃដើម្បី
សម្រាលទុក្ខយើង
១០យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏បានព្យាយាមផ្ញើមកអ្នកសម្រាប់ការបន្តភាពជា
បងប្អូន និងមិត្តភាព ក្រែងយើងក្លាយជាមនុស្សចម្លែកចំពោះអ្នក
ទាំងអស់គ្នា៖ ត្បិតមានរយៈពេលយូរហើយចាប់តាំងពីអ្នកបានចាត់មក
យើង។
11 ដូច្នេះហើយ យើងគ្រប់ពេលវេលា ដោយមិនឈប់ឈរ
ទាំងនៅក្នុងពិធីបុណ្យរបស់យើង និងថ្ងៃដ៏ងាយស្រួលផ្សេងទៀត
ចងចាំអ្នកនៅក្នុងយញ្ញបូជាដែលយើងថ្វាយ
និងដោយការអធិស្ឋានរបស់យើង តាមហេតុផល
ហើយដូចដែលវាក្លាយជាយើងដើម្បីគិតអំពីបងប្អូនរបស់យើង៖
១២ ហើយយើងពិតជារីករាយចំពោះកិត្តិយសរបស់អ្នក។
១៣ ចំណែកខ្លួនយើងវិញ យើងមានទុក្ខលំបាក និងសង្គ្រាមជាខ្លាំងនៅ
គ្រប់ទិសទី ត្បិតស្ដេចដែលនៅជុំវិញយើងបានច្បាំងនឹងយើង។
១៤ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ យើងនឹងមិនបង្កបញ្ហាដល់អ្នក ឬអ្នកដទៃ
ទៀតនៃសហព័ន្ធ និងមិត្តភក្តិរបស់យើងក្នុងសង្គ្រាមទាំងនេះឡើយ៖
១៥ដ្បិតយើងមានជំនួយពីស្ថានសួគ៌ដែលជួយយើង ដូចដែលយើងត្រូវ
បានរំដោះចេញពីខ្មាំងសត្រូវ ហើយខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងក៏ត្រូវបានដាក់
ក្រោមជើង។
១៦ ដោយសារមូលហេតុនេះ យើងបានជ្រើសរើសលោក Numenius
កូនប្រុសរបស់ Antiochus និង Antipater ជាកូនរបស់ Jason
ហើយបានបញ្ជូនពួកគេទៅកាន់ជនជាតិរ៉ូម
ដើម្បីបន្តចំណងមិត្តភាពដែលយើងមានជាមួយពួកគេ
និងអតីតសម្ព័ន្ធមិត្ត។
17 យើងក៏បានបង្គាប់ពួកគេឲ្យទៅឯអ្នក ហើយគោរព និងប្រគល់
សំបុត្ររបស់យើងទៅអ្នកអំពីការបន្តភាតរភាពរបស់យើង។
១៨ហេតុដូច្នោះហើយ ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងធ្វើដោយល្អ ដើម្បីផ្ដល់ចម្លើយដល់
យើង។
19 ហើយនេះគឺជាច្បាប់ចម្លងសំបុត្រដែល Oniares បានផ្ញើ។
20 Areus ជាស្ដេចនៃពួក Lacedemonians ទៅកាន់ Onias ដែលជា
មហាបូជាចារ្យដោយជំរាបសួរថា៖
21 គេបានរកឃើញជាលាយលក្ខណ៍អក្សរថា ពួក Lacedemonians និង
សាសន៍យូដាគឺជាបងប្អូននឹងគ្នា ហើយថាពួកគេជាកម្មសិទ្ធិរបស់
អ័ប្រាហាំ
២២ឥឡូវនេះ ដោយសារវាបានមកដល់ចំណេះដឹងរបស់យើង នោះអ្នក
នឹងធ្វើការល្អដើម្បីសរសេរមកកាន់យើងអំពីភាពចម្រុងចម្រើនរបស់
អ្នក។
២៣ហើយ យើងខ្ញុំសរសេរត្រឡប់មកអ្នកវិញថា ហ្វូងសត្វ និងទំនិញរបស់
អ្នកគឺជារបស់យើង ហើយរបស់យើងជារបស់អ្នក ដូច្នេះ យើងបង្គាប់ឲ្យ
ទូតរបស់យើងធ្វើការរាយការណ៍ជូនអ្នកអំពីរឿងដ៏ឈ្លាសវៃនេះ។
24 ពេលដែលយ៉ូណាថានបានឮថាមេរបស់ដេមេទ្រីយូសបានមកច្បាំង
នឹងគាត់ដោយមានពលធំជាងមុន
25 ទ្រង់បានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម ហើយបានជួបគេនៅក្នុងស្រុក
អាម៉ាធីស ដ្បិតទ្រង់មិនបានឲ្យពួកគេបានសម្រាកក្នុងស្រុករបស់ទ្រង់
ឡើយ។
26 ទ្រង់ក៏ចាត់អ្នកស៊ើបការណ៍ឲ្យទៅឯត្រសាលរបស់ពួកគេ ដែលបាន
មកម្ដងទៀត ហើយប្រាប់ទ្រង់ថា ពួកគេត្រូវបានតែងតាំងឲ្យមករកពួក
គេក្នុងរដូវរាត្រី។
២៧ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាឆាប់ដល់ថ្ងៃលិច នោះយ៉ូណាថានបានបញ្ជា
ឲ្យពួកគាត់មើល ហើយចាប់ដៃគ្នាពេញមួយយប់ ដើម្បីឲ្យពួកគេត្រៀម
ខ្លួនសម្រាប់ច្បាំងទាំងអស់។
28 ប៉ុន្តែ កាលពួកខ្មាំងសត្រូវបានឮថា យ៉ូណាថាន និងពលរបស់គាត់
បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់ការប្រយុទ្ធ នោះពួកគេភ័យខ្លាច ហើយ
ញាប់ញ័រក្នុងចិត្ត ហើយពួកគេបានដុតកងទ័ពរបស់ខ្លួន។
29 ប៉ុន្តែ យ៉ូណាថាន និងក្រុមរបស់គាត់មិនដឹងទេ រហូតដល់ព្រឹកឡើង
ព្រោះឃើញភ្លើងឆេះ។
30 យ៉ូណាថានក៏ដេញតាមគេ តែមិនបានទាន់ទេ ដ្បិតគេបានឆ្លងទន្លេ
អេលធារូស។
៣១ហេតុដូច្នោះហើយ យ៉ូណាថានបែរទៅរកជនជាតិអារ៉ាប់ ដែលហៅថា
សាបាឌ ហើយវាយពួកគេ ហើយយករបស់ពួកគេ។
32 រួចដកចេញពីទីនោះ ទ្រង់ក៏មកដល់ក្រុងដាម៉ាស ហើយក៏ឆ្លងកាត់
គ្រប់ប្រទេស
33 ស៊ីម៉ូនក៏ចេញទៅ ហើយឆ្លងកាត់ស្រុកឆ្ពោះទៅស្រុកអាស្កាឡូន ហើយ
បន្ទាយនៅជាប់គ្នាពីណាមក គាត់បែរចេញទៅយ៉ុបប៉េ ហើយឈ្នះវា។
៣៤ត្បិតគាត់បានឮថាពួកគេនឹងប្រគល់ការកាន់កាប់ទៅអ្នកដែល
បានយកចំណែករបស់ដេមេទ្រាស។ ហេតុនេះហើយបានជាគាត់ដាក់
បន្ទាយមួយនៅទីនោះដើម្បីរក្សា។
35 បន្ទាប់មក លោកយ៉ូណាថានត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ហើយហៅពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ
របស់ប្រជាជនមកជុំគ្នា នោះលោកបានពិគ្រោះជាមួយនឹងពួកគេអំពី
ការកសាងបន្ទាយដ៏រឹងមាំនៅស្រុកយូដា។

៣៦ ហើយធ្វើកំពែងក្រុងយេរូសាឡិមឲ្យខ្ពស់ឡើង ហើយលើកភ្នំមួយយ៉ាង
ធំនៅចន្លោះប៉ម និងក្រុង ដើម្បីញែកវាចេញពីក្រុង ដើម្បីឲ្យវានៅតែឯង
ដើម្បីកុំឲ្យមនុស្សទាំងឡាយលក់ ឬទិញក្នុងនោះ។
៣៧ ពេលនោះ ពួកគេបានមករួមគ្នាដើម្បីសង់ទីក្រុង ដោយព្រោះផ្នែក
នៃកំផែងឆ្ពោះទៅកាន់ជ្រោះខាងកើតត្រូវបានរលំ ហើយពួកគេបានជួស
ជុលអ្វីដែលហៅថា កាភេណាថា។
38 ស៊ីម៉ូនក៏តាំងអាឌីដានៅក្រុងសេភេឡា ហើយបានធ្វើឲ្យមានទ្វារនិង
រនាំងរឹងមាំ។
៣៩ ឥឡូវនេះ ទ្រីផុនបានធ្វើដំណើរទៅដណ្តើមយករាជាណាចក្រអាស៊ី
ហើយធ្វើគុតស្តេចអាន់ទីយ៉ូកុស ដើម្បីឲ្យគាត់អាចដំឡើងមកុដលើក្បាល
របស់គាត់។
40 ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់ខ្លាចថាយ៉ូណាថានមិនរងទុក្ខគាត់
ហើយគាត់នឹងតតាំងនឹងគាត់។ ហេតុនេះហើយបានជាគាត់រកវិធីដើម្បី
យកយ៉ូណាថានមកដើម្បីសម្លាប់គាត់។ ដូច្នេះ គាត់ក៏ដកចេញ ហើយមក
ដល់បេតសាន។
41 បន្ទាប់មក យ៉ូណាថានបានចេញទៅទទួលគាត់ ជាមួយនឹងទាហាន
បួនម៉ឺននាក់ដែលបានជ្រើសរើសសម្រាប់ការប្រយុទ្ធ ហើយមកដល់ភូមិ
បេតសាន។
៤២ ពេលដែលទ្រីផុនឃើញយ៉ូណាថានមកដោយកម្លាំងយ៉ាងខ្លាំង គាត់
មិនបានលើកដៃប្រឆាំងគាត់ឡើយ។
៤៣ ប៉ុន្តែបានទទួលគាត់ដោយកិត្តិយស ហើយបានសរសើរគាត់ដល់មិត្ត
ភក្តិទាំងអស់របស់គាត់ ហើយបានផ្តល់អំណោយដល់គាត់ ហើយបាន
បញ្ជាឱ្យទាហានរបស់គាត់គោរពតាមគាត់ ដូចជាខ្លួនគាត់ដែរ។
៤៤ លោកក៏មានប្រសាសន៍ទៅលោកយ៉ូណាថានថា៖ «ហេតុអ្វីបានជា
លោកនាំប្រជាជនទាំងអស់នេះទៅរកទុក្ខវេទនាយ៉ាងខ្លាំង ដោយឃើញ
ថាគ្មានសង្គ្រាមរវាងយើងខ្ញុំ?
45 ដូច្នេះឥឡូវនេះ សូមចាត់ពួកគេទៅផ្ទះម្ដងទៀត ហើយជ្រើសរើស
បុរសពីរបីនាក់ដើម្បីរង់ចាំអ្នក ហើយអ្នកមកជាមួយខ្ញុំទៅកាន់ទីក្រុង
Ptolemais ដ្បិតយើងនឹងប្រគល់វាដល់អ្នក ព្រមទាំងកម្លាំង និងកម្លាំង
ដែលនៅសល់ និងអ្វីៗដែលមានបន្ទុកទាំងអស់។ រីឯខ្ញុំវិញ
ខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅវិញ ព្រោះនេះជាហេតុនាំអោយខ្ញុំមក។
46 ដូច្នេះ យ៉ូណាថានដែលជឿគាត់បានធ្វើដូចដែលគាត់បានដាស់តឿន
គាត់ ហើយបានចាត់ពលទាហានរបស់គាត់ ដែលបានទៅក្នុងទឹកដី
យូដា។
47 ហើយនៅជាមួយខ្លួនគាត់បានតែបីពាន់នាក់ដែលគាត់បានចាត់ពីរ
ពាន់នាក់ទៅស្រុកកាលីឡេនិងមួយពាន់នាក់បានទៅជាមួយគាត់
48 ពេលដែលយ៉ូណាថានចូលទៅក្រុងតូលេម៉ៃ ពួកគេបិទទ្វារ ហើយចាប់
គាត់ ហើយអស់អ្នកដែលមកជាមួយគាត់ក៏សម្លាប់ដោយដាវ។
49 រួចហើយបានចាត់ទ្រីផុនជាពលទាហានជើងគោក និងទ័ពសេះទៅ
ស្រុកកាលីឡេ ហើយទៅក្នុងវាលទំនាបធំ ដើម្បីបំផ្លាញក្រុមរបស់
យ៉ូណាថានទាំងអស់។
50 ប៉ុន្តែ កាលគេដឹងថាយ៉ូណាថាន និងអ្នកដែលនៅជាមួយត្រូវគេចាប់
យកទៅសម្លាប់ នោះពួកគេបានលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយ
បានចូលទៅជិតគ្នា ត្រៀមប្រយុទ្ធ។
៥១ ដូច្នេះ ពួកអ្នកដែលដើរតាមដោយយល់ថាពួកគេត្រៀមខ្លួនជាស្រេច
ដើម្បីប្រយុទ្ធដើម្បីជីវិតរបស់ពួកគេ ក៏ត្រឡប់មកវិញ។
៥២ ពេលនោះ ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានចូលមកក្នុងស្រុកយូដាដោយ
សុខសាន្ត ហើយនៅទីនោះ ពួកគេបានយំសោកដល់យ៉ូណាថាន និងពួក
អ្នកដែលនៅជាមួយ ហើយពួកគេភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង។
ហេតុនេះហើយបានជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងមូលបានយំសោកយ៉ាង
ខ្លាំង។
53 ពេលនោះ ប្រជាជាតិទាំងអស់ដែលនៅជុំវិញនោះបានស្វែងរកបំផ្លាញ
ពួកគេ ព្រោះពួកគេនិយាយថា ពួកគេគ្មានមេទ័ព ឬអ្នកណាជួយពួកគេ
ឥឡូវនេះ ដូច្នេះ ចូរយើងធ្វើសង្គ្រាមលើពួកគេ ហើយដកយកវត្ត
អនុស្សាវរីយ៍ពីចំណោមមនុស្សទៅវិញ។

ជំពូកទី 13

១ ពេលស៊ីម៉ូនបានឮថា ទ្រីផុនបានប្រមូលពលដ៏ធំមកលុកលុយស្រុក
យូដា ហើយបំផ្លាញវា
២ ហើយបានឃើញថាប្រជាជនមានការភ័យញ័រជាខ្លាំង គាត់ក៏ឡើងទៅ
ក្រុងយេរូសាឡិម ហើយប្រមូលប្រជាជន
៣ហើយបានផ្តល់ការដាស់តឿនដល់ពួកគេ ដោយនិយាយថា អ្នករាល់គ្នា
ដឹងនូវការដ៏អស្ចារ្យដែលខ្ញុំ និងបងប្អូន និងក្រុមគ្រួសាររបស់ឪពុកខ្ញុំ
បានធ្វើចំពោះច្បាប់ និងទីសក្ការៈ ការប្រយុទ្ធ និងបញ្ហាដែលយើងបាន
ឃើញផងដែរ។
៤ ដោយសារហេតុផលដែលបងប្អូនរបស់ខ្ញុំទាំងអស់ត្រូវបានគេសម្លាប់
ដោយយល់ដល់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយខ្ញុំត្រូវបានទុកឲ្យនៅម្នាក់ឯង។
៥ ដូច្នេះ ចូរនៅឆ្ងាយពីខ្ញុំទៅ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំទុកជីវិតរបស់ខ្លួនខ្ញុំក្នុងពេល
មានបញ្ហាណាមួយ ដ្បិតខ្ញុំមិនល្អជាងបងប្អូនរបស់ខ្ញុំទេ។
6 យើងនឹងសងសឹកប្រជាជាតិរបស់យើង ទីសក្ការៈ និងភរិយា និងកូន
របស់យើងដោយឥតសង្ស័យ ដ្បិតជនជាតិសាសន៍ទាំងអស់បានប្រមូលផ្តុំ
គ្នាដើម្បីបំផ្លាញយើងដោយអំពើអាក្រក់យ៉ាងខ្លាំង។
៧ ឥឡូវនេះ កាលដែលប្រជាជនបានឮពាក្យទាំងនេះ នោះវិញ្ញាណរបស់
គេបានរស់ឡើងវិញ។
៨ ហើយគេឆ្លើយដោយសំឡេងខ្លាំងៗថា៖ «អ្នកនឹងធ្វើជាមេដឹកនាំរបស់
យើង ជំនួសឲ្យយូដាស និងយ៉ូណាថាន ជាប្អូនរបស់អ្នក។
៩ ចូរច្បាំងនឹងការច្បាំងរបស់យើង ហើយអ្វីក៏ដោយដែលទ្រង់បង្គាប់
យើង នោះយើងនឹងធ្វើ។
១០ ដូច្នេះ លោកក៏ប្រមូលទ័ពទាំងអស់មកជាមួយ ហើយប្រញាប់ធ្វើការ
បញ្ចប់កំពែងក្រុងយេរូសាឡិម ហើយលោកបានពង្រឹងនៅជុំវិញ។
១១ លោកក៏ចាត់យ៉ូណាថាន ជាកូនរបស់អាប់សូឡុម និងមាន
ឫទ្ធានុភាពដ៏ខ្លាំងក្លាទៅក្រុងយ៉ុបប៉េ ជាអ្នកដេញពួកអ្នកដែលនៅទី
នោះចេញ។
១២ ដូច្នេះ ទ្រីផុនបានដកទ័ពចេញពីបតូលេម៉ុស ដោយមានអំណាច
យ៉ាងខ្លាំងដើម្បីវាយលុកស្រុកយូដា ហើយយ៉ូណាថានក៏នៅជាមួយគាត់
ក្នុងវួដ។
13 ប៉ុន្តែ ស៊ីម៉ូនបានបោះតង់របស់គាត់នៅក្រុងអាឌីដា ទល់នឹងវាល
ទំនាប។
14 ពេលដែលទ្រីផុនបានដឹងថា ស៊ីម៉ូនបានក្រោកឡើងជំនួសយ៉ូណាថាន
ជាប្អូនរបស់គាត់ ហើយចង់ចូលប្រយុទ្ធជាមួយគាត់ នោះគាត់ក៏ចាត់អ្នក
នាំសារមកប្រាប់ថា
15 រីឯយើងខ្ញុំមានយ៉ូណាថានជាប្អូនរបស់អ្នកនៅជាប់ឃុំនោះ គឺសម្រាប់
ប្រាក់ដែលគាត់ជំពាក់នឹងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ស្តេច ទាក់ទងនឹងកិច្ចការ
ដែលបានប្រព្រឹត្តចំពោះគាត់។
១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ ឥឡូវនេះ សូមចាត់ប្រាក់មួយរយហាល និងកូនប្រុស
ពីរនាក់របស់គាត់ជាចំណាប់ខ្មាំង ដើម្បីកុំឱ្យគាត់មានសេរីភាព គាត់នឹង
មិនបះបោរពីយើងទេ ហើយយើងនឹងលែងគាត់ទៅ។
១៧ ត្រង់នេះ ស៊ីម៉ូន ទោះបីជាគាត់យល់ឃើញថា
ពួកគេបាននិយាយបោកបញ្ឆោតទៅកាន់គាត់ក៏ដោយ
ក៏គាត់បានផ្ញើប្រាក់ និងកូនៗមកគាត់ដែរ
ក្រែងលោគាត់នឹងជួបប្រទះនូវសេចក្តីស្អប់ខ្ពើមយ៉ាងខ្លាំងចំពោះប្រជាជ
ន។
18 តើអ្នកណាអាចនិយាយថា៖ «ដោយខ្ញុំមិនបានផ្ញើប្រាក់និងកូនឲ្យ
គាត់ទេ ដូច្នេះយ៉ូណាថានត្រូវស្លាប់។
19 ដូច្នេះ គាត់ក៏ចាត់កូនចៅ និងប្រាក់មួយរយហាលឲ្យទៅ ប៉ុន្តែទ្រីផុន
មិនព្រមឲ្យយ៉ូណាថានទៅឡើយ។
២០ហើយបន្ទាប់មក ទ្រីផុនបានមកឈ្លានពានដែនដី ហើយបំផ្លាញវា
ដោយដើរជុំវិញផ្លូវដែលនាំទៅដល់អ័ដូរ៉ា ប៉ុន្តែស៊ីម៉ូន និងពលទ័ពរបស់
គាត់បានលើកទ័ពប្រឆាំងគាត់គ្រប់ទីកន្លែង ទោះគាត់ទៅណាក៏ដោយ។
២១ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកដែលនៅក្នុងប៉មបានចាត់អ្នកនាំសារទៅក្រុង
ទ្រីផុន ដល់ទីបញ្ចប់ដើម្បីឲ្យគាត់ប្រញាប់ទៅឯពួកគេនៅតាម
ទីរហោស្ថាន ហើយចាត់អ្នកជំនួយទៅពួកគេ។
22 ដូច្នេះហើយ ទ្រីផុនបានរៀបចំទ័ពសេះទាំងអស់របស់គាត់ឲ្យមកនៅ
យប់នោះ ប៉ុន្តែមានព្រិលធ្លាក់យ៉ាងខ្លាំង ដោយមូលហេតុដែលគាត់មិន
មក។ ដូច្នេះ គាត់ក៏ចេញដំណើរទៅស្រុកកាឡាដ។
២៣ ហើយកាលគាត់ចូលទៅជិតបាស្កាម៉ា គាត់បានសម្លាប់យ៉ូណាថាន
ដែលគេបញ្ចុះនៅទីនោះ។
២៤ បន្ទាប់មក លោកទ្រីផុនវិលត្រឡប់ទៅស្រុកវិញ។
25 រួចចាត់ស៊ីម៉ូនទៅយកឆ្អឹងរបស់យ៉ូណាថានជាប្អូនទៅបញ្ចុះនៅម៉ូឌីន
ជាក្រុងនៃបុព្វបុរសរបស់គាត់។
26 ហើយជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងមូលបានទួញសោកយ៉ាងខ្លាំងចំពោះ
គាត់ ហើយបានយំសោកគាត់ជាច្រើនថ្ងៃ។
២៧ ស៊ីម៉ូនក៏បានសង់ស្តូបមួយនៅលើផ្នូររបស់ឪពុក និងបងប្អូនរបស់
គាត់ ហើយបានលើកវាឡើងឲ្យមើលឃើញ ដោយមានថ្មឆ្លាក់នៅខាង
ក្រោយ និងខាងមុខ។
28 ម្យ៉ាងទៀត គាត់បានបង្កើតពីរ៉ាមីតប្រាំពីរដែលប្រឆាំងគ្នាទៅវិញទៅ
មកសម្រាប់ឪពុក និងម្តាយរបស់គាត់ និងបងប្អូនបួននាក់របស់គាត់។
29 ហើយនៅក្នុងទាំងនេះ ទ្រង់បានបង្កើតឧបករណ៍ដ៏ប៉ិនប្រសប់
អំពីអ្វីដែលទ្រង់បានដំឡើងសសរធំៗ ហើយនៅលើសសរនោះ
ទ្រង់បានធ្វើគ្រឿងសស្ត្រាវុធទាំងអស់របស់ពួកគេសម្រាប់ការចងចាំជានិ
រន្តរ៍ ហើយដោយសំពៅពាសដែកដែលបានឆ្លាក់
ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចមើលឃើញពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលជិះលើសមុទ្រ .
30 នេះហើយជាផ្នូរដែលលោកបានធ្វើនៅម៉ូឌីន ហើយវាស្ថិតនៅរហូតដល់
សព្វថ្ងៃ។

៣១ ឥឡូវនេះ ទ្រីផុនបានបោកបញ្ឆោតនឹងស្តេចក្មេងអាន់ទីយ៉ូក ហើយ
បានធ្វើគុតគាត់។
32 ហើយទ្រង់បានសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ហើយឡើងសោយរាជ្យជាស្តេច
អាស៊ី ហើយបាននាំឲ្យមានមហន្តរាយយ៉ាងខ្លាំងមកលើដែនដី។
33 ស៊ីម៉ូនបានសង់បន្ទាយដ៏រឹងមាំនៅស្រុកយូដា ហើយហ៊ុមព័ទ្ធដោយប៉ម
ខ្ពស់ កំពែងធំ ខ្លោងទ្វារ និងរបារ ហើយដាក់សម្ភារៈនៅទីនោះ។
៣៤ ម្យ៉ាងទៀត ស៊ីម៉ូនបានជ្រើសរើសមនុស្ស ហើយបញ្ជូនទៅថ្វាយស្តេច
ដេមេទ្រាស ដល់ទីបំផុត ទ្រង់គួរផ្តល់អភ័យឯកសិទ្ធិដល់ដែនដី ពីព្រោះ
ការទាំងអស់ដែលទ្រីផុនបានធ្វើគឺដើម្បីបំផ្លាញ។
៣៥ ស្តេចដេមេទ្រាសបានឆ្លើយតប ហើយសរសេរតាមរបៀបនេះថា ៖
36 ស្តេចដេមេទ្រាសទៅឯស៊ីម៉ូនជាមហាបូជាចារ្យ និងជាមិត្តរបស់ស្តេច
ក៏ដូចជាដល់ពួកចាស់ទុំ និងប្រជាជាតិនៃសាសន៍យូដា ទ្រង់កំផ្ញើសួរសុខ
ទុក្ខ
៣៧ មកុដមាស និងអាវក្រោះពណ៌ក្រហម
ដែលអ្នករាល់គ្នាបានផ្ញើមកយើង យើងបានទទួលហើយ
ហើយយើងត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីធ្វើសេចក្តីសុខសាន្តយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនជា
មួយអ្នក មែនហើយ ហើយនឹងសរសេរទៅកាន់មន្ត្រីរបស់យើង
ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីអភ័យឯកសិទ្ធិដែលយើងបានផ្តល់។
៣៨ហើយអ្វីក៏ដោយដែលយើងបានធ្វើជាមួយនឹងអ្នករាល់សេចក្តីសញ្ញា
នឹងស្ថិតនៅដដែល។ ហើយបន្ទាយដ៏រឹងមាំ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសាង
នោះនឹងក្លាយជារបស់អ្នករាល់គ្នា។
៣៩ ចំពោះការត្រួតពិនិត្យ ឬកំហុសណាមួយដែលបានប្រព្រឹត្តរហូតដល់
សព្វថ្ងៃនេះ យើងអត់ទោស ហើយពន្ធមកុដដែលអ្នកជំពាក់យើងផងដែរ
ហើយប្រសិនបើមានពន្ធផ្សេងទៀតត្រូវបង់នៅក្រុងយេរូសាឡិម នោះ
នឹងមិនត្រូវបង់ទៀតទេ។
40 ហើយមើលទៅអ្នកណាដែលបានជួបក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាដើម្បីនៅ
ក្នុងតុលាការរបស់យើង សូមឲ្យចុះឈ្មោះចុះ ហើយសូមឲ្យមានសន្តិភាព
រវាងយើង។
៤១ ដូច្នេះនឹមរបស់សាសន៍ដទៃត្រូវបានដកចេញពីអ៊ីស្រាអែលនៅឆ្នាំទី
រយចិតសិប។
៤២ រួចមក ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលចាប់ផ្តើមសរសេរនៅក្នុងឧបករណ៍ និង
កិច្ចសន្យារបស់ពួកគេ គឺនៅក្នុងឆ្នាំទីមួយនៃរជ្ជកាលស៊ីម៉ូន ជាសម្តេច
សង្ឃ ជាទេសាភិបាល និងជាមេដឹកនាំសាសន៍យូដា។
43 នៅគ្រានោះ ស៊ីម៉ូនបានបោះជំរំនៅក្រុងកាសា ហើយឡោមព័ទ្ធជុំវិញ។
គាត់ក៏បានបង្កើតម៉ាស៊ីនសម្រាប់សង្គ្រាម ហើយដាក់នៅក្បែរទីក្រុង
ហើយវាយកម្ទេចប៉មមួយ រួចយកទៅ។
44 ហើយពួកអ្នកដែលនៅក្នុងម៉ាស៊ីនបានលោតចូលទៅក្នុងទីក្រុង;
ពេលនោះ មានការចលាចលយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងទីក្រុង៖
45 អស់អ្នកក្រុងបានដួលសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេ ហើយឡើងលើ
ជញ្ជាំងជាមួយប្រពន្ធ និងកូនរបស់ពួកគេ ហើយស្រែកដោយសំឡេង
ខ្លាំងៗ ដោយអង្វរដល់ស៊ីម៉ូនឲ្យមានសេចក្តីសុខសាន្តដល់ពួកគេ។
46 ហើយពួកគេបាននិយាយថា កុំប្រព្រឹត្តចំពោះយើងតាមអំពើទុច្ចរិត
របស់យើងឡើយ គឺតាមសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់។
៤៧ ដូច្នេះ ស៊ីម៉ូនបានពេញចិត្តនឹងពួកគេ ហើយមិនបានច្បាំងនឹងពួក
គេទៀតទេ ប៉ុន្តែបានបណ្តេញពួកគេចេញពីទីក្រុង ហើយបានសម្អាតផ្ទះ
ដែលមានរូបព្រះ រួចក៏ចូលទៅក្នុងនោះ ដោយច្រៀង និងអរព្រះគុណ។
៤៨ មែនហើយ ទ្រង់បានដកចោលនូវភាពមិនស្អាតទាំងអស់ចេញពីវា
ហើយដាក់មនុស្សបែបនេះនៅទីនោះ ដើម្បីរក្សាច្បាប់
ហើយបានធ្វើឱ្យវារឹងមាំជាងកាលពីមុន
ហើយបានសាងសង់កន្លែងស្នាក់នៅសម្រាប់ទ្រង់នៅទីនោះ។
49 ពួកគេនៅប៉មនៅក្រុងយេរូសាឡិមក៏នៅចង្អៀតដែរ មិនអាចចេញ
មក ឬចូលទៅស្រុក ឬទិញ ឬលក់បានឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេ
មានទុក្ខព្រួយជាខ្លាំង ដោយចងបានទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយពួកគេជាច្រើន
ត្រូវស្លាប់។ តាមរយៈទុរ្ភិក្ស។
50 រួចគេស្រែកទៅស៊ីម៉ូន អង្វរឲ្យនៅជាមួយនឹងគេ តើអ្វីដែលលោកបាន
ឲ្យ ហើយកាលទ្រង់ដកពួកគេចេញពីទីនោះហើយ ទ្រង់បានសម្អាតប៉មពី
ការបំពុល
51 ហើយបានចូលទៅក្នុងវានៅថ្ងៃទី 20
នៃខែទីពីរក្នុងរយចិតសិបឆ្នាំទីមួយ ដោយអរព្រះគុណ
និងមែកចាងនៃដើមត្នោត និងជាមួយនឹងពិណ និង ស៊ីប
ព្រមជាមួយនឹង viols និងទំនុកតម្កើង និងបទចម្រៀង។
ពីព្រោះនៅទីនោះ ត្រូវបានបំផ្លាញខ្មាំងសត្រូវដ៏ធំចេញពីអ៊ីស្រាអែល។
52 ទ្រង់ក៏បានតាំងថ្ងៃនោះជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដោយសេចក្តីរីករាយ។ ម្យ៉ាង
ទៀត ភ្នំនៃប្រាសាទដែលនៅក្បែរប៉ម ទ្រង់បានធ្វើឲ្យខ្លាំងជាងវា ហើយ
ទ្រង់គង់នៅទីនោះជាមួយនឹងក្រុមរបស់ទ្រង់។
៥៣ហើយកាលស៊ីម៉ូនបានឃើញថាយ៉ូហានកូនរបស់គាត់ជាមនុស្ស
ក្លាហាន គាត់ក៏តាំងគាត់ជាមេទ័ពទាំងអស់។ ហើយគាត់ស្នាក់នៅក្នុង
ក្រុងកាសេរ៉ា។

ជំពូកទី 14

១ ឥឡូវនេះ នៅឆ្នាំទីរយប្រាំបី និងដប់ពីរ ស្តេចដេមេទ្រាសបានប្រមូល
កម្លាំងរបស់គាត់ជាមួយគ្នា ហើយបានចូលទៅក្រុងមេឌា ដើម្បីឲ្យគាត់
ជួយប្រយុទ្ធនឹងទ្រីហ្វុន។
2 ប៉ុន្តែនៅពេលដែល Arsaces ដែលជាស្តេចនៃ Persia និង Media
បានដឹងថា Demetrius ត្រូវបានចូលទៅក្នុងព្រំប្រទល់របស់គាត់
គាត់បានចាត់ចៅហ្វាយម្នាក់របស់គាត់ឱ្យយកគាត់ទៅរស់។
៣ អ្នកដែលបានទៅវាយពលទាហានរបស់លោក Demetrius ហើយបាន
ចាប់គាត់ ហើយនាំគាត់ទៅ Arsaces ដែលគាត់ត្រូវបានដាក់ក្នុងរួង។
៤ ចំណែកឯស្រុកយូដាវិញ នោះស្ងាត់អស់មួយថ្ងៃរបស់ស៊ីម៉ូន។ ដ្បិតគាត់
បានស្វែងរកប្រយោជន៍ដល់ប្រជាជាតិរបស់គាត់ដោយប្រាជ្ញា ដូចដែល
អំណាចនិងកិត្តិយសរបស់គាត់ពេញចិត្តពួកគេ។
៥ ហើយដោយគាត់មានកិត្តិយសក្នុងការប្រព្រឹត្តទាំងប៉ុន្មានរបស់គាត់
ដូច្នេះហើយបានជាគាត់យកយ៉ុបប៉ាទៅជាជំរក ហើយធ្វើផ្លូវចូលទៅកាន់
កោះសមុទ្រ
៦ ហើយបានពង្រីកព្រំដែននៃប្រជាជាតិរបស់គាត់ ហើយបានយក
ប្រទេសនេះឡើងវិញ
៧ហើយបានប្រមូលពួកឈ្លើយសឹកជាច្រើនមកជាមួយ ហើយបាន
ត្រួតត្រានៃក្រុងកាសេរ៉ា បេតស៊ូរ៉ា និងប៉ម ដែលទ្រង់បានយកភាពមិន
បរិសុទ្ធទាំងអស់ ហើយក៏គ្មានអ្នកណាប្រឆាំងនឹងទ្រង់ដែរ។
៨ បន្ទាប់មក ពួកគេបានភ្ជួររាស់ដីដោយសុខសាន្ត ហើយផែនដីក៏បាន
ធ្វើឲ្យនាងកើនឡើង ហើយដើមឈើនៅតាមវាលក៏មានផ្លែដែរ។
9 ពួកបុរសពីបុរាណអង្គុយនៅតាមផ្លូវទាំងអស់គ្នាអំពីរបស់ល្អ ហើយពួក
យុវជនស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ដ៏រុងរឿង និងដូចជាចម្បាំង។
10 ទ្រង់បានផ្គត់ផ្គង់គ្រឿងបរិក្ខារសម្រាប់ក្រុងនានា ហើយបានបំពាក់
អាវុធគ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីឲ្យព្រះនាមដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ទ្រង់បានល្បីល្បាញ
ដល់ទីបំផុតនៃពិភពលោក។
11 ទ្រង់បានធ្វើឲ្យមានសន្តិភាពក្នុងស្រុក ហើយពួកអ៊ីស្រាអែលបានអរ
សប្បាយជាខ្លាំង
12 ពីព្រោះគ្រប់គ្នាបានអង្គុយនៅក្រោមដើមទំពាំងបាយជូរនិងដើម
ឧទុម្ពររបស់ខ្លួន ហើយគ្មានអ្នកណាបំបាក់វាឡើយ
១៣ ហើយក៏គ្មានអ្នកណានៅសេសសល់ក្នុងដែនដីដើម្បីច្បាំងនឹងពួក
គេដែរ៖ មែនហើយ ស្តេចផ្ទាល់ត្រូវបានផ្តួលរំលំនៅសម័យនោះ។
១៤ ម្យ៉ាងទៀត ទ្រង់បានពង្រឹងប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ទាំងអស់
ដែលត្រូវគេបន្ទាបខ្លួន។ ហើយអស់អ្នកដែលមិនគោរពច្បាប់ និងមនុស្ស
ទុច្ចរិត គាត់បានយកទៅ។
15 ទ្រង់បានធ្វើឲ្យទីសក្ការៈស្អាត ហើយគ្រឿងបរិក្ខារនៃព្រះវិហារបាន
ចម្រើនឡើង។
១៦ ពេលពួកគេនិយាយនៅក្រុងរ៉ូម និងរហូតដល់ក្រុងស្ប៉ាតាថា
យ៉ូណាថានបានសោយទិវង្គត គេសោកស្តាយជាខ្លាំង។
១៧ ប៉ុន្តែ ពេលដែលពួកគេបានឮថា ស៊ីម៉ូន ជាប្អូនរបស់គាត់ត្រូវបាន
តែងតាំងជាសម្តេចសង្ឃជំនួសគាត់ ហើយបានគ្រប់គ្រងប្រទេស និង
ក្រុងនានានៅក្នុងនោះ។
18 គេបានសរសេរទៅគាត់ក្នុងតារាងលង្ហិន ដើម្បីបន្តចំណងមិត្តភាព
និងសម្ព័ន្ធភាពដែលពួកគេបានធ្វើជាមួយនឹងយូដាស និងយ៉ូណាថាន
ជាបងប្អូនរបស់គាត់៖
១៩ តើសំណេរណាខ្លះត្រូវបានអាននៅមុខក្រុមជំនុំនៅក្រុងយេរូសាឡិម។
២០ហើយនេះគឺជាច្បាប់ចម្លងនៃសំបុត្រដែលពួកស្តេចបានផ្ញើមក;
អ្នកគ្រប់គ្រងនៃពួក Lacedemonians
ជាមួយនឹងទីក្រុងទៅកាន់ស៊ីម៉ូនមហាបូជាចារ្យ, និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ,
និងបូជាចារ្យ, និងនៅសល់នៃប្រជាជននៃសាសន៍យូដា,
បងប្អូនរបស់យើង, ផ្ញើជំរាបសួរ:
21 ឯកអគ្គរាជទូតដែលត្រូវបានបញ្ជូនទៅកាន់ប្រជាជនរបស់យើងបាន
បញ្ជាក់ប្រាប់យើងអំពីសិរីល្អ និងកិត្តិយសរបស់អ្នក ហេតុដូច្នេះហើយ
បានជាយើងមានសេចក្តីរីករាយចំពោះការមកដល់របស់ពួកគេ
២២ហើយបានចុះឈ្មោះរឿងដែលពួកគេបាននិយាយនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សា
នៃប្រជាជនតាមរបៀបនេះ; Numenius កូនប្រុសរបស់ Antiochus និង
Antipater កូនប្រុសរបស់ Jason
ដែលជាឯកអគ្គរាជទូតរបស់ជនជាតិយូដាបានមករកយើងដើម្បីបន្តមិ
ត្តភាពដែលពួកគេមានជាមួយយើង។
២៣ហើយ វាបានពេញចិត្តដល់ប្រជាជនក្នុងការកំសាន្តដល់បុរសដោយ
កិត្តិយស ហើយបានដាក់ច្បាប់ចម្លងនៃការទូតរបស់ពួកគេនៅក្នុង
កំណត់ត្រាសាធារណៈដើម្បីទីបញ្ចប់ ប្រជាជននៃពួក Lacedemonians
អាចនឹងមានពិធីរំឭកវាមួយទៀត៖ លើសពីនេះទៀត យើងបានសរសេរ
ច្បាប់ចម្លងនោះទៅកាន់សម្តេចសង្ឃស៊ីម៉ូន។ .

24បន្ទាប់មក ស៊ីម៉ូនបានចាត់នូមេនីសទៅក្រុងរ៉ូម ដោយមានខែលដ៏
អស្ចារ្យនៃមាសទម្ងន់មួយពាន់ផោន ដើម្បីបញ្ជាក់ពីការប្រកួតជាមួយ
ពួកគេ។
25 កាលប្រជាជនបានឮដូច្នេះ ក៏ពោលថា៖ «តើយើងត្រូវអរគុណអ្វីដល់
ស៊ីម៉ូន និងកូនប្រុសរបស់គាត់?
២៦ត្បិតគាត់ និងបងប្អូនរបស់គាត់ និងគ្រួសារនៃឪពុកគាត់បាន
បង្កើតអ៊ីស្រាអែល ហើយបានដេញចេញដើម្បីប្រយុទ្ធនឹងសត្រូវរបស់
ពួកគេពីពួកគេ ហើយបញ្ជាក់ពីសេរីភាពរបស់ពួកគេ។
27 ដូច្នេះហើយ ពួកគេបានសរសេរវានៅក្នុងតុលង្ហិន ដែលគេដាក់លើ
សសរនៅលើភ្នំស៊ីយ៉ូន។ ហើយនេះជាច្បាប់ចម្លងនៃការសរសេរ
ថ្ងៃទីដប់ប្រាំបីនៃខែអេលូ ក្នុងឆ្នាំទីដប់ប្រាំបី
ជាឆ្នាំទីបីនៃលោកស៊ីម៉ូនជាមហាបូជាចារ្យ
28 នៅសារ៉ាមេល ក្នុងក្រុមជំនុំដ៏ធំនៃសង្ឃ និងប្រជាជន និងជាអ្នក
គ្រប់គ្រងនៃប្រជាជាតិ និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យនៃប្រទេស ត្រូវបានគេជូន
ដំណឹងដល់យើងអំពីរឿងទាំងនេះ។
២៩ ត្បិតជាញឹកញាប់មានសង្គ្រាមនៅក្នុងប្រទេស ដែលក្នុងនោះសម្រាប់
ការថែរក្សាទីសក្ការៈរបស់ពួកគេ និងច្បាប់ ស៊ីម៉ូន ជាកូនរបស់លោក
ម៉ាត់ថាស ដែលជាកូនចៅរបស់យ៉ារីប រួមនឹងបងប្អូនរបស់គាត់បាន
ដាក់ខ្លួនក្នុងគ្រោះថ្នាក់ ហើយទប់ទល់នឹងសត្រូវ។ ប្រជាជាតិរបស់គេបាន
ធ្វើឲ្យប្រជាជាតិរបស់ខ្លួនមានកិត្តិយសយ៉ាងខ្លាំង៖
៣០ (ដ្បិតបន្ទាប់មក យ៉ូណាថានបានប្រមូលប្រជាជាតិរបស់គាត់មកជា
មួយគ្នា ហើយធ្វើជាមហាបូជាចារ្យរបស់ពួកគេ នោះត្រូវបានបញ្ចូលទៅ
ក្នុងប្រជាជនរបស់គាត់។
31 ខ្មាំងសត្រូវរបស់គេបានត្រៀមខ្លួនដើម្បីចូលលុកលុយស្រុករបស់គេ
ដើម្បីបំផ្លាញវា ហើយដាក់ដៃលើទីសក្ការ:
32 នៅគ្រានោះ ស៊ីម៉ូនបានក្រោកឡើង ហើយច្បាំងដើម្បីជាតិសាសន៍
ហើយចំណាយទ្រព្យសម្បត្តិខ្លួនឯងជាច្រើន ហើយបំពាក់អាវុធដល់អ្នក
ក្លាហាននៃប្រជាជាតិរបស់គាត់ ហើយឲ្យប្រាក់ឈ្នួលដល់គេ
33 ហើយបានពង្រឹងក្រុងនានានៃស្រុកយូដា រួមនឹងក្រុងបេតស៊ូរ៉ា ដែល
ស្ថិតនៅលើព្រំប្រទល់នៃស្រុកយូដា ជាកន្លែងដែលគ្រឿងសឹករបស់ខ្មាំង
សត្រូវមានពីមុន ប៉ុន្តែ លោកបានដាក់បន្ទាយមួយរបស់ជនជាតិយូដា
នៅទីនោះ។
៣៤ ម្យ៉ាងទៀត ទ្រង់បានពង្រឹងក្រុងយ៉ុបប៉ា ដែលស្ថិតនៅលើសមុទ្រ
និងក្រុងកាសេរ៉ា ដែលជាប់ព្រំប្រទល់នឹងក្រុងអសុទុស
ជាកន្លែងដែលពួកខ្មាំងសត្រូវធ្លាប់រស់នៅពីមុន
ប៉ុន្តែទ្រង់បានដាក់ជនជាតិយូដានៅទីនោះ
ហើយបានបំពាក់គ្រឿងបរិក្ខារដល់ពួកគេនូវអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលងាយស្រួ
លសម្រាប់សំណង)។
35 ដូច្នេះហើយ ប្រជាជនបានច្រៀងអំពីទង្វើរបស់ស៊ីម៉ូន
ហើយចំពោះសិរីរុងរឿងដែលគាត់គិតដើម្បីនាំប្រជាជាតិរបស់គាត់បាន
តែងតាំងគាត់ជាអភិបាល និងជាបូជាចារ្យរបស់ពួកគេ
ដោយសារតែគាត់បានធ្វើកិច្ចការទាំងអស់នេះ ហើយសម្រាប់យុត្តិធម៌
និងសេចក្តីជំនឿដែលគាត់បានរក្សាដល់ប្រជាជាតិរបស់គាត់
ព្រះអង្គបានស្វែងរកគ្រប់មធ្យោបាយ
ដើម្បីលើកតម្កើងប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។
36 ដ្បិតនៅគ្រារបស់ទ្រង់ អ្វីៗបានចម្រើនឡើងនៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់
ដូច្នេះហើយបានជាសាសន៍ដទៃត្រូវបានដកចេញពីស្រុកគេ ហើយពួក
អ្នកដែលនៅក្រុងដាវីឌក្នុងក្រុងយេរូសាឡិមផង ដែលបានធ្វើខ្លួនគេជា
ប៉ម ដែលគេចេញមក ហើយបំពុល ទាំងអស់អំពីទីសក្ការ:
ហើយបានធ្វើទុក្ខជាខ្លាំងក្នុងទីសក្ការ:។
37 ប៉ុន្តែ លោកដាក់ជនជាតិយូដានៅទីនោះ។ ហើយបានពង្រឹងវាដើម្បី
សុវត្ថិភាពស្រុកនិងទីក្រុង ហើយបានលើកកំពែងក្រុងយេរូសាឡិម។
38 ស្តេចដេមេទ្រាសក៏បញ្ជាក់គាត់ក្នុងបព្វជិតភាពតាមការទាំងនោះ
39 ហើយបានបង្កើតគាត់ជាមិត្តរបស់គាត់ ហើយបានគោរពគាត់ដោយ
កិត្តិយសយ៉ាងខ្លាំង។
៤០ ត្បិតគាត់បានឮនិយាយថា ពួករ៉ូមបានហៅពួកសាសន៍យូដាជាមិត្ត
ភក្តិរបស់ពួកគេ ហើយជាសហសេវិក និងបងប្អូន។ ហើយថាពួកគេបាន
ធ្វើឲ្យទូតស៊ីម៉ូនសប្បាយចិត្ត។
៤១ ម្យ៉ាងទៀតថា សាសន៍យូដា និងសង្ឃបានពេញចិត្តណាស់ដែលស៊ីម៉ូន
ត្រូវធ្វើជាអភិបាល និងជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់របស់ពួកគេរហូតដល់មាន
ព្យាការីដ៏ស្មោះត្រង់ម្នាក់កើតឡើង
៤២ ម្យ៉ាងទៀត ថាគាត់គួរតែធ្វើជាមេទ័ពរបស់ពួកគេ
ហើយត្រូវទទួលបន្ទុកទីសក្ការ: ដើម្បីតាំងពួកគេលើកិច្ចការរបស់ពួកគេ
និងលើប្រទេស និងលើគ្រឿងសឹក និងលើបន្ទាយ ដែលខ្ញុំនិយាយថា
គាត់គួរតែទទួលបន្ទុកលើ ទីជម្រក;
៤៣ ក្រៅពីនេះ ដើម្បីអោយគាត់ត្រូវគោរពតាមគ្រប់ៗគ្នា
ហើយថាការសរសេរទាំងអស់នៅក្នុងស្រុកគួរតែធ្វើឡើងក្នុងនាមគាត់
ហើយអោយគាត់ស្លៀកពាក់ពណ៌ស្វាយ និងពាក់មាស។
44 ហើយក៏ថាវាគួរតែមានច្បាប់សម្រាប់ប្រជាជន ឬសង្ឃណាមួយក្នុង
ចំណោមមនុស្សដែលមិនអាចទម្លាយរឿងទាំងនេះ ឬនិយាយពាក្យរបស់
គាត់ ឬប្រមូលក្រុមជំនុំនៅក្នុងប្រទេសដែលគ្មានគាត់ ឬស្លៀកពាក់ពណ៌
ស្វាយ ឬពាក់ខ្សែក្រវាត់។ មាស;
45 ហើយអ្នកណាដែលធ្វើផ្សេងទៀត ឬបំបែកការទាំងនេះ អ្នកនោះត្រូវ
ទទួលទោស។
46 ដូច្នេះ វាពេញចិត្តមនុស្សទាំងអស់ឲ្យដោះស្រាយជាមួយស៊ីម៉ូន ហើយធ្វើ
ដូចដែលបាននិយាយ។
47 បន្ទាប់មក ស៊ីម៉ូនបានទទួលយកមកទីនេះ ហើយពេញចិត្តនឹងធ្វើជា
មហាបូជាចារ្យ និងជាមេទ័ព និងទេសាភិបាលនៃសាសន៍យូដា និងជា
បូជាចារ្យ ហើយការពារពួកគេទាំងអស់។
៤៨ ដូច្នេះ ពួកគេបានបង្គាប់ថាការសរសេរនេះត្រូវដាក់នៅក្នុងតុលង្ហិន
ហើយត្រូវដំឡើងវានៅក្នុងត្រីវិស័យនៃទីសក្ការៈក្នុងកន្លែងដែលមានភាព
ច្បាស់លាស់
៤៩ ហើយក៏ត្រូវយកច្បាប់ចម្លងរបស់វាទៅដាក់ក្នុងរតនាគារដែរ ដើម្បីឲ្យ
ស៊ីម៉ូន និងកូនប្រុសរបស់គាត់អាចមានទាំងនោះ។

ជំពូកទី 15

1 ម្យ៉ាងទៀត អាន់ទីយ៉ូកុស ជាបុត្ររបស់ដេមេទ្រាស ស្តេចបានផ្ញើសំបុត្រ
ពីកោះនានានៃសមុទ្រទៅកាន់ស៊ីម៉ូន ជាសង្ឃ និងជាចៅហ្វាយនៃសាសន៍
យូដា និងដល់ប្រជាជនទាំងអស់។
2 ខ្លឹមសារនៃសេចក្តីទាំងនោះមានដូចតទៅ៖ ស្តេចអាន់ទីយ៉ូកថ្វាយដល់
ស៊ីម៉ូន ជាមហាបូជាចារ្យ និងជាសម្តេចនៃប្រជាជាតិរបស់ទ្រង់ និងដល់
ជនជាតិយូដា ដោយសួរសុខទុក្ខ៖
៣ ត្បិតថាមានមនុស្សចង្រៃខ្លះបានដណ្តើមយកនគរនៃបុព្វបុរសរបស់
យើង ហើយគោលបំណងរបស់ខ្ញុំគឺចង់តតាំងវាម្តងទៀត ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាច
ស្តារវាឡើងវិញទៅជាអចលនវត្ថុចាស់ ហើយដល់ទីបំផុតនោះបានប្រមូល
ទាហានបរទេសជាច្រើនមកជុំគ្នា ហើយរៀបចំសំពៅ សង្គ្រាម;
4 អត្ថន័យរបស់ខ្ញុំគឺចង់ដើរកាត់ស្រុកនោះ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានសងសឹកនឹង
អ្នកដែលបានបំផ្លាញវា ហើយបានធ្វើឲ្យទីក្រុងជាច្រើននៅក្នុងនគរត្រូវ
ស្ងាត់ជ្រងំ។
៥ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំបញ្ជាក់ដល់អ្នកនូវកាតព្វកិច្ចទាំងអស់ដែលស្តេចនៅ
ចំពោះមុខខ្ញុំបានប្រទានដល់អ្នក និងអំណោយណាក៏ដោយក្រៅពីពួកគេ
បានប្រទានមក។
6 ខ្ញុំក៏ទុកឲ្យអ្នកដែរ ដើម្បីកាក់ប្រាក់សម្រាប់ប្រទេសរបស់អ្នក ដោយត្រា
របស់អ្នក។
៧ហើយអំពីក្រុងយេរូសាឡិម និងទីសក្ការ: ចូរឲ្យពួកគេមានសេរីភាព។
ហើយគ្រឿងសឹកទាំងប៉ុន្មានដែលឯងបានធ្វើ ព្រមទាំងបន្ទាយដែលឯង
បានសង់ ហើយរក្សាទុកក្នុងដៃឯង សូមទុកឲ្យវានៅចំពោះឯងចុះ។
៨ហើយប្រសិនបើមានអ្វីមួយ ឬនឹងកើតឡើងដោយជំពាក់ពីស្តេច សូម
ឲ្យវាបានអត់ទោសឲ្យអ្នកចាប់ពីពេលនេះតទៅជារៀងរហូត។
៩ ម្យ៉ាងទៀត កាលណាយើងបានទទួលនគររបស់យើងហើយ
យើងនឹងលើកតម្កើងអ្នក និងប្រជាជាតិរបស់អ្នក
និងព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់អ្នកដោយកិត្តិយសដ៏ឧត្តុង្គឧត្តម
ដើម្បីអោយកិត្តិយសរបស់អ្នកត្រូវបានស្គាល់ទូទាំងពិភពលោក។
10 នៅឆ្នាំទីមួយរយបីដប់បួនបានទៅស្រុកអាន់ទីយ៉ូកទៅក្នុងស្រុករបស់
បុព្វបុរសរបស់គាត់: នៅពេលនោះកងកម្លាំងទាំងអស់បានមកជួបគាត់
ដូច្នេះមានតិចតួចនៅសល់ជាមួយទ្រីផុន
១១ ហេតុដូច្នោះហើយត្រូវបានស្តេចអាន់ទីយ៉ូកដេញតាម នោះទ្រង់បាន
រត់ទៅឯក្រុងដូរ៉ា ដែលនៅខាងមាត់សមុទ្រ
១២ ព្រោះគាត់បានឃើញថាមានទុក្ខលំបាកមកលើគាត់ភ្លាម ហើយថា
កម្លាំងរបស់គាត់បានបោះបង់គាត់ចោល។
13 បន្ទាប់មកបានបោះជំរំអាន់ទីយ៉ូកុសទល់នឹងដូរ៉ា ដោយមានទាហាន
មួយសែនពីរម៉ឺននាក់ និងទ័ពសេះប្រាំបីពាន់នាក់មកជាមួយ។
១៤ហើយ កាលលោកបានធ្វើដំណើរជុំវិញទីក្រុង ហើយបានចូលរួមនឹង
កប៉ាល់នៅជិតក្រុងនៅមាត់សមុទ្រ នោះលោកបានធ្វើឲ្យទីក្រុងនេះមាន
ទាំងផ្លូវគោក និងតាមសមុទ្រ ដោយមិនបានបង្ខំឲ្យចេញទៅ ឬចូល
ឡើយ។
15 នៅរដូវកាលជាមធ្យម លោក Numenius និងក្រុមរបស់លោកមកពី
ក្រុងរ៉ូម ដោយមានសំបុត្រទៅកាន់ស្តេច និងប្រទេស។
ដែលជាកន្លែងដែលត្រូវបានសរសេររឿងទាំងនេះ:
១៦ លូស៊ីស ជាកុងស៊ុលនៃជនជាតិរ៉ូមចំពោះស្តេចផ្តូលេមេ ដោយ
ជំរាបសួរ៖
១៧ ឯកអគ្គរាជទូតរបស់ជនជាតិយូដា ជាមិត្តភក្តិ និងសហសេវិករបស់
យើងបានមករកយើង ដើម្បីរំឭកចំណងមិត្តភាព និងសម្ព័ន្ធភាពចាស់
ដោយត្រូវបានចាត់ចេញពីលោកស៊ីម៉ូនមហាបូជាចារ្យ និងពីប្រជាជន
សាសន៍យូដា។

១៨ ហើយគេបាននាំខែលមាសមួយពាន់ផោន។
19 ដូច្នេះ យើងគិតថា វាជាការល្អក្នុងការសរសេរទៅស្តេច និងប្រទេស
នានា ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេធ្វើបាប ឬច្បាំងនឹងពួកគេ ទីក្រុង ឬប្រទេស
របស់គេ ហើយក៏មិនទាន់ជួយសត្រូវប្រឆាំងនឹងពួកគេដែរ។
20 វាហាក់ដូចជាល្អផងដែរសម្រាប់យើងដែលបានទទួលខែលពីពួកគេ។
21 ដូច្នេះ បើសិនជាមានអ្នកបង្កជំងឺណាមួយបានភៀសខ្លួនចេញពីស្រុក
របស់គេមកឯអ្នក ចូរប្រគល់ពួកគេទៅឯស៊ីម៉ូនមហាបូជាចារ្យ ដើម្បីឲ្យ
គាត់ដាក់ទោសពួកគេតាមច្បាប់របស់ខ្លួន។
22 លោកក៏សរសេររឿងដដែលនេះទៅស្តេចដេមេទ្រាស និងអាតាឡាស
ផ្ញើទៅអារីយ៉ារេត និងអើសាស
23 ហើយដល់ប្រទេសទាំងអស់ ព្រមទាំងសាំសាម និងពួកឡាសេដេម៉ូនិក
ហើយដល់ក្រុងដេលូស មីនឌុស ស៊ីស៊ីយ៉ូន ខារីយ៉ា និងសាម៉ូស និង
ប៉ាមភីលា ហើយលីសៀ ហាលីកាណាសស និងរ៉ូឌីស អារ៉ាឌូស និងកូស និង
ចំហៀង និង Aradus, និង Gortyna, និង Cnidus, និង Cyprus, និង
Cyrene ។
២៤ ហើយច្បាប់ចម្លងនេះពួកគេបានសរសេរទៅលោកស៊ីម៉ូនមហា
បូជាចារ្យ។
25 ដូច្នេះ ស្តេចអាន់ទីយ៉ូកុសបានបោះជំរំទាស់នឹងដូរ៉ានៅថ្ងៃទីពីរ ដោយ
វាយលុកឥតឈប់ឈរ ហើយបង្កើតម៉ាស៊ីន ដោយមានន័យថាទ្រង់បិទ
ទ្រីផុន ដើម្បីកុំឲ្យចេញចូល ឬចូលបាន។
26 នៅគ្រានោះ ស៊ីម៉ូនចាត់អ្នករើសពីរពាន់នាក់ឲ្យទៅជួយគាត់។ ប្រាក់
មាស និងគ្រឿងសឹកជាច្រើនផងដែរ។
២៧ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់មិនទទួលពួកវាទេ ប៉ុន្តែបានផ្តាច់
សេចក្តីសញ្ញាទាំងអស់ដែលគាត់បានធ្វើជាមួយគាត់ពីមុន ហើយបាន
ក្លាយទៅជាចម្លែកចំពោះគាត់។
២៨ លើសពីនេះទៅទៀត លោកបានចាត់លោក Athenobius ដែលជា
មិត្តភ័ក្តិម្នាក់របស់លោកឲ្យទៅជួបលោក ហើយនិយាយថា៖ «អ្នកបាន
ឃាត់យ៉ុបប៉ា និងក្រុងកាសេរ៉ា។ ជាមួយនឹងប៉មនៅក្រុងយេរូសាឡឹម
ដែលជាក្រុងនៃអាណាចក្ររបស់ខ្ញុំ។
២៩ ព្រំប្រទល់របស់អ្នករាល់គ្នាបានខ្ទះខ្ទាយ ហើយបានធ្វើឲ្យមានការឈឺ
ចាប់យ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងដែនដី ហើយបានទទួលការត្រួតត្រានៃកន្លែងជា
ច្រើនក្នុងនគររបស់យើង។
៣០ឥឡូវនេះ ចូរប្រគល់ក្រុងទាំងឡាយដែលអ្នកបានដណ្តើមយក និង
សួយសារអាករនៃកន្លែង ដែលអ្នកបានគ្រប់គ្រងដោយគ្មានព្រំដែននៃ
ស្រុកយូដា។
៣១ ឬម្យ៉ាងទៀត ឲ្យខ្ញុំសម្រាប់ពួកគេនូវប្រាក់ប្រាំរយហាន់។ ហើយចំពោះ
គ្រោះថ្នាក់ដែលអ្នកបានប្រព្រឹត្ត និងប្រាក់សួយសារអាកររបស់ក្រុងនោះ
ប្រាំរយណែនទៀត បើមិនដូច្នោះទេ យើងនឹងមកច្បាំងនឹងអ្នក
32 ដូច្នេះ អាថែនណូប៊ីស
ដែលជាមិត្តរបស់ស្តេចបានមកដល់ក្រុងយេរូសាឡិម
ហើយនៅពេលដែលគាត់បានឃើញសិរីល្អរបស់ស៊ីម៉ូន
និងទូដាក់ចានមាស និងប្រាក់ និងវត្តមានដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់
គាត់មានការភ្ញាក់ផ្អើលជាខ្លាំង ហើយបានប្រាប់គាត់ពីសាររបស់ស្តេច។
33 បន្ទាប់មក ស៊ីម៉ូនបានឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ «យើងមិនបានយកដីរបស់
អ្នកដទៃ ឬក៏មិនបានកាន់កាប់ដីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកដទៃដែរ គឺជា
មរតករបស់បុព្វបុរសរបស់យើង ដែលខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងបាន
កាន់កាប់ដោយខុសឆ្គងក្នុងពេលជាក់លាក់មួយ។
៣៤ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងមានឱកាសកាន់កាប់មរតកនៃបុព្វបុរស
របស់យើង។
35 ហើយចំណែកឯអ្នកទាមទារយ៉ុបប៉ា និងក្រុងកាសេរ៉ា ទោះជាពួកគេ
បានធ្វើបាបយ៉ាងខ្លាំងដល់ប្រជាជនក្នុងប្រទេសរបស់យើងក៏ដោយ ក៏
យើងនឹងប្រគល់ប្រាក់មួយរយណែនដល់អ្នកដែរ។ នៅទីនេះ Athenobius
មិនឆ្លើយគាត់មួយម៉ាត់ទេ។
36 ប៉ុន្តែ គាត់បានត្រឡប់មកវិញដោយកំហឹងចំពោះស្តេច ហើយធ្វើ
សេចក្តីរាយការណ៍ដល់គាត់អំពីសុន្ទរកថាទាំងនេះ និងអំពីសិរីល្អរបស់
ស៊ីម៉ូន និងពីអ្វីទាំងអស់ដែលគាត់បានឃើញ៖ នោះស្តេចទ្រង់ព្រះពិរោធ
ជាខ្លាំង។
៣៧ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ លោកបានភៀសខ្លួនពីទ្រីផុនតាមកប៉ាល់
ទៅកាន់ក្រុងអ័រធូសៀស។
38 នោះស្តេចក៏តាំងសេនដេបុស ជាមេទ័ពនៅឆ្នេរសមុទ្រ ហើយឲ្យទ័ព
ជើងគោក និងទ័ពសេះ
39 ហើយបានបង្គាប់គាត់ឲ្យដកទ័ពចេញទៅឯស្រុកយូដា។
លោកក៏បង្គាប់អោយលោកសង់ក្រុងសេដ្រ៉ុន ពង្រឹងខ្លោងទ្វារ
និងប្រយុទ្ធនឹងប្រជាជន។ រីឯស្តេចវិញក៏ដេញតាមទ្រីផុន។
40 ដូច្នេះ សេនដេបឹសបានមកដល់យ៉ាំណា ហើយចាប់ផ្តើមញុះញង់
ប្រជាជន ហើយវាយលុកស្រុកយូដា ហើយចាប់ប្រជាជនជាឈ្លើយ ហើយ
សម្លាប់ពួកគេ។
៤១ហើយកាលទ្រង់បានសង់ក្រុងសេដ្រូហើយ នោះទ្រង់ក៏តាំងទ័ពសេះ
និងទាហានជើងគោកនៅទីនោះ រហូតដល់ចុងបញ្ចប់ដើម្បីចេញផ្លូវចេញ
ពីផ្លូវនៃស្រុកយូដា តាមដែលស្តេចបានបង្គាប់។

ជំពូកទី 16

1 បន្ទាប់មក លោកយ៉ូហានមកពីក្រុងកាសេរ៉ាមក ហើយប្រាប់ស៊ីម៉ូនជា
ឪពុកអំពីអ្វីដែលសេនដេបុសបានធ្វើ។
២ហេតុដូច្នោះហើយ ស៊ីម៉ូនបានហៅកូនប្រុសច្បងពីរនាក់របស់គាត់ គឺ
យូដាស និងយ៉ូហាន ហើយនិយាយទៅពួកគេថា ខ្ញុំ និងបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ
និងគ្រួសារឪពុកខ្ញុំ តាំងពីក្មេងរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះបានច្បាំងនឹងខ្មាំង
សត្រូវនៃអ៊ីស្រាអែល។
ហើយអ្វីៗបានរីកចម្រើនយ៉ាងប្រសើរនៅក្នុងដៃរបស់យើង
ដែលយើងបានរំដោះអ៊ីស្រាអែលជាញឹកញាប់។
៣ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានវ័យចាស់ហើយ ដោយសារសេចក្តីមេត្តាករុណា
របស់ព្រះ អ្នកមានអាយុគ្រប់គ្រាន់ហើយ សូមធ្វើជាជំនួសខ្ញុំ និងបងប្អូន
របស់ខ្ញុំ ហើយទៅប្រយុទ្ធដើម្បីជាតិរបស់យើង ហើយជំនួយពីស្ថានសួគ៌នៅ
ជាមួយអ្នក។
4 ដូច្នេះ គាត់បានជ្រើសរើសទាហានពីរម៉ឺននាក់ចេញពីស្រុកដែលធ្វើ
ចម្បាំងជាមួយនឹងពលសេះ ដែលចេញទៅវាយក្រុងសេនដេបុស ហើយ
សម្រាកនៅយប់នោះនៅម៉ូឌីន។
5 ហើយពេលដែលពួកគេក្រោកពីព្រលឹម ហើយចូលទៅក្នុងវាលទំនាប
មើលចុះ កងពលដ៏ខ្លាំងពូកែទាំងទ័ពជើងគោក និងអ្នកជិះសេះបាន
មកច្បាំងនឹងពួកគេ ទោះបីជាមានជ្រោះទឹកនៅជាប់នឹងពួកគេ។
6 ដូច្នេះ គាត់ និងប្រជាជនរបស់គាត់បានវាយគ្នា ហើយពេលគាត់ឃើញ
ថាប្រជាជនខ្លាចមិនហ៊ានឆ្លងទន្លេ គាត់ក៏ឡើងទៅលើខ្លួនគាត់ជាមុន
រួចអ្នកដែលឃើញគាត់ក៏ដើរតាមគាត់។
7 កាលនោះហើយបានជាទ្រង់ចែកទ័ព ហើយដាក់ទ័ពសេះនៅកណ្តាល
ជើងគោក ដ្បិតទ័ពសេះរបស់ខ្មាំងមានច្រើនណាស់។
៨ បន្ទាប់មក គេផ្លុំត្រែដ៏វិសុទ្ធ កាលដែលសេនដេបឹស និងពលទាហាន
របស់គាត់ត្រូវបានគេរត់ចេញ រហូតដល់ពួកគេជាច្រើននាក់ត្រូវបានគេ
សម្លាប់ ហើយអ្នកដែលនៅសេសសល់បានចាប់ពួកគេទៅកាន់កន្លែងដ៏
រឹងមាំ។
៩ នៅគ្រានោះ ប្អូនប្រុសរបស់យូដាស យ៉ូហានបានរងរបួស ប៉ុន្តែ លោក
យ៉ូហាននៅតែតាមក្រោយគេ រហូតដល់លោកបានមកដល់ក្រុង Cedron
ដែលលោក Cendebeus បានសង់។
10 ដូច្នេះ ពួកគេបានរត់ទៅឯប៉មនៅក្នុងវាលនៃអាហ្សូត។ ហេតុនេះ
ហើយបានជាគាត់ដុតវាដោយភ្លើង ដូច្នេះហើយបានត្រូវគេសម្លាប់
ប្រហែលពីរពាន់នាក់។ បន្ទាប់មក លោកវិលត្រឡប់ទៅស្រុកយូដាវិញ
ដោយសុខសាន្ត។
11 ម្យ៉ាងទៀត នៅក្នុងវាលនៃក្រុងយេរីខូមានលោក Ptolemeus ជាកូន
របស់លោក Abubus បានធ្វើជាមេទ័ព ហើយលោកមានប្រាក់ និងមាស
ជាបរិបូរ។
១២ ព្រោះគាត់ជាកូនប្រសារបស់សម្តេចសង្ឃ។
១៣ ហេតុដូច្នោះហើយបានជាចិត្តរបស់គាត់ត្រូវបានលើកឡើង គាត់
បានគិតចង់យកប្រទេសមកខ្លួនគាត់ ហើយបន្ទាប់មកបានពិគ្រោះ
ដោយបោកបញ្ឆោតប្រឆាំងនឹងស៊ីម៉ូន និងកូនប្រុសរបស់គាត់ដើម្បី
បំផ្លាញពួកគេ។
១៤ ឥឡូវនេះ ស៊ីម៉ូនបានទៅលេងក្រុងនានាក្នុងប្រទេស ហើយមើលថែ
រក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អរបស់ពួកគេ។ នៅគ្រានោះ ទ្រង់យាងចុះមកក្រុង
យេរីខូ ជាមួយនឹងកូនប្រុសរបស់ទ្រង់ គឺម៉ាថាធាស និងយូដាស ក្នុងឆ្នាំទី
បីសាមសិបប្រាំពីរ ក្នុងខែទីដប់មួយ ដែលហៅថា សាបាត
15 នៅកន្លែងដែលកូនរបស់លោកអ័ប៊ូប៊ូសទទួលពួកគេដោយបោក
បញ្ឆោតក្នុងការឃុំឃាំងដ៏តូចមួយ ឈ្មោះដុកស ដែលលោកបានសង់នោះ
បានធ្វើពិធីជប់លៀងដ៏ធំដល់ពួកគេ ប៉ុន្តែលោកបានលាក់មនុស្សនៅទី
នោះ។
16 ដូច្នេះ ពេលស៊ីម៉ូន និងកូនប្រុសរបស់គាត់បានស្រវឹងយ៉ាងខ្លាំង នោះ
Ptoleme និងមនុស្សរបស់គាត់បានក្រោកឡើង ហើយយកអាវុធមកលើ
ស៊ីម៉ូនចូលទៅក្នុងកន្លែងជប់លៀង ហើយសម្លាប់គាត់ និងកូនប្រុសពីរ
នាក់របស់គាត់ និងអ្នកបម្រើខ្លះទៀត។
១៧ គាត់បានប្រព្រឹត្តអំពើក្បត់យ៉ាងធំ ហើយតបស្នងអំពើអាក្រក់វិញ។
១៨ បន្ទាប់មក ប៉ូលេមេបានសរសេរសេចក្តីទាំងនេះ ហើយផ្ញើទៅស្តេច
ដើម្បីឲ្យគាត់ចាត់ពលទាហានទៅជួយគាត់ ហើយគាត់នឹងរំដោះគាត់នូវ
ស្រុក និងទីក្រុង។
19 លោកក៏ចាត់អ្នកឯទៀតឲ្យទៅក្រុងកាសេរ៉ា ដើម្បីសម្លាប់លោក
យ៉ូហាន ហើយលោកបានផ្ញើសំបុត្រទៅតុលាការ ដើម្បីឲ្យលោកឲ្យប្រាក់
មាស និងរង្វាន់។

20 ហើយអ្នកផ្សេងទៀត គាត់បានចាត់ឲ្យទៅយកក្រុងយេរូសាឡឹម និងភ្នំ
នៃព្រះវិហារ។
21 ឥឡូវនេះ មានគេរត់ទៅក្រុងកាសេរ៉ា ហើយប្រាប់យ៉ូហានថា ឪពុក
និងបងប្អូនរបស់គាត់ត្រូវបានគេសម្លាប់ ហើយបើនិយាយថា គាត់
ប៉តូលេមេក៏បានចាត់គេឲ្យទៅសម្លាប់អ្នកដែរ។
22 ពេលឮដូច្នេះ គាត់ងឿងឆ្ងល់ជាខ្លាំង គាត់ក៏ដាក់ដៃលើអ្នកដែលមក
បំផ្លាញគាត់ ហើយសម្លាប់ចោល។ ព្រោះគាត់ដឹងថាគេចង់ដកគាត់ចេញ។
23 អំពីកិច្ចការឯទៀតរបស់យ៉ូហាន និងសង្គ្រាមរបស់គាត់ និងការដែល
គួរសមដែលគាត់បានធ្វើ និងការសង់កំពែងដែលគាត់បានធ្វើ និងការ
ប្រព្រឹត្តរបស់គាត់
២៤មើលចុះ ទាំងនេះត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងកាលប្បវត្តិនៃបព្វជិតភាព
របស់គាត់ ចាប់តាំងពីពេលដែលគាត់ត្រូវបានតែងតាំងជាសម្តេចសង្ឃ
បន្ទាប់ពីឪពុករបស់គាត់។

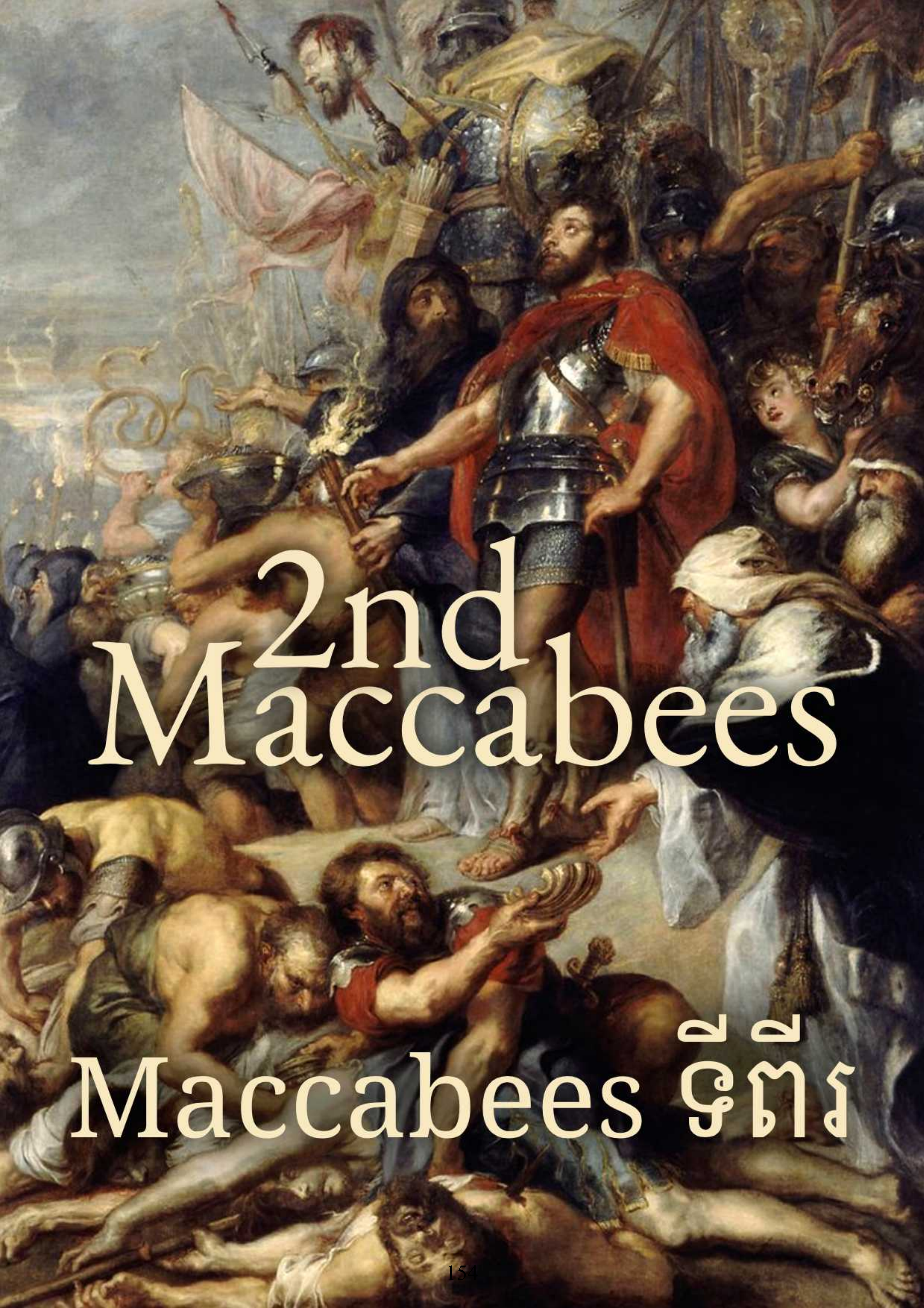

2nd Maccabees

Maccabees ទីពីរ

ជំពូកទី 1

1 បង ប្អូន ជន ជាតិ យូដា ដែល នៅ ក្រុង យេរូសាឡឹម និ
ង នៅ ក្នុង ទឹក ដី យូដា សូម ជូនពរ ដល់ បង ប្អូន
ជន ជាតិ យូដា ដែល នៅ ទូទាំង ស្រុក អេស៊ីប មាន សុ
ខភាព និង សន្តិភាព
2 សូម ព្រះ មាន ព្រះហឫទ័យ សប្បុរស ចំពោះ អ្នក ហើយ ច
ងចាំ នូវ សេចក្តី សញ្ញា របស់ ទ្រង់ ដែល ទ្រង់ បាន ធ្វើ
ជាមួយ នឹង អ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និង យ៉ាកុប ជា អ្នក បម្រើ ដ៏
ស្មោះត្រង់ របស់ ទ្រង់
៣ហើយ ឲ្យ អ្នក អស់ ពី ចិត្ត ដើម្បី បម្រើ ទ្រង់ ហើយ
ធ្វើ តាម ព្រះហឫទ័យ របស់ ទ្រង់ ដោយ ចិត្ត ក្លាហាន និង គំ
និត ស្ម័គ្រ ចិត្ត
៤ ហើយ បើក ចិត្ត អ្នក នៅ ក្នុង ក្រិត្យ វិន័យ និង បញ្ញ
ត្តិ របស់ ទ្រង់ ហើយ ចាត់ អ្នក នូវ សេចក្តី សុខសាន្ត
5 ហើយ ស្តាប់ ការ អធិស្ឋាន របស់ អ្នក ហើយ នៅ ជា មួ
យ នឹង អ្នក ហើយ មិន ដែល បោះ បង់ អ្នក នៅ ពេល
មាន បញ្ហា។
៦ហើយ ឥឡូវ នេះ យើង នៅ ទី នេះ អធិស្ឋាន ឲ្យ អ្នក រា
ល់ គ្នា។
៧ តើពេលដែលដេមេទ្រុសសោយរាជ្យនៅឆ្នាំណា នៅឆ្នាំមួយរយប្រាំបួន និ
ងទីប្រាំបួន ជនជាតិយូដាយើងបានសរសេរមកអ្នកនៅក្នុងស្ថានភាពលំ
បាកបំផុតដែលបានកើតឡើងចំពោះយើងនៅក្នុងឆ្នាំទាំងនោះ ចាប់ពី
ពេលដែលយ៉ាសុន និងក្រុមរបស់គាត់បានបះបោរចេញពីដែនដី និងន
គរដ៏បរិសុទ្ធ។
៨ ហើយ បាន ដុត រានហាល ហើយ បង្ហូរ ឈាម គ្មាន ទោសៈ
បន្ទាប់ មក យើង បាន អធិស្ឋាន ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ហើយ បា
ន ឮ។ យើង ក៏ ថ្វាយ យញ្ញបូជា និង ម្សៅ ល្អ ហើយ បំភ្លឺ ច
ង្កៀង ហើយ ដុត នំបុ័ង។
៩ហើយ ឥឡូវ នេះ សូម មើល ថា អ្នក រាល់ គ្នា ធ្វើ ពិធី បុ
ណ្យ ពន្លា នៅ ក្នុង ខែ កាស្លូ។
10 នៅ ឆ្នាំ ទី មួយ រយ បួន ប្រាំបី ប្រជាជន នៅ ក្រុង
យេរូសាឡិម និង នៅ ស្រុក យូដា ក្រុមប្រឹក្សា និង យូដាស បាន
ផ្ញើ ការ សួរសុខទុក្ខ និង សុខភាព ដល់ អារីស្តូប៊ូល ជា ចៅហ្វា
យ របស់ ស្តេច បតូលេមីស ដែល ជា សមាជិក នៃ ពួក ស
ង្ឃ ចាក់ ប្រេង តាំង និង ទៅ ជន ជាតិ យូដា នៅ ស្រុក
អេស៊ីប
១១ អស់ អ្នក ដែល ព្រះ បាន រំដោះ យើង ឲ្យ រួច ពី
គ្រោះ ថ្នាក់ យ៉ាង ខ្លាំង យើង ខ្ញុំ សូម អរ ព្រះគុណ ទ្រង់
យ៉ាង ខ្លាំង ដូច ជា បាន ប្រយុទ្ធ នឹង ស្តេច មួយ អង្គ។
12 ដ្បិត ទ្រង់ បាន បណ្តេញ ពួក អ្នក ដែល ច្បាំង ក្នុង
ក្រុង បរិសុទ្ធ ចេញ
13ដ្បិត ពេល មេ ដឹក នាំ ចូល ទៅ ក្នុង ប្រទេស ពែរ្ស ហើ
យ កង ទ័ព ជា មួយ នឹង គាត់ ដែល មើល ទៅ ដូច
ជា មិន អាច វិនាស បាន ពួក គេ ត្រូវ បាន គេ សម្លា
ប់ នៅ ក្នុង ព្រះ វិហារ នៃ ណាណា ដោយ ការ បោក ប
ញ្ឆោត របស់ សង្ឃ របស់ ណាណា។
១៤ ព្រោះ អាន់ទីយ៉ូកុស ហាក់ ដូច ជា នឹង រៀប ការ នឹង
នាង ក៏ ចូល មក កន្លែង នោះ និង មិត្ត ភក្តិ ដែល នៅ
ជា មួយ ដើម្បី ទទួល ប្រាក់ ជា ថ្លៃ បណ្ណាការ។
១៥ ពេល ដែល បូជាចារ្យ របស់ ណាណា បាន ចេញ ទៅ ហើ
យ គាត់ បាន ចូល ទៅ ក្នុង ក្រុម តូច មួយ នៅ ក្នុ
ង រង្វង់ មូល នៃ ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ នោះ គេ ក៏ បិទ ព្រះវិ
ហារ បរិសុទ្ធ ដរាប ណា អាន់ទីយ៉ូកុស ចូល មក
១៦ ហើយ ពេល បើក ទ្វារ ដំបូល ឯកជន គេ បាន គប់
ដុំ ថ្ម ដូច ផ្គរលាន់ ហើយ វាយ មេ កង គាត់ វា ជា ដុំៗ វា
យ ក្បាល ពួក គេ ហើយ បោះ ទៅ អ្នក ដែល នៅ ក្រៅ។
១៧ សូម លើក តម្កើង ព្រះ នៃ យើង រាល់ គ្នា ក្នុង គ្រ
ប់ ការ ទាំង អស់ ដែល បាន រំដោះ មនុស្ស ទុច្ចរិត។
១៨ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ ខណៈ ដែល ឥឡូវ នេះ យើង មាន
គោល បំណង រក្សា ការ បន្សុទ្ធ ព្រះ វិហារ នៅ ថ្ងៃ ទី
ម្ភៃ ប្រាំ នៃ ខែ Casleu យើង បាន គិត ថា វា ចាំបាច់ ត្រូ
វ បញ្ជាក់ ដល់ អ្នក អំពី វា ដើម្បី ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា អា
ច រក្សា វា ទុក ជា បុណ្យ នៃ ព្រះពន្លា និង នៃ ភ្លើង ដែ
ល បាន ផ្តល់ ឲ្យ យើង នៅ ពេល ដែល នេមាមា ថ្វាយ
យញ្ញបូជា បន្ទាប់ ពី គាត់ បាន សង់ ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ និង
អាសនៈ។
១៩ដ្បិត ពេល បុព្វបុរស របស់ យើង ត្រូវ បាន គេ នាំ
ទៅ ក្នុង ប្រទេស ពែរ្ស ពួក បូជាចារ្យ ដែល មាន ជំនឿ
នៅ ពេល នោះ បាន យក ភ្លើង នៃ អាសនៈ ទៅ លាក់
ទុក នៅ ក្នុង កន្លែង ប្រហោង នៃ រណ្តៅ ដែល គ្មាន ទឹក
ជា កន្លែង ដែល ពួក គេ រក្សា វា ឲ្យ ប្រាកដ ដើម្បី កុំ
ឲ្យ គេ ស្គាល់ កន្លែង នោះ។ បុរសទាំងអស់។
២០ ឥឡូវ នេះ ជា ច្រើន ឆ្នាំ ក្រោយ មក ពេល ដែល វា
គាប់ ព្រះហឫទ័យ ព្រះ នេមាយ៉ា ដែល ត្រូវ បាន ចាត់ ចេញ
ពី ស្តេច នៃ ប្រទេស ពែរ្ស បាន ចាត់ កូនចៅ របស់ បូជា
ចារ្យ ទាំង នោះ ដែល បាន លាក់ វា ទៅ ក្នុង ភ្លើង ប៉ុ
ន្តែ ពេល ពួក គេ ប្រាប់ យើង ថា គេ រក មិន ឃើញ ភ្លើ
ង ទេ គឺ មាន តែ ទឹក ក្រាស់។ ;
21 រួច ទ្រង់ បង្គាប់ ពួក គេ ឲ្យ ទាញ វា មក ហើយ យក
មក។ ពេល បូជា រួច ហើយ លោក នេមាយ៉ា បាន បង្គាប់
ឲ្យ បូជាចារ្យ ប្រោះ ឈើ និង របស់ ដែល ដាក់ ក្នុង ទឹក
នោះ។
២២ ពេល ហេតុការណ៍ នេះ បាន កើត ឡើង ហើយ ដល់ ពេ
ល វេលា ដែល ព្រះអាទិត្យ បាន រះ ដែល ពី មុន បាន លា
ក់ ខ្លួន ក្នុង ពពក នោះ ក៏ មាន ភ្លើង ឆេះ យ៉ាង ខ្លាំង
ធ្វើ ឲ្យ មនុស្ស គ្រប់ គ្នា ងឿង ឆ្ងល់។
23 ហើយ ពួក សង្ឃ បាន ធ្វើ ការ អធិស្ឋាន នៅ ខណៈ ពេ
ល ដែល យញ្ញបូជា កំពុង តែ ស៊ី អស់ ខ្ញុំ និយាយ ថា ទាំ
ង សង្ឃ និង អ្នក ឯ ទៀត ទាំង អស់ គឺ យ៉ូណាថាន ចា
ប់ ផ្តើម ហើយ អ្នក ឯ ទៀត ឆ្លើយ តប នៅ ទី នោះ ដូ
ច ដែល នេមាមា បាន ធ្វើ។
២៤ ហើយ ការ អធិស្ឋាន បាន ធ្វើ តាម របៀប នេះ ឱ ព្រះ
អម្ចាស់ ជា ព្រះ ដ៏ ជា ព្រះ ដែល បង្កើត របស់ ទាំង អស់
ដែល ជា អ្នក កោត ខ្លាច និង ខ្លាំង ក្លា និង សុចរិត និង
មេត្តា ករុណា និង ជា ស្តេច តែ មួយ អង្គ ដ៏ សប្បុរស អើ
យ!
25 ព្រះអង្គ ដែល ប្រទាន អ្វីៗ ទាំង អស់ តែ មួយ គត់ គឺ
ជា ព្រះ ដ៏ សុចរិត ព្រះ ចេស្តា និង អស់ កល្ប ជា និច្ច គឺ
ព្រះអង្គ ដែល រំដោះ ជន ជាតិ អ៊ីស្រាអែល ឲ្យ រួច ផុត
ពី ទុក្ខ លំបាក ទាំង អស់ ហើយ ទ្រង់ បាន ជ្រើស រើស បុ
ព្វបុរស ហើយ ញែក គេ ជា បរិសុទ្ធ។
26 ចូរ ទទួល យញ្ញបូជា សម្រាប់ ជនជាតិ អ៊ីស្រាអែល ទាំង
មូល របស់ អ្នក ហើយ រក្សា ចំណែក របស់ អ្នក ហើយ ញែក
វា ជា បរិសុទ្ធ។
27 ចូរ ប្រមូល ពួក អ្នក ដែល ខ្ចាត់ខ្ចាយ ចេញ ពី យើង រំ
ដោះ ពួក អ្នក បម្រើ នៅ ក្នុង ចំណោម សាសន៍ ដទៃ សម្លឹ
ង មើល ពួក អ្នក ដែល ត្រូវ គេ មើល ងាយ និង ស្អប់
ខ្ពើម ហើយ ប្រាប់ សាសន៍ ដទៃ ឲ្យ ដឹង ថា ទ្រង់ ជា
ព្រះ នៃ យើង។
28 ចូរ ដាក់ ទោស ពួក អ្នក ដែល សង្កត់សង្កិន យើង ហើ
យ យើង ធ្វើ ខុស ដោយ អំនួត។
២៩ ចូរ ដាំ ប្រជាជន របស់ ទ្រង់ ឡើង វិញ នៅ ក្នុង ទីស
ក្ការៈ របស់ ទ្រង់ ដូច ម៉ូសេ បាន មាន បន្ទូល។
៣០ បូជាចារ្យ ច្រៀង ទំនុកតម្កើង អរ ព្រះគុណ។
31 ពេល ដែល យញ្ញបូជា ត្រូវ បាន វិនាស អស់ ហើយ នេមា
មា បាន បង្គាប់ ទឹក ដែល នៅ សេសសល់ សម្រាប់ ចាក់
លើ ថ្ម ធំៗ។
៣២ ពេល ហេតុការណ៍ នេះ កើត ឡើង ស្រាប់ តែ មាន អ
ណ្តាត ភ្លើង ឆាបឆេះ ប៉ុន្តែ ភ្លើង បាន ឆាប ឆេះ ពី អាស
នៈ។
33 ដូច្នេះ កាល បាន ដឹង រឿង នេះ ហើយ នោះ ក៏ មាន
គេ ប្រាប់ ស្តេច ពែរ្ស ថា នៅ កន្លែង ដែល ពួក សង្ឃ ដែ
ល ត្រូវ គេ នាំ ទៅ បាន ពួន ភ្លើង នោះ មាន ទឹក លេ
ច មក ហើយ ថា នេមាមា បាន បន្សុទ្ធ យញ្ញបូជា នៅ ទី
នោះ។
៣៤ រួច ហើយ ស្តេច បាន បិទ កន្លែង នោះ ហើយ ធ្វើ ជា
ទីសក្ការៈ បន្ទាប់ ពី បាន សាក ល្បង រួច។
៣៥ហើយ ស្តេច បាន យក អំណោយ ជា ច្រើន ហើយ ប្រទា
ន ដល់ អ្នក ដែល ទ្រង់ សព្វ ព្រះហឫទ័យ។
៣៦ហើយ នេមាមា បាន ហៅ រឿង នេះ ថា ណាបថារ ដែល
ច្រើន ដូច នឹង និយាយ ថា ជា ការ សម្អាត ប៉ុន្តែ មនុ
ស្ស ជា ច្រើន ហៅ វា ថា នីហ្វៃ។

ជំពូក 2

1 គេ បាន រក ឃើញ ផង ដែរ នៅ ក្នុង ឯកសារ ដែល
ថា យេរេមា ជា ហោរា បាន បង្គាប់ ពួក អ្នក ដែល ត្រូវ
គេ ដឹក យក ទៅ យក ភ្លើង ដូច ជា មាន សញ្ញា បញ្ជា
ក់ ថា៖
២ហើយ របៀប ដែល ព្យាការី ដោយ បាន ប្រទាន ក្រឹត្យវិន័
យ ដល់ ពួក គេ ហើយ បាន បង្គាប់ ពួក គេ កុំ ឲ្យ ភ្លេ
ច ព្រះ បញ្ញត្តិ នៃ ព្រះ អម្ចាស់ ហើយ កុំ ឲ្យ គេ យល់ ច្រ
ឡំ នៅ ពេល ពួក គេ ឃើញ រូប ប្រាក់ និង មាស ព្រម ទាំ
ង គ្រឿង លម្អ របស់ ពួក គេ។
៣ ហើយ ដោយ មាន សុន្ទរកថា ផ្សេង ទៀត ទ្រង់ បាន ដា
ស់ តឿន ពួក គេ ថា ក្រិត្យ វិន័យ មិន ត្រូវ ឃ្លាត ចេញ
ពី ចិត្ត ពួក គេ ឡើយ។
4 វាក៏មាននៅក្នុងសំបុត្រដូចគ្នាដែរថា ព្យាការីដែលបានទទួលការព្រមា
នពីព្រះ បានបញ្ជាឱ្យត្រសាល និងហិបទៅជាមួយគាត់ នៅពេលគាត់ឡើ
ងទៅលើភ្នំ ជាកន្លែងដែលម៉ូសេបានឡើង ហើយបានឃើញមរតករបស់
ព្រះ។
៥ហើយ កាល លោក យេរេមា បាន មក ដល់ ទី នោះ លោ
ក បាន ឃើញ រូង ប្រហោង មួយ ដែល លោក បាន ដាក់
ព្រះពន្លា និង ហិប និង អាសនៈ គ្រឿង ក្រអូប ហើយ ក៏ បា
ន ឈប់ ទ្វារ។
៦ ហើយ អ្នក ដែល ដើរ តាម លោក ខ្លះ មក សម្គាល់ ផ្លូវ
ប៉ុន្តែ រក មិន ឃើញ។
7 នៅពេលដែលលោក Jeremy ដឹង គាត់បានបន្ទោសពួកគេ ដោយនិយា
យថា៖ «កន្លែងនោះ វានឹងមិនត្រូវបានដឹងទេ រហូតដល់ពេលដែលព្រះជា
ម្ចាស់ប្រមូលរាស្ត្ររបស់គាត់មកជាមួយគ្នាម្តងទៀត ហើយទទួលពួកគេ
ដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា។
៨ បន្ទាប់មក ព្រះអម្ចាស់ នឹង បង្ហាញ ដល់ ពួកគេ នូវ ការ
ណ៍ ទាំង នេះ ហើយ សិរីល្អ នៃ ព្រះអម្ចាស់ នឹង លេច មក
ហើយ ពពក ក៏ បាន បង្ហាញ នៅ ក្រោម លោក ម៉ូសេ ហើ
យ ដូច ជា ពេល ដែល សាឡូម៉ូន ប្រាថ្នា ចង់ ឱ្យ កន្លែ
ង នេះ បាន បរិសុទ្ធ ដោយ កិត្តិយស។
៩ វាត្រូវបានប្រកាសផងដែរថា គាត់មានប្រាជ្ញាបានថ្វាយយញ្ញបូជា នៃ
ការឧទ្ទិស និងបញ្ចប់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ។
10 ហើយ ដូច ជា នៅ ពេល ដែល ម៉ូសេ អធិស្ឋាន ដល់
ព្រះ អម្ចាស់ នោះ ភ្លើង បាន ធ្លាក់ មក ពី លើ មេឃ ហើ
យ ឆេះ គ្រឿង បូជា ដូច្នោះ ដែរ។ សូម្បី តែ សាឡូម៉ូន ក៏
អធិស្ឋាន ដែរ ហើយ ភ្លើង ក៏ ធ្លាក់ ពី លើ មេឃ ហើយ
ឆេះ តង្វាយ ដុត។
១១ លោក ម៉ូសេ មាន ប្រសាសន៍ ថា៖ «យញ្ញបូជា រំដោះ បាប
មិន ត្រូវ បរិភោគ ទេ នោះ ក៏ វិនាស ទៅ។
១២ ដូច្នេះ សាឡូម៉ូន បាន រក្សា ទុក ប្រាំបី ថ្ងៃ នោះ។
13 រឿងដូចគ្នានេះក៏ត្រូវបានរាយការណ៍នៅក្នុងសំណេរ និងអត្ថាធិប្បាយរ
បស់នេមាយ៉ាស។ ហើយ របៀប ដែល គាត់ បាន បង្កើត បណ្ណា
ល័យ មួយ បាន ប្រមូលផ្តុំ គ្នា នូវ កិច្ចការ របស់ ស្តេច ហោ
រា និង របស់ ព្រះបាទ ដាវីឌ និង សំបុត្រ របស់ ស្តេច ដែល
ទាក់ទង នឹង អំណោយទាន បរិសុទ្ធ។
១៤ យូដាស ក៏ ប្រមូល របស់ ទាំង អស់ ដែល បាត់ បង់
ដោយ សារ សង្គ្រាម ដែល យើង មាន មក ជា មួយ ហើ
យ នៅ ជាមួយ យើង
១៥ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ បើ អ្នក រាល់ គ្នា ត្រូវ ការ វា ចូរ ចា
ត់ មនុស្ស ខ្លះ ទៅ យក វា មក អ្នក។
១៦ ពេល នោះ យើង រៀប នឹង ប្រារព្ធ ពិធី បរិសុទ្ធ នោះ យើ
ង បាន សរសេរ មក អ្នក ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ធ្វើ
បាន ល្អ បើ អ្នក រាល់ គ្នា រក្សា ថ្ងៃ ដដែល។
១៧ យើង សង្ឃឹម ផង ដែរ ថា ព្រះ ដែល បាន រំដោះ ប្រជា
ជន របស់ ទ្រង់ ទាំង អស់ ហើយ បាន ប្រទាន ដល់ ពួក
គេ ទាំង អស់ នូវ មរតក និង នគរ និង បព្វជិតភាព និង
ទីសក្ការៈ
18 ដូចដែលទ្រង់បានសន្យាក្នុងក្រិត្យវិន័យ ទ្រង់នឹងប្រោសយើងមិនយូរ
ប៉ុន្មាន ហើយប្រមូលពួកយើងចេញពីគ្រប់ដែនដីក្រោមស្ថានសួគ៌ ទៅកា
ន់ទីបរិសុទ្ធ ដ្បិតទ្រង់បានរំដោះយើងចេញពីសេចក្ដីទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង ហើ
យបានសំអាតកន្លែងនោះចេញ។
១៩ ឥឡូវ នេះ ដូច ជា អំពី យូដាស ម៉ាកាប៊ីស និង បង ប្អូ
ន របស់ គាត់ និង ការ សម្អាត ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ដ៏ ធំ និ
ង ការ ឧទ្ទិស ថ្វាយ អាសនៈ
20 ហើយ សង្គ្រាម ប្រឆាំង នឹង អាន់ទីយ៉ូកុស អេពីផាន និង អេ
ភូថើរ ជា កូន របស់ គាត់
21 ហើយ ទីសម្គាល់ ដែល បាន លេច មក ពី ស្ថានសួគ៌ ដ
ល់ អស់ អ្នក ដែល ប្រព្រឹត្ត ដោយ ប្រពៃ ចំពោះ កិត្តិយស
របស់ ពួក គេ សម្រាប់ សាសនា យូដា។ ដូច្នេះ ដោយ ពួកគេ
បាន យក ឈ្នះ លើ ប្រទេស ទាំង មូល ហើយ បាន ដេញ
តាម ហ្វូង មនុស្ស ព្រៃផ្សៃ។
22 ហើយ បាន ស្តារ ឡើង វិញ នូវ ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ដ៏ ល្បី
ល្បាញ នៅ ទូទាំង ពិភពលោក ហើយ បាន រំដោះ ទីក្រុង ហើ
យ បាន កាន់ កាប់ ច្បាប់ ដែល កំពុង ធ្លាក់ ចុះ ព្រះអម្ចា
ស់ មាន ព្រះហឫទ័យ សប្បុរស ចំពោះ ពួកគេ ដោយ ពេញ
ចិត្ត៖
23 ខ្ញុំ និយាយ ថា រឿង ទាំង អស់ នេះ ត្រូវ បាន លោក
Jason នៃ Cyrene ប្រកាស ក្នុង សៀវភៅ ចំនួន ប្រាំ ក្បាល
នោះ យើង នឹង និយាយ សង្ខេប ក្នុង មួយ ភាគ។
24 សម្រាប់ ការ ពិចារណា អំពី ចំនួន ដែល គ្មាន ដែន កំ
ណត់ និង ការ លំបាក ដែល ពួក គេ រក ឃើញ ថា ចង់
មើល ទៅ ក្នុង ការ និទាន រឿង នៃ រឿង សម្រាប់ ភាព
ខុស គ្នា នៃ បញ្ហា
២៥ យើង បាន ប្រុង ប្រយ័ត្ន ដើម្បី ឲ្យ អស់ អ្នក ដែល នឹ
ង អាន អាច មាន សេចក្ដី រីករាយ ហើយ ថា អ្នក ណា
ដែល ចង់ ធ្វើ ការ ចង ចាំ អាច នឹង មាន ភាព ងា
យ ស្រួល ហើយ ដើម្បី ឲ្យ អស់ អ្នក ដែល វា មក ក្នុង
ដៃ អាច នឹង មាន ផល ចំណេញ។
26 ហេតុដូច្នេះហើយ ចំពោះពួកយើង ដែលបានទទួលការនឿយហត់ដ៏ឈឺ
ចាប់នេះមកលើយើង វាមិនងាយស្រួលនោះទេ ប៉ុន្តែជាបញ្ហានៃការញើស
និងការមើល។
២៧ ទោះ ជា វា មិន ស្រួល សម្រាប់ អ្នក ដែល រៀបចំ ពិ
ធី ជប់លៀង ហើយ ស្វែងរក ប្រយោជន៍ ពី អ្នក ដទៃ ក៏
ដោយ ក៏ ប៉ុន្តែ ដើម្បី ជា ការ ពេញ ចិត្ត ពី មនុស្ស ជា
ច្រើន យើង នឹង ទទួល យក ការ ឈឺ ចាប់ ដ៏ ធំ នេះ
ដោយ រីករាយ។
28 ការទុកអោយអ្នកនិពន្ធនូវការគ្រប់គ្រងយ៉ាងពិតប្រាកដនៃរាល់ចំនុ
ចពិសេស និងធ្វើការដើម្បីអនុវត្តតាមច្បាប់នៃការសង្ខេប។
២៩ ព្រោះ ជា មេ ជាង សង់ ផ្ទះ ថ្មី ត្រូវ ថែ ទាំ អគារ ទាំ
ង មូល។ ប៉ុន្តែ អ្នក ណា ដែល រៀបចំ វា ហើយ លាប ពណ៌
នោះ ត្រូវ តែ ស្វែង រក របស់ ដែល ស័ក្តិសម សម្រាប់ ការ
តុបតែង វា៖ ទោះ បី ជា ខ្ញុំ គិត ថា វា នៅ ជាមួយ យើ
ង ក៏ ដោយ។
30 ដើម្បី ឈរ លើ គ្រប់ ចំណុច ហើយ ទៅ លើ រឿង ធំ ហើ
យ ចង់ ចង់ ដឹង ជា ពិសេស នោះ ជា កម្មសិទ្ធិ របស់ អ្ន
ក និពន្ធ ដំបូង នៃ រឿង៖
31 ប៉ុន្តែ ដើម្បី ប្រើ ការ សង្ខេប និង ជៀសវាង ការ នឿយហ
ត់ ច្រើន នៃ ការងារ គឺ ត្រូវ បាន ផ្តល់ ដល់ គាត់ ដែល
នឹង ធ្វើ ការ សង្ខេប។
32 នៅត្រង់នេះ យើងនឹងចាប់ផ្តើមរឿង៖ មានតែការបន្ថែមច្រើនយ៉ាង
នេះទៅលើអ្វីដែលបានពោលថា វាជារឿងល្ងង់ខ្លៅក្នុងការនិយាយរឿងវែ
ងឆ្ងាយ ហើយនិយាយខ្លីនៅក្នុងរឿងនោះ។

ជំពូកទី 3

១ឥឡូវ នេះ ពេល ដែល ទីក្រុង បរិសុទ្ធ ត្រូវ បាន មនុស្ស រ
ស់នៅ ដោយ សន្តិភាព ទាំង អស់ ហើយ ច្បាប់ ត្រូវ បាន រ
ក្សា យ៉ាង ល្អ ដោយ សារ តែ ការ គោរព ប្រណិប័តន៍ រប
ស់ មហាបូជាចារ្យ អូណាស និង ការ ស្អប់ អំពើ ទុច្ចរិត រប
ស់ គាត់
២ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា សូម្បី តែ ស្តេច ផ្ទាល់
ក៏ បាន គោរព ដល់ កន្លែង នោះ ហើយ បាន លើក តម្កើ
ង ព្រះ វិហារ ដោយ អំណោយ ដ៏ ល្អ បំផុត របស់ ពួក គេ
។
3 សូម បញ្ជាក់ ថា សេលូស នៃ អាស៊ី ដែល រក ចំណូល បា
ន ផ្ទាល់ ខ្លួន បាន ខ្ជះខ្ជាយ រាល់ ការ ចំណាយ លើ ការ
ថ្វាយ យញ្ញបូជា។
៤ ប៉ុន្តែ លោក ស៊ីម៉ូន ម្នាក់ ក្នុង កុលសម្ព័ន្ធ បេនយ៉ាមីន ដែ
ល ត្រូវ បាន តែងតាំង ជា អភិបាល ព្រះវិហារ បាន ចេញ
ទៅ ជួប លោក បូជាចារ្យ អំពី ភាព វឹកវរ ក្នុង ទីក្រុង។
5 ហើយ កាល ដែល គាត់ មិន អាច យក ឈ្នះ អូណាស
បាន គាត់ ក៏ បាន ឲ្យ គាត់ ទៅ ឲ្យ អប៉ូឡូណុស ជា កូន រ

បស់ ថារសេស ដែល កាល នោះ ជា អភិបាល ក្រុង សេទ្បសៀ
និង ភីនីស
៦ហើយ បាន ប្រាប់ គាត់ ថា រតនាគារ នៅ ក្រុង យេរូសាឡិ
ម ពោរពេញ ទៅ ដោយ ប្រាក់ ដ៏ ច្រើន ឥត កំណត់ ដូ
ច្នេះ ទ្រព្យ សម្បត្តិ ដ៏ ច្រើន របស់ ពួក គេ ដែល មិន ទាក់
ទង នឹង គណនី នៃ យញ្ញបូជា មាន រាប់ មិន អស់ ហើ
យ វា អាច នឹង នាំ ទាំង អស់ ចូល ទៅ ក្នុង ស្តេច ដៃ។
៧ឥឡូវ នេះ នៅ ពេល ដែល អាប៉ូឡូនីស បាន ចូល មក
គាល់ ស្តេច ហើយ បាន បង្ហាញ គាត់ អំពី ប្រាក់ ដែល គា
ត់ បាន ប្រាប់ នោះ ស្តេច បាន ជ្រើស រើស ហេលីអូដ្រូស
ជា មន្ត្រី ហិរញ្ញ វត្ថុ របស់ គាត់ ហើយ បាន ចាត់ គាត់ ដោ
យ បញ្ជា ឲ្យ យក ប្រាក់ ដែល បាន ប្រាប់ មក ដល់ គា
ត់។
៨ ដូច្នេះ ហេលីអូដ្រូសបានធ្វើដំណើរភ្លាមៗ។ ក្រោមពណ៌នៃការទស្សនាទី
ក្រុង Celosyria និង Phenice ប៉ុន្តែពិតជាដើម្បីបំពេញគោលបំណងរបស់
ស្តេច។
៩ហើយ ពេល គាត់ បាន មក ដល់ ក្រុង យេរូសាឡិម ហើ
យ បាន ទទួល ដោយ គួរសម ពី សម្តេច សង្ឃ នៃ ទីក្រុ
ង នោះ គាត់ បាន ប្រាប់ គាត់ អំពី អ្វី ដែល បាន ផ្ត
ល់ ប្រាជ្ញា ពី ប្រាក់ ហើយ បាន ប្រកាស ថា ហេតុ អ្វី បា
ន ជា គាត់ មក ហើយ សួរ ថា តើ ការ ទាំង នេះ ពិត
ជា មែន ឬ?
១០ លោក មហា បូជាចារ្យ ប្រាប់ គាត់ ថា មាន ប្រាក់ សម្រា
ប់ សង្គ្រោះ ស្ត្រី មេម៉ាយ និង កូន គ្មាន ឪពុក។
11 ហើយ ថា វា ខ្លះ ជា កម្មសិទ្ធិ របស់ ហ៊ីរ៉ានុស ជា កូន រ
បស់ ថូប៊ីស ជា បុរស ដ៏ ថ្លៃថ្នូរ ហើយ មិន ដូច ដែល ស៊ីម៉ូ
ន បាន ប្រាប់ ខុស នោះ ទេ សរុប ទាំង អស់ គឺ ប្រាក់
បួន រយ ហាល និង មាស ពីរ រយ
១២ហើយ ថា វា ជា រឿង មិន អាច ទៅ រួច ឡើយ ដែល
ការ ប្រព្រឹត្ត ខុស បែប នេះ ចំពោះ ពួក គេ ដែល បាន
ប្រព្រឹត្ត វា ចំពោះ ភាព បរិសុទ្ធ នៃ កន្លែង និង ចំពោះ ភា
ព ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ និង ភាព បរិសុទ្ធ ដែល មិន អាច រំលោភ
បំពាន បាន នៃ ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ដែល មាន កិត្តិយស
នៅ ទូទាំង ពិភពលោក។
13 ប៉ុន្តែ Heliodorus ដោយ សារ តែ បញ្ជា របស់ ស្តេច បាន
ផ្តល់ ឱ្យ គាត់ បាន និយាយ ថា បើ ទោះ ជា មាន ប្រា
ជ្ញា វា ត្រូវ តែ ត្រូវ បាន គេ នាំ ចូល ទៅ ក្នុង រតនា
គារ របស់ ស្តេច ។
១៤ ដូច្នេះ នៅ ថ្ងៃ ដែល លោក បាន តែងតាំង លោក បាន
ចូល ទៅ បញ្ជា រឿង នេះ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា គ្មា
ន ការ ឈឺ ចាប់ តិច តួច នៅ ទូទាំង ទីក្រុង ឡើយ។
15 ប៉ុន្តែ ពួកបូជាចារ្យដោយក្រាបថ្វាយបង្គំនៅមុខអាសនៈក្នុងអាវកាក់រ
បស់បូជាចារ្យរបស់ពួកគេ បានអំពាវនាវដល់ស្ថានសួគ៌មកលើព្រះអង្គដែ
លបង្កើតច្បាប់ស្តីពីវត្ថុដែលបានប្រទានដល់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួកគេត្រូវបាន
រក្សាទុកដោយសុវត្ថិភាព សម្រាប់អ្នកដែលបានតាំងចិត្តរក្សាវាទុក។
16 ពេល នោះ អ្នក ណា ដែល មើល មុខ មហា បូជាចារ្យ
នោះ នឹង ធ្វើ ឲ្យ ចិត្ត គាត់ របួស ដ្បិត ទឹក មុខ និង កា
រ ប្រែ ពណ៌ របស់ គាត់ បាន ប្រកាស ពី ទុក្ខ ព្រួយ ក្នុ
ង ចិត្ត របស់ គាត់។
17 ត្បិត បុរស នោះ មាន ចិត្ត ញាប់ ញ័រ ដោយ ការ ភ័
យ ខ្លាច និង ភ័យ រន្ធត់ នៃ រូប កាយ ជា ហេតុ ធ្វើ ឲ្យ
ពួក អ្នក ដែល មើល មក គាត់ ឃើញ ថា គាត់ មាន ទុ
ក្ខ ព្រួយ យ៉ាង ណា ក្នុង ចិត្ត ឥឡូវ នេះ។
18 អ្នក ខ្លះ ទៀត បាន រត់ ចេញ ពី ផ្ទះ ទៅ រក ពាក្យ
អង្វរ ទូទៅ ពី ព្រោះ កន្លែង នោះ ហាក់ ដូច ជា មើល ងា
យ។
19 ហើយ ស្ត្រី ទាំង នោះ ស្លៀក បាវ នៅ ពី ក្រោម សុដ
ន់ របស់ ពួក គេ មាន ច្រើន នៅ តាម ផ្លូវ ហើយ ស្ត្រី ព្រ
ហ្មចារី ដែល រក្សា ទុក បាន រត់ ខ្លះ ទៅ មាត់ ទ្វារ ខ្លះ
ទៅ ជញ្ជាំង ហើយ ខ្លះ ទៀត មើល ទៅ ក្រៅ បង្អួច។
20 ហើយ មនុស្ស ទាំង អស់ កាន់ ដៃ ឆ្ពោះ ទៅ ស្ថាន សួ
គ៌ បាន អង្វរ។
21 បន្ទាប់មក វា នឹង មាន ការ អាណិត ដល់ បុរស ម្នាក់
ដែល បាន ឃើញ ការ ដួល រលំ នៃ ហ្វូង មនុស្ស គ្រប់
ប្រភេទ និង ការ ភ័យ ខ្លាច នៃ សម្តេច សង្ឃ ក្នុង ការ
ឈឺ ចាប់ បែប នេះ។
22 រួច មក ពួក គេ បាន អំពាវ នាវ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់
នៃ ព្រះ ដ៏ មាន គ្រប់ ព្រះ ចេស្តា ឲ្យ រក្សា ការ ទុក ចិ
ត្ត ឲ្យ មាន សុវត្ថិភាព និង ប្រាកដ ចំពោះ អ្នក ដែល បា
ន ប្រព្រឹត្ត។
២៣ ទោះ ជា យ៉ាង ណា Heliodorus បាន ប្រហារ ជីវិត អ្វី ដែ
ល ត្រូវ បាន សម្រេច។
24 ពេល ដែល គាត់ នៅ ទី នោះ បាន បង្ហាញ ខ្លួន គាត់
ជា មួយ នឹង អ្នក យាម អំពី រតនាគារ ជា ព្រះ អម្ចាស់
នៃ វិញ្ញាណ និង ជា ព្រះ អង្គ នៃ អំណាច ទាំង អស់ បាន
បង្ក ឲ្យ មាន ការ លេច ចេញ យ៉ាង ខ្លាំង ដូច្នេះ អស់ អ្ន
ក ដែល សន្មត ថា នឹង ចូល មក ជាមួយ គាត់ ភ្ញាក់ផ្អើ
ល ចំពោះ ព្រះចេស្តា នៃ ព្រះ។ ដួលសន្លប់ ហើយភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំ
ង។
25 ត្បិតនៅទីនោះ សេះមួយក្បាលដែលមានអ្នកជិះដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចមក
លើគាត់ ហើយបានតុបតែងដោយភួយដ៏សមរម្យ ហើយគាត់បានរត់យ៉ា
ងសាហាវ ហើយបានវាយទៅលើ Heliodorus ដោយជើងរបស់គាត់ ហើយវា
ហាក់ដូចជាគាត់ដែលអង្គុយលើសេះនោះមានខ្សែពេញ មាស។
26 ម្យ៉ាងវិញទៀត យុវជនពីរនាក់ទៀតបានបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខគា
ត់ ដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៅក្នុងភាពរឹងមាំ ភាពស្រស់ស្អាត និងសំលៀក
បំពាក់ដ៏ប្រណិត ដែលឈរក្បែរគាត់ទាំងសងខាង។ វាយគាត់ឥតឈប់ឈ
រ ថែមទាំងធ្វើឱ្យគាត់មានស្នាមរបួសជាច្រើន។
២៧ហើយ ហេលីអូដ្រូសបានដួលទៅលើដីភ្លាមៗ ហើយត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធដោ
យភាពងងឹតយ៉ាងធំ។ ប៉ុន្តែ អស់អ្នកដែលនៅជាមួយគាត់បានយកគាត់
ឡើង ហើយដាក់ក្នុងធុងសំរាម។
28 ដូច្នេះ គាត់ ដែល មក យឺតយ៉ាវ ដោយ រថភ្លើង ដ៏ ធំ មួ
យ ហើយ ជាមួយ នឹង អ្នក យាម ទាំង អស់ របស់ គាត់
ចូល ទៅ ក្នុង រតនាគារ នោះ ពួកគេ បាន ធ្វើ ដំណើរ ដោ
យ មិន អាច ជួយ ខ្លួន គាត់ ដោយ អាវុធ របស់ គាត់
បាន ហើយ ពួក គេ បាន បង្ហាញ ឲ្យ ឃើញ ពី អំណាច
នៃ ព្រះ។
29 ដ្បិត គាត់ ត្រូវ បាន ទម្លាក់ ដោយ ព្រះហស្ត នៃ ព្រះ ហើ
យ ដេក ដោយ មិន ចេះ និយាយ ដោយ គ្មាន សង្ឃឹម
លើ ជីវិត ទាំង អស់។
30 ប៉ុន្តែ គេ សរសើរ តម្កើង ព្រះអម្ចាស់ ដែល បាន លើក ត
ម្កើង កន្លែង របស់ ព្រះអង្គ ដោយ អព្ភូតហេតុ។ ដែលមុននេះប
ន្តិច ពោរពេញដោយការភ័យខ្លាច និងបញ្ហា នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏
មានមហិទ្ធិឫទ្ធិបានលេចមក នោះពោរពេញដោយសេចក្តីអំណរ និងសេ
ចក្តីរីករាយ។
31 ភ្លាមៗនោះ មិត្តភក្តិរបស់ Heliodorus ខ្លះបានអធិស្ឋាន Onias ថាគាត់
នឹងអំពាវនាវដល់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ឱ្យផ្តល់ជីវិតដល់គាត់ ដែលត្រៀម
ខ្លួនរួចជាស្រេចដើម្បីលះបង់ខ្មោច។
32 ដូច្នេះ សម្តេច សង្ឃ ដោយ សង្ស័យ ក្រែង ស្តេច យល់ ខុ
ស ថា ជន ជាតិ យូដា បាន ក្បត់ នឹង ហេលីអូដ្រូស ហើយ
បាន ថ្វាយ យញ្ញបូជា ដើម្បី សុខភាព បុរស នោះ។
៣៣ឥឡូវ នេះ ខណៈ ដែល សម្តេច សង្ឃ កំពុង ធ្វើ ដង្វា
យ ជូន នោះ យុវជន ដដែល ដែល ស្លៀក ពាក់ ដូចគ្នា បា
ន លេច មក ហើយ ឈរ ក្បែរ លោក ហេលីអូដ្រូស ដោយ ពោ
ល ថា ចូរ អរ ព្រះ គុណ យ៉ាង ខ្លាំង ដល់ អូនីស ដល់ ស
ម្តេច សង្ឃ ដរាប ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ បាន ប្រទាន ជីវិត ដ
ល់ អ្នក ជា ប្រយោជន៍ ដល់ គាត់៖
៣៤ ហើយ ដោយ ឃើញ ថា អ្នក ត្រូវ បាន គេ វាយ ពី ស្ថា
នសួគ៌ ចូរ ប្រកាស ដល់ មនុស្ស ទាំង អស់ អំពី ព្រះចេស្តា
ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព នៃ ព្រះ។ កាល គេ និយាយ ពាក្យ ទាំ
ង នេះ ហើយ គេ លែង លេច មុខ ទៀត ហើយ។
35 ដូច្នេះ ហេលីអូដ្រូស បន្ទាប់ពីគាត់បានថ្វាយយញ្ញបូជាដល់ព្រះអម្ចាស់
ហើយ ហើយបានស្បថយ៉ាងធំចំពោះអ្នកដែលបានសង្គ្រោះជីវិតរបស់គាត់
ហើយបានជំរាបសួរ អូនីយ៉ាស ហើយបានត្រឡប់ទៅជាមួយពួកពលរបស់
គាត់ទៅកាន់ស្តេចវិញ។
៣៦ រួច មក លោក បាន ថ្លែង ទីបន្ទាល់ ដល់ មនុស្ស ទាំង
អស់ អំពី កិច្ចការ របស់ ព្រះ ដ៏ អស្ចារ្យ ដែល លោក បាន
ឃើញ ដោយ ភ្នែក។
៣៧ ហើយ កាល ស្តេច ហេលីអូដ្រូស ដែល អាច ជា មនុស្ស
សម នឹង ត្រូវ បញ្ជូន ទៅ ក្រុង យេរូសាឡិម ម្តង ទៀត
នោះ ទ្រង់ មាន បន្ទូល ថា
38 បើ អ្នក មាន សត្រូវ ឬ ជន ក្បត់ ណា មួយ ចូរ បញ្ជូន
គាត់ ទៅ ទី នោះ ហើយ អ្នក នឹង ទទួល បាន គេ វាយ
ដំ យ៉ាង ល្អ ប្រសិន បើ គាត់ រួច ផុត ពី ជីវិត របស់ គា
ត់ ដ្បិត នៅ កន្លែង នោះ គ្មាន ការ សង្ស័យ ឡើយ។ មានអំណា
ចពិសេសរបស់ព្រះ។

៣៩ត្បិត អ្នក ណា ដែល គង់ នៅ ស្ថានសួគ៌ មាន ភ្នែក
មើល ទៅ កន្លែង នោះហើយ ការពារ វាស្តេចវាយបំផ្លាញអស់អ្ន
កដែលមកធ្វើបាប។
40 ហើយ រឿង ដែល ទាក់ទង នឹង ហេលីអូដ្រូស និង ការ រ
ក្សា រតនាគារ បាន ធ្លាក់ ចេញ តាម បែប នេះ។

ជំពូកទី 4

1 ឥឡូវនេះ ស៊ីម៉ូននេះ ដែលយើងបាននិយាយពីមុនមក ដោយបានក្បត់
នឹងលុយ និងប្រទេសរបស់គាត់ បាននិយាយបង្កាច់បង្ខូចអូនីយ៉ា ដូចជា
គាត់បានធ្វើឱ្យ Heliodorus ភ័យខ្លាច ហើយជាអ្នកធ្វើអំពើអាក្រក់ទាំង
នេះ។
២ ដូច្នេះគាត់ មាន ចិត្ត ក្លាហាន ក្នុង ការ ហៅ គាត់ ថា
ជា ជន ក្បត់ដែល សម នឹង បាន ទីក្រុង ល្អ ហើយ បាន
បន្ទាប បន្ថោក ប្រជាជាតិ របស់ គាត់ហើយ មាន ចិត្ត ខ្នះ
ខ្នែង ចំពោះ ច្បាប់។
៣ ប៉ុន្តែ ពេល ដែល គេ ស្អប់ រហូត ដល់ ពេល នេះអំពើ
ឃាតកម្ម មួយ របស់ ស៊ីម៉ូន បាន កើត ឡើង។
4 អូណាស ឃើញ គ្រោះថ្នាក់ នៃ ការ ឈ្លោះ ប្រកែក គ្នា នេះ
ហើយ ថា អាប៉ូឡូនីស ក្នុង នាម ជា អភិបាល ក្រុង សេឡូ
សៀ និង ភេនីស ក៏ ខឹង ហើយ បង្កើន ការ ព្យាបាទ ស៊ីម៉ូន
5 គាត់ បាន ចូល ទៅ គាល់ ស្តេច មិន មែន ជា អ្នក ចោ
ទ ប្រកាន់ ជន ជាតិ របស់ ខ្លួន ទេ គឺ ស្វែង រក ប្រយោជ
ន៍ ទាំង អស់ ទាំង សាធារណៈ និង ឯកជន។
៦ត្បិត គាត់ បាន ឃើញ ថា វា មិន អាច ទៅ រួច ទេ ដែ
ល រដ្ឋ ត្រូវ បន្ត ស្ងាត់ស្ងៀម ហើយ ស៊ីម៉ូន បាន បន្សល់ ទុ
ក នូវ ភាព ល្ងង់ខ្លៅ របស់ គាត់ លុះ ត្រា តែ ស្តេច មិន
មើល ទៅ។
៧ ប៉ុន្តែ ក្រោយ ការ សោយ ទិវង្គត របស់ សេលេគុស ពេល
អាន់ទីយ៉ូកុស ហៅ អេពីផានេស បាន ដណ្តើម យក រាជាណាច
ក្រ នោះយ៉ាសុន ជា ប្អូន របស់ អូនីយ៉ាស បាន ធ្វើ ការ ងា
រ ក្រោម ការ ធ្វើ ជា សង្ឃ។
៨ សន្យា នឹង ស្តេច ដោយ អង្វរ រក ប្រាក់ បី រយ បី ហា
សិប ហាល និង ប្រាក់ ចំណូល មួយ ទៀត ប៉ែតសិប ហាន់
9 ក្រៅពីនេះ គាត់បានសន្យាថានឹងប្រគល់មួយរយហាសិបបន្ថែមទៀត
ប្រសិនបើគាត់អាចមានអាជ្ញាប័ណ្ណដើម្បីរៀបចំកន្លែងសម្រាប់ហាត់ប្រា
ណ និងសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលយុវជនក្នុងរបៀបនៃសាសន៍ដទៃ ហើយ
នឹងសរសេរពួកគេអំពីក្រុងយេរូសាឡិមដោយ ឈ្មោះរបស់ Antiochians ។
10 ដែល កាល ដែល ស្តេច បាន អនុញ្ញាត ហើយ ទ្រង់ បា
ន ចូល ក្នុង កណ្តាប់ ដៃ នៃ ការ គ្រប់ គ្រង របស់ ទ្រង់
ហើយ ទ្រង់ បាន នាំ ប្រជាជាតិ របស់ ទ្រង់ ទៅ ជា បែ
ប ក្រិច។
11 ហើយ ឯកសិទ្ធិ របស់ ព្រះរាជា ដែល បាន ផ្តល់ ការ អនុ
គ្រោះ ពិសេស ដល់ ជន ជាតិ យូដា តាម រយៈ លោក យ៉ូហា
ន ជា បិតា នៃ លោក Eupolemus ដែល បាន ទៅ ជា ឯកអ
គ្គរដ្ឋទូត ប្រចាំ ក្រុង រ៉ូម សម្រាប់ មិត្តភាព និង ជំនួយ នោះ
លោក បាន យក ទៅ បាត់។ ហើយ ទម្លាក់ រដ្ឋាភិបាល ដែ
ល ស្រប តាម ច្បាប់ គាត់ បាន បង្កើត ទំនៀម ទម្លាប់
ថ្មី ដែល ខុស នឹង ច្បាប់៖
12 ពី ព្រោះ គាត់ បាន សង់ កន្លែង ហាត់ ប្រាណ ដោយ រី
ករាយ នៅ ក្រោម ប៉ម ហើយ បាន នាំ ពួក កំលោះ មក
ពី ក្រោម ចុះ ចូល ហើយ ឲ្យ ពួក គេ ពាក់ មួក។
១៣ឥឡូវ នេះ ម៉ូដ ក្រិក មាន កម្ពស់ និង ការ កើន ឡើង
នៃ អាកប្បកិរិយា របស់ សាសន៍ ដទៃ តាម រយៈ ការ ប្រមា
ថ យ៉ាង ខ្លាំង របស់ ជេសុន ដែល ជា មនុស្ស ទុច្ចរិត ហើយ
គ្មាន សម្តេច សង្ឃ ទេ។
១៤ ដោយហេតុថា បូជាចារ្យមិនមានសេចក្តីក្លាហានក្នុងការបម្រើនៅលើ
អាសនៈទៀតទេ ប៉ុន្តែបានមើលងាយព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយមិនអើពើនឹ
ងយញ្ញបូជានោះ បានប្រញាប់ប្រញាល់ចូលរួមចំណែកនៃប្រាក់ឧបត្ថម្ភខុ
សច្បាប់នៅកន្លែងហាត់ប្រាណ បន្ទាប់ពីការប្រកួត Discus បានហៅពួក
គេចេញមក។
15 មិន មែន កំណត់ ដោយ កិត្តិយស របស់ បុព្វបុរស រប
ស់ ពួក គេ ទេ ប៉ុន្តែ ចូល ចិត្ត សិរីរុងរឿង របស់ ជន ជា
តិ ក្រិក។
16 ដោយហេតុ ផល នៃ គ្រោះ មហន្តរាយ បាន កើត មាន
ដល់ ពួកគេ ត្បិត ពួកគេ មាន ពួកគេ ធ្វើ ជា ខ្មាំង សត្រូវ
និង ជា អ្នក សងសឹក ដែល ពួកគេ បាន ធ្វើតាម ទំនៀមទ
ម្លាប់ របស់ ពួកគេ យ៉ាង ខ្ជាប់ខ្ជួន ហើយ ជា អ្នក ដែល ពួ
កគេ ចង់ ធ្វើ ដូច ក្នុង គ្រប់ ការណ៍ ទាំង អស់។
17 ដ្បិត ការ ប្រព្រឹត្ត អាក្រក់ ទាស់ នឹង ក្រិត្យ វិន័យ រប
ស់ ព្រះ មិន មែន ជា ការ ស្រាល ទេ តែ ពេល ក្រោយ នឹ
ង ប្រកាស អំពី ការ ទាំង នេះ
១៨ ពេល ដែល ការ ប្រកួត ដែល ត្រូវ បាន ប្រើ ជា រៀ
ង រាល់ ឆ្នាំ បាន រក្សា ទុក នៅ ទីរ៉ុស នោះ ស្តេច ក៏ មា
ន វត្តមាន
19 យ៉ាសុន ដ៏ ទុច្ចរិត នេះ បាន ចាត់ អ្នក នាំ សារ ពិសេ
ស ពី ក្រុង យេរូសាឡិម ដែល ជា ក្រុង អាន់ទីយ៉ូក ឲ្យ យក
ប្រាក់ បី រយ ដុំ ទៅ ដង្វាយ របស់ លោក ហឺគូឡេ ដែល សូ
ម្បី តែ អ្នក កាន់ វា ក៏ គិត ថា មិន សម នឹង ថ្វាយ
យញ្ញបូជា ដែរ ព្រោះ មិន ស្រួល ទេ ប៉ុន្តែ ត្រូវ ធ្វើ បម្រុងទុកស
ម្រាប់ការគិតថ្លៃផ្សេងទៀត។
20 ពេល នោះ លុយ នេះ ត្រូវ បាន ចាត់ ទុក សម្រាប់ កា
រ បូជា របស់ Hercules; ប៉ុន្តែ ដោយសារ អ្នក កាន់ វា ទើប
គេ យក វា ទៅ ធ្វើ កាឡៃ។
21 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែល Apollonius កូនប្រុសរបស់ Menestheus ត្រូវបា
នបញ្ជូនទៅកាន់ប្រទេសអេស៊ីបសម្រាប់ការឡើងគ្រងរាជ្យរបស់ស្តេច
Ptolemeus Philometor, Antiochus ដោយយល់អំពីគាត់មិនឱ្យប៉ះពាល់ដល់
កិច្ចការរបស់គាត់ បានផ្តល់សម្រាប់សុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់: បន្ទា
ប់មកគាត់បានមកដល់ Joppa ហើយពីទីនោះទៅ Jerusalem :
22 ជាកន្លែងដែលគាត់បានទទួលដោយកិត្តិយសពីយ៉ាសុន និងពីទីក្រុង
ហើយត្រូវបាននាំមកជាមួយភ្លើងពិល និងដោយសំឡេងស្រែកយ៉ាងខ្លាំង
។ ហើយក្រោយមកបានទៅជាមួយក្រុមរបស់គាត់ទៅកាន់ទីក្រុងភេនីស។
២៣ បីឆ្នាំក្រោយមក Jason បានចាត់ Menelaus ដែលជាប្អូនប្រុសរបស់
Simon ដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ ឱ្យទៅទទួលប្រាក់ថ្វាយស្តេច ហើយឱ្យ
គាត់ចងចាំអំពីរឿងចាំបាច់មួយចំនួន។
២៤ ប៉ុន្តែ គាត់ ត្រូវ បាន គេ នាំ ទៅ ចំពោះ ព្រះភក្ត្រ រប
ស់ ស្តេច ពេល ដែល គាត់ បាន លើក តម្កើង គាត់ សម្រា
ប់ រូបរាង ដ៏ រុងរឿង នៃ អំណាច របស់ គាត់ គាត់ បាន
ទទួល បព្វជិតភាព មក ខ្លួន គាត់ ដោយ ថ្វាយ ប្រាក់ ចំនួ
ន បី រយ ហាន់
25 ដូច្នេះ គាត់ បាន មក ជាមួយ នឹង អាណត្តិ របស់ ស្តេច
ដោយ មិន បាន នាំ អ្វី ដែល សក្តិសម នឹង បព្វជិតភា
ព ជាន់ ខ្ពស់ នោះ ទេ ប៉ុន្តែ ដោយ មាន កំហឹង នៃ អ្ន
ក ឃោរឃៅ ឃោរឃៅ និង កំហឹង នៃ សត្វ សាហាវ មួយ។
26 បន្ទាប់មក ជេសុន ដែល បាន ធ្វើ ឲ្យ ប្អូន ប្រុស របស់ ខ្លួ
ន ចុះ ខ្សោយ ដោយ អ្នក ផ្សេង ទៀត ត្រូវ បាន បង្ខំ
ឲ្យ ភៀស ខ្លួន ទៅ ក្នុង ប្រទេស អាំម៉ូន។
27 ដូច្នេះ មេនេឡាស បាន ទទួល តំណែង ជា ប្រធាន ប៉ុន្តែ ចំ
ពោះ ប្រាក់ ដែល គាត់ បាន សន្យា ជាមួយ នឹង ស្តេច គា
ត់ មិន បាន ទទួល បញ្ជា ល្អ ទេ ទោះ បី ជា សូស្ត្រាទីស
ជា អ្នក គ្រប់ គ្រង ប្រាសាទ បាន ទាមទារ វា ថា៖
28 ដ្បិត គាត់ បាន ចាត់ ទុក ការ ប្រមូល ទំនៀម ទម្លាប់។
ហេតុ នេះ ហើយ បាន ជា អ្នក ទាំង ពីរ ត្រូវ បាន
ហៅ នៅ ចំពោះ មុខ ស្តេច។
29 ឥឡូវ នេះ ម៉ែនេឡាស បាន ចាក ចេញ ពី លីស៊ីម៉ាកុស
ជា ប្អូន ប្រុស របស់ គាត់ ជំនួស គាត់ ក្នុង បព្វជិតភាព។
ហើយ Sostratus បានចាកចេញពី Crates ដែលជាអភិបាលនៃ Cyprian ។
30 កាល ដែល ការ ទាំង នោះ កំពុង តែ ធ្វើ ពួក គេ ពី
ក្រុង ថាសស និង ម៉ាឡូស បាន ធ្វើ ការ បះបោរ ពី ព្រោះ
គេ ត្រូវ បាន គេ ឲ្យ ទៅ ជា ស្នៀន របស់ ស្តេច ឈ្មោះ
អាន់ទីយ៉ូក។
31 បន្ទាប់មក ស្តេច បាន យាង មក ដោយ ប្រញាប់ប្រញាល់
ដើម្បី ដោះស្រាយ បញ្ហា ដោយ ទុក លោក Andronicus ដែល មា
ន អំណាច សម្រាប់ ជា អនុប្រធាន របស់ គាត់។
32ឥឡូវ នេះ មេនេឡាស ដោយ ស្មាន ថា គាត់ បាន ពេល
ស្រួល ហើយ គាត់ បាន លួច យក មាស មួយ ចំនួន ចេ
ញ ពី ព្រះ វិហារ ហើយ ប្រគល់ ខ្លះ ដល់ អាន់ដ្រូនិក ហើយ
ខ្លះ ទៀត គាត់ បាន លក់ ទៅ ក្រុង ទីរ៉ុស និង ទីក្រុង ជុំវិ
ញ។
33 ដែល កាល អូនីយ៉ាស ដឹង ច្បាស់ ហើយ នោះ ទ្រង់ ក៏ ប
ន្ទោស គាត់ ហើយ ដក ខ្លួន ទៅ ក្នុង ទីសក្ការៈ មួយ នៅ
ដាហ្វនី ដែល ស្ថិត នៅ ខាង អាន់ទីយ៉ូគា។
34 ហេតុដូច្នេះហើយ Menelaus បានយក Andronicus ដាច់ពីគ្នា ហើយបា
នអធិស្ឋានសុំឱ្យគាត់យក Onias ទៅក្នុងដៃរបស់គាត់។ អ្នកដែលត្រូវគេប
ញ្ចុះបញ្ចូល ហើយចូលមករកអូនីយ៉ាដោយបោកបញ្ឆោត ប្រគល់ដៃស្តាំរប

ស់គាត់ដោយស្បថ។ទោះ បី គាត់ ត្រូវ គាត់ សង្ស័យ ក៏ ដោយ
ក៏ គាត់ បាន បញ្ចុះ បញ្ចូល គាត់ ឲ្យ ចេញ ពី ទីសក្ការៈដែ
ល គាត់ បាន បិទ មាត់ ដោយ មិន គិត ពី យុត្តិធម៌។
៣៥ត្បិត ហេតុ ដែល បណ្តាល ឲ្យ មិន ត្រឹម តែ សាសន៍
យូដា ប៉ុណ្ណោះ ទេប៉ុន្តែ ក៏ មាន ប្រជាជាតិ ជា ច្រើន ផង
ដែរបាន ខឹង សម្បារ ជា ខ្លាំងហើយ សោកស្តាយ ជា ខ្លាំង
ចំពោះ ការ សម្លាប់ បុរស នោះ ដោយ អយុត្តិធម៌។
៣៦ហើយ កាល ស្តេច យាង មក ម្តង ទៀត ពី កន្លែង ជុំ
វិញ ក្រុង ស៊ីលីគាជន ជាតិ យូដា ដែល នៅ ក្នុង ទីក្រុងនិ
ង សាសន៍ ក្រិក ខ្លះ ដែល ស្អប់ ការ ពិត ក៏ បាន ត្អូញ
ត្អែរដោយ សារ អូណាស ត្រូវ គេ សម្លាប់ ដោយ គ្មាន មូល
ហេតុ។
37 ហេតុ ដូច្នេះ ហើយអាន់ទីយ៉ូក បាន សោកស្តាយ យ៉ាង អ
ស់ ពី ចិត្តហើយ មាន ចិត្ត អាណិតហើយ យំ សោកដោយ
សារ អាកប្បកិរិយា សុភាពនិង សុភាព របស់ គាត់ ដែល បា
ន ស្លាប់។
៣៨ហើយដោយ កំហឹង ដោយ កំហឹងគាត់ បាន យក
Andronicus ពណ៌ ស្វាយ របស់ គាត់ ចេញហើយ ហែក សម្លៀ
ក បំពាក់ របស់ គាត់ហើយ នាំ គាត់ ឆ្លងកាត់ ទីក្រុង ទាំ
ង មូល ទៅ កន្លែង នោះជា កន្លែង ដែល គាត់ បាន ប្រ
ព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត ប្រឆាំង នឹងOnias នៅ ទីនោះ គាត់ បា
ន សម្លាប់ ឃាតក ដែល ត្រូវ បណ្តាសា។ដូច្នេះព្រះអម្ចាស់ បា
ន ប្រទាន រង្វាន់ ដល់ គាត់ នូវ ទោស របស់ គាត់ដូច គា
ត់ បាន ទទួល។
៣៩ឥឡូវ នេះពេល យញ្ញបូជា ជា ច្រើន ត្រូវ បាន ធ្វើ
នៅ ក្នុង ទីក្រុង ដោយ លីស៊ីម៉ាកុសដោយ មាន ការ យល់ព្រ
ម ពី មេនេឡាសហើយ ផល ផ្លែ របស់ វា ត្រូវ បាន សាយ
ភាយ ទៅ ក្រៅនោះ ហ្វូង មនុស្ស បាន ប្រមូល ផ្តុំ គ្នា ប្រ
ឆាំង នឹង លីស៊ីម៉ាកុសគ្រឿង មាស ជា ច្រើន ត្រូវ បាន
គេ យក ទៅ ហើយ។
40 កាល ណា មនុស្ស សាមញ្ញ ក្រោក ឡើងហើយ ពោរពេញ
ដោយ កំហឹងលីស៊ីម៉ាកុស បាន ប្រដាប់ អាវុធ ប្រហែល បី
ពាន់ នាក់ហើយ ចាប់ ផ្តើម ធ្វើ អំពើ ហិង្សា ជា លើក ដំ
បូង។ មួយ Auranus ជាអ្នកដឹកនាំ បុរសម្នាក់បានទៅឆ្ងាយជាច្រើនឆ្នាំ
ហើយមិនតិចទេនៅក្នុងភាពល្ងង់ខ្លៅ។
41 ពេល នោះគេ ឃើញ ការ ប៉ុនប៉ង របស់ លីស៊ីម៉ាកុសខ្លះ
ចាប់ គប់ ដុំ ថ្មខ្លះ យក ធូលី មួយ ក្តាប់ ដៃដែល នៅ
ជាប់ ដៃបោះ ទាំង អស់ ដាក់ លើ លីស៊ីម៉ាកុសនិង អ្នក
ដែល ដាក់ លើ វា។
42 ដូច្នេះហើយ ពួកគេជាច្រើននាក់បានរងរបួស ហើយខ្លះទៀតបានវាយ
នឹងដី ហើយពួកគេទាំងអស់បានបង្ខំចិត្តរត់ចេញ ប៉ុន្តែចំពោះចោរប្លន់
ព្រះវិហារខ្លួនឯង ពួកគេបានសម្លាប់គាត់នៅក្បែររតនាគារ។
43 ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា មាន ការ ចោទ ប្រកាន់
លើ មេនេឡាស។
៤៤ ឥឡូវ នេះពេល ស្តេច យាង មក ដល់ ក្រុង ទីរ៉ុសបុរ
ស បី នាក់ ដែល ត្រូវ បាន ចាត់ ចេញ ពី ព្រឹទ្ធសភា បា
ន អង្វរ រក មូលហេតុ នៅ ចំពោះ ទ្រង់៖
45 ប៉ុន្តែឥឡូវ នេះMenelaus ដែល ត្រូវ បាន កាត់ទោស បាន
សន្យា ជាមួយPtolemee ជា កូន របស់Dorymenes ថា នឹង ផ្ត
ល់ ប្រាក់ ច្រើន ដល់ គាត់ប្រសិន បើ គាត់ ចង់ ធ្វើ ឲ្យ
ស្តេច ស្ងប់ ចិត្ត ចំពោះ គាត់។
46 ពេល ដែល Ptolemee យក ស្តេច ទៅ ក្នុង សាល មួយ ដូ
ច ជា ត្រូវ យក អាកាស បាន នាំ ឱ្យ គាត់ គិត ផ្សេ
ង ទៀត :
៤៧ហើយ ដោយហេតុថាលោកបានដោះលែង Menelaus ចេញពីការចោទ
ប្រកាន់ ដែលទោះជាយ៉ាងណាគឺជាបុព្វហេតុនៃអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់នោះ
៖ ហើយបុរសក្រីក្រទាំងនោះ ដែលប្រសិនបើពួកគេបានប្រាប់ពីមូលហេតុរ
បស់ពួកគេ មែនហើយ នៅចំពោះមុខពួក Scythians គួរតែត្រូវបានវិនិច្ឆ័
យថាគ្មានទោស នោះពួកគេទ្រង់បានថ្កោលទោសដល់ស្លាប់។ .
៤៨ ដូច្នេះពួក អ្នក ដែល បាន ធ្វើ តាម រឿង នេះ សម្រា
ប់ ទីក្រុងនិង សម្រាប់ ប្រជាជននិង សម្រាប់ គ្រឿង សក្កា
រៈ នោះមិន យូរ ប៉ុន្មាន ក៏ ទទួល រង នូវ ការ ដាក់ ទោ
ស ដោយ អយុត្តិធម៌។
៤៩ ហេតុដូច្នេះហើយ សូម្បីតែពួកគេនៃទីក្រុងទីរ៉ុស ក៏មានការស្អប់ខ្ពើម
នឹងអំពើទុច្ចរិតនោះ បណ្តាលឱ្យពួកគេត្រូវបានគេបញ្ចុះដោយកិត្តិយស។
៥០ហើយ ដូច្នេះតាមរយៈ ការ លោភលន់ របស់ ពួក អ្នក ដែ
ល មាន អំណាចMenelaus នៅ តែ ស្ថិត នៅ ក្នុង អំណាច
ដោយ មាន ការ កើន ឡើង ដោយ ការ ព្យាបាទនិង ជា
អ្នក ក្បត់ ដ៏ ធំ ចំពោះ ប្រជាជន។

ជំពូកទី 5

1 នៅ ពេល នោះអាន់ទីយ៉ូកុស បាន រៀបចំ ដំណើរ ទៅ ស្រុ
ក អេស៊ីប ជា លើក ទី ពីរ
២ហើយ បន្ទាប់ មកហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថានៅ ទូ
ទាំង ទីក្រុង អស់ រយៈ ពេល ជិត សែសិប ថ្ងៃមាន ឃើញ
ទាហាន សេះ រត់ លើ អាកាសស្លៀក ពាក់ ក្រណាត់ មាសនិ
ង ប្រដាប់ ដោយ ដាវដូច ជា ក្រុម ទាហាន
3 ហើយ កង ទ័ព សេះ ជា ច្រើន នាក់ កំពុង ប្រឈម មុ
ខ នឹង គ្នា ដោយ ការ រលាស់ នៃ ខែលនិង មាន ពំនូ
ក ច្រើនហើយ ការ ចាប់ ដាវការ បាញ់ ព្រួញនិង លម្អ មា
ស ដ៏ ភ្លឺ ចែងចាំងនិង ខ្សែ គ្រប់ ប្រភេទ។
៤ហេតុ ដូច្នោះ ហើយមនុស្ស គ្រប់ រូប បាន អធិស្ឋាន សូ
ម ឲ្យ ការ លេច ចេញ មក ជា ល្អ វិញ។
៥ឥឡូវ នេះនៅ ពេល មាន ពាក្យ ចចាម អារ៉ាម មិន ពិត
ហាក់ ដូច ជា អាន់ទីយ៉ូក បាន ស្លាប់ ទៅយ៉ាសុន បាន ចា
ប់ មនុស្ស យ៉ាង តិច មួយ ពាន់ នាក់ហើយ ភ្លាមៗ នោះ
បាន វាយ លុក លើ ទីក្រុង។ហើយ អ្នក ដែល នៅ លើ ជ
ញ្ជាំង ដែល ត្រូវ បាន គេ ដក ថយហើយ ទីក្រុង ត្រូវ បា
ន ចាប់ បាន យ៉ាង យូរMenelaus បាន រត់ ចូល ទៅ ក្នុ
ង ប្រាសាទ។
៦ ប៉ុន្តែជេសុន បាន សម្លាប់ ពលរដ្ឋ របស់ គាត់ ដោយ គ្មា
ន មេត្តាដោយ មិន បាន គិត ថា ការ ទទួល បាន ថ្ងៃ
នៃ ប្រជាជាតិ របស់ គាត់ នឹង ជា ថ្ងៃ ដែល មិន សប្បាយ
ចិត្ត បំផុត សម្រាប់ គាត់; ប៉ុន្តែ ដោយ គិត ថា ពួក គេ
ជា ខ្មាំង សត្រូវ របស់ គាត់ហើយ មិន មែន ជា ជន ជា
តិ របស់ គាត់ ដែល គាត់ បាន ច្បាំង នោះ ទេ។
៧ ទោះ ជា យ៉ាង ណាដោយ សារ អ្វី ទាំង អស់ នេះគាត់
មិន បាន ទទួល តំណែង សំខាន់ ទេប៉ុន្តែ នៅ ចុង ក្រោ
យ គេ បាន ទទួល ការ អាម៉ាស់ ចំពោះ រង្វាន់ នៃ ការ
ក្បត់ របស់ គាត់ហើយ បាន ភៀស ខ្លួន ទៅ ស្រុក អាំម៉ូ
ន ម្តង ទៀត។
៨ហេតុ ដូច្នេះ ហើយនៅ ទី បំផុតគាត់ មាន ការ វិល ម
ក វិញ ដោយ មិន សប្បាយដោយ ត្រូវ គេ ចោទ ប្រកាន់
នៅ ចំពោះ មុខ Aretas ជា ស្តេច នៃ ជន ជាតិ អារ៉ាប់ដោ
យ បាន ភៀស ខ្លួន ពី ទីក្រុង មួយ ទៅ ទីក្រុងដេញ តា
ម មនុស្ស ទាំង អស់ស្អប់ ជា អ្នក បោះ បង់ ច្បាប់ហើ
យ ត្រូវ បាន គេ ស្អប់ ខ្ពើម ក្នុង នាម ជា សត្រូវ ចំហ
របស់ប្រទេស របស់ គាត់និង ជន ជាតិ របស់ គាត់គាត់ ត្រូ
វ បាន បណ្តេញ ចេញ ទៅ ស្រុក អេស៊ីប។
9 ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា អ្នក ដែល បាន បណ្តេញ មនុស្ស
ជា ច្រើន ចេញ ពី ស្រុក របស់ គេ បាន ស្លាប់ ទៅ ក្នុ
ង ស្រុក ចម្លែក មួយដោយ ចូល និវត្តន៍ ទៅ កាន់ ពួក
Lacedemonians ហើយ គិត ថា នឹង រក ជំនួយ តាម ពូជព
ង្ស របស់ គាត់។
១០ហើយ អ្នក ដែល បាន បណ្តេញ អ្នក ដែល មិន ទាន់
កប់ ចោល ជា ច្រើន នាក់ នោះគ្មាន អ្នក ណា កាន់ ទុ
ក្ខ ដល់ គាត់ឬ ពិធី បុណ្យ សព ដ៏ ឧឡារិក អ្វី ទាំង អ
ស់ហើយ ក៏ មិន មាន ផ្នូរ ជាមួយ បុព្វបុរស របស់ គាត់
ដែរ។
11 ពេល ដែល ការ នេះ បាន កើត ឡើង ដល់ ឡាន រប
ស់ ស្តេចនោះ គាត់ គិត ថា ស្រុក យូដា បាន បះបោរហើ
យ កាល ដែល គេ ដក ចេញ ពី ស្រុក អេស៊ីប ដោយ ចិ
ត្ត ខឹងគាត់ ក៏ ចាប់ យក ទីក្រុង ដោយ អាវុធ
១២ ហើយ បាន បង្គាប់ ពួក មេទ័ព របស់ គាត់ កុំ ឲ្យ ទុ
ក ឲ្យ ពួក គេ បាន ជួបហើយ ត្រូវ សម្លាប់ ពួក អ្នក
ដែល ឡើង លើ ផ្ទះ។
១៣ ហេតុ នេះ ហើយ បាន ជា មាន ការ សម្លាប់ មនុស្ស
ទាំង ក្មេង ទាំង ចាស់ដោយ កាត់ ចោល បុរសស្ត្រី និង កុ
មារការ សម្លាប់ ស្ត្រី ព្រហ្មចារី និង ទារក។
១៤ហើយ វា ត្រូវ បាន បំផ្លាញ ចោល ក្នុង រយៈ ពេល បី
ថ្ងៃ ពេញ មួយ បួន ដប់ ពាន់ដែល ក្នុង នោះ បួន ម៉ឺ
ន នាក់ ត្រូវ បាន គេ សម្លាប់ នៅ ក្នុង ជម្លោះហើយលក់មិ
នតិចជាងអ្នកស្លាប់ទេ។

១៥ប៉ុន្តែ គាត់ មិន ពេញ ចិត្ត នឹង រឿង នេះ ទេ ប៉ុន្តែ បា
ន សន្មត ថា នឹង ចូល ទៅ ក្នុង ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ បំផុ
ត នៃ ពិភពលោក ទាំង អស់។ Menelaus ដែលជាអ្នកក្បត់នឹងច្បា
ប់ និងចំពោះប្រទេសរបស់គាត់ ជាអ្នកណែនាំរបស់គាត់៖
16 ហើយ ទ្រង់ យក គ្រឿង បរិក្ខារ បរិសុទ្ធ ដោយ ដៃ កខ្វក់
ហើយ ដោយ ដៃ ដ៏ ថោកទាប ទាញ វត្ថុ ដែល ស្តេច ឯ
ទៀត ឧទ្ទិស ដល់ ការ លើក តម្កើង សិរីរុងរឿង និង កិត្តិយ
ស នៃ កន្លែង នោះ ទ្រង់ ក៏ ប្រគល់ ទៅ វិញ។
១៧ហើយ អាន់ទីយ៉ូកុស មាន ចិត្ត ក្រអឺតក្រទម ជា ខ្លាំង ដែ
ល គាត់ មិន បាន គិត ថា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ ព្រះពិរោធ មួ
យ រយៈ សម្រាប់ អំពើ បាប របស់ ពួក អ្នក ដែល រស់
នៅ ក្នុង ទីក្រុង ហើយ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ភ្នែក
របស់ លោក មិន បាន នៅ លើ កន្លែង នោះ ទេ។
18 ត្បិត បើ ពីមុន គេ មិន ត្រូវ បាន រុំ ដោយ អំពើ បា
ប ជា ច្រើន ទេ បុរស នេះ នៅ ពេល ដែល គាត់ បាន
មក ភ្លាម នោះ ត្រូវ បាន គេ វាយ ដំ ហើយ ដក ថយ
ចេញ ពី ការ សន្មត របស់ គាត់ ដូច ជា ហេលីអូដ្រូស ដែល
ស្តេច សេលូសាស បាន ចាត់ ឲ្យ ទៅ មើល រតនាគារ។
១៩ យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ព្រះ មិន បាន ជ្រើស រើស ប្រជាជ
ន សម្រាប់ ជា ប្រយោជន៍ ដល់ កន្លែង នោះ ទេ គឺ ជា ក
ន្លែង ឆ្ងាយ ពី ប្រយោជន៍ ប្រជាជន។
២០ហើយ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ កន្លែង ខ្លួន ឯង ដែល បាន រួ
ម ចំណែក ជាមួយ នឹង ពួក គេ ពី ទុក្ខ លំបាក ដែល
បាន កើត ឡើង ចំពោះ ជាតិ នោះ បាន ប្រាស្រ័យ ទាក់ទ
ង គ្នា ក្នុង ផល ប្រយោជន៍ ដែល បាន បញ្ជូន មក ពី
ព្រះ អម្ចាស់។ ត្រូវបានផ្សះផ្សា វាត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសិរីរុងរឿងទាំ
ងអស់។
21 ដូច្នេះ ពេល អាន់ទីយ៉ូក បាន យក ប្រាក់ មួយ ពាន់ ប្រាំ
បី រយ ហាល ចេញ ពី ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ហើយ គាត់ ក៏ ចេ
ញ ដំណើរ ទៅ ក្រុង អាន់ទីយ៉ូគា យ៉ាង ប្រញាប់ ប្រញាល់ ដោ
យ មាន មោទនភាព ក្នុង ការ ធ្វើ ឲ្យ ដី អាច ធ្វើ ដំ
ណើរ បាន ហើយ សមុទ្រ អាច ដើរ ដោយ ថ្មើរ ជើង បាន។
22 ហើយ គាត់ បាន ចាក ចេញ ពី អភិបាល ដើម្បី ធ្វើ
ឲ្យ ប្រជាជាតិ មាន កំហឹង នៅ ក្រុង យេរូសាឡិម ភីលីព ស
ម្រាប់ ប្រទេស របស់ គាត់ ជា ជនជាតិ ភីរីន ហើយ ដោយ
មាន អាកប្បកិរិយា ព្រៃផ្សៃ ជាង អ្នក ដែល បាន ដាក់ គា
ត់ នៅ ទី នោះ។
23 ហើយនៅ Garizim, Andronicus; ម្យ៉ាងវិញទៀត Menelaus ដែលអាក្រ
ក់ជាងអ្នកឯទៀតទាំងអស់ កាន់ដៃធ្ងន់លើប្រជាជន ដោយមានគំនិត
ព្យាបាទប្រឆាំងនឹងជនជាតិយូដាដែលជាជនរួមជាតិរបស់គាត់។
24 ទ្រង់ ក៏ ចាត់ មេទ័ព ដ៏ គួរ ស្អប់ ខ្ពើម នោះ ដល់ អា
ប៉ូឡូនីស ជាមួយ នឹង កង ទ័ព ពីរ ម៉ឺន ពីរ ពាន់ នាក់ ដោ
យ បង្គាប់ ឲ្យ សម្លាប់ អស់ អ្នក ដែល មាន អាយុ ល្អ បំ
ផុត ហើយ លក់ ស្ត្រី ទាំង ក្មេង
25 អ្នក ដែល មក ក្រុង យេរូសាឡឹម ហើយ ធ្វើ ពុត ជា សន្តិ
ភាព នោះ បាន អត់ ទ្រាំ រហូត ដល់ ថ្ងៃ បរិសុទ្ធ នៃ ថ្ងៃ
សប្ប័ទ ហើយ ពេល ដែល យក សាសន៍ យូដា មក រក្សា
ថ្ងៃ បរិសុទ្ធ នោះ ទ្រង់ ក៏ បង្គាប់ ឲ្យ ពួក គេ ប្រដាប់ អាវុ
ធ ខ្លួន។
២៦ហើយ ដូច្នេះ លោក បាន សម្លាប់ អស់ អ្នក ដែល បាន
ទៅ ក្នុង ពិធី បុណ្យ សប្ប័ទ ហើយ រត់ កាត់ ទីក្រុង ដោ
យ អាវុធ បាន សម្លាប់ មនុស្ស ជា ច្រើន នាក់។
27 ប៉ុន្តែ យូដាស ម៉ាកាប៊ីស ជាមួយ នឹង ប្រាំបួន នាក់ ផ្សេង ទៀ
ត ឬ នៅ ទីនោះ បាន ដក ខ្លួន ទៅ ក្នុង ទីរហោស្ថាន ហើ
យ រស់ នៅ លើ ភ្នំ តាម របៀប នៃ សត្វ ជាមួយ នឹង
ក្រុម របស់ គាត់ ដែល បាន ស៊ី ស្មៅ ជា និច្ច ក្រែង វា
ជា អ្នក ចូល រួម នៃ ការ បំពុល។

ជំពូកទី 6

១ មិន យូរ ប៉ុន្មាន ក្រោយ មក ស្តេច បាន ចាត់ បុរស ចំ
ណាស់ ម្នាក់ នៃ ក្រុង អាថែន ទៅ បង្ខំ ជនជាតិ យូដា
ឲ្យ ចាក ចេញ ពី ច្បាប់ របស់ បុព្វបុរស របស់ ខ្លួន ហើយ
មិន ឲ្យ រស់ នៅ តាម ច្បាប់ របស់ ព្រះ ឡើយ។
២ ហើយ ដើម្បី បំពុល ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ នៅ ក្រុង យេរូសាឡិ
ម ផង ដែរ ហើយ ហៅ វា ថា ជា ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ នៃ ភ
ព ព្រហស្បតិ៍ Olympius; ហើយថានៅក្នុង Garizim, នៃ Jupiter ដែលជា
អ្នកការពារនៃមនុស្សចម្លែក, ដូចដែលពួកគេចង់បានថារស់នៅក្នុងក
ន្លែងនោះ។
៣ ការ ចូល មក នៃ អំពើ អាក្រក់ នេះ បាន ធ្វើ ឲ្យ ម
នុស្ស ឈឺ ចាប់ យ៉ាង ខ្លាំង៖
៤ត្បិត ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ពោរពេញ ទៅ ដោយ កុប្បកម្ម និង
ការ វឹកវរ ដោយ សាសន៍ ដទៃ ដែល បាន ធ្វើ ទារុណកម្ម នឹ
ង ស្រីពេស្យា ហើយ មាន ការ ពាក់ព័ន្ធ នឹង ស្ត្រី ក្នុង រង្វ
ង់ នៃ ទីសក្ការៈ និង ក្រៅ ពី ដែល នាំ យក របស់ ដែល
មិន ស្រប ច្បាប់ មក ផង។
5 អាសនៈ ក៏ ពោរពេញ ទៅ ដោយ អំពើ អាក្រក់ ដែល ច្បា
ប់ ហាម ឃាត់។
៦ ទាំង គ្មាន ច្បាប់ សម្រាប់ បុរស រក្សា ថ្ងៃ សប្ប័ទ ឬ ត
ម ពី បុរាណ ឬ ប្រកាស ខ្លួន ថា ជា សាសន៍ យូដា ទាល់
តែ សោះ។
៧ហើយ នៅ ថ្ងៃ ដែល ស្តេច ប្រសូត ជា រៀង រាល់ ខែ ពួ
ក គេ ត្រូវ បាន នាំ មក ដោយ ការ បង្ខំ ដ៏ ជូរចត់
ដើម្បី បរិភោគ គ្រឿង បូជា។ ហើយនៅពេលដែលការតមអាហាររប
ស់ Bacchus ត្រូវបានរក្សាទុកជនជាតិយូដាត្រូវបានបង្ខំឱ្យទៅ Bacchus
ដោយកាន់ ivy ។
៨ ម្យ៉ាង ទៀត មាន ការ ចេញ ក្រឹត្យ មួយ ទៅ ក្រុង ជិត
ខាង នៃ សាសន៍ ដទៃ តាម រយៈ ការ ណែនាំ របស់ បតូលេ
មេ ប្រឆាំង នឹង សាសន៍ យូដា ឲ្យ ពួក គេ គោរព តាម រ
បៀប ដូច គ្នា ហើយ ធ្វើ ជា អ្នក ទទួល ទាន គ្រឿង បូ
ជា របស់ ខ្លួន។
៩ហើយ អ្នក ណា ដែល មិន ធ្វើ តាម អាកប្បកិរិយា រប
ស់ សាសន៍ ដទៃ ត្រូវ ទទួល ទោស ប្រហារ ជីវិត។ ប្រហែលជា
បុរសម្នាក់បានឃើញទុក្ខវេទនាបច្ចុប្បន្ន។
10 ដ្បិត មាន ស្ត្រី ពីរ នាក់ នាំ មក ដែល បាន កាត់ ស្បែ
ក កូន របស់ ខ្លួន។ ពេល ដែល ពួក គេ បាន ដើរ ជុំវិ
ញ ទីក្រុង ដោយ ចំហ ទារក ទាំង នោះ ចាប់ ដៃ ចាប់ សុ
ដន់ របស់ ពួក គេ គេ ក៏ បោះ វា ចុះ ពី ជញ្ជាំង។
11 ហើយ អ្នក ខ្លះ ទៀត ដែល រត់ ចូល ទៅ ក្នុង រូង ភ្នំ
ក្បែរ នោះ ដើម្បី រក្សា ថ្ងៃ សប្ប័ទ ជា សម្ងាត់ ត្រូវ បាន ភីលី
ព រក ឃើញ នោះ ត្រូវ បាន ដុត ទាំង អស់ គ្នា ដោយ សា
រ ពួក គេ មាន សតិសម្បជញ្ញៈ ដើម្បី ជួយ ខ្លួន ឯង ដើ
ម្បី ជា កិត្តិយស នៃ ថ្ងៃ ដ៏ ពិសិដ្ឋ បំផុត។
១២ឥឡូវ នេះ ខ្ញុំ សូម អង្វរ អ្នក ដែល បាន អាន សៀវ
ភៅ នេះ កុំ ឲ្យ ពួក គេ បាក់ ទឹក ចិត្ត ចំពោះ គ្រោះ ម
ហន្តរាយ ទាំង នេះ ឡើយ ប៉ុន្តែ សូម ឲ្យ ពួក គេ វិនិច្ឆ័យ
ទោស ទាំង នោះ មិន មែន សម្រាប់ ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ ឡើ
យ ប៉ុន្តែ សម្រាប់ ការ វាយ ប្រដៅ ប្រជាជាតិ របស់ យើង។
១៣ ព្រោះ វា ជា សញ្ញា សម្គាល់ នៃ សេចក្តី ល្អ ដ៏ អស្ចារ្យ
របស់ ទ្រង់ នៅ ពេល ដែល អ្នក ប្រព្រឹត្ត អាក្រក់ មិន ត្រូ
វ រង ទុក្ខ យូរ ទេ ប៉ុន្តែ ត្រូវ ទទួល ទោស ភ្លាមៗ។
១៤ត្បិត មិន ដូច នឹង សាសន៍ ដទៃ ដែល ព្រះអម្ចាស់ បា
ន អត់ ធ្មត់ ដើម្បី ដាក់ ទោស ដរាប ណា ពួក គេ បា
ន មក ដល់ ភាព ពេញលេញ នៃ អំពើ បាប របស់ ពួក
គេ នោះ ទ្រង់ ក៏ ប្រព្រឹត្ត ចំពោះ យើង ដែរ
15 ក្រែង លោ លោក បាន ឈាន ដល់ កម្រិត ខ្ពស់ នៃ អំ
ពើ បាប បន្ទាប់ មក លោក នឹង សងសឹក យើង។
១៦ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ ទ្រង់ មិន ដែល ដក សេចក្តី មេត្តា
ករុណា របស់ ទ្រង់ ចេញ ពី យើង ឡើយ ហើយ ទោះ ជា ទ្រ
ង់ ដាក់ ទោស ដោយ ទុក្ខ លំបាក យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ
ក៏ ទ្រង់ មិន ដែល បោះបង់ រាស្ត្រ ទ្រង់ ឡើយ។
១៧ ប៉ុន្តែ សូម ឲ្យ សេចក្តី នេះ ដែល យើង បាន និយាយ ទុ
ក សម្រាប់ ជា ការ ព្រមាន ដល់ យើង។ ហើយ ឥឡូវ នេះ
យើង នឹង មក ដល់ ការ ប្រកាស អំពី បញ្ហា នេះ ក្នុង
ពាក្យ ប៉ុន្មាន ម៉ាត់។
18 អេលាសារ ជា អាចារ្យ សំខាន់ ម្នាក់ ជា មនុស្ស ចាស់ ហើ
យ មាន ទឹកមុខ ពេញ ចិត្ត ត្រូវ បាន បង្ខំ ឲ្យ បើក មាត់
ហើយ ស៊ី សាច់ ជ្រូក។
19 ប៉ុន្តែ គាត់ បាន រើស យក ការ ស្លាប់ ដោយ ភាព រុងរឿ
ង ជាជាង រស់ នៅ ដោយ ប្រឡាក់ ដោយ ការ គួរ ស្អប់
ខ្ពើម បែប នេះ គាត់ បាន ស្តោះ វា ចេញ ហើយ បាន ម
ក តាម ចិត្ត ខ្លួន ឯង ចំពោះ ទារុណកម្ម
20 ដូច ជា វា បាន ធ្វើ ឲ្យ ពួក គេ មក ដល់ នោះ គឺ
ជា អ្នក ដែល តាំង ចិត្ត ឈរ ប្រឆាំង នឹង ការ ទាំង

នោះដូច ជា មិន មាន ច្បាប់ សម្រាប់ ការ ស្រឡាញ់ ជីវិ
ត ឡើយ។
21 ប៉ុន្តែ អស់ អ្នក ដែល ទទួល បន្ទុក ក្នុង ពិធី បុណ្យ
ដ៏ ទុច្ចរិត នោះសម្រាប់ អ្នក ស្គាល់ ចាស់ ដែល ពួក គេ
មាន ជា មួយ នឹង បុរស នោះបាន នាំ គាត់ ទៅ មួយ
ឡែកសុំ ឲ្យ គាត់ យក សាច់ ជា អាហារ ដែល មាន ច្បា
ប់ សម្រាប់ គាត់ ប្រើហើយ ធ្វើ ដូច ជា គាត់។បានបរិភោគ
សាច់ដែលយកចេញពីយញ្ញបូជាតាមបញ្ជារបស់ស្តេច។
22 ដើម្បី ឲ្យ គាត់ បាន រួច ពី សេចក្តី ស្លាប់ដោយ ធ្វើ ដូ
ច្នេះហើយ មិត្តភាព ចាស់ ជា មួយ នឹង គេ ទទួល បាន
ការ អនុគ្រោះ។
23 ប៉ុន្តែគាត់ បាន ចាប់ ផ្តើម ពិចារណា ដោយ សតិបញ្ញាហើ
យ ដូច ដែល បាន ក្លាយ ទៅ ជា អាយុ របស់ គាត់និ
ង ឧត្តមភាព នៃ ឆ្នាំ ចាស់ របស់ គាត់និង កិត្តិយស
នៃ ក្បាល ពណ៌ប្រផេះ ដែល បាន មក ដល់និង ការ អប់
រំ ដ៏ ស្មោះ ត្រង់ បំផុត របស់ គាត់ តាំង ពី កុមារ មក
ឬ ជា ច្បាប់ បរិសុទ្ធ បាន បង្កើត ឡើង។ព្រះជាម្ចាស់ ប្រទា
ន ឲ្យៈដូច្នេះព្រះអង្គ ក៏ ឆ្លើយ តប តាម បំណង ប្រាថ្នា ច
ង់ បញ្ជូន ព្រះអង្គ ទៅ ផ្នូរ។
២៤ ត្បិត វា មិន បាន ក្លាយ ទៅ ជា អាយុ របស់ យើង
ទេ, គាត់ បាន និយាយ ថាដោយ ប្រាថ្នា ណា មួយ ក្នុង កា
រ បំបែក ជា កន្លែង ដែល មនុស្ស វ័យ ក្មេង ជា ច្រើន
ប្រហែល ជា គិត ថាអេលាសារ ដែល មាន អាយុ បួន ដ
ប់ ឆ្នាំឥឡូវ បាន ទៅ កាន់ សាសនា ចម្លែក មួយ ហើយ។
25 ដូច្នេះហើយពួក គេ តាម រយៈ ការ លាក់ពុត របស់ ខ្ញុំហើ
យ ប្រាថ្នា ចង់ រស់ នៅ មួយ ភ្លែតនិង យូរ ជាង នេះគួ
រ តែ ត្រូវ បាន បោក បញ្ឆោត ដោយ ខ្ញុំហើយ ខ្ញុំ ទទួ
ល បាន ស្នាម ប្រឡាក់ ដល់ អាយុ ចាស់ របស់ ខ្ញុំហើយ
ធ្វើ ឲ្យ វា គួរ ស្អប់ ខ្ពើម។
26 ត្បិត ថា នៅ ពេល បច្ចុប្បន្ន នេះខ្ញុំ គួរ ត្រូវ បាន រំ
ដោះ ចេញ ពី ការ ដាក់ ទោស របស់ មនុស្ស ក៏ ដោយ
ក៏ ខ្ញុំ មិន គួរ រួច ផុត ពី កណ្តាប់ ដៃ នៃ ព្រះ ដ៏ មា
ន ឫទ្ធានុភាព ទាំង រស់ឬ ស្លាប់ ឡើយ។
២៧ហេតុ ដូច្នោះ ហើយឥឡូវ នេះការ ផ្លាស់ ប្តូរ ជីវិត នេះ
ដោយ មនុស្ស ប្រុសនោះ ខ្ញុំ នឹង បង្ហាញ ខ្លួន ឯង នូវ ម
នុស្ស បែប នេះ តាម អាយុ របស់ ខ្ញុំ ទាមទារ
28 ហើយ ទុក គំរូ ដ៏ គួរ ឲ្យ កត់ សម្គាល់ ដល់ មនុស្ស ដែ
ល នៅ ក្មេង ដើម្បី ស្លាប់ ដោយ ស្ម័គ្រ ចិត្តនិង ដោយ
ក្លាហាន ចំពោះ ច្បាប់ ដ៏ គួរ ឲ្យ គោរពនិង បរិសុទ្ធ។កាល
លោក ពោល ពាក្យ ទាំង នេះ ហើយលោក ក៏ ចូល ទៅ
កាន់ ទុក្ខ ភ្លាម។
29 អស់ អ្នក ដែល នាំ គាត់ ឲ្យ ផ្លាស់ ប្តូរ ចិត្ត ល្អនោះ
នាំ ឲ្យ គាត់ មាន សេចក្តី ស្អប់ បន្តិច បន្តួចពី ព្រោះ សុ
ន្ទរកថា ដែល បាន និយាយ ទុក ជា មុន បាន បន្ត ដូ
ច ដែល គេ គិត ពី ចិត្ត អស់ សង្ឃឹម។
30 ប៉ុន្តែពេល ដែល គាត់ ប្រុង នឹង ស្លាប់ ដោយ ស្នាម ឆ្នូ
តគាត់ ក៏ ថ្ងូរហើយ និយាយ ថានេះ ជា ការ សម្តែង ដ
ល់ ព្រះ អម្ចាស់ដែល មាន ចំណេះ ដ៏ វិសុទ្ធដើម្បី ឲ្យ ខ្ញុំ បា
ន រួច ពី សេចក្តី ស្លាប់ឥឡូវ នេះខ្ញុំ ស៊ូទ្រាំ នឹង ការ
ឈឺ ចាប់ ក្នុង ខ្លួនដោយ ការ វាយ ដំ: ប៉ុន្តែ ក្នុង ព្រលឹង
ខ្ញុំ សុខ ចិត្ត រង ទុក្ខ ដោយ សារ តែ ខ្ញុំ ខ្លាច គាត់។
៣១ហើយ ដូច្នេះ ហើយបុរស នេះ បាន ស្លាប់ដោយ បន្សល់
ទុក ការ ស្លាប់ របស់ គាត់ ទុក ជា គំរូ នៃ ភាព ក្លាហា
ន ដ៏ ថ្លៃ ថ្នូនិង ជា អនុស្សាវរីយ៍ នៃ គុណធម៌មិន ត្រឹម
តែ ចំពោះ យុវជន ប៉ុណ្ណោះ ទេប៉ុន្តែ ចំពោះ ប្រជាជាតិ ទាំ
ង អស់ របស់ គាត់។

ជំពូកទី 7

១ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ដែរ ថាបងប្អូន ប្រាំពីរ នា
ក់ ជាមួយ នឹង ម្តាយ របស់ ពួកគេ ត្រូវ បាន ចាប់ ទៅ
ហើយ បាន បង្ខំ ដោយ ស្តេច ប្រឆាំង នឹង ច្បាប់ ដើម្បី
ភ្លក់ សាច់ ជ្រូកហើយ ត្រូវ បាន រង ទុក្ខ ដោយ ការ វាយ
និង រំពាត់។
២ ប៉ុន្តែ អ្នក ដែល និយាយ មុន គេ និយាយ ដូច្នេះ ថា
តើ អ្នក ចង់ សួរឬ រៀន អ្វី ពី យើង? យើង បាន ត្រៀ
ម ខ្លួន ជា ស្រេច ដើម្បី ស្លាប់ជាជាង បំពាន ច្បាប់ រប
ស់ បុព្វបុរស យើង។
3 ព្រះរាជា ទ្រង់ ព្រះពិរោធទ្រង់ បង្គាប់ ឲ្យ ក្តៅ ឆ្នាំង
៤ ដោយ បាន ត្រូវ កម្តៅ ភ្លាមលោក បាន បញ្ជា ឲ្យ កា
ត់ អណ្តាត របស់ អ្នក ដែល និយាយ ជា មុន ចេញហើយ
កាត់ ផ្នែក ដ៏ ខ្លាំង បំផុត នៃ រូប កាយ របស់ គាត់ ចោ
លសល់ តែ បង ប្អូននិង ម្តាយ របស់ គាត់ ដែល កំពុង
មើល។
៥ឥឡូវ នេះពេល ដែល គាត់ ត្រូវ បាន ខូច ខាត យ៉ាង
នេះ ក្នុង សមាជិក ទាំង អស់ របស់ គាត់គាត់ បាន បង្គា
ប់ គាត់ ដែល នៅ មាន ជីវិត ត្រូវ យក ទៅ ដុតហើយ
ចៀន ក្នុង ខ្ទះ។ហើយ ដូច ជា ចំហាយ នៃ ខ្ទះ សម្រាប់ ក
ន្លែង ដ៏ ល្អ បាន បែក ខ្ចាត់ខ្ចាយនោះ ពួកគេ បាន ទូន្មា
ន មួយម្នាក់ ទៀត ជាមួយ ម្តាយ ស្លាប់ យ៉ាង អាណោចអាធ័
មដោយ និយាយ ដូច្នេះ ថា
6 ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ ទត មើល មក យើងហើយ តាម ពិ
ត ទ្រង់ មាន ការ សម្រាល ទុក្ខ នៅ ក្នុង យើងដូច ជា
លោក ម៉ូសេ នៅ ក្នុង បទ ចម្រៀង របស់ លោកដែល បា
ន ធ្វើ ជា សាក្សី ចំពោះ មុខ ពួក គេ បាន ប្រកាស ថា
លោក នឹង ត្រូវ បាន សម្រាល ទុក្ខ ក្នុង អ្នក បម្រើ រប
ស់ ទ្រង់។
7 ដូច្នេះកាល អ្នក ទី មួយ ស្លាប់ តាម លេខ នេះគេ យ
ក អ្នក ទី ពីរ មក ធ្វើ ជា គ្រឿង ចំអកហើយ ពេល
គេ ដក ស្បែក ក្បាល ចេញ ដោយ សក់ ហើយគេ សួរ គា
ត់ ថាតើ អ្នក ចង់ បរិភោគ ទេមុន នឹង ទទួល ទោសគ្រ
ប់ផ្នែកនៃរាងកាយរបស់អ្នក?
៨ ប៉ុន្តែគាត់ បាន ឆ្លើយ ជា ភាសា របស់ គាត់ ថាទេដូច្នេះ
គាត់ ក៏ បាន ទទួល ការ ធ្វើ ទារុណកម្ម បន្ទាប់ តាម លំ
ដាប់ ដូច មុន ដែរ។
៩ហើយ ពេល គាត់ ដកដង្ហើម ចុង ក្រោយគាត់ មាន ប្រ
សាសន៍ ថាទ្រង់ ដូច ជា កំហឹង ដក យើង ចេញ ពី ជីវិ
ត បច្ចុប្បន្ន នេះប៉ុន្តែ ស្តេច នៃ ពិភពលោក នឹង ប្រោស
យើង ខ្ញុំ ឡើងដែល បាន សោយ ទិវង្គត ដោយ ច្បាប់ រប
ស់ ទ្រង់ដល់ ជីវិត អស់ កល្ប ជានិច្ច។
10 បន្ទាប់ ពី គាត់ ជា អ្នក ទី បី បាន ធ្វើ ការ ចំអក
ហើយ ពេល គាត់ ត្រូវ គាត់គាត់ ក៏ ដក អណ្តាត ចេញហើ
យ ភ្លាម នោះ គាត់ កាន់ ដៃ គាត់ ចេញ។
11 ហើយ និយាយ ដោយ ចិត្ត ក្លាហាន ថារបស់ ទាំង នេះ
ខ្ញុំ បាន មក ពី ស្ថាន សួគ៌; ខ្ញុំមើលងាយពួកគេចំពោះច្បាប់រប
ស់គាត់ ហើយពីគាត់ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងទទួលបានពួកគេម្តងទៀត។
12 ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ស្តេចនិង អ្នក ដែល នៅ ជា មួ
យ នឹង ទ្រង់ ងឿង ឆ្ងល់ ចំពោះ សេចក្តី ក្លាហាន របស់
យុវជន នោះត្បិត ថា ទ្រង់ មិន បាន គិត ដល់ ការ
ឈឺ ចាប់ ឡើយ។
១៣ ឥឡូវ នេះពេល បុរស នេះ ស្លាប់ ផង ដែរពួក គេ បា
ន ធ្វើ ទារុណកម្មនិង កាប់ សម្លាប់ អ្នក ទី បួន ដូច គ្នា។
14 ដូច្នេះពេល ដែល គាត់ ប្រុង នឹង ស្លាប់គាត់ ក៏ និយា
យ យ៉ាង ដូច្នេះ ថា ៖ « វា ជា ការ ល្អ ដែល ត្រូវ
គេ ប្រហារ ជីវិត ដោយ មនុស្ស ដើម្បី ស្វែង រក សេចក្តី
សង្ឃឹម ពី ព្រះ ដើម្បី ត្រូវ បាន រស់ ឡើង វិញ ដោយ គា
ត់ ។
១៥ ក្រោយ មកគេ ក៏ នាំ អ្នក ទី ប្រាំ មកហើយ វាយ ស
ម្លាប់ គាត់។
១៦ រួច គាត់ ក្រឡេក ទៅ មើល ស្តេចហើយ មាន ប្រសាស
ន៍ ថា៖ «អ្នក មាន អំណាច លើ មនុស្សអ្នក ពុក រលួយអ្ន
ក ធ្វើ តាម ចិត្ត។សូមកុំគិតថាប្រជាជាតិរបស់យើងត្រូវបានបោះប
ង់ចោលព្រះ។
17 ប៉ុន្តែចូរ នៅ មួយ រយៈ សិនហើយ មើល ទៅ អំណាច
ដ៏ អស្ចារ្យ របស់ ទ្រង់តើ ទ្រង់ នឹង ធ្វើ ទារុណកម្ម អ្នកនិ
ង ពូជ របស់ អ្នក យ៉ាង ណា។
18បន្ទាប់ មកគេ ក៏ នាំ អ្នក ទី ប្រាំ មួយ ដែល ប្រុង នឹ
ង ស្លាប់ មក ប្រាប់ ថា៖ «កុំ ត្រូវ បោក ប្រាស់ ដោយ គ្មា
ន មូល ហេតុ ឡើយដ្បិត យើង រង ទុក្ខ ដោយ ខ្លួន យើង
ដោយ បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប ទាស់ នឹង ព្រះ នៃ យើ
ង ដូច្នេះហេតុ នេះ ហើយ បាន ជា មាន ការ អស្ចារ្យ ដ
ល់ យើង។
19 ប៉ុន្តែ កុំ គិត ថាអ្នក ដែល កាន់ ដៃ ដើម្បី តទល់ នឹ
ង ព្រះនោះ អ្នក នឹង រួច ខ្លួន ដោយ គ្មាន ទោស។
20 ប៉ុន្តែម្តាយ អស្ចារ្យ លើស អ្វី ទាំង អស់ហើយ សក្តិសម នឹ
ង ការ ចងចាំ ដ៏ គួរ ឲ្យ គោរពដ្បិត កាល នាង បាន

ឃើញ កូន ប្រុស ទាំង ប្រាំពីរ នាក់ របស់ នាង ត្រូវ គេ
សម្លាប់ ក្នុង ចន្លោះ ថ្ងៃ មួយ នាង បាន សម្រាល កូន ដោ
យ ចិត្ត ក្លាហាន ដោយ សារ សេចក្តី សង្ឃឹម ដែល នាង មា
ន ក្នុង ព្រះអម្ចាស់។
២១ មែនហើយ នាង បាន ដាស់តឿន ពួកគេ ម្នាក់ៗ ជា ភា
សា របស់ នាង ផ្ទាល់ ពោរពេញ ដោយ វិញ្ញាណ ដ៏ ក្លាហាន នា
ង និយាយ ទៅ កាន់ គេ ថា
22ខ្ញុំ មិន អាច ប្រាប់ ពី របៀប ដែល អ្នក បាន ចូល
មក ក្នុង ផ្ទៃ របស់ ខ្ញុំ ឡើយ ដ្បិត ខ្ញុំ មិន បាន ផ្តល់ ដ
ង្ហើម ឬ ជីវិត ដល់ អ្នក ទេ ហើយ ខ្ញុំ ក៏ មិន មែន ជា អ្ន
ក ដែល បង្កើត សមាជិក នៃ អ្នក រាល់ គ្នា ដែរ។
23 ប៉ុន្តែ ដោយ មិន សង្ស័យ ទេ ព្រះ អង្គ ដែល បង្កើត លោ
កិយ ដែល បាន បង្កើត ជំនាន់ មនុស្ស ហើយ បាន រក ឃើ
ញ ការ ចាប់ ផ្តើម នៃ គ្រប់ ទាំង អស់ ទ្រង់ ក៏ នឹង ប្រ
ទាន ដល់ អ្នក នូវ ដង្ហើម និង ជីវិត ម្តង ទៀត ព្រោះ ឥឡូ
វ នេះ អ្នក រាល់ គ្នា មិន គិត ដល់ ខ្លួន ឯង ចំពោះ ច្បា
ប់ របស់ ទ្រង់ ឡើយ។ ប្រយោជន៍។
24ឥឡូវ នេះ អាន់ទីយ៉ូក ដោយ គិត ថា ខ្លួន ឯង មើលងាយ
ហើយ សង្ស័យ ថា វា ជា ពាក្យ តិះដៀល ខណ: កូន ពៅ
នៅ មាន ជីវិត នោះ មិន ត្រឹម តែ ដាស់ តឿន គាត់ ដោ
យ ពាក្យ សំដី ប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែ ថែម ទាំង ធានា គាត់
ដោយ ពាក្យ សម្បថ ថា គាត់ នឹង ធ្វើ ឲ្យ គាត់ ក្លាយ
ជា អ្នក មាន និង សុភមង្គល ប្រសិនបើគាត់ងាកចេញពីច្បាប់រប
ស់បុព្វបុរសរបស់គាត់។ ហើយ ថា គាត់ នឹង យក គាត់ ទៅ
ជា មិត្ត ភក្តិ របស់ គាត់ ផង ដែរ និង ទុក ចិត្ត គា
ត់ ក្នុង កិច្ចការ ។
25 ប៉ុន្តែ នៅពេល ដែល យុវជន នោះ មិន ព្រម ស្តាប់ តា
ម គាត់ នោះ ស្តេច បាន ហៅ ម្តាយ របស់ គាត់ ហើយ បា
ន ដាស់តឿន នាង ថា នាង នឹង ប្រឹក្សា យុវជន នោះ ឲ្យ
ជួយ ជីវិត គាត់។
២៦ ហើយ កាល គាត់ ដាស់ តឿន នាង ដោយ ពាក្យ ជា
ច្រើន ហើយ នាង ក៏ សន្យា នឹង គាត់ ថា នឹង ទូន្មាន កូ
ន ប្រុស គាត់។
២៧ ប៉ុន្តែ នាង បាន ឱន ក្បាល ខ្លួន ទៅ រក គាត់ ហើយ
សើច ចំអក ដល់ អ្នក ដែល ឃោរឃៅ ដើម្បី មើលងាយ ហើ
យ និយាយ ជា ភាសា ប្រទេស របស់ នាង អំពី របៀប
នេះ។ ឱ កូន អើយ សូម អាណិត កូន ដែល សម្រាល កូន
បាន ប្រាំបួន ខែ ក្នុង ផ្ទៃ កូន ហើយ បាន ចិញ្ចឹម បី
ឆ្នាំ យ៉ាង នោះ ចិញ្ចឹម កូន រហូត ដល់ អាយុ នេះ ហើយ ស៊ូ
ទ្រាំ នឹង ការ លំបាក ក្នុង ការ អប់រំ។
28 កូន អើយ កូន អើយ ចូរ មើល ទៅ លើ មេឃ និង ផែនដី
និង អ្វីៗ ទាំង អស់ នៅ ក្នុង នោះ ហើយ ពិចារណា ថា
ព្រះ បាន បង្កើត របស់ ទាំង នោះ មក ពី វត្ថុ ដែល មិ
ន មែន ហើយមនុស្សជាតិក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងដូចគ្នាដែរ។
29 កុំ ខ្លាច អ្នក ធ្វើ ទារុណកម្ម នេះ ឡើយ ប៉ុន្តែ ត្រូវ ទទួ
ល យក ការ ស្លាប់ របស់ អ្នក ដោយ សក្តិសម នឹង អ្នក
ដែល ខ្ញុំ អាច ទទួល អ្នក ម្តង ទៀត ដោយ សេចក្តី មេ
ត្តា ករុណា ជាមួយ នឹង បង ប្អូន របស់ អ្នក។
30 កាល នាង កំពុង តែ និយាយ ពាក្យ ទាំង នេះ យុវជន
នោះ សួរ ថា៖ «អ្នក រាល់ គ្នា ចាំ មើល អ្នក ណា? ខ្ញុំ នឹង
មិន គោរព តាម បញ្ជា របស់ ស្តេច ទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ នឹង គោរ
ព តាម បញ្ញត្តិ នៃ ក្រឹត្យវិន័យ ដែល ម៉ូសេ បាន ប្រទាន ដ
ល់ បុព្វបុរស របស់ យើង។
31 ហើយ អ្នក ដែល ជា អ្នក ដែល បាន បង្កើត អំពើ អា
ក្រក់ ទាំង អស់ ប្រឆាំង នឹង ពួក ហេព្រើរ នោះ នឹង មិ
ន រួច ផុត ពី ព្រះហស្ត នៃ ព្រះ ឡើយ។
៣២ ដ្បិត យើង រង ទុក្ខ ដោយ ព្រោះ អំពើ បាប របស់
យើង។
៣៣ហើយ ទោះ បី ជា ព្រះ អម្ចាស់ ដ៏ មាន ព្រះជន្ម ទ្រង់
ទ្រង់ ព្រះ ពិរោធ នឹង យើង បន្តិច បន្តួច សម្រាប់ ការ
ប្រដៅ និង ការ កែ តម្រង់ របស់ យើង ក៏ ដោយ ក៏ ទ្រង់
នឹង នៅ ជា មួយ នឹង អ្នក បម្រើ របស់ ទ្រង់ ម្តង ទៀ
ត។
34 ប៉ុន្តែ ឱ មនុស្ស ដែល គ្មាន ព្រះ និង ពី មនុស្ស ទុច្ចរិត
បំផុត ឯទៀតៗ អើយ ចូរ កុំ ត្រូវ លើក ឡើង ដោយ គ្មា
ន មូលហេតុ ហើយ ក៏ មិន ត្រូវ ហត់ ឡើង ដោយ ក្តី សង្ឃឹ
ម មិន ប្រាកដ ប្រជា ឡើយ ដោយ លើក ដៃ ឡើង ប្រឆាំ
ង នឹង អ្នក បម្រើ នៃ ព្រះ

៣៥ ត្បិត អ្នក មិន ទាន់ បាន គេច ផុត ពី ការ ជំនុំ ជ
ម្រះ នៃ ព្រះ នៃ ព្រះ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព ដែល ទ្រង់ ទ
ត ឃើញ គ្រប់ ទាំង អស់ នៅ ឡើយ ទេ។
៣៦ត្បិតបងប្អូនរបស់យើង ដែលឥឡូវនេះបានទទួលការឈឺចាប់ដ៏ខ្លី បា
នស្លាប់នៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ព្រះនៃជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ ប៉ុ
ន្តែអ្នកតាមរយ: ការជំនុំជំរះរបស់ព្រះ អ្នកនឹងត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មដោយ
គ្រាន់តែមោទនភាពរបស់អ្នក។
៣៧ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ ក្នុង នាម ជា បងប្អូន របស់ ខ្ញុំ សូម លះបង់ រូ
បកាយ និង ជីវិត របស់ ខ្ញុំ សម្រាប់ ច្បាប់ នៃ បុព្វបុរស រប
ស់ យើង ដោយ អង្វរ ព្រះ ឲ្យ ទ្រង់ នឹង មាន សេចក្តី មេ
ត្តាករុណា ដល់ ប្រជាជាតិ របស់ យើង ជា ប្រញាប់។ ហើយ អ្ន
ក អាច សារភាព ដោយ ទារុណកម្ម និង គ្រោះកាច ថា ទ្រ
ង់ តែ មួយ គត់ គឺ ជា ព្រះ។
៣៨ហើយ ថា នៅ ក្នុង ខ្ញុំ និង បង ប្អូន របស់ ខ្ញុំ សេច
ក្តី ក្រោធ នៃ ព្រះ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព ដែល ត្រូវ បាន
នាំ មក លើ ជាតិ សាសន៍ របស់ យើង ដោយ សុចរិត អា
ច នឹង ត្រូវ រលត់ ទៅ។
39 ស្តេច មាន កំហឹង ខ្លាំង ជាង មុន ទៅ ទៀត នោះ ក៏
ប្រគល់ គាត់ ឲ្យ អាក្រក់ ជាង អ្នក ឯ ទៀត ទៅ ទៀត
ហើយ យក ចិត្ត ទុក ដាក់ ចំពោះ ការ ចំអក ឲ្យ គាត់។
៤០ ដូច្នេះ បុរស នេះ បាន ស្លាប់ ទៅ ដោយ ឥត សៅហ្មង ហើ
យ ដាក់ ចិត្ត ទាំង ស្រុង លើ ព្រះអម្ចាស់។
41 ចុងក្រោយបន្ទាប់ពីកូនប្រុសម្តាយបានស្លាប់។
42 ឥឡូវ នេះ សូម ឲ្យ ការ និយាយ អំពី ពិធី ថ្វាយ បង្គំ រូ
ប ព្រះ និង ទារុណកម្ម ដ៏ ខ្លាំង ក្លា។

ជំពូកទី 8

1 បន្ទាប់មក យូដាស ម៉ាកាប៊ីស និង អ្នក ដែល នៅ ជាមួយ គា
ត់ បាន ចូល ទៅ ក្នុង ក្រុង ជា សម្ងាត់ ហើយ ហៅ ញា
តិ សន្តាន របស់ ខ្លួន មក ជុំ គ្នា ហើយ នាំ អ្នក ទាំង អ
ស់ ដែល នៅ បន្ត ក្នុង សាសនា យូដា មក ជួប ជុំ គ្នា
ប្រហែល ប្រាំមួយ ពាន់ នាក់។
២ហើយ ពួក គេ បាន អំពាវ នាវ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ឲ្យ ទ្រ
ង់ ទត មើល មនុស្ស ដែល ត្រូវ គេ ជាន់ ឈ្លី ទាំង អស់។
ហើយអាណិតដល់ព្រះវិហារដែលបង្អាប់មនុស្សទុច្ចរិត។
៣ហើយ ថា គាត់ នឹង មាន សេចក្តី មេត្តា ដល់ ទីក្រុង ខូ
ច មុខ ហើយ ត្រៀម ខ្លួន ដើម្បី បង្កើត ឡើង សូម្បី តែ
នឹង ដី ហើយ ឮ ឈាម ដែល ស្រែក រក គាត់
៤ហើយ សូម នឹក ចាំ ពី ការ កាប់ សម្លាប់ ដ៏ អាក្រក់ រ
បស់ ទារក ដែល គ្មាន គ្រោះថ្នាក់ និង ការ ប្រមាថ ដែល
បាន ប្រព្រឹត្ត ចំពោះ ព្រះនាម ទ្រង់ ហើយថាគាត់នឹងបង្ហាញការ
ស្អប់របស់គាត់ប្រឆាំងនឹងមនុស្សអាក្រក់។
៥ ឥឡូវ នេះ ពេល ម៉ាកកាប៊ីស មាន សម្ព័ន្ធ មេត្រី ជាមួយ
គាត់ នោះ គាត់ មិន អាច ទប់ទល់ បាន ដោយ សាសន៍ ដ
ទៃ ឡើយ ដ្បិត ព្រះពិរោធ របស់ ព្រះអម្ចាស់ បាន ប្រែ ទៅ
ជា សេចក្តី មេត្តាករុណា។
6 ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ គាត់ បាន មក ដោយ មិន ដឹង ខ្លួន
ហើយ បាន ដុត បំផ្លាញ ទីក្រុង និង ទីក្រុង ហើយ បាន ចូ
ល ទៅ ក្នុង កណ្តាប់ ដៃ របស់ គាត់ នូវ កន្លែង ដែល
មាន សណ្តាប់ ធ្នាប់ បំផុត ហើយ បាន យក ឈ្នះ ហើយ កម្ចា
ត់ ខ្មាំង សត្រូវ របស់ គាត់ មិន តិច ទេ។
7 ប៉ុន្តែជាពិសេស គាត់បានឆ្លៀតយកឱកាសពីយប់សម្រាប់ការប៉ុនប៉ង
ឯកជនបែបនេះ ដរាបណាផលនៃសេចក្តីបរិសុទ្ធរបស់គាត់បានសាយភា
យគ្រប់ទីកន្លែង។
៨ ដូច្នេះ កាល ភីលីព បាន ឃើញ ថា បុរស នេះ កើន ឡើ
ង បន្តិច បន្តួច ហើយ អ្វីៗ បាន ចម្រើន ឡើង ជាមួយ នឹ
ង គាត់ កាន់ តែ ច្រើន ឡើង នោះ គាត់ ក៏ សរសេរ
ទៅ កាន់ លោក Ptolemeus ទេសាភិបាល ក្រុង សេឡូសៀ និង ហ្វី
នីស ដើម្បី ឲ្យ ផ្តល់ ជំនួយ បន្ថែម ទៀត ដល់ កិច្ចការ រប
ស់ ស្តេច។
៩ បន្ទាប់ មក ដោយ ជ្រើសរើស នីកាន័រ ជា កូន របស់ ប៉ាត្រូ
ក្លូស ជា មិត្ត ពិសេស ម្នាក់ របស់ គាត់ នោះ គាត់ បាន ចា
ត់ គាត់ ឲ្យ មាន មិន តិច ជាង ពីរ ម៉ឺន នាក់ ក្នុង ចំ
ណោម ប្រជាជាតិ ទាំង អស់ នៅ ក្រោម គាត់ ដើម្បី បណ្តេ
ញ ពូជ សាសន៍ យូដា ទាំង មូល ចេញ។ ហើយជាមួយគាត់ គា
ត់ក៏បានចូលរួមជាមួយ Gorgias ដែលជាប្រធានក្រុមផងដែរ ដែលនៅក្នុ
ងបញ្ហានៃសង្គ្រាម មានបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យ។

10 ដូច្នេះនីកាន័រ បាន យក ប្រាក់ យ៉ាង ច្រើន ពី ជន ជា
តិ យូដា ដែល ជា ឈ្លើយ សឹក ដូច ជា ត្រូវ បង្គួច ប្រា
ក់ ពន្ធ ពីរ ពាន់ ហាល ដែល ស្តេច ត្រូវ បង់ ទៅ ឲ្យ ពួ
ក រ៉ូម។
11 ហេតុដូច្នេះហើយ ភ្លាមៗនោះ ទ្រង់បានចាត់ឱ្យទៅទីក្រុងនានានៅមា
ត់សមុទ្រ ដោយប្រកាសលក់ជនជាតិយូដាដែលចាប់ជាឈ្លើយ ហើយបាន
សន្យាថាពួកគេគួរតែមានសាកសពបួនដប់ដប់សម្រាប់មួយថាលិន ដោ
យមិនរំពឹងថានឹងសងសឹកនឹងទ្រង់ពីព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុតនោះទេ។
១២ឥឡូវ នេះពេល ដែល ពាក្យ ត្រូវ បាន នាំ ទៅ កាន់
យូដាស នៃ ការ មក ដល់ របស់ នីកាន័រ ហើយ គាត់ បា
ន ប្រាប់ ដល់ អ្នក ដែល នៅ ជាមួយ គាត់ ថា កង ទ័
ព ជិត ដល់ ហើយ
១៣ អស់ អ្នក ដែល ភ័យ ខ្លាច ហើយ មិន ទុក ចិត្ត លើ
យុត្តិធម៌ របស់ ព្រះ ក៏ រត់ ចេញ ទៅ បាត់ ទៅ។
១៤ អ្នក ខ្លះ ទៀត បាន លក់ អ្វីៗ ទាំង អស់ ដែល ពួក
គេ នៅ សល់ ហើយ ទូល អង្វរ ព្រះ អម្ចាស់ ឲ្យ រំដោះ ពួ
ក គេ ដោយ លក់ ដោយ ជន ទុច្ចរិត នីកាន័រ មុន ពេល
ដែល ពួក គេ បាន ជួប ជុំ គ្នា។
១៥ហើយ ប្រសិនបើ មិនមែន ដើម្បី ប្រយោជន៍ ខ្លួន គេ ទេ
ប៉ុន្តែ សម្រាប់ សេចក្តីសញ្ញា ដែល ទ្រង់ បាន ធ្វើ ជាមួយ បុ
ព្វបុរស របស់ ពួកគេ និង សម្រាប់ ជា ប្រយោជន៍ ដល់ ព្រះ
នាម ដ៏ បរិសុទ្ធ និង ដ៏ រុងរឿង របស់ ទ្រង់ ដែល ពួកគេ
ត្រូវ បាន ហៅ មក។
16 ដូច្នេះម៉ាកាប៊ីស បាន ហៅ មនុស្ស របស់ គាត់ មក ជុំ
គ្នា ចំនួន ប្រាំមួយ ពាន់ នាក់ ហើយ បាន ដាស់តឿន ពួក
គេ កុំ ឲ្យ ភ័យ ខ្លាច នឹង សត្រូវ ឬ កុំ ឲ្យ ខ្លាច ដល់ ហ្វូ
ង សាសន៍ ដ៏ ច្រើន ដែល បាន មក ប្រឆាំង នឹង ពួក
គេ ដោយ ខុស ឆ្គង។ ប៉ុន្តែដើម្បីប្រយុទ្ធដោយបុរស
17 ហើយ ដើម្បី ដាក់ នៅ ចំពោះ ភ្នែក ពួកគេ នូវ របួស
ដែល ពួកគេ បាន ប្រព្រឹត្ត ដោយ អយុត្តិធម៌ ចំពោះ ទីសក្កា
រៈ និង ការ កាន់ កាប់ ដ៏ ឃោរឃៅ នៃ ទីក្រុង ដែល ពួក
គេ បាន ធ្វើ ការ ចំអក ហើយ ក៏ ការ ដកហូត រដ្ឋាភិបា
ល នៃ បុព្វបុរស របស់ ពួកគេ ផងដែរ៖
18 ដ្បិត ទ្រង់ មាន បន្ទូល ថា ពួក គេ ទុក ចិត្ត លើ អាវុ
ធ និង ភាព ក្លាហាន របស់ ពួក គេ ប៉ុន្តែ ទំនុកចិត្តរបស់យើង
គឺនៅក្នុងព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ ដែលអាចទម្លាក់ពួកគេទាំងពីរដែលមក
ប្រឆាំងនឹងយើង និងពិភពលោកទាំងមូលផងដែរ។
១៩ លើស ពី នេះ ទៅ ទៀត លោក បាន រៀបរាប់ ប្រាប់ ពួ
ក គេ នូវ អ្វី ដែល ជួយ ដូនតា របស់ ពួក គេ បាន រ
ក ឃើញ និង របៀប ដែល ពួក គេ ត្រូវ បាន គេ ជួយ
នៅ ពេល ដែល នៅ ក្រោម សេណាគារីប មនុស្ស មួយ រយ
បួន ប្រាំ ពាន់ នាក់ ត្រូវ បាន ស្លាប់។
20 ហើយ ទ្រង់ មាន បន្ទូល ប្រាប់ ពួក គេ អំពី សមរភូមិ
ដែល ពួក គេ បាន ធ្វើ នៅ ក្រុង បាប៊ីឡូន ជាមួយ នឹ
ង ពួក កាឡាទី តើ ពួក គេ មក ដោយ របៀប ណា តែ
ប្រាំបី ពាន់ នាក់ ទៅ រក ស៊ី ដោយ មាន ពួក ម៉ាសេដូន
បួន ពាន់ នាក់ ហើយ ថា ពួក ម៉ាសេដូន កំពុង ឆ្ងល់ នោះ
ប្រាំបី ពាន់ បាន បំផ្លាញ មួយ សែន ពីរ ម៉ឺន ដោយ សារ
តែ ជំនួយ ដែល ពួក គេ បាន មក ពី ស្ថាន សួគ៌ ហើ
យ ក៏ ទទួល បាន ចោរ ដ៏ ធំ។
២១ ដូច្នេះ កាល លោក បាន ធ្វើ ឲ្យ ពួក គេ ក្លាហាន ដោ
យ ពាក្យ ទាំង នេះ ហើយ ត្រៀម ខ្លួន ស្លាប់ ដើម្បី ច្បាប់ និ
ង ប្រទេស នោះនោះ លោក បាន បែងចែក កង ទ័ព រប
ស់ លោក ជា បួន ផ្នែក។
22 ហើយ បាន ចូល រួម ជា មួយ នឹង ខ្លួន ឯង ជា បង
ប្អូន របស់ គាត់ ជា មេ នៃ ក្រុម នីមួយៗ ដើម្បី ជា មួយ
ស៊ីម៉ូន យ៉ូសែប និង យ៉ូណាថាន ដោយ ឲ្យ ម្នាក់ ៗ ដប់ ប្រាំ រ
យ នាក់។
២៣ លោក ក៏ បាន តែងតាំង លោក អេឡាសារ ឲ្យ អាន គ
ម្ពីរ បរិសុទ្ធ ហើយ ពេល លោក បាន ប្រទាន ពាក្យ យាម
នេះ ដល់ ពួក គេ គឺ ជា ជំនួយ របស់ ព្រះ។ ខ្លួនគាត់ដឹកនាំ
ក្រុមដំបូង
២៤ហើយ ដោយ ជំនួយ ពី ព្រះ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព នោះ ពួ
ក គេ បាន សម្លាប់ ខ្មាំង សត្រូវ របស់ ពួក គេ លើស
ពី ប្រាំបួន ពាន់ នាក់ ហើយ បាន រង របួស និង ធ្វើ ឲ្យ
កង ទ័ព របស់ នីកាន័រ រង របួស ជា ច្រើន ហើយ ដូច្នេះ
ត្រូវ រត់ ចោល ទាំង អស់។
25 ហើយ បាន យក ប្រាក់ របស់ ពួក គេ ដែល បាន ម
ក ដើម្បី ទិញ ពួក គេ ហើយ ដេញ តាម ឆ្ងាយ ប៉ុន្តែ ខ្វះ
ពេល វេលា ពួក គេ បាន ត្រឡប់ មក វិញ។
២៦ ព្រោះ ជា ថ្ងៃ មុន ថ្ងៃ សប្ប័ទ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បា
ន ជា គេ លែង ដេញ តាម ទៀត។
២៧ ដូច្នេះ នៅពេលដែលពួកគេបានប្រមូលគ្រឿងសឹករបស់ពួកគេរួមគ្នា
ហើយបានបំផ្លាញខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេ ពួកគេបានកាន់កាប់ខ្លួនគេ
នៅថ្ងៃសប្ប័ទ ដោយបានលើកតម្កើង និងអរព្រះគុណយ៉ាងលើសលប់ចំ
ពោះព្រះអម្ចាស់ ដែលបានថែរក្សាពួកគេរហូតមកដល់ថ្ងៃនោះ ដែលជាកា
រចាប់ផ្តើមនៃសេចក្តីមេត្តាករុណាដែលហូរមកលើពួកគេ។
28 ហើយបន្ទាប់ពីថ្ងៃសប្ប័ទ នៅពេលដែលពួកគេបានប្រគល់មួយផ្នែក
នៃរឹបអូសដល់ស្ត្រីពិការ ស្ត្រីមេម៉ាយ និងកុមារកំព្រា នោះពួកគេក៏បែង
ចែកចំណែករបស់ពួកគេ និងពួកអ្នកបម្រើរបស់ពួកគេ។
29 កាល បាន ធ្វើ ដូច្នេះ ហើយ ពួក គេ បាន អង្វរ រួម
ហើយ គេ បាន អង្វរ ដល់ ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ មាន ព្រះហឫទ័យ
មេត្តា ករុណា ឲ្យ បាន ផ្សះផ្សា ជា មួយ នឹង អ្នក បម្រើ រ
បស់ ទ្រង់ ជា រៀង រហូត។
30 ជាងនេះទៅទៀតក្នុងចំណោមអ្នកដែលនៅជាមួយ ធីម៉ូថេ និង បាក
គីដេ ដែលបានប្រយុទ្ធនឹងពួកគេ ពួកគេបានសម្លាប់លើសពីពីរម៉ឺននា
ក់ ហើយបានយ៉ាងងាយដោយមានការកាន់កាប់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ និងរឹងមាំ
ហើយបានបែងចែកក្នុងចំណោមពួកគេនូវទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើនទៀត
ហើយបានធ្វើឱ្យមនុស្សពិការ កំព្រា ស្ត្រីមេម៉ាយ បាទ ហើយ មនុស្ស
ចាស់ ក៏ ស្មើ នឹង គេ ដែរ។
៣១ហើយ កាល ដែល ពួក គេ បាន ប្រមូល គ្រឿង ស
ស្ត្រា វុធ របស់ ពួក គេ រួច ហើយ ពួក គេ បាន ដាក់
វា ទាំង អស់ យ៉ាង ប្រុង ប្រយ័ត្ន នៅ កន្លែង ងាយ ស្រួល
ហើយ សំណល់ នៃ រឹប អូស ដែល ពួក គេ បាន នាំ
ទៅ ក្រុង យេរូសាឡិម។
32 គេ ក៏ សម្លាប់ ភីឡាស ជា មនុស្ស អាក្រក់ នោះ ដែល
នៅ ជា មួយ នឹង ធីម៉ូថេ ហើយ បាន រំខាន ពួក យូដា
ជា ច្រើន ផ្លូវ។
៣៣ហើយ នៅពេលនោះ នៅពេលដែលពួកគេប្រារព្ធពិធីជប់លៀងសម្រា
ប់ជ័យជំនះនៅក្នុងប្រទេសរបស់ពួកគេ ពួកគេបានដុតខាលីស្ទីន ដែល
បានដុតទៅលើទ្វារបរិសុទ្ធ ដែលបានភៀសខ្លួនចូលទៅក្នុងផ្ទះតូចមួយ។
ដូច្នេះ គាត់ បាន ទទួល រង្វាន់ សម្រាប់ អំពើ ទុច្ចរិត របស់
គាត់។
34 រីឯ នីកាន័រ ដ៏ ទុច្ចរិត បំផុត ដែល បាន នាំ ឈ្មួញ មួ
យ ពាន់ នាក់ មក ទិញ ជនជាតិ យូដា
35 គាត់ បាន មក តាម រយៈ ជំនួយ របស់ ព្រះ អម្ចាស់
ដែល បាន ទម្លាក់ មក ដោយ ពួក គេ ដែល គាត់ បាន
ចាត់ ទុក យ៉ាង តិច បំផុត គាត់ បាន ដោះ សម្លៀក បំពា
ក់ ដ៏ រុងរឿង របស់ គាត់ ហើយ រំសាយ ក្រុម ចេញ គាត់ បា
ន មក ដូច ជា អ្នក បម្រើ ដែល រត់ គេច ខ្លួន ឆ្លង
កាត់ ដី កណ្តាល ទៅ ក្រុង អាន់ទីយ៉ូក ដោយ មាន ការ ប
ង្គួច កិត្តិយស ជា ខ្លាំង ត្បិត ថា ពល របស់ គាត់ ត្រូវ បា
ន បំផ្លាញ។
36 ដូច្នេះ គាត់ ដែល បាន យក គាត់ ទៅ ធ្វើ សក្ការៈ ដ
ល់ ជនជាតិ រ៉ូម តាម រយៈ ការ ចាប់ ឈ្លើយ នៅ ក្រុង
យេរូសាឡិម គាត់ បាន ប្រាប់ បរទេស ថា សាសន៍ យូដា មា
ន ព្រះ ដើម្បី ច្បាំង ដើម្បី ពួក គេ ដូច្នេះ ហើយ ពួក
គេ មិន អាច ឈឺ ចាប់ ឡើយ ព្រោះ ពួក គេ បាន ធ្វើ
តាម ច្បាប់ ដែល គាត់បានផ្តល់ឱ្យពួកគេ។

ជំពូកទី 9

1 នៅ គ្រា នោះ អាន់ទីយ៉ូកុស បាន ចេញ ពី ស្រុក ពែរ្ស ដោ
យ មាន ភាព អាប់ឱន កិត្តិយស
២ត្បិត គាត់ បាន ចូល ទៅ ក្នុង ទីក្រុង ដែល ហៅ ថា
Persepolis ហើយ បាន ហៀប នឹង ប្លន់ ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ហើ
យ នឹង កាន់កាប់ ទីក្រុង។ ពេលនោះ ហ្វូងមនុស្សដែលកំពុងរត់ដើ
ម្បីការពារខ្លួនដោយអាវុធរបស់ពួកគេ បានធ្វើឱ្យពួកគេហោះហើរ។ ហេ
តុ នេះ ហើយ បាន ជា កើត ឡើង ដែល ក្រុង អាន់ទីយ៉ូ
ក ត្រូវ គេ បណ្តេញ អ្នក ស្រុក ត្រឡប់ មក វិញ ដោយ
អាម៉ាស់។
៣ឥឡូវ នេះពេល គាត់ មក ដល់ ក្រុង អេបាថាន ដំណឹង
បាន នាំ គាត់ នូវ អ្វី ដែល បាន កើត ឡើង ដល់ នីកា
ន័រ និង ធីម៉ូថេ។

4 បន្ទាប់មកហើមដោយកំហឹង។ គាត់បានគិតចង់សងសឹកជនជាតិយូ
ដានូវភាពអាម៉ាស់ដែលបានធ្វើចំពោះគាត់ដោយអ្នកដែលនាំគាត់រត់ចេ
ញ។ ហេតុ នេះ ហើយ បាន ជា បង្គាប់ ឲ្យ បុរស រទេះ ចំបាំ
ង របស់ គាត់ បើក បរ ដោយ មិន ឈប់ ឈរ ហើយ បញ្ចូ
ន ដំណើរ ទៅ វិញ នោះ ការ វិនិច្ឆ័យ របស់ ព្រះ ឥឡូវ
នេះ តាម ក្រោយ គាត់។ ដ្បិត គាត់ បាន និយាយ ដោយ
មោទនភាព ថា គាត់ នឹង មក ក្រុង យេរូសាឡិម ហើយ ធ្វើ
ជា កន្លែង បញ្ចុះ សព របស់ ជន ជាតិ យូដា។
5 ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូល ជាព្រះនៃ Isreal ទ្រង់បានវាយគាត់
ដោយគ្រោះកាចដែលមិនអាចព្យាបាលបាន និងមើលមិនឃើញ។ ឬភ្លាម
ៗនៅពេលដែលគាត់បាននិយាយពាក្យទាំងនេះ ការឈឺចាប់នៃពោះវៀន
ដែលមិនអាចព្យាបាលបានបានមកលើគាត់ និងឈឺចាប់ផ្នែកខាងក្នុង
។
៦ ហើយ នោះ ជា ការ ត្រឹម ត្រូវ បំផុត ដ្បិត គាត់ បាន
ធ្វើ ទារុណកម្ម ពោះវៀន មនុស្ស ដទៃ ដោយ ទារុណកម្ម
ជា ច្រើន ហើយ ចម្លែក។
7 ទោះ បី ជា យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ គាត់ មិន បាន ឈប់
និយាយ អួត នោះ ទេ ប៉ុន្តែ គាត់ នៅ តែ មាន មោទនភា
ព ដោយ បាន ដក ភ្លើង ចេញ ពី កំហឹង របស់ គាត់ ប្រ
ឆាំង នឹង សាសន៍ យូដា ហើយ បញ្ជា ឲ្យ ប្រញាប់ ធ្វើ ដំណើរ
ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា គាត់ បាន ធ្លាក់
ចុះ ពី រទេះ របស់ គាត់ ហើយ លើក ឡើង យ៉ាង សាហាវ។ ;
ដូច្នេះ ដោយ មាន ការ ធ្លាក់ ខ្លួន ឈឺ គ្រប់ ផ្នែក នៃ រាង
កាយ របស់ គាត់ មាន ការ ឈឺ ចាប់ យ៉ាង ខ្លាំង។
៨ហើយ ដូច្នេះ គាត់ ដែល គិត ពី មុន បន្តិច ថា គាត់
អាច បញ្ជា រលក នៃ សមុទ្រ (គាត់ មាន មោទនភាព ហួ
ស ពី លក្ខខណ្ឌ នៃ មនុស្ស) ហើយ ថ្លឹង ភ្នំ ខ្ពស់ ដោយ តុ
ល្យភាព ឥឡូវ នេះ ត្រូវ បាន គេ បោះ ចោល លើ ដី ហើ
យ ដឹក តាម អ្នក ជិះសេះ បង្ហាញ ដល់ គ្រប់ អំណាច ដែ
ល បង្ហាញ ឲ្យ ឃើញ របស់ ព្រះ។
9 ដូច្នេះ ដង្កូវ បាន ងើប ចេញ ពី រាងកាយ របស់ មនុស្ស
អាក្រក់ នេះ ហើយ កាល ដែល គាត់ នៅ ក្នុង ទុក្ខ ព្រួយ និ
ង ការ ឈឺ ចាប់ សាច់ របស់ គាត់ ក៏ ធ្លាក់ ទៅ ហើយ ភា
ព កខ្វក់ នៃ ក្លិន ស្អុយ របស់ គាត់ បាន រំខាន ដល់ ក
ង ទ័ព ទាំង អស់ របស់ គាត់។
10 ហើយ បុរស ដែល គិត មុន បន្តិច ថា គាត់ អាច
ទៅ ដល់ ផ្កាយ នៃ ស្ថានសួគ៌ គ្មាន អ្នក ណា អាច ទ្រាំទ្រ
នឹង ក្លិន ស្អុយ ដែល មិន អាច អត់ ឱន បាន របស់
គាត់ បាន ឡើយ។
១១ ដូច្នេះហើយ ដោយ ត្រូវ បាន ញាំញី នៅ ទី នេះ គាត់ បា
ន ចាប់ ផ្តើម បោះបង់ ចោល មោទនភាព ដ៏ ធំ របស់
គាត់ ហើយ មក ស្គាល់ ខ្លួន គាត់ ដោយ ការ វាយ ប្រហារ
របស់ ព្រះ នោះ ការ ឈឺ ចាប់ របស់ គាត់ កាន់ តែ កើ
ន ឡើង ជា រៀង រាល់ ពេល។
១២ហើយ កាល ដែល ខ្លួន គាត់ ផ្ទាល់ មិន អាច នៅ ជា
ប់ នឹង ក្លិន ខ្លួន គាត់ បាន គាត់ បាន និយាយ ពាក្យ
ទាំង នេះ ថា វា ជា ការ ត្រូវ ចុះ ចូល នឹង ព្រះ ហើយ
ថា មនុស្ស ដែល រមែង ស្លាប់ មិន គួរ គិត ដោយ អំនួ
ត ចំពោះ ខ្លួន ឯង ប្រសិន បើ គាត់ ជា ព្រះ។
១៣ មនុស្ស ទុច្ចរិត នេះ ក៏ បាន ស្បថ ចំពោះ ព្រះ អម្ចា
ស់ ដែរ ដែល ឥឡូវ នេះ លែង អាណិត អាសូរ គាត់ ទៀត
ហើយ ដោយ ពោល ថា
១៤ ទីក្រុង ដ៏វិសុទ្ធ (ដែល លោក នឹង ប្រញាប់ ទៅ ដាក់ ទាំ
ង ដី ហើយ ធ្វើ ជា កន្លែង បញ្ចុះ សព) លោក នឹង តាំង
នៅ ដោយ សេរី។
១៥ហើយ ដូចជាការពាល់ដល់ពួកសាសន៍យូដា ដែលទ្រង់បានវិនិច្ឆ័យថា
មិនសមនឹងការបញ្ចុះសពច្រើននោះទេ ប៉ុន្តែដើម្បីត្រូវបានបណ្តេញចេញ
ជាមួយនឹងកូនរបស់ពួកគេ ដើម្បីឱ្យសត្វស្លាប និងសត្វព្រៃលេបត្របាក់
នោះទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យពួកគេទាំងអស់ស្មើនឹងប្រជាជននៃក្រុងអាថែន។
16 ហើយ ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ដែល មុន នឹង គាត់ បាន បំផ្លាញ
គាត់ នឹង តុបតែង ដោយ អំណោយ ដ៏ ល្អ ហើយ ស្តារ គ្រឿ
ង សក្ការៈ ទាំង អស់ ជា មួយ នឹង វត្ថុ ជា ច្រើន ទៀត
ហើយ ដក ចេញ ពី ចំណូល របស់ គាត់ ផ្ទាល់ ដក ចេញ
នូវ ការ ចោទ ប្រកាន់ នៃ យញ្ញបូជា។
១៧មែន ហើយ ហើយ ថា គាត់ ក៏ នឹង ក្លាយ ទៅ ជា សា
សន៍ យូដា ដោយ ខ្លួន ឯង ហើយ ដើរ ឆ្លង កាត់ ពិភពលោ
ក ទាំង មូល ដែល រស់ នៅ ហើយ ប្រកាស អំពី ព្រះចេ
ស្តា នៃ ព្រះ។
១៨ ប៉ុន្តែ សម្រាប់ ការ ឈឺ ចាប់ របស់ គាត់ ទាំង អស់
នេះ មិន បាន រលត់ ឡើយ ត្បិត ការ ជំនុំ ជម្រះ ដ៏ ត្រឹ
ម ត្រូវ របស់ ព្រះ បាន មក លើ គាត់ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ
ដោយ អស់ សង្ឃឹម នឹង សុខភាព គាត់ គាត់ បាន សរសេ
រ សំបុត្រ ទៅ កាន់ ពួក យូដា នូវ សំបុត្រ ដែល បាន ស
រសេរ ទុក ជា មួយ នឹង ទម្រង់ នៃ ការ អង្វរ តាម របៀ
ប នេះ៖
19 អាន់ទីយ៉ូកុស ជា ស្តេច និង ជា ទេសាភិបាល ដល់ ជន ជា
តិ យូដា ដ៏ ល្អ ប្រជាពលរដ្ឋ ទ្រង់ បាន ប្រាថ្នា នូវ សេចក្ដី
អំណរ សុខភាព និង ភាព ចម្រុង ចម្រើន។
20 ប្រសិនបើ អ្នក រាល់ គ្នា និង កូន របស់ អ្នក បាន សុ
ខ សប្បាយ ហើយ កិច្ចការ របស់ អ្នក ត្រូវ បាន បំពេញ តា
ម ចិត្ត របស់ អ្នក នោះ ខ្ញុំ សូម អរ ព្រះគុណ យ៉ាង ខ្លាំ
ង ចំពោះ ព្រះ ដោយ មាន សេចក្ដី សង្ឃឹម របស់ ខ្ញុំ នៅ
ស្ថានសួគ៌។
21 ចំណែក ខ្ញុំ ខ្ញុំ ទន់ ខ្សោយ បើ មិន ដូច្នោះ ទេ ខ្ញុំ នឹង នឹ
ក ឃើញ នូវ កិត្តិយស និង បំណង ល្អ របស់ អ្នក ដែល បា
ន ត្រឡប់ មក ពី ប្រទេស ពែរ្ស ហើយ ខ្ញុំ បាន ទទួល ជំ
ងឺ ដ៏ ធ្ងន់ ធ្ងរ ខ្ញុំ គិត ថា វា ចាំ បាច់ ត្រូវ ថែ រក្សា សុ
វត្ថិភាព រួម ទាំង អស់៖
22 មិន ទុក ចិត្ត សុខភាព របស់ ខ្ញុំ ទេ ប៉ុន្តែ ត្រូវ មាន
សង្ឃឹម យ៉ាង ខ្លាំង ដើម្បី គេច ផុត ពី ជំងឺ នេះ។
២៣ ប៉ុន្តែ ដោយ គិត ថា សូម្បី តែ ឪពុក របស់ ខ្ញុំ ក៏ ដោ
យ នៅ ពេល ដែល គាត់ បាន ដឹក នាំ កង ទ័ព ចូល
ទៅ ក្នុង ប្រទេស ធំៗ។ បានតែងតាំងអ្នកស្នងតំណែង,
២៤ហើយ ដល់ ទី បញ្ចប់ ថា ប្រសិន បើ មាន ការណ៍ ណា
មួយ បាន ធ្លាក់ ចុះ ផ្ទុយ នឹង ការ រំពឹង ទុក ឬ បើ មា
ន ដំណឹង ល្អ ណា មួយ នាំ ឲ្យ កើត មាន ទុក្ខ ព្រួយ
នោះ ពួក អ្នក ស្រុក ដោយ ដឹង ថា រដ្ឋ ត្រូវ បាន ទុ
ក ចោល ទៅ លើ នរណា នោះ ប្រហែល ជា មិន មាន កា
រ ព្រួយ បារម្ភ ឡើយ
25 ជាថ្មីម្តងទៀត ដោយពិចារណាពីរបៀបដែលព្រះអង្គម្ចាស់ដែលមានព្រំ
ប្រទល់ និងប្រទេសជិតខាងមកនគររបស់ខ្ញុំ រង់ចាំឱកាស ហើយរំពឹងថា
នឹងមានអ្វីកើតឡើង។ ខ្ញុំ បាន តែង តាំង កូន ប្រុស របស់
ខ្ញុំ ជា ស្តេច អាន់ទីយ៉ូក ដែល ខ្ញុំ បាន ធ្វើ ជា ញឹក ញាប់
ហើយ បាន សរសើរ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ច្រើន នៅ ពេល ដែ
ល ខ្ញុំ ឡើង ទៅ ក្នុង ខេត្ត ធំៗ។ ដែលខ្ញុំបានសរសេរដូចតទៅ៖
26 ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំ អធិស្ឋាន ហើយ សូម អ្នក ចងចាំ ពី អត្ថប្រ
យោជន៍ ដែល ខ្ញុំ បាន ធ្វើ ចំពោះ អ្នក ជាទូទៅ ហើយ ជាពិ
សេស ហើយ ថា មនុស្ស គ្រប់រូប នឹង នៅតែ ស្មោះត្រង់ ចំ
ពោះ ខ្ញុំ និង កូនប្រុស របស់ខ្ញុំ។
២៧ត្បិត ខ្ញុំ ត្រូវ បាន គេ បញ្ចុះបញ្ចូល ថា គាត់ យល់ ពី
គំនិត របស់ ខ្ញុំ នឹង អនុគ្រោះ និង ដោយ ចិត្ត សប្បុរស ចំ
ពោះ បំណង ប្រាថ្នា របស់ អ្នក។
28 ដូច្នេះ ឃាតក និង ជា អ្នក ប្រមាថ ដែល បាន រងទុក្ខ
យ៉ាង វេទនា បំផុត ដូច ជា គាត់ អង្វរ អ្នក ឯ ទៀត យ៉ា
ង នោះ គាត់ ក៏ ស្លាប់ យ៉ាង វេទនា នៅ ក្នុង ប្រទេស ច
ម្លែក មួយ នៅ លើ ភ្នំ។
29 ហើយ ភីលីព ដែល ត្រូវ បាន គេ លើក មក ជា មួយ
បាន យក សព របស់ គាត់ ទៅ ដោយ ខ្លាច កូន របស់
អាន់ទីយ៉ូក បាន ចូល ទៅ ក្នុង ស្រុក អេស៊ីប ទៅ ឯ លោ
ក Ptolemeus Philometor។

ជំពូកទី 10

1 ឥឡូវ នេះ ម៉ាកាបឺស និង ក្រុម របស់ គាត់ ដែល ជា ព្រះ អ
ម្ចាស់ បាន ដឹក នាំ ពួក គេ នោះ បាន យក ព្រះ វិហារ និ
ង ទីក្រុង ឡើង វិញ
២ ប៉ុន្តែ អាសនៈ ដែល សាសន៍ ដទៃ បាន សង់ នៅ តាម
ផ្លូវ ចំហ ហើយ ក៏ មាន វិហារ ដែរ ពួក គេ បាន ទាញ ទ
ម្លាក់។
៣ហើយ ដោយ បាន សម្អាត ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ហើយ ពួក គេ
ក៏ ធ្វើ អាសនៈ មួយ ទៀត ហើយ យក ដុំ ថ្ម គប់ យក
ភ្លើង ចេញ ហើយ ថ្វាយ យញ្ញបូជា បន្ទាប់ ពី ពីរ ឆ្នាំ ក្រោ
យ មក ហើយ អុជ ធូប ភ្លើង និង នំ ប៉័ង។
៤ ពេល នោះ បាន សម្រេច ហើយ គេ ក៏ ដួល ចុះ ហើយ អ
ង្វរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ដើម្បី កុំ ឲ្យ ពួក គេ ជួប បញ្ហា បែ
ប នេះ ទៀត ឡើយ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ ពួកគេ ប្រព្រឹត្ត អំ

ពើ បាប ទៀត ប្រឆាំង នឹង លោក នោះ លោក ផ្ទាល់ នឹ
ង ប្រដៅ ពួកគេ ដោយ ចិត្ត មេត្តា ហើយ ដើម្បី កុំ ឲ្យ ពួ
កគេ ត្រូវ បាន គេ បញ្ជូនទៅ ដល់ ជាតិសាសន៍ ដែល ប្រ
មាថ មើលងាយ និង ព្រៃផ្សៃ ទៀត ។
៥ឥឡូវ នេះនៅ ថ្ងៃ ដដែល ដែល ជន បរទេស បាន បង្អា
ប់ ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ នៅ ថ្ងៃ ដដែល នោះវា ត្រូវ បាន សម្អា
ត ម្តង ទៀតសូម្បី តែ ថ្ងៃ ទី ម្ភៃ ប្រាំ នៃ ខែ ដដែលដែ
ល ជា ក្រុង កាស្លូ។
៦ហើយ ពួកគេ បាន រក្សា រយៈពេល ប្រាំបី ថ្ងៃ ដោយ ភា
ព រីករាយ ដូច ជា នៅ ក្នុង ពិធី បុណ្យ នៃ ព្រះពន្លាដោ
យ នឹក ចាំ ថាមិន យូរ ប៉ុន្មាន មុនពួក គេ បាន ប្រារ
ព្ធ ពិធី បុណ្យ នៃ ត្រសាល នោះនៅ ពេល ដែល ពួក
គេ ដើរ លេង នៅ លើ ភ្នំនិង ទីជម្រក ដូច ជា សត្វ តិរ
ច្ឆាន។
៧ហេតុ ដូច្នោះ ហើយពួក គេ បាន បង្កើត មែកនិង មែ
ក ដ៏ ល្អនិង បាតដៃ ផងហើយ បាន ច្រៀង ទំនុកតម្កើ
ង ដល់ ព្រះអង្គដែល បាន ប្រទាន ឲ្យ ពួក គេ ទទួល បា
ន ជោគជ័យ យ៉ាង ល្អ ក្នុង ការ សម្អាត កន្លែង របស់ ទ្រ
ង់។
៨ពួក គេ ក៏ បាន ចាត់ ចែង តាម លក្ខន្តិកៈនិង ក្រឹ
ត្យ មួយ ថាជា រៀង រាល់ ឆ្នាំគ្រា នោះ ត្រូវ រក្សា ទុក
ពី ប្រជាជាតិ យូដា ទាំង មូល។
៩ហើយ នេះ ជា ទី បញ្ចប់ នៃ ក្រុង អាន់ទីយ៉ូកដែល
ហៅ ថាអេពីផាន។
១០ឥឡូវ នេះយើង នឹង ប្រកាស អំពី ទង្វើ របស់ អាន់ទីយ៉ូ
គូស អេបផារដែល ជា កូន ប្រុស របស់ មនុស្ស អាក្រក់ នេះ
ដោយ ប្រមូល ផ្តុំ ដោយ សង្ខេប នូវ មហន្តរាយ នៃ សង្គ្រាម
។
11 ដូច្នេះកាល ទ្រង់ បាន ឡើង គ្រង រាជ្យ ហើយនោះ ទ្រ
ង់ ក៏ តាំង លីសៀ មួយ ឲ្យ មើល ការ ខុស ត្រូវ នៃ អា
ណាចក្រ របស់ ទ្រង់ហើយ បាន តាំង គាត់ ជា ចៅហ្វាយ
ក្រុង សេឡូសៀនិង ភេនីស
12 សម្រាប់ លោក Ptolemeus ដែល ត្រូវ បាន គេ ហៅ ថា
Macron ដោយ ជ្រើស រើស ជា ជាង ដើម្បី រក យុត្តិធម៌ ដ
ល់ ជន ជាតិ យូដា ចំពោះ ការ ខុស ឆ្គង ដែល បាន ប្រ
ព្រឹត្ត ចំពោះ ពួកគេហើយ បាន ព្យាយាម បន្ត សន្តិភាព ជា
មួយ ពួកគេ។
13 នៅពេលដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ពីមិត្តភក្តិរបស់ស្តេចនៅចំពោះមុ
ខ Eupator ហើយបានហៅអ្នកក្បត់គ្រប់ពាក្យទាំងអស់ ដោយសារតែគាត់
បានចាកចេញពីប្រទេស Cyprus ដែល Philometor បានប្រព្រឹត្តចំពោះគា
ត់ ហើយបានចាកចេញទៅ Antiochus Epiphanes ហើយដោយឃើញថាគា
ត់មិននៅក្នុងកន្លែងកិត្តិយស គាត់មានការធ្លាក់ទឹកចិត្តយ៉ាងខ្លាំង។ ថា
គាត់បានបំពុលខ្លួនឯងហើយស្លាប់។
14 ប៉ុន្តែ ពេល ដែល ក័កៀស ធ្វើ ជា ចៅហ្វាយ ស្រុក នោះ
គាត់ បាន ជួល ទាហានហើយ ធ្វើ សង្គ្រាម ជាមួយ សាស
ន៍ យូដា ជា និច្ច។
15 ហើយ ដោយ បាន ដណ្តើម កាន់កាប់ ទំនិញ ដ៏ ច្រើន បំ
ផុត មក ក្នុង ដៃ របស់ ពួកគេហើយ បាន រក្សា ពួក សា
សន៍ យូដា ឲ្យ កាន់កាប់ហើយ ទទួល ពួក អ្នក ដែល ត្រូវ
បាន បណ្តេញ ចេញ ពី ក្រុង យេរូសាឡឹមនោះ ពួកគេ បា
ន ទៅ ចិញ្ចឹម សង្គ្រាម។
16 ពេល នោះពួក អ្នក ដែល នៅ ជា មួយ ម៉ាកាបិស បា
ន អង្វរ សុំ ព្រះ ឲ្យ គាត់ ធ្វើ ជា ជំនួយ របស់ ពួក គេ។
ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ពួក គេ បាន រត់ ដោយ អំពើ ហិ
ង្សា លើ ការ កាន់កាប់ ដ៏ ខ្លាំង ក្លា របស់ Idumeans
១៧ហើយ ការ វាយ លុក ពួក គេ យ៉ាង ខ្លាំងពួក គេ បា
ន ឈ្នះ ការ កាន់កាប់ហើយ បាន ការពារ អស់ អ្នក ដែ
ល ប្រយុទ្ធ នៅ លើ ជញ្ជាំងហើយ បាន សម្លាប់ អស់ អ្នក
ដែល ធ្លាក់ ទៅ ក្នុង ដៃហើយ បាន សម្លាប់ មិន តិច ជា
ង ពីរ ម៉ឺន នាក់ ឡើយ។
១៨ហើយ ដោយ សារ មនុស្ស មួយ ចំនួន ដែល មាន ចំនួ
ន មិន តិច ជាង ប្រាំបួន ពាន់ នាក់ ត្រូវ បាន ភៀស
ខ្លួន ចូល ទៅ ក្នុង ប្រាសាទ ដ៏ រឹង មាំ ពីរ ដែល មាន
គ្រប់ មធ្យោបាយ ដែល ងាយ ស្រួល ក្នុង ការ ទប់ទល់ នឹ
ង ការ ឡោមព័ទ្ធ។
19 ម៉ាកាប៊ីស បាន ចាក ចេញ ពី ស៊ីម៉ូននិង យ៉ូសែបហើយ
សាខេ ក៏ និង អ្នក ដែល នៅ ជាមួយ ដែរដែល មាន ក
ម្លាំង គ្រប់គ្រាន់ ក្នុង ការ ឡោមព័ទ្ធ ពួកគេហើយ បាន ចេ
ញ ដំណើរ ខ្លួន ទៅ កាន់ កន្លែង ដែល គាត់ ត្រូវ ការ ជំ
នួយ បន្ថែម ទៀត។
២០ឥឡូវ នេះពួក អ្នក ដែល នៅ ជា មួយ ស៊ីម៉ូនដោយ
ត្រូវ បាន ដឹក នាំ ដោយ សេចក្តី លោភ នោះត្រូវ បាន
គេ បញ្ចុះបញ្ចូល ដើម្បី ប្រាក់ តាម រយៈ អ្នក ខ្លះ ដែល
នៅ ក្នុង ប្រាសាទហើយ បាន យក ប្រាំពីរ ម៉ឺន បន្ទះហើ
យ ឲ្យ ពួក គេ ខ្លះ រត់ គេច ខ្លួន។
21 ប៉ុន្តែ ពេល គេ ប្រាប់ ម៉ាក់ កាបិស ពី អ្វី ដែល បាន
កើត ឡើងគាត់ ក៏ ហៅ អភិបាល ប្រជាជន មក ជុំ គ្នា
ហើយ ចោទ ប្រកាន់ អ្នក ទាំង នោះ ថា បាន លក់ ប
ង ប្អូន របស់ ខ្លួន ដើម្បី ប្រាក់ហើយ ដោះលែង ខ្មាំង សត្រូ
វ ដើម្បី ច្បាំង នឹង ពួក គេ។
22 ដូច្នេះគាត់ បាន សម្លាប់ អ្នក ដែល រក ឃើញ ថា ជា
អ្នក ក្បត់ហើយ យក ប្រាសាទ ទាំង ពីរ ភ្លាមៗ។
23 ហើយ ដោយ ជោគជ័យ ដោយ អាវុធ របស់ គាត់ ក្នុង
គ្រប់ របស់ ដែល គាត់ កាន់ ក្នុង ដៃគាត់ បាន សម្លាប់
មនុស្ស ពីរ នាក់ ដែល មាន ជាង ពីរ ម៉ឺន នាក់។
២៤ឥឡូវ នេះធីម៉ូថេដែល សាសន៍ យូដា បាន យក ឈ្នះ
ពី មុនពេល គាត់ បាន ប្រមូល កម្លាំង បរទេស យ៉ាង ច្រើ
នហើយ សេះ មិន តិច នាក់ ពី ទ្វីប អាស៊ីបាន មក ដូ
ច ជា គាត់ នឹង ចាប់ យក សាសន៍ យូដា ដោយ កម្លាំ
ង អាវុធ។
25 ប៉ុន្តែ ពេល គាត់ ចូល ទៅ ជិតអស់ អ្នក ដែល នៅ
ជាមួយ ម៉ាកាបិស បាន បែរ ខ្លួន ទៅ អធិស្ឋាន ដល់ ព្រះ
ហើយ ប្រោះ ដី លើ ក្បាល របស់ ពួក គេហើយ បាន ក្រវា
ត់ ចង្កេះ ដោយ ក្រណាត់ បាវ
26 ហើយ បាន ក្រាប នៅ ជើង អាសនៈហើយ បាន អង្វរ
ទ្រង់ ឲ្យ មាន ចិត្ត មេត្តា ចំពោះ ពួក គេហើយ ធ្វើ ជា
សត្រូវ នឹង ខ្មាំង សត្រូវនិង ជា សត្រូវ នឹង សត្រូវ របស់
ពួក គេដូច ជា ក្រឹត្យវិន័យ បាន ប្រកាស។
២៧ដូច្នេះក្រោយ ពី អធិស្ឋាន រួចពួក គេ ក៏ យក អាវុធ
ចេញ ពី ក្រុង ទៅ ទៀតលុះ ចូល ទៅ ជិត ខ្មាំង សត្រូវ
ហើយគេ ក៏ រក្សា ដោយ ខ្លួន ឯង។
28 ពេល នេះព្រះ អាទិត្យ ទើប រះ ឡើងពួក គេ រួម គ្នា
ទាំង ពីរ។ ផ្នែកមួយរួមជាមួយនឹងគុណធម៌របស់ពួកគេ ទីពឹងរបស់ពួក
គេផងដែរចំពោះព្រះអម្ចាស់សម្រាប់ការសន្យានៃភាពជោគជ័យនិងជ័យ
ជំនះរបស់ពួកគេ: ភាគីម្ខាងទៀតធ្វើឱ្យមេដឹកនាំកំហឹងរបស់ពួកគេនៃ
ការប្រយុទ្ធរបស់ពួកគេ។
២៩ ប៉ុន្តែពេល ដែល ការ ប្រយុទ្ធ កាន់តែ ខ្លាំងនោះ ក៏ លេ
ច មក ដល់ ខ្មាំង សត្រូវ ពី លើ មេឃមាន បុរស ដ៏ ស្រ
ស់ ស្អាត ប្រាំ នាក់ ជិះ សេះ ដោយ មាន កង ដៃ មាស
ហើយ ពីរ នាក់ ក្នុង ចំណោម ពួក គេ បាន នាំ មុខ ពួ
ក យូដា
30 រួច យក ម៉ាកាប៊ីស ដាក់ នៅ ជាប់ នឹង ពួក គេហើ
យ យក អាវុធ គ្រប់ ជ្រុង បាំង ការពារ គាត់ប៉ុន្តែ បាន
បាញ់ ព្រួញនិង ផ្លេក បន្ទោរ ទៅ លើ ពួក ខ្មាំង សត្រូវរហូ
ត ដល់ ខ្វាក់ ភ្នែកហើយ ពោរពេញ ដោយ បញ្ហាពួក គេ
ត្រូវ ស្លាប់។
៣១ ហើយ មាន ទាហាន ជើង គោក ពីរ ម៉ឺន ប្រាំ រយ នា
ក់និង ទាហាន សេះ ប្រាំ មួយ រយ នាក់។
32 ចំណែក ធីម៉ូថេ វិញគាត់ បាន រត់ ចូល ទៅ ក្នុង កន្លែ
ង យ៉ាំយ៉ាំង ដ៏ ខ្លាំង មួយ ឈ្មោះ ថាហ្គាវ៉ាជា កន្លែង ដែ
ល ឆេរេស ធ្វើ ជា អភិបាល។
33 ប៉ុន្តែ អស់ អ្នក ដែល នៅ ជា មួយ ម៉ាកាបិស បាន
ឡោម ព័ទ្ធ បន្ទាយ នោះ យ៉ាង ក្លាហាន អស់ រយៈ ពេល
បួន ថ្ងៃ។
៣៤ហើយ ពួក អ្នក ដែល នៅ ខាង ក្នុងដោយ ទុក ចិត្ត
នឹង កម្លាំង នៃ កន្លែង នោះបាន ប្រមាថ យ៉ាង ខ្លាំងហើ
យ បាន និយាយ ពាក្យ អាក្រក់។
35 យ៉ាង ណា ក៏ ដោយនៅ ថ្ងៃ ទី ប្រាំ យុវជន ម្ភៃ នាក់
នៃ ក្រុម របស់ Maccabeus បាន រលាក ដោយ កំហឹង ដោយ
សារ តែ ពាក្យ ប្រមាថបាន វាយ លុក ជញ្ជាំងហើយ ដោ
យ ភាព ក្លាហាន យ៉ាង ខ្លាំង បាន សម្លាប់ អ្វីៗ ទាំង អ
ស់ ដែល ពួក គេ បាន ជួប។
36 អ្នកផ្សេងទៀតក៏ឡើងតាមពួកគេដែរ ខណៈពេលដែលពួកគេជាប់រវ
ល់ជាមួយពួកគេដែលនៅក្នុងនោះបានដុតប៉ម ហើយភ្លើងបានឆាបឆេះ
អ្នកប្រមាថទាំងរស់។ហើយ អ្នក ខ្លះ ទៀត បាន បើក ទ្វារ

ចេញ ហើយ ដោយ ទទួល កង ទ័ព ឯ ទៀតៗ ក៏ ចូល យ
ក ទីក្រុង។
៣៧ ហើយ បាន សម្លាប់ ធីម៉ូថេ ដែល បាន លាក់ ខ្លួន ក្នុ
ង រណ្តៅ មួយ ហើយ Chereas ជា ប្អូន របស់ គាត់ ជាមួយ
នឹង Apollophanes។
៣៨ កាល បាន ធ្វើ ដូច្នេះ គេ ក៏ សរសើរ តម្កើង ព្រះអម្ចាស់
ដោយ ទំនុក តម្កើង និង អរ ព្រះគុណ ដែល បាន ធ្វើ ការ
ដ៏ អស្ចារ្យ សម្រាប់ ជនជាតិ អ៊ីស្រាអែល ហើយ ប្រទាន ឲ្យ
គេ ទទួល ជ័យជម្នះ។

ជំពូកទី 11

១ មិន យូរ ប៉ុន្មាន ក្រោយ មក លីសៀស ជា អ្នក ការពារ និ
ង ជា បង ប្អូន ជីដូន មួយ របស់ ស្តេច ដែល បាន គ្រ
ប់ គ្រង កិច្ចការ នោះ ក៏ មាន ការ មិន ពេញ ចិត្ត យ៉ា
ង ខ្លាំង ចំពោះ ការ ដែល បាន ធ្វើ។
2 កាល ទ្រង់ បាន ប្រមូល ទ័ព សេះ ទាំង អស់ ប្រហែល បួ
ន ម៉ឺន នាក់ ហើយ នោះ ទ្រង់ ក៏ ចូល ទៅ តទល់ នឹង
ពួក សាសន៍ យូដា ដោយ គិត នឹង ធ្វើ ឲ្យ ក្រុង នេះ ក្លា
យ ជា ទី ជម្រក របស់ សាសន៍ ដទៃ
៣ ហើយ ដើម្បី ចំណេញ ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ដូច ជា វិហារ ដ
ទៃ ទៀត នៃ សាសន៍ ដទៃ និង ដើម្បី តាំង បព្វជិតភាព
លក់ ជា រៀង រាល់ ឆ្នាំ
4 មិន បាន គិត អំពី ឫទ្ធានុភាព របស់ ព្រះ ឡើយ ប៉ុន្តែ
បាន ធ្វើ ឲ្យ មាន ទាហាន ជើង គោក រាប់ ម៉ឺន នាក់ និ
ង ទ័ព សេះ រាប់ ពាន់ ក្បាល និង ដំរី បួន ដប់ ក្បាល។
៥ ដូច្នេះ លោក បាន មក ដល់ ស្រុក យូដា ហើយ ចូល ទៅ
ជិត ក្រុង បេតស៊ូរ៉ា ដែល ជា ក្រុង ដ៏ រឹង មាំ ប៉ុន្តែ នៅ
ឆ្ងាយ ពី ក្រុង យេរូសាឡិម ប្រហែល ប្រាំ ហត្ថ ហើយ លោក
បាន ឡោមព័ទ្ធ ក្រុង នោះ យ៉ាង ខ្លាំង។
៦ ឥឡូវ នេះ ពេល អ្នក ដែល នៅ ជាមួយ ម៉ាកាប៊ីស បាន
ឮ ថា គាត់ បាន ឡោមព័ទ្ធ ទីជម្រក ពួកគេ និង ប្រជាជន
ទាំង អស់ ដោយ ការ ទួញ សោក និង ទឹក ភ្នែក បាន
អង្វរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ សូម ទ្រង់ ចាត់ ទេវតា ដ៏ ល្អ មួ
យ រូប មក រំដោះ អ៊ីស្រាអែល។
7 មុនដំបូង ម៉ាក់កាបិសខ្លួនឯងបានកាន់អាវុធ ហើយដាស់តឿនអ្នក
ម្ខាងទៀតថា ពួកគេនឹងមានគ្រោះថ្នាក់ រួមគ្នាជាមួយគាត់ ដើម្បីជួយប
ងប្អូនរបស់ពួកគេ ដូច្នេះហើយ ពួកគេក៏ចេញទៅជាមួយគ្នាដោយឆន្ទៈ។
៨ ហើយ កាល ដែល ពួក គេ នៅ ក្រុង យេរូសាឡិម នោះ
មាន បុរស ម្នាក់ ជិះ សេះ មក នៅ ចំពោះ មុខ ពួក គេ
ក្នុង សម្លៀក បំពាក់ ពណ៌ ស ញ៉ូវ ពាស ដែក មាស។
៩ បន្ទាប់មក ពួកគេសរសើរតម្កើងព្រះដ៏មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាទាំ
ងអស់គ្នា ហើយបានយកចិត្តទុកជាស្រេចថា ពួកគេត្រៀមខ្លួនមិនត្រឹម
តែប្រយុទ្ធជាមួយមនុស្សប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែជាមួយនឹងសត្វសាហាវបំផុត និ
ងដើម្បីទម្លុះជញ្ជាំងដែក។
10 ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ពួក គេ ដើរ ទៅ មុខ ក្នុង
គ្រឿង សស្ត្រាវុធ ដោយ មាន អ្នក ជួយ ពី ស្ថានសួគ៌ ដ្បិត
ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះហឫទ័យ មេត្តា ករុណា ដល់ ពួក គេ
11 ហើយ ដាក់ បន្ទុក លើ ខ្មាំង សត្រូវ ដូច ជា សិង្ហ នោះ
គេ បាន សម្លាប់ ទាហាន ជើង គោក មួយ ម៉ឺន មួយ ពា
ន់ នាក់ និង ទ័ព សេះ មួយ ដប់ ប្រាំមួយ រយ នាក់ ហើ
យ បាន ដេញ អ្នក ឯ ទៀត ទាំង អស់។
12 ពួកគេជាច្រើននាក់ដែលរងរបួសបានរត់គេចខ្លួនទាំងអាក្រាត។ លី
សៀស ក៏ រត់ ចេញ ទៅ ដោយ អាម៉ាស់ រួច ក៏ រត់ គេច
ខ្លួន ទៅ។
១៣ ដោយ សារ គាត់ ជា មនុស្ស ដែល មាន គំនិត ចេះ
ពិចារណា ដោយ ខ្លួន គាត់ ផ្ទាល់ នូវ អ្វី ដែល គាត់ បា
ន បាត់ បង់ ហើយ ដោយ គិត ថា ជន ជាតិ ហេព្រើរ មិ
ន អាច យក ឈ្នះ បាន ទេ ដោយ សារ ព្រះ ដ៏ មាន ឫ
ទ្ធានុភាព បំផុត បាន ជួយ ពួក គេ គាត់ ក៏ ចាត់ គេ
ទៅ
១៤ ហើយ បាន បញ្ចុះបញ្ចូល ពួកគេ ឲ្យ យល់ព្រម តាម លក្ខ
ខណ្ឌ សមហេតុផល ទាំងអស់ ហើយ បាន សន្យា ថា លោក នឹ
ង បញ្ចុះបញ្ចូល ស្តេច ថា ទ្រង់ ត្រូវតែ ធ្វើ ជា មិត្ត នឹង ពួ
កគេ ។
១៥ ពេល នោះ ម៉ាកាប៊ីស យល់ ព្រម តាម អ្វី ដែល លីសៀ
ស ចង់ ដោយ ប្រយ័ត្ន ចំពោះ ប្រយោជន៍ រួម។ ហើយ អ្វី ដែ
ល ម៉ាកាប៊ីស បាន សរសេរ ទៅ កាន់ លីសាយ អំពី ជន
ជាតិ យូដា នោះ ស្តេច ក៏ បាន យល់ព្រម។
១៦ ព្រោះ មាន សំបុត្រ ដែល បាន សរសេរ ទៅ កាន់ ពួ
ក សាសន៍ យូដា ពី ក្រុង លីសៀ ដើម្បី អានុភាព នេះ៖ លី
សៀស ផ្ញើ ទៅ កាន់ ប្រជាជន នៃ សាសន៍ យូដា ថា៖
17 លោក យ៉ូហាន និង អាប់សូឡូម ដែល ត្រូវ ចាត់ ពី អ្នក រា
ល់ គ្នា មក បាន ប្រគល់ ញត្តិ ដែល បាន ចុះ ឈ្មោះ ឲ្យ
ខ្ញុំ ហើយ បាន ស្នើ សុំ ឲ្យ អនុវត្ត ខ្លឹមសារ នៃ ពាក្យ នោះ។
១៨ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ អ្វី ដែល ត្រូវ ជួប ដើម្បី រាយការណ៍
ទៅ ស្តេច នោះ ខ្ញុំ បាន ប្រកាស រឿង ទាំង នោះ ហើយ ទ្រ
ង់ បាន ប្រទាន តាម លទ្ធភាព។
១៩ហើយ ប្រសិន បើ ពេល នោះ អ្នក នឹង រក្សា ខ្លួន អ្ន
ក នូវ ភក្តីភាព ចំពោះ រដ្ឋ នោះ បន្ទាប់ ពី នេះ ខ្ញុំ ក៏
នឹង ខិត ខំ ធ្វើ ជា មធ្យោបាយ នៃ សេចក្តី ល្អ របស់ អ្ន
ក ដែរ។
២០ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ បាន បញ្ជា ឲ្យ អ្នក ទាំង នេះ និង អ្នក ផ្សេ
ង ទៀត ដែល មក ពី ខ្ញុំ ឲ្យ ទាក់ទង នឹង អ្នក រាល់ គ្នា
។
២១ សូមសុខសប្បាយ។ ឆ្នាំ មួយ រយ ប្រាំបី និង សែសិប គឺ ថ្ងៃ
ទី ម្ភៃ បួន នៃ ខែ Dioscorinthius។
២២ឥឡូវ នេះ សំបុត្រ របស់ ស្តេច មាន ពាក្យ ទាំង នេះ៖ ស្តេ
ច អាន់ទីយ៉ូក ផ្ញើ ទៅ កាន់ លីសាយ ជា ប្អូន ប្រុស របស់
ទ្រង់ បាន ផ្ញើ ការ សួរសុខទុក្ខ
២៣ ដោយសារ បិតា របស់ យើង ត្រូវ បាន បកប្រែ ទៅ
ជា ព្រះ នោះ ឆន្ទៈ របស់ យើង គឺ ថា ពួកគេ ដែល នៅ
ក្នុង អាណាចក្រ របស់ យើង រស់នៅ ដោយ ស្ងាត់ស្ងៀម ដើ
ម្បី គ្រប់ គ្នា អាច ចូលរួម កិច្ចការ របស់ ខ្លួន បាន។
២៤ យើង ក៏ យល់ ដែរ ថា សាសន៍ យូដា មិន ព្រម នឹង
ឪពុក យើង ទេ ព្រោះ គេ នាំ ទៅ តាម ទំនៀម ទម្លាប់ រ
បស់ សាសន៍ ដទៃ ប៉ុន្តែ បែរ ជា រក្សា របៀប រស់ នៅ រប
ស់ គេ វិញ ដែរ ព្រោះ ហេតុ ដែល ពួក គេ ទាមទារ ពី
យើង គឺ យើង ត្រូវ បង្ខំ ពួក គេ ទៅ រស់នៅតាមច្បាប់របស់ពួ
កគេ។
25 ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ បាន ជា យើង គិត ថា ប្រជាជាតិ
នេះ នឹង បាន សម្រាក ហើយ យើង បាន តាំង ចិត្ត ដើ
ម្បី ស្តារ ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ របស់ ពួក គេ ឡើង វិញ ដើម្បី
ឲ្យ ពួក គេ អាច រស់ នៅ តាម ទំនៀម ទម្លាប់ របស់ បុ
ព្វបុរស របស់ ពួក គេ។
26 ដូច្នេះ ចូរ អ្នក ធ្វើ ការ ល្អ ដើម្បី ចាត់ គេ ទៅ ហើយ ផ្ត
ល់ សន្តិភាព ដល់ ពួកគេ ដើម្បី ឲ្យ ពួកគេ បាន បញ្ជាក់
ពី គំនិត របស់ យើង នោះ ពួកគេ អាច នឹង មាន ការ
លួងលោម ចិត្ត ល្អ ហើយ តែងតែ រីករាយ ចំពោះ កិច្ចការ រ
បស់ ពួកគេ ផ្ទាល់។
២៧ហើយ សំបុត្រ របស់ ស្តេច ទៅ ដល់ សាសន៍ យូដា គឺ
ធ្វើ តាម របៀប នេះ៖ ស្តេច អាន់ទីយ៉ូក បាន ធ្វើ ការ ស្វា
គមន៍ ដល់ ក្រុម ប្រឹក្សា ហើយ និង ពួក សាសន៍ យូដា ឯ
ទៀតៗ
28 បើ អ្នក រាល់ គ្នា សុខ សប្បាយ នោះ យើង មាន បំណ
ង ប្រាថ្នា។ យើងក៏មានសុខភាពល្អដែរ។
២៩ ម៉េនេឡាស បាន ប្រកាស ប្រាប់ យើង ថា បំណង ប្រា
ថ្នា របស់ អ្នក គឺ ចង់ ត្រឡប់ ទៅ ផ្ទះ វិញ ហើយ ធ្វើ តា
ម អាជីវកម្ម ផ្ទាល់ ខ្លួន របស់ អ្នក៖
៣០ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ ពួក គេ ដែល នឹង ចាក ចេញ នឹ
ង មាន ការ ប្រព្រឹត្ត ដោយ សុវត្ថិភាព រហូត ដល់ ថ្ងៃ ទី
សាមសិប នៃ ថ្ងៃ Xanthicus ដោយ សុវត្ថិភាព។
31 ហើយ សាសន៍ យូដា នឹង ប្រើ ប្រភេទ សាច់ និង ច្បាប់ រ
បស់ ខ្លួន ដូច ពី មុន ដែរ។ ហើយ គ្មាន មធ្យោបាយ ណា
មួយ ក្នុង ចំណោម ពួក គេ ត្រូវ បាន គេ រំលោភ បំពា
ន ដោយ សារ អំពើ ដែល ធ្វើ ដោយ អវិជ្ជា ឡើយ។
32 ខ្ញុំ ក៏ ចាត់ មេនេឡាស ឲ្យ មក ដែរ ដើម្បី ឲ្យ គាត់ ស
ម្រាល ទុក្ខ អ្នក។
33 សូមសុខសប្បាយ។ នៅឆ្នាំទីរយសែសិបប្រាំបី និងថ្ងៃទីដប់ប្រាំនៃខែ
Xanthicus ។
៣៤ ជនជាតិរ៉ូមក៏បានផ្ញើសំបុត្រមួយច្បាប់ដែលមានពាក្យទាំងនេះមក
ពួកគេផងដែរ៖ ឃ្វីនតុស មេមមីស និង ទីតុស ម៉ានលាស ឯកអគ្គរដ្ឋទូត
នៃជនជាតិរ៉ូម សូមផ្ញើជំរាបសួរដល់ប្រជាជននៃសាសន៍យូដា។
៣៥ អ្វីក៏ដោយដែលលីសៀសដែលជាបងប្អូនជីដូនមួយរបស់ស្តេចបានអ
នុញ្ញាត នោះយើងក៏ពេញចិត្តដែរ។

៣៦ ប៉ុន្តែ ដោយ ការ ប៉ះ ពាល់ ដូច ដែល គាត់ បាន វិនិច្ឆ័
យ ថា ត្រូវ បាន បញ្ជូន ទៅ កាន់ ស្តេច បន្ទាប់ ពី អ្នក
រាល់ គ្នា បាន ណែនាំ ហើយ សូម ចាត់ វា មួយ មក ដើម្បី
ឲ្យ យើង អាច ប្រកាស តាម ដែល ជា ការ ងាយ ស្រួល
សម្រាប់ អ្នក ដ្បិត ឥឡូវ នេះ យើង នឹង ទៅ ក្រុង អាន់ទីយ៉ូ
ក។
៣៧ ដូច្នេះ ចូរ ចាត់ អ្នក ខ្លះ ឲ្យ មាន ល្បឿន លឿន ដើម្បី
ឲ្យ យើង បាន ដឹង ថា អ្នក រាល់ គ្នា គិត យ៉ាង ណា។
38 លា។ ឆ្នាំ នេះ រយ ប្រាំបី សែសិប ថ្ងៃ ទី ដប់ប្រាំ នៃ ខែ
Xanthicus ។

ជំពូកទី 12

1 កាល សេចក្តី សញ្ញា ទាំង នេះ បាន ធ្វើ ហើយ លីសៀស
ក៏ ចូល ទៅ គាល់ ស្តេច ហើយ ពួក សាសន៍ យូដា កំពុង
ធ្វើ ស្រែ ចម្ការ។
2 ប៉ុន្តែ ក្នុង ចំណោម អ្នក គ្រប់ គ្រង កន្លែង មួយ ចំនួន ធី
ម៉ូថេ និង អប៉ូឡូណុស ជា កូន របស់ លោក Genneus ក៏ មាន
លោក Hieronymus និង Demophon ហើយ នៅ ក្បែរ ពួក គេ លោ
ក Nicanor ជា អភិបាល នៃ កោះ Cyprus មិន អនុញ្ញាត ឲ្យ ពួ
ក គេ នៅ ស្ងៀម ហើយ រស់ នៅ ដោយ សុខសាន្ត ឡើយ។
3 ពួក អ្នក ក្រុង យ៉ុបប៉េ ក៏ ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត យ៉ាង
នេះ ដែរ គឺ ពួក គេ បាន អធិស្ឋាន ដល់ ជន ជាតិ យូ
ដា ដែល នៅ ក្នុង ចំណោម ពួក គេ ឲ្យ ចូល ទៅ ក្នុង ទូ
ក ដែល ពួក គេ បាន រៀប ចំ ជា មួយ ប្រពន្ធ កូន ហា
ក់ ដូច ជា មិន បាន ធ្វើ ឲ្យ ពួក គេ ឈឺ ចាប់។
៤ អ្នក ណា ទទួល យក តាម ក្រឹត្យ របស់ ក្រុង ដោយ ប្រា
ថ្នា ចង់ រស់ នៅ ដោយ សុខសាន្ត ហើយ មិន សង្ស័យ អ្វី
សោះ ប៉ុន្តែ ពេល ចេញ ទៅ ក្នុង ទី ជ្រៅ លង់ ទឹក ស្លាប់
មិន តិច ជាង ពីរ រយ នាក់ ឡើយ។
៥ កាល យូដាស បាន ឮ អំពី អំពើ ឃោរឃៅ នេះ បាន
កើត ឡើង ចំពោះ ជន ជាតិ របស់ លោក លោក ក៏ បង្គា
ប់ ពួក អ្នក ដែល នៅ ជាមួយ លោក ឲ្យ រៀបចំ ខ្លួន
ជា ស្រេច។
៦ហើយ ដោយ អំពាវ នាវ ដល់ ព្រះ ជា ចៅក្រម ដ៏ សុចរិ
ត គាត់ បាន មក តទល់ នឹង ពួក អ្នក សម្លាប់ បង ប្អូ
ន របស់ គាត់ ហើយ បាន ដុត ទីជម្រក ទាំង យប់ ហើយ
ដុត ទូក និង អស់ អ្នក ដែល រត់ ចោល ទី នោះ ដែល
គាត់ បាន សម្លាប់។
៧ ហើយ កាល ដែល ក្រុង ត្រូវ បាន បិទ នោះ គាត់ ក៏
ដើរ ថយ ក្រោយ ហាក់ ដូច ជា នឹង ត្រឡប់ ទៅ កំចាត់
ពួក គេ ទាំង អស់ ពី ក្រុង យ៉ុបប៉េ។
៨ ប៉ុន្តែ ពេល គាត់ បាន ឮ ថា ពួក សាសន៍ យ៉ាមនីត មា
ន គំនិត ធ្វើ ដូច គ្នា នឹង ពួក យូដា ដែល រស់ នៅ ក្នុ
ង ចំណោម ពួក គេ
៩ លោក ក៏ ចូល មក លើ ពួក យ៉ាម៉ានី ទាំង យប់ ហើយ
ដុត សំពៅ និង កង ទ័ព ជើង ទឹក ដើម្បី ឲ្យ ឃើញ ពន្លឺ
ភ្លើង នៅ ក្រុង យេរូសាឡិម ចម្ងាយ ពីរ រយ សែសិប ហ្វារ។
10 ពេល ដែល ពួក គេ ចាក ចេញ ពី ទី នោះ ចម្ងាយ
ប្រាំបួន ហ្វារ ក្នុង ការ ធ្វើ ដំណើរ ឆ្ពោះ ទៅ កាន់ ទីម៉ូថេ មា
ន ទាហាន មិន តិច ជាង ប្រាំ ពាន់ នាក់ ដែល ដើរ
ដោយ ថ្មើរ ជើង និង ទាហាន សេះ ប្រាំ រយ នាក់ របស់ ជ
ន ជាតិ អារ៉ាប់ បាន ដាក់ លើ គាត់។
១១ នៅពេលនោះ មានការប្រយុទ្ធគ្នាយ៉ាងខ្លាំង។ ប៉ុន្តែ យូដាស បាន
ទទួល ជ័យ ជម្នះ ដោយ ជំនួយ ពី ព្រះ។ ដូច្នេះ ពួក Nomades of
Arabia ដែល ត្រូវ បាន ឈ្នះ នោះ បាន អង្វរ យូដាស ឲ្យ បា
ន សន្តិភាព ដោយ សន្យា ថា នឹង ផ្តល់ គោ ក្របី ដល់ គា
ត់ និង ធ្វើ ឲ្យ គាត់ ពេញ ចិត្ត បើ មិន ដូច្នេះ ទេ។
១២ ពេល នោះ យូដាស គិត ថា គេ នឹង បាន ចំណេញ ក្នុ
ង ការ ជា ច្រើន ក៏ បាន ផ្តល់ សេចក្តី សុខសាន្ត ដល់ គេ
ពេល នោះ គេ ចាប់ ដៃ គ្នា រួច ក៏ ចេញ ទៅ ឯ ត្រសា
ល វិញ។
13 លោក ក៏ បាន ធ្វើ ស្ពាន ទៅ កាន់ ទីក្រុង ដ៏ រឹង
មាំ មួយ ដែល មាន កំពែង ព័ទ្ធ ជុំវិញ ហើយ មាន ប្រជាជ
ន នៃ ប្រទេស ផ្សេង ៗ រស់ នៅ។ ហើយឈ្មោះរបស់វាគឺ Caspis ។
១៤ ប៉ុន្តែ ពួក អ្នក ដែល នៅ ក្នុង នោះ បាន ទុក ចិត្ត
យ៉ាង នេះ ទៅ លើ កម្លាំង នៃ កំផែង និង ការ ផ្គត់ផ្គង់ រ
បស់ របរ ផ្សេងៗ ថា ពួក គេ បាន ប្រព្រឹត្ត ដោយ ឈ្លើយ
ចំពោះ ពួក អ្នក ដែល នៅ ជាមួយ នឹង យូដាស ដោយ ជេ
រ ប្រមាថ ហើយ និយាយ ពាក្យ មិន គួរ និយាយ។
១៥ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ យូដាស ជា មួយ នឹង ក្រុម របស់
លោក ដោយ អំពាវ នាវ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ដ៏ អស្ចារ្យ នៃ ពិ
ភព លោក ដែល គ្មាន ចៀម ឈ្មោល ឬ ម៉ាស៊ីន នៃ សង្គ្រា
ម បាន ទម្លាក់ ក្រុង យេរីខូ ក្នុង សម័យ លោក យ៉ូស្វេ បា
ន វាយ លុក យ៉ាង ខ្លាំង ទៅ នឹង ជញ្ជាំង
16 ហើយ បាន ដណ្តើម យក ទីក្រុង តាម ព្រះហឫទ័យ នៃ
ព្រះ ហើយ បាន ធ្វើ ការ កាប់ សម្លាប់ ដោយ មិន អាច
និយាយ បាន ដរាប ណា បឹង មួយ ដែល មាន ទទឹង ពីរ
ហ្វារ នៅ ជិត ជាប់ នឹង នោះ ត្រូវ បាន គេ ឃើញ ហូរ
ពេញ ដោយ ឈាម។
១៧ បន្ទាប់ មក ពួក គេ ចាក ចេញ ពី ទី នោះ ចម្ងាយ
ប្រាំពីរ រយ ហាសិប ហ្វារ រួច មក ក្រុង ឆារ៉ាកា ទៅ ឯ ជ
ន ជាតិ យូដា ដែល ហៅ ថាទូប៊ីនី។
18 ប៉ុន្តែ ចំពោះ ធីម៉ូថេ វិញ គេ រក មិន ឃើញ គាត់ នៅ
កន្លែង ណា ទេ ព្រោះ មុន ពេល គាត់ ចាត់ ទុក អ្វី មួយ
គាត់ បាន ចាក ចេញ ពី ទី នោះ ដោយ ទុក យោធភូមិ
ដ៏ រឹងមាំ មួយ នៅ កន្លែង មួយ។
19 ទោះ បី ជា យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ដូស៊ីថេយូស និង សូស៊ីផា
ទែរ ដែល ជា មេទ័ព ម៉ាកាប៊ីស បាន ចេញ ទៅ ហើយ សម្លា
ប់ អ្នក ដែល ធីម៉ូថេ បាន ទុក នៅ ក្នុង បន្ទាយ នោះ
លើស ជាង មួយ ម៉ឺន នាក់។
20 ម៉ាកាបិស បាន ចាត់ កង ទ័ព របស់ ខ្លួន ជា កង ទ័
ព ហើយ ចាត់ គេ ឲ្យ ត្រួត លើ កង ទ័ព ហើយ ទៅ វាយ
នឹង ធីម៉ូថេ ដែល មាន ទាហាន ជើង ប្រហែល មួយ សែន
ពីរ ម៉ឺន នាក់ និង ទ័ព សេះ ពីរ ពាន់ ប្រាំ រយ នាក់។
២១ឥឡូវ នេះ ពេល ធីម៉ូថេ បាន ដឹង អំពី ការ មក ដល់
របស់ យូដាស គាត់ ក៏ បញ្ជូន ស្ត្រី និង កុមារ និង ឥវ៉ាន់ ផ្សេ
ង ទៀត ទៅ បន្ទាយ មួយ ឈ្មោះ Carnion ដ្បិត ទីក្រុង ពិបា
ក នឹង ឡោមព័ទ្ធ ហើយ មិន ស្រួល ក្នុង ការ ទៅ ដល់ ដោ
យ សារ តែ ភាព ចង្អៀត នៃ គ្រប់ ទីកន្លែង។.
22 ប៉ុន្តែ កាល យូដាស ឃើញ កង ទ័ព ដំបូង របស់ គាត់
នោះ ខ្មាំង សត្រូវ វាយ ដោយ ការ ភ័យ ខ្លាច ដោយ កា
រ លេច មក នៃ អ្នក ដែល ឃើញ គ្រប់ យ៉ាង នោះ ក៏ រ
ត់ ទៅ បាត់ ម្នាក់ រត់ ចូល ទៅ តាម ផ្លូវ នេះ ម្នាក់ ទៀ
ត រត់ ទៅ តាម ផ្លូវ នោះ ដើម្បី ឲ្យ គេ រង របួស ជា ញឹ
ក ញាប់។ របស់ ពួក គេ ហើយ ត្រូវ របួស ដោយ ដាវ រប
ស់ គេ។
២៣ យូដាស ក៏ មាន ចិត្ត ខ្នះខ្នែង យ៉ាង ខ្លាំង ក្នុង ការ
ដេញ តាម ពួក គេ ដោយ បាន សម្លាប់ មនុស្ស អាក្រក់
ទាំង នោះ ដែល លោក បាន សម្លាប់ មនុស្ស ប្រមាណ ជា
បី ម៉ឺន នាក់។
24 ម្យ៉ាងទៀត ធីម៉ូថេខ្លួនឯងបានធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់
Dositheus និង Sosipater ដែលគាត់បានអង្វរដោយកលល្បិចជាច្រើនដើ
ម្បីអោយគាត់ទៅជាមួយជីវិតរបស់គាត់ ពីព្រោះគាត់មានឪពុកម្តាយរប
ស់ជនជាតិយូដាជាច្រើន និងបងប្អូននៃពួកគេមួយចំនួន ដែលប្រសិន
បើពួកគេដាក់ គាត់ដល់ស្លាប់មិនគួរត្រូវបានចាត់ទុកទេ។
២៥ ដូច្នេះ ពេល លោក បាន ធានា ពួក គេ ដោយ ពាក្យ
ជា ច្រើន ថា លោក នឹង ស្តារ ពួក គេ ឡើង វិញ ដោយ
គ្មាន ការ ឈឺ ចាប់ តាម កិច្ច ព្រម ព្រៀង នោះ ពួក គេ
បាន អនុញ្ញាត ឲ្យ លោក ទៅ ជួយ សង្គ្រោះ បងប្អូន រប
ស់ ពួក គេ។
26 ពេល នោះ លោក Maccabeus បាន ចេញ ដំណើរ ទៅ ក្រុង
Carnion និង ទៅ ព្រះវិហារ Atargatis ហើយ លោក បាន សម្លា
ប់ មនុស្ស ប្រាំ ពីរ ម៉ឺន នាក់ នៅ ទី នោះ។
27 ហើយបន្ទាប់ពីគាត់បានរត់គេច និងបំផ្លាញពួកគេហើយ យូដាសបា
នដកទ័ពឆ្ពោះទៅក្រុងអេប្រូន ដែលជាទីក្រុងដ៏រឹងមាំមួយ ដែលលីសៀ
ស្នាក់នៅ ហើយមានជាតិសាសន៍ដ៏ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ ហើយពួកយុវជន
ដ៏រឹងមាំបានរក្សាកំផែង ហើយការពារពួកគេយ៉ាងខ្លាំងក្លា។ ក៏ជាការផ្តល់
ម៉ាស៊ីន និងព្រួញដ៏អស្ចារ្យផងដែរ។
28 ប៉ុន្តែ កាល យូដាស និង ក្រុម របស់ គាត់ បាន អំពាវ
នាវ ដល់ ព្រះ ដ៏ មាន គ្រប់ ចេស្តា ដែល ទ្រង់ បាន បំបា
ក់ កម្លាំង នៃ ខ្មាំង សត្រូវ របស់ ទ្រង់ ដោយ ឫទ្ធានុភាព
នោះ គេ បាន ឈ្នះ ទីក្រុង ហើយ បាន សម្លាប់ ពួក អ្នក
ដែល នៅ ក្នុង ចំនួន ពីរ ម៉ឺន ប្រាំ ពាន់ នាក់។

29 ពី ទីនោះ ទៅពួក គេ ចេញ ដំណើរ ទៅ ក្រុង ស៊ីថូប៉ូលី
សដែល មាន ចម្ងាយ ប្រាំមួយ រយ ហ្វារ ពី ក្រុង យេរូសាឡិ
ម
30 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលពួកសាសន៍យូដាដែលរស់នៅទីនោះបានផ្តល់សក្ខីក
ម្មថាពួកស្គីតូប៉ូប៉ូលីតបានប្រព្រឹត្តចំពោះពួកគេដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់
ហើយបានអង្វរពួកគេដោយសប្បុរសក្នុងគ្រាមានទុក្ខវេទនារបស់ពួកគេ
។
31 គេ បាន អរ ព្រះគុណ ដល់ គេដោយ ប្រាថ្នា ឲ្យ ពួក
គេ នៅ ជា ស្និទ្ធស្នាល ចំពោះ ពួក គេដូច្នេះ ហើយ ពួក
គេ បាន មក ដល់ ក្រុង យេរូសាឡិមជា បុណ្យ នៃ សប្តា
ហ៍ ជិត មក ដល់។
32 ហើយ បន្ទាប់ ពី បុណ្យ ដែល គេ ហៅ ថា Pentecost ពួក
គេ បាន ចេញ ទៅ ប្រឆាំង នឹង លោក Gorgias ដែល ជា
អភិបាល ស្រុក Idumea
33 អ្នក នោះ ចេញ មក ដោយ មាន ទាហាន ជើង បី ពា
ន់ នាក់និង ទ័ព សេះ បួន រយ នាក់។
៣៤ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថានៅ ក្នុង ការ
ប្រយុទ្ធ គ្នា របស់ ពួក គេ ជាមួយ គ្នា នឹង ជន ជាតិ យូ
ដា ពីរ បី នាក់ ត្រូវ បាន គេ សម្លាប់។
35 នៅគ្រានោះ ដូស៊ីថេយូស ដែលជាក្រុមរបស់បាសេន័រ ដែលជិះសេះ ហើ
យជាបុរសខ្លាំង នៅតែឈរលើកហ្គៀស ហើយកាន់អាវធំរបស់គាត់បានទា
ញគាត់ដោយកម្លាំង។ ហើយនៅពេលដែលគាត់ចង់យកបុរសដែលត្រូវប
ណ្ដាសានោះនៅរស់ អ្នកជិះសេះរបស់ Thracia មកលើគាត់បានដាច់ស្មារប
ស់គាត់ដូច្នេះ Gorgias បានរត់ទៅ Marisa ។
៣៦ឥឡូវ នេះពេល ដែល ពួក គេ ដែល នៅ ជាមួយ កហ្គៀ
ស បាន ប្រយុទ្ធ ជា យូរ មក ហើយហើយ នឿយ ហត់យូដា
ស បាន អំពាវ នាវ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ថា គាត់ នឹង បង្ហា
ញ ខ្លួន ថា ជា អ្នក ជួយនិង ជា អ្នក ដឹក នាំ ការ ប្រ
យុទ្ធ របស់ ពួក គេ។
៣៧ហើយដោយ ការ នោះគាត់ បាន ចាប់ ផ្តើម ជា ភា
សា របស់ គាត់ហើយ ច្រៀង ទំនុកតម្កើង ដោយ សំឡេង ខ្លាំ
ងៗហើយ ដោយ ប្រញាប់ ប្រញាល់ ទៅ លើ បុរស របស់
Gorgias ដោយ មិន ដឹង ខ្លួននោះ គាត់ ក៏ បណ្ដេញ ពួក
គេ ចេញ។
៣៨ ដូច្នេះយូដាស ក៏ ប្រមូល ពល ទ័ព របស់ ខ្លួន ចូល
ទៅ ក្នុង ក្រុង អូដុលឡាមលុះ ដល់ ថ្ងៃ ទី ៧ពួក គេ បា
ន បន្សុទ្ធ ខ្លួន តាម ទម្លាប់ហើយ រក្សា ថ្ងៃ សប្ប័ទ នៅ ក
ន្លែង ដដែល។
39 ហើយនៅថ្ងៃបន្ទាប់ យូដាស និងក្រុមរបស់គាត់បានមកយកសាកស
ពរបស់អ្នកដែលត្រូវបានសម្លាប់ ហើយបញ្ចុះពួកគេជាមួយនឹងសាច់ញាតិ
របស់ពួកគេនៅក្នុងផ្នូរឪពុករបស់ពួកគេ។
40 ឥឡូវ នេះនៅ ក្រោម អាវ ធំ របស់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែ
ល ត្រូវ គេ សម្លាប់គេ បាន រក ឃើញ របស់ ដែល គេ ឧ
ទ្ទិស ដល់ រូប ព្រះ របស់ ពួក យ៉ាមនីដែល ច្បាប់ ហាម
ឃាត់ ពួក យូដា។បន្ទាប់ មកមនុស្ស គ្រប់ រូប បាន ឃើញ
ថានេះ ជា មូលហេតុ ដែល គេ ត្រូវ គេ សម្លាប់។
៤១ ដូច្នេះមនុស្ស ទាំង អស់ សរសើរ តម្កើង ព្រះអម្ចាស់ជា
ចៅក្រម ដ៏ សុចរិតដែល បាន បើក អ្វីៗ ដែល លាក់ ទុក។
៤២ ចូរ នាំ គ្នា ទៅ អធិស្ឋានហើយ អង្វរ ទ្រង់ សូម ឲ្យ អំ
ពើ បាប ដែល បាន ប្រព្រឹត្ត នោះអាច ត្រូវ បាន ដក
ចេញ ពី ការ រំឭក ទាំង ស្រុង។ម្យ៉ាងវិញទៀតយូដាសដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
នោះបានដាស់តឿនប្រជាជនឱ្យរក្សាខ្លួនពីអំពើបាប ព្រោះពួកគេបាន
ឃើញនៅចំពោះមុខពួកគេនូវហេតុការណ៍ដែលបានកើតឡើងចំពោះអំ
ពើបាបរបស់អ្នកដែលត្រូវបានសម្លាប់។
៤៣ហើយ កាល លោក បាន ធ្វើ ការ ប្រមូល ផ្តុំ គ្នា ពេ
ញ មួយ ក្រុម រហូត ដល់ ចំនួន ប្រាក់ ពីរ ពាន់ ដុំ ហើយ
លោក ក៏ ចាត់ វា ទៅ ក្រុង យេរូសាឡិម ដើម្បី ថ្វាយ ជា
យញ្ញបូជា រំដោះ បាបដោយ ធ្វើ នៅ ទី នោះ បាន យ៉ាង
ល្អនិង ដោយ ស្មោះ ត្រង់ដើម្បី ឲ្យ លោក នឹក គិត អំពី
ការ រស់ ឡើង វិញ។
44ត្បិត ប្រសិនបើ គាត់ មិន បាន សង្ឃឹម ថា អ្នក ដែល
ត្រូវ គេ សម្លាប់ បាន រស់ ឡើង វិញ ទេ នោះវា ជា កា
រ នាំ ឲ្យ មាន ប្រយោជន៍ហើយ ឥត ប្រយោជន៍ ក្នុង កា
រ អធិស្ឋាន សម្រាប់ មនុស្ស ស្លាប់។
45 ហើយ នៅក្នុង នោះ ដែរគាត់ បាន យល់ ឃើញ ថា មា
ន ការ ពេញចិត្ត ដ៏ ធំ មួយ សម្រាប់ អ្នក ដែល បាន
ស្លាប់ ដោយ គោរព ព្រះនោះ គឺជា គំនិត ដ៏ បរិសុទ្ធនិង
ល្អពេល នោះលោក បាន ផ្សះផ្សា មនុស្ស ស្លាប់ដើម្បី ឲ្យ
គេ រួច ពី បាប។

ជំពូកទី 13

1 នៅ ឆ្នាំ ទី មួយ រយ សែសិប ប្រាំបួនមាន គេ ប្រាប់ យូ
ដាស ថាអាន់ទីយ៉ូកុសអឺផាតកំពុង តែ មាន អំណាច យ៉ាង
ខ្លាំង មក ក្នុង ស្រុក យូដា។
2 ហើយ ជាមួយ គាត់លីសៀស ជា អ្នក ការពារនិង ជា អ្ន
ក គ្រប់ គ្រង កិច្ចការ របស់ គាត់ដោយ មាន អ្នក ណា
ម្នាក់ ក្នុង ចំណោម ពួក គេ ជា អ្នក ដើរ ថ្មើរ ជើង ក្រិ
កមួយ សែន មួយ ម៉ឺន សេះប្រាំ ពាន់ បី រយដំរី ពីរ ម្ភៃ
និង រទេះ ចម្បាំង បី រយ ប្រដាប់ ដោយទំពក់។
3 មេនេឡាស ក៏ បាន ចូល រួម ជា មួយ នឹង ពួក គេ
ដែរហើយ ដោយ ការ បំផុស គំនិត យ៉ាង ខ្លាំង បាន លើ
ក ទឹក ចិត្ត អាន់ទីយ៉ូកមិនមែន ដើម្បី ការពារ ប្រទេស ទេ
ប៉ុន្តែ ដោយ សារ គាត់ គិត ថា គាត់ ត្រូវ ធ្វើ ជា អភិបា
ល។
4 ប៉ុន្តែ ស្ដេចនៃស្ដេចបានជំរុញចិត្តរបស់អាន់ទីយ៉ូកុសប្រឆាំងនឹងមនុស្ស
អាក្រក់នេះ ហើយលីសៀសបានប្រាប់ស្ដេចថាបុរសនេះជាអ្នកបង្កហេតុ
នៃអំពើអាក្រក់ទាំងអស់ ដូច្នេះស្ដេចបានបញ្ជាឱ្យនាំគាត់ទៅបេរ៉ា ហើយ
សម្លាប់គាត់ដូចជា របៀបគឺនៅកន្លែងនោះ។
៥ ឥឡូវ នេះនៅ កន្លែង នោះ មាន ប៉ម មួយ កម្ពស់ ហាសិ
ប ហត្ថដែល ពេញ ទៅ ដោយ ផេះហើយ វា មាន ឧបករ
ណ៍ មូល មួយដែល នៅ គ្រប់ ជ្រុង ទាំង សង ខាង ព្យួរ
ចុះ ទៅ ក្នុង ផេះ។
៦ហើយ អ្នក ណា ដែល ត្រូវ បាន ថ្កោលទោស ពី ការ បូ
ជាឬ បាន ប្រព្រឹត្ត ឧក្រិដ្ឋកម្ម ដ៏ ធ្ងន់ធ្ងរ ណា មួយនោះ ម
នុស្ស ទាំង អស់ បាន ចាប់ គាត់ រហូត ដល់ ស្លាប់។
៧ការ ស្លាប់ បែប នេះ បាន កើត ឡើង ដែល មនុស្ស អា
ក្រក់ ត្រូវ ស្លាប់ដោយ មិន បាន កប់ សព នៅ លើ ផែន
ដី ច្រើន ទេ។ ហើយដោយយុត្តិធម៌បំផុត៖
៨ត្បិត ដរាបណា គាត់ បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប ជា ច្រើ
ន នៅ លើ អាសនៈដែល ភ្លើងនិង ផេះ របស់ វា បរិសុទ្ធ
នោះ គាត់ បាន ទទួល មរណភាព ក្នុង ផេះ។
៩ឥឡូវ នេះស្ដេច បាន យាង មក ដោយ ចិត្ត ឃោរឃៅនិ
ង ក្រអឺតក្រទមដើម្បី ធ្វើ អាក្រក់ ដល់ ជន ជាតិ យូដាជា
ង ការ ប្រព្រឹត្ត នៅ ជំនាន់ ឪពុក របស់ ទ្រង់ ទៅ ទៀត។
10 ពេល យូដាស យល់ ឃើញ ដូច្នេះគាត់ បាន បង្គាប់ បណ្តា
ជន ឲ្យ អំពាវ នាវ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ទាំង យប់ ទាំង
ថ្ងៃ ថាបើ ពេល ណា ផ្សេង ទៀត ឥឡូវ នេះលោក នឹង ជួ
យ ពួក គេ ដែរដោយ នៅ ពេល ដែល គេ ត្រូវ ដក
ពី ច្បាប់ ពី ស្រុក គេ។ និងពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធ៖
11 ហើយ ដើម្បី កុំ ឲ្យ គាត់ រងទុក្ខ ដល់ ប្រជាជនដែល កា
ល ពី ឥឡូវ នេះ បាន ធូរស្រាល បន្តិចដើម្បី ឲ្យ ចុះចូល
នឹង សាសន៍ ដែល ប្រមាថ។
១២ ដូច្នេះពេល ដែល ពួក គេ បាន ធ្វើ ការ ទាំង អស់
នេះ ជា មួយ គ្នាហើយ បាន អង្វរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ដ៏
មាន ចិត្ត មេត្តាដោយ ការ យំនិង តមហើយ ដេក នៅ
នឹង ដី អស់ រយៈ ពេល បី ថ្ងៃនោះ យូដាស បាន ដាស់
តឿន ពួក គេហើយ បាន បង្គាប់ ពួក គេ ឲ្យ ត្រៀម ខ្លួ
ន ជា ស្រេច។
១៣ហើយយូដាសដោយ នៅ ដាច់ ពី គ្នា ជា មួយ ពួក ព្រឹ
ទ្ធាចារ្យតាំង ចិត្ត នៅ ចំពោះ មុខ ពួក ពល បរិវារ របស់
ស្ដេច នឹង ចូល ទៅ ក្នុង ស្រុក យូដាហើយ ចូល ក្រុង
នោះដើម្បី ចេញ ទៅ សាក ល្បង បញ្ហា ដោយ ជំនួយ ពី
ព្រះ អម្ចាស់។
14 ដូច្នេះពេល គាត់ បាន ប្ដេជ្ញា ចិត្ត ទាំង អស់ ចំពោះ
ព្រះ ដែល បង្កើត ពិភពលោកហើយ បាន ដាស់ តឿន ទាហា
ន របស់ គាត់ ឲ្យ ប្រយុទ្ធ ដោយ អស់ ពី សមត្ថភាពទោះ
ជា ដល់ ស្លាប់ដើម្បី ច្បាប់ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធទីក្រុងប្រទេសនិង
ប្រទេស រួមនោះ គាត់ បាន បោះ ជំរំ ដោយ ម៉ូឌីន
15 ហើយ ដោយ បាន ផ្ដល់ ពាក្យ ឃ្លាំ មើល ទៅ ពួក អ្ន
ក ដែល នៅ ជុំវិញ គាត់, ជ័យជំនះ គឺ មក ពី ព្រះ; ជាមួយ
នឹងយុវជនដែលក្លាហានបំផុត និងជ្រើសរើសបំផុត គាត់បានចូលទៅក្នុ
ងត្រសាលរបស់ស្ដេចនៅពេលយប់ ហើយបានសម្លាប់ទាហានប្រហែលបួន
ពាន់នាក់នៅក្នុងជំរំ ព្រមទាំងសត្វដំរីដែលជាមេជាងគេ ជាមួយនឹងអ្វីៗ
ទាំងអស់ដែលនៅនឹងគាត់។

១៦ ហើយ នៅ ទី បំផុត ពួក គេ បាន ពេញ ជំរំ ដោយ កា
រ ភ័យ ខ្លាច និង ចលាចល ហើយ បាន ចេញ ដំណើរ ទៅ
ដោយ ជោគជ័យ។
១៧ ការ នេះ បាន កើត ឡើង នៅ ពេល ឈប់ សម្រាក
ពី ព្រោះ ការ ការពារ របស់ ព្រះអម្ចាស់ បាន ជួយ គាត់។
១៨ ពេល ដែល ស្ដេច បាន ភ្លក់ នូវ ភាព សុភាព របស់ ជ
ន ជាតិ យូដា ហើយ នោះ ទ្រង់ ក៏ យាង ទៅ កាន់ អំណា
ច ដោយ គោល នយោបាយ
19 ហើយ បាន ដើរ ឆ្ពោះ ទៅ ភូមិ បេតស៊ូរ៉ា ដែល ជា កន្លែ
ង កាន់ កាប់ ដ៏ រឹងមាំ របស់ ជន ជាតិ យូដា ប៉ុន្តែ គា
ត់ ត្រូវ បាន គេ រត់ គេច ខ្លួន បរាជ័យ ហើយ បាត់ បង់
មនុស្ស របស់ គាត់។
២០ត្បិត យូដាស បាន ប្រាប់ ដល់ អ្នក ដែល នៅ ក្នុង
នោះ នូវ រឿង ទាំង នោះ តាម ការ ចាំបាច់។
21 ប៉ុន្តែ រ៉ូដូកុស ដែល នៅ ក្នុង ក្រុម របស់ សាសន៍ យូដា បា
ន លាតត្រដាង អាថ៌កំបាំង ដល់ ខ្មាំង សត្រូវ។ ហេតុ នេះ ហើ
យ បាន ជា គេ តាម រក ហើយ ពេល ចាប់ បាន គេ ក៏
ចាប់ គាត់ ដាក់ គុក។
22 ស្ដេច បាន ប្រព្រឹត្ត ជា មួយ នឹង ពួក គេ នៅ ក្រុង
បេតសុម ជា លើក ទី ពីរ បាន ប្រគល់ ដៃ យក របស់ ពួ
ក គេ ចេញ ទៅ ច្បាំង នឹង យូដាស ហើយ បាន ឈ្នះ។
23 ឮថា ភីលីព ដែលនៅសេសសល់ពីកិច្ចការនៅក្រុងអាន់ទីយ៉ូក មានកា
រងឿងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំង ងឿងឆ្ងល់ ទូលអង្វរជនជាតិយូដា បានដាក់ខ្លួន
ហើយស្បថចំពោះគ្រប់លក្ខខណ្ឌស្មើគ្នា យល់ព្រមជាមួយពួកគេ ហើយបាន
ថ្វាយយញ្ញបូជា គោរពព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយប្រព្រឹត្តដោយសប្បុរស ទីកន្លែ
ង,
២៤ ហើយ បាន ទទួល យក អណ្ដូង ម៉ាកាប៊ីស ហើយ បាន
តែងតាំង គាត់ ជា អភិបាល សំខាន់ ពី ក្រុង តូលេម៉ាយ ដ
ល់ ពួក ហ្គើរហេន។
25 បាន មក ដល់ Ptolemais: ប្រជាជន នៅ ទី នោះ បាន
កើត ទុក្ខ ចំពោះ សេចក្ដី សញ្ញា ដ្បិត ពួក គេ បាន វាយ
លុក ដោយ ព្រោះ ពួក គេ នឹង ធ្វើ ឲ្យ កិច្ច ព្រម ព្រៀង
របស់ ខ្លួន ទុក ជា មោឃៈ
26 លីសៀស បាន ឡើង ទៅ កាន់ សាល ជំនុំ ជម្រះ ហើយ
និយាយ តាម លទ្ធភាព ដែល អាច ការពារ បុព្វហេតុ បញ្ចុះប
ញ្ចូល សម្រួល ធ្វើ ឲ្យ ពួក គេ ទទួល រង ផល ល្អ រួច ត្រឡ
ប់ ទៅ ក្រុង អាន់ទីយ៉ូក វិញ។ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា ប៉ះ
ពាល់ ដល់ ការ ចូល មក របស់ ស្ដេច ។

ជំពូកទី 14

1 បីឆ្នាំក្រោយមក យូដាសបានទទួលដំណឹងថា ដេមេទ្រុស ជាកូនរបស់
សេលូគុស បានចូលមកដល់ជំរកនៃក្រុងទ្រីប៉ូលី ដោយមានអំណាច និង
កងទ័ពជើងទឹកដ៏អស្ចារ្យ។
២ បាន វាយ យក ស្រុក នោះ ហើយ សម្លាប់ អាន់ទីយ៉ូកុស និ
ង លីសៀស ជា អ្នក ការពារ។
៣ឥឡូវ នេះ អាល់ស៊ីមុស ម្នាក់ ដែល ធ្លាប់ ជា មហា បូជាចា
រ្យ ហើយ បាន បង្អាប់ ខ្លួន ឯង ដោយ ចេតនា ក្នុង គ្រា
ដែល ពួកគេ រួម បញ្ចូល គ្នា ជា មួយ នឹង សាសន៍ ដទៃ
ដោយ ឃើញ ថា គាត់ មិន អាច សង្គ្រោះ ខ្លួន គាត់ បាន
ហើយ ក៏ មិន អាច ចូល ទៅ កាន់ អាសនៈ បរិសុទ្ធ បា
ន ទៀត ផង។
4 ទ្រង់ បាន ចូល មក គាល់ ស្ដេច ដេមេទ្រាស ក្នុង ឆ្នាំ មួ
យ រយ មួយ និង ទី ហាសិប ដោយ ថ្វាយ មកុដ មាស ដើ
ម ត្នោត និង គុម្ពឈើ ដែល គេ ប្រើ យ៉ាង ឧឡារិក ក្នុង
ព្រះ វិហារ ហើយ នៅ ថ្ងៃ នោះ ទ្រង់ បាន សុខសាន្ត។
5 ទោះ បី ជា យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ដោយ មាន ឱកាស ក្នុ
ង ការ ពង្រីក អាជីវកម្ម ដ៏ ល្ងីល្ងើ របស់ គាត់ ហើយ ត្រូវ
បាន គេ ហៅ ទៅ ប្រឹក្សា ដោយ លោក Demetrius ហើយ បា
ន សួរ ថា តើ ពួក សាសន៍ យូដា បាន ទទួល រង ផល
ប៉ះពាល់ យ៉ាង ណា ហើយ អ្វី ដែល ពួកគេ មាន បំណង គា
ត់ បាន ឆ្លើយ ថា៖
៦ ជន ជាតិ យូដា ដែល លោក ហៅ ថា អាសស៊ីដ ដែល
មេ ក្រុម គឺ យូដាស ម៉ាកកាប៊ីស ចិញ្ចឹម សង្គ្រាម ហើយ មាន
ចិត្ត លោភលន់ ហើយ មិន ទុក ឲ្យ អ្នក ឯ ទៀត បាន សុ
ខ ទេ។
៧ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ ខ្ញុំ ដោយ ត្រូវ បាន ដក ហូត កិត្តិយ
ស ដូនតា របស់ ខ្ញុំ ខ្ញុំ មាន ន័យ ថា បព្វជិតភាព ជាន់ ខ្ព
ស់ ឥឡូវ នេះ ខ្ញុំ បាន មក ទី នេះ៖
៨ ទីមួយ ប្រាកដ ណាស់ ចំពោះ ការ យក ចិត្ត ទុក ដាក់
ដោយ ឥត លាក់លៀម ខ្ញុំ មាន របស់ ដែល ទាក់ ទង នឹ
ង ស្ដេច។ ហើយទីពីរ ខ្ញុំមានបំណងចង់បានផលល្អរបស់ជនរួមជាតិរប
ស់ខ្ញុំ ត្បិតប្រជាជាតិរបស់យើងទាំងអស់មិនស្ថិតក្នុងទុក្ខលំបាកតូចតាច
ទេ តាមរយៈការប្រព្រឹត្តិដោយគ្មានការណែនាំពីពួកគេដែលបានរៀបរាប់
ខាងលើ។
៩ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ ឱ ព្រះ មហាក្សត្រ អើយ ដោយ ទ្រង់
ជ្រាប រឿង ទាំង អស់ នេះ ហើយ សូម ប្រុង ប្រយ័ត្ន ចំ
ពោះ ប្រទេស ជាតិ និង ប្រជាជាតិ របស់ យើង ដែល ត្រូវ បា
ន គេ សង្កត់ សង្កិន គ្រប់ ទិសទី តាម ការ ប្រកាន់ ខ្ជាប់
ដែល ទ្រង់ បាន បង្ហាញ ដល់ មនុស្ស ទាំង អស់។
10 ដរាបណា យូដាស នៅ មាន ជីវិត នោះ រដ្ឋ មិន អាច
នៅ ស្ងៀម បាន ឡើយ។
១១ នេះ មិន ទាន់ បាន និយាយ អំពី គាត់ ទេ ប៉ុន្តែ មិ
ត្ត ភក្តិ របស់ ស្ដេច ឯ ទៀត ដែល បាន ដាក់ គំនុំ នឹ
ង យូដាស បាន ធ្វើ គ្រឿង ក្រអូប បន្ថែម ទៀត ដល់ ដេ
មេទ្រាស។
12 ហើយ ភ្លាមៗ នោះ ទ្រង់ ក៏ ហៅ នីកាន័រ ដែល ជា ម្ចា
ស់ ដំរី ហើយ តាំង គាត់ ជា ចៅហ្វាយ ស្រុក យូដា នោះ
ក៏ ចាត់ គាត់ ទៅ
១៣ ដោយ បង្គាប់ គាត់ ឲ្យ សម្លាប់ យូដាស ហើយ កំចាត់ ពួ
ក អ្នក ដែល នៅ ជា មួយ នឹង គាត់ ហើយ តាំង ជា ម
ហាបូជាចារ្យ អាល់គីម នៃ ព្រះវិហារ ដ៏ ធំ។
១៤ ពេល នោះ សាសន៍ ដទៃ ដែល រត់ ចេញ ពី ស្រុក យូដា
ពី ស្រុក យូដា បាន មក ឯ ក្រុង នីកាន័រ ជា ហ្វូង ដោយ
គិត អំពី គ្រោះ ថ្នាក់ និង ទុក្ខ វេទនា របស់ ជន ជាតិ យូ
ដា ដើម្បី ជា សុខុមាលភាព របស់ ពួក គេ។
១៥ឥឡូវ នេះ ពេល ជន ជាតិ យូដា បាន ឮ អំពី ការ យា
ង មក របស់ នីកាន័រ ហើយ ថា សាសន៍ ដទៃ បាន ឡើង
ប្រឆាំង នឹង ពួក គេ ពួក គេ បាន បោះ ដី លើ ក្បាល
ហើយ អង្វរ ដល់ ទ្រង់ ដែល បាន តាំង ប្រជាជន របស់
ទ្រង់ ជា រៀង រហូត ហើយ ដែល តែង តែ ជួយ ចំណែក រ
បស់ ទ្រង់ ដោយ ការ បង្ហាញ វត្តមាន របស់ ទ្រង់.
១៦ ដូច្នេះ តាម បញ្ជា របស់ មេទ័ព ពួក គេ បាន ដក ចេ
ញ ពី ទី នោះ ភ្លាម ហើយ ចូល ទៅ ជិត ពួក គេ នៅ
ទី ក្រុង ដេសសាវ។
១៧ ឥឡូវ នេះ ស៊ីម៉ូន ជា ប្អូន ប្រុស របស់ យូដាស បាន ចូល
រួម ប្រយុទ្ធ ជាមួយ នីកាន័រ ប៉ុន្តែ មាន ការ មិន សុខ ចិ
ត្ត បន្តិច តាម រយៈ ភាព ស្ងៀមស្ងាត់ នៃ សត្រូវ របស់ គា
ត់។
១៨ យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ នីកាន័រ ដោយ បាន ឮ អំពី ភាព
ជា មនុស្ស របស់ ពួក គេ ដែល នៅ ជាមួយ នឹង យូដាស
និង ភាព ក្លាហាន ដែល ពួក គេ ត្រូវ ប្រយុទ្ធ ដើម្បី ប្រទេ
ស របស់ ខ្លួន នោះ មិន ត្រូវ ព្យាយាម រឿង ដោយ ដាវ ឡើ
យ។
19 ហេតុ នេះ ហើយ បាន ជា គាត់ ចាត់ ប៉ូស៊ីដូនីស លោក
ធីអូដូទូស និង ម៉ាថាធាស ឲ្យ ទៅ រក សន្តិភាព។
20 ដូច្នេះ កាល ពួក គេ បាន ទទួល យោបល់ យ៉ាង យូរ ហើ
យ មេទ័ព បាន ធ្វើ ឲ្យ ហ្វូង មនុស្ស បាន ស្គាល់ នៅ
ទី នោះ ហើយ ឃើញ ថា ពួក គេ ទាំង អស់ មាន ចិត្ត
តែ មួយ ពួក គេ បាន យល់ ព្រម តាម សេចក្ដី សញ្ញា
21 ហើយ បាន កំណត់ ថ្ងៃ មួយ ដើម្បី ជួប ជុំ គ្នា ដោយ
ខ្លួន គេ ។ លុះ ដល់ ថ្ងៃ នោះ ហើយ បាន ដាក់ លាមក
សម្រាប់ ពួក គេ ទាំង ពីរ
22 លូដាស បាន ដាក់ កង ប្រដាប់ អាវុធ ឲ្យ ត្រៀម ខ្លួន
នៅ កន្លែង ងាយ ស្រួល ក្រែង ខ្មាំង សត្រូវ ប្រព្រឹត្ត អំពើ
ក្បត់ ជាតិ មួយ រំពេច ដូច្នេះ ពួក គេ បាន ធ្វើ សន្និសីទ
ដោយ សន្តិវិធី។
២៣ឥឡូវ នេះ នីកាន័រ បាន តាំង ទី លំនៅ ក្នុង ក្រុង យេរូ
សាឡិម ហើយ មិន បាន ធ្វើ បាប អ្វី ឡើយ ប៉ុន្តែ បាន ប
ញ្ជូន មនុស្ស ដែល មក ចោម រោម មក រក គាត់ ឲ្យ ឆ្ងា
យ ទៅ។
២៤ ហើយ គាត់ មិន ព្រម ដក យូដាស ចេញ ពី ភ្នែក គា
ត់ ឡើយ ព្រោះ គាត់ ស្រឡាញ់ បុរស នោះ អស់ ពី ចិត្ត

25 គាត់ ក៏ អធិស្ឋាន ឲ្យ គាត់ យក ប្រពន្ធ និង បង្កើត កូ
ន ផង ដូច្នេះ គាត់ បាន រៀប ការ ហើយ នៅ ស្ងៀម ហើយ ចូ
ល រួម ក្នុង ជីវិត នេះ។
26 ប៉ុន្តែ អាលស៊ីមុស ដោយ យល់ ឃើញ ពី សេចក្តី ស្រឡាញ់ ដែ
ល មាន រវាង ពួកគេ ហើយ ពិចារណា លើ សេចក្តី សញ្ញា ដែ
ល បាន ធ្វើ នោះ បាន មក ឯ ដេមេទ្រាស ហើយ ប្រាប់ គា
ត់ ថា នីកាន័រ មិន សូវ ប៉ះពាល់ ដល់ រដ្ឋ នោះ ទេ។ ដោយ
សារ ទ្រង់ បាន តែងតាំង យូដាស ដែល ក្បត់ នឹង អាណាច
ក្រ របស់ ទ្រង់ ឲ្យ ធ្វើ ជា ស្តេច ស្នងរាជ្យ។
២៧ បន្ទាប់មក ស្តេច មាន កំហឹង ហើយ ខឹង នឹង ការ ចោ
ទ ប្រកាន់ ពី មនុស្ស អាក្រក់ បំផុត នោះ បាន សរសេរ
ទៅ នីកាន័រ ជា សញ្ញា ថា គាត់ មិន ពេញ ចិត្ត នឹង សេច
ក្តី សញ្ញា ជា ខ្លាំង ហើយ បាន បញ្ជា គាត់ ឲ្យ បញ្ជូន អ្ន
ក ទោស ម៉ាកកាប៊ិស ទៅ ក្រុង អាន់ទីយ៉ូក ជា ប្រញាប់។
28 នៅពេលដែលរឿងនេះមកដល់សវនាការរបស់ Nicanor គាត់មានការ
ងឿងឆ្ងល់ជាខ្លាំងនៅក្នុងខ្លួនគាត់ ហើយបានទទួលយកវាដោយសោក
សៅថាគាត់គួរតែលុបចោលមាត្រាដែលបានព្រមព្រៀងគ្នានោះ បុរស
នោះគ្មានកំហុសទេ។
29 ប៉ុន្តែ ដោយ សារ មិន មាន ការ ប្រឆាំង នឹង ស្តេច
នោះ គាត់ បាន មើល ពេល វេលា របស់ គាត់ ដើម្បី សម្រេ
ច កិច្ចការ នេះ តាម គោល នយោបាយ។
30 ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលដែល Maccabeus ឃើញថា
Nicanor ចាប់ផ្តើមមានភាពច្របូកច្របល់ចំពោះគាត់ ហើយថាគាត់បាន
អង្វរគាត់ខ្លាំងជាងគាត់ដោយយល់ឃើញថាអាកប្បកិរិយាដូចត់បែប
នេះមិនមែនជាការល្អទេ គាត់ក៏បានប្រមូលមនុស្សរបស់គាត់ពីរបីនាក់
មកជាមួយគ្នា ហើយបានដកខ្លួនចេញ។ ពី Nicanor ។
31 ប៉ុន្តែ ម្នាក់ ទៀត ដោយ នឹង ថា គាត់ ត្រូវ បាន រារាំ
ង ដោយ គោល នយោបាយ របស់ យូដាស គាត់ បាន ចូ
ល ទៅ ក្នុង ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ដ៏ ធំ ហើយ បាន បង្គាប់ ពួ
ក បូជាចារ្យ ដែល កំពុង ថ្វាយ យញ្ញបូជា ជា ធម្មតា ដើម្បី
រំដោះ គាត់។
32 ហើយ កាល ដែល គេ ស្បថ ថា គេ មិន អាច ប្រាប់
ថា បុរស នោះ ជា អ្នក ណា ដែល គាត់ ស្វែង រក
33 គាត់ លាត ដៃ ស្តាំ ឆ្ពោះ ទៅ ព្រះវិហារ ហើយ ស្បថ យ៉ា
ង នេះ ថា បើ អ្នក រាល់ គ្នា មិន ប្រគល់ យូដាស ឲ្យ
ខ្ញុំ ធ្វើ ជា ឈ្លើយ ទេ នោះ ខ្ញុំ នឹង ដាក់ ព្រះវិហារ នៃ
ព្រះ នេះ ទាំង មូល នឹង ដី ហើយ យើង នឹង រំលំ អាសនៈ
ហើយ បាន សាង សង់ ប្រាសាទ ដ៏ គួរ ឲ្យ កត់ សម្គាល់
មួយ ដល់ Bacchus ។
34 ក្រោយ ពី ពាក្យ ទាំង នេះ ហើយ គាត់ ក៏ ចេញ ទៅ។ ពេ
ល នោះ ពួក បូជាចារ្យ លើក ដៃ ឡើង ទៅ ស្ថានសួគ៌ ហើ
យ អង្វរ ព្រះអង្គ ដែល ជា អ្នក ការពារ ប្រជាជាតិ របស់
ខ្លួន ដោយ និយាយ បែប នេះ។
35 ឱ ព្រះអម្ចាស់ នៃ គ្រប់ ទាំង អស់ ដែល មិន ត្រូវ ការ
អ្វី សោះ ទ្រង់ សព្វ ព្រះ ហឫទ័យ ឲ្យ ព្រះវិហារ នៃ ទី លំ
នៅ របស់ ទ្រង់ ស្ថិត នៅ ក្នុង ចំណោម យើង ខ្ញុំ
៣៦ ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ ឥឡូវ នេះ ឱ ព្រះ អម្ចាស់ ដ៏ បរិសុ
ទ្ធ នៃ គ្រប់ ទាំង អស់ សូម រក្សា ផ្ទះ នេះ ឲ្យ នៅ ជា និ
រន្តរ៍ ដែល ត្រូវ បាន សម្អាត កាល ពី ពេល ថ្មីៗ ហើយ បញ្ឈ
ប់ រាល់ មាត់ ដែល មិន សុចរិត។
៣៧ ឥឡូវ នេះ មាន ការ ចោទ ប្រកាន់ ទៅ នីកាន័រ ម្នាក់ រ៉ា
ស៊ីស ជា ព្រឹទ្ធាចារ្យ ម្នាក់ នៃ ក្រុង យេរូសាឡិម ជា អ្នក ស្រឡា
ញ់ សាសន៍ របស់ គាត់ និង ជា បុរស ដែល មាន សេចក្តី
រាយ ការណ៍ ល្អ ណាស់ ដែល ដោយ សារ សេចក្តី សប្បុរស រប
ស់ គាត់ ត្រូវ បាន គេ ហៅ ថា ជា ឪពុក របស់ សាស
ន៍ យូដា។
៣៨ ត្បិត នៅ សម័យ មុន ពេល ដែល ពួក គេ មិន រួម ប
ញ្ចូល គ្នា ជា មួយ នឹង ពួក សាសន៍ ដទៃ នោះ គាត់ ត្រូ
វ បាន គេ ចោទ ប្រកាន់ ពី សាសនា យូដា ហើយ បាន
ធ្វើ ឲ្យ ប៉ះពាល់ ដល់ រូបកាយ និង ជីវិត របស់ គាត់ យ៉ា
ង ក្លាហាន ដោយ មាន កំហឹង ចំពោះ សាសនា យូដា។
39 ដូច្នេះ នីកាន័រ ដោយ ស្ម័គ្រ ចិត្ត ប្រកាស ពី ការ ស្អប់ ដែ
ល គាត់ បាន បង្ហាញ ដល់ សាសន៍ យូដា នោះ បាន ចា
ត់ ទាហាន ខាង លើ ប្រាំរយ នាក់ នៃ សង្គ្រាម ទៅ ចា
ប់ គាត់
៤០ ព្រោះ គាត់ គិត ដោយ យក គាត់ ទៅ ធ្វើ ឲ្យ ជន
ជាតិ យូដា ឈឺ ចាប់ យ៉ាង ខ្លាំង។
៤១ ឥឡូវ នេះ ពេល ដែល ហ្វូង មនុស្ស ចង់ យក ប៉ម នោះ
ហើយ វាយ ទម្លុះ ទ្វារ ខាង ក្រៅ យ៉ាង ខ្លាំង ហើយ ព្រមា
ន ថា ត្រូវ នាំ ភ្លើង មក ដុត វា នោះ គាត់ បាន គ្រៀ
ម ខ្លួន ជា ស្រេច ដើម្បី ចាប់ យក គ្រប់ ផ្នែក បាន ដួ
ល លើ ដាវ របស់ គាត់។
42 ចូរ ជ្រើសរើស យក ការ ស្លាប់ ជា ជាង ទៅ ក្នុង កណ្តា
ប់ ដៃ នៃ មនុស្ស ទុច្ចរិត ដើម្បី ត្រូវ គេ ធ្វើ បាប ផ្សេង
ពី កំណើត ដ៏ ថ្លៃ ថ្នូរ របស់ គាត់។
៤៣ ប៉ុន្តែ ដោយ បាត់ ដាច់ សរសៃ ឈាម ខួរក្បាល យ៉ាង
ប្រញាប់ នោះ ហ្វូង មនុស្ស ក៏ ស្ទុះ ចូល តាម ទ្វារ គាត់ រ
ត់ យ៉ាង ក្លាហាន ឡើង ទៅ ជញ្ជាំង ហើយ ទម្លាក់ ខ្លួន គា
ត់ ចុះ ក្នុង ចំណោម ពួក អ្នក ក្រាស់ បំផុត។
44 ប៉ុន្តែ គេ បាន តប វិញ យ៉ាង ឆាប់ រហ័ស ហើយ មាន
កន្លែង មួយ ដែល ត្រូវ បាន គេ បង្កើត ឡើង នោះ គា
ត់ ក៏ ធ្លាក់ ទៅ កណ្តាល កន្លែង ទទេ។
៤៥ យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ខណៈ ដែល នៅ មាន ដង្ហើម
នៅ ក្នុង ខ្លួន គាត់ ដោយ មាន ការ រលាក ដោយ កំហឹង
គាត់ បាន ក្រោក ឡើង ទោះ បី ជា ឈាម របស់ គាត់ ហូ
រ ចេញ ដូច ទឹក ហូរ ចេញ ហើយ របួស របស់ គាត់ ធ្ងន់ធ្ង
រ ក៏ ដោយ ក៏ គាត់ រត់ កាត់ កណ្តាល ហ្វូង។ ហើយឈរនៅលើ
ថ្មដ៏ចោតមួយ
៤៦ ពេល ឈាម របស់ គាត់ បាន រលត់ អស់ ហើយ គាត់
ក៏ ដក ពោះវៀន ចេញ ហើយ យក វា ទាំង ពីរ ដៃ រប
ស់ គាត់ នោះ គាត់ ក៏ បោះ លើ ហ្វូង ហើយ អំពាវនាវ ដ
ល់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ជីវិត និង វិញ្ញាណ ឲ្យ ស្តារ គាត់ ឡើង វិ
ញ គាត់ ក៏ ស្លាប់ ទៅ។

ជំពូកទី 15

1 ប៉ុន្តែ នីកាន័រ ដោយ បាន ឮ ថា យូដាស និង ក្រុម របស់ គា
ត់ នៅ ក្នុង ទី ខ្លាំង នៃ ស្រុក សាម៉ារីក៏ បាន សម្រេច
ចិត្ត ដោយ គ្មាន គ្រោះ ថ្នាក់ ណា មួយ នឹង ដាក់ លើ ពួ
ក គេ នៅ ថ្ងៃ សប្ប័ទ។
២ យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ ពួក សាសន៍ យូដា ដែល ត្រូវ បង្ខំ
ឲ្យ ទៅ ជាមួយ ទ្រង់ បាន និយាយ ថា ឱ កុំ បំផ្លាញ ដោ
យ ឃោរឃៅ និង ឃោរឃៅ ពេក ឡើយ តែ ត្រូវ លើក កិត្តិយ
ស ដល់ ថ្ងៃ នោះ ដែល ទ្រង់ ដែល បាន ឃើញ គ្រប់ ទាំ
ង អស់ នោះ បាន គោរព ដោយ បរិសុទ្ធ លើស ជាង ថ្ងៃ
ទាំង អស់ ទៅ ទៀត។
3 ពេល នោះ មនុស្ស ទុច្ចរិត ដ៏ អាក្រក់ បំផុត បាន ទាមទា
រ ថា ប្រសិន បើ មាន ព្រះ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព នៅ ស្ថា
ន សួគ៌ ដែល បាន បង្គាប់ ឲ្យ រក្សា ថ្ងៃ សប្ប័ទ។
4 កាល គេ ពោល ថា មាន ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ មាន ព្រះជន្ម គ
ង់ នៅ ស្ថាន បរមសុខ ហើយ មាន ឫទ្ធានុភាព ដែល បាន
បង្គាប់ ថ្ងៃ ទី ប្រាំពីរ ឲ្យ រក្សា ទុក។
៥ ម្នាក់ ទៀត និយាយ ថា ខ្ញុំ ក៏ មាន កម្លាំង នៅ លើ ផែ
នដី ដែរ ហើយ ខ្ញុំ បញ្ជា ឲ្យ កាន់ អាវុធ និង ធ្វើ កិច្ចការ រ
បស់ ស្តេច។ ទោះ ជា យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ គាត់ មិន បាន
ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត របស់ គាត់ ឡើយ។
៦ ដូច្នេះ នីកាន័រ ដោយ អំនួត និង ភាព ក្រអឺតក្រទម ជា ខ្លាំ
ង បាន តាំង ចិត្ត រៀបចំ វិមាន សាធារណៈ អំពី ជ័យជ
ម្នះ របស់ គាត់ លើ យូដាស និង អ្នក ដែល នៅ ជាមួយ
គាត់។
៧ ប៉ុន្តែ ម៉ាកាប៊ីស មាន ទំនុក ចិត្ត យ៉ាង ប្រាកដ ថា ព្រះអម្ចា
ស់ នឹង ជួយ គាត់ៈ
៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់បានដាស់តឿនប្រជាជនរបស់ទ្រង់កុំឱ្យភ័យខ្លាច
ការយាងមកនៃពួកសាសន៍ដទៃប្រឆាំងនឹងពួកគេ ប៉ុន្តែត្រូវចងចាំពីជំ
នួយដែលកាលពីមុនពួកគេបានទទួលពីស្ថានសួគ៌ ហើយឥឡូវនេះដើម្បីរំ
ពឹងថានឹងទទួលជ័យជម្នះ និងជំនួយដែលនឹងមករកពួកគេពីព្រះដ៏មា
នព្រះចេស្តា។
៩ ហើយ ដូច្នេះ ការ លួង លោម ពួកគេ ចេញ ពី ក្រឹត្យវិន័យ
និង ពួក ហោរា ហើយ ដោយ ដាក់ ពួកគេ ក្នុង ចិត្ត អំពី
ការ ប្រយុទ្ធ ដែល ពួកគេ បាន ឈ្នះ ពីមុន នោះ ទ្រង់ បា
ន ធ្វើ ឱ្យ ពួកគេ កាន់តែ រីករាយ។
10 ហើយ កាល ទ្រង់ បាន បំផុស គំនិត ពួក គេ ហើយ
នោះ ទ្រង់ ក៏ បាន ចោទ ប្រកាន់ ពួក គេ ដោយ បង្ហាញ
ពួក គេ ទាំង អស់ នូវ ការ ភូត ភរ របស់ សាសន៍ ដទៃ
និង ការ បំពាន លើ ពាក្យ សម្បថ។

11 ដូច្នេះ គាត់ បាន ប្រដាប់ អាវុធ គ្រប់ៗ គ្នា ដោយ មិន សូ
វ មាន ខែល និង លំពែង ការពារ ដូច ជា ពាក្យ សម្ដី ល្អ
ប្រពៃ ទេ ហើយ ក្រៅពី នោះ គាត់ ក៏ ប្រាប់ ពួក គេ នូវ
សុបិន ដែល សក្ដិសម នឹង ជឿ ដូច ជា ការ ពិត ដែល
បាន ធ្វើ។ មិនសប្បាយចិត្តបន្តិចទេ។
១២ហើយ នេះ គឺ ជា ការ និមិត្ត របស់ គាត់៖ អូនីស ដែល
ធ្លាប់ ជា មហា បូជាចារ្យ មាន គុណធម៌ និង ជា មនុស្ស ល្អ
គោរព ក្នុង ការ សន្ទនា មាន សភាព ស្លូតបូត និយាយ ល្អ ផ
ង ហើយ បាន អនុវត្ត តាំងពី កុមារ នៅ គ្រប់ ចំណុច
នៃ គុណធម៌ ដោយ កាន់ ដៃ របស់ គាត់ បានអធិស្ឋានសម្រាប់រូ
បកាយរបស់ជនជាតិយូដាទាំងមូល។
១៣ ការ នេះ បាន ធ្វើ ដូច គ្នា នោះ មាន បុរស ម្នាក់ មា
ន សក់ ស្កូវ ហើយ មាន សិរី រុងរឿង លើស លប់ មាន ឫទ្ធា
នុភាព ដ៏ អស្ចារ្យ។
១៤ អូនីយ៉ាស ឆ្លើយ ថា៖ «អ្នក នេះ ជា អ្នក ស្រឡាញ់ បង
ប្អូន ដែល អធិស្ឋាន ជា ច្រើន សម្រាប់ ប្រជាជន និង ដើ
ម្បី ក្រុង ដ៏វិសុទ្ធ ដើម្បី ប្រាជ្ញា គឺ យេរេមា ជា ហោរា របស់
ព្រះ។
១៥ ពេល នោះ លោក យេរេមា កាន់ ដៃ ស្ដាំ របស់ លោក
បាន ប្រគល់ ដាវ មាស មួយ ដល់ យូដាស ហើយ លោក បា
ន និយាយ ដូច្នេះ
16 ចូរ យក ដាវ ដ៏វិសុទ្ធ នេះ ជា អំណោយ ពី ព្រះ ជា មួយ
នឹង ការ ដែល ឯង នឹង ធ្វើ ឲ្យ ខ្មាំង សត្រូវ ធ្វើ បាប។
17 ដូច្នេះ ដោយ បាន ទទួល ការ លួង លោម ដោយ ពាក្យ រ
បស់ យូដាស ដែល ល្អ ណាស់ ហើយ អាច ជំរុញ ពួកគេ ឲ្យ
មាន កម្លាំង និង លើក ទឹក ចិត្ត យុវជន នោះ ពួកគេ បា
ន តាំង ចិត្ត មិន បោះ ជំរំ ទេ ប៉ុន្តែ ដោយ ចិត្ត ក្លាហា
ន ដើម្បី ដាក់ លើ ពួកគេ ហើយ ព្យាយាម ដោះស្រាយ ដោយ
ជម្លោះ ព្រោះ ទីក្រុង និង ទីសក្ការៈ និង ព្រះវិហារ ស្ថិត ក្នុង
គ្រោះថ្នាក់។
១៨ ត្បិត ការ យក ចិត្ត ទុក ដាក់ ដែល ពួក គេ បាន
យក ប្រពន្ធ កូន បង ប្អូន និង មនុស្ស របស់ ពួក គេ យ៉ា
ង ហោច ណាស់ ក៏ គិត ដល់ ពួក គេ ដែរ។ ប៉ុន្តែ ការ ភ័
យ ខ្លាច ដ៏ ធំ បំផុត និង សំខាន់ គឺ ចំពោះ ព្រះ វិហារ
បរិសុទ្ធ។
19 អ្នក ដែល នៅ ក្នុង ទីក្រុង ក៏ មិន ខ្វល់ តិច បំផុត
ដែរ ដោយ ព្រួយ បារម្ភ ចំពោះ ជម្លោះ នៅ បរទេស។
២០ហើយ ឥឡូវ នេះ ពេល ដែល គ្រប់ គ្នា បាន សម្លឹង មើ
ល អ្វី ដែល គួរ សាកល្បង ហើយ ខ្មាំង សត្រូវ បាន ចូល
មក ជិត រួច ហើយ ហើយ កង ទ័ព ត្រូវ បាន ដាក់ ជា
ជួរ ហើយ សត្វ បាន ដាក់ យ៉ាង ស្រួល ហើយ ទ័ព សេះ ក៏
ដាក់ ស្លាប
21 ម៉ាកាប៊ីស ដោយ ឃើញ ការ មក ដល់ នៃ ហ្វូង មនុស្ស និ
ង ការ រៀបចំ គ្រឿង សស្ត្រាវុធ និង ភាព កាច សាហាវ រប
ស់ សត្វ ក៏ លាត ដៃ ឆ្ពោះ ទៅ ស្ថានសួគ៌ ហើយ អំពាវនាវ ដ
ល់ ព្រះ អម្ចាស់ ដែល ធ្វើ ការ អស្ចារ្យ ដោយ ដឹង ថា ជ័យ
ជម្នះ មិន មែន មក ដោយ អាវុធ ទេ ប៉ុន្តែ ដូច ជា វា
ជា ការ ល្អ សម្រាប់ គាត់ គាត់ បាន ផ្ដល់ វា ទៅ ឱ្យ អ្ន
ក ដែល មាន ភាព សក្ដិសម :
22 ដូច្នេះ ក្នុង ការ អធិស្ឋាន របស់ គាត់ គាត់ បាន និយាយ
តាម របៀប នេះ; ឱ ព្រះអម្ចាស់ អើយ ព្រះអង្គ បាន ចាត់
ទេវតា របស់ ព្រះអង្គ អោយ មក ក្នុង ជំនាន់ ព្រះបាទ អេ
សេគាស ជា ស្ដេច ស្រុក យូដា ហើយ បាន សម្លាប់ ពល ទាហា
ន នៃ សេណាគារិប មួយ រយ បួន ប្រាំ ពាន់ នាក់។
២៣ហេតុ ដូច្នោះ ហើយ ឥឡូវ នេះ ផង ដែរ ឱ ព្រះ អម្ចា
ស់ នៃ ស្ថានសួគ៌ អើយ សូម ចាត់ ទេវតា ដ៏ ល្អ មួយ រូប
មក ចំពោះ មុខ យើង ដោយ សារ តែ ការ ភ័យ ខ្លាច និ
ង ស្ញែង ខ្លាច ដល់ ពួក គេ។
២៤ហើយ ដោយ អំណាច នៃ ព្រះហស្ត របស់ អ្នក សូម ឲ្យ អ
ស់ អ្នក ដែល ត្រូវ តក់ស្លុត ដោយ ការ ភ័យ ខ្លាច ដែល ម
ក ទាស់ នឹង ប្រជាជន បរិសុទ្ធ របស់ អ្នក ដើម្បី ប្រមាថ
មើល ងាយ។ ហើយគាត់បានបញ្ចប់ដូច្នេះ។
25 នីកាន័រ និង ពួក អ្នក ដែល នៅ ជា មួយ គាត់ នាំ
គ្នា មក ដោយ ត្រែ និង ចម្រៀង។
26 ប៉ុន្តែ យូដាស និង ក្រុម របស់ គាត់ បាន ជួប នឹង ខ្មាំ
ង សត្រូវ ដោយ ការ អង្វរ និង ការ អធិស្ឋាន។
២៧ ដូច្នេះ ដោយ ការ ប្រយុទ្ធ នឹង ដៃ ហើយ អធិស្ឋាន ទៅ
ព្រះ ដោយ ចិត្ត ពួក គេ ពួក គេ បាន សម្លាប់ មនុស្ស មិ
ន តិច ជាង សាមសិប ប្រាំ ពាន់ នាក់ ឡើយ ព្រោះ តាម
រយៈ រូបរាង របស់ ព្រះ ពួក គេ បាន ត្រេក អរ យ៉ាង ខ្លាំ
ង។
28 ឥឡូវ នេះ ពេល ដែល ការ ប្រយុទ្ធ ត្រូវ បាន បញ្ចប់ ដោ
យ ត្រឡប់ មក វិញ ម្ដង ទៀត ដោយ អំណរ ពួក គេ បា
ន ដឹង ថា នីកាន័រ បាន ស្លាប់ ក្នុង ខ្សែ ក្រវាត់ របស់ គាត់
។
២៩ រួច មក ពួក គេ បាន ស្រែក ហ៊ោ ឡើង យ៉ាង ខ្លាំង
ដោយ សរសើរ តម្កើង ព្រះ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព ជា ភា
សា របស់ ខ្លួន។
៣០ហើយ យូដាស ដែល ធ្លាប់ ជា មេ ការពារ ប្រជាជន ទាំង
ផ្លូវ កាយ និង ចិត្ត ហើយ ដែល បាន បន្ត សេចក្ដី ស្រឡា
ញ់ ចំពោះ ជន ជាតិ របស់ គាត់ អស់ មួយ ជីវិត បាន ប
ញ្ជា ឲ្យ វាយ ក្បាល នីកាន័រ ហើយ ដៃ របស់ គាត់ នឹង ស្មា
ហើយ នាំ ពួក គេ ទៅ ក្រុង យេរូសាឡិម។.
31 ដូច្នេះ កាល ទ្រង់ គង់ នៅ ទី នោះ ហើយ ហៅ ពួក សា
សន៍ ទ្រង់ មក ជុំ គ្នា ហើយ តាំង សង្ឃ នៅ មុខ អាសនៈ
នោះ ទ្រង់ ចាត់ អ្នក ដែល នៅ ប៉ម មក
32 ហើយ បាន បង្ហាប់ ពួកគេ នូវ ក្បាល របស់ នីកាន័រ និ
ង ដៃ របស់ អ្នក ប្រមាថ នោះ ដែល ដោយ ការ អួត ឆ្មើ
ងឆ្មៃ ដែល គាត់ បាន លាតសន្ធឹង ប្រឆាំង នឹង ព្រះវិហារ
បរិសុទ្ធ នៃ ព្រះ ដ៏ មាន គ្រប់ ចេស្ដា។
៣៣ហើយ កាល លោក បាន កាត់ អណ្ដាត របស់ Nicanor ដែ
ល ទុច្ចរិត នោះ ចេញ ហើយ លោក បាន បង្គាប់ ឲ្យ ពួក
គេ ឲ្យ វា ជា ចំណែកៗ ដល់ សត្វ ស្លាប ហើយ ព្យួរ រង្វាន់
នៃ ការ ឆ្កួត របស់ លោក នៅ មុខ ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ។
34 ដូច្នេះ មនុស្ស គ្រប់ រូប បាន លើក តម្កើង ព្រះអម្ចាស់
ដ៏ រុងរឿង នៅ លើ មេឃ ដោយ ពោល ថា៖ «សូម ពរ អ្ន
ក ណា ដែល បាន រក្សា កន្លែង ខ្លួន មិន សៅហ្មង។
35 គាត់ក៏បានព្យួរក្បាលរបស់ Nicanor នៅលើប៉ម ដែលជាទីសំគាល់ជា
ក់ស្ដែង និងបង្ហាញឱ្យឃើញពីជំនួយទាំងអស់របស់ព្រះអម្ចាស់។
៣៦ហើយ ពួកគេ បាន តែងតាំង មនុស្ស ទាំងអស់ ដោយ
ក្រឹត្យ ធម្មតា មួយ ក្នុង ករណី ណា មួយ ដើម្បី ទុក ឱ្យ
ថ្ងៃ នោះ កន្លង ផុត ទៅ ដោយ គ្មាន ភាពឧឡារិក ឡើយ
ប៉ុន្តែ ដើម្បី ប្រារព្ធ ថ្ងៃ ទី ដប់បី នៃ ខែ ទីដប់ពីរ ដែល
ជា ភាសា ស៊ីរី ហៅ ថា អាដារ គឺ ជា ថ្ងៃ មុន ថ្ងៃ របស់
ម៉ាឌុក។
37 ដូច្នេះ ហើយ បាន ទៅ ជា មួយ នឹង នីកាន័រ ហើយ ចា
ប់ តាំង ពី ពេល នោះ មក ជន ជាតិ ហេព្រើរ បាន យ
ក ក្រុង នេះ នៅ ក្នុង អំណាច។ ហើយនៅទីនេះខ្ញុំនឹងបញ្ចប់។
៣៨ហើយ ប្រសិនបើ ខ្ញុំ ធ្វើ បាន ល្អ ហើយ ដូច ដែល ស
ម នឹង រឿង នោះ នោះ គឺ ជា អ្វី ដែល ខ្ញុំ ប៉ង ប្រាថ្នា
ដែរ ប៉ុន្តែ បើ និយាយ ដោយ ស្លូតបូត និង មានន័យ នោះ
គឺ ជា អ្វី ដែល ខ្ញុំ អាច សម្រេច បាន។
39 ព្រោះការផឹកស្រា ឬទឹកតែឯង ជាការឈឺណាស់ រីឯ ស្រា ដែល លា
យ នឹង ទឹក ក៏ រីករាយ ដែរ ហើយ ក៏ មាន រសជាតិ ដែរ
។ ពាក្យ ដែល និយាយ យ៉ាង ល្អិតល្អន់ ក៏ ធ្វើ ឲ្យ អ្នក
ដែល អាន រឿង នោះ រីករាយ ដែរ។ ហើយនៅទីនេះនឹងត្រូវបញ្ច
ប់។